



# THE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA LOS ANGELES





## אוצר לשון המקרא

STUDENTS'

# HEBREW AND CHALDEE DICTIONARY

TO THE OLD TESTAMENT.

COMPILED BY

ALEXANDER HARKAVY.

WITH SUPPLEMENT:
NEO-HEBREW VOCABULARY.

HEBREW PUBLISHING CO.
77-79 DELANCEY STREET
NEW YORK

Printed in U.S.A.

Copyright, 1914, by THE HEBREW PUBLISHING CC.

PJ 4833 H2250 1914a

#### PREFACE.

In producing this work it has been the object of the compiler to give in simplified form a scientific dictionary of Hebrew and Chaldee for the use of those engaged in the study of the original text of the Old Testament.

This dictionary is worked out on the lines of the well-known lexicons of Gesenius and Fuerst and includes the best results of those great labors. Much has been drawn also from other works, particularly from the Hebrew and Chaldee Etymological Dictionary (Russian) by J. Steinberg, the eminent Hebraist of Vilna; that excellent work follows the lexicographers just named, but contains many striking original conjectures.

Being chiefly intended as a medium of studying the original text of the Bible, this dictionary gives copious citations and explanations of difficult passages. In difficult cases old interpreters are quoted in this work more frequently, perhaps, than in other lexicons Some striking interpretations by old exegetes are given here, which other lexicographers seem to have disregarded (see, for instance, the interpretation of מַבְּיִים Is.11,3 under מַבְּיִים Alph. 1 and of בַּיִּבְיִם Cant 6,12 under מַבְּיִבְים Renderings of the English authorized version, which follows the old Jewish commentators, are frequently quoted. In a few instances the compiler has ventured his own conjectures as to interpretation or etymology (see בַּיִּבְיִים בַּר Ps.2,12 under בַּיִבְּיִב Jud.5,11 under מַבְּיִבְיִים בַּר, and the stem-words מִבּיב , שַׁבּיַי,

Following Gesenius and Fuerst, artificial (invented) stemwords have been introduced for words whose roots are not found in the Hebrew or Chaldee text of the Bible, but are manifest from the etymology of these languages. Such stemwords are given here without vowel-points to distinguish them from existing root-words. Some lexicographers consider these artificial words superfluous, but they are very useful as giving students an insight into Semitic etymology.

The system of the alphabetic order of words, and not of roots, has been followed in this work. This system, which has been adopted by most lexicographers since the time of Gesenius, is the most practical one. Words beginning both with  $\mathfrak{V}$  (Sin) and  $\mathfrak{V}$  (Shin) are given here under one head, though Gesenius and many other lexicographers treat them as separate letters.

In point of arrangement there are some deviations here from that of other lexicons. Some words which appear in them as two stem-words I. and II. are in this dictionary reduced to one, and some given there as one are here separated (compare, for instance, the arrangement here of the words שָׁנַל, בְּלָּה, בִּלְּה, בִּלְּה, בִּלְּה, בִּלְּה, שִׁנַע with their disposition in the dictionaries of Gesenius and Steinberg).

As in most dictionaries of Hebrew and Chaldee, verbs in this work are introduced in the form of the third person preterite (past tense), which is regarded as the stem-form. Some verbs, namely those with quiescent Vav (as אַנה , שוֹם, בּשׁים), are given in the infinitive, in which case the preterite, as well as the other tenses, is given in parentheses. To assist students in the study of Hebrew and Chaldee grammar, declinable words of these languages are given in this dictionary with their inflections.

At the end of this dictionary is given an analytical index of all words and unusual inflections whose roots some students may have difficulty in finding.

New York, December, 1913.

### LIST OF ABBREVIATIONS.

	and	l intoni	intended in
a.	and	interj.	interjection intransitive
acc.	according accusative		
accus.		Ithp.	Ithpa'el (אָרָפַּעֵל)
adj.	adjective	Kal	(קל)
adv.	adverb	loc.	local, i. e. signifying motion
Aph.	Aph'el (אַפָּעל').		to a place
ap.	apocopated, i. e. abridged	m.	masculine
Ar.	Arabic	n.	noun
art.	article	Niph.	Niph'al (נָפְעַל)
C.	construct	num.	numeral
Ch.	Chaldee	Pa.	Pa'el (פַּעֵל)
coll.	collectively	parag.	paragogic, i. e. additional
com.	common (gender)	patr.	patronymic, i. e. derived from
comp.	compare		the name of a father
conj.	conjunction	pers.	personal
def.	definite	Pi.	Pi'el (פַּעֵל)
dem.	demonstrative	pl.	plural
den.	denominative, i. e. derived	Po.	Po'el (פּוֹעֵל)
	from a noun	poet.	poetically
du.	dual	pret.	preterite (past)
f.	feminine	pr. n.	proper name
fig.	figuratively	prob.	probably
fut.	future	pron.	pronoun
gent.	gentile, i. e. derived from the	prop.	properly
	name of a nation or	pt	participle
	country	pt. p.	passive participle
Ges.	Gesenius	Pu.	Pu'al (פָּעַל)
Heb.	Hebrew	redupl.	reduplication
Hiph.	Hiph'il (הָפָּעִיל)		
Hithp.	Hithpa'el (הָתְפָּעה)	rel.	relative
Hoph.	Hoph al (הָבְּעַר)	sf.	suffix
Hothp.	Hothpa'el (הָתְפַּעֵל)	Stb.	Steinberg
ib.	ibidem (in that same place)	tr.	transitive
imp.	imperative	V.	verse
inf.	infinitive	verb. n.	verbal noun

#### ABBREVIATED TITLES OF BOOKS OF THE OLD TESTAMENT.

Am.	Amos	Jos.	Joshua
Cant.	Canticles	Jud.	Judges
1Chr.	1st book of Chronicles	1K.	1st book of Kings
2Chr.	2nd book of Chronicles	2K.	2nd book of Kings
Dan.	Daniel	Lam.	Lamentations
Deut.	Deuteronomy	Lev.	Leviticus
Ec.	Ecclesiastes	Mal.	Malachi
Est.	Esther	Mic.	Micha
Ex.	Exodus	Nah,	Nahum
Ez.	Ezekiel	Neh.	Nehemiah
Ezr.	Ezra	Num	Numbers
Gen.	Genesis	Ob.	Obadiah
Hab.	Habakkuk	Pr.	Proverbs
Hag.	Haggai	Ps.	Psalms
Hos.	Hosea	R.	Ruth
Is.	Isaiah	1S.	1st book of Samuel
Jer.	Jeremiah	2S.	2nd book of Samuel
Jb.	Job	Zeh.	Zachariah
Jo.	Joel	Zph.	Zephaniah
Jon.	Jonah		

#### EXPLANATIONS.

Kri (יְרָרִי) masoretic reading.

Ktib (בְּתִיב) form written in the text.

1, 2, 3 before a verb indicates the person (1st, 2nd, 3rd).

h before a word indicates its form in a pause.

A vertical line (ן) under a letter marks the accent of a word when it is in the penult (מְלֵיצֵיל). Words without this mark have the accent in the last syllable (מָלִיבֵע). In quotations of more than one word the accent is not indicated.

indicates the form of a word before a makkeph.

אַב (from אַב' , e. אַבְי , once אַב Gen. 17, 5; sf. אָבִיהוּ or אָבִין , אָבִין , אָבִיהוּ , אָבִיהוּ , etc.; pl. אַנוֹת, c. אַנוֹת) m. father in the widest sense, hence: 1) father, male parent בַּת אָבִי הָיא אַךְ לֹא בַת men she is the daughter of my father, but not the daughter of my mother Gen. 20, 12 .-- 2) grand-father; speaking to Jacob God says: אָנְי יִי וֹאֶלהֵי אַבְרָהָם אָבִיךְ I am the Lord, the God of Abraham thy father (i. e. grand-father) Gen.28,13. - 3) progeni or, ancestor or head of a people אָבִי בָּל־בָּגִי־אָבֶר the father (i. e. ancestor) of all the children כל Eber Gen. 10, 21; אַנ הַמ'ן גּוֹיָם the father (i. e. progenitor) of a multitude of nations 17,4. - 4) creator הַלֹא הוא אָבִיךְ קַנָּךְ is he (God) not thy father (i. e. creator) who hath created thee? Deut. 32, 6.-5) originator or first (f a class the father אַבִי בַּל־תוֹפִשׁ כִּנוֹר וְעונָב (i.e. the first) of all such as handle the harp and guitar Gen. 4, 21. 6) counsellor נִישִּׁימִנִי לָאָב לְפַּרְעה and he hath made me a father (i. e. a counsellor) to Pharaoh Gen 45,8.- 7) guardian, protector, benefactor אָב אָנֹבִי לְאֶבְיוֹנִים a father (i. e. a guardian, a protector) I am to the needy Jb.29,16.-8) preceptor, ruler, chief, head וְהֵיֵהַ־לִי and become unto me a לְאָב וּלְכהָן father (i. e. preceptor or ruler) and a priest Jud.17,10.— 9) poet. nearest kin לַשַּׁחַת כָּרָאתִי אָבִי אָתָה I call to the grave, Thou art my father (i. e. my nearest kin) Jb. 17, 4. - The construct forms occur in many compound אַב, אַבְי proper names, as: אַבִּיכֶם, אָבִיכֶם, אָבִילֶם, אַבִּשָּׁלוֹם , etc.

בּרָה, אַבּיה, אַבּיה, אַבּיה, אַבּי ; pl. אֲבּוּה, אַבָּיה, אַבּיה, אַבּּהָן; pl. אֲבָהָת, sf. אַבְּהָת, m. father, fore-father.

אַב (from אבל; sf. אָבוֹי; pl. c. אָבּוֹי) m. freshness, greenness, verdure

יבּיבּי בְּעַבְיּנְ בְּיִּבְיּ בְּיִבְּיִּבְּי בְּיִבְּיִּבְיּ בְּיִבְּיִּבְיּ בְּיִבְּיִּבְיּ בְּיִבְּיִּבְי Jb. S. 12: אָבֵי בְּבָּחַל the verdure of the valley Cant. 6, 11.

אָרָ Ch. (sf. אַבְּאָ for אָבָּא) m. fruit. אור to blossom, to bear fruit, whence אַבָּיב, אָבָר.

Est 1,10.

יוֹם (fut. רבּא', היאבא'; pt. רבּא') 1) to be lost, to vanish, to fail, to be void; with " to be lost to 1 Sam. 9, 20; with to vanish from בְּנָהָם אַבֶּר כִּנְהָם the means of escape shall vanish from them Jb. 11, 20; מוֹרָה תֹאבֵר מְכֹהֵן the law shall vanish from the priest Fz. 7, 26; אַבֶּר בַב בַּקְלָּה the heart of the king shall fail Jer. 4, 9; מבר עצית a nation (that is) void of counsel Deut.32,28.- 2) to go astray, to wander about שה אבר a stray sheep Ps. 119, 176; אַרַבָּאַי מבּה an Aramean, wandering about Deut.26,5.— 3) to perish אָבַרָנוּ כָּלְנוּ we perish, we all perish Num. 17, 27; יאברו the wicked shall perish Ps. 37, 20; the blessing of בַּרַבַּת אֹבֵּד עֲלֵי תְּבֹא him that was ready to perish came upon me Jb. 29, 13; הְנוּ־שֵבֶר לִאבֵר give strong drink to him that is ready to perish Pr.31,6.

Pr. רבאַ (fut. רבאַיִי) 1) to waste אָררבּיּיִבְּיִי wasteth his wealth Pr. 29,3; fig. to e rrupt אָרַרבּי מַּרְיַבּי מָרְיַבּי מָרְיַבּי מִרְיַבּי מָרִיבּי מָרִיבּי מָרִיבּי מָרִיבּי מִרְיַבּי מִרְיַבּי מִרְיַבּי מִרְיַבּי מִרְיַבּי מִרְיַבּי מִרְיַבּי מִרְיַבּי מוּ the shepherds that lead as tray and

scatter the flocks of my pasture Jer.23,1.— 3) to make to perish, to destroy בַּלְיוֹבֶר לְבֹי and the u hast made to perish every memorial of them Is. 26, 14; בְּלֵבוֹי to kill and to destroy Est. 3, 13; אָבָרְהָּן (בּאַבְּרָהְּבוֹי and I destroyed thee Ez. 28, 16.

רא הובר (fut. בר Ch. (fut. בר ) to perish. — Aph. הובר to destroy. — Hoph. הובר to be destroyed

אבר m. perishing, ruin Num.24,20. אבר (c. אובא) f. loss, something lost Lev.5,22.

אברון Ktib Pr.27,20 for אברון.

m. destruction Jb.31,12; also place of destruction Pr.15,11.

אַבְּאַ m. destruction Est.9,5.

기구 (c. 기구환) m. destruction, ruin Est.8,6.

יאָבָה (fut. יאֹבֶה לִשְׁלְחָם) to desire, to be willing ויאֹבֶה לְשַׁלְחָם he would not let them go Ex.10,27; הַיאבָה רֵים will the forest-ox be willing to serve thee? Jb.39,9; with of the person to obey יִישָּבְאַל לא אָבָה לִי אַבְה לִי מִבָּה he and Israel did not obey me Ps.81,12. m. only Jb.9,26 אָבָה הַיִּי יִישְׁבָּא הוֹ אַבָּה מִיךְ יִי he meaning of which is according

to the context: swift ships; acc. some: ships of reed like those which were in use in Egypt and which were very swift (in Ar. 828 reed). Some manuscripts have been found which read 7278 (e. mity) and accordingly some interpreters render the phrase: pirate ships (prop. ships of enemies).

יון אבויי m. woe.

מבום m. crib

חבא Ar. to threaten.

אָבְתְּהְ f threatening, terror; only c. פֿבְתַת חַרָב Ez. 21, 20.

תְבְּשִׁיתִים (from מבט וו.) m. melon; pl. מבְשִׁיתִים Num. 11, 5.

ነጋኝ (fr m ਜ਼ੜ੍ਹ) interj. ah! O that! I wish! Jb. 34, 36.

אַבְי' pr n Abi, the mother of Ezekiah 2 K. 18, 2 (בּוֹלָהָב 2 Chr. 29, 1).

שביאל pr. n. m.

Postos In u m

אָבִיכ (from באָר) m. prop. blossom, hence: ear אָבִיב the barley was in the ear Ex. 9, 31; הְשָׁעִיבְיב דְּאָבְיב the month of ears 13, 4 (the first month of spring, later called נְיַבְוּ pr. n. f. 1) sister of David

1Chr.2,16 a. 17.— 2) wife of Nabal, afterwards of David 1 S. 25, 3 a. 42.

אַבינל see אַבינל.

וריבון pr. n. m.

מבידע pr. n. m

אביה pr n. m 1) grandson of Ben-

jamin 1Chr.7,8.— 2) son of Samuel 18.5,2.— 3) king of Judah, son of Reh boam 2 Chr. 12, 16 — 225 1 K. 15,1 — 1) son of Jeroboam 1K.14.1 5) a person mentioned in Neh. 10, 8.— 6) a person mentioned in 1Chr. 24, 10.

אָבְיָה pr. n. f. = 'בָּבָּ', which see.

אָביָרְהָּ pr. n m. same as אָביִרְהָּ

אביהא pr. n m.

יהוד אַב'הוּד pr. n. m.

pr. n. f. 1) wife of Rehoboum 2Chr.11,18. — 2) another woman 1 Chr. 2, 29.

(from אָבְיּהְ m. prop. one who wants something, hence: poor, needy, destitute.

אַבְּיוֹנְה (from אָבְיּוֹנְה fenly Ec. 12,5) לְּבָּה the meaning of which is according to the context; and the desire shall fail; acc. several ancient interpreters אָבִיינָה denotes the caper-berry which is used as appetizer, whence metonymically: desire, appetite.

אביהיל pr. n. m. 1) a person mentioned in Num.3,35.— 2) a person mentioned in 1Chr.5,14.— 3) the father of Esther Est. 2, 15.

מבימוב pr. n. m.

שבימל pr. n. f.

אבים see אבים 3.

אַנימָאָל pr. n. m. descendant of Joktan Gen. 10, 28.

אָבִיטֶלֶּף pr. n. 1) name of several

kings of Philistia Gen. 20, 2; 26, 1; Ps.34,1.— 2) son of Gideon Jud. 8,31.

ינְדֶּבְ pr. n. m. 1) son of Jesse 1 S. 16,8.— 2) son of Saul 1S.31,2.—

3) person mentioned in 18.7,1.-4) person mentioned in 1K.4,11.

אבינועם pr. n. m.

אַבינר see אַבינר.

אַביאָסָף see אָביַסַף.

אָבִי עַלְבּוּן pr. n. m. 2 S. 23, 31 בּוּן בּוּן 1 Chr. 11, 32.

אָבִיר (c. אָבִיר) m. mighty warrior, hero; only of God אָבִיר יִעַקֹב mighty warrior of Jacob Gen. 49, 24.

אַבִּירָ adj. a. n. 1) mighty, stout אַבִּירָ אַבּירָ זיבּירָ stout-hearted Ps.76,6.—2) head, chief אַבִּיר הָרעִים the chief of the herdsmen 1S.28,8.— 3) great lord הוא הַבְּירִים אַבִּירִים the bread of great lords (i. e. the choicest food) Ps. 78, 25 (others; angels' bread).—4) poet. a) stud-horse שַּבִירִיוֹ the stamping of the hoofs of his stud-horses Jer. 47, 3. b) bull אַבִּירַי the bulls of Bashan Ps. 22, 13.

קב'רָם pr. n. m. 1) person mentioned in Num.16,1.— 2) another person 1 K 16, 34.

אַבישנ pr. n. f.

אַבישׁרָעַ pr. n. 1) grandson of Ben-

jamin 1Chr.8,4. — 2) son of Phinehas, the high-priest Ezr. 7, 5.

אַביישוּר pr. n. m.

 $pr. \ n. \ m. \ 1 \ S. \ 26, \ 6$  אַבְישֵׁי  $pr. \ n. \ m. \ 1 \ S. \ 26, \ 6$  אַבְישֵׁי 10, 10.

אַבִּישָׁלוֹם pr. n. son of David 1 K.
15, 2 ⇒בּשָׁלוֹם 2 S. 3, 3.

pr. n. m.

יה to roll, to wind itself יְהְאַבְּרָ to roll, to wind itself בְיִהְאַבְּרָ נְאִיּה עָשֶׁן and they wind themselves upward like the lifting of the smoke Is. 9, 17.

the lifting of the smoke Js. 9, 17. the lifting of the smoke Js. 9, 17. (fut. קאבל to lament, to mourn for him Jb. 14, 22; וְאָבְלוֹ הָאָבֹל and then shall mourn the pastures of the shepherds Am. 1, 2.

Hiph (נְאַבֶּל (fut. מַאָבֶל to cause to mourn בְּיוֹם רְדְהִוֹּ שִׁאּלָה הָאַבַּלְתִּי to mourn בְּיוֹם רְדְהוֹ שִׁאּלָה הָאַבַלְתִּי on the day when it went down to the grave I caused a mourning Ez.31,15; מוֹם בְּיִאַבֶּל־חֵל וְחוֹמָה and he caused the rampart and the wall to mourn Lam.2,8.

Hithp. הָתְאַבֵּל to mourn וְאָרְבֶּה and I wept and mourned Neh.1,4.

mourning אָבֶל (c. pl. אָבֶל ) adj. mourning מַבְּבֶּל as one mourning for his mother Ps.35,14; אָבֶל the mourners of Zion Is.61,3; אַבְלוֹת the ways of Zion are mourning Lam 1,4.

אָבֶל (Ar. אבל fresh grass) f. 1) meadow אבל הַנְּדוֹלָה unto the great meadow 1S.ô,18.—2) pr. n. of a city

אָבֶל (sf. אָבְלֶם , אָבְלֶם ) m. mourning (אָבְלֶם ) adv. certainly.— 2) but.

אַבן (sf. אַבְנִים; pl. אַבְנִים, c. אַבְנִים) f. וַתָּהָי לָהֶם הַלְּבָנָה לָאָבֶן stone, rock וַתָּהָי לָהֶם הַלְבָנָה and the brick served them for stone Gen. 11, 3; וַיַּקַחוּ אַבָנִים וַיִּעַשוּר and they took stones and made a heap 31, 46; אַבְגֵי מַחַצֵב hewn stones 2 K. 12, 13; of the hail: 138 אברד hail-stone Is. 30, 30; of precious stones: מְלַאַת אָבָן setting of stones Ex. 28, 7; אָבֶוֹרְחָן Pr. 17, 8, אָבֶי יָקְרָה Ez. 27, 22 precious stone; אָבני־תְּבֶּץ precious stones Is 54, 12; fig. אָבֶן וְשֶׁרָאֵל the rock (i. e. defence) of Israel Gen.49,24; בָּב אָבֶן a heart of stone (i.e. a hard heart) Ez. 11, 19: הָּיָה לִּאָבֶן he became as a stone (i. e. was stupefied with grief) 1S. 25,37 — 2) weight אָבָנִי־ בים the weights in the bag (i. e. the weights kept by merchants in a bag) Pr. 16, 11; אַבֶּן הַשָּׁלֵך by the king's weight 28.14.26; 787 נְהָנֶה לָךְּ בְּכִיסְךְּ אֶבֶּן וָאָבֶן thou shalt not have in thy bag divers

يَوْرَا لِأِكِّ Ch. (def. كَابِكِ) f. stone كَبْدُا لِمُكِلِّ a heavy stone Ezr.5,8.

אַבְנָה Ktib 2K.5,12 for אֲבְנָה , which see.

מבנט (from ננט m. girdle.

לְבְּבְיִבְּי du. f. 1) potter's wheels (consisting of two stones) Jer.18,3.—
2) birth-stools (others: bathingtub for new-born children) Ex. 11,16.

קבנר pr. n. uncle and general ot Saul 18.14,51 אַבְיגֵר 50.

שׁוֹר אָבוּס fatten; only pt. p. שׁוֹר אָבוּס fattened ox Is.15,17;בּרְבָּרִים אֲבוּסִים; fatted fowls 1K 5,3.

קבּעְבְּעְה (from בָּבֵע f. blain, boil אֲבַעְבְּעְה מח inflammation producing boils Ex.9,10.

אָבֶּי pr. n. of a city in Issachar Jos. 19,20.

אָרֶצְן pr. n. a judge (f Israel Jud. 12,8.

קבק (akin to אָבֶּהְ to embrace) Niph. אָבֶּהְ (fut.אָבָּהְ יִּמְבָּהְ: inf. אָבָּהְ to wrestle אָבָהְ and a man wrestled with him Gen.32,25; inf. sf. 'P로 다 in his wrestling 32,26.

אַבֶּק (c. אֲבַאָּ ; sf. בְּבָאַ) m. dust.

אַבְקָת רוֹכֵל f. powder אַבְקָת רוֹכֵל the spicy powder of the merchant Cant.3,6.

I. (den. from אָבֶּר wing) only Hiph. הַּאָבִיר to fly up, to soar; fut. מְבָרְבִּיך doth the hawk fly by thy wisdom? Jb.39,26.

אָבִיר זו. to be strong, whence אָבִיר a. אַבִּיר

אבר m. wing, quill.

 $\vec{\varphi}$ יָרֶר ( $\vec{\varphi}$ ; c.  $\vec{\varphi}$ ;  $\vec$ 

ברות pr. n. ancestor of the Hebrews Gen. 17,5.

Tiler (from אַבר and בּרֵבּן; others: bend the knees (from בּרַ Hiph.). Some derive this word from the Egyptian ape-rek, bend the head!

אַבִּישֵׁי see אבישי.

אַבישָלום see אַבשרום.

838 pr. n. m.

pr. n. title of Amalekite princes; gent. 328 Est 3,1.

738 to bind, to unite.

 ed his [celestial] vault over the earth Am.9,6.

זווא m. nut.

אנור pr. n. author of the 30th chapter of Proverbs.

גורה (c. אַג'בַת) f. little coin.

אנל (c. pl. אנל) m. drop.

יבלים pr. n. of a city in Moab Is. 15.8.

בְּנְיִים (pl. מְּנְמִיּה , c. מְצְּבֵּיה m. 1) pool of water Is.41,18.— 2) reed, bulrush Jer.51,32.

מּגְמֵידְנָפֶּע adj. sad, grieved אָגָמי פּּנְפּיני grieved in soul Is.19,10.

ן (c. אָבָּי ; pl. מְבָּיָב m. bowl, basin.

(prop. wing). m. troops, army

אבר (fut. אבר) to gather, to collect.

אַרְבָּא Ch. (def. אַבְּוֹבָא) f letter, document.

אַנרוֹף (from אָברוֹף m. fist.

יש, (pl. c. אָגַרְטְל) m. dish, basin. אָגָרָת (pl. אָגָרִית / אָגָרָת) /. letter, edict.

אר (from אור) f. vapor, mist.

only Hiph. inf בְּצְּרֵיב 18.2,23 for בְּצִּרִיב to cause to languish, to trouble.

ים אדבאל pr n. m.

778 pr. n. m.

אַדון (c. אַרֹנְים, sf אַרֹנָי, pl. אַדוֹן, אַדוֹן, c. אַרֹגֵי, sf. אַרֹגָיו, פּרֹנָיו, פּרֹנָיו, etc.) m master, lord, possessor ייביי God made me l rd Gen.45,9; of God: אַרוֹן בָּל דָאָרָן the Lord ef all the earth Ps.97.5. 기가 is used instead of the second person of the pronoun in addressing superiors: אַרַיִּי טָאַל אָתרעַבְּדִיי my lord asked his servants (i. e. y u asked your servants) Gen.44,19. The pl. is sometimes used as a sing, in which case it agrees with a verb or adjective in the singular number: אַרניו יהורלו his master should give him Ex.21,4; מרנים קשָה a cruel lord Is.19,4. — אַרֹבָי (my Lord) for exclusively of God Gen. 18, 30; Ps.35,23; see also ਜ਼ਿਜ਼ੀ:

ים אַדוֹרִים pr n of a city in Judah 2Chr.11,0.

אַדוֹרָם see אַדוֹרָם.

אדות see אדווז.

Ch. adv. then, at that time.

אָדִיר (אַדִּיר a mighty cedar Ez.17,23, whence אַדִיר בּאָדיר בּאַדיר בּאַדיר בּאַדיר נים בdars; אַדיר בּאַדים the Lord is mighty on high Ps.93,4; בְּיִרִים mighty kings 136,18; see also אַדִּרֶר מַן אַדְרָר מַן אַדְרָר בּאַדָּר מַן אַדִּרָר בּאַדָּר בּאַדָּר מַן אַדְרָר מַן אָדְרָר מַן אַדְרָר מַן אַדְּרָר מַיִּיר מַן אָדְרָר מַן אַדְרָר מַן אַדְרָר מַן אַדְרָר מַן אַדְרָר מַן אַדְרָר מַן אַבּיר מַן אַדְרָר מַיִּיר אָדְרָר מַן אַדְרָר מַן אַדְּרָר מַן אַבּיר מַן אַדְרָר מַיִּיר אַדְרָּיִים אַר אָר מַיִּיר אָרָר מַיִּייִים אַר אַבּיר מַן אַרְיּיר מַיִּייִים אַרְיּיִים אַר אַר מַיִייִים אַרְייִים אַרְיּיִים אַרְייִים אַרְייִים אַרְייִים אָרָיים אַרְייִים אָר אָבּיר מַיִּייִים אָיִייִים אָייִים אָיִייִים אָיִייִים אָיִייִים אָיִיים אָיִיים אָייִים אָיִים אָּיִים אָיִים אָּיִים אָּיִים אָייִים אָייִים אָייִים אָייִים אָייִים אָייִים אָייים אָייִייִים אָייִיים אָייִים אָייִים אָייִיים אָייִים אָייִיים אָייִיים אָייים אָייִיים אָייים אָייים אָייים אָייים אָייים אָייִים אָייִים אָייים אָייִים אָייים אָייים אָייִים אָייים אָייִים אָייים אָייים אָייים אָייים אָייים אָיייים אָיים אָייים אָייים אָייים אָייים אָייים אָייים אָייים אָייים

mander בְּרֵיה אַרִירוֹ מְמָמֵנוֹ and their leader shall be of themselves Jer. 30,21; אַרָיה הַצאן leaders of the flocks 25,34.

81778 pr. n m.

to be red אָדְמוּ עֶּצְם מָפְנִינִים redder than corals were they in body Lam.4,7.

Pu. Pa, to be made red; only pt. מְאָרָם Nah.2,4 for מְאָרָם made red; pl מָאָרָם died ied Ex.25,5.

Hiph. קארים (fut. יצרים) to be red, to grow red אָם־יַאָּדִימוֹ בַתוֹּלֶע though they should be red like crimson ls.1,18.

Hithp הְתְּצֵּהֶם to become red בְיִי יְהָצּהְם the wine when it is red Pr.23,31.

רפּל, וו (אַרְבָּים m, אַרְבָּים my friend is white and ruddy Cant.5,10; בְּרָה אַרוֹם אַרוֹם אַרוֹם my friend is white and ruddy Cant.5,10; בְּרָה מִינְה מִינְים בְּיִר מִינְים מִינְים מִינְים בּיִר מִינְים בּיִּים בּיִר מִינְים בּיִר מִינְים בּיִר מִינְים בּיִר מִינְים בּיִר מִינְים בּיִר מִינְים בּיִּים בּיִר מִינְים בּיִּים בּיִר מִינְים בּיִּים בּיִר מִינְים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִר מִינְים בּיִּים בּיִּים אַרְים בִּיִּים בּיִּים אַרְים בִּיִּים בּיִּים אַרְים בּיִּים אַר אָיִר מִינִים בּיִּים אַר מִינִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיים בּיִּים בּיִּים בּיים בּיים בּיִּים בּיִּים בּיים בּיִּים בּיִּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיִּים בּיִּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיִים בּיים בּייִים בּייִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּיי

TN m ruby (precious stone)

 Num.19,14; אַבֶּבֶּה לֹא אַבַנָּה I will give no flattering titles to anybody Jb.32,21.— 4) man, as opposite to woman Ec.7,28.— 5) pr. n.

a) Adam, the first man Gen 5,3.b) a city near the Jordan Jos. 3,16.

מדמה pr. n. of a place.

פּבְּרָתְה (אַרְמָתְה ; אַרְמָת ) f. 1) land, earth, soil.— 2) c untry; pl אַרָמוּת Ps.49,12.— 3) pr. n. cf a city in Naphtali Jos.19,36.

אַרמני see אַרמוני.

ארם see אַרביי 3

קריי מּבְּרָי pr. n. of a city in Naphtali, called אַרָטִי הַנֶּקֵב Jos.19,33.

בּרְמִים (red-brown) pr. n of a ridge of hills between Judah and Benjamin Jos. 15,7.

יביני adj. reddish, red-haired.

หกุอาธ pr. n of a Persian.

 $\bigcap_{n=1}^{\infty} pr(n)$  of a place in Babylonia.

(pl. אַבְנִים, c. אַבְנִים) m. foundation, threshold.

יַבְיוֹן see אַדנַי.

אַרָנִי־בֵּוּיַ pr n. of a Phenician king.

pr. n. 1) son of David 1K.1,5 a. 5.— 2) a person mentioned in 2Chr.17,8.— 3) a person mentioned in Neh.10.17 בּרנִיקָם Ezr.2,13.

אַרוֹנָה eea אַדְנִיְהְנְּ

אַרוֹיצֶהֶק pr.n. of a Phenician king.

ארייקם see אַרייקם 3.

מדניקם pr. n. tax-gatherer of David and Solomon 1K.4,6. בוֹלְם 2K. 20,24 a. בוֹלְם 2Chr.10,18.

to be great, to be splendid; only Niph. נְאָבֶר בַּקֹבֶים to show oneself glorious; pt. בַּקְבֶר בַּקֹבֶים glorious in holiness Ex.15 11; with parag. ': בַּבַּבֹּי

Hiph. נְאָדִּיר (fut. נְאָדִּיר) to glorify בּאָדִיר תּיְרָה וְיַאָּד ר יַנְרִילֹ תִּיְרָה וְיַאָּד ר he will magnify the law and glorify it Is.42,21.

אדר m. dress, mantle.

year (corresponding to March) Est. 3,7.

קּרָר pr. n. 1) a place in the south of Judah Jos. 15,3 = אַרְר Num 34,4.— 2) אַרְר אָרָר אָרָר אָרָר אָרָר אָרָר

Ch. (def. אָדָרָ ; pl. c. אָדָרָ ) m. thrashing-floor.

Ch (pl. def. אַרַרְגָּזְרְ Ch (pl. def. אַרַרְגָּזָרְ (pl. def. אַרַרְגָּזָרְ m. dignitary, supreme judge.

אַדְרַדְאַ Ch adv. quickly (others: exactly).

אָרָרֶע Ch. (=Heb יְרוֹעַ) f. arm; fig. strength.

אַדְרָעִי pr. n. 1) capital of Bashan

Deut.1.4.— 2) a city in Naphtali Jos.19,37.

אַדֶּרֶת (sf. אַדִּרְקָם, אַדִּרְקָם) f. 1) glory בּדְרָקָם wasted is their glory Zch.11,3.— 2) cloak, mantle, garment אַדָּרֶת שִׁנְעָרְ mantle of Shinear (i. e. Babylonish ga. ment) Jos.7, 21; אַדָּרֶת שִׁעָר a hairy cloak Gen. 25,25.— 3) adj. f. of אַדִּרָר glorious, elegant vine Ez. 17,8.

שְׁרֵשׁ:) to thresh; only once inf. אָרושׁ יְרוּשֶׁנוּ he will ever be threshing it Is.28,28.

אָרב אָר , אָרב (fut. מַמָּבָב, 1 בּהַבּ a. בּהַבָּ, 2 בַּקְּאָהָב; pt. בְּהָבּ, f. הַבֶּהָא; imp. בַּהֹב; verb. n. אַהַבָּם, sf. אָהַבָּם, also הַבָּה, c. אַהַבָּת (אַהַבָּת) 1) to love, to like, to be fond of אָרֶב אָת־יוֹכֵף he leved Joseph Gen. 37,3; with לְּיִבְּבָּאַ יִּ thou shalt love thy neigh bor Lev.19,18; with בַ בַּהָמוֹן :ב he that loveth abundance Ec.5,9; that loveth אדַבָּתִי (=אהֶבֶת) to tread out Hos.10,11; ㅁ글그것ラ according to their loving (i. e. as they to love לַאַהַבָּה אָת־שֵׁם יִיָּ to love the name of God Is.56,6; בַּאַהַבֶּת יִי even as the Lord אֶת־בָּגֵי יִשְׂרָאֵל loveth the children of Israel 3,1.-2) to be glad אָבּלָתִי בִּי וִשְּׁמַע וָיָ אָתר I am glad that the Lord heareth my voice Ps.116,1.— For אַבַבוּ אַבַבוּ Hos.4,18 see under ☐.

Niph. בּנְאָהֶרָים to be beloved; only pt. בּנָאָהָרָים the beloved 2S.1,23.

Pi. אָהָב' to love passionately; only pt. מְאַהַב' my lovers Hos.2,7, קאַהַב', thy lovers Jer.22,20, etc. איי לאָהַב' m. loveliness, love; only pl. אַהָּבָים מוּ a lovely gazelle Pr. 5,19; הְּהָנֵי אַהְבִים they have bestowed love Hos.S,9.

תבב m. love, love-affair; only pl. בְּאָבְּרִים fet us indulge in love Pr.7,18.

רַבְּבַ f. love; also verb. n., see בַּבְּיָּ.

קה pr. n. m.

ההא interj. ah! woe!

Ning pr. n. a river in Media Ezr. 8, 15.

דרוד pr. n. a judge of Israel Jud 3,15.

מיה (בּיה שׁבְּרֹ ) adv. where? Hos.13,14.

I. (fut. אָהַרֹ עַר־סְרֹם to pitch tents בְיֹצְהַרֹּל עַר־סְרֹם and he pitched his tents till close to Sodom Gep.13,12.

Pi. same as Kal; (בְּיִאַהֵּל ) הרבי מרבי nor shall the Arabian pitch there his tent Is.13,20.

וו אָבְל II. (בְּלֵשׁ) to give light, to shine; only Hiph. fut. הן צַד יָרֵם וְלֹא behold even to the moon, and it shineth not Jb.25,5.

אָהֶלִי (sf. אָהָלִים, אָהָלִים, with ה loc. הַאָּהָלִי (sf. אָהָלִים, אָהָלִים, אַהָּלִים, אַהָּלִים) tent, taberna le, habitation ישב who dwelleth in a tent Gen. 4,20; אַהָלִי הְעִּרְיִם tabernacle of the testimony Num.17,22; אֹהָלִ מֹעִר הַעִּרָם בּאַרָּ הַעִּרָם בּאַרָּ הַעִּרָם בּאַרָּ הַעִּרָם בּאַרָּ הַעִּרָם בּאַרָּ הַעָּרָם בּאַרָּ הַעָּרָם בּאַרָּ הַעָּרָם בּאַרָּ הַעָּרָם בּאַרָּ הַעָּרָם בּאַרָּ הַעָּרָם בּאַרָּ הַּעָּרָם בּאַרָם בּאַרָּ הַעָּרָם בּאַרָּ הַעָּרָם בּאַרָּ הַעָּרָם בּאַרָּ הַעָּרָם בּאַרָּ בּאַרָּ בְּאַרָּבְּיִלְי וְהַרְּהַבְּּעִם בּאַרָּ בּאַרָּ בְּאַרָּבְּיִלְי וְהַרְּבָּה בּאַרָּ בְּאַרָּ בְּאַרָּבְיִי וְהַרְּבָּה בּאַרָּ בְּאַרָּבְּיִלְי וְהַרְּבָּה בּאַרָּ בּאַרָּ בּאַרָּ בּאַרָּ בּאָרָם בּאַרָּ בּאַרָּ בּאָרָם בּאַרָּ בּאָרָים בּאַרָּ בּאָרָים בּאַרְיִי בְּאַרְיִים בּאַרְיִישְׁבְּיִים בּאַרְיִישְׁבְּיִים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרְיִישְׁבְּיִים בּאַרְייִישְׁבְּיִים בּאַרְיִישְׁבְּיִבְּיִים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרְייִים בּאַרְיִישְׁבְּיִים בּאַרְיִים בּאַרְיִים בּאַרְיִים בּאַרְיִים בּאַרְיִים בּאַרְיִים בּאַרְיִים בּאָרָים בּאָרִים בּאָרָים בּאַרְיִים בּאַרְיִים בּאַרְיִים בּאַרְיִים בּייִים בּאָרִים בּאָרָים בּייִים בּאַרִים בּאַרָּים בּאַרִיים בּאַרִים בּאַרְייִים בּאַרִים בּאַרָּים בּאָרָים בּאַרְייִים בּאַרִים בּאַרְיים בּאַרְיים בּאַרָּים בּאַרִים בּאַרָּים בּאַרְייִים בּאַרְיים בּאַרְיים בּאַרְיים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרְייִים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּיּבּים בּיּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּיּבּים בּאַרָּים בּיּבּים בּיּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיים בּיים בּיים בּיבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיים בּיּבּים בּיים בּיבּים בּיים בּיים בּיּבּים בּיים בּייִים בּיים בּייים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים

households) of Judah Zch.12,7.—3) pr. n. m. 1Chr.3,20.

ית (only pl. בְּבְּלִית בָּבְּע a. אַבְּלִית מוספ-wood, aloc-tree בְּבְּעִרִים בְּבַע as aloe-trees which the Lord hath planted Num.24,0; מר וַאַבְּלוֹת myrrh and aloes Cant.4,14.

יהלה pr. n. symbolic name of Samaria Ez. 23.4.

בּלִיאָב pr. n. m.

ייי און pr. n. symbolic name of Jerusalem Ez.23,4.

ריבייה pr. n. 1) wife of Esau.— 2) Edomite tribe.

pr. n. Aaron, brother of Moses Ex.4,14.

5838 pr. n. m.

בוא (akin to בוְבָּב) to be hollow, whence ביא.

באבות (pl. אבות m. 1) hottle אוב בּרָשִׁים like new bottles (i. e. like skins filled with new wine that easily burst) Jb.32,19.- 2) the hollow belly of conjurers, in which the conjuring spirit resides, hence: a) conjuring spirit קַלָּמִי נָאלִי בָאיב divine, I pray thee, unte me by the conjuring spirit 1S 28,8; וָדֶיָה and thy voice כארץ קולף shall be like one of a conjuring spirit out of the earth Is.29,4; דַרָשוּ inquire of the conjuring אֱל־הָאֹבוֹת spirits 8,19. b) conjurer of the dead, necromancer וְעָשָה אוֹב וְוְדְענִים and he appointed necromancers and wizards 2K.21,6; הַסִּיר אָת־הָאבית he removed the necromancers 1S. 28,3; בַּעֵבַת אוֹב a woman skilled in necromancy 1S.28,7.

אוֹבוֹא pr.n. a station of the Israelites in the Arabian desert Num.21,10. אוֹבִיל pr. n. m.

יוֹבֶל (אוּבְל m. river, stream.

אוד וו to turn, to surround, whence אירות, איר איר. איר איר .— ב) to be strong, whence אורות .

אר (pl. אוֹרִים) m. fire-brand.

 cerning me, של אריהיף concerning thee Jos.14,6; without על colly in the difficult passage אריהיה הַרְעָה אַיָּרְעָיה הַיּאָרָת הַּיְּעָיהְ אַיִּרְעָיהְ אַיִּרְיִעְייִהְ אַיִּרְיִעְייִהְ אַיִּרְיִעְייִהְ אַיִּרְיִעְיִיהְ לַּיִּרְוּבְיִי לְשִׁלְחִגְּי there is no cause for this wrong, to send me away, which is greater than the other which thou hast done with me 28.13.16.

אָרָה Pi. אָרָה to long for, to desire קוֹת Pi. אַרָה in my soul have I longed for thee Is.26,9; אָרָה לְמוֹשֶׁב he hath desired it as a habitation for himself Ps.132,13.

לוה (c. אַנָּה', sf. אַנָּה') desire.

178 pr. n. m.

לְּבְּלֵּ pr. n. 1) son of Joktan Gen.10, 2.— 2) name of a place in Arabia Ez.27,19; see also אַנְאָי Pu.

718 pr. n m.

YN interj. woe! alas!

אוב see אויב.

אויה see אויה.

בּי אָנִיל adj. a. n. foolish, fool בִּי אָנִיל because my people is foolish Jer.4,22; אַנִיל שָׁבְּרִים a fool in his speaking Pr.10.8; אָנְילֵים בּּישְׁלְם בּשְׁלְם fools because of their transgression Ps.107,17.

adj. foolish אָרְיּלִי a foolish אָרְיּלִי a foolish shepherd Zch.11,15.

קויל בורך pr. n. of a Chaldean king 2K.25,27.

אול וול to be in front, to be the first. whence אול ram (as leader of a flock), אול hart (because of his swiftness), etc.— 2) to be strong, whence אול power, אול or אול terebinth (because of its strength), etc.— 3) to be foolish, whence

אוּל m. 1) strength; only with sf. בי"א אילם their strength is firm Ps.73,4.— 2) mighty person; pł. יבָרָיא אילם the mighty of the lant 2K:24,15 (Ktib for אֵלֵילָי).

vestibule, hall.— 2) adv. a. conj but, however, yet.— 3) pr. n. m 1Chr.S.39.

אולת (sf. אולתי) f. foolishness, folly.

אובר pr. n. n.

in 1) to breathe, to blow, fig. to be empty or vain; hence in and in 2. — 2) to pant, fig. to labor, to make effort; hence in strength.

ווא (sf. אוֹנָך , מּוֹנָם m. 1) nothingness, vanity רָהָבָם עָמֶל וָאָנֵן their greatness is trouble and vanity (vain effort) Ps.90,10.— 2) falsehood דָבְרֵי־פִּיוֹ אֲנֵן וּמְוִבְמָה the words of his mouth are falsehood and deceit Ps 36,4; fig. idolatry: 138 idolatry and image-worship וּתְרָפִים 18.15,23; מְבֶרֵךְ אָוֹן he blesseth an idol Is. 66,3. - 3) wickedness, injustice מַחְשָׁבוֹת אוֹנֵך the thoughts of thy wickedness Jer.4,14; 그만기 מליהם אָת־אוֹנָם and he will bring back on them their own injustice Ps.94,23.— 4) opprobrious name of On, a city in Lower Egypt (see in 4 below).

אונים (pl. אינים) m. 1) strength, power in his בָּאוֹנוֹ שֶּרָה אֶת־אֱלֹהִים strength he strove with an angel Hos.12,4, צערי אינו his powerful steps Jb.18,7; אין אונים the powerless Is.40,29, of the generative power: האשית איני the beginning of my strength (i. e. my first-born son) Gen.49,2; poet. a child יהי בַּעָב his child will suffer hunger Jb.18,12.- 2) wealth, substance עשַרְהָּי מָצָאהָי אין לי I am become rich, I have acquired substance Hos. 12,9. — 3) affliction, pain איני the son of my affliction Gen. לַחֶם אוֹנִים the bread of affliction (i. e. the bread of mourners) Hes.9.4.— 4) אוֹל a. אָאׁ pr. n. On, a city in Lower Egypt Gen. 41,50 בית שֶּׁבֶּי (Temple of the Sun) Jer.43,13, called by the Greeks Heliopolis (City of the Sun).

אונן pr. n. a city in Benjamin Ezr. 2,33.

אוניות Ktib for אָנִיוֹת, pl. of אָנִיּוֹת.

מונם pr. n. m.

וְבַוֹא pr. n. m.

ንድነጻ pr. n. of a gold-country Jer. 10,9; Dan.10,5.

ק'ל pr. n. 1) son of Joktan Gen. 10,29.— 2) a country in south Arabia (acc. some: in India, others: in Africa), reputed to be rich in gold 1K.9,28; hence אוֹפִיר a name for gold Jb.22,24.

אוֹפַן (c. אוֹפַן: pl. אוֹפַנִים) wheel.

אָצִים (pt. יְאָּ, pl. אַצִים) to press, to hasten.

Hiph. הַאָּריין (fut. יָאָיין) to press, to urge.

אוֹצְר (c. אוֹצְרוֹת, pl. אוֹצְרוֹת, c. אוֹצְרוֹת) m.
1) treasure, store, provision.— 2)
store-house, treasury.

לור (fut. יְאוֹר ) to become light or clear, to dawn בְּבַקְר אוֹר morning was light Gen. 44,3; וְאוֹר לֶבֶם and when ye have light, go away 18.29,10; ארוֹ עִינֵי my eyes are become clear 14,29; fig. to cheer up 18.60,1.

Niph. נְאוֹר (fut. יְאוֹר ; inf. בָאוֹר for

להאור (להאור ליהאור) to dawn, to shine להאור (להאור משלה) and it dawned upon them at Hebron 2S.2,32; לאור בָּאוֹר to shine in the light of life Jb.33,30; pt. בְּאוֹר אַרָּה thou art brilliant Ps.76,5.

Hiph. הָאִיר (fut. יָאִיר; pt. מָאָיר (fut. יָאָיר; pt. מָאָיר) to give light, to shine לִבְאָיר עַל to give light upon the earth Gen.1,15; הַאִּרֶץ הַאָּרָ the earth gave light Ez.43,2; בִּיִב נַיִּם נָאִיר the night will shine like the day Ps.139,12; with accus. to give light, to cause to shine, to enlighten to give light לְהָאִיר לָהֶם אֶת־הַהֶּבֶרְ unto them on the way Neh. 9,12; יָאִיר יִיָ בְּנָיו אֵלֶיך the Lord make his face shine unto thee Num.6,25; אַחַרָיו יָאִיר נָתִיב behind him he causeth his pathway to shine Jb.41,24; וַנְהַחַ לא־נָאִיר אוֹרוֹ and the moon shall not let shine ber light Ez 32,7; אַתָּה תַּאִיר נֵרָי thou wilt cause my light to shine Ps.18,29; הַאִירָה עִינַי enlighten my eyes Ps.13,4; pt. f. c. מאירת עינים enlightening the eyes 19,9.- 2) to light up, to set on fire לא תַאִירוֹ ye shall not light up my altar for nought Mal.1,10; women will נַשִּׁים בָּאוֹת מָאִירוֹת אוֹתָה come and set it on fire Is.27,11.

קרם (in the widest sense); pl. אוֹרִים lights, luminaries.— 2) fresh verdure, green herbs בּחֹבָּ as clear heat on fresh verdure Is.18,4; pl. אוֹר שׁל אוֹר dew of herbs 26,19; אוֹר agather herbs 2K.4,39.

קרים (ארים אורים (ארים אורים (ארים אורים (ארים בקרו יִי glorify the Lord in the countries of light (1. e. countries of the East) Is.24,15.—
2) fire, flame בְּאוֹר חַבְּעִיר thou shalt burn with fire Ez.5,2.— 3) enlightenment, revelation אירים revelations and truth Ex. 28,30 (the oracle worn by the high-priest in his breast-plate).

אור (אור (אור בּישָרִים) a person mentioned in 1Chr.11,35.— 2) a Chaldean city (אור בַּישָרִים), the birth place of Abraham Gen.11,28.

קרה f. 1) light = אוֹרָה 1.— 2) pl. אוֹרָה a. אוֹרָת herbs = אוֹרָת 2.

אָרָוָת see אָרֶוֹת.

ארָרי pr. n. m.

ארריאל pr. n. m.

ארֹדְיה pr. n. 1) husband of Bathsheba 2S.11,3.— 2) a priest mentioned in Is.8,2.— 3) a person mentioned in Neh. 3,4.

ידְּרְהְּרְ pr. n. a prophet mentioned in Jer.26,20.

אורת see אורת 2.

שׁלְאֵ see שׁנֵיאָ.

אָרָת (perhaps akin to אָרָה Niph. אָרָה (fut. אָרָה) to consent, to agree בְּאָרָה נָאוֹת נָאוֹת לָּבְּהוֹ in this we will consent unto you Gen.34,15.

תת (pl. אותה, אותות (אותה) com. 1) sign, mark, token קאות על יְדָּהְ as a sign on thy hand Ex.13,19; יְבִיוּ לְאֹתוֹת and they shall be for signs Gen. 1,14—2) proof בְאוֹת בָּי אָנִכִי the proof that I have sent

thee Ex.3,12.— 3) ensign אִישׁ עֵּל־ every man דְּבָּלִי בְאָתֹת לְבֵית אֲבֹתְם by his own standard, by the ensigns of their family division Num.2,2.—איתָּךְ אִיתִי אָרָת, etc., see אַרָּת.

אוֹתיות Is.41,23 a. 44,7 pt of אָּבָאָּ, אֹרָהיוּ, which see.

Tጅ adv. then, at that time; ነጁጋ, ነኝ ነን from that time, of old, since.

אָנָא, הְנָאַ Ch. (inf. אָנָה) to heat, to heat it Dan.3,19.

יבוא pr. n. m.

The to go forth מְלְהָה מָנִי אַזְרָא the word is gone from me Dan.2,5.

בווב m. hyssop (plant).

אוֹר m. girdle, belt.

יייי f. offering of remembrance,

memorial.

when he goeth away, then he boasteth Pr.20,14; מְּהַהַּלֵּל מְּאַר וְאָדָּל לוֹ אָוֹ וְהָהַלֵּל מְאַר וֹ אָדָל לוֹ אָוֹ וֹהְהַלֵּל מִאר וֹ אָדָל לוֹ אָוֹ וֹהְהַלֵּל מָאר וֹ אַדְל מְבּר מִאר וֹ אַדְל מְבּר מִאר וֹ אַדְל מְבּר מִי וֹ אַר מִב מִי וּשְׁר מִב מִי וְּשְׁר מְב מִי וְשְׁר מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְיּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּיִי מְיִי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְּיִי מְיּי מְבְּי מְבְּיִי מְּיִי מְּיִי מְּיִי מְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְּיִי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיִי מְבְּי מְבְּיי מְבְּי מְבְּיי מְבְּי מְבְּיי מְבְּי מְבְּיי מְבְּי מְבְּיי מְבְּי מְבְיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיוּבְיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיְי מ

Pu. only pt Trap Ez.27,19 acc. Stb.: something current (goods, money); acc. Ges.: something spun,

textile (from Talm. לאַנְל to weave); others: מַאוּנְל from Usal 'see אַנּל Ch to go away.

I. (Ar. און) to weigh, whence מאונים scales, balance; only Pi. און to weigh carefully, to probe און וואָג he probed and searched out Ec.12.9.

II. (den. of אָנוֹן ear), only Hiph. to give ear, to listen, to hearken it give ear unto me Ps. אַנוֹן אַרָי אָפּוּרְוּאָרִין אַרָי hearken unto my speech Gen. אַנוֹן עַר־ I gave an ear to your reasonings Jb.32,11 (בּוֹנוֹתִיבֶּם falsehood giveth ear to a mischievous tongue Pr. 17,4 (בּוֹנוֹתִיבָּם).

אָן (sf. אָוֹנִי ; du. מְּוֹבֵּי f. ear.

(from 江; sf. 司武監) m. girdle for weapons.

דוֹת תְּבוֹר pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,34.

רה אין אין אין pr. n. of a village 1Chr. 7.24.

r. n m.

מוניה pr n. m.

PIN see Pi.

to gird יְאַוֹרנּי, אָּי, פּוֹר ניאַוֹר to bind, to gird יְאַוֹר אָי, אָיִר gird up thy loins Jer.1,17; אָזָר בְּאַ בְּנֶבֶּר הַרָּצֶּיך הַרְצָּיִיך מְחָרוּ אַזְר do gird up like a mighty man thy loins Jb.38,3; יְבִישְׁרִים אָוֹרוּ חָוִיל those who stumbled girded [themselves] with strength 18.2,4; pt. p. אַוֹר girded.

Naph. 7183 to be girded.

Hethp. קֿתְאַנֵּה to gird or arm oneself או הַתְּאַנְיּך he girded himself with strength Ps.93,1.

אַזרוע (=ביין f arm Jer 32,21.

תוֹנֶת (כּ תְּבוֹנֶת m. 1) a native tree (i. e. like a green tree in its native soil) Ps.37,35.— 2) native, homeborn, indigenous מְבָּרָת a native or a stranger Lev.16,29.

patr of אָיבְהָי Ps.89,1 and of אָיבְהָי Ss.1 who descended from אַיבְהָי 1Chr.2,6.

הא Ch. (pl. sf. קְּבֶיךָ m. brother.

או II. f fire-pot, chafing-dish.

ns interj. ah! alas! woe!

תְּבְּרִיא ווו. m meadow; only pl תְּבְּרִיא though he grow luxuri-

antly between meadows Hos.13,15 (only pl. אּקים) m owl.

בּתְּתְּאָ pr n. 1) a king of Israel 1K. 16,28.— 2) a false prophet Jer.29, 21 = בַּחָאָ v.22.

⊐ក្អX see ⊐ង្ក<u>ី</u>ន 2.

рг. п. m.

ארד a. ארד (c. ארב; once דר ; pl. רים (לַחַבּים; f. חַבַּבּ, לַ חַבָּאַ) num 1) one; usually following the noun לִבְשֶׁר סחב one flesh Gen.2,24, rarely preceding it בָּבֶּשׁ one person Num. 31,2S, but עַשֶּׁר זָּ , f. אַחַר עָשֶּׁר אַם אַ (eleven) always preceding .- 2) the repetition of twithout a conjunction has a distributive meaning: סמפ נָשִיא אָחָר נָשִיא אָחָר מְמַּמֵה one prince each from every tribe Num. 34,18, לַאַחַר אָחָר one by one Is.27, 12; אַרַת לָּאַרַת (adding) one to one Ec. 7,27.— 3) of a person: one, some one, somebody TR TUS SXXX and one went out into the field 2K.4,39; בַּעָם one of the people Gen.26,10, אָחָר בָּדוש a holy one Dan.8,13; אַת־אָת־ ••• סחפ one another: מובר בָּהֶדְרֶאֶם and one smote the other 2S.14,6; 7771 מראַחַר and one will speak to the other Ez.33,30.- 4) only one מר בְּעָה בַּחַת רְעָה an evil, an only evil Ez.7,5.— 5) alone בִּי אָחָד קרָאתִיי l called him alone ls.51 2 — פאַםר ade a) together בַּלְּבֶר לְּבֶּלְר נְבֶּלְרָל בְּלֶּבֶר the whole congregation together Ezr. 2,64. b) alike שיבים בּאָקַר שיבּים both of them are good alike Ec.

10

11,6.— 7) אַרָּמ מּלע. a) but one אַרָּת דְּתוֹ לְּהָמִית there is but one law for him, to put him to death Est 4,11. b) once בּלְּא אַרַת וְלֹא שְׁתַּוֹם not once nor twice 2K.6,10; with בּמַחת יִבְּעַרוֹ וְיִבְּעָרוֹ וְיִבְעָרוֹ וְיִבְעָרוֹ וְיִבְעָרוֹ וְיִבְעָרוֹ וְיִבְעָרוֹ וְיִבְעָרוֹ וְיִבְעָרוֹ וְיִבְעַרוֹ בּוֹעִבְּיוֹ בּעוֹנִים וּשְׁנִבְּיִי בּערוּ בּערוּ בּערוּ בּערוּ בּערוּ בּערוּ בּערוּ בערוּ בערוּבְייִי בְּערוּ בּערוּ בערוּ בערוּבְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּערוּ בּערוּ בּערוּ בּערוּ בּערוּ בערוּ בערוּ בערוּ בערוּ בערוּיי בערוּ בערוּ בערוּ בּערוּ בּערוּי בּערוּ בּערוּי בּערוּ בּערוּבְּיִי בּערוּ בּערוּ בּערוּי בּערוּ בּערוּ בּערוּ בּערוּ בּבְּבְּיר בּערוּבְּיִי בּערוּבְּי בּערוּבְּערוּ בְּערוּבְּיִי בְּבְּיִי בְּערוּי בְּיִיבְּיִייִי בְּערוּיִי בּערוּיִי בּערוּי בּערוּ בּערוּבְּיי בּערוּי בּערוּי בּערוּ בּיבּערוּ בּיבּיי בּערוּ בּיבּערוּ בּיבּערוּ בּיבּי בּערוּ בּיבּיבּיי בּיבּי בּערוּ בּיבּיבּי בּיבּי בּיבְייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּי ב

Pl. אַחָרִים 1) the same אַפָּרִים אַפָּרִים אַיַרִים יוּ one language and the same יל one וּוְבָרִים אַחָרִים אַחָרִים אַחָרִים אַחָרִים אַחָרִים אַחָרִים אַחָרִים אַחָרִים אַחָרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים a few days Gen.27,44.

לְחַדְּל (den. from הְּאָדָה to unite; only once Hithp. הְהָאֵהָה Ez.21,21 unite thyself, gather strength (of the sword).

אחה to adhere (in the Mishnah Pi. אִיחָה to unite, to sew together).

ክጤት m. 1) meadow Gen.41,2.— 2) bulrush, reed-grass Jb.8,11.

קר א פּתוּד pr. n. m. 1Chr.8,6 אָחָיּה Gen. 46,21.

תְּוְתָּי (from הוה; sf. אַחָּוְתָּי) f. declaration Jb.13,17.

הקה (from אחה) f. brotherhood Zch. 11.4.

תַּוֹרָאַ pr. n. m. 1Chr.8,4 = יַּחָבָּיָּה v. 7.

Ch. (c. אַחְיָה) f. solution, explanation אַחְיָה solving of riddles Dan,5,12.

יאַ דּרְּמֵי pr. n. m.

י אָחוֹר (pl. c. אָחוֹרָי; sf. אָחוֹרַי; אַחוֹרַי ; אַחוֹרַי ; אַחוֹרַי ; אַחוֹרַי ; אַחוֹרַי ; אַחוֹרַי ; אַחוֹרַי י

דְבִּיִּשְׁבְּ the back-side of the taber-nacle Ex.26,12.— 2) adv. a) backward, back דְבִּיִּשְׁבְ they are departed backward Is 1,4; בְּאָחוֹרְ he holdeth it back Pr.29, 11; of time (with לֹי): in the future, hereafter אַבְּיִחוֹרְ לְאָחוֹרְ the events that are to come hereafter ls.41, 23. b) on the outside, without בַּרִים וְאָחִיר בָּתוֹבְּיִם וְאָחִיר בַּתוֹבְּיִם יִאָּחִיר written within and without Ez.2,10.

אָחוֹתְּה (sf. אֲחוֹתָּה , אַחוֹתָּה , etc.; pl. אַחְיֹתִּה , sf. אַחִיתִּר ) f. 1) sister לְּצְחוֹת , sf. אַחִיתִר ) f. 1) sister בּלָּאָחוֹת , sf. וֹאַחִיתִר ) f. 1) sister בּלָאָחוֹת הוֹים וֹא (אַחִיתִר ) female relation Jb. 42,11.—3) companion, mate אַחוֹת my sister (i. e. my companion), my beloved Cant.5,2.—4) preceded by אַשְּׁה אָל the word אַחוֹת הוֹיִרָת אִשָּׁה אָל the word אַחוֹתָה coupled together one to another Ex.26,3.

וֹחַאָּ (fut. וֹחֵאִי , וֹחָאָיָ; 2 וֹחֹאָהָ, וֹחָאֹה; once 3 f. ([[]]) 1) to lay hold of, to seize, to grasp ניאחוו אותו and they laid hold of him Jud.12,6; seize for us the אֶחֱוֹוּ לָנוּ שִׁעְלִים foxes Cant.2,15; אַקוני הַשְּבֶץ a mortal tremor hath seized on me 2S. 1,9.— 2) to hold, to handle אחות Gen.25,26 holding on to; אָחָוּ רמַח who could handle a spear 2Chr. 25,5, with בור צווו to take out אַרור צוווי אַרוּ one taken out of every מוְ־הַחִּמְשִׁים fifty Num.31,30 - 3) to fasten, to gird אַחוּו בָּחַבְלֵי בוּין fastened with cords of fine linen Est.1,6; WINE girded with the sword Cant

3,5; יְנִיפוּ הַדְּלְתוֹת וְאָחוֹן let them shut the doors, and do ye fasten (i. e. bar) them Neh.7,3.

Niph. ורַאָּבֵּי, וּתְשֹׁבֵּי (fut. וּתְּאַנִי) 1) to be caught, to be held fast וּבְּאָנִי was caught in a thicket Gen. 22,13.— 2) to take possession of, to settle in בַּאַנִר נַאָּחַוּר בָּאַנּ whereof they had taken possession Jos. 22,9; בּאַנוּ בְּהַנִּי מוֹם and they settled there Gen.47,27.

Pi. pt. אָמַהָּה to cover, to close מְצִהְירָהָא he covereth the face of his throne Jb.26,9.

Hoph. pt. מְאָחָוֹים to be fastened בְּלְבָּמָא מְאָחָוֹים fastened to the throne 2Chr.9.18.

זה pr. n. 1) a king of Judah 2K. 18,1.— 2) a person mentioned in 1Chr.8,35.

קּוְנָת (c. אַחָנָת; sf. אַחָנָת) f. possession.

1778 pr. n. m.

אָרוּדְהְּרְ pr. n. 1) king of Israel 1K. 22,40.— 2) king of Judah 2K.8,24, for which 2Chr.21,17 יְבוּיִבְּיוֹ and 22,6 יְבוּיִבְּיוֹ

בּוְהָאַ pr. n. m.

מהות pr. n. m. Gen.26,26.

יְהֵי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.5,15.— 2) another person 7,34.

יהא pr. n. m. =אחור , which see.

ם אודא pr. n. m

אַקידָא Ch. (pl. אַחִידָן) f. riddle.

קּתְיָה pr. n. m. of several persons אָתִיּהְנְּ pr. n. m. בּתְיָהְנָּ 1K.11,29 אַתִיהְנָּרְ pr. n. m.

pr. n. m. of several persons.

אריחוד pr. n. m.

בּתְימוּ pr. n. m. of several persons.

אַחילוּד pr. n. m. of two persons.

מומות pr. n. m.

קברים אורים אורים

pr. n. 1) father-in-law of Saul 1S.14,50.— 2) son of the priest Zadok 2S.15,27.

778 pr. n. m.

אַקינָדַב pr. n. m.

ינעם pr. n f.

שַׁבְּיִיםְיִבְּיִ pr. n. m

יעוֶר pr. n. m.

pr. n. m מֵּחִיקִם

pr. n. m.

יבע pr. n. m.

חרשהר pr. n. m.

שר pr. n. m.

אַהיתבֶּל pr. n. an ally of Absalom 2K.15,17.

בּבְּילֵב pr. n. of a city in Asher Jud.1,31.

interj. Oh that! would אַחַבֵּי אָחַבְּי הַנְּבִיא וּאַחַבְּי אַבְּי הַבְּבִיא Oh that my lord were before the prophet!

2K.5,3; פֿנוּ דְרָבְי Oh that my ways were firmly directed! Ps. 119,5.

ילי pr. n. m.

הְבְּיֹהְ f. amethyst (precious stone) Ex.28,19.

พาวาร์ pr. n. Egbatana, capital of Media Ezr.6,2.

יבַרְהַצְּ pr. n. m.

Pi. אָחָר (fut. אָחָר ) to lag, to tarry, to delay, to be late אַרְבּריְהְיוּ שִּרְבּריִהְיוּ why lag the wheels of his chariots? Jud.5,28; thou shalt not delay to pay it Deut.23,22; אַרָאָר לְשִׁלְמוֹ he will not delay repayingl to him that hateth him Deut. 7,10; pt. אַבָּר שִׁבְּרוֹ יִשְׁבָּר ye who are late in sitting Ps.127,2, יבָּשְּרָ בְּעִרְרָ אַרְרָי אַרָּרִי אַרָּר וֹנִישָׁר he will not delay repayingl to him that hateth him Deut. 7,10; pt. שֶּבֶּר אַרְרִי שֶׁבֶּר אַרְרִי שָּבָּר וֹנִישְׁרָ בְּעִּיְרְּיִ וֹנִישְׁרָ בְּעִיּרְרְיִי אַרָּר וֹנִישְׁרָ he will not delay repayingl to him that hateth him Deut. 7,10; pt. שֶּבֶּר יִשְׁבָּר וֹנִישְׁרָ בְּעִיּרְרְיִי אַרְרִי אַרְרִי אַרְרִי אַרְרִי אַרְרִי אַרְרִי אַרְרִי אַרְרִי אַרָּר אַרְרִי אַרָּר אַרְרָי אַרָּר אַרְרִי אַרָּר אַרְרִי אַרָּר אַרָּר אַרְרִי אַרָּר אַרְרִי אַרָּר אַרְרִי אַרָּר אַרְר אַרְר אַרָּר. 2) to detain me Gen. 24,56.

מתר (f. אַחָרֶת pl. אַחָרֶם, f. אַחָרֶת dj. f) other, second, following.—
2) foreign, strange.

אַחַר (c. אַחַרי, pl c מַחַרי, sf. 'חַתְּצֹּי, אַחַריּךּ, אַחַרִין, אַחַרִין, אַחַרִין, אַחַרִין, אַחַריִן, אַחַרין, אַחַרין, אַחַרין, אַחַרין, אַחַרין, אַחַרין, אַחַרין, אַחַרין, אַחַר בּן behind, after; אַחַר בּן אַחַר בּן אַחַר בּן אַחַר בּן אַחַר בּן אַחַר בּן, אַחַר בּן

אַחַרוֹנְים (f. אַחַרוֹנְים; pl. m. אַחַרוֹנְה) adj. hinder, later, last; בְּאַחַרוֹנָה at last, subsequently; בְּאַחַרוֹנָה at the end.

מתרת pr. n. m.

מחרחל pr. n. m.

אחרי Heb. see אחרי.

צחרי Ch. (sf. אַחריהן) prep. after. Ch. adj. last, latest.

יִם in the uttermost parts of the sea Ps.139,9.— 2) end בְּחַרִית שְׁנָה in the uttermost parts of the sea Ps.139,9.— 2) end בְּחַרִית שְׁנָה end of the year Deut.11,12; בְּחַרִית שְׁרֵית שְׁחַרִית שְׁרֵית declaring from the beginning the end Is.46,10; בְּחַרִית שְׁרֵית her end is bitter Pr.5,4.— 3) last period of time, future end is partial in the last days, in the future Gen.49,1; Is.2,2; בְּחַרִית וְתִּקְוָה to give you a future and hope Jer.29,11.— 4) posterity period of Ps.109,13.

Ch. f. end.

לחרן Ch. adj other, strange.

מחרנית adv. backwards.

(only pl. אַחַשְּׁבַּרְפָּנִים) m satrap, Persian governor of a province.

אַרישורש pr. n. of several Persiar kings (in Dan.9,1 Cyaxeres, in Ezr. 4,6 Kambyses, in Est. Xerxes).

שַׁחַשְּׁרִשׁ Ktib Est.10,1 for אַחַשְּׁרָשׁ רְים אַחַשְׁתַּנְי אַ אַחַשְׁתָּנִי אָר. זי. זי. ייִקְינִים tonly pl. אַחַשְּׁהְנָים m. royal courier.

ከጠያ f. of ገርኝ, which see.

Pl. তাত্র্য whisperers, enchanters Is.19,3.

אמר m. thorn-bush.

PON m. yarn.

to close, to stop up.— Hoph. (fut מַמַרְיִם) to close.

ר (fut. אָמֵר prop. to bind, hence: to close.

אָמֵר (from אָמֵר) adj. bound, tied, lamed אָמֶר יֵד יָמִינוֹ lamed in his right hand (i. e. left-handed) Jud. 3,15.

728 pr. n. m.

יאָ (c. of אַבְּי) where? sf אַבְּיִיאַ where art thou? יאַ where is he? בּיִאַ where are they? etc. אַנָּי אַ which one? who? אָנָי אָנָי wherefrom? אַנּי אָרָי how then?

I. (pl. אִיים, once אִיים Ez.26,18;c. אִיים m. coast-land, island.

א II. (only pl. אַיִּרָא) m. jackal.

III. adv. ne, not, un- יְּבֶּבְיֹא enclean (guilty) Jb.22,30, יְבָב'יֹּא no glory 1S 4,21.

IV. interj woe! oh! אָרָהְ woe to thee, land! Ec.10,16.

יְאָרָבְי (pt. אָרָב) to be an enemy יוְאָרָבְי and I will be an enemy unto thine enemies Ex 23,22; בְּיָהִי and Saul was David's enemy 1S 18,29.

בְּיָבִים אָּוֹבְיִם , אִוְבָּי , אִּוְבָּי , אַנְבִים , אַנְבִים , אַנְבָים , אַנְבָים , אַנְבָים , אַנְבָים ,

איבה (c. איבת) s. enmity, hatred.

איבת (sf. איבת) f. enemy.

איד (sf. אִידְכֶם, אֵידוֹי) m. misery, misfortune, distress.

איה f. 1) vulture — 2) pr a. m.

איוב pr n. m. Job.

אָזְבֶּלְ pr. n. wife of king Ahab 1K. 16,31

איוה אי יה see איוה.

T'N adv. how?

אַכְה בְּדֶר בְּדֶר how? אֵיבְה הְיִייִבְה how doth (the city) sit solitary? Lam.1,1.-- 2) where? אֵיבָה הָרְעָה where thou feedest Cant.1.7

איכה 2K.6,13 (Kri אִיכה) adv where? באיבָה 2. אָיכָרָה (from אָיבָרָה a. פָּבָה adv. how? אֵיכָרָה אובַל וְרָאִיתִי how can I endure to see? Est.8,6.

5'8 m. power, strength Ps.88,5.

איל (c. אילים, pl. אילים, c. אילים) m.

1) ram.— 2) lintel, pilaster.— 3) mighty one, grandee Ez. 17,13.—4) strong tree, oak, terebinth.

איל see איל.

אַיַל (pl. אַיִּלִים) m. stag, hart Is.35,6.

אַיָּלְה (ף. בּיִּבְּלֵּה אָּיִלְּה (c. בְּיִבְּיֹם, pl. אַיְּלְּהֹר (c. בְּיִבְּיֹם, pl. אַיְּלְּהֹר (c. בּיִבְּיִם, pl. אַיִּלְּהֹר (c. בּיִבְּיִם, pl. אַיְּלְּהֹר (pi. אַיְּלְהֹר (c. בּיבְּיִם, pl. אַיִּלְהֹר (pi. בּיבְּיִם, pl. בּיבְּיִם (c. בּיבְּים, pl. בּיבְּיִם (c. בּיבְּים, pl. בּיבְּים (c. בּיבְּים, pl. בּיבְים (c. בּיבְּים, pl. בּיבְים (c. בּיבְים, pl. בּיבִים, pl. בּיבְים, pl. בּיבִים, pl. ביבים, pl. ביב

אַלן Ec.4,10 = אַלוֹ if; acc. Fuerst = woe to him! (see אַ IV.).

ילְלְן pr. n. 1) a city in Dan.— 2) a

city in Zebulun.

מילון pr. n. 1) a Hittite.— 2) a judge of Zebulun.— 3) a place in Dan.

הוא f. strength, power.

אילם see אילים.

אַילְם (pl. אֵילַמִּים, אַילַמִּים a. אַלַמּים) m. cornice.

מליא pr. n. a station of the Israelites in the desert.

אילן Ch. m. tree.

אילות see אילת.

אילת see אילת.

מים (f. אִים adj. terrible.

אָימְת (once אִימְת, c. אִימָת, אִימָת ; pl. אִימְת, f. terror, fear.

מֹימִים m. pl. 1) terrors, idols Jer.50, 38.— 2) pr. n. the original inhabitants of Moab Deut.2,11.

I. adv. where ? וְצֵילֵן whence ?

וא II. 1) pron. nothing, naught אַנְאַיִין as naught; לָאַיִן to naught; מָאַיָן of nothing. — 2) adv. (c. אין) there is not, there is no, not, no, without וְבֹחַ אֵין there is no strength Is.37,3; וְאָם אַיִן and if not Gen. 30,1; אֵין מְסַבְּּר without number Gen.41,49; אין דֶבֶּר nothing Ex 5,11; אין כל nothing at all Num.11,6; לין לי there is not to me, i. e. I have not Lev.11,10.— בָּאֵין there not being: בָּאֵין תָּהמוֹת when there were yet no depths Pr.8,24.-בְאַיִן שָׁפָּכָה almost, nearly: בָּאַיִן my steps had nearly slipped Ps.73,2.- אין a) to him to whom is not (for באשר אין) Is. 40,29. b) until there is not: לָּאֵין until there was no sure 2Chr.21,18.— מֵאֵין מּ) forasmuch as not: מֵאֵין כְּמִיךְ forasmuch as there is none like thee Jer. 10,6. b) because there is not, for want of: מַאֵין מַקוֹם for want of room Jer.19,11.— sf. אֵינֶגָי I am not, I am no more, אֵינָך, אֵינָך thou art not, אֵינֶבֶּר ,אֵינֶבֶם, etc.; אֵינֶבֶּר ,מינֶבֶּר נוֹתֵן I do not give Ex 5,10; בּאִינָךָ seest thou not? Jer.7,17; אינטו Ps.73,5 for אֵינָם they are not.

אין adv. (אִין ) not אין יָשׁ פֿה is not here ? 18.29,9.

איעזר pr. n. m.

אַיּלָּה (c. אַיַּבּה) f. measure of grain. אוֹפָא adv. where ?

หาอาห adv. now, then, consequently.

איש (pl. אַנְשִׁים, c. אַנְשִׁים from אָנִשׁי; rarely אישים (אישים m. 1) man, male איש ואיש man and woman Ex. 35,29; איש וְאִשָּתוּ male and his female (of animals) Gen.7,2; אַבע male child 18.1,11; used in apposition with other nouns to indicate the gender; איש פַרִים a eunuch Jer.38,7; איש נביא a prophet Jud.6,8.— 2) husband אישי my husband is dead 2K.4,1; and for thy hus- ואל אישר תשוקתה band shall be thy desire Gen.3, 16.— 3) man, human being לָמָאִישׁ מועד בהקה against man or beast Ex.11,7; עם אַלהִים וַעָם אַנַשִים with God and with men Gen. 32, 29. -4) member of a race, inhabitant of a place איש ישראל a man of Israel, i. e. an Israelite Num.25,8 (in 1S.17,19 used collectively for Israelites); אַנְשֵי נִּלְעֲד men of Gilead, Gileadites Jud.12,5.- 5) used in construction with other nouns to denote the qualifications of men: איש און man of wickedness, i. e. wicked man Pr.6,12; איש בַּמִים man of blood, i. e. bloodtbirsty man Ps.5,7; איש מְּלְחָמָה man of war, i. e. warlike person, warrior Ex. 15,3; אישׁ הַאַּרָטָה man of the soil, i. e. husbandman Gen. 9,20. - 6) any man, any one, anybody, some

one, somebody אָם יָהָן אִישׁ if a man (some one, somebody) were to give Cant.8,7; negatively: no man, no one, nobody אין איש there is no man, i. e. nobody Gen.31, 50.— 7) every one איש מְמָנ every one of us Gen.23,6; איש חַרָבוֹ every one his sword 34,25; וַנַשָּׁלִיכוּ אָישׁ ממח and they cast down every man his staff Ex.7,12; in this sense איש is sometimes repeated: איש פיש מְמָלֵאכְתוֹ every one from his own work Ex.36,4; פַרצין אִישׁ וַאִּישׁ according to the pleasure of every man Est.1,8.— 8) with הַעָּ , הָעַ יַנְמִית one another יַנְמִית; יַנְמִית אָישׁ אַחִיו the evil of one against the other Zeh.7,10; אָישׁ בָּהָעָהוּ man against man and one against the other Is.3,5; לא תונו אִישׁ אָתר ye shall not overreach one another Lev.25,17; also of objects: each piece אִישׁ בָּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעָהוּ one opposite the other Gen. 15, 10. 9) used impersonally: כה אַכַר thus a man (one, people, they) used to say 1S.9,9.

אָישׁ־בְּיּשֶׁת pr. n. a son of Saul 2S.2,8.

אִישׂוֹן (dim. of אִישׁוֹן) m. 1) pupil (of the eye).— 2) middle, darkness בְּאִישׁוֹן לִיִּדְּיָּ in the middle of the night Pr.7.9.

pr. n. m.

אישהוד pr. n. m.

שישי pr. n. m. 1Chr.2,13 = ישיי

איתון m. entrance.

אָתְר Ch. (=Heb. אָיתִי is, there is אָיתִי there is a man Dan.5,11; אֶּיתָר there is not 2,10. – אַי אָיתָר thou art, אִיתָר we are, אִיתִי אַיתִר art thou able, canst thou? Dan.2,26; אַיִּתְרָב אַיִּתְרָב we are n t serving 3,18; יְיִתְרָב we are n t serving 3,15. – אִיתִי לָךְּ some one has: יְּיִתִי לָךְּ thou hast Ezr.4,16.

איתי pr. n. see איתי

לאנדיאל pr. n. m

אַרְבֶּם pr. n. m. =בּבָּב, which see.

איתבֶר pr. n. a son of Aaron.

אָיתן (sf. אֵיתְנִים; pl. אֵיתָנִים) n. a. adj. וֹן firmness, strength נַהַשֶּׁב בָּאִיהָן and his bow abode in strength Gen.49,24.-- 2) poet. r ck בּאֵיתָנִים עריץ אָרֶץ ye rockes, foundations of the earth Mic. 6,2-3) of waters: height, overflowing נַיָּשֶׁב הַיָּב and the sea returned to its height (or overflowing) Ex.14,27; the month of the overflowing of rivers (בְּשָׁרֵי IK.8,2; adjectively: ever flowing נַחַל אֵיתָן an ever flowing brook Am.4,35; ever flowing rivers Ps. 74.15.— 4) violent, mighty וְרִיב !! מֵצְבֶּיו אִיתָן and the strife of his bones is violent Jb.33,19; גוֹי אֵיהָן a mighty people Jer.5,15 (others: ancient people) .- 5) pr. n. m.; see . מוֹנְחִי

אַן adv. 1) surely אָר מָרף מְדָר אַ surely he hath been torn in pieces Gen.

44,28.— 2) only, but אַבּר פֿעַם only this one time Fx.10,17; בּת אָבִי הִיא אַבְי אַבְי אָבִי אָבִי אַבְי אַבְי אַבְי אַבְי אָבִי אַבְי אָבְי אַבְי אָבְי אָבְיי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְיי אָבְי אָבְיי אָבּיי אָבְייי אָבּיי אָבְייי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְייי אָבְיי

קבּה pr. n. ef a city in Babylonia Gen.10,10.

בּוֹב יְרִים לֹאָ (from בְּיֵב יְרִים לֹא failing brook, deceptive spring לְּמִי מִּבְּבְ בַּיִם לֹא as a deceptive spring, as waters that are not reliable Jer. 15,18.

יב ייב pr. n. 1) a city in Asher.—
2) a city in Judah.

adj. 1) bold Jb.41,2.— 2) cruel, merciless.— 3) destructive וְרְאִשׁ and the destructive venom of asps Deut.32,33.

מכורי adj. eruel, merciless.

לבוֹרָיּוּת f. cruelty.

לֵכִילָה f. eating, food.

אָבְישׁ pr. n. king of Gath in Philistia 18.21,11.

 eater came forth food Jud.14,14; those that used הַאִיכְרִים לְמַעֲדַנִּים to eat dainty food Lam.4,5; tnf. sf. on the day that thou eatest thereof Gen 2,17 .-2) fig. to devour, to consume לאכל to devour the poor Pr.30, 4; his young men בַּחוּרָיו אָכִלָה אִשׁ the fire devoured Ps.78,63; אָרֶא a land that consumeth its inhabitants Num.13,32; the heat consumed me Gen.31,40; אַבְּלָתִנִי the zeal for thy house bath devoured me Ps.69,10. - 3) to swallow, to seize greedily נְמִצְאוּ דִבְּרֶיךְ נְאֹכְתֹם when thy words were found I greedily seized them Jer. 15,16.-4) to swallow up, to take away space בִּי יוֹכָלוּ אַתִּיקִים מִהַנָּה for the corner-pillars took away part of the space from them Ez.42,5 (=יאכלי).

Niph. לְאָבֵל (fut מַבְּבֹל) to be eaten, consumed, devoured וְאָבֵל בְּרִישׁ in and stacks of corn be consumed Ex.22,5; מַאָבַל חֲצִי בְשֶׁרוֹ and halt of its flesh is consumed Num.12, 12; בְאַבֹּל חֲצִי בְשֶׁרוֹ מְאַבֵל חָצִי בְשֶׁרוֹ all they that devour thee shall be devoured Jer.30,16.

Pi. אָבֶּלְ to consume אָבֶּלְ אָ to consume אַבְּלְּבְּּלְּ a fire not urged by blowing will consume him Jb.20.26 (בּאַרְלָּבְּלִּרְרָּאַרָּ,).—

Pu. אַבְּל to be devoured, consumed אַבְּל הָאָבְל ye shall be devoured by the sword Is.1,20; pt. וְהַלְנָה אִינְנָּנּ אָבְּל to be devoured by the sword Is.1,20; pt. יוֹם שָׁנָה אַבְּל אָבֶל אַבֶּל to be devoured, consumed Is.1,20; pt. יוֹם אַבְּל אַבְּל אַבֶּל אַבְּל had be devoured, consumed Ex.3,2.

לבל Ch. (fut. באינו) to eat; see

also PTP.

ት አ (sf. 152ዩ) m. 1) eating.— 2) food ትጋጽ , ትጋዩ pr. n. m.

קבְּלְּהָ f. eating, food; with לְּ it is also a verb: לְאַכִּלְּה for food, for eating, to eat Jer.12,9.

adv. 1) surely, certainly — 2) but, however.

אָבָרְ prop. to burden, hence: to urge אָבָרְ אָבְיִי פִּיהוּ his mouth urgeth it on Pr.16,26.

קבא (s/. 'בְּבָב') m. burden Jb.33,7.

אכר (בְּרָה = אכר (בְּרָה next word.

קֿבָּרִים (pl. אַבָּרִים)m. ploughman Is.61.5. קְיֵבְיִים pr.n. a city in Asher Jos.12,20.

יוְיָשֵׁם לְצִּל ח n. nothing, nought וְיָשֵׁם לְצִּל and make as nought my word Jb 24,25 — 2) adv. not; yet not אַל־תִּעשׁ do not Gen.22,12; אַל אָל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִׁל וּ שִׁ שִׁל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִׁל וּ שִּל וּ שִּים וּ שִׁים שִּים וּ שִּים וּ שִּים שִּים וּ שִּים שִּים וּ שִּים וּ שִּים שִּים וּ שִּים שִּישִּים שִּישִּים שִּים שִּישִּים שִּישִּים שִּים שִּישִּים שִּישִּים שִּישִּים שִּ

ל. (sf. אָלִים; pl. אָלִים) m. 1) hero.

mighty being אַל גױִם the mighty one of the nations Ez.31,11; אֵלֵי the mighty 32,21.— 2) power בּיִלְים the mightest of the mighty 32,21.— 2) power יַנִי לְאֵל יְנִי זֹי וֹשְׁלְאַל יְנִי זְיִי וֹשְׁלְאַל יְנִי זְיִי וֹשְׁלְאַל יְנִי זְיִי זְּשִׁל אַל יְנִי זְיִי זְּשִׁל אַל יִנִי זְיִי זְּעִי זְיִי זְיִי זְּעִּל זְנִי זְיִי אַל נוֹ it is in the power of my hand (i. e. I am able) Gen.31,29.— 3) God אֵלִים אֵלִים God of gods Dan.11,36; אֵלִים God, the Almighty Gen.48,3; שֵׁנִי מִל פּנִי אַל נוֹ אַלִּיי אַל אַלִּים מוּלְנִי אֵל אַלִּים lofty mountains Ps.36,7; אַנְיִי אֵל tall cedars 80,11

these. אָלֶה II. (def. הָאֵל) pron. pl. אל these. אל (poet אָלֵין, אַלִי אָלֵין, אַלַי, אָלַין, אַלִין, אַלִין, אַלי poet. אַלִּיְמוֹ prep 1) to, unto נַיֹּאמֶר and Abraham said אַרְדָהַם אֶל־עַבְדוֹ to his servant Gen.24,1; מְּוֹרַהַקּעָּה אַל הַקְּצֶה from end to end Ex.26, 28; נָגַע אֱל־הַשְּׁמֵיִם reacheth unto heaven Jer.51,9; קַהֶּם־נָא אֵבִי take them unto me Gen.48,9.- 2) for אַל־שָאוּל בָּכֶינָה weep for Saul 2S. 1,24 אֶל הַנַּעַר הַוֶּה הִתְפַּלְלְתִּי for this lad did I pray 1S.1,27.- 3) near, at קּבָרוּ אוֹתִי אֶל־אֵבוֹתַי bury me near my fathers Gen 49,29; יוֹשָבִים אל־הַשְּלְחָן sitting at the table 1K. 13,20 - 4) with, together with made peace הָשָׁלִימָה אֶל־בָּגֵי יִשְּרָאֵל with the children of Israel Jos. and וָאִשָּה אֶל־אַחותָה לֿא־תָּקָּת and a woman together with her sister shalt thou not take Lev.18,18.-5) in, into וַיָּתְעַצֵּב אֶל־לְבוֹ and he was grieved in his heart Gen 6,6; into thy gates Deut. נַהַבָּא אֶל־הַבָּלִים among נָּהַבָּא אֶל־הַבָּלִים 858 pr. n. m.

אָלְבְּבִישׁ with Ar. def. art. אָלְבְּבִישׁ m. ice, crystal.

אַלְמָנִים see אַלְּנּוּמִים.

77% pr. n. m. Num. 11,26.

אלדעה pr. n. m.

I. to swear, to confirm by oath שְׁלְהֵּ וְבַּחְשֵׁי to swear and lie Hos. 4,2; אַלָּה וְבַּחְשִׁי and thou sworest Jud. 17,2.

Hiph. הַאָּבּה (fut. ap. לַּאֵלָה from

יאָלָה ; inf. הַאַלוֹת, sf. יאָלָה ; inf. הָאַלוֹת, sf. יאָלָה ; to cause to swear, to confirm, to swear 1S.14,24; 1K 8,31.

אָלָה II. (= 5½ץ, 5½) to lament;

only imp. f. אָלָה Jo.1,8.
קלית (sf. אָלָה ; pl. אַלָה) f. oath,
eurse Gen.26,28; Num.5,27.

778 f. oak Jos.24,26.

758 1) f. oak.— 2) pr. n. m.

תְּאָלֵּהְ (def. תְּאָבְיִה) dem. pron. pl. these.

אלה see אלה.

הקבא Ch. (def. אַדְבָא) m. God.

אלהים see אלהים.

Ch. interj. behold!

conj if.

(with pref לְּבֶּלְרָה (with pref לְבָּלְרָה (שְׁלְרָה לְבָּלְרָה לִבְּלְרָה לְבִּלְרָה לְבִּלְרָה לְבִּלְרָה (מְבָּעְרִי אֲהָוְהָה אֲלוֹהַ הַבְּלְרָה from my body I shall behold God Jb.19,26; בּבְר אָרָה נבְרְר strange god Dan.11,39; בּבְר לִבְּלְה וֹנְבְר this is his power unto his god Hab.1,11.—

Pl. אֱלֹהֵינוּ (e. אֱלֹהֵי ; sf. אֱלֹהִים י etc.) 1) God, the only God the God אָלהֵי הַרוּחוֹת לְכַל־בָּשְׁר of the spirits of all flesh Num. 16,22; אֶלהָּים קְדוֹשִים הוא he is a holy God Jos.24,19. - 2) gods, godlike beings, angels אַנִי אָטַרָתִּי I have said, Ye are gods Ps.82,6; אֶלהִים רָאִיתִי עוּלִים ו מורהארץ I have seen godlike beings ascending from the earth 1S. 28,13.— 3) gods, divinity בָּל־אֵלהָן all the gods of the nations are idols Ps 96,5; אַלהַי מוֹאָב the gods (divinity) of Moab 1K עִישָׁתֹּרֶת אֱלֹהֵי צִידוֹנִין Ashtoreth the divinity of the Sidonians 1K.11,33.— 4) judges אַשֶּר וַרִשִּׁיעוּן whom the judges will condemn Ex.22,8.- 5) adjectively: high, lofty, great הַר־בָּשָׁן a lofty mountain is the mountain of Bashan Ps.68,17; חַתַּת אֵלהָים great terror Gen.35,5.

## m. 1) the sixth month of the Hebrew Year (corresponding to September) Neh.6,15.— 2) Ktib Jer.14,14 for אָלִילֹּה.

אַלוּן , אַלוּן (pl. אַלוּגָים, c. אַלוּן m.

1) oak, terelinth. - 2) pr. n. m.; patr. אָלנִי .

(בְּלֵּוֹן (בְּלֵוֹן (בְּבְּלוֹן (בּבְּלוֹן (בְּבְּלוֹן (בּבְּלוֹן (בְּבְּלוֹן (בּבְּלוֹן (בּבְּלוֹן (בּבְּלוֹן (בּבְּלוֹן (בּבְּלוֹם (בּבְּלוֹן בּבְּלוֹן בּבְּלוֹן בּבְּלוֹם (בּבְּלוֹן בּבְּלוֹן בּבְּלוֹן בּבְּיוֹם בּוֹלְיוֹם בּוֹלוֹם בּוּלוֹם בּבּוּלוֹם בּבּיוּם בּבּיוּלוּם בּבּיוּלוּם בּבּבּיוּלוּם בּבּבּיוּם בּבּבּיוּם בּבּבּיוּלוּם בּבּבּיוּלוּם בּבּבּיוּם בּבּבּיוּם בּבּבּיוּם

אַלוֹפִי (sf אַלוֹפִי ; pl. אַלוֹפִים, c. אַלוֹפִי אַ (sf אַלוֹפִי ; pl. אַלוֹפִים, c. אַלוֹפִי אַ m. 1) tame beast, lamb, ox, cow (seeקאָבָּ).—2) friend, companion.—3) head of a family or tribe.

pr. n a station of the Israelites in the desert Num.33,13.

אלות see אלות.

אלובר pr. n. m.

תְּבֵּא Niph. בְּאֵבֶׁ to be corrupt, to get spoiled.

אלחבן pr. n. m.

יאָל see אָלי.

אליאב pr. n. m.

pr. n. m.

pr. n. m

אינד pr. n. m.

עלידע pr. n. m.

היקא f. tail (of sheep).

היה pr. n. of the prophet Elijah and of other persons.

אַליַהוּ pr n. =הַּבָּה אַליַהוּ

אליהן pr. n. m.

אַלִּידְעָּא pr. n. m. 1) ancestor of the prophet Samuel.— 2) a friend of Job.

יאָלְיִהוֹעִינֵי pr n. m.

אָלִיוֹעִינֵי pr. n. m.

82778 pr. n. m.

אליחרף ווי m. m.

idol אָבּילִים (pl. בְּיִלִּים) m 1) false god,
idol אָבְילִים idolatrous
kingdoms Is.10,10; אֵלִילִים אָלָּמִים dumb idols Hab.2,15.— 2) useless
ness. worth essness
useless physicians Jb.13,4.

יין צליטלה pr. n. m.

198 Ch. dem prm. pl. these

50198 pr. n. m.

יעזר pr. n. m.

אליעיני pr. n. m.

ווי. ווי. ווי. ווי. אַלִיעָם pr. ווי. ווי.

ים אליפל pr. n. m.

יים אַלִּיבָּלָהוּ pr. יי. m.

יין אַלִיפָּרָם pr. n. m.

אליצור ווי. ווי. אליצור

153 % pr. n. m.

8778 pr. n m

יקיקים pr. n. of a king of Judah (בְּיִבְיִים) and of other persons.

אלישבע pr. n. f

pr. n. son of Javan.

Direct N pr " ".

2 .... N pr. n. m.

- m. m.

True properties of the prophet Elisha, sciple of Elijah.

מַבְּשִׁישְׁבָּט pr. n. m.

אליאָתָא see אליתא.

קרוא Ch. dem. pron. pl. these אָרָרָיָא these men Dan 3,12.

אלל (= יְבַל ) to lament, whence the next word

1998 interj. woe! Mic.7,1.

to be tongue-fied, to be dumb נָאָלְמְתּיּ לּחָתּיּ (fut. נְאָלַמְתּיּ tongue-fied, to be dumb נְאָלַמְתּי לּחָתּי fusa dumb, I opened not my mouth Ps.29,10; תַּאַלְכִינְה תְּאַלְנְיִה שָׁהֶר שָׁהֶר the lying lips be made dumb 31,19.

Pi. pt. בְּלֵמִים to bind מְלַמִּים pt. pt. מְלַמִּים to bind מְלַמִּים pt. binding sh aves Gen 37,7.

בארון אינים אינים

מלם (pl. מלקים) adj. dumb, mute.

בּלְּמָ see בּלְחֹא .

מילָם see אַלָם.

אַלְמַגִּים m. pl. red sandal-wood.

רָאָ (אַן יאָלְאָים אוּ) אַלְאָּלְאָ (אּן יאָלְאָּלְיִים אוּ) אַלְאָּלְאָּ (אַן יאָלְאָּלְיִים אוּ) בּוֹיִלְאָּלְיי

שלמודד pr. n. m.

সূত্র pr. n. of a city in Asher.

Pass adj. widowed, forsaken.

אָרָמיֹן = m. 1) widowhood.— 2, =ן שׁרָמיֹן

palace (pl. יְּשָׁנְית (אֵיִם (אַבְּלְּמְנוֹת and jackals shall howl in their [desolat ] palaces Is.13,22.

אַלְמַנָּה (pl. אַלְמָנִית) f. widow.

לְּנְנֵיתְ לֵּיְמְנוֹתְה f. widowhood בְּנְּדֵי אַלְּמְנוֹתְ the garments of her wid whood Gen.38,14; ווא אַלְמְנוֹת חֵיוֹת in widowhood during their entire life 28. 20,3.

m. a certain one, some one, one not named; always preceded by מְּלְנִי אַלְמוֹי, as: מְלְנִי אַלְמוֹי in such and such place 2K.6,8.

אלן Ch. see אלן.

אלנעם pr. n. m.

אַלְנְתְּן pr. n. m.

אָרֶּ pr. n. of an Asayro-Babylonian country.

אלעד pr. n. m.

אַלְעָרָה pr. n. m.

יווי pr. n. m.

אַלְעָזָר pr. n. m.

אָרְעָבֵה, אָּרְעָבֵה pr. n. of a city in Reuben.

אַלעשה pr. n. m.

קבר (fut. קבאב) to learn קבּרֶהָאָב' est thou learn his ways Pr.22,25.

Hiph pt. קאליף to bring forth thousands צאוננו מַאַלִּיפוֹת our sheep bringing forth thousands Ps.144,13 קלא (^ קלאַ; sf. יפּלָפּ; du. בופַנבּ; pl. ים, c. אַלְבָּים) m. 1) family, tribe according to לִשְּבְמֵיכֶם וּלְאַלְפֵּיכֶם your tribes and families 1S.10,19; my family is the אַלפִּי הַבַּל בְּמְנַשֶּׁה weakest in Menasseh Jud.6,15.-2) a thousand; du. two thousands; pl thousands אֵרֶף פּעַמים a thousand times Deut.1,11, בַּהַמוֹת בָּהַרָהֵי ካቷል the cattle upon a thousand hills Ps 50,10; איש two thousand men Jud.20,45, הַמִּשֶׁת אַלְפִים five thousand 20,45; צֵּלְפִי thousands of myriads Gen. רֶבֶבֶה 24,60.— 3) only pl. cattle, cows, oxen צֹנֶה וַאַּרֶפִּים sheep and oxen Ps.8,8; שָׁנֵר אַלְפֵיך the increase of thy cattle Deut.7,13.

קבר Ch. (def. אַבְּיֹבָּאַ) m. thousand. בְּיִבְּשָּׁלְאַ see בּיִבָּשָּׁרָאַ.

אלפעל pr. n. m.

ress, to urge, to compel.

אָלְצָבָּן pr. n. m. = אָלִינְצָבָּן Num.3,30.

מוקרם עמו (from מו and מוקר) m. no rising ing אַלְקוֹם עמוֹ a king against whom there is no rising (i. e. an irresistible king) Pr.30,31.

אלקנה pr. n. m.

gent. of the prophet Nahum after his birth-place אָּבְּקשִׁיּ

אַלְתּוֹלֵד pr. n. a town in Simeon

זְּיִּתְּקְהְ pr. n. Levitical city in Dan. אַיִּיּתְּקְהְּ pr. n. a town in Judah.

מוני (sf. אָבִּיֹר, pl. אָבִּיֹר, f. 1) mother, ancestress.— 2) princess, leader a mother (i. e. a leader or princess) in Israel Jud.5,7.— 3) chief city, mother-city a city and a mother (i. e. a mother-city) 2S.20,19.— 4) head, commencement אַבְּרָבָּיִ be the head of the road (cross-road or partingway) Ez.26,26.

סר; if, when אָם אָּשׁ whether. or; מָרְאָם until; אָם־לְּאָ unless; בַּלְתִי אָם ? פּלְתִי אָם except; אַם יִס סוץ.

קְּהָר (sf אֲמְהוֹת, pl. אֲמָהוֹת, c. אַמְהוֹת) f. maid-servant, hand-maid.

កម្មន Ch. (pl. រូមន្ន) f. cubit.

האָנים, אַנְים (pl. הייביי, אַניים f. tribe, race, people.

אַמְיוֹ, ch. (pl. אָמְיוֹ, def. אַנְיּמָאָ) f. tribe, race, people.

אַמָהוֹת pl. of אָמָה, which see.

erowd, multitude (בְּוֹטְלְּ Jer.52, 15).— 3) pr. n. of an Egyptian deity at Thebes, which city is therefore called נא אָמוֹן Neh.3,8.— 4) a person mentioned in Neh.7, 59 בּיָא Ezr. 2,57.

בְנִים לֹא־ fidelity, faith אָמָן , אָמוּן בְּחַ בּנִים לֹא־ children in whom there is no faith Deut.32,20. – pl. אָמוּנִים (c. אָמוּנִים) faith; adjectively: faith ful אִיט אָמוּנִים a man of faith Pr. 20,6; אָמוּנִי וְשִּׁרְאֵל faithful ones in Israel 28.20,19.

אָל אָמוּנְה (c. אָמוּנְה ; sf. אָמוּנְה ; pl. אַל אָמוּנָה ; pl. אַל אָמוּנָה ; pl. אַל אָמוּנָה (c. אַל אָמוּנָה ; pl. אַל אָמוּנָה (c. חַבּיּר, sf. יִּיּרְיַה ; sf. יִּיְּרִיּה ; pl. אַל אַמוּנָה (c. חַבּיּר, sf. יִּרְיַה ; sf. יְּיִרְיַה וּבּר (מְּמוּנִה (מְּמִינָה וּבּר בּיִּר וּבּר (מְמוּנַה וּבּר עוֹשִׁים they acted in faith (honestly) 2K.12,16; as adv. יְשִׁיִּה man of faith Pr.28,20; as adv. יְבְּיוּ אַמוּנָה אַמוּנָה אַמוּנָה אַמוּנָה אַמוּנָה אַמוּנָה אַמוּנָה אַמוּנָה פּבּר (מְבּיֹר וּבְּר וּבְר וּבְּר וּבְר וּבְּר וּבּר וּבּר וּבּר וּבּר וּבּי וּבְּר וּבּר וּב וּבּר וּבּר וּבּר וּבּר וּבּר וּבּר וּבּיי וּבּיוּב וּבּר וּבּר וּבּר וּבּר וּבּר וּבּיוּבוּיוּ וּבּר וּבּר וּבּיוּ וּבּר וּבּיוּבוּיוּבוּי וּבּר וּבּר וּבּיוּ וּבּר וּבּיוּבוּיוּ וּבּיוּ וּבּיוּבו

אָנְאָי pr. n. father of the prophet Isaiah.

יבא pr. n. see אָבוֹן 4.

. אַימִים see אַמִים

pr. n. diminutive of אַמְינוֹן thich see.

מְשָׁיץ adj. firm, strong.

אָמִיר m. 1) top of a tree.— 2) summit of a mountain.

יְּמֶל in Kal only pt. p. הְּמֶלְ מְּהָ how hath thine heart languished Ez.16,30.

Pu. Pu. (pt. (pt. קריב אַני) to fade, to wither, to languish אָמָלֵר אָני 1 am withered Ps.6,3; אָבָר אָני the oil is withered Jo.1,10; אָבָר אָני the land languisheth Is.33,9.

שׁמַלְלִים adj. only pl. אָמֵלְלִים weak, feeble.

בוצ pr. n. a city in Judah.

עבון to be firm, to support, to rear up; pt. אוא he who rears up, a fosterer; f. אוא אוא she who rears up, a foster-mother, a nurse; pt. p. אוא reared up ער היילע they that were reared up on scarlet Lam.4,5.

Niph. אָמָן (fut. אָמָן) 1) to be firm קאָמנוּ for ye are not firm Is.7,9; pt. פּילא הַאָּמנוּ firm, secure, faithful הָאָמָן pt. הַאָּמָן firm, secure, faithful הַאָּמָן pt. הַאָּמָן הוּ הַּמְּמִים נָאָמָן his waters shall be secure 33,16; הוּ סְּמִין הַנְּאַמַן רוּחַ one faithful in spirit Pr.11,13.— 2) to be fostered הַאָּמַן רוּחַ will be fostered Is.60,4.— 3) to be true מּמִין אַמְנוּ רְּתַרִיכָם your words shall prove true Gen.42,20.

Hiph, אָמָין (fut. אָמָין , ap. מָבְּיִין ) 1) to trust, to believe. — 2) to stand still Jb. 39, 24. — אַמִינוּ Is. 30, 21 for הַאָּמִינוּ , see וְבִייִנוּ

Ch. Aph. מְשְׁלֵּוֹ to trust, to believe מְשְׁלֵּוֹ he believed in his God Dan.6,24; pt. p. מְשֵׁיבִי true, faithful.

יין אָמינְה אֹמֶן m. faithfulness אָמינְה אֹמֶן very faithfully.

া m. truth চুহু নাম tiod of truth Is.65,16. — 2) adv. truly, certainly.

m. artificer, artist.

אַמְנָה I) f. bringing up אַמְנָה in bringing up, under guardianship Est.2,20.— 2) adv. (בּוֹטְבֶּא truly, indeed אָמְנָה אָנֹר הְאָנֹר דְּמָאת truly I have sinned Jos.7,20.

קּבְּבָּה f 1) covenant.— 2) pr n. of a ridge of the Antilibanus.— 3) pr. n. of a river (Ktib אַבָּבָּ) 2K. 5.12.

קבה f. only pl אֹמְנָה pillars, c lumns 2K.18,16.

pr. n. 1) the eldest son of David 28.13,1.— 2) another person 1Chr 4,20.

בּבְבָּהָ adv. truly, verily.

קינת f foster-mother, nurse (see

r igeous יוֹבָּל לְּעָבְי be strong and courageous Deut 31,7; אָבְיל בָּבָּלְי they were stronger than I Ps.18,18.

Pi. (יְצַבְּי (fut. יְצַבְּי) to strengthen, to fasten, to harden בְּצַבְּיצִי שְׁחָקִים מָפַעַעל I will strengthen you with my mouth Jb.6,5; when he fastened the skies above Pr.S.28; לֹא תָאַמֵּץ אָת־יְבְבָּךְ shalt not harden thy heart Deut. 15.7.

Hiph fut. און לא show courage און אַבּין לי show courage און אַבּין let thy heart show courage Ps.27,14.

Hithp. אָרָמִצּהְי, to show oneself strong, to strengthen oneself, to make speed, to persist הַּהְצַבְּיי, he made speed to get up 1K.12,18; על הָרָאָב she was persisting to go R 1,18; של הַרְּבָּעָם and they strengthened themselves against Rehoboam 2Chr.13,7.

(of a horse). מְלֵינִים deep-red

אביא m. strength, boldness.

אַמְצָה לֵּי יִיְיֶבֵי f. strength אַמְצָה לֵּי יִיְיֶבֵּי the inhabitants of Jerusalem are a strength (i. e. a strong support) to me through the Lord Zeh 12,5.

יציבא pr. n. m.

ייר pr. n. of a king of Judah and of other persons.

אנאָמֵר (fut. אַמָּרְ ) to be saio. to be told, to be called עַּירַבּן יִאָּמָר therefore it is said Gen. 10.9; נַאָּמֶר יַּרְיוֹהוֹ אַמֶּרְ יִרְיוֹהוֹ בְּיִאָּמָר and it was told to the king of Jericho Jos. 2,2; דְּוֹשְׁיִנְ יִּרְיוֹהוֹ he shall be called holy Is. 4,3.

Hithp. הְאַמְּרוֹ נְּל פּעֵּלוֹי אָנוֹן to boast, to brag all the workers of wickedness are boasting Ps.94.4.

מַמר (נְמָמָר , מָאמָר Ch. (inf. מָמֶר , מָמֶר ) to say.— 2) to command.

אָמֶרְי (sf. אָמֶרִי pl. אַמֶּרִים, c. אָמֶרִי אַמָּרִי אַמֶרִי אַמְרִי , גַּמְרִים, אַמֶּרִי אַמְרִי , c. אָמֶרִי אָמֶרִי , c. אָמֶרִי , c. אָמֶרִי אָמֶרִי , c. אָמֶרִי , c. אַמֶּרִי אָמֶרי , c. אַמֶּרִי אָמֶרִי , c. אַמֶּרִי אָמֶרי , c. אַמְרִי , c. אַמֶּרִי אַמֶּרִי , c. אַמְרִי , c. אַמְרִי אַמֶּרִי , c. אַמְרִי , c. אַמְרִי , c. אַמְרַי אַמֶּרִי , אַמְרִי , c. אַמְרִי , c. אַמְרִי , c. אַמְרִי , c. אַמְרַיּי אַמֶּרָי , אַמְרִי , c. אַמְרִי , אַמְרּי , אַמְרּי , אַמְרִי , אַמְרּי , אַמְרּי , אַמְרִי , אַמְרְי , אַמְרִי , אַמְרִיר , אַמְרְיי , אַמְרְיי , אַמְרִי , אַמְרְיי , אַמְרְיי , אַמְרְיר , אַמְרְרְיר , אַמְרְיר , אַמְרְיי , אַמְרְיר , אַמְרְיי ,

אמר Ch. (pl. אָמָרִין) m. lamb Ezr. 6,9.

**つたれ** pr. n. m.

אַבְּא m. word, utterance, declaration.

(c. אָמְרָתֹּל; sf. אִמְרָתֹּל; pl. אִמְרָתֹּל. f. word, utterance.

gent. Amorite (name of a Canaanite tribe).

יקבא pr. n. m.

מבריה a. אמריה pr. n. m.

אַבְּרֶבֶּל pr. n. a king of Shinear.

מּמֶשׁ m. 1) last night, preceding day, yesterday שַּבְרָתִּי אָפָשׁ I lay last night Gen.19,34.— 2) night, darkness אָפָשׁ שׁוֹאָה מֹא darkness, ruin and desolation Jb.30,3.

אָּבֶּת (sf. אָבֶּת) f. firmness, truth, faithfulness, integrity.

חַתְּחָת (pl. c. מִּמְתְּחוֹת f. bag, sack.

יְבְּיִבְיּ pr. n. father of prophet Jonah. Ch. adj. f. strong, powerful; others: dreadful D: n. 7, 7.

אָל adv. whither? עַר־אָן until when? how long? אָב whence?—With ה loc. אָבָה whither אָבָה whither shall I go? Ps.139,7; אָבָה אָבָה hither and thither 1K.2,42.

18 pr. n. see 118 4.

קני אֲנָה (Ch. pron. I מְנָה from myself Ezr.7,21.

NIN interj. I pray!

אנבה Ch., see אנבה.

מנה adv., see אַנה.

ו אנה I. to sigh, to lament, to mourn.

II. Pi. אָנָה to cause to come, to cause to meet הָאֶלהִים אִנָּה לִיִרוֹ God let it come into his hand Ex. 21,13.

Pu. אְנָה to be brought ווּ to befall, to happen לא הְאָנָה אָלֶיק no evil shall befall thee Ps. 91,10.

Hithp. הַּתְּשֵנְה to seek occasion (for a quarrel) מָתְשֵּנֶה הוֹא לִי he seeketh occasion for a quarrel with me 2K.5,7.

אַנַחָנוּ see אַנוּ.

ווא Ch. (f. אָבֶּין) pron. they.

אַנוֹשׁ man, mankind אַנוּשׁ it is thou, a man mine equal Ps.55,14; אַרְכִּי אָנִישׁ כִּי תְוְכְּרָנוּ what is man, that thou rememberest him? 8,5.— 2) coll. men, c mmon people קבוו let nations know that they are but men Ps.9,21; אַנִישׁ הַּעָּר with the style of the common people (i. e. in common writing) Is.8,1.— יְאַנִישׁים the pl. of אִישׁ אָנִישׁ, was formed of אַנִישׁ.

שׁוֹבוֹאָ pr. n. a grandson of Adam.

only Niph. נְאָנֵה to sigh, to lament.

 $\pi$ בְּרָחִת'  $(sf. גְּהָחָת', sf. צְּנְחָת', sf. צַּנְחָת' <math>(sf. \kappa_f, sf. \kappa_f, sf. \kappa_f)$  sigh, lament.

Ch. pron. we.

אַבְּחְנֵיּ pron. we; abbreviated יוֹבְיּי once אַבּ Ktib Jer.42,6.

אנחרת pr. n. of a town in Issachar

קרי pron. com. I sometimes used for emphasis after nouns and verbs with the pronominal suffix וּבְי נִבּר אָנִי וֹן I said, even I Ex. בְּוֹנִי נִבּר אָנִי וֹן my heart, even mine Ps.33,15, אַנִי נִבּר אָנִי אָנִי bless me, even me also Gen.27,34; שׁנִי אַנִי did ye fast for me, even for me? Zch.7,5.

" m. coll. ships, fleet.

אניה (pl. אניה) f ship.

לניה f. lamentation.

עניעָם pr. n m.

הוֹמֵת m. plummet, plumb-line הוֹמֵת a wall made by a plumb-line Am.7,7.

יבי pron. com. I.

only Hithp. לְּמָאנֹן to complain, to murmur.

סבא (pt. אַנָם) to urge, to compel.

Ch. 1) to compel.— 2) to trouble אָבֶּם בְּּלְּהְיֹרָוֹ לְא אָבֶם בְּּלְ and no secret troubleth thee Dan.4,6.

קֿבַּעְ (fut. קּבַּעְּיֵּרָ) to breathe heavily, to be angry. – Hithp. אָבָּעָדָ to be angry.

בְּרָ Ch. m. only pl. אֲנָפִּין (sf. אַנְפּיֹתִי) face.

הבפה f. parrot, heron.

to groan, to sigh. אַנְּקְּעָּרָן אָנְיּרָ (fat. אַנְאָבָּן to sigh, to mourn; imp בּאָבָרָן mourn, be silent (i. c. mourn in silence) Ez 24,17; אַנָרָן וּבּאָבָרִים וְבּאָבָרִים those who sigh and who mourn 9,4.

קּבְּיָהְ (c הְּבְּיִהְ f. 1) sighing, cry Ps.79, 11.—2) species of reptile, lizard Lev 11, 30.

לְבְּעֵב אָנוּשׁ to be fatal; only pt. p. מְבְּעֵּב אָנוּשׁ dangerous pain Is. 17,11; יוֹם אָנוּשׁ fatal day Jer. 17, 16. — Niph. fut. שְּבָּעִי to be dangerously ill.

אַבָּשׁ, אָבָשׁ Ch. (def. אָבָשְׁים, pl. אַבָּשׁ, אַבָּשׁ) או. man בר אָנָשׁ son o man Dan. 7, 13.

בותה Ch. pron. m. thou.

בתון Ch. pron. m. pl. you.

אָרָהְ, pr. n. of a king of Judah and of another person.

קור m. vessel, flask ነውሮ ነገር oilflask 2K 4,2.

n. hurt, mischance.

אָסוּר (pl אַסוּרָים) m. bond, fetter בֶּית הָאָסוּר בֶּית הָאָסוּרִים Jer.37,15 or בֵּית הָאָסוּר Jud.16,21 fetter-house, i e. house of imprisonment; once בֵּית הָסוּרִים בַּית הָסוּרִים Ec.4,14. See also

קּיִרְ m. ingathering time, harvest אָסִיף feast of harvest Ex.23,16.

יְבְּסִירִם (pl. אָסִירִם m. prisoner.

קסיר m. 1) pris mer.— 2) pr n. m.

בּקְבָּיִם m. (only pl. בּיְבְּבְיִּ) storehouse, granary.

מסנה pr. n. m.

יאָכוּבּר pr. n of an Assyrian king or dignitary.

אָסַנָת pr. n wife of Joseph.

קֿסַף (fut קֿסַרְּ), sometimes קּסָר or contracted קּסִר ; fut. 1 s. a. pt. קּסָר

sf. יְאַסְבּנְי , קֹבָּרָא ) 1) to gather, to collect אָכר אָת־הָעָם gather the people together Num 21,16, 주문문항? 7227 and thou wilt gather in thy corn Deut.11,14; with 58: to receive into, to take in אַלר מָּבּרוּנ מָּבּרוּ and thou shalt receive him into thy house Deut.22,2; with or בל before אָבוֹת to gather to, to cause to come to אַבָּבָּאָ I shall gather thee to thy fathers (i. e. I shall cause thee to die) 2K 22,20; before אַרַעַת or ימצוֹרָע: to recover, to heal מְצוֹרָע that thou mayest recover מְצַרַעְתוֹ him of his leprosy 2K 5,6: 기구함? and he will recover the leper 5,11.- 2) to withdraw FDN The withdraw thine hand 18.14, 19; בּנְרָם אָסְפּוּ נְנִרְם the stars withdraw their brightness Jo.2,10. — 3) to take away, to snatch away God hath אָבַף אֱלֹהִים אַת־חֶרְפָּתִי taken away my reproach Gen 30, 23; תֹבֶף רוּחָם וּנְיָעוֹן thou takest away their breath, they die Ps 104,29; אַכְבּ' רָעָב snatched away by hunger Ez.34,29.- 4) to be deprived of, to lose נְאָםַפְּתָה נַפְּשָׁך and thou wilt lose thy life Jud. 18,25.— 5) to close up a march, to bring up the rear בָּבוֹר יָהוָה TECH! the glory of God shall be thy rear-guard 1s.58,8.

Niph. אָרָהְ בַּאָרָהְ 1) to assemble, to be gathered אַר הַאָּרָהְ וֹנְיִי זְּיָהְ וֹנְיִי זְּיִהְ the time that the cattle should be gathered together Gen.29,7; אַרָּאָרָ

Pi. אָבָהְ (pt. אָבָהְרָ) 1) to gather, to collect אַבְּקְבִּיוֹ יאִכְּלְּהוֹ they that have gathered it shall eat it ls. 62,9.— 2) to receive אַבְּיִרְ הַבְּיִרְהָּ הַּצְּיִרְ הַבְּיִרְהָּה there is no man that receiveth me into his house Jud. 19,18.— אַבְּאַרְ rear-guard Num.10, 25, 18.52,12.

Pu. পৃত্যু to be gathered.

Hithp: স্ট্রেইনের to be gathered together, to assemble.

ገርች pr. n. of a singer and poet in David's time and of another person jok (only pl. ወንደሚነ m. store, provisions.

קר (pl. c. בְּבְרָאָ, m, ingathering, harvest יְבְּרָאָ harvest of the summer fruits Mic.7,1.

הַבְּבַבְּא f. assembly, heap.

ר (only pl. רְצְּׁלֶבְיׁת (only pl. הְצְּׁלֶבְיׁת f. assembly (of wise men) בְּצֵּלֵי אֲלָבִּית men of the assemblies.

키마크마다 m. rabble, mob; 키루루모르다 Num.11,4 for 키쿠쿠모턴다. Ch. adv. speedily, quickly אְסְפַּרְנָא וֹרְאָבֶר וet it be done with speed Ezr.6,12.

אַסְבַּתְאַ pr. n. of a son of Haman.

Niph. fut. ገርጅ to be bound, fettered.

Pu. אַכּר to be taken captive פֿקטָת אָסָר they were taken captives by the bow Is.22,3.

ግውጵ (c. ገውጵ) m. vow, obligation.

רְבָּקְ (sf. אַבְּרָהְ m. vow, obligation. רְּאָבָרְהָ Ch. (c. רְאָבָרְ אַ def. אַבְרָאָ m. pro-

hibition. אמר־חדן pr. n. a king of Assyria.

אַלְתְּרֵלְ m. n. f. Esther, a Jewess who became the wife of the Persian king Xerxes (צַחַשְיוָרִשׁ) Est.2,7.

បង្ Ch. (def. ጾኒኒኒ) m. wood (=Heb. የኒኒ).

קאַ II. conj. 1) also, too.— 2) even אָר בּי even if, the more; בֿר אַין וֹאָת; is it not even thus? Am.2,11.

78 Ch. conj. also.

קבּּאָ (fut. אַבּאָנֶי) to bind about, to gird.

אפוד see אפוד.

קבר (c. תוְבְּאֵי f. 1) binding about, girding בְּיִבְּיִבְּי his belt for girding Ex.28.8. – 2) covering מַבְּיבּי וְדְבָּאָר קְבָּיבְי the covering of thy molten images of gold Is.30,22.

וואפרנו (sf. אַפַרָנוֹ) m. palace.

אָפָּה (fut. אַפָּה) to bake; with sf מתּקְהוּ and she baked thereof 1S. 28,24; pt. מְּבָּה baker שִׁר בְּאֹבָּה בְּיִר baker בּיִבּאָר בְּאַבָּר בְּאַבָּר בּיִבּאָר בְּאַבָּר בּיִבּאָר בּיִבּאָר בּיִּבּאָר בּיִבּאָר בּיִּבּאָר בּיִבּאָר בּיִּבּאָר בּיִבּאָר בּיִּבּאָר בּיִבּאָר בּיִּבּאָר בּיִבּאָר בּיִבּיים בּיּבּאָר בּיִבּיים בּיּבּאָר בּיִבּאָר בּיִבּאָר בּיִבּאָר בּיִבּאָר בּיִבּאָר בּיִבּאָר בּיִבּאָר בּיִבּאָר בּיִבּיים בּיִבּיים בּיּבּיים בּיבּיים בּיביים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיביים בּיבּיים בּיביים בּיביים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיביים בּיביים בּיביים בּייביים בּיבּיים בּיבּיים בּיביים בּייביים בּיביים בּיביים בּיביים בּיביים בּיביים בּיביים בּיביים בּיביים בּיביי

Niph. fut. TEXT to be baked.

וְבַּא , אוֹפַאֵּ see אוֹפִיאָ.

קוֹב m. 1) ephod, upper garment worn by priests.— 2) pr. n. m.

Π'EN pr. n. m.

יל adj. only f. pl. אַבּילוֹת late-ripening Ex.9,32.

D'AN see 78.

D'ES pr. n. m.

אָפָיִקִי מִנִים אַפָּיִקִי מַנִּם אַפּיִקִי מַנִּם the sources of water Jo.1,20.— 2) bed, bottom מַנְיִם אָפִיקִי מַנִּם the bed of rivers Jb. 6,15; אַבְּיִקִי מַנִּם the beds of the sea 28.22,16.— 3) torrent,brook מַנְיִם like brooks in arid land Ps. 126,4.— 4) depth, hollow בְּצִּיּקִי וֹנִישְׁיִנְ to the depths and to the valleys Ez.6,3 — 5) pipe, tube אַבְּיִקִי נְחוֹשְׁיִבְּי וְנִינְיִנְי נְחוֹשְׁיִנְ נְחוֹשְׁיִנְ נְחוֹשְׁיִנְ נִחוֹשְׁיִנְ נִחְיִּבְּיוֹ נִחְיִים נְּבְּיִנְיִים נְּבְּיִנְיִים נְּבִּיִים נִּחְים בְּבִּינְיִים נְּבִּינְ נִחוֹשְׁיִּבְּיִים נִיבְּיִים נִיבְּיִים נִּבְּיִים נִיבְּיִים נִּבְּיִים נְּבִּים נְּבִּים נִּבְּיִים נִיבְּיִים נִּבְּיִים נִּבְּיִּים נִּבְּיִים נִּבְּיִים נִּבְּיִים נִיבְּיִים נִּבְּיִים נִיבְּים נִבְּיִים נִּבְּיִים נִבְּיוֹים בְּבִּיבְיִים נִבְּיִים בְּבִייִּים בּיִּבְּיִים בְּיִים בְּבִּיבְיִים בּיִבְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּים בְּיִים בְּיבִּים בְּיּים בְּיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּים בְּיּים בְּיּים בְּיבְּיִים בְּיּים בְּיבְּיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיבְּים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְ

P'PK pr. n. m. see PEK.

adj. dark, gloomy.

אָבֶּא m. 1) darkness אָבָּא וְשָׁאָּ the stone concealed in darkness Jb. 28,3.— 2) fig. misfortune.

י אָפּלְיוֹת (sf. אָפֶלְהָהְ ; pl. אָפָלְהֹן f. darkness.

אַבַּלֵל pr. n. m.

(only pl. s/. יְבְּבְּיִ m. turn בְּדָּרְ (only pl. s/. יְבְּבְּיִ m. turn בְּדָרְ עֵיל אָפְנְיִי a word spoken according to its [proper] turns Pr. 25,11 (others: in its due time).

ien see jein.

Der to fail, to end, to cease ጋይኝ ባርን the money faileth, i. e. it is all gone Gen.47,15.

Du. מֵי אַפְּסָיָם steps, ankles מֵי אַפְּסָיָם water to the ankles Ez.47,3.

קַּבְּּמְ דַּמְּים pr. n. of a town in Judah 18.17,1 = פַּם דַּמִּים 1Chr.11,13.

עַבְּעָ (^ עַבְּעָ) m. breath, nothingness אַבְּעָם בְּעָלְּעָם בְּעָצֵּע נָפּמר less than nothing, and your work less than a breath Is.41,24.

הַבְּעָה, m. a. f. hissing reptile, ad der, viper.

to surround אַפּרּנִי מֵיִם the waters surrounded me Jon.2,6.

רְאַבּלְּאָ only Hithp. אָבּאַ to restrain oneself, to subdue oneself.

קַבּבְּיּ pr. n. 1) a town in Asher Jos.

13,4 = Jud.1,31 - 2) a town east of the sea of Galilee. - 3) a town in Issachar.

אבקה pr. n. of a town in Judah.

ת ashes, dust, fig. nothingness אָנְכִי עָבָּר וְאָבֶּר nothingness יְנְכִי עָבָּר וְאָבֶּר nothingness זְינְכִי עָבָּר וְאָבֶּר proverbs of dust, i. e. worthless proverbs Jb.13,12: רעָה אָבָר he pursueth dust, i. e. he grasps at nothingness Is.44,20.

אָפָרְתְּים head-covering, head-dress. אָפָרְתְּים (pl. אָפָרְתִים) m. young bird, ehicken.

אבריון m. sedan, litter.

מָבְרָיִא pr. n. 1) the youngest son of Joseph who became the head of a powerful and numerous tribe. After the separation of the Israelitic kingdom this tribe, with its capital Samaria, formed the center of Israel and Ephraim then became the name of the entire kingdom.— 2) a city 28.13,23 = מַבְּבָּיִבְּיָּ Chr.13,19 (see also בּיִבְּבָּיִבְּיִ ).

בּרְסְיָא Ch pr. n. pl. the name of a tribe which was subject to Assyria Ezr.4,9; acc. to Rashi אַנְסְיֵבּ Persians.

אַבַּרְסְבְּיֵּגְּ Ch. pr. n. pl. name of an Assyrian tribe Ezr 5,6.

אַפַרסתכיא אַפַרסתכיא. אַפַרסתכיא.

קרָת (ת. 1) territory of Ephraim Ps.132,6.— 2) wife of Caleb 10hr. 2,19.— 3) a city in Judah, also called בְּיִת לֶחֶם אֶפְּרָתָה Mic.5,1.

נְּאָבְּרָתִי (pl. אֶבְּרָתִים) gent. 1) an Ephraimite.— 2) a Bethlehemite.

Ch. income, revenue מֵלְכִים תְּבַּנְּקְ and the royal revenues will suffer loss Ezr.4.13.

TIDYS pr. n. m.

עבַּגְיּ (sf. אָצְבָּעיׂת; pl. אָצְבָּעיׂת, c. אָצְבָּעיׂת אָבְּעיׂת; f finger, forefinger, toe. אַבְּגָיִלִּתְיֹּרָת Ch. f. finger.

end אָצִיל (pl. c. אַצִּילֵי (m. 1) extremity, end בּמַצִּילֶיק and from its ends Is.41,9.— 2) noble pers ח בְּּצִילֵי the nobles of the children of Israel Ex.24,11.

קציל (pl אַצִּילִית אַצִּילִים) m. 1) armjoint, knuckle, elbow אַצִּילִי יְדִים arms, wrists, arm-pits.— 2) wing of a building; with ה loc. אַצִּידָה to the wing Ez 41,8 (Buxtorf)

אַצִילָה (pl. אַצִילָה) f. בּיִנילָה (pl. אַצִילָה). בּיִנילָה

to put aside, to abstract, to take away: to refuse אָצַלּתְי מְּןְ־ and I will take away some of the spirit Num.11,17 בּלְּאֲבֶּלְתִּי מָהֶם שׁלְּאָבֶילִי עִינֵי לֹא אָצַלְתִּי מָהֶם whatsoever my eyes desired I refused them not Ec.2.10.

Niph. אָאָצֶל to be taken away. Hiph. fut. אָצֶאָל (for בְּאָצֶל) and he took away Num.11,25. מָאצֶל הַנְּגָב (sf. אָצְלְי m. 1) side מֵאצֶל הַנָּגָב from the south side 1S.20,41.— 2) prep. beside, near מָאָצְל from him 1K.20,36.— 3) pr. n. בִּית הָאֶצֶל name of a place Mic.1,11.

אַבַּלְיַתּוּ pr. n. m.

D38 pr. n. m.

אַצְעַרְה f. ankle-ornament, armband.

אַצֵּר (pt. אֹצֵר to store up, to treasure up.

Niph. fut. אַאָר to be stored up.

Hiph. to appoint one treasurer
אוֹצְרָה עַל־איצְרוֹת and I made treasurers over the treasuries Neh.
13,13.

אַנְא see אַנְא.

738 pr. n. m.

אַרָנְיֵּ m. a glowing or sparkling precious stone, carbuncle אַרָנִי אַרָנִי carbuncle-stones Is.54,12 (from אַרָּהָ to burn).

m. roe, roe-buck.

TR see Tin.

878 pr. n. m.

m. valiant one, אַראָבל, which see)
m. valiant one, hero, angel; occurs only in אָרָאָלָם their heroes 1s.33,7. (בְּיִבְּיִם is the singular with sf. בּ; it is given a plural meaning because it stands in the text with a plural verb. Some manuscripts read this word בּיִבְּיִבּם.)

יין אַרָּאָלִי pr. n. m.

לְאֵרֶב (fut. אָרֶב בּהָקְּהָר to weave plots, to lie in wait, to lurk אָרֶב בַּהְּקָּהָר he lieth in wait in a secret place Ps.10,9; אַרֶב וְיִם iying in wait for blood Pr 12,6; אַרֶב יְּדֶם iying in wait against Shechem Jud.9,34; pt. אַרֶב אַרָּב וּעָד lying in wait, lier in wait, lurker (also collectively: those lying in wait hastened Jud.20,37.

Pi pt בְּאֲרֶכִים רוּא pl. פְּאָרֶכִים liers in wait, lurkers.

Hiph only וְיָהֶב for נְיָהֵב to form an ambush.

אָרַב see אָרָב.

אָרֶב (m. 1) lying in wait, lurking.—
2) place of lying in wait.

ארב (sf. ארבו) m. ambush, fig. plot

ברב pr. n. of a city in Judah.

בית אַרְבָּאל see אַרְבָּאל.

ילְרָבְּה (only pl. c. אַרְבָּה f. plot, intrigue (see אָרְבִית יְדָיוּ (אֹרֶב the plots of his hands Is.25,11 (acc. Stb.: the flapping or swinging of his hands).

אַרָבֶּה m. locust.

יות (pl. אַרְבוֹת) f. latticed opening, chimney, window בְּיִשְׁין מֵאֵרְבָּה as smoke out of a chimney Hos 13,3; בְּיִבְיוֹת אֶל אַרְבוֹת like doves to their windows Is.60,8; אֲרְבוֹת the windows (i. e. flood gates) of heaven Gen.7,11.

אָרְבּוֹת pr. n. of a place in Judah.

יאַרָבּי gent. inhabitant of אַרָבּי.

קבְעָה מּות. f., m. אַבְבְעָה , c. אַבְבָע, four women; אַבְבָע הָשִׁים four sons; sometimes used as ordinal: אַרְבָּע הַשְּיָב in the fourth year Zch. ק. אַרְבַּע הַיְיָב in the fourth year Zch. אַרְבַעְה בַּתְרָב וּשְׁיִב in the fourth fourth [day] of the month ק. אַרְבַּעְהָם four of them Ez. 10,10.— du. אַרְבַעִים four fold.— pl בְּבָעִים com. f ur tens, forty.

קרַבּע pr. n. of an Anakite giant, founder of the city הַרָבַע afterwards named הַּרְבוֹן Jos.14,15.

אָרֵג (fut. אָבְרֹג, יַאֵרגׁ, to plait, to weave; pt. פָּמְגוֹר אֹרְגִים weaver בָּמְגוֹר אֹרְגִים like a weaver's beam 1S.17,7.

יַתר הָאָרָג m. 1) weaving, texture יַתר הָאָרָג the weaver's pin Jud 16,14 — 2) weaver's shuttle יָפֵי קלוּ מְנִיאָרָג my days rush away more swiftly than a weaver's shuttle Jb.7,6.

קרבות pr. n. of a region in Bashan.

Ch. m. purple, purple cloth

(This word occurs also in later

Hebrew for אַרַבְּאַ).

זבו m. box, chest.

י אַרְגָּן m. purple, purple cloth; see

קרָדְּ pr. n. m. (=אַרָרָ 1Chr.8,3).

ארדון pr. n. m.

שרדי gent. of ארדי Num.26,40.

I. to pull, to pluck אָרָה I have plucked my myrrh Cant. 5,1; אָרוּהָ בָּל־עִבְּרֵי דְהָהְ and all who pass by the way pluck it (i. e. pluck the fruit from it) Ps 80,13.

וו אַרַה II. see אַרָה.

רוֹ Ch. interj. behold! (בּוֹלָבֵּי).

דוד pr. n. m.

7178 pr. n. a Phenician island and a city of the same name.

שרודי gent. of אַרוֹדִי.

אַרוַדי gent. of אַרוַדי.

אָרָוֹת (only pl. אָרָוֹת, c. אָרָוֹת, אָרְיוֹת, אָרְיוֹת (chr.32,28 אָרָוֹת) f. crib, manger, stable.

קרובה ארובה לחמות ירושבם ing עַּיְתָה אַרוּכָה לחמות ירושבם there came restoration to the walls of Jerusalem (i. e. they were restored)Neh.4,1; בעל אָרוּבְהֹלְארָה לְּהֹלְארָה מוֹנְיִלְארָה בּיִּלְארָה מוֹנְילִית and the work was restored 2Chr. 24,13; הַּיְנְיְהָה הְוֹנְיְתָה מִוֹנְיִם and thy healing shall speedily spring forth Is.58,8.

ארוְבְה pr. n. of a town near Shechem.

אַרוֹמִים Ktib for אַרוֹמִים 2K.16,6.

תְּלֵוֹן (c. אַרוֹן) m. chest, coffin, ark וְיִשֶּׁם בְּאָרוֹן and he was put in a coffin Gen.50,26; וְיִשֶּׁם בְּאָרוֹן בִּרָיִת ark of the covenant Jos.3,6; אַרוֹן הַעִּדוֹת ark of the testimony Ex 25,25; אַרוֹן אַרוֹן the ark of God (containing the tables of the law) 18.3,3.

קרָנְה pr. n. m. Ktib אַרַוְנָה 28.24, 16 and אַרַנְיָה 24,18; identical with 1Chr.21,15 a. 2Chr.3,1. לבוֹים to be firm; only pt. p. pl. אַרְיִים firmly bound, packed Ez.27,24.

ארוה f. cedar-paneling, cedar-work.

אַרַת to wander; pt. תַּלָת (pl. אָרָתִים) wanderer, traveller.

חַבָּא pr. n. m.

אָרָחוֹר, אָרְחוֹר, אַרְחוֹר, אָרְחוֹר, אַרְחוֹר, אַרְחוֹר, אַרְחוֹר, אַרְחוֹר, אַרְחוֹר, אַרְחוֹר, אַרְחוֹר, אַרְחוֹר, אַרְחוֹר, פּאַרְחוֹר, פּאַרְחוֹר, פּאַרְחוֹר, פּאַרְחוֹר, אַרַחוֹר, אַרָחוֹר, אַרָחוֹר, בּיִשְיִם the manner of women Gen 18,11; אַרְחוֹר, בְּרָבָּם the manner of women Gen ווּבָּרָבָּם לָּבְּיִים the paths of their way Jb.6,18; וְנָבְרָ אִרְחִהְיִךְ אַרְחַהְיִרְ לַּבְּיִם the way of thy paths 1s.3,12.

רת (Ch. m. way, manner; sf. התְתָּה his ways are justice Dan.4, 34; ל־אָרְחָתָּהְ לָה all thy ways are his 5,23.

אַרְחָדּה (pl. אֹרְחָה) f. travelling company, caravan אַרְחַת יִשְׁמְנֵאלִים a company of Ishmaelites Gen.37,25.

allowance אָרֶחַת יָּרָק allowance אָרְחַת הָּמְיּר ;f. allowance אָרְחַת הָמִיר ;f. allowance אַרְחַת הָמִיר ;constant allowance Jer 52,34.

יָּבְנִית (pl. אָבְיוֹת (אֲבָיוֹת) m. lion בָּכָּיר אָבִיוֹת young lion.

(from אַרְיאָל and אַר) m 1) the lien of God, hero 2S.23,20 (abbreviated אַרָאָל, which see).—
2) hearth of God, altar Ez.43,16 (identical with דראל Ez.43,15).—
3) poetic name of Jerusalem as principal place of the sacred hearth Is.29,1 a. 2.— 4) pr. n. m.

אַרִידַי pr. n. a son of Haman.

ירָרָתְא pr. n. a son of Haman.

m. lion Gen 49, 9 (identical with אָרִי, a later abbreviation).

אָרָיָה only pl. אָרָיוֹת, see אָרָיָה.

קרון די n. of an Assyrian King of אָלְקר Gen.14,1 and of another person.

יְבִים pr. n. a son of Haman.

לברכו (fut. אָבֶר, pl. לצרכו to be long, to extend 'תְּאַרְכְּהָה פֿארתְיוֹ and his branches became long Ez.31,5; אַרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָבִים when the days there were long to him, i. e. when he had been there a long time Gen.26,8.

Hiph הַאָּרִיךְ (fut. נַצִּרִיךְ 1) נר. to lengthen, to prolong, to stretch, to delay הַאַרִיכִי מִיתְרֵיִך lengthen thy cords Is.54,2; וָהַאַרַכְתִּי אָת־נְמֶיךָ then will I lengthen thy days 1K.3,14;ן מַאַרִיכוּ רָשׁוֹן whom... will ye stretch your tongue? Is.57,4; נַפְשׁוֹ to delay one's feeling, i. e. to prolong one's patience Jb.6,11; בַּאַרִיךָּ 78 to delay anger, i. e. to be long-suffering .- 2) intr. to be long, to extend; to tarry, to remain long; to be prolonged ניַאַריכוּ and the staves were long so long as בְּהַאֲרִיךְ הָעָבָן the cloud tarried Num.9,22; פַאַרִיךָּ that remaineth long in his wickedness Ec.7,15; ומצריך לו he remaineth long, i. e. he prolongeth his life 8,12; יְמֵעוֹ בְּאָרִיכוֹן that thy days may be prolonged Ex 20,12; with בְּאָרִיךְ מָמִים that to prolong בְאָרִיךְ נְמִים that thou mayest prolong thy days Deut.4,40.

Ch. to be long; pt. אַרוּדְּ בּיִר coming, proper בְּיִא בְּיִהְ בְּיָא בְּיִהְאָ it is not becoming to us to see Ez.4.14.

ן אָרָן (c. קְאָרָ) adj. long אָרָן קאָלָּן long of wings, i. e. long-winged Ez 17,3; רוֹט אָרָן אַרָּא or אַרָן אָרָן long in anger, i. e. patient, forbearing (see also אָרָן רוֹט אָרָן enduring, patient Ec.7,8.

יָּלְרָבָּה (f. אַרְבָּה) adj. long, enduring. אָרְבָּה I. m. length.

lonia Gen.10,10, according to some Arecca, on the boundary between Babylonia and Persia.— 2) a region and city on the boundary of Ephraim.

קּבְּילֵי (אַרָבּוֹי m. length, duration וּבְּיבְיר אָת־אָרָאוֹי m. length, duration its length Ez. 41,4; בְּיבִים אַת־אָרָאוֹי length of days Ps.21,5; בּיַבְּיל אָרָא long-animity, forbearance Pr.25,15 (see

אַרְכָּה, אַּרְכָּה Ch. f. time, duration.

אַרְכָּבָא Ch. f. knee.

אַרָכָה see אַרֶּכָה.

אָרֶבְּוֹיִא gent. inhabitants of אָרֶבְּוֹיִא, a eity in Babylonia

gent. inhabitant of אֶּרֶהָּי, a city in Ephraim.

ארם (c. בוב ; highland, mountainland) pr. n. 1) Aramea, Syria; DIN district of Aramea with its capital Damaseus 2S.S,5; אַרַם בֵּית אַרַם מַעַבָּה , אַרַם צ'בָּא , רְחוֹב (see the last words).-- ארם נדרים Aramea of the two rivers, Mesopotamia Gen.24,10, elsewhere called ארם ארם 25,20, also separately 110 48,7 or ארם Num.23,7.- 2) the people inhabiting Aramea, the Arameans אַרָם and the Arameans fled 1K.20,20.- 3) Aram, son of Shem, ancestor of the Arameans Gen.10,22.- 4) grandson of Nahor Gen.22,21. - 5) a person mentioned in 1Chr.7,34.

(pl. c. צֹרְמִנִית) m. palace, castle (see also מַלְמוֹן).

gent. m. Aramean, Syrian, Mesopotamian; pl. אַרְמִים; once with the art. הְרַמִּים 2Chr.22,5 for אַרְמִים; הַ אַרְמִים.

מְרָמִית adv. in Aramean, i. e. in the Syrian or Chaldee language.

ארמני pr. n. m.

738 pr. n. m.

7 m. 1) cedar or pine.— 2) pr. n. m.

לתנבת f. a hare.

pr. n. of a river which once formed the northern border of Moab.

אַרַניָה a. וְצְרָנֶיה pr. n. m. ==הנֵיָב,

ארנן pr. n. m.

(בּרִעָּא: Ch. 1) m. (def. אַרְעָּא:) the earth (בּרָש:). – 2) adv. low; with אַרע מְנָּרְ lower than, inferior מְרַע:

inferior to thee Dan.2,39. From this word has be n derived the grammatical term אַרַלְיִבּע:

which signifies: below, at the last, i. e. accented on the last syllable.

לְצִרְעִית נְּבָּא Ch. f. bottom; c. אַרְעִי to the bottom of the den Dan.6,25. דְבַּד pr. n. of a city and a province in Syria near Hamath.

אַרְפַּרְשֵׁר pr. n. a son of Shem, ancestor of the Chaldeans.

アコS (^ ドラS; with art. ドラミュ; sf. אַרְצִית; pl. אַרְצוֹת, c. מַרְצוֹת) f. 1) the earth (opposed to heaven) earth and heaven Gen. אֶרֶץ וִשְׁבָּוִם 2,4.- 2) land, country, territory אָרֵין מִצְרַיִם the land of Egypt Gen. 13, 10; קה אַרגָיָה what is thy country? Jon. 1,8. - 3) land, ground אָרֶין נְבוֹרָלוֹ he gave him land 1K.11,18.— with ה loc. בּרַצָּה a) to the land צַּוֹצָה כָּנַעַן to the land of Canaan Gen.11,31. b) to the ground נַיִּשְׁתַּחוּ אֲרָצָה and he bowed himself to the ground 18,2. c) against the ground בַּרְצַה strike against the ground 2K.13,18.

8378 pr. n. m.

רק Ch. (same as אַרַע; def. אַרָקא) m. the earth.

 Niph. pt. אָב to be cursed Mal. 3,9.

Pi. אַרָר אַרָר אַרָר אַרָר אַרָר אַרָר אַרָר אַר יִּדְּיִּר יִּדְיִּר יִּדְיִּר יִּדְיִּר יִּדְיִּר יִּדְיִּר יִּדְיִּר יִּרְיִם הַאָּיִבְּרִר יִּם בַּיְבִּיבְרִים בַּיְבִּיבְרִים the waters that bring the curse Num. 5,24.

Hoph, fut. וֹאָר to be cursed אַר יוּאָר and he whom thou cursest is cursed Num 22,6.

pr. n. mountainous district in Armenia, all Armenia. On the mountains of that region, according to Gen.8,4, rested the ark of Noah. The Persians call Ararat Kuh Nuh, i. e. Noah's Mountain.

in the same verse. בּרָרָי in the same verse.

אָרָשׁ אָרָשׁ אָרָשׁ Pi אַרָשׁ to betroth אָרָשׁ אָרָשׁ hath betrothed a wife Deut.20.7; שווי אָרָשְּׁרִשְּׁ א wife wilt thou betroth 28,30; אַרָשְּׁרִשְּׁרִיּ דִי כְּאַרָּק will betroth the unto me in righteousness Hos.2,21.

Pu. אבש , pt. f. מְאַרְשָה to be engaged, to be betrothed בָּתוּלָה

42

מְשֶׁרְ לֹא־אֹרְשָׂה a virgin that is not betrothed Ex.22,15.

לְּעֵּהְשֶׁת f desire, request, prayer אֲבָהְשֶׁת שְּׁבְּבָּהְי the request of his lips Ps 21,3.

ארת see ארת 2.

ענג (sf. אָשָׁרָ, מְשָׁרָּטָּ) m. a. f. fire Gen.15,17; figuratively: a) heat of the sun Jo.1,19. b) lightning Ex.9,23 a. IK.18,38. c) flame of wrath אָרָיָ בְּעַבְּי a fire is kindled in my anger Deut.32,22. d, flame of war peut.32,22. d, flame of war אַרָי בְּיִי בְּיִי מְּתִישְׁבִין a fire, i. e. a flame of war went forth from Heshbon Num.28,28. e) glitter, shining אַרָּיִי אִישׁ stones of fire, i. e. glittering stones Ez 28,14.

ws Ch. (def. sws) f. fire.

ਪੁੱਲ੍ਹ adv. there is 28.14,19; Mic.6,10 (===).

ซีร Ch. (pl. "ซุรี) m. foundation.

שבל pr n. m.

יאַשבלי gent. of אַשבלי.

120'8 pr. n. m.

שבע'א pr n. m.

אָטַבַעָּאָ pr. n. a son of Saul.

אָשֶׁרְ m. running down, descent (of water) אָשֶׁרְ בּבְּחָלִים the descent of the brooks Num.21,15.

קּשֵּׁדְוֹת (pl. אֲשֵׁדְוֹת, c. אַשְׁדּוֹת) f. 1) foot of a mountain, base.— 2) declivity, slope אַשְׁדָּת הַבְּּסְנָה the declivities of Pisgah Deut.3,17.

קישרות pr. n. Ashdod, one of the five principal cities in Philistia (=Azotus, now a village called Asdud).

קבור, inhabitant of Ashdod; f. אַשְׁדּוֹרִית a) female inhabitant of Ashdod. b) speech of Ashdod.

תְּשְׁרָה Deut.33,2 אַיְּדְהֹ (see אֲשְׁרָה ) or ביא the torch or light of the law.

רשׁיאָ (e. הַשְּׁאָ; sf. יִאָשְׁאָ, קּהָשָׂאָ or קּשְׁתְּק: pl. נְשִׁים, c. נְשִׁי: once pl. חושא Ez.23,44) f. 1) woman, wife, female הַאִּשֶׁר אֲשֶׁר נָתַהָּ עִמֶּדִי the woman whom thou gavest to me Gen. 3,12; בַעַל אִשָׁה the husband of a woman (i. e. a married man) Ex.21,3; אַשֶׁת אָב wife of the father, stepmother Lev.18,11; מַטָת הַן a woman of grace, a lovely woman Pr.11,16; אינת חול a woman of virtue, a virtuous woman 31,10.-2) with אַחוֹת or רְעוֹת it signifies: a) the one .. the other השיא one shall not miss רְעוֹתָה לֹא פַקְרוֹ the other וֹבּרֹת אִישָּׁה, הַנְיֵן, חֹבָרֹת אִישָּׁה they shall be coupled t gether, one to another Ex.26,3. b) every one וְשָׁצֵּלָה אִשָּה מִשְבֶנוּהָה and every woman shall ask of her neighbor Ex.3,22; וּפְרָצִים תַּצֶאנָה ye shall go out through breaches, every one through that before her Am.4,3.

אָשֶׁרְ (c. אַשֶּׁרְ, pl. c. אָשֶׁרְ) m. burnt-offering, sacrifice.

Jer.50,15 Ktib for אָשׁרְיָה , which see.

(only c. אָשׁרְן: same as אָשׁרְן middle, depth קּאָשׁרן השֶּרָן in the depth of darkness Pr.20,20.

step, gait אָשׁרָר (pl. בּאִשִּׁרְר (c) אַשְׁרָר (m. 1) אַשׁרְר (pl. אַשְׁרָר (m. 1) אַשׁרְר (m. 1) אַשׁרְר (m. 1) אַשְׁרָר (m. 1) אַשְּרָר (m. 1) אַשְּרָר (m. 1) אַשְׁרָר (m. 1) אַשְּרָר (m. 1) אַשְּרָר (m. 1) אַשְׁרָר (m. 1) אַשְׁרָר (m. 1) אַשְׁרָר (m. 1) אַשְּרָר (m. 1) אַשְּרָר (m. 1) אַשְּרָר (m. 1) אַשְׁרָר (m. 1) אַשְׁרָר (m. 1) אַשְּרָר (m. 1) אַשְׁרָר (m. 1) אָבְּיִייִר (מִיבְּיִירְר (m. 1) אָבְּיִירְר (m. 1) אַבְּיִירְר (m. 1) אַבְייִר (m. 1) אַבְיייִר (m. 1) אַבְּייִר (m. 1) אַבְייִר (m. 1) אַבְיייר (m. 1) אַבְייִר (m. 1) אַבְיייר (m. 1) אַבְיייר (m. 1) אַבְייר (m. 1) אַבְייר

אַשׁוּרְ (sf. אַשְׁרָרִי, אַשְּׁרָרִי) m. = 1 אַשׁוּרְ אַ אַשׁוּרְ אַרְ אַרְיּיִי אָשׁוּרְ אָרְ אַיִּיְרָי אָלְיִייִי אָשׁוּרְ אַרְייִי אָשְׁרִין אַרְייִי אָלְייִי אָשְׁרִרְ אָרְ אַרְיִייִי אָלְייִרְיִי אָרְיִרְיִי אָרְיִרְייִי אָרְיִרְיִי אָרְיִרְיִי אָרְיִרְיִי אָרְיִייִי אָרְיִייי אָרְיִייִרְייִי אָרְיִייִרְרִייִי אָרְיִייִי אָרְיִייִיי אָרְייִיי אָרִיי אָרִיי אָרְייִיי אָרִיי אָרְייי אָרְייי אָרִיי אָרְייי אָרִיי אָרְייי אָייי אָרְייי אָרְיייי אָרְיייי אָרְייי אָרְייי אָרְיייי אָרְייי אָרְייי אָרְיייי אָיייי אָרְיייי אָיייי אָרְייייי אָרְיייי אָרְיייי אָרְיייי אָייייי אָרְייייי אָיייי אָייייייי אָיייייי אָרְייייי אָיייי אָּיייייי אָיייייי אָיייי אָייייי אָייייי אָ

אינור pr. n. 1) second son of Shem Gen.10,22. — 2) ancestor of the Assyrians and the Assyrian people themselves. — 3) Assyria (also including Syria, Babylonia, and Persia). — 4) a city and district in the south of Palestine, the inhabitants of which were the משונה an Arabian tribe Gen.25,3.

קּצְישׁ pr. n. a province in the territory of Israel; sometimes taken for a district in the city אָשֶׁר, and sometimes, according to the Targum, for a circuit of Asher (Fuerst).

שור gent. an inhabitant of אֲשׁוּרְיּ, which see.

אַשְׁחוּר pr. n. m.

יְּשְׁיהָ (pl. sf. אָשְיוֹהָיף) f. support, prop, pillar.

אַשְׁיבֶּי pr. n. an idol worshipped by the inhabitants of Hamath.

אַשירָה see אַשירָה.

cake (or =Talmudic אָשִׁישׁי m. raisincake (or =Talmudic אָשִׁישׁי flagon) אַשִּישׁי שַנְבִים (or wine-flagons) אַשִּישׁי בּנְבִים the raisin-cakes (or wine-flagons) of Kir-Haresseth Is. 16,7 (acc. to others אַשִּישׁי in this verse denotes foundations or ruins).

װְשִׁישִׁיהָ (pl. הַשִּׁיִּשְׁיהֹ f. cake, pancake (בְּיִשִׁישׁיִם).

קּרִיתַ אָשֶׁךְ (^ קְּשֶׁבְּיּ) m. testicle קּיְרִיתַ אָשֶׁרְ one whose testicles are bruised Lev.21,20.

אָשָׁבּלוֹת (pl אַשָּבּלוֹת, c. אַשְּבּלוֹת and הַשְּׁבְּלוֹת (pl אַשְׁבּלוֹת, c. אַשְׁבּלוֹת (of grapes) אַשְבּלוֹת בּוּבֶּבוֹ bunch of grapes Num.13,23; אָשְבָּלוֹת בַּוּבֶּבוֹ the clusters of the vine Cant.7,9.—2) pr. n. a) a valley near Hebron Num.13,23. b) a Canaanite ally of Abraham Gen.14,13.

pr. n. 1) a Japhetite, the son of Gomer Gen.10,3.— 2) a tribe that derived its descent from מַבְּיָבָּי and that lived at a later period with the Armenians. According to latest research and Jewish tra-

dition that tribe subsequently forced its way from Asia to Europe, settling in Scandinavian and Germanic countries (Fuerst).

אַיִּיבֶּל m. barter; wares; gift, present. מְּיִבֶּיבְ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְיבָ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְיבָ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְיבָ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְּיבָ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְיבָ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְּיבָ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְיבָּ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְּיבָּ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְּיבָּ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְיבָּ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְּיבָ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְּיבַ m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְּיבָּי m. tamarisk (tree), grove, wood. אַיִּבְּיבָּי אַיִּבְּיבָּי אַיִּבְּיבָּי אַיִּבְּיבָּי אַרְיבָּי אַיִּבְּיבְּיבָּי אַרְיבָּי אָרְיבְּי אַרְיבָּי אַרְיבְּי אַרְיבְּיבְּי אַרְיבָּי אַרְיבְּי אַרְיבָּי אַרְיבְּיבְּי

Niph. ביאן נאשט to suffer for, to be punished אָבְעָרְי הַצְאוֹ נְאָשְׁטְּגֹּע yea, the flocks of sheep suffer for it Jo.1.18.

incur guilt Jer.2,3.

Hiph. imp. בּאַשִּים to destroy, to punish (others: to condemn, to confuse) בְּאַשִּימִם אֵלְּדִים destroy them, O God Ps 5,11.

מְשֵׁמֶים (pl. מְשִׁמֶים adj. guilty concerning our brother Gen.42,21; בּישִׁמֶים אִיל־יצאן עַר־אַשְמְתָם and the guilty [offered] a ram for their trespass Ezr.10,19.

בּשְׁמִית (sf. 'שְׁמָּת בּ c. אַשְׁמִית (sf. 'שְׁמָּת בּ י pl. אַשְׁמָת הַ pullt, transgression בּוֹהָבֵאהְ אָרֵיני אָשְׁמַ and thou wouldst have brought guilt upon

us Gen.26.10: מְתְהַלֶּהְ בַּאַּשְׁמְיוֹ who walketh in his transgressions Ps. 68,22.— 2) a thing by which guilt is incurred, trespass אָמָה and he shall restitute his trespass Num.5,7.— 3) trespass-offering בַּבֶּשׁ the sheep of the trespass-offering Lev.14,24.

אַשָּׁמָה (e. אַשְּׁמִית, אַשְׁמַמית, אַשְּׁמָת, e. אַשְׁמָת, f 1) guilt, treśpass בִּירַבְּה אַשְׁטְבָה for great is the guilt [resting] on us 2Chr.28,13; בָּאַשָׁמַת שֹׁמְרוֹן by the guilt of Samaria Am.S,14; to our sins עַל־חַפאֹתָנוּ וַעַל־אַשָּׁקָתָנוּ and to our guilt 2Chr.28,13.- 2) verb. n. a) trespassing לַצִּשְׁבָה בָּה to trespass thereby Lev.5,26. b) bringing on guilt לַאַשָׁמַת הָעָם to bring guilt upon the people 4,3. c) incurrence of condemnation to incur the con-לְאַשְׁכַּת יִי עֲלֵינוּ demnation of God upon us 2Chr. 28,13. d) the bringing of a trespass-offering ביוֹם אַשֶּׁמְתוֹ on the day when he bringeth his trespass-offering Lev.5,24.

מינים m. pl. darkness; others: fat places Is. 59, 10.

אַטְמְרָה , אַטְמְרָה (pl. אַטְמְרָה f. watch, night-watch (one of the three parts into which the night was divided) ראש אַשְּמְרוֹת the beginning of the watches Lam. 2,19: אַשְמִרָּה הַתִּיבִינָה the middle watch Jud.7,19; ווֹבְּאָרָת הַבְּקָר זְרָה in the morning watch Ex.14,24; אַקְרִמּר הַרָּבְּיֵה מִיבִּיב אַשְּמְרִת הַבְּאַרָּת הַאַרִיב אַשְּמְרִת הַבּאַר מִיבְיב אַשְּמְרִית הַאַר אַשְּמָרִית הַאַר אַשְּמָרִית הַאַר אַשְּמָרִים מַיּב אַשְּמְרִית הַאַר אַשְּמָרִים מַיִּב אַשְּמְרִים מַיִּב אַשְּמְרִים אַשְּמִרִים אַשְּמִרִים אַשְּמָרִים אַר מַיִּב אַשְּמָריים אַשְּמָריים אַשְּמָריים אַבּיב מַיִּב אַשְּמָריים אַבּיב מַיִּב אַשְּמָריים אַבּיב מַיִּב אַשְּמָריים אַבּיב מַיִּב אַשְּמָריים אַב אַבּיב מַיִּב אַשְּמִריים אַבּיב מַיִּב אַבְּיב אַבּיב מַיִּב אַבּיב מַיִּב אַבּיב מַיִּב אַבּיב מַיִּב אַבּיב מַיִּב אַבּיב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַבּיב אַבּיב אַבּיב אַב אַבְּבּיב אַבּיב אַבּיב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַבּיב אַבּיב אַרָּב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַבּיב אַב אַבְּבּיב אַב אַבְּבּיב אַבּיב אַב אַבְּבּיב אַבּיב אַבּיב אַבּיב אַב אַבְּבְּיב אַבּיב אַבּיב אַב אַבְּבּיב אַב אַבְּבּיב אַב אַבּיב אַב אַבְּבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבְּבּיב אַבְּב אַבְּבְּר אַב אַבְּבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַבּיב אַבּיב אַב אַבְּבּיב אַבּיב אָב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַב אַבְּיב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב אַב אַבּיב א

b fore the night-watches Ps.119, 145.

ייינָב (sf. אָשְׁנַבְי') m. lattice, latticewindow.

אַשְׁנְה pr. n. of two cities in Judah. אַישְׁנָה pr. n. a city in Judah.

אַשְׁבָּים Heb. a. Ch. (pl. אֲשְׁבָּי, Ch. אֲשְׁבָּין m. magician, enchanter.

לְבִי אַשְּׁבָּר f. 1) quiver יְבְיִי אַיִּבְּל the children of his quiver, i e arrows Lam.3,13.— 2) only pl. רְבִּישׁ dunghill, dung, rubbish מַשְּבַר בְּיִשְׁ dunghill, dung, rubbish בְּיִים אָבִייּן from the dung-hill he lifteth up the needy 18.2,8; רְּשִׁבּוֹין אַבְייִן from the dung-hill he lifteth up the needy 18.2,8; רְּשִׁבּוֹין הוּלָּאַ הוּ אַבְייִן בּיִם אַבְּיִים אַבְיִין הוּלַבּיּת אַבְייִן בּיִבּים אַבְּיִים אַבְייִן הוּלַבּים אַבְייִן בּיִבּים אַבְּיִים אַבְיִין הוּלַבּים אַבְּיִבְּיִם הוּלִים הוּלים הוּלים הוּלִים הוּלִּים הוּלִים הוּלִים הוּלִים הוּלִים הוּלִים הוּלִּים הוּלִים הוּלים הוּלִים הוּלִּים הוּלִים הוּלִים הוּלִים הוּלִים הוּלִים הוּלִים הוּלִים הוּלִים הוּלִים הּילִים הוּל

of king Nebuchadnezzar.

אַבְּיָּבְּ m. portion (others: measure for fluids, cup).

אַשְּׁבָּת f. only pl. אַשְּׁבָּת dunghill, rubbish אַשְּׁבָּת פּחbrace dung-hills Lam.4,5.

קרוו pr. n. Askalon, one of the five principal cities of the Philistines.

gent. inhabitant of Askalon.

to walk straight, to go onward וְאָשְׁרוּ בְּנֶרֶךְ בִּינָה מוֹ and go onward on the way of understanding Pr.9,6.

Pi. אַשֶּׁר בְּרֶרֶךְ רְעִים walk not in the way of the bad Pr.4.14.— 2) to direct, to guide אָשָּׁר בְּרֶרָךְ רְעִים and guide thy heart in the right way Pr.23,19; אַשִּׁר בְּרֶרָךְ רָבֶּרְ מַשִּׁר אָבְרָרָן מַשְּׁרִי guide (others: relieve) the oppressed Is. 1,17. pt. שְּשִׁר נוֹי בְּנִיר לַבְּיִר בְּנִיר thy leaders cause thee to err Is.3,12.— 3) to make happy, to pronounce happy אַנְן שְּׁמְעִים the ear that heard me pronounced me happy Jb.29,11; אַבְּרִר בְּנִיר the daughters called me happy Gen.30,13.

Pu. אַשֶּׁר וֹ אַשֶּׁר ) to be guided, to be led led are destroyed Is.9,15.—2) to be made happy קאָב"ן (אַשֶּׁר בָּאָרֶ"ן he shall be made happy on the earth Ps.41,3; pt. מֹאִשֶּׁר הַאָּרָין and those who grasp her will be made happy Pr.3,18.

אַשֶּׁר m. only pl. c. אַשְּׁר happiness שׁשְׁרֵי הָאִישׁ happiness of the man, i. e. happy is the man Ps.1,1; with sf. אַשְּׁרֵיךְה happy art thou.

אַעֶּר (sf. אְשְׁרָי) m. happiness יְּבְשְּׁיְרִי to my happiness Gen.30,13.

2) a city east of Shechem.

אַשׁר, אָשׁר see אַשְׁר, אָשׁר.

The state of the s

tion of number or gender) who, which, that, he who, that which who was [set] יער הבות who was [set] the house 1K.16,9; אַשֶּׁר אַשֶּׁר the men who went with me Gen.14,24; אַשֶּׁר צַּרְאָרָץ מַשֶּׁר the land that I will show thee Gen.12,1; ניאֹמֶר רַאַשֶּׁר עַל־בֵּיתוֹ and he said to him who was [set] over his house Gen.43,16; מַאַעָר וישָאַבון הַנְּעַרִים and drink of that which the young men may draw Ruth 2.9 .- This pronoun being indeclinable. its cases are indicated by pronominal suffixes of words following it: אָשֶׁר קּצִירוֹ whose harvest Jb. 5,5, אַטֶר כִּלָּאוֹ whom he shut up Jer.32,3; אַבֶּר רָכַב עָרָיו on which hath ridden Est.6,8; בי in which Gen.1,29 - 2) adv. where whither אֶל אֲשֶׁר תַּלְכִי... וּבַאֲשֶׂר תַּלִינִי thou goest ... and where thou lodgest R.1,16; בְּשֶׁר where; למָשֶׁר מְשָׁם whence; מַאֲשֶׁר מְשָׁם from where — 3) conj. a) if, when אָשֶׁר if a ruler should sin Lev 4,22; אַלֶּיהֶם אַשֶּׁר אָשֶׁר when he said unto them Is.28,12. b) that it was (happened) that Num.9,20; עַקֶב אַשֵּר because that Gen.26,5; מַעַן אַשֵּר in order that. – מֵמְשֶׁר ּבַּמִשֶּׁר because; בַּמִשֶּׁר בּמִשֶּׁר because; בַּמִשֶּׁר 75 7 p n. m. 1 Chr. 4, 16.

רְּבָּהְ זְּרְ. n. m. 1 Chr. 25, 2. בּיִבְּהְרָּבְּהְ v 14.

קשׁירָה, אַשׁירָה f. 1) Ashera, a Phenician goddess of fortune (=Syri-

an אַשְּׁהְרֶת Astarta), pl. אַשְּׁהְרֶת a. idols of Ashera.

אַשֵּׁרְנָא Ch. m. wall, building.

only Hithp. קֿששׁ to show oneself strong, firm.

אָשֶׁת f a woman (same as אָשֶׁת) the untimely birth of a woman Ps.58,9.

אשתאל pr n. a city in Dan.

אַשְתָאלי gent. of אָשְתָאלי.

רה Ch. m rebellion Ezr.4,19 (trom אַשְׁחַדּוּל, which see).

שתון pr n. m.

המקמא pr. n. a city in Judah.

אָשָׁתְּמְוֹע pr n. =: אֶשְׁתְּמְוֹע

אָּתְ Ch. (pl אָתִיֹן, def אָיָחַאָּ; sf יאָתִיֹּן) m. sign, wonder.

אַת see אַתַּג.

সূত্র (^ নৃষ্) pron. f thou. See also

אָתוֹ (sf. אָתוֹ ; pl. אָתוֹ a. אָתוֹם) m plough-share, mattock, hoe.

Jos.6,26; אָת־יוֹמַף and they stript Joseph Gen.37,23; אָת מִי whom? אָת־אַשֶּר the person whom or that which; sometimes with a noun in the nominative case to give it prominence: אָת־הָאָרֶץ let this land be given Num.32,5; this axe אָת־הַבַּרְגֵל נְפַל אַל־הַפַּיִם fell into the water 2K.6,5.- 3) as a demonstrative pronoun: אַת־מָקוֹם this is בָּסָאִי וָאֶת־מִקוֹם בַּפּוֹת רַגְלֵי the place of my throne, and this is the place of the soles of my feet Ez.43,7. - 4) as a preposition: with, near; with sf. ነገኝ, אָתָב, אָתָנוּ ,אָתָבָם אָמָנוּ (rarely אָת־מִי־אֵין כָּמוֹ־אֵלֶּה (.etc.) אָתֹי with whom are there not (i. e. who possesseth not) things like these ? Jb.12,3; עַשוּ מִלְחָמָה אָתר they made war with Gen.14,2; which is near Eloth אַשֶּׁר אָת־אָלוֹת 1K.9,26; הַלָבוּ אָתִי they went with me Gen.14,24; לא־תַלִין אָתָּה there shall not abide with thee Lev. 19,13; הַהֹלְכִים אוֹתָךּ who go with thee Jer.19,10; אָתוֹ he had spoken with him Gen.35,13; יִשׁ אוֹתוֹ there is with him 2K.3,12.— המאת from, away from.

את (only before sf. 'אָתְּ', פּtc.) see אַתְּי II.

אַתָּא see אַתָא.

אָרָא Ch. (inf. אָרָהָ) to come.

Aph. הַיְתִי (mf. הַּיְתִיָה) to bring.
Hoph. הִיתִי (f. הַיְתִיה; pl. הַתִּיוֹ to be brought.

אָתְבַעַל pr. n. a king of Sidon

Hiph. הַּהָה (for הָאֵהָה) to bring; imp. pl. הָרָי Is.21,14.

지구현 , 주현 (스 기구현 a. 기구현) pron. m. thou, thyself; sometimes used for emphasis after nouns with the pronominal suffix 귀 : 기구한 기구한 thy blood, yes thine also 1K.21, 19.— f. 전환.

נְאַתוֹן (c. אֲתוֹן; pl. אַתוֹן) f. she-ass בארן Ch. m. oven, furnace.

אַתּיק see אַתּוּק.

Ktib for ፫ሷ, occurring in seven places.

pr. n. m. 1) 28.15,19 a. 23,29.— 2) ⇒יתי 1Chr.11,31.

מּתִיקִים (pl. אַתִּיקִים; sf. אַתִיקִים) אַתּוּק a. אַתִּיקִים (pl. אַתִּיקָים) m. gallery, stair.

DEN (f. אָשָׁב a. אַמּהְנָה) pron pl. you, yourselves; sometimes used for emphasis after nouns with the pronominal suffix בּבְּרָב בְּבָּר בִּבְּרָב בְּבָּר בִּבְּרָב בּבְּר הַטְּיִי מִינִים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִּינִים מִּינְים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִּים מִּינִים מִּינְים מִּינִּים מִּינִים מִּינִּים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינְים מִּינִים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינִים מִּינִים מִּינְים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינְים מִּים מִּינְים מְינִים מְּינְים מְינִים מְינִים מְינִים מְינִים מְּינְים מְינִים מְינְים מְינִים מְינְים מְיבְּים מְינְים מְינְים מְינְים מְינְים מְינִים מְינִים מְינִים מְינְים מְינְים מְינְים מ

בּהְאֵּ pr n. a place on the border of the Arabian desert Ex.13,20.

אָתְמוּל , אֶּתְמוּל , אֶּתְמוּל , אֶּתְמוּל since, of old 1S.10,11; Is.30,33.— 2) yesterday 1S4,7; Ps.90,4.

אַתְּנָה see אַתְנָה.

לְּנְהְ לֵּנְהְ f. reward Hos.2,14. pr. n. m. 1Chr.6,26. אָרְנַנְיּ , אֶּרְנַנְּי (אָרָ נְאָּרְ. מְּאָרְנַנְים מּ, אֶרְנַנְים מּ, m. gift, present אֶּרְנַנְים מּ m. gift Deut 23,19.

תר Ch. m. 1) trace Dan.2,35.—
2) place, spot Ezr 6,7; אָתַר the place where 6,3.

מתרים pr. n. a place in the south of Palestine Num.21,1.

ב the second letter of the alphabet, called Beth בְּלֶת = בְּלֶת house, tent, from its original similarity to the form of a tent; as a numeral ב = 2, ב = 2,000.

-∃ (combined with the def. art. ≥, 후, 후; sf. '후; 쥐후, ^ and f. 뒤후; 1호, 제골; 12콜; ㅁ글콕, / [글콕; ㅁ贝콕 or בַּרָ, f. בְּבָּן) pref. expressing: 1) midst: in, within, among 지금과 in a house; בְּשִׁעָהֵיךְ within thy gates Ex. 20, 10; בּנְשִׁים among women Cant.5,9 .- 2) closeness: at, by, on, upon, to מַשַּׁעַב at the gate; by the well 18.29,1; בתרב on Horeb 1K.8,9; Dਾਰਹੋ upon horses Is.66,20; פַנִים בְּפָנִים face to face Deut.5,4; in relation to time:בְּרֵאשִׁיתּ in the beginning; Ding on the day; with inf.: when בָנפל אוֹיִבְךָּ when thy enemy falleth Pr.24,17.- 3) attachment: to TRIPLY to cleave to, דֹם חַבַּחַסְ, to be joined to, etc.— 4) encounter: against בַּחַם בָּי to fight against, בַּ הַרָּה to be kindled against (of anger), etc - 5) accompaniment: with אֵץ בָּבַהָםוֹ the ביהור Ch. prep. ביהור in Judea Ezr.5,1; with the hands Dan.2,34.

האם f. entrance Ez.8,5.

בארים Ch. adj. bad Ezr.4,12.

기원국 Pi. 기원크 (imp. 기원크) 1) to engrave Hab.2,2.— 2) to explain Deut.1,5.

קּאָרוֹת (pl. קּאָרוֹת, c. קּאָרוֹת בְּ מָּרוֹת, בָּ f. 1) pit Gen.14,10.— 2) well Gen. 26,19.— 3) pr. n. a) a place between Jerusalem and Shechem. b) a station of the Israelites in the desert. c) קָּאָר בְּרֵי בְּאָר מָרָ prob. — בָּאָר בֹּחַי רָאָי d) בְּאַר בַּחַי רָאָי a well in the desert. ert e) אָבֶשְׁ a place on the southern border of Palestine.

באר (from באר בורf. well, eistern; pl. rיבארית.

אראב pr. n. m.

שְרֶה pr. n. m.

קרות (ת. 1) a city in Benjamin; gent. בְּאֵרוֹת (בְּאָרוֹת (בּיִרִישְׁקּן) בְּאָרוֹת (בְּאָרוֹת בּיִריִשְׁקּן) a station of the Israelites in the desert; also בְּיִייִשְׁקּן.

יב פורי pr. n. 1) father of the prophet Hosea.— 2) another person mentioned in Gen.26,34.

שַּׁבְּאַ (fut. שַּׁבְּאַ) to stink, to be loathsome Ex.7,18; Is.50,2.

Niph. ይዩኒኒኒ to make oneself loathsome or repugnant (with ኋ, 28.10,6; 16,21.

Hiph הָבְאִישׁ to cause to stink Ec.10,1; fig. יַבְּאִישׁ הַרְבְיִבְּישׁ לָּבְאִישׁ הָבְּאִישׁ הַבְּיִבְים הַרְבְּאִישׁ הַבְּיִבְים הַרְבְּאִישׁ הַבְּאִישׁ בְּבִישׁ בַּאִישׁ בְּבִישׁ בִּיבִישׁ בִּיבִישׁ בִּיבִישׁ בּיבִישׁ בּיבּישׁ בּיבּ

Hithp. לְּבְבְּאֵשׁ to become odious or repugnant (with עָב).

בּאֵשׁ Ch. to be evil or bad בּאָשׁ it was bad to him, i.e. he was distressed Dan.6,15.

נְאָשׁ (sf. 'בְּאִשׁ, בְּאִשׁ, m. had odor, stench.

שְּׁהְשֶׁה m. only pl. בְּאָשֶׁה bad grapes. בְּאָשֶׁה f. foul plant, a stink-weed.

רתר באתר באתר Ch. prep. after באתר באתר after this Dan.7,6.

רבי (c. רבין) f. prop. cavity, bence:

pupil of the eye Zch.2, 12; shortened בת שֵין Ps.17,8 a. Lam.2,18.

יבבי pr. n. m.

לֶּבֶּל pr. n. 1) city of Babylon. —
2) Babylonia, i. e. the whole Babylonian-Chaldean empire. — 3)
Persia including Babylonia; hence לְּבֶּל שְׁלֶּהְ בָּבֶּל with reference to Cyrus Ezr.5,13 and Artaxerxes Neh.13,6.

בּבְּלֵי Ch. gent. Babylonian; pl. בַּבְּלֵי Ez.25,7 Ktib for בַּבְּלֵי booty (others:

food).

וַבְגַּד (fut. וַבְגַּד, וַבְגַּד) prop. to cover, from which בָּבֶּב a garment; fig. to deceive, to betray, to act secretly, to deal treacherously, to be treacherous or faithless בֿוָרֵי אָנֶן those who are wickedly treacherous Ps.59,6 (acc. Stb.: those who cover themselves with impiety); my brothers are אַחַי בָּנְדוּ כָּמוֹ נְחַל treacherous as a brook Jb.6.15; even as a אָבּן בַּוֹנְדָה אִשָּה מִהַעְה woman faithlessly departeth from her husband Jer.3,20; with 2 towards, against: בָּל־הַעֶּיהָ בָּגִּדוּ בָּה all her friends have dealt treacherously toward her Lam. 4, 2; why shall מַדוּעַ נָבְגַר אִישׁ בַאָּחִיוּ we deal treacherously every man against his brother? Mal.2,10. See also 742 2.

קּבֶּרְים (sf. קֿבִרְי, without Dagesh in קּבָּרִים, once קּבָּרִים, c. קּבָרִים m. 1) covering, garment, dress, robe.— 2) deceit, treachery, faithlessness; with אבן to deal treacherously אבן ליבניים all those who deal treacherously Jer.12,1; וּבָנֶר בּינְּרָים and the faithless deal treacherously (acc. Stb.: they put on a traitorus garment).

בּוְדוֹת Zph.3,4 f. pl. deceit, treachery, faithlessness.

בְּנִוֹך adj. only f. בְּנִוֹיְם treacherous, faithless.

שנוי pr. n. m.

קבל prep. for the sake of; see בּוְלָאָ איי בּוְלָא pr. n. a Persian eunuch.

לְנְתָנָא , בִּוְתְנָא  $pr.\ n.$  a Persian eunuch.

קב ו. (from בָּדִים; pl. פַּדִים, c. יַּהַבַּ) m. 1) separable part 52 part by part, at equal parts Ex.30,34.-2) part of the body, limb בַּדֵי עוֹרוֹ the limbs of his body Jb.18,13.-3) limb of a tree, bough המממה out of the branch of her boughs Ez.19,14.- 4) bar, staff for the staves לְבַדִּים לְשֵׂאת אֹתוֹ to bear it Ex.37,27.- 5) compartment, chamber בהי שאל to the compartments of the nether world Jb.17,16 (Stb.).— 6) adv. ¬⊇? separately, apart, besides, except, alone; sf. יקבָי, קבַבָּי, הְבַבָּי, הֹבַבָּי, הֹבַבָּי, הַבָּבָי; לַבַּדְבָּח f, sometimes לַבַּדְבָּח, לַבַּדְבָּח, sometimes לבַרָהָן (I alone, by myself; thou alone, by thyself, etc.); מָרָבַר except, besides אין עוֹד there is none besides him Deut.4,35.

אם וו.(pl.בְרִים.)m.linen,linen-clothes.

III. m. only pl. בּדְים invention, lie, idle talk, brag; liar לֹא בִן but his lies shall not be so ls.16,6.

אָדֶבְ to invent, to devise falsely בְּדָא מִלְּבוּ מְלֵּבוּ מִלְּבוּ devised of his own heart 1K.12,33; pt. sf. בּוֹרָאָם Neh.6,8 for בּוֹרָאָם.

נְצְפּוֹר בּוֹרֶד עֵל־נְג to be separated; only pt. כְּצְפּוֹר בּוֹרֶד עֵל־נְג like a solitary bird on a house-top Ps.102,8; אין בּוֹרֶד בְּמוֹעְדְיו and none shall be solitary in his meeting-places Is.14,31 (acc. Stb.: there is not a single one etc.).

adv. separately, alone; also בְּדָרְ

קבַד pr. n. m.

ני see בַּדִי.

קבורה pr. n. m.

קּרִיל m. prop. something separated (from בְּרִילְ.), hence: slag, lead-alloy, tin בְּרִילְ.) and I shall remove all thy tin Is.1,25; אָבָּן בֹרִילָ. Zch.4,10 tin-weight, plummet.

 12,9; בְּרֵלְ אָהַרֹן לְהַקְרִישׁוּ and Aaron was set apart to make him holy 1Chr.23,13.

Hiph. הַבְּדֵיל (fut. יַבְּדֵיל , יַבְּדֵיל , זַבְּדֵיל , זַבְּדֵיל ) to sever, to separate, to divide; to distinguish יִיהִי מַבְּדִיל and let it separate (divide) between waters and waters Gen.1,6; לְבַבְּדִיל בִּין הַאוֹר וּבִין הַחשֶׁר to divide between the light and the darkness 1,18; לְבַבְּדִיל בִּין הַאוֹר וּבִין הַחֹל to distinguish between the holy and the unholy Lev.10,10.

קַרֵל אָוָן m. only c. part, flap בְּרֵל tip of the ear Am.3,12.

m. 1) bdellium (an aromatic resin).— 2) pearl.

judges of Israel 18.12,11. — 2) another person.

דְבְּבְּי prop. to break through, hence:
to search into, to examine for
mending (others: to repair, to rebuild) אַבְּילְהַוֹלְ וַלְּחַוֹּלֵיךְ to examine and repair the house 2Chr.
34,10.

구 (^ ) [ : sf. 기기구 m. breach, rent, gap, leak.

יבְּדַקַר pr. n. m.

Ch. Pu. 712 to spread, to scatter.

אהב m. emptiness, chaos.

শুনু ≥ m. white marble, alabaster.

Ch. f. eagerness, haste.

מבהיר adj. shining, bright.

אנף (fut. יְבָּהָל / to be perplexed, dismayed, terrified וּבְּהַל בּוֹל I am dismayed to see Ps.21,3; וְבָּהַל אַנְיֵל my bones are terrified 6,3.— 2) to be hasty, to be eager זהון he that is eager for wealth Pr.28,22.

Pi. לְבַהֵל (inf. בַּהַל fut. לְבַהָל 1) to confound, to alarm, to terrify to confound, to alarm, to terrify and sudden dread terrifieth thee Jb.22,10.—2) to make haste, to be rash בַּבְּלְּבָּל בַּרְנְּחָךְ לְבָּעוֹם and be made haste... to give her Est.2,9; אַל־ בַּרְנִחַךְּ לְבָעוֹם be not rash in thy spirit to be angry Ec.7,9.

Pu. בְּהֵל (pt. מְבֹהֶל) to be hastened בְּהְלִים they went out, being hastened Est.8,14; מְבֹהֶלֶת ktib Pr.20,21 for מְבֹהֶלֶת hastily gotten.

Hiph. רַבְּהִיל (fut. יַבְּהִיל) 1) to hasten, to hurry away וַבַּבְּהִילוּ and they hastened to bring Est.6,14; רַבְּהִילוּהוּ מִשְׁם and they hurried him away from there 2Chr. 26,20.— 2) to confound, to terrify and the Almighty hath confounded me Jb.23,16.

בהל Ch Pa. to confound, to terrify.

Ithp. הַּתְבָּהֵל to hasten, to hurry; verb. n. בְּהַתְּבְּהְלָּה in haste.

קבְּרְלֵית (pl. בְּרְלִית) f. 1) fright, terror, surprise.— 2) sudden de struction

קבּהנית (pl. בְּהַנִית f. thumb, big toe.

אָבָן pr. n. a son of Reuben, from whom a place אָבָן בְּוֹלְ which see.

אָבָן בְּיהַ m. whitish eruption on the skin.

אָבָן בְּיהַנִית (pl בְּהַרִיב) f. white spot on the skin.

왕기크 (pret. a pt. 왕글; inf. 왕크 a 왕기고; יווף. אוֹב a. אֹב , f. אָבְי, pl. בְּאֹב ; fut. 3 s. אבן a. בוא , f. קבוא (חַבוֹא ) ווים (חַבוֹא ) to go, to enter, to come, to arrive אָנָא אַנִי בָא whither shall I go to come into לָבוֹא הָעִירָה; to come into the city 28.17,17; פאו שִׁבְרֵיו enter ye his gates Ps.100,4; שַנֵּר אַנְיּ those who enter the gates Gen. 23,10; ਜ਼ੋੜ those who have entered it Pr.2,19; בַּאִים בַאָּים days are coming Is.39,6; בַּמּלֹת Is.41, 22 the things that are to come, i. e. future events; בַּאִים Is.27,6 for לְיָמִים הַבְּאִים in the future days, in the future; figurative expressions: a) בוֹא אַל־אָשָׁה to come to a woman, i. e. to cohabit her Gen. נוֹאָ אָנראַביּתְיוּ (16,2. b) בוֹא אָנראַביּתְיוּ to go to his fathers, i. e. to die Gen. 15, 15. c) to reach old age 1S. 17,12: בַּנְמֵים איב to come into days, i.e. to be | ld 1K.1,1. d) בוֹא בדָמִים to go into blood, i. e. to become guilty of bloodshed 1S.25,26. e) אים ביל to every one who is to come, i. e. to be born Ps.71,18. f) אַבְשָׁמָשׁ the sun went down, i. e. the sun set Gen.28,11.— verb. n. עַר לָבוֹא signifies direction: עַר לָבוֹא תְּבְת to the entrance, i. e. in the direction of Hamath Jud.3,3; בּאַבֶּה as thou comest to Gerar, i. e. in the direction of Gerar Gen.10, 19.— 2) to come to pass בל אֵשֶר מובר בוא יְבוֹא all that he saith will surely come to pass 1S.9,6; when your fright cometh Pr.1,26; with עַל to come upon: בָבא אַרֵיבֶם צָרָה when there come upon you distress 1,27; with sf. accus, אָקֶר וָבאָצוֹ want shall come upon him 28,22; בַּל זֹאת בָּאַתנוּ all this is come over us Ps.44,18.

Hiph. הַבָּאתָ (1 הַבָּאתִי , 2 הָבָאתָ , , הַבָּאתָ , before sf. also בָּבִיאָוֹתֶי; inf. בָּבִיאָוֹתֶי; inf. בָּבִיאָוֹתֶי a. דָבָיא ; imp. אָדָבָיא , f. יַבְּבִיא ; fut. יַבִּיא , יַבִּיא ; pt. מַבִּיא 1) to cause to come in, to lead in, to put in, to bring הַבָּיא אֶל־הַהָּבָה thou shalt cause to come (or shalt lead) into the ark Gen.6,19; וַהַבַּאַתְ אתֵּרַהַבַּרִים and thou shalt put the staves into the rings Ex.25,14; to bring להַכִּיא אֶל־גְּנְנִי הַפֶּּעֶׂךְ into the king's treasuries Est. 3,9: of the sun: to cause to set וָהָבָאתִי הַשֶּׁמֶשׁ בַּנְּהָרָיִם and I will cause the sun to set at noon Am.8,9.— 2) to bring on (with עַל), to bring to pass אָבִיא עַהִיהֶם דָעָה I will bring up in them evil Jer. 23,12; דַבַּרְתִּי צַּף אַביאָנָה I have spoken it, I will also bring it to pass Is.46,11.— 3) to obtain וְנָבִיא

לבב חְבְּבֶר הְבְּבֶּר hat we may obtain a heart endowed with wisdom Ps. 90.12.

Hoph. אֹבְּהֹת (ל. הֹבְּאֹת ; pt. אֹבְּהֹת to be led or carried, to be brought, to be put in אֹבְּהַ יִּבְּאָת יוֹבָא unto Babylon shall they be carried Jer. 27,22; יְבָּאַ it shall be put into water Lev.11,32.

I. (pret. a. pt. וּבָּי; fut. וּבְייִ) to despise, to treat with contempt.

pr. n. a) son of Nahor and ancestor of an Arabian tribe; gent. 112.
b) another person.

הוה f. object of contempt.

יזם pr. n. m.

ין only Noph. בָב' to be confused, perplexed; to go astray; pt. בָב'ב' (pl. בָבָרָים) perplexed, he who goes astray.

אם בּוּל m. 1) produce, fruit.— 2) block, log אול מין a block of wood Is. 44,19 (others: branch, twig).— 3) eighth month of the Hebrew year, afterwards called אַרָהָשָׁן.

בון see בון.

מונה pr. n. m.

בּוְנֵי pr. n. m. =יַבָּבָי.

לְּכֵּוֹם (fut. יְבָּוֹם (pt. pt. pt. pt. pt. בּסְים בּפּרָם (for בּסְים) to tread under foot, to crush יבָּבִים בְּצִּבְיּ ו will tread down (or crush) nations in my anger Is.63,6; בְּבִים יְבָבִי יִיבְּבִי הַבִּוֹם בַּצִּבְי the satisfied soul treadeath under foot (i. e. despiseth) the fine honey Pr.27,7.

Pi. Doil to tread down, to trample

Hoph. to be trodden under foot, to be crushed בְּבֶּנֶרְ מַוֹּבְּכֻ as a carcass trodden under foot is. 14, 19.

Hithp. to be trampled on מָּהְבּוֹטֶּטֶּת trampled (acc. Stb.: rolling) in thine own blood Ez 16,6.

וֹין m. byssus (a fine linen texture).

רְצֵץׁם pr. n. of a rock near Gibeah.

בּקְבה f. emptiness, desolation.

תבוקר m. herdsman, shepherd (see

בור prop. to bore, to dig, hence בור Ec.9,1 to search out, to examine.

בוֹר (pl. בוֹרוֹת (pl. בוֹרוֹת (pl. בוֹרוֹת (pl. בוֹרוֹת (pl. בוֹרוֹת (בארב)). איֹרְדֵי בוֹר grave ייִרְדֵי בוֹר those that go down into the grave Ps.28,1.— 4) dungeon, prison; in this signification also בוֹר Ex 12,29; Jer.37,16.— בוֹר Jb.9,30 בוֹר which see.

 28.— יבש Hos.13,15 = יבש from יבש , which see.

Hiph. ו. הָבִישׁ (fut. יָבִישׁ ) 1) to put to shame, to confound אַצַר עָבִישׁ the counsel of the poor ye put to shame Pr. 14, 6; יַבִּישׁוּ those that hate us thou puttest to shame 44,8.— 2) intr. to bring shame, to act shamefully בְּשִׁע יַבְאִישׁ וַיִחְפִּיר a wicked man acteth shamefully and disgracefully Pr. 13, 5 (= יַבִישׁן); pt. מַבִישׁ חַבִּישָׁה ה. זְ בִּיבִישׁ one acting shamefully Pr. 10,5; 19,26; 12,4.

Hiph. II. הֹבְישׁ to be ashamed, confounded Jer.10,14; 46,24; Jo.1, 11 (see also יָבִשׁ Hiph. 2).

Hithp. הָתְבּוֹשֵׁשׁ to be ashamed Gen.2,25.

II. to tarry long, to be tardy בּוֹשׁ II. to tarry long, to be tardy jund they waited very long Jud.3,25.

Pi. בַּשִּׁשׁ same as Kal מַרּוֹעַ בַּשִּׁשׁ אָרְבָבוֹ לְבוֹא why tarrieth his chariot so long in coming? Jud.5,28.

הלים f. shame, disgrace.

בות Ch. prop. to stay in a place, hence: to pass the night בות מון and he passed the night fasting Dan. 6,19.
זב m. robbery, prey, booty.

(only 3 pl. בְּוָאוּ (only 3 pl. בְּוָאוּ (only 3 pl. אָטֶר בְּוֹאוּ (only 3 pl. אַטֶּר בְּוֹאוּ (whose land rivers cut through (i. e. flow through) Is.18,2 a. 7.

לְּבָּה fut. יְבְּטָה יְלָּהְ, וְבְּטָה pt. פּנָּה pt. יְבְּטָה pt. יִבְּטָה pt. יַבְּטָה pt. io mock מְבָּטְה and she despised him in her heart 28.6,16;

ניבְּאּ שְׁבֵּׁינּוּ and they jeered at us Neh.2,19 — 2) to disregard who disregardeth his ways Pr.19,16.

Niph. נְבְיָּים (pt. נְבְיָה, pl. נְבְיָּים to be despised.

Hiph. inf. הַבְּזוֹת to make contemptible.

קוה נֶפֶשׁ (בְּוֹה c. בְּוֹה מָפֶשׁ (בְּוֹה despised by every person 1s.49,7.

לבוה f. booty, prey.

וֹבָ (1 pl. וֹבְוֹנָל a. וֹבֹוֹנְב ; fut. וֹבֹיָ; inf. וֹבֹ, וֹבֹן to rob, to plunder.

Niph. וֹבְבֹוֹ (inf. וֹבִבוֹת) to be robbed.

Pu. 122 to be plundered.

m. contempt.

דייותיה pr. n. a place in Judah.

 $\bigcap_{r=1}^{n} m$ . lightning, flash of lightning.  $\bigcap_{r=1}^{n} pr$ . n. a city in the north of Issachar.

יבור (בּבוֹרְ ; fut. לְבִוֹר ) to scatter.

Pi. בְּבַ to scatter.

אר בותא pr. n. m.

tower.

ן m. tester of metals (from בְּחַלְּבָ). בּחוּנְ (pl. sf. 'יבָי' בּחוּנְ <math>m. tower, watch-

קרור (pl. בחורים, c. בחורים) m. young (man; young warrior.

בְחוּרוֹת pl. see בְּחוּרוֹת.

m. pl. youth, age of youth.

Ktib Is.23,13 for אבחין Ktib Is.23,13 for בחין, which see.

בְּחִיך (c. בְּחִיר) adj. chosen, elect.

to feel abhorrence בַּנְשְּׁם בָּחָל their soul abborred me Zch.11,5 Pu. pt. קבֹהֶלֶת Γr.20.21 disgusted (Kri מְבֹהֶלֶת, from בָּבָּל.).

ן (fut. מְבָּיִ: mp. מְבַּיִּ) to try, to prove, to test, to examine.

Nuph. מְבָּהְ (fut. 2 pl. שַהַבְּהָ) to be tried.— מְבֵּב 21,18 is usually regarded as Pu. and is rendered: it was tried, proved, etc.; acc. to some it is the noun מְבַב, which see.

m. trial, proof מַבֶּלְ בַּחְ stone of trial, i. e. tried stone (cornerstone) Is 28,16; בֿחַל בָּחַל for it is a trial Ez.21,18 (see also תַּבְּּ).

לְּחַר (fut. יבְּחַר (יבְּחַר עֹנִי mp. בְּחַר I have tried thee in the crucible of affliction Is.48,10. — 2) to choose, to select יובְּחַר and he chose to himself 18.17,40; מָחָר בְּּחַר בְּּחַר בְּּחַר בְּּחַר בְּּחַר בְּּחַר בְּּחַר בְּּחַר בְּּחַר בַּּחַר בְּּחַר מָהָ בּחַר בְּרַ בְּּחַר בְּרַ בְּּחַר בְּרַ בְּיִב בְּחַר בְּרַ בִּר בְּרַ בְּּחַר בְּרַ בְּּחַר בְּרַ בְּרַבְּר בְּבְּרוּר בַּרְבִּר בְּבִּרְ בְּבְּרְבִּר בְּבַּרְבִּר בְּבַּרְבִי בְּרַבְּר בְּבַּרְבִי בְּבְּרוּר בְּבְּרוּר בְּבְּרְבִי בְּבְּרוּר בּבְּבּרוּר בַּבְבּרוּר בּבְבּרוּר בּבְבּרוּר בּבְבּרוּר בּבְבּרוּר בּבְבּרוּר בּבְבּרוּר בּבּברוּר בּבְבּרוּר בּבְבּרוּר בּברוּר בּברוּר בּבברוּר בּברוּר בברוּר בברוּר בברוּר בברוּר בברוּר בברוּר בברוּר בּברוּר בברוּר ברוּבוּברוּר בברוּ

Niph. אינה to be chosen קבָּק choice silver Pr.10,20; with נְּבְּחַר מָוֹנִים to be better than, to be preferred בְּיִנִים מְחַנִים and death shall be preferred to life Jer.8,3.

Pu. בַּתַר to be chosen, selected.

בחרים see בחרים.

ארים pr. n. a place in Benjamin 1 K. 2, 8; gent. בַּחַרוּסָי 1 Chr, 11, 33, for which בַּרַחָטָי 2S. 23, 31.

N따고, 제약과 to talk; pt. 제약과 idle talker Pr. 12, 18. — Pi. N약과 (fut. N약과) to talk, to pronounce Lev. 5, 4.

תמב I. to extend, to be thick (Ar. במארי thick), whence במארי.

רְבָּבְ II. (fut. רְבַּבְי; imp. רְבַּבְּי; pt. רְבָבְּי, f. הַרְבָּבְי; imp. רְבָּבְי; pt. רְבָבְי, f. הַרְבָּבִי, to rely (with בִּ, לַּצִי, לַּאַי), to feel secure; pt. p. רַבְּבִיי, pt. רַבְיבִין (fut. רבַיבִי: pt. רַבְיבָי) to make secure, to cause to rely.

תְבָּי, 1) m. security, safety; בְּלָבָּי a. הְבָּי, adv. securely, safety. — 2) pr. n. a Syrian city situated in אַבָּים.

הַמְחָה f. security, repose.

ווֹם m confidence, hope.

תות בְּשְׁחוֹת f. pl. security, place of safety. See also אָרוֹת .

to be idle.

Ch. to cease from work, to be idle.— Pa. בְּמֵל (ז pl. בְּמִל ; inf. אָבְמֵל ) to cause to cease, to hinder.

رَجْنِ: ﴿ الْجَنِيْةِ ; sf. بَانِيَّةِ ) f. 1) belly stomach.— 2) womb, the inmost.— 3) protuberance on pillars.

יים (enly pl. בְּמְנִים) m. pistaci nut.

pr. n. a place in פֿמנים

interj. pray! בָּי אֲדֹנִי pray, my

יבִינוּ מִינוּ מַינוּ וּשִׁיבְּיִּ וּ אַבְיוֹ בִּיִּמְיִּ מִינוּ בִּיִּ מִינוּ מַינוּ מַּיִּבְיִּ וּ וּשִׁבְּיִבְּיִּ מִינוּ מַינוּ מִינוּ מַינוּ מִינוּ מַינוּ מִינוּ מִייּי מִינוּ מִייּי מִינוּ מִייּי מִינוּ מִייּי מִ

אַרְהָלוּ, וְיבֹּיְ (1 s. הְבְּלְבִּי,) to be intelligent, to have intelligence; pt. c. בְּבֹין intelligent in speech 18,16,18.

Pi. בּוֹנֵן to watch over, to guard מְלְבֶּנְהוּ וְבוֹנְנְהוּ he encircled him and watched over him Deut.32,10.

 between good and evil 1K.3,9; *pt.* intelligent, skilled.

Hithp. Hithp. אָרָבוֹנָן to consider, to give heed, to understand אַרְבוֹנָן my people doth not consider Is.1,3; בַּרָבְּא אָרָבוֹנָן when he seeth wickedness, doth he not heed it? Jb.11,11; עַמָּרִינְן Ps.119,100 more than the aged I do understand (acc. Stb: from the aged I acquire experience).

ות (c. בְּינִים שׁרָ בִּינִים (du בְּינִים ; pl. מּבִיין בִּינִים interval, space between, midst inthe midst; אַרֹבִּין, בְּבִין in the midst; in the midst; in the midst, from the midst, from between; בְּינִים בַּינִים בַינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בּינִים בּינִים

Ch. prep. between.

קינוֹת (c. בִּינַת; pl. בִּינַת) f. understanding, insight, prudence.

בינה Ch. f. same as Heb.

לביצים (only pl. בֵּיצִים) f. egg.

נֵר (Kri for בֵּוֹב Jer.6,7) בְּיִּר, which see.

ליְרָה f. 1) castle, fortress, palace.— 2) temple 1Chr.29,1.

רָבִירָה Ch. (def. אַבְירָה) f. fortress.

בּירָנִית (pl. בּירָנִיוֹת) f. castle 2Chr.27,4. בית (c. וֹבְיֹהָה; with ה loc. בְּיָהָה, c.הֹיָבָ; pl. בְּתִים, c. בְּתִים m. 1) house, tent Gen.33,17; as residence of a king: castle, palace 2S.11,2; 1K.4,6; Est. 1,9; as place of worship: temple 1K. 6,5 a. 37; Mic. 3,12; בית הַכּהַר prison Gen 39,20; בית נתיבות place of the paths, i. e. cross-road Pr.8,2; בית place of graves, burial ground Neh.2,3; בֵּית עוֹבֶם house of eternity, i.e. the grave Ec.12,5; בית house of assembly for all the living, i. e. the grave Jb.30, 23; בְּתֵי חמֵר houses of clay, i. e. mortal bodies 4,19; בֵּית עַבָּבִישׁ spider's web 8,14. - 2) receptacle, capacity בַּהִים לַבַּהִים receptacles for the staves Ex. 37, 14; בַּתְי הַנָּפָשׁ scent-cases, smelling bottles Is.3, 20; בית פאתום capacity of two seahs 1K.18,32.— 3) household, family, thou and אַתָּהוָכָל בֵּיתָךְ thou and all thy household Gen.7,1; בַּנַה בַּיָּה Deut.25,9 and בַּיָת בַּאָר בַּיָּת 2S.7,11 to found a family; בית אַב Num.1,4 household of the father, family; R 4,11 the people of Israel. - 4) interior, the inside, within 1122 from within 1K.6,16; with ה loc. בּוֹתָב inward Ex.28,26.

 eastern bank of Jordan Jud.7,24.-נַרֶר (בַּרָר ב' in Judah 1Chr.2,51 (בּרָר בּ ב׳ --. גּרָבָל see ב׳ גּרְבָּל ב' דִבְלָתֵיִם --.in Moab Jer.48,23 ב' דִבְלָתֵיִם Jer.48,22.-- ב' בָנוֹן two cities, one in Judah Jos. 15, 41, the other in Asher 19,27.— ב' הַוְשִׁימוֹת in Reuben Jos.13,20.— ב' הברם in Judan Jer.6,1.— ב' הַמֶּרְהָק a village near I הַמֶּרְבָּבוֹת 2S. 15,17.— ב' הַמֶּרְבָּבוֹת a city in Simeon Jos. 19,5.— בי העבר ה a city in Asher Jos. 19,27. —ב׳ הַעַרָבָה a city on the border of Judah and Benjamin Jos.15,6; 18,22.— בֹי דֶּרֶם in Gad Jos.13,27 (= בַּלְבָּל Num 32, 36). — 河貨製団 'D in Manasseh Jud.7. 22.— בֵּי חַנְלָה in Benjamin Jos.18, 19.— الله عند الله ع 9.— יהוֹל two cities in Ephraim Jos.16,5; 21,22.— פור בו in Judah 18. ב' ב לבָא'ת see ב' לְבָא'ת .... 7,11. י אָפָרָה see לְעַפְּרָה .— בַּבְּרָה a town in Judah 1S. 16,4; Jud. 17,7, another in Zebulun Jos. 19, 15; gent. זית ב.מָלוֹא see ב' מָלוֹא ... IS.16,1. בּלַחְמִי see ב' מַעַבָּה ... מִעוֹן see ב' מִעוֹן ב' נִמְרָה - . מַצַבָּה in Gad Num.32,36 (see נְמָרָה).— אֶהֶן on mount Lebanon Am. 1,5. — אַנְבָּוֶת 'בּ see י עַנְלָת .— עַוֹּבְוֶת in Judah Jos.15, 59.—אַנָת 'בׁ in Naphtali Jos. 19,38.— ברעים 'ב near Samaria 2K.10, 12 (see עָקַר).—בֹּלֶם 'בֹּוֹח Judah Jos. 15,27; gent. ב' פָעוֹר 28.23,26.— ב' פָעוֹר in Moab Deut.4,46 (see יבעור).- 'ב יב' צור — Issachar Jos. 19.21. ב' צור בניין in Judah Jos. 15,58. — ב' רחיב in Issachar 2S.10,6.— 182 '2 in Manasseh Jos. 17,11 (= | '5 18 31,10: 28.21,12).— שֶׁבֶשׁ (ב a) a city in Judah Jos.15,10; gent. בֵּית הַשְּׁמְשָׁי 18. 6,14. b) a place in Naphtali Jos.19, 38. c) a city in Issachar Jos.19,22. d) בְּיִלְּשׁי, which see — מַפּבּי 'בֹּינוֹם Judah Jos.15,34.

תְּיָם (c. בִּיתוֹן) m. palace Est.1,5.

\$\$\frac{1}{2} (pl. בְּלָאִים m. 1) species of balsam-tree 2S.5,23.— 2) pr. n. Baca אַבְּק הַבְּלָא the valley of Baca Ps. 84,7 (others: valley of weeping, from הַבְּבָּ).

בְּבֶּה (fut. בְּבָּה , ap. בְּבָּה ; pt. p. בְּבָּה ; inf. הַבּוֹ , בְּבֹר , הַבּוֹ , to weep, to weep for Num. 11, 13; Jer. 22, 10; Gen. 37, 35; Lam. 1, 16.

Pi. בְּבָה (pt. מְבַבֶּה, f. מְבַבָּה, f. מְבַבָּה to weep for (with עַל Jer.31,15; with accus. Ez.8,14.

m. weeping Ezr.10,1.

m. only pl. בּכּוּרִים first-fruits. בּכּוּרָה , בַּכּוּרָה f. early fruit הָאָנִי

the early figs Jer.24,2.

בּכֹרָה see בַּכֹרָה.

pr. n. m. 18.9,1.

לון בָּכוּת weeping לַבְּרוֹת the oak of weeping Gen.35,8.

(בְּבָיׁ (בְּבָּיׁ ; sf. בְּבָּיׁ) m. weeping; fig. trickling מְבָּבִי נְהָרוֹת חָבֵשׁ he restraineth the streams from trickling Jb.28,11 (Fuerst).

pr. n. a place near Gilgal.

adj. f. first-born (daughter). בְּבִיתְ (בִּילְ בָּהְ (בְּּבִי בְּ בִּרְ בָּבִיתְ (בְּבִי בְּרָ בִּרְ בַּבְרְ בִּבְרְ בִּבְרִ בְּבִר Pi. בְּבַרְ (fut. בְּבַרְ 1) to produce anew בְּבָרִ וֹי לְבָרְנִי לְבָרְנִי וְיַבְבָּר shall produce its fruit anew every month Ez.47,12.— 2) Deut.

to give the birth-right. Pu. אבְּבָי to be born first Lev.27,26. Hiph. הְּבְבִּיר to bear a first child; pt. קבִיבְיך Jer 4,31 a woman in

21,16 to make as first-born, i. e.

her first travail.

תְּבֶּר (pl. c. בְּבָר) m. young male camel Is.60,6.

קְבֶּרְ pr. n. 1) son of Benjamin Gen. 46,21.— 2) son of Ephraim Num.26, 35; gent. בַּרָרְ ib.

קברות f.young female camel Jer.2,23. בְּבֶרְהּ קברות f. first-birth, pri-

mogeniture; birthright Gen.43,33; Deut.21,17; 1Chr.5,1.

קרְבָּר pr. n. m. 1Cbr.8,38.

pr. n. m. 2S.20,1.

בל יוֹעִילוּ they cannot profit Is.44, פּ; בֹל יִנְעִילוּ they cannot profit Is.44, פּ; בּל יִנְעִילוּ לַבְּ that they may not rise 14,21; בל יִנְעִילוּ בְּל נְמְעוֹ אַבּר וֹנְעִילוּ (not yet) planted 40, 24; בּל-עָלֶיהְ Ps.16,2 acc. Fuerst: not beyond thee (Stb: there is none above thee; see the rendering of the whole verse under מֹנְבָּר (מֹנְבָּר).

기를 m. mind, care; with 미앤: to take care of Dan.6,15.

בֶּל (from בְּעֵל = בְּעֵל) Bel, the chief god of the Babylonians Is 46,1.

STE Ch. only Pa. NEE to vex. to afflict Dan.7,25.

יים אַדְן pr. n. a Babylonian king. בּלְאָדֶן see בַּלְאָדֶן.

קּלְנֵי pr. n. m. בּלְנֵי Neh.10,9. קלָנִי pr. n. m.

דְּבֶּלְתוּ. יוִבְּלֶּה: verb. n. לְבָּלוֹת) to rot, to decay, to wear out, to wax old בְּבָקב יִבְּלֶה decayeth like a rotten thing Jb.13,28; שָׁמְלְהָהְ לֹא בַּרְתָה thy garment did not wear out Deut.8,4; אַבָּרְה after I am waxed old Gen.18,12.

Pi. בְּלֵה (fut. בְּלֵה; inf. בְּלָה בְּעָּר ; inf. בְּלָה בְּעָּר ; inf. בְּלָה בְּעָּר ; inf. בְּלָה בְּעָר יִבְּל infection (aused my flesh to wear out Lam.3,4. — 2) to use, to enjoy the work of their hands they shall enjoy Is.65,22.—3) to pass, to spend (time) יַבְלּה בַּעוֹב יִבִּיבָּם they spend their days in happiness Jb.21,13.

ים (pl בְּלִים; f. הַּלְם, pl. קּלִים) adj. worn out, old.

הַלְּבְּ pr. n. of a city = בְּצְבָּ , which

יסבלהים only Ktib pt. pl. בּלַה Ezr 4,4 (for מְבַהַלִּים, see בָּלָם).

קרות (pl. בּלְהוֹת, c. הַלְּהוֹת) f. terror, fright בּלְהוֹת king of terrors, i. e. death Jb.18,14.

קּרְהָת pr. n. f. בּלְהָן pr. n. m. לב Ch. m. tax.

יין (only c. pl. בְּלוֹאֵי or בְּלוֹאֵי) m worn out clothes, rags.

רבי שׁמצר pr. n. surname of Dan ie! at the Babylonian court.

I. m. perdition, annihilation בְּלִי ישׁחַת בְּלִּי from the pit of perdition Is 38,17.

וו. aav. not, no, un-, without it does not hold Jb.41, בְּיִי תְקוֹם 18; בּלִי וַעֲשֶׂה הָקְבַּח it ylelds no meal Hos.8,7; הַפּוֹכֶה unturned 7,8; בְּיִיכֶּסֶף without money Jb. 31,39; בְּלֵי שֵׁם without a name 30, 8; בְּלֵי הַשָּׁךְ Is.14,6 without intermission (prop. he has not ceased); with prepositions: אָבָלִי רַעַת without knowledge Deut.4,42 a. Jb.35, 16; לְבָלִי חֹקּ without measure is. 5,14; הַהְ לְבָלִי fearless Jb.41,25; because there is not, for want of; with another negative: is it because there is not Ex.14,11; מָבֶלִי אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא that he may not find out Ec.3, נון נון till not, till without: של בּלֵי be ause not.

m. farrago, mixed fodder.

קבּיִיםְה f. nothing (from בְּיִיםְה a. הֹבְיּ; others: band, from בַּבְּם).

m. worthlessness, lowness, wickedness; with בָן or מיש worthiess fellow, wicked man;דַבר בָּלִיצֵל a worthless thing Ps 41,9; sometimes with omission of the noun modified: וּבְלִיעֵל and the wicked 28.23,6. — 2) destruction נחלי בליעל the torrents of destruction Ps.18,5. נַנָבֶל הַחַמִרים to mix (נָבל הַחַמְרים נַנָבָל and he mixed [fodder] for the asses Jud.19,21; pt. p. בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן mixed with oil Lev.2,5. - 2) to confound וַנְבְלָה שָׁם שְׁבָּתָם and let us confound there their speeck Gen.11,7.— 3) to be moistened בלתי וֹבְשֶׁבֶּן רְעַבְּן I am moistened (i. e. anointed) with fresh oil Ps.92,11. Hithp. fut. לְבִבוֹבֵיל to mix one-

Hithp. fut. לְבַבְּבְּיל to mix one-self, to mingle with.

to muzzle Ps. 32, 9.

D בַּלְּבֵּ (pt. בַּלֵּב) to cultivate figs מַלְבִּים בּלֵב a cultivator of sycamore-figs Am. 7, 14.

וול בָּלֵע (fut. צַבְּיב; inf. צַבְּיב) to swallow, to devour, to absorb בול בָּל the wealth which he hath swallowed Jb.20,15; עַריבּלְעִי רְבָּי 7,9 till I swallow my spittle, i. e. for a moment (see צַבַּיל below).

Niph. איף to be destroyed or overcome נְבְּלֵעוֹ מֵן הַיִּין they are overcome by wine Is 28,7.

Pi. V22 (fut. V22); mf. V22) 1)
to swallow up greedily; /ig. '9

Pu. אַלַע (fut. אַלַבְּי) to be destroyed, ruined וְבְּבְּעִים and those that are led by them are destroyed Is.9,15; with לַ to be ruinous for the king 28.17, 16.

Hithp. fut. אַנְבַלֵּע to destroy oneself, to vanish.

swallowing, thing swallowed. — (בְּלֵע', בְּלְע', בְּלְע' (בְּלֵע', בְּלֵע') m. 1)
swallowing, thing swallowed. —
2) destruction (Stb.: cunning) בְּלַע
דְּבָּרֵע
words of destruction (or cunning).

קרַע pr. n. 1) a king of Edom. —
2) a son of Benjamin. — 3) a
person mentioned in 1Chr.5,8. —
4) a town, later called אָצֶר

without, except; always with מב בּלְעַדִי without, except; always with מבּלְעַדִי אִישֵּׁר except thy husband Num.5,20; מְבָּלְעַדִי יִדְהְּעָדִי have I come up without the Lord's will? 2K.18,25; sf. מְבַּלְעָדִי except me, besides me Is.43,11.

בּלְעֵבֵי (same as בָּלְעֵבֵי ; sf. קּיָּעָבִייּך , בְּלְעָבֵיי , בְּלְעָבִיי , בְּלְעָבִיי , בְּלְעָבִיי , בְּלְעָבִיי , בְּלָעָבִיי , בְּלְעָבִיי , בְּלְעָבִיי , prep. without, except what I see not myself (i. e. what I see not myself) Jb.34,32; בְּלֶעַבִי except thee Gen.41,44; בּלְעָבִי Gen.14,24 excepting myself, without my being concerned; בְּלֶעַבִי pr. n. 1) a heathen Syrian prophet.—2) a place in Manasseh

(בּוֹלֵק : Jud 1,27). (בּוֹלֵק : pt. בְּלֵק (pt. בְּוֹלֵק ) to waste, to destroy בְּלֵק Is.24,1 and layeth it waste. Pu. pt. f. קּבְלֵקה wasted Neh.2,11.

pr. n. king of Moab.

בּלְשַאצֵר a. בּלְשַאצֵר pr. n. king of Babylonia.

שׁרָ pr. n. m.

י (pl. קמית, c. קמית) height, elevation.— 2) heathenish altar or temple on an elevated place.—
3) grave-mound, tomb-hill.

של pr. n. m.

מו see במן.

מוֹב pr. n. a city in Moab Num.

21,19; במות בעל ב22,41.

[בַּן (c. בָּן a. בְּן, poet. בָּנִי Gen.49,11, זבנו Num.23,18; sf. בנו , קבָּר, קני; pl. בנים, c. בנים) m. son, child, descendant, pupil אוֹ־בֵּן... אוֹ־בַת whether a son... or a daughter Ex.21,31; 72 אָרָ son of a king Ps.71,1; בּן זְבָר a male child Jer.20,15; אָם עַל בַנִים the mother with the children Gen. 32,12; בְּנִים children's children (grandchildren) Ex.34,7; בני עכר the descendants of Eber Gen.10, 21; בוֹדְנָבִיא a pupil or disciple of a prophet Am.7,14; בָּנֵי הַנְּבָיאִים the disciples of the prophets 2K. 2,3; poet. בָנִי אֵרְהִים Jb.1,6 or בָּנֵי Ps.29,1 descendants of God or gods, i. e. angels; בוֹ בַשָּׁת son of the bow, i. e. an arrow Jb.41,20; בוי אַשְּבָּה children of the quiver, i. e. arrows Lam.3,13; הַוֹלֵל בָּן־שַחַר morning-star, son of the dawn Is.14,12; בְּנֵי רֶשֶׁךְ sons of the flame, i. e. sparks Jb.5,7.— Before the names of animals 📜 denotes their young:בְּוֹרַאֵּמִים foal of the unicorn Ps.29,6; אַן אָן young heifer Lev. 4,3; בָּוְדִיוֹנָה young dove 12,6; בָּנִי young eagles Pr.30,17; also of plants: מְלַבֶּת a fruitful young bough Gen. 49,22. - 12 also denotes close relation to place, time, quality and condition: חובין son of a house, i. e. one born in a house Gen.15,3; בני־קדַם sons of the East, i. e. easterners 29,1; אַנָ son of one year, i. e. one year old Lev.12,6 (before all numerals indicating age בְּ signifies: old); בְּיִלְּה of the duration of a night, in a night Jos.4,10; בְּ בְּיִתְּלְּ valorous man 18.14,52; בְּיִבְיִלְ wicked man 18.20,31; סָנָת פָּן בַּכּוֹת סָנָת one deserving death 20,31; בַּכּוֹת בָּנִי בָּ one deserving to be beaten Deut. 25, 2; בְּנִי נְבָּי those doomed to death Ps. 19,11; בְּבִירָ בָּרָ בָּרָ בָּרָ בָּרָ בָּרָ בָּרָ בָּרָ בָּרָ בָּרָ בַּרָ בָּרָ בַּרָ בָּרָ בָּרָ בָּרָ בָּרָ בָּרָ בָּרָ בַּרָ בָּרָ בַּרָ בָּרָ בָּרָ בַּרָ בָּרָ בַּרָ בַּרָ בַּרָ בָּרָ בַּרָ בָּרָ בַּרָ בַרְיִים בּרָ בַּרָ בַּרָ בַּרָ בַּרָ בַּרְ בַּרָ בַּרָ בַּרְ בַּרָ בַּרְ בַּרָ בַּרָ בַּרָ בַּרְ בַּרָ בַּרְ בַּרְ בַּרְ בַּרְ בַרְי בְּיִבְי בְּרָ בַּרְ בַּרְייִבְיּים בּר בּרָי בַּרְי בְּרָי בְּיִים בּר בּרָי בַּרְי בְּרָי בְּרָ בַּרְי בְּיִיבְייִ בְּיִים בּר בּרָי בַּרְי בְּיִבְיּים בּרְי בַּרְי בְּיִבְּיים בּרְייִבְיבָּי בְּרָי בְּרָי בְּיִבְּיִים בּרְייִבְיּים בּרְייִבְּיִים בּרְייִבְּייִים בּיּיִים בּרּייִים בּרְייִבְּיִים בּרְייִבְייִים בּרְייִבְיּים בּרְייִים בּרְייִבְּיִים בּרְייִים בּרְייִבְּייִים בּרְייִבְיּים בּרְייִבְּייִים בּיּיִיבְייִבְּייִים בּרְייִבְיּיִים בּיּיִים בּרְייִים בּיּייִים בּייִבְייִים בּיּיבְייִים בּיּיִים בְּייבְייִבְייִים בּיּיבְייִים בּיּיבְייִים בְּייִבְייִים בּייִים בּייִים בְּייִבְייִים בּייִייִים בְּייִים בּיּייִים בּייִים בּיּיים בּייִייִים בְּייִייִים בּיּייִים בּייִייִים בּייִייְיִייְייִים בְּייִבְייִים בְּייִיבְייִים בְּייִיבְייִים בְּייִיבְייִייִים בְּייִיבְייִים בְּייִיבְייִים בְּייִיבְייִיבְייִים בּייִיבְיייִיבְייִים בְּיייבְייִים בְייִיבְייִים בְּייִיבְייִים בְּייִיי

Ch. m. only pl. בָּנִין sons, children.

pr. n. m. Ps.9,1.

בּנָה Ch. see בּנָא.

Neph, רּבְּנִית (fut. בְּבָנִית; inf, הַבָּנִית)

1) to be built, to be established, to be restored.—- 2) to get children אַבָּנֶה מְמָנָה l may get children by her Gen.16,2. (in this sense בָּיִב is a denom, from בַּיִּב is a denom, from

ּבְּנָה Ch (*inf.* מָבְנֵא , also מָבְנָיָה; pt. pl. בְּנָן to build.

Ithp. אָתִבָּנֵא to be built.

יים pr. n. m. (בּנִיּי Ez.2,10).

מבנט (comp. Germ. a. Eng. band) to bind, to gird, whence אַבָּנָם.

•1⊒ pr. n. m.

133 pr. n. m.

בְּנֵי בְּרַק pr. n. a place in Dan.

לניה f. building.

pr. n. m. בניה

pr. n. m.

בין see בינום, see בנים.

pr. n. 1) Benjamin, youngest son of Jacob.— 2) tribe of Benjamin and its territory; gent. בְּנִיטִיינִי , also יָמִינִי , also

ית בוון m. building.

pr. n. m. m. בנינר

Did Ch. to be angry.

בּנְעָה pr. n. m. =אָנָעָה 1Chr.9,43.

pr. n. m.

¹D∃ pr. n. m.

קָרְל (sf. בְּסְרוֹ m. unripe or sour grapes.

same as בַּקַר

אָשָׁ a. אַדְּאָ (h. 1) to search, pt. pl. אָשָׁין .— 2) to ask, to pray.

ם. בער (sf. בער a. בער, קעַבָּ, יְקְעָבָּ; וֹיְבַאָבָ, וּיְבַאַבַּ a. בערינו (בערכם, בערינו prep. 1) for, for the sake of בַעַר נַפְּשׁוֹ for his soul Jb:2,4; וְתַפַּלֵּל בַעַרָך he will pray for thee Gen.20,7; בערינו Am.9,10 for our sake; הַנַר מִעַרוֹת have been for dens (i. e. are become dens) Is.32,14.— 2) through בָּעַר through the window Gen. 26,8.- 3) about, around, behind he hath placed a fence around me Lam.3,7; מַנֵּן בַּעַרִי a shield around me Ps.3,4; נַיִּמְנוֹר and he closed it behind him Gen.7,16; with 2: from behind קבער לצּמָתְהְ from behind thy veil Cant.4,1.

ילָעָי (fut. הָּנְעִי ; imp. pl. יְבָעָי 1) to boil, to make bubble up מֵיִם תִּבְעָה as fire maketh water boil Is. 64,1.— 2) to desire, to inquire מִּי יִּנְיִין בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בָּעִיוֹן בָּעִיוֹן בָּעִיוֹן בָּעִיוֹן בַּעִיוֹן בָּעִיוֹן בַּעִיוֹן בַּעָיוֹן בַּעִיוֹן בַּעָּעִיוֹן בַּעִיוֹן בַּעָּיִוֹן בַּעָּעִיוֹן בַּעָּעִיוֹן בַּעָּעִיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּעִיוֹן בַּעָּעִיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיִוֹין בַּעָּעִיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּעִיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיוֹין בַּעָּיוֹן בַּעְיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיוֹן בְּעָיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיִין בַּעָּיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיוֹן בַּעָּיוֹין בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בַּעְיוֹין בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בְּעִיוֹן בַּעָּיוֹין בְּעִיוֹין בְּעִיוֹין בְּעִיוֹין בְּעִיוֹין בְּעִיוֹין בְּעִיוֹּין בְּעִיוֹין בְּעִיוֹין בְּעִיוֹין בְּעִיוֹין בְּעִיוֹין בַּעִייִין בּעִייִין בַּעִיין בּעִיין בּעִיין בּעִייִין בַּעִיין בַּעִיין בּיִבְּיִיין בַּעִייִין בַּיִייִין בְּיִּיִייִין בְּעִייִין בְּעִייִין בַּעִייִין בְּעִייִין בַּעִייִין בְּעִייִין בְּעִייִין בְּעִייִין בְּעִייִין בִּיְיִייִיןּיִייִין בְּיִייִיין בְּעִייִין בְּיִייִין בְּיִייִין בְּיִייִין בְּיִייִין בְּיִייִייִין בְּיִייִיין בְּיִייִיין בְּייִייִיין בְּיִייִיין בְּיִיייִין בְּיִייִיין בְּייִייִיין בְּיִייִיין בְּיִייִיין בְּיִייִיין בְּייִייִין בְּיִייִייִיין בְּיִייִיין בְּייִיין בְּייִייִייִייִייִיין בְּייִייִייִיייִייִייִייין בְּיִיייִייִייִייין בְּייִייִייִייין בְּיִיייִייִייִייִייִיין בְּייִייִי

Niph. נְבְעֶה to be laid open, to be searched out וְּבְעִוּ מַצְפּוּנְיוּ his hidden things were laid open Ob.6.

קיי Ch. (def. אַבְעוּבְ) f. request, prayer.

קינר pr. n. 1) father of בְּלֶשְׁם . — 2) another person.

מותי ח. pl. (only c. בעותי and sf. בְּעוּתִיק (בְּעוּתִיק) terrors.

וֹצֵים pr. n. Boaz 1) kinsman and second husband of Ruth. — 2) name

of a pillar of Solomon's temple. 얼벌구 (fut. 말그리) to trample, to kick Deut.32,15; 18.2,29.

לא־בְעִי וִשְׁלַח־ m. prayer לא־בְעִי וִשְּׁלַח־ no prayer מים חוב מים no prayer availeth when he stretcheth out his hand, nor a cry for help when he sendeth them his calamity Jb.30, 24; Vulgate: not for their ruin (עִי) thou stretchest forth thy hand, and when they fall thou wilt bring them help (שוני).

עיר m. coll. cattle Gen.45,17.

Niph. fut. הַבְּעֵל to be espoused, to be taken to wife Pr.30,23.

בעל (^ בַּעַלָּה, sf. בָּעַלָּה, הַּבָּעַלָּה; pl בַּעָלֵים , c. בָּעָלֵיו , sf. בָּעָלֵים , בָּעָלֵים ; pl. sometimes used as sing.) m. 1) possessor, owner, master, lord possessor of the house Jud.19,22; בַּעַל הַשׁוֹר owner of the ox Ex.21,28; בַּעַלִי גוֹיִם lords of nations Is.168; בַּעַלֵּי שָׁכָם possessors (i. e. inhabitants) of Shechem Jud.9,2; בַּעַרֵי חָצִים the masters of arrows (i. e. archers) Gen.49,23; master of the dreams בַעַל הַחַלמוֹת (i. e. dreamer) 37,13; pl. as sing and its owner shall וַלַקַח בִּעָּלִיו take Ex.22,10; בַּעָבֶיהָ Ec.7,12 its possessor.— 2) one who has בָּעַל ששר he who has hair, i. e. a hairy man 2K.1,8; בעל דְבָרִים one wha has a cause Ex.24,14; בַעַלִי בָרִית

they who have a covenant with, i. e. confederates Gen.14,13; בַּעַל ກຳລຸກ one who has cunning, i. e. a tricky fellow Pr.24,8; בַער בְשׁוֹן one who has a tongue, i. e. a talker Ec.10,11; פֿעַר מִשְׁפָטִי he who hath a dispute with me Is. 50,8; also of animals and inanimate objects: בַעַל בָּנָף that which has wings, i. e. a winged creature, a bird Pr.1,17; בעל פּיפִיוֹת a threshing-instrument ... having edges Is.41,15.-3) one who is given to בַעַל אַף a man given to anger Pr.22,24; בעל מְשָׁחִית one given to destruction, i. e. a destroyer 28,9.- 4) husband, spouse the husband of a woman, a married man Ex.21,3.-5) pr. n. supreme god of the Syro-Phenician peoples, named under its different aspects: בַּעַר בָּרִית (Baal of the Covenant), בַעַל וָבוּב (Baal of the Flies, i. e. the keeper off of vermin), בַעַל פָעוֹר (Baal of the Shame-uncovering), etc.; pl. . בִּעֲרֵים

 Mount Ephraim.— לְּמָרְ מוּרְהּ not far from Gibeah בְּעֶרְהּ 1Chr.13,16.— בַּעֶרְ יַהוּרָה 2S.6,2 בַּעֵרִ יִהוּרָה Los.15,9. בַּעֵרִ יִהוּרָה Ch. m. same as Heb. בַּעֵר בְּיִר בְּיִר בְּיִר הַ בְּיִר מִינִים בּיִר בּיִר בְּיִר הַיִּר בְּיִר הַ בְּיִר הַעָּר הַעָּר הַעָּר הַעָּר הַעָּר הַעָּר הַעָּר הַעָּר הַעָּר הַיִּעם lord of the council, i. e. chancellor Ezr.4,8.

קבּיִת הַבּיֵת f. mistress בַּעְלֵה the mistress of the house 1K.17,17; בַּעְלֵה פִּשְׁפִים mistress of sorcery, i. e. enchantress Nah.3,4.

קרית בְעַלְה pr. n. 1) a city in the north of Judah = קרִית בְעַל a city in the south of Judah בּוֹלָה Jos.19,3 a. בְּלָה וֹלָה IChr.4,29. בּוֹלְה pr. n. a place in the south

קירות pr. n. a place in the south of Judah. בעל חנן pr. n. king of Edom.

אָלְיָרָע pr. n. son of David בְּעָלִירָע pr. n. of David בְּעָלִירָע pr. n. m.

pr. n. king of the Ammonites.

בעלת pr. n. a city in Dan.

אַנַאַ pr. n. m.

שַּבְעַבָּה pr. n. m.

ן בְּעַר . (fut. יְבְעַר; pt. אַבֹּ, f. הַעָּב, בּעַר; pt. אַבֿ, הּ. בּעַר, בּעָר, היב, to be on fire, to burn, to consume.

(or remove) the evil Deut.13,6; אַרָּח בָּעִר and with a spirit of destruction ls.4,4.

Pu. בער (pt. מְבֹעֶר) to be kindled. Hiph. הְבְּעִיר, pt. הָבָּעִיר, pt. מְבָּעִיר to kindle, to burn, to destroy.

נְבָער II. (fut. יְבָער; pt. בּער; pt. בְּער; to become brutish, to be stupid יְבָער; they shall become brutish and foolish Jer.10,8; pt. pl. בַּערִים Ez.21,36 brutish men.

Niph. נְבָעֵר to become stupid.

man Ps.92,7.

אַבְעַבָּ pr. n. m.

בּערָה f. fire, burning.

ស្ទីមុទ្ធ pr. n. king of Israel.

שיה pr. n. m. בעישיה

קרת בעישה pr. n. a city in Manasseh ביישהרות 1Chr.6,56.

אינת איני איני to be frightened.

Pi. אָעָתְהָיִי (3 s. f. with sf. בְּעַתְתוּ , בְּעַתְתוּ ; pt. f. with sf. קּבָעָתְתוּ ) to frighten, to trouble.

בּעַתְה f. fright, terror.

m. mud, mire.

בּצִּיֹהָיוּ f. swamp; בְּצֹאֹתָיוּ Ez.57,11 for

רוֹך or בּצוּר adj. Ktib Zch.11,2 for בְּצוּר 2, which see.

לְּצְרֶּרְ Jb.22,24 acc. Fuerst a. Stb. same as בָּצֶּרְ gold-ore, but from the context it is evident that it

is from אוֹ stone: יְשִׁית־שַּלְּעָפָּר בְּצֶר וּבְצוֹר נְחָלִים אוֹפִיר: וְהָנָה שֵׁדֵי בּצֶר וּבְצוֹר נְחָלִים אוֹפִיר: וְהָנָה שֵׁדֵי throw the gold into the dust and the [gold of] Ophir to the stones of the brooks, and the Almighty will be thy gold (thy treasure)... Jb.22,24 a. 25.

'\\_ pr. n. m.

קציר (c. בְצִיר) time of cutting grapes, vintage.— 2) adj. בְּצִיר cut off, inaccessible (impregnable) wood Zch.11,2.

(only pl. בְּצָלִים m. onion.

who executed the works of art on the Tabernacle Ex.31,2.

pr. n. m. בצלוּת pr. n. m.

עַצְבָּ (fut. עַצְבָּ ; pt. עַצָב ; inf. עַצְבָּ )

1) to cut off בַצְבַּ Am.9,1 for cut them off.— 2) to be broken apart לֹא וֹבְצָעוֹ they shall not break Jo.2,8.— 3) to get gain (unrighteously), to rob בָּצַעַ בָּצַע to get gain Ez.22,27.

Pi. צְבֵּץ (fut. צְבֵּץ ) 1) to cut off נְבֵצְעָנִי from the thrum he will cut me off (i. e. he will cut off the thread of my life) Is.38, 12.—2) to rob יַבְיּעִי רֵעִיְּךְ בַּעְשֶׁק and thou didst rob thy neighbors by extortion Ez 22,12.—3) to complete, to accomplish יְבִיי הְבַצְעָיָרְ he hath accomplished his word Lam.2,17.

צָצָע (sf. נְצִיעי) m. unjust gain,

profit, lucre שׁנֵא בָּצֵע he that hateth unjust gain Pr.28,16; בַּהָּד שׁ what profit is there Ps.30,10.

נְּלֶךְ לֹא בָצָקָה l. to swell up בְּצָקְה thy foot did not swell Deut.8,4.

וו בַּצָק וו. (sf בָּצָק) m. dough.

יב איכת pr. n. a place in the plain of Judah.

Niph. fut. אָבְיֵי to be cut off; only fig. to be withheld אָבָיָר חָנְיִהְ no design can be withheld from thee Jb.42,2.

Pi. inf. The to make inaccessible, to fortify.

יבֶּעֶר (pl. מְצְבֶּן m. 1) gold-ore Jb. 22,24.— 2) pr. n. a) a city in Reuben. b) a person mentioned in 1Chr 7,37.

הַיְגְיה f. I) fence, fold.— 2) pr. n. fortified city of the Edomites.

기국을 Ps.9,10 a. 10,1 like 고등 is regarded by some as a derivative from 기보를 to cut off, to deprive, and is rendered: privation, want. 기기도로 m. stronghold.

יָּבְעְרוֹת (pl. בַּצְרוֹת f. want, lack of rain, drought.

ון בַּקבוּק () m. bottle.— 2) pr. n. m. בּקבּוּק pr. n. m.

שלבקר pr. n. m.

pr. n. a) prince of the tribe of Dan. b) a high-priest.

pr. n. m. בקיהו

cleft, rent, breach. בְּקִיעִים (cnty pl. בְּקִיעִים) m.

יבָּקע (fut. אָבָי ; pt. אַבְּיב) 1) to split, to divide, to rip up; with z to break through, to invade.— 2) to split eggs in brooding, hence: to hatch.

Niph. אַבְּקַע (fut. אַבְבַיִּ) to be split, to be broken, to be shattered, to burst forth; to be hatched.

Pi. בְּקְעוֹ (3 pl. אָרְהָהֵ ; fut. אָבָבְיִי 1) to cleave, to split, to tear; to hatch.— 2) to cause to break forth קַבְּיְתִי רוּחַ קַעְרוֹת and I will cause storms to break forth Ez. 13,13.

Pu. אָבָק (fut. אָבָק ; pt. אָבָק ) 1) to be rent, to be burst open.— 2) to be stormed אִיר מְבָקעָה a city that is stormed Ez.26,10.

Hiph. אַרְבְּקִיעַ אָל־כָּעָעָ זוּ to break through, to force one's way אַל־כָּעָעָ אָל־כָּעָעָ זְּעַ אָל־כָּעָעָ זְּעַ אָל־כָּעָנָה אָלִינוּ force to warrender נַבְּבְּעָעָנָה אָלֵינוּ and we shall force her (the city) to surrender to us Is.7,6.

Hoph. דְּבָבֻעְ to be forced to surrender.

Hithp אַבְבָּהָיִ to be cleft, to be rent.

אַבְּקִי m. prop. half (from אַבְּבָּ to divide), hence; half-shekel.

Ch. f. valley.

בְּקְעָה (c. בָּקְעַה; pl. בְּקְעָה) f. valley, low plain.

ן לְבָּקְרָ I. (pt. בְּבְּקְרָ 1) to empty, to make waste, to plunder בְּבְּרָי יִרְיָה בּוֹקּק the Lord maketh the land waste Is.24,1; בְּבְּרָי plunderers have plundered them Nah. 2,3.— 2) fig. to make void the counsel of Judah Jer. 19,7.

אנביק (fut. יִביֹק: inf. הָבּיֹק (fut. יִביֹק: inf. מָבַּבְּק) to be emptied, to become void

Pi চুটুই to lay waste (same as Kal).

Fuerst: to grow luxuriantly (Ar. 22 to bloom out); the rendering 'to be empty' does not suit the context.

 13,36; with accus. to inspect, to review אָת־צֹאנִי I will review my sheep Ez.34,12.

Ch. Pa. to search into, to examine.— Itp. to be searched.

Il. (den. from בָּבָּק, which see) to be a herd; only pt. בּוֹבָץ a herdsman, a shepherd.

III. (den. from אָבְּקר which see) only Pi. inf. יְבָּקר Ps.27,4 to appear or visit every morning; but see

(c. )בָּקָר (c. )בָּקָר (c. )בָּקָר (c. ) היין (c. ) היין

עֶרֶב (pl. בָּקְרִים m. 1) morning אַרֶב רִים evening and morning Ps.55, 18; בְּבֶּקְרִים Ex.30,7 every morning; בְּבָּקְרִים Is.33,2 and בְּבָּקְרִים Jb.7,18 every morning.— 2) tomorrow morning בבַּקְרִים morning Jud.5,31.— 3) fig. early, soon בַּבָּקְרַ חַסְבֶּקְר satisfy us early with thy mercy Ps.90,14.

קרה (c. בְּבְרָת (c. יְּינֶה עָּרָר n. f. searching, reviewing יְנֶרְה עָּרָר עָרָר as a shepherd searcheth (or revieweth) his flock Ez.34,12.

בְּקְרֶת f. inquiry, punishment בְּקְרֶת הַתְּיֶם there shall be punishment Lev.19,20.

Pi. בְּקְשׁ (fut. בְּקִשׁ; pt. בְּקִשׁ 1) to seek, to search, to strive, to desire.— 2) to require, to demand שְּלֵּהְינָהְ זְּאָבְהְיּא will demand his blood from thy hand Ez.3,18. — 3) to ask, to pray, to beseech יַבְּקְשׁ עֵּלְ נַבְּשׁׁ הַ מַאֵּלְהִינוּ to ask for his life Est.7,7; נְּבַקְשֵׁה מַאֵּלְהִינוּ and we besought our God Ezr.8,23.

Pu. בְּקשׁ (fut. "נְבָקָשׁ) to be sought Ez 26,21.

דַקשׁבְּק f. request, desire Est.5,7.

בר I. Ch. (sf. בְּרָי, הָבִי pl. בָּרָי m.son בר אנש son of man Dan.7,13, son of the gods, i. e. an angel 3,25; like the Heb. 12 it expresses relation to age: בַר שָׁנִין ייָתין sixty years old Dan.6,1. --In Heb. 72 occurs only in poetry Pr.31,2. In נַשְּׁקוֹ־בַר Ps.2,12 the word is of doubtful signification. This phrase has received various interpretations, as: 'kiss the son', i. e. do homage to him (Aben Ezra), 'arm yourselves with purity' (Rashi, see נַשַׁק II. and בֹשׁק), 'receive instruction' (Targum), etc. The interpretation 'kiss the son' is not at all suitable, it being plain from the context that the words refer to God himself, and not to the king whom God calls his son (v. 7); the other interpretations are obviously strained. The word 72 here is perhaps an early scribe's error for 12, arising from the similarity (since the times of Ezra) of the letters ? and \( \), so that the phrase probably was בשקרבו signifying 'attach to him' (see 구발 및 I. and 그 3), which would admirably suit the

context: עָבְרוֹ אֶת־יִיְ בְּוֹרְאָה וְנִילוּ עַבְרוֹ אָת־יִי בְּוֹרְאָבֵר (בּוֹ) בָּן־וְאָבַר בּוֹ בּרְעַבְה: נַשִּׁקוֹ־בַר (בּוֹ) בָּן־וְאָבַר בּוֹ with fear, and rejoice with trembling; attach to him, lest he be angry... Blessed are all they that put their trust in him Ps.2,11 a. 12.

עַה־לַּמֶּבֶּן אֶת־הַבְּר II. m. corn מַה־לַּמֶּבֶן אֶת־הַבְּר whath hath the straw to do with the corn? Jer. 23,28.

m. field, open country בְּבָי יַחְלָמוֹ בְּגִיהֶם their children become strong and grow up in the field Jb.39,4; בְּרָא the beasts of the field Dan.2,38.

T בור. (f. בְּרִי, pl. m. c. בְּרָה) adj.

1) pure, clear, bright בַר לֵבְב pure of heart Ps.24,4; בְּרָה בַּחַבְּ bright as the sun Cant.6,10.— 2) chosen, select בְּרָה הִיא לְיוֹבְרְהְּ she is the chosen of her that bore her Cant. 6,10.— 3) clean, empty בּאִין אֵלְפִים without oxen the crib is empty Pr. 14, 4 (others: without oxen there is no granary of corn; see רב בוו.).

לר יְבֵּר m. 1) purity, cleanness בּר יְבֵּר m. 1) purity, cleanness בּר יְבֵּר the purity of my hands Ps. 18,21.—
2) lye (בְּרִית בָּבר בַּבְּי (בִּרִית I cleanse my hands with lye Jb. 9,30.

 $\mathbf{N}_{\frac{1}{2},\frac{1}{2}}$  1. ( $fut. \mathbf{N}_{\frac{1}{2},\frac{1}{2}}$ ;  $pt. \mathbf{N}_{\frac{1}{2},\frac{1}{2}}$ ;  $inf. c. \mathbf{N}_{\frac{1}{2},\frac{1}{2}}$ ) prop. to cut out, hence, to form, to make, to create Gen.1,1; Is 65,18; Ps 51,12.

Niph. אַבְּבָּוֹ (inf. אַבְּבָּה) to be created, to be made בְּבָּבְאַ when they were created Gen.2,4.

Pi. אָבָה 1) to cut down בַּהאוֹן and thou shalt cut it down Jos.

17,18; בּרֶבּיתְם בְּנֵא אוֹתְהֶן בְּחַרְבּיתְם cut them down with their swords Ez.23,47.— 2) to cut out דְרָר בְּרֵא and cut out a guide-mark Ez.21,24 (others: and select a place; see בְּרָה I.

II. Hiph. inf. בָּרָא to fatten, to be well-fed (akin to בָּרָה II., which see).

קראבן see בְראבן. קראיף pr. n. m.

(capon or goose) 1 K, 5, 3. בְּרָבָּן to hail Is. 32, 19.

קר m. hail Ex. 9, 13.

קרוֹם (pl. בְּרוֹם adj. prop. hail-like, hence: sprinkled, spotted, grisled Gen. 31, 10; Zch. 6, 3.

(according to others inf. of コュー) (according to others inf. of コュー) コーン place in the desert of Shur Gen. 16, 14.

choose 1 S. 17, 8. אברה II. (fut. בְּרָהָ:) to eat 2S. 13, 6.

Hiph. הַּבְּרָת (fut, בְּרֶת, יִבְּרֶת) to give to eat הַהָּרָני כְּתָם and give me to eat 2S.13,5.

pr. n. m. ברוּךְ pr. n. m.

(colored בְּרוֹמִים (only pl. בְּרוֹמִים) m. colored cloth, damask.

קרושׁים (pl. בְּרוֹשִׁים) m. 1) cypress, pine.— 2) spear of cypress wood. תְּרוֹשׁ (only pl. בְּרוֹתִים) m. בְּרוֹשׁ . בְּרוֹתִים f. food, nourishment

in my food Ps.69,22; בְּרָוֹתְי Lam.4,10 is regarded by some as Pi. inf. of בְּרָה II.

pr. n. a city in Syria.

תְּרָוֹוֹת Ktib 1Chr.7,31 pr. n. f.

אברזית Kri for בּרְזִית, which see.

m. 1) iron.— 2) iron-tool, axe.— 3) fetter.

pr. n. m.

(fut. יְבְרַחׁ, imp. רְבְּרָחַ, inf. וְבְרַחׁ 1) to flee, to run away, to escape.— 2) to go through, to pass through בְּבָרְשִׁים to pass through the midst of the boards Ex.36,33.

Hiph. הַבְּרְים (pt. חַבְּרָים) 1) to put to flight; with מָשַל to drive away.— 2) to pass through מַבְרִים passing from end to end Ex.26,28.

تَزْرَتَ see تَرْبَعَ.

gent. a native) (בַּרְחָבִיּי for בַּרְחָבִיּי) gent. a native

pr. n. m.

לָּרָי Jb.37,11 see יָֿרָ.

קּרִיאָם; pl. בּרִיאָם, Ez.34,20 בְּרִיאָם; pl. m. בְּרִיאִים, f. בְּרִיאִים adj. fat, fattened אִישׁ בְּרִיא a fat man Jud. 3,17; פְּרִיאוֹת בְּשֶּׁר fat in flesh Gen. 41,2; of ears of grain: full בַּיִּבְיִם הַיִּאוֹת בָּשֶּׁר the full ears 7; of food: nourishing בַּיִּבְיּלוֹ בְּרִיאָה his food is nourishing Hab.1,16.

קּרִיאָה f. a thing created; a new phenomenon, a novelty.

בְּרִיאָ 1) f. food.— 2) adj. ==קייָה (see בָּרִיא).

bar, bolt בְּרִיחִים, c. בְּרִיחִים (pl. בְּרִיחִים) m. 1)
bar, bolt בְּרִיחִים וּבְרִיחַ gates and
bar Dcut.3,5; of the earth: בְּרִיחִים son.2,7 its bars (which barricade
an entrance into its bosom).— 2)
bar for fastening together... בְּרִיחִים bars of the tabernacle Ex.26,27.— בְּרִיחֵים Is.15,5
acc. old commentators: its fugitives; Stb.: its fortified borders.

לְחָיֵשׁ בְּרָחְ adj. fleeting, flying הַרְיבָּ the flying serpent Is.27,1; also of the serpent as the northern constellation, the northern dragon Jb. 26,13.— 2) בְּרִיחִים Is.43,14 acc. ancient interpreters: in ships; Fuerst a. Stb.: bolts, bars (≔בְּרִיחִים).

pr. n. m. pr. n. m.

בְּרִים pr. n. of a place.

קריערה pr. n. son of Asher Gen.46, 17 and of other persons; patr. בְּרִיעִי

קרית f. covenant, league; with בְּרִית to make a covenant.

קבן (fut. קבין) ווּכְרֵכָה בְּבְּיִייְהְיָה to kneel, to bow מְבָרְכָה בְּבְּיִייִהְיָה to us kneel before the Lord Ps.95.6; נִבְרַכָּה בִּבְּיִי עִיל and he bowed upon his knees 2Chr.6,13.— 2) to bless, to praise; pt. p. קבוף blessed, praised.

Niph. נְבָרֵךְ to be blessed.

Pi. ਜੁੜ a. ਜੁੜ (fut. ਜੁੜ੍ਹੇ; <math>pt. ਜੁੜ੍ਹੇ; inf. ਜੁੜ੍ਹੇ) 1) to bless, to

praise, to greet.— 2) to curse, to blaspheme בֵּרַכְּתָּ אֱלֹתִים נָמֶלֵּךְ thou hast blasphemed God and the king 1K.21,10.

Pu. בֹרָך (pt. מְבֹרָך ) to be blessed, to be praised.

Hiph. הְּבְרִיךְ to make kneel down ניבְרָךְ אֶת־הַנְּמֵלִים and he made the camels kneel down Gen.24,11.

Hithp. הָּרְבָּרֵךְ to bless oneself, to praise oneself.

קרן: Ch. 1) to bow, to kneel; pt. קרן he bowed Dan.6,11.— 2) to praise; pt. p. קריף, praised 3,28.

קָרֶהְ (du. בְּרָבֵיִם, c. בְּרָבֵּיָם a. בְּרָבָּיָם f. knee, lap.

Ch. f. knee.

pr. n. m. בּרַכְאָל pr. n. m.

f. 1) blessing. — 2) object of blessing. —3) present.—4) peace 2K. 1, 31.—5) pr. n. a) a person 1Chr.12,3. b) a place 2Chr. 20, 26.

קבר (c. בְּרֵכַת / pl. קּרָכוֹת f. pond, pool Is. 7, 3; Nah. 2,9; Cant. 7,5.

בּרֶכְיָה a. בּרֶכְיָה pr. n. 1) father of the prophet Zechariah Zeh.1,1.— 2) son of Zerubbabel 1 Chr. 3, 20.

ברם Ch. conj. however, yet.

 $pr. \ n.$  a place near Kadesh. בּוְבֵעַ  $pr. \ n.$  king of Sodom.

בּרְעָה 1Chr.7,23 acc. Fuerst: a gift (Ar. ברץ to give).

בְרַלְ (imp. בְּרִיבְ) to shine, to lighten

קרק בְּרָק send forth a lightning Ps.144,6.

ול בְּרָק וּ (כּ. דְבָק'ם, pl. בְּרָק'ם m. 1) flash, lightning בְּרָק Ez.1,13 lightning-flash; בְּרָק'ם thunders and lightnings Ex.19,16.— 2) brightness, glitter בְּרָבְּיִם בְּרָבְּיִ the glitter of my sword Deut 32,41.— 3) pr.n. commander, who together with Deborah defeated the Canaanites.

pr. n. m

(only pl. בַּרָקוֹנים m. thorn.

a. בְּרַקת f. emerald (a precious stone)

קברותי (pt. p. בְּרוֹר ; בֹּרוֹר (בַּר nf. בַּרוֹר) ווּ בַּרוֹר (בַּר הַרוֹתִי and I will separate from you the rebellious Ez.20,38; אַבּרוֹר (i. e. choice) sheep Neh 5,18.— 2) to cleanse, to polish, to purify; pt. p. חֵין בְּרוֹר (בּרוֹת a polished arrow Is.49,2; fig. of speech: בְּרוֹרָה a pure language Zph.3,9, as adv. בּרוֹר בָרוֹרָה Jb.33.— 3) acc. Stb.: to examine (see בְּרַרָּה נְּרֵרְה יִבּרוֹר בַּר בַּרוֹרָה to examine (see אַרְרָה בָּרוֹרָה to examine (see 3,18 that God may examine them.

Niph. בְבַר (fut. בְּרָ: imp. לְבַר (fut. בְּרָ: imp. לְבָר to keep oneself pure; pt. בְבָר he who is pure.

Pi. אַבָּר לּ with בָּרָר לִּ to purify.

Hiph. הַבֶּר (inf. הָבָּר) 1) to cleanse (grain) הַבְּר הַנְּרוֹת וְלוֹא לְהָבַר not to winnow, nor to cleanse Jer.4,11.— 2) to polish, to point הַבְּרוֹ הַחָצִים polish the arrows 51,11.

Hithp. הָתְּבָּרֵר (fut. רְתִּבָּרַר) to show oneself pure בְּרָר הָתְבָּרָר with one who is pure show thyself pure Ps. 18,27; in 28.22,27 בְּתָּתְּהָר for בְּבָרָר

יַבְישֵׁעְ pr. n. king of Gomorrah. ברתי see ברתי.

יף אָר pr. n. a brook near Gaza. בשורה see בְּשוֹרָה

ק (בְּשֵׁל ) intr. to boil, to seethe.— 2) to ripen, to be ripe קנִיר the harvest is ripe Jo.4,13.

Pi. לְיָבׁ (fut. יְבַשֶׁר) tr. to boil, to cook, to roast.

Pu. לְּבְשֶׁל (pt. מְבְשֶׁל) to be boiled. Hiph. דְּבְשִׁל to make ripe, to ripen.

בְּשֵׁלְם (f. בְּשֵׁלְם) adj. boiled, cooked. בְּשֵׁלְם pr. n. m.

בְּשָׁם (sf. בְּשָׂמִי) m. balsam-plant.

קּבְשֶּׁלֶם (pl. בְּשָׁלֶם) m. aromatic odor, fragrance, spice קּבְּקְ בְּּשֶׁלֵם קּבְּוֹךְ בְּשֶׁלֵם cinnamon of spice (fragrant cinnamon), בּשֶׁל spicy reed Ex. 30,23; the chief of spices Cant 4,14.

מבייב pr. n. f.

한국 pr. n. Bashan, a country on the castern side of the Jordan.

קיטנה f. shame.

על בוֹם (only once Pi for בּשְׁבּ (only once Pi for בּשְׁבּ לְּנִים עַלְבְּל to tread upon בּישׁסְבֶּם עַלְבְּל your treading upon the poor Am, 5,11.

רוֹבְשֵׁרְ Pi. בְּשֵׁר 1) to announce, to bring glad tidings; pt. בְּשֵׁרְ (f. בְּשֵׁרְ (f. בְּשֵׁרְ ) messenger of good news.—
2) to relate, to tell, to declare.

Hithp. בְּשֵּרְ to be told good news.

קבּשְרִים (c. בְּשַׁרִים; pl. בְּשָׁרִים) m. 1) flesh, meat אָרְלוּ אָרְרַבְּּשָׁרְ and they shall eat the flesh Ex.12,8.— 2) flesh, body דְּיִבְּעָר אָרְרַבְּּשָׁר weariness of the body Ec.12,12; weariness of the body Ec.12,12; שְרִים the life of the body (bodily life) Pr.14,30.— 3) living creature (including man) בְּשִׁר בְּשָׁר living creature Gen.6,12.— 4) blood-relation, kin אַחִינוּ בְשָׁרְנוֹ הוֹא he is our brother, our kin; in this sense especially with שָאֵר בִּשְׁר (which see): בּשָׁר בִּשְּׁר הַשְּׁרִנוֹ הַאָּר בִּשְׁר his nearest of kin Lev. 18,6.

ר Ch. m. 1) flesh.— 2) living creature.

קשׁרָה a. בְּשׁרָה f. 1) glad tidings, message איש בְּשֹרָה a messagebearer 2S.18,20. — 2) reward for a message אָשֶׁר לְתְתִּירוֹ בְּשֹׁרָה thought] that I should give him a reward for the message 2S.4,10.

ק (sf. יְּשְׁיָבְּ , פּנְיֵים , etc ) f. shame, disgrace; fig. of an idol: אָבְּשְׁרָת לַבּשֶׁר altars to the shameful idol (in allusion to the בַּשְׁבַ)
Jer.11,13.

תַּבְ וֹ (בּתְבַּיְּדְ, from זְבֵּיְ; sf. זְּהַבְּיָ pl. חַבְּיִלוֹת, c. קְּנִוֹת f. 1) daughter, female descendant,woman,maiden או בּוֹיִי שׁיִי בַּעוֹת whether a son... or a

daughter Ex.21,31; בַּלָּה בָּלָּה מּמָה as the mother is, so is her daughter Ez.16,44; בַּנִים וּבַנוֹת sons and daughters Gen.5,5; בנוֹת הַאָּרַם the daughters of man, prop. female descendants of Adam Gen.6,2 a wife for אָשָׁה לָבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעַנִי my son from the daughters, i. e. maidens, of the Canaanite Gen. 24,3; of female inhabitants of a city or country: בָּנוֹת וָרוּשֶׁלֵוִם the daughters, i. e. female inhabitants, of Jerusalem Cant.1,5; בָּנוֹת the women or female inhab. itants of the land Gen. 34,1; poet. of a country or nation: בַת צָיוֹן the daughter of Zion, i. e. Zion Is.1,8; בַּת בְּעֵּל the daughter of Babel, i. e. Babylonia Ps.137,8; the daughter of my people, i. e. my people Jer.14,17; in connection with cities: environs, village (small places dependent on larger being considered as their daughters): בַּנוֹתֶיהָ Gath and its villages 1Chr.18,1; with יענה it expresses the feminane of the animal:בת הַיַּענָה the female ostrich Lev.11,16, pl. בּנוֹת וַעֲנָה Is.13,21; fig. בת־עַיִן the pupil of the eye Ps.17,8 (but see 지그글); of young boughs or shoots (like בוֹת : בנוֹת אַעַרָה עַרֵי שוּר shoots running over the fence Gen 49,22.— 2)  $\square$  also expresses relation to age or condition: בת הְשִׁנִים ninety years old קנות הַשִּׁיר ; (בַּן comp. בְנוֹת הַשִּׁיר daughters of song, i. c. singers Ec. 12.4.— 3) in proper names: a place near Heshbon.— בת־בֶּבְים wife of Uriah, afterwards of David.— בַּת־שָּׁנִע a person mentioned in 1Chr.3,5.

אם II. (pl. בַּחִים) m. a measure for liquids (of the same capacity as אִּיבְּּה for dry goods).

תקב (pl. בּתוֹת) f. prop. something cut off or separated, hence: a waste, a desert מָאַטְיתָהוּ בְּתָּה and I will convert it into a waste Is. 5.6; בֿתוֹת הַבּתוֹת the valleys of the wastes 7.19.

and Rebecca. b) a city in Simeon בתואל Jos. 19,4.

 יִשְׁרָאֵל the virgin of Israel Am. 5,2; אָרְיֵת בַּת עַמִּי the virgin of my people Jer.14,17.

maidenhood, signs of virginity.

pr. n. daughter of Pharaoh.

see בּתְרת see.

בות see בַתִּים.

see בתים II.

בּתְקוֹף Pi. to cut asunder וֹבְתְּקוֹף and they shall cut thee asunder with their swords Ez. 16,40.

רבתר Pi. fut. בְּתַר to cut into pieces, to divide.

רתך Ch. prep. after (from בַּתַר =בְּאַתַר after the place).

קּבֶּר (ת. 1) what is cut off, a piece, a part; sf. בְּתָרוֹם Gen.15,10; pl. בְּתָרוֹם Jer.34,18 a. 19.— 2) a place cut through, a cleft הַנֵי בְּתָרוֹ cleft mountains Cant.2,17 (others: the mountains of Bether).

pr. n. a ravine on the eastern bank of the Jordan.

ל the third letter of the alphabet, called בְּלֶל בְּלֶל camel, from its criginal similarity to the form of a camel's neck; as a numeral בָּלֶל בַּלְל בָּלֶל בַּלְל בַלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַלְל בַּלְל בְּלְל בַּלְל בְּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַל בְּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בַּלְל בְּלְל בְלְל בְּלְל בְלְל בְּלְל בְּלְל בְּלְל בְּלְל בְּלְל בְּלְל בְּלְל בְּלְל בְלְל בְּלְל בְּלְל בְלְל בְּלְל בְּלְל בְּלְבְל בְּלְל בְּלְבְל בְּלְל בְּלְבְל בְּלְל בְּלְל בְּלְבְל בְּלְבְל בְּבָּל בְּלְבְל בְּלְבְל בְּבָּל בְּלְבְל בְּבְלְבְל בְּבְ

৪২় (=নামুন্র) adj. proud, haughty.

הַאָּב (fut. הַאָּב); inf. הַאָּב) to rise,

to swell, to increase, to grow אַבְּ בּמִים the waters rose (or swelled) Ez 47,5; בְּבָּהְרְבָּקְהָּ במה the bulrush grow Jb.8,11; fig. to be great, exalted, glorious בְּבָּהְ הַּבְּּאָבְ he gloriously triumphed Ex 15,1.

TR3 f. pride, haughtiness.

בּאָרוֹ (pl. נְאִים adj. 1) high, exalted. – 2) proud, haughty.

pr. n. m.

esty.— 2) pride, haughtiness, arrogance.

קרומים m. pl. (after the form נְאוּלִי נוֹ the year of my redemption Is.63,4 see also 1. 2).

לְנֵאוֹן הַלִּין m. 1) rising, swelling
בּאוֹן בּלִים the swelling of the waves
Jb.38,11; לְנֵאוֹן the swelling of the swelling
of the Jordan Jer.12,5.— 2) highness, excellence, majesty, glory,
splendor אוֹן דְּבְּלִין לְּאוֹנוֹ the glory of
his majesty Is.2,10; אוֹן with
his majestic voice Jb.37,4; לְנָאוֹן
הַלְּנְאוֹן for excellence and for
glory Is.4,2.— 3) pride, haughtiness וְלְנָאוֹן before misfortune [goeth] pride Pr.16,18.

Ps 123,4(Ktib נְאֵי יוֹנִים) the haughty oppressors.

pl. of נאין, which see.

לאָב 1. (fut. בְּאַל; imp. בְּאַב ; pt. בְאָב וּ לוֹאָל, pl. בּוֹאַלים; pt. p. אַנֹאָל, pl. נאולים, c. נְאוּלִים, sf. נְאוּלִים (נְאוּלֵים, to redeem, to repurchase וְנַאֵּל אֵת and he may redeem מְמָכַּר אָחִיוּ what his brother hath sold Lev. 25,25.- 2) to redeem, to deliver, to save גּאָלֶם מִיַר־צָר he hath redeemed them from the hand of the adversary Ps.107,2;סְמָוֶת אֲנָאָרֵם from death will I deliver (save, them Hos.13,14; לַּאָל וִשֹׁרָאֵל the redeemer of Israel Is.49,7; וָהָרֶכוּ there shall walk the redeemed 35,9; גאולי יהוה the Lord's redeemed Ps.107,2; נאול Is.63,4 my redeemed (Ges. a. Fuerst; my redemption, taking וּאוּלִים in this passage for an abstract noun).— 3) to avenge גאָל הַבָּם the avenger of the blood Deut. 19,6, whence is a kinsman, a blood-relative R.3,10 a. 12.— 4) to redeem a widowed kinswoman (i.e. to marry her when her husband died childless) אָם־וֹנְאָרֶךְ מוֹב וִנְאָר if he will redeem (marry) thee, well, let him redeem R.3,13.

Niph. נְצָאֵל (fut. בְּאָל) to be redeemed, to redeem oneself.

II. (fut. נְּאָלֶהוּ השֶׁהְ וְצִּלְּכְעָת to defile, to pollute וְנְאָלֶהוּ השֶׁהְ וְצִּלְכְעָת let darkness and the shadow of death defile it Jb.3,5.

Niph. אַנְאַל (fut. לְּנָאֵל ) to be polluted, to be stained (בְּנָאָלוֹ (בְּנָאָלוֹ ) זְנָאֵל are polluted with blood Is.59.3.

Pi. אָאַלְנוּךְ to pollute, to profane בַּאָר גָאַלְנוּךְ wherein have we pollut d thee? Mal.1,7.

Pu. אַבּל (pt. בְּצִּל ) to be polleted, to be profaned, to be rejected as unfit בּנְגִּלְּר בְּרָהְבָּר מָוֹר בּנְהַבְּרָהְבָּר and they were rejected as unfit from the priesthood Ezr.2,62.

Hiph. הְּגִּאִיל to pollute, to soil, to stain יְבָּלְ־בָּוֹבְנוֹשִׁי אָּנְאָלְתִּי and I have stained all my raiments Is.63,3.

#### to pollute oneself. הַתְּבָּאֵי m. defilement, pollution, profanation; only pl. c. בְּאָלֵי הַכְּרָבָּה the defilements of the priesthood Neh.13,29.

רי גאָלָהוֹ (c. הַצְּלֵהוֹ f. 1) redemption, repurchase בְּרֵי נְאָלָהוֹ [means] sufficient for his redemption Lev.25, 26; הְּאָלָהוֹ בְּיִהְיִי נְאָלָהוֹ the right of redemption Jer.32,7 (for which v. 8 only בְּיִבְּיה אָרִוּאָלָה (for which v. 8 only בּיִבְּיה (for which v. 8 only בְּיִבְּיה (for which v. 8 only בּיִבְּיה (for which v. 8 only בּיבְּיה (for which v. 8 only בּיבְיה (for which v. 8 only בּיבְּיה (for which v. 8 only בּיבְיה (for which v. 8 only בּיבְיה (for which v. 8 only בּיבְיה (for which v. 8

בבות ב. בְּבִּי (בְּבִי a. בְּבִּי a. אַבְּים m. 1) back, hunch, hump עֵּלְ-בַּבִּי upon my back have ploughmen ploughed Ps.129,3; of inanimate objects: upper part, upper surface בַּבְּיבָּבְי the upper surface of the altar Ez.43,13 — 2) hillock, heap, eminence בַּבִּי הְבָּי בְּבָּי הַבָּי לְבָּי בְּבִי הַבָּי heaps of clay Jb.13,12; בְּבִי הַבָּי thou buildedst unto thyself an

ב<u>ו</u> Ch. (sf. בוביה for הבוֹם) m. back-

בוֹ Ktib 2K.25,12 for אוֹ, which see.

בֹּב m. 1) a board, a shingle 1K.6,9.—
2) pit, cistern, well Jer.14,3.—
3) only pl. בול locust Is.33,4.

그룹 Ch. (def. 왕국구) m. pit, den.

בוֹב pr. n. see בוֹב.

אבה m. pit, cistern, well, lake.

לְבָּה f. only pl. בְּבָה eyebrows (see also בַּבָּ 4).

הַבְּקְינָה (fut. הַבְּיוֹנָה pl. f. once הַּנְהָקּינָה Ez.16,50; inf. בַּבְּם, verb. n. הַבְּבַּ 1) to be high, elevated, exalted, and be נַיָּגַבַה מָבָּל הָעָם and be was higher than any of the people 18.10,23; נַתְּגְבַה קוֹבָת and her stature was (grew up; high Ez.19,11; and the וַיָּגַבָּה וָהֹוָה צִבָּאוֹת בַּמִּשְׁפָּט Lord of hosts shall be exalted in justice Is.5,16; וַיָּגְבָּה רָבוֹ בָּדַרָבִי יְהוָֹה and his heart was lifted up in the ways of the Lord 2Chr.17,6.-2) to be proud, haughty נָבָהוּ בָּנוֹת the daughters of Zion are proud Is.3,16; לא נְבַה לָבִי my heart was not haughty Ps.131,1; אַנְבַבּ מיִם עַל־הָאָרֶץ as high as heaven is above the earth Ps.103,11; 787: תוֹסְפִּי לְּגְבְהָה עוֹר and thou shalt never more be haughty again Zph.3,11.

ווֹבְירָה (fut. יַנְּבְּיה ; pt. יַנִּבְּיה poet. יְלַבְּיה to make high, to raise to make high to raise ווֹבְּיִה I have made high the lowly tree Ez.17,24; מַנְבְיה he that maketh high his door Pr.17,19.— Before other verbs Hiph. supplies the place of an adverb: אַיָּבְיה עוֹבְיה שׁנְבִּיה עוֹבְיה שׁנְבִּיה עוֹבְיה עוֹבְיה שׁנְבִּיה עוֹבְיה עוֹבְּיה עוֹבְיה עוֹבְּיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְּיה עוֹבְיה עוֹבְּיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְּיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְּיה עוֹבְּיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְיה עוֹבְּיה עוֹבְּיה עוֹבְיה עוֹבְּיה עוֹבְּיה עוֹבְּיה עוֹבְּיה עוֹבְּיה עוֹבְיה עוֹבְּיה עוֹבְיה עוֹבְייה עוֹבְייייי עוֹבְייִייי עוֹבְייִייי עוֹבְיייי עוֹבְייי

(נְבָה (coly c. בְּבָה) adj. proud, haughty בְּבָה מִינֵיִם אַבָּה מִינֵיִם he who hath proud eyes Ps. 101,5; בַּה רוּם בְּבָה מִינִים Ec.7,8.

 לבְרוֹ נְבֹרֶה talk no more arrogance, i. e. speak no more arrogantly 18.2,3.

לַבְּרוּת f. haughtiness, pride.

לְבוּלִים (pl. נְבוּלִים) m. border, boundary, edge, extemity, territory.

יָּבְנְלוֹת , נְבוּלוֹת , נְבוּלוֹת , נְבוּלֹת , נְבוּלְת ) נְבוּלְת border, territory.

בור בּבוֹר adj. a. n. mighty, hero, chief אבור בּבּבוֹר בּבּבוֹר בּבּבוֹר בּבּבוֹר בּבִּבוֹר בּבִּבוֹר בּבְּבוֹר בַּבוֹר בַּבְבוֹר בַּבְּבוֹר בַּבְּבוֹר בַּבְּבוֹר בַּבְּבוֹר בַּבְּבוֹר בַבְּבוֹר בַּבְּבוֹר בַּבְּבוֹר בַּבְּבוֹר בַּבְּבוֹר בַּבְּבוֹר בַּבְּבוֹר בַּבְּבִּבְּה בְבִּבְּבִּר בְּבִּבְּבָּר בְּבִבְּבָּר בְּבִבוֹר בַּבְּבִּבְּה בְבִּבְּבָּר בְּבִבְּבָּר בְּבִבְּבָּר בְּבִבְּבְּר בְּבִּבְּבְּר בְּבִּבְּר בְּבִּבְּר בְּבִבְּר בְּבִּבְּר בְּבִּבְּר בְּבִּבְּר בְּבִּבְּר בְּבִּבְּר בְּבִּבְּר בְּבְּבְּר בְּבִּר בְּבְּבְּר בְּבְּבְר בְּבְבּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְבְר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְר בְּבְר בְּבְּר בְּבְר בְּבְר בְּבְּר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְּר בְבְּר בְּבְר בְבְּר בְבְּר בְּבְר בְבּר בְבְּר בְבּר בְּבְר בְבּר בְּבְר בְבּר בְבְּר בְבּר בְבּר בְבְבּר בְבְּבוּר בְבְּבוּר בּבְבוּר בּבְר בְבּר בְבּר בְבּר בְבּבּר בְבּר בּבְּר בְבּר בְבּר בְּבּר בְבְּר בְבּר בְבּר בְבּר בְבּר בְבּבּר בְּבְב בּר בְבּבּר בְבְבּר בְבּר בְבּבּר בְבּבּר בְבּר בְבּבּר בְבּבּר בְבּר בְבּר בְבּר בְבּב בּר בּבּר בְבּר בְבּר בְבּבּר בְבּר בְבּבּר בְבּבּר בְבּבּר בְבּבּר בְבּבּר בְבּר בּבְבּר בּבְבּר בּבְבּר בּבּב בּר בּבּב בּבּר בְבּבּר בּבּב בּבּר בּבּב בּר בּבּבּר בּבְבּב בּבּר בּבּב בּבּב בּבּב בּבּר בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּבּ

לבורות (pl. גבורות) f. strength, might, mighty deed, victory לְבוּרֶה strength for war Is.36,5; great is thy name נְרוֹל שָׁמְךּ בִּנְבוּרָה in might Jer.10,6; גָבוּרָתוֹ אֲשֶׁר צְשָׂה the mighty deed that he achieved the mighty נְבוּרוֹת יַהוָה the mighty deeds of the Lord Ps.106,2; קוֹל the voice of a shout יַנוֹת נְבוּרָה of victory Ex.32,18. בְּנְבוֹרָה Ec. 10,17 for strenthening (יאֹבֶלּוֹי) they eat for בְּנְבוֹרָה וַלֹא בַשְׁתִי strengthening and not for drukenness); גבורות Ps.90,10 great vigor of life (מַי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שָׁבִעִּים שֶׁנָה) the days! וֹאָם בִּנְבוֹרֹת שְׁמוֹנִים שְׁנָה... of our years are seventy years.

and if by great vigor of life they be eighty...).

Ch. f. might, valor.

מבּה adj. bald (on the fore part of the head.)

יב<u>ו</u> pr. n. m.

בְּלִים pr. n. a place to the north of Jerusalem.

לְּבְנְה , וְּבְנְה f. prop. curdled milk, hence: cheese.

נְבְיִעִים (c. נְּבְיִעִים; pl. נְבְיִעִים) m. eup; also; eup of a flower, calix.

קביר m. master, lord, prince.

לְּבְּרָתִי (c. נְּבְרָתִי ; sf. נְבְרָתִי f. mistress, lady, queen.

m. ice, hail, crystal (see בְּרִישׁ).

נְבְלּל (fut. נְבְל (נְבְל (נְבְל (fut. בְּבְל (נְבְל (נִבְל (נִבְל (נְבִל (נִבְל (נִבְּל (נִבְל (נִבְל (נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּיל נִבְּיל נִבְּיל נִבְּיל (נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּיל נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּל נִבְּיל (נִבְּיל נִבְּל נִבּלּל נִבּל נִבּל נִבְּל נִבְּל נְיּבּלּל נִבּלּל נִבּבּלּל נִבּלּל נִבּיל נִבּבּלּי נְיּבּלּיי נְיּינּבּלּי נְיּבּלּייי נְיּינּבּלּיי נְיּיינְיינּיינְייּיינְייּיינְייּיינְייּיינְיייי

Hiph. הְּבָּיל to confine, to set bounds to הְבָּיל and thou shalt set bounds to the people (confine them) Ex.19,12.

ינבל pr. n. Phenician city; gent. וּבְּרָי.

pr. n. a mountainous ∞untry inhabited by Edomites, south of the Dead Sea.

וְבוּל see גְּבָל.

77

אַרְשׁׁת twisted work וַבְּלְּית f. twisted work אַרְשׁׁר גַּבְלְּית twisted chains Ex.28,22.

adj. gibbous, hump-backed.

(only pl. בַּבְנִים m. 1) summit, peak peaks בּבְנִים a mountain of [many] peaks Ps.68,16.— 2) adj. hilly, peaked mountains Ps.68,17.

pr. n a city in Benjamin  $\xi \subseteq V$   $\xi \subseteq V$ 

גְּבְעִית (pl. גְּבְעִית, c. גְּבְעִית f. 1) hill, height.— 2) pr. n. Gibeah: a) a city in Benjamin 1S.13,2—גָּבְעַת Jos.18,28, birth-place of Saul 1S. 10,26, wherefore it is also called אור בְּבַעַת שְׁאוֹן 11,4 b) a place in Judah Jos 15,57. c) גַּבְעַת פִּינְחָם a place in Ephraim.

זְּבְּעוֹן pr. n. a city in Benjamin; gent. גְּבְעוֹן.

תּבְּעִל m. flower-cup, ball, capsule; occurs only once and in an adverbial sense בַּפִּשְׁקָה נְּבָעל the flax was in its flower Ex.9,31.

אָבְעָת pr. n. see גּבְעָת 2 a.

לבר (הְבָר מִינִר fut. יוָבְר מֹי they grow strong in wealth Jb.21.7; they grow strong in wealth Jb.21.7; they grow strong in wealth Jb.21.7; they grow is Ps.117,2; with jo to be stronger, mightier.— 2) to prevail, to overpower, to conquer יְּבָר יִשְּרְאַל and Israel prevailed Ex.17,11; מוֹנֵי לְּבָר עָלִינוּ they overpowered us 2S.11,23; with a to predominate יְבִּרְר עָלִינוּ בְּבַר בָּאָחְיוֹ Judah predominate over his brothers 1Chr.5,2.—3) to increase, to swell יְבִּרְר בַּאַחְיוֹ and the waters increased Gen.7,18.

Pi. אבן (fut. בביי) to make strong, to strengthen, to exert strength וְגַבּוֹתְים בּיִי and I will strengthen them in the Lord Zeh 10,12; בביי he should exert more strength Ec.10,10.

Hiph. הְּבְּכִיר (fut. יְנְבִיר to exert strength, to strengthen לְלְשׁנְנוּ with our tongue will we exert strength Ps.12,5; מחות he will strengthen the covenant Dan.9,27 (Fuerst: will make the covenant difficult).

Hithp. אָל הְנָבֶּר (fut. 1) 1) to strengthen oneself; with על to get the victory over אַל אויבָיו וְהָנַבְּר he will get the victory over his enemies Is.42,13; with אָל נס show oneself strong אָל הַעַבִּי וְהָנַבְּר he showeth himself strong against the Almighty Jb.15,25.— 2) to increase greatly, to exceed וּלְשִׁעִיהָבּר

and their sins that they have exceeded Jb.36,9.

י (בְּבֶרים (אַבֶּי, c. בְּבֶר; pl. מְבֶּרְ (אַבְּרָ ) man, male person, husband.

שווי (בְּבָרִים mighty man, warrior בְּבָרְ בִּיְיִבְּיִלְ ווּלְבֶּרְ בִּיְיִבְּילְ ווּלְבִּיךְ בַּיְיִבְּילְ ווּלְבִּיךְ בַּיְיִבְּילְ ווּלְבִּיךְ בַּיְיִבְּילְ ווּלְבִין (אִישׁ gird up like a mighty man thy loins Jb.38,3.— 3) every one (like מִישׁ (אִישׁ every one in his course they go Jo.2.8.

pr. n. m. בבר pr. n. m.

m. man (גְּבֶר מְּכִים (archaic form for גְּבֶר מְּכִים) m. man גָּבֵר מְּכִים an upright man Ps.18,26.

Ch. (pl. (בְּרָין) m. man.

וְבָּר pr. n. a place בְּעוֹן Neh.7,25.

רְבָּוֹ Ch. m. strong man, mighty warrior.

מבריאל pr. n. one of the seven archangels Dan.8,16.

קּבֶּרֶת (sf. הְּבְרָתָה f. mistress, sovereign lady (בּרָתָה).

שבו to become dense, to thicken.

וְבָּתוֹן pr. n. a city in Dan.

בָּג (c. בְּנִית (c. בְּנִית sf. בְּנִית pl. מָנֵית m. top, roof; with ה loc. הַבְּנָה to the roof Jos.2,6.

73 m. 1) coriander.— 2) pr. n. Babylonian god of fortune (Jupiter).

קבָּ I. m. fortune, good luck (see בַּ בַּ יִּ); קּנְגְּ Gen.30,11 Ktib for בְּ בָּ good luck hath come (others: בְּגָ מּdv. fortunately).

73 II. pr. n. 1) son of Jacob, also the tribe and its territory named

79

after him; gent. (2) a prophet at the time of David.

יַּרְבְּרְ Cn. (pl. def. נְּדְבְּרְיִא) m. treasurer (comp. בְּדָבָר).

בּרְבְּרְ a. בְּרְבִּרְ pr. n. a station of the Israelites in the desert; with ה loc. הַרְבְּרָה.

וְבָּרוֹ (fut. pl. יְבְּרֹּוֹ עֵל נְבְּשׁ prop. to cut, hence (acc. Fuerst): to decide יְבְּרֹּוֹ עֵל נְבָּשׁ they decide upon the life of the righteous Ps. 94, 22 (others: they band themselves together against etc., from בַּרַר II., which see).

Hithp. to cut (or scratch) oneself וְיִהְגּיֹרָרוּ ... בַּחַרְביֹת and they cut themselves... with swords 1K. 18,28.

Il. to bind together; only Hithp. to band themselves together, to assemble themselves by troops in a harlot's house Jer.5,7.

Ch. to cut down בְּדְבָּא cut down the tree Dan.4,11.

נְּדְהֹ (only pl. c. נְּדְוֹת) f. bank of a river.

. חַצַר נַּרָה see נַּרָה

נְרוּדִים (pl. בְּרוּדִים, c. בְּרוּדִים m. 1) eut, furrow, ridge בַּחָר בְּרוּדִים smoothing down her ridges Ps.65,11.—
2) band, troop (of soldiers or plunderers) יוֹצָאִי צָבָא the men of the band 2Chr.25,13; יוֹצָאִי צַבָּא that went out to the host

by troops 2Chr.26,11; שְׁרִיבְּרִירִי leaders of troops 2S.4,2; poet. בת־ daughter of troops, i. e. wandering erowd Mic.4,14; fig. misfortune, disaster יַחַר יָבאוּ נְּרִנְיִי together come on his troops, i. e. misfortunes Jb.19,12.

ידרה f. only pl. בְּדְרְהָ incisiona or scratches Jer.48,37.

נְבְּוֹלָה , בְּבָל־ , בְּדֹל (c. בְּדֹל, בָּרוֹל; pl. גְּדוֹלִים, f. גָּדוֹלִים adj. great, large הַנְּרוֹכְ הַנָּרוֹל the greatsea Num. 34,6; עיר גַּרוֹבֶה great (or large) city Gen.10,12; of time: long הַּיּוֹם the day is long 29,7; of the voice: loud קוֹל נְּדוֹל a great (loud) voice Deut.5,19; of age: elder בָּנוֹ his elder son Gen. 27, 1; from the greatest מִגְּרוֹלָם וַעַר־קּטַנְם (oldest) of them to the least (youngest) of them Jon.3,5; of condition: high, notable, eminent the high priest Hag. 1,1; אַשָּה נְדוֹלָה a great (i. e. notable) woman 2K.4,8; c. וּבָר־הֶּבֶּר great in kindness Ps.145,8; נָּרֹל קעצה great in counsel Jer.32,19.— The feminine form is often used as an abstract noun signifying a great or proud thing: לַעשוֹת קְטַנָּה to do a small or a great thing Num.22,18; עוֹשֶה נְדוֹלוֹת who doeth great things Jb.5,9; לְשׁיֹן the tongue that מַבַבַּרָת נְדֹלוֹת speaketh proud things Ps.12,4.

הַּדְלָה see נְּדִּלְה ,בְּדְּלְה.

(enly pl. גדופים a. נדופית m. reviling, scorn.

הדופה f. reviling, scorn.

קרים (pl. נְדָיִים, c. נְדָיִים) m. kid, little goat.

יקב pr. n. m.

pr. n. m.

קּבְיָה (only pl. sf. קֹבִיה) f. kid, little goat.

לְרֵים (only pl. בְּרֵים m. 1) twisted threads, tassel, fringe Deut.22,12.

—2) festoon (an ornament on the capitals of pillars) 1K.7,17.

m. 1) pile of corn, heap of sheaves Ex.22,5.— 2) tomb-hill Jb.21,32.

 grow the locks of the hair of his head Num.6,5; of children: to bring up their children Hos.9,12.

Pu. pt. בְּנְדָל to be brought up. Hiph. הְּנְדִיל (fut. יַנְּדִיל) to increase, to magnify, to do great or proud things אַנְדִיל הַמָּדוּרָה I will increase the burning pile Ez. 24,9; נתּנְהֵל חַסָרָךְ עָמַרִי and thou hast magnified thy kindness with me Gen.19,19; הָּנְדֵּלְהָי מַעֲשֶׂי I made great works Ec.2,4; הָנְדִיל לַעֲשוֹת he hath done great things Jo.2, 20; ראו אָת אַשֶר־הָגְדָּל עְמַכֶם see what great things he hath done with you 18.12,24; וַתַּנְדִילוּ עָבִי and ye acted proudly against me with your mouth Ez. אָנאָי עַלַי הָנְדִיל he that hateth me hath acted proudly (insolently) against me Ps. 55, 13; he hath lifted up הגדיל עלי עקב his heel against me 41,10.

Hithp. הְתַּבֵּדְל to magnify oneself above, to show oneself great, to boast oneself יהָבְּדְלְּתִיּ I will magnify myself and sanctify myself Ez.38,23; אָם־ הַבְּּדֵלְ הַפְּשִוֹרְ עַלְּיִקְנְיִםׁ shall the saw magnify itself against him that shaketh it? Is.10,15.

adj. becoming great or strong; pl. c. נְּדָלֵי בְּשָּׂר strong of flesh Hz. 16,26.

pr. n. m.

m. greateness, (فِرِحُلْ a. فِرِحُلْ m. greateness,

talness; fig. might, majesty, exaltation, pride, haughtiness.

ברל see ברל.

קרק f. 1) greatness, majesty; 2) great achievement.

ה בּוֹלֵיבָ a. הְיֹבְי pr. n. a) vice-roy of Nebuchadnezzar in Judea.
b) name of several other persons.

pr. n. m.

נְּרוּעִים (fut. יְנְבַע ; pt. p. בְּרְוּע , pl. נְּרְוּעִים (נְּרוּעִים to cut off, to hew down, to break, to destroy.

Niph. אָבַדע to be cut off, to be hewn down, to be broken, to be destroyed.

Pi. אַבְאַ (^ צָבָדע ; fut. אַבָּדְיַ , ^ צָבָדע ;) to cut as under, to break to pieces.
Pu אַבָּא to be cut down.

קּדְעוֹן pr. n. a judge of Israel Jud. 6,11 (also named יִרָבַעֵּל).

בּדְעִם pr. n. a place in Benjamin. בּדְענִי pr. n. m.

קרַם only Pi. און to revile, to blaspheme.

ין (fut. וְגְּבֵר ( (גְּבָּר ( נְבָּר ) ) to hedge in, to enclose.— 2) to repair גֹּרְר פָּבֶיץ repairer of the breach Is.58,12; בּרָרִים 2K.12,13 masons.

(c. נְּהָרִים; sf. יְּהְרִים; pl. פּהַרוֹם (בּהָרִים) (f. enclosure, fence. (f. (f.

pr. n. a city in Palestine.

נְדוֹר, גְּדֹר pr. n. a) a person. b) a place on the mount of Judah.

ן (גְּדְרוֹת. בּ נְּדֵרוֹת. (pl. אַבְּרְרוֹת. מּ נְּדֵרוֹת. (pl. wall, hedge, fence.— 2) hurdle, fold גְּדְרוֹת צֹאוֹן sheep-folds Num. 32,16.— 3) pr. n. a place in Judah בְּדַרְתִי אָשׁוֹן, which see; gent. נְּדַרְתִי מִּיֹן.

קדרות pr. n. a place in Judah.

ים אָדֶרוֹתְיִם pr. n. a place in Judah. גּדְרוֹ see גּדְרָי 3.

הררת f. enclosure, wall.

기최 only Ez 47,13 for Na valley, plain (acc. ancient interpreters miswritten for 제).

וּנְהָה (fut. בְּהָה (fut. בְּהָה (fut. בְּהָה מְנֶם בְּעוֹי he will not remove from you your bandage Hos.5,13.

בְּהָה f. healing, health בְּיָהֵי לְּבְּהְ מִּחְ יִיְמִי מִי מִּחְ heart causeth good health Pr.17,22 (acc. some ancient interpreters בְּּהְבּ body; a merry heart doeth good to the body).

נְהַרְ (fut. בְּהַר) to prostrate one-self.

נָאֹתִי (sf. 112, קּוְבָּן, בְּוֹם) m. back נְאֹתִי קּוֹלְכְּהָ אַחַרִי בּוָן קאֹתי and me hast thou cast behind thy back 1K.14,9.

Ch. (c. לוֹ a. אוֹא; sf. אוֹאַ.) m. inside, midst אָנְהָ בְּתִוֹב בְּעַוֹהְ and thus was it written therein Ezr. אָרָבְה בְּרָבְיּה בְּעַוֹּה out of the midst of the fire Dan.3,26.

נְבֶּי Heb.; sf. נְבְּיָדְ אָנִי m. 1) back הַשְּׁבְּירָ אַנְירָ בְּיִרְ הַשְּׁצִי thou hast east behind thy back all

my sins Is.38,17.— 2) middle, midst they are driven out of the midst (of men) Jb.30,5.

813 see 13 Ch.

to dig, to plough; only pt. pl. נְּבָרִם ינְּבָרִםploughmen 2K.25,12(Krio נִּבְרִם).

j pr. n. a) prince of Magog. b) descendant of Reuben 1Chr.5,4.

נְּוֹד (fut. יְגוּד, זְגּוּד (קּגּוּ f. נְגוּד, נְּגוּד (גְּוֹד (גִּוּד (גִּוּד (גַּוּד (גוּד (

קָרָ f. 1) lifting up, elevation בְּיִל הַאּמֶר גִּיְה when they are cast down, thou shalt say, There is lifting up Jb.22,29.— 2) pride אוֹנָה מְנְּבֶּר יְבַסָּה and that he may hide pride from man 33,17.— 3) body מְנְדָא מְנְּוָה מִנְּרָ יִבְּאָר מַנְרָּוֹ cometh out of the body Jb.20,25.

כוה Ch. f. haughtiness.

Ktib Ez.36 for גּוֹנֵוְן from אָנְיִוּן, which see.

אן II. (sf. ג'וֹנִי m. refuge (from אוֹג'וֹנִי but see also אָנְיַבָּי.

יולים (pl. גוֹוְלִים m. young bird, young dove.

pr. n. a place in Mesopotamia.

נְיִח, נְּיְחָ, נְּיִחְ, נְּיִחְ, נְּיִחְ, נְּיִחְ, נְּיִחְ, נְּיִחַ, נְּיִחַ, נְּיִחַ, נְּיִחַ, נְּיִחַ, נְּיִחַ, נְּיִחַ, וְּנִּיחִ in issuing forth it came out of the womb (of the earth) Jb.38,8.— 2) to bring forth, to beget יְנִיחִי וְנִיחִי be in pain and bring forth Mic.4,10; אַבְּיִחְ מְבָּטְן thou art he who brought me forth from the womb Ps 22,10.

Hiph. הַגְּיְם (inf. הַגְּיִם; fut. הַגִּיְם; לְגִים) to issue forth, to rush forth forth שונים מִמְכּוֹם and thou issuedst forth with thy rivers Jb.32,2; יְגִיִּים Jordan will rush to his mouth 40,23; he rushed forth from his place Jud. 20,33.

רה Ch. Aph. ראב (pt. f. pl. רְּיִנְיקָ) to break through.

אָן (sf. יָבֹּא, קּוֹיָבְאָ pl. בְּיִבֹּא, c. יִיבֹּא, sf. בְּיַבְּאָ Ez.36,13 for בְּיַבְּאָ m. prop. body, hence: nation, tribe, people; pl. heathens, non-Jews, gentiles.

קְּנְיוֹת (c. גְּוַיִּה pl, יְּנְיִיֹת f, body, corpse. גִּיל see גּוּל .

תוֹבֵוֹלֵב f. 1) exile, banishment.— 2) coll. exiled people, exiles.

אוללן pr. n. a city in Manasseh.

יים אות pit.

1) pr. n. son of Naphtali.-- 2) patr. 10hr.5,15.

עני (fut. יְנְנֵע ; pt. יְנְנֵע ; inf. יְנָנְע a. יְנָנִע ) to expire, to die, to pine away, to perish.

יָנְיפוּ oniy Hiph. הָנְיף to shut יָנְיפוּ הַרְלְתוֹת they will shut the doors Neh.7,3.

הבות f. body, corpse.

וּ (pret. בְּיָבֶּי , דְנָוּר. בְּיָבְיּ , דְנָבִּי ; fut. בְּיָבָ ; pt. m. אָרָים, pl. בָּרָים; pt. f. הַבָּיָים, c. גַרַת; imp. 1) to dwell, to sojourn, to abide, to remain إلِا מב עם־בָּבֶש and the wolf shall dwell with the sheep Is.11,6; עָם־ with Laban have I sojourned Gen.32,5; מִי יָגוּר בְּאָהַלֶּף who may dwell in thy tent? Ps. 15,1; יְנִוּר אָנִיוֹת should tarry (or remain) in ships Jud.5,17; נינֶר and he sojourned in Gerar Gen 20,1; לא ינורה בע evil cannot abide with thee Ps.5,5; בַּגָּר בָּתוֹכְבֶם that sojourneth among you Lev. 16,30; בֵּרֵי בֵּיתִי ye that sojourn in my house Jb.19,15; הַּמָבָרת בִּיתָה and of her that sojourneth in her house Ex.3,22.- 2) to assemble, to gather together נָגורוּ עַבִי עַוִים the mighty gather together against me Ps. 59, 4; מָלְחָמוֹת they gather together for war Ps.140,3; whosoever assemble מִינָר אָתִּךְ together against thee Is.54,15. -ענורי Ez.21,17 from מָנוּר, which

Hithp. דְּהְגוֹרֶר 1) to sojourn, to dwell אָשֶׁר אָנִי מְהְגוֹרֶר עָמָה with whom I sojourn 1K.17,20.— 2) to assemble themselves, to gather

together יָסְגוֹרֶרוּ יְסוֹרוּ בִי they assemble themselves and they rebel against me Hos.7,14.– מְתְגוֹרֶר Jer.30,23 from בְּרֵר, which see.

זור (fut. יְגוּר יִיגוּר imp. בּוּר) to fear, to be afraid קבּנוּ יְגוּרוּ let them be afraid of him Ps.38,8; בּוֹרָ לָכֵם מִפְּנֵי חֶרֶב be ye afraid of the sword Jb.19,29.— 2) to be concerned, to be anxious קַנְיְנְוּרוּ שְׁבַן שׁמְרוֹן בִּית about the calves of Beth-aven are auxious the inhabitants of Samaria Hos.10,5.

גורים, גורים, גורים, גורים, גורים, גורים, גורים, גורים, גורים, אירים, גורים, אירים, אירים, אירים, גורים, אירים, אירים, גורים, אירים, א

בּוֹר בַעַל pr. n. a city in Arabia.

נוֹרֶל (c. גוֹרֶל ח. pl. גוֹרֶל m. 1) dic, lot וגוֹרָל m. 1) dic, lot ופּילוּ גוֹרָל m. 1) dic, lot ופּילוּ גוֹרָל m. 1) dic, lot יפּילוּ גוֹרָל m. 22,19.— 2) a portion that falls to one by lot יבּירָל הְּאָרִי בְּגוֹרְלִי come up with me into my portion (of territory) Jud.1,3.— 3) fig. lot, destiny יַבְּר מְבֵּר מְבֵּר מְבֵּר מְבֹּר וֹלְל this is thy lot, the portion of thy measures Jer.13,25.

גוֹרָן Ktib Jer.2,25 for גוֹרָן, which see.

213 m. clod, lump (of earth).

the shearing of thy sheep Deut. 18,4.— 2) mowing, mown grass

like rain upon mown grass Ps.72,6; pl. c. בְּשְׁרֵע עֵל־אָן the king's mowings Am.7,1.

ן אָּדְבָּר Heb. a. Ch. treasurer; pl. Ch. אָבָרִין Fzr.7,21 (comp. בְּבָרָין).

דוב to cut, to hew; fig. to form; pt. sf. אַבָּה גוֹיִי sf. אַבָּה גוֹיִי thou art he who hath formed me Ps.71,6 (Stb.).

ווֹן (c. אַנְה f. shearing, fleece.

וֹנְיִנְים (fut. וֹבְיָרָ וֹ בְּיָרָ: pt. וֹבִּגֹּ , pl. וְנְיִנְם , כֹּי וֹנִגֹּגֹּ , imp. f. וֹבְּגָּר , בְּיִנְים , בּיִנְים , בּינִים , בּינ

Niph. לְבְּוֹין to be cut off, to be extirpated (but see אָבָּוֹן I.).

113 pr. n. m.

(from בְּנִית hewn stone, squared stone אָבֶּן בְּנִית hewn stone stone אַבֶּן בְּנִית hewn stones 1K. 5,31; also without בְּבֵּי בְּנִית houses of hewn stone Am.5,11; בְּנִית thou shalt not build it of hewn stone Ex 20,25.

קול (fut. יְנִילֹי, pt. pt. pt. pt. pt. pt. pt. pt. prop. to cut off, to tear off, hence:

1) to strip off, to flay מְעַלְּיִם who strip off their skin from them Mic.3,2.— 2) to take away, to snatch, to rob ביינגיל אָת־ and he snatched the spear out of the hand 2S.23,21; ביינגיל אָת־ מִים nob not the poor Pr. 22,22; fig. מִילַנְ מִישְׁבָּע to rob, i. e. to deny right or justice: of heat: to consume יַּעְלָּרְ מִיִּבְּע drought and heat consume the snow-waters Jb.24,19.

Niph. לְנִיל to be robbed; fig. of sleep: נְנִילָם their sleep is robbed Pr.4,16.

לבותה (c. בותה) f. that which has been robled, plunder והשיב אָתר הייים and he shall restore that which he hath robbed Lev.5,23; דונה הְעִנִי the plunder of the poor Is.3,14.

m a kind of locust.

□<u>j</u> pr. n. m.

gent. of an unknown place אָּוֹנְיּ or בּוֹנְיּ 1Chr.11,34.

עוֹבֶ (sf. יְעוֹבְ, בְּעָוֹבְ) m. trunk, stock, stem (of a tree).

Niph. אַנְוֹר (גְּנִוֹר ) to be cutt off, taken away, separated, excluded בּיִנִר מָאָרֶץ חֵיִים he was cut off (taken away) from the land of the living Is.53,8; אַנָּרְר נְּנִּנְרָר they are cut off from thy hand Ps.88.

6; תְּבֵּית יְהֹדֶה he was separated (excluded) from the house of the Lord 2Chr.26,21. — 2) to be undone, to be lost אַמַרְהִי נְגִוּרְנִי נְגִוּרְנִי נְגִוּרְנִי נְגִוּרְנִי נְגִוּרְנִי יְנִינְי עִנְיִרְ we are undone Ez.37,11. — 3) to be decreed, to be determined שָׁרִי שָׁרֶי עָרְיִר what had been decreed concerning her Est.2,1.

רַבְּיֵּ Ch. to decide, to determine; pt. pl. def. אָנְרֵיָא the determiners of fates Dan 4.4.

Itp. אָרְאָהָא to tear itself away, to be separated.

ו נוֶר I. (pl. בְּוֶרִים) m. piece, part.

afterwards in the hands of the Philistines.

גורה I. adj. f. separated, solitary אֶרֶץ גְּוֹרָה a solitary land Lev.16,22.

II. Ch. (נוברת) f. decree, sentence אוֹבְרָה the decree of the Most High Dan.4,21.

f. 1) cut of the body, outline, figure, form.— 2) separate or secluded place (of the temple buildings).

נְרֵי (Ktib נְרְיִי) pr. n. a people in the south of Palestine (acc. Stb. gent. probably of נְרָי II., which see).

וון m. (c. וְוֹחֹן) belly.

ניחין sce נְחוֹן.

יוֹה pr. n. servant of the prophet Elisha.

לַם (pl. בָּחָלִים, c. בַּחָלִים) f. burning

coals נְחֵלֵי אֵשׁ coals of fire Is. 10,2; נְחַלִּים אַהָּה חְהֶה עַל־ראשׁוֹ thou rakest coals on his head Pr.25,22.

קבול (sf. בַּחַלְתִי) f. same as נְבַחַל proverbially: יְבָבוּ אֶת נַחַלְתִי they will extinguish my coals (i. e. they will destroy my last off-spring) 2S.14,7.

□П∃ pr. n. m.

רחב pr. n. m.

ענדים (pl. נְיִדִים) m. prop. band, hence: vein, sinew נְיִד הַנְּשֶׁה the vein of the heap-sinew Gen.32,33; נְיִדִים sinews and flesh Ez 37,8; fig. קְבָּיְל עְּרָפָּך iron sinew is thy neck Is.48,4.

אָרָת see בּיָת.

קּיָת אַכְּה r n a place near גְּיָת pr n. a place near גְּיָת, גָּיתוֹן, בָּיתוֹן, בָּיתוֹן, בָּיתוֹן pr. n. 1) one of the four principal rivers of Eden.— 2) a fountain west of Jerusalem.—

3) acc. Septuagint a name of the Nile Jer.2,18 (Fuerst).

נחוי see נחוי.

יָגֵל, יְנִיל ; fut. יְנְיֵל ; fut. יְנָגל, יְנְיל ; fut. יְנָגל, יְנְיל ; fut. יְנָגל, יְנְיל ; fut. יְנָגל, יְנָגל, יְנָגל ; fut. יְנָגל, יְנָגל, imp. יְנִגל, pl. יְנָגל ) prop. to turn oneself round, to dance in a circle, hence: to exult, to rejoice prize it the father of the just will greatly rejoice Pr.23,24; and I will rejoice over Jerusalem Is.65,19; יְנִילוּ יְנִילוּ and its priests that once rejoiced over it Hos.10,5.

שָּׁמְהָר (i.m. 1) exultation, gladness ווּבִּיל שְׁמְהָר joy and gladness Is.16,10; אַל הָשׁמָהות גִּילי the joy of my gladness Ps.43,4; אַל הִשֹּמֶהות גִּילי רפּיסוֹנים מּאָל בִּיל גִיל וּיִל אָל בִּיל בָּיל בָּיל הַים אַשֶּׁר בְּנִילְבָּם בַּיְרָבֶם הַאַשֶּׁר בְּנִילְבָּם בַּיְרָבֶם הַאַשֶּׁר בְּנִילְבָם the lads who are of your age Dan.1,10 (in later Hebrew בְּוֹרְנִיל a person of the same age).

ולה f exultation.

ולה see גילה.

נלני see גילני.

מינת pr. n. m.

ול, הור, chalk.

ניך Ch. (def. נִירָא) m. lime.

ניים Ktib Jb.7,5 for אניים.

12 3 pr. n. m.

אַל (בְּלֵים, pl. בָּלִים, c. בְּלֵים (בְּלֵים) ווּ heap, hill מַסְתָּ מִעִיר בַּלְּגִּים a heap of stones Jos.7,26; שַׁמְתָּ מִעִיר בַּלְגָּד made of a city a heap (of ruins) Is.25,2.— 2) wave, billow קַבַּלֵּי הַיָּם like the waves of the sea Is.48,18.— 3) בר Cant.4,12 a spring, a fountain.

גל see גל.

אל m. round vessel for oil; sf. אוֹלָבְּיּ Zch.4,2 its oil-vessel.

. גַּלָה see בּלא

בּלְבִים m. barber מַעַר הַנּלְבִים a barber's razor Ez.5,1.

שָּׁבְּיֹבֻ pr. n. a mauntain-ridge in Issachar.

נְלְבֵל (pl. בְּלְבֵל m. prop. that which rolls (from בְּלֵב ל), hence: 1) wheel (of a chariot, of a cistern)— 2) rolling, whirling, whirlwind יון לא the voice of thy thunder was in the whirlwind Ps.77, 19.— 3) whirling dust or chaft ובְּבָלְבֵל לְפָנִי סוְפָּר

בּלְבֵּל Ch. wheel; pl. sf. בְּלְבֵּל his wheels Dan.7,9.

א בּלְבֵּל עֶנְּלְתוֹ (תְּנְבְּל עִנְּלְתוֹ (תְּנְבְּל עִנְּבְּל עִנְּלְתִּל (תְּנְבְּל עִנְּלְבְּל עִנְּלְבְּל עִנְּבְּל עִנְּבְּל (תְּבְּלְבְּל עִנְּבְּל (תְּבְּלְבְּל (תְּבִּלְבְּל (תְּבְּלְבְּל (תְּבְּל (תְּבְּלְבְּל (תְבְּלְבְּל (תְּבְּל (תְבְּל (תְבּל (תְבְּל (תְבְּל (תְבְּל (תְבְּל (תְבְּל (תְבְּל (תְבְּל (תְבְּל (תְבּל (תְבּיוּל (תְבּיוּל (תְבּל (תְבּיוּל (תְבּייוּל (תְבּיוּל (תְבּיוּל (תְבּיוּל (תְבּיוּל (תּבּיוּל (תְבּיוּל (תְבּיוּבּל (תְבּיוּל (תְבּיוּל (תְבּיוּל (תְבּיוּל (תְבּיוּל (תְבּיוּל (תְבּיוּבּל תְּבּיוּל תְבּיוּל תְבּיוּל (תְבּיוּבּל תְבּיוּל תּבּיוּל תּבּיוּל תּבּיוּל תּבּיוּל תּבּיוּבּל תּיוּבּל תּיוּבּל תּיבוּל (תּבּיוּבּיוּל תּבּיוּב ל תּבּיוּב תּיוּבּיוּל תּבּיוּב תּיוּב תּיוּב ל תּבּיוּב תּיוּב תּיוּב תּיוּב תּיוּב תּיוּב תּיוּב תּיוּב תּיוּב תּיוּב תְיוּב תּיוּב תּי

מתר אָלְגְּלֶתְּי f. head, skull בְּלְגְּלֶתְּי and she crushed his skull למספּג 53; fig. head, person בְּלְגִּלְתְּ a bekah for every head Ex.38,26: מַפְבָּח לְגְּלְתְּח each person 1Chr.23,3.

ובלד (sf. ג'די) m. skin. hide.

וֹבֶלָה I. (fut. וְנֶלֶה, ap. יִנְלֶּה; inf. abs. בלות, c. גלות) prop. to make bare, hence: ta lay open, to dischose, to reveal בה סידו he disclosed his secret Am 3,7; TATA he revealed to the ear of Samuel (i. e. he communicated to him) ווֹגֶל אָוֹנָם לַמּוֹסֶר :18.9.15 and he openeth their ear to correction Jb.36,10; pt. p. בלוי made known, published נְלוּי לְכָל־הָעַמִּים published to all the nations Est.3,14; also: open, unveiled אָת הֶּחֶתוּם וָאֵת הַאָת the sealed and the open deed (document) Jer. 32,14; with open (unveiled) eyes Num.24,4.

אנְלְכֹּלוֹת נְּלְכָּה וֹלְנֶלֶת וֹלְנֶלְתוֹ נְּלְלְתוֹ וְלְבָּלוֹת וְלְבְּלוֹת וְלְבְּלוֹת וְלְבְּלוֹת וֹלְבְּלוֹת to be laid open, to be revealed, to show oneself, to appear the second to the second the s

Pi. אַב (fut. יַבַּלָּה , ap. יַבַּלָּה ; imp. ap. אָרוֹת to uncover, to open אָרוֹת נְּבָּל the nakedness of his sister hath he uncovered Lev.20, אווי בּיִלְיִם and the Lord opened the eyes of Bileam Num.22,31; with על to lay open, to show בְּרָה עַל־תַמאתוֹךְ he layeth open thy sins Lam.4,22.

Pu. 723 to be bared, to be un

covered, to be open בְּלְתָה Nah.2,8 she was bared or stripped (others: exiled, see בְּלָה II.); pt. f. מִנְבַת סְנְבָּלְה open reproof Pr.27,5.

Hithp. לְתְבֵּל fut. ap. וֹתְבֵּל to uncover oneself נְתְבֵּל Gen.9,21 and he uncovered himself; fig. to reveal or show oneself יוֹתְבַל in revealing his heart Pr.18,2.

ו גלה II. (fut. הַבָּד, ap. נַיָּבֶּל; inf. abs. הלא, c בלית ווללית (גלית away) ווללית (גלית away) into exile, to wander away, to emigrate אַלָּה עַמִּי my people goeth into exile Is.5,13; נַּיָּגֶל וִשִּׂרָאֵל מֵעַל־ and Israel was carried away into exile from his own land 2K.17,23; הַגָּלְבֶּל בָּלה יִנְלָה Gilgal will go away into exile Am.5,5; until the carrying עַד גָּלוֹת יַרוּשָׁלַם away of Jerusalem into exi!e Jer. 1,3; pt. הֹלֶה (f. הֹיבָה , pl. m. בֹּלָה an exile, an emigrant בֶּהָה אַתָּה thou art an exile from thy place 28.15,19; מוֹלָה וִסוּרָה an exile and outeast Is.49,21; בראש at the head of exiles Am.6, 7.- 2) to depart, to vanish, to disappear נְּלָה כָבוֹד מִיִשְׂרָאֵל glory is departed from Israel 1S.4,21; departed (gone) גָּלָה מִשׂוֹשׁ הָאָרֵין is the mirth of the land Is.24,11; the product of his וגל ובול בותו house will vanish Jb.20,28.

Niph. נְּבְּלָה (fut. ap. נְבָּל, but see (בְּבָל to depart, to be removed and it is removed from me as a shepherd's tent Is.38,12.

Hiph. הְּלְה, הִגְּלֶה (fut. גְּלֶה, ap. נְגָלֶה) to lead away, to drive (into exile).

Hoph. הְּלְּחָה (f. הָּנְּלָת, הָנְיְלָת) to be carried away or driven into exile; pt. pl. מְנְלִים (for מְנִּלִים) Jer. 40,1 who were carried away.

וֹלָי, אָלָה (pt. אָלֵי; pt. p. נְלִיה (pt. אָלֵי, יְלָּהְיּ to disclose, to reveal.

גוֹלָה see גֹּלָה.

קלה pr. n. a city in Judah; gent.

(pl. גְּלְּוֹם (גְּלְּיִם, הַנְּלּוּלִים) m. idol, statue (acc. some interpreters בְּלֵּוֹם dung).

(from בָּבֹם m. covering, mantle.

נְלְּוֹת (from בְּלֵּה II.) f. 1) exile, captivity.— 2) exiled people, exiles. בְּלִּוְת Ch. f. exile בְּלִּוְתְא exiles Dan.2,5.

דֹלֵם to be bare, to be naked, hence: Pi. רַבַּיּאַ to make bare, to shear, to shave.

Pu. to be shorn, to be shaved; pt. 기구한 연호 with shaven beards Jer.41,5.

Hithp. הְתַּבַּלֵים to shave oneself.

m. 1) plate, tablet (for writing).— In later Hebrew: margin of a page, a roll.— 2) polished plate, mirror.

ל (c. בְּלִילִים (pl. בְּלִילִים (c. בְּלִילִים) m.

1) turning-board (of a folding-door) 1K.6,34.— 2) ring Cant.5,
14 a Est.1,6.— 3) circuit, district, whence: pr. n. בְּלִילִים district of the nations 1s.8,32 and def.
בּלִילִים a district in Naphtali, inhabited by many heathenish peoples Jos.20,7; later בְּלִילִיל (Galilee), between Samaria and Sidon.

נְּלִילִות (pl. בְּלִילִות) f. circuit, district, territory.

pr. n. a place in Benjamin.

יה pr. n. Goliath, a Philistine giant killed by David 18.17,4.

נגל (1 s. בלותו (1 s. בלותו (1 s. בלותו (1 s. בלותו (1 s. imp. also (1 s. imp

Niph. נְגוֹל (fut. נְגוֹל ) to be rolled together, to roll forward יְנָגוֹלוֹ pip⊋ and the heavens will

be rolled together like a bookroll Is.34.4; מַשְׁיֵם מִשְׁיָב and justice will roll forward like water Am.5,24.

Pi. redupl, בְּלָבֶל to roll.

Pu. יִשְּׁמְלֵה to be rolled; pt. יְשִׁמְלָה מְנִישׁׁ and a garment rolled in blood Is.9,4.

Hiph. בגל (fut. ap. לְגֶל ) to roll away בְּלֶל and he rolled away the stone 29,10.

Hithp. הְתְּבֵּלְבֵּל a. redupl. הְתְּבַּלְבֵּל to roll oneself, to throw oneself to throw himself (to fall) upon us Gen. 43,1%; פַּחַת שֹאָה amidst a roaring noise they rolled themselves along Jb. 30,14.

I. m. dung, excrement (see also عَلِيمًا).

לְּבֶלְ Ch. m. heaviness (prop. rolling) לְּבָלְ Ch. m. heaviness (prop. rolling) לְבָּלְ A big, heavy stone Ezr.5,8. לְבָּבְ II. (c. לְבַבִּ) m. prop. turn, hence: cause, sake; only with בּבָלְ לִבְּי for the sake of Joseph Gen. 39,5; לְּבָלְבָּ 30,27 a. f. קבָּבְּלִבְּ 12,13 for thy sake; בּבְלַבְּ Deut. 1,37 for your sake.

Jb 20,7; pl. בּלֶּלְל, c. בָּלֶלְל Ez.4,12 a. 15. (Acc. Fuerst the sing. is בּלֵל after the form of אַ which has the same reduplication in the pl.:

pr. n. m.

ווְלֵב (fut. בַּלְבוֹי) to wrap, to cover.

(sf: בְּלֶבּי ) m. prop. something wrapped together, hence: shapeless mass, undeveloped form בְּלֶבִי my undeveloped form (i. e. my embryo) did thy cyes see Ps.139,16; in later Hebrew: an idiot, a fcol.

נְלְמוּך (f. נְלְמוּדְה adj. solitary, desolate; of a woman: barren, unfruitful.

to move with violence; of a quarrel; to be enkindled יְּרִבְּע הָרִיב נְמִישׁ before the quarrel is enkindled, leave it off Pr.17,14; of a person: to enrage oneself יְרָבִּילִי יִרְיִבּנְּעְ מִוּשׁ and every fool enrageth himself Pr.20,3.

בּלְעָד (r. n. 1) grandson of Manasseh and another person, patr. בּלִעָד .— 2) Gilead, a province east of the Jordan; originally בַּלִעָד Gen. 31,48 (Fuerst a. Stb.).

בּלְעֵד pr. n. see בּלְעֵד 2.

acc. Stb.: to glide down (Fuerst: to stretch oneself, to lie down) אָבְיִשׁר מִהַר גִּיְשֶׁר that glide down (descend) from mount Gilead Cant.4.1.

as well ... as; negatively: neither... nor; אַ בּם לְּאָ מָבְּי בְּטָּ even when, although – 2) adv. yet, however יַבְּיבְי בְּיִלְ yet, they have not prevailed against me Ps.129,2.

សក្នុង Pi. សក្កា to drink in, to swallow:

poet. of a war-horse: יְבַהֵּא אָרֶץ he swalloweth the ground Jb.39,24.

Hiph. הּנְמִיא to give to drink gen. בּנְמִיאִנִי נָא give me to drink Gen. 24.17.

m. papyrus-plant, bulrush, reed.

אבי m. prop. fist, hence: span (a measure).

ת acc. Stb. probably fist-fighter (Rashi: dwarf, pigmy); only pl. בַּבְּרִים Ez.27,11.

m. 1) a weaned child (see בית בְּמוּל ... 2) pr. n. m.— בית בָּמוּל see under בית בָּמוּל ...

קמול (אַנְיוּ (מַשְּׁר לּוֹ desert, benefit, recompense, reward בְּמוּל (אַנְיוּ (אַנֶּשְׁה לּוֹ the desert of his hands shall be given him Is.3,11; בְּלְינִי (אַנְיוּ בְּלִי מוֹלְיוֹ all his benefits Ps.103,2; with הַשֵּׁב to give a reward, to recompense Pr.12,14 a. 1917.

ק (pl. נְמוּלִית) f. recompense. זין vr. n. a place in Judah.

לְּמֵל I. (fut. בְּמֵל ; pt. בְּמֵל ) prop. to bring to an end or limit, hence:

1) intr. to ripen, to become ripe בְּמֵל intr. to ripen, to become ripe ing Is.18,5; tr. to yield ripe fruits בּמֵל שֵׁבְוּיִם and it yielded ripe almonds Num.17,23.— 2) to wean (from the breast); inf. sf. בְּמֵל שִׁבְּיִם until thou have weaned him 18.1,23; pt. p. בְּמֵלֵל weaned from the milk Is.28.9.

Nuph. נְבָּמֵל (fut. יְנָמֵל ) to be weaned נְיָבְּל הַיָּלֶר וַיִּבְּטְל and the child grew and was weaned Gen. 21,8; בַּעַר so soon as the child shall be weaned 1S.1,22.

וֹנְמֵל (fut. נְמֵל , pt. נְמִל ) to give according to desert, to reward, to recompense, to benefit יְנְמִל יִינְיִי יְיִנְיִי וְיִנְיִי וְיְנִיי וְיִנְיִי וְיְנִיי וְיְנִיי וְיְנִיי וְיִנְיִי וְיְנִיי וְיְנִיי וְיְנִיי וְיְנִיי וְיְנִי וְיְנִיי וְיְנִיי וְיְנִיי וְיְנְיִי וְיִנְיִי וְיְנְיִי וְיִנְי וְיְנְיִי וְיִי וְיְנְיִי וְיְנִי וְיְנִי וְיְנִי וְּיְנִי וְיְנִיי וְיִנְיִי וְיְנִי וְיְנִי וְיְנִי וְיִנְיִי וְיְנִיי וְיִנְיִי וְיִנְיִי וְּיִי וְיְנִי וְּיִנְי וְיִי וְיִי וְּנִיי וְיִי וְיִי וְיִי וְּנִיי וְיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְּיי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְיִי וְּיִי וְיִיי וְיִי וְיִיי וְיִי וְיִי וְיִיי וְיִיי וְיִי וְּיִיי וְיִיי וְיְיִיי וְיְיִי וְיְיִיי וְיְיי וְיְיִיי וְּיִיי וְיְיִיי וְּיִיי וְּיִיי וְּיִיּי וְּיִיי וְּיוּיְיּי וְיִיּיּי וְיְיִיי וְּיוּי וְּיוּיְיּי וְּיִיי וְיְיי וְיְייִיי וְייִיי וְּיוּיּיּיּי וְיוּיִיּיִיי וְיִייּיּיּי וְיִייּיוּיְיִיי וְיוּיִייּי וְיוּייְיי וְיוּייְּיִייּיִייּיִיּייִייְיִייִייִייְּייִייי וְייִייי וְיוּייִייִייְיייי וְיוּיְיִייִייְיייי וְייִייְּייִיייִיייי וְייִיייי וְיייִיייי וְייייי וְייִייייי וְייייי וְיייִיייי

נְּמָלֵים (pl. בְּמַלִּים , נַמַלָּים (com. camel. בְּמַלִּים pr. n. m.

אָליאָל pr. n. a prince of the tribe of Manasseh.

לְמֵל (fut. בְּמֵר זְנְמֵל ; pt. גְמֵר מָל 1) to end. to cease to be דְמָר דְּמָר the pions have ceased to be Ps.12,2.— 2) to accomplish if the Lord will accomplish for me Ps. 138,8; בְמֵר עָבֵי unto God that accomplisheth [his goodness] on me 57,3 (Stb.: that bestoweth his care on me).

Ch. to perfect; pt. p. נְמֵיר the perfect Ezr.7,12.

קב" pr. n. 1) son of Japheth.— 2)

people descended from Gomer. - 3) wife of the prophet Hosea.

pr. n. m. Jer.29,3.

זר אבירוד pr. n. m. Jer.36,10.

(pl. נְנִים) m. garden בּּן־עֵדֶן the garden of Eden Gen.2,15.

Niph. נְּנְנֵב (fut. יְנָגָב) to be stolen. Pi. אָנָ (fut. יְנָגָב) to steal; pt. that steal my words Jer.23,30; with בֹּלֵב to deceive.

Pu. אַבָּל (fut. בַּבָּל ; inf. בַּבֹּל to be stolen away Gen.40,15; with אָל to be imparted secretly בַּבָּל וְנָבָּל and to me a word was imparted secretly Jb.4,12.

Hithp. הְלַנֵּבֶּב to steal through, to repair to a place by stealth.

(pl. נַנְבָרים m. thief.

הנבה f. something stolen, theft.

pr. n. m.

רוב (בוֹן: pl. חוֹנֵים) f. garden.

קנה (בּהְא) f. garden אָנָת אָנוֹ nutgarden Cant.6,11. to gather in, to hide.

(only pl. c. (גְּנָוֹיִ הַפְּלֶן (only pl. c) m. 1) treasury קנו הַבְּלָן הַבְּלֵן 3,9.— 2) chest בְּנִי בְּרִנִים chests of colored cloth Ez.27,24.

Ch. m. treasure בית־גְּעִייָא the treasure-house Ezr.5,17.

יון m. treasure-chamber; pl. sf. יוֹנְינָ m. treasure-chamber; pl. sf. יוֹנָינָ m. treasure-chamber; pl. sf.

נול, אָל (inf. נְעַל ) to cover, to protect, to shield (with גָּלָן).

Hiph. אַה (fut. אַבְּיָ) to be a shield (with אַט over, אָבָ around).

ונתוי a. ניתוי pr. n. m.

נְעָה (inf. נְעִיה; fut. נְגְיָה) to cry, to low (of oxen).

בּעָה pr. n. a place near Jerusalem. נְנָעֵל נְנָעָל (fut. נְנָעֵל) to reject, to abhor, to detest (with the accus. or ב).

Niph. נְנְעֵל to be rejected, to be cast away.

Hiph. הְנְעִיל (fut. נְגְעִיל his bull away שֹרוֹ עָבַר וְלֹא יַנְעִיל his bull engendereth and casteth not away (i.e. he does not waste his seed, Jb. 21,10.

על pr. n. m. €על

m. loathing, aversion.

 vourer (i e the destroyer) Mal. 3,11. אָרְיָנְי גֹעֵר לְכָם אֲתֹּדְהַעָּרְע Mal.2,3 I will rebuke unto you the seed (Ges.: I will deny you your harvests).

נְעָרָה, sf נְעָרָה, (c נְעָרָה, scolding, threatening.

גְעַשׁ (fut גְעַשׁ) to shake, to tremble. Pu. געַש (fut יְגֹעֵשׁ) to be shaken. Hithp. a) הְרְגַעַשׁ to be in commotion, to be shaken. b) הְרָגִעִשׁ to totter, to reel.

יי בְעַשׁ pr. n. a mountain in Ephraim עַרָּבְיּעִשׁ valleys at the base of this mountain 2S 23,30.

מעתם pr n. m.

קב (sf. יבֹּי, pl. c יבֵּי) m. prop. back, hence: 1) high point, top יבֵּי מְרוֹמִי the tops of the height of the town Pr.9.3.— 2) fig. body, person יבֹּי וֹמִי he shall go out with his body, i. e. by himself Ex.21.3.

ቫኔ Ch. (pl ነነ\$2) m. wing.

נְבֶּלֶוֹ (sf. נְבָּנוֹ , pl. נְבָּנוֹ ) f., rarely m. vine, vine-stock.

m. a kind of strong tree (acc. some: cypress; others: cedar).

f. brimstone.

אַ pt. of אַנ, which see.

גרים (sf. בְּרָהָ, pl. גרים, c. אַרָה) m. stranger, foreigner, guest.

קן see זו,

לן see און, און.

873 pr. n. m.

m. itch, scurvy.

ז (בְּבֵע (בְּבֵע (בְּבֵע (בְּבֵע (בְּבַע (בְּבַבע (בּבַע (בְּבַבע (בּבַע (בּבַבע (בּבַבע (בּבַבע (בּבַע (בּבַע (בּבע (בּבַבע (בּבַבע (בּבַבע (בּבַבע (בּבַבע (בּבַבע (בּבע (בּבַבע (בּבַבע (בּבַבע (בּבע (בּבבע (בּבבע (בּבע (בּבבע (בּבבע (בּבבע (בּבע (בּבבע (בּבבבע (בּבבע

וְנְרָנְרִים (pl. נְרְנָרִים m. berry.

יבְּרֶגְּרֶת (only pl. c. בּרְגָּרָת f. neck, throat

pr. n. one of the Canaanitic peoples.

only Hithp. הְּלָבֵּר to scratch oneself.

נְרָה Pi. בְּרָה (fut. וְנָבֶה) to kindle, to provoke, to stir up.

לבְרָה f. 1) cud מְעֵלֵי הַגְּרָה those that chew the cud Lev.11,4.— 2) grain (weight =20th part of a shekel).

נְרוֹנְי (sf נְרוֹנִי ) m. throat, neck.

הרות f. shelter, inn.

נְנָרֵוּ (בְּרַבּ) Niph. נְנָרֵוּ to be cut off.

לרני (Ktib יוֹרְי) pr. n. a people in the south of Palestine 1S.27,8, whence acc. some בר גרוים.

pr n. a mountainin Ephraim (acc. some from ברוֹים, which see).

m. axe.

acc. Stb. to rummage, to seek gropingly, whence: גיבל a lot or voting-stone (which is drawn by groping in the urn).

הַלְבְלֹּי Ktib Pr.19,19 for לְּבָּלְי (Stb., like Ges., derives this word from the assumed stem בָּבל and he renders it: seeking for.)

fig. strength בָּרֶם (בְּרֶבְיּי, pl. sf. יְבָּרֶם m. 1) bone; fig. strength מּבְּרֶם a strong-boned ass Gen.49,14.— 2) essence of a thing, self מְבָּרֶם הַבְּעֵּלִיתְ הַבְּרֶם הַבְּעָבֶּים הַבְּעָבִים הַבְּעבִים הַבְּעבים הבּעבים הבּבּעבים הבּבּעבים הבּבּעבים הבּבעבים הבבּבעבים הבבים הב

נָרָם (den. from נְּרָם to strip off bones; fig. Zph.3,3 of judges who are compared to evening-wolves: אַנְרָמוּ לַבְּקָּה they do not strip off the bones in the morning, i.e. in their avidity they complete their preying in the night (others: they let nothing remain for the morning).

Pi. בוֹם (fut. בְּרֵם יְנָרֶם he will strip off their bones Num 24, 8 (others: break their bones); וְאָרֵה הְנְרָמִי הְנְרָמִי הְנְרָמִי הְנְרָמִי הַ הְנְרָמִי הַ הְנְרָמִי הַ הְנְרָמִי its sherds Ez.23,34 (Stb.: thou shalt lick clean; others: thou shalt break to pieces).

בְּבְם Ch. (pl. sf. נְּבְמִיהוֹן m. bone. בָּרְמִי pr. n. m.

 $rac{1}{2}$  (sf. נְרָנִי <math>pl. הַנְרָני, c. הַנְיָני f.

1) open place (before the gate of a city).— 2) threshing-floor; fig. of the oppression of Israel: 72 the son of my threshing-floor, i. e. the one trodden like grain Is 21.10.

to be crushed בְּרְסָה נַפְּשֵׁי לְתַאֲכָה to be crushed from longing my soul is crushed from longing Ps.119,20.

Hiph. הְּנְרֵים (fut. נְיָנְרֶם) to crush, to break.

לא (fut יוָרָע אָרָיִי, pt. p. בַּרָבָי; mf. עַרָבּיִי וווי to withdraw, to diminish לא לא לא ייִרע בּירִין אָרָע אָרִין אָיִין אַיִּיין אַיִּין אַיִּרַע אַיִּין אַיִּרַע אַיִּין אַיִּרַע אַיִּין אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּין אַיִּרְע אַיִּין אַיִּין אַיִּרְע אַיִּין אַיִּין אַיִּרְע אַיִּין אַיִּרְע אַיִּין אַיִּרְע אַיִּין אַיִּרְע אַיִּין אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּין אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּין אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּר עְּיִּבְע אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּרְע אַיִּין אַיִּין אַיִּרְע אַיִּין אַיִּרְע אַיִּין אַיִּרְע אַיִּין אַיִּיְר אַיִּין אַיִין אַיִּין אַיִּין אַייִין אַיִּין אַיוּין אַייִין אַייִין אַייִין אַייִין אַייִין אַיוּין אַיִּין אַיוּין אַיִּין אַיִּין אַיִּיִין אַיִּין אַיִּין אַיִּין אַיִּין אַיִּין אַיִּין אַיִּין אַייִין אַיִּין אַיִּין אַיִּין אַיִין אַיִּיִין אַיִּין אַיִּיִין אַיִּייִין אָיִיין אַיִּיִין אַיִּייִין אַיִּיִין אָּיִין אַיִּיִין אַיִּין אָיִין אָּיִין אַיִּין אַיִּין אַיִּין אַיִּין אַיִּיין אַייִין אַיִּיין אַיִּיין אַייִין אַיִּיין אַייִין אַיִּיין אַייִין אַייין אַיין אַייין אַייִין אַייִין אַייין אַיין אַייין אַייין אַייין אַייין אַייין אַיין אַייין אַייין אַייין אַייין אַייין אַייין אַייין אַייין אַייין אַיייין אַיייין אַיייין אַייין אַיייין אַייין אַיייין אַיייין אייין אַיייין אַיייין אַייייין אַיייין אַיייין אַיייין אַייין אַייייין אַיייין אַיייין אַייייין אי

אָרָע (יְגָרֵע יְגָרֵע (fut. יְגָרַע יְגָרָע יְגָרָע הַעָּרָע הַעָּרָע יִנְרָע מַעָּרְכָּךְ to be diminished, to be deducted קּבָּרַע מַעָּרְכָּן and it shall be removed (deducted) from thy estimation Lev.27,18; רְבָּירַע שֵׁבִר why should the name of our father be removed Num.27,4.

Pi. אָכֵע (fut. יְנָבֶר נְיְבָּרִים to attract, to draw up יְנָבֶר נְיְבָּרִים he draweth up drops of water Jb.36,28.

קָרָאָ sweep away; sf. בְּיָבָּא Jud.5,21 he swept them away.

וֹבָרַך I. (fut. יְגֹר) to draw, to drag

up ינֹרהוּ בְחֶרְמוֹ he draggeth it up in his net Hab.1,15.

Niph. לְּבֶּר to be drawn, to flow away אַבְּרוֹת בְּיִים מַבְּערוֹת מַנְיִים drawn (flowing) away on the day of his wrath Jb.20,28.

II. (fut. וְבְּרְ II. (fut. בְּרָר) to cut, to saw, to grind, to chew בְּהָה לֹאִרְגָּר he cheweth not the cud Lev.11,7.

Pu. גבר to be cut off, to be sawed; pt. מְנֹרְרוֹת בַּלְּיִנְהָה sawed with a saw 1K.7,9.

Hithp. הְתְּגוֹרֵה to tear, to rage מְתְּגֹּרֵר a raging storm Jer 30,23 (others render מְתְּגֹרֵר 'continuing', 'abiding', from גור L).

דָרָ pr. n. a city in Philistia.

גרשׁ (from גּרְשְׁה) m. prop. something ground, hence: grits.

נֶרֶשׁ וְרָחִים II. m. fruit, produce נֶּרֶשׁ וְרָחִים fruit of the moons (months) Deu . 33.14.

I. to be crushed, to be ground (בְּבַבּם).

איף. בּגְרֵשׁ (pt. בְּגְרָשׁ) to be driven or east out אָנֶרָד אֵינֶן I

am driven out from before thy eyes Jon.2,5; of the sea: to be troubled בַּיָם נְגְרָשׁ like the troubled sea Is.57,20.

Pu. לבשׁ to be driven forth they were driven forth from Egypt Ex.12,39.

III. same as נָרַשׁ to take hold of, to seize upon, whence גְּרְשָׁהּ (Fuerst).

קּרְשְׁה; (from בָּרֵשׁ III.) f. extortion, robbery (Ges.: expulsion, from הַרִימוּ גָּרְשׁתִיכָם מִעַל־עַמִּי (II.) בְּרַשׁ remove your extortions from my people Ez.45,9.

נְרְשׁרְן pr. n. m. Gen.46,11 (בְּרְשׁרְּן pr. n. m. Gen.46,11 (בִּרְשׁרָּן Num.3,23.

pr. n. 1) son of Moses Ex.2, 22.— 2) another person mentioned in Ezr.8,2.

Manasseh.— 2) a kingdom in Syria.—3) a district in the south of Palestine

ת (גְּשֶׁםְיּ, בּ, נְּשְׁמִים, נּ, נְּשְׁמָים, נּ, נְּשְׁמַם m. rain אָם יִמְּיְאוּ הָעְבִים גָּשֶׁם if the clouds be full of rain Ec.11,3; הוא rain of beneficence Ps. 68,10; בְּבְבָה

Ez.34,26; sometimes roupled with its synonym מְשֶׁר to emphasize its meaning: מְשֶׁר מְשֶׁר abundant rain Zeh.10,1; אָשֶׁם מְשְׁרוֹת שָׁוּוֹ the pouring rains of his strength Jb. 57,6.

וּשֶׁם וּ וּוּ. pr. n. m. Neh.2,19 בּשֶׁם וּ 6,6.

י (den. from נְשֶׁם (l.) to rain (Kal not used).

Pu. בְּשֶׁבְּ to be rained upon; only Ez.22,24 אָבֶייְ הּי לֹא נְשְׁבְּ a land... that is not rained upon. (Because of the dageshed He some lexicographers assume that אַבְּשָׁבְ is a noun with the suffix אַבָּי its form being בַּשֶּׁבְ בִּשׁבָּ rain).

Hiph. דּוְשִׁים to cause to rain, to give rain, pt. pl. מֵגְשָׁמִם Jer. 14,22 those that give rain.

בְשָׁבְ Ch. (sf. בְּשָׁבָה, וְנִישָׁבְה) m. body.

א נְשָׁמַר see בַּשָּׁמַרְ II.

pr. n. 1) a district in north eastern Egypt.—2) a city in Judah.

NET's pr. n. m.

נְבֵּשִׁשׁ Pi. נְשִׁשׁ (fut. נְבַשִּׁשׁ) to grope נְבַשׁשׁ we grope like the blind on the wall Is.59,10.

ת ו. (pl. גָּתוֹת) f. wine-press.

אַנְ II. pr. n. a city in Philistia; with ה loc. הַּבְּי ; gent, הָּבִּי .

בתים pr. n. a city in Benjamin.

בּתְּיה acc. Ges. gent. f. a musical instrument of אַ (Fuerst; a musical body of Levites, who had their chief seat in the Levitical city מַבּת בְּמַן.

רָבֶּי pr. n. son of Aram Gen.10,23 (Fuerst: an Aramean people and district).

אַדְ Ch. dem. pron. f. this אַדְגאּדְאָ in this horn Dan.7,8; אָדְרָגָאּדְ from the other 7,3; אָדָ יִּדְ one against the other 5,6.

בְאַב (verb. n. בְּאַב) to faint, to languish, to pine away בָּבְּשׁ דָאָבָה soul that languisheth Jer.31,24: my eye lan-

guisheth from affliction Ps. 88, 10; קלא־יוֹסִיפּוּ לְדַיִאַבְּה עוֹד and they shall not languish any more Jer. 32,11.

דאבה f. languish, fear.

דאבון f. pining, faintness.

קג see דָּאנ.

אַבּ (fut. אַבּוֹי) to be troubled; with accus. or אָרִבְּי נְצִּבְּי to fear אָרִבְּי בָּבְּי אָרָתְי אָרָתְי אָרָתְי מָבְּיִבְּי אַרְתְי אָרָתְי אַרְתִי בְּבִּינְ מַבְּיִבְּיאַר מְבִּיבְּיִ אַרְתְי אַרְתְּי אַרְתְי אַרְתְּי אַרְתְי אַרְתְּי אַרְתְי אַרְתְּי אַרְתְי אַרְתְּי אָרְתְי אָרְתְיי אָרְתְי אָרְתְיי אָרְתְייי אָרְתְיי אָרְתְייי אָרְתְייי אָרְתְיי אָרְתְיי אָרְתְיי

anxious 134 157 and he will be anxious about us 18.9,5.

דאָנ pr. n. an Edomite 18.21,8 = דּאָנּגּ Ktib 22,18.

קרָבֶּר מִרְבָּר anxiety, fear מְרָבָּר מְרָבָּר for fear of the thing Jos.22,24.

קאָר (fut קּאָר, ap. איַן) to fly, to flit, to soar בֿיָבֶּי רוּם and he flitted on the wings of the wind Ps.18,11.

ראָק f. bird of prey, vulture.

אד see דוֹד pr. n.

בּים, דוֹב (pl. דְּבָים) com. bear, shebear.

17 Ch. same as Heb.

אָבֶּק (from אָבָּדְ בִּיּזְ to flow) m. affluence; occurs only Deut.33,25 with sf. אַרְבָּיִרְדְּ דְּבָיְאָדְ as thy days, so shall thy affluence be (others: as thy young age, so shall thy old age be).

דוֹבֶב Po. דוֹבֵב to eause to speak, to make talkative דוֹבָב שָּבְּתִי וְשִׁנִים making talkative the lips of those that are asleep Cant.7,10.

דְּבָּת f. talk, evil report, slander בְּת עְם a talk of the people Ez. 36,3; וְצִיאוּ רְבַּת הָאָרֵץ and they brought up an evil report of the land Num.13,32; בּיְבַּתְם אַתריִבְּתָם and he brought... an evil report of them Gen.37,2.

קבורה (pl. דְבוֹרָת) f. bee.

יד דבורה pr. n. 1) nurse of Rebecca.— 2) prophetess and judge of Israel Jud.4,4. Ch. to sacrifice; pt. pl. אַמר לידְרָחִין the place where they were sacrificing Ezr.6,3.

רבחן (pl. וְרְבָחִין) m. sacrifice.

excrements of doves (acc. Fuerst from בְּבִיוֹן after the form אֶבִיוֹן; older Jewish interpreters: בְּבִיוֹן the flux of doves).

וֹּרָיִר I. m. innermost part of the temple, the holy of holies.

קְּבִיך II. pr. n. 1) a Phenician king.— 2) a Phenician city, formerly called קְרֵית־מַבְּר Jud.I.11 cr קּרְיַת־מַבְּר קבָר Jos.15,49; see also מַנָּה

קבלים (c. דְבֶּלִים; pl. וְבְבֵּלִים) f. cake of figs, a lump בְּלָה בְּבֶּלָה a piece of a cake of figs 1S.30,12; דְבֶּלֶת a lump of figs 2K.20,7.

קּבְלְּחְ f. a city on the northern border of Palestine Ez.6,14 (probably = דְבָלְה Jer.52,9).

דבלים pr. n. m.

דּבְלְחִים pr. n. a city in Moab.

דְבָקְה, הְבְּקָה (f. הְבָּקְה, הְבִּקְה, הְבְּקָה; pl. הְבָּקָה, הְבָּקְה, הְבָּקְה; fut. בְּבָּקָה; inf. הְבָּקָה (with ב, ל or בְּבָּקָה; to cleave, to stick, to cling, to adhere, to be attached; with "בִּבְּהָה; to follow close after; with accus.: to overtake, to catch בְּבָיְרָיִ הְבָּבְיִה בְּבָּרָי בְּבָרָי בְבָרָי בְּבָרָי בְּבָרִי בְּבָרָי בְבִיר בּבְרָי בְּבְרָי בְּבָרְי בְּבְרָי בְּבְיּבְיּי בְּבְיּבְי בּבְיּבְי בּבְיּבְי בְּבְבָּבְי בְּבְיּבְרָי בְּבְבָּבְי בְּבָבְי בְּבְבְיּבְיי בְּבְיּבְיי בְּבְיּבְיי בְּבְייבְיי בְּבְיּבְיי בְּבְיּבְיי בְּבְיּבְיי בְּבְיבְיי בּבְיּבְיי בְּבְיי בְּבְבְיי בְּבְיּבְיי בּבְיי בְבְיי בְיּבְיי בְיּבְי בְיּבְי בְּבְיּבְיי בְּבְיי בְבְיּבְיי בְּבְיי בְבְיי בְּבְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בּבְיי בְיבְיי בְיבְיי בּבְיי בְיּבְיי בְיּבְייי בְיבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְיי בְיּבְייי

Pu. pan (fut. pan) to be strongly attached.

Hiph הְרְבִּיק (fut. יֵרְבֵּק) with אוֹ ניבְבִּק (fut. יַרְבֵּק) with אוֹ ניבְבִּק (fut. יַרְבִּק) with יבִּיק (to cause to cleave, to make adhere; with 'אַחָר to pursue, to follow close after; with accus.: to overtake הַרְבִּיְקְרָהוּ the battle overtook him Jud.20,42.

Hoph. בְּרָבֶּק to be attached, to cleave; pt. יְשׁוֹנְי מְדְּבָּק מֵיִּלְקוֹדְי my tongue cleaveth to my palate Ps. 22,16.

רַבַּק Ch. to cleave, to stick.

קבקים (f. קבקים; pl. m. רְבַקּה) adj. cleaving, attached to (with 5 or ב).

קבקים m. welding, soldering, union; pl. דְּבָקים 1K.22,34 joints of a coat of mail.

Niph. if to speak to one another, to converse.

Pi. רְבָּרְ (fut. יְבָּרָ, pt. רְבָּרָ, f. יְבָּרָ, f. יְבָּרָ, f. יִבְּרָ, imp. a. inf. רְבָּרָ, רְבָּרָ, ito speak; with יִבְּרָ, ito speak to him Ex.4,15; with עָרִי, to speak concerning לְבַבֶּרְלוֹי עַלְיִאָרָ, to speak to

רש. דְבֶּר (fut. יְדָבֵר; pt. בְּרִי to be spoken; to be wood בְּיִים שִׁיְדְבַּר בְּה will be spoken for (wood) Cant. 8,8; בְּרַבְּרוֹת בְּיְבֶּר בָּךְ glorious things are spoken of thee Ps.87,3.

Hithp. to converse, to speak; only pt. מְבָבֵר אָלְי (for מְתְבַבְּר אַלְי Ez.2,2 (מְתְבַבָּר אַלְי and I heard him that conversed with me).

II. to drive (herds), to drive along (rafts), to lead (comp. Talm. קְבַּבְנָא, דַבָּר leader); fig. to drive away, to snatch away, to destroy, whence:

Pi. דְבָּרְ to exterminate בְּבְרָבֶּרְ מָרֵעְ מָלְבְּרְ and she exterminated all the royal seed 2Uhr.22,10.

Hiph. הְדְבִּי (fut. ap. בְּרָבִי to subdue יַבְּבִי מַהְיִם מַּחְבֵּי and he subdueth nations under me Ps.18,48.

רַבָּדָ (c. בְּבָּדִים $;\;pl.$  רָבָּדִים $,\;c.$  רָבָּדָיםm.1) word, speech לאוצא מִפִּיבֶם דָבָר a word shall not proceed out of your mouth Jos.6,10; דַּבָרִים אַחָדִים the same words (language) Gen. 11,1; לֹא אִישׁ דָבָרִים אֲנֹכִי I am not a man of words Ex.4,10; נְבוֹן דָבֶר intelligent in speech 1S.16,18.-2) report, news אֶבֶּת הַנְּבָר הַבְּבָר אֵיֶיג ישָׁמַעְהִי true was the report that I heard 1K.10,6.— 3) answer בַּישִיב he who returneth an answer Pr.18,13.- 4) order, command, commandment מַלְכוֹת let there go forth a royal order Est. 1,19; צְשֶׁרֶת הַדְבָּרִים the ten commandments Deut.4,13. - 5) thing, something, anything בַּל־דָבֶר מא באים anything that cometh into the fire Num.31,23; עָרוַת דָבָר something shameful (literally: shame of something) Deut.24,1; Deut.22,14 charge of the commission of something, i. e. accusation (see דָבַר־מַה; וְעַלִילָה); Num.23,3 anything which; with a negative particle: אין דַבָּר it is nothing Mum 20,19; אַל־תַּאֲשׂוֹ דָבָר do nothing Gen.19,18; אָדָבֶר Am. 6,13 thing of naught, insignificant thing.— 6) matter, affair דָבֶר לִי ו אליה I have a matter for thee 1K.2,14; דְּבֶרִי הָאַתוֹנית the matter of the asses 1S.10,2.- 7) cause, law-suit בַּעַל דְּבָרִים one who hath a cause Ex.24,14. - 8) event, octhe events דְּבְרֵי הַמְּלְחְבָה of the war 28.11,18; דָּבָרֵי הַנְּמִים the events of the days (1. e. chronicles) IK.15,7.— 9) course, order (before words denoting time) לבר שנה בְּשָׁנָה the course of every year, i. e. yearly 2Chr.9,24; בְּבֶר יוֹם the order of every day, i. e. daily Ex.5,13:— 10) joined to יוֹם בּיוֹם because of, on account of, for the sake of יבר שָׁר שׁר יִבר שָׁר because of Sarai Gen 12,17; before a verb with addition of בַּלּריבָר שִׁר לֹא־צַעַקה a verb with addition of בַּלּריבַר שִּׁר לֹא־צַעַקה because she cried not Deut.22,24.

דֶּבֶּר (from בְּבַּר II.) m. destruction, p: stilence, plague; pl. sf. אָהִי דְּבָּנִיקּ where are thy plagues, O death! Hos.13,14.

m. prop. a place to which herds are driven (see אור), whence: pasture or sheep-fold (יְרָעוֹ בְּבְּיִבְים בְּבְרָבְרִם a sa flock in the midst of its pasture (or fold) Mic.2,12; בְּבָרִים) and the sheep shall feed as on their pasture (others: after their manner'.

קבר see דְּבָרְ II. 2; only with ה loc. הַבְרֵה Jos.15,6.

기르크 Jer.5,13 acc. Fuerst: the speaker, i. e. the spirit of God speaking through the prophets (others: the word).

קבְרָה f. utterance; only pl. with sf. a. pref. קּבְרָהְיֹך shall receive of thy utterances Deut.33,3.

גֶּל־הָנִת (c. דְּבְרָת: sf. הְבְרָת) ל. 1) בְּבְרָת cause (Stb.: speech) בְּבְרָת צֵל Ch. (c. דְּבָרָת) f. cause צֵל in order that Dan.2,30.

לְּבְרָה (only pl. דּבְרָה) f. prop. driving (from בְּבָר II.), hence: a raft.

ַדְבֹירָה see דְבֹרָת. דֹבְרָה see דִבְרָת.

דְּבְּרֵת m. n. a city in Issachar (acc: Fuerst הֲרָבָית Jos.19,20).

(Fuerst).

יְבְשׁ (sf. דְבִשׁי) m. honey (prop. something slimy) ציף דְבַשׁ honey-comb Pr.16,24.

ור בּיבְּישֶׁת (prop. a lump of flesh. hence: hump (of a camel). — 2) pr. n. a place in Zebulun.

בְּנִים (once בְּאֹבְ Neh.13,16; pl. דְּנִים, c. רְנָיִי m. fish.

וְנְתָם (c. וְנָתָם; sf. נְנָתָם) f. fish (collectively).

to grow, to increase, to multiply (whence דְּנָה, הְּבָּ fish, bc-cause of its great power of multiplication) וְיִבְנוּ לְרב בְרב and let them grow into a multitude Gen.48,16.

וֹן pr. n. god of the Philistines (in the form of a fish with head and hands of a man).

לְרָבּל (den. from בְּבֶל banner; fut. לִרְבּל to set up a banner בְּבֵּל אָ וֹהִינּוּ in the name of our God will we set up a banner Ps 20.6; pt. p. בְּבָל celebrated, distinguished בְּבָל distinguished among a myriad Cant.5,10.

Niph. לְּבָבְּל to be equipped with banners אַיְמָה כַּנְרְנֵלִית terrible as bannered has a Cant. 6, 4; acc. some בְּרָבְּלִית female warriors, amazons.

נקלים (sf. רְגָּלִים, pl. רְגָּלִים, c. רְגָּלִים) m. banner, standard, flag-

יְּבְּן (c. יְבָּנְי; sf. יְבָנְי) m. corn, grain, bread (from בְּנָר to grow).

לְבֶּר to gather, to hatch eggs קְבָּר יוֹלְא זְבָּר (בְּבָּר) וְלֹא זְבָּר as a cuckoo that hatcheth eggs which he hath not laid Jer.17,11; מְבָּרְה בְּצִּלְה and it shall gather its eggs under its shadow Is 34,15.

ק (du. בְּיָבְ , c. יְהֵי ; sf. בְּיְבָּ , יְהָנָ בְּיִ m. breast, teat.

קּדְה (acc. Stb. akin to בְּדָר only Hithp. fut. ו אָבְרָה (for אָבָרָה) to move, to walk, to wander אָבָרָה וֹ בַל־שְּנוֹתֵי I shall wander all my years Is.38,15; with sf. to wander with אָבְהַם עַר־בִּית אָּלְהָים 1 would walk with them to the house of God Ps.42,5.

head of a tribe which settled in eastern Arabia at the Persian gulf, and carried on commerce from that gulf to Tyre; = 727 Ez. 25,13 — 2) a descendant of Abraham by Keturah and founder of a tribe in northern Arabia.

קּבְינין pr. n. a Greek tribe descended from Javan Gen.10,4; — רוֹדְנִים 1Chr.1,7.

בּהַבָּא Ch. (def. בְּהַבָּא m. gold.

אָדְיָהָ Ktib Ezr.4,9 for אָּדְהָ pr. n. of a people.

קָרֶם (acc. Stb. akin to בּוֹם a. וּדְּהַם Niph. בְּהַהַ (pt. בְּוֹהָם) to grow dumb, to be stupefied, to be perplexed.

קוֹם (only pt. הוֹה) to run, to gallop.

דְּרָרָת (only pl. c הַהַרוֹת) f. gallop. דוֹאָב see הוֹאָב.

קוֹב'ת Hiph. הֵרִיב to cause anguish; only pt. מְרִיבוֹת נָפָּט that cause anguish of the soul Lev.26,16.

ם דוג (den. from ביג ה דוג and they shall fish them (catch them like fish) Jer 16,16.

제품 Ktib Jer.16,16 for 갖고, which see.

קירית דוּנָה f. fishing, fishery קירית דוּנָה fishing vessels Am.4,2.

קד acc. (ies. 1) = Syriac אד, Heb.

to agitate, to boil, whence דּוֹר a pot, a kettle.— 2) בְּדַר to love, whence דּוֹר, בּוֹנְאָים, etc.

קוֹר (sf. רוֹרִים, pl. רוֹרִים, m. 1) relation, uncle; קוֹרד nephew.~ 2) one beloved, friend Cant.6,3.— מְשָׁכַב דּרִים love בּיִרִים couch of love Ez.23,17 נְיִנְהָ דּרִים let us enjoy love Pr.7,18.

דוּד (פוּד m. 1) pot, kettle דוּד נְפוּים a seething pot; pl. דְּנְדִים ב. בּוּדָיִם ב. בוּדָאִים ב. בוּדָאִים Jer. 24,1.

רָוִד, דְּוִיד, pr. n. king of Israel and Psalmist 1 S. 16, 13; Am. 9, 11.

תְּאָנִים m. pl. 1) mandrakes Gen. 30,14; Cant.7,14 (lexicographers assume יוֹדְ as the sing.).— 2) one of the pl. forms of דּוֹדְאֵנִים baskets of figs Jer. 24, 1.

הודה f (from m. הוד) aunt Ex.6,20.

דּוֹדֶן pr. n. m. 1 Chr. 11, 12=Ktib דּוֹדֵן 2 S בוּ, 9. קרורון pr. n. 2 Chr. 20, 37.

דְּוֹתְ (Ges.=בַאַבָּ to languish, Stb.

באר to flow) to be ill, to be sick (of a woman during her menses); verb. n. sf. או בות דותה the separation during her illness Lev. 12,2 (non-suffixed form דות.).

קְּנֶה לְבֵנוּ (f. דְּנָה adj sick, ill דְּנֶה מְם our heart is sick Lam.5,17; of a woman during her menses: דְּנָה who is ill in ber separation Lev.15,33.

הַבְּיחַ, takin to בְּבָּח , בְּחָה *Hiph*. הֵבְּיחַ (*fut*. יָבֵיחַ 1) to expel, to drive out יַחָרְי he drove me out Jer. 51,34.— 2) to wash off, to cleanse, to purge שֵׁם יְדִיחוּ אֶת־הָעלֶּה where they washed off the burnt-offerings Ez.40.38; דְמֵי יְרוּשְׁלֵם וְדִיח and he shall purge the blood of Jerusalem from her midst Is.4.4.

יְדְיֵי (c. דְּיִי) m. 1) sickness, illness יְדְיִי bcd of illness Ps. 41,4.— 2) putridity, rottenness (Fuerst) קוֹי בַּוֹחְיִי Jb.6,6 as putridity in my food (i. e. loathsome to me).

adj. sick, ill יְלַבְּי בַּיִּי and my heart is sick Lam.1,22.

דויג see דויג.

בָּוֹר see בַּוֹיד.

קּרָן (akin to בְּלְבָה ; pret. דְּבָּן to crush, to beat, to pound בְּלֵּלְבְּאָרֹבְה pounded in a mortar Num.11,8. See also בַּזָּ

דּהֹכִיפֿת f an unclean bird mentioned in Lev.11,19: hoopoe or mountain-cock.

דוֹם (בְּמַם) to be silent.

דּבְּקְה f. silence, stillness; poet.
realm of silence אוֹרְבֵי דּוֹקְה those
who go down into the realm of
silence (i. e. death) Ps.115,17.

דּרְבְּה pr. n. 1) son of Ishmael and an Arabian tribe named after him — 2) a city in Judah.

מלים, דְּמָיֶה, דּוּמְיָה, adj. f. prop. silent, hence: trusting in silence, hoping, waiting אֶל־אָלְהִים דּוּמָיָה in God my soul is trusting Ps. 62,2; קְּמְיָה תְּהְלָּה for thee praise is waiting 65,2; as adv. in silence is trusting for the praise is waiting 65,2; as adv. in silence (i. e resignedly) 39,3.

לְּבֶּן הּוְּמְם adj. silent, dumb קבּן הּוְמְם dumb stone Hab.2,19; as adv.: in silence בּיִבְּי דּוּמְם sit thou in si lence Is.47,5; דְּיָבְי דּוֹמְם it is good that one should wait in silence Lam.3,26.

בּפֶשָׂק see דּוּמֶשֶׂק.

וְיִרָין , יְרוֹן , pl. יְדִין ; fut. יְרִין , יְרִין ; pt [그] 1) to rule, to govern 귀환 thou shalt rule תְּדִין אֵת־בֵּיתִי my house Zch. 3, 7. - 2) to judge דָן דִין עְנִי וָאֶבִיוֹן he judged the cause of the poor and needy וַבֶּם הַגִּוֹי אֲשֶׁר וַעֲבֹדוּ דָן ;Jer.22,16 and also that nation whom they shall serve will I judge (punish) Gen.15,14; בניים he will judge among the nations Ps. 110,6.— 3) with □ or ⊇: to contend or strive with לא יוֹבַל לָדִין עם שֶׁתַּקִיף מְמֵנוּ he is not able to contend with one who is mightier than he Ec.6,10; בַאָּדָם my spirit shall not always strive with man Gen.6,3.

Niph. נְיָהִי נְס contend בֵּיְהִי בְּיִה and all the people in all the tribes of Israel were contending 2S 19,10.

רון Ch. to judge; pt. pl. דְּלְנִין fer for דְּלְנִין Ezr.7,25.

m. wax.

קרין (fut. יְדוֹץ) to leap, to jump הְלְפָנִיוֹ הָדוֹץ דָאָבָה and before him leapeth terror Jb.41,14.

PIT Ch. to be fine, to be beaten small, to be ground; pret. pl. interest were ground (or fell to small pieces) Dan. 2, 35 (=Heb. PRT, which see).

I. prop. to turn, to circle, hence: to move oneself about a place, to dwell דּוֹר בָּאָרֵה נְישׁׁע to dwell in the tents of wickedness Ps.84, 11.— Ch. to dwell; pt. pl. בְּוֹרי Dan.2,38.

וּהְנִיתִי כַהּוֹר II. m. 1) circle, ball הְּוֹרְ מְתֹּי בַהּוֹר m. 1) circle, ball הְּוֹרְ and I will encamp against thee in a circle Is.29,3; rolling together like a ball Is.22, 18 — 2) pile of wood (בְּוֹרְהָהְ יִּ מִים the pile of wood for the bones Ez.24,5 (others take הור this passage as a verb and render it 'burn the bones', 'make a fire for the bones').

ת (דרים (pl. דרית , דרים (prop. circle of time (from אבר בור), hence: 1) generation קרר בור from generation to generation Ps.77,9; ביר בור היים for all generations 72, 5; ביר בורים for your generations בורי בורים (pl. 3,17.— 2) dwelling ביר בורי בורי בורים בורים

דאר, הוֹך pr n. a sea-town near Tabor, also called נָפַת דוֹר and בְּפַת דוֹר.

רּוְרָא Ch. pr. n. a place in Babylonia Dan.3,1.

דְּוֹשׁ, דִּוֹשׁ, דִּוֹשׁ, דִּוֹשׁ, דִּוֹשׁ, דִּוֹשׁ, דִּוֹשׁ pt. יַדְוֹשׁ to tread or stamp down וּלְצַּרְ תְּדוּשׁ גּוֹיִם anger thou treadest down nations Hab.3,12; יַדַּיַּח הַדְּוֹשֶׁבְּ תִּדּוֹשֶׁהַ the beast of the fields may stamp them down Jb. 39,15; (תְּדִישָׁה בְּיִשְׁה בָּיִשְׁה בַּיִּשְׁה בַּיִּשְׁה בַּיּשְׁה בּיּשְׁה בּיִשְׁה בּישְׁה בּישְׁה בְּיִשְׁה בּישְׁ בְּיִשְׁה בּישְׁה בְּיִשְׁה בּיִשְׁה בְּיִשְׁה בּיִשְׁה בְּיִשְׁה בּיִשְׁה בְּיִשְׁה בּיִּשְׁה בְּיִשְׁה בּיִּיִּשְׁה בּיִּשְׁה בְּיִשְׁה בְּיִשְׁה בְּיִשְׁה בּיִישְׁה בּיִּשְׁה בְּיִשְׁה בּיִשְׁה בּיִישְׁה בּיִישְׁה בּיִּיִּיְם בּיִּיִּיִּיְ בְּיִּשְׁה בּיִּיִּיְם בּיִּיִּיְם בּיִּיְבְּיִים בּיִישְׁה בּיִיבְּיִים בּיִישְׁה בּיִיבְּיִים בּיִיבְּיִים בּיִיבְּיִים בּיִיבְיִים בּיִיבְּיִים בּיִיבְּיִים בּיִיבְּיִים בּיִיבְּיִים בּיִיבְּיִים בּיִיבְיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבּיבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִבּיבְיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּייִּים בְּיִים בְּיִּים בְּייִּים בְּיִים בְּיים בְּיִּים בְּיים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיּ

Niph. נְרוֹשׁ (inf. הַרְּיִשׁ ) to be trodden down וְנָרוֹשׁ מוֹאָב and Moab will be trodden down Is.25,10.

Hoph. הוְדשׁ (fut. יוֹבִשׁ to be threshed לֹא בָּחָרוּץ יוֹבִשׁ הָצְח n.t with a threshing instrument is fennel threshed Is.28,27.

רוש כל. to tread down, to crush הַרְּקְנַה וְתַּדְּקְנַה and will tread it down and grind it up Dan.7,23.

רְּחֶרְ (inf. הֹחְדְ, verb. n. הַחְרְיָנְי pt. הֹחָדְ inf. to push, to thrust יְנְפּלּ הֹחָדְ הֹחִים thou hast thrust violently at me that I may fall Ps.118.13; pt. p. f. הַחִרְיָה pt. p. f. בְּדְרוֹיִה a tottering fence Ps.62.4.

Niph. נְּדְהָה (fut. בְּהָה) to be thrust down בְּרָעָתוֹ יִבְּהָה בְּיִשְׁע through his own evil is the wicked thrust down Pr.14,32. (pt. p. בְּיָם belongs to בְּבָּח, which see.)

Pu. ਜਜ਼ਜ਼ (3 pl. ਜਜ਼ਜ਼) to be thrust

down החו וְלֹא יְכֵלוּ קוֹם they are thrust down and shall not be able to rise Ps.34,13.

בהוה Ch. (enly pl. בהוה Dan.6,19) f. a word of doubtful signification, generally taken to mean: concubine or dancing girl (acc. Rashitable, banquet).

תְּחָבְ (בְּחְבָּי) Niph. (fut. רְּחָבוֹי) to be pushed forward בְּרָבּיה they shall be pushed forward and fall thereon Jer.23,12.

הָה, יְּהָה, downfall, destruction.

Ch. to be afraid, to tremble. Pa. בְחַלֹּ Pa. בַחַלֹּ

ורן acc. Fuerst = בון to grow.

m. millet (from החן).

דְּחַלְּ to drive on, to impel; pt. p. קּדָנִים dispatched in haste דָּלְנִים the runners went out in haste Est.3,15.

Niph. נְּדְחַף מָל־ to hasten נְּדְחַף hastened to his house Est. 6,12.

דְּחַק (fut. דְּחַק ; rt הַחָּק) to press, to oppress אָישׁ אָחִיוּ לֹא יִדְּחָקוֹ; they do not press one anoth r Jo.2,8; בּחַקּיהֶם those that afflicted them and oppressed them Jud.2,18.

 5,7; פין הי עילה is not sufficient for burnt-offering Is 40,16; בֵּי מַחָם בּירוֹ enough for his need Deut.15,8; enough for his whelps Nah 2,13; with sf. 그런 그와 eat thy fill Pr.25,16; Ex.36,7 sufficient for them. - 2) with 2, 3 as prep.: בָּרֵי אֵיש for the fire Jer. ַּבָּרִי שוֹפֶּר; in vain ib בְּדֵי רֵיק; 51,5℃ at the sound of the cornet Jb.39, 25; בְּרֵי רִשְׁעָתוֹ according to his fault Deut.25,2; בָּנוֹ בָּנוֹ according to our ability Neh.5,8.- 3) with as adv.: as often as, every time when, whenever מָּהֵי אַרַבָּר as often as I speak Jer.20,8; מָהֵי רַבְּרֵיך whenever thou spokest (prop. at every word of thine) 48,27; 역기 מָרֵל (every year 1S.7,16 שָׁנָה בִּשְׁנַה every new moon Is. 66,23.

די דְּרָב pr. n. a place near Mount Sinai.

דיבון pr. n. 1) a city in Moab Num.

32,34 דִּימוֹן Is.15,2; once taken by the tribe of Gad and named show that tribe of Gad and place in Judah Neh. 11,25 בימוֹנָה Jos. 15,22.

זיק see זיק.

דֵינָ (pl. בַּיָנִים) m. fisher.

רָיָּת (pl. דְּיִּת) f. kind of a bird of prey, a vulture.

ין m. ink.

ז דיבון see דיבון 1.

see דיבון 2.

ין (verb) see דין.

לְבֵּא דִין m. 1) judgment, justice יְדִי תְּי throne of justice Pr.20,8.-- 2) cause, law-suit, contention בּין־דִין between cause and cause Deut.17,8; יְדִין דִין יִין יִין יִין the Lord will conduct the cause of the poor Ps.140,13.- 3) sentence מִשְׁבֶּחְ דִין from heaven hast thou caused sentence to be heard Ps. 76,9.- 4) law יְדִין those who knew institute and law Est. 1,13.— See also יִשִּׁדִין .

דין Ch. (def. דְינָא יַתָּב m. 1) tribunal בינָא יָתָב a tribunal was set Dan. 7,10.— 2) justice דינָא יָתָב his ways are justice Dan 4,34. — 3) judgment, sentence דינָא בְּעָבֶר מָנָה let judgment be executed upon him Ezr.7,26.

וין m. judge.

בין Ch (pl. דַיָּנִין) m. judge.

דיבה pr. n. daughter of Jacob.

pr. n. an Assyrian people which settled in Samaria Ezr.4,9.

דיפת pr. n. see דיפת.

רָיִק m. watch-tower, bulwark.

דיש see דיש.

m. threshing-time.

קישון (m. 1) antelope, mountaingoat.— 2) pr. n. a) son of Seir Gen. 36,21, b) grandson of Seir Gen. 36,25

קַקּ, ^ קּדְ (pt. of קּוֹף) adj. crushed, oppressed יְרוֹם יְרוֹם לָשָׁפִּטׁ יָרוֹם to judge the fatherless and the oppressed Ps.10,18; pl. sf. יְשִׁנְא דַבְּיוֹ a lying tongue hateth those that are crushed by it Pr.26,28.

্ৰানু Ch. (f. নুনু) dem. pron. this.

to be crushed, to be dejected or humbled; pt. pl. נְּרָבָּאִים humble Is.57,15.

Pi. N크기 (fut. N크기); verb. n. sf. 기자키기 to crush, to cast down, to humble.

Pu. קְּרָבָּא (pt. מְרָבָּא , pl. מְרָבָּא) to be crushed, to be humbled.

Hithp. only fut. pl. אָרָבָּאוֹ Jb.5,4; a. 35,24 for יְּחָדֵבְּאוֹ (comp. Hithp. of נְּבָרָן I.).

אָבָי 1) m. crushing, contrition אַבְּרַבְּאָ thou turnest man to contrition Ps.90,3.— 2) adj. crushed, contrite בְּאָי רוּם those that are of a contrite spirit Ps. 34,19.

דְּבָה (fut. בְּהָה) to be bowed, cast down.

Niph. נְּדְבֶּיתִי (1) נִּדְבָּיתִי) to be crushed, to be cast down; pt. נְדָבֶּה Ps.51,19.

Pi. רְבָּיתָ (2 דָּבֶּיתָ) to erush.

תְּבֶּהַ f. bruising, crushing (particularly of the testicles) פְּצוּעַ דַּבָּה he that is mutilated by bruising Deut.23,2.

וְבְּיֹ m. prop. crushing, breaking (from דְּבֹי), hence: breaker, wave בְּבָרוֹת דְּבְיִבְּי ישׁאוּ נְבְּרוֹת דְבִיבְי the rivers lift up their waves Ps.93,3.

רבן Ch. (בן) dem. pron. this.

רָבֶר Ch. (=Heb. בְּבָר; akin to בְּבָר)

1) to stick into, to press into. —

2) fig. to impress, hence: to remember.

יְבֶר Ch. (=Heb. יְבָר; pl. דְּבָר) m. male of sheep, a ram.

וּבְרוֹן Ch. (from בְּרוֹן to remember) m. record.

רָרָן Ch. m. same as דְּרָרָנְיָ pl. def. אָבְרָנְנְיָּ book of records Ezr. 4,15.

דָל ח, לְּבָל from בְּלֵים; pl. בְּלֵים; f. בְּלִים; f. בְּלִים; f. בְּלִים; pl. בְּלָים; f. בְּלִים, pl. בְּלִים, pl. בְּלִים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בּלְים, pl. בּלְים, pl. בּלְים, pl. בּלְים, pl. בַּלְים, pl. בַּלְים, pl. בּלְים, pl. בּלִים, pl. בּלִים, pl. בַּלְים, pl. בּלִים, pl. בַּלְים, pl. בּלִים, pl. בּלים, pl. בּלִים, pl. בּלִים, pl. בּלִים, pl. בּלְים, pl. בּלִים, pl. בּלִים, pl. בּלִים, pl. בּלְים, pl. בּ

וְלֵל (בּהְנֵי m. prop. door, valve, hence fig. of the lips: לַשְּׁכָּהַי the valve of my lips Ps.141,3.

to leap, to jump. דְּלֵנְג (pt. דְּלֵנְג) to leap, to jump.

Pi. אַלֵּלְ (fut. יִרלֵּג ) to leap; with accus.: to leap over אַבּלֶג־שׁוּר I leap over the wall Ps.J8.30.

Pi. רְלֵּהְ to draw up, to lift up לְּיִתְנִי for thou hast lifted me up Ps.30,2.

דְּלִינ Pr.26,7 acc. Ges. belongs to 557, which see.

I. (from בְּלֵל) f. prop. something hanging, hence: 1) thread-work, thrum; fig. of life: מְבְלָה יְבַיְּעָנִינְי from the thrum will he cut me off (the thread of my life) ls.38, 12 (acc. ancient interpreters: he will cut me off with sickness).—2) locks of hair, hair-braids בְּלַת the locks of thy head Cant. 7.6.

II. (from בּלָה) f. prop. poverty, hence: coll. the poor or common people, the rabble בַּלָּה עַם הָאָרֶץ the poor of the people of the land 2K.24,14; בַלּוֹת הָאָרֶץ the poor of the people Jer.52,15; בְּלוֹת הָאָרֶץ the poor people of the land v. 16.

דְלֵח (fut. חַלֵין) to make turbid or muddy תְּבְּרֵה מֵיִם בְּרֵוְלֶיךְ and thou madest turbid the water with thy feet Ez.32,2.

קבר מְדָלִי) m. bucket, pail פָּבֵּר מְדָלִי) m. bucket, pail פָּבַר מְדָלִי as a drop out of the bucket Is-40,15; du. דְּלִין ; sf. קְּלִין his buckets Num.24,7. ם דליה a. דליה pr. n. of several | persons.

pr. n. a Philistine woman, the paramour of Samson Jud. 16,4.

קלִית (from בְּלִיתְיוֹ f. branch, bough; pl sf. בְּלִיתְיוֹ f. in the shadow of its branches Ez.17,23.

הַלֵּל (pl. בַּלִים a. לם, once בָּלִים; 2 s. דליתי, pl. בליתי, prop. to wave, to swing, to move in any direction, hence: 1) to be lifted up my eyes are lifted שַרוֹם my eyes are up on high Is 38,14 (Eng. Bible; mine eyes fail with looking upward; see definition 4) .- 2) to hang, to swing (of miners letting themselves down into a shaft) פַּבץ נַחַל מִעָם נָּר הַנָּאָבָּחִים מִנִּי בְנֵּץ מאנוש נעו acc. Ges., Fuerst a. Stb.: they break a shaft far away from the inhabitants, forgotten by the foot (i. e. visited by no one), they hang, they swing far from man Jb.28,4 (the Eng. Bible takes in the sense of 'flood' and renders the verse: the flood breaketh out from the inhabitant; even the waters forgotten of the foot: they are dried up, they are gone away from men); בלוו שיקום מפָתַת וּמִשֶׁל בְפִּי כִּקִיוִים acc. Ges. hanging as a useless weight are the legs of a lame man; so is a parable in the mouth of fools Pr. 26,7 (others make this verse refer to the preceding one and render it: they are weaker in the legs than the lame and are a by-word in

the mouth of fools).— 3) to be drained, to be emptied (comp. בְּלֵה יִשְׁרֵי מְצִיר mptied and dried up shall become the rivers of Egypt Is.19,6.— 4) to be brought low, to fail, to be weak, to be poor or wretched האברותי מָאר I am brought very low Ps.147,7.

Niph. בָּבֵל (fut. בַּוֹלֵי) to be reduced, to be impoverished בַּוֹב מַאָּר מְמָאר and Israel was greatly impoverished Jud.6.6; בַּלְּבְיר the glory of Jacob shall be reduced (Eng. Bible: made thin) Is.17,4.

דְיִּלְעָן pr. n. a city in Judah.

קבׁלְת (fut. קבׁיבוֹ) to trickle, to drop בּבֹּיל (fut. קבׁיבוֹי the house droppeth through Ec.10,18; of the eyes: to shed tears אָל־וֹאַלוֹּב דַּלְבָּה עִינִי unto God my eye sheddeth tears Jb. 16.20.

דְּלְפֿוֹן pr. n. one of the sons of Haman.

וְדְלֵק (fut. אָלָה, pt. אָלָה, mf. בְּלֵק (fut. בְּלֵק ; pt. אָלָה, mf. בְּלֵק (fut. בְּלָק ; pt. אָלָה, mf. בְּלֵק (fut. בְּלָק ; pt. אָלָה, mf. בְּלֵּק (fut. בְּלָק ; pt. אָלָה ; mf. בְּלָק (fut. בְּלָק ; pt. אָלָה ; mf. בְּלֵק (fut. בְּלָק ; pt. אָלָה (fut. בְּלֶּק (fut. בְּלֶק (fut. בְלֶק (fut. בְּלֶק (fut. בְלֶק (fut. בְלְּבְל (fut. בְלְק (fut. בְלְק (fut. בְלְק (fut. בְלְק (fut. בְּלְבְל (fut. בְלְּבְל (fut. בְלְּבְל (fut. בְלְבְּל (fut. בְלְבְל (fut. בְלְבְל (fut. בְלְבְל (fut. בְלְבְּל (fut. בְלְבְּל (fut. בְּלְב (fut. בְלְב (fut. בּלְב (fut. בּל (fut. בּלְב (fut

Hiph הְּדְלִיק (fut. יַדְגִיק) to kindle,

to inflame בְּרֵלֵק בְּאָשׁ kindling the fire Ez 24,10; בַּרָלֵק בָּאָשׁ till wine inflame them Is.5,11.

רַבְק Ch. (pt. בְּלֵק) to burn. בְּלֵקת f. hot fever.

ם, בְּלֶתְה a. once בַּלְתְּה (sf. בְּלֶתְה a. once, דְּלֶתְה, וֹחְלֶּם ; pl. הֹיְהְדָם , c. היִהְיָם ; du.בּלְתֵנִי (c. בּלְתֵנִי (sf. יבּלְתֵנִי f. 1) door, gate הַדֶּלֶת הָסב עַל־צִירָה as a door turneth upon its hinges Pr 26,14; בַּלְתוֹת עֲצִי־שָׁבֶּן doors of oleaster-wood 1K.6,31; הָצִיב דָּלָהֶים he set up its gates 16,34; fig. the gates of the peoples (i. e Jerusalem, which was a great center of intercourse) Ez.26,2; דַּתָּי בְּטְנָי the doors of my [mether's] womb Jb.3,10; of the jaws of the crocodile: בּרָתֵי the doors of his face Jb.41, 6.- 2) page, column (of a book) שלתים בְּלָתיׁה יָשׁרִשׁ בְּלָתיֹה when Yehudi had read three pages Jer. 36,23.

ינְנְנְיִם, רָמִיּ, דָמִיּ, דָמִיּ, זְמִיּ, גַּיִּ בְּמִיּ, גַּיִּ בְּמִיּ אוֹטְּ אוֹסְּ אַבְּעָּיִים, אוֹטְּ אַבְּעָּרִים, אוֹטְּ שִּבְּבְּיִם, אוֹטְּ בְּמִיּ בְּמִי בְּנְבְיים בְּמִי בְּבְייִי בְּבְּי בְּמִי בְּבְייִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְייִי בְּבְּיי בְּבְייִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְייִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְּיִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּיִיי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְּיִים בְּיִייִי בְּבְייִים בְּבְייִים בְּיִייִי בְּיִיים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּמִיים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי

sponsible for his blood) Jos.2,19; יב אול דְּמִיוּ בּוֹ his blood shall be upon him Lev.20,9: אִישׁ דְמִים מּ a man of bloody deeds Ps.5,7; יב בְּמִים blood-guiltiness shall be imputed to him Ex.22,2 – אָבְיִבְּיָבְ Ez.19,10 = יבּיִבְּיִבְּיִם in thy likeness, i.e. like thee (others: in thy juice, freshness or youth).

Niph. אַבְּקְמוֹת נְּדְמוֹ to be like, to deem oneself like בְּהָמוֹת נִדְמוֹ they are like the beasts Ps.49,13 בְּבִיר נִיוֹם thou didst deem thyself like a lion's whelp Ex.32,2.

Hithp. הְּבְשָּה for הְּהַבְּשָּה (fut מְּבָּיִה) to be or make oneself like אָבֶּיין עוּלִיין I will be like to the Most High Is.14,14.

Niph נְּבְשְׁה to be destroyed, to be lost אוֹי לִי כִּי נְרְמִיתִי woe is me! for I am lost ls.6,5.

קבּה Ch. to be like, to resemble; pt. m. קבָה, f. קבָה Dan.3,25;7,5.

קי כציר f. a place of stillness קי כציר שלי הים who, like Tyre, is like a place of stillness in the midst of the sea Ez.27,32.

קרניהן f. likeness, resemblance, form יבְּישׁיתוֹ לְּצִישׁׁי in his likeness, after his image Gen.5,3; מַה־דְמוּת תַּעַיְכוּ what likeness will ye compare unto him? Is.40,18; יבוּת בָּמָא the likeness (form) of a throne Ez. 1,26; וְנְוֹמוֹת בִּוֹמוֹת בְּוֹמוֹת בִּוֹמוֹת בֹּנִיםׁוֹת like Ps.58,5.

דְּמָי (from הְּבָּק II. or בְּבְּי יִּהְ. יְבְּיִי (from הְבָּק II. or בְּבְי יִּהְ. יִבְּי וּלְי prop. cutting off, ceasing, standing still, hence: 1) rest אַל הָהָנוּ give him no rest Is.62,7.—2) tranquility.prespecies יבְּיִי לִי וֹי in the tranquility of my days is. 38,10 (acc. some: in the cutting off of my days; others: in the midst of my days).

דְּבְיוֹן m. likeness, resemblance דְּבְיוֹן ה he is like a lion Ps.17,12.

(3 pl. בְּבֵּמְ ; fut. בְּבָּמְ ; pl. בְּבָּמְ ; fut. בְּבָּמְ ; pl. בְּבָּמְ ; mf. a. imp. בֹּבְ ; (רבֹּם , בּבֹּו ) to stand still, to be still, to be silent

and the sun stood still וַיִּדֹם הַשֶּׁמֵשׁ Jos.10,13;רֹמוּ עַר־הַגִּיעָנוּ אֲלֵיכֶם stand still (wait) until we come to you 18.14,9; וִשְׁבוּ לָאָרֶץ וִדְּמוּ they sit upon the ground, they are silent Lam.2,10; האנק דם sigh in silence Ez.24,17 - 2) to wait or watch in silence, to trust calmly וְּלָמוֹי ! they watched in silence לְמוֹ עַצְיהִי for my counsel Jb.29,21; דוֹם לֵינֵי trust calmly to the Lord Ps.37,7.--3) to rest, to cease מָעַי רָתָּחוּ וַלֹא my bowels are agitated and rest not Jb.30,27 אַל־תָּדִם בַּת־עִינֵדְ let not the pupil of thy eye cease [weeping] Lam.2,18

Niph. בָּבָן (fut. בּבוּ, pl. בְּבוּי, ch. בְּבוּי, pl. בְּבוּי, ch. בְּבוּי, pl. בְּבוּי, ch. בְּבוּי, to be cut down, to be destroyed (בְּבוּי II.) בְּבוּי מוּ בְּבוּי מוּ מוֹ and the peaceable habitations (or pastures) are cut down Jer.25,37; בְּבוֹי בִּבוּי בְּבוֹי the wicked shall be destroyed (shall perish) in darkness 1S.2,9.

Po. דּוֹמֶם to put to silence, to quiet שֵׁנְיתִי וְדוֹמֵמְהִי נַבְּשִׁי I have calmed and quieted my soul Ps. 131,2.

Hiph. הַהַח to put to silence נְיֵנְי הַּרְשְּנוּ the Lord our God hath put us to silence Jer.8,14.

הביבה f. stillness, silence, whisper.

דמן acc. Fuerst: to heap up dung (by analogy with the Arabic רמל). whence: מַרְמַנָה a. מַרְמֵנָה .

m. dung, dung-heap.

קבור pr. n. a city in Zebulun.

יְבְמֵע (fut. יְבְמֵע, f. יְבְמֵע; inf. יְבְמֵע to shed tears, to weep.

קבטע m. prop. tear, hence: juice, liquor מְלֵאָתְהְּוֹדְמִעְהְּ thy full (ripe) fruits and thy liquors Ex.22,28.

רְמְעָה (c. דְמְעַה; pl. רְמְעָה) f. tear, tears.

קשְׁשֶׁק pr. n. Damaseus, a city in Syria; also דְּשֶׁשֶׁק 2K.16,10 and דְּשָׁשֶׁק 1Chr.18,5.

קשביק m. damask, a silk stuff.

קָּנְה פָּרְנָה (Ch. pron. com. this דְּנָה as this, like this Jer.10,11; מְלֶה פְּרָנָה athing like this, such a thing Dan.2,10; על דְנָה therefore 3,16; בַּל דְנָה after this 2,29; בַּל דְנָה all this 5,22.

acc. Fuerst: to be pliant, i. e. soft, whence דוֹנֵג.

זְבְּי pr. n. a city in Judah.

pr. n. a city in Edom.

קריאל pr. n. 1) a famous Hebrew prophet and sage at the Babylonian court Dan.1,6 בְּנָאֵל Ez. 14,14.— 2) a son of David 1Chr. 3,1.

(pl. הָעִים) m. knowledge, wisdom אָנָה הָעִי אַף אָנָן I also will

show forth my knowledge Jb.32, 10; מְבְּיִם הַעִּים the wondrous works of him who is perfect in knowledge 37,16.

אָת־מִי (pl. הַעוֹת f. knowledge אָת־מִי (pl. הַעְּה הַעָּה whom shall he teach knowledge? Is.28,9; אַל הֵעוֹת a God of knowledge 1S.2,3; as verb. n. בְּעָה אָת־יִי the knowledge (prop. the knowledg) of God Is.11,9.

יר אואל (דאואל pr. n. m. Num.1,14 דעואל pr. n. m. Num.1,14 באואל

קָשָׁלְ (fut. יְרַעֵּהְ:) to be extinguished, fig. to be destroyed גָר רְשָׁעִים יִרְעָהְ the lamp of the wicked will be extinguished Pr.13,9.

Niph. נְּדְעֵבוּ to become extinct, to dry up (of water) בַּחְמֵּוֹ נִּדְעֲבוּ מָּקְרְמָם when it is hot they become extinct out of their place Jb.6.17.

Pu. רְעַר to become extinct, to be extinguished דֹעָר קוֹצִים they are extinguished as the fire of thorns Ps.118,12.

דם to push, to strike against (בקוב).

יַבְּי, ^ 'בְּיֹן m. prop. striking against, hence: insult, scorn אָרָה אָרָאָן מְּבָּי 'against thy own mother's son thou utterest insult Ps.50,20.

ן (pt. ר'פּק (pt. דְּפַק (pt. ר'פּק (pt. דְּפַק to knock נוֹ אָרְי דוֹנְי דוֹנְי דוֹנָי ווֹ it is the voice of my beloved who knocketh Cant.5,2.— 2) to press upon, to drive hard בְּלִיהַצֹאוֹ and if men should drive them hard one day, all the flock will die Gen.33,13.

Hithp. הָּבְּבְּקִים to beat, to knock, to presshard אַנְיִיבּיִם ... מִהְבַבְּקִים the men of the city ... knocked at (or: pressed against) the door Jud.19,22.

קבק pr. n. a station of the lsraelites in the desert.

P크 m. fine dust.

תונים היים m. fine texture, thin cloth בּוֹלְים שְׁמֵיִם who stretcheth out the heavens as a thin cloth (English Bible: as a curtain; the traditional Jewish rendering of בּוֹלִים 'prob. because in Talmudic lan-

guage this word denotes a cataract of the eye).

אר היי pr. n. of an Arabian tribe and a district of Arabia.

קבן (pret. פון; fut. יִדק tr. to crush, to beat to small pieces; m'r. to be crushed, to be reduced to powder יוֹדְלָ thou shalt thresh mountains and beat them small Is.41,15; אוֹרְלְּוֹת בְּרִים וְתָּלֵּוֹת בְּרִים וְתָּלֵּוֹת בְּרִים וְתָּלֵּוֹת בְּרִים וְתָּלֵּוֹת בְּרִים וְתָּלֵּוֹת מַשְׁלֵּוֹת בְּרִים וְתָּלֵוֹת מַשְׁלֵּוֹת בְּרִים וֹנְתִּעוֹן עַרְיִּאָיָן בַּרִים וֹנְתִוּן עַרְיִּאָיָן בַּרִים וֹנְתִוֹן עַרְיִּאָיָן בַּרִים וֹנְתִוֹן עַרְיִּאָיָן בַּרִים וֹנְתִוֹן עַרְיִאָּיִן בְּרִים וֹנְתִוֹן עַרְיִאָּיִן בְּרִים וֹנְתִוֹן עַרְיִּאָיָן בַּרְיִם וְנִבְּיוֹם and the ground it until it was reduced to powder Ex.32,20; inf. as adv. בְּבִּים and thou shalt pound some of it fine (or dustlike) Ex.30,36.

Hiph. קְבָּן (fut. קְבָּיְ, קְבָּיְ; inf. מְבָּיְלְ to crush, to grind הָבִּין (הְבָּיִלְ הַבְּיִלְ הַבְּילִים הוּצִייה בְּבְּיִלְם הוּצִייה בְּבִּילְם הוּצִייה בְּבְּילִם הוּצִייה בְּבְּילִם הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִייה בְּבְּילִם הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִייה בְּבְּילִם הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִייה בְּבְּילִם הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִיים הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִיים הוּצִייה בּבְּילִם הוּצִּיים הוּצִיים הוּצִּיים הוּצִיים הוּצִּיים הוּצִּיים הוּצִּיים הוּצִּיים הוּצִיים הוּצִּיים הוּצִיים הוּצִיים הוּצִּים הוּצִּים הוּצִיים הוּצִיים הוּצִּים הוּצְּיִים הוּצְּיִים הוּצִיים הוּצִּים הוּצְּים הוּצְּים הוּצְּים הוּצְּים הוּבְּבְּים הוּצְּים הוּבְּים הוּבְּים הוּבְּבְּים הוּבְּים הוּבְּים הוּבְּים הוּבּים הוּבּיבּים הוּבּים הוּבּים הובּים הוּבּים הוּבּים הוּבּים הוּבּים הוּבּים הוּבּים הוּבּים הוּב

Hoph. הובק (fut. יוּבָק) to be crushed, to be ground.

PPT Ch. (pret. pl. 107 Dan.2,35 for 107) to be crushed, to be beaten to small pieces.

Aph. פּתַק (3 f. הַהְקָה, 3 pl. פּתַק (f. הַתָּק, f. פּתַק, f. פּתַק, f. סְּתָּק, f to beat small, to grind.

וְרָקר (fut. יִרְקֹר) to pierce, to stab.

Niph. נְּבָקר (fut. יְדָקר) to be pierced, to be stabbed.

Pu. רָבָרְ (pt קְּבָּרְ ) to be stabbed, to perish.

קר pr. n. m.

קב (from הרו ) m. pearl, mother-of-pearl.

קְקְ Ch. (=Heb. דוֹר). m. generation. הק see ז'ד.

877 in Ar. to reject (Fuerst).

קראון (from דָרָאוֹן; c. וְרָאֹין) prop. rejection, hence: aversion, object of aversion.

ברב (akin to אָבֶי) to pluck, to tear, to pierce, to prick.

יָּרְבֹן, דְּרְבֹן (pl. הָּרְבוֹי) m. prick, goad.

דרג (akin to בוד) to advance, whence מַרֵרְגָה, which see.

דְרַדִּע pr. n. a wise man at the time of Solomon 1K 5,11 = בָּרַע 1Chr.2.6.

דְרַבּר (from הוּבּן 3) m. thorn, thistle.

קרוֹם (from רוֹם) south.— 2) southwind Jb.37,17.

קרור (from דרר באָרֶץ לְבֶל and ye shall proclaim freedom throughout the land unto all the inhabitants thereof Lev 25,10; אוֹם לַבָּל to the year of release Ez.46,17.— 2) swallow בְּרִוֹר as the swallow to fly Pr. 26,2.— 3) spontaneous flux בְּרָרוֹר myrrh of spontaneous flowing, i. e. pure myrrh Ex.30,23.

צֹוּיִן pr. n. of three Perso-Median kings: a) Darius of Media or Cyaxeres II., son of Astyages Dan. 6,1; 9,1. ') Darius I. of Persia, son

of Hystaspes Hag.1,1; Zch.1,1; Ezr. 4,4. c) Darius II. Nothus of Persia Neh.12,22.

יולש see דַרַיוּשׁ Pi.

קְדַקּ (fut. קֹרִיְן; pt. קְּרָהַ pt. p. קְּרָהָ, f. דרובה) to tread, to step, to walk; with accus. to tread firmly, to tread down, to trample on 777 to tread a wine-press Jb נַת. בְּבֶּב 24,11; Neh.13,15; '٩½੨ ◘੨ੑੑੑੑੑੵਜ਼ੵੑ and I will tread them down in my anger Is.63,3; with 2: to go into, to come into בָּנְבוּלֵנוּ if he should come into our borders Mic.5,5; with 12: to step forth there steppeth דָרַךְּ כֹבֶב מִיעַקֹב forth a star out of Jacob Num. 24,17; of a bow: to bend דָרַךְּ בַשְׁתּוֹ he bent his bow Lam.2,4 (sometimes with רָתָ for קַשֶּׁת Ps.59,8; אַל־יִרְרָה יִדְרֹהָ הַהֹּבָרָ בְּשְׁתוֹ הַ1.46 וֹאֶליִיתְעֵל בָּסְרִינוֹ Ktib Jer. 51, 3 against him that bendeth let the archer bend his bow and against him that lifteth himself up in his armour (acc. Kri: מַרַנַרָּרָ הַרַנַרָּ let not the בַּשְׁתוֹ וַאַל־יִהְעַל בָּבָּרְינוֹ archer bend his bow and let him not lift himself up with his armour).

have never trodden Jb.28,8; of a person: to reach, to overtake מְנוֹחֶה they overtook them at their places of rest Jud. 20, 43 (Eng. Bible: trode them down with ease; acc. Fuerst: they made them go as far as קנוקה, a place identical with מַנְחֹית 1Chr.8,6 a. מָנְחֹית 2,52; others: they gave them no rest). — 3) to tread בָּגֹרֶן עָת הָדְרִיכָה like a threshing-floor at the time of treading (threshing) it Jer.51, 33.- 4) to bend (ייִרִיכוּ (בויַרִרכוּ (בויַרִרכוּ (בויַרִרכוּ (בויַרִרכוּ (בויַרִרכוּ (בויַרִרכוּ (בויַרַריכוּ and they bend אֶת־לְשׁינָם קַשְּׁתְם שֶׁלֶּת their tongues, their bow of lies Jer.9,2.

 $\exists$ בְּרָבּיֹ , הַנְבָּי (sf. יַבְּרָבּי , בַּרָבּי ; pl.בְּרָכִים , c. דְרָכִים com. 1) way, path, road הַבֶּרֶ הַבֶּּלֶךְ the king's road (i. e. the king's highway) Num. 20,17; as prep. בָּרָךְ צְבּיֹנָה towards the south Ez.8,5; ברך הַר הַאִּמרי towards the mountain of the Amorites Deut. 1, 19. - 2) way, journey הָּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת וָמִים three days' journey Gen.30,36; בַעשוֹת to pursue his journey Jud. 17,8.— 3) fig. a) way, manner, custom, course, conduct בָּדֶרֶךְ בָּל־ מולץ after the manner of all the earth Gen. 19,31: דָרֶהְ בָּלִיהָאָרֶין to go the way of all the earth (i. e. to die) 1K.2,2; בָּשִּׁים the manner of women (i. e. the menses) Gen.31,35; בָּבֶר בְּעַלְםָה the manner (i. e. intercourse) of a young man with a young woman Pr.30,19; בול the conduct of a fool 12,15; הָבַרָבִי דָּוִיד אָבִיו he walked in the ways (i. e. he followed the mode of life) of David his father 2Chr. 17, 3; בַּרֶבֶּם ו בָּראשֶׁם נְתַתִּי I will bring their course upon their own head Ez. 9,10; ניאכלוּ מִפְּרִי דַרְבָּם and they shall eat of the fruit of their own conduct Pr.1,31. b) action, work the works of God Jb.40, 19; יַ קַנָנִי הַאשִׁית דַּרְכּוֹ the Lord created me at the beginning of his creation-work Pr.8,22. c) worship דֶּרֶךְ בְּאַר־שָׁבַע the [idolatrous] worship of Beer-Sheba Am.8,13. d) lot, fate גוֹל עַל וָיָ דַּרְבֶּּך commit thy lot unto the Lord Ps.37,5,du. דְרַכֵּיִם Pr.28,6 acc. Fuerst a. Stb.: double way, auplicity, double-מובדרש הולף בתמי מעקש) dealing הוא עשיר better is the poor that walketh in his righteousness than he that is perverse in his duplicity, though he be rich).

=ינים (only pl. בּוְכּמוֹנִים m.

ז in Ar. to shine, to lighten, whence בָּרוֹם.

בּנָטֶעָק see דַּרָטֶעָק.

יְּרָעִיֹרְ Ch. (pl. יְרָעִיןְ, sf. יֹהָעֹיְרָ) f. arm

ַבֶּרָבַע pr. n. =עָבָרָבַע.

וויק pr. n. m.

לרך (The shine, to glitter, whence בּד pearl.— 2) to flit, to fly, to move about freely, whence דָּרוֹי 1 a. 2; to flow freely, whence

ירור 3.— 3) acc. Ges. to luxuriate, whence יותור.

יַרָשׁ (fut. דְרִשׁ ; pt. דְרִשׁ ; pt. p. בְּרָשׁ) 1) to inquire into, to examine, to investigate הְקַלֵּיםְ וְדְלֵישִׁתְּ and thou shalt inquire and make search Deut.13,15.- 2) to search, to seek, to inquire after, to look for (with prep. 708, 5 or 58, also with accus.) אַתַר בְּל־יָרִיק יִדְרוֹשׁ after every green thing doth he search Jb.39,8; וּלְחַמְאתִי תִּדְרשׁ and searchest after my sin 10,6; לֵאלֹהֵי מְבִיוֹ דְרָשׁ after the God of his father did he seek 2Chr. 17, 4; ye shall look for his habitation Deut.12,5;אָלַיוֹ גּוֹיִם וָדָרשׁוּ after it shall nations inquire Is. וָאָת שָעִיר הַחַשָּאת דַּרשׁ דָּרַשׁ 11,10; משה and the goat of the sinoffering Moses sought diligently Lev.10,16; הַּדְרשׁ־רָשִׁעוֹ בַּל הָמָצָא thou wilt seek out his wickedness until thou find none Ps.10, 15; pt. with sf. דרשיף those that seek thee, O Lord Ps.9,11.- 3) to inquire, to ask לְרִרשׁ אָת־יִי to inquire of the Lord Gen.25,22; to inquire a word לְרִרשׁ דָּבֶר מִעִּמְּךְ of thee 1K.14,5; sometimes with 2: and he hath not inquired of the Lord 1Chr. 10,4; that I may inquire of her 1S.28,7.— 4) to require, to demand וְדָרַשִׁתִּי אֶת־צֹאנִי מִיְּרָם and I will require my flock from their hand Ez.34,10; וֹנְהוֹיִנִ דּוֹרֵשׁ ন্তু and what the Lord doth require of thee Mlc.6,8; דוֹרֵשׁ דָמִים he that demandeth blood (i. e. calls to account for shed blood) Pr.9,13; עַד דָרשׁ אָחִיךָּ אֹתוֹ until thy brother demand it Deut.22,2.-5) to care, to be concerned 118 there is no one that careth for (is concerned about) my soul Ps.142,5.— 6) to seek, to desire, to wish for דרָשׁ מוֹב seeking the good of his people Est.10,3; אֵינֶנוּ דֹרִשׁ לְשֶׁלוֹם he seeketh not the welfare of this people Jer. 38,4; 87 thou shalt net תָּדִרשׁ שִׁלֹמָם וִטֹבָתָם seek (desire) their peace and their welfare Deut.23,7; דרִשֵּׁי רָעָתִי they that seek (wish for) my hurt Ps. sought דְּרוּשִׁים לְבָל־חֶפָּצֵיהֶם sought (wished) for by all them that have pleasure therein 111,2.

Niph. נְּרָרֵשׁ (fut. יְּרָרֵשׁ 1 וְּרָרֵשׁ אַרָּרשׁ 1) to be searched, to be examined searched, to be examined ined and there were found among them 1Chr.26,31.— 2) to allow oneself to be sought or inquired in the sought of inquired in the sought by those that asked not Is.65,1; בַּרָשׁ אַרָרשׁ אַרַרשׁ אַרשׁ אַרשָּרְ אַרשׁ אַרשִּי אַרשׁ אַרשׁ אַרשׁ אַרשָּי אַרשׁ אַרשׁ אַרשׁ אַרשׁ אַרשׁ אַרשׁ אַרשׁ אַרשׁ אַרשׁ אַ

Pi. only in the form בְּרָיוֹשׁ Ezr. 10,16 acc. Stb. for בָּרָיּשׁ (Ges. בַּרִיּשׁ to examine, to investigate.

אָדְישָׁא to be come green, to be covered with verdure דְּשָׁא נְאוֹת מְרָבֶּר the pastures of the wilderness have become green Jo.2,22.

Hiph. הַּדְשָׁיא (fut. יַרְשֵׁא) to eause to sprout, to bring forth אַבְּדְשָׁי בְּשָׁיא let the earth bri g forth vendure or grass) Gen.1,11.

Nల్లో m. green herbage, fresh grass. బ్లో to become fat.

Pi. רַשָּׁן (fut. וַבַשָּׁנֶה a. וַבַשָּׁן) 1) to make fat, to regard as fat a good שמועה מיבה תַדַשּׁן־עַּאָם report maketh the bone fat Pr. 15,30, דְשַנְתָּ בַשֶּׁבֶן ראשׁי thou makest my head fat (i. e. anointest my head) with oil Ps.23,5; of sacrifices: to regard as fat, i. e. to accept in favor עוֹלַתְהָ וֹרַשְׁנֵה may he accept in favor thy burnt sacrifice Ps.20,4 (others regard the verb here as a den. from juil and render this sentence: may he convert thy sacrifice into ashes as a sign of favor).— 2) den. from ਇੱਹ: to cleanse from ashes, to remove the ashes וַדְשָׁנוֹ אֶת־הַמָּוֹבָהַ and they shall cleanse the altar from the ashes Num.4,13.

Pu. דְשַׁן (fut. דְשָׁן) to be made fat, to be well fed בַּעְבָּרֶם מַחֵבֶּל and their dust be made fat with fatness 1s.34.7: דְּעָבִים דְּרָצִים tut the soul of the diligent will be well fed (i. e. gratified) Pr.13.4.

Hothp. הְבַשׁן to become fat, to be sated הָבַשׁן הַּבָּשׁן הַּבְּשׁן the sword is sated with fat Is.34,6.

ק (pl. דְשֵׁנִים, c. דְשֵׁנִים) adj fat; of persons: strong, mighty.

אָבֶּי, ^ וְשֶׁיְן (sf. יְשִׁיִן) m. 1) fatness, sap, oil.— 2) ashes (specifically the fat ashes of sacrificial animals; different from אָבָּר ashes of wood).

קָּתְי (pl. בְּתִי , c. יְתִין f. statute, law, order, custom יְדְעֵי בְּת וְדִין who knew statute and law Est.1,13; בְּיִי בַּיִּים according to the law of this day 9,13; בְּיִי בַּיִּים the orders of the king Ezr.8,36; בַּיִּת בִיִּים the drinking was according to the custom (or order) Est.1,8.

תְּהֵי Ch. (def. אַבְּדָ: sf. וְבַּהְכּוֹן pl. וְדָּהָ f. law, sentence בְּהֵי אֵבְּדָהְ the laws of thy God Ezr.7,25; בְּהָרּ וְהַרְבֹּין there is but one sen tence for you Dan.2,9.

אָהֶהֶּ Ch. (def. רְּהָאָא) m. fresh grass, verdure (=Heb. אַבֶּהָ).

רְבְּרְ Ch. m. one skilled in law, jurist, judge.

וְהַלְ pr. n. m.

דתון see דתן.

T

The fifth letter of the alphabet, called He Na; as a numeral a =5, =5,000.- = at the end of words mostly occurs as a mute orthographic sign indicating that they terminate in vowels, as: גלה gala, מלבה malka, מתה atta, מיה ayyé, at zé, ad ko, etc.; in but few cases it stands at the end of words as a consonant, retaining its aspirated sound which, in punctuated texts, is indicated by a point in it (ה) called מְבִּיק, as: gabah', תַּבָּה tamah'. The reading af a final 7 is determined by this rule: it is mute when it forms an addition to the root or a changeable part of a root, as: הַּרָבָה abeda (root אָבַרָה), הַּרָבָה halcha (root קְּבֶּין), מְשָׁשָׁ asa (pl. יַּעְשׁוֹי, הַבְּיֹ gala (pl. בְּבָּר, etc.; it is aspirated when it is added to a noun or verb as a pronominal sutfix, or forms an unchangable part of a root, as: אַרָּב beithah' (her house), אַטְבָּה shemarah' (he kept her), 리크및 gabah' (pl. 제구및), קמָה tamah' (pl. קמָה, etc.

(before gutturals, particularly before ゃ, n, y, ¬ - 漬; before T, also before T, Y without accent - 0) 1) def. art. the (indethe lad, דַנַעַר the lass, הַשְּׁמֵיָם the sons, הַשְּׁמֵים the heavens; הַאָּמִיר the top, הַהָּד the mountain, בַּנֶשָׁע the cloud, דָרָשָׁע the wicked; בַּבְּהָ the wise man, the הַנְבִים the mountains, הַנְבִים the clouds, הַּעְבָּר the dust. — After the prepositions a, a, b this a falls away and transfers its points to the preposition: בַּיִּם, בַּיִּם, בַּיִּם, לָהַעָּם , כּהַיים , כָּהַשָּׁמַיִם for לָעָם which occur only rarely. - 2) dem. pron. this ביים this day, to-day Gen.24,12, בפשם this time 29,34.— 3) rel. pron. who, which, that, used instead of ਬੜ੍ਹੇ before participles: קּאִישׁ הַהוֹּבֶּן the man that walketh Gen.24,65; הַעָּם הַהֹּלָכִים the people that walk in darkness Is.9,1; rarely in the indicative mood: דַהָּרִימוּ הַמְּיֶלֶךְ וְיוֹעֲצִיוּ which the king and his counsellors have offered Ezr.8,25.

NT Ch. interj. behold! Dan.3,25.

אָבֶּר interj. lo! behold there! הַאּ בְּבֶּר עבר אַני ווּא בּרְבּהְ בָּרְאִשׁ נְתַהִי 10, here is seed for you Gen. בַּבְּרְבָּהְ בָּרְאִשׁ נְתַהִי 17,23; behold, therefore I also will bring thy course upon thy head Ez.16,43.

Ch. same as Heb. הֵא כָּרִי Dan. 2,43 lo as, whereas.

יה interj. exclamation of joy or mockery: aha! Is.44,16.

בּבְּבֶּב (from בּבְי ; only pl. sf. בְּבְבַּב Hos.8,13) m. gift, offering, sacrifice. Hos.4,18 see under בּבָּי.

לְּבֵּל (fut. יְהָבֵּל ) prop. to breathe (בּTalm. יְהַבֵּל to evaporate), hence: to be empty, to be vain, to be foolish וְהַבָּל וְנִהְבָּל שִׁלְּהַבְּלוֹ אַל הַבְּלְבְּל אַל הַבְּל בְּנִהְל אַל הַבְּל בְּנִהְל אַל הַבְּל וְנִהְבָּל וְנִהְבָּל וּנִהְ בְּל הְבָּל הְבָּל וְנִהְבָּל וְנִהְבָּל וְנִהְבָּל וְנִהְבָּל וְנִהְבָּל וְנִהְבָּל וְנִהְבָּל וְנִהְבְּל וְנִהְבָּל וְנִהְבָּל וְנִהְבָּל וְנִהְבָּל וְנִהְבָּל וְנִהְבְּל וְנִהְיִבְּל וְנִהְבְּל וְנִהְבְּל וְנִהְיִבְּל וְנִהְבְּל וְנִהְבְּל וְנִבְּל וְנִהְבְּל וְנִהְיִבְּל וְנִיהְ בְּבְּל וְנִהְיִבְּל וְנִהְיִּבְּל וְנִהְיִבְּל וְנִהְיִבְּל וְנִבְּל וְנִבְּבְּל וְנִהְבְּל וְנִהְיִבְּל וְנִיהְיִם בְּבְּל וְנִיהְיִם בְּבְּל וְנִיהְיִּבְּל וְנִיהְיִבְּבְּל וְנִהְּבְּל וְנִיהְיִּבְּל וְנִיהְיִם בְּבְּבְּל וְנִיהְיִבְּבְּל וְנִיהְיִים בּיּבְּבְּל וְנִיהְים בּיּבְּבְּים בְּיבְּבְּים בְּיבְּבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּים בּיּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִבְיּים בְּיִבְים בְּיּבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיּים בְּיִים בְּיבְיּים בְּיּבְיּים בְּיּים בְּיִים בְּיִים בְּיּבְיּים בְּיּבְים בְּיִים בְּיּים בְּיּבְיּים בְּיּבְיּים בְּיּים בְּיּבְיּים בְּים בְּיּים בְּיִים בְּיּים בְּיִים בְּיּים בְּיבְיבְיּים בְּיּים בְּיִים בְּיּים בְּיּבְיּים בְּיּים בְּיּים בְּיּים בְּיּים בְּיִים בְּי

Hiph. pt. מַהְבִּיל to befool, to lead astray מַהְבִּיל הַמָּהְבִּיל הַמְּהָבִיל הַמְּהָבִיל hey lead you astray Jer.23,16.

קָבֶּל י, הְבָּל (from בְּבָּל י, c, בְּבָּל יִּשְׁ, הְּנְּלִי יִשְׁ, הְּנִּלְ יִם יִשְּׁה וְשָׁהְ וְּשָׁלְּה וְשָׁהְ וְּשָּל הְ וְּדָבְּל יִם יִשְּׁה וּשְׁל (from בְּבֶּל יִם יִשְׁה וּשְׁ, הָּבָּל יִם יִשְׁה וּשְׁל (pr.21,6; בְּבָל יִם יִבְּה מוֹן יִבְּה מוֹן (pr.21,6; בְּבָל יִם יִבְּל יִם יִבְּה מוֹן (pr.21,6; בְּבָל יִם יִבְּה מוֹן יִבְּה מוֹן יִבְּה מוֹן (pr.21,6; בְּבָּל יִם יִבְּה מוֹן יִבְּה מוֹן יִבְּל יִבְּיל יִבְּיִּם יִבְּיל יִבּיל יִבּיל יִים יִּבְּיל יִבּיל יִבּיל ייִים יִיבּיל יִבּיל יִּבּיי יִבּיל ייים יִבּיל ייִים יִבְּיל יִבּיל ייִבּיל יִבְּיי יִבְּיל יִבְּיל יִ

away, a breath will take them off Is.57,13.— 2) emptiness, vanity, nothingness מָבֶל וֹרְעוֹת רוּם wanity and desire of wind Ec.2,26; בְּבֶל יִם vanity of vanities 1,2; in reference to idols: בְּבֵל יַבָּר the vanities of the stranger Jer.8,19; false vanities Jon.2,9.

זְבֶּבֶּל pr. n. Abel, son of Adam.

(only pl. הְּבֶּנִים Ez.27,15) m-ebony.

to divide off; only once pt. הֹבְרֵי שָׁמֵוֶם הַחוֹיִם בַּכּבְּבִים those that divide off the heavens, that observe the stars Is.47,13.

pr n. Persian eunuch Est.2,3 בוּגֶּאָ בים v. 8.

אות same as הנה I., which see.

הגה I. (fut. הָגָה; inf. הֹגָה) 1) to utter sounds, to murmur, to moan, they do לא וֶהְגוּ בְּגִרוֹנְם they do not utter any sounds with their throat Ps.115,7; אָרָגָה בַּיּנְבָה I did moan (coo) like a dove Is.38,14; as the lion בַּאֲשֶׁר יֶהְנֶּה הָאַרִיִה growleth 31,4; of man: io utter, to speak פּן צַרָּיק וֶהָנֶה חֲכָמָה the mouth of the righteous uttereth wisdom Ps.37,30; לְשׁוֹנְי תָּהָנֶּה צִּדְקָק my tongue shall speak thy righteousness 35,28.— 2) to think, to reflect, to meditate לֶב צַרִיק וֶהָנֶה the heart of the righteous reflecteth to answer Pr.15,28; 75. thy heart shall meditate en terror Is.33,18; נָהָנּוֹ רָיק they meditate a vain thing Ps. 2,1; with ב: to reflect on בְּבֶּלִיבְּיִּ וּ will reflect on all thy work 77,13.

Po. הגה (inf. הגר) to utter, to speak (acc Fuerst: to excogitate) הגו מלב דברי שָקר uttering from the heart words of falsehood Is. 59.13.

Hiph. to murmur, to mutter; only pt pl. בְּקצִפְיִם וְהַפַּהְנִים that whisper and that mutter Is.8,19.

דְּנָה II. to separate, to remove, to take away קבים מְכֶּסֶר to separate (or remove) the dross from the silver Pr.25,4; הַּיָּים הַקְּרִים הָרִים בְּרִים בְּיִים בְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּי

Hoph. to be removed הְּבֶּהְ מְּןְּהְ he was removed out of the highway 2S.20,13 (acc, Stb. הְּבָּהְ for הְבָּהְ, which is difficult to be pronounced).

ת (תְּבֶּה מְפָּיו וַצֵּא m. 1) sound, roar קְבָּה מְפָּיו וַצָּא a roar that goeth out of his mouth Jb 37,2.— 2) sighing קוֹנְים וְהָנָה וְהַיְּה וְהַיּ וְבְּינִים וְהָנָה וֹיִי בְּינִים וְהַנְּהְיִה וְהַיִּה וֹנִיא וֹנִיא וֹנִיא thought בְּבִינִינ we have spent our years as a thought Ps.90,9 (others: as a word, a breath, a sound).

הנות f. meditation.

with sf. בְּרָגִיג consider my בְּרָגִיג consider my meditation Ps.5,2; בְּרָגִיג יִרְיָּצְער־אִשׁ in my musing there burneth a

to suit, to fit; acc. Fuerst by analogy from Ar. to bend to, to direct to, whence: בְּוֹלְיִבָּה Ez.42.12 directed (בְּיִבְּה בְּנִיבְּה בְּנִיבְּה the way directed to the face of the wall, i. e. the way toward the wall).

יבָר pr. n. Hagar, hand-maid of Sarah and mother of Ishmael Gen. 16,1.

קּרְרִים gent. 1Chr.27,31; pl. בְּרְרִים Ps. 83,7, בּוְרִיאִים 1Chr.5,10 a. בּוְרִיאִים v. 20 name of an Arabian tribe. און m. shout, call, echo.

Tבְּבְּרָ Ch. (pl. c. בַּרְבָּרָ) m. courtier (others: counselor).

to shout, to call, whence הָר a. הַרָּב. pr. n. 1) name of Edomite kings Gen. 36,35 a. 1K.11,14.— 2) name of a Syrian god.

 $pr.\ n.\ {
m king\ of}\ pr.\ pr.\ n.\ {
m king\ of}$  בְּדִרְעֶּעֶרָ28.8,3=10,16.

קרון pr. n. a place in the plain of בְּדְרְנְמֵוֹן Zeh.12,11.

 $\overrightarrow{\prod_{\tau\tau}}$  to stretch out [the hand] is. 11,8.

קהר pr. n. India.

יַּדְרוּר (from הָבָר only pl. הַרוּרָים m. hill, eminence.

מַדוֹרָם pr. n. m.

יבי pr. n. 28.23,30 =יבי 1Chr.11,32.

קְּדָן (akin to הָּדָן) to tread down; imp. הַהְרָהְ רְשָׁעִים תַּחְהָּם tread down the wicked in their place Jb.40.12.

to tread, whence הַרֹם.

ברם (c. הוה m. foot-stool

ye shall be cut in pieces Dan. 2,5.

הַנְכִים (pl. הַנְסִים m. myrtle.

חַבְּקַה pr. n. former name of Esther Est.2,7.

קְּדָרָ (akin to הְּדָם, בְּלֵבּף; fut. קְּדָרָ; inf. קְבִרּ, sf. הְּדָּבָּף ) to push, to thrust, to repulse.

קרר (fut. הַבָּר) ווֹ to elevate, to lift up; pt. p. pl. הַרוֹרים Is 45,2 elevated places, eminences, hills.

— 2) fig. to adorn, to respect, to honor וְהַרִּרִיּ בְּיִי וְהַן honor the face of the old man Lev.19,32;

מולא הַהְבֵּר פְּנִי בְּרוֹל and thou shalt not respect (i. e. give preference to) the person of the great v. 15; וברב בְּרִיבוֹ neither shalt thou respect (countenance) a poor man in his cause Ex.23,3; pt. p. ברור בונות Is.63,1 majestic, glorious.

Niph. גְּהְדֵּר, to be esteemed, to be honored, to be respected בָּנִי לֹא נָהְדָּרוּ the faces of elders were not respected Lam.5,12.

Hithp התהבר to glorify oneself אל תתהבר לפני מעל do not glorify thyself in the presence of the king Pr.25,6.

Ch. Pa. הבר to esteem highly, to glorify.

תוְּהֶר m. respect, glory בְּיֵשׁ הָּהֶר בּיִשׁ בְּיִהְר בּיִשׁ בּיִבְּישׁ בּיִבְּישׁ בּיִבְּישׁ בּיִבְּישׁ בּיבְּישׁ בּיבְּישׁ בּיבְּישׁ בּיבְּישׁ בּיבְּישׁ בּיבְּישׁ בּיבְּישׁ בּיבְּישׁ ביבין exactor of respect to the royal dignity Dan. 11, 20 (Eng Bible: raiser of taxes in the glory of the kingdom).

הדרה f. splendor, glory.

בַּרַבְּעָיֶר see הָדַרְעָזֶר.

লান (ভানাম) interj. ah! alas! woe!

והוי=) interj. alas! woel

אַן see אָן I a. II.

see הַנָּא.

אין prop. pt. of אין, being, one who is, hence: 1) pers. pron. he (anciently also f. she, especially in the Pentateuch where אות always stands for היא אַבַר לִי (הִיא he said to me Gen 20,5; sometimes used besides the noun for emphasis: וָהֶבֶּל הַבִּיא נַם הוּא and Abel, he also brought 4,4: therefore וַהַן אַרנִי הוּא לָכֶם אוֹת will the Lord himself give you a sign Is.7,14. - 2) as copula for all three persons sing. אַנִי הוּא ו המדבר I am the one speaking (or: it is I who speak) Is 52,6; thou art my king אַהָה היא מַלְבִי Ps 44,5; יְיָ הוּא הָאֶלֹהִים the Lord is God 1K.18,39; מֵי הוֹא וָה who is this? Est. 7, 5; sometimes with nouns pl. הָּבֶל הוּא הַבֶּל הוּא the customs of the people are vain לים וֹנָ... הוּא נַחַלְתוֹ the fire-offerings of the Lord ... are their inheritance Jos. 13,14. - 3) dem. pron. that הוא on that night Gen.19,33; in this sense generally with the def. art. פֿאָיט that man Jb. 1,1.— pl. בהוא that man Jb. 1,1.— pl. בהוא תבה, which see.

Kin Ch. pron. he (the same as Heb.).

 14,7; ולוס הוד הוד elegant horse Zeh.10,3; הוד קורו the majesty of his voice 1s.30,39; הוד בחרו the majesty of his snort Jb.39,20.

דוֹד pr. n. m.

ירה pr n.m. Ezr.2,40 a. 1Chr.5,24; in 1Chr.9,7 for הּוֹרְיָה, which see. דוֹרָה pr. n. m. 1Chr.3,24.

ורְיַה pr. n. m.

הוְדְיֵה pr. n. m Neh.7,43 — הוְדְיָה וֹרְנִיָּה pr. n. m Neh.7,43

breathe, hence: to live, to exist, to be.—2) acc. some: to be thrown down, to fall.

וּהְרָה וּלִּהְי ; אָרָה וּהְיִה וּלִּהְי ; אָרָה וּהְיִה וּאַרָּה אָרָה וּהְיִּה וּאַרָּה אָרָה אָרָה וּהְיִּה וּאַרָּה אָרְּבָּרְם to be, to become הַוְּיִי , f. יוְהֵוֹּה אָרְאָרְם what is to man (i. e. what hath man)? Ec. 2,22; אָרָה וְלְהֶּם וְלְּמֶלְה אָרָה הְנָה לְהֶם לְמֶלֶה thou becomest a king unto them Neh 6,6; לְּבֶּרֶר וְאַהְירְ אַבְּיר וְאַהְירְ אַבְּיר וְאַהְירְ אַבְיר וְאַבְּיר וְאַבְּיר וְאַבְּיר אַבְּיר אַבְּיר אַבְּיר אַבְּיר אַבְּיר אַבְּיר אַבְיר אַבְּיר אַבְּיר אַבְּיר אַבְיר אַבְּיר אַבְיר אַבְּיר אַבְּיר אַבְיר אַבְּיר אַבְיר אַבְּיר אַבְּיר אַבְיר אַבְּיר אַבְיר אַבְּיר אַבְיר אַבְיר אַבְּיר אַבְיר אַבְּיר אַבְיר אַבְיר אַבְיר אַבְיר אַבְּיר אַבְּיר אַבְיר אַבְּיר אַבְיר אַבְיר אַבְיר אַבְּיר אַבְּיר אַבְיר אַבְּיר אַבְיר אַבְיר אַבְיר אָבְיר אָבְיר אָבְיר אַבְּיר אַבְיר אַבְּיר אָבְיר אָבְיר אָבְיר אָבְיר אַבְיר אָבְיר אָבּיר אָבְיי אָבּיר אָבְיר אָבּיר אָבּיר אָבּיר אָבּיר אָבּיר אָבּיר אָבּיי אָבּיי אָבְיי אָב אָיי אָב אָיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָבְיי אָי אָבְיי אָב אָב אָי אָב אָי אָב אָב אָב אָב אָבְיי אָב

הְּוְה (בּהָה בּיִה בּיִה בּיִה (בּהָה בּיִה בּיִה בּיִה בּיִה בּיִה שִּל־הּוְה שִל־הּוְה שַל־הּוְה שַל־הּוְה שַל־הּוְה שִל־הּוְה שִל־הּוְה שִל־הּוְה שִנּיה שִנּיה שִנּיה שִנּיה שִנִּיה שִנִּיה שִנִּיה שִנִּיה שִנִּיה שִנִּיה שִנִּיה שִנִּיה שִנִּיה בּיִּה בּיִּב בּיִּה בּיִּה בּיִּה בּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִה בְּיִּה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִבְּה בְּיִה בְּיִבְּה בְּיבְּה בְּיבְּה בְּיבְּה בְּיבְּה בְּיבְּה בְּיבְּה בְּיבְּה בְּיבְּה בְּיבְּה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיִבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבּיה בּיּבְּיה בּיבּיה בּיּבּיה בּיבּיה בּיבּי

בהות pr. n. king of Hebron.

interj. alas! woe!

רה Ch. (fut. קּבָּן; inf. קּבְּּף; for pret. a different verb אַנל is used) to go.

ה הֹלֵלְוּת a. הֹלֵלְוּת f. folly, madness הֹלֵלְוּת בְּעָה evil-bringing madness Ec.10,13.

הוֹלֶם Is.41,7 for הוֹלֵם, see הַלָּם.

הַקָּם, (akin to הְּמָם, הַמָּם; pret. בּקָה, sf. הְּמָם to perplex, to confound הְּמָם בְּרִילָה and he will confound them with a mighty confusion Deut.7,23.

Niph. בְּהֹשׁ (fut. בְּהֹשׁ to be agitated, to be set in commotion מתובה בתוך and the city hath been set in commotion 1K.1,45.

Tiph, fut. רְהָים בּוֹים to be noisy בְּהָים מִאָּרָם they shall be noisy by reason of [the multitude of] men Mic.2,12.— 2) to moan אָרִיד

בְּשִׂיחִי וְאָהִימָה I mourn in my grief and moan Ps.55,3.

הַּיְמֶם pr. n. m. 1Chr.1,39 ≡היָם Gen.36,22.

ו הון I. (בון און) to be empty, to vanish.— 2) to gain by labor, to get by effert; hence הון II. a. הון. a.

וה וו. Hiph. fut. יְהִין to exert oneself, to make efforts בַּהְינוּ רֵעֵלוֹת הַהְרָם ye exerted yourselves to go up into the mountain Deut.1,4 (Eng. Bible: ye were ready).

קל (from הוֹן I. 2) הוֹן m. wealth, riches בָּלֹא הוֹן Ps 44,13 for nothing.— 2) adv. enough אָש לאר the fire which never

saith, Enough Pr.30,16.

genitors (pt. sf. of הַּוְרָה, but acc. Sept.: mountains (דְרָה שׁרְרִי עֵּר), but acc. sept.: mountains (בְּרָעוֹת עִילָם ancient mountains, parallel בְּרָעוֹת עִילָם; comp. Deut.33,15 and Hab.3,6).

עַבְשָׁבְע pr. n. m. 1Chr.3,18.

קיייי pr. n. 1) former name of Joshua.— 2) the last king of Israel.— 3) the prophet Hosea.

קישעיה pr. n. m. 1) Jer.42,1 — 2)
Neh.12,32.

קרת (acc. some old interpreters akin to תְּבְּהָח.—Pi. הֹתְתוֹ (fut. יְבִּיהָּת) to devise mischief מַבְּרֹיאָישׁ how long will ye devise mischief against a man? Ps.62,4 (others: storm against, rush upon). דוֹתִיר pr. n. m. 1Chr.25,4 a. 28.

הְּוְּה (acc. Ges. a. Fuerst akin to הְּוָּה to dream; only pt. pl. הִיִּם Is.56,10 dreaming.

היְרֵה m. shout of joy (particularly of vintagers) Jer.25,30; 48,33.

ורן Neh. 12,8 songs of praise (acc. ; Fuerst: choir).

(same as הַוָּה II.; fut. הַיָּה, ap. יָהָי יְּהְיּ , וְהָיּ ; pt. f. הֹנָה ; imp. הָוָה , f. הֵיי, pl. הֵיי; inf. הָיה and הָיי; inf. הֵיוֹת , once הֵיה Ez. 21, 15, with pref. בְּהִיוֹת) 1) to be, to exist there hath not been לא הַיָה כְּמהוּ the like of it Ex.9,18; אֶהָנֶה עִּמָּך I will be with thee Gen.26,3; ㅁ그끊 there was (existed) not יְהְיֶה בְּאָרֶץ yet on the earth 2,5; יִר־יִי הוֹיָה the hand of the Lord is upon thy cattle Ex.9,3; לא־מוֹב it is not good הֵיוֹת הָאָרָם יְבַרוֹ that the man should be (exist, live) alone Gen. 2,18; with a pt. of other verbs הַּנָה (like Ch. הַנָה) forms a descriptive tense: בֵוָהָי and he built (prop. was building) a city Gen.4,17; בַּאַהִי צַב and I was fasting and praying Neh.1,4; עַמְרוֹת הָיוּ רַגְּלֵינוּ our feet stood (were standing) Ps. 122, 2. — With prepositions הַנָּה has the following peculiarities: a) with 7 it denotes: to have (prop. to belong to), to be given up to לַעַשִּׁיר הַיָה צאֹן the rich man had sheep 2S.12,2; בַּעַרָרים הָהוֶינָה

they shall be given up to the flocks 1s.17,2; of a woman TT to belong to or become the wife of a man: ולא תַהָיי לָאִישׁ and thou shalt not belong to any man Hos.3,3; וַבַנְתִּי מָהִיוֹת לָאִישׁ I am too old to become the wife of a man R.1,12. b) with 2: to move from, to be separated, to depart and I have וַאֶּהְנֶה מֵאֹהֶל אֵל־אֹהֶל been moving from tent to tent 1Chr.17,5; דָין those that were separated from thee Zph.3,18; 85 there shall יָהְיָה מִשָּׁם עוֹד עוּל יָמִים no more thence depart (i. e. die) an infant of a few days Is.65,20. c) with בעב to be with, to side they were לא הַיוּ עִם אַרנִיָהוּ they were not (i. e. did not side) with Adoniah 1K.1,8; of a woman: to be with, to have intercourse with to lie by לִשַּבַב אָצְלַה לִהִיוֹת עָמַה her, to have intercourse with her Gen.39,10; הַנה עם sometimes denotes: to be or to have in mind יען אַשֶּׁר הַיְתָה־זֹאת עִפְּך forasmuch as this is in thy mind 1K.11,11. d) with בְּעֵינֵי: to appear, to seem to one וָהָיִיתִי בָּאֵינַיו בַּמְתַעִּתַע and I shall seem to him as a deceiver Gen.27,12.— Followed by the inf. with ל, הְנָה denotes: a) to be about and the sun was וַיְהִי הַשְּׁמֵשׁ לַכא about going down Gen.15,12; יוָהי ששבר לְּסְגוֹר when it was about [time] to shut the gate Jos.5,2. b) to be bound, must וַנֹא תָהוָה and No must be broken into Ez 30,16. c) to be inclined and he was inclined to seek God 2Chr.26,5. -2) to arise, to appear, to come on ניהי אור and there was (i. e. appeared) light Gen. 1, 3; בְּהָנִית שבקר when it was morning (when the morning came on) Ex.19,16.--3) to become וַתְּהִי נִצִיב מֶלַח and she became a pillar of salt Gen. 19,26; frequently with 5: 기유인질 thy silver is become dross Is.1,22; וַהִּיוֹ לַאַנִשִים and be (become) men 1S.4,9.— 4) to happen, to come to pass מֶה הַיָה לו what happened to him? Ex.32,1; and it came נֵיהָי אַחַהֵּי מוֹת משֶׁה to pass after the death of Moses Jos.1,1.

הַיָּה Ktib Jb.6,2 a. 30,31 for הַּיָּה ruin, calamity.

יום see היום.

্ৰান্ন (= ৰাজ) adv. how.

הִיבֶּלוֹת (c. הִיבְּלִים; pl. הִיבְּלִים a. הִיבְּלוֹת,

c. הֵיכְבֵּי m. palace, temple.

m. prop. brightness, hence: morning-star, Lucifer Is.14,12.

קֹרְיָּהְ pr. n. 1) a wise man of Solomon's time. — 2) a chief singer 1Chr.6,18.

הין m. a measure for liquids (=:6th part of a בת or 12 jb).

קבר acc. Stb. בְּרָה to dig; only once in לַּרָה Jb.19,3 ye dig under me, i. e. ye seek my hurt (Eng. Bible: ye make yourselves strange, from נָבָר.

קבְרת (from בְּבָרת פּגייָם f. appearance בְּבָרֶת פְּגִייֶם the appearance of their face Is.3,9 (Eng. Bible: the shew of their countenance).

אָלְאָד to remove; only Niph. pt. f. אַלְאָד Mic. 4,7 removed far off (Eng. Bible: cast far off).

from their beginning hitherto) Is.

בלולים (from לְּבֶלי only pl. הַלּוֹלְים (trom לְבָלי only pl. הַלּוֹלְים (tev.19,24 a. Jud.9,24) m. prop. praise, rejoicing, hence: harvest-thanksgiving.

הַלם see הַלוֹם.

יְּדְלִיןְ: (from קְבַׁק) m. step; only pl. sf. בּלִיבִי Jb.29,6 my steps.

קלה (fut. אוֹן, rarely הַלַּהָ ; pt. הוֹהָ ; נותף. הַבְּלוֹךְ ; inf. הַלוֹךְ ; verb. n בַּבָּת, sf. כְּתִי (וֹ בַּתְּרִי ) 1) to go, to walk (in the widest sense) אַנֶּי הוֹלֶךְ עַל אֲשֶׁר אני הוֹכְהְ I go whither I may 2S. 15,20; הַלַהְ לִבִּיתוֹ he went to his מבת אל בית מְשָׁתָה (Louise 1S.10,26 to go to the house of feasting Ec.7,2; with accus.: to go through and we went וַגָּלֶךְ אָת בַּל־הַמָּדְבַּר through all the wilderness Deut. 1,19; poet. אַבָקוֹת he that walketh in righteousness Is.33,15; that goeth after wind Mic.2, 11. — 기가 sometimes expresses the continuance of an action: הַבּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחֲכוֹר the waters decreased continually Gen. לב, הוֹלָךְ וְנָדֵל the lad... הוֹלֵךְ וְנָדֵל was continually growing 18.2,26.—
2) to flow, to melt בּּבְּבְּעִוֹת תֵּלְבְנָה the hills shall flow with milk
Jo.4,18; בְּלַבְּהַ תַּלְבָּה מַנִּה מִוֹם all knees shall melt into water (i. e. become weak) Ez 21,12.— The imp. often has the meaning of an interj, as: קְבָּה וְאָּיִבְּהְן come, I will send thee! Gen.37,13; לְבֹּה וְגִּיִּבְּה come, let us go! 18.9,9.

Niph. לְהָלֵלְ to be gone, to vanish אוֹפָצֵל בְּנְטִיתוֹ נָהֶלְּכְהִי like the shadow when it declineth I vanish Ps. 109,23.

Pi. הַלֵּה (fut. בְּלֵה) to go or walk about שוּעְלִּים הְלְכוּ־כוּ foxes walk about on it Lam.5,18; pt. מְבַּלֵּהְ Pr.6,11 a rover, a wanderer.

Hiph. הוליך (imp. f. ביליך: Ex. 2,9 for הוליך: pt. קוליך: pt. (מוליך: pt. מוליך: whither should I carry my shame 2 2S.13,13; מוליך: a bird of the sky (air) can carry the sound Ec.10,2.—2) to cause to flow like oil Ez 32,14.

Hithp. לְּחָבְּקְּ to go about, to walk אַרְבְּקְּבְּבְּּ בְּבְּוֹ שׁמְּאוֹת walking in the garden Gen.3,8; poet. בְּאַמְהָּךְּ I have walked in thy truth Ps.26,3.

רבלן Ch. Pa. אָבַל to go along. Aph. אַבּלְנְי (only pt. pl. מַהְלְכִין) to walk about.

תקר: m. 1) wanderer, traveller.—
2) course, stream בּילָר: a stream of honey 18.14,26.

777 Ch. m. tax, toll.

יַהְלּוּ (fut. יְהִלּוּ, pl. יְהָלּוּ, verb. n. זְּהְלֹּוּ, sf. יְהָלֹּוּ (חָלּוֹּ, sf. יְהִלֹּוּ) prop. to be bright, bence: 1) to shine בְּהָלוֹ נָרוֹ when his lamp shone Jb.29,3 — 2) to boast, to be proud אַל־הָּהֹלוּ ye shall not boast Ps.75,5 (Eng. Bible: deal not foolishly; see

Pi. הַלֵּל (fut. בְּרֵלוּ imp. בַּלֵּל, f. הַלֵּל , pl. הַלֵּל ) to commend, to praise בּרְעה אַרַ פּרְעה and they commended her to Pharaoh Gen.12,15; שוֹל בְּרָעה praise the Lord Ps.117,2; with 5: to give praise to the Lord 1Chr.25,3.— בּאלהִים הַבַּלְנוֹּ and to give (or sing) praise to the Lord 1Chr.25,3.— בּאלהִים הַבַּלְנוֹּ f God we boast Ps.44,9.

רש. לְּבָּילִי (fat. בְּבָּילִי ; עַּרָּ. בְּבְּילִי ) to be praised, to be renowned to be praised, to be renowned is great is the Lord and highly praised Ps.48,2; בְּבִילִי O the renowned city! Ez.26,17; בְּבִילִי לֹא וֹנְיִלְי בְּבְּילִי וֹלְא וֹנְיִלְי וֹלְא וֹנְיִי וֹלְא וֹנְיִלְי וֹלְא וֹנְיִי וֹלְא וֹנְיִלְי וֹלְא וֹנְיִי וֹלְא וֹנְיִי וֹלְא וֹנְיִי וֹלְא וֹנְיִי וֹלְא וֹנְיִי וֹלְא וֹנְלְא Ps. 78,63 acc. Ges.: his maidens were not celebrated in nuptial songs (comp. Ch. בְּבִילִּי nuptial song).

Hiph. fut. לְבְי to shine brightly, to diffuse light אוֹר כִּי יְהֵלּ the light when it shone brightly Jb. 31,26; בְּיָבֵי הּשְׁמֵיִם הַ אֹ יְהָלֵּוֹ אִירְם the stars of the heavens... shall got diffuse their light Is.13,10.

Htthp. אַהַבּבל 1) to be praised

לאָה הִידְי הִיא תִתְהַלְּל a woman that feareth the Lord she shall be praised Pr.31,30.— 2) to boast oneself בְּיִשְׁי my soul shall boast herself in the Lord Ps.34,3 בּיִבְּיִבְּי let not him that girdeth on the armour boast himself as he that putteth it off 1K.20,11; שְׁרִבְּיִלְי בְּיִבְי why boastest thou thyself in mischief? Ps.52,3.

וּהַלֵּל II. (acc. Fuerst identical with Ar. הֹלֵל (fut. הֹלֵל (fut. יְהוֹלְל ) to be foolish, to be mad; pt. pl. ביל ווּהַל אַר Ps 75,5 fools, madmen (otherwise: boasters; see יְבָל וּהַל בָּל ) to befool, to make mad בְּעִישָׁק oppression maketh a wise man mad Ec.7,7.

Poal מְהוֹלֶל (pt. מְהוֹלֶל) to be mad, to rave מְהוֹלֶל they that are mad against me Ps.102,9.

הוֹלִם , ft. הַּלְמָנִי , ft. יְהַלְמְנֵי ; pt. הַלְּמַ , יַהְלִּמְ ; pt. הַלִּמְ , יַהַלְמַ ; pt. הַלִּמְ , inf. הַלְם , to beat הַּלְמַ הַרְּאִים , inf. הַלְם , to beat יְבָּלְמָ הַבְּיְבָּא בְּחָבְּה ראשוֹ she struck Sissera, she crushed his head Jud.5,26; בַּעָבִי גוֹיִם הָּלְמִי ; the lords of nations have beaten down its vines Is 16.8;

ביל הלים ביל he that striketh on the anvil Is.41,7 (בים בים בים). — 2) acc. Ges.: to be beaten to pieces, to be scattered בילון בים and [the multitude] was continually scattered 18.14,16 (others: ran hither and thither; see בים below). — 3) fig. to overcome בילום those who are overcome by wine Is.28,1.

מלם pr. n. m.

ק pr. n. a place where the יוֹים dwelt Gen.14.5.

הַם (from הְבָּיִם) m. bustle, noisy multitude; only with sf. מְנָמָהָם Ez.7,11.

ם בּיְם pron. m. pl. of אוֹם: they, themselves; with def. art. those בּיַם in those days Jud.21,25.

ארת המדות pr. n. father of Haman

קְּמָה (akin to בְּחֵם a הְּמָה (takin to הְּמָה בְּחַם ); fut. הְּמָה (מְּהָה לָּה בּחָם ), הֹמֶה (הִינְה בּחָל : pt. הֹמֶה (הִינְה בּחָל : prop. to hum, hence: to be noisy, to rage, to grow), to howl, to coo,

to moan, to roar (according as it is applied to human beings, beasts, elements of nature, etc.) nations rage Ps. 46, 7; we growl like bears Is.59,11; בַבְּלֵב they will howl (or gnarl) like dogs Ps.59,7; בּיוֹנֵי like the doves הַגְּאָיוֹת כָּלָם המוֹת of the valleys all of them cooing (moaning) Ez.7,16; וָבָמוּ נַבַּיו though its waves be roaring (tossing) Jer.5,22; fig. of strong drink: ?? שבר שבר wine is a mocker, strong drink is noisy Pr.20,1; of the agitation of the heart or soul: my heart maketh a לְבִּי הוֹמֶה לִי noise in me Jer 4,19; מַה־הֶּבְיּי עָלַי why art thou (my soul) disquieted within me? Ps.42,12; of the inward disturbance of the soul compared to the sound of the harp: מָעַי לְמוֹאָב בַּבְּנוֹר וָהָמוּ my bowels shall sound like an harp for Moab Is.16,11; pt. f. הֹמָיָה noisy, tumultuous אִשֶׁת כָּסִילוּת המִיָּה the woman of folly is noisy Pr.9,13; tumultuous city Is.22, 2; also substantively: noisy place or street בָּרֹאשׁ הֹמִיוֹת at the head of the noisy streets Pr.1,21.

. הַב see הַבְּּבה

המין see המין.

הַמָּלָה see הַמַוּלָּה.

(c. יְבְּמֹן (pl. הַמֹּנְים) m 1) noise, tumult, commotion קרְיָה the noise of a town Jb.39,7; הַמֹּוֹן the tumult of many people

a. לְבוֹין Ch. pron. m. they, also accus. them Dan.2,34 a. Ezr.4,10.

קבויב pr. n. symbolic name of the place for the overthrow of בְּנוֹנְ Ez.39,16.

קּבְיֵה f. sound, noise; only c. הֶּבְיֵה קּבְיֵּה the noise of thy harps Is. 14,11.

למל to roar, whence הַּמְבָּה. הַמְלָה f. noise, tumult.

יַשׁן to rage; only verb. n. sf. יַשׁן because ye rage [against God] more than the heathens Ez 5.7 (see also הָמָלוֹם).

דְּבְּי pr. n. Haman, a Persian courtier, enemy of the Jews Est.3,1.

הַלְנִיכָּא Ch. (def. הַלְנִיכָּא m. bracelet collar Dan.5,7.

m. pl. brushwood Is.64,1.

וֹת וֹ. pron. f. pl. from אֹת: they, themselves; with prep. וְתַבְּ a. וְתַבְּ in whem, וְתַבְּ like them, וְתַבְּ to them or for them; וְתַבּ from them.— וְתַבְּ R.1,13 for m. בְּתָבְ , as it occurs in reference to male persons (acc. Stb. this וְתַבְּ is related to תַּבָּוֹ H. and is an adverb denoting: till then).

וּהָנָת II. (הְּגָּה II. (הְּגָּה וּ (הְּגָּה II. (בְּּוֹת אֹרְיִי אֹרְי behold, thou hast driven me out Gen 4, 14.— 2) whether, if אָרְהָה בְּּוֹאת and see if any thing like this hath happened Jer.2,10.

הַן אִיתַי ! behold ליתָנּא behold, there is our God Dan.3.17.-- 2) if בּיְלְּאָשְׁר מִי וֹן נִילִיםְי בְּילִּא שָׁב וֹן נִילִיםְי בְּילִים וֹן נִילִים בּין נִילִים וֹן נִילִים בּין נִילִים בּין נוֹן בּילִים בּין לְּמִית זוֹן לְמִית whether... or הַן לְּשִׁרְשִׁי בִילִים whether it be unto death or to banishment 7,26.

תְּבֶּה I. (=תְּבוֹת) pron. f. pl. from הַּנְּה they, themselves; with def. art. הְבָּה those; with prep. בּ: like these, such הַבְּנְיִה בְּיִרְאִיתִי כְּתַנְּה I nover saw any like these Gen. 41, 19;

בְּהַנְּה וְבְהַנְּה 2S.12,8 is an expression denoting: many more like these things, as much more.

הגה נְתַתִּי lo! יוּתְּבְי interj. behold! lo! הַנְּחַבְּי behold, I have given unto you Gen.1,29; הַנְה יָמִים בָּאִים behold, days are coming Is.39,6; behold, he was forming הנה יוצר lo, bless הָגָה בָּרָכוּ אֶתרִיִי 1o, ye the Lord! Ps.134,1.- 2) here, there (in this sense and is connected with the notion of being) there [she is] in the tent Gen.18,9; with sf. הָּנְנִי הְ, הִינְנִי а. Чэл here I am; न्रा, ^ नुवूत, f. הַנָּרָל , הַנָּהָר , הָנּהָ here thou art; הָנָה הַ הָנָה הַנָּה הַנָּה הַנָּה הַנָּה הַנָּה הַנָּה הַנָּה הַ there he is; pl. הָנָנוּ here here we are; הָנֶכֶם here you are; הָנָב there they are. — With a pt. הַבָּה frequently indicates the future tense: הָנָנִי מָבִיא אֶת־דַפַּבוּל I will bring a fload Gen.6,17; הַנָּךְ מֵת thou shalt die 20,3; sometimes it indicates the present tense: רָבַּם they stretch forth Ez.8,17.

f. permission of rest, release of taxes בְּנָחָה he

made a release of taxes to the provinces Est.2,18.

קום pr. n. m. see 📜 .

דון pr. n. a city in Mesopotamia.

ווֹבָּבְת inf. of אָנוֹ, which see.

מוֹ interj. hist! hush! silence (prop. imp. of הבָּם, which see).

קבּוֹבְה (from בּוֹב f. cessation, intermission Lam.3,49.

הפה (fut. הַפַּרָ ; pt. הפַה ; pt. p. הָפַרָּ ; inf. קֹבּבְי; verb. ח. קבּם, sf. יבָבּבָ) 1) tr. to turn, to turn over 기울구! and turning it upon its face (upside down) 2K.21,13; with אָרֶף: to turn one's back, to flee Jos.7,8; with בָּר: to wheel about 1K.22,34, also to direct one's hand surely against אַך בִּי וַשְׁב וַהַפֹּךְ יָרוֹ me doth he again and again direct his hand Lam.3,3; pt. p. 📆 📆 a cake not turned over בְּלֵי הַפּוּכְה Hos.7,8.- 2) intr. to turn about, to turn back ותהבלה and she turned about and went away 2Chr. 9, 12; הַרָב בִּיוֹם הַכָּב they turned back in the day of battle Ps.78,9.— 3) to change 기타고 the plague hath changed its color Lev.13,55; also intr. to be turned בַּבָן was turned white 13,3; with 5: to turn into, to change into הַפַּהְ וָם לִיבָּשָׁה he changed the sea into dry land Ps. 66,6; with omission of 5: who changeth הַהַּפְבִי הַצוּר אַגַם מַיִם the rock into a pool of water 114, 8.— 4) to overthrow 기차 기보기기 and he overthrew these הצרים האל cities Gen.19,25; לָבָרָתִּי הָבָּבִי אֱת־ that I will not overthrow this city 19,21; הַלַּכָתִי בָּכֶם I have made an overthrow among you Am.4,11. — 5) to pervert בהַפַּכְהָם but ye per- אֶת־דָבְרֵי אֱלֹהִים חַזִּים vert the words of the living God Jer.23,36; בְּלְבֶבֶם Is.29,16 O your perverseness! (acc. Stb. from the verb. n. 기의급; acc. Fuerst from 기의구, which see).

Niph. קפַקטָּ (fut. קפָקָוּ, pt. קפָּקטָ ;inf. בהפוך 1) to turn oneself; with 58: to turn about or back on לְהַרוֹתֵף the people... בָּהַפַּרְ אֶל הַרוֹתֵף turned back upon the pursuers Jos.8,20; with יַנ to be turned to, נהַבּך עָלַוּך הַמּין יָם to come upon unto thee shall be turned the abundance of the sea Is. 60, 5; her pains came נָהֶפָּכוּ עֲלֵיהָ צְרֵיהָ upon her 1S.4,19; with 3: to be they were נַהְּפַנוֹרבִי they were turned against me Jb.19,19.- 2) to be changed, to be turned into, with וֹנֶהְפַּכִתְּ לִאִישׁ אַחֵר: ב' and thou shalt be changed into another man וּגָהָפַרְ הַנָּגַע רְלָבְן the plague was turned into white אַיך נֶהָפַּכְהָ דִי סוּהֵי הַנֶּבֶּן ;Lev.13,17 how art thou changed unto me into the wild shoots of a strange vine? Jer.2,21; fig. to be perverse לַבְּלְשׁנוֹ he that is perverse of the tongue (prop. that is changed with the tongue) Pr. 17,20.— 3) to be changed or turned to the contrary [בַּבְּלִי הוֹא jit being, however, turned to the contrary Est.9,1.—4)to be overturned, to be overthrown אָרָבָּבְּלִי בִּבְּבָּבְרִ בִּייִ בְּבָּבְּבִּי מִוֹרְבָּבְרַ בִּייִ בְּבָּבְבִּי זְּבְּבְּבִּרְ הַוֹּץ אַרִי בְּבָּבְבִּר בִּבְּבָּבְר בִּיִּ בִּבְּבְּבָר בִּיִּ בַּבְּבָּבְר בִּיִּבְּבְבַר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִּבְּבָּר בִּיִּבְּבָּבְר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִּבְּבְּר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִבְּבְּבְר בִּיִּבְּבְּבְר בִּיִבְּבְּבְּר בִּיִבְּבְּבְּר בִּיִבְּבְּבְר בִּיִבְּבְּבְר בִּיִבְּבְּבְר בִּיִבְּבְּבְר בִּיִבְּבְּבְר בִּיִבְּבְּבְר בִּיִבְי בּיִבְּבְּבְר בִּבְּבְּבְר בִּבְּבְּבְר בִּבְּבְּבְר בּבְּבְּבְיר בּבְּבְבְּר בּבְּבְּבְּר בּבְּבְּבְיר בּבְּבְּבְר בּבְּבְּבְיר בּבְּבְּבְּר בּבְּבְּבְיר בּבְּבְּבְּר בּבְּבְּבְיר בּבְּבְּבְיר בּבְּבְּבְיר בּבְּבְּבְיר בּבְּבְּבְיר בּבְּבְּבְיר בּבְּבְיב בּבְּבְיר בּבְּבְיר בּבְּבְּבְיר בּבְּיר בּבְּבְּבְּבְיר בּבְּייִי בְּבְּבְיר בּבְיר בּבְּבְיר בּבְּיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבְּיר בּבְיר בּבְּיר בּבְיר בּבְיר בּבּיר בּבּיי בּבּיר בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּייי בּייּי בּיּי בּבּיי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּ

Hoph. קּבְּקּם to be turned קּבְּקּ לְבֹּלְהוֹת terrors are turned upon me Jb.36,15.

াট্না, নাট্না m. the reverse, the contrary.

্ৰাচ্চন m. perverseness (acc. Fuerst the stem for চাট্টান Is.29,16 your perverseness!).

קַבָּהְ f. overthrow, destruction. בְּבַבְּהְ adj. turned, crooked, perverse.

הוצלה f. deliverance.

m. battle-axe.

קר (an old form for תוח (an old form) (an old form

אָדְרָ pr. n. a mountainous district in Assyria 1Chr.5,26.

m. the hearth of God, the altar Ez.43,15=אַריאָל , which see. אַריאָל ; יְהַרוֹג , tut. יְהַרוֹג ; pt. אָרי ; pt. אָרי ; pt. אָרי

to kill, to murder, to slay.

Niph. גַּהָרָג (fut. יְרָהָר, inf. with prep. בְּהָרָג Ez. 26,6 for בְּהָרָג) to be killed.

Pu. הבנ to be slain.

m. killing, slaughter.

לאן הַהֵּרְגָּה f. killing.slaughter צאן הַהַרְגָּה the flocks destined for the slaughter Zch.11,4.

 bringeth fortn talsehood Ps.7,15; pt. f. הֹנְהָתּי(sf. הוֹנְהַתּ) parent, mother Cant.3,4; pt. pl. m. הוֹרָים parents, progenitors, sf. הוֹרֵים Gen.49,26.

Fu. הְהָה to be conceived הַּגְּבֶּר the night when it was said, There hath been a male child conceived Jb. 3.3; inf. יה בו 18. 59,13.

תברת (c. הַבְּת ; pl. הָבְּרֹת (c. הְבָּה ; pl. הְבָּרֹת (c. הְבָּרָת (c. הְבָּרָת (c. הְבָּרָת (c. הַבְּרָת (c. הברת (c. )))))))))) (c. הברת (c. הברת (c. )))))) (c. הברת (c. ))) (c. הברת (c. )))) (c. הברת (c. )) (c. )) (c. ) (c. )) (c. ) (c. ) (c. ) (c. )) (c. ) (c. ) (c. ) (c. ) (c. ) (c. )) (c. ) (c. ) (c. ) (c. ) (c. ) (c. )) (c. ) (c. ) (c. ) (c. )

הרה'ן Ch. (pl. הַרְהֹר) m. thought, fancy, revery (acc. Stb. a redupl. of הַּבְּהָ to conceive in mind).

m. conception, pregnancy; sf הֵרוֹנְן Gen.3,16.

m. same as הַרוֹן.

הַרִיּםָה f. ruin.

הריסות f. destruction.

מהרם pr. n. a king of Canaan.

pr. n. m.

הַרְמוֹן (אַרְמוֹן m. tower, castle.

קרָן pr. n. 1) brother of Abraham, father of Lot Gen.11,26.— 2) 1Chr. 23,9.— 3) בית הָרָן a place in Gad בית הָרָם Jos.13,27.

יַהָרֶם (fut. יְהָהֶרֹם, יְהָהָרֹם, pt. הָּהָם; pt. הָּרָם; mp. הָּרָם , sf. הָּרָם (הַּרְםָה ) to pull down, to destroy יְבָּהָרֹם וְלֹאוֹ he pulleth down and the

can be no rebuilding Jb. 12, 14; קבָּקר trom thy post shall he pull thee down Is.22,19; of the teeth: to break בְּבִימוֹ בְּבִימוֹ break out their teeth in their mouth Ps.58,7; with אָל to break through ייָנוֹ אָל בְיִי lest they break through unto the Lord Ex. 19,21.

Niph. נְהַרֵם (fut. וַהָּרֵם) to be pulled down, to be destroyed.

Pi. הַרֶם (fut. יְדָהֵכּם; pt. מְדָהָם) to destroy, to pull down.

עִיר m. destruction; only once עִיר בּהֶרֶם city of destruction Is.19,18 (acc. some =בּהֶרֶם city of the Sun, i. e. Heliopolis).

קרר (בר בות) m. mountain; only once sf. בְּרָרָי O my mountain! (in allusion to Judah) Jer.17,3.

בּבְרֵי (בַּר =) m. mountain; sf. הַבְרֵי (בַּר =) הַבְּרֵי (בַּר מַר בּיבִים (פֿר.14,6; pl. c. בַּבְרֵים (פּר.14,6; pl. c. בַּבְרֵים (פּר.14,6; pl. c. בַּבְרֵים (פּרָבִים (פּרָבִים (פּרָבים (פּרַבים (פּרַבים (פּרָבים (פּרָבים (פּרַבים (פּבּים (פּרַבים (פּרַבים (פּבּים (פּבּים (פּבּים (פּבים (פּבים (פּבים (פּבים (פּבים (פּבי

a. דְּרָרִי gent. Hararite 2S.23,11 and 33.

בּיבֶּי pr. n. m. 1Chr.11,34 = בּיבָי 2S. 23.32.

קשְׁבְעוּת (from שֶׁבֶּע) f. a causing to hear, an announcement Ez.24,26.

השתקור f. bowing, prostration; only once בְּהִשְׁתְרוֹיָה in prostrating myself 2K.5,18.

קרוּה (from בְּתַּהְ m. melting (of metal).

וֹמְן הָתְחַבְּרוֹת f.association וּמְרָית and from the time of his associating with Dan.11,23.

יה pr. n. Persian courtier.

לתל (akin to לַבַל) to trick.

Pi. הַתְּל (fut. יָהַתָּל) to mock, to deride.

m. pl. mockery, derision.

הות see הַתַת

ן the sixth letter of the alphabet, called Vav = 1 nail or hook, from its similarity to that form; as a numeral  $\gamma = 6$ ,  $\ddot{\gamma} = 6,000$ .— The consonantal sound of  $\gamma(v)$  sometimes dissolves into u or o, as in the dud, שור shor. At the beginning of roots  $\gamma$  is changed into  $\gamma$  and only rarely asserts itself in the inflections and derivatives, as: חבר (for חבר), Niph. fut.

יבֶר (for יְבָר), Niph. fut. יְּבָר and n. יְּבָר יִּבְּר.

י (before ב, ו, ב, ב and before Sheva וּ בְּבֶּר, וֹנְיִים, וּמְשָר וּ בָּאָר; before a distinctive accent וְּבָבֶר Ez.5.17, וֹבָבֶר Gen.46,21; before a vowelless ' it is punctated וְ: יְבִיר, וִיִּמִינְהְ its vowel assimilates with that of the Chatoph וַבָּבֹר וְחָלם conj.

 and חָטִים וּשְּׁעֹרִים וְשֶׁמֶן וּדְבַשׁ wheat, and barley, and oil. and honey Jer.41,S; נְיָרֵה בָּוָנֵת בַּיָם and they shall have dominion over the fish of the sea Gen.1,26.-2) then אָם הַשִּׁמֹאל וָאֵימִינָה if thou wilt go to the left, then I will go to the right Gen. 13,9. - 3) that speak to בַּבָּר אֶל בְּנֵו וִשְׁרָאֵל ווִםְעוּ the children of Israel, that they go forward Ex.14,15.- 4) considering that, seeing that בַּוֹרוֹצַ -where בָּאתֶם אֶלֶי וַאַהֶּם שָנָאתֵם אֹתִי fore come ye to me, seeing that ye do hate me Geu.26,27.- Joined to verbs in the indicative mood, in addition to its being a conjunction has the function of converting the past tense into the future and the future into the past (in the latter case punctated וַ), thus: אָפַר he said, אַפַר and he will say; יאֹמֵר he will say, ניאמר (ויאמר לי) and he said.

וְדָן pr. n. a place in Arabia.

בהב pr. n. a place on the border between the Amorites and the Moabites; occurs in the fragment of an old war song אַרְיָהַב בְּטוּפָה Vaheb in a tempest Num.21,14.

m. hook, peg, nail; pl. בּוֹים Ex. 38,28; c. יְוִים 27,10; sf. קוֹים 38,19.

acc. Ges. (by analogy with Ar. איש בְּבָּרְ ווֹן burdened with guilt בְּבָּרְטֵּהְ בְּרָהְ אִישׁ וְזְרְ perverse is the way of a man burdened with guilt Pr.21,8; old interpreters class יְנָרְ with זְיַר, which see.

אריין pr. n. son of Haman.

רַלָּד m. child.

רלד Ktib 28.6,23 for ללו child.

וניה pr. n. m.

יְםָבָּקְ pr. n. m.

ישני pr. n. m.

pr. n. wife of Artaxerxes.

the seventh letter of the alphabet, called Zayin, from [1,1] a weapon, because of its similarity to a pointed weapon (sword or dagger), as numeral 1=7, 7=7,000.

בּאָב' (pl. אַבְים, c. יָאָבִי') 1) m. wolf.— 2) pr. n. m. Jud.7,25.

אמו pron. dem. f. 1) this, that (from m. הְנֵי); it either includes the person in itself and stands alone,

as לְּלֵאת יְלֵהֵא אִשָּה this one shall be called Woman Gen.2,23, or is put after the noun, in which case both have the def. art, as אַבְּהַ this well 21,30; preceding a noun הואת signifies: this is, as מאת הַבְּרִית this well 21.30; preceding a noun אֹת הַבְּרִית this is the sign of the covenant 9,12.— אֹת הַבְּרִית the one... the other 1K.3,23.— 2) this, this thing אֹת עֲשׁוֹּ this do ye Gen.45,17.

לב to hover about, whence בוב!.

to present with, to endow with בְּבָנִי אֵ<sup>ְּלְהִים</sup> God hath endowed me with Gen.30,20.

תבו m. present, gift.

יוֹנֶכֶר pr. n. m. 1Chr.2,36 etc. בְּרָר (perh. יוֹנָכֶר) 2K.12,22.

יַּבְרָי pr. n. m. Jos 7,1 בְּרָי וֹכְרִיאל וֹבְרִיאל pr. n. m. m.

יוֹבוְיָה, וּבְיִּרְה, m. of several persons.

יבוב (pl. c. 'בְּבֹי, m. fly, gad-fly מְבֵּיב ׁ death-bringing (poisonous) flies Ec. 10, 1. — בַּעֵל יְבוּב ׁ Beelzebub 2K. 1, 2, a Philistine deity at Ekron, the destroyer of pernicious insects.

דובן pr. n. m.

7727 (Ktib) pr. n. m. Ezr.8,14.

וְבוּדְרוֹן (Kri for וְבִינְה) pr. n. f. 2K. 23,36.

אָבֶל (from יָבֵל m. dwelling, habitation יְבָל יִבְּל יִבְּר יִבְּל the sun and the moon stood still in their dwelling Hab. 3, 11; יְצִרְב יִבְּרְל לוֹת יִשְאוֹל מִוְבָל לוֹת שָׁאוֹל מִוְבְל לוֹת שִׁאוֹל מִוְבְל לוֹת שִׁאוֹל מִוְבְל לוֹת שִׁב מִבְּל לוֹת שִׁב מִבְּל לוֹת שִׁב מִבְּל בְּוִבְּשׁׁה Ps. 49, 15; of the heavens: מִוְבוֹל בְּוְרְשִׁה from the habitation of thy holiness Is.63,15.

וְבּוֹלְלֹין pr. n. Zebulun, son of Jacob, also tribe and territory named after him.

וְבַּחִים (fut. בּוְיִי; pt. בְּחַ, pl. יִּבְּחִים (fut. בּוְיִבְּחִים, pl. יִבְּחַ יִּתְּחִים (mp. בּוְיִי; inf. בַּוֹיִן) to slaughter, to kill, to sacrifice.

Pi. Tel (fut. Tell; pt. Tell; inf. Tell) to sacrifice frequently.

תְּבָּחִי, הְּתְּבְּחָי, הְּתְּבְּחָי, הְּתְּבְּחָי, הְּתְּבְּחִי, הְּתְּבְּחָי, הְּתְּבְּחָי, הְּתְּבְּחָי, ה יקבְיִי, m. 1) slaughter, sacrifice.— 2) pr. n. a king of Midian.

יב<u>ו</u> pr. n. m.

ובוּנָה see ובינָה.

וְבִינָא pr. n. m.

to surround, to cover, whence זְבַל קָבְלְנִי אִישִׁי; fig. to dwell or lie with ij אָיָבְלְנִי אִישִׁי my husband will dwell with me Gen.30,20.

יובול see זבל.

יבולון see ובלון.

Ch. to acquire, to gain אָרְתּוֹן זְבְנִין Ch. to acquire, to gain time pan.2.8.

m. shell, husk (of fruits).

[from אן; pl. בים) adj. proud, impudent, wicked.

וְדֹוֹן (from אֹז; c. יְדוֹן; sf. קֹבוֹן) m. pride, haughtiness, impudence.

ication as when following the מסun: הבות this house Ezr.3,12 (same as הַנַּת הַנָּה); it also stands after a noun as genitive, as מָּהִיר 71 the value of this 1K.21,2; with prep. בוה as this Gen.41,38; בוה thus, in such a manner Est.2,13, this... that, the one... the יַלאמֶר זֶה בָּבה וָזֶה אֹמֵר בָּבה other and one said, In this manner, and another said, In that manner 1K. 22,20; מליוה one to the other Ex.14,20,- 2) demonstrative particle emphasizing a question: קר וָה is it thou? Gen.27,21; מָי who is he and הוא וֶה וָאֵיוֶה הוּא where is he? Est.7,5; לַפַּה־זֵה לִי of what profit then is to me? Gen. 25,32; אָברבּן רָפָה זָה אָנבִי if it be so, why am I thus? v. 22.- 3) adv. of place: עלו זה בנגב go ye up this way southward Num.13,17; נָא בָּוֶה tarry here 22,19; נָא בָּוֶה הוֹבְּ they are departed hence Gen. 37,17; אֵי מְזֵה בָאת whence comest thou? 16,8; מְיָה וֹמָיָה on the one side and on the other Ex.32,15.-4) adv. of time: עַמָּה וָה just now 'K.17,24; מוש now twice Gen. 37,26; וָמִים רַבִּים these many days Jos.22,3; טָמָה שָׁנִים these many years Zch.7,3 (in these phrases in has the signification of the German schon). - 5) poet. מאל מִקוֹם זֶה וָבַרָתְ לָהֶם as a rel. pron. אֶל unto the place which thou hadst founded for them Ps.104,8; שָׁמֵע הילַדָה זה ילַדָּה bearken unto thy father that hath begotten thee Pr.23,22.

ה, מ. אוֹ (מאת pron. f. this the pron. f. this the city 2K.6,19; בְּוֹה הָעִיר thus and thus Jud.1>,4; אַבְּעִהם אַנְיִה וֹי אַבְּעָהם and this my testimony [which] I teach them Ps.132,12.

בהל (=בהַבְּ) to be yellow, whence בּהְרָ.

בְּינָה (c. בְּינַוְי m. gold; fig. light: יְבְּילָהְ בְּינְהְי from the north cometh the golden light Jb 37,22; of oil: בְּינְים מְעַלִיהֶם בּיְנָים מעליהם בּיִנְה which empty out of themselves the gold-colored oil Zch. 4, 12. — 2) gold-shekel בּיִנְה בְּיִנְה בְיִנְה מִינְּלְלְּם מִעָּלְלָם מִינְלָם מִינְלָם מִינְלָם מִינְלְם מִינִּלְם מִינְלָם מִינְיִים מִינְלָם מִינְיִם מִינְלָם מִינְים מִינְם מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינִים מִינְים מִינְים מִינְים מִינִים מִינְים מִּינְים מִינְים מִינְים מִינִים מִינְים מִינְים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִינְים מִּים מִּים מִינְים מִינְים מִּים מִינְים מִינְים מִּים מִּים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִּים מִינְים מִּים מִינְים מִינִים מִינְים מִּים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִּים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִּיְים מִּים מִינְים מְיִים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִּיְים מִּים מִינְים מִּים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִּים מִינְים מִינְים מִינְים מִּים מִּים מִינְים מִינְים מִּים מִינְים מִּים מִינְים מִינְים מִינְים מִּים מִינְים מִינְים מִינְים מִינְים מִי

והה (Ar. אהו to shine) a stem assumed for יוִי, וִייִּר, בַּיָרַר.

to be rancid or stinking, hence: to be loathsome.

Pi. בְּחֵה to make loathsome; with sf. בְּחָה חִיְהוֹ חַבְּתוֹ and his life maketh food loathsome to him Jb.33,20.

□□7 pr. n. m.

להוד to shine, to enlighten.

Niph. בְּוֹבֵל (inf. הְּנָהָר to be admonished or warned, to take heed בּיְבֶּרְ נִוְּהֶר בְּהָב thy servant is admonished by them Ps.19,12; אֹל אוֹ who knoweth not how to take heed any more Ec. 4,13.

Hiph. זְּהְרָּר to spread light, to shine הַבְּשִּׁבְּיִלִים וַזְהִירוּבְּוֹהַר הָבְּקִיצִּ

the intelligent shall shine like the brilliance of the sky Dan.12,3.—
2) to enlighten, to teach, to admonish מְּהַוּהְרָהְ צֶּהְהֶם צֶּתְּהַבְּקְנִים מָּתְּהַבְּקְנִים מוֹא and thou shalt teach them the statutes Ex.18,20; יְהִוּהְירֹה וְנִשְּׁמֵר and he warned him and he took care of himself there 2K.6, 10; בְּהַהִיר בְשָׁע מְבּרְכוֹ הְרִשְּׁעָה to warn the wicked from his wicked way Ez.3,18.

וְהַרְּCh. to warn, to give heed; pt. p. יְהִירְ warned Ez.4,22.

אוֹן m. brightness, brilliance.

וֹן (from ההה) m. prop. brightness, hence: blossom הְהָשׁ month of flowers (May) 1K.6,1.

isee ii.

בּוֹן (pret. בֹן; pt. בֹן, f. הֹנְיוֹ : fut. נְיִנוֹכ 1) to flow בּוֹיִנוֹכוֹ מֵיִם and waters flowed out Ps.78,20; pt. f. c. אֶהֶי אָרָ וֹּבְינִי בּוֹיִנוֹכוֹ מַיִּב מוּרְבִּי וֹיִבְּיִנְיִבְּיִי בְּּיִבְּיִי וֹיִבְּוֹבְיִי a land flowing with milk and honey Ex.3,8; of the monthly courses in women: to have a flux or and if a woman have a flux of her blood Lev.15,25; of the seminal flux in men: אִישׁ אִישׁ בִּי וִהְנָה וֹבְּיִב יִיִּבְּיִבְיִּבְּיִי when any man have a flux [of semen] from his body

15,2.— 2) fig. to melt, to pine away אָבָרָים נְּבְּלָרָים בְּלָבְּרִים מְבְּנְבוֹת שָׁדְי (i. e. its inhabitants vanish); שֶׁבֶרִים מְבְּנְבוֹת שָׁדְי for these pine away stricken through for want of the fruits of the field Lam.4,9.

If m. flux of semen or blood.

קוֹד to seethe, to cook, whence וּבְיִרָּ Hiph. to act haughtily, to deal presumptuously בְּיִרְנִי עִּלִיהָם they had dealt presumptuously against them Neh.9,10; מוֹלְהַיִּרְנִידְרָאָרִיִּיִרְיִרְאָרָעִרְהַיִּרְיִיִרְיִרְאָרָעִרְהַיִּרְיִיִרְיִרְאָרָעִרְהַוּ and if a man act presumptuously against his neighbor Ex,21,14.

רה Ch. same as Heb. Aph. inf. הַּוְלְבִּלְבָּ to deal presumptuously Dan 5.20.

to project, to stick forth, whence זְוָיִת, , וְיִית,

a primitive people of Palestine Gen.14,15.

זְוִית (from זְוִית מְוָבֵּהַ f. 1) corner זְוִית מְוְבָּהַ the corners of the altar Zch 9, 15.—2) corner-pillar בְּוְיִית מְהָשְׁבוֹת הִיבָּל like corner-pillars, sculptured in the model of a palace Ps.144,12.

חחוד pr. n. m.

ווּל (akin to יְנַלַ ל , בָוַל , אָוֹל ) to pour out, to lavish הַנָּלים

out of the bag Is.46,6; שַּׁלֵּכ חַפְּים Jer. 2,36 is from אָנַר בי ט to separate, to remove, whence אַנָּר הַ

Hiph. קּוֹיל to esteem lightly, to hold in contempt בְּלֹחֲבַבְּנֶיתְ הַוֹּילִנְ that honored her held her in contempt Lam.1,18.

ק ה separation, removal; only c. איל ה and sf. וּלְתָּה, אוֹלְתָּה as prep. besides, except; sometimes with ' parag. ווֹלַת for אוֹלָתוֹי

לון to nourish, to feed; only Hoph. בוֹיִן to be well fed, to be strong; pt. pl. סוֹיְנִים מוּיְנִים well fed horses Jer.5,8 (Kri בְּיִנִים, from יְיַנִים, to be weighty, heavy).

וּהְן Ch. to feed. Itp. יְיִהְּוִין (fut. יְיִהְּוִין) to be well fed Dan.4,9.

וּנְה , זּוֹנְה (pl. וּוֹנוֹת ) f. harlot, prostitute; see

יוֹשְ (pret. עוְ; fut. בְּוָזֵי) to move cheself, to tremble לאֹבְסְם וְלֹאִיזְטְ שִׁיוֹעוּ שׁמְנוּ וְלֹאִיזְטְ who did not rise nor move out of the way for him Est.5,9; חבּיַת שִיוּעוּ שׁמְרֵי הַבּוֹת שִיוּעוּ שׁמְרֵי הַבּוֹת when the watchmen of the house will tremble Ec.12,3.

Pi. redupl. אוֹשְוֹע (pt. ימְוּעִוּע) to agitate, to plague יִיקצוּ מְוּעִוּשֶׁיךְ and those that plague thee will awake Hab.2,7

יוֹעַ Ch. to tremble; pt. pl. יְוֹעָל were trembling Dan.5,19 (Kri נְיָעִין). וֹנְעָדוֹן f. terror.

קן ייב=: to flow, whence אָן.

זוּר (pret. זְרָ, pl. זוּרְ) to turn away, to depart, to be estranged or strange זוֹרָל לְּבָּוֹיִי they turned away from me Jo.19,13; לאֹרְוֹר לְבִּינִי they were not estranged from their longing Ps.78,30; רוּחָי my spirit is become strange to my wife Jb 19,17; pt. זוָר וּרָה יִּדְיִר וְרָיִר וְרָיִר וְרָיִר וְרָיִר וְרָיִר וְרָיִר וְרָיִר וְרָיִר וּרָר וּרְר וּרִר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּר וּרִר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּר וּרִר וּר וּרְר וּר וּרְר וּר וּר וּרְר וּר וּרְר וּר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּר וּרְר וּרְר וּרְר וּר וּרְר וּר וּרְר וּר וּרְר וּר וּרְר וּר וּרְר וּר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּר וּרְר וּר וּרְר וּרְרְר וּרְר וּרְרְיִי וּרְר וּרְרְיִי וּרְר וּרְרְיִי וּרְרְיִי וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְר וּרְרְיִי וּרְר וּרְר וּרְיְיִי וּרְיִי וּרְיְיִי וּרְיִי וְּרְיִי וְּרְיִי וְּרְיִי וְּרְיִי וְּרְיִי וְּרְיִי וְּרְיִי וְּרְיִי וּרְיְיִי וְיִייְיִי וְיִי וְיִייְיִי וְיִיְיִי וְיִי וְּרְיִי וְיִייְיִי וְיִי וְיִיי וּיִייְיִי וּיִיי וּיִייְיִי וְיִייְיִי וְי

Hoph. הוור (pt. מוּנְר לְּאָרָי (pt. מוּנְר הְנִיתִי לְאָרָי a stranger am I become unto my brothers Ps.69,0.

ון זוּר (pret. pl. זְּרֹיּ , fut. אַנְיִי , ap. יַּיִי ; pt. p. זְרִיּ ) 1/r. to squeeze, to crush אָנְיִי בְּיִּר אֶת־בַּנִּין and he squeezed the fleece Jud. 6,38; בְּיִר אֶּת־בַּנִּין a foot may crush it Jb.39,15. — 2) intr. to be crushed, pressed out אַלְא וֹרִי they have not been pressed out (of wounds) Is.1,6; בְּיִנְע אֶבְּעָה הַבְּבַע אָבְּעָה הַבְּבַע אָבְּעָה הַבְּבַע אָבְעָה הַבְּבַע אָבְעָה הַבְּבַע אָבְעָה הַבְּבַע אָבָע אָבָע הוויף be crushed, a viper will break forth Is 59.5.

XII pr n. m. 1Chr.2,33.

תה אין אין (fut. יוֹבוֹ ) to be removed בְּוֹבּי אַרְ בְּיִבּבּיר and that the breast-plate be not removed (loosed) from the ephod Ex.28,28 בוֹבְל ) to creep, to crawl; pt. pl. c.

קבּר that crawl in the dust Deut 32,24.— 2) to be timid אָדְרָא I was timid and feared Jb. 32.6.

זהלת pr. n. of a stone 1K.1,9.

זין see זין

(from יור) adj. seething, raging קורונים the raging waters Ps 124,5 (Eng. Bible: proud waters).

יין Ch. (=Heb. יון) m. brightness, color; pl. sf. יין his color Dan. 5.6.

יין (ז' יין (ד' ב' ב' ב' ב' און from the abundance of her glory Is.66,11.—2) what moves and lives, i. e. an animal (from אין יין שָבי יִנְפָּרִי (3 וון mand whatever moveth in the fields is with me Ps.50,11.

Ri'i pr. n. m.

ייָה rr. n. m. 1Chr.23,11 =איַן v.10.

हों। see नां.

זיע pr. n m.

ין אין pr. n. 1) a city in Judah; gent.

'יִּיְי .-- 2) a desert near that city.-3) a person mentioned in 1Chr.
4,16.

ਜ਼ੜ੍ਹਾ pr. n. m.

זיקוֹת pl. f. fiery darts, sparks; see also בּוֹ.

רת (נ. תון: pl. מון) olive, olive-זוּת (נ.תון: pl. מוֹנית olive-oil Ex.27,20: זוָת זוֹת בַּבְּרָת Deut.8,8, זוָת וַנְּבָר oil-olive (trees); בוּ בּוּיתִים the Mount of Olives Zch.14,4; מַעֵּלֵה the ascent of [the mount of] Olives 2S.15,30.

ויתן pr. n. m.

קַן, ^ קּוְ (f. קַּבָּוֹ) adj. clear, pure.

ווֹנְיבֶּה (fut. יְוֹנְבֶּה בְּמאוֹנֵי נְישֵׁר ) 1) to be clear, pure, innocent בְּמְּוֹנֵי נְישֵׁר can I be pure with wicked balance? Mic.6,11.— 2) to be right הְּנָּבְּה that thou mightst be right when thou judgest Ps.51,6.

Pi. וְבָּה (fut. וְיֵבֶּה to cleanse, to purify בָּיתִי לְבָבִי I have cleansed my heart Ps.73,13; בַּבֶּה נַעַר wherewith shall a youth keep his way pure ? 119,9.

Hithp. הְּחַבָּה (for הְּחָבָּה) to cleanse oneself Is.1,16.

לבן Ch. f. purity, innocence Dan. 6.23.

וְבוּכִית (from נְבַבְּי f. glass, crystal.

וְבוּרָ (sf. קֹבוּרָן) m. coll. males (of men and beasts) Ex.23,17.

זכור pr. n. m.

יבי pr. n. m.

קבוְ (pret. pl. אבוֹ to be bright, pure, transparent נַבּוּ בְּוַירֶיהָ מְשֶׁרֶג her crowned princes were purer than snow Lam.4.7.

Hiph. תַּוֹכּוֹתִי to make clean תַּוֹבְי בַּפְּי ז בְּבוֹר בַּפְי if I make my hands clean with lye Jb.9,30.

ן ְּבֶּכְר (בְּרָה וּבְּרְ, akin to בְּבְּי; fut. בְּבְּיִי: imp. בְּבִּי; imf. בְּבִיי prop. to pierce, to impress, hence: 1) to remember, to recollect זָבַר לָעוֹלֶם he remembereth his covenant for ever Ps.105,8; with 5 as prep. of the accusative: שָבְשִׁפָּלֵנוּ who hath in our low condition remembered us Ps.136,23; with 5 as prep. of the dative: remember זָבְרָה־לִּי אֵלהַי רִּטֹיבָה me, my God, for good Neh.5,19.-2) to think, to consider אָם זְבַרְתִּי yea, when I think of it, I am terriefied Jb.21,6; לא וַכְרָה she thought not of her later end Lam.1,9; אָם וַבַּרְתַּנִי אָתָּך if thou thinkest on me Gen.40, 14; יַבר בִּי רוּחַ חַיִי consider that my life is but a breath Jb.7,7.

Niph. בּוֹבֵ (fut. יוֹבֶר) to be remembered, to be mentioned שִׁים שׁי אַבְּר עוֹר that his name may not be mentioned any more Jer. 11,19; יְנִיבְי יִלְבְּנִי יִי and ye shall be remembered before the Lord Num.10,9; בּוֹבֶר יִם these days are remembered Est.9,28.

Hiph. הְּוֹכִּיר (fut. יְוֹכִּיר; inf. (תּוֹכִּיר ) to make to be remembered, to call to remembrance, to make mention of remembered Ex.20,24; אוְכִיר אֶר־שָׁבִי and make mention of me unto Pharaoh Gen.40,14; הַוֹּבִירוֹ make ye mention of it to the nations Jer.4,16.— 2) to offer as a memorial בּוֹבִיר יְבֹנְיִר he that burneth incense as a memorial Is.66,3.

Pt. מוֹכִיר a) in the sense of a

verb: אָל מֵוְכִּיר מֵוְכִּיר מַוְכִּיר my faults I call to remembrance Gen.41,9. b) as a noun: recorder, historiographer 1K.4,3.

to be born a male יְבֶר (den. from נְּבֶּל מִקְּנְהְ תִּנְּכְר and all thy cattle that is born male Ex.34,19. See also under

קברים (pl, דַבָּרים m, male.

לְּבֶּרְ pr. n. m. 1Chr.8,31, for which אַנְיָּטְ 9,37.

m. remembrance, recollection, memorial אָין זְּכְרוֹן לֵרְאשׁנִים there is no remembrance of former things Ec.1,11; יוֹבְרוֹן stones of remembrance, memorial stones Ex.28,12; יוֹבְרוֹן memorial sacrifice Num.5,15.— 2) record, account אַבְּרוֹן בַּבְּרוֹן בַּבְּרוֹן אַרוֹן עוֹנִי בַּבְּרוֹן בַּבְּבְּרוֹן בַּבְּרוֹן בַבְּבְּרוֹן בַבְּבְּרוֹן בַבְּבְרוֹן בַבְּבְּרוֹן בַבְּבְרוֹן בַבְּבְרוֹן בַבְּבְרוֹן בַבְּבְרוֹן בַבְּבְרוֹן בַבְּבַרוֹן בַּבְרוֹן בַּבְרוֹן בַּבְרוֹנִינוֹת בּנִינוֹנוֹת בּנוֹנוֹת בּנוֹנוֹת בּנִינוֹת בּנִינוֹן בַּבּבּנוֹל,1 book of records.— 3) celebration, day of memorial Lev.23,24.

יְבְרֵי pr. n. of several persons.

וברידה a. יברידה pr. n. 1) king of Israel, son of Jeroboam. — 2) prophet at the time of Joash. — 3) prophet at the time of Uzziah. — 4) prophet whose writings form part of the sacred canon, contemporary of Ezra.

זלג acc. Ges. probably the same as Ar. דלג to draw up, whence מַּוְלָגְּה בְּיִלְגָּה.

לְּלְּתְ f. baseness, vileness (from בְּרָם וְלִּהְת לְבָנֵי אָדָם (when vileness is exalted among men Ps.12,9.

(only pl. וַלְילֵים) m. shoot, twig (of a vine).

Niph. בְּלֵיל to be shaken, to quake (Stb.: to sink) מַבְּנִיךְ הַרִים בָּוֹל at thy presence the mountains quaked Is.64,2; בַּוֹלוֹב Jud.5,5.

Hiph. To esteem lightly, to despise (same as Hiph. of The which see).

to glow, to burn, whence: חַלְעָפּוֹת מִוּלְעָפּוֹת (pl. וְלְעָפּוֹת, כּ. וּלְעָפּוֹת (pl. וְלַעְפּוֹת וֹלְעָפּוֹת וֹלְעָפּוֹת וֹלְעָפּוֹת וְלַעְפּוֹת וְלַעְפּוֹת נְעָבּוֹת וְלַעְפּוֹת וְלַעְפּוֹת וְלַעְפּוֹת וְלַעָבּוֹת וְלְעָבּוֹת וְלַעְבּוֹת וְלַעָבּוֹת וְלַעָבּוֹת וְלַעְבּוֹת וְלַעָבּוֹת וְלַעָבּוֹת וְלַעָבּוֹת וְלַעְבּוֹת וְלַעְבּוֹת וְלַעְבּוֹת וְלַעְבּוֹת וְלַעְבּוֹת וְלַעְבּוֹת וְלַעְבּוֹת וְלַעְבּוֹת וְלְעָבּוֹת וְלַעְבּוֹת וְלַבְּבִּית וּלְעָבּוֹת וְלַבְּבִּית וּלְעָבּוֹת וּלְעָבּוֹת וְלְבִּבְּיִית וּלְעִבּוֹת וּלְעִבּוֹת וְלְבִּבְּעִבְּתְּעִבּוֹת וּלְעָבִּית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִּית וּלְעִבּוֹת וּלְעִבּוֹת וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִּבּוֹת וּלְבִית וּלִבְּבִּית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִּבְּיִית וּלְבְיִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלְבִית וּלִית וּלִית וּלִית וּלִית וּלִיתְיִים וּלִית וּלִית וּלִית וּלִית וּלִית וּלִית וְבִּיִית וּלְבִית וּלִית וּלְיִית וּלְיִית וּלִית וּלִית וּלִית וּלִית וּלִית וּלִית וּלְיִית וּלְיִית וּלִית וּלְיִית וּלִית וּלְיִית וּלְיִית וּלְייִית וּלְיתְיִיל וּלְייִית וּלְייִית וּלְייִית וּלְייִים וּעִילִית וּת וּבִיית וּלְיבִית וּלִית וּבְייִים וּלְיבִּית וּלְיבִית וּלְיבִית וּיל וּלְייִים וּלְיבִית וּיל וּבּית וּילְייִים וּייִים וּילִים וּעִים וּיים וּעִים וּייִים וּיבּיים וּיבּיים וּייִים וּייִים וּיּיבּיים וּיבּיים וּייִים וּייִים וּיבּייים וּיבִּייִים וּיבִּייִים וּיבְיבּיים וּיבִּים וּיבּיבְיבִּיים וּיבִיים וּיבִיבּייִים וּיבְ

Lam.5,10; אַנְילְעָבָּר Ps.119,53 heat of anger (Eng. Bible: horror).

וֹלְפַּה pr. n. f.

ן (from בְּבֶּר; c. וְפֵּת וֹ f. 1) thought, purpose מְבְּר וְפָּת וֹ הַחְלּן my thoughts (or purposes) are broken Jb 17, 11.— 2) shameful deed, lewdness, incest, apostasy יְנְשׁוּ וְבְּבְּר they committed lewdness and folly Jud 20,6.— 3) pr. n. m.

ימוֹרָה (c. יְמֹרֵת f. vine branch, shoot, twig יְמֹרֶת ja branch with a cluster of grapes Num.13,23; הְנָם שֹׁרְחִים אֶת־הַוְמוֹרָה they put the branch to their nose Ez.8.17 (an allusion to the custom of the Persians who worshipped the rising sun, holding a bundle of twigs called Barsom).

נמתי בּל־יַעְבֶר פּי verb. n. f. thinking, thought, purpose פּוֹמְתִי בַּל־יַעְבֶר פִּי Ps.17,3 my purpose doth not pass beyond my mouth (Ges.: my mouth doth not go beyond my thoughts).— See also בַּוֹמַם

יביוֹבְיי pr. n. primitive gigantic people in the territory of the Ammonites.

יָמִיר (כּ. יְמִיר יַנְיִי יּמִין m. song, hymn יְמִיר יַנְיִים the song of the terrible ones Is.25,5; עת הַוְמִיר the time of the singing of birds, i. e spring-time Cant.2,12 (acc. Ges.: pruning-time, vine-cutting).

יְּבְירָה f. 1) song, hymn, psalm וֹלְירוֹת נָרִיעַ לוֹי let us joyfully shout to him with psalms Ps.95,2; the sweet singer of Israel 28.23,1; נְהֵי וְמָרִית שָׁרָאָל who giveth songs in the night Jb 35,10. — 2) pr.~n.~m.

נמית (ומית (ומית

pose אָבְּיה (sf. שְׁבְיּה m. plan, device, purpose אָבְּיה שְׁבִּי מְשׁנוֹ further not his device Ps.140,9.

Pu. pt. מְשְׁלֵית to be appointed, determined עָהִים מְוְשָׁנִית appointed times Neh 13,31.

Ch. to appoint, to determine.

Ithp. | Tip to determine mutually, to agree together.

(sf. בְּלֵי וְמָנְם) m. appointed time, season בְּלֵי וְמָן to everything there is a season Ec.3,1.

מְנְינִן a. שְׁנְ Ch. (def. אַחָנוּ, pl. וְמְנִין appointed time אַחָבוּ, pl. מְמְנִין at that time Dan'3,7; מְעָרָן מְעָרָן even to a season and time 7,12; מְנִין תְּלְתָה three times 6,11.

זומר (fut. זומר) to cut off, to prune

קּמְר בּוְמֶּר thou shalt prune thy vineyard Lev.25,3.

Niph. נְוֹמֵר (fut. יוֹמָר) to be cut, to be pruned 1s.5,6

Ch. (def. יוֹבֶרְ m. sound of musical instruments, music יבֹר and all kinds of music Dan.3.5.

בור Ch. m. singer.

זבה m. wild goat or antelope.

קרָה (c. יִּמְרֵה f. 1) song, music הַּיְרָה the voice of song Is.51,4; קיב יוֹין the playing of thy harps Am.5,23.— 2) celebrating, praise אוּ יִּמְרָה take up praise (i. e. songs of praise) Ps.83,3; fig. יִים the praise (i. e. the choice fruits) of the land Gen. 43,11.

יבורי pr. n. 1) a king of Israel 1K. 16,9.— 2) a prince of the tribe of Simeon, who was killed by Phinehas Num.25,14.— 3) a per-/son mentioned in 1Chr.2,6 = 121 Jes.7,1.— 4) a person mentioned in 1Chr.9,42.— 5) name of an Arabian tr.be Jet. 25,25.

וְבְּיְרָ pr. n. a son of Abraham by Keturah Gen.25,2 and founder of an Arabian tribe 1Chr.1,32.

אָנִי וְמִרֶת יָה f. song יְמְרָת יָנּי נְיִמְרָת יָנּי Jehovah is my glory and song Ex.15,2.

m. sort, kind מֵוֹן אֶּלְיוֹן from sort to sort, i. e. of every sort Ps. 144,13; pl. וְנִים divers kinds of spices 2Chr.16,14.

ווֹ Ch. (pl. c. יוֵני) same as Heb.

tail (sf. ב', ה. ה. ה. יוֹנְב'וֹ, ל. tail to tail Jud.15,4; and he turned tail to tail Jud.15,4; and grasp it by the tail Ex.4,4; fig. end, stump of fire-brands Is.7,4.— This word is also used to denote something small or mean, as: בּוֹנְהֹי יִי יְרָהֹשׁ יִרְיִנְּבּ אַרִיּוֹנְבְּי מִשְׁרִינִי and the Lord will make thee the head, and not the tail Deut.28,13.

Da and thou didst play the harlot with them Ez.16,17; with 58: to commit לְוָנוֹת אֱל־בָּנוֹת מוֹאֲב adultery with the daughters of Moab Num.25,1; with תַחַת or בַּחַת. to become faithless וַהַוֹנָה עָבִיוּ and his concubine became faithless to him Jud.19,2; וְנָתָוֹן and Aholah became אָהָרָה תַּחְתָּי faithless to me Ez.23,5; pt. f. וֹנָה, אנה harlot, prostitute.— 2) fig. to stray away from, to apostatise, to commit idolatry בַּל־וֹנָה מָמֵּךָ every one that strayeth away from thee Ps.73,27; זְנֵיתָ מֵעַל אֱלֹהֶיךָ thou has gone astray from thy נַיִונוּ מִתַּחַת אֱלֹהֵיהֶם (God Hos.9,1 and they are gone astray from their God 4,12; with אַחַר: to go astray after ניונו אחרי הבּעָלִים and they went astray after the Bealim Jud.8,33; fig. to have inter-נוַנתָה אֶת־כַּל־מַמְּלְכוֹת הַאָּרֶץ :course and she will have intercourse with all kingdoms of the world Is.23, 17.

Pu. אַבָּר whoredom to be committed אַבְרוּך לֹא װּבָּר after thee whoredom was not committed (i e. none followeth thee to commit whoredom) Ez.16,34.

Hiph. בְּוֹנֶה (fut. מָנֵה, ap. וְיֵנֶה, sf. sf. יְוָנֵן 1) to cause to be a prostitute, to seduce to whoredom מַל מְחַלֵּל אָת־בְּתְּךְּ לְחַנִּיתְה do not profane thy daughter to cause her to be a prostitute Lev.19,29; fig. to make go astray יְנָה אָת־ אָתר אָתר they make thy sons go astray after their gods

Ex.34,16.— 2) to commit fornication, to carry on whoredoms Hos.4,10 a. 18.

זְנְוֹחָ pr. n. of two places in Judah.

(pl. יְנוּתֹם) f. whoredom Hos. 4,11; fig. idolatry Jer.3,2.

וְנֵח עֶּנְלֵךְ (fut. וְיִוְנֵח 1) to reject וְנָח עֶּנְלֵךְ שׁמְרוֹן to rejecteth thy calf (i. e. thy idol) O Smaria! Hos.8,5.— 2) to remove נַבְּשִׁי and thou hast removed my soul from peace Lam.3,17.

יובק Pi. וְבָּק (fut. יְוַבֵּק) to leap forth with violence וְיַבַּק

מְבְּשְׁן a lion's whelp that leapeth from Bashan Deut.33,22.

וַעָּה ((וַעַת: c. וַנָעָע: f. sweat.

יַעַרָה (=יַעַרָה) f. terror, agitation.

זערן pr. n. m.

יְצִיר שָׁם m. a little, a trifle יְצִיר שָׁם there a little, here a little Is.28,10; as adv. a little while בתר לִי יְצִיר wait for me a little while Jb.36,2.

זְעֵירְ Ch. adj. little, small (= Heb. זְעֵירְ).

קַעָּן (בְּעַרְּבּ) to extinguish.— Niph. קַעָּרְ to be extinct אַנְעָרָל my days are extinct Jb.17,1.

זעם (fut. וועם a. וועם; pt. וועם 1) to be enraged, to be angry, to be indignant; with accus.; וַוַעַם אָתר [וַעַם מָּתר and he will be indignant toward his enemies Is.66,14; עַרֵי the cities of Judah! הוֹנָה אֲשֵׁר וַעַמְתַּה against which thou hast been indignant Zch.1,12; with עַל Dan. 11,30.— 2) to curse אָנָעם לא מַעם יִיַ and how shall I curse, whom the Lord hath not cursed Num 23,8; imp. זעַבָה וִשְׁרָאֵל curse Israel v. 7 (בַּעָמָה: pt. p. יָן עָמָה: [עוֹם יִי pt. p. יַן he that is cursed by the Lord Pr. 22,14; אַפֿת רָזוֹן וַעוּמָה the scant measure that is abominable Mic. 6,10.

Niph אוֹנְע to be provoked to anger, to be angry or fretful an angry countenance, a fretful face Pr. 25, 23.

עבור (^ בעב'; sf. בעב') m. anger, wrath, rage ls. 10, 5; Ez. 22, 24. קבין (fut. יוֵעף) to rage, to be angry, irritated, excited ביייי יוִעף ממוז ביייי ממוז איייי וועף ממוז the Lord will his heart rage Pr.19,3; pt. pt. ועפים Gen.40,6 a. Dan.1,10 gloomy, sad, sad-looking.

אָנָן adj. angry, irritated.

קֿוַע (sf. יְּבְּיֵן) m. rage, raging אָרַיְּבְּ אָלַ with the rage of anger Is.30, אָנְיִם הָיָם הָיָם and the sea ceased from its raging Jon.1,15.

Niph. אָנֵיבָ (fut. נְיָנֵיק) to be called together, to assemble.

Hiph. הַוֹּשִׁיק (fut. יְוֹשֵׁבְ ; imp. הַוֹּשִׁיק; inf. נוֹשְׁיִם 1) to ery, to call. — 2) to cause to call together 2S.20,4 a. 5.

ועק Ch. to ery.

ליב m. outery, ery; sf. קיב יין the voice of thy ery Is.30,19.

יוְשָׁבֶּה נְריֹבֶה (c. אַנְאַבְּה (c. אַנְאַבְּה (c. אַנְאָבְּה (c. אַנְאָבָה a loud and bitter cry Est. 4,1; בוֹב the cry of Sodom

קבון הבְבָּיִי הַבְּבָּיִי הַבְּבְּיִי הַבְּבְּיִי הַבְּבְּיִי הַבְּבְּיִי הַנְעָקְת מוֹשֵׁל בַּבְּּכִייִים the words of wise men are heard in quiet more than the cry of him that ruleth among fools Ec.9,17.

זער (=זער) to be small, to be little, whence אָנְיִר a. מָוְעָר.

וְבְּרוֹן pr. n. a city in northern Palestine.

חבו f. pitch.

נְילְים (only pl. מְלְבִיהֶם (חָבְּיִם (חַבְּיִם (חַבּים (חברי (חברי

[문] (c. 문환; sf. 함판) m. beard Lev. 19,27; 문환 TRAP having their beards shaven Jer.41,5.

וְנְקְוֹן (fut. וְנְבְּוֹן) to be or grow old.

Huph. וְנְקְוֹן (fut. יְנִקְוֹן) to grow old.

(c. בְּיִנְי ; pl. יְבְּנִי , c. יְבָּנִי 1) adj. old, aged.— 2) m. old man, elder. יוֹבְנִי m. old age.

תַבְיוֹ (sf. תְּבְיָבִיוֹ f. old age.

m. pl. old age קוֹקנִים a son born in one's old age Gen.37,3.

קבוֹ (pt. קבּוֹ) to lift up, to raise מבּיבּבּ מְבְּיבּבְּי יְנִי the Lord raiseth up those who are bowed down Ps. 146,8.

וְבָּן Ch. (pt. p. יְבִין) to raise up, to hang up Ezr.6,11.

Pi. PRI (Stb. PRI) to purify, to refine.

Pu. אָבָן to be ourified בּיִבְּעְרָוֹם lees well refined Is.25,6; purified seven times Ps.12,7.

רָן (prop. pt. of אוֹן; f. הּבְוֹן adj. a. n. וֹ stranger, alien, foreign לְבַּלָּבָיִ ור ובאיפיה let a stranger (i. e. another man) praise thee, and not thine own mouth Pr.27,2; but there shall no וַר לא־יאבל בּוֹ stranger eat thereof Lev.22,13; the lips of a strange (i. e. adulterous) woman Pr 5,3; strange (i. e. illegitimate) בְּנִים זְרֵים children Hos.5,7.- בּיִל Is.1,7 acc. Aben Ezra and others = Di flood, inundation, but it is better to take it as the pl. of  $\gamma = 2$ strange, singular וָרְ לַעַיִייָהוּ his singular work Is.28,21.

וֹ (from יוֹן ווֹ.) m. ring, border, edge, crown.

לְּכֶּם לְּוְרָא f. something loathsome לְּכֶם לְּוְרָא and it become loathsome unto you Num.11,20 עַרֵב (akin to צַרֵב ) Pu. אַרָב to be warmed, to be flowing בְּעָת יְוֹלְבוּ at the time they are warmed (or when they are flowing) Jb.6,17

when they are flowing) Jb.6,17 pr n. a descendant of David in Babylonia, who led back the first Jewish colony to Palestine אוֹנָרָ (^ בְּיָרָ) pr. n. m. brook or valley in Moab.

זְרָה (fut. יְוֹבֶה, ap. יְוְבֶּה; pt. יְּבָּה; imp. יְבָּה; inf. יְבְּה ) 1) to strew, to scatter about, to disperse.— 2) to winnow.

Niph. בּוֹלֶב (fut. הְיָּבֶר) to be scattered בּוֹלֶב וֹלְבְרוֹלְבְעׁוֹת and they were scattered through the countries Ez 36,19; verb. ח. בַּוֹלְרוֹתְיבָם in your scattering (i. e. when ye shall be scattered) 6,8.

Pi. וֹרָוֹת (fut. יְוֹרֶ וֹה יִוֹרָ inf. וֹרָוֹת 1) to disperse, to scatter about; pt. סְּיִרָה Jer.31,10; pt. pl. מְיִרִים Jb. 37,9.— 2) to spread מְיִרִים the lips of the wise spread knowledge Pr.15,7.— 3) to encompass, to hedge about yiri fur my walking and my lying down hast thou hedged about Ps. 139,3.

Pu. וֹרֶה (fut. יִוֹרֶה pt. וֹרֶה for iç to be strewed, to be spread out; pt. f. הַרֶּשֶׁר pt the net is spread out pt. pt if pt Ps.58,4 see

אָרְעׁ : אַ (with prosthetical אָיִרְעׁ : אַ jrְלְעַ Jb.31,22; sf. יְרְעִים; pl. יְרְעִים a. יְרְעִירִּת c. יְרְעִיר com. 1) arm Is.40,11; of animals: shoulder Num.6,19.— 2)

fig. a) strength, power, might אַרוּ לשב the arm of flesh (i. e. human might) 2Chr.32,8; ורעי יַדְיו the powers of his hands Gen.49,24; and the arms ווְרֹעוֹת יָתוֹמִים וְדְבָּא (i. e. strength) of the fatherless have been crushed Jb.22,9; וְנָבַעָתִיּי אָת־וֹרִצַקּה וָאָת־וַרַעַ בִּית אָבִיךְ מִהְיוֹת זַקן בְּבֵיהֶךְ I will cut off thine arm, and the arm of thy father's house (i. e. thy strength etc.), that there shall not be an old man in thine house 1S.2,31; hence also: military force, an army Dan. 11,15,22 a. 31, b) help, support they have been הָיוֹ זְרוֹעַ לָבְנֵי־לוֹט a help to the children of Lot Ps. 83,9; וְשֶׁם בָּשֶׁר וְרֹעוֹ and he maketh flesh his support Jer.17,5. c) violence איש ורוע a violent man Jb. 22,8.

שְרָיִיף (redupl. of דְרִייף m. watering, besprinkling יְרָיִיף אָדֶין as showers for the watering of the earth Ps.72,6 (comp. Talm. וריִפא drop).

ירְיִר (redupl. of יְבִיר מְהְנֵיִם m. girded בְּיִר מְהְנֵיִם one girded about the loins (of a war-horse) Pr.30,31.

וֹרָת (fut. רְבִין ; inf. בַּרְבָּן) 1) of light;

to rise, to shine forth לְּבְרֵה הַשֶּׁשֶׁי the sun riseth Ps.104,22; fig. וּלְבָרֹה בְּשְׁבֵּין and the glory of God is risen upon thee Is.60,1.— 2) of an eruption of the skin: to rise up, to bloom הַצָּרֵעַת יְרָחָה בְּמִינְּחוֹ the leprosy rose up in his forehead 2Chr.26,19.

m. rising; sf. לְנַגַּה וַרְחַהְ to the brightness of thy rising Is.60,3.

יריי pr. n. 1) a person mentioned in 1Chr.5,32 = יוֹבְרִייִר 7,3. – 2) another person Ezr.8,4.

as with a flood; with sf. בְּרָכִּי יְנְרָהְיוּ thou carriest them away as with a flood; they are as a sleep Ps.90,5.

Po. וֹרֶםוּ מַיִם to pour out עָבוֹת the clouds poured out water Ps.77,18.

m. storm, flood, violent shower מָלֶּהֶם וּמְפָּמְי from storm and from rain Is.4,6; מְלֶּהֶם בְּּלֶּהְם בְּּלֶּהְם בְּלֶּהְם בְּלֶּהְם וּמְפָּמְי of hail 28,2; מַלֵּח מַלִּם בַּלִּירִים as a flood of mighty waters ib.; מון מון אינון אינ וְרְמָה (c. וְרָמֵה) f. emission, efflux (of semen) Ez.23,20.

וַרַע (fut. יוַרַע ; pt. יוַב, ; pt. p. יוַב, ; וורע ; inf. וורע 1) to scatter seed, to sow וַרְעוּ חָמִים they have sown wheat Jer.12,13; שַׂרָהָ לֹא thou shalt not sow thy field with mixed seed Lev. 19,19; עשב וֹרַע וַרַע herbs bearing seed Gen.1,29; אָרֶץ לֹא וַרוּעֲה a land not sown Jer.2,2; of a tree: to plant וִמֹרֵת וַר תִּוֹרָעֵנוּ and thou shalt plant it with strange shoots Is.17,10; fig. וֹרֵעַ צִּדְקָה he that soweth righteousness Pr. 11, 18; וֹרָעֵי עָמָל יִקְצְּרָהוּ those who sow wickedness, reap the same Jb.4,8; וֹרָעַ לַצַּרִיק light (happiness) is sown for the righteous Ps.97, 11.— 2) to scatter יָאָזָרָעִם בְּעַמָּים when I will scatter them among the people Zch.10,9.

Niph. אַוֹב (fut. אַבְּר יוֹבְר to be sown בּליוֶרע יוֹבְּר any seed... which is to be sown Lev.11,37; of a woman: to be impregnated, to conceive יוֹבְעָה וְבֹין and she shall conceive seed Num.5,28; אוֹבְעָה וְבַע מִשְׁמְהְ עִיך עִיִר מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְעְר יִר מִיִּבְע מִיִּבְעְר יִר מִיִּבְע מִיִּבְּע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיבְּע מִיִּבְע מִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְּע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיִּבְע מִיבְּע מִיבְּע מִיִּבְע מִיבְּע מִינִּבְּע מִיבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִיבְּע מִּבְּע מִיבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִיבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִיבְּע מִיבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִיבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִּבְּע מִיבְּע מִבְּע מִּבְּע מִּבּע מִּבְּע מִבּע מִּבְּע מִּבְּע מִבּע מִּבְּע מִּבּע מִּבְּע מִּבְּע מְּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִבּע מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִבּע מִבּע מִּבְּע מִּבּע מִּבְּע מִבּע מִבּע מִּבּע מִבּע מִבּע מִּבּע מִּבְּע מְּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מְּבְּע מְּבְּע מְּבְּע מְבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מְּבְּע מְּבְּע מְּע מְּבְּע מְּבְּע מִּבּע מִּבְּע מְּבְּע מְּיי מְּע מְּבְּע מְּבּע מְּבּע מְּע מִּבְּע מְּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מְּע מִּבְּע מְּיי מְבְּע מְּע מִּבְּע מְּבּע מְּע מִּבְּע מְבְּע מְבְּע מְּע מִּ

Pu. צֹל־וֹנְעוּ to be sown בַּלְ־וֹנְעוּ they were not yet sown Is.40,24.

Hiph: בַּוֹרְישׁ, יְזְרְשׁ ; יְזִרְישׁ ; pt פַּוֹרְישׁ, ic yield seed אַשֶּׁב פֿוֹרִישׁ herb yielding seed Gen.1,11; of a woman: to conceive seed אָשָׁה כִּי if a woman have

conceived seed, and born a male child Lev.12,2.

וַרַע ^, זַרַע, (c. עַרַוָּ a. עַרַוּ; sf. יַרָע: pl. sf. וַרְעִיכֶם m. 1) sowing, seedtime וַרֵע וַקְצִיר seed-time and harvest Gen.8,22. – 2) seed מוריע יַרע yielding seed Gen 1,11; תְבוּצֵת the produce of thy seed Deut.14,22; of the seed of animals: the seed of copulation שָּבָבת וָבע Lev.15,16; fig. offspring, children, posterity, family, race מָבִּי וַרָצַהְ out of the mouth וְרַעָּר וָרַע וֹרָעַר of thy seed (children) and out of the mouth of thy seed's seed (children's children) Is.59,21; יוֹרֶע יוֹרָע לבקבל the royal seed (offspring) 2K.11,1; וַבע מַרֵּעִים seed of evildoers Is 1,4; וַרַע אַנְשִים male offspring (i. e. male child) 18.1,11.

ירע אָנְשָׁא Ch. m. seed, posterity יְרַע אָנְשָׁא the seed of men Dan.2,43.

ורוע see ורעע.

וֹרְעוֹן (pl. וֹרְעוֹנִים) m. garden herb, vegetable.

ורף (akin to לְבַם) to flow, to pour, whence אָנַיִיף.

קְרַק (fut. יְוֹרְק to scatter, to sprinkle; fig. יְוֹרְק דְּנְיְרָה בּוֹ gray hairs are sprinkled about on him Hos.7,9.

Pu. בָּי מֵי to be sprinkled בָּי מֵי because the water of separation was not sprinkled upon him Num.19,13.

יוֹרֵר I. Po. יוֹרֵר (fut. יוֹרָר) to sneezo 2K.4,35.

II. to gird, to encircle, whence זְרַ, , וִר

y 77 pr. n. wife of Haman Est. 5,10.

וֹרֶ (from יְּרֶ to spread) f. span Ex.28,16.

NAMI pr. n. m. Ezr.2,8.

בתם pr. n. m. 1Chr.23,8.

תְּהֵוֹ pr. n. m. a Persian eunuch Est. 1, 10.

 $\sqcap$ 

ה the eighth letter of the Alphabet, called *Heth* היה fence, because in ancient Hebrew writing it presented the rude shape of a fence; as a numeral ה=8, ה=8,000.

הבֹ (from הְבָּי ; sf. יְבָבֶּי m. prop. hiding-place, whence: bosom לְּטִבוֹין by hiding in my bosom my iniquity Jb.31,33.

אָבְהָ to hide, to conceal (Kal not used).

אַנְקּאָר (2 נַחְבָּארָ, 3 pl. אָרָבָּא, hide oneself, to conceal oneself, to be hidden נֶּהַבָּא אֱל הַבֵּלִים he hath hidden himself among the vessels 1S.10,22; דְאוֹנִי נְעַרִים וְנֶחָבָּאוֹ young men saw me and hid themselves Jb.29,8; בַּמְּעְרָה and they hid themselves in the cave קַבּא הָבֶר בָּהֶבֶר לְהַחְבֵּא Jos.10,16; מָבֹא הָבֶר בָּהֶבָר thou shalt go into an inner chamber to hide thyself 2Chr.18, 24; בַּהַחָבֵּא and they fled while concealing themselves Dan. 10,8; with the inf. Name has the meaning of an adverb: לָּמָּה נַחָבֵּאתָ wherefore didst thou flee away secretly? Gen.37,27; fig. בָּשׁיִם against the scourge of the tongue shalt thou be hidden (i. e. protected) Jb.5,21; כְּיִבְּ מֵּנְדִים נֶּחְבָּאוֹ the voice of the nobles was hidden (i. e. hushed, silenced) Jb.29,10.

Pu. 왕국민 to hide oneself '왕국민 기민' they hide themselves together Jb.24,4.

Hiph. אַחָבְּיאָה (f. הָחְבִּיאָה, once הַחְבָּיאָה Jos.6,17; fut. בְּיִבְּיאָר to hide, to conceal בְּעִל יְרוֹ הָחְבִיאָנִי in the shadow of his hand hath he hidden me Is.49,2.

Hoph. אֹבְהָהְ to be hidden וּבְּבָּהִי מוֹ בְּהָיִבְּאוֹ בְּהַהְבָּאוֹ and they are hidden in prison houses Is.42,22.

Hithp. אְבְּחַחְהָ (pt. אְבַּחַבְּיִּ) to hide oneself, to conceal oneself אַבְּיִבְּחַ אָבְּחַתְּיִן and Adam and his wife hid themselves Gen.3,8; בּאַבְּרִיתְּיִם בַּאַיְרִיתְּיִן בַּאַיְרִיתְּיִן בַּאַיְרִיתְּיִן and the people hid themselves in the caves 1S. 13,6.

he הֹבֶב עַמִּים (pt. הֹבֵב ) to love עַמָּים he loveth the people Deut.33,3 (comp. Talm. הַבָּב to cherish, הַבָּב love).

קב pr. n. father-in-law of Moses, Num.10,29, same as יְתָרוֹיִ.

חַבָּר (בּאָבְהָ; imp. f. חָבָּר to hide

oneself הַבְי כְּקְעֵט־רֶגַע hide thyself but for a little moment Is. 26,20.

Niph. בְּחָבָה (inf. בְּחָבָה) same as Kal: וְבָּחְבָּה לֹא ייבְּל and he shall not be able to hide himself Jer. 49,10 (בְּחָבָה here for inf. בְּחָבָה בַּשְּׂבָה to hide themselves in the field 2K.7,12.

Ch. f. evil deed, crime.

קבור pr. n. a river in Mesopotamia which flows into the Euphrates.

קבּוּרָה a. חֲבוּרָה (from הַבּוּרָה II.) f. stripe, wound.

קל (fut. יבָּבֶּל ; pt. שְׁבָּה) to strike, to beat off, to thresh לְּי הַחְבַּע (fut. אינה, pt. שְׁבָּה וֹינְהָבְּי הַבְּבָּע ; יבְּבָּע הַבְּבָּע הַבְּבָּע הַבְּבָּע הַבְּבָּע הַבְּבָּע הַבְּבָּע הַבְּבָּע הַבְּבָּע בְּרַבַּת בְּבָּע בְּרַבַּת בְּבָּער בְּבָּבְע בְּרַבַּת בְּבָּער בְּבָּבְע בְּרַבַּת בְּבָּער בְּבָּבְע בְּרַבַּת בְּבָּער בַּבְּבָע בַּבְּער בַבְּער בַּבְּער בַבְּער בַּבְּער בַּבְער בַּבְּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּבּער בּבּער בּבּבּער בּבּער בּבּער בּבּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּבער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּבער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּבער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּער בּבּבער בּבּער בּבּער בּבער בּבּער בּבּער בּבער בּבּער בּבער בּבער בּבער בּבער בּבּער בּבער בּבער בּבּער בּבער בּבער בּבּער בּבּער בּבּער בּבער בּבער בּבער בּבער בּבּער בּבער בּבער בּבער בּבּער בּבער בּבער בּבער בּבער בבּבער בּבער בּבער בּבער בבּבער בבּבער בּ

Niph. מַבְּחָבָ (fut. מַבְּחָרֵ, מָבְחָרֵ) to be beaten out מַבְּחָרָ מְבָּחָרָ fennel is beaten out with a staff Is. 28.27.

קבְּיה pr. n. m. Neh.7,36, for which חַבָּיה Ezr.2,61.

וְּהֶבְּיוֹן (from הָבְּה) m. hiding, covering הָבְיוֹן עָזוֹ the hiding of his power Hab.3,4.

ו תְבֵל a. יַחְבֹל a. יַחְבֹל l. (fut. יַחְבֹל a. יַחְבֹל i) to wind together, to bind; pt. pt. הבָלִים binders, bands Zeh.11.7 a. 14.—

2) to pledge, to bind by pledge, to take a pledge קי מחַבּל מַחָרָּל for thou hast taken a pledge from thy brothers Jb.22,6; יַחְבָּלוּ they take the widow's ox for a pledge 24.3; יַעְלְינְי יִחְבֹלוּ they take the poor 24,3; pt. p. פֿיִרים בּעַלְינִי pledged garments Am.2,8.

Niph. בַּחְבֵּל (fut. בְּחָבֶּר) acc. Fuerst: to be pledged בְּּדְּבָּר Pr.13,13 whoso despiseth a thing shall [hereafter] be pledged to it (Stb. a. others: shall fall in debt to it); acc. to some from בַּחָבָר II., which see.

וו (inf. בְּלֹם) to wound, to damage, to deal corruptly הַבּלִּנוּ לָּהְ אַבְּענוּ לָהְיִנוּ לָהְ we have dealt very corruptly against thee Neh.1,7.

Niph. בְּחָבֵּל (fut יַחְבֶּל ) to be wo inded, injured, d stroyed בְּּוֹ whoso despiseth the word shall be destroyed Pr.13,13.

Pi. אָבֶר (fut. יַחַבֵּל ) 1) to damage, to spoil, to destroy בּיִשְׁהֵית לְחַבֵּל a waster to destroy Is.54,16; pt. a waster to destroy Is.54,16; pt. בּיִשְׁהִים בְּרָמִים that spoil the vineyards Cant 2, 15.— 2) to be in pain, hence: to travail, to bring forth בְּבֶּלְהָךְ אָבֶּי there thy mother brought thee forth Cant. 8,5; fig. בְּבֶּלְהָרְ אַנֵּין he travaileth with iniquity Ps.7,15.

Pu. אַבְּל to be destroyed or broken הַבְּל עֹל מִבְּנִי שָׁמֶן the yoke shall be broken because of fatness Is.10,27; הַבָּלָה my spirit is destroyed Jb.17,1 (Eng. Bible: my breath is corrupt).

Ch. Pa. אָתְהַבֶּל (inf. הַבְּלָה) to destroy, to overthrow.— Ithp. אַתְהַבֵּל to be destroyed, overthrown.

לְבַלְּ Ch. (def. אַבְּלְים) m. hurt, damage.

תַּבְּלֵי יִּפָּלֵי (c. pl. הָבְּלֵי m. pain, sorrow הְבָּלִי יוֹלֵדְהַ the pains of a travailing woman Hos.13,13; acc. Stb. metonymically of the young as the cause of the pains of birth: הְבָּלִי הְּעָבְּלִי יִוֹלֵדְהַ they cast out their sorrows Jb.39,3; הַבְּלֵי שָׁאוֹל the sorrows of death Ps.18,5; הַבְּלִי שָׁאוֹל Jb.21,17 pl. of הָבָלִים , which see.

תבל (pl. חַבָּלִים, c. חַבָּלִים) m. (f. only וַתוֹרָהֶם בַּחָבֶל Zph.2,6) וֹ cord, rope וַתּוֹרָהֶם בַּחָבֶל and she let them down by a cord Jos.2,15; of the rigging of ships: thy cords (i. e. tacklings) are loosed Is. 33, 23; fig. ו אַבָם אַמְשָׁבָם l will draw them with the cords of man (i. e. guide them with beneficent reins) Hos.11,4.- 2) measure-cord, measuring-line מַשָּׁלִיךְ חֶבֶל that shall throw out a measuring-line (i. e. to divide off a piece of ground) Mic. 2, 5; in full form הַבֶּל מָדָה Zeh.2,5.— 3) fig. what is assigned by measure, portion of land, lot, district חָבֶל בְּנֵי יְהוּדָה the portion of the children of Judah Jos.19,9; all the district of Argob Deut.3,4; בּיִלְ הַלֶּה וֹיִשְבֵּי חָבֶּל הַלְּה וֹיִשְבֵּי חָבֶּל הַלְּה וֹיִשְבִּי חָבֶּל הַלְּה וֹיִשְבִּי חָבֶּל הַיִּשְׁ לַבְּאָרָ וֹיִשְבִּי חַבְּל הַבְּּא Jacob is his portion of inheritance Ps.78,55; ישִׁכְל בְּבְּלִּים בְּבְּלוּרְלִי בְבְּלוּרְלִי בְבְּלוּרְלִי portions (possessions) are fallen to me in pleasant places Ps.16,6.— 4) snare, toil וְבְּבְּרִי וְבְיִלְי חַבְּלוֹן בְּחָבִי יִעְנִי חַבְּלוֹן בְּחָבִי יִעְנִי חָבְּלוֹן בְּחָבִי יִעְנִי חַבְּלוֹן בְּחָבִי יִעְנִי חַבְּלוֹן בְּחָבִי יִעְנִי יִעְנִי יִעְנִי וֹנְבְּאִייִם they will be caught in the toils of affliction 36,8.— 5) band, troop, company of prophets 1S.10,5 a. 10.

תבל (pl. c. תֹבְל) m. sailor, shipman (acc. Stb. prop. rigger, from הָבֶּל cord. tackle); בַּהַהַבָּל principal sailor, shipmaster Jon.1,6.

יהבל m. mast יהבל upoh the top of a mast Pr.23,34 (others: tackling, from הָבֶּל).

הבל לא חָבֶל א חָבֶל הוּ hath not withholden the pledge Ez.18, 16.— 2) perverseness, corruption Neh.1,7 (acc. some הַבֹּל in this passage is inf.; see בְּלַחָ II.).

הבֹלְהוֹ f. pledge הבֹלְהוֹ he restoreth his pledge for a debt Ez.18,7.

קּבְעָּנְתְ f. lily or meadow-saffron. הַבַּצְנָהְ pr. n. m.

נְחַבֹּק (pt. קבּה , f. תְּבֶּקה; inf. יְבַרְּ to embrace בּן thou shalt embrace a son 2K.4,16; with יָבְיִ to fold the hands, i. e. to sit idle. Pi. אָבָּחָ (fut. אָבָּחַיִּי) to embrace (with or without לוֹיבָקבּי) and he embraced him Gen.29,13; יִימִינוֹ מִיבְּינוֹ מְחַבָּקבּי מְבָּלִי מִחַסָּה and his right hand embraceth me Cant.2,6; fig. מְבָּלִי מַחַסָּה for want of shelter they embraced a rock Jb.24,8

תְבֶּק m. folding of the hands Pr.6, io (with בְיָבִי).

קבקוק pr. n. a prophet whose writings are preserved in the sacred canon.

Pi. רְבָּה (fut. רְבָּה : inf. רְבָּה ) to bind, to join, to couple together לְחַבֶּר אֶת־הָאָּ יֹם to couple the tent together Ex.36,18; יְחַבְּר אֶת־הְבָּוֹם and he joined himself with him 2Chr. 20,36.— קּרְבְּרָךְּ Ps.94,20 acc. Fuerst Piel form as if ב were a guttural; acc. Ges. a. Stb. it belongs to Pual, which see.

Pu. בְּרָךְ (fut. בְּרָבִי ; sf. קְּבָרָךְ; to be joined, to be bound together,

Hiph. הְחְבִּירֹ to string together, to join together אַחְבִּירָה עַרֵיכָּם בּאַהְבִּירָה עַרִיכָּם I would join words together against you Jb.16,4 (Eng. Bible: I could heap up words).

Hithp. הְתְחַבֶּר (once Chaldaic form הְתְחַבֶּר 2Chr.20,35) to join oneself, to unite oneself יְתְחַבָּר they shall join themselves together Dan.11,6; inf. with sf. בְּתִחַבֶּן because of thy joining thyself (i. e because thou hadst joined thyself) 2Chr.20,37.

II. to make a band around, to mark with stripes, whence תַבּוֹרָה (בְּוֹרָה and בִּרָבָּרָה.

תברים (pl. מְבָרִים, c. תְבָרִים) m. associate, companion מַבְרָי מַנְּבָּרִים וּוֹבְרִי מַנְבִּרִים וּוֹבְרִי מַנְבִּרִי זְּבָרִים וּוֹבְרִי מַנְבִּרִי זְּבְּרִי מְּנִי יְבְּרִי זְּאָיֶבְ וֹ זְבְרִים אֶת־תְבֵּרִי וְבְּרִים אֶת־תְבֵּרִים וְּנְבִּרִים אֶתְרְתְבֵּרִים וְּנְבִּרִים אֶת־תְבֵּרִים בְּרִים אֶת־תְבֵּרִים וּוֹנְי זְבְּרִים אֶת־תְבֵּרִים וּוֹנְי זְבְּרִים אֶת־תְבֵּרִים מְּחִבְּרִים אֶתְרְתְבֵּרִים מְּחִבְּרִים אָתְרִי וְבָּרִים מְּחִבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מּבְרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחַבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּבְּרִים מְּבִּרִים מְּחִבּרִים מְּחִבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּחִבְּרִים מְּבִּרִים מְּחִבּבְיים מְּבִּרִים מְּבִּרִים מְּבִּרִים מְּבִּרִים מְּבְּרִים מְּבְּבִּים מְּבִּבִּים מְּבִּים מְבִּבְּים מְּבִּבִּים מְּבִּבִּים מְבִּבִּים מְּבִּבִּים מְבִּבְּים מְבִּבִּים מְבִּבְּים מְבִּבְּים מְבִּבְּים מְבִּבְּים מְבִּבְים מִּבְּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְּבִּים מְבִּים מְבִּים מְּבִּים מְבִּים מְבִּבְיים מְבִּים מְבִּים מְּבִּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מִיבְּים מְּבְּבִים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְּבְּים מְבִּים מְבִּים מְּבִּים מְּבִּים מְבִּים מְּבְּים מְבִּים מְבִּים מְּבְּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְבִּים מְּבִּים מְבְּים מְּבִּים מְּבִים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבִּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּיבּים מְּבְּים מְּיבּים מְּים מְּיבּים מְבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּים מְּבְּים מְּיבּים מְבְּים מְּיבּים מְּיבְּים מְיבּים מְבְּיבּים מְבִּים מְבְּיבְים מְבּים מְבּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְּים מְבְּים מְבְּים מְ

רבר (ברבון) m. associate, com-

panion; only once pl. יְבֶרוּ שָּׁלֵּיוּ do the companions (the fishermen in company) dig pits for him? Jb.40,30.

רבר בוֹלְרִיהי (pl. הַבְּרִיהִי m. co. panion. קבר (pl. הַבְּרִיהי m. 1) society, company of priests Hos.6,9, הֶבֶּר פֹהָנִים company of priests Hos.6,9, הֶבֶּר פֹהְנִים a common house Pr.29,9.— 2) spell, enchantment, charm הבר הַבְּרִים one who conjures with a charm, a charmer Deut 18.11; pl. חבר הַבְּרִים one who conjures with charms, a charmer Ps.58,6; sf. קבְיִנְיּהְ for the great abundance of thy enchantments Is. 47, 9.—3) pr. n. a) Gen 46,17 = הַבְּחַ Num. 26,45; patr. מְבָּרִי ib. b) Jud.4,11 and of other persons

וֹבְרְבְּרוֹת (from בְּרְבְּרוֹת, only pl.

רְבְּרָה Ch. f. associate, companion. הַבְּרָה f. society, company Jb.34,8.

קרון pr. n. 1) city ir Judah, previously called קרות פּרָבָע Gen. 23,2.— 2) name of several male persons; patr. אות הַבְרֹנִי Num 3,27.

קבֶרֶת f. companion; only sf. קבָרֶת thy companion (wife) Mal.2,14.

הברת f. joining, junction.

יַרָשׁ (fut. קּבְשׁ a. שֹבְשׁ, pt. קבּשׁ; pt. קבּשׁ; pt. קבּשׁ; imp. a. inf. יַחְבִּשׁ 1) to bind on or around יַחְבַשְׁ לְהֶם מְנְבְּעִית מְּחְבִשׁ and thou shalt bind the turbans on them Ex 29.9;

bound thee around with fine linen Ez.16,10; חבוש לראשי the seaweed was bound around my head Jon.2,6; בַּחֶבְלִים חֲבוּשִׁים bound with לשום חתול לחבשה ; cords Ez.27,24 to put a bandage to bind it up 30,21.- 2) to bind up, to dress wounds, to heal הוא יַכָאִיב וְוֶחָבָש he maketh sore and bindeth up Jb.5,18; בשׁ יָנָ אָת־שֶׁבֶר עַמּוֹ in the day that the Lord bindeth up the breach of his people Is. 30,26.- 3) to saddle ויהנש אָת־ and he saddled his ass Gen. 22,3; אָמֶד חֵמוֹרִים חַבוּשִׁים two asses saddled Jud.19,10.- 4) to enclose, to shut up פָּגִיהֶם חֲבוֹשׁ בַּמְּמוּן shut up their face in secret Jb.40,13.-5) to bridle, to rule, to govern 기월급 shall even he שונא מִשְׁפַמ יַחַבשׁ that hateth right govern? Jb.34, 17; שֹבֶת Is.3,7 ruler (Eng. Bible: healer).

Pi. אָבָה to bind up מְחַבָּשׁ he bindeth up their wounds (i. e. he calmeth their sorrows) Ps.147,3.— 2) to stop, to restrain מָבָרִי נְבְרוֹת חָבָשׁ he restraineth the streams from trickling Jb.28,11.

Pu. to be bound up אָרָוֹרוּ וְיִאָּא they have not been pressed out nor bound up Is.1,6.

to cook, to bake, whence חַבָּת a. מַחֲבַת

(only pl. מְבָתְם וֹלוּהְרָאָם (only pl. בְּיבְתְּם וֹלוּהְרָאָם (only pl. בְּיבָת וֹלוּהָת anything baked, pastry (acc. Stb.: a pan).

ן (c. בּוֹרָ אָרָיִם, pl. יוֹרָים, c. יוֹרָים, m. ווֹרָים, c. יוֹרָים, m. i) festival, feast ווֹרָים, and thou shalt rejoice in thy feast; בּוֹרָים וּבְּילָים וּבְּילָים וּבְּילָים וּבְּילָים וּבְּילָים וּבְּילָים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְילִים וּבְּילִים וּבְילִים וּבְּילִים וּבְילִים וּבְּילִים וּבְּיל וּבְילִים וּבְּילִים וּבְילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְילִים וּבְילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְילִים וּבְילִים וּבְילִים וּבְילִים וּבְּילִים וּבְילִים וּבְילִים וּבְּילים וּבְילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְילִים וּבְילִים וּבְּילים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילם וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְילִים וּבְּילִים וּבְּילִים וּבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְּיבּים וּבְּיבְיבְיבְּיבְיבּים בּיבְּיבְיבְיבְּבְיבְיבְיבְּיבְּיבּים

א קוֹהָ ה. terror, trembling Is. 19, 17. בּיִר (pl. חֲבָּרִים) m. 1) locust, grass-hopper Lev.11,22.—2) pr.n.Ezr.2,46 הַבְּיִר מוּ מִירָּרָם pr. n. m. Ezr. 2, 45; בּיִר אַבָּרָרָם Pr. n. m. Ezr. 2, 45; בּיר אַבּרָרָם אָבּרָרָם אַבּרָרָם אַבּרָרָם אַבּרָרָם אַבּרָרָם אָבּרָרָם אַבּרָרָם אַבּרָּם אַבּרָרָם אָבּרָרָם אַבּרָרָם אָבּרָרָם אָבּרָרָם אָבּרָרָם אָבּרָרָם אַבּרָּם אָבּרָרָם אָבּרָרָם אָבּרָרָם אָבּרָרָם אָבּרָרָם אָבּרָרָם אָבּרָרָם אָבּרָרָם אָבּרָרָם אָבּרָרְים אָבּרָרְים אַבּרָרָם אָבּרָרְים אָבּרָבְיּים אָבּרָרְים אָבּרָרָים אָבּרָרָים אָבּרָרָים אָבּירָרָם אָבּיים אָבִיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבִיים אָבִיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבִיים אָבּיים אָביים אָבּיים אָבּיים אָבְייבּים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים א

אנג (2 pl. בַּהָגֹם; fut. זֹהְיָ, pl. זֹהְיָב; pt. חוֹנה; imp. f. חוֹנה; inf. חוֹנה; prop. to turn in a circle, hence: 1) to reel, to be giddy יְחִיגוּ וַיְנוּעוּ כַּשִׁכּוֹר they reel and stagger like a drunken man Ps.107,27.- 2) to dance אֹכִלִים וְשׁתִּים וַחֹנְגִים they were eating and drinking and dancing 1S.30,16.— 3) to move in a procession, to keep a festival, to celebrate בְּמוֹן חוֹנֵג a multitude moving in a procession (or: festive multitude) Ps 42.5; וְחַגֹּתֵם אֹתוֹ חַג and ye shall keep (celebrate) it a feast Lev.23,41; חַנִּי וְהוּדָה חַנֵּיך celebrate thy feasts, O Judah! Nah.2,1.

ולה acc. Fuerst: to cut in, to split, to bore into a rock. אוֹרָ (only pl. c. אַבְּוֹי m. clert, ravine אַבְּעִוֹים the clefts of the rock ob. 3: Cant. 2

יַזגיֹרֵי אָזיֹר adj. girded; c. pl. יְזגיֹרִי אָזיֹר girded with girdles Ez,23,15.

קג'ר (sf. חֶבֶּר m. girdle חַבּירוֹ) m. girdle a girdle with a sword 28.20,8.

הַגוֹרָה (p. הַגוֹרָה) f. girdle, apron.

ings form part of the sacred canon.

15 (in the latter passage also as patr.).

רביה pr. n. m

רוב pr. n. wife of David.

מוביה pr. n. f.

הנור . pt. חנר ; pt. חנר ; pt. p. קנור ; imp. חַגור, pl. חַגרו; inf. הַנוֹף (בוֹר בּוֹר to bind about, to gird בַּרָא רָבָוּאָן and thou shalt girdle them with girdles Ex.29,9; חֵנר חַרָּבָּך gird thy sword Ps.45,4; חֲנִיר חַדְישָה girded with a new [sword] 2S.21, 16; proverbially: אַל יָתְהַלֶּל חֹגָר let not him that girdeth on [the armour] boast himself as he that putteth it off 1K.20,11; with pr to put on sackeloth as a sign of mourning Is.15,3, etc.; fig. חָנֶרָה בְּעוֹ מְהְנֶיהָ she girdeth her ioins with strength Pr.31.17; the hills are גיל גַּבְעוֹת פַּחְגֹרְנָה girded with joy Ps.65,13.- 2, ביתור to tremble, to quake ויַחוּרר and they shall tremble מְּמָּטְנְרוֹתְם (fear) out of their close places 28.22,46 (<u>בַּחָר</u>גוּ מְמֶּסָנְרוֹתֵיהֶם Ps. 1840

תַּרָ I. (from חֲבָּה; f. חֲבָה) adj. sharp חַבָּה a sharp sword Ez.5,1.

קר II. same as Ch. רַת, Heb. רְּתָּאָ one Ez,33,30.

רוב (לְּנֵאֵל חַר בְּנָאֵל חַר מְּהָהֹן num. one רְּנָאֵל חַר מְּהַוֹן of whom Daniel was one Dan.6,3; before another cardinal number: a time בּישְבָּע מוֹר שִׁנְּיִא מִר מִר שִׁנְּיִא מִר מִר שִׁנְיִא sometimes (sevenfold) Dan.3,19; sometimes used as indefinite article: אָרֵם חֵר שִּנְיִא a great image Dan.2,31; אַרָה חַר שִׁנְיִא a letter Ezr. 4,8; also as ordinal number: בַּשְנַת 13; שִׁנְרִי in the first year of Cyrus Ezr. 5, 13; מְחָחַב (=Heb. בַּיִּבְּיִם) at once Dan.2,35.

קרו (3 pl. קרו בור 1) to be sharp (see Hiph.).— 2) to be fierce אָרֶב בוּר בוּר מִיְאַב they are more fierce than the evening wolves Hab.1,8.

Hiph. הַחָר (fut. בַּרָיֶל בָּבַרְיֶל בְּבַרְיֶל יְחַד וְאִישׁ to sharpen בַּרְיֵל בְּבַרְיֶל יְחַד וְאִישׁ iron sharpeneth iron: so a man sharpeneth the countenance of his friend Pr.27,17.

Hoph. חֶהֶב to be sharpened חֲהֶב a sword is sharpened Ez. 21,14.

קר pr. n. m.

רְּהָה (fut. ap. הְרָה) to be glad, to rejoice.

Pi. חְבְּחָ (fut. חְבָּה ) to make glad חֲבָּה אֶת־פָּגִיף thou hast made him glad with joy by thy presence Ps.21,7.

m. sharp point; pl. c. הַרּוֹרָ

שְׁרֶּשׁ sharp-pointed potsherds (of the scales of the crocodile) Jb. 41,22.

קְּדְנָה (from תְּדְנָה) Ch. a. Heb. f. joy. תְּדִיל (Heb. תְּדִיל, sf. תְּדִיל) m. breast. מון pr. n. a city in Benjamin.

ם בול (fut. יֶחָבַל, pl. יָחָבַל; imp. חַבל , pl. חָדָלוּ; inf. חַבַּל (וַחַרֹּל ) to cease, to leave off חַבַל בַּמְטָר the rain ceased Ex.9,34; חֲבַל לָּהָיוֹת it ceased to be Gen.18,11; חַרָלוּ they cease from troubling Jb.3,17; חָבַלְנוּ לְקַמָּר we left off to burn incense Jer.44,18; לא יָתְדַל the poor shall אָבִיוֹן מָקֶרֶב הַאָּרֶץ never cease out of the land Deut. והָקובל לְדַבְּר she left speaking R.1,18; חָרָלוּ הָרֵע cease to do evil Is.1,16.— 2) with D, D: to let alone, to desist from, to forlet חַבל מְמֶנִי bear, to withdraw me alone Jb.7,16; נֶחְבַל אָבִי מָן־ let my father desist from caring for the asses 1S.9,5; וַחֲבַלִּתָּ and wouldest forbear to help him Ex.23,5; חַבַּל בַעֲשוֹת he forbeareth to keep [the passover] Num.9,13; הַצְּבָם מָן הָאָדָם withdraw yourselves from man Is 2, 22.- 3) to forbear, to leave undone, not to do אָחַבֶּל אָם אָחַבָּל ייי אָם אָחַבָּל shall I go ... or shall I forbear (i. e. not go)? 1K.22,6; אָם־יִשְׂמָעוּ אוֹלְתְּחַלְיִתְּיִ whether they will hear, or whether they will forbear (i.e. not hear, Ez.2,5.

(c. חֲבֵל adj. 1) forsaken. re-

קָרֶל  $^{\wedge}$ , הֶּרֶל ( $\equiv$  הְּתֶּל  $^{\wedge}$ )  $^{m}$ . world קֿיָל the inhabitants of the world Is.38,11 (Ges. and Fuerst: grave). קרָל  $^{\circ}$   $^$ 

Pin to be prickly or sharp, whence the next word.

קָהֶ, הְהֶהֶ m. prickly thorn Mic.7,4;

קררים (c. חַרָרִים, f. חַרָרִים, pl. חַרָרִים, c. חַרָרִים (c. חַרָרִים, pl. חַרָרִים, c. חַרָרִים, pl. חַרַר הַפְּשִּׁבְּבְּר (מַרְרָה, pl. חַרָרִים, pl. חַרַר הַפְּשִּׁבְּר (מַרְרָה, pl. חַרָרִים, pl. חַרַר הַפְּשִּׁבְּרָה, pl. מַרְרָה, pl. מְרָרָה, pl. מַרְרָה, pl. מַרְרָה, pl. מַרְרָה, pl. מַרְרָה, pl. מַרְרָה, pl. מְרָרָה, pl. מְרָרָה, pl. מְרָרָה, pl. מַרְרָה, pl. מְרְרָה, pl. מְרָרְה, pl. מְרָרָה, pl. מְרָרָה, pl. מְרָרָה, pl. מוּבְרָה, pl. מְרָרָה, pl. מַרְרָה, pl. מְרָרָה, pl. מְיִיּבְּיְיְיְיְיְיְה, pl. מְרְרָה, pl. מִבְּיִיה, pl. מִבְּיִיה, pl. מְרָבְיְה, pl. מִבְּיִיה, pl. מִבְיִיה, pl. מְרָבְיְה, pl. מְרָבְיּה, pl. מְרָבְיְה, pl. מְרָבְיּה, pl. מְבְּרָבְיּה, pl. מְבְּרָבְיּה, pl. מְבְּרָבְיּה, pl. מִבְיּבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיה, pl. מִבְיּבְיה, pl. מִבְיּבְיה, pl. מִבְּיְבְיה, pl. מִבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיה, pl. מִבְיּבְיה, pl. מִבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיה, pl. מִבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיה, pl. מְבְיּבְיּבְיּבְיּיְיּבְיּבְיּיְיְיְיּבְ

pr. n. an unknown country mentioned in Zch.9,1; acc. some: Syria.

to be fresh, new, young (Kal not used).

Pi. שְּהֵשׁ (fut. יַחַהֵשׁ; imp. שֹּהַשׁ to renew, to restore הַּחַהָשׁ and thou renewest the face of the earth Ps.104,30; יינָהַרְשׁהּ and let us renew... the kingdom 1S.11,14.

Hithp. הְּחַחֵהְשׁ to be renewed, to renew oneself, to make oneself young again אָּהְחַהַשׁ בַּנָּשֶׁר thy youth is renewed like the eagle's Ps.103,5.

בות חָדָשׁ a new house Deut.22,8; אָלָהְ חָדָשׁ a new king Ex.1,8; אָשָׁה אָשָׁה a new wife Deut.24,5; אַשָּׁה חַדְשִׁים הַעְּשָׁה new gods Jud.5,8; substantively; something new or fresh יְנְשָׁן מִפְּנִי חָדְשׁ הוֹצִיאוּ and ye shall bring forth the old because of the new (of grain) Lev.26,10; f. חַבְשׁה a new thing Is.43,19; pl. חַבְשׁה new things 42,9.

יה איניש pr. n. f. 1Chr.8,9; gent. חַרְשׁי 2S.24,6.

ייד pr. n. a city in Judah.

תְּדָת Ch. (=Heb. חָדָת; def. מְּדָתְיּ, adj. new.

תוֹת Ch. see חַוָה.

דְּבֶּר prop. to be bound, to be indebted (morally), hence Pi. בְּיִר to make guilty, to endanger יְרִיבְּהֶשׁ and ye would endanger my head with the king Dan.1,10.

m. debt חוב יְשִׁיב he restoreth his pledge for a debt Ez. 18,7.

קר pr. n. a place north of Damascus.

תות m. circle, circuit, compass אוּה אוּה יוֹרְבּי the circle of the earth Is. 40,22; הַחְלוֹ הוּג עֵּלְ־בְּגוֹי the circuit of heaven Jb.22,14; בְּחְלוֹ הוּג עַלְּבְּגוֹי when he set a compass (bounds) upon the face of the depth Pr.8,27.

קור (pret. אַרְּי, fut. אַרְי, imp. אָרָרְי, imp. אָרָרְי, imp. אַרְרָּרְיּ 1) to knot, whence אַרְיָרָרְּיִּרְיּ riddle, parable — 2) joined with אָרְיִרָּרְּ to propose a riddle Jud.14,12 or to propose a parable Ez.17,2.

תור I. to live. — Pi. to animate, whence pr. n. אָחַדָּה, which Geu.3, 20 explains by בְּלַדְּקָל בָּלְיּתְל the mother of all living.

קּיִה a. אֹיָה Ch. Pa. אוֹה (fut. אוֹה ; sf. אַיִּה רֹי, ים to shew, to declare אוֹה יִבוּלְבָּא יִּבְּיִּבְא יִבְּיִבְּא and I will shew unto the king the interpretation Dan.2,24; מחל and he will shew me the interpretation thereof 5,7.

תְּלָּה (pl. חַבְּה f. 1) village, hamlet.—
2) pr. n. of the first woman Gen.
3,20 (see תוה I.).

יזיח pr. n. m.

יתים (pl. היתים מיתים m. 1) thorn.—
2) hook.— בחקים 2Chr.33,11 aec.
Stb. in fetters; others: among the thorns

ארת ה. thread, cord במוש as a thread Jud.16.12: קְּוָנֵת חוֹם הַשְּׁנְיִי the line of scarlet thread Jos.2,18; און

ילְלְהְוֹי pr. n. name of an unknown country; acc. some: a district in Arabia; others; India.

תיל , יָחוּל , fut. הָל ; pret. הָל ; fut. הָוּל יָחָיל , דְנָהֶדֶל , imp. הול , f. קוֹל , pl. ווילו; inf. חול (חול ; inf. יחילו to לַחוֹל בַּמְחֹלוֹת to dance in dances Jud.21,21.- 2) to twist, to writhe, to be pained ו אחילַה קירוֹת לְבִּי I am pained at my very heart Jor.4,19 (בּקיבָּה); they shall be in pain as a woman that travaileth Is 13,8. — 3) to tremble לָבָי יָחִיל my heart is trembling within me Ps. 55, 4; אָרֵץ אָרֵץ tremble, thou earth Ps.114,7.-4) to fall or be hurled upon, to be laid, to stay, to abide על ראש it shall fall upon the head of the wicked Jer. 23, 19; מולה הַנֶּב בִּעָרָיו and the sword shall abide on his cities Hos.11,6; and no hands וְלֹא חֲלוֹ בָהּ וָדְוִם were laid on her Lam.4,6.- 5) to be strong, firm, stable יחילו וֹרָכְיי his ways are firm (i. e. his affairs prosper) Ps.10,5; לא־יַחיל his good shall not be stable Jb.20,21. - 6) to wait, to hope (ביחל עוד (which see) מחל and he waited yet Gen 8,10; ויחילו ער wind and they waited till they שוֹב וַיַחִיל וַרוּמָם, were late Jud.3,25 if is good that one should wait

(hope) in silence Lam.3,26.

Pi. חוֹבֵל (fut. יַחוֹבֵל ) to turn in a circle, to dance; pt. f. pl. those that danced Jud. 21,23.- 2) to bear a child, to בַּבִּישוּ... אֶל שֶׁבְה הָּחוֹלֶלְכֶבֶם bring forth look... unto Sarah that bare you Is.51,2; הַיַּדַעָהָ עָת לֶדֶת וַעַבוּי בָּלַע אחולל אַנְלוֹת תִּשְׁמֹר knowest thou the time when the wild goats of the rock give birth? or canst thou mark when the hinds bring forth? Jb.39,1; hence also: to form, to create חוֹלְלָה יָרוֹ נָחְשׁ בָּרְחַ his hand hath formed the flying serpent וַהָּחֹלֵל אֶרֶץ וֹתָבֶּל thou וַהָּחֹלֵל אֶרֶץ hadst formed the earth and the world Ps.90,2; אָל מְחוֹלְלֶהְ God that created thee Deut.32,19; of the wind: to bring forth דות צפון תחולל the north wind bringeth forth בַּשְׁב rain Pr.25,23; מְחוֹבֶלֶת Is.51,9 belongs to 55 - 3) to cause to start, to terrify אַיָּלוֹת start, to terrify the voice of the Lord causeth the hinds to start Ps.29,9 (Eng. Bible: causeth the hinds to calve, i. e. to bring forth; comp. אֹלֵל Jb.39,1 quoted above).— 4) to wait, to hope ותחולל לו and do thou wait for him Jb.35,14,

Pu. בְּעִוֹן חִוֹלֵי, in to be born, to be brought forth בְּעִוֹן חִוֹלֵי, in iniquity was I brought forth Ps. 51,7.— 2) to be started, terrified Jb.26,5; מְחוֹלֶל Is.53,5 from בְּלַר.

Hiph. יְהָרֵל (fut. יְהָרֹל) to cause to tremble, to shake קוֹל יִי נְחִיל the voice of the Lord shaketh the wilderness Ps.29,8.

Hoph. היותל to be brought forth, ereated היותל אֶּנֶ"ן בְּיוֹם אֶּחָד shall and be created in one day? (Eng. Bible: shall the earth be made to bring forth in one day?).

Hithp. 1. הַהְחוֹלֵל (pt. מְתְחוֹלֵל ) to whirl oneself בְּעַר מִהְחוֹלֵל a whirling storm Jer.23,19. – 2) to writhe with pain all his days Jb.15,20. – 3) to hope, to wait בְּיִי וְהַהְחוֹלֵל be silent before the Lord, and wait patiently before him Ps.37.7.

Hithp. II. redupl. דְּהְחֵלֶחְל to be terrifled אַבְּרְבְּה מְאַרְ and the queen was exceedingly terrified Est.4,4.

pr. n. m.

m. sand.

םן to be burnt, blackened, whence pr. n. בּם and adj. בּאוֹם.

מלם adj. brown, swarthy.

רָּנִת (pret. הַבְּהָ, 2 הָּפְהַ; fut. בּאַרָ, ap. בּהְיָ, pt. בּהָר, ap. הַבְּאָר)

দ্যান (from প্রানু) m. coast, shore; harbor.

תְּבְּים pr. n. son of Benjamin Num. 26,39 = חַבְּים Gen.46,21; patr. הוּבְּטִי

דוץ (=יניה) to cut off, to part off, to separate, to divide; whence יתיצון, חוץ, הוץ, הויץ, הוי

חוץ (pl. חוצות, חוצות) m. prop. wall of separation, hence: 1) street דוץ האפים the bakers' street Jer 37,21.-2) place out of a city: עַר־לא עַשֶה אָרָין country, field עַר־לא while as yet he had not made the earth, nor the fields Pr.8,26; with ה loc. חוצה, also def. בחוץ abroad; שונים Jud.19, 25 = החוצה - 3) adv. without, abroad מוֹלֵהַת חוץ born abroad Lev.18,9; מְבַוֹת וֹמְחוּץ within and without Gen.6,14; בָעִיר without the city 19,16; מחיץ למחנה out of the camp Deut.23,11; with ב: besides, except און מְפֵּוּנִי besides me Ec.2,25 (Eng. Bible: mora than I).

to enclose, to embrace, hence בים.

Ps.74,11 Ktib for חוֹק, which see.

חור I. to be white, hence הַוֹרְ; fig. to be shining, noble, whence חור I. a. חור I.

וו. to hollow out, hence חוֹר II. a. חוֹר II.

יְחַרָר (fut. יְחַרָר ) to be white, to grow pale אָנין יְחַרָר his face shall grow pale Is.29,22.

תוֹרִים. חוֹרִים מחוֹרִים. חוֹרִים. חוֹרִים. חוֹרִים. חוֹרִים. חוֹרִים. m. free-born person, nobleman אַל־הַזְּקְנִים וְאֶל־הַחֹרִים to the elders and to the nobles 1S.21,8; בּיְרְחוֹרִים the son of nobles Ec. 10,17.

יחֹרָיו. חֹר, אַר חֹרָים. אָר חֹרָים. אָר חֹרָים. אָר חֹרָים. אַר חֹרָים. אָר חֹרָים. אַר חֹרָים. אַר חֹרָים. אוֹ אוֹר חֹרָים. אוֹ אוֹר חֹרָים. אוֹר אַר חֹרָים. אוֹר אַר אַר חַרָים. איניי הְּמַיְּבְיּם האַר בּשִּיקְבָּם אַר אַר בּשִּיקְבָּם האַר בּשִּיקְבָּם אַר בּשִּיקְבָּם האַר בּשְּיקְבָּם האַר בּשְּיקְבְּבָּם האַר בּשְּיקְבָּם האַר בּשְּיקְבָּם האַר בּשְּיקְבָּם האַר בּשְּיקְבָּם האַר בּשְּיקְבָּם האַר בּשְּיקְבְּים האַר בּשְּיְבְיּבְים האַר בּשְּיְבְיּים הּעִבְּיוּ הְבָּבְיּבְּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים האַר בּיבְּים הּבּים האַר בּיבּים היוֹים האַר בּיבּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים הייבים האַר בּיבּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים הייבים האַר בּיבּים האַר בּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים הייבים הייבּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים האַר בּיבּים הייבים ה

ארָר I. m. white linen, white cloth.

קרר n. 1) husband of Miriam, sister of Moses. — 2) a king of Midian and other persons.

דוֹרֵי (=חוֹר I.) m. white cloth, white linen clothes.

ירו pr. n יין דרי מוררי

pr. n m. 1Chr.11,32, for which בְּיֵבִי 28.23,30.

וֹרָבְ pr. n. Hauran, a region south of Damascus, west of אָבוֹן and שְּבָּב.

תרש (pret. שֹׁהָ, 1 הַשְּׁהַן; fut. הַיִּחַ, ap. ២០១៤; imp. កម្មាក្) to flee, to make haste, to speed בָּנֶשֶׁר חָשׁ as the eagle that hasteth to eat Hab.1,8; דְשׁ צַתִּידוֹת לָמוֹ the future speedeth along for them Deut. 32, 35; יְשָׁהָנ הָתְבֵּהְמָהָת וֹלֹא הָתְבֵּהְמָהָתי I made haste and delayed not OI וַהַּחַש עַל־מָרָבָּה רַגְּרָי (Ps.119,60 if my foot hath hasted to deceit Jb 31,5; חוֹשָה לֵּי make haste unto me Ps.70,6; תּישֶׁר Ps.71,12 Ktib for רוּשָה; pt. p. pl. חוּשָה ready for battle Num.32,17; fig. a) of internal haste, emotion or impulse: because of my hasting within me (i. e. my emotion) Jb.20,2. b) of the appetites or enjoyments: מָי יִאבַל וּמִי יָחוּש who can eat, or who is hasty (i. e. eager to enjoy) Ec. 2, 25 (Stb. and others: who can feel).

Hiph הַחִישׁ (fut. יְחַישׁ) to haste, to make haste הַחִּישׁוֹ and the liers in wait hasted Jud. 20,37; הַמַּאַמִין לֹא יָחִישׁ he that

ישי pr. n. m. ≤ S. 15, 32.

שוּקים *pr. n. m.* Gen.46,23 ⇒קושׁים Num.26,42.

אָרָתְ מוּ Pr. n. an Edomite king 1Chr. 1.45 = בְּשְׁרִן Gen.36,34.

הַתָּת see הַתַּת.

קר הוֹתָם m. 1) seal, signet-ring הוֹתְם איָ a firm seal Jb.41,7; הוֹתְם seal-clay 38,14.— 2) pr. n. m.

קר. n. a Syrian king 1K.19,15 בּיִוּאָל 2K.8,8.

Ch. see הוֹחַ.

 ם מְּבְּיִר a מְּבְּיִר Ch. (pt. חַוֹּהְ , pl. וְבִירְּיִּרְ pt. p. חַוֹּהְ; inf. מְּהָוֹמְּ ) to see, to behold לְבוֹאיים בּיִירְהַעָּרְ עַלְיִרִי חַוֹּה to heat it ... seven times more than seen (i. e. than it was wont to be heated) Dan.3,19.

תְּנֶּה (c. חֲנֵה; pl. חֲנָה) m. breast of animals.

תֹנֶה (from תְוָה m. 1) seer, prophet (c. תֹנְה ).— 2) covenant, agreement עם שָאוֹל עַשִינוּ חוָה we have made a covenant with hell Is.28,15.

זר pr. n. m.

יה לבל בער (sf. הווות) f. look, sight, visibility מְיִנְיהָה לְבָל־עַרְעָא and the sight thereof to the end of all the earth Dan.4,17.

than that of its companions Dan. 7,20.

ר (c. חוון) m. vision, prophecy, revelation אָרוֹן גַרְאָה אַר a vision appeared unto me Dan.8,1; יוון a vision from the Lord Lam. ביין ביין נפּרָץ, prophecy was not extended 1S.3,1 (Eng. Bible: there was no open vision).

תְּוֹוֹתְ (c. חֲוֹתִ) f. vision, revelation 2Chr.9,29.

קוות f. 1) vision, revelation Is.21,2.—

2) appearance, sight חַוּוּת a sightly horn Dan.8,5; חַוּוּת אַרְבַּע four sightly [horns] v. 8.— 3) covenant יְחוּתְּכֶם אָת־שָׁאוֹל and your covenant with hell Is.28,18; comp. חוָה above.

to separate, to cut asunder; whence מְוֹיִן, וְחַנָּה.

pr. n. m.

וויה pr. n. m. m.

יוון pr. n. m.

תְּיִוֹנוֹת (c. חֲיִוֹינוֹת, sf. חֲיִוֹין; pl. חָיִיוֹן m. vision, revelation בְּבַבְּלִים חֲיִוֹן in a dream, in a vision of the night Jb.33,15 יְבָיאִים the prophets shall be ashamed every one of his vision Zch.13,4; בֵּיא חְיָיוֹן the valley of vision (the lower part of Jerusalem) Is.22,1 a. 5.

יוֹין (from ווּה; c. יוֹיִם) m. bolt, flash of lightning הַוֹיִי קֹבוֹית lightning of thunders, thunder-flash Jb.28, 27; pl. בַּוִיוִים Zch.10,1.

חזיר pr. n. m.

וויר (from הויה) m. swine, boar מְיָשֵׁר the boar out of the wood Ps.50,14.

חַוַק (fut. חַוַּק, אָנוֹהָיִי, יִחַיּה, אַנה, וֹקוֹהָ; inf. חַוֹּק a. חַוֹּק a) to be made tight מוֹסְרֵיכֶם lest your bands be made tight Is.28, 22.- 2) to hold fast, to adhere firmly ניִחוַק ראשוֹ בְאֵלָה and his head caught hold of the terebinth 28.18,9; fig. to hold fast לָמַעוֹן? that they might יְחָוְקוּ בְּתוֹרֵת יִי hold fast to the law of the Lord 2Chr.31,4 (Eng. Bible: that they might be encouraged in the law of the Lord). - 3) to be strong, to be strengthened בוק ואבן be strong and of good courage Deut. 31,7; חוֹק וחוֹק be strong, yea, be strong Dan.10,19; הָּחָלָה יָרֶיר thy hands shall be strengthened Jud.7,11; hence of health: to recover, to strengthen חַלָה נַיָּחָוַק he had been sick and was re-לַתָת רָפָּאוֹת... יְחֲוַקָה; covered Is.39,1; to apply remedies... to make it strong Ez.30,21; with 12: to be stronger than, to prevail over and David נוָחָנק דָּוָר מִן־הַפְּּרְשְׁתִּי prevailed over the Philistine 1S. 17,50; with על: to be strong above and he shall be strong וְיֵחֲוַק עְּבְיוּ above him Dan.11,5; also with accus.: חוקתני וחובל thou art stronger than I and hast prevailed Jer 20,7 .- 4) to be hard the famine was

hard on them Gen.47,20 (Eng. Bible: the famine prevailed over them); אַבְּרֵיבֶּם דְּבְּרֵיבֶם your words have been hard against me Mal. 3,13.— 5) to be firm בַּרִבּיבֶּם and the king's word was firm against Joab 28.24,4 (Eng. Bible: prevailed against).

Pi. 한다 (fut. 한다) 1) to make strong, to strengthen חַוּק מָתְנִים to make [thy] loins strong Nah. 2,2; ואַכְנֵּטְךְ אַחַנְקְנּוּ and I will strengthen him with thy girdle Is.22,21; of a city: to fortify בוֹקֹי fortify thy strongholds Nah.3,14; of a building: to repair to repair the לְחַוֹּק אֶת בֶּדֶק הַבַּוֹת breaches of the house 2K.22,5; with יַ: to strengthen one's power, to enconrage אָת־נָרָיוֹ אָת־נָקיוֹ who had strengthened his hands (i. e. encouraged him) to slay his brothers Jud.9, 24; נוֹחַיָּקוּ וֵרִיהֶם לַשִּׂיבָה and they strengthened their [own] hands (i. e. they took courage) for the good work Neh.2,18; with בָּיָב: to help, to assist הָּזְקוֹ בָּיִרִיהַם בָּבָרֵי প্রা they aided them with vessels of silver Ezr.1,6.- 2) to harden, to make obstinate אַת־רָבוּ I shall harden his heart Ex.4,21; they have made חוֹקוּ פּנִיהֶם מְסֶבַע their faces harder than a rock Jer.5,3; יְחַזְּקוּ־לְמוֹ דְּבָר רְע acc. Ges. they are obstinate in wickedness Ps.64,6 (Eng. Bible: they encourage themselves in an evil matter).

Hiph, הְחַנִיק (fut, יַחַנִיק; pt, הַחַנִיק; gt

וויק , בחויק to hold fast, to fasten הַחַנִיקִי אָת יָבֵּךְ בּוֹ fasten thine hand upon him (i. e. hold him in thine hand) Gen.21,18.-2) to seize, to take hold of החזיקה pangs have seized thee Mic. 4,9; הֶחֶוּלֶקה trembling hath taken hold on her Jer.49,24; שַׁמַה astonishment hath taker. hold of me 8,21; with 2: to catch by, to hold fast וַהַחוַקִתִּי בִּוֹקֵנוֹ 1 caught him by his beard 18.17,35; they hold fast deceit Jer.8,5; with 5: to lay hold of וְהָחֲנִיק לוֹ וְנָשֵק לוֹ he laid hold of him, and kissed him 28.15,5 .-3) to make strong, to strengthen but I וָבַּחֲזַקְתִּי אָת־זְרֹעוֹת מֶבֶּךְ בְּבֶּל will strengthen the arms of Babylon Ez.30,25; of a building: to repair מַחַוֹימִי בַּרַקַּך those who repair thy rents 27,9 (Eng. Bible: thy calkers); intr. to become strong, fo be strengthened הֶּחֶוִיק עַר לְבְּעָלָה he became exceedingly strong 2Chr.26,8.-4) to relieve, to help, to sustain (with בי־יַמוּך אָחִיך ... (ב ia מותוקם and if thy brother is become poor ... thou shalt relieve him Lev.25, 35; בָּמָלֶאכֶת הַחוֹמָה ו הַוֹּאֹת הַחֲוַקְתִּי I have sustained the work of this wall Neh.5,16 (Eng. Bible: I continued in the work of this wall); לַמַחֲנִיק וּלְבָּעוֹז לוֹ as a helper and a defence to him Dan. 11,1.— 5) to hold, to keep אַרַתוּ and the other held מתוקת השֶׁבַּח a weapon Neh.4,11; also with 🚉 : and half שַׁחֲוֹיקִים בַּרְמָחִים הַ

them held the spears v.15; of anger: to retain לֹא דְּעָדְ בְּעַדְ אַבּוֹי הַלְעַר אַבּוֹי הַבְּיִם יְבָיל he retaineth not his anger for ever Mic 7,18; of measure: to hold, to contain אַבְּבִּים יְבִיל it held and contained three thousand baths 2Chr.4,5.

קּהָקְי (pl. m. בְּיִבְיִה, c. יְהַיִּהְי; f. הְבְּיָהִ)
adj 1) strong, firm, powerful; of
the wind: violent; in the sense of
a noun: בְּיִבְיּ with might Is.40,10.—
2) stiff, obdurate, bold בַּי יְהַיִּי בּינִי אוֹלָן stiffhearted, obdurate of heart Ez.
2,4; בּיִבְּי בִּינִי bold of forehead (i.e.
impudent) 3,7.

קוֹת adj. strong, powerful, vaxing strong Ex 19,19 a. 28.3,1.

ף לְּחָלָתְ (sf. יְבְוָּתְ) f. strength, might Ps.18,2.

חַבְּחָ (prop. verb. n.; c. חַבְּחָ) f. the

being or becoming strong, strength יבר בבר יות in his becoming strong (when he became strong) his heart was lifted up 2Chr.26, 16; יבְּעָיֵרוֹ בְּעָיֵרוֹ in his being strong in his wealth (by his strength through his riches) Dan. 11,2; בְּיִרוֹ בְּעָיִרוֹ וֹ בִּירוֹ בִּירוֹ בִּירוֹ בִּירוֹ בִּירוֹ בִּירוֹ בִּירוֹ בַּירוֹ בַּירוֹ בַּירוֹ בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּירוֹ בּיִרוֹ בְיִירִי בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִרוֹ בְּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִי בּיִרוֹ בּיִי בּיִרוֹ בּיִרוֹ בּיִי בּיִי בּיִי בּיִרוֹ בּיִי בּיִי בּיִי בּיִי בּיִי בּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִרוֹ בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְיייי בְּיייי בְּייי בְּייי

וֹתְּבְּיָּתְ f. 1) strengthening, repairing (of a building) 2K.12,13.— 2) force, might, violence; אָנְיְתְּבְּיָ Jon. 3,8 with might, Ez.34,4 violently, Jud.8,1 vehemently.

יהוק pr. n. m.

קירה pr. n. 1) king of Judah 2K. chapters 18 a. 20 בּחְקָּהָהְ 2K.16, 20, בְּחָקָהָרְ Is.1,1 a. בְּיִבְּיִהְ Hos. 1,1.— 2) ancestor of the prophet Zephaniah.— 3) name of several other persons.

תור acc. Fuerst to be strong (acc. Stb. prob. to be bristle-like), hence היוֹני.

רְחִים (בּחַיֹּחְ; sf. יְחָתַ; pl. חַּחָים, c. מַחָּים m. hook, ring.— חַחִיים Ez.29,4 Ktib for חַחִים

אַטְהְ (fut. אַהְהֵי; pt. אַבָּה a. אַטָּה , pl. אַבְּה ; pt. f. האבָה; inf. אַטַה , once יֹטְהַ; verb. n. sf. יוּהָלאָה 1) to miss, to fail אַבְּיוֹם בּרְבָּיִם הוֹאָה וְּשִׁא he that hasteneth with his feet misseth [the right path] Pr.19,2; יִבְּיִּה הַהַּת נַבְּיִּה whosoever misseth me harmeth his own soul 8,36 (Eng. Bible: he that simneth against me

etc.); וּפַקרָתְ נָוֹךְ וְלֹא תָחֶטְא thou shalt visit thy habitation, and shalt miss nothing Jb.5,24. - 2) to sin קְּמָאתִי בְּיִיָּדְ I have sinned against the Lord 28.12,13; with אַחָ or חַמְאַ to commit a sin Lam.1,8 a. Lev.4,3.- 3) to bear blame וְחֲשָאתִי לִךְ בְּל־הַיָּמִים then will I bear the blame all my life Gen.43,9. — 4) to commit והביא he shall bring אָת־אַשֶׁר חָטָא [as a sacrifice for] his trespass, which he hath committed Lev.5,7 (comp. v. 11) .- 5) to take away sinfully אָת אֵשֶׁר חָטָא מִן־הַקּדֶשׁ what he hath taken away sinfully of the holy things Lev 5,16 (Eng. Bible: for the harm he hath done in the holy thing) .- 6) to forfeit, to endanger שַּׁמָא נַפְשׁוֹ he forfeiteth his soul Pr.20,2.

 לי they cause thee to sin against me Ex.23,33.— 3) to make guilty, to condemn בַּרָבֶּר they make one guilty of a word Is.29,21 (Eng. Bible: that make man an offender for a word).

Hithp. אֹמְחַחָּה 1) to miss one's way, to lose oneself (from fright) אַלִים מִשְּבָרִים יְנְהַחַּאָא בֹּי מִשְּבָרִים יִנְהַחַאָּ מִשְּבָרִים יִנְהַחַאָּ מִשְּבָרִים יִנְהַחַאָּ מִשְּבָרִים יִנְהַחַאָּ מִשְּבָרִים יִנְהַחַאָּ מִשְּבָרִים יִנְהַחַ מִּא this lifting himself up the mighty are afraid: the waves miss their way Jb 41,17.— 2) το purify oneself מְּבְּיִי נְּדָה יִנְהַחַאָּ it shall be purified with the water of separation Num.31,23.

אַרָּהָ (sf. אַבְּיִאֹים ; pl. מְּטְאִים , c. אַבְּיָה . sf. אַבְּיִה יִּה . l) sin, transgression, fault אָבָה בְּךָּ הַבְּא it will be sin unto thee Deut.15,9; יוֹנְיאָר בְּרָּ הַבְּא מִינִת sin worthy of death 22,26. — 2) guilt or punishment of sin יִּשְּׁא וֹ he shall bear his guilt Num. 9,13; יִּבְּר עַל הַמְאִיוֹ a man [complaineth] for the punishment of his sins Lam.3,39.

សម្ពុក្ (pl. ៤) មុខក្) adj. sinful Gen. 13,13 a. Num.32,14; f. កុខុក្ក Am. 9,8; as a substantive: sinner, offender Ps.1,1 a. 1K.1,21.

ገዢሮች 1) f. sin, guilt, punishment.—
2) adj f. of እውቪ, which see.

תְּאָשְׁתְ Ch f. sin-offering Ezr.6,17 (Ktib אַשְּתָה).

កង្គា f. sin Gen.20,9.— 2) sinoffering Ps.40,7.

תקאית (c, sf, sf, pqקים, pl אַם מַאָּת, pl הַמָּאָת, g הַמָּאָת g , g הַמָּאָת, g

בּחְתֵּב (akin to בַּחְבָּי, fut. בְּחָב ; pt. בְּחָב , pl. c. בְּחָב ) to cut, to hew (wood) Deut.19,5 a. 29,10.— 2) to stripe, to variegate; pt. p. pl. הַּמְבוֹת striped, party-colored textures Pr.7,16 (see also בּבְּחָה).

Pu. בְּשְׁרֵת (pt. בְּשְׁרֵת to be hewn, sculptured בְּיִלְיִת הַיְּכָּ sculptured in the model of a palace Ps.144,12.

קּמְבָּה (pt. p. f. of בַּחַהְ) prop. what is striped, hence: party-colored texture, tapestry; only pl. אַבְּיִם מִצְרָיִם נִיבְיִם מִצְרָיִם tapestry of Egyptian yarn Pr.7,16 (Eng. Bible; with carved works, with fine linen of Egypt).

קּמִין (pl. חַמִּי, once חַמִּין Ez.4,9, c. חַמִּין f. wheat, grain of wheat; חַמָּי fat of wheat Ps.81,17 a. חַמֶּי kidney-fat of wheat Deut.32,14 dentoe the flour and sugar contained therein (also called חַלֶּב חָמִין Ps. 47, 14); שְּהָ the wheat of the Ammonite city Minnith Ez.27,17.

שר שר pr. n. m.

יבְיַר Ch. (sf. אָבְיַרָ ) m. sin.

Nነውሮ Ch. Ktib for ጠጁውር, which see.

សក់,ក់ដ្ br. u. w.

pr. n. m. חַמִּיל pr. n. m.

אַבְישִׁיפַא pr. n. m.

(akin to בּבְּרָר ; fut. 1 s. בּבְּרָר (akin to בּבְּרָר ; fut. 1 s. בּבְרָר (akin to withhold, to restrain; coly Is.48,9 בְּבְרָר (and for my praise will I restrain [my anger] for thee. (Stb., with Kimchi, takes בּבְר (as den. from בּבְר (and renders it: to restrain one's nose, i. e. to withhold one's anger; accordingly בּבְר בִּבְּר (accordingly בּבְר בִּבָּר (accordingly בּבְר בִּבָּר (accordingly בּבְר (accordingly בּבְר (accordingly בּבָר)).

to snatch, to catch בְּבֶּׁם (בְּבֶּם to snatch נְחָשֵׁףְ מֵנְי בְּבָּם he lieth in wait to catch the poor Ps.10,9.

השֶׁרְ מִנְּעֵי שְׁי m. shoot, twig, rod הְשֶׁרְ a shoot out of the stem of Jesse Is. 11, 1; השֶׁר בַּאַרָה a rod of pride Pr. 14, 3.

חַמַת Num. 15, 24=הַמָּת.

לים מונים ביים take (catch) them alive 1K.20,18; אִישׁ מֵי 2S.23,20 Ktib for אִישׁ ישׁ valiant man; f. אִישׁ מוֹיִם a living soul.— 2) living again, reviving; fig. בְּעֵּת חַיְהּ with the reviving time, i. e. at the same time next year Gen.18, 10 (Stb.: about this living time).— 3) live, raw ישׁ ישׁ ישׁ ישׁ ישׁ ישׁ ישׁ raw flesh Lev.13,14; see also 1S.2,15.— 4) fresh מֵיִם חַיִּים fresh (i. e. running) water Lev.14,15.— יחַ Gen. 3,22 and 5,5, etc. belongs to יַיִּים, which see.

ווו. (מְיִר, c. יְחָי, m. life, health יְּבְּיִּבְּיְּרָ עִבְּיִרְ עִבְּיִרְ עִבְּיִרְ עִבְּיִרְ וּ אַחִיךְּ עִבְּיִרְ וּ the life of thy brother is with thee Lev. 25, 36 (Eng. Bible: that thy brother may live with thee); יְבָיִרְ 18.25,6 for life! (a form of salutation); as an oath: מַרִי בַּרְעָה by the life of Pharaoh Gen. 42,15; יְבִייִּרְ by the life of thy soul (i. e. by thy life) 18.1, 26; יִיִ יִי by the life of the Lord (i. e. as the Lord liveth) 20,3.

Pl. חֵיִים (once חֵיִים Jb.24,22; c. וֹתֵיִים לחַיִים לחַיִּים לחִים לחִים לחִים לחִים לחִים לחִים לחִים לחַים לחִים לחִים לחַים לחִים לח

יַה Ch. (def. אַיָּה ; pl. יַהַיִּין . c. אַבָּיַה)

1) adj. alive, living.— 2) m. pl. קיין life.

תְיָא Ch. see תְּיָה.

pr. n. m.

. חוב see חיב

קיְרָה (pl. חִירוֹת) f. riddle, parable, saying (see also הור).

היה (pret. 3 s. also יַם; fut. היה, יְחָי, הְיִם, יִחָי, יִחָּי, יִחָי, יִחָי, יִחָי, יִחָי, יִחָי, יִחָי, יִחָי, 1) to live וְחִי הַפֶּלֶךְ long live the king! 18.10,24; with שַׁ: to live by אַל־חַרָבָּך הָחָנָה by thy sword shalt thou live Gen.27,40. - 2) to remain or be preserved alive תוַתַה and my soul shall live נַפְּשִׁי בְּנְלֵהֶךְ (i. e. I shall remain alive) because of thee Gen.12,13.— 3) to revive and the spirit of Jacob revived Gen.45,27; of a sick person: to recover ניהו מחליו and he was recovered of his sickness Is.38,9; of a dead person: to live again, to arise from the dead if a man die, shall יְמוּת גָבֶר הַוְחֵוָה he live again Jb.14,14.

יְחֵיּי דְּנְּן they shall revive the corn Hos.14,8 (Eng. Bible: they shall revive as the corn); הַוְחֵיּי אָתְרָּ מְּנִים מְּיִחִי אָתִרְ שִּנִים חַיִּיהוּ will they revive the stones Neh.3,34; בְּבֶרֶב שְׁנִים חַיִּיהוּ בְּבָּרֶב מְּבֶּרִים מִיִּרְיּ בְּבָרֶב מְּבִירִם מִיִּרְיּ בְּבָּרֶב מְּבִירִם מִיִּרְיּ בְּבְּרֵב מִּבְּרִם מִיִּרְיִ בְּבְּרֵב מִּבְּרִם מִיִּרְ בְּבְּרֵב מִּבְּרִם מִיִּרְ בְּבְּרֵב מִּבְּרִם מִיִּרְ בְּבְּרֵב מִּבְּרֵב מִּבְּרָב מִּבְּרְב מִּבְּרָב מִיבְּרְב מִּבְּרָב מִּבְּרָב מִּבְּרָב מִּבְּרָב מִבְּרָב מִּבְּרָב מִּבְּרָב מִּבְּרָב מִּבְּרָב מִּבְּרָב מִּבְּרְב מִבְּרָב מִּבְּרָב מִּבְּרְב מִּבְּרְב מִבְּרָב מִּבְּרָב מִבְּרְב מִּבְּרְב מִבְּרְב מִבְּרְב מִבְּרָב מִּבְּרְב מִּבְּרָב מִּבְּרָב מִבְּרָב מִּבְּיבְּרְב מִּבְּיב מְבְּיב מְבְּבְּר מִבְּיב מְבְּב מִּבְּיב מִּבְּיב מְבְּיב מְבְּיב מְבְּיב מִבְּיב מִבְּיב מִּבְּיב מִּבְּיב מִּבְּיב מְּבְּיב מְּבְּיב מִּבְּיב מִּבְּיב מִּבְּיב מִּבְּיב מִּבְּיב מִּבְּיב מְבְּיב מְּבְּיב מְּבְּיב מְבְּיב מִּבְּים מִּבְּיב מִבְּיב מִּבְּיב מִּבְּיב מִיבְּים מִּבְּיב מְבְּיב מִּבְּיב מִבְּיב מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּיִים מִּבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִּבְּיִים מִּבְּים מִבְּיִים מְבְּיִים מִּבְּים מִבְּיִים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מִּבְּיִים מִּבְּים מִבְּים מִבְּיִים מִבְּיִב מְבְּיִבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיבְים מְבְּים מְבְּים מְבְּיִים בְּבְּיבְים מְבְּים מְבְּיים בְּבְּיבִּים מְבְּים מְבְּיבְּים מְבְּיים בְּבְיבְּים מְבְּיים בְּבְיבִּים מְבְּיבְּיבְים בְּבְיים בְּבּיים מְבְיבִּים בְּבְיבְים בְּבְיבְיים בְּבְיבִים מְבִּים בְּבְיבְיים בְּבְיבְים בְּבְיבְּיבְים בְּבְ

Hiph, הַחָּיִת (inf. בַּחַיֵּה, בַּחַיִּה )

1) to let or preserve alive Num.

31, 18.—2) to restore to life הַחָיָה בַּמָּת בַּמָּת בַּמָּת בַּמָּת בַּמָּת נַבְּתְּיִת רִים 2 K. 8, 5; fig. מָּבְּתְּיִת רִים to revive the spirit of the humble Is. 57, 15.

בּיִה a. בְּיִּהְ (imp. בְּיִהְ Ch. to live Dan. 2, 4. — Aph. אוֹחַא (pt. אוֹחַבּ) to keep alive Dan. 5, 19.

קיית adj. (only pl יוֹת ) lively, vigorous קיית הְּבָּה for they are lively Ex. 1, 10; Rash: expert as midwives, the Targum rendering בְּיִרָא (midwives) מְיֵרָא

strength: אַבְּאָרְ הְוּיֵהְ thou hast found the strength of thine hand Is.47,10.— 3) sustenance, food אבֹר הְנִים הְנָבְי הַיִּם thou suppliest the food for the young lions Jb. 38,39.— 4) band, troop 28.23,11; deliver not the soul of thy turtle-dove to the troop [of enemies] Ps.74,19.

אַ הֵינְתְא Ch. (c. הֵינָת, def. הֵינָת) f. beast; coll. הֵינַת the beasts of the field Dan.2,38.

קינה היית f. life, life-time אַלְמָניה שׁיִּלְּהָ widowhood of their entire life 28.20.3.

יְתְיּה ; pret. (חֵי אָדָם אִשֶּׁרְר (חֵי all the days of Adam, which he lived Gen.5.5; עִיבְּר ְּחִי יְּעִיבְׁר (חֵי 13.5 lest he eat and live for ever 3,22.

see חוֹים II. pl. ביים (verb) היל.

תּיל m. pain, pang, trembling הָּילֹבְה הְיל בַּיּוֹלֵבְה pangs have taken thee as a woman in travail Mic.4,9.

לְחֵיל (חַוְל בּחֵיל (חַוְל m. 1) army, host (בּחֵיל (חַוְל m. 1) with a great host 2K.18,17; Is.36,2.—2) fortification, rampart, wall חֵיל וְחוֹמָה the rampart and the wall Lam.2.8; אַשֶּרְרַחֵיל יָם בְּחִיל שְׁרֹם בְּחִיל שְׁרֹם בְּחִיל שִּׁר whose rampart was the sea Nah. 3,8; יְהִי שְׁלוֹם בְּחִיל בִּחִיל בְּחִיל בִּחִיל בְּחִיל בִּחִיל בִּחִיל בְּחִיל בִּחִיל בְּחִיל בִּחִיל בְּחִיל בִּיּת בְּיִּבְייל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִּיל בִּיל בְּיּבְייל בְּיִיל בְּיִיל בִּיל בִּיל בִּייל בְּיִיל בְּייל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִּיל בְּיִיל בְּיִיל בְּייל בְּיִיל בְּיִּיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּייל בְּיִיל בְּיִיל בְּיִיל בְּייל בְּייל בְּייל בְּייל בְייל בְּייל בְּייל בְּייל בְּייל בְּייל בְּייל בְּייל בְּייל בְּיי

וְיִיבְּׁוֹ (חִילֹם) f. pain Jb.6,10 (see קַבְּרָּ הֵיבְׁה f. fortification, fort Ps.48,14.

ריבות pr. n. a city in Syria 2S. 10,  $16 = \frac{n}{2} \frac{1}{2} \frac{1}{2}$ , which see.

קייבן pr. n. a city in Judah 1Chr.6,43.

ין אָרָכּוֹ m. grace, comeliness הִין עָּרְכּוֹ grace of his proportion Jb.41,4. תְיצֹינָה m. partition-wall, wall Ez.13,10. תְיצִינָה from יְדִיהְ adj.outer, outward אָרְהָיִי הַרִיצוֹן the outward הַּמְּקְרָי הַרִיצוֹן the outward בְּיִבְיּבּ בַּרִיצוֹן the outward business (i. e. civil business, opposite to sacred) Neh.11,16; מְיצִינְרָ 1K.6,29 a. מִיצִינָה בַּרִיצוֹן צַרִּרִצוֹן צַרִּרָצוֹן בַּרִיצוֹן צַרִּרָצוֹן בַּרִיצוֹן 2K.16,18 without, outside.

תיק, חוק (from חוק, m. 1) bosom, lap Num.11,12; hence of a spouse: the wife of thy bosom Deut 13,7 or שֹבֶבֶת חֵיקָן she that lieth in thy bosom Mic.7.5; 구류다 Pr.5,20 to embrace the bosom of a woman, i. e. to love her; שָׁלֵם הַשִּׁיב אֱל־חֵיק Jer.32,18 or אֱל־חֵיק Ps.79,12 to requite, to recompense (prop. to repay or restore into one's bosom); הָפַלֶּהָי עַ־הַיקִי הָשׁוּב my prayer returneth into mine own bosom (i. e. cometh from the heart Ps.35,13. - 2) bosom of a garment Ex.4,6, etc. בַּחֵיק יוּטַל אָתר the lot is cast into the bosom Pr.16,33; שַחַר בַּחֵיק a present in the bosom, i. e. given secretly Pr. 21,14. - 3) hollow, eavity Ez 43,13 a. 14; חֵיק הַהֶּכֶב the hollow or frame of the chariot 1K.22,35 (Eng. Bible: midst of the chariot).

חירה pr. n. m.

הירם a. הירם see הירם.

שיק (verb) same as מון which see

קישׁ adv. hastily, soon בּיבָּוּ הָישׁ for it is soon cut off, and we fly away Ps.90,10.

קר, הַבְּר, הַבְּר, מְבָר, מְבָּר, מְבָר, מּבְר, מְבָר, מּבְר, מְבָר, מּבְר, מּבְר, מּבְר, מּבְר, מּבְר, מּבְר, מּבְר, מּבְר, מּבְר, מּבּר, מּבּר, מּבּר, מּבּר, מּבּר, מּבּר, מּבּר, מּבּר, בּיר, מִבּר, מִבְּר, מִבּר, מִבּר, מִבּר, מִּבּר, מִבּר, מבּר, מ

קבה (acc. Stb. akin to קבה, propto fix one's attention on something) to hope, to wait; in *Kal* only pt. איבר לו they that wait for him Is 30,18.

Pi. הַבְּה (fut הַבָּה'; pt. הַבָּהֹי to wait, to tarry, to hope, to expect אמול, to tarry, to hope, to expect הבבר הבבר ווווים וווים ווווים וווים ווווים וווים ווווים וווים וווים וווים וווים ווווים וווים וווים וווים וווים וווים ווווי

תְבָּה (from בְּבָה) f. hook, angle (for fishing).

יבְילָה pr. n. a hill near the desert of Ziph.

תֹבִים Ch. m. adj. a. n. wise, wise man Dan.2,21; magician v. 12.

דכך to lay hold of, to hang by, whence אָם a. בַּבָּה.

לבל (בְּחַב) to be dark or of a dark red.

קבְלִיל pr. n. the father of Nehemiah. מבְלִיל (redupl. from בְּחָבְלִיל dark-red; c. חֲבָלִיל with eyes red from wine Gen. 49, 12 (Ges.: his eyes darkly flashing from wine).

תַּבְלִילִּוּת עִינֵים f redness חַבְּלִילְוּת redness of eyes Pr.23,29.

Pu. בּבְּחָ (pt. בּבְּחָבְי) to be cunning, clever בּבְּחָבִים בְּבָּרִים מּבְּבָּים a cunning charmer Ps.58,6; בּבְּבִּים בְּבָּרִים but they are exceedingly cunning Pr.30,24.

Hiph. הַחְבִּים (pt. מַחְבִּים) to make wise; pt. f. הַחְבִּים making wise the simple Ps 19,8.

Hithp. בְּחָחָהָ to think oneself

wise, to make oneself wise אַל מוּהָבֶּם יוֹהָר make not thyself over wise Ec.7,16; with בי to outwit, to outdo if בְּהַחַבְּבָּם לוֹ let us outdo him Ex.1,10 (Eng. Bible: let us act wisely with him).

י חַבְּמִי (e. בַּבְמֵי pl. בַּבְמִים, c. יַבְבָּמי ; f. הַבְּפָת, c. הַבְּפָת; pl. הַבְּפָת, c. חבמות 1) adj. wise, intelligent, experienced, skilled עַם־חָבָם וַנָב'ן a wise and understanding people Deut.4,6; בַבְּבַבְּבָ the wise hearted Ex.28,3; חָבֶם בָּבֶל מִלֶאבָה skilled in every work 1Chr.22,14; הַשָּׂאָ מבְבַחַ a wise woman 2S.20,16.— 2) m. wise man, skilful man he that walketh with wise men Pr.13,20; וַיִּאמָרוּ לוֹ חַבָּמֵיו then said the wise men unto him Esf.6,13; מַצְשֵׂה חַבְּמִים the work of skilful men (i. e. skilled artisans) Jer.10,9; חַבְּמית 9,16 women skilled in mourning for the dead .-חבמית Pr.14,1 is taken for an abstract noun: wisdom.

תַּבִּים Ch. (pl. חַבִּים, def. חַבִּים, c. חַבִּים, m. wise man, magician.

קּבְּמֵת (c. חֲבְּמֵת, pl. חְבְּמָת) f. wisdom, intelligence, knowledge, experience רב שָנִים יוֹדִיעוּ חְבְמָה the multitude of years should teach wisdom Jb.32,7; הַבְּמַת שָׁלֹמוֹה the wisdom of Solomon 1K.5,14; פָּי חַבְּמֵת שִׁלֹמוֹה my mouth shall speak wisdom Ps.49,4.— חַבְּמוֹת Pr.9,1 is taken by Ges. and Fuerst as a singular.

רְבְּבְתְ Ch. (def. הְבְּמְתָא, c. הְבְּבְת) f wisdom.

יוֹלָבְעוֹנִי pr. n. m. 1Chr.11,11.

קבמות f. wisdom Pr.14,1.

תְּבְּמְוֹת f. wisdom Pr.9,1 (see הְּבְמוֹת

m. outer fortification, bulwark, wall, rumpart (בוֹיב, which see).

m. something profane, unholy, common בְּבְרֵיל בִּין הַקְּדֶשׁ וּבִין הַחֹל that you may distinguish between the holy and the unholy Lev.10, 10; בַּחַ הַבְּרַ הַרָּבּר common bread 18.21,5.

אלֹאָ (חלֹאָ 1) to rust, hence אַלְּאָה .— 2) to wear away, hence: to be sick  $(= \overline{\neg} \overline{\downarrow} \overline{\downarrow})$ .

קלאָה f. 1) rust.— 2) pr. n. f.

יַםֹלָי פּפּפ יַבְלָאִים.

אַרָּאָם same as הַלְּאָם; occurs only with ה loc.: חַלְאָמָה (Kri חַלְּאָםָה) 2S. 10,17.

דלב to be fat (Stb.: to be sticky, juicy), hence בַּבְּׁהַ a. בַּהַבּּ

בּבְּי (c. בְּבִי אָרָ (c. בְּבִי (c. בְבִי (c. בְּבִי (c. בְּבְיי (c. בְּבִי (c. בְּבִי (c. בְּבִי (c. בְּבִי (c. בְּבִי (c. בּבְיי (c. בּבִּיי (c. בּבִיי (c. בּבְיי (c. בּבִּיי (c. בּבִּיי (c. בּבְיי (c. בּבִּיי (c. בּבִּיי (c.

קלְבִּים (sf. מְּלְבָּים , מְּלְבָּים a. poet. מְּלְבִּים , pl. מְלְבִּים , c. יבְּלְבִים (m. 1) fat Lev 3,16; fig. the best, the best part.

the marrow הלב הארץ the marrow of the land (i. e. the best fruits) Gen.45,18; חַבֶּב חָשָה the marrow of wheat Ps.S1,17 or חֶלֶב בָּלִיית חבה the fat of the kidneys of wheat Deut.32,14 (i. e. the nutritious substances of wheat). -2) pr. n. m. 28.23,29, for which וּלֶבר בּי 1Chr.11,30 a. חֶלֶבר 27,15.

m. fat (=בֶּבֶת) Is.34,6.

חַלְבַּה pr. n. a city in Asher.

pr. n. a Syrian city, famous for its wine Ez.27,18.

(from הלבנה) f. galbanum (a strong-smelling gum of Syria) Ex.30,34.

to dig through, to root up, to destroy.

מָמָתִים m. 1) the world מְמָתִים לחבר from men of the world Ps. 17,14; ישָׁבֵי חֵלֵר inhabitants of the world 49,2.- 2) earthly existence, age, lifetime חָלֶר חָלָר brighter than noonday will thy earthly existence arise Jb. 11,17; תוֹדִי כָאַין נֶנְהֶדְ mine age (lifetime) is as nothing before thee Ps. 39,6; יַבְר־אַנִי מֶה־חָהֶר remember how short my lifetime is 89,48 (Stb.: how perishable I am). See Jb. 11,17.

הלד m. mole (others: weasel).

קרָבי (בי = 1Chr.11,30 ₪ הַּרֶּבי (בּי = 27, 15; see also בַּהֶב 2.

ווֹקְלָּהְיּה pr. n. a prophetess 2K.22,14. pr. n. 1) a person mentioned in

1Chr.27,15 = 11,30. – 2) a person mentioned in Zch. 6, 10 \_v. 14.

ו חַלָּה I. (fut. מָבֶּלֶה, ap. בְּחַל; pt. ותלית , f. חבה; inf. חבה) to be sick or diseased, to fall sick, to be sore, to be grieved חַלָה אָת־חַלִיוֹ he was fallen sick of his sickness 2K.13,14; חֶלָה אָת־רַנְּלָיוֹ he was diseased in his feet 1K.15,23; they have stricken הְבוֹנִי בַל־חַלִּיתִי me, and I was not sick Pr.23,35; thou hast strick-הָבִיתָ אֹתָם וַלֹא־חֲבוֹ en them, but they have not grieved Jer.5,3; נַיָּפַל אַחַוֹנָה…וַיָּחַל and Ahaziah fell... and was sick 2K.1,2; with צב: to be sorry for there is none of אין־חֹרֵה מִבַּם עַלֵי you that is sorry for me 1S.22,8; בעה חוֹלָה Ec.5,12 acc. Fuerst: incurable evil (Eng. Bible: sore evil); חוֹלֵת אַהַבָּה Cant.2,5 sick with love, love-sick.

Niph. נְחֶלָה (3 pl. (בָּחָלוּ 1) to become sick, to be grieved, to be pained בחליתי I was sick Dan.8, 27; with 5발: to be grieved for 화 they are not נָחָלוּ עַל־יַּטְבֶר יוֹבֵף grieved (sorry) for the affliction of Joseph Am.6,6; נֶחַלוֹּ לֹא יוֹעִילוּ they have put themselves to pain, but shall not profit Jer.12,13; pt. לַחָלָה מַבְּתָי fatal, grievous נַחָּלָה my wound is fatal Jer.10,19; מַבָּה a very grievous blow בַּחָרָה מָאר 14,17.

Pi. חַלָּה (fut. יְחַלֶּה) to make ill or sick; with נולאים ביי to lay

sickness upon Deut.29,21. בּלּיֹתָי Ps.77,11 verb. n. sf. acc. some: my illnes, infirmity; others: my entreaty (from מְבָּנוּ II.).

Pu. 하고 to become weak or sick 자꾸 자꾸 그리는 art thou also become weak? Is.14,10.

Hiph. בְּבֶּלְהָ (pt. f. בְּבָּהָבֶּ) to make sick, to put to grief הָבְּלִּהְּלִּי הַּבְּּלְּהְּלִּי וּ I have made thee sick in smitting thee Mic.6,13; הַחֵלוּ שְּרִים they made the princes sick with the glow of wine Hos. 7,5 (Ges. a. Fuerst take הַחֵלוּ in an intransitive sense: they shew sickness, they make themselves sick); הַחֵלֵה Is.53,10 for בּחֵלֵה (or for בּחַלֶּה הַבְּרָה הַבְּרָבְּה הַבְּרַבְּרְבְּר hope deferred maketh the heart sick Pr.13,12.

Hoph. בְּחָלֵה to become sick בְּחָלֵית I have become sick 2Chr. 35,23 (Eng. Bible: I am wounded).

Hithp. הְחַחַלְּה (fut. ap. יְהְחַלְּה ; imp. ap. הְחָחַלְּה ; inf. הַהְחַלֹּה ) to make oneself sick, to feign oneself sick 28.13,2.

ות וו. to stroke, to flatter (Kal not used). — Pi. חַלָּה (fut. יְחַלֵּה , ap. יְחַלֵּה : imp. ap. חַלָּה (fut. מְלֵה ) to be seech, to implore, to pray, to entreat (always with יַנְיִם לּ וְבָּיִים and Moses be sought the Lord Ex.32,11: פְּנֵיְהְ יְחַלוֹּ עֲשִׁירֵי the rich among the people shall entreat thy favor Ps.45,13; rerb. n. sf. איז בּיוֹא יִרי this is my

entreaty Ps.77,11 (see also Pi. of  $\vec{n}$   $\vec{n}$   $\vec{n}$   $\vec{n}$   $\vec{n}$ ).

הַלָּה (c. חַלָּה; pl. חַלָּה) f. cake.

בְּחַלִּים (pl. חַלְּמִית חַ. dream הַלְּיְלֵהְ הַלְּיִלְהְ in a dream by night Gen. 20,3; בְּחַלִּים יְעוּף he shall fly away as a dream Jb.20,8; בעל הַחָלִים הַחִילִים הַחַלִּים לַעִּיף בַּעַל הַחָלִים הַחַלִּים.

תַלוֹנוֹת (from חַלֵּנִים I.; pl. חֲלֵנִים a. חַלּוֹנֵית, c. חֲלוֹנֵים com. hole, window בְּעַד through the window Gen. בּנָאָד he cutteth him out windows Jer.22,14 (חַלּוֹנֵי is regarded as a plural; acc. Fuerst one manuscript reads).

קרון pr. n. 1) a city in Moab Jer. 48.21, perhaps same as אחרון — 2) a Levitic city in Judah Josh. 15.21

תלוך m. passing away, departure, decease בני חלון children of decease, i. e. mortals Pr.31,8 (Eng. Bible; such as are appointed to destruction).

קלוְשָה (from חֲלוּשֶׁה) f. overcoming, defeat קוֹל שָנוֹת חֲלוּשֶׁה the outery of defeat Ex.32,18.

n pr. n. an Assyrian province to which the ten tribes were carried by Shalmaneser (prob. Calachene on the borders of Armenia).

לְחוּלִ pr. n. a place in Judah.

הלְהְלֵּה (redupl. from הלְהְלֵּה) f. trembling, terror, pain.

יים only Hiph. to ascertain: נַנְחָלָמּנּ מוֹלְמָנּ and they escertained whether it was from him 1K.20,33 (יוֹדְלָמָר for יוֹדְלָמָר, as יוֹדְלָמָר 1S. 14,22 for יוֹדְלָמָר).

יה (pl. ביא (pl. ביא m. 1) ornament, trinket.— 2) pr. n. a city in Asher.

יַּחְלֹי (מְיִלְיהָ, sf. יִּיְדְּהָ, pl. יַּדְּהָ, sf. יִּדְּהָ, sf. יִּדְּהָ, sf. יִּדְּהָ, sf. יִּדְּהָ, sf. יִּדְּהָ, sf. יִּדְּהָ, ilness Deut.7,15; Is.1,5.— 2) grief, affliction Is.55,3 a. 4.— יִּדְרָ Ec.5,16

f. ornament Hos.2,15 (בילה).

something hollowed or perforated, hence: pipe, flute קְּבָּיִלִּים the tabret and pipe Is 5,12; בְּבִילִים they piped with pipes IK. 1,40.

(from חלילה II.) interj. profane be it! far be it. God forbid! 1S. 14,45; 20.2; usually with 5 of the person and with D before inf. or חסייבה לי מעשית :noun following האו God forbid that I should do this thing Gen.44,7; הַלִּילָה לָאֵל ערשע far be it from God, that he should do wickedness Jb.34,10; also with bof the person by whom something is forbidden: חַלִיבָה my God for- לי מאלהי מעשית זאת bid it me (literally: it is forbidden to me by my God), that I should do this thing 1Chr.11,19; לַנוּ מְשָּנוּ לִמְרדׁ בַּוֹיָ far be it from us (literally: it is forbidden to us by him), that we should rebel against the Lord Jos.22,29;

with אַ and fut. it expresses a solemn promise n to do a thing: חַלִּילָה רִי אָם אָבַלע וְאָם אַיּטְחִיה far be it from me, that I should swallow or destroy 2S.20,20.

תליפת (pl. חליפת, חליפת (f. 1) they have אין חַלִיפוֹת לַמוֹ they have no changes Ps.55,20 (Stb.; there are no changes in them for the better) .- 2) alternation, relief; בָּל וָמֵי צִבָּאִי אַיַחָל עַד־בּוֹא חֲלִיפָּתִי fig. בָּל all the days of my war-service will I wait till my relief come Jb.14,14; חַלִיפּית וִצְבָא עִמָּי hosts alternately relieving one another are against me 10,17 (Stb.: alternate hosts of misfortunes are against me).— 3) change of garments, suit of clothes עַשֶּׂר חַרָפוֹת בָּנָדִים ten changes (i. e. suits) of garments Jud. 14, 12; also without v. 19.— 4) adv. by courses. alternately 1K.5,25.

חַלִּיצָה, חַלִּיצָה (pl. חַלִּיצוֹת) f. armor (others: spoil)

רל הלים to be dark; fig. to be wretched.

אַלְיבָּאְים, הְיבְּיִבְּהָ adj. poor wretched, unfortunate Ps.10,8; pl. מְלַבְּאָים v. 10 (Kri מְלַבְּאָים host of the wretched).

I. to be pierced, perforated; fig. wounded לְבִּי חְבֵּל בְּהָרְבִּי my heart is wounded within me Ps 109,22.

Po. חוֹלֵל to pierce, to wound, pt. f. קרוֹלֶל שִּנְין who hath wounded the dragon (i. e. Egypt) Is.51,9.

Pi. אָהַ זֹי in the hand of him that woundeth (Eng. Bible: slayeth) thee Ez.28,9.— 2) to play on a pipe or flute בַּהַיִּלִים and the people played on the flutes 1K.1,40.

Hiph. to sorrow, to grieve נְיָחֵלֵּדְ שָׁרִים לְּעָם מְמַשְׂא מֶלֶךְ שָׁרִים they shall sorrow a little through the burden f the king of princes Hos.8,10.

Pu. בוח to be pierced, wounded, slain; pt. p. מְחִיבְל wounded Is.50,5 and מְחִיבְל pierced (or slain) Ez.32,26.

ונְהָל אוֹ אוֹא אוֹ נְהָעל (fut. בְּחֵל אוֹת וֹיִה לְּל (fut. בְּחַל אוֹת בְּל (fut. בְּחַל אוֹת בְּל (fut. בְּחַל אוֹת בְּל (fut. בְּחַל אוֹת בְּל (fut. בְּתַל בְּתְּל בְּתְל בְּתְל בְּתְל בְּתְל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְתוֹכְם my sanctuary, when it was profaned Ez.25,3; בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְתוֹכְם and l was profaned among them 22,26; בְּתִל בְּתְל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְתִל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתְל בְּתִל בְּתִל בְּתִל בְּתְל בְתְל בְּתְל בְתְל בְּתְל בְתְל בְתְּל בְתְּל בְתְל בְתְּל בְתְּל בְתְל בְתְל בְתְּל בְתְּל בְתְל בְתְל בְתְל בְתְל בְתְל בְתְּל בְתְּל בְתְל בְתְּל בְּתְל בְתְּל בְתְּל בְתְּל בְתְּל בְתְּל בְתְּל בְתְּל בְתְּבְּל בְתְּל בְתְּל בְתְּבְּל בְתְּבְיל בְתְּל בְתְּבְּל בְתְּבְּל בְתְבְיל בְתְּבְיל בְתְּבְיבְּתְב בְּתְב בּתְל בְּתְב בּתְב בּת

Pi. הַתְּרָל, יְּתַרְלָּהְ, sf. יְּחַבֶּל יִּחָבֶּל to profane, to defile, to violate, to break הַּבְּרָהוּ he hath broken his covenant Ps.55,21; הְּלְּבְּׁהְ יִדְּיִהוּ thou hast violated my sabbaths Ez.22,8; יְצִיעִי הְּלָּבְּיִרְ יִבְּעָתָרְ יִבְּיִבְּיִר הְלַבְּיִר יִבְּיִבְיִר הְלַבְּיִר יִבְּיִרְ וּשְׁבְּרִבְי יִבְּעָתָרְ יִבְּיִרְ then defiledst thou my couch Gen. 49, 4; יִבְּעָתֶרְ יִבְּעָתֶרְ they shall defile thy brightness Ez. 28,7; בַּבֶּר הַבְּיִר to begin to use a vineyard (after the three years of its consecration) Deut. 20, 6.

Hiph. 5nn to break, to profane;

fut. לא יַחַל דְּבַרוֹ he shall not break his word Num 30, 3; האַ 5ָּתְּדָּלְּ קרשי I shall not let them profane my holy name Ez. 39,7. אלתי ווו. Hiph. הַחַלְּתִי (1 בַּחַלְּתִי , 3 pl. ַםְּחֵל : יָהָחָל : יָהָחָל : יָהָחָל : הַחָל : הַחֵל : הַחֵל : sf. בַחָלָם to begin אֵינָיו הַחָלוּ בָהית his eyes began [to grow] dim ו S. 3, 2; אָחָל הַנָּה אָחָל this day will I begin Deut. 2, 5; and Noah וַיָּחֶלּ נֹחַ אִישׁ הָאַדְמָה began [to be] an husbandman Gen. 9, 20; הָחֵל וַבַּלֵּה beginning and finishing (i. e. from beginning to end) 1S. 3, 12; imp. 500 שׁב begin to possess Deut.2,24.

Hoph. לְקְרֹא בְּיטֵם יִינְ then it was begun (i. e. men began) to call upon the name of the Lord Gen.4,26.

adj. a. n. 1) pierced, wounded, slain לְבָּל if one be found slain Deut 21,1; בְּלַל חָבֶּל if one be found slain Deut 21,1; בְּלַל חָבֶּל חָבָּל חָבָּל חָבָּל חִבְּל חִבְּע בְּבְּל חִבְּע בְּבְּע חִבּים בּים בּיבּים בּים חִבּים חִב

their children (fut. בְּלְמוֹ ; pt. מְלֵמוֹ (fut. בּינִיהֶם their children becmoe strong בְּלְמוֹ בְנִיהֶם thave dreamed a dream Gen.37,9.

Hiph. הָחְלֵּים (fut. יַחַלִּים) 1) to make sound or strong, to recover

so thou wilt recover me, and make me to live Is.38,16.— 2) to cause to dream; pt. pl. מַחַלְּמִים ye cause to be dreamed Jer.29,8 (acc. Stb. in the Chaldaic manner for בּחַלְּמִים).

ם הַלְּכֵּח pr. n. m. Zch.6,14 = בֿרָטָּ v. 10.  $\Box$  בֿרָטָּ  $\Box$  Ch. (def. אָבֶּלְטָּ d. f. יִּבְּלָטָ d. f. יִּבְּלָטָ d. f. יוּלָכָטי d. d. dream.

קּבְּׁמֵּוֹת f. yolk (comp. Talm. הַלְּּמֵוּת הוֹלְמוֹת the slime of a yolk, i. e. the white of an egg Jb.6,6.

מְצוּר m. hard stone, flint מְצוּר שׁתְּלְמִישׁ out of the rock of flint Deut.8,15; c. דְּמִישׁ צוּר flinty rock 32,13.

ילן pr. n. m.

וְחַלֵּףְ (fut. יְחֵלִף) 1) to pass חֲלֵף thou shalt pass on forward from there 1S.10,3; fig. they have transgressed the ordinance Is.24,5; with accus. and ב: to pass through וְחָרֶפָּה and she had passed (i. e. pierced) through his temples Jud. 5,26; הַּחָלָבָהוּ הָשֶׁת נְחוּשָׁה the bow of copper shall pass (pierce) him through Jb.20,24; בִּיהוּדַה and he shall pass through Judah Is 8,8; of the rain: to be over the rain is over and gone Cant.2,11.- 2) to vanish, to disappear וָהָאֵלִילִים בָּלִּיל יַחַלֹּף and the idols shall utterly disappear (Eng Bible: he will utterly abolish).— 3) to change בַּבָּקָר יַחָלֵיר יַחָלּף in the morning [they grow]like the grass which changeth Ps.90,5; אַז חֲלַף רוּח יַיִעְבר וְאָשֵׁם then shall his spirit change and he shall pass over and offend Hab.1,11 (Ges.: then his spirit becomes proud and he transgresses and is guilty).

Hiph. אָהָהָלָיף (fut, אָהַהָלִיף, אָהַהָלִיף) 1) to change, to change into, to substitute וָהַחַלִיפוּ שָּמְלֹתִיכֶם and change your garments Gen.35,2; וָהָחֶלִיף אָת־־מַשְׂבָּרְתִּי אֲשֶׁרֶת מֹנִים and he changed my wages ten times; Gen.31,7; שָׁקָמִים נְּדָעוּ וַאַרָוִים sycamores are cut down, but we will change them into cedars Is.9,9.— 2) to renew יְלְאָמָים and let the people renew their strength Is.41,1; fig. of the bow: קּיָרָי הַחֲלִיף and my bow is renewed in my hand Jb. 29,20.— 3) to sprout אָם יַבָּרָת וָעוֹד if it be cut down, it will sprout again Jb.14,7.

רוֹתְלַפוֹן Ch. (fut. pl. בְּחָלָפוֹן) to change, to pass (of time) Dan.4,13.

prop. exchange, hence: prep. for their service Num.18,21.

קלָם pr. n. a city in Naphtali.

ינְתְלֹיץ I. (fut. יְחַלֹיץ; pt. p. יְחָלֹיץ 1) to loose, to put off, to draw out וְנַעֵּילְהְּ הַנְעִילְהְ and put off thy shoe from thy foot Is.20,2;

פר even the jackals draw out the breast Lam. 4, 3: אוים בּעַל the house of him that hath his shoe loosed Deut. 25,10.—
2) intr. to withdraw מְּהֶטְ מֵהֶם he hath withdrawn himself from them Hos.5.6.

Niph. אָבֶּבֶּה (fut. אָבָרָה) to be loosed, to be drawn out, to be delivered אַבָּרָה נָחָלָּץ the righteous is delivered out of trouble Pr.11,8; לְבֵעֵן יִדְרָיִןּדְּיִן that thy beloved may be delivered Ps.60,7.

Pi. אָבָּהְ (fut. אָבַּהַיִּ) 1) to draw out, to take away יַחְלֵצוֹּ אֵת הָאָבְנִים they shall draw out (take away) the stones Lev.14,10.— 2) to deliver אַבָּהְ נַפְּשִׁי מִבְּנָאָר thou hast delivered my soul from death Ps. 116,8; imp. אַבְּיבְּהְ נַפְּשִׁי מִבְּנָאָר deliver my soul 6,6.— 3) to rob, to take from Deliver my if I have taken aught from my enemy without cause Ps.7,5 (Eng. Bible: yea, I have delivered him that without cause is mine enemy).

איף. מְאַרְכֶּם אֲנְשִׁים לַצְּבְּא equipped, to arm oneself הַחְלֵצוּ arm some of

yourselves unto the war Num 31.3.

Hiph הַהֶּלִיץ to make strong, vigorous עַנְּמִיהָיך יַחַלִּיץ he will make thy bones vigorous (Eng. Bible: fat) Is.58,11.

strength, vigor; see יְבְיוּ loins (prop. strength, vigor; see יְבִיוּ ll.) אַנְיִבְּי פּוּ מוֹלְיצִים מוֹלְיצִים and gird [sackcloth] upon the loins Is.32,11; fig ייִבְּיִים מִיבְּיצִים gird up... thy loins (i. e. prepare thyself for the encounter) Jb.38,3; אַנִיךְ מֵיבִים מִיבְּיִנִים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מוֹבְיצִיים מוֹבְיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְּיצִיים מִיבְיצִיים מוֹבְיצִיים מוֹבְיצִיים מוֹבְיצִיים נוֹ נוֹ e. be begotten by thee) 1K.8,19.

 $pr. \ n. \ m. \ 1$ Chr.11,27  $pr. \ pr. \ pr.$ 

יְּבֶּיְלְיְ pr. n. m. 1Chr.2,39, but in 2S. 23,26 for יְבֹּיִר

הַלָּץ see הַלְצוִם.

 לבם their heart is divided Hos. אוֹם (Fuerst a Stb.: their heart is hypocritical, see בְּלְיִם אַשֶּׁר בְּלְיִם אַשֶּׁר בְּלְיִם אַשֶּׁר בְּלִים the Levites, whom David had distributed in the house of the Lord 2Chr.23,18.

Niph פְרֵהְ (fut. בְּהָהְיִה) to be divided, to be parted בְּאֵהָה הַאָּהְלְּאָרָ מוֹנוֹשׁלֵא לֵּאָרָ מוֹנוֹשׁלֵא unto these the land shall be divided Num. 26,53; בְּאַהְיִּ לְּאָרָ בְּאַרְ בְּאָרָ בְּאָרְ בְּאָר בּאָרְ בְּאָרְ בְּאָר בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיִי בְּיי בְיּי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיִי בְּיי בְּיוּ בְּיוּ בְּיִי בְּיי בְּיוּ בְּיוּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְיּי בְּיוּבְיי בְּיוּ בְּיוּי בְּיוּי בְּיוּבְיי בְּיי בְּיוּי בְיוּי בְיוּי בְייוּי בְיוּבְיי בְיּיי בְיוּייוּי בְיוּייוּיים בּיוּיייוּי בְייי בְייוּיים בּיוּיי בְיייוּייים בּייי בּיייים בּייי בְייים בְייים

אַנּיִבְיּיִבְ (fut. רְצִיבִי 1) to divide לַּבָּי רְצָּהַיִּאַ I will divide the spoil Ex.15,9; with 5: to divide among, to distribute, to assign a portion אָבָּיבְים אָבּריִבְּים אָבּריִבִּים אָבּריִבְּים אוֹ I will assign him a portion among the great Is.53,12; בְּבָּבִים בְּבָּים בְּבָּים בְּבִים אוֹבְיּבִים אוֹבְּיבִים אוֹבְּבִים אַבְּיִבְים בְּבִּים אַבְּיבִים אוֹבְּבִים אוֹבְּבִים אוֹבְּבִים אוֹבּיבְים בּיִבְּיבְים בּיִבְים בִּיבְים I will disperse them to Jacob and scatter them in Israel Gen.49,7.

P הְלֵק (fut. יְחָלֵק) to be divided

then is the prey of a spoil divided Is.33,23; וְאַרְטָּתָה נְאַרְטָּתָהְ and thy land shall be divided by line Am.7,17.

Hiph. to obtain one's share; only inf. בְּיִבְּיִקְ (בְּיִרְחָבִיּבְּי ) בְּיִבְּיִבְּי (בְּיִרְחָבִיבְּי ) בְּיִבְּיבְּי (בְּיִבְּיִבְּי וּשְׁבִּי בְּיִבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִי וּשְׁבִּי וּשְׁבִי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וְשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּיוּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִיי וּשְׁבְּיִי בְּיִים וּשְׁבְּיִים וּשְׁבִּים וּשְׁבְּיִים וּשְׁבִּים וּשְׁבְּיבְּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים וּשְׁבִּים בּיּבְּים וּשְׁבִּים בּיּבּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבְּים בּיּבּים בּיבּים בּיּבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיּיבְים בְּיִיבְּים בּיבּים בּיּיבּים בּיּיבּים בּיּיבְיים בּיּים בּיּיבּיים בּיּבּים בּיבּים בּיּבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים

Hithp. דְּהַהְחַלֵּק to divide among themselves חַלְּקִים and they shall divide it among themselves into seven parts Jos.18,5.

וו. to be smooth אַרְהָי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיּיִ בְּיִבְיִי בְּיבְיּיִ the words of his mouth were smoother than butter Ps.55,22; fig. to be flattering, hypocritical בְּיַבְיּ Hos.10,2 (but see interpretation of this passage under בְּיַבְיּ וֹ.).

Hiph. הַחַלִּיק (fut. יַחַלִּיק; pt. מַחַלִּיק to make smooth מַחַלִּיק be that smootheth with the hammer Is.47,7; fig. to be smooth with the tongue, to flatter PIDD he that flattereth with the tongue Pr.28,23; הַחָרִיבָה בָּשָׁרֶים בָּעַרֶים בּאַ who flattereth with her words 2, וה, with הָחֶלִיק אַלָיו בָּצִינָיו: אֶל יוֹ he flattered him in his eyes Ps. 36,3; with נֶבֶר מַחַלִּיק עַל רַעָּהוּ: עַל a man that flattereth his neighbor Pr.29,5.— 2) acc. some: to pass smoothly, to slip away בַווּלָק מָשָׁם to slip away thence Jer. 37,12 (see also Hiph of PIT I.).

אָלִישְׁ adj. 1) smooth, bald, bare אָלִישׁ אָרָהָ adj. 1) smooth (i. e. hairless) man Gen.27,11; קבר הָחָלָק the baré (i. e. woodless) mountain Jos.11,17; pl. f. לווי slippery places Ps.73,18.— 2) fig. smooth, flattering בְּרָתְּה a flattering mouth Pr.26,28; pl. f. בּיִר מְלַקְיֹתְ בּירַ מְלַקְיֹתְ smooth things Is.30,10; בּירָ בּירַ מְלַתְּלַתְּלֹתְ flattering lips Ps.12,3.

הַלֶּקי (sf. הֶּלְקִי ; pl. חֲלָקים, c. חֲלָקי) m. 1) part, portion, share, lot the portion of the men Gen.14,24; חֵלֶק כָּחֵלֶק portion as portion, i. e. like parts Deut. 18,8; לְשָׁבְעָה חַלָּקִים into seven parts Jos.18,5; of one's part in a conversation: צַּנָי הָלָקי I will answer also my part, i. e. have my say Jb.32,17; with 2: something to do with אֵין לָנוּ חֵבֶּק שבְּרָוִר we have no part in David, i. e. we have nothing to do with him 2S.20,1; poet. חֵלֶק יַעַקב the portion of Jacob, i. e. Jehovah Jer.10,16 a. חֵלֶק וְהוָה the portion of Jehovah, i. e. the people of Israel Deut.32,9; חֵלֶק אֱלוֹהַ Jb.31,2 lot appointed of God. - 2) portion of land, field 2K. 9, 10, 36 a. 37 (בהבקה:; poet. land (as opposite to the sea) Am.7,4.- 3) smoothness, flattery בָּחָלֶק שִּׁפָּתֶיהָ with the flattery of her lips Pr.7,21; he that speaketh לְחֵלֶק וַנִּיד הַעִים flattery to his friends Jb. 17,5. m. prop. smooth stone, hence: an idol formed of smooth stone; only pl. c. בְּחַלְּקר הָם הָלָקר שלה with the smooth stones (i. e. idols) of the valley is thy portion; they, they are thy lot Is.57,6.

קלְנִים adj. smooth; only pl. c. אֲבָנִים smooth stones (prop. the smooth ones of stones) 18.17,40.

תַּלָק Ch. (sf. חַלָּק) m. portion, lot.

(c. קּלְבָּת (c. קּלְבָּת) f. 1) portion, piece (of land) R.2,3.— 2) the smooth, smoothness קלְבָּת צַנְּאַרְיוֹ the smooth of his neck Gen.27,16.— 3) flattery of the tongue Pr.6,24.— 4) bareness (of rocks), hence: pr. ח. יולְבָּת בַּצְּרִים a place in Gibeon 28.2,16.

לְּקָרה, חַלְּקָרה, mooth thing, flattery; only pl. חַלְּקוֹת, חַלְקוֹת, חַלְקוֹת ismooth things Is.30,10; חַלְקוֹת flattering lips Ps.12,4 (see also under בְּחַלְקוֹת, וְחָנִיף בַּחַלְקוֹת, וֹחָנִיף בַּחַלְקוֹת (חַלָּקוֹת); מוֹנִיף בַּחַלְקוֹת and such as do wickedly against the covenant shall he corrupt by flatteries Dan.11,32.

הַלְּקָה f. partition, division.

ים מלק pr. n. m.

מְלְקְיָהְ , תְּלְּקְיָהְ pr. n. 1) high priest at the time of Josiah 2K.22,8.—
2) father of the prophet Jeremiah.— 3) name of other persons.

קרקקות (redupl. from הַלְּקְרָתְּוֹ 1) slippery places Ps.35,6; Jer.23,12.— 2) flattering speech, flattery Dan. 11.21 a. 34.

קר, הַלְּקְת pr. n. Levitical city in Asher Jos.19,25; 21,31

1Chr.6,60, with ∃ loc. ∃ ∏ Jos. 19,34.

שלים adj. weak, feeble.

תְק וּ, (from חמר 1.: sf. קּמְיהָ, תַּמְיהָ) father-in-law.

בה II. adj. warm, hot Jos.9,12.

Neah Gen.10,6, ancestor of African peoples: Egyptians, Ethiopians, etc.

הת warmth, heat הת hot bread 1S.21,7.

יחל (בּבְּיָר וּוֹ.) adj. warm, warming; יחוץ pl. יְבְּיֶר וְּ תַּבְּיִר thy garments are warm Jb.37,17.

אמת Ar. to become thick, to coagulate, whence הַּמְשָהָ. See also

אַמֶּהָ (בּקְהָהָ) f. wrath, fury.

মানু , সমূল Ch. f. anger, wrath.

קּמְאָה (from מְּחֵלֶּה f. 1) curds, cream Gen 18;8; Is.7,22.— 2) butter Pr. 30,33; pl. חַמָּאוֹת, see הַמְּאוֹת.

קמר (fut. בְּחָמֹה , 1 pl. קמר) ווי desire, to covet, to delight in בְּאַרְיִּבְּרְּאָר and no one shall desire thy land Ex.34,

24; לא תַחְמֵד בֵית רֵגֶּך thou shalt not covet thy neighbor's house וַבָּצִים בָּציֹן חָמָרוּ לֻהֶם (Ex.20, 17; and the scorners delight in their scorning Pr.1,22; pt. p. TIRF desired, desirable, hence: a) as adj.: precious, goodly הַמַּרוֹת כַּוָהָב precious as gold Ezr. 8,27; בָּוָרֵי the goodly garments גַשֶּׁי... הַחַמְרוֹת of Esau Gen.27,17. b) as a n.: beauty, delight וַתַּמָם כַּעָשׁ חַמוּרוֹ thou makest his beauty to consume away like a moth Ps.39,12; and their de- וַחַמוּדֵיהֶם בַּל־יוֹעִילּוּ lightful things shall not profit Is.44,9.

איף. only pt. בְּחָבֶּר desirable, pleasant, precious בְּלְיֵעִין בָּוּוְבֶּר very tree that is pleasant to the sight Gen.2.9; בְּהָרִבְּר מְנִים מְנִים more desirable (or precious) than gold Ps.19,11.

Pi. קֿבָּלְיּ יִחְבַּוֹרְתִּי under his shadow do I ardently wish to be Cant.2,3.

m. desirableness, pleasantness, loveliness; as adj.: בְּחוּרֵי חֶבֶּר desirable (lovely) young men Ez.23,6; pleasant fields Is.32,12.

נֵילֶ הַ (c. תַּמְבָּה (f. 1) desire בֵּילֵּ הְּ he departed without being desired (i. e. regretted by none) 2Chr.21,20.— 2) something desirable, object of delight לְבִי הַאָבַת יִשְׂרָאֵל to whom belongeth all that is desirable in Israel? 1S.9,20 (Eng. Bible: on whom is all the desire of Israel?); הַבְּבַר יִי

the delight of women Dan. 11,37 (in reference to an idol worshipped by Syrian women).—
3) pleasantness, excellence; as adj.: מְלָהָה וֹיִם בְּשִׁים בּישׁים בּמֹלְים בְּיִים בְּמֹלְים בּמֹלְים בּמֹלְים בּמֹלְים בּמֹלְים בּמֹלְים בּמֹלְים בּמֹלְים בּמִים בּמִים בּמֹלְים בּמֹלְים בּמֹלְים בּמֹלְים בּמְים בּמִים בּמְיּלְים בּמְים בּמִים בּמְיּים בּמִים בּמִים בּמְים בּמִים בּמְים בּמִים בּמְים בּמְים בּמִים במים בּמִים בּמִים בּיבְּים בּמִים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּמּים

תְּלְחֵלוֹת, חֲלֶּקְרוֹת, חֲלֶּקְרוֹת, חֲלֶּקְרוֹת, חֲלֶּקְרוֹת, חֲלֶּקְרוֹת, חֲלֶּקְרוֹת, מַמְרוֹת, מַמְרוֹת, soodly raiment Gen. 27, 15; בְּנֵי מְיִּפְרוֹת precious vessels (or jewels) 2Chr.20,25; חַלְּקְרוֹת pleasant bread (savory food) Dan.10,3; מַלְּרוֹת אָרְוֹת מִיּרוֹת אָרְוֹת אָרָוֹת יִיּיִ מִּיִּי שִׁ חַקְרוֹת אָרָוֹת נִייִּ מִיּיִ שִׁיִּ חַקְרוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אַרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אַרָּוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אַרְוֹת אָרָוֹת אַרָּוֹת אַרְיִיּיִ אָרִיּיִ אָרָיִי אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אַרְוֹת אַרְיִייִ אָרִייִי אָרִייִי אָרִייִי אָרָוֹיִי אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אָרָוֹת אַרְיִי אָרָוֹי אָרָוֹיִי אָרִיי אָרָוֹי אָרְיִי אָרִיי אָרָיי אָרָי אָרְייִי אָרִי אָרָי אָרְייִי אָרִיי אָרָי אָרְייי אָרִיי אָרִי אָרְייי אָרִיי אָרָי אָרָי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרָי אָרְייי אָרְיי אָרְייי אָרִיי אָרְייי אָרְייי אָרִי אָרְיי אָרְייי אָרְיי אָרְייי אָרְיי אָרְייי אָרִיי אָרְייי אָרְייי אָרִיי אָרְייי אָרְייי אָרָי אָרָי אָרְייי אָרָי אָרָי אָרָי אָרָי אָרְייי אָרְייִי אָרָי אָרְייי אָרָי אָרָי אָרָיי אָרָי אָרָיי אָרָי אָרָי אָרָי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָיי אָרְייי אָרְיי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָרְיי אָרְייי אָרְיייי אָרְיייי אָרְיייי אָרְיייי אָרְייי אָרְיייי אָרְיייי אָרְייייי אָרְייי אָייי אָרְייי אָרְייי אָרְייי אָ

קְּבְיֶּרֶ pr. n. m. Gen. 36, 26 = בְּיִבְּרָ 10hr.1,41.

קְּבָּח (from מְּחָהוֹ 3; sf. חַבְּּהָה) f. 1) warmth, heat Ps.19,7.— 2) poet the sun Is.24,23 a. Cant.6,10; בְּלֹא without the sun Jb 30,28(Stb.: without sun-light).

קבר (from ממה 3; c. מבּה, sf. יחָפְהָּי, pl. מְמִיה מְחָה, מֹחָה (ז) heat, anger, wrath, fury מְּהָהָיָף אָצְּיְ in anger and in wrath Deut.29,28; מְיִים הַמָּה מֹח of wrath (i. e. an angry

man) Pr.15,18; וּחַבַּחַמַת with the fury of his power Dan.8,6; שְבַּיּוֹ fury of wine Hos.7,5 (Eng. Bible: bottles of wine, taking חַבַּחַ to be identical with הַבְּחַן; poet. מִבְּיִן יִשְׁהָּה he shall drink of the wrath of the Almighty; בְּיִם עַבִּין יִשְׁהָּה בַּיִּם בַּיוֹן Jer.25,15 a. בּיִם חַבִּין וּשִׁבּין לוּתְּבָּין the cup of wrath (of which God causes the nations to drink).— 2) poison בַּיְבִים the poison of a serpent Ps.58,5; בַּיִבְּיִם the poison of serpents that crawl in the dust Deut.32,24.— חַבְּתַה Jb.29,6 בּיִבְּיִם butter.

pr. n. m.

קמון pr. n. 1) a city in Asher Jos. 19,28. — 2) a city in Naphtali 1Chr.6,61.

יְיֹלְבְּיְ (from יְבְּרָ 3) m. violent man, oppressor (בּיְבָּהְ); יְבְּרָ הְבְּרִּ set right the oppressor Is.1,17 (others: relieve the oppressed, taking יְבּוֹרְ in a passive sense).

אָרָק (c. מְמְנִיץ) adj. deep red, purple; prop. pt. p. of מְמֵנִיץ 3, which see

קְּמַק (from חֲמַק) m. circuit, rounding ing חַמַּהָל יְרָכֵיךְ the roundings (Eng. Bible: joints) of thy thighs Cant.7.2.

קמור (c. קמור, יומור, pl. ממור, קמור, קמור, קמור, sf. קמור, m. 1) ass (acc. Ges. a. Stb. prop. red-skinned

animal, from 727 2) Gen.12,16; 24,35, etc.; מר נָרֶם a bony (i. e. strong) ass Gen.49,14; קבורת חַמיר the burial of an ass (i. e. an ignominious burial) Jer.32,19.-2) =חֶמֶר a heap; hence the play of words Jud.15,6: בַּרָתִי הַחַמוֹר with the jaw-bone of an ass, a heap, two heaps [have I slain]; Stb., taking חַמוֹר in its first meaning and חַמַרְתָּיָם as du.f. of חמור, renders the phrase; a multitude of asses (in derision of the Philistines) .- 3) acc. Fuerst: =חמה homer (a dry measure) ם המיר לחם a homer of bread, i. e. as many loaves as can be baked out of a homer (Eng. Bible: an ass laden with bread; prop.; an ass's load of bread) .- 4) pr. n. m. Gen.34,2.

ארה (sf. אָמְיהָה) f. mother-in-law. מים to wind, to cringe. מים (from מים) m. lizard.

קְּבְילִי pr. n. a place in Judah. בְּלִילֹ חָמִיץ adj. salted, seasoned בְּלִילֹ חָמִיץ salted provender Is.30,24.

הַבִּישִׁי see הַבִּישִׁי.

 אָרָהָיּה spare no arrow Jer.50,14; verb. n. אָבְיּהְיה to have pity upon thee Ez.16,5.

קּמָכֶר (c. הַמְלֶבֶת) f. pity, compassion. בְּחָם (pret. בַחַ, 1 s. חַמּלֹתִי; fut. בֹּחָיָ, ^ вт; inf. вп, sf. тап, once בּחָהָ =בּחָה Is.47,5) 1) to be or become warm לַהֶּם tis warm to them, i. e. they are made warm צַּרְיָחם וְיֹאִמֵּר הָאָח חַמּיֹתִי Ec.4,11 yea, he warmeth himself and saith, Aha, I am warm, I have seen the fire Is.44,16; of the sun: to wax | t שבשם בחו when the sun wixed hot, it melted Ex.16,2.1.—Inf. DIT, with prefixes: בְּחֹים הַיִּים in the heat of the day Gen.ואון בו and there is none warm Hag.1,6; with prefix and sf: 따꾸다구 in their heat Jer.51,39; once inf. ppn, with 5: there shall not be מּין־בּהֶבֶּת לַחְשָׁם a coal to warm at Is.47,14.

Pi. 따꾸다 (fut. 따꾸다.) to make warm; fig. to hatch Jb.39,14.

Hithp. בְּבְישׁי נְתְבּוּלְם to warm oneself בְּבְישׁי יִרְבְּבְּשׁי וְתְבּוּלְם and if he were [not] warmed with the fleece of my sheep Jb.31,20.

קרָע (from הַבְּיִנֶם sun; only pl. חַפְּנִיטֶם , sf. מַמְנִיטֶם m. sun-pillar, sun-image (idol of Baal).

סמח 1) to do violence, to violate oppress not, do מַל־תּנוּ אַל־תַּחְמֹסוּ no violence Jer.22,3; חַמָּסוּ תּוֹרֶה they have violated the law Zph. 3,4.- 2) to wrong, to hart וחטאי he that sinneth against me wrongeth his own soul Pr.8, 36; ימָמִמֹר עֲלֵי הַחְמֹסוּ and the plans which ye wrongfully devise against me Jb.21,27 (Stb.: with crafty devices ye attack me) .-3) to tear off, to tear down, to overthrow יַחָמֵס כַּנָּכֶּן בְּסְרוֹ he shall tear off (shake off) his unripe grapes as the vine Jb.15,33; ניהַמס אם און שבה he hath torn down (overthrown) his tabernacle, as if it were of a garden Lam.2,6.

Niph. בּחְבֵּין to be stripped or made bare עַקְבִין thy heels are made bare Jer.13,22.

Dבֶּקְ (c. בְּחָהָ; pl. מְּיְבְּהָוֹ m. 1) violence, oppression, wrong, cruelty, injury ישׁרְ בָּחָלְ violence and robbery Am.3,10; בְּחָלָ Pr 3,31 or בְּיִלָּי הַבְּקִים אִישׁ בְּחָלָים Pr 3,31 or בְּיִלִי הַבְּקִים אִישׁ בְּחָלָים אישׁ בְּחָלִים a wrongful (false) witness Ex.23,1; בְּיָבִי מִינְיִם cruel hatred Ps.25,19; יְבְיִּםְיִ cruel hatred Ps.25,19;

יוֹדְיּ my wrong be upon thee Gen.16,5; poet. אַבְּישׁיתָה he drinketh (i. e. experiences) injury Pr.26,6.—2) what is gotten by wrong or violence בְּאִנִים הְשָׁהָ who store up violence (i. e. ill-gotten wealth) Am.3,10.

וּתְּמִץ, pt. וְתָּמִץ, pt. וְתָּמִץ, pt. p. יְתְמֵץ, verb. n. תְּמִץ, 1) prop. to be sharp, sour, hence: to be leavened, to ferment מְלִּישׁ בְּצִק עַר־ from kneading the dough, until it be leavened Hos.7,4.—

2) to be red מְלִישׁ בְּצִק עַרֹים dyed red in his garments Is.63,1 — 3) = בּבַּחָ to be violent; pt. יְמֵיִּח violent man Ps.71,4; יְמִבְּח Is. 1,17 acc. some = pt. p. יְמִבְּח oppressed.

Hithp. הְחַחֵמִץ to become violent, embittered, excited רָּהַחַמִץ my heart is embittered Ps. 73,21.

אוֹמֶץ m. vinegar.

יני הְמַק עָבָר to turn about, to go away אַבָּר הְמַק עָבָר my friend turned around and was gone Cant.5,6.

Hithp. הְהְחַמֵּק prop. to turn about oneself, hence: to go about, to rove about צַר־מָתִי הִהְחַבְּקוֹן how long wilt thou

go about, O thou backsliding daughter? Jer.31,21.

לְּמֵר (fut. מְחַמֶּר ) 1) to seethe, to foam, to boil up מְבַּק מוֹן and the wine is foaming Ps.75,9; מֵּקְיוֹן and the wine is foaming Ps.75,9; מֵקְיוֹן מִיקְיוֹן מִיקְיוֹן מִיקְיוֹן מִיקְיוֹן מִיקְיוֹן the waters thereof roar and seethe Ps.46,4.— 2) to be red, whence מְבָּקְיוֹן חָבֶּין 4, because of their association with the red color; מַבְּיִן Ps.75,9 acc. some interpreters: and the wine is red.— 3) to collect, to heap together, whence מְבָּיִרְ הַבְּיִבְיִן heap.— 4) den. from מְבָּיִרְ בַּחַבְּיִן heap.— 4) den. from מוֹלְבִין בַּחַבְּיִן and she pitched it over with asphalt Ex. 2,3.

Pu. redupl. אַמַרְמֵּר 1) to be violently moved, to be troubled בְּיֵל הְרוֹ מְעֵר מְּעָר מְעָר מְעָר מְעָר מְעָר מְעָר מְעָר מְעָר מְעָר מְעָר מְעַר מִּי מְיִי מְעָר מְעַר מִיר מִיי מְיִי מְעִי מְיִי מְ

קבר (from אַרְ זְּי שׁ, bitumen, asphalt (which boils up in the manner of boiling pitch).

קְּבֶּרְ (from הְבָּרְ 1) m. red wine בּיֶבֶּרְ הְבֶּרְ a vineyard of red wine Is. 27,2.

תַבְּר Ch. (def. אַבְרָה) m. wine.

ת. 1) boiling, foaming (from הְּבֶּרֹם (the boiling of the great waters Hab. 3, 15 (others render הְבָּרֹם (heap', from הְבָרָבּוֹם (מוֹבְּרַבּם (הַבְּרַבּם heaps upon heaps Ex.8,

קמְרָה (only du. הְמִלְהָוּ הְּמּרְהָןּם הוּ (eap) לוּ הְמִלְהָוּ (בין הַמְּרָה a heap, two heaps Jud.15,16 (acc. Stb. הַמִּמֹרָ she-ass; see under הַמֹּרָה.

קרָרָן pr. n. m. 1Chr.1,41 = בּוְרָרָן Gen.36,26.

וֹהְבְּיֵהְ I. prop. to be thick, strong, hence: tr. to equip, to arm for war; only pt. p. מְיִנְים armed Ex. 13,18; Jos 4,12, etc. (interchanged with יַבְּיֹם Jos.4,13).

ឃុំក្នុក II. (den. from ឃុំក្នុក) only Pi. ឃុំក្កុក to take a fifth part as a tax Gen.41,34.

עוֹבְיּהְ I. (from מְבֶּהְ) m. fifth part (as a tax) Gen.47,26.

บัฏกี II. (from บัฏกี I.) m. abdomen,

paunch 2S.2,23 (Eng. Bible: the fifth rib; Stb.: the ilia).

קבְשְׁי, חֲבְשְׁי, חֲבְשְׁי, חֲבְשְׁי, חֲבְשְׁי, חֲבְשְׁי, חַבְשְׁי, וּ, חֲבִישִׁי, the fifth Neh.6,5; also the fifth part of something Gen.47,24.

קמִשׁים see under הַמְשִׁים.

תְּבֶּת (c חֲמֵת, perhaps also חֲמָת Hos.7,5) f. skin-bottle Gen.21,15.

אָבֶּהְ pr. n. a city in Syria Num. 34,8, more fully הְבָּה אַהָּהָ Am.6,2 or חֲבָּה צוֹבְה 2Chr.8,3; later the name of the entire district, to which this city belonged, called in full הְבָּהְ yent. יְבָּהְ Gen.10.18.

תְּבֵּח pr. n. a place in Naphtali Jos.19,35 = אר האר Jos.21,32 a. מול זכול ורה.6,61.

(from אַבֶּף; sf. אַבָּף) m. favor, kindness אָבָּף to find favor Gen. 30,27; אַבָּף to obtain favor Est. 2,15; אַבָּף to obtain favor Est. 2,15; אַבָּף to give favor, to procure favor for one Ex.12,36.—2) grace, beauty, loveliness אַבָּף the grace of his lips Pr. 22,11; אַבָּף the grace of his lips Pr. 22,11; אַבָּף grace is deceifful 31,30; edjectively: אַבָּף אָבָּף אַבָּף אַבָּף אַבָּף אָבָּף אַבָּף אַבְּף אַבָּף אַבָּף אַבָּף אַבָּף אַבָּף אַבָּף אָבָּף אָבָּף אָבָף אַבָּף אַבָּף אָבָף אָבָּף אָבָף אָבָף אָבָף אָבָף אַבּף אַבּף אַבּף אַבּף אַבּף אַבָּף אָבָף אָבָף אָבָף אָבָף אָבָף אָבָּף אָבָף אָבָּף אָבָף אָבָף אָבָף אָבָף אָבָף אָבָף אָבָף אָבָּף אָבָף אָבָּף אָבָף אָבָּף אָבָף אָבָּף אָבָּיף אָבָּף אָבָּיף אָבָיף אָבָיף אָבָּיף אָבָיף אָבָּיף אָבָיף אָבְיּיף אָבָיף אָבָיף אָבּיף אָבְיּיף אָבָיף אָבְיּיף אָבָיף אָבָיף אָבָיף אָבָיף אָבָיף אָב

1717 pr. n. m.

רְבָּר (fut. מְחַבֶּה , ap. רַבְּים; pt. חֹבָּה; pl. חַבָּה; imp. חַבִּה, inf. חַבָּה; inf.

תנות 1) to incline, to hend הַנּוֹת lo! the inclining of the day Jud.19,9 (identical with המים; 19,8).— 2) to encamp, to pitch one's tent, to settle, to dwell, and he encamped ניַחַן בְּנַחַל־גִּרָר (or pitched his tent) in the valley of Gerar Gen 26,17; נַיִּםְעוּ מְסָכּת they took their journey from Succoth, and encamped in Etham Ex.13,20; וְחָנוּ בָּנֵי וִשְּׁרָאֵל and the children איש עַל־מַחַנָהוּ of Israel shall encamp (pitch their tents), every man by his own camp Num.1,52; בַּחַנוֹת הַמָּשֶׁבָּן when the tabernacle is to be pitched v. 51; with צל: to encamp against, to besiege חַנָה עַל־הָעִיר encamp against the city וַלְכְּרָה and take it 2S.12,28; pt. sf. 719 he hath scattered the bones of him that encampeth against thee Ps.53,6; with 5; to encamp round (for defence) הנה the angel of מַלְאַר וִנְ מָבִיב לִּירֵאָיו the Lord encampeth round about them that fear him 34,8; וַהַנִיתִי and I will encamp לְבֵיהִי מִצְּבָה about mine house because of the army Zeh.9,8.

יה pr. n. the mother of the prophet Samuel 181,2.

קוֹנוֹתְ pr. n. 1) the eldest son of Cain Gen.4,17.— 2) son of Jared Gen.5,18.— 3) son of Reuben Gen 46,9; patr. קונדי Num.26,5.

ייברן pr. n. m.

adj. gracious, mercifnl.

קוֹנְוֹת (from חְנָהוֹת) f. vault, cell, prison; only pl. חֲנְיוֹת Jer.37,16.

קנמי (fut. ביות); inf. ביות) ו) to spice, to fill with juice הַבְּאָרָה לַנְיִּה the fig tree spiceth its green figs Cant.2,13 (Eng. Bible: the fig tree putteth forth).— 2) to cambalm יחומים and they embalmed him Gen.50,26; pt p. ביותן those which are embalmed 50,3.

יְּהָיִין Ch. (=Heb. הְהָיוֹן wheat; pl. הְנְיִין Ezr.7,22.

pr. n. 1) prince of the tribe of Manasseh Num.34,23.— 2) a person mentioned in IChr.7,39.

man; only pl. sf. נְיָרֶק אֶת חֲנִיכְיוּ he armed his trained men Gen. 14,14.

קבן (from קבן) f. mercy, favor Jer.16,13.

תְנִיתֹּ (from חָנָה 1; pl. חַנָּיתוֹם a. חַנָיתִים f. spear, lance.

וֹנְלְּר (fut. בַּיבוֹר : imp. בְּרֹבוֹ (fut. בְּבֵּר imp. בְּרָבוֹ (fut. בַּבֵּר בַּבֵּר בַּבִּר

train up a child in the way he should go Pr.22,6.—
2) to dedicate, to consecrate אַשְׁרְּ בַּוֹת בְּנָהְ בַּנְתְּיִשׁ וְלֹא חַנְכוֹ that hath built a new house, and hath not dedicated it Deut.20,5; בית יִי and they dedicated (consecrated) the house of the Lord 1K.8.63.

אָבְּהְ Ch. (c. רְבִי בְּיִהְיְאָלְּהְא f. dedication אַבְּהְבִּי בִּיתְיְאָלְּהְא and they offered at the dedication of the house of God Ezr 6,16.

קבר (c. בְּעֵשׁת f. dedication בְּעָשׁת to celebrate the dedication with joy Neh.12,27; בְּעַשׁת the dedication of the house Ps 30,1.

קבּם (from תְּ grace) adv. 1) gratuitously, free (prop. by grace) בַּזְּרָ קבּבּוֹלִים (prop. by grace) בְּזָרְ קבּבּוֹלִים (prop. by grace) בְּזָרְ בּזְרִי (prop. by grace) בְּזָרְ בּזְרִי (prop. by grace) בּזְרָ (prop. by grace) בּזְרְ (prop. by grace) בּזְרָ (prop. by grace) בּזְרְ (prop.

של pr. n. m.

m. coll. hail-stones, hail Ps.78,47 (others: a sort of locusts).

יַחַנְּרָ ( יִחָנָּרָ , fut. יְחָנָן, ap. וְ בָּרָ , sf. יַחַנְּרָ = יָחָנָרָ , יָחָנָרָ ; הַתְּלָתִי ) דְּבַּן , יְחַבְּנִי ; pt. אָרָהָן; imp. sf. יְחַבְּנִי; inf. וְנְנָה, sf. חֲנָנָה, and חֲנָנָה) prop. to be inclined (comp. הַנָּה), hence: 1) to favor, to be kind or gracious, to pity, to have or shew mercy וַקְנִים לֹא חֲנָנוֹ they favored not the elders Lam 4,16; T. T. מתָם and the Lord was gracious מחנתי אַת־אַשר (מונתי אַת־אַשר anto them 2K.13,23; ins and I will be gracious to whom I will be gracious Ex.33, 19; מִי יוֹרֵעַ יְחַנֵּנִי יִי who knoweth whether God will be gracious to me 2S.12,22; צַדִּיק חוֹגן וְנוֹתֵן the righteous sheweth mercy and giveth Ps.37,21; וָאַל יָהִי חוֹגַן לִיתוֹמָיו neither let there be any to favor mis fatherless children 109, 12; have mercy upon חֲגָנִי וּשְׁמֵע תִּפְּלֵּתִי me, and hear my prayer Ps.4,2 (Ps.9,14 בּנָג' for בּנָג' אָהֶם; בּקָנָר אַהֶּב בּנָג' have pity on me, O my friends Jb. 19,21; אָת לִחֶנְנָה the time to favor her Ps.102,14.- 2) to give graciously, to bestow, to grant (with accus.) הַוָּלָרִים אֲשֶׁר חָבַן אֱלֹהִים the children which God hath graciously given thy servant Gen. 33,5; בונו אֹתָם grant them to us Jud.21,22 (Eng. Bible: be favorable unto them for our takes); ותיֹרָתָךּ הְנֵנִי and grant me thy law graciously Ps.119,29.

Niph. מהגםנה to be pitied מהגםנה how thou art to be pitied Jer.22, 23 (Eng. Bible: how gracious shalt thou be).

Pi. I. וְבֵּן (fut. יְחוֹגֵן; pt. מְחוֹגֵן) to favor, to have mercy upon, to

pity מְבְּרָה יְחֹנֵנוּ and they shall favor the dust thereof Ps.102,15; וְמָרִוּיִם אֵשְׁרָיוּ but he that hath mercy on the poor, happy is he Pr.14,21.

Pi. II. תְּבֶּן תְּבּלוֹ נְעָבּלְ to make graceful, lovely בְּי יְתַבּנְן קְילוֹ צֵּל though he make his voice graceful, believe him not Pr.26, 25 (Eng. Bible: when he speaketh fair, etc.).

Hoph. וְהַן (fut. יְהַוֹיִ) to be favored, to find favor בל נְהַיְע בַּלְּי let favor be shown to the wicked, yet will he not learn righteousness Is. 26, 10; וֹבְּעִיבְיוֹי, his neighbor findeth no favor in his eyes Pr. 21, 10.

Hithp. אָלוּרָף. to implore, to beseech, to make supplication (with אָל, ל, אָל and l besought the Lord Deut. 3, 23; l would make supplication to my judge Jb.9,15; and they shall make supplication before thee 2Chr.6,24.

to shew mercy יְיַנְיֵן (בּרָה hy shewing mercy to the poor Dan.4,24.

Itp. לְתְחַבּן to implore, to make supplication בָּצִה וְמְהָתוּנוֹ, מְרָם אֵלְהָה praying and making supplication before his God Dan.6,12.

pr. n. m. of several persons.— בֵּית חָנָן see under בֵּית חַנָן.

pr. n. m. the builder of a tower in Jerusalem Jer.31,38.

יבוני pr. n. 1) a prophet 2Chr.16,7.—
2) brother of Nehemiah Neh.1,2.—
3) name of several other persons.

et at the time of Jeremiah Jer. 28,1.— 2) companion of Daniel Dan.1,7.— 3) name of several other persons.

תוֹל pr. n. a city of middle Egypt 1s.30,4 (called by the Greeks Heraeleopolis).

לם־נְבִיא נַם־כּהַן 1. (fut. בְּבִיא נַם־כּהַן 1. (fut. בַּבִּיא נַם־כּהַן בַּם־נְבִיא נַם־כּהַן both prophet and priest are hypocritos Jer.23,11.— 2) to defile, to pollute חַבָּק חַנְּבָּי הַנְּיְבָי וְיִשְּבֶייְ הַנְּאָרֶץ חַנְּבָּוּ מַםּת the earth is defiled under the inhabitants thereof Is.24,5; אָרִדְשָּבֶיץ she defiled the land Jer.3,9.

Hiph. קְּהָנְיף בַּחָבָּלְיוֹ (fut. בַּחַבָּלְיוֹ בוֹ 1) to seduce בַּחַבַּלְיוֹר בַּחַבּלְיוֹ he shall seduce (Eng. Bible: corrupt) by flatteries Dan.11,32.— 2) to defile, to pollute קּבְינִינְיִי אָבֶייִ בְּוַנְינִיךְ thou hast polluted the land with thy whoredoms Jer.3,2.

II. m. impious person, hypocrite Jb.13,16; 17,8; Is.9,16; pl. בְּבָּלְּבֵּוֹ לֵּבְּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָּי בַּנְיבָי בַּנְיבָּי בַּנְיבָי בַּנְיבָי בַּנְיבָי בַּנְיבָי בַּנְיבָי בַּנְיבָי בַּנְיבְי בַּנְיבִי בַּנְיבְי בַּנְיבִי בַּנְיבִי בַּנְיבִי בַנְיבִי בַּנְיבִי בַּנְיבִי בַּנְיבִי בַּנְיבִי בַּנְיבִי בַּנְיבְי בַּנְיבִי בַּנְיבִי בַּנְיבִי בַּנְיבִי בַּנְיבִי בַּנְיבִי בְּיבִיי בּנְיבִי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בּנְיבִי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בּיבְיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבִיי בּיבְיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּייי בּייי בּיבּיי בּייי בּיי

קֹבֶּהְ m. implety, hypoerisy Is.32,6.
רְּבָּהְ f. implety, profaneness Jer. 23,15.

דְּבָּקְ to choke.— Niph. בְּבֶּהָ (fut. בְּבָּהָ to strangle oneself 2S.17, 23. — Pi. בְּבָּהָ to strangle (of lions) Nah.2,13.

יבתן pr. n. a city in Zebulun.

II. Pi. אָרָה (fut. תְּחַבֶּר) to disgrace, to insult, to put to shame בּוֹרְיַחַבְּרְ שֹׁמֵע lest he that heareth it put thee to shame Pr.25,10.

רַסָּדִים (לי קֿבָּדי, sf. יַחַסָּדִי pl. הַסָּדַ , c. מַסְבָּיוֹ , sf. מַסְבָּיוֹ m. 1) (from וֹחֲבֶּר I.) kindness, goodness, favor, grace, mercy הֶּבֶּר אֱלֹהִים the kindness of God 2S.9,3; קקר men of mercy (i. e. merciful men) Is. my goodness חַבְּרִי וּמְצוּדָתִי my goodness and my fortress (of God) Ps.144,2; they forsake their own mercy Jon.2,9; קַמנֹתִי מִבֹּל הַחַבָּדִים I am unworthy of all the favors Gen.32,11; ייִם חֶבֶּר עִם to do or show kindness with or to any one... Gen.21,23; 2S.9,3; ... נַמָה הֶבֶּר ל to show kindness (mercy) to ... Gen.29,21; Ezr 7,25; ...ל הקקר הקקר ליים to extend kindness (mercy) to ... עַשָּא הֶבֶר לִפְנֵיּ... יִפְנֵיּא הָבֶר לִפְנָיּי. to obtain favor Est.2,17.— 2) (from קבר II.) disgrace, shame, reproach Lev.20,17; הַאָּמִים מַבְּאָר, the disgrace of nations is sin Pr.14 34.— 3) pr. n. m. 1K.4,10.

מַבְיַה pr. n. m.

הסה (3 f. הַבְּיָהָ, 3 pl. וֹסְהָ a. וֹיְבָּהָ; fut. החסרו a. המסרו a. pt. pt. pt.מַם חַבּר , pl. חַבּים ; imp. וּבַבּוֹ ; inf. חַבָּרוֹם) 1) to seek protection, to take refuge בְּלְיה נַפִּשׁי in thee my soul seeketh protection Ps.57,2; in the shadow of בְּצֵל כְּנְבֵּיךְ אַחְסָה thy wings will I take refuge ib.; take refuge in my shadow בַּצְלָּי Jud.9,15; בַּיִרם מִצְרֵים to take refuge in the shadow of Egypt Is.30,2.— 2) to trust בַּחְבָּח and he shall trust in him Ps.64,11: the righteous in חֹמֶה בְמוֹתוֹ צַּיְדִיק his death trusteth [in God] Pr. 14,32; מוֹשִׁיעַ חֹסִים thou that savest those who trust Ps.17,7; אַטָּרֵי כַּל־ blessed are all they who trust in him 2,12.

лрpr. n. m.

וֹסְוֹן adj. strong, mighty.

קְּחֶהְ (from הְחָהָה) f. refuge, trust מְחָכּה the refuge (or trust) in the shadow of Egypt Jo,30,3.

קְּמְיִינִי (sf. קְּמְיִנִין; pl. מְסְיִנְיוֹ, sf. מְסְיִנְיוֹ adj. 1) kind, benevolent, gracious, merciful Ps.12,2; 18,26; 145,17; Jer.3,12.— 2) as n.: pious worshipper, godly man, saint Ps. 4,4; 30,5; 31,24; 37,28.

חסידה f. stork.

ילְם m. a species of locust (from בְּחָיל to eat off),

וֹסְכִין (from בְּבַּיִן) adj. mighty.

רַּסְיוֹך Ch. (from Pa. חֲחֵין) adj. wanting, deficient (in weight) Dan.5,7.

קסל (fut. יַחְסֹל) to eat off, to consume (Targ. בְּחַלְּנֵל הַאַרְבָּה to make an end, to destroy) יַחְסְלֵּנוֹ הָאַרְבָּה the lecust shall consume it Deut.28,38

לאר (fut. בְּחָכוֹם 1) to muzzle לאר thou shalt not muzzle the ox when he treadeth out [the corn] Deut.25,4.— 2) to bar, to stop הַחָּטֶת הָוֹא אָת־הְעָבְרִים and it shall bar [the way of] the passengers Ez.39,11.

to be strong; only Niph. to be made secure, to be laid up לֹא יֵחְבֵּן it shall not be treasured nor laid up ls.23,18.

רַבְּיֵ Ch. to be strong; fig. to be rich.

Aph. בְּחָכְּוֹן (3 pl. אָהָחָבָּן; 3 pl. fut. נְיִהְטָנוֹן) to possess Dan.7,18 a. 22.

Ch. (def. אַסְבָּי, sf. יַחְסָנְי m. strength, might.

וֹסְתָ adj. see וְיֹסְתָ.

m. strength, might; fig. riches, wealth יְשָׁיִר all the strength (or wealth) of the city Jer.20,5; אווי האיני ליין ויַקר יִיקווי they have taken the wealth and splendor Ez. 22, 25 (Eng. Bible: the treasure and precious things); יִישוּילוּת (Stb.; abundance) of salvation Is.33,6.

קַבְתְּ (=קַבֵּיתְ) to peel off, to scale off; only Pu. redupt. pt. בּבְּנְתְּיִנְ בְּנַ something small scaled off (or

scaly) Ex.16,14 (others; something fine and grainlike).

Pi. רְחָהֵוֹ (fut. יְחַהֵּוֹיִ ) 1) to deprive, to bereave (prop. to cause to want) אָנִי מְחַבֶּר אָת נַפְּשִׁי מְשֹיבְה I bereave my soul of good Ec. 4,8.— 2) to make less יוַחְחַרְּהוֹי thou hast made him a little less than the angels Ps.8,6.

Hiph. דְּחָקִי 1) to cause to fail מְשָׁקָה צָּמָא יַחְסִיר and he will cause the drink of the thirsty to fail Is.32.6.— 2) to suffer want, to have a lack בְּמִטְנִים לֹא הָחָסִיר he that gathered little had no lack Ex.16,18.

קֹמֵר (c. חַמַר ) deficient, wanting, lacking, void אָה חָמֵר עִּמְי what art thou lacking with me? 1K. 11.22; מְשִׁרְ אָנִי מְאָנִי אָנִי am 1 lacking madmen? 18.21,16; חַמַר לְּחָם הַבּר לְּחָם בּר מִשְׁנְעִים אָנִי lacking bread 28.3,29; יוֹסְר תְּבוּנוֹת void of understanding Pr.28,16;

lacking sense 6,32 (see also חַבַּר־הַנְּב

קר איני, m. want, proverty Pr.28,22; Jb.30,3; once c. אָבָר want of understanding Pr.10,21 (Fuerst)

m. want הֶּטֶר אָרֶם want of bread Am.4,6; הְיֹטֶר בֹּל for want of all things Deut.28,57.

תְּחָבֶה pr. n. m. 2Chr.34,22 ⇒חַרָה 2K.22,14.

m. want, deficiency, defect. קַרְ (from קפַרְ) adj. pure, innocent Jb.39,9.

न्ति see न्ति.

אַבָּהְ (בּחְבָּהְ ) to cover. — Pi. אַבָּהְ (fut. אַבָּהְ) to do secretly; Stb.: to impose, fig. to impute יוֹדְיבָּי מְשׁר לארבן עֵל־יִיי and they dld secretly things that were not right against the Lord (acc. Stb.: and they imputed to the Lord things etc.).

קבְּהְ (pt. p. יְּבְּהְ , c. יְבָּהְ to cover, to veil הְּשִׁי they covered their heads Jer.14,3 a. 4; יְבְּיִי לוֹ יְרָאִי יִי לוֹ מָּבְּ and he had his head covered 28.15,30; חַבּי רֹאִים with his head covered Est.6,12.

אוֹנְה בּפְּמָר to be covered בַּבְּמָר בַּבְּמָר the wings of a dove covered with silver Ps.68,14.

Pi. 리루다 (fut. ap. 키다., sf. 테루다) to cover, to overlay 2Chr.3.5, 7 etc.

קבּה (from קַבְּה', sf. יְהַבְּּה') f. 1) cov ering על־בָּבוֹר חָבָּה over all the glory there shall be a covering (i. e. protection) Is.4,5.—2) canopy, chamber of a bride or groom Jo.2,16; Ps.19,6.

지하고 pr. n m. 1Chr.24,13.

to make haste, to haste אָם (fut. וֹבְּחָבֵּי ; inf. וֹבְּחָבִּוֹ, sf. יִנְיִשׁרִ נְעִּר וֹיִנְיִי ; the river sweepeth violently, but he hasteth not Jb.40,23; אֲמַרְתִּי ; I said in my haste Ps.31,23; בְּחָבְּוֹיִ as she made haste to flee 28 4.4. — 2) to tremble אַמַר וּבְּחַבְּּוֹי וּבִי בְּחַבְּּוֹי הַ וּבְּחַבְּיוֹי הַ בְּחַבְּּוֹי הַ בְּחַבְּּוֹי הַ בְּחַבְּּוֹי הַ בְּחַבְּוֹי הַ בְּחַבְּּוֹי הַ בְּחַבְּיִוֹי הַ בְּחַבְּּוֹי הַ בְּחַבְּּוֹי הַ בְּחַבְּּוֹי הַ בְּחַבְּיוֹי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּי הַבְּיִבְּיִבְּיִי הַבְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְיִבְּי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְיִּבְי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְיִי בְּיִבְּיִבְיִי בְּיִבְּיִבְי בְּיִבְיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְייִבְּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיבְיִבְּי בְּבְיִבְיִבְּי בְּיִבְיִבְּי בְּבִיִּבְיִבְּיִבְּי בְּבִיבְייִבְּי בְּבִיבְייִבְּי בְּבִּיבְייִבְּיִבְּי בְּבְּיבְייִבְּיִבְּי בְּבְיבְּיִבְּיִבְייִבְּיִבְייִבְיִי בְּבְיבְייִבְייִבְּייִבְּיִבְּיוֹי בְּבְּיבְייִבְייִבְּיי בְּיבְיבְייִבְּייִבְּיי בְּבִּיבְּיִבְּיִבְּי בְּיבְבִּיי בְּיבְּיבְּייִבְּי בְּיבְּיבְייִבְּייִבְּיי בְּיבְּיבְייִבְּייִבְּי בְּיבְבִּיי בְּיבְּיבְייִבְּיי בְּיבִּיי בְּיבְּיבְייִבְּיי בְּיבְּייִבְייִי בְּיבְּייִבְייִי בְּיבְייִבְייִי בְּיבְּייִבְייִי בְּיבְּייִי בְּייִבְייִי בְּיבִּיי בְּייִבְּייִי בְּיִייִי בְּיִבְייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִבְייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִבְייִי בְּיִיבְייִי בְּיִיבְּיִי בְּיִייִי בְּיִיבְּייִי בְּיִבְּייִי בְּיִיבְייִי בְּייִבְיי בְּיִיבְייי בְּייִיי בְּיבְייי בְּיבְייִיי בְּייִי בְּיבְייִיי בְּיִיבְיי בְּיבִיי בְּייִבְיי בְּייִי בְּיבְייי בְּייִיבְיי בְּיִיי בְּיי בְּיבְיי בְּייִיבְיי בְּיִיבְיי בְּיִיבְייי בְּיִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייִיי בְּיבְיי בְּיִיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיִיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיייי בְּייי בְיבְייי בְּיבְייבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייבְיייי בְּי

Niph. וֹפְּחָבׁ (fut. וֹפְּחָה: pt. וְפְּחָנוֹּ ) to haste, to make haste יַּרְיַבְּרּ ) to haste, to make haste יַּרְיַבְּר וֹיִבְּיִם and David made haste to get away 1S.23,26; בְּוֹתְבְּבָּר בְּנִבְּרְ בְּוֹתְבְּיִם in their haste. – 2) to be confounded וּבְּתְבְּלוֹ they were terrified, they were confounded Ps.48,6.— 3) to flee away in terror מְּוֹבְּלֵוֹ בְּעַבְּרְ בְּעַבְּרָן at the voice of thy thunder they flee away Ps.104,7 (Eng. Bible: they hasted away).

וות m. haste, hasty flight Ex.12,11.

רבי pr. n. m. 1) a son of Benjamin Gen.46,21 = בַּיְרוֹח Num 26,39.— 2) another person mentioned in 1Chr. 7,12.

ותובן to be bent, whence

 12 a. Pr.30,4; מְלְּאֹ חֲלְנֵיִם handful Ec.4,6.

יוֹבְיּ pr. n. one of the sons of Eli 1S.1,3.

קבּהְ וּ. (pt. קּבִּה) to cover, to protect, to shield הַבְּרְ עָלְיו בְּל־הַיִּם he will shield him all the day Deut.33,12.

קבר II. acc. Ges. to rub off, to wipe off, to wash off; hence אָר ,

to bend, to curve יַבְּקְבֵּי, inf. יְבַּקְבָּי he bendeth his tail Jb.40,17.— 2) to be favorably inclined to something, to desire, to like אַבְּבָּי, זְבַּבְּי, I like not to take her Deut. 25,8; with ב : to have delight in, to have affection for בְּבָּי, זְבִּי, he had delight in Jacob's daughter Gen.34,19.

מלץ הַרָּע (pl. מְצְצִים, c. צְצִּחַ; f. תֹצְצָּחַ) adj. delighting in, desiring, willing מלץ. delighting in, desiring, willing הוא איל וויף איל וויף איל איל לפּלְע מְּבָּע מִבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְּע מְבְע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מְבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מִבְּע מְבְּע מְבְ

ר (sf. אַפְּרָי ; pl. פּצִיים, c. אַפְּחָ, sf. קּבְּצִיין (m. 1) desire, wish 2S. 23,5; 1K 10,13; 3b.31,16; pleasure, delight Ps.1,2; Ec.5,3; with בּבָּיִ

willingness of the hands, industriousness Pr.31,13.- 2) something desirable, precious; pl. וַבְּל־חַפְּצִים and all desirable (precious) things are not to be compared to it Pr.S,11; as adja: 얼구함 יְבָּח precious stones Is.54,12; ווֹחַבְּי their desired haven Ps.107, 30.— 3) use, value דְבָּהֵי חָפַץ useful words Ec.22,10; בֹּלִי מִין־חַבֶּין ב as a vessel without any value (a useless vessel) Hos.8,8 — 4) business, pursuit, matter אָם תַּשִׁיב מַשַבָּת בַנְּלֶךְ צָשוֹת הַפָּצֶךְ בִיוֹם קַדִשִי if thou turn away thy foot from the sabbath, from doing thy business on my holy day Is.58,13; there is a time for every pursuit Ec.3,1; אַל־תִּתְמַה עַל marvel not at the matter 5,7.

קבּצִי־בָּת (my delight is in her) pr. n. 1) the mother of the king Manasseh 2K.21,1.— 2) symbolic name of Zion Is.62,4.

רות (וְעִבּר וֹתְבּר ; inf. וֹחָבּר ) to dig the well Gen.21,30; וּחָבּר וֹחַבְּאָר הפּר גּוֹמְין בּוֹיִבּי וֹ I have digged the well Gen.21,30; וּחַבּר גּוֹמְין בּוֹיִבּי וֹ וֹחַבּר גּוֹמְין בּוֹיִבּי וֹ וֹחַבּר גּוֹמָין בּוֹיִבּי וֹ וֹבְּיִי בּוֹיִבּי וֹ בּוֹיִבּי וֹ וֹחַבּר גֹּוֹמָין בּוֹיִבּי וֹ נִבְּיִי וֹ נִבְּיִי וֹ נִבְּיִי וֹ נִבְּיִי וֹ they have digged for my soul Ps.35,7; of a horse; to dig into, to paw יַחְבָּר בְּעָמֶן they paw in the valley Jb.39,21.— 2) fig. to dig for, to search out, to espy מִיִּב מְּנִים וְבַּר וֹנִים נִבְּים וֹנִים they dig for it more than for hidden treasures Jb.3,21; מִיִּבְּר וֹלְבַר וֹיִבְּיִ בְּיִים וְבַּר אֹבֶל from

ראַ (fut, ראַבּוּן), pl, ראַבּוּן (fut, ראַבּוּן) prop. to become red, hence: to blush, to be ashamed, to be put to shame פִּי־בִשוּ בִי־חֲפָּרוּ מְבַּקִשִּי for they are confounded, for they are brought unto shame, that seek my hurt Ps 71,24; 📆 they came thither, עָרֶיהָ וַיָּחְבְּּרוּ and were ashamed Jb.6,20; פֿבַיהַם and their faces were not ashamed Ps 34,6; poet. וְהַפְּרָה הַלְּבָנָה then the moon shall ובוֹשָה הַחַמָּה be ashamed, and the sun confounded; with \alpha: because of and ye וַתַחִפָּרוּ מִהַנַּניֹית אֵישֶׁר בִּחַרָתָּם shall be ashamed because of the gardens that ye have chosen Is. וון לַבָּלָתָ לֶבֶשֵׁח תָּשְׁבָּב Jb 11,18 acc. Ges: now thou art ashamed, then shalt thou lie down in quiet (see also under ⊃⊋□ above).

Hiph הַּחְפָּיר (fut. יַחְפִּיר) 1) to bring to shame, to cause disgrace קרבין בּיִאישׁ וְיַחְפִּיר but the wicked bringeth shame and causeth disgrace Pr.13,5; בּן מִבִּישׁ a son that bringeth shame

and causeth disgrace Pr.19,26.—
2) to be put to shame, to be ashamed אַל־תַּבְּיִטִי כִּי לֹא תַתְפִירָי thou shalt not be confounded, for thou shalt not be put to shame Is.54,4; fig. אָבְיוֹן the earth languisheth, Lebanon is ashamed 33,9.

דְּפַרֵים pr. n. a place in Issachar.

יה איז pr. n. an Egyptian king, contemporary of Nebuchadnezzar Jer.44,30.

digging animal, hence: mole, rat; only in בְּבְּבְּרָה Is.2,20, for which there should be יְבַבְּרָה to the moles.

דְּפָשׁ (=Targ. בַּחַבָּין, fut. שַּבְּּחַ, pt. שַבָּּחַ, pt. שַבָּּחַ, pt. שַבָּּחַ, pt. שַבָּח, prop. to dig, hence: to seek, to search, בְּבַבְּשָׁבִין הַחְבְּשָׁבִּין הַחְבְּשָׁבִּין and searchest for her as for hidden treasures Pr.2,4; יוֹרָבְינוֹ they search out iniquities Ps. 64, 7; בבינוֹ let us search our ways Lam.3,40; בַּחַבְּינוֹ בְּבִינוֹ searching all the inward parts of the body Pr.20,27.

Niph. אַרְפָּשׁי to be searched out אַרְ נָּחְפָּשׁי אַשְּׁי נְבְעוּ מַצְּפְּנִיו how are [the treasures] of Esau searched out! how are his hidden things laid open! Ob.6.

Pi. שַפְּה (fut. שַבְּהוֹי) 1) to search, to examine, to search out שְּחָהְיּ they shall search (examine) thy house 1K.20,6; אַתְיבּיהוּ and I will search him out 1S.23,23.— 2) fig. to make search, to inquire הַחִי and my spirit maketh search Ps.77,7.

Pu. שַּבְּּחְ (fut. שַבּּּחְ ; pt. שַבְּּחְבְּּחְ 1) to be hidden (prop. to let oneself be sought) אַבְּחְ בְּקִוֹם רְשְׁעִים יְחָבָּּשְׁ when the wicked rise, a man is hidden Pr.28,12 (comp. v. 28).— 2) to be searched out, to be devised שַבְּּחַ מְּחַבְּשׁ מְחָבָּשׁ 64,7 (Eng. Bible: a diligent search).

Hithp. הַחַחָּה to disguise oneself, to be changed (prop. to let oneself be sought; comp. Pu) מורים אַרִים אַחָרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים אַחַרִים מוּלְבִּישׁ בָּאַבֶּר עַל־עִינְיוּ and Saul disguised himself, and put on other garments 18.28,8; שִּירִינִיי and he disguised himself with a head-covering over his eyes 1K.20,38; בַּבְּבַרבּיבּוֹ by the great force [of disease] my garment (i. e. skin) is changed Jb.30,18.

עַבָּהָ (from שַבַּהָ) m. device, plan (prop. something searched out) Ps.64,7 (see שַבַּהְ Pu. 2).

ឃុំក្នុក្ 1) Ges. a. Fuerst: to stretch out, to spread out, whence ឃុំក្នុ...

2) to be free; only Pu. בּבְּיִר to be set free, to be freed בּבְּיִר she was not freed Lev.19.20.

מַבְּהֵי (from בַּהָ 1; sf בְּיִבְּהְ m. 1)

a spreading out בְּּהָרֵי הַבָּּשׁי בְּירִכְּהְ m. 1)

outspread coverings for riding
Ez. 27, 20 (Eng. Bible: precious clothes for chariots).— 2) couch

(prop. spreading out) בַּבְּתְים הָבָּשִּׁי my couch is among the dead (Eng. Bible: free among the dead).

הַיְי בַּהְ f. freedom, release Lev.19,20.

קבְּשׁית, הְבְּשׁית, prostration, hence: בֵּית הַּחְבָּשׁית a sick-house, a hospital 2K.15,5; 2Chr.26,21.

רִאָיִם, (from אֲשְׁהָ ; sf. מְהָי, הְאַיֹם, c. מְאָרָ, sf. מְאָרָ, once קּוֹצְיִלְּהְ, c. מְאָרִ, sf. מְאָרָ, once קּוֹצְיִלְּהְ, c. מְאָרִ, sf. מְאָרָ, once קּוֹצְיִם, once קּוֹצְיִם, once קּוֹצְיִם, m. 1) arrow Lam.3,12; with מְבָילִי masters of arrows, i. e. archers Gen.49,23; fig. of lightning; קּיִבְילָה וֹתְבָּלֶר וֹתְבָּלֶר מְּנִילְ מָבְילִר מְבִילְ מָבְּילִר מְבִּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְילִר מְבְּילִר מְבְילִר מְבְילִר מְבְילִר מְבְּילִר מְבְילִר מְבְילִר מְבְּילִר מְבְילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּיל מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְילִר מְבְילִר מְבְילִר מְבְילִר מְבְילִר מְבְילִר מְבְּילִר מְבְילִר מְבְילִר מְבְילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּיל מְבְּילִר מְבְּילִר מְבְּיל מְבְּילִר מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבּיל מְבּיל מְבְילִר מְבְּיל מְבְילִים מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבּיל מְבּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְיל מְבְּיל מְבְּיִים מְבְּיל מְבְּיל מְבְיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְיל מְבְיל מְבְּיל מְבְיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְיל מְבְיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְיל מְבְּיל מְבְיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְּיל מְבְיל מְבְּיל מְבְּיִיל מְבְּיִים מְי

ਾਰੂਦਾਂ the arrows (inflictions) of the Almighty Jb 6,4; אָנוֹשׁ חִצִי acc. Fuerst: my disease is deadly Jb. 34,6 (Eng. Bible: my wound is incurable); מְדָבִיר חָצֵי מְדָם l will make mine arrows drunk with blood Deut.32,42; וְחָבֶּיוֹ וִמְחַץ and he shall pierce them through with his arrows Num.24,8 (Ges.: he doth shake his arrows in blood, see מָלֶין בווין 1S.20,36 for בווין .-2) חֵנְית (S.17,7 acc. Ges.: the point of a spear; but acc. Kri and in parallel passages 2S.21,19 and 1Chr.20,5, the reading is נֵיץ 'wood', i. e. staff or handle of a spear.

מַצָּב , חַצָּב (fut. בַּיִּדְיב; pt. בַצָּב and תוצב , pl. הוצבים , pl. היצב , pl. היצב , pl. ו (תֵצוּבְים) 1) to cut, to hew, to cleave to hew squared לַחְצוֹב אַבְנֵי נְוִית stones 1Chr. 22, 2; חָצָבָה עַמּוּדֵיהָ she hath hewn her seven pillars Pr.9,1; בוֹתְפָאַר בּגַרוָן עַל shall the ax boast itself against him that heweth therewith? ls.10,15; of wells, pits or mines: to dig וברת הַצוּבִים אֲשֶׁר and wells digged, which thou diggedst not Deut. 6, 11; and of its וּמֶבַרְבֶּיהְ תַּחָצֹב נְחשֶׁת hills thou mayest dig brass 8,9; קיל וְיָ חֹצֵב לַחֲבֹת poet. of lightning: קיל וְיָ חֹצֵב ב the voice of the Lord cleaveth the flames of fire (i. e. acc. Ges.: sends forked lightnings) Ps.29.7.— 2) fig. to cut off, to kill אַבָּהָעי I cut them off by prophets (i. e. acc. Ges.: I announce to them death and destruction) Hos. 6,5.

Niph. איף to be cut, to be graven יְנְיְעָר בַּצוּר יִיְדְּעְרוֹן that they be graven in the rock for ever Jb. 19,24.

Pu. בַּיְחָ to be hewn out; fig. בַּיְמוּ אָל צוּרְ הְצַּרְהָּת וֹהַבִּימוּ אָל צוּרְ הְצַרְהָּת look unto the rock whence ye are hewn Is.51,1.

Hiph. בְּחֲצִים to cut, to slay; pt. f. בום that hath cut Rahab (Egypt) Is.51,9.

וֹבְצָה (fut. הַצָּהְ, ap. וְיֹםְיֵּ) בּ) to divide יָחֵצוּהוּ בִּין בְּנַעַנִים shall they divide him among merchants? Jb. 40,30; נַּהָאָב לִשָּׁלשָׁה רָאשִׁים and he divided them into three companies Jud.9,43. - 2) to halve, to divide into two parts מַלַן מֵּלַן and he divided הַעָּם... לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת the people into two bands Gen. 32,8; וְחָצִיתָ אֶת הַפַּלְקוֹם and divide the prey into two parts Num.31, 27; בְּיָהֶעוּ וְמֵיהֶם they shall not halve their days (i. e. they shall not live out half their lives) Ps. 55,24; עַר צַוָּאר וָחֵצֶה [the stream] shall divide him even to the neck i. e. rise to the neck and there divide him as it were into two parts 1s.30,28 (Eng. Bible: shall reach to the midst of the neck); to divide off a חַבֶּרת מְחַצִית מְן ... half from... Num 31,42.

איף. בְּחְצָה, מף. נְחָדֶי, מף. נְחָדֶי, מף. מָחָנָה, מף. נְחָדִי, בּאַרְבַע רוחית to be divided בַּשְּבְיִם and it shall be divided toward the four winds (directions)

of heaven Dan.11,4; יְלְאׁ וְחָצוּ עִוֹר neither shall they be divided into two kingdoms any more Ez 37,22; בּהְרָהָהָנָה and they were divided hither and thither 2K.2,8.

which later came in possession of the tribe of Naphtali Jos.11,1, etc.— 2) a city in Benjamin Neh. 11,33.— 3) two cities in Judah Jos.15,23 a. 20; one is called also אַבְּיִלְיִים ע. 25.— 4) a region of Arabia on the other side of the Euphrates Jer.49,28.

תְצוֹר הַדְתָּה (New Hazor) pr. n. a city in Juda Jos.15,25, s) called to distinguish it from מָצוֹר 15,23.

ָםצוֹצְרָה see הַצוֹצְרָה.

תְצוֹת (c. בְּחֵצוֹת) f. half, middle בְּחֲצוֹת about the middle of the night (midnight) Ex.11,4.

יַּבְצִּי, הְצִיּי (sf. יִּצְיִּהְ, הְצִיּהְ middle, midst הְצִיּהְ הְצִיּהְ half a cubit 1K.7,35; יְבְצִיּה a cubit 1K.7,35; מַבְּיה מְבִּיה מּבְּיה מִבְּיה מִבְּיִּה מִבְּיה מִבְיה מִבְּיה מִּבְּיה מִבְּיה מִּבְּיה מִּבְּיה מִבְּיה מִּבְּיה מִבְּיה מִבְּיה מּבְּיה מִבְּיה מִבְּיה מְבְּיה מִבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מּבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְּבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְּבְּיה מְּבְּיה מְּיבְּיה מְּבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְּבְּיה מְבְּיה מְבְּיה מְּבְּיה מְיבְּיה מְבְּיה מ

קבי הַלְּינְהוֹת pr. n. a place in Judah 1Chr.2,52; (acc. some a name of a person); gent. חַצִּי הַבְּנַחְהִי v. 25.

m. 1) grass, herbage Jb.8,12; hay 40,15; leek, coll. leeks Num.

11,5; c. אַיר בּגית בּגית the grass on the house-tops Is. 37, 27; Ps. 129, 6.—
2) אַר פּתוֹלְים פּתוֹלִים פּתְצִיר רַבְּנוֹת יִעְנָה it shall be an habitation for dragons, and a court for owls Is. 34.13; בְּנֵיה יְנִיה בְּצִיר לְבָנָה יְנִיְּטָּה יִנְיִם הַצִּיר לְבָנָה יְנִיְּטָּה יִנְיִם הַצִּיר לְבָנָה יְנִיְטָּה יִנְיִם הַצִּיר לְבָנָה יְנִיְטָּה יִנִים ווּנִים רַבְּצָה הְצִיר לְבָנָה יְנִיְטָּה יִנִים ווּנִים רַבְּצָה הְצִיר לְבַנָּה יְנִים ווּנִים הַצִּיר לְבַנָּה יְנִיְטָּה יִנְיִם הַצִּיר לְבַנָּה יְנִים ווּנִים הַצִּיר לְבַנָּה יִנְיִם ווּנִים הַצִּיר לְבַנְּה הַנִּיר לְבַנָּה וּנִים הַצִּיר לְבַנְּה יִנְיִם וּנִים הַצִּיר לְבַנָּה יִנְיִם הַצִּיר לְבַנְּה יִנְיִים ווּנִים הַצִּיר לְבַנְּה יִנְיִם הַצִּיר לְבַנְּה יִנְיִם הַּצִּיר לְבַנְּה יִנְיִים הַצִּיר לְבַנְּה וּיִנְים הַצִּיר לְבַנְּבְּיה וּנְיִים הַצִּיר לְבַנְּה וּנִים הַצִּיר לְבָנָה וּיִנְים הַצִּיר לְבָנָה וּיִם הַנְּיִר לְבָנָה וּיִבְּיִר לְבָנְה יִנְים הַצִּיר לְבָנָה הַיְנִיה הַּצִּיר לְבָנָה וּיִנְיר לְבָנָה וּיִנְיר לְבָנָה וּיִנְיר לִבְנָה וּיִנְיר לְבָנְה וּיִנְיר לִבְנִיה וּיִנְיר לְבְנָּוּת וּנְיִיה הְצִיר לְבְנָּה וּיִנְיר לִבְנִיה וּיִנְיר לִבְּנָה וּיִיה וּיִנְיר לִבְּנָה וּיִנְיר לִּבְּנָה הְּצִיר לִבְּנִיה וּיִנְיר לִּבְּיִּבְּיר בּיבּנִיה וּיִנִיה וּיִנְיר לִבְּיִּיר לִּיִים וּבְּיִבְּיר לִיבְּיר לִּבְּיִים הְּעִּיר לִּבְּיִים הְּעִּי בְּיִים רְבִּנְיִים וּבְּבָּי בְּיִים וּיִבְּעִים וּיִבְּיִים בְּבִּיּבְּים בּיּבּים בּיּבּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיּים בּיים בּיים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּבְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּיבְּים בּיּים בּיּים בְּיִים בְּיִבְיּים בְּיִים בְּיבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיבְּיוּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיוּבְּיבְּים בְּיבְּיוּים בְּיִיבְּיּבְיים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּבִים בְּיבְּיוּבְיּים בְּיבְּיוּים בְּיִיבְיוּית בְי

arm) אַלְּאָני מְשַׁמָּר (קּאָני (sf. אָנִי m. bosom, lap (others: arm) שֵּלְא מָלֵא כָבּיֹ קְיצֵר וְחָצְני מְשַׁמֵּר (wherewith the mower filleth not his hand; nor he that bindeth sheaves his bosom Ps.129,7

יְהֶבֶּיְ (בְּיִאָּהְ בִּיוֹתְּבֶּיְ בְּחַבְּיִן בְּיִבְיִאָּרְ בְּחַבְּיִן בְּחַבְּיִלְ בְּחַבְּיִן בְּחַבְּין sons in their arms Is.49,22; sf. בַּחַבְּיִרְיִי also I shook my lap Neh.5,13.

קצַהְ Ch. to be severe.— Aph. pt. אַבְּעַהְהָם a. אַבְּעָהְהָ severe, strict, urgent Dan.2,15; 3,22.

to divide, to form divisions or bands לְצִין (akin to הַצְּיִן; pt. הְצִין) to divide, to form divisions or bands לְצִין בְּאַרְבֶּה וַיִּצֵא הֹצִין בְּלּוּ the locusts have no king, yet they go forth all of them in bands (divisions) Pr.30.27.

Pi. אָרֵה to divide; pt. pt. pt. pt. מְבֵּיִבּים those who divide the flocks Jud. 5,15 (Fuerst: those marching in bands, comp. אָרָה above; older interpreters; archers, as den. from אָרָה בּיִבּר 'trumpeters', which would suit the context very well;

thus: מַקּיֹל מְחַצְּצִים בּין מַשְּצֵּבִים יְיָם louder than the voice of the trumpeters in the places of drawing water, there shall they rehearse the rightcous acts of the Lord.

Pu. יְצַקְ to be cut off, to be shortened אָבְיָּיוֹ הְצָּצִי הְצָּעׁ when the number of his months are cut off Jb.21,21 (Ges.: divided out, allotted).

ינְגְין m. 1/ fragment, gravel-stone אַרְיִין m. 1/ fragment, gravel-stone in the my teeth with gravel-stones Lam.

3.16; אַרְיוּ בְּיִרוּ בְּיִרְיִי שְׁנִי his mouth shall be filled with gravel Pr.20,

17. – 2) = אָרָה arrow; only pl. sf.
אַרְיִבְּיִן thy arrows (poet. for lightnings) Ps.77,18.

אין הוא פוני מיני pr. n. a city on the western shore of the Dood Sea, famous for its palm-trees Gen. 14,7; afterwards עִין בָּרָי 2Chr.20,2.

רבצר redupt. from בוּצֶּרָ, which see.

קצְרָה (from קצָרְם 2; pl הַצְּצְרָה f. trumpet Num.10,2; Hos.5,8.

אָר (ד הָאַדְר 1) to surround, to enclose, whence אָדָ הְ בּיִר 2.— 2) to be green, whence קּצִיר בּיִר 1.— 3) to sound, whence redupt. אַבְּיִרְהַ .

Pi. תְּצֶּרָה (den. from תְּצֶּרָה) to blow the trumpet; only pt. בְּחַצְּרִים (Ktib מְחַצְּצִרִים) the trumpeters 2Chr.5,13.

Hiph. הַּחְצִיר same as Pi, only pt. מַחְצִרִים (Ktib מַחְצִרִים) ווֹ h י 15,24 and in other passages.

וֹצֵר (from קצֵר 1; c. קצַה; pl. מַצַר, c. חַצְרוֹת a. חַצְרוֹת, c. חַצְרוֹת com. 1) court, yard, enclosure חַצַר בֵּית לְבֶּים the court of the king's אסטse Est. 5,1; חַצַר הַמַּשְרָה the court of the prison Jer.32,8; בְּחַצְרוֹת in the courts of my holiness Is.62,9.- 2) village, town יבל חַצָּבֵיהָם אֲשֶׁר סְבִּיבוֹת הֶעָרִים הָאֵכֵּה and all their villages that were round about these cities 1Chr.4, נשאו מִדְבָּר וְעָרָיו חַצֵּרֶים חַשֵּׁב (33 וּרְרֵּר let the wilderness and the cities thereof lift up their voices, also the viliages which Kedar inhabiteth Is. 42, 11; בְּחַצְרֵיהֶם by their towns, and by their castles Gen.25,16. - 3) in geographical names: חַצֵּר הַתִּיכוֹן (the middle village), a place on the borders of Hauran Ez.47,16 .-מצר נַדָה a city in Judah Jos.15, 27. – חַצַר אַרָר a village on the border of Judah Num.34,4. – ገሂር סוקה Jos.19,5 a. חַצַר סוּקים וChr. 4,31, a village in Simeon. - אַנַר  $ilde{ t u}$  אינן Num.34,9; Ez.48,1 אינן  $ilde{ t D}$ Ez.47,17, a village on the northern border of Palestine.— בוצר a place in Simeon Jos.15, 28 etc.

קְצְרוֹן (אָי דְיִרְיִּנְי pr. n. 1) son of Reuben Gen. 46,9; patr. קּצְרוֹנְי Num.16,6.— 2) son of Perez Gen.46,12.— 3) a eity in Judah Jos.15,3 = קצור v. 25.

קברות pr. n. a station of the 1sraelites in the desert Num.11.35.

יברי pr. n. m.

(court of death) pr. n. son of the Arabian progenitor Joktan Gen.10,26. A district in Arabia situated on the Indian Ocean and noted for the insalubrity of its climate still bears the name Hadramaut.

היק see הוק.

אָרָן (from בְּקַבָּהְ , sf. יְהָתָּן בְּקָבָּהָ : pl. חָקִים, c. חָקִים (m. 1) decree, statute, law, custom חַק־נָתוֹ וִלֹא יִעַבֹר he hath made a decree which shall not pass Ps.148,6; חַקִּיךָ לַמָּרָנִי teach me thy statutes 119,64; of the laws of nature: בַּעַשׂתוֹ לַפְּטָר Ph when he made a law for the rain Jb.28,26; נַתְּהָי־חק בָּוִשְׂרָאֵל and it was a custom in Israel Jud. 11,39.— 2) limit, bound בָשׁוֹמוֹ לַנָּם ipn when he gave to the sea its bounds Pr.8,29; לָבָלִי חֹק לָבָנָי and she opened her mouth without bound Is.5,14.- 3) appointed share, task הַמָריפָנִי לֶחֶם חָקּי let me eat the share of bread appointed unto me Pr.30,8; מָרוֹעַ לֹא wherefore have ye not fulfilled your task? Ex 5,14.

תְּקָת (= בְּקַחָ) to cut into, to carve, to engrave (Kal not used).

Pu הְּהָהְ (pt. מְּחָקָה) to be engraved, to be carved בְּלְהָּקָה פַּלְּהְיקָה פּלּבְּיה פּלִּבְּיה פּלִבְּיה פּלְבְּיה engraved (Eng. Bible: portrayed) upon the wall Ez.S,10; הַבְּיִבְּיָה זְּהָב מְיִשֶּׁר עַל־בַּבְּּהְהָב הַיִּבְּיה מִבְּר בַּיִּבְּה וְּהָב מְיִשֶּׁר עַל־בַּבְּּהְהָב הַיִּבְּיה פּלִבְּיה ecovered [them] with gold fitted

upon the carved work 1K.6,35.

Hithp. אָרְחַקָּה (fut. הְּחָקָה) to set a mark or limit עַל שָׁרְשִׁי בַּנְיִל מַי מִי מַרְּהַ מִּי around the roots (soles) of my feet thou settest a mark Jb.13,27.

קבְּה (בּבְּי, c. חַבְּי, pl. חְבְּי, f. ordinance, statute, law, custom אָבְּי בְּחַלְּבְּר וּבְּאָרָר הַאָּרָר הַאַרְר הַאַרְר הַאַרְר הַאַר אין ye shall have one ordinance, both for the stranger, and for him that was born in the land Num.9,14; באַר הַבְּי בְּעָר הַבְּי בְּי בְּעָר הַבְּי שְׁבְּי בְּעָר הַבְּי בְּעָר הַבְּעָר הַבְּיי בְּעָר הַבְּי בְּעָר הַבְּיי בְּעָר הַבְּייִים בְּבְּר הַבְּיי בְּעָר הַבְּיי בְּעָר הַבְּייִים בְּבְּר בְּעִיים בְּבְּר הַבְּיי בְּעָר הַבְּייִים בְּבְּר בְּעִיים בְּבְּר בְּעִיים בְּבְּר בְּעִיים בְּבְּר בְּעִיים בְּבְּר בְּעִיים בְּבְר בְּבְייִים בְּבְר בְּעִיים בְּבְר בְּיִים בְּעִים בְּבְייִים בְּבְיים בּייִים בְּבְיב בּעְיים בּעְבּיים בּיים בּיבּים בּיים בּיבּי בּיים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים

אַבְּיִר pr. n. m. Ezr.2,51.

קריף, sf. יוויף, sf. אָרָיף, sf. יוויף, sf. יוויף, sf. יוויף, imp. sf. אַרָּיף, sf. יוויף, sf. יוויף, imp. sf. יוויף, sf. יוויף, sf. יוויף, imp. sf. יוויף, sf. imp. sf. imp

Pi. רְבָּק (fut. יְחַבֶּק ) to inscribe laws, to decree יְרוֹנִים יִחֹקְקוֹ צֶּדֶק and princes decree justice Pr.8,

15; pt. אָרְהָים (a) lawgiver Is.33,22; Ps.60,9, hence: governor, ruler Jud.5.14. b) scepter Gen.49,10; Num. 21,18; בְּיִיבְיִיבְיִיבְ אָרִיבְיִיבְ with the scepter, with their staves.

Pu. PPT prop. to be engraved, hence: to be decreed, ordained; pt. PPTP what is ordained, i. e. a law Pr.31,5.

Hoph. הַחַק הֹיחַק (fut. יְחַק) to be engraved, inscribed יְחָקוֹ בַּמַבֶּר וְיִחַקּ oh that they were inscribed (Eng. Bible: printed) in a book! Jb. 19,23.

קְבָּהְ (only c. pl. יְבָּהָהָ חָ m. decree וּהָבְּהָ יִיבְיּ בְּּהָ חָ decrees of unrighteousness Is 10,1; fig. ביל ביל הוּבּר decrees of the heart Jud.5,15 (Eng. Bible: thoughts of heart).

קֹבְּק, אְסְאוֹת pr. n. a city on the border between Asher and Naphtali Jos.19,34; 1Chr.5,60 = תֶּלְבָּת Jos.21,31 a. תְלָבָת 19,25.

יחקרנו מבין יחקרנו the rich man is wise in his own eyes; but the poor man that hath understanding searcheth him out (i. e. detects him) Pr.21,11.

Niph. אַבְּחָבֶר לְּישָׁבְּר to be searched out, to be ascertained בּיִבְּרָר בְּישָׁבְּר the weight of the copper was not ascertained (found out) 1K.7,47; אָבֶיץ and if the foundations of the earth can be searched out Jer.31,36.

Pi. 기기 to find out, to seek out 기기 he gave good heed, and sought out Ec.12,9.

עברות (pl. c. תְּבֶּרֶ בְּרֹיְם m. searching out, examination מוֹלְרְבְּרִיְם the searching out of their honor Pr.25,27 (see also under יַבְּיִי בְּיִרְ וּבְּרֵי מִבְּרִי מִבְּי מִבְּי מִבְּרִי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי וּבְּרִי מִבְּרִ וְבָּבִי וְרַאְּחַבְּרְ מִבְּי מִבְּי וְרָאִרוֹן בְּאַבְּרְ מִבְּי וְרָאִרוֹן בְּאַבְּרְ מִבְּי מִבְּי וְרָאִרוֹן בְּאַבְּרְ מִבְּי מִבְּי וְרָאִרוֹן בּאַבְּרְ מִבְּי מִבְּי מִבְּי וְרָאִרוֹן בְּאַבְּרְ מְבִּי מִבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּיִי מְבְּיִי מְּבְּי מְבְיּי מְבְּיִי מְבְּי מְבְּיִבְיּי מְבְּי מְבְּיִי מְבְּי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְיִי מְיִּבְּיי מְבְּיִי מְבְּיִי מְיִּבְּי מְבְּיִי מְבְּיִי מְיּבְּיי מְיּבְּיי מְיּבְּיי מְיִי מְיִי מְיּבְּיי מְיּבְּיי מְיי מְבְּיי מְבְּיי מְּבְּיי מְיּבְּיי מְיּבְּיי מְיּי מְיּבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְיּבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְיּבְּיי מְבְּיי מְבְּיִי מְבְּיִי מְיּבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיִי מְיּבְּיי מְבְּיִי מְבְּיי מְבְּיִי מְבְּיי מְבְ

הית see הית I. a. II. הית see הית II. a. הית II.

ארת to clean from dirt, whence פְּחַבְּאִית, חָרֶאּ

 vowels (--\*) are put to the words in the text.

ברב (fut. בבה: imp. f. יבְּבָהַ 1) intr. to dry up, to be dried up, to be wasted הָצָרֶץ בַּפַּוָם מַעַל the waters were dried up off the earth Gen.8,13; וְנָהֶר וְיָהֵל and the river shall be wasted and dried up Is.19,5; of a country: to be waste or desolate מְדּוֹר לָדוֹר from generation to generation it shall lie waste 1s.34,10; of a nation: to be destroyed הַגּוֹיָם the nations shall be utterly destroyed Is.60,12.- 2) tr. to waste, to destroy חַרֶב וַהַחָרֵם waste and utterly destroy after them Jer.50,21; חַרָבוּ בֶּל פָּרֶיהָ destroy (slay) all her bullocks v. 27.

Niph. עיר נְחֵרֵב 1) to be laid waste עיר נַחָרָב a desolate city Ez.26, 19, pl. אַרִים נַחַרְבוֹת desolate cities 30,7.— 2) to destroy one another, to fight together נַחָרְבוֹּ הַבְּיִלְנִים the kings destroyed one another 2K.3,23.

Pu. יְתָרִים לַחִים to be dried יְתָרִים לַחִים moist cords which have not been dried Jud.16,7 a. 8.

#חריב אוריב (ל הַהֶּרִיב 1) to dry up אַחַרִיב (ז dry up the sea Is.50,2.— 2) to lay waste, to destroy וְעָרִיהֶם and he laid waste their cities Ez.19,7; מַחַרִיב אַרְצֵנוּ the destroyer of our country Jud.16, 24; הַחָרִיבוּ... אַת־הַגּוֹיִם they have destroyed... the nations 2K.19,17.

### Hoph. בְּחַרְבָּה I) to be laid waste הַחָרְבָּה I will be filled, now she is laid waste Ez.26,2; מְחַרְבִּוֹת cities that are laid waste Ez.29,12.— 2) to destroy one another בְּחַרְבִּוֹת נְבִּית נְבִּיתְ the kings have surely destroyed one another 2K.3,23.

- (= Heb. תְּרֶבּ Ch. to lay waste. Hoph. בְּחָרֶבְ to be laid waste, destroyed.
- a dry morsel Pr.17,1.— 2) waste, desolate Pr.17,1.— 2) waste, desolate without man Jer.33,10; הְרֵבֶּה the place of my fathers' tombs is desolate Neh.2,3; pl. f. הַּנְרִים הָחָרֵבֹּת he desolate cities Ez.36,35.
- קרבית (pl. הַרְבִית , c. חַרְבִית ) f. 1)

   אַרְר מוֹים (pl. חַרְבִית , c. חַרְבִית ) f. 1)

  22; consumption Zch.11,17 (Stb.).—

  2) sword (prop. destruction) קרָר (אַר חַרָר ) drawing a sword Jud.8,10;

  אַר חַרָר (אַר חַרָר ) with the edge of the sword 2K.15,14.— 3) any sharp instrument: razor Ez.5,1; knife (of stone) Jos 5,2; ax Ez.26,9.
- אוֹרֶב, הוֹרֶב pr. n. Horeb, a peak of Mount Sinai Ex.3,1; also general name for the whole mountain, where the law was given to Moses Deut. 1,6 a. 4,10.
- קרב (ה. 1) dryness, drought Jud. 6,37; heat Is.25,4.— 2) desolation, waste בור חרב cities of desolation (i. e. waste cities) Is.61,4; חרב ב

מְּמְהָה a waste of desolation Fz. 29,10.

לְחָרֶבּה תִּהְנֶה הִאָּבֶין (pl. חְרְבּהׁת c. חְרְבּהׁת לְחָרְבָּה תִּהְנֶה הִאָּבֶין the land shall be a waste Jer.7, 34; לְחָרְבָּה תִּהְנֶה הִאָּבֶין the waste places of old Is.5,12; שְׁמְמָה בַּצִיּטְה deserts of desolation Ez.29,10.—2) desolation, ruin הַבְּנִים תְּרָבִית תְּבָּנִים תְּרָבִית לְמוֹ and the ruins shall be rebuilt Ez.36,10; מְחָרְבִית לְמוֹ חִרְבִית לְמוֹ who build up ruins (i. e. places soon to be ruined) for themselves Jb. 3,14; וְחָרְבִית מִחִים נְרִים יֹאבֵרוֹ and the ruins of the fat ones shall strangers eat Is.5,17.

קרְבָּה f. dryness, dry land Gen.7, 22.— בְּחַרְבָּה Ez.26,2 belongs to בְּחַרְבָּה , which see.

יים m. heat, drought; pl. c. בְּרֵבְיׁנֵי יים the drought (or heat) of summer Ps.32,4.

קרבונא pr. n. Persian eunuch Est.

יַחְרָג' (fut. יַחְרֹג') to tremble יַחְרָג' they shall tremble out of their close places Ps.18, 46 (in the parallel passage 2S. 22.46 יַחָרָג' see בּוֹלָהָג' אַרָּיּיִלְּיִּרְיּיִלְּיִּרִיּיִלְּיִּרִיּיִּלְיִּיּ

m. species of locust.

 to another Gen.42,28.— 2) to start, to hasten בְּלְבִּוֹר מִמְצְרֵוֹח hasten as birds out of Egypt Hos.11,11;; בְּנִים בְּנִים the children shall hasten from the west v 10; דְּבָר בְּנִים חֲבָר הַלְּבְר הַעְם חֲבְרוּ and all the people followed him hastily 1S.13,17; בְּלְבְּרְ הַּנְים בְּנִיר לִקְרָ אַתוֹ וֹלְבְרָ אַת בֹּנְ חֹ מְבִּר וֹלְבְרָ אַתוֹ וֹלִב בְּעִת הַבְּר הַנְּאַת בֹּנוֹ אַת בֹנוֹ אַ מוֹ לִבְּרְ אַתוֹ וֹלִב בְּעִת הַבְּר הַבְּעִת הַבְּר הַבּוֹאַת הַבְּער הַבּער הַבּוֹאַת הַבְּער הַבּוֹאַת הַבּער הַבּער הַבּער הַבּער הַבּער הַבּער הבוֹאַת with all this care 2K.4,13.

Hiph. הָחֵרִיד (pt. מַחַרִיד to terrify, to make afraid בַּחַרַדְּתִּי אָהוֹ and I will terrify him 2S.17,2; מון מַחַרִיד none shall make you afraid Lev.26,6.

קרָרִי (pl. קרָרִים) adj. 1) trembling רבו און whosoever is fearful and afraid Jud.7,3.— 2) to be anxious (with קרָרִים לְבָרֹ חָרָרִים (עַל אַרוֹן אֵלְהִים בְּי הָרָה וֹל הַרָּרִים (עַל אַרוֹן אֵלְהִים אוֹן אַרְרִים (עַל אַרוֹן אֵלְהִים (with אַרַרִים בְּרַרִים (with אַרַרִים בְּרַרִים (בי מוּ אַרִרים בְּרַרִים (בּרַרִים בְּרַרִים בְּרָרִים בְרַרִים בּרִים בּיים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבּים בּיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבּים בּיבּים בּיבְיבְיבִּים בּיבְיבִי בְּיבְיבְּיבְיבְיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבְיבְיבְיבִּים בּיבְיבִי

קרד, חֲרוֹד, pr. n. a place in Gilboa with a fountain עין חֲרוֹד Jud.7,1; gent. בְּרוֹדִי 28.23,25.

נְרָבָּה (c. חֲבְרוֹת; pl. חֲבְרֵבֹת) f. 1) terror, fear, consternation בַּרְבָּת בּרָבַת the fear of man Pr 29,25; with מְנָחֵבר יִצְּחַבְּר to tremble בְּיָבָה and Isaac trembled greatly Gen.27,33; חַרָּבָה בְּּרוֹלָה aterror of God, i. e. great consternation 18.14,15.— 2) anxiety, care (see קרוֹלָם 2).— 3) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,24.

יַּהָרָה (fut. יְהֵרָה, ap. יְהָרָה, inf. הֹחָרָ, ap. יְהָרָה וֹחָר, ap. יִבְּרָה וֹחַר, to glow, to be kindled, to be wrath יִיִּה was the Lord wroth against the rivers? Hab.3,8: יַּבְּרָרָים חֲדָר תְּצָפְרַ בְּנוּ when their wrath was kindled against us Ps.124,3; יְּבָרְרְעִים חֲרָר מָצְי mine anger was kindled against the shepherds Zch.10,3.—2) to be wroth, to be angry בְּיָר בְּרָבְּי בְּרָה לָךְה לָרְה לָרָה לָרְה לָרָה לָרְה לָרָה לָרָה לָרִה לָרִה לָרִה לְרָה לָרְה לָרִה לְרָה לְרִה לְרִה לְרָה לְרָה לְרָה לְרָה לְרָה לְרָה לְרָה לְרִה לְרָה לְרָה לְרָה לְרָה לְרִה לְרִב לְרִבְּרְרִים לְרִב בְּרְרְב לְרִב לְרִים לְרִב לְרִב לְרִב לְרִב לְרְרָב לְרִב לְרְב לְרְב לְרְב לְרְב לְרְב לְרְב לְרִב לְרְב לְרְב לְרְב לְרְב לְרְבְיִים לְרִב לְרִב לְרְב לְרִב לְרִב לְרְב לְרִב לְרִב לְרְב ל

Niph. לְחַרָה to be angry, to be incensed בְּנִי אָבָי נְחַרוּ־בִּי my mother's children were angry with me Cant.1,6; pt. pl. בַּחַרים they that were incensed against thee 1s.41,11.

Pi. תְּחָרָה (fut. וְמַחָרֶה) to rival, to contend כָּי צַּאָה מְתַחָה בְּאָרָוּ because thou rivallest with cedar buildings Jer.22,15; אַרְהְּתְחַהְה אָתר how canst thou contend with horses? 12,5.

Hiph. הַחְבָה (fut. מָחַבְּה , ap. מַחַב ) to kindle, to stir up (anger) אַבּי אַבּי אַבי he hath kindled his wrath against me Jb.19,11.— 2) to act with ardor, to be zealous אַחַבְיוּ הַחָרָה הַחָוּיִק בַּרוּךְ after him

Baruch zealously repaired Neh. 3,20.

Hithp. הְּהְהֶהְ (fut. ap. תְּחָהָ) to fret oneself, to be angry אַל־יִּהְהַעְּ אַל־יִּהְהַעְּ fret not thyself in any wise to do evil Ps.37,8; with בּיִּהְעִים fret not thyself because of evil-doers v. 1

מרהיה pr. n. m.

הַרוֹר see הַרוֹר.

(only pl. חֲרוּוִים) m. string of pearls or corals Cant.1,10.

תְרוּל (pl. מְרָלִים) m. thorn, nettle ביו פְּנִיוֹ הְרָלִּים nettles had covered its face Pr.24,31.

קברבן pr. n. m. Neh.3,10.

קרוֹן (from הְרוֹן; pl. הְרוֹן אַר m. 1) heat, glow, burning; usually of anger: אַרוֹן בּרוֹן בּרוֹן the glow of anger, i. e. fierce wrath Lam.4, 11; also without אַרוֹן צֵּרוֹ בִּרוֹן צִרֹין צִרוֹן צִרִין צִרוֹן בִּרוֹן צִרִין בִּרוֹן בִּרוֹן בִּרוֹן בִּרוֹן בִּרוֹן בִּרוֹן בִּרוֹן בִּרוֹן בִּרוֹן לִישְׁבָּוֹל thy fierce wrath goeth over me Ps. 88,17. — 2) something burning sweep them away, both the green and the burning (wood) Ps.58,10 (others: while yet raw, hardly warmed, shall they be swept away).

pr. n. a place in Ephraim; gent. הרנין Neh.2,10.

הרנים see הרונים.

עליון הוא (from בְּלַיוֹן) adj 1) decided, determined בָּלַיוֹן חָרוּץ

destruction decreed Is. 10,22; תַרוֹצִים וֹמֵיי his days are determined Jb. 14,5; as n.: decision, judgment the valley of judgment (i. e. of punishment) Jo.4, 14.— 2) sharp, pointed מוֹרֵג חַרוּין a sharp threshing instrument Is 41, 15; hence אַרוּן a threshing in-מוָצ'ת הַבַּרוֶל .pl. בַּרוּגָל threshing instruments of iron Am. 1,3 (comp. קריץ 2).- 3) acc. Stb. shining יִרפַּד חָרוּץ עֵלֶי־מִים he lieth shining in the mire Jb.41,22 (Eng. Bible: he spreadeth sharp pointed things upon the mire); poet. shin ing gold, fine gold Pr.3,14 etc.-4) eager, industrious, diligent the substance יְהַרוֹץ the substance of a diligent man is precious Pr. 12,27; מַחָשָׁבוֹת חָרוּץ צַּדְּ־לָמוֹתָר the thoughts of the diligent tend only to plenteousness 21,5; pl. וַיַר חָרוּצִים but the hand of the diligent maketh rich 10,4.-5) maimed (of animals) Lev.22,22.

קרין 11. ווי moat, ditch Dan. 9, 25. וויך אווו אווי דריין 111. pr. n m. 2 K. 21, 19. הרווים to arrange, hence הרווים pr. n. m.

pr. n. 2K.22,14 = חַרְחַם 2Chr 34,22.

חרחר (redupl. from חַרָּה m. inflam mation, fever.

חרם (akin to חָרֵת) to dig into, to engrave, to inscribe, whence הַּרֶטָּים.

prop. graving-tool, chisel,

style, hence: manner of writing, characters אָנ"ש אָנ"ש with a man's writing (i. e. in common characters) Is.8,1.

קרטים (from הרמ pl. הרטים, c. הרטים) m. sacred scribe, sage, interpreter of the law in Egypt Gen.41;8 and Babylonia Dan.2,2 a. 2,10.

וְּרָי (from תְּרָה) m. heat of anger בְּרָנִיאָף for the fierce anger Is.1,4.

m. 1) white broad (from הרי מבלי הולי baskets with white bread Gen.40,16.

inhabited Mount Seir Gen. 14,6 and were afterwards conquered by the Edomites Deut. 2,12.— 2) name of two persons mentioned in Gen. 36,2 a. Num. 13,5.

(from חרא m. pl. doves' מותר ליוֹנִים (from דְּבִייֹנְים, which see.

קרים (from דְרִים to dig into; pl. בְּרִים m. pocket, bag, purse 2K. 5,23; 1s.3,22.

יוֹרֶ pr. n. m. Neh.7,24 = יוֹרָי Ezr. 2,18; gent. הַרִיפִי 1K.12,5.

קריין m. 1) cutting, slice, piece; only pl. c. אָשָׁרֶת חַרִיצִי הָּחָרֶב the ten cuttings of milk-curds, i. e. cheses 18.17,18. — 2) בריין pointed threshing instrument 2K.12,31.

m. ploughing 18.8,12; time of ploughing Ex.34,21.

מרישי adj. sultry, hot (prop. silent,

still); f. רוּם בְּרִים חֲרִישִׁית hot east wind Jon.4,8.

I. to wind, to twist, whehee תְּרָהְ

וו תְּבוּ (תוֹנ קְיבִי to catch; others: to roast (בְּבוֹר בָּרָה יִבְיָה יִנְיה יִבְיָה לֹאִריַבְּוֹר בְּבְיָה יִנְיה sloth (i.e. the slothful man) catcheth (or: roasteth) not his game Pr.12,27.

קָרָ (from קָרָ l.) m. lattice, window-lattice; only pl. בֹיבׁ Cant. 2,9.

רה. Ch. to singe, to burn.— Ithp.
קריבור to be singed (of the hair)
Dan 3,27.

acc. Stb. to be entangled, to grow wild, hence דְרְלֹּ

הַרוּל see חַרֹּל.

וֹתְרֵם 1) to shut up, to shut in, to draw in, hence תְּבֶּם 1 a. בְּבָּם ...
2) to shut up from common use, hence בְּבָם 2... 3) = בְּבָם to destroy.

Hiph. בְּחַרִם (fut. יַחַרִם יִחָּרָם הַחָּרָם לוֹנְחַרָּם הַחָרָם בּיחַרָּם וֹנְחַרָּם לוֹנְחַרָּם בּיחַרָּם וֹנִחָרָם לוֹנְחַרָּם לוֹנְחַרָּם וֹנְחַרָּם וֹנִחְרָם לוֹנְחַרָּם לוֹנְחַרָּם הַּחָרָם וְּפִירִם הַּבְּירִם לְּפִירְחָרָם אוֹנְחָם אוֹנְחָם אוֹנְחָם אוֹנְחָם אוֹנְחָם אוֹנְחָם אוֹנְחָם אוֹנְחָם אוֹנְחַם בּיחַבּם מוּשְׁרֵב וְחַחַרִם מוּשְׁרֵב וְחַחַרִם שְׁרִב וְחַחָרִם בְּיִרְחִם בְּיִרְם בְּיִרְם אִינִם בּיחָבוּם בּיחָרָם בּיחָב בּיחַרָם בּיחָב בּיחָרָם בּיחָרָם בּיחָרָם בּיחָב בּיחָרָם בּיחַרָם בּיחָרָם בּיחָרְים בּיחָרָם בּיחָרָם בּיחָרָם בּיחָרָם בּיחָרָם בּיחָרָם בּיחָרָם בּיחִים בּיחַרְים בּיחָרָם בּיחָרִם בּיחָרִם בּיחָרִם בּיחָרִם בּיחִים בּיחַרְים בּיחִים בּיחַרְים בּיחִים בּיחִיים בּיחִים בּיח

מוֹיב' any devoted thing, that a man shall devote unto the Lord Lev. 27,28; בְּצְעָם וֹיִ בְּצְעָם I will consecrate their gain unto the Lord Mic.4,13.

Hoph. בְּחָרֵם (fut. בְּחָרֵם) to be devoted or forfeited, to be condemned בְּלִירְנוֹשׁוֹ all his substance should be forfeited Ezr. 10,8; בְּלִירְנוֹשׁוֹ he that sacrificeth unto other Gods, shall be condemned Ex.22,19; בְּלִירָתִם מִוֹיְהָאָרָם מִוֹיִהְאָרָם מִוֹיִבְּאָרָם מִוֹיִבְּאָרָם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְּאָרָם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְּאָרָם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְּאָרָם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְּאָרָם מִוּיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְּים מִוּבְּים מִוֹיִּבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְם מִוֹיִבְּם מִוֹיִבְּים מִוֹיִּים מִוֹיִּים מִוֹיִבְם מִוֹיִבְּים מִוֹיִבְּיִבְּם מִוֹיִבְּים מִוֹיִבְּים מִוֹיִּבְּים מִוּים מִוּים מִוּים מִוּים מִּים מִוּים מִּים מִּים מִוּים מִוּים מִים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִים מִים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִים מִּים מִים מִּים מִים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מְּים מִּים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים

מרם pr. n. a city in Naphtali.

, הָרָמי , הָרָמִי (sf. הָרָמִי, הָרָם; pl. חַרְמִים 1) curse, destruction וֹהָבֶּתִי אֶת־הַאָּרֶץ חֵרָם I will smite the earth with a curse Mal.3,24; the man I have doomed נס destruction 1K.20,42; עַם חֶרָמָי the people I have doomed to destruction Is.34,5.— 2) of property: something devoted or forfeited any de-בְּל־חַבֶּם אֲשֶׁר נַחֲרָם אִישׁ בַּוְיָּ voted thing that a man shall devote unto the Lord Lev.27,28; מֶּבֶׁם בְּעִיר חֵבֶּם and the city shall be devoted (forfeited) Jos.6,17. -3) net יגרהו בחרמו they shall catch them in their net Hab.1,15; they shall be מִשְׁמיֹחַ לַחַרָמִים יִהִיוּ a place to spread forth nets Ez. 47,10; fig. אָשֶׁר הָיא מָצוֹרָים אָשֶׂר הָיא מָצוֹרָים the woman, whose heart is snares and nets Ec.7.26.

וְרָבְם (prop. pt. p. of חַרָה 1)

adj. flat-nosed Lev.21,18.

חבר pr. n. a Canaanitish city. anciently called אַבָּל Jud.1,17; it belonged to the tribe of Judah Jos.15,30, then to the tribe of Si meon 19,4.

pr. n. highest ridge of the Antilibanus in the north-east of Palestine Jos.11,17 and the extreme boundary of Israel east of Jordan 12,1; Deut.3,8; there were several such ridges, wherefore the pl. הַרְמִינִים Ps.42,7.

m. a sickle Deut.16,9.

יהר (pr. n. 1) a city in the northwest of Mesopotamia Gen.11,31, etc.— 2) name of a person 1Chr. 2,46.

pr. n. a city in Moab to the sout-east of the Dead Sea Is.15,5; gent. הרני Neh.2,10.

יםרנפר pr. n. m.

חרם, חרם 1) to shine, to glitter.—
2) to be rough, scabby.— 3) to be tough, viscous (of clay).

הרכם I. (from הרס m. 1) m. 1) the sun Jb.9,7.— 2) (from הרס 2) seab, itch Deut.28,27.

II. pr. n. a place east of Jordan Jud.8,13; see also הָתֶנת הַתְּכָּח.—
Some interpreters read in Is.19,
18 הַבֶּע for הַבֶּה; see the latter word.

הַרְּסָה (= סְהֶנֶם I.) m, the sun Jud. 14,18.

הַרְסוּת (Kri חַרְסִית) f. pottery (from

the gate of שער הַחַרְסוּת (3 חרס the gate of potters Jer.19,2 (Eng. Bible: the east gate, taking חַרְסוּת to mean the shining of the sun, from בו. חרכ חוב חוב חוב חוב חוב חוב היים וויים ווי

Niph. בְּחֲבֶבֶּ to be betrothed לְאִישׁ betrothed to a husband Lev. 19,20.

Pi. חָהַהְ (fut. יְהַהַרְ יִּחָהַרְ יִחָּהַרְ יִּחָהַרְ יִּהַרָּ וֹלָהַרָּ וֹחָהַרְ יִּחָהָרְ וֹחָהַרְ וֹחַבְּרִ וֹחָרְ וֹחָהְרְ וֹחַבְּרִי וֹשְׁרָבְּרִי וֹשְׁרְבִּיּ וֹיִשְרְבִּיּ וֹיִי וְשִׁרְבִּי וֹשְׁרְבִּי וֹשְׁרְבִּי וִשְׁרְבִּי וִשְׁרְבִּי וִשְּרְבִּי וִשְּרְבִּי וִשְּרְבִּי וִשְּרְבִּי וִשְרָבִּרְ וִיִּבְּרִי וְשִׁרְבִּי וִשְּרְבִּי וִשְּרְבִּי וִשְּרְבִּי וִשְּרְבִּי וִשְּרְבִּי וִשְּרְבִּי וִשְּרְבִּי וִשְּרְבִּי וִיִּבְּרִ וְבִּבְּי וִשְּרָבִי וִשְרָבִי וִשְרָבִי וִשְרָבִי וְשִּרְבִּי וִיִּבְּרִי וְשִּרְבִּי וִיִּבְּי וּ וְחָרִרְ וַבְּיִם בְּבְּיְהַתְּים בּבְּיִבְּיִתְ וְחִבּרְ בַּבְּיִי וְמִוּרְם בַּבְּיִבְּתִּבְּרִ בִּבְּיִי וְחָרִם בַּבְּיִבְּתִים בּבְּיִשְׁתְּים בּבְּיִשְׁתְּים בּבְּרְשְׁתְּים בּבְּיִשְׁרְבִים בַּבְּיִשְׁתְּים בַּבְּיִשְׁתְּים בַּבְּישׁרְבִים בַּבְּיִשְׁתְּים בַּבְּיִם וְּחָבְּרָ בְּבְּישׁ בְּמוֹין בְּמוֹת וּ בְּמוֹת וּ בְּבִּישׁרִם בַּבְּיִשְׁתְּים בַּבְּיִשְׁתְּים בַּבְּיִשְׁתְּים בְּבְּיִשְׁרְבִים בַּבְּיִשְׁתְּים בַּבְּיִשְׁתְּים בְּבְּישׁרְבְּיִם בְּבְּישׁרְבִים בַּבְּיִשְׁתְּיִם בְּבְּיִים בְּחִים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּבִּים בְּבְּישׁרְבִּים בּבְּבִים בְּבְּישׁרְבִּבְּים בּבְּבִים בְּבְּישׁרְבְּבְּים בְּבְּישׁרְבְּבְּים בּבְּישׁרְבִּים בּבְּבְּישׁרְבְּבְּים בּבְּבִּים בּבְּישׁרְבְּבְּבִים בּבְּישׁרְבִים בּבְּשִׁי בְּבִּים בּבְּבִּים בּבְּבִּישׁרְבְּבְּים בּבְּשִׁי בְּבְּשׁרִי בְּבְּשׁי בְּבִּישׁוּ בְּבִּים בּבְּבּישׁי בְּבִּים בּבּישׁי בְּבִּישׁי בְּבִּישׁר בּבּבּישׁי בְּבִּישׁי בּבּישׁר בּבּישׁי בְּבִּישׁי בּבּבּישׁי בּבּישׁי בְּבִּישׁי בּבּבּישׁי בְּבּישׁי בְּבְּישׁי בְּבִּים בּבְּבִיי בּבְּבִּים בּיּבְּבְּישׁי בּבּישׁי בְּבִּים בּבּבּישׁי בְּבְּבּישׁי בְּבִּים בּבּבּישׁי בּבְּבִיי בּבּבּים בּבּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּבּיי בּבּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּבּישׁי בּבּישׁי בּבּבּישִּים בּבּישִּבְּבְּבּישִּבּבְּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּישׁי בּבּבְבּים בּ

קרף pr. n. m.

קֹהָ (sf. יָבְיָהָ) m. harvest-time,

autumn, winter אָרָיְץְ וְחָנֶּרְ and summer and winter Gen.8,22; בֵּית the winter house Am.3,15.—2) prop. autumnal sowing, early germination, hence: fig. youth germination, hence: fig. youth Jb.29,4.

תרפה (c. חַרְפַת) f. 1) reproach, shame for that were a בִּיהָרָבָּה הִיא לְנוּ reproach unto us Gen.34,14; אָנָה whither shall I אוֹלִיךְ אָתיחֶרְפַּתִי cause my shame to go? 2S.13,13; the reproach, חַרְפַּתָם אֵיטֵר חַרְפוּךְ wherewith they have reproached thee Ps.79,12; ייל הַרַבָּה עַל... to take up a reproach against... Ps. to give up to re-נָתַן לְחֶרָפָּה 15,3; proach Jo.2,17; אָכַף חֶרְפָּה to take away reproach Is.4,1; הַיה לְחַרָפַה to be an object of reproach Jer.  $6,10;\;pl.$  חַרָפּוֹת Ps. $69,11,\;c.$  חַרָפּוֹת v. 10. - 2) fig. the female pudenda ls.47,3, where הַרָּבָּה is a parallel to צָרָנָה.

ערנין (fut. יְחָבִין) 1) to cut, to sharpen, whence אָרָבוּן 1; fig. to deceide אַרְבּיּרִן 1; fig. to deceide אַרְבּיּרִן 1; fig. to deceide אַרְבּיּרִן 1; fig. to deceide אַרְבּיִּרְן 1; fig. to deceide אַרְבּיִּרְן 20 בּיִרְבּיִרְ אַרִּרִין אַרִּין 20 בּיִרְנִיץ 1 לאַרָרוּץ 20 בּירִנִיץ 1 אַרְרוּץ 20 בּירִנִיץ 1 אַרוּץ 20 בּירִניץ 20 בּירָרִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירְרִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירְרִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירְרִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִיץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִריץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בְירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּירִיץ 20 בּיר

his tongue Ex.11,7 (others: sharpen his tongue).

Niph. לְחֵרֵצְה to be decided, decreed; only pt. f. בְּחֲרֵצָה, c. בְּחֲרֵצֶה comething decided, i. e. decision, decree: בְּהָרְנָּה נְּהָרָנְא destruction and decree Is.10,23:בְּחָרֶצֶה שׁיֹמְמֹרִה decree of desolation Dan.9,26.

רא. (def. אָבֶים , sf. הַבְּצִין ; pl. מַבְצִין ) m. loin Dan.5,6 (=Heb. הַבִּיץ).

תרצב (acc. Ges. = Ar. ברצב) to bind fast, whence ברנים.

תרצְבָּה (pl. חַרְצְבֹּה (pl. חַרְצְבָּה f. tight band, fetter בּחַרְצִבּית רָשֵׁע to loose the bands of wickedness Is.58,6; fig. pang, pain אֵין חַרְצָבית לְמֹיתָם there are no pangs in their death Ps.73,4 (see also under חַמָּוֹתְּם).

קרְצָנִים (from יְרַרָּצְנִים אוּ pl. הַרְצֵנִים m. grape-kernel מָחַרְצַנִּים וְעֵד זָג from the kernels to the husk Num.6,4.

נחבק (fut. יחבק; pt. חבק) to gnash, to grind שָנָיו יַחַרק he shall gnash with his teeth Ps. 112,10; also בּשִׁנָיו Jb.16,9.

לְחַרָּג (akin to חָרָה לָּיִ הְרָה חָרָּג חְרָה בְּי חְרָה מְנִּי חֹרָב שׁנִי חְרָה מְנִּי חֹרָב שׁנִי חְרָה מְנִּי חֹרָב שׁנִי חַרָּה מְנִּי חֹרָב שׁנִי מְנִי חִרָּה מְנִי חִרָּה שִּנִי שִּבְי שִּבְי שִּבְי שִּבְי מִּנְי חִרָּה זְּרִה מְנִי שִּבְי שִּבְי שִּבְי שִּבְי שִּבְי שִּבְי מִּרְה זְּרִה מְנִי חִבְּי וְחָב מִי וְחַרָּה זְבִי מְנִי מְּבְי מִּבְי מְנִי מְּבְי מְּבְי מְנִי מְּבְי מְנִי מְבְי מְנִי מְבִּי מְנִי מְבְי מְבְ

Niph. בְּחַר a. נְחַר (fut. חַרַ) to be heated, burnt, scorched, dried נְחַר מַפּוּחַ מֵאֵיט הַם עֹפֶּרֶת the bellows are burned, the lead is consumed

of the fire Jer.6.29; אֵיט אָבְרֹתְהוּ fire hath devoured it, and it is burned Ez.15.5; נְחֵר נְרוֹנְי my throat is dried Ps.69.4.

Pi. redupl. חַרְחֵר to kindle; inf. בֿחַרְחַר to kindle strife Pr. 26,21.

m. only pl. הַרֵרָם sunburnt places, parched lands, deserts Jer 17,6.

ארם same as הרם, which see.

קרֵשׁים (pl. הַרְשִׁים, c. הְרָשִׁים) m. sherd, potsherd, earthenware, pottery Jb.2,8: יוֹצֵר הַרָשׁים a potter Jer.19,1; a potter Jer.19,1; מוֹצָר הַרָשׁי an earthen vessel Lev. 6,21; בְּלִי הָרֶשׁ an earthen pitchers Lam.4,2; as a figure of inferiority: הוֹי רָב אֶת־יִצְרוֹ הֶרֶשׁ אֶת־חַרְשׁי אַרְבָּר שׁׁי woe unto him that striveth with the one who formed him — a potsherd among the potsherds of the earth Is.45,9.— מְיִר הַרֶּשׁ מְרִי חַרָשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵי הָרָשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרִשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרִשׁי בְּרֵשׁי בְּרֵשׁי בְּרֵשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵי הַרָשְׁי בְּרֵי הַרָשׁי בְּרֵי הַרָשְׁי בְּרֵי הַרָשְׁי בְּרֵי הַרָּבְשׁי בְּרֵי הָרָשׁי בְרֵי הָרָשׁי בְּרֵי הָרָשׁי בְּרֵי הָרָשׁי בְּרֵי הָרָשׁי בְּרֵי הַרָּבְי בְּרָב בְּרְבְיִי בְּרָב בְּיִבְי בְּיִי בְּרָב בְּרָב בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּרָב בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי

קרש, (akin to חָרֵים, חָרֵים, וֹחָרִים, וֹחָרִים, אָרִים, אָרִים, וְחַרִים, וּחַרִים, וּחִבּים, וּחִבּים, וּחִבְּים, וּחִבְּים, וּחִבְּים, וּחִבּים, וּחִים, וּחִבּים, וּחַבְּים, וּחַבְּים, וּחַבְּים, וּחַבְּים, וּחַבְּים, וּחַבְּים, וּחַבְים, וּחַבּים, וּחַבְים, וּחַבְים, וּחַבְים, וּחַבּים, וּחַבְּים, וּחַבְים, וּחַבְים, וּחַבְים, וּחַבְּים, וּחַבְים, וּבְים, וּבְּים, וּחַבְים, וּחַבְים, וּחַבְים, וּחַבְים, וּחַבְים, וּחַבְים, וּב

not evil against thy neighbor Pr. 3,29; חֹרְשֵׁי בְּע they that devise evil Pr. 14,22; הרְשֵׁי טוֹב they that devise good ib.

Niph. נְחָרֵשׁ (fut. יְחָרֵשׁ) to be ploughed צִיוֹן שָׁרֶה הַחָרִשׁ Zion shall be ploughed like a field Jer. 26,18 a. Mic.3,12.

Hiph הַחֵרִיש to work, to devise בְּרָעִה Saul deviseth mischief against him 1S. 23,9.

יהָרְשׁ (fut. הָהֶרֶשׁ to be silent, to be unheeding אָל־דְּמְשָׁתִי אַל־הָּחֶרְשׁ be not silent (unheeding) to my tears Ps.39,13; with יִ כָּוֹן to turn away in silence from אַל־הָּחֶרָשׁ מְבָּיִנִּי יִ מְּבָּיִנִּי יִ מְבָּיִנִּי יִ מְבָּיִנִּי יִ מְבָּיִנִּי יִ מְבִּינִי יְבִּי יִּבְיִבְּי their ears shall be deaf Mic.7,16.

Hiph. החריש; pt. ו (מחריש) 1) to put to silence, to make one hold his peace 귀기크 should thy inventions מְתִים יַחַרִּישׁוּ put men to silence? Jb.11,3. - 2) to keep silence, to be silent, to hold one's peace ניחַרישוּ וַלֹא עָנוּ אֹתוֹ they held their peace, and answered him not a word Is.36,21; a fool that אֵנִיל מַחַרִישׁ חָבָם יִחְשֵׁב keepeth silence is counted wise Pr. 17.28; with 5: to be silent towards, not to gainsay וָהָחֶרִישׁ לָהּ אָבִיהָ and if her father be silent towards her (or: if he do not gainsay) Num.30,5; with 55 or 75: to keep silence before הַחַרִישׁוּ אָלֵי keep silence before me, O islands! Is.41,1;הַחַרְשׁוּ מִנֶּינִי וַאַרַבִּרָה keep silence before me, that I may speak Jb.13,13; with accus.: to pass over in silence, to נסnceal לא אַחַרִישׁ בַּדִיוּו I will not conceal his parts Jb.41,4.— 3) to be inactive, to do nothing החריש עַקב עַד בּאַם Jacob held his peace (i. e. did nothing) until they were come Gen.34,5; מַחַרְשוּן and ye shall hold your peace (i. e. do nothing) Ex.14,14; לַמָה צַהָם שַחַרָשִׁים לִּהְשִׁיב אָת־הַמֶּלֶךְ why are ye silent (i. e. doing nothing) about bringing the king back 2S. 19,11; with 12: to withdraw quietly from, to leave one alone, to cease they were silent from him (i. e. they left him alone) של הַחַהשׁ מָבֶּנוּ מִזְע'ק אָל זְיָ ;Jo.38,27; cease not to cry unto the Lord our God for us 1S.7,8.

Hithp. הַהְחָרֵשׁ to keep oneself quiet בְּלְבַּהְלַיְבֶּׁ and they kept themselves quiet all the night Jud.16,2.

קרָשׁים (c. חָרָשִׁים , pl. חָרָשִׁים a. חַרְשִׁים c. חָרָשִׁים m. 1) engraver, cutter אָבָן m. 1) engraver, cutter אָבָן m. 1) the work of an engraver in stone Ex.28,11.— 2) workman, artificer, craftman חַרִשׁ a blacksmith Is.44,12; חַרֵשׁ a carpenter, a joiner v. 13; coll. אַבָּים וְהַשְּׁסְגּר and the craftsmen and the locksmiths 2K.24,16; אָפָּר מִשְּׁחִית מִשְּׁחִית artificers of destruction, i. e. skilful to destroy

Ez.21,36.— 3) pr. ח. נֵיא חֲרָשִׁים 1Chr.4,14 a. נֵי הַחַרְשִׁים Neh.11,35 the valley of craftsmen.

תרש" (m. 1) Stb.: secret; only pl. בּרְשִּׁים one skilled in secrets (i. e. magic art) Is 3,3.—2) as adv.: secretly, silently Jos.2,1.—3) pr. n. m. 1Chr.9,15.

בְּמוֹ פֶּהֶן (pl. הְהְשִׁים adj. deaf הָּהְשׁים (pl. בְּמוֹ פֶּהֶן שׁבְּחוֹ like the deaf adder Ps.58,5; fig. of inobedient persons: בַחֵרְשִׁים ישׁבְּעוּ hear, ye deaf Is.42,18.

עוֹת pt. of חָרָשׁ, which see.

בּעַזוּבַת הַחּוֶּטְ m. thicket, for st הַּחְרֶשׁ as a forsaken forest Is.17,9; חֹרֶשׁ a shadowing thicket Ez.31,3; with ח loc. בַּחַרְשָׁה in the wood 18.23,18; pl. חַרָשִׁים 2Chr.27,4.

אר הר של pr. n. 1) a person mentioned in Ezr. 2,52 a. Neh.7,54.— 2) in אין מור ביי מור מור בי

תרשֶׁת אֶבֶּן f. cutting, carving חַרְשֶׁת cutting of stone (masonny), חַרשֶׁת רשֶׁת במינות of wood (joinery) Ex. 31,5.— 2) חַרשֶׁת הַנוֹיִם pr. n. a place in the north of Palestine Jud.4,2, situated in אָבֶץ הַנְּלִיל 9,11, wherefore it is called also בּוֹיִל הַנּוֹיִם Is.8,23.

קְרֵת (pt. p. קְרָה ) to cut, to engrave קרות על-הַלְחוֹת graven upon the tables Ex.32,16.

קרת pr. n. a forest on the mountain of Judah 18.22,5.

שָׁלֵּה (fut בְּשִׁיה , בְּשִׁיה pt. בַשֵּׁה;

inf. בשׁב, בוֹשׁב, וֹחָשׁב (חִישׁב to bind, to knot, to weave בַּעַשָּה חשֵב a weaver's work Ex.26,1 a. 28,6.— 2) to devise לַחִשֹב מַהַשָּׁבוֹת to devise cunning works Ex.31,4; hence 🌶t.: artificer; חָשָׁבַנוֹת מַחֲשֶׁבָת engines invented by artificers 20hr 21,15.- 3) to think, to imagine וּלְבָבוֹ לֹא־בֵן יַחִשׁב neither doth his heart think so Is.10,7; they imagined a mischievous device Ps.21,12.- 4) to intend, to purpose (with אַל, עַל) ואַהָם חַשַּׁבָהַם עָלַי רָעָה but ye intended evil against me Gen.50, וּמַחִשָּׁבוֹתָיו אַשֶּר חֲשַׁב אֶל־ישָׁבֵי (20; מִימָן and his purposes that he hath purposed against the inhabitants of Teman Jer.49,20; חשָבִים they think (intend) to rebel Neh.6,6.- 5) to count for, to esteem or regard as; with 5: he counteth me וַחְשָׁבֵנִי לָאוֹיֵב לוֹ as his enemy Jb 33,10; with accus.: we esteemed him חַשֵּׁבִנְהוּ נָגוּעַ stricken Is.53,4; נַיַּחִשֶּׁבֶּהָ לוֹ צְּדָקָה and he counted it to him for righteousness Gen.15,6.

Niph. בְּיִשְׁהֵ (fut. בְּיִהְיָּב ; pt. בְּיִהְיִּב וּ to be reckoned, counted, accounted קבּב לארנה לארנה

and your heave לָבֶם תְּדוּמַתְבֶּם offering shall be reckoned unto you Num.18,27. c) to be imputed blood shall רַם וַחְשֵׁב לַאִישׁ הַהוּא be imputed unto that man Lev. 17,4. - 2) to be counted, considered, esteemed הַּבָּם יֵהְשָׁב is considered wise Pr.17,28; with 3: we are counted נְחִשַׁבְנוּ כַבְּהֵמָה (considered) as beasts Jb.18,3; with גָּהָשָׁבוּ לְגָבְלִי הָרֶש : ל they are esteemed as earthen pitchers Lam.4,2; with נָחְשַׁבָתִּי עִם־: עִם יוֹרֵדִי בוֹר I am counted with them (i. e. considered as those) that go down into the pit Ps.88,5.— 3) to be of account, to be valued is בָּסֶף לֹא נָחָשַב בִּימֵי שְׁלֹמֹה לִמְאוּמָה none (of the vessels) were of silver, it was not valued in the days of Solomon 1K.10,21; בַּמָּה נֶחִשָּׁב אות wherein is he to be valued Is.2,22.

Pi. בשה (fut. בשה) 1) to count, to reckon וָחָשֵׁב אֶת־שָׁנֵי מִמְבַּרוֹ and let him count the years of the sale thereof Lev.25,27; וּאָם־מָעַט נִשְׁצַר בּשְׁנִים עַד־שְׁנַת הַיֹבֶּל וַחְשֵׁבּ־לוֹ and if there remain but few years unto the year of Jubilee, then he shall reckon with him v. 52; with קב, הָּגָי to reckon, to have an account וְחִשֵּב עִם־קנָהוֹ and he shall reckon with him that bought him ע. 50; וַלא וָחַשָּׁבוּ אַת־הַאַנַשִּׁים they reckoned not with the men 2K. 12,16. - 2) to consider, to deliberate חַשֵּבְתִּי דִּרָבֶי l have considered my ways Ps.119,59.- 3) to think, to reflect אָבְי רָעַת וֹאָרָה בּוֹרָעָת וֹאָר reflect to know this Ps.73,16.—
4) to devise V אָבִי יְחַשְּׁבוּרְעָל they devise mischief against me Hos. 7,15; אָבִי רְּהָעֵב יְהָרַע יְהָרַע יִחַשְׁב יְהָרַע יִחָּעָב וֹיִרְעָב יִּהְרַע יִהְרַע יִּהְרַע יִּהְרַעְּבְּרִּוֹ עִּבְּרִי יִּבְּרָע יִּהְרַעְּבְּרִּע יִּהְרַעְּבְּרָּע יִּהְרַעְּבְּרָּע יִּבְּרָע יִּבְּרָע יִּבְּרָע יִּבְּרָע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִּבְרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִבְּרַע יִּבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִּבְּרַע יִבְּרַע יִּבְּרָע יִּבְּרָע יִּבְּרָע יִּבְּרָע יִּבְּרָע יִבְּרָע יִּבְּרָע יִבְּרָּע יִּבְּרָּע יִבְּרָע יִּבְּרָּע יִּבְּרָּע יִּבְּרָי יִּבְּרָּע יִּבְּרָי יִּבְּרָּע יִּבְּרָי יִּבְּרָּע יִּבְּרָּע יִּבְּרָי יִּבְּרָּע יִּבְּרָּע יִּבְּרָּע יִּבְּרָּע יִּבְּרָי יִּבְּרְיע יִּבְּרָּע יִּבְּרָי יִּבְּרְי יִּבְּרְי יִּבְּרְי יִּבְּרְי יִּבְּרְיִי יִּבְּרְי יִּבְּרְי יִּבְּרְי יִּבְּרְי יִּבְּיּי יִּיִּי יִּבְּי יִּבְּי יִּבְּי יִּבְּיִי יִּבְּי יִּבְּיִי יִּבְּי יִּיּי יִּיּי יִּיִי יִּיְיִי יִּבְּי יִּיּי יִּבְּי יִּבְּי יִבְּי יִבְּי יִּיּי יִייִּי יִּיי יִּיְיִי יִּיּי יִייִּי יִּיּי יִייִי יִּבְּי יִייִּי יִייִּי יִייְיי יִייּי יִּבְּיי יִּבְּיי יִּיּי יִּיּיִי יִּיּיִי יִייּי יִּיּי יִּיּיי יִּיּי יִּיּיי יִּיּיִיי יִּיּיי יִּיּיי יִּיּיי יִּיּיי יִּיּיּי יִּייּיי יִּיּייִייִי יִּיּיי יִּיְיִייי יִּייִייי יִּייִייי יִייּייּיי יִּיּיי יִייִּי

Hithp. הְתְחַשֶּׁב to reckon oneself, to count oneself (with ב) בניים לא יְתְחַשֶּׁב and he shall not be reckoned among the nations Num.23,9.

Ch. to count, to regard Dan. 4,32.

בּיְשֶׁב m. girdle, belt Lev.8,7

יישבּרָנה pr. n. m. Neh.8,4.

מַשְׁבָּה pr. n. m.

ר בּישְׁבוֹ בּי ( ) m. computation, account, reasoning. — 2) pr. n. ancient capital of the Moabites, afterwards conquered by the Amorites Num.21,26; when conquered by Israel it was allotted to the tribe of Reuben, then to that of Gad.

קישבון (pl. הישבון m. 1) device, engine אישבנית מַחַשֶּבֶת הוּשֵׁב devices (engines) invented by cunning men 2Chr.26,15.— 2) reasoning, invention הַשְּבנוֹת but they have sought out many inventions Ec.7,29.

רה יייה אין הישביה און pr. a. of several Levites 1Chr.6,30; Ezr.S,24; Neh. 3,17 etc.

מישבנה pr. n. m.

יה איה איה pr. n. of two persons Neh. 3,10 a. 9,5.

Hiph. ਰਯੂਜ਼ਰ (pt. ਰਯੂਜ਼ਰ , pl. ם (מַחִשִּׁים) ו) to silence, to put to בּוֹלְוּיָם מַהְשִׁים וְּבְּלְ־ (ל silence (with הַלְוּיָם the Levites silenced all the people Neh.8,11.- 2) to observe silence, to hold one's peace, to he still; imp. pl. שהחם 2K.2,3; with מן: to be still, inactive החשיתי ו משוב 1 was still from [speaking] good Ps.39,3; מַחָשִׁים מִקּחָת אַנַחָנוּ מַחָשִׁים אוֹתָה we remain still (inactive), without taking it out 1K.22,3; sometimes in this sense without וֹאַמָּם פַּוֹםשִׁום אַל־וּמִעַּגְּלוּ לַלֶּבֶּת: מָן and ye are still (inactive), be not slothful to go Jud.18,9.

בן שוב pr. n. m. m.

ר בושוֹרְ Ch. (def. בְשׁוֹרְהְ m. darkness Dan.2,22.

សគ្គាឃុំក្ pr. n. m.

הַשִּׁק see חַשִּׁק.

השלק see השלק.

הִשָּׁר see הְשׁרָר.

to have need, to want הַשְּׁחַר, f. וְחַשְּׁחַ, ch. (pt. pt. m. יְחַשְּׁחַ, f. וְחַשְּׁחַ, f. וְחַשְּׁחַ, f. וְחַשְּׁחַ, spin to have need, to want אַנְחָנָא we have no need (we do not think it necessary) Dan.3,16; וְחָשְׁה חַשְּׁחָן and that which they have need of (what is necessary) Ezr.6,9.

רְשְׁחְהָּ Ch. f. need; c. הַשְּׁחַר Ezr. 7.20.

הַשִּׁלֶה see הַשִּׁיבֶה.

. חוֹשִׁים see הְיֹשִׁים

קְשִּׂיךְ (from קְשֵׁיְם) m. division, little flock; only pl. c. הַשָּׁבִּי little flocks of goats 1K.20,27.

קישָר, הְשְׁרָּרָ (nut. הְשִׁרָּרִ , תְּשֵׁרָּן הִשְּרָּ, הְשִּרָּרִי, הְשִׁרָּרִי, הְשִׁרָּרִי, הוֹשִרְּ, הוֹשִרְּ, וֹשְׁרָּרִי, וֹחְשִׁרְּ, וֹשְׁרָּ, וֹשְׁרָּ, וֹשְׁרָּ, וֹשְׁרָּ, וֹשְׁרָ וֹשְׁרָ לְּאָרִהְשְׁרָּ Doab held back the people 2S.18.16; וְלֹא חָשֵּרְ הְשָּרָרְ הְשָּרְיִי הְשִּרְּ הְשִּרְּ הְשִּרְּ הְשִּרְ הַשְּרְ בְּיִּבְיְרְ הַאְרִיבְּיְרָה... מְשִּנְי לְארִיבְיִבְּהְ... מְשִּנְי לְארִיבְיִבְּהְ... מְשִּנְי לְארִיבְיִבְּהְ... מְשִּנְי לְארִיבְיִבְּרְ הִי בְּבְּשׁי מְנִירִ לְארִיםְשְׁכוֹ רִקְ (15.20,12) בְּשִׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְנִיר בְּיִבְּשׁי מְנִיר בְּשִׁר מְנִיר בְּשִׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְנִיר בְּשְׁרִ בְּשְׁרִ בְּבְשׁי מְנִיר בְּשְׁרְ בְּשִׁי מְנִיר בְּשְׁרִ בְּשְׁר בְּבְשׁי מְנִיר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשִׁי מְנִיר בְּשְׁר בְּשִׁי מְנִיר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְנִיר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי מְבְּבְּי בְּבְשׁי מְנִיר בְּבְשׁי בְּבְשׁי בְּבְשׁי בְּבְשׁי בְּבְשׁי בְּבְשׁי בְּבְשׁי בְּבְּשׁי בְּבְּשׁי בְּבְשִׁי בְּבְּשׁי בּיּבּי בְּבְשׁי בְּבְּשׁי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּשׁי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּשׁי בְּבְּי בְּבְּיִי בְּבְּשִׁי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּשִׁי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּיי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּיי בְּבְי בְּבְּיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְי בְּבְּבְיי בְּבְיים בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְייִים בְּבְיי בְּבְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְיי בְּבִיי בְּבְיי בְּבִיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְיים בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְּיי בְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיי ב

וניד שָּבְּתִי יַחְשׁרָ וּ the moving of my lips should restrain [your grief] 16,5 (comp. v. 6); מְרְדָךְ בְּלִי persecuted without restraint Is.14,6.— 2) to spare, to forbear חַשְּרָ שׁנְאַ בְנוֹ he that spareth his rod hateth his son Pr.13,29; thou hast forborne below our sins (i. e. punished us less than our sins deserve) Ezr.9,13.— 3) to spare, to reserve (with לֹבְּעָת וֹלְבִּעָת לֹבְּעָת וֹלְ שִׁרְתְּיִ לְּעָת לֹבְּעִי אָשֶׁרְ וֹשְׁבְּתְּיִ לְּעָת לֹבְּעִי אָשֶׁרְ וֹשְׁבְּתְּיִ לְּעָת לֹבְּעִי אָשִׁר וְשִׁבְּתִּי לְּעָת לֹבְּעִי וֹשְׁרִ וֹשְׁבְּתְּי לְעָת לֹבְּיִי שִׁרִּת לֹבְּעִי אָשִׁר וְשִׁבְּתִי לִּעָת לֹבִי אִשְׁרִ וֹשְׁבְּעִי לְּעָת לֹבְּיִי אָשִׁר וְשִׁבְּתִּי לְעָת לֹבִי אָשִׁר וְשִׁבְּתִי לְעָת לֹבִי אִשְׁרִ וְשִׁבְּתִי לְעָת לֹבִי אִשְׁרִ אָשְׁר חְשַבְּתִּי לְעָת לֹבְי אִשְׁר וְשִׁבְּתִּי לְעָת לֹבְּיִי אַשְׁר וְשִׁבְּתִּי לְעָת לֹבְּיִי לְּעָת לֹבְי אִשְׁרְ וֹשְׁבְּתְּי לְעָת לֹבְּעִר וֹשְׁבְּתִי לְעָת לֹבְּיִי אַבְּנִי וֹשְׁרְ לִּעְתְּר לִבְּעִר הְשִׁבְּתִי לְּעָת לֹבְּתְּי לְעִר לִּבְּתְּי לְעִר לִּבְּתִי לִּעִר לִּבְּיִי לְּעָר לִבְּעִר לְּשִׁבְּתְי לְעָר לִבְּעִר לְשִׁבְּתִי לְעִר לִּבְעִר לְשִׁבְּתְּי לְעִר לִבְּעִר לְשִׁבְּתִי לְעִר לִבְּעִר לְשִׁבְּתִי לְעַר לִבְּעִר לִבְּעִר לְּעִבְּתְי לִבְּעִר לִבְּעִר לְּעִבְּת לִבְּעִי בְּעִבְּת לִּבְּעִי בְּנִיי בְּעִבְּעִי לִבְּעִי לִבְּעִים בּיִי בְּיִישְׁרִי לְּעִר לִבְּעִי בְּעִיבְּי לִבְּעִי בְּעִים בּיִי בְּעִבְּעִי בְּעִיבְּע בִּי בְּעִבְּעִי בְּעִיבְּעִי בְּעִיבְּע בִּעִי בְּעִיבְּעִים בְּעִיבְּעִי בְּעִבְּעִי בְּעִים בּעִיי בְּעִיבְּעִי בְּיִישְׁבְּעִי בְּיִבְּעִי בְּיִישְׁי בְּיִי בְּיִיבְּי בְּעִי בְּיִבְּי בְּיבְּייִי בְּיִּישְׁיִי בְּיבְּי בְּיִיבְּי בְּייִי בְּיבְּיי בְּיבְּי בִּיבְּי בְּיבְּיי בְּיבְּייִי בְּיִים בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבִּי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בִּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְייי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְייִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְייִי בְּייִי בְ

איף. קּשִּקה (fut. מְּחָשֵּׁהְ ) to restrain לְּאִרֵי אַרְשִׁי my grief is not restrained Jb.16,6.— 2) to be reserved דִיוֹם אָיִר וַהְשֶּׁהְ דְעָ the wicked is reserved for the day of calamity Jb.21,30.

קּבֶּי m. restraint, intermission בְּיִי without restraint or intermission, ceaselessly Is.14,6 (generally taken as the pause-form of ישָרָה, which see).

 impersonally: וְחִיּשְבָה לְכֶם and it shall be dark unto you Mic.3,6.

Hiph. הָחָשִׁיךּ (fut. קּישִּׁירָ) to make dark, to darken בְּיִבְּׁכְּיִּ he maketh the day dark with night Am.5,8; יוֹם בַּבְּּבִּי לַאָּבִי בְּבִּילִין בְּּלִירְ בְּּלִירְ בְּּלִירְ בְּּלִירְ בְּּלִירְ בְּבִירְ לַאַר בְּעַר darkeneth (confuses) counsel by words without knowledge Jb.38,2.

קישׁוְדָּ adj. dark, obscure, low, mean; only pl. מַשְׁבָּים Pr. 22, 29; Jb.38,2.

2) flg. misfortune Is.8,22; ignorance Ps.82,5.

קלים pl. m. darkness; only once fly מיכים דבים he walked in darkness (i. e. he lived in misfortune) Is 50,10.

used).— Niph. בְּהָשֶׁל to be enfeebled בַּהָשֶׁל that were enfeebled behind thee Deut.25,18.

לְשֵׁלְתְ Ch. to beat fine, to crush Dan.2,40.

ים in Ar. to shine, to glitter, whence הַשְּׁמֵל, הַשִּׁמֵל.

בים pr. n. m.

רוּשֶׂם see הַשְּׁח.

קישְׁכוֹן pr. n. a place in Judah Jos. 15,27.

וֹיְיְטֵוֹנְהְ pr. n. a station of the Israelites In the desert Num.33,29.

תּשְׁמֵל (from בּשְׁחֵל m. shining metal, electrum Ez.1,4 a. 27; once השָׁמַלֶּב 8,2.

קיים (from הַשְּׁמַנִּים) m. prop. shining, hence: noble, prince, magnate; only pl. מישׁמַנִּים Ps.68,32.

דישן to shine, to glither (בשׁם").

אָשְׁהְ (from שְׁה) m. the breast-plate

of the high-priest, set with twelve

gems arranged in four rows and

hollow within, where was deposited the oracle called אוֹרָים

באַרְים (see under אוֹרָים); more fully

called בּאָשְׁהַן וְהַיִּשְׁבַּוֹ Ex.28,29, as it

was consulted for decisions in difficult questions.

קשה (fut. קשה; pt. p. קשה; imp. f. יְבָּשְׁהָן; inf קשהָ, קשׁהָבׁ) prop. to take off, hence: 1) to draw (liquids) לַחָשׁיף מֵיִם מְגָבָא to draw water from a pit 1s.30,14; בַּחָשׂוֹף to draw fifty [vessels] בּוּרָה out of the wine-press Hag.2,16 -2) to strip off, to make bare ラピロ השַשַּה he had stripped it clean Jo. 1,7; וַיָּחֵשׂף וְעַרוֹת and he maketh the forests bare Ps.29,9.-3) to uncover, to lift up הַשָּבֶּי־שֹׁבֶּל lift up the train Is.47,2; pt. p. f. זְרַצַּק with thy arm uncovered Ez.4,7; pl. m. c. (בְחַשׁוּפֵי (בִּים בּיבִּי) אַני with their buttocks uncovered ls 20,5; fig. קַדָשוֹ אָת־וְריצַ אָרִשוֹי the Lord hath uncovered (i. e. manifested) his holy arm Is.52,10 —For בַּשְׁבֵּי 1 K. 20, 27 see חַשָּׂיִר

Pi. אֲמֶהְ to fasten together, to fillet מְתָּה אֹרְה and he filleted them Ex.38,28.

Pu. קְּשֶׁק (pt מְחָשֶׁק) to be bounc

together, to be filleted מְּחֶשְׁקִים filleted with silver Ex.27,17 a. 38,17.

m. desire, delight, pleasure בְּשֶׁרְ חִישְׁקִּ the night of my pleasure Is.21,4.

ר קישְׁקְ a. אָשְׁרָם m. fillet, junctionrod; only pl. הַשְׁקִים Ex 27,10, etc.

קייה m. spoke (of a wheel); only pl. sf. הְשְׁקִיהֶם their spokes 1K. 7,33.

דשׁר to gather, to unite, whence חַשְׁרָה, חְשָׁרָה.

קשר m. nave (of a wheel); only pl. sf. השריהם their naves 1K. 7,33.

ק ה gathering, denseness; only c. מְשְׁרֶת־מַּוֹם gathering of waters 2S.22,12 (some interpreters render this phrase 'dark waters', reading מַשְּׁבָת after Ps.18,12).

발발지 to be dried up, withered. 발발집 m. dry grass, hay, stubble Is 5,24.

תְּלֵים 1) adj. broken; only pl. בְּלֶים חַתִּים the bows of the mighty men are broken 18.2,4; fig. dismayed, terrified מַבּוֹיִם הַאִּיה הַשָּׁה wherefore have I seen them dismayed Jer. 46.5.— 2) m. הְּחָהָם who is made to be without dread Jb. 41,25; sf. מְהַבֶּם the dread of you Gen.9.2.

תה pr. n. Heth, son of Canaan Gen. 10,15, ancestor of תה בַּלָי 23,3, a

tribe dwelling in the vicinity of Hebron; gent. קְּהָי descendant of Heth, coll. Hittites Jos.11,3, pl. חָהָים the Hittites (בּבְּי חַת בְּּבִּי הַרָּבְּי הַרָּבְי הַרָּבְּי הַרְּבִּי הַרְּבְּיִי הַרְּבְּיִי הַרְּבְּיִי הַרְּבְּיִי הַרְּבְּיִי הַרְבִּי הַרְבִּי הַרְבִּי הַרְבִּי הַרְבִּי הַרְבִּי הַרְבִּי הַרְבְּיִי הַרְבְּיִי הַרְבִּי הְרִבּי הַרְבִּי הַרְבִּי הְרִבּי הַרְבִּי הַרְבִּי הְרִבּיי הְרִבּיי הַרְבִּי הְרִבּיי הַרְבִּיי הְרִבּיי הַרְבִּיי הְרִבּיי הְרִיי הְרִבּיי הְרִיי הְרִיי הְרִיי הְרִיי הְרִיי הְרִייי הְרִיי הְרִייי הְיּייי הְיּייי הְיּייי הְיּיי הְיּייי הְיּייי הְיּיי הְיּיי הּרְייי הְיּרְייי הְיּייי הְיּייי הְיּרְיייי הְיּייי הְיּייי הְיייי הְיּייי הְיייי הְיּייי הְיּיייי הְיּייי הְיּייי הְיּיייי הְיּייי הְיּייי הְיייי הְיּייי הְיּייי הְיּי

קרָת (fut. הַחָּתָּר, sf. הְחָהָר; inf. הַחָּתָּר, l) to take, to seize קּחָהָוֹן וְחָבְּרּ he shall take (seize) thee and pluck thee out Ps.52,7.— 2) to gather, to rake קיבור לי מיקוד to rake fire from the hearth Is. 30, 14; ווֹיִלְהָר אִישׁ אָשׁ בְּחִיקוֹ can a man gather fire in his bosom? Pr 6, 27; לַרְרִאשׁוֹן thou gatherest coals of fire on his head Pr.25,22.

קּהָת (from הַחָּחָ) f. fear, terror; c. מְּלְהִים the terror of God Gen. 35.5.

תתול (from חָתֵל) m. bandage.

תְּחָתְת (redupl. from חַחָה) m. terror; only pl. הַתְּחַתִּים Ec.12,5.

יְחָת, f. חָתִים gent. of חָת, which see.

הְתְּית f. terror הְתִּית הְתָּית which caused terror Ez.32,23; sf. הַתִּיתָם 26,17.

קה to cut, in Ch. to decide (Kal not used).— Niph. אָרָעים נְּחָפַּר עַלֹּי עַכְּיִים שְּבְעִים שְּבְעִים שְּבְעִים שְּבְעִים שִּבְעִים שִּבְעִים שִּבְעִים שִּבְעִים שִּבְעִים שִּבְעִים שִבְּעִים seventy weeks are determined upon thy people Dan. 9.24.

to wrap, to swaddle (Kal not used).— Pu הְתַּל a. Hoph הָּחָתַל (inf. הְהָתָּל לֹא הָמָלַםתּ וְבָּחָתָל לֹא הָמָלַםתּ לֹא הָמָלַםתּ לֹא הָמָלַםתּ לֹא לֹא הַמָּלִם thou

wast not salted at all, nor swaddled at all Ez.16,4.

הַקְּלָּה f. swaddling cloth, bandage. הַרְלָּה pr. n. a place in Syria.

מתם (fut. בֹחַתָּב) 1) to seal בֹחַתָּבָ מער ערים and I sealed it, and took witnesses Jer.32,10; בתחתם and she sealed them with bis seal 1K.21,8; הַּהָּמֵר בְּטַבּעַ ז הַשְּׁלֶּה and seal it with the king's ring Est.S,S; pt. p. בתרם a) that which is sealed, a sealed document াম that which was sealed Jer. 32,11; ועל הַחַתוּם and on the sealed document Neh.10,1. b) a person undersignd, one whose seal is affixed וַעַל הַחַתוּמִים and those whose seal was affixed Neh.10,2.-בּרִב הַדָבָרִים close סָתם הַדָּבָרִים shut up the words and seal (close) the book Dan.12,4; seal up the law הַתם תוֹרָה בִּלְמְדֵי among the disciples Is.8,16; בַּלּ־שָּׁדָם נַחָתּים לֶדַעַת בַּל־אַנִשִׁי מַעַשְּהוּ he sealeth up (i. e. he binds) the hand of every man, that all men of his creation may know [him] אָן אָנְשִׁים וּבִמֹסֶבֶם אָן אָנָשִׁים וּבָמֹסֶבָם לָּבָת אָן אָנָשִׁים וּבָמֹסֶבָם then he openeth the ears of men and sealeth (closes) it with their warning 33,16; בָּעַר he sealeth up around בּבָבִים יַחָתּם the stars Jb.9,7; מַנְיוֹן חָתוּם a sealed (closed) fountain Cant.4,12.-לַחָתם חֲזוֹן וָנָבִיא to complete בַּחָתם בַּזוֹן to complete the vision and prophecy Dan.9,24; אַתָה חֹתָם מְּכִנִית thou

art complete in perfection Ez. 28,12.

Niph. בְּלֵבְעת to be sealed בְּלֶבְעת הַבֶּלֶבְ קֹבְילֵם twas written and sealed with the king's ring Est.3,12; inf. בַּלְבָּעת 8,8.

Pi. חַהָּה to close, to shut up, to hide מְׁמָם הָהְנוֹץ by day they shut themselves up Jb.24,16.

Hiph. הַחְהָּלִם to close, to stop אוֹ הַחְהָים בְּשֶׂרוֹ מִזּוֹכוֹ or he stop his flesh from the issue Lev.15,3.

חוֹהָם see חֹתָם.

בתם Ch. to seal.

חוֹתֶם f. seal (= הֹתֶנֵת).

to bind, to make an alliance, אַהָנָה , חֹהָנָה , חֹהָנָ , יַּהְנָּה , חַהָּנָה , הַּהַנָּ

קרָנִים (c. יְחַהַיִּ pl. m. 1) bridegroom Ps.19,6; fig. מוֹחָלְיִם a bridegroom of blood, i. e. a child allied to God by the blood of circumcision Ex.4,25.— 2) son-in-law יְחָהְנִים הַּמֹחְלֵי Samson, the son-in-law of the Timnite Jud 15,6; pl. s/ יְרָנִייִ רְנִיתְיי בְנִיתְיי בְנִיתְיי הַנִּיתִיי his son's-in-law, who married his daughters Gen.19,14.—3) a relative by marriage 2K.8,27.

תֹק (prop. pt. of חַתַּן) m. fatherin-law Ex.18,1; sf. חֹתָנָה v. 6, יותנו v. 7.

קּבְּה f. nuptials, espousals; sf. הַתְבָּה הַנְתֹּי Cant.3,11.

תְּנֶתְ (prop. pt. f. of חַתְּן f. motherin-law; sf. בחַתות Deut.27,23.

קַרָהְ (= קְּיַהְיָּ, fut. קֹּאַתְיַ) to take away, to catch, to seize Jb.9,12.

קרף m. robbery; concretely: robber בֿקהָף הָאָרָר she lieth in wait like a robber Pr.23,28.

קתר (fut. הַחְלוֹי) ווֹ to dig, to break into (with ב) Ez.8,8; אָם בַּחְתְּרוֹּ בִּשְׁאוֹי (though they dig into hell Am. 9,2; with accus.: חַתר בַחשָּׁךְּ בַּתִּים in the dark they dig through (break into) houses Jb.24,16. – 2) to row (with oars) Jon.1,13.

Noph. אַפָּן (fut. אַפָּרוֹף, pl. אַפְּרוֹף) 1) to be broken, crushed מַנְאָם בּרוֹף בּיִנְים Ephraim shall be broken, that it be not a people Is.7,8; אָרָקְתִי לֹא תִחְת shall not be crushed (abolished) Is.51,6.– 2) to be dismayed, confounded, afraid אַרְבָּרָתְּי לְּאָ תִּחָתְּ be not dismayed before them Jer. 1, 17; אָרָתְר אַרְאָרָ הַּ הְּשִׁר נְחָת הוּא Jer אָרָבָרָתְי עִמִי נְחַת הוּא he will not be afraid of their voice Is.34,4; אָרָתְר הוּא אָרָבְּרָר הוּא אַרָבְּרָר הוּא Jer 21,13, אָרְבִּר הוּא Jb.21, אוֹר הוּתְר בּרַר הוּא Jer.21,13, אָרְבִּר הוּא Jb.21, וּחַת אָרְבָּרְרָר הוּא Jer.21,13, אָרְבִּר הוּא Jb.21,

Pi. חַחָּתְה to be crushed, broken בְּשְׁהּוֹתְם every one of their bows is broken Jer.51,56.— 2) to scare, to terrify הַחַלְּבוֹת thou scarest me with dreams Jb. 7,14.

Hiph. הַחָּת (fut. הַחָּתוֹיָת) 1) to break הַּהְתּוֹיְת יִּהַרְּלוֹית בַּהְתִּוֹיְת the yoke of his burden... thou hast broken Is.9,3.— 2) to cause to be dismayed, to confound, to terrify בַּיִיבְיבְּי אֶת־עִיבְּי אֶת־עִיבְּי וֹיִנִייִבְּן I will cause Elam to be dismayed Jer.49,37; בְּבִיהֶּם lest I confound thee before them 1,17; הַחִיבּן Hab.2,17 for יְחִיבוֹי will terrify them.

תת m. 1) terror Jb.6,12.— 2) pr. n. m. 1Chr.4,13.

10

בי the ninth letter of the alphabet, called Teth מִים, from לְּבָּי to twist, because in ancient Hebrew and Phenician writing it represents the outline-form of a

basket. As a numeral  $\mathfrak{D}=9$ ,  $\mathfrak{B}=9,000$ ; the numbers 15 and 16 are written  $\mathfrak{D}=(9-1-6)$ ,  $\mathfrak{D}=(9-1-7)$  for  $\mathfrak{I}$  and  $\mathfrak{I}$ , which enter into the composition of יהוה, the most

sacred name of God.

בּה Ch. (= Heb. בים) to be joyful, with יש over Dan.6,24.

NOND see NiD.

בים Ch. (= Heb. בים) adj. good, agreeable.

፲፱፻. ^ ፲፱፻፫ pr. n. m. Is 7,6; Ezr.4,7•

m. head-band, turban, tiara; only pl. טְבוּלִים Ez.23,15.

אַבּוּר m prop. navel (comp. Talm. מְיבּוּר), hence: height, summit יְרָיִם מֵעָם שַבּוּר הָאָרֶי they come down from the height of the land Jud.9,37; ישָׁבִי עַל שַבוּר הָאָרֶי who dwell on the height of the earth Ez.38,12.

רבים (inf a. imp. בַּיְבְיּי) to slaughter, to kill; pt. p. בַּיִבְים Deut.28,31.

תְבָשׁ (pl. יְחָבְשׁ) m. 1) cook (prop. slaughterer) 18.9,24.— 2) executioner, body-guard (who in the East acts as an executioner) בַּבְּחָים Gen.37,36 or בַּבְּחָים Jer.39,9 chief executioner, captain of the dody-guard.

רבי Ch. same as Heb.; def. pl. בּבְיי איָתבְיַט captain of the body-guard Dan.2.14.

지크맞, ^ 미크막 (sf. 리디크막) m. 1) slaughter, killing of cattle Is.53,7; hence: slaughtered cattle, meat 미크막 미크막 and slaughter cattle for meat Gen.43,16; fig. massacre Is.34,2.—
2) pr. n. son of Nahor Gen.22,24.

קַבְּחָת f. female cook; only pl. מַבְּחָת 18.8,13.

קּבְּטְּיָנִי (בּּחְבַּשֶּׁיְּגִּי sf. יְּמְבְּטְּיִנְי f. slaughter Ps.44,23; hence: killed flesh אָת מִבְּחָתִי אֲשֶׁר מְבַחְתִּי he flesh that I have killed 18.25,11.

קרַת pr. n. a city in Syria 1Chr. 18,8, for which in 28.8,8 המַבָּ

לְשָבֵל (fut. יְשָׁבֵל; pt. מַבֵּל to dip, to immerse, to bathe יְשָבֵל בַּחָבָּי and dip thy morsel in the vinegar R.2,14; יְנִלוֹ בַּשְּׁעֵן רַנְלוֹ and he shall bathe his foot in oil Deut. 32,24; intr. to dip oneself בַּיְבָרֵן שָּבַע בְּשָׁמִי בַּיִּמִי בַּיִּמִי מַ and dipped himself in the Jordan seven times 2S.5,14.

Niph. לְבָבֶּל to be dipped, immersed Jos.3,15.

מבליהה pr. n. m.

עֲבֶעָ (fut. עֲבַעִי, ז הַשְּבָעָה Ps.69,15)

prop. to press in, to impress, hence: to sink בְיִטְבַע יִרְמְיָהוּ בַּטִים and Jeremiah sank into the mire Jer.38,6; שְּבֶעוֹ בְּעָרֵץ שְׁעְרֵיהְ her gates are sunk into the ground Lam 2,9; הַאָבֶן בְּמִצְחוֹ and the stone sank into his forehead 18.17,49.

Pu. ਪ੍ਰਦੇ to be sunk, immersed, drowned Ex.15,4.

Hoph. אַבְּיִךְ to be sunk הְּמְבָּעוֹ דְּנְיִךְ thy feet are sunk in the mire Jer.38,22; of foundations: to be settled, fastened בָּבִין בַּרְנִים אַבְעָרְ before the mountains were settled Pr.8,25; עַל־מָה אָדְנֶיהָ הָטְבְעוּ whereupon are its foundations fastened ? Jb.38,6.

שבעות pr. n. m.

תְבְּעִית (sf. יְחָבְּטִי, pl. מְבְּעִית c. חַבְּעִית (sf. יְחָבְטַי, pl. מְבָּעִית (מְבַּעִית הַמְּטָּר, hence: 1) signet-ring הַמְּלֶּר and sealed it with the king's signet-ring Est. 8,10.— 2) ring בַּבְּעִית הַבְּיִים and he put in the staves into the rings Ex.37,5.

זבר to project, whence מבר

אָבְרְפּוֹן pr. n. father of Benhadad king of Syria 1K.15,19.

קבּת pr. n. a city in Ephraim Jud. 7,22.

תבת m. the tenth month of the Hebrew year (corresponding to December-January) Est.2,16.

קיהרית, יְּמְהֹרְי, מְהֹרְי, מְהֹרְי, מְהֹרְי, מְהֹרְי, מְהֹרִית, וּמְהֹרִית, וּמְהֹרִית, וּמְהֹרִית, וּמְהֹרִית, וּמְהֹרִית, וּמְהֹרִית, וּמְהֹרִית, וּמְהֹרִית, adj. clean, not soiled Zch.3,5; of gold: pure, unalloyed Ex.25,11; in a religious sense: not profane, not polluted Lev.7,19, etc.; hence of animals permitted for food Deut. 14,11; in a moral sense: pure, clean, honest בוֹבְּי מְבִּירִים a pure heart Ps.51,12; מְבִּירִים he that is clean of hands Jb.17,9; מְבִּירִים מְבִּירִים pure of eyes Hab.1,13; מְבִּירִים מִבּירִים pure of eyes Hab.1,13; מְבִירִים מִבּירִים pure of eyes Hab.1,13; מְבִּירִים מִבּירִים pure pure are pleasant words of pure are pleasant

words); as a n.: מְדֶרְרֵילֵב pureness of heart Pr.22,11.

(akin to בְּאֵינְבוֹּאָטְרָ; imp. מְטָרֵּל prop. to shine, hence: to be clean קאָוֹבוֹאָטְרָן wash and be clean אַרָּאָינְל וְאָטְרָּל pure, sinless יְבָשְּׁלְלְּיִל מַחַשְּׁאָרִי I am pure from my sin Pr.20,9; מְבָּרַל purge me with hyssop, and I shall be clean Ps.51,9.

Pu. אַהָּי to be cleansed; pt. f. אָרֶץ לֹא מְשׁהְרָה a land that is not cleansed Ez.22,24.

קּעָעֶם m. 1) purity, clearness בְּעָעֶם הַלְּטְרֵה as the heaven itself in clearness Ex.24,10.— 2) purification וְמֵי מְהַרָּה the days of her purification Lev.12,4 a. 6.

יתְּבֶּרְ m. brightness, glory הְּבֶּיְרָ thou hast made him to cease from his glory Ps.89,45. Acc. Aben Ezra and Kimchi the מִבְּרָר and the Dagesh in the מִבְּרְר from הַבְּרְר being for יְחָבְיְר from הַבְּרָר; the Eng. Bible renders the above passage accordingly: thou hast made his glory to cease.

קּהְרָת (c. מְהָרָת f. purification הַּמְּהָרָת רַבְּּמְרָת הַמְּהָרָת הַמְּרָת מוֹנְה בּמְרָת הַבְּרָת הַבְּיִים הַבְּיִם הְבִּים הַבְּיִבְּיִם הְבִּים הְבִּים הַבְּיִם הְבִּים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הּבּים הּבּים הבּיב הבּיב הבּיב הבּיב הבּים הבּיב הבּיב

מאמי acc. Fuerst; to drive.— Pi. redupl. אם טאים to sweep away מאמתיה בְּמַשְאָםי and I will sweep it with the besom of destruction Is.14,23.

בוב 1. (3 pl. אָבוֹיך; for fut. is used the form יַטְבּי from יַטְבּי to be good, well יַטְבּ אַבְּיִּרְ how good are thy tents Num.24,5; of the heart; to be merry יַטְבּ בְּיִוֹּרְ בַּיִּיִן when the heart of the king was merry with wine Est. 1,10; with לֹי: to be well יַטְבּ בְּיָבוֹי that it may be well with you Deut.5,30; before בֹי: better than מַבּיִבוֹרָ מְיֵנוֹ how much

better is thy love than wine! Cant.4,10; אָן מִיּשְׁרָה then it was better with me than now Hos.2,9; with יצי to be pleasing, to please בּמְשֶׁר מוֹב בְּעִינְי if it please the king Est 3,9; with בְּעִינְי to seem good יַבְּעִינְי to seem good in his eyes 2S. 15,26.

Hiph. בְּמִיכָּה (fut. מְמֵיכָּה 1) to do well, to do good בְּמִיכָּה and we will do thee good Num.10,29.—2) to make good, beautiful מַמְכָּה they have made goodly statues Hos.10,1; as adv.: הֵימִיכָּי play sweetly Is.23,16 (Eng. Bible: make sweet melody); בְּמִיבִּי that go well Pr.30,29; הַמִיבִי thou hast done well 2K. 10,30.

מוֹבָה f. מֹבִים, מיֹבִים; f. מיֹבָה, c. מֹבָת, pl. מֹבִת, מֹבָת adj good (in various senses, accord ing to the nature of the object): a good piece Ez.24,4; בתח מיב מים good (pure) gold Gen.2,12 good (fair) countenance מַרָאָה מוֹב Dan.1,15; טוב למאַכַל good (tasty) for food Gen.2,9; בשוֹרָה מוֹבָה good tidings 2S.18,27; שֶׁבֶל־מוֹב good sense Pr.13,15; במב a merry heart Ec.9,7; בור מוב good (moral, virtuous) way Jer.6,16; בים מי a good (joyful) day Est.8,17 (hence in later Hebrew: holiday, festival); good (advanced) old age Gen.25,8; this adj. frequently occurs in the construct state with the object modified: מיב עוו he that hath a good (benevolent) eye Pr. 22, 9; מוֹבַת מַרָאָה of good (fair) appearance Est.2,3; אָשָרּא a woman of good sense מוֹבַת־שֵּׁבֵל (a sensible woman) 18.25,3; with ילפגי or לפגי: pleasing אָם מוֹב if it be pleasing unto thee (if it please thee) to come Jer.40,3; מוֹב לָפְגֵי הָאֱלֹהָים whoso is pleasing before (i. e. whoso pleaseth) God Ec.7,26; with D: petter than מיב שֶבֶּן מיב a [good] name is better than precious ointment Ec.7,1; ...ם בנו עבור... better for us to serve... than to die Ex.14,12; sometimes in the comparative sense before יבי פּי־הָשַּהָם: there is nothing better for me than that I should escape 1S.27,1; as adv: well אָם יִנְאָרֶדְ טִיב יִנְאָל if he will redeem thee, well, let him redeem R.3.13.

 (prosperity) Ps.25,13; בּבְּל מֹב אָבְל נוֹ eat of the good (i. e. to enjoy happiness) Pr.13,2; בְּאָה בְּמִיב Ps. 4,7 or בְאָה בְּמִיב Ec.2,1 to see good (i. e. to prosper); בְּיִב בְּנִיב בְּמִיב הָּנִים for our good (happiness) Deut 6,24; בְּיִוֹם הָּנִיה בְּמִיב in the day of prosperity be joyful Ec.7,14.—3) pr. n. a region beyond the Jordan Jud.11,3; 28.10,6.

מוֹב מים m. 1) goodness מוֹב מִעם goodness of taste (good judgment) Ps.119,66; of the benignity of God: לְמַעַן מוּכָהְ for the sake of thy goodness 57,7; concretely: the goodness of the land (i. e. its best products) Is. 1,19.-2) fairness, beauty, elegance the fairness of her neck (her beautiful neck) Hos. 10,11; מַה־מוּבוֹ וֹמַה־יָפִיוֹ how great is his elegance, and how great is his beauty Zch.9,17.- 3) joy joy of the heart, gladness Is 65,14.- 4) good, fortune, well-being לא יָחִיל טוּבוֹ his good (his fortune) shall not be stable לא בְיָרֶם טוּבָם; 15.20,21 לא בְיָרֶם טוּבָם their fortune is not in their hand 21,16; בַּטוּב ים מעלץ קריה in the wellbeing of the righteous (when it goes well with them), the city rejoiceth Pr.11,10.

מוֹב אַדוֹנְיָה pr. n. m. 2Chr.17,8.

; מוֹבָתֶּךְ , מוֹבְתָּר , פוֹבֶת (c. מוֹבְתָּר ; sf. מוֹבְתָּר , מוֹבְית , מוֹבִית , pl. מכוֹת , מוֹבוֹת (מבוֹת , מוֹבוֹת , prosperity, bounty בַּרְבוֹת when prosperity

increaseth, they are increased that enjoy it Ec.5,10; מוֹבֶה day of prosperity 7,14; שָׁנַת שובַתָּדְ the year of thy bounty Ps.65,12; 기왕구 דבים to see good, i. e. to enjoy prosperity Jb.9,25, etc.; אָבַל בַּשוֹבָה to eat in prosperity, to enjoy prosperity 21,25.- 2) happiness, peatitude אָמַרָתִי אָתַּר שִּיבָתִי thou [my soul] hast said unto the Lord, thou art my Lord: my happiness is not without thee Ps.16,2 (acc. Stb. מֹבֶתִי is here a poetical appellation of the soul, and he renders the verse: thou, O my happiness, sayest unto the Lord, thou art my Lord, there is none above thee). - 3) good, goodness, kindness עַשֶה מיבָה to do good Ex.18,9; השיב טובה to requite good 1S.25,21; ישַלְמוּנִי רָעָה they rewarded me evil for good Ps.35,12; תָּבִין בְּטֹיבָתָה thou hast prepared of thy goodness for the poor Ps.68,11; remember for זָבֶרָה־לִּי אֱרֹהַי לְטוֹבָה me, my God, for good Neh.5,19; to speak fair words, to speak kindly Jer. 12,6; 52,32.

persons Zch.6,14; Neh.4,1, etc.

קָרָה (3 pl. קְיוּ) to twist together, to spin, to weave טְוּה אָת־הָעוִים they spun goats' hair Ex.35,26.

 house Lev.14.42; בּהֶּרְבַּיְתְּשֶׁרְבַּיְתְּשָׁרְבַּיְתְּשָׁרְבַּיִתְּבָּיתְ he wall that ye have daubed with plaster Ez.13,14; //g. מְרָאֹרָתְ הַבְּיַ he hath daubed over (shut) their eyes, that they cannot see Is.44.18.

קברים (from אָשׁ) f. pl. bands, fillets (ornaments for the forehead or arm; comp. Talm. and Targ. אָבָּיִים Ex.13,16; Deut.6,8 a. 11,18; later: prayer-fillets, phylacteries (amulets worn by Jews on the forehead and the left hand at the morning prayers, now called אַבְּיִין, from הַבְּבָּיִה 'prayer').

to move forward (comp. Ch. by to walk, to march).

Hiph. הַטְּיִל (fut. יְשִיל, ap. יְשָׁיל to throw, to east forth בַּיָשֶׁל שַׁאוּל and Saul threw the spear 18.18.11: אַהָּבֶּם מִצַּל and I will east you out of this land Jer.16,13; עֵל־פְּגִי אַ הַיּאָר I will east thee forth upon the field Ez.32,4; הַאָּר יְלָנִי אָלְיִי אָר מַוֹּ and cast me forth into the sea Jon.1,12; fig. of the wind: to send out a great wind 1,4.

Hoph. הומה (fut. רייםר, once ייםר to be cast, to be cast down את הגוֹרֶל the lot is cast into the lap Pr.16.33; יייבר רא־יוּיםר though he fall, he shall not be utterly cast down Ps.37,24; מורע מורע של הוא ווֹרְעוֹי wherefore are they cast down, he and his seed? Jer 22,28.

Pi. redupl. שְלְמֵל (pt. לְמַבְּלְמֵלְ to fling forward, to throw or thrust about מַלְמֶלְה נְבֶר the Lord will thrust thee about with a mighty throwing Is.22,17.

in Ar. to cover around, to bind about, whence by redupl. מֹשְׁבּוֹת.

1) to turn around, to surround, to enclose around.— 2) to arrange, to put in a row.

מוּר (pl. מוּרִים מוּרִים, c. קרִים מוּרִים) m.

1) wall, enclosure Ez.46,23.— 2)
row Ex.28,17 (of gems); 1K.6,36
(of beams); 7,12 (of hewn stones),
etc.

THE Ch. m. mountain, height Dan. 2,35.

מווש (fut. יְטוּשׁ) to fly swiftly, to dash בְּנָשֶׁר יְטוּשׁ עֲרֵי־אֹבֶל as the eagle that dasheth upon his food (prey) Jb.9,26.

Ch. adv. fasting, without food אַרָת מְינָת and he passed the night fasting Dan.6,19.

וֹתְיֵבְ to stretch, to extend (Kal not used).

Pi. הְשְׁחָשִׁ (with addition of las in הְשְׁחָחִשׁ from הְשְׁי to stretch; only pt. pl. c. מְשְׁי as those stretching the bow, i. e. bowmen, who keep at a certain distance from the mark Gen.21,16 (Eng. Bibl: as it were a bowshot, i. e. the distance of a bowshot).

ילים (from מְחַבּן) m. mill, hand-mill the young men bare the mill Lam.5, 13 (Eng.

Bible: they took the young men to grind, as if 기가 were inf.).

יִמְחוֹר see מְחוֹר.

218

reins, kidneys; poet. the inward parts, kidneys; poet. the inward parts אָמֶת חְבִּשְׁחֹת בַּמְחוֹת הַבְּעָּח לָּיִת נְשִׁחֹת שָׁרִי עָת בַּמְחוֹת הַבְּעָח לֹית who hath put wisdom in the inward parts? Jb.38,36.

מחר acc. Fuerst: to burn; Ges.: to breathe hard (as in Syr.).

קרים (from מחר m. only pl. מְחרִים, c. מְחרִים ulcers, boils (others: swellings caused by straining oneself at stool, piles) 18.6,11 a. 17; in Deut.28,27; 18.5,9; 6,4 a. 5 it occurs in Kri for Ktib מָבְּרִים (see אַבָּרִים).

קיף (from קיף) m. plaster on a wall Ez.13.12.

שיט m. loam, clay Is.41,25; Nah. 3,14.— 2) mud, mire לְּטִים הוצית as the mire of the streets Zcl. 9.3 טִינָא Ch. m. loam, clay; def. מִינָא

Dan.2,41.

מירה (c. מִירֹה; pl. מִירָה) f. wall round a place, enclosure (same as מוֹר בּוֹר (בּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר (בּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר בּוֹר (בּוֹר בּוֹר בּיים בּוֹר בּיוֹר בּייִים בּיִים בּיוֹר בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיוֹר בּייִים בּיִים בּיִים בּיִים בּייִים בּיִים בּייִים בּייִים בּיִים בּייִים בּייים בּייים בּייים בּיים בּייים בּייים בּייים בּיים בּייים בּיים בּייבים בּיים בּיים בּייבים בּיים בּיים בּייבים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיי

25,16; Num.31,10.

50 Ch. m. same 28 Heb.

אָבָא to patch, to cover with spots; pt.p. אוֹם patched, spotted Gen.30, 32; Ez.16,16.

Pu. Pu to be patched, clouted: pt. אַבְּשׁׁתְ וּמְשְׁבְּאוֹת וּמְשְׁבְּאוֹת clouted shoes Jos.9,5.

רֵיבְ pr. n. a city in Judah 1S. 15,4 = מֵלֵם Jos.15,24.

מלה to be young, whence מָלֶים and יִטְלִי

ក្នុង (c. កង្ក) m. young lamb Is.

65,25; מְלֵה חְלֶב a suckling lamb 18.7,9.

למלה by redupl. from למלה (מול throwing, harling Is.22,17.

 $\ddot{\phi}_{p}$ ים ( $\dot{\phi}_{p}$ ים m. only pl.  $\ddot{\phi}_{p}$ ים  $\ddot{\phi}_{p}$ ים young lambs Is.40,11.

עלל I. to drop, whence שלל.

וו. to overshade, to cove ( kin to אָבֶל II.). – Pi. אָבָל to cover אָבֶל וּיִשְּׁלְבֶּנוּ וִישִּׁלְבָּנּוּ he built it and covered it Neh.3,15.

to enjoy shade, to have shadow קּבְּלֵל הַיִּית בָּרָא the beasts of the field had shadow under it Dan.4.9.

יִּטְלָאִים pr. n. see מֶּלֶם.

אָם מְּלְם מְּלְם pr. n. m.

Niph. אֹבְיהָ (1 pl. קּמְינוּ fe אַבְּיהָ לְּמִינוּ Jb.15,3; 2 pl. אַבְּיהָ , one בּמְינוּ Jb.15,3; 2 pl. אַבְּיהָ , one בּמְינוּ לְצִינְיכָּם Lev.11,43) to defile one-self, to be unclean (in a moral and religious sense) Num.5,13; Hes.5,3; אַבְינָהְ שִּינוּ לְנִינְיכָם we are unclean (i. e. wicked) in your eyes Jb.18,3.

Pi. እኳኮ (fut. እጕኮ ; inf. እጕኮ 1) to defile Ez.5,11; of a woman: to dishonor, to violate her Gen.34,5. - 2) to pronounce unclean (in a religious sense) Lev.13,8.

Pu. אבְּיִם to be defiled Ez.4,14.

Hithp. אבְּיִם (fut. אבְיִם', pl. אבִים')
to make oneself unclean Lev.
21,4.

Hothp. **সমু**ত্র to be defiled Deut. 24.4.

אָרָהְיָּר, נּ. אּמְהַיְּי, pl. מְּמָהְיּר, נּ. הַּמְּמָרְיּ, c. הַּמְּמָרְיּ, adj. unclean (in a religious or moral sense) Lev.5,2; 13,45; Jb.14,4; בְּיָבֶרְיִּ אָבְּיִי שְּבְּרִי, מּ a man of unclean lips Is.6,5; מַמָּתְ הַשְּׁמַרְ of an unclean name (i. e. of ill repute) Ez.22,5.

קבאב f. uncleanness Mic.2,10.

תְּמָלֵּת (c. מְמָאַת ; pl. מְמָאַת f. uncleanness, impurity Lev.5,3; of a menstruating woman: בְּטְמָאַת נְדְתָּה as the uncleanness of her separation 15,26; in a moral sense: הַמְמָאַת רָנוֹ וִשְּרָאֵל the unclean spirit Zch.13,2; ישִרְאֵל רְנִי יִשְרָאֵל the uncleanness (the sins) of the children of Israel Lev.16,19; concretely: unclean thing אַבְּל בְּל־שָּקְאָה neither eat any anclean thing Jud.13,7.

קבְיהָ – אּמָהָ. – Niph. הּמְּהָוֹ (1 pl. איִרְהָי, 2 pl. הַמְמָרְנוֹ to be unclean, to be defiled; but see Niph. of אָמָרָנוּ.

ן (fat. מְשִׁרָּיִ pt. p. מְשִׁרָּיִ pt. pt. מְשִׁרָּיִ pt. מְשִׁרָּיִ pt. מְשִׁרָּיִ pt. מְשִׁרָּיִם נְיִם מִינִים מִינִים מִשְׁרָּיִם מִינִים מִשְׁרָּיִם מִינִים מִשְׁרָּיִם מִינִים מִשְּרָים מִשְׁרָּיִם מִינִים מִשְׁרָּים מִינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִּינְים מִּינְים מִּינִים מִינִים מִּינְים מִּינִים מִּינְים מִּינִים מִינְים מִינְים מִּינְים מִּינִים מִּינְים מִּינִים מִּינְים מִּינְים מִּים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינְים מִּינְים מִּים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינִּים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּינְים מִּים מִּינְים מִּינְים מִּים מִּינְים מִּים מְינִים מִּים מְיבְּים מִּים מִּים מִּים מְּים מִּים מִּים מִּים מְיים מִּים מְּים מִּים מִּים מְינִים מְיים מִּים מְינִים מְּים מְּים מְּים מְּים מְּים מְּים מְינִּים מְּים מִּים מְּים מְיבְּים מְּים מְינִים מְינִּים מְינִים מְּים מְּים מְּים מְּיבְּים מְּים מְּים

ceal, to bury בְּלֵחָת the sluggard hideth his hand in his bosom Pr.19,24; יחוד בּצַלְחַת and he hid (buried) him in the sand Ex 2,12; בְּלֵחַת a hidden untimely birth Jb.3,16; בְּלֵחַת הַבְּלְּתְ בֹּחַל בְּלֵחַת נְּלִי לְּטְכוֹן בְּחָב לִי מַנוֹן בִּחָב to hide mine iniquity in my bosom 31,33; of a snare or net to lay secretly יְלִי בַּחַל they concealed (secretly laid) a snare for me Ps.142,4; in the net which they hid (laid secretly) 9,16.

Niph. נְטְבֵוֹ (inf. נְטְבֵוֹ) to hide oneself Is.2,10.

Hiph. הָּמְמִין (fut. נַמְמִין) to hide, to preserve 2K.7,8.

ສານ to knot, to twist.

እጋኒ m. basket Deut.26,2; sf. ጓሏነው 28,5.

קְבָּיְ to be dirty, soiled (Kal not used).— Pi. אָבָיְ (fut. אָבִייִי) to soil, to defile Cant.5,3.

קּעָה (= אָּעָה) to wander about, to go astray; only Hiph. הְמָעָה to lead astray Ez 13,10.

קַעָם (fut. מְעָם; imp. pl. מְעָם; inf. מַעָם; to taste, to try טְעָם; inf. טְעָמְהָי מְעָם to taste a little honey 1S. 14,29; וְמָעֵם לֵאָמֵל the palate tasteth food Jb.34,3; fig. מַעָמוּ וְרָאוֹ מַעָּם בְּיִמוֹב יִיִּ O taste and see that the Lord is good Ps.34,9.

make to eat לְנִישְׁבָּא כְתוֹרִין לְּן and they shall make three to eat grass as oxen Dan.4.22

221

ית Ch. m. 1) taste אֹרְהָהַ הַעָּהָהְ in the taste of (i. e. while drinking) wine Dan.5,2.— 2) reason בּתִינֹם אַפָּא וּמָעָם he rendered counsel and reason Dan.2,14.— 3) regard ישׁים מְעָהַ עַל to regard one Dan.3,12.— 4) decree, command בּעִר שִׁים מְעָם עַל the lord of decrees (Eng. Bible: the chancellor) Ezr. 4.8.

קור Ch. m. decree, command קור בעש according to the decree or command Ezr.6,14.

נו אָת־ L to load, to burden בְּעִירְכֶּם בַּעִירְכֶּם load your beasts Gen. 45,17.

קיני הָרֶב II. to pierce.— Pu. שְשׁרָן (pt. מְשׁנְיִן הָרֶבּ קִּמִשְׁנֵי הָרֶב to be pierced מְמִשְׁנֵי הָרֶב pierced with a sword Is.14,19.

קנְרָים לְבַר מְשָׁהְ (from קּבְּיָם לְבָר מְשָׁהְ m. coll. children, little ones בְּנָּלָ קבּן בְּתוֹלָה וְבָתוֹלָה old and young, maids and little children Ez.9,6; קבו men, beside children. dren Ex.12,37; 취약된 형 according to the number of children Gen. 47,12.

תְבָּעָ to spread out (Kal not nsed). — Pi. רְבָּעָ to spread out, to stretch out סְבַּעָ הְבָּעָ הְבָּעָ זְיִמְינִי and my right hand hath spread the heavens 1s.48,13.— 2) fig. to grow, to nurse יִרְבִּיתִי I have nursed and reared up Lam.2,22.

רבּישָׁ (from רַבִּים; pl. רְיִּחִיםְ m. 1)

palm, hand-breadth (as a measure)

רבי יי שְבַּרוֹ מְבַּיִי שְבַּרוֹ מִבְּיִי שְבַּרוֹ מִבְּיִי שְבַּרוֹ אַבְּרוֹ לְתַבְּיִי שְבַּרוֹ לַתַּתְּ יִיִיי שְבַּרוֹ thow hast made my days as hand-breadths (i. e. of short duration) Ps.39,6.— 2) coping, corbel רבּיִבְּיִבְּרוֹת from the foundation unto the coping 1K.759.

កន្ទាំ  $(= \sqcap \mathfrak{SD})$  m. hand-breadth Ez. 40.5.

תַּבְּיֵּ (from מַבְּיֵי m. tender mursing; only pl. עֹלְבֵי מָבְּחִים the babes tenderly nursed Lam.2,20.

קַבְּל (fut. יְבִּבּר) prop. to fasten, to smear over (plaster), hence: to impute, to devise, to forge, with יַבְּי וֹלְי עָבִי יִבְּינִי עַבִּי יִבְּינִי יִבְי עַבִּי עַבִּי יִבְּינִי יִבְי עַבִּי עַבִּי עַבִּי יִבְּינִי עַבִּי יִבְּינִי יִבְי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבִּי עַבִּי עַבִּי עַבִּי עַבִּי עַבִּי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבִּי עַבִּי עַבִּי עַבִּי עַבִי עַבִּי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבִּי עַבְי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבִּי עַבְּי עַבְּי עַבְי עַבִּיי עַבִּי עַבְּי עַבִּי עַבְּי עַבְּי עַבִּי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבְי עַבִּי עַבְיי עַבְי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבִּיי עַבְּי עַבִּיי עַבְיי עַבִּיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְּי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְיי עַבְיי עַבְייי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְייי עַבִּיי עַבְיי עַבִּיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבְיי עַבִּי עַבְיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְּיי עַבְיי עַבְּיי עַבְיי עַבּיי עַבּיי עַבּיי עַבּי עַבּיי עבּיי עַבּיי עבּיי עבּיי עַבּיי עבּיי ע

יְלְּבְּׁלֶת (pl. מַבְּּבְּים m. commander, leader Jer.51,27; Nah 3,17. קבּשְׁ (inf. קּיפִיּף) to trip as a child, whence קְשֵׁי of the coquettish gait of women: to mince קּלוֹף תַּלְבָנָּ תַלְבָנָף walking and mincing as they go Is.3,16.

רבר Ch. m. nail (of men) Dan.4, 30; claw (of animals) 7,19.

שַּבְּשׁ prop. to become fat, hence fig. to be dull, stupid בְּלֶתְם שַּבְּשׁ their heart is as fat as grease Ps.119,70 (in Ch. שַבָּשׁ fool).

תַּבָּת pr. n. f.

עבר (pt. שַׂבֶר) to drive, press or push continually בָּבֶר continual dripping Pr.19,13 a. 27,15.

קרד (with מְרַד Ch. to drive forth (with מְרָד pt. pt. pt. קרדין מְרְאַנְשָׁא they shall drive thee from men Dan.4,22; pt. p. וְמִרְאַנְשָׁא מִרִיר and he was driven from men 4,30.

to be fresh, juicy, whence טְרָה.

מַרוֹם Ktib R.3,14 for מָרוֹם.

תַבְי to weary oneself (Kal not used).— Hiph. תַּיְבְיְהַ (fut. תַּיִבְיִי לַי to load, to burden אַבְרי יַבְיּבְי תַּיִבְי יִיבְי שִּׁר with moisture he loadeth the cloud Jb.37,11 (Eng. Bible: by watering he wearieth the thick cloud).

ת (from מְבְים) m. burden, encumbrance, trouble מְבִים בְּים בְּים בְּים מִבְּים (m. burden unto me Is. 1,14; sf. בְּים your encumbrance then 1.12.

קֹרִי (לְּרִיְּה fresh, new, juicy, moist יְחִי חֲמוֹר מְרִיְה a new (fresh) jaw bone of an ass Jud.15,15; הְיִהְיָם a moist (i. e. suppurating) sore ls.1,6.

in Ar. to cut off, whence בַּרֶבּ מרם (from מרם; prop. non-existence) adv. a. conj. before, not yet he did not yet know 1S. 3,7; מָרֶם וַחְמַץ before it was leavened Ex.12,34; frequently with 2: before thou comest בָּטֶרֶם הָרִים הָטִבָּעוּ forth Jer.1,5; before the mountains were settled Pr.8,25; once strengthened by the negative בָּטְרֶם לֹא־יָבֹא עֲלֵיכָם לֹא יַבֹּא יוֹם אַרְ־יִי before the day of the Lord's anger come upon you Zph. 2,2; מַמְרָם when not yet, before שוֹם־אָבֶן אֶל־אָבֵן when there was not yet laid a stone upon a stone Hag.2,15.

Niph. קֹבֶרָ to be torn in pieces Jer.4,6.

Pu. קוַטׁ, ^ קוַט to be torn in pieces Gen.37,33.

Hiph. הְּטְרֵיף to give to eat, to feed (prop. to tear up food in

223

small pieces) קַקְּל הָהֶבּני לֶהֶם הַקְּלּ feed me with the bread appointed unto me Pr.30,8.

קְּבֶּ adj. newly plucked off, fresh (leaf) Gen.8,11.

קּבֶּרְ (sf. שֵׁרְבֵּי) m. green leaf שֵׁרְבִּי הַתְּבְּי the leaves of its growing (its growing leaves) Ez.17,9.— 2) prey דְרָר חֹרָיי and he filled his holes with prey Nah. 2,13; קּבְרִי־שְׁבֶּרְ the mountains of prey (i. e. habitations of robbers) Ps.76,5.— 3) food, provision מַהָּהְ לְבֵיהָה and she giveth provision to her household Pr.31,15.

קבְּהְרָ f. animal torn by wild beasts קּבְרָּהְ f. animal torn by wild beasts in that which was torn by beasts I brought not unto thee Gen. 31, 39; בְּבָּרָה לֹא יאבַל a careass or that which is torn by beasts, he shall not eat Lev.22,8.

ארב בּיִבְּיִבְּע pr. n a people sent by the Assyrian kings as colonists to Samaria Ezr.4,9.

- the tenth letter of the alphabet, called Yod 7;, because in ancient writing it is said to present the form of a hand; as a numeral 1 = 10, 7 = 10,000.
- בּאַבָּה (akin to אָבָה to long for, to desire (with לֹם לְיִאָנְהְי נְאָבְהִי 1 longed for thy commandments Ps.119,31.
- (with בְּי לֵךְ יָאָתָה for thee doth it become (Eng. Bible: for to thee doth it appertain).

יאר see אור see יאור.

- יאוניה: pr. n. m. 1) a person mentioned in Jer.35,3.— 2) another person Ez.11,1.
- יאוניהן (אוניהי pr. n. m. 1) a person mentioned in 2K.25,23 = אוניהן Jer.

40,8 and אָנָיָה 42,1.— 2) another person Ez.8,11.

יְאֵיך pr. n. 1) son of Manasseh Num. 32,41; gent. יְאִירִי 2S.20,26.— 2) a judge of Israel Jud. 10,3.— 3) father of Mordecai Est.2,5.

יאָל I. (akin to אול 1) prop. to be the first, to be forward, hence: to be willing (Kal not used).

Hiph. יוֹאָל, הוֹאָל, מָּח. יְיִּאָל, ap. יְיִּאָל, imp. זְיִאָּל, pl. והוֹאָל, l) to be willing, to be pleased, to be content יְבִיאָל הְּבִרְ אַחְבִידְיִן for he willingly walked after the commandment [of false gods] Hos. 5,11; יִיֹּאָל מֹשֶׁה לְשֶׁבֶּת אֶתִיהְאִישׁ and Moses was content to dwell with the man Ex.2,21; יַּיִּאָל מִיּנִר יִּיִּאִר יִּיִּיִּיִל that it may please God

וויאל (akinto אול מול ל) to be foolish (Kal not used).— Niph. נוֹאַל to become foolish נוֹאַל שָׁרֵי צִעַן the princes of Zoan are become fools Is.19,13.

יאר (with בואר a. בואר a. בואר, once בואר a. בואר a. בואר, once בואר a. בואר

to give up hope (Kal not used).— Niph. שׁנֵאֵי to be deprived of hope, to despair (with מְבָוּנְ שֵׁאוּל בְּוֹצִישׁ and Saul shall despair of me 18.27,1; pt. desperate מִּבְּוּ שָׁאוּל the speeches of one that is desperate Jb.6,26; pt. as adv.: there is no hope Jer. 18,12.

Pi. אָשׁ (inf. אָבּי) to cause to despair בְּלָבִי אַת־לָבִי to cause my heart to despair Ec.2,20.

יאשיר, יאשיר ( יאשיר , יאשיר pr. n. 1) king of

Judah Jer.1,3. -2) another person Zeh.6,10.

יָאָרְרֵי pr. n. m. 1Chr.6,6 = יָאָרְרֵי v. 26.

to call, to cry (Kal not used).—
Pi. בב to cry painfully, to wail
Jud 5,28.

יבוּל (sf. יְבוּלָם, וְבוּלָם) m. fruit, increase, produce אין יְבוּל בַּוּפְנִים meither shall fruit be in the vines Hab.3,17; יבוּל בִּיתוֹ יִנְיל יִבוּל בִּיתוֹ the increase of his house shall depart Jb 20,28; אָרֶץ נַתְנָה יְבוּלְה the earth yieldeth her produce (products) Ps.67,7.

קבוֹם' pr. n. old name of Jerusalem Jud.19,10; gent. יבוֹם' Gen.10,16; sometimes of Jerusalem עִיר־הַוְבוֹם' Jud.19,11 or simply בוֹם' Jos. 15,8, poet. יבוֹם' Zch.9,7.

קר. n. son of David 28.5,15.

יבין pr. n. name of two Phenician kings who resided at Hazor Jos. 11,1; Jud.4,21 a. Ps.83,10.

יְבֵישׁ pr. n. see יָבִישׁ.

יבל I. to be strong, whence בוּל block, log a. בֹּל.

וֹיָבֵל II. to be fresh, to shoot forth, to grow, whence יָבוּל.

יבַל III. to flow, to stream, whence בַּבָּל, יוּבֵל , יוּבֵל , יַבְּל .

Hiph. הוֹבִיל (fut. יוֹבִיל ) to lead, to carry, to bring אֹבִילִם I will lead them Jer.31.8; יוֹבְלוּהָ רַגְּלֵיהָ her own feet shall carry her afar off to sojourn Is. 27,7; יובְילוּ שֵׁי לַמִּירָא let them bring presents unto him that ought to be feared Ps.76,12.

Hoph. הובר (fut. ייבר) to be carried, led, brought שָּבֶּוֹן לְמִצְרֵיִם oil is carried into Egypt Hos. 12,2; איבר ייבר בשָבר ייבר he is led as a lamb to the slaughter Is.53,7; with gladness and rejoicing shall they be brought Ps.45,16.

יבַל Ch. Aph. יבַל to bring, to lead Ezr.5.14.

יבְּלֵי m. 1) stream, course (from אַבְּי I.); pl. c. בְּיִבְייִבְי water courses Is.44,4.— 2) pr. n. son of Lamech and father of nomadic life Gen. 4,20.

יַבְּלֹ ('rom יְבַלֹּ I.) adj. flowing, i. e. suppuration, having sores or ulcers; only f. בַּבֶּלֹת Lev.22,22.

יובל see יבל.

יְבְּלְעָּב pr. n. a city in Manasseh Jos.17,11, etc. = בְּלִצָּם 1Chr.6,55.

to be allied, to be joined in affinity.

בּדְי (sf. יְבְּבְי) m. brother-in-law, who by the Mosaic law was bound to marry the widow of his brother that had died childless Deut. 25,5, etc.

יב (den. from בְּיָרָ only Pi. בְּיִר (mf. בְּיֵר) to fulfil the duty of a brother-in-law, to marry the widow of a brother that had died child-

less; inf. sf. אַבְּהוֹ וַבְּכִיּלְי he will not perform on me the duty of a husband's brother Deut.25,7.

יבְּבְּתְּתְּ f. sister-in-law; sf. יבְּבְּתְּתְּ Deut.25.7 a. 9; הָמָתָּר R.1.15.

יבוּאַל pr. n. 1) a city in Judah Jos.15,11.— 2) a city in Naphtali Jos.19,33.

רְבֶּנֶה pr. n. a city in Philistia 2Chr 26.6

יבניה pr. n. m. 1Chr.9,8.

יבניה pr. n. m. 1Chr.9,8.

ובק' pr. n. a tributary of the Jordan Num.21,24, etc.; at present it is called Wady Zerka (i. e. blue river).

יברכיהוי pr. n. m.

יבשם pr. n. m.

יביש (fut. יביש; inf. יביש, c. יביש, יביש, to be dried up, withered, to become dry יביש פֿהָרָשׁ בּהִי my strength is dried up like a potsherd Ps.22,16; יביש היביש און ירעוֹ יְבוֹשׁ הִיבְשׁ יִבוֹשׁ הִיבְשׁ his arm shall be utterly dried up Zeh.11,17; בוֹשׁ הַיבְשׁ יְדוֹ and his hand oried up 1K.13,4; בּיבשׁ קְצִירָה אוֹנָשׁת הַבַּיִּים until the waters were dried up Gen.8,7.— יבִישׁ Hos. 13,15 for יבִישׁי.

Pi שֹבֵי (fut. בְּיָם וַיִבְּשׁהוֹ to make dry, to dry up אוֹעָר בַּיָם וַיַבְּשׁהוֹ he rebuketh the sea, and maketh it dry Nah.1.4 (בְּיִבְשִׁהוֹ הִינִי בְּשׁ שִׁרְבָּע שֵׁלְדְבָּע שֵׁלְדְבָּע שַּׁלְדְבָּע שַּׁלְדְבָּע up his branches Jb.15,30.

Hiph. הוֹבְישׁ (fut. יוֹבִישׁ 1) to make dry, to dry up אַתָּה הוֹבַשָּׁתָּ thou driedst up mighty נַהַרוֹת אִיהָן rivers Ps.74,15; רוֹבַשָּׁתִּי עֵץ לָח I have dried up the green tree Ez. 17,24; fig. to shame הַבִּשֶׁתְּ הַיּוֹם thou hast shamed אֶת־פְּנֵי כֶּל־יָעַכֶּדֶיךְ this day the faces of all thy servants 2S. 19, 6; הוביש תִירוֹש the new wine is dried up Jo.1,10; the vine is dried up v. 12.— 2) to become dry וַהֹבִישׁוּ and all the deeps of the river shall dry up Zch. 10,11; fig. to be ashamed, conthe wise הֹבִישׁוּ חַבָּמִים men are ashamed Jer.8,9; הֹבְישׁ אַב Moab is confounded 48,20; they all כל הביש על־עַם לא־יוֹעִילּוּ they are ashamed because of a people that cannot profit them Is.30,5 (Ktib הְבָאִישׁ, comp. בַּאַשׁ Hiph.); הֹבִישָׁה נלְבָּדָה קְרְיָתְיִם Kiriathaim is confounded and taken 48,1; imp. היבִישוּ אָבָּרִים be ye ashamed, O ye husbandmen Jo.1,11.- 3) to do shamefully הוֹרָתָם she that conceived them hath done shamefully Hos.2,7.

נְיבֵע' (pl. יְבֵע': f. הְשָׁבִן, pl. יָבְע' adj dry, parched; fig. בַּפְשׁנוֹ נְבַשָּׁת our soul is dried away Num.11,6.

יב" pr. n. 1) a male person mentioned in 2K.15,10.— 2) a city in Gilead, fully יבש גּלְעָר Jud.21,8 or יביש גּלְעָר 1S.11,1 on a river בחל יביש מt the present day Wady

Yabes, which flows into the Jordan.

지말 그 f. dry land Gen.1,9; Ex.14, 16, etc.

רַבְּשֶׁת (יְבִּשְׁה f. same as יַבְּשְׁה Ex 4,9; Ps.95,5.

יְנָאָל pr. n. m. name of several persons.

(akin to בּוֹב) to dig, to plough; pt. pl. יְּבָׁכִים ploughmen, husbandmen Jer.52,16.

יֵבֶרים m. arable land, field; pl. יֵבֶרים Jer.39,10.

רה יוֹבְיוֹיִ pr. n. a city in Gad Jud. 8.11.

ינדליהן pr. n. m.

לְבָּהְ to grieve, to afflict (Kal not used).

אנוּהָה , נוּנְהָ (for נוּנְה ; pt. נוּנְה ), נוּנְה ) to be grieved, afflicted; pt. pl c. נוּנְה ) to be grieved, afflicted; pt. pl c. I will gather those that are afflicted for the solemn assembly Zph.3,18; pt. pl. f. בונות בונות בונות her virgins are afflicted Lam.1,4.

Pi. וְנְהָ (fut. וְיַבֶּה) to afflict, to grieve נְיַבְּהְישׁ [nor] did he grieve the children of men Lam 3,33 (בְיַבְּהָּ

Hiph. רֹנְהָה (sf. הוֹנְה ; fut. יוֹנָה ( מִוֹנָה ; pt. הוֹנָה ) to afflict, to grieve יְיִנְה עַלְּרֹב בְּשְׁעֵיהְ the Lord hath afflicted her for the multitude of her transgressions Lam. און בַּשְּׁעִיה עַרִין בַּשְּׁעִי ; how long will ye afflict my soul? Jb.

19,2 (בּוֹגוֹ (תּוֹגוֹ pt. pt. sf. אָנָ בּוֹנְ those that afflict thee, thy tormentors is 51,23.— בּוֹבָ בַּוֹ 2S.20,13 Hoph. of בְּנָה II., which see.

יְנְוֹן (from יְנָן) m. affliction, grief, sorrow.

וְנְוֹן (prop. pt. of יְנִוֹי adj. fearing, fearful Jer.22,25.

ינוֹך pr. n. a place in Judah Jos. 15.21.

יָנְישָׁ adj. exhausted; only pl. c. יָנִישָׁ יַנִישָׁ the exhausted of strength, i. e. the weary Jb.3,17.

יְבִישֵׁ (c. יְבִּישֵׁי , s/. יְבִּישֵׁי ; pl. s/. יְבִישֵׁי m. labor, toil יְבִישַׁ בַּפֵּי the labor of my hands Gen.31,42; of the product of labor: יְבִישַׁ בַּפֶּיךְ בְּיִהֹאַכֵּר when thou eatest the labor of thy hands Ps.128,2.

וִגְעָה see וְגִיעָה.

יברי pr. n. m.

Pi. אַבּן (fut. יוָבֵע to weary בּל־ pd do not weary do not weary all the people [to go] thither Jos. קבּבְּילִים הְינְעָנוּ the labor of the foolish wearieth every one of them Ec.10,15.

Hiph. הוֹנֵע , הוֹנֵע to weary, to importune Is.43,23; Mal.2,17.

יְגְעְ m. what is got by labor, gain עבייגע ולא יִבְּלְע he shall restore the gain and not swallow it Jb. 20,18.

יְגְעַם (pl. בְּלְים) adj 1) weary, exhausted בְּלְ הַּרְבָרִים wearying יְגָעָים all things are wearying Ec.1,8.

יְגְעָה f. toil, weariness; c. יְגְעָה the weariness of flesh Ec.12,12.

יגר (akin to אָבֵר) to heap up, whence יְגַר

ינר (Ch. m. heap ינר שְהַדוּהָא: the heap of testimony Gen. 3: 47 (equivalent to בְּלֵעֵד in the same verse, signifying 'heap', אַר 'witness').

יָגרֹ (= יָגרֹ (בֹר יִנְיבֹא רִי בְּרֹא רִי (בֹּר יִנְרְתִּי יְבֹר יִנְרְתִּי יְבֹר יִנְרְתִּי יְבֹר יִנְרְתִּי יְבֹר יִנְרְתִּי יְבֹר יִנְרְתִּי יְבְר יִנְרְתִּי יְבְר יִנְרְתִּי יְבְר יִנְרְתִּי יְבְר יִנְרְתִּי יְבְר יִנְרְתִּי יְבְר יִנְרְתִּי יִבְר יִנְרְתִּי יִבְר יִנְרְתִּי יִבְר יִנְרְתִּי יִבְּר יִנְרְתִּי יִבְּר יִנְיִנְי יְבְּעְר יְבְרְתִּי יִבְּר יִנְיְנְרְתִּי יִבְּר יְבְּרְתִּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתְּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתְּי יִבְּרְתְּי יִבְּרְתְּי יִבְּרְתְּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתְּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתְּי יִבְּרְתִּי יִבְּרְתְּי יִבְּרְתְי יִבְּרְתְּי יִּבְּבְּיְתְּיִי יְבְּתְּיִּי יִבְּתְּיִי יְבְּבְּתְי יִבְּרְתְיּי יִבְּתְיּי יִבְּתְיּי יִבְּיִי יִּבְּיּי יִּיִי יְבְּיִי יִבְּיִיי יִייִּי יִּיִיי יִּבְּיִיי יִּיּיִיי יִּיּיִיי יִבְּיּי יִּיּיִיי יְבְּבְּייִיי יִבְּיּיי יִבְּיִיי יִּבְּיּיי יִּבְּייִייי יִּבְּייִיי יְבְּייִייי יְבְיּיּייי יִבְּייִיי יְבְיייי יִבְּייי יִּבְּייי יִבְּייִיי יִבְּייי יְבְּייִיי יְיִייי יְבְּייי יִּיּייי יְיּיִייי יְיּייִיי יִייּיי יִּייִיי יִּיּייי יּבְּייי יִייּייי יְיִיייי יְבְיייי יִבְיייי יִייּייי יְבְיייי יְבְיייי יְבְּייייי יְיייי יִּיייי יְיְבְיייי יְבְייייי יִיייי יְבְיייי יְבְיייי יִיייי יְיּיייי יְבְּייייי יְייְיייייי יְיייּייייי

 לדיומיני his right hand Gen.48,7; ירישמאלו his left hand Jud.3,216 the hands are the hands of Esau Gen.27,22; of the legs of a spider: שָׁמָמִית בָּיָדִיִם the spider taketh hold with her hands Pr.30,28; of a handweapon: אָבֶּן־ְיֵר a hand-stone Num. 35,17; פָּלֵי צִין־יֶר a hand-weapon of wood 35,18; בַּקל יָר hand-staff Ez.39,9; as a more specific explanation of a noun: הְשוֹבֶת יָד the deposit of the hand (trust) Lev.5,21; סְחֹרֵת יֶר merchandise of the hand Ez.17,15; יָר לִיָּד Pr.11,21 acc. Fuerst: the hand upon it, in truth יָד לֹאַרְנָּקְה רָע) in truth, the wicked shall not go unpunished); fig. לָּבֶּה hand to the mouth, i. e. be silent Pr.30,32. According to the context 71 has also the following significations: a) aid, assistance הָּנָה יָדִי עִבָּיך behold, my hand shall be with thee (i. e. thou wilt have my aid) 2S.3,12; hence בַּוַר־מֹשֶׁה under the hand of (i. e. through) Moses Num.33,1; of the divine help: בַּנַר מְרָהְיו הַפּוֹבָה עְרָין according to the good hand (help, aid) of his God upon him Ezr. 7,9. b) state, condition בַּרַד הַשְּּהֶדְ according to the state of the king Est.1,7; hence of a poor person: אַבְּעָה יָרוֹ and if his hand waver (i. e. if he be not able) Lev.25,35; אָם־לֹא תַגִּיעַ יַרוֹ 5,7 or אָם־לֹא הַשִּׂיג יָרוֹ v. 11 if his hand reach not (i. e. if he be not able). c) power, strength אַנֹלַת

the power is gone Deut.32,36; of a weak person: קצַר־יֶר of small power (prop. short-handed) Is.37, 27; מְנֶה וְחַנִים בְּוַד לְשוֹן death and life are in the power of the tongue Pr.18,21; עַל־יִבִי־חֶרֶב by the power of the sword Jer.18,21; under the power Gen.41, 35; ייד נו fill one's hand..., i. e. to empower one Ex,29,9; of the power of divine inspiration: הַּלָּחָה the hand (i. e. power) of the Lord was upon me Ez.37,1: with a strong hand (i. e. with the power of God's might) Is.8,11; of the avenging power of God: וָהָוָתָה יַד־וָיָ בְּכֶם the hand of the Lord shall be against you 1S.12,15; יָצאָה בִי יַד־ the hand of the Lord is gone out against me R.1,13. d) guidance, direction צאן יָדוֹ the sheep of his guidance Ps.95,7; עַל־יָרֵדִי under the guidance 1Chr.25,3 or direction 2Chr.23,18;על־יִבִּי־שִּיר for the direction of the singing 1Chr.6,16; לָתוֹ יֶר to submit oneself Jer. 50, 15, with 5 2Chr.36,1, with חַחַה 1Chr.29,24. e) mediation, hence با عنا by means of, by, through Num.15,23; 1K. 12,15, etc.— To sometimes also denotes: with oneself קוָה בְּוָרָהְ כְּעָה take from hence שָׁלְשִׁים אֲנְשִׁים thirty men with thee Jer.38,10; פּיִשׁ שׁוֹרוֹ בְּיַרוֹ every man his ox with him 1S.14,34.— 2) place and select a place Ez. 21,24 (see also under 872 1.); and ta.∠ נְיַד תִּהְוָה לְךְּ מָחוּץ לַפַּחְנָה shalt have a place without the camp Deut.23,13; בֶּל־נֵד נַחַל נַבֹּק any place of the river Jabok 2,37; בְעוּ אִישׁ אָת־יַדוֹ they shall feed every one in his place Jer. 6,3; איש עַל־יָדוֹ every one on his place Num.2,17; לא הָנָה בָהֶם יָבֵים they had no place to flee to Jos.8,20 (Eng. Bible: they had no power to flee); hence רַחַב יָרֵיִם wide-extended: זֶה הַיָּם בְּדוֹל וּרְחַב this great and wide-extended ברים sea Ps.104,25; יְדֵים רַחַבֵּי יְדָים wide-extended rivers 1s.33,31.-3) monument, mark בַּוֹנְיב לוֹ יָד he set himself up a monument 1S. 15,12;בישלום Absalom's monument 18. 18, 18; 7 Ez.21,24 acc. some: way-mark .- 4) only pl. הידי a) arms, hand-rails, handles and there were ונְדוֹת מָוָה וּמָוָה arms on either side 1K.10,19; of wheels: axle-trees יְרוֹת הַאֹּפְנִים the axle-trees of the wheels 7,32; hence also: tenon שָׁהֵי יַרוֹת לַקָרֵשׁ זראד two tenons shall there be in one board Ex.26,17. b) parts חַבָּשׁית לְפַּרְעה וְאַרָבַּע בַּיָרוֹת וְהָוָה the fifth part unto Pharaoh, and four parts shall be unto you Gen.47,24; שָׁתֵּי הַנְרוֹת בָּבֶם the two parts of you 2K.11,7; hence; times וַשַּׁבֶר בַשָּׁאַת בּנְנָמִון מִפַּּמְאָת בָּלָם חֲמֵשׁ and Benjamin's portion was five times so much as any of theirs Gen.43,34; אָשֶׂר יָדוֹת עַל־בָּל־ ten times above (i. e. better than) all the magicians Dan.1,20.

רב" Ch. f. hand; def. בְּרְ Dan.5,5; sf. יְרָהְ Ezr.7,14, בְּרָהָ 5,8; du בְּרָ without hands Dan.2,34.

קביר pr. n. a place in Zebulun Jos.19,15.

יַרְבָּשׁ pr. n. m.

יָרֶד (pret. pl. יְדָר) to cast (lots) Jo.4,3; Nah.3,10. See also יָרָ I.

יִדִידוֹת see יִדְדוּת.

יְרֵה I. (בְּדוֹ ; imp. pl. יְרָה) to throw to shoot אָלְיהָה אֱלֹיהָה אֲלֹיהָה אֲלֹיהָה אַליהָה אָליהָה אַ shoot at her, spare no arrow Jer. 50,14.

Pi. יַבְּה (fut. pl. יִבְּה for יִבְּה ; inf. נַבְּהוֹת) to cast, to throw מַבָּה אָבֶן בִּי and they cast a stone upon me Lam. 3,53; יַבְּהוֹת הַנְּוֹיִם הַנְּוֹיִם to cast down the horns (i. e. the power) of the nations Zeh 2,4. See also יַבְיַר.

יְרָה II. (=Ch. אָיָרָי to confess (Kal not used).

Hiph. הֹרָה (fut. יוֹנֶה; pt. מֹנֶה; pt. מֹנֶה (fut. מֹנֶה pt. מֹנֶה pt. מֹנֶה ; inf. הוֹרוֹם) to give thanks, to praise אֹרְהְּ בְּבָּהְ רְׁבָּ מִנְהְ מִנְּהְ מִנְּהְ מִנְּהְ נִינְהְ will give thee thanks in the great congregation Ps.35,18; יְהַנְּהְ מִנְהְן יִנְהוּךְ אֲתְה יוֹדוּךְ אֵתְה יוֹדוּךְ אֵתְה עֹנִהְ שָׁנְהְ Judah, thou art he whom thy brethren shall praise

Gen.49,8; וְיִשְׁתֵחוּ וְהוֹדוֹת לֵיוְיִ and they worshipped, and praised the Lord 2Ohr.7,3.— 2) to confess אוֹדָה עֵלֵי בְּיִשְׁעֵי לִיִי I will confess my transgressions unto the Lord Ps.32,5 מוֹדָה וְעוֹב וְרְחַם whoso confesseth and forsaketh [his sins] shall have mercy Pr.28,13.

Hithp. הְּתְנְהָה (fut. הְּתְנֵהָה , 1, הְּתְנֵהָה , pt. מְּתְנֵהָה ; inf. מְּתְנֵהָה ) to confess, to make confession of sins Lev.26,40; with על Neh.9,2; with  $\gamma$  Neh.9,3.

וֹדְן ' pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.27,21. – 2) Ktib Ezr.10,43 for יבי.

ידון pr. n. m.

יְרְּיִי pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh.10,22.— 2) another person Neh.12,11.

בותון (יורתון a. Ktib ידותון) pr. n. Jeduthun, one of the Levites appointed by David as chorister in the temple 1Chr.9,16; 16,42; also the name of a musical choir founded by Jeduthun, which continued to exist long after him Neh.11,17. This name is mentioned in the titles of Psalms 39,62 a. 77.

יקי pr. n. m. Ezr.10,43 (Kri for ידי).

יְדִיד (ר. יְדִיד , pl. יְדִיד , f. יְדִיד , pl. יְדִיד , adj. beloved, lovely, pleasant יְדִיד , the beloved of the Lord Deut.33,12; בוּדְדִיד how lovely are thy tabernacles Ps 84,2; pl. f. some-

times in an abstract sense: love, delight שִׁיר יִנִידוֹת a song of love Ps.45,1.

יִרְיָרָה pr. n. mother of king Josian 2K.22,1.

יִדְידוּת, יְדִידוּת loveliness, delight i יִדְידוּת נַפְּשִׁי the delight of my soul Jer.12,7.

riring pr. n. the name given to Solomon at his birth by the prophet Nathan 28.12,25.

די: pr. n. m.

ידיעאל pr. n. m.

יִדִיתוּן 'Ktib for ידּוּתוּן, which see ידּרתוּן, pr. n. m.

יַרַע (fut. יוֹבע, pt. יוֹבע, יוֹבע, f. יבֹע, יוֹבע, f. יוֹבע, pt. p. יְרְוֹעֵ ; imp. צַב, once דְּצָה Pr. 24.14; inf. יַרְעַׁ ; verb. n. בַּעָה, הַעָּה (בַּעַת בָּעָה ) to know in the widest sense, hence: 1) to see וַתְּפַקַחָנָה עֵינֵי שָׁנֵיהֶם בוֹרָעוֹ כּי עִירְמִּם הָם and the eyes of them both were opened, and they saw that they were naked Gen. 3,7; לא וָדָעוּ אוֹר they saw not the light Jb.24,16. -2) to understand to understand לָדַעַת חָכָמָה וּמוּטָר wisdom and instruction Pr.1,2; ירָעִי טוֹב וָרָע understanding good and evil Gen.3,5. - 3) to ascertain בָדַעַת אָ וּ־שָׁלִים אָסָתָּר to ascer tain the well-being of Esther Est 2,11.- 4) to know, to have knowledge לא וָבַעָּתִי know not Gen 4,10; יוֹצַעַ בַּבֶּר one that hath knowledge of writing (one that is learned) Is.29,11; לאׁ וָבַעָּהִי אֲבַנָּה I know not to give flattering namesJb.32,22; אַנְיֵית יִדְעֵי דַיָּם shipmen that had knowledge (experience) of the sea 1K.9,27; Di nor yet favor to men of knowledge Ec.9,11; בַּעָה knowing (knowledge of) the Lord Is.11,9; בעַת אֱלהִים there is no knowledge of God Hos.4,1.-5) to know, to have acquaintance with אַנְשִים חַכָּמִים וִידְעִים wise men, and known Deut.1,15; ויִדעי מרור מפני and those that have acquaintance with me are verily estranged from me Jb.19,13; יְדוֹעַ ! acquainted with grief (or sickness) Is.53,3. -6) to perceive, to feel וְלֹא יָבִע בְּשִׁכְבָה וּבְקוּמָה and he perceived not when she lay down, nor when she arose Gen. 19,33; הַלְמוּנִי בַּלֹיְדְעָתִּי they have beaten me, I felt it not Pr.23,35; שוֹמֵר מִצְוָה לֹא וִבַע דָבֶר רַע whoso keepeth the commandment shall feel no evil thing Ec.8,5.- 7) to know carnally, to cohabit DJ\$J! and Adam knew בָרַע אָת־חַנָּה אִשְׁתוֹ (cohabited) his wife Eva Gen.4,1.

 known to אל תּוְרְעִי לְאִישׁ make not thyself known unto the man R.3.3; וֹבְעָהֵי אַ וֹרָבְעִר אַ וֹרָבְעָר וֹיִבְעָר וֹיִבְעָר אַ וֹיִבְעָר וּעַרְיִבְּעִר עִּרְיִבְּרְ עִּרְיִבְּרְ עִּרְיִבְּרִ עִּרְיִבְּרְ עִּרְיִבְּרְ עִּרְיִבְּרְ עִּרְיִבְּרְ עִּרְיִבְּרְ עִּרְיִבְּרְ עִּרְיִבְּרְ עִּרְיִבְּרְ עִּבְּרִי עִּבְּרִי עִּבְּרִי עִּבְּרִי עִּבְּרִי עִּבְּרִי עִּבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרְיִבְּרִי עִבְּרִי עִּבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּר עִבְּיי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּיי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּרִי עִבְּיי עִבְּיי עִבְּרִי עִבְּייִי עִבְּיי עִבְּייִי עִּבְּיי עִבְּיי עִבְּיי עִבְּייִי עִבְּיי עִבְּיי עִבְּייִבְיי עִבְּיי עִבְּייִי עִּבְיי עִבְּיי עִבְּייי עִבְּייי עִבְייי עִבְּייי עִבּייי עִבּייי עִבּייי עבּיייי עִבּייי בְּיייי עִבּייי בְּייי עבִּייי עבִּייי בְּייי עִבּייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי עבִּייייי

Pi. אַבּוֹ to appoint, to assign (prop. to cause to know) בְּעָבִּוֹ מִיּנְיִמִּוֹ hast thou assigned the morning dawn its place? Jb. 38,12; once אַרִינִי אָרִימְנִים פָּלִינִי אָרִיבְּנְעַרִים יוֹדַעְהִי אֶרִיקִּים פְּלִינִי I have appointed the servants to such and such a place 18,21,3.

Pu. יבע to be known, to be familiar; only pt. קיבע an acquaintance Ps 55,14.

ווֹרָיעָר , יוֹרְיעָ וּלְּרִע , רוֹרְיעָ : יוֹרְיעָ וּלְיַעוּ , אַר רוֹרָע וּלוּ וּעַר . אַר יוֹרָע וּלוּ וּער . אַר יוֹרָע וּלוּ וּער . אַר יוֹרָע וּלוּ וּלוּ וּער . אַר יוֹרָע וּלוּ וּלוּ וּער יוֹרִיעָנִי יִי יִינְייִינְי יִי יִּרְיעַ יִּלְרִיעָר וּלִּישָׁה וּלְּאָר וּלִיעָּ וּלְרִיעַ וּלְרִיעַ וּלְרִיעַ וּלִרְיַעַ שְּׁלִּיבְּיוֹ יוֹרְיעַ שֶּׁלְּיִבְּיִי וְלִישְׁה אַלּוּ אַ אַר וּאַמָּהָּן . אַר וּאַר וּלִיבְיוּ וּלִייִע שֶּׁלְּיִבְּיִי וּלְרִיעַ שְּׁלִּיבְּיִי וּלְרִיעָ שֶּׁלְּיִבְּיִי וּלְרִיעָ שֶּּלִיבְּיִי וּלְרַיְעָה וּלְרָיִעְ שְּׁלִּיְבְיִי וּלְרַיְעָה וּלְּבְיִי וּלְרַיְעָה וּלְּבְיִי וּלְרַיְעָה וּלְּבְיִי וּלְרַיְעָה וּלְּבְיִי וּלְיִיְיִבְּי אַלְּיִבְיִי וּלְּבְיִי וּלְרַיְעָה וּלְיִיִי שְׁ אַלְּבְּבְּיוֹ וּלִיִיְיִבְּי אַבְּיִם וְּלִיבְיִי בְּיִבְּיִי וּלְבְּיִי וְּלִיבְיִי וּלְיִיְיִבְּה אַרְבְּיִי וּלִייִי שְׁ שְּׁבִּים וּלִיבְיִי בְּיִי וּלְיִיעָ שְּׁ אַרְיִיְבְיּבְּי וּלְיִייִי שְׁ מְּבִּים וּלִיבְיִי בְּיִבְּיִי בְּבְּיִבְי בְּיִי וּלְבְּיִי וּלְבְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִים וּלְיִיבְיים וּלִיבְיי בְּיִי בְּיִים וּלְבְּיִים וּלְבְּיִי בְּיִי בְּיִים וּלְבְּיִי בְיִים וּלְבְּבִיי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִים וּלְבְּיִים וּלְבְּיִים וּלְיבְיים וּלִיים וּלְיבְיים וּלִיים וּלְּבְּיִים וּלְּבְייִים בּּיוּבְיים וּלְיבְיים וּלְּבְיִים וּלְיבִים וּלְּיִים וּלְיבְיים וּלִיים וּלְיבְייִים בּּיוּבּיים בּיוּ בּייִים בּּיים בּייִים בּיוּבּיים בּיוּבּיים וּלִיים וּבּיים וּיוּבּיים בּיוּבּיים בּייִים בּיים בּיוּביים בּיוּבּיים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים וּבּייִים בּייִים וּבְּיִיים וּבְּיִיים וּבְּיִים וּבְּיִיים בּייִים בּייִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייים בּיים בּייִים בּיים בּיים

Hoph. הוֹבע (for תוֹבע) to become known איבהוֹבע אָלְיוֹ הַשְּאתוּ or if his sin become known to him Lev.4,23;  $pt.\ f.$  מובעת known Is.12,5 (Kri).

Hithp. הְּרְבֵּע to make oneself known, to reveal oneself בְּהַרְעַבּע while Joseph made himself known unto his brethren Gen. בְּבִּרְאָה אָרְי אָהְעִדְע I will reveal myself unto him in a vision Num. 12.6.

יבי Ch. (fut. יביי) to know; pt. יבי knowing (i. e. he knoweth) Dan. 2,22; pt. p. יביי known: אָרָייִ known: אָרָייִ be it known unto the king Ezr.4,12.

Aph. יְהוֹדְע (יְתוֹדְע to make to know פְּאֵר מָלַיָא וְהוֹדְעְנֵעְי and he made me know the interpretation of the things Dan.7,16.

ゾ<u>ブ</u> pr. n. m.

יַדְעִיָה pr. n. m.

יִדְעָנִי (pl. יִדְעָנִים) m wizard, sorcerer, magician איכ או יִדְענִי a familiar spirit or a wizard Lev 20,27; Deut.18,11.

ק' (abridged from ק', an apocopated form of יְהִיָּה ) Jah, Lord יְבִיה שָׁמוֹ Jah is his name Pr.68,5; בּיִה שָׁמוֹ Jah is his name Pr.68,5; בּיִה שָׁמוֹ Jah is my glory and my song Ex.15,2; בּיִרְיִנָה Ps.104, 35; 105,45, etc. = בּיִרְיִנָה praise ye the Lord; before another name of God for greater emphasis: בְּיִר יִבְיִה בּיִר עִּיֹבְיִים in Lord Jehovah is everlasting strength ls.26,4; an-

nexed to nouns to denote unusual power, greatness, etc., as אַרְהָבֶּת יְה a vehement flame Cant. 8,6; אַרְהַבָּת שֵׁר great enlargement Ps.118,5; אַרְהָ חַה one great in power (of God himself) 89,9.— יְשׁ יִי is used at the end of many compound proper names, as אַרְיָה , וֹיְשִׁעִיָּה , יִרְשִׁיִר , יִישִׁעִיָּה , יִרְשִׂיִר , יִישִׁעִיָּה , יִרְשִׁיִר , is without Mappik). In many of such names אֹרָהְוֹ is interchanged with אַרְיָר, as אַרְיָה is interchanged with אַרְיָר, as אַרְיָה , אַרִיָּה , יִישׁעַיִּר , etc.

יהבי (only *imp*. הַבָּה, הַבָּה, f. יְהָבָי, pl. וַבּבוּ 1) to give בַב בַב give, give Pr.30,15; קָרָה אָת־אִשׁתִּי give me my wife Gen.29,21; הָבִי הַמְּטְפַחַת give the cloak R.3,15 (Eng. Bible: bring the vail, taking ', for קבוּ לָבֶם עֵצָה ; הָבִיאִי give counsel among you 2S.16,20.— 2) to set, to appoint הָבוּ לָבֶם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים set ye for yourselves three men for each tribe Jos. 18,4.-3) as interj .: come on! go to! come on, let us הַבָּה נִבְנָה־לָּנוּ עִיר build a city Gen.11,4.— 127 Hos. 4,18 taken by most interpreters as coming from אַרַבָּהַ (redupl. of אָהַבוּ הָבוּ קָלוֹן :(which see אָהָבוּ הָבוּ הָבוּ בָּלוֹן her rulers dearly love shame(i e. shameful deeds);others, with Kimchi, take 127 as imp. of and render the passage: her rulers with shame love, 'Give ye' (i. e. gifts).

יַהָּב', יְהַבּ (pt. בְּהָב', pl. יְהָב') to give Dan.2,29; Ezr.5,14.

Ithp. אָקיָהֶבּ to be delivered Dan.7,25.

בְּיִי (from בּחַיְי) prop. what is given, allotted, hence; lot, fate בְּיִי בִּייִ בְּיִי בְּיִי cast thy lot upon the Lord (i. e. put thy reliance upon him) Ps.55,23.

יְהַדְּ (den. from יְהַדְּיְ only Hithp. קוֹבְיִם to become a Jew יְהַנְהִים יִבְּיִם and many of the people of the land became Jews Est.8,17.

pr, n, a city in Dan Jos.19,45.

Pr. n. m.

abridged from יְהַנְּיִּ in compound proper names, as אַרְנְיָהָרָ אָחַנְיָהוּ, etc.

יהן: same as יהן, but occurs only at the beginning of names, as יְהוֹיצָרָכ , יוֹאָחָן , etc.; sometimes abridged into יוֹבְרָב , יוֹאָחָן , as: יוֹבְרָב , יוֹאָחָן

אָר. n. 1) a king of Israel 2K. 9,2.— 2) a prophet 1K.16,1.—3) name of several other persons 1Chr.2,38 etc.

יהוֹאָרָן (pr. n. 1) king of Israel 2K. 13,1.— 2) king of Judah 2K.23, 31 = יוֹאָרָן 2Chr.36,2 = יוֹאָרָן 2K.9,16;2Chr.22,1 אַבוּיָרָהּוֹ v. 6.

יהואָשׁ (יְהוֹאָשׁ pr. n. 1) king of Judah 2K.12,1; 11,2.- 2) king of Israel 2K.13,9 a. 10.

רודי Ch. pr. n. Judea Dan.2,25.

חקה: pr. n. 1) son of Jacob by Leah Gen 29.35; also the tribe descended from him, הַנָּה יָהנָה Num.1,27, and the territory of that tribe described in Jos 15. After the division of the kingdom, the name of Judah was given to the entire kingdom comprising the tribes of Judah and Benjamin with a portion of Simeon and Dan; the other kingdom was called ישראל Israel, and also Ephraim. After the exile the name was given to the whole country of the Hebrews Hag.1,14 Where הוְדָה signifies the land. Judea, it is f. Is.7,6; where it signifies the people, the Jews, it is m. 3.8.— 2) name of several persons Neh.11,9; Ezr.3,9, etc.

י הידיים (pl. יהידיים a. יהידיים ווין יהידיים) geut. Judean, Jew 2K.16,6;25,25; f. יהָרָיָה Jewess 1Chr.4,18.— 2) pr. n. of a person Jer.36,14.

יהוְדֵי (ch. (pl. יְהוְדִי) gent. Judean: pl. def. יְהוּדָוֹא Dan.3,8.

as adv.: in Jewish אַל־תְּדֶבֶּר עִבְּיָנוּ (used as adv.: in Jewish אַל־תְּדֶבֶּר עִבְּינוּ talk not with us in the Jewish language 2K.18,26.— 2) pr. n. wife of Esau Gen.26,34.

יְהֵיה (prop. יְהֵיה ever-being, from יְהָיה with the vowels of יְבָּיה with the vowels of יְבָּיה with the supreme being of the Hebrews. Regarding this name as too sacred to be uttered, the Hebrews substitute for it in

reading the word אָרְבָּי; occurring together with אַרְבָּי it is read it then assumes (תְּבָּרָבָּי) 28.7,18 a. 19; Is. 50,4, etc.

דרובר pr. n. m. of three persons.

יְהְנְּוֹן pr. n. 1) a high priest Ezr. 10,6 = יֹבְיָרָן Neh. 12, 22 = יֹלְנְהָן Neh. 12,11. — 2) name of several other persons.

יהוֹידְיּיִי pr. n. 1) high priest at the time of Joash 2K.11,4.— 2) other persons.

יְהֹלְיְכִין pr. n. king of Judah 2K. 24,8, for which יְבָיִן Ez.1,2, יְבָיָן Jer.24,1, בְּנָרָה Jer.28,4, and בְּנָרָה Jer.22,24.

יַרְיָּקִים pr. n. king of Judah Jer. 1,3; previously אֵלֵיִקִים, which see.

יובל pr. n. m. Jer.37,3 = יובל 38,1.

יְנְרָבְ a. יְרְדְרָבְ pr. n. 1) ancestor of the nomadic Rechabites Jer. 35,6.— 2) son of David's brother 2S.13,5.

יְּנְתְּן (a. יְּנְתָּן יִרְ יִי pr. n. 1) son of Saul 1S.13,31.— 2) son of the priest Abiathar 2S.15,27.— 3) a person mentioned in Jud.18,30 and several other persons. See also יְּנָתָּן יֹּרִ

יוֹפֵף Ps.81,6 for יוֹפֵר , which see. יוֹפֵר יוֹפֵר יוֹפֵר יוֹפְרָב יִי יוֹפְרָב יִי יוֹפְרַב יוֹפְיּר יוֹפְרְיּר יוֹפְיּר יוֹפְיּר יוֹפְיּר יוֹפְיּר יוֹפְיּר יוֹפְיּר יוֹפְר יוֹיִי יוֹפְר יוֹפְר יוֹפְר יוֹיִים יוֹיִי יוֹיִים יוֹיִי יוֹפְר יוֹיִים יוֹיִי יוֹיִי יוֹיִים יוֹיִי יוֹיִים יוֹיִי יוֹיִים יוֹיִים יוֹיִי יוֹיִים יוֹיִים יוֹיִים יוֹיִי יוֹיִים יוֹיִם יוֹיִים יוֹיים יוֹיִים יוֹיים יוֹיִים יוֹיִים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹיים יוֹים יוֹים יוֹיים יוֹים יוֹיים יוֹים יוֹ

יהוֹעַבְּין (Ktib יְהוֹעַבָּין) pr. n. f. 2K. 14,2.

קְבְּרֶבְיּ pr. n. father of Joshua the high priest Hag 1,1 = יוֹצְרָבְּ Ezr. 3.2.

ירֶם a. יְהֵלְּרֶם pr. n. 1) king of Judah 1K.22,51.— 2) king of Israel 2K. 3,1.— 3) another person 2Chr.17,8.

יְהֹוֹשֶׁבְעֹ pr. n. sister of Ahaz, king of Judah and wife of the high priest Jehoiada 2K.11,2 יְהוֹשֵׁבְעַת 2Chr.22,11.

בּיְלְיּבְיּלְיּ pr. n. 1) king of Judah 1K.15,24, from whom the valley between Jerusalem and the Mount of Olives has received the name מַבְּילִ הוּשִּבְּעַ Jo.4,2.— 2) a recorder of David 2S.8,16.— 3) an officer of Solomon 1K.4,17.— 4) father of Jehn king of Israel 2K.9,2 a. 14.

יָרִיר adj. proud, arrogant Pr.21,24.

יַהַבֶּּלְאֵל pr. n. m.

(according some: onyx; others; diamond).

רְבִץְ בּ ה. מּ בְּיַבְיץ pr. n. a city in Reuben Jos. 13, 18.

יהר (akin to הְבָר to be high; fig. to be high-minded, proud, whence יהיי

רֹיִי contracted from יוֹתְיַ, which see. בְּיִי pr. n. 1) a general of David 18.26.6.— 2) name of two other persons 1Chr.4,14; Ezr.2,6.

ר. ח. 1) son sf Asaph, the recorder of Hezekiah 2K18,18.—
2) recorder of king Josiah 2Chr. 34,8.—
3) name of two other persons 1Chr.6,6; 26,4.

יואָקוֹ see יהוֹאָחָו a. אַחַוֹיָה .

2) the eldest son of Samuel 18. 8,2.— 3) name of several other persons.

ייְאָיי pr. n. father of Gideon Jud. 6,11; see also יְהוֹאָיִי

יוֹב pr. n. son of Issachar Gen 46, 13 = ישוב Num. 26,24; 1Chr.7,1.

יוְבֶּב pr. n. 1) son of Joktan Gen. 10,29.— 2) king of Edom Gen.36, 33.— 3) king of Canaan Jos.11,1.—
4) other person 1Chr.8,9 a. 18

(מבל. מיבלים (pl. יבלים) m. 1) ram (acc. Fuerst from יבל L; so named trom its strength like בְּקְרֵן הַיֹּבל when they make a long blast with a ram's lorn Jos.6,5; שׁלְּבֶּרוֹ יִבְּלִים trumpets of rams' horns 6,6; with omission of יוֹבֶל or בַּגַּרוֹ שׁיִבְּרוֹ בּצִּרוֹ בְּעִרוֹ בִּיבֹּל Ex.19,13. (Acc. Ges. יוֹבְלִים is onomatopoeic and is the same as Lat. jubilum and Germ. Jubel, signifying: shout

יוּבְּל pr. n. son of Lamech, inventor of musical instruments Gen.4,21. יוּבַל (בֹּיל בִּיל (בֹּיל בִּיל (בֹּיל (בֹּיל (בֹּיל (בֹּיל (בֹּיל (בֹּיל (בֹיל (בּיל (בֹיל (בּיל (בֹיל (בּיל (בֹיל (בּיל (ב

יְּוְבְּבְּךְ ' pr. n. m. of several persons. יְּוְבְּבְּךְ ' pr. n. m. 2K.12,22 = יְּוְבָּבְ 2Chr. 24,26.

ສຸກຸກ pr. n. m. of several persons.

וְהָוֹן' pr. n. m. of two persons.

pr. n. m. of two persons.

יִהיַבִין see וְיַבִין.

ייייי pr. n. a high priest Neh.12,10.

יוֹיָרִיב pr. n. m. Neh.11,5.

יוֹבֶבֶּהְ pr. n. mother of Moses Ex. 6,20.

יוּכֵל pr. n. see יוּכֵל.

יוֹמֵי (s/, ייִמְי , ייִמְי , ייִמְי , מַּיִים (s/, ייִמְי , רִימִי , יִמְים קוֹ ; sf. יָמֵים קוֹ ; sf. יָמֵים נַיְּלְבָּא אֶלֹהִים ; m. day נַיְּלְבָּא אֶלֹהִים m. day בְּאִר ייִם נַיְּלְבָּא מָלֹהִים and God called the light Day Gen-1,5; of day-light: לֹאִייִם

neither day, nor night (i. e. twilight) Zch.14,7; Din in the day-time (as opposed to בַּלַיִּלָּה Gen.31,40. According to the context D" has different significations: a) with the definite article (77) sometimes: this day, to-day to-day and to-morrow Ex.19,10. b) 'the day of one' signifies; day of birth ניַקַלֵּל אָת־יוֹמוֹ and he cursed his day [of birth] Jb.3,1; festival day יוֹם מַלְבֵנוּ the day of our king, i. e. his birthday or day of inauguration Hos. 7,5; ill luck, misfortune יוֹם צָּחִיךְ the day (i. e. misfortune) of thy brother Ob. 12; lot, life קשֶה יוֹם whose lot is hard, who hath hard luck Jb.30,25; יוֹם לֵינָי the day of the Lord, i. e. the day of judgment and punishment Is.2,12. c) in a wider sense: time אַטֶּר בָּא יוֹמוֹ whose time has come Ez.21,30; before his time Jb.15,32; קהיים קהיים הוא סיר 18.9,13 קהיים Gen. 39,11 about this time; hence as adv.: when איָב when I am afraid Ps.56.4; אַקרָא when I cry v. 10. d) בַּלּ־הַיּוֹם daily, at all times, continually Ps.42,4; all the day long 44,23. e) יוֹם יוֹם every day, daily Gen.39,10; בְּיִים From day to day, daily Num.30,15; דַבר יום בִּיוֹמוֹ every day its due portion Ex.5,13.

לָחֶם יוֹמָיָם two days בּיבְּׁמָם יוֹמָיָם the bread of two days Ex.16,29; מוֹלָם יִשְׁם יִשְׁם יִּשְׁם יִּ a day or two 21,21; מְיוֹנֵינְ מְיוֹבְיָם after two days will he revive us Hos.6,2.

pl. שָבְעַת יָמִים seven days Gen.8,10; יַמִים אַחָרִים some days 27,44; in a wider sense: a) time מַקּץ יָמִים after the expiration of some time Gen.4,3; in the last days בְּאַחַרִית הַיְמִים i. e. in the future time 49,1; events of the times (chronicles) 1K.15,7; בְּיָם מ month of time Num.11,20; שָׁנָתֵים two years of time Gen.41,1. b) a definite space of time, a year יָמִים וַאַרַבְּעָה חָדָשִׁים a year and four months 1S.27,7; וַבַּח הַנְּמִים the yearly sacrifice 2,19; מְיָמִים from year to year, every וְמִימָה year Ex.13,10; לְיָמִים מִיָּמִים וּכִּצֵּת in process of צאת הַקּץ לְנְמִים שְּנֵיִם time, after the end of two years 2Chr.21,19. c) time of life, age far gone in days, i. e. advanced in age Gen.24,1; בַּבִּיר בְּמִים great of age, i. e. very aged Jb.15,10; קצַר יָמִים short of age, short-lived 14,1; poet. יָבֶים יָדַבֶּרוּ let age speak, i. e. the aged 32,7; אָרֶרְ יָמִים the length of days, i. e. of life 11,12.

יוֹםיָא Ch. (def. יּמְיוֹ, pl. יִימִין, def. יִּמְיִּי, יִמְיוֹ, לְּמִי כּ. יִמְיִי, יִמְיוֹ, אַיִּמִי, אַנִּי יִמְיוֹ, m. same as Heb. יוֹם in all its variety of meanings Dan.6,11; Ezr.6,15; אַחֲרִית יוֹמַיָּא in the future time Dan.2,2%; יוֹם בְּיוֹם בִּיוֹם בִּצר. 6,9.

and night, always Jos.1,5; once: every day, daily Ps.13,3.

to be in a ferment, whence in and inc.

ווֹן (דְיִינְיִי pr. n. 1) son of Japhet Gen. 10,2.— 2) name applied to Greece (prop. Ionia) Is.66,19; patr. יְבִייִּ an Ionian, a Greek מוֹנִייִּ בִייִּנִייִּ בּיִיּנִייִּ זְיִינִייִּ the sons of the Greeks Jo.4,6.— 3) city in Yemen (Arabia) Ez.27,19.

ווֹיִ (c. וְוִיִי) m. mud, mire וְוֹיָדְ בּיִנְיּן the clay of mire (miry clay) Ps. 40,3; אָצוּלָה וְוֹיִן מְצוּלָה mire of the depth (deep mire) 69,3.

יוֹנְדֶב see יוֹנָדֶב.

יוֹנָה (c. יוֹנָה ; pl. יוֹנָה) f. dove Gen. 8,8; Is 38,14, etc.; קני יוֹנָה young doves Lev.5,7; as a term of endearment: אינָה my love, my dove Cant.5,2; יוֹנָה thine eyes are dove-like (i. e. like doves' eyes) Cant.4,1; poet. of Israel in exile: יוֹנָה אָלֶם רְחוֹקִים the dove of silence in remoteness Ps.56,1.—2) pt. f. of אינָה, which see.—3) pr. n. of a prophet Jon.1,1.

יוֹן see וְוָיִי.

יוֹנֵק (from יְבָיִי pl. יוֹנָקי m. 1) sucking child Lam.2,11; more fully those that suck the breasts Jo.2,16.—2) young twig, shoot יְנָבֶי בְּיִגִּק וְפָנִי he shall grow up before him as a young twig (Eng. Bible: as a tender plant) 1s.53,2.

which see.— 2) name of several other persons.

Rachel Gen.42,6; אָבֵי יוֹפֵרְ Jos.14,4 or בְּיִי יוֹפֵרְ 17,17 of the two tribes, Ephraim and Manasseh, descended from Joseph; sometimes of the whole nation of Israel אָבִי יוֹפֵרְ the remnant of Joseph Am.5,15; once אָבִיי יוֹבִי Ps.S1,6.— בין חמושה סוֹר several other persons.

וֹפְבַיָּה pr. n. m.

יוֹעאלַה pr. n. m.

יוֹעַד pr. n. m.

ין עזר pr. n. m.

עיש pr. n. m. of two persons.

יוֹצְדָק see יוֹצְדָק.

יוקים pr. n. m.

יוֹר see אין see אין.

וֹדָר pr. n. m.

יוֹכֶה (from יְרָה m. 1) early rain (in autumn) יוֹכֶה the early rain and the latter rain Deut.11, 14.— 2) pt. of יְרָה , which see.

יוְרי pr. n. m.

יוֹרֶם pr. n. 1) same as יוֹרָם , which see.— 2) another person 2Chr. 8,10 בּרוֹרֶם 1Chr.18,10.

רְהֶהֶ בְשְׁיִי (grace is returned) pr. n. symbolic name of a son of Zerubabel 1Chr.3,20.

יוֹיטָבְרָיה pr. n. m.

רְשְׁיִין pr. n. m.

יושׁוְיַה pr. n. m.

יוֹשֶׁבְּיוֹ pr.n.1) name of two persons.— 2) see בְּהִישְׁבָּוֹי

יוֹרְתַם pr. n. 1) youngest son or Gideon Jud.9,5.— 2) king of Judah 2K.15,32

יתר see יותר.

יוֹהֶנֶת see יוֹהֶנֶת.

11, 11 see 711.

יויאל pr. n. m.

777 pr. n. m.

111 pr. n. m.

יוליאָר pr. n. m.

gr see bri

(akin to it I.) to be weighty, heavy.

Pu. pt. pl. פֿוְיָנִים weighty, i. e. well-fed Jer.5,8 (Kri); but see  $% \frac{1}{2}$  .

יוֹנְיָה a. יוֹנְיָה see יוֹנְיָה.

יזע to drop, to trizkle, whence אָנַי a. עַנַיָּ

y 1. m. sweat Ez.44,18

יְוְרָח pr. n. same as אַוְרָח (which see) 1Chr.27,8.

יוֹרַהִיָּה pr. n. m. 1) Neh. 12,42.— 2) וֹבֹהְיָה = 5,32.

יְתַדְ (akin to תְּבְּיְרָ ; fut. תְבֵּי) to be united, to become one בְּבְיִבְיּבְ מַבְיֹרְי unto their assembly mine honor (i. e. my spirit) shall not be united Gen.49,6.

Pi. חָר לְּבָרִי to unite; imp. יַחָר לְּבָרִי unite my heart to fear thy name Ps.S6.11. יַחְדְ (יִּחְדָּ ) יִחְדְ (יִּחְדָּ ) יַחְדְ (יִחְדָּ ) יַחְדְ ו will have towards you a heart for oneness (i. e. I will have one heart with you) 1Chr.12,18.— 2) as adv. a) together, jointly, in union הַרָּוֹיַתוּ when the morning stars sang together Jb.35,7; שֶׁבֶת אֲחִים when brethren dwell closely together (in union) Ps.133,1; and they fell נוּפְלוּ שְׁבַעִהָם יחַד all seven together 2S.21,9. b) altogether, wholly יחר אַנכי עַר־אָעָבר until that I wholly pass over Ps.141,10 (Eng. Bible: whilst that I weithal escape); בַּבִּיב wholly round about Jb 10,8.

one another יוֹדְבּיוֹ (יוֹדְבּיוֹ adv. 1) together, with one another יוֹדְבּיוֹ (בְּיִנִי שְׁנִינְיִם יִחְבִּיוֹ (בְּיִבְּיִי שְׁנִינְים יִחְבִּיוֹ (בְּיִנְיִי שְׁנִינְים יִחְבִּיוֹ (בְּיִבְיִי שְׁנִינְים יִחְבִּיוֹ (בְּיִנְים יִחְבִּיוֹ (בְּיִבְים יִחְבִּיוֹ (בְּיִבְּים יִחְבִּיוֹ (בְּיִבְּים יִחְבִּיוֹ (בְּיִבְּים יִחְבִּיוֹ (בְּיִבְּיִם יִחְבִּיוֹ (בְּיִבְיִים יִחְבִּיוֹ (בְּיִבְיִּם יִּחְבִּיוֹ (בְּיִבְים יִחְבִּיוֹ (בְּיִבְים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּיִים יִּבְּים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּיִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּיבְּים יִּבְּיִים יִּיבְּיִים יִּיבְּיִים יִּיבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּיבְּיִּים יִּיבְּיִים יִּיבְּיִים יִּיבְּיִים יִּיבְּיים יִּיבְּייִּים יִּבְּיים יִּבְּייִּים יִּיבְּיוֹי (בְּיבְּיוּיבְּיוֹים יִּבְּייוֹים יוֹבְּייִים יּיבְּיוֹי בְּייִּיבְּייִּייִיים יּיבְּייִּיים יּיִּבְּייים יּיִּיבְּייִּים יּיִּבְּייִּיים יּיבְּייים יּיבְּייים יּיבּייים יּיבְּייים יוּבְּייים יּיבְּייים יּיִּבְּייים יּיבְּייִיים יּיִּיבְּיים יִּבְּייִבְּייִים יְּבְּייִייְּייִים יּבְּיים יּיבְּייִיבְּייִיים יּבְּייִים יּיִיבְּייִּי

יהדו pr. n. m.

לא יחד 'pr. n. m.

יהואל pr. n. m. of two persons יהואל Ktib. for יחואל, which see.

יחזיה pr. n m.

יְהֵוֹכְאֵי pr. n. 1) the prophet Ezekiel Ez.1,3.— 2) another person 1Chr. 24,16.

אריי, אוֹקיה (יְהוֹקִיה pr. n. m. 1) same as מְּחָוֹה, which see.— 2) two other persons Ezr.2,16; 2Chr.28,12. אוֹרָה pr. n. m. 1Chr.9,12 = יַרְאַבּּ

יְהִיאֵל pr. n. m. of several persons Ezr.8,9; 2Chr.29,14 (Ktib ביוֹוְאֵל), etc

אָת־בָּנְהְּ adj. 1) only one אָת־בְּנְהְּ אָת־בְּנְהְּ thy son, thine only one Gen.22,2; f. יְחִידְ Jud.11,34; fig. of the soul Ps 22,21. – 2) alone, solitary יְבִּנְי אָנִי אָנִי וֹשְנִי אַנִי וֹשְנִי אַנִי וֹשְנִי אַנִי וֹשְנִי אַנִי אַנִי וּשְנִים בּוֹתָה מוֹשׁבְּיוֹת בַּוֹתְה בּוֹתְה מוֹת בַּוֹתְה בּיִתְה בּיתְה בְּיתְה בּיתְה ב

היה pr. n. m. 1Chr.15,24 = יְהִיּהְיִּ 15,18.

יְהִיל Lam.3,26 acc. Ges. a. Fuerst: adj. waiting, hoping; others: fut. of חול (see הול 6).

יְחַל (akin to יְחַל ) to wait (Kal not used).

Niph. ליֹחֵל (fut. יוֹחָל to wait, to stay נֹחָל גְּיִחָל אָבְּדָה הָבְּיִבְה נֹחְלָם when she saw that she had waited, and her hope was lost Ez.19,5; and her hope was gen. and he stayed yet other seven days Gen. 8,12 (comp. 1S.13,8).

רייותל (pl. יותלו , היותלו , fut. לייותל המיד איותל (pl. ייתלו , היותלו , היותלו , לייתל המיד איותלו , איותלו איותלו איותלו איותלו , איותלו האיותלו ה

shall they trust Is.51.5.— 2) to make one hope מוֹבְיל לְבָּיל בְּבָר and they have made [others] to hope for the fulfilment of the word Ez.13.6; with accus: עֵר מִצְיל upon which thou hast caused me to hope Ps.119.49.

#### Hiph. הֹחָלָר (fut. מָחַל ap. בַּיְטְּתְּיִל 1 לְיִחָלְּר (fut. מְחַל ap. בְּיִחְלִּר וּ לִּחְלִּר מִּחָל מַר אַיֹּחְלִיל וּ אַיֹּרְיִל יוֹ מִינִים מּחַל עַר־בּאִי אֵבֶּיךְ seven days shalt thou tarry, till I come to thee 18.10,8; with כ to wait for thee 18.10,8; with כ to wait for words Jb.32,11. 2) to hope הַחְלָּרִי לְּרְבְּרֵיכָּח הֹחְלִילִי hope thou in God Ps.42, 12.— בּאַרִיבָּה עוֹרָל בּרַר.4,19 fut. of בּאַרִיק which see,

יְּחְלְאֵל pr. n. son of Zebulun Gen. 46,14; patr. יְחֵלְאֵל Num.26,26.

בּתְיָנְה (same as בּתְר (pl. בּתוֹי, הְּתַר (pl. בְּתִי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִי (pl. בְתִי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּתִּי (pl. בְּיבְּי (pl. בְּי (pl. בְּיבְּי (pl. בְּיבְּי (pl. בְּיבְּי (pl. בּבְּי (pl. בְּי (pl. בְּבְּי (pl. בְּיבְּי (pl. בְּיבְּי (pl. בּבְּי (pl. בְּיבְּי (pl. בּבְּי (pl. בּבְי (pl. בּבְּי (pl. בּבְּי (pl. בּבְּי (pl. בּבְי (pl. בּבְּי (pl

ארה ביְחְמוּר m. a species of deer, buck. בְּחָבִי pr. n. m.

קחי to make bare, naked.

קוֹין adj. barefoot, unshod אָרִים יְחוֹף naked and barefoot Is.20,2; sometimes as a n: bareness מְנָעִי רַנְּהֹוֹ withhold thy foot from bareness, i. e. from being unshod Jer.2 25.

יַרְעְצָאֵל pr. n. m. Gen.46,24 יַרְעְצָאֵל 1Chr.7,13; patr. יַרְצָאָלי Num.26,48.

לְּחֵר (same as אַחַר, which see) to delay, to stay, to tarry; only Hiph. fut. ap. נֵייֹחֶר מִן־הַמִּיֹעֵד צִייִּטְר מִן־הַמִּיֹעֵד צִייִּטְר מִן הַמִּיֹעֵד צִייִּטְר מִן הַמִּיֹעֵד צִייִּטְר מִן מַן מַּוֹּעַד נִיִּיִּר מִן הַמִּיֹעֵד צִייִּטְר and he tarried longer than the set time which he had appointed bim 2S.20,5 (Kri).

יחש to sprout, to shoot forth, whence יהשי

m. descent, family, genealogy ברדים m. descent, family, genealogy nehr,5.

חת pr. n. m.

לְּבֵּי (fut. יַיֵּב , יִיבָּב , once f. הַּיִּטְבָּי (fut. מיב , once f. הַיִּטְבָּי (fut. see) וויבָּר is used מיב I., which see)

1) to be good; with יְיַב to be better than הַּרִיטְבִי מְנֵא אָמִין art thou better than No-Amon Nah.3,8; impersonally: יְבִיב that it may be well with me Gen.12, 13; with יִבְיבִי or לִבְּיִי בְּיִיבְי וֹיִמְבוֹי to seem good, to please מַיִּישְבוּר דְּבְרִיבָּם and their words pleased Hamor Gen.34,15; יִבְיבִי מִבּל רְבָּבִיי בַּבְּיבוֹי and it pleased the king Neh.2,6;

יתישב ביין and it shall please the Lord Ps.69.32.— 2) of the heart; to be merry ביישב לכי and his heart was merry R 3.7; קביים and let thy heart he merry Jud. 19.6.

Hiph. הַיִּמִיב (fut. בִימִיב, בִּינִיב, ייישב, once ייישב Jb.24,21; mf. ביִּטְיבָ, הַיִּטְיב, הַיִּטְיב; imp. הַיְּטִיב ; ףt. מִימִיבוּ 1) to do well הִימִיבוּ they have done well all that they have spoken (i. e. they have well and rightly spoken) Deut.5,28: as adv.: הַישַבֶּהָ הָישַבָּהָ thou hast well seen Jer.1,12; הַּישִיבוּ play skilfully Ps.333; inf. as adv: well, right, diligently, very וְרַשִּׁתְּ הֵימֶב and thou hast enquired diligently Deut. 17,4; בַּאַר הֵימָב and thou shalt write... very plainly 27,8; art thou very הַהִימֵב חָרָה לָךְ wroth ? Jon. 4, 4; עַל־הָבע פַפַּיִם Mic.7,3 acc. Ges.: for evil are their hands diligently, i. e. they do evil diligently (Eng. Bible: that they may do evil with both hands earnestly). - 2) to do well, to do right לָמָדוּ הֵימֶיב learn to do well Is.1,17; לְהֵימִיב לֹא יָדָעוּ to do good they have no knowledge Jer.4,22.- 3) to do good to one, with לבֶם he hath done you good Jos.24,20; with יִנְם אַימִיב עִפֶּוּן: עם I will surely do thee good Gen.32,13; with accus: הֵיטִיבָה בָּרָצִינִךְ אָתּ־צִיין do good in thy good pleasure unto Zion Ps.51,20.- 4) to make בְיֵב Ch. (fut. בְּיֵנֵי) to seem good, with אַנ Ezr.7.18.

קבר איי ביי איי pr. n. a city in Judah 2K. 21,19.

קרה pr. n. a station of the Israelites in the desert Deut.7,10.

ក្ដុំ a. កម្មា pr. n. a city in Judah Jos.15,55; 21,16.

ישׁר: pr. n. son of Ishmael Gen.25, 15 and the name of one of the Ishmaelite races 1Chr.5,19.

יי later abbreviation of יְרֹלָה; it is read אָדֹנְי;

ייני (c. ייני אלייני (c. ייני אלייני) m. wine (from ייני אלייני) m. wine (from ייני אלייני) m. wine with Lat. vin-um, Greek oin-os, Germ. Wein) ייני ייני wine and strong drink Lev.9,10; ייני wine and strong drink Lev.9,10; ייני אייני the house of wine, the banqueting-house Cant.2,4; also in the sense of drunkenness, intoxication: ייני מון מונייני and Noah awoke from his wine, i. c. from his drunken,

ness Gen.9,24; בְּצֵאת בַּייֵי מְבָּבֶּל when the wine was gone out from Nabal, i. e. when he sobered up, when he recovered from his intoxication 1S.25,37.

7 Ktib 18.4,13 for 7.

ੀ see ਜੜ੍ਹੀ.

יבׁת (akin to בְּיֵל (akin to יבֹר) to be right (Kal not used).

Niph. בוֹבָחַת (pt. f. נוֹבַחַת) 1) to dispute, to reason, to argue there the righteous וַשַּׁר נוֹבָח עִמוֹ might dispute with him Jb. 23,7; come now let us לכו גא ונוכחה reason together (dispute with one another) Is.1,18. - 2) acc. Fuerst: to be set to rights, to be righted הָנָה הוא־לֶךְ כִּסוּת עִינֵים לְכֹל אֲשֶׁר behold, this is אָתָר וַאָת כּר וַנכְתַת for thee a covering of the eyes to all that are with thee; and with regard to all thou art righted (acc. Eng. Bible לַנְבָחַת thus she was reproved; see Hiph. 3).-For the phrase בָּסוּת עִינֵים see under בִּכוּת.

Hiph. דּוֹכִים, ap. וּיֹכִים, ap. וּיֹכִים, to judge, to decide יְּהִיכִּים בָּמִישׁוֹר in judge, to decide יִּהְיִים בָּמִישׁוֹר with righteousness shall he judge the poor Is.11.4: יִּרֹיִם nor after the hearing of his ears shall he decide v. 3: יִיֹכִיחוּ בֵּין שְׁנִינוּ that they may judge (or decide) between

us both Gen.31,37; pt. מוכִים juage, mediator Jb.9,33; with ביָ to ףlead וְיוֹכַח לְנֶבֶר עָבּראָthat one might plead for a man with God 16,21.— 2) to appoint אָתָה הוֹכַחָּתָּ her thou hast appointed לְעַבְּרָךְ for thy servant Gen. 24, 14. - 3) to reprove, to rebuke הוֹבָים מּלִר thou shalt indeed rebuke עַמִיתָּדְ thy neighbor Lev.19,17; צַּל־תּיבַה זאָ פָּן וִשְּנָאָן reprove not a scorner, lest he hate thee Pr.9,S; לא עַר־ וּבָּחֵיךָ אוֹכִיחַךְ I will not reprove thee for thy sacrifices Ps.50,9 will he reprove הַמִּירָאָתָּהְ יֹכִיחָהְ thee for fear of thee? Jb.22,4; with ל or ⊃ of the person: הוֹבֶת rebuke a wise man, לְחַבָּם וְגֵגֵאָ הַבֶּךְ and he will love thee Pr.9,8; 12 lest he reprove thee and thou be found a liar 30,6; with ב of the object: וְהוֹכִים and בַּדְבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע וָיָ אֶּ־הָּיף and will reprove the words which the Lord thy God hath heard Is. 37,4; inf. הוֹכֵח reproving, censure what doth your מַה־יוֹכִים הוֹכָם מָבֶּם reproving (censure) prove? Jb. 6,25.— 4) to prove אַר דְּרָכֵי אָל־ only I will prove my פַנֵיו אוֹכִיחַ ways before him (i. e. will show that they are right) Jb. 13,15; and ye will וָתוֹבִיחוּ עַלַי חֶוּרְפָּתִי prove against me my disgrace 19.5.-- 5) to chastise, to punish ו will chastise והובחתיו בשבם אַנְשִׁים him with the rod of men 2S.7,14.

Hoph. TIT to be chastised, punished (others: admonished)

243

he is chastised with pain Jb.33,19.

Hithp. התובל to dispute, to argue, to plead (with בַּיָם (עִבוֹ מישרָאֵל יִתְנַבְּח and with Israel will he plead Mic.6,2.

יְבִילְיָה see יְבִילְיָה.

יבין pr. n. 1) son of Simeon Gen. 46,10 = בָּרִיב וֹרָ 1Chr.4,24. — 2) another person Neh.11,10.- 3) name of one of the two pillars before Solomon's temple 1K.7,21 (the other pillar was called בָּעַוֹי).

יָבֹל (וֹ, יָבְּלְתִּי , יָבְלְתִּי 1, יָבְלְתָּי , יָבְלְתִּי , יָבְלְתִּי , יָבְלְתִּי , יָבְלְתִּי אובַל 1, יובַל fut. יְבָלוּ יְלָּלוּ אוּבַל 1, יובַל אוּ 2 בול , יבל ; inf. קבל ; יבול ; יבול ; verb. n. יְבְּלֶת) to be able, I can was not able to receive 2Chr.7,7; וַיָּבֶלָתְּ עַמֹּד then thou shalt be able to endure Ex. 18,23; with finite verb for inf. how shall I be אִיכָבָה אוֹכַל וְרָאִיתִי able to see Est.8,6; with a noun for inf. עַד־בָּתַי לֹא יוּכָרוֹ נָקְיוֹן how long will they yet not be able to cleanse themselves? Hos.8,5; וַדַעָּתִי כִּי כֹל תּוֹכֶל I know that thou canst do every thing Jb.42,2 -2) to have a right, may לא־יוּכַל he may not send her away Deut. 22, 29. - 3) to prevail, to overcome; with accus.: פֿן יאמר lest mine enemy say, I have prevailed against him Ps. 13,5; with לו: by what means we may prevail against him Jud. 16,5; fig. to attain mentally, to master בַּשְנְבֶה הא־מִבֶּל לָה it is high, I cannot attain unto it (master it, comprehend it) Ps. 139,6. - 4) to bear, to suffer אתוֹ לא אוּכַל him will I not suffer Ps. ו לא אובַל אָוֶן וַאַצְרָה I cannot bear iniquity with festive gathering Is.1,13; more fuייy: לא תובל לא תובל... לְהָבִיל Pr.30,21 and שָׂאָת Am.7,10 it cannot bear.

בל Ch. to be able, I can Dan.2, 47; fut. יָבֶל 3,29; with בי to prevail against 7,21.

Aph. בּיִכִּיל to be able Dan.6,21. יַבְלִיָה a. יְבָלִיָה pr. n. mother of king Uzziah 2Chr. 26,3 (Ktib וֹבִילִיה); 2K.15,2.

וַלִרָּמִי 1) יָלַדָּ, sf. יָלַדְמִּי 1) יַלַד ; fut. וֹלֵר, f. יוֹלֵבָה f. יוֹלֵד יִלֵּד pt. יוֹלֵד f. יוֹלֵד , יוֹלֵד , יוֹלֵד , יוֹלֶּדֶת , יוֹלֶדֶת ; pt. p. יוֹלֶדֶת , c. יוֹלֶדֶת ; inf. לְּדָתָּר , לְּדָתָּר , אַרָּה , אַרְּה , אַרְה , אַרְ 4,19) 1) to bring forth, to bear, to beget ומַברוֹמָלֵר and she conceived, and bare Gen.4,1; •••קיקי לבהה thy father... that begat thee Pr.23,22; of birds; to lay eggs קרָא as a cuckoo that hatcheth eggs which he hath not laid Jer.17,11; pt. f. a) מֹלֶבֶה a travailing woman Hos. 13, 13. שַּׁרָה (as a finite verb מֹלֶרֶת (b Sarah thy wife אִשָּׁתָהְ יוֹלֶנֶת לָּךְ בֵּן shall bear thee a son Gen.17,19; as a substantive: she that hath born, one giving birth, a mother this is the law זאת תוֹרַת הַיֹּלְרָת for her that hath born Lev.12,7;

with sf. ילֵיהָה she that bare thee, thy mother Pr.23.25; pt. p. יליד one born, a child 1K.3,26; poet. one born of a woman, i. e. a frail mortal Jb.14,1 etc.—2) to create, to produce מִי יִלְהוֹ and the hoar-frost of the heavens, who hath begotten (created) it? — 3) fig. to bring the what a day may bring Pr. 27,1.

איף. לוֹלֵד (pl. לוֹלֶד , for which נוֹלֶד , for chr. לוֹלֶד וֹלְד ; pt. נוֹלֶד , pl. נוֹלֶד לְחַנוֹך אָת־עִירְד and unto Enoch was born Irad Gen. 4,18; pt. עם נוֹלֶד a people to be born Ps.22,32.

Pi. רְבֵּׁי (inf. בְּבֹּי) to help to bear; pt. f. בְּבֹּרָת a midwife Gen. 35,17, pl. מִיבָּרָת Ex.1.15.

Hiph. היליד, הליד, (fut. היליד, אוליד, אוליד, אוליד, היליד, היליד, היליד, היליד, היליד, היליד, אוליד, אוליד, היליד אוליד, אוליד, אוליד היליד אוליד הוא מוליד אוליד אולי

שליה אָגֶלִידְשָׁל who hath begotten (created) the drops of dew Jb.38,28; in a moral sense; ברוֹ עַמְל וְהוֹלִיד אֲנֵן they conceive mischief, and bring forth iniquity Is.59.4

Hoph. בְּלֵבת to be born; only verb. n. הְלֶּבֶת (or הֹלֶּבֶת the birthday of Pharaoh Gen.40,20; בְּיֹם הַלֶּבֶת אֹרְבָּרְיֹם in the day thou wast born Ez.16,4.

Hithp. קּבְילֵבּן to declare one's birth or pedigree, to cause oneself to be enrolled in a family register בְּבְילְבוֹי עֵי מִשְׁפְּרֹבְים and they declared their pedigrees after their families Num.1,18 (for which later שְׁבִים, see שׁבְּיִי.

ילְּדְיׁ prop. female child, hence: maiden, girl Gen.34,4; Zch.8,5.

יַּדְרוּת f. childhood, youth Ec.11,9; Ps.110,3.

ילדן (pl. ילדים) m. one born.

ילון pr. n. m.

יְלִיד (c. יְלִיד ) m. one born, child (i. e. a domestic) Jer.2.14; אַנְיִד בַּיִּת the children of Anak Num.13,22.

to wail, to lament (Kal not used).

Hiph. הַרְלֵּה (fut. בַּרְלֵּה for בִּרֹרָה imp. הַרְבָּה , pl. (הַרְלִּה ) 1) to wail for אַנְירָה אַנִּירָל Will wail for Moab Jer. 45,31; שַּרְבּירְה lament and wail 4,2—2) to howl, to shout triumphantly מִשְּרִי וְהַיִּלְירִל their rulers howl 1s.52,5 (= בַּרָרָיִר).

Hoph. הובל acc. Stb. to be bewailed אובל הובלים and their maidens were not bewailed Ps.78.63 (but see under ביל 1.).

m. howling יביל howling of the wilderness Deut 32, 10 (poet. for the desert where wild beasts howl).

יַלְּכָּה (c. יְלְבֶּה) f. wailing, lamentation Zph.1,10; Zch.11,3, etc.

ילֵיע (same as יֵלְיע (former as man to devour, hence: to utter rashly מוֹלֵשׁ אָדָם יְלִע קְנֵישׁ וְאַתַר נְּלְרִים וְבַּאַר וֹלְנִים וְבַּאַר וֹלְנִים וְבַּאַר וֹלִים וְבַּאַר וֹלִים וְבַּאַר וֹלְנִים וְבַּאַר וֹלִים וְבַּאַר וֹלִים וְבַּאַר וֹלִים וְבַּאַר וֹלִים וְבַּאַר וֹלִים וְבַּאַר וֹלִים וְבַּאַר וֹלְנִים וְבַּאַר וֹלִים וְבִּאַר וֹלִים וְלִים וְבִּאַר וֹלִים וְלִים וְלַבְּאָר וֹלִים וְלַבְּאָר וֹלִים וְלִים וְלִים וְלִים וְלִים וְלַבְּאָר וֹלְים וְלִים וְלְים וְלִים וְלְים וְלִים וְלְים וְלִים וְלְים וְלִים וְלְים וְלִים וְלְים וְלְים וְלִים וְלְים וְלְּים וְלְים וְלְים וְלְים וְלְים וְּלְים וְלְים וְלְים וְלְים וְלְים וְלְים וְלְים וְלְים וְלְים וּלְים וּיִים וְּבְּים וְּיִים וְּבְּים וְּיִים וְּבְּים וְּיִים וְּבְּים וְּיִים וְּבְּים וְּיִים וְּבְּים וְּיִים וְּבְּים וְּים וְּבְּים וְּבְּים וְּיִים וְּבְּים וְּיִים וְּבְּיִים וְּיִים וְּבְּיִים וְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּים וְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּים וְיְיִים וְּבְיִים וְיִים וְיִים וְּבְים וְיִים וְּבְּים וְּיִים וְּבְיִים וְּבְיִים וְּיִים וְּבְּיִים וְיִים וְּבְּיִים וְּים וְיְיִים וְּבְּיִים וְיְיבְיְיְים וְּיִים וְּבְּיבְים וְיְיבְים וְּיבְּים וּבְּים וּיְיבְּים וְיְיבְּים וְיבִים וְּבְּיבְים וּבְּים וּיְיבְים וְיבְּים וְיבְּים וְיבְּים וְיבְּים וְיבְּים וּיבְּים וּיְיבְּים וּיְים וּיְים וְיְים וְיְיְים וְיְיבְּים וְיְים וְיְיבְּים וְיְים וְיְים וְיְים וְיְיִים וְיְבְּים וְיְיִים וְיבְּים וְיְים וְיְיִים וְבְּיבְים וְיְים וְיְים וְיְים וְיְים וְי

to stick, to cleave.

itching scab Lev.21,20.

to lick up, to eat off.

(prop. licker) a kind of locust בְּעֵלֵק בְּאָר as the rough (hairy) locusts Jer.51,27 אינה פְּעָים וְיִיעף the locust spreadeth itself out and flieth away Nah 3,16.

יַלְקוֹט (from בְּלֵים) m. shepherd's bag 18.17,40.

D' (c. D', before Makkeph D'; sf. תיל הַיָם (נְבָּוֹים pl. וַנְבָּוֹים m. 1) sea חיל הַיָם the sand of the sea Gen. 32, 13; בוָן towards the sea 1K.15,43; the great sea (the Mediterranean) Num.34,5, otherwise called הַיַּם הַצַּחַרוֹן the hinder (western) sea Deut.11,24; יַם־סוּף the sea of reeds (the Red Sea) Ex.15,4, otherwise called בַּבּיבָיָב Sea of Egypt Is.11,15; also of great lakes: יָם כָּנֶרֶת the sea of Chinnereth (the sea of Galilee, or lake of Tiberias) Num.34,11; the salt sea (the Dead Sea) Gen.14,3, otherwise called the sea of the desert Deut,3,17 or יָם דַּקַרְמנִי the eastern sea Jo 2,20; of a large river, as sf the Nile Is.18,2 and its branches Ez.32,2; of the Euphrates Is.27,1; by hyperbole of a large vase, hence: בְּרְשֶׁת the sea of brass, i. e. the great laver in the court before Solomon's temple 2K.25, 13.— Pl. יְבָּיִם Gen.1,22; Lev.11,9, etc.; poet. often for the sing. D: חול ימים the sand of the sea Jb. 6,3 (for הַיָּם ;וחוֹל הַיָּם the coast of the sea Gen.49,13 (5<sup>t</sup>□ the heart (midst) בובים; (היַם of the sea Ps. 46, 3 (DJZ).— 2) the west (the Mediterranean lying west from Palestine) ביה בים the west wind Ex.10,19; פַאַת־יָם the west side Ex.27,12; with 7 loc. שני westward Gen. 28,14, which means also to the sea Num.34,5.

רָב Ch. sea בְּא רַבְּא the great sea Dan.7,2.

מנים m. only once pl. מים Gen.36,24 acc. the Vulgate: warm springs (from יוב 2); acc. the Targ. and Samaritan code = אִימָים, which see; others: mules.

י מיאל pr. n. son of Simeon Gen. 46,10 = אווי אווי Num.26,12.

יְבִיבְה pr. n. daughter of Job Jb. 42,14.

יַמִין (e. יָמִינִי sf. יָמִינָי, קּמִין f. 1) the right, right side יָמִין אוֹ the right or the left Num. on עַל בֶּהֶף הַבַּוֹת מִיָמִין etc.; עַל בָּהֶף הַבַּוֹת מִימִין the side of the house from the right (i. e. on the right side of the house) וֹבִין הָעִיר the right side of the city 2S.24,5; as adj. אֵין יָמִין the right eye 1S.11,2; יבין or simply יבין the right hand Jer.22,24; Cant.2,6; fig. might, strength היטִיעַה־לוֹ יִמִינוֹ his right hand (i. e. his might) hath gotten him the victory Ps.98,1; hence of strengthening one: אַשֶּׁרְהַהָּחַקּיּי whose right hand I have holden Is.45,1; בּר־אָמִים because he is at my right hand, I shall not be moved Ps.16,8. -נמין seems also to signify: right place, proper place לֵב חָבֶם לִימִינוֹ the heart of the wise man is at his right hand, i. e. in its proper place Ec.10,2.- 2) the south (it being to the right of the Semite whose face is turned to the east): יְנְמִין וְיָמִין north and south Ps.89, 13; מִימִין הַיְשִׁימוֹן on the south of the desert 18.23,19.— 3) pr. n. m. Gen.46,10.

ן gent. same as בְּוֹדְיִמִינִי , see בָּוֹדְיִמִינָי .— 2) Ktib Ez.4,6 a. 2Chr. 3,17 for יִמְנִי , which see.

יְּמְלָּא pr. n. m. 2Chr.18,7 a. 8. יְמְלָּא pr. n. m. 1K.22,8 = אַבְּאָּ

יבולף pr. n. m.

(akin to מָשׁלָ) to be firm, whence יְמֵן (Kal not used).

Hiph. (denom. from הַּימִין (יָמִין מָמִין a. הַּימִין 1) to turn to the right hand אָם־הַשְּׁמֵאר וְאִימְנְה if thou turn to the left hand, I will go to the right Gen.13,9; to turn to the right hand or to the left 2S.14,19; see also under בַּימִינִים able to use the right hand; pt. pl. 2) to use the right hand if the right hand 1Chr.12,2.

וְבֵין Ch. see וְבַאַ.

יביד ( pr. n. 1) son of Asher Gen. 46,17.— 2) another person 2Chr. 31.14.

יְּחָנִי (f. יְמְנִית adj. right (not left) the right pillar 1K. 7,21; דוֹ בּוְיְבְנִית the right pillar 1K. סלון יְרוֹ בּוְיְבְנִית the thumb of his right hand Lev.8,23; sometimes יוֹ is understood: אַצְבָּעוֹ his right finger, i. e. the finger of his right hand Lev.14,16.

יכונע pr. n. m.

to alter (Kal not used).

Hiph. הימיר to change Jer.2,11 (= בְּיִנְינִ from מוּר which see).

יִמְרָה יִנִירָה pr. n. m.

אָרְיֵי (same as שְׁשֵׁיִם) to touch (Kal not used).

Hiph. הימיש, to let feel; imp. with sf. קימשני Ktib Jud 16,26 let me feel, for which Kri בְּמְשֵׁנְי, as if from מוֹשׁ בּוֹשׁ.

בין Ec.12,5 = יְבֵין, from נוֹין, which see.

יְנָה (fut. נְינָה , 2 pl. sf. נְינָה ; pt. f. נְינָה ) to oppress, to destroy יְנָה let us destroy them together Ps.74,8; הַינָה the oppressing city Zph.3,1; הַיִּינָה the oppressing (or destroying) sword Jer.46,16; also without הַיִּנְה the wrath of the oppressing sword 25,38.

 49,26; with בייניתם מודיים (אור) to oppression בְּלְהִינִיתָם מְשִׁרְּהָם to force them out by oppression from their possession Ez.46,18.

ינוֹת pr. n. a city on the borders of Ephraim and Manasseh 2K.15,29; with הוא loc. הוֹלְנִי Jos.16,6.

ינוֹם (Ktib יָנִים) pr. n. a place in Judah Jos.15,53.

ליבְקה f. sucker, sprout Ez. 17,4 (= יוֹבָק ת a. אוֹנָק ה, which see).

ינֵק (fut. יְיֵבֶּק ; pt. יְיֵבֶּק to suck the mother's breast Jb.3,12; Cant.8,1; hence: to drink Jb.20,16; fig. to receive לְיִ שֶׁבַע וַמְיִם יִינָקּק for they shall suck (i. e. receive) the abundance of the seas Deut.33,19.

Hiph. היניק מיניק מיניק

(acc. Targ. and Kimchi: nightowl, from אָנָישׁרָּ; acc. Septuagint and Vulgate: ibis) Deut.14,16; Is. 34,11.

יַּםְדְ (fut. דְּבֵּי for יִּיבֵּי; inf. דֹבַיִּ: with לִיפֹיד : 2Chr.31,7) 1) to establish to found, to set אָרֶץ עַל־מְכוֹנֶיהָ who hath founded the earth upon her bases Ps. 104,5; אָרֶץ יִסְרָה he hath founded his [celestial] vault over the earth Am.9,6; יְסְרָה בּסַפּיִרים and I will set thee with sapphires Is.54,11.—2) to appoint, to assign אַלְּהַרְּהְרָּ בַּסְפִּיִרִים זָה יְסִרְהְּ לְּהַחְ עוֹנָה יִּסְרָה בְּסִבּיִרִים זָה יְסִרְהְּ לְּהַחְ עוֹנִים זָה יְסִרְהְּ לְּהַחְ עוֹנִים זָה יְסִרְהְּ לְּתְּחִ וֹנִים זְּבְּרָה וְצִיִּים Assyria appointed it for dwellers to the desert Is. 23, 13 (Ges.); לְהוֹכִיה יְסִרְה for chastisement hast thou appointed him Hab.1,12.

Niph. וֹמָם (fut. תְּחָבֵי inf. תְּחָבּוֹ ) to be founded, established; inf. with sf. תְּחָבְּוֹת its being founded Ex.9,18; imp. תְּחָבְּוֹת thou shalt be founded Is.44,28.— 2) to sit in counsel, to take counsel יְרוֹנִים and the rulers take counsel נַחְבּוֹרְיַם מוֹנִים while they took counsel together against me 31,14.

אַנְי (fut. יַיִּמָר ; inf. יַיִּמָר זְּיָנִין אָבֶּן זְּיִבֶּן זְיִבְּר ; inf. יַמַר בְּצִיוֹן אָבֶן זְּבָּן זְּבָּן זְיִבְּר I lay in Zion for a foundation a stone Is.28,16; יְבַיּוֹן אָבֶן to lay the foundation of the house 1K.5,3; with his first-born shall he lay its foundation Jos.6,26.— 2) to appoint, to ordain יְבִּיִּבְּן יִבְּרִיךְ וִיִּעְבָּרְ וְבִּיִּבְּן יִבְּרִי וְיַבְּרָ בְּרִי וְיַבְּרָ בְּרִי וְבִּיִּבְרָ בְּרִי וְבִּיִּבְּרָ וְבִּיִּבְרָ בְּרִי וְבִּיִבְּרָ בְּרִי וְבִּיִבְּרָ וְבִּיִּבְּרָ וְבִּיִבְּרָ וְבִיבְּרָ וְבִּיִבְּרָ וְבִּיִבְּרָ וְבִּיִבְּרָ וְבִּיִבְּרָ וְבְּבְּרָ וְבִּיִבְּרָ וְבִּיִבְּרְ וְבִיּבְּרָ וְבְּבְּרָ וְבִּיִבְּרְ וְבִּיִבְּרָ וְבִּיִבְּרְ וְבִּיִבְּרְ וְבִּיִבְּרְ וְבִּיִבְּרְ וְבְּבְּרְ וְבִּבְּרְ וְבְּבְּרִי וְבִּבְּרְ וְבִּבְּרְ וְבְּבְּרְ וְבְּבְּרְ וְבִּבְּרְ וְבִּיִבְּרְ וְבְּבְּרְ וְבְּבְּרְ וְבְּבְּרְ וְבִּיִבְּרְ וְבִּיִבְּרְ וְבִּיִבְּרְ וְבִּיִבְּרְ וְבִּבְּרְ וְבִּיִבְּרְ וְבִּיִבְּרְ וּבְּבְיִר וּבְּבְיִר וּבְּבְּרְ וּבְּבְּר וּבְּבְּרְיִבְּר וּבְּבְּרְיִבְּר וּבְּבְּר בְּבְיִיר וְבִּבְּרְ בְּבְּרִיר וּבְּבְּרְיִבְּר וּבְּבְּרְיִבְּר וּבְּבְּרְיִבְּר וּבְּבְּרְיִבְּרְיִבְּר וּבְּבְּרְיִבְּרְיִבְּר וּבְּבְּר בּר בְּבִּיר וּבְּבְּרְיִבְּרְיִבְּרְיִבְּר וּבְּבְּר בְּבְּרְיִבְּרְ בְּבְּר בְּבְּרְיִבְּר וּבְּבְּרְיִבְּרְיִבְּרְיִבְּיִיּר וְבִּיבְּר וְבְּבְּיִבְּרְ בְּבְּבְּיִבְּרְ בְּבְּרְיִבְּי בְּבְּבְּרְי בְּבְּבְּיוּיוְ בְּבְּרְיִבְּיִי בְּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּרְיוּבְּיוּבְיוּ בְּבְיּבְיּבְּבְיּבְיוּ בְּבְּבְי בְּבְּבְיוּ בְּבְיּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְיוּ בְּבְיבְּיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּיוּ בְּבְיּבְיוּ בְּבְיוּיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְבְיוּבְיוּ בְּבְּיוֹיוְ בְבְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹיוְ בְּבְּיוּיוּבְיוּי בְּבְיוּיוּ בְּבְיוּיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּבְּבְיוּיוּ בְּבְיוּיוּ בְּבְיוּיוּ בְּבְּבְיוּיוּיוּיוּ בְּבְיוּיוּ בְּבְיוּיוּיו

Pu. יְפַר (חָלְּקָר , יְיִי to be founded יְבֵּר בִּית יִיְי the foundation of the house of the Lord was laid 1K. 6,37; מְיִפְרוֹת יִקְרוֹת and the foundation was of costly stones 7,10; with קַיִבְּיִבְּיִבְּיִי עַל־אַרְגִיבְּיִבְּי : עַל מוֹסְיִבְיִי עַל־אַרְגִיבְיּיבְּי : עַל מוֹסְיִבּי ounded (set) upon sockets of fine gold Cant.5,15.

Hoph. הוֹסֶד (pt. מוֹסֶד ; verb. n. to be founded, established וְאֵלֶה הוּסַד שָׁלֹמה לָבְנוֹת אֶת־בֵּית this is the foundation of Solomon for the building of the house of God 2Chr.3,3 (Eng. Bible: these are the things wherein Solomon was instructed for the building etc.); אַל הוּסַד בֵּית יָיָ because of the laying of the founda tion of the house of the Lord Ezr.3,11; מוֹפֶר מוֹפֶר a foundation founded, i. e. a sure foundation Is.28,16 (the 1st is a noun, the 2nd is a pt. with an irregular Dagesh).

קר m. prop. foundation, hence: beginning, commencement יָּכְיּ לְּכָּלִי מְבָּבֶּלְ הַבְּעָלָה מְבָּבֶּל the commencement of the expedition from Babylon Ezr.7,9.

ימוּדְה f. foundation; only with sf. ימוּדְה Ps.87,1.

ק'תוּר m. one who departs; only pl. sf. Ktib Jer.17,13 יִסוֹרֵי they who depart from me (Kri יִסוֹרָי).

יפוּר m. reprover, blamer ברב עם הרב עם shall the reprover contend with the Almighty? Jb.40,2.

יָסָךְ (= בְּּסַבְּ; fut. קְיַיִ) to pour, to be poured אָנִיסְרָ it shall not be poured Ex.30,32.

רְבְּיִרְיִי pr. n. sister of Lot Gen.11,29.

קרַ (הַ קּבָיָ; pt. יוֹסָף Is.29,14 a. 38,5; for fut. the Hiph. form יוֹסִיף is used) 1) to add (with יַבֶּרְ (עַל ) ניָםַרְ and he shall add the fifth part thereof unto it Lev. ו הַנְנִי יוֹבָף עַל־יָמֶיךְ I will add unto thy days Is.38,5; mean. ing sometimes intensified by ניר then shalt וְנָסַפִּתְּ לִךְּ עוֹד שַׁלשׁ עַרִים thou add for thee three cities more Deut.19,9; יָבַבָּהָ אֲשֶׁר בּיִשְׁמוּעָה אַ עַּרֹ־הַשְּׁמוּעָה thou exceedest (i. e. hast added to) the fame that I heard 2Chr.9,6; עַרָּשׁרָשׁ and [the remnant of Judah] shall add ... roots Is.37,31 (but see 3).- 2) to add to do anything דָבֶּר יִיָּי.. קוֹל the Lord spoke... with a great voice, and he added no more Deut.5,19; נַיָּתְנַבָּאוּ וַלֹא יָםְפוּ they prop'nesied, but they did so no more Num.11,25 (Eng. Bible: and did not cease).— 3) before

other verbs as adv.: more, again לאּרְיָסְבָּה שׁוּבּ לא אריִסְבָּה שׁוּבּ she returned not again Gen.8,12; with omission of a verb: שֹׁרָשׁ ...שְׁרָשׁ and [the remnant of Judah] shall again take root Is.37,31 (בּיַבְּהַרְּ לְּבַּעִּיתְּ בִּיִּבְּיִבְּיִרְ לִּבַּעִּיתְּ לִּבְּעַרִּתְּ לִּבְּעִּיתְּ לִּבְּעַרִּתְּ לִּבְּעִּיתְּ לִּבְּעַרִּתְּ לִּבְּעַרִּתְּ לִּבְעַרִּתְּ לִּבְעַרִּתְּ לִּבְעַרִּתְּ לִּבְעַרִּתְּ לִּבְעַרִּתְּ לִּבְעַרִּתְּ לִּבְעַרִּתְּ לִּבְעַרְתְּ לִּבְעַרְתָּעִּיִּישׁ (שֹׁרָשׁ).

Niph. לְסְלֵי (pt. קְסָוֹ) to be added, to be increased קְטִיד נוֹסְף and there were added besides unto them Jer.36,32; אַרְיָּה עוֹד there is a man that scattereth, and yet [his wealth] is increased Pr.11,24; pt. f. pl. מֹסְבּיֹת additions (i.e. new calamities) Is.15,9.

Hiph. קיֹםִיף, קיֹםִי (fut. קיֹםִיף, קיבי , קביי , ap. קביי , קביין , קביין ; 2 ባነሮነກ , ባነሮክ , ባሮክ , *ap*. ባድ'ກ , קהוֹחָן, חַבֶּחוֹן, once אָנֹחִוֹם, Pr.30,6; 2 pl. once האספון Ex.5,7 for (תיסיפון) 1) to add, to give more ואַת־חַבִּישָתוֹ יוֹכֵף עַבִיו and he shall add the fifth part of it thereto Lev.5,16; thou לא־תֹבֶף עַבְיו וַלֹא תִגְרַע מִמְנוּ shalt neither add thereto nor diminish therefrom Deut. 13,1; 772 ace. יָתֵּן רָהְ וּצַוּה־יסִיף לָהְ לָשׁוֹן רָמִיָּה Ges.: what giveth to thee and what giveth more to thee thy false tongue? (i. e. what doth thy false tongue profit thee?) Ps.120,3 (others: what will be, i. e. God, give unto thee? or what will he add unto thee, thou tongue of deceit?) .-- 2) to increase, to multiply וְיֶהָף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף יוֹפֵף עָלֵיכִם בָּי the Lord.. make you a thousand times so many as ye

are Deut.1,11; צַּיּהֶרבְּל־אֲשֶׁר and the Lord increased twofold all that Job had שלים, נולהים and she בַּלֹּקף אֱלֹיתַוֹנוּהים, increased her whoredoms Ez.23, 14; יוֹסִיפּוּ לֶךְ שָׁנוֹת חַיִּים the years of thy life shall be increased unto thee Pr.9,11; לָהוֹסִיף לָבֶם that it may increase unto you its productiveness Lev.19, 25.— 3) to continue, to do more, to do again, to do further (with another verb) מוֹטַף לַחַמוֹא and he continued to sin (he sinned yet more) Ex.9,34; שַלַח and again he sent forth Gen.8,10; הַאֹּנְקִיף shall I go up again לַנָשָׁת לַמְּלְחָמָה to battle Jud.20,23; לא־יוֹסִיף לָקוֹם he shall rise up no more Ps.40,9; sometimes with omission of the other verb: עַר הַבֹּא וָלֹא תַּכִיף [אב'] hitherto shalt thou come, but no further [shalt thou come] שלה וַעֲשֶּה־לָךְ אֶלהִים וָכה ;Jb.38,11; אַרהִים וָכה יוֹסִיף may God do to thee thus, and continue to do so 1S.3,17; sometimes with a finite verb instead of inf.: רֹא איסִיף עיד אַרַחַם I will no more have mercy upon thou לא תוֹסִיבָּי וַקְרָאוּ־לָךְ thou shalt no more be called (or: men shall never more call thee) Is. 47,1.

קְּבֶּי Ch. to add.— Hoph. אַבְיּה to be added Dan.4,33.

רבר (akin to אַפר; fut. יבר , 1 s. sf. אַברב ; pt. אָברב ) prop. to bind, to restrain, hence: to chastise, to

reprove, to correct בְּאַנְתִי וְאָבָּהִים in my desire I chastise them Hos.10,10; יבֹר לֵץ לוֹקָם לוֹ בְּקלוֹן he that reproveth a scorner getteth to himself shame Pr.9,17; בִּיכָר הַיבֹי וֹבְים הַלֹא יוֹכְים he that chastiseth nations, shall he not correct? Ps.94.10.

איף (קוֹת ' יְנְתָר ' inf. הַּנְּחָר ' inf. אַרָּר ' to be chastised, instructed, corrected אַרָר עָבֶר בּרְבְרִים לֹא־יִנְחֶר עָבֶר a servant will not be corrected by words Pr.29,19; הַּנְּחָר יְרוּשְׁיַבֹּח בָּּן הַבְּע נַבְּשִׁי ' pe thou instructed, O Jerusalem, lest my soul depart from thee Jer.6.8.

Hiph. דִיסִיר (fut. יַיִּסִיר) to chastise, to correct אַיְסִיר לַשְּׁבְעָּטְ לַשְּׁבְעָּ l will chastise (correct) them, as it hath been anounced to their congregation Hos.7,12.

Nithp. אבון to be warned, instructed יְנוֹסְרוֹ כְּלְ־הַנְיֹטִים and all women may be warned Ez.23,48.

יָּעָה  $m. = \pi$ יָּיָה, which see.

יְעָבֵיץ pr. n. a person mentioned in 1Chr.4,9.— בי city in Judah 1Chr.2,55.

יַעד (fut. יִיער) ליַ to appoint, to fix רְיִער אָשֶר יִעְרוֹ the set time which he had appointed him 2S. 20,5; יְערְיִי there hath he appointed it Jer.47,7.— 2) to fix upon as a wife, to betroth אַרָּי יִעְרָנָר יִעְרָנָר בְּיִר יִעְרָנָר בְּיִר יִעְרָנָר בְּיִר יִעְרָנָר בְּיִר יִעְרָנָר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיר בּיר בּיי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְייִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי ב

Hiph. וועיד (fut. הועיד) to appoint a place or time, to cite before a court, to arraign וַאָּם and if justice, who will cite him for me to appear? Jb.9,19; אין יעידָני און יעידָני און אין וועידני who is like me? and who will arraign me? Jer.49,19 a. 50,44.

Hoph. הועד (מוּעָד ליס to be fixed, set, directed דּוּרָאֵי הְאָנִים baskets of figs set before the temple of the Lord Jer.24,1: מְעָרוֹת שְׁנָּה שְּׁנֵרְ הַעְּרוֹת witherso-

ever thy face is set (directed) Ez.21,21.

יעדן (Ktib יִעָדָן) pr. n. see עָרּוֹ

יְעָה to snatch or sweep away יְעָה and the hail shall sweep away the refuge of lies ls.28,17.

יְּעֶה (from יְּעָה) m. shovel for the removing of ashes; only pl. יְעָה Ex.38,3; Num.4,14; 1K.7,40, etc.; sf. יְעָיוּ

of the Reubenites 1Chr.5,7. – 2) the founder of Gibeon 1Chr.9,35. – 3) a military officer of David 1Chr.11,44. – 4) a scribe of king Uzziah 2Chr. 26, 11 and other persons.

יערץ pr. n. m.

עור Ktib for יְעוּר, which see.

יעורים (ערים Ktib Ez.34,25 for יערים woods. יערים pr. n. a son of Esau Gen.36, 18, for which Ktib. יעיש in verses 5 a. 14.

יַעֵּז (בּוֹנְיָנִי to be hard. impudent (Kal not used).— Niph. pt. עַם נוֹנְיָנוּ a fierce (impudent) people 1s.33, 19 (acc. Rashi עַם לוֹעוֹן Ps.114,1 a people of a strange language, a foreign people).

तिन्द्रा प्राप्त का. का.

יעויר a. יעויר pr. n. a city of the Amorites Num.32.1, which was

allotted to the tribe of Gad v. 35, and later belonged to Moab Is. 16,8.

יַעֵּטְ (= יְעָטְרָ to cover, to clothed me with the robe of righteousness Is.61,10.

יַּעַם (בּ Heb. נְעֵייָ) to counsel; pt. מְיָעִים counsellor, pl. sf. יִּעָם to Ezr.7,14 a. 15.— Ithp. יַעַם to consult together Dan.6,8.

יעיאל see יעיאל.

יְעִיך pr. n. m. 1Chr.20,5 (Ktib יְעִיךְ יָּתִירְ יָּתִירְ יְּתִירְ pr. n. m. 1Chr.20,5 (Ktib יְיָעִירְ יִּתְירִ n. the parallel passage 2S.21,19 בְּעַרֵי אִרְנִים (acc. Ges. אַרְנִים is probably repeated from the following מְנִירְ אִרְנִים by an error of transcription).

יְעְבַּן pr. n. m.

לְצֵילְ ( $= \pi^{\frac{1}{2}}$  1) to ascend.— 2) to be high, to have worth, to be of value (Kal not used).

Hiph. (יוֹעִיל (fut. יוֹעִיל) 1) to be of value, to be of use, to profit, to help, to assist לא־יוֹעִילוֹ אוֹצְרוֹת treasures of wickedness profit nothing Pr.10,2; בְּּבָּיִר יִעִילוֹ הַּנְּבָּין they help forward my downfall Jb.30, 13; בְּבָּיִר הְּיִנִילוֹ הַּנְּבִי they go atter those that profit nothing (i. e. after idols) Jer.2,8; with sf. יוֹעִילוּךְ Is.57,12.— 2) to have or receive profit shall I have, than if I had sinned? Jb 35,3 (Eng Bible: what profit shall I

have, if I be cleansed from my sin?); מה־ניעיל כִּי נְבְּנַע־בּוֹ and what profit should we have, if we pray unto him? 21,15.

נעלי ג', c. יְעֵלֵי m. wild goat, ibex, chamois Ps.104,18; Jb. 39,1; צורי הַיְּעלִים the rocks of the wild goats 18.24,3.

וֹישֵל II. pr. n. 1) a judge in Israel before the age of Deborah Jud. 5,6.— 2) the wife of Heber the Kenite Jud.4,17.

יעלא see יעלא 2.

יַעְלָּה (f. of יַעֵּל I.) וּ wild shegoat, female ibex; fig. of a lovely woman אַב יִעָל the graceful ibex Pr.5,19.— 2) pr. n. m. Ezr.3.56

= אַב יַעִי Neb.7,58.

יעלם pr. n. a son of Esau Gen.36,5.

יען (בְּבָּה = ) יען (עָבָּה (עָבָּה ב cry, to howl, hence יַשְנָה a. יַשְנָה 2) to call back, to answer, to respond, whence יַשְנַן.

יַען כָּלְ-תּוֹעֲבוֹתְוֹף because of, on account of (with a noun) אינין פֿלרתוֹעֲבוֹתְוֹף because of all thine abominations Ez.5,9; יַעַן בַּלְרתוֹעֲבוֹתְוֹף because of what?... because of mine house Hag.1,9.— 2) conj. because אינין בִּיתִוֹ because thou hast forgotten me Ez.23,35; אינין בִּיעָן בַּיתִוֹף because thou hast trusted (prop. because of thy trusting) in thy works Jer.48,7; יַעַן בִּיעָן because that, because Gen.22,16 etc.; יַעָן because Is.3,16; some-

times doubled for emphasis: עַיֵּבְיּבְיּבְיּ בְּיַבְיּן Ez.36,3 or בְּיַבִּין Lev.26, 43 because, even because.

m. prop. howler, hence: ostrich; only pl. יִּענִים Jer.4,3.

ק יִעְנָה f. prop. howl, hence: בַּת יִעְנָה female ostrich Lev.11,16; pl. בְּנוֹת Mic.1,8.

יעני pr. n. m.

ן יַעָפּוּ (fut. יִיעַף: a. יְעַפּוּ , 3 pl. יִּעַפְּוּ, ^ וּיַעָּף: a. יִּעַפְּוּ , 1) to weary one-self, to be faint, to exert oneself יִייְנְפּוּ יִיְנְיִים וְיִינְעִפּוּ יִיְנְיִים וְיִנְעָפּוּ הַיִּנְיִים וְיִנְעָפּוּ shall be faint and be weary Is. 40,30; יִּעַפּוּ יִיְעָפּוּ יִיְנִים וְיִינְעָפּוּ אַפּוּ they shall weary themselves in vain Hab. 2,13; יִּעָפּוּ רְאַנִייִּרְיִּק רְאֹי יִיִּעְפּוּ זְּעִיּיִם וֹיִינְעָפּוּ they shall weary themselves in vain Hab. that seek her will not weary themselves Jer.2,24.

יְשַׁף II. (= יְשַׁף) to fly; only Hoph. pt. אָשְׁף being caused to fly Dan. 9,21. See also under יְשָׁף.

קיַף m. flight אָיָף בּישָר being caused to fly swiftly Dan.9,21.

קבים (from יְצֵךְ I.; pl. יָצֵרְיִם) adj. wearied, faint 28.16,2; Jud.8,15.

 אוא אָת־מָי (fut. נְיַעָיִן; pt. יְיָבָיֹן) to consult with one another, to take counsel with one another, to take counsel? Is.40,14; אַת־מִי נוֹעֵין וּפּ נוֹעֵין עִם שְּבִיי וּפּיִין וּפּ נוֹעַין עִם שְבִיי וּפּין וּפּין עִם שְבִיין וּפּ took counsel with his princes 3Chr.32,3; אַנְעָיִן עִם שְּבִיין וּפּ וּבּין וּפּין וּפִין וּפּין וּיִיין וּפּין וּפּין וּפּין וּפּין וּפּין וּפּין וּפּין וּפּין וּפּין וּפּיין וּיִיין וּיִיין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִיין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִייִין וּיִייִייִין וּיִייִייִין וּיִייִין וּיִייִייִין וּיִייִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּייִיין וּייִיין וּייִיין וּייִיין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִין וּיִייִייִין וּיִייִייִין וּיִייִיין וּייִיין וּיִייִיין וּיִייִיין וּיִייִין וּיִייִייִין וּיִייִיין וּיִייִיין וּיִייִיין וּייִייִיין וּיִייִייִין וּיִייִיין וּיִייי

Hithp. הָּהְיָצִץ (fut. יְהִרְצָץ) to consult together יְיִהְיָצֵץ עַל־צְּפִינֶּיךְ they have consulted against those thou protectest Ps.83,4.

בּילֵים pr. n. son of Isaac, afterwards named יִישָׁרָה Gen 25,26; 32,29, founder of the Israelitish nation.

יַעקבה pr. n. m. 1Chr.4,36.

יְּעְבְּקְיּ pr. n. an Edomite chief 1Chr. 1,42 = יְצָי Gen.36,27; אָבָי בִי בִּי Gen.36,27; מְבָּי בִּי בִּי a place in the wilderness Num. 33,31. יַעְרֵי (c. יְעָרוֹת pl. יִעְרוֹת 1) forest, wood יְעָרוֹת and maketh bare forests Ps.29,9.— 2) comb ביִערת דְבָשׁ honey-comb 1S.14,27 (= יַעַר 2).

יְעַרָה pr. n. m. 1Chr.9,42 = יְעַרָה 1Chr.8,36.

יַעַרֵי pr. n. see יַעַרֵי.

יערשיה pr. n. m.

עש' (Ktib יעש') pr. n. Ezr.10,36.

יעשיאל pr. n. rı.

דיה pr. n. m.

רְיָּכְית (2 f. תְּיִבְּיִר, fut. תְּיָבְיּר, ap. קְיִי, prop. to shine hence: to be fair, beautiful הַבְּיַבְית וְמַה־נְּעֵבְיִה how fair and how pleasant art thou Cant.7.7; בְּיָרִלוֹ and it was beautiful in its greatness Ez.31.7.

Pi. רְבָּי to beautify, to deck (with בַּבֶּטֶף וּבְּדָהָב יִיפָּהוּ they deck it with silver and with gold Jer.10,4. Pu. redupl. דָּבָּילָ to be very fair, beautiful יָבָּילֶ מְיַבְּגִי אָדָם thou art much fairer than the children of men Ps.45,3.

Hithp. אוֹדְרָיָבְיּ to make oneself fair, to adorn oneself ישֵׁוֹא הַתִּיבָּי in vain shalt thou make thyself fair Jer.4,30.

יָפַר (c. הַפַּיֹן; f. הְבָּה בּ, c. הַפַּיִן, pl. הְיָפַרה, c. בְּלֵּחָ a. הְבּוֹת adj. fair, handsome, beautiful וּכָאַבִּשֶׁלוֹם לֹא־דָיָה and אִישׁ־יַנְפָה בִּבָּל וָשָׂרָאֵל לְהַלֵּל מָאֹר like Absalom there was no man so exceedingly handsome in all thou כְּלָךְ יָבָּה רַעִּיֶתִי (25.14,25 art all fair, my love Cant.4,7; of handsome וַפַּת־תאַר וִיפַת מַרְאָה form and handsome appearance Gen.29,17; יְפָה עֵינוָם having handsome eyes 1S.16,12; יפה קול one that hath a pleasant voice Fiz 33,32.— 2) good, suitable, fitting good in its proper time נְבָּה בִּעְתּוֹ Ec.3,11; אַשֶר יָפָה לֵאַכוֹל that it is fitting to eat 5,17.

יְפְּרְרְּכִּיְרְ (prop. יְפִּרְּרְּכִּיְרְ, redupl. of הְּבְּיִי adj. f. very beautiful Jer. 46.20.

יָב יְי pr. n. Joppa, a maritime city on the Mediterranean, now called Yafa Jos.19,46 = אָלַב Ezr.3,7.

יְבַּהְ (akin to בְּבַיּ) to breathe heavily; only *Hithp*. הַהְיַבּ to pant, to sigh Jer.4,31.

תְבֵין (c. תְבֵין) adj breathing בְּיִבְּתְּהָ (c. תְבֵּין) and such as are breathing vio lence Ps.27,12.

יבָּר, נְיִנְיּי, נְבִּיי, sf. קְבָּי, יְבָּיי, אוּ beauty splendor יְבִּי הְבָּי, אוּ יִבְּי הַּיּ beauty of thy wisdom Ez.28,7; הַבְּיָר הַבְּיִר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיִר הַבְּיִר הַבְּיִר הַבְּיר הַבְּיִר הַבְּיר הַבּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הְבִּיר הַבְּיר הְבְּיר הַבְּיר הַבּיר הַבּיר הַבְּיר הְבּיי הְיבּיי הַבְּייי בּיב הַיבּיי הַבְּייי בּבּיי הַבְּייי בּיב הַיבּיי הַבְּייי בּבּיי הַבְּייי בּבּיי הַבּיי הַבּיי הַבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַּבְּייי הַבְּייי הַבְּייי הַבְּייי הַבְּייי הַבּיי הַיּבּיי הַיּבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבּיי הַבּיי הַבּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַיבְּיי הַיּבְיי הַיּבְיי הַבּיי הַבְּיי הַבְייי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְייי הַבּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּיי הַבְּי הַבְּיי הַבְּייבְּבְייי הַבְּבְייבְּיי הְבְּבּיי הַבְּבְייהְבּיי הְבְּבּיי הַבְּיי הְבְּבְּייה ה

יבי pr. n. 1) a son of David 2S. 5,15.— 2) a king mentioned in Jos.10,3.— 3) a place in Zebulun Jos.19,12.

יבלם pr. n. m.

יְלְּבֶּהְ pr. n. 1) father of Caleb Num. 13,6.— 2) another person 1Chr. 7,38.

יָבָ I. to shine, to glitter (Kal not (used).

Hiph. רוֹפִיע (fut. יוֹפִיע , ap יוֹפִיע (fut. יוֹפִיע , ap יוֹפִיע (fut. יוֹפִיע , ap יוֹפִיע (fut. to cause to shine, to shed light of his cloud to shine Jb.37,15; אַרְעָצָת רְשָׁעִים הוֹפָּעָת הַיְּבָּעִים הוֹפָּעָת מַבּר (fut. and that thou shouldst shed light upon the counsel of the wicked 10,3.— 2) intr. to shine יבִּיי יִי נְהַרָּה וֹשִׁי יִי וֹנְהַרָּה וֹשְׁי יִי וֹנְהַרְה וֹשְׁי חִבּי חִבּע מִהַר פָּארְן he shone forth from mount Paran Deut.33,2.

יָבָּעְ II. acc. Fuerst: to envelop, to veil (Kal not used).

Hiph. הֹפְיצֵ (fut. ap. יפֿע (fut. ap. יפֿע (fut. ap. רוֹפְיַצַ) to veil ווֹפַע בְּמוֹ־אֹבֶּל and it veils like darkness Jb.10,22.

ּבְּעָה f. brightness, splendor Ez. 28,7.

ר. n. Japheth, sen of Noah Gen.6,10 (trom אַבָּי, which see). In the genealogical table Gen.10, 2—5 אַבָּי, appears as the progenitor of the peoples north and west of Palestine. Others regard the above derivation of the name merely as an assonance and derive אַבָּי, from אַבָּי, denoting the white-colored race (the Arians) distinguished for its beauty

וות pr. n. 1) judge of Israel Jud. 11,1.— 2) a place in Judah Jos. 15,43.

יבר pr. n. a valley on the borders of Asher and Zebulun Jos. 19,14.

NY (fut. NY.); pt. NY', NY', pl. יוֹצְאָים, c. יוֹצְאָים, f. היצָאָר, pl. יוֹצְאוֹת; imp. אַץ, ה אַצְּאַ Jud.9,29, pl. אָאָ; f. אָאָי, pl. אָאָי; inf. אָיַ, יְצָאּ; inf. אָיָ, צאת, sf. צאתי) to go out, to go forth (with prom a place) אַנְיָא they went forth out of the ark Gen 8,19; with accus.: יצאו the were gone out of the city 44,4, sf. יְצָאָנִי my children are gone forth of me Jer.10,20; וֹצָאֵי הַעִיר those going out of the city Gen 32,20; פֿרָצִים ye shall go out through beaches, every one through that before her Am.4,3; of the celestial luminaries: to appear, to rise אַרֶין עַל־דָאָרֶן the sun was risen upon the earth Gen.19,23; עַר צָאת הַכֹּכָכִים till the stars appeared Neh. 4. 15:

fig. to come forth, to escape את: he that feareth אֵרְהָים וַאֵא אֶת־כְּּלְם God shall come forth (escape) from them all Ec.7,18; נַיַּלֶבֶר יוֹנָתָן וֹשָאוּל וִהְעָםיִצְאוּ Saul and Jonathan were taken, but the people escaped 18.14,41; of a decision; אַנְי בּוֹאַ the thing proceedeth from the Lord Gen.24,50; וַצָּא דְבַר מַּלְכוֹת let there go forth a royal order ווצא הגובל השני :Est.1,19; of a lot and the second lot came forth to Simeon Jos. 19,1; of plants: נס grow, to spring forth הַאָּמוֹב the hyssop that springeth out of the wall 1K.5, 13; of money: to be laid out וּלְכֹּל אֲשֶׁר וִצָּא עַל־הַבַּיִת (עַל with וּלִכֹל Tain? and for all that was laid out for the house to repair it 2K.12,13; of time; to expire, to eome to an end בַּצָאת הַשֶּׁנָה at the expiring (i. e. at the end) of the year Ex.23,16; hence of the destruction of a state: וַנְבָהֵלוּ לאָנִים... מְצֵּאתָּךְ the isles... shall be troubled at thy end Ez.26,18; fig. of the heart or soul: to fail and their heart failed לְבָּם them Gen.42,28; נַפְשִׁי יַצְאָה בְדַבָּרוֹ my soul failed when he spoke Cant.5,6.

Hiph איניא, מוניא, מף. איניא, מף. איניא, מוניא, מוניא, once מיניא וויף. איניא, once מיניא וויף. איניא, once איניא וויף. איניא וויף. איניא וויף. ווייא ארו הוויף. Is.43,8) prop. to cause to go out or go forth, hence. מוניא ארו החוניא ארו החוניא ארו החוניא מוניאא ארו החוניא ווייא ארו החוניא ארו החוניא ווייא ארו החוניא ווייא ארו החוניא ווייא ארו החוניא ארו החוניא ווייא ארו החוניא ארו החוניא ווייא ארו החוניא החוניא ארו החוניא ארו החוניא ארו החוניא ארו החוניא ארו החוניא ארו החוניא החוניא ארו החוניא ארו

2) of things: to earry forth ילא: תוציאו משא מבהיכם ביום השבת neither carry forth a burden out of your houses on the Sabbath day Jer. 17,22. - 3) to take out and he put נִיָּבָא יָרוֹ בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצְאָה his hand into his bosom and he took it out Ex.4,7.-- 4) to bring out (from prison), to set free to bring out לְהוֹצִיא מְמַּקְנֵר אַסִיר the prisoner from the prison Is. 42,7; מינְיאִי מֵאוֹיְבָי that bringeth me forth, i. e. delivereth me, from mine enemies 28.22,49.-5) to put away, to send away to put away all לְהוֹצִיא כָל נְשִים the wives Ezr.10,3.— 6) to utter, to report לו מוציאים לו they reported my words to him Neh. 6,19; hence: to spread שֵׁם הוֹצִיא בע he hath spread an evil name Deut.22,19.— 7) to bring forth, to let grow לָהוֹצִיא לֶחֶם מָן־הַאָּרֶץ that they may bring forth bread out of the earth Ps.104,14 Pr.104,14 מַלַם and brought forth buds Num. 17,23; of mechanical production; ומוציאכלי לְמַעִשְהוּ and that bringeth forth an instrument for his work Is.54,16. - 8) to exact, hence with to impose as a tribute צַל and Men מְנַחֵם אֶת־הַבֶּבֶּף עַל־יִשְׂרָאֵל ahem exacted the money of Israel (i. e. imposed a tribute on them) 2K.15,20.

Hoph. אַנְאָה to be brought forth, to be led out הַנְצָאָה it is brought forth out of the nations Ez.38,8; pt. f. אָנָאָר. she was brought forth Gen.38,25.

אר בּיִרָה (Kal not used).—
Shaphel אֵיצָא to bring to an end,
to finish יְצָא בַּיְרָה דְנָה and he
finished this house Ezr.6,15.

לבֵיל to set, to put, to place = בְּצַבְּ, from which Niph., Hiph. and Hoph. are formed.

Hithp. הְנִצְב (fut. בְּנִצְב, f. once בבב for בתובב Ex. 2, 4; imp. התיצבה (התיצבה to place oneself, to and וַיָּתִיצְבוּ בָתַחָתִּית הָדֶר and they stood at the nether part of the mount Ex.19,7; with לְפָגֵי or ישל: to stand before, to present he shall לִפְגֵי מִלֶּכִים יִתְיַצֵּב he shall stand before kings Pr. 22, 29; to present themwelves before the Lord Jb.1,6.-2) to take a stand, to stand firm, and he took his וַיְתְנַצֶּב אַרְבָּעִים יוֹם stand (for combat) forty days וא. 15.17,16; with בּיָב: to withstand, to stand up against וְאֵין עָמָךּ none is able to withstand יהתוצב thee 2Chr.20,6; מִי יִהְנַצֵּב לִי עִם־פַּעַהֵי who will stand for me against the workers of iniquity Ps.94,16.

33 to stand (Kal not used)

Hiph. וְצִיג (fut. צִיג , אַנִיג , יַנִּיג ; pt. ווֹצָּג ; imp. pl. קוֹצְיג ; inf. אַכּן; inf. פּוּצִיג ) to put, to place (a person or a thing) Jud.7.5; 6,37; with יַבְּינ לְכִּוּע conset down as, to make יַבְּינ לְכִּוּע he hath made me a byword of the people Jb.17.6; דִּינְנִי לְכִּיע he hath set me down as an

empty vessel Jer.51,34.— 3) to establish פַשַער מְשְבָּט and establish judgment in the gate Am.5,15.

Hoph. אַקְּילֶם to be left, to remain בּאַנְכֶּם וּבְּקַרְכֶם יְצָּג פווי פווי your flocks and your herds shall remain Ex.10,24.

יְצְּהֶר (from יְצְהֵר ) m. 1) oil Jo.1,10; אַהָר the best of the oil Num. 18,12; יית יִצְּהָר oil olive 2K.18,32; poet. יִית יִצְּהָר those anointed with oil Zeh.4,14. – 2) pr. n. father of Korah Num.16,1; patr. יְבָהָר 3,27.

יְצִינֵי (from אַנִי; sf. יצִינִי; pl c. 'צִינִי'; sf. יצִינִי') m. 1) prop. a spreading, hence: bed, couch Gen.49,4; fig. of the grave Jb.17,13.— 2) Ktib

1K.6,5 for יַנִינִי', which see.

אָרָיִי pr. n. Isaac, son of Abraham by Sarah Gen.21,3 etc.; = בְּיָבְייִי Ps.105,9; Jer.33,26; Am.7,9 a. 16 (in Amas it stands for the whole nation of Israel).

איצי' (pl. c. יְצִיאֵי) m. one who is come forth, descended יְצִיאֵי מִצְיי they that came forth of his own bowels (i. e. his descendants) 2Chr.32,21.

נְיִנְיבָ Ch. (def. אַנְיִבְּי ; f. הְיִצְיַ) adj., true, faithful אַנְיבָא מְלְנְאָ the thing is true Dan.6,13; as a n.: truth הווי ביניבא אָרָעָה מְנָה מְנָה נְיִנִיבְא אָרָעָה מְנָה truth 7,16; as adv.: בְּיִנְי certainly, surely 3,24

יַבְישַ (from יַבְישָ m. (f. 1K.6,6) prop

spreading, hence: floor, story 1K. 6,6 a. 10.

נצין to spread (Kal not used).

Hiph. דְצִישָׁ to spread out, to make as a bed אַנְאָישָה שָאוֹל הָגָּוּן if I make my bed in hell, behold, thou art there Ps.139,8.

Hoph. אַבְּין (fut. אַבֵּי) to be spread out, to become a bed אַבְיּהְיָהְ וַצַּע בְּרַבִּים the worm is spread under thee Is.14,11; שֵׁק וְצֵּע בְרַבִּים sackcloth with ashes became the bed of many Est.4,3.

רָצַיַ (fut. אָיַן, pl. אָיַן; fut. II. אָיַן; ap. יצוקים; pt. p. יצוקים, pl. pl. יצוקים, pl. f.וְצְקֹת, imp. צַק, יַצְק, inf. וְצִקּת, יִצְק, រាក្ស់) 1) to pour, to pour out Ez.24,3; 2K 4,41; fig. דַבַר בָּרַיַעַל a wicked deed is poured בין בו out upon him (i. e. acc. Ges.: the wrath of God is poured upon him on account of his wickedness); intr. to be poured out, to run out וַיָּצֶק דַם־הַפַּבָּה and the blood of the wound ran out 1K.22,35. -2) to melt, to cast (metal) וַיצָק and he cast לוֹ אַרַבַע טַבָּעהׁ זָהָב for it four rings of gold Ex.37,3; intr. to be molten, to flow together, to thicken, to harden when the dust בַּגַקּת עַפַּר לַפוּצָק thickens into a hard mass Jb. 35,35; pt. יצוק hard, firm לָבוֹ יַצוּק his heart is as firm as a stone 41,16.

Pi px! to pour out; pt. f. 기급빛으로 2K.4.5 (Ktib).

Hiph. הְצִיק to pour out: only

pt. f. וְהָיא מוֹצְקָת and she poured out 2K.4,5 (Kri).

Hoph. אַשָּריוּצַק עַל־ (fut. יוּצַק עַלּר, pt. אָשָריוּצַק עַלּר ) to be poured out אַשָּריוּצַק עַלּר ווּצַק עַלּר עַלּר upon whose head the anointing oil is poured Lev.21,10; fig. דוּצַק חַן בְּשִּבְּתוֹיְתִיךְ הַּוּצַק חַן בְשִּבְּתוֹיְתִיךְ הַּנִּיְתְ חַוּצַק חַן בְשִּבְּתוֹיְתִיךְ מַנְּצְּק חַוֹיְתַי מִנְּעִם וּצִּים מוּצִּק and he made a molten sea 1k.7,23.— 3) to be thickened, hardened; whence fig. to be firm or steadfast וְלֵּאְ תִירָתְ מִצְּק thou shalt be steadfast, and shalt not fear Jb.11,15.

רְצִיק II. (בּיִצְג ) only Hiph. רְצִיק (fut. יְצֵיק) to place, to set Jos. 7,23; 28.15,24.

קברו (from יְצָקרוֹ I.; sf. יְצָקרוֹ f. a casting (of metal) יְצָקרוֹ cast in its casting (i. e. cast when it was cast) 1K.7,24.

יצר I. (akin to צור II.; fut. II.; יצר, ר אָצְירָדְ, only with sf. אָצְירָדְ, יִצְרָרָהוּ, יָאֶצְירָדְ,; fut. II. יוַצֵּר, מף. מף. יוַצָּר, מף. יוַצָּר, אָיָי, pt. אַני a. אַני , sf. יוָצָי , קּרָצֶי, יצָרָנּ, יצָרָה, יצָרָר, prop. to cut. hence: 1) to fashion וּבְמַקְבוֹת יַצְּרָהוֹ and fashioneth it with hammers 1s.42,12.-2) to form, to make, to create נֵינֶצֶר וְיָ... אָת־הָאָרָם עָפָּר and God... formed man of the dust of the ground Gen. 2,7; בָּבֶּטֶן before I formed thee in the womb Jer.1,5; ו אָצְרָה וֹאֶתֶּנְהְ לִבְּרִית עָם l have formed and set thee for a covenant with the people 1s.42,6 p

49,8 (others render קַצְרָק in this passage: 'I will keep thee', from עַברזוּ נְצַרִתִּי לִי , which see); עַברזוּ נְצַרִתִּי this people have I formed for myself Is.43,21; fig. to purpose, to devise וַצַרָתִּי אַף אֵעֵשֶנָה I have purposed it, I will also do it 46, 11.— Pt. יוֹצֵר a) as a verb: forming, devising אָם־יֹצֵר עַיִן הַלֹא יַבִּים he that formed the eye, shall he not see? Ps.94,9; יוֹצֵר איר וֹבוֹרֵא קשה forming the light, and creating darkness ls.45,7;בָר ייצָר עַרֵיבֶם ן בְּעָה I devise (Eng. Bible: I frame) evil against you Jer.8,11; sf. 11 עשֶׁרְ וִיצֶרְהְ מְבָּמֵן the Lord who made thee, and formed thee from the womb Is.44,2. b) as a noun: former, creator, etc.; see under יוצף.

Niph. לוֹצֵר לארנוֹצָר אָל to be formed, created בְּבֵּי לֹארנוֹצֵר אָל before me there was no God formed Is.43,10.

Pu. יְצֵי to be formed יְצֵר the days that were formed Ps. 139,16 (others: the days ordained, predestined).

Hoph. הוצר (fut. יוצר עלוף) to be made, formed בָּלְּבֶּלִי יוֹצֵר עָלֵיף הס לא וְצְלָח no weapon that is formed against thee shall prosper Is. 54,17.

 land) shall now be too narrow by reason of the inhabitants !s 49,19.— 2) to be in straits אַרְלְּבֶּלְ לִּבְּלְ וֹצְרְ לִוֹּ בְּּלְוֹנִיךְ לִוֹּ in the fulness of his sufficiency he shall be in straits Jb 20,22.— 3) to be distressed, grieved (impersonally) בְּיַבֶּלְ לְהָם and they were greatly distressed Jud. 2, 15; בְּיַבְּלִוֹן מִיבְּלְּבִּלְ מִוֹנִין and Amnon was so grieved, that he fell sick 28.13,2 (so also f. ... בַּיִבְּלֵּבְרָ לִּיִבּר לְּבִּבְּרָ Jud.10,9; 18. 30,6).

יצר (from יצר I.; sf. יצר) m. 1) formation, frame, work וֵוצֶר אָבֵר לְיוֹצְרוֹ shall the frame say of him that made it, he hath no understanding Is.29,16; בַּי־הוּא יַדַע זְצְרֵנוּ! for he knoweth our frame Ps.103,14; עָלָיו אָר וֹאָר וֹאָר that the maker of his work (others; idol, image) trusteth therein Hab. 2,18.— 2) imagination, thought, mind יצר לב האדם the imagina tion of man's heart Gen. 8,21; the imaginations of the thoughts 1Chr.28,9; יַצֵּר כְּמוּךְ staid (i. e. confiding) mind Is. 26,3.— 3) pr. n. son of Naphtali Gen.46,24; patr. יִצְרָי Num.26,49.

יצר (only pl. יצר) m. prop. form, hence: member, limb יצר בצר בצר and all my limbs are as a shadow Jb.17,7.

יצר' pr. n. m. 1) a person nentioned in 1Chr.25,11 = יצר' v. 3. – 2) patr. of און און Num.26,49.

נתצת בְּקּבְבֶּי (fut. יְצַת , pl. יְצַת ) to kindle, to set on fire, to burn וְצַת בְּקּבְבִּי and it shall kindle in the thickets of the forest Is. 9, 17; יְצַת יִינְית בָּאָשׁ יִצְתוּ and her gates... shall be burned with fire Jer 51, 55: הַבְּעִישׁ הַצְּתְנָה and her daughters (villages) shall be burned with fire Jer.49,2.

Niph. אַבָּן 1) to be kindled, burned נְצְּהָה בַּנִּיוְבָּר burned up like a wilderness Jer.9,11; לְיִשְׁנֶרִיהְ בְּאִישׁ and her gates are burned with fire Neh.1,3; fig. of anger: חַבַּית בְנִי אֲשִׁר־הִיא נִאְהָה בְנוּ the wrath of the Lord that is kindled against us 2K.22,13.

Hiph. הְצִית (fut. יַצִּיר, ap. הְצִית; pt. בְּצִית to kindle, to set on fire, to burn Jer.11,16 a. Jud.9,49.

יקב to hollow out, to excavate.

בּקְבִי, (from בְּיִי; sf. קבִּי; pl. בְּבְיִי, sf. קבִי; sf. קבִי; m. `` wine-vat (receptacle into which the new wine flowed from the press) Jo. 2,24.— 2) wine-press Jb.24,11.—3) אינ בְּבִיי מִינִי בְּיִי בִּייִי מִינִי בְּיִי בִּייִי מִינִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בִּייִ מִינִי בְּיִי בְּיִי בִּייִ מִינִי בְּיִבְּי בִּייִ מִינִי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיבְיי בְּיבְבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיבְיבְיבְיּבְיי בְּיבְבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיי בְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיי בְּבְבְיבְיבְיבְיבְיבְיי בְּבְבּיי בְּבְבּיבְיי בְּבְבּיבְיי בְּבְבּיבְיי בְּבְבּיי בְּיבְבְיבְיי בְּבְבּיי בְּיבְבְיבְיי בְּבְבּיי בְּיבְבְיבְיי בְּיבְבְייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּבְבְיביי בְיבְּבְיבְיי בְּבְבְיבְייבְיבְיבְיי בְיבְיבְייבְיי בְּיבְבְיב

אָרָצְיּאָל ייִר. n. a city in Judah Neh.11,25 = אָבְיִאָּאָל Jos.15,21 and 28.23,20.

רב", (fut. רב", רב"; pt. f. ה. ה"; ; pt. p. דיבן: ; inf. רב"; to glow, to burn, to blaze Deut.32,22 a. Is.10, 16; pt. p. as noun, see דיבן:

Hoph, הוקד (fut, יוקר) to be

kindled or burned Lev.6,2; fig. of anger Jer.15,14.

יַקד Ch. to burn, to flame; vt. f. אַיִרְיּהָיָי, burning Dan.3,6.

יִקְדָא Ch. (c. יְקְדָה) f. burning, conflagration Dan.7,11.

יקר עם 'pr. n. a city in Judah Jos. 15.56.

יקה 1) to be firm, to attach to one, to obey.— 2) to collect, to gather (בְּקָבָּי.

קיק pr. n. m. in the superscription of the 30th chapter of Proverbs.

This superscription אָנוֹר בַּוֹרְיָקָה may have a symbolic meaning: 'collector of preachings concerning obedience', a title alluding to הַקָּרְיִּן in v. 17 (Stb.).

מְלֵּכְהְ ' לְּכְּהָר ' צַּמָּים and [until] to him shall be the obedience of the people Gen.49,10 (Eng. Bible: the gathering of the people); בְּבָרוֹ לִיפְּבַרִר צֵּם and despiseth to obey his mother Pr.30,17.

קוּד m. hearth Is.30,14.

יקום (from קוֹם) m. whatever exists, living thing Gen 7,4; Deut.11,6.

a. יָקוֹשׁים (pl. יִקוֹשִׁים) m. ensnarer, fowler Ps.91,3; Pr. 6,5; they spy crouching as fowlers Jer. 5, 26 (Eng.

Bible: they lay wait, as he that setteth snares).

יקותיאל pr. n. m. 1Chr.4,18.

pr. n. Joktan, son of Eber and descendant of Shem. Gen.10,25 a. 26, the progenitor of several tribes in southern Arabia (in Arabian he is called Kahtan).

D'P' pr. n. m. of two persons.

יַקיך adj. dear, beloved Jer.31,20.

רקיר Ch. adj. 1) weighty, important Dan 2,11.—2) noble, distinguished Ezr 4,10.

Tip: pr. n. m. of two persons.

בּיִרְיִי pr. n. a Levitical city in Ephraim 1K.4,12 = בְּצָיִב Jos.21, 22.

עם pr. n. m. 1Chr.23,19.

יקנעם pr. n. a Levitical city in Zebulun Jos.12,22.

וו. to fix to, to fasten (Kal not used).

Hiph. אָיִישׁ (fut. יְיֹהֵישׁ; imp. הֹהְעֹשׁ; to hang up (on a stake or cross), to impale Num.25.4: 28.21.6 a. 9.

Hoph. ਸ਼ਹੀ (pt. ਸ਼ਹੀ) to be hanged, impaled 28.21,13.

키만 see 키만.

יְבְיּץ (fut. יְבִיץ) a. יְבִיץ, once יְבִיץ la. 3,15, ap. יְבִיץ to awake יְבִיץ la. מְשְׁנְהוֹ מְשְׁנְהוֹ and he awoke out of his sleep Jud.16,14; מֵח מִייֵנוֹ מִוֹנוֹ and Noah awoke from his wine Gen. 9,24.

יבקר (fut. יבור, הבין, מבר מבר) to be heavy, weighty, hence: to be precious, esteemed, prized יבור ליבור לי

Hiph. היקר (fut. יוֹקיר, imp. היקר (fut. יוֹקיר, imp. היקר אַנוֹשׁ מִשְּׁי מִנּוֹשׁ מִשְּׁר (fut. יוֹקיר, imp. אֹקיר אָנוֹשׁ מִשְּׁר מִצְּוֹשׁ מִשְּׁר אַנוֹשׁ מִבְּיר מִצְּוֹשׁ מִצְּר מִצְּוֹשׁ מִצְּר מִצְּוֹשְׁ מִצְּר מִצְּוֹשְׁ מִצְּר מִצְּוֹשְׁ מִצְּר מִצְּוֹך מִצְּוֹך make thy foot scarce in the house of thy neighbor Pr.25, 17 (Eng. Bible: withdraw thy foot etc.).

יָּקְרִים .(c. יְּבָּרְיִתְ (c. יְבָּרְיִתְ (c. i)) adj. prop. weighty, hence: 1) heavy, large weighty, heavy stones (for building) ik.5,31.— 2) great, considerable יְבְּרְיִ קְרָה great wealth Pr. 1, 13 — 3) costly, precious, valuable יִבְּרָרְיִבְּרָרְיִּבְרָר coll. precious

stones 1K.10,2 אָם תּוֹצִיא יַקָר מְזּוֹלֵל if thou take forth the valuable from the vile Jer.15,19; fig. בהדינקר how precious is thy loving-kindness, O God! Ps.36,8.-4) honorable, noble נָפָשׁ יָקַרָה noble soul Pr.6,26; בָּנוֹת מָלֶבִים kings' daughters are among thy honorable women Ps. 45,10 (= בְּוַקְרוֹתֶּיךְ, Dagesh irregular); בר רות Pr.17,27 Kri for וַבְר רוּת. רוֹם (see under בוֹם).— 5) splendid, beautiful, clear, bright; as adv.: the moon walking יַבַּקר הוֹלֵהְ in splendor Jb.31,26; as a noun: as the beauty of the pastures (i. e. the grass) Ps.37, 20 (Eng. Bible: as the fat of the lambs); f. pl. as n. יקרות clearness, brightness: לא יָהְנֶה אוֹר יָקְרוֹת וֹקּבָּאוֹן there shall be no light of brightness (i. e. bright light), nor congelation (Eng. Bible: the light shall not be clear, nor dark; Vulgate: there shall be no light, but cold and frost, deriving יַקרוֹת! from קבר to be cold).— 6) rare, אַר בָי הָיָה יָקָר בַּיָּמִים הָהָם scarce and the word of the Lord was rare in those days 1S.3,1.

20,15 — 2) honor, dignity, respect וְבָּנְיִים וְהָנוּ וְבָּר לְבַנְיִרְיִּהְן and all the wives will give honor (show respect) to their husbands Est.1,20; יְבִירְרָ בְּרֹיְרָת בְּרוֹּרְת וְבִּרְיִרְיִן the honor of his excellent majesty v. 4; יְבִיר בְּרִיְרִין but man being in honor abideth not Ps. 49,13.

רה: Ch. m. 1) honor Dan.2,6 (others: riches, treasures). — 2) glory, splendor Dan.7,14. — 3) respect Dan.5,20 (others: authority).

יָקשׁ (= יָקשׁ (בְּקשׁ פּר וּנְקשׁ וּ בְּּלְשׁ וּ וּנְקשׁ וּ בְּּלְשׁ וּ בְּּלְשׁ וּ בְּּלְשׁ וּ בְּּלְשׁ וּ בְּּלְשׁ וּ בְּלְשׁ וּ בְּּלְשׁ וּ בְּלִשׁ וּ בִּילִשׁ וּ בְּלִשׁוּ בִּי בְּלִשׁוּ בִּילִי וּ בְּלִשׁוּ בִּינִי בְּלְשׁוּ בְּישׁבִּי בְּלְשׁוּ בְּשׁבֵּי בְּלְשׁוּ בְּשׁבֵּי בְּלְשׁוּ בְּשׁבֵּי בְּלְשׁוּ בְּשׁבֵּי בְּלְשׁוּ בְּשׁבֵּי בְּלְשׁוּ בִּשְׁבִי בְּלְשׁוּ בְּשִׁבִי בְּלְשׁוּ and they lay a snare for him that reproveth in the gate 29,21; pt. יוֹקשׁ ensnarer, netsetter, fowler Ps.124,7.

Niph. נֹקְישׁ (fut. לְּנָק שׁ) to be snared, to be caught נּוֹלְשִׁהְ בְּאִקְתִרי thou art snared with the words of thy mouth Pr.6,2; וְבָּשׁ בּוֹלְתִישׁ בּוֹ lest thou be snared therein Deut.7,25.

Pu. to be snared; pt. pl. יוּּלְטִיים (מְיִבְּיִשִּׁים).

pr. n. son of Abraham by Keturah Gen.25,2 a. 3.

יְקְתְאֵלְ pr. n. 1) a city in Judah Jos.15,38.-- 2) name given by king Amaziah to the city of בָּלִע 2K.14,7. יָרָא (2 pl. יֵרָאהֶם Deut.5,5 a. יַרָא Jos.4,24; fut. אייַ, אייַ, pl. ייִראוּ, pl. ייִראוּ, יראו: imp. יראו , pl. יראו fer יראו; ירא for ברא : ל for ברא ירא = לְיִרְאֹ ; verb. n. וַרָאָה, with ל וראָר:) to be afraid, to fear, to reverence; with accus. אַרֹהָירָא אתוֹ fear him not Num.21,34;בַוָּרֵאהָם ye have feared the sword Ez.11,8; יָרָא־אָת־וֹיָ בְּנִי וְמֶּבֶּף my son, fear thou the Lord and the king Pr. 24,21; with מָאָלהֶיף and fear thy God Lev. 19,32; with ; , יָבֶּנְי Deut.1,29; Is. 37, 6; before inf. with מודבים: ל he was afraid to look Ex.3.6; אָרָא he feared to say Gen.26,7; with of the object: לא־תִירָא she is not afraid לְבִיתָה מִשְׁלֶנ of the snow for her household Pr. 31. 21; נַּנְיבָא מָאֹד לְנַפְּשׁיֹתִינוּ we feared greatly for our lives because of you Jos.9,24.

אניף אין (fut. אַבּוּיִי, pt. אַבָּייִ, pt. לַבָּא וּלָבָּא וּלַבְּאָה וּלִבְּאָה וּלִבְאָה וּלִבְּאָה וּלִבְּאָה וּלִבְּאָה וּלִבְּאָה וּלִבְּאַר וּלְבָּאַה וּלִבְּאַר וּלִבְּאַר וּלִבְּאַר וּלִבְּאַר וּלִבְּאַר וּלִבְּאַר וּלִבְּאַר וּלִבְאַר וּלִבְּאַר וּלִבְּאַר וּלִבְּאַר וּלִבְּאַר וּלְבָּאַר וּלְבְּאַר וּלְבְּאַר וּלְבְּאַר וּלְבְּאַר וּלְבְּאַר וּלְבְּאַר וּלְבְּאַר וּלְבְּאַר וּלְבִּאַר וּלְבִּאַר וּלְבִּאַר וּלְבְּאַר וּלְבְּאָר וּלְבְּאָר וּלְבְּאָר וּלְבּאָר וּלְבּאָר וּלְבּאָר וּלְבּאָר וּלְבּאַר וּלְבּאָר וּלְבּאָר וּלְבּאָר וּלְבּאָר וּלְבּאָר וּלְבּאָר וּלִבּיי וּלְבּיל וּלְבּיי וּלְבּיל וּלְבּיל וּלִביי וּלְבּיל וּלְבּיל וּלִיל וּלִבּיי וּלְבּיל וּלִביי וּלְבּיל וּלְבּיל וּלִבּיי וּלְבּיל וּלִבּיי וּלְבּיל וּלְיבּיל וּלִיל וּלִבּיי וּלְבּיל וּלִבּיל וּלְיבּיל וּלִיל וּלְיל וּלִיל וּלִיל וּלִיל וּלִיל וּלִיל וּלְיל וּלְיל וּלִיל וּלְיל וּלִיל וּלִיל וּלְיל וּלִיל וּלְיל וּלּל וּלִיל וּלּל וּלְיל וּלִיל וּלּל וּלִיל וּלּל וּלִיל וּלִיל וּלּיל וּלּל וּלּל וּלִיל וּלִיל וּלּל וּלִיל וּלּל וּלְיל וּלּב וּלּל וּלִיל וּלּל וּלּל וּלּל וּלּל וּלְיל וּלּל וּלְיל וּלּיל וּלּל וּלּל וּלְיל וּלּב וּלּל וּלְילוּל וּלְיל וּלְיל וּלּל וּלּל וּלְיל וּלְילוּל וּלְילוּל וּלּל וּלְילוּל וּלּל וּלְילוּל וּלּל וּלּלוּל וּלְילוּל וּלּל וּלְילוּל וּלּיל וּלּלוּל וּלְילוּ

Pi אָרָה (fut. אָרָיִר: pt. אָרָיִה; inf. (יְרֵאּ) to make afraid, to terrify the people have made me afraid 2S.14,15; מְיָרָאִים אִיהָנוּ לְּבָּוּלְם they made us afraid Neh. 6,9; to terrify them, and to trouble them 2Chr.32,18

יַרֵא (c. אַרָּיִי אָרָ רָּמִים , c. יְּרֵאִי , c. יְּרֵאִי , c. יִּרְאָרָ , c. יִּרְאָרַ , in fearing (i. e. I fear) him Gen.32,12; יְרֵאָרְ יִיְרָ , יִּרְאָרַ , ifearing the Lord 2K.4,1; יְּרָאְיִר , we... are fearing (we fear, we are afraid) 18.23,3; יְרֵאָרְ יִרְאָרַ , one fearing (one that feareth) God Jb.1,1; יְּרָאִרְיִי , a woman fearing (that feareth) the Lord Pr.31,30; יְּרָאִרְי , imid אֵרְיִר , וּרְלְּבָר , וּרְלְּבָר , וּרְלְבָּר , c. יִיִּרְאָר וּרְלָבְר , c. יִּרְאַר וּרָלְבָּר , c. יִּרְאַר וּרָלְבָּר , c. יִּרְאָר וּרָלְבָּר , c. יִרְאַר , c. יִּרְאָר וּרָלְבָּר , c. יִרְאַר , imid דְּרָרָא וְרַךְּ וּרְלְבָר , c. יִרְאַר , c. יִרְאַר , c. יִרְאַר , יִרְאָר , imid דְּרָרָא וְרַךְּ וּרְלְבָר , c. יִרְאָר , יִרְאָר , c. יִּרְאָר , יִּרְאָר , יִּרְאָר , יִרְאָר , יִרְאָר , imid זְּרָרָא וְרַךְּ וּרְלְרָב וּ וּרְלְבָּר , c. יִרְאָר וּרְרָּר וּרְלְבָּר , c. יִּרְאָר , יִּרְאָר , יִּרְי , יִּרְאָּר , יִּרְאָר , יִּרְאָר , יִּרְאָר , יִּרְי , יִּרְאָר , יִרְי , יִּרְאָר , יִרְי , יִיִּרְי , יִּרְי , יִרְי , יִרְי , יִּרְי , יִרְי , יִרְי , יִּרְי , יִרְי , יִי וְיִי יִרְי , יִרְרְי , יִרְי , יִּרְי , יִרְי , יִרְי יִרְי , יִרְי , יִרְי , יִרְי יִרְי , יִרְי יִרְי , יִרְי , יִרְי , יִרְי יִרְי , יִרְיְיְי , יִרְי , יִרְי , יְרְיְיְיְיְיְרְי , יְרְיְיְי , י

יִרְאָהוֹ (c. יִרְאָהוֹ ; sf. יִרְאָהוֹ (c. יִרְאָהוֹ ; sf. יִרְאָהוֹ ) f-prop. inf. of the verb יִרָאָהוֹ to fear, to reverence לִוֹרְאָה אָת־שְׁמֶּן to fear, to reverence thy name Neh. 1, 11; hence substantively: 1) fear, terror יַרְאָה וְּרוֹיְה the men were afraid with great fear Jon.1,10; יוֹרְאָה וְּהִיּהְ because of his fear of him 2S.3,11; בּיָהֶ בְּיָהָם יִרְאָהוֹ terror was to them (i. e. they

יָרְאוֹן pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,38, now Jarun.

יראיה pr. n. m.

בהי (fighter, adversary) symbolic name of the king of Assyria Hos. 5,13 a. 10,6.

יֵרְבַּעַל (fighter of Baal) pr. n. surname of Gideon, the judge of Israel Jud.6,32 בְּיֶבֶּה 2S.11,21 (בְּיֵבֶּה אָשָׁה , which is identical with בַּיֵב).

Abram went down into Egypt Gen.12,10; יוֹרְהֵי הַיָּם those that go down to the sea Is.42,10; of a brook: to flow down Deut.9,21; of tears: to run down הַרַדְנַה עִינַי mine eyes run down with tears Jer.14,17; יבֶּר בַבֶּכִי running down with weeping Is.15,3; of the hail: to fall down Ex,9,19; of a boundary going downward: יוֵבר and the border הַּנְרַוּל הַיַּרְוּבְה shall go down to Jordan Nnm. in the descent בְּרֵבֶת הַיַּעַר (i. e. declivity) of the forest Is. 32,19 (Eng. Bible; coming down on the forest); of the day as declining: ביים בר מָאֹר the day was far spent Jud.19,11; of bulwarks: to fall, to be subdued Deut.20,20; of a cut down forest Zch.11,2; of cattle; to fall, to die Is.34,7; fig. of those who are reduced to a low condition Deut. 28,43.

Hiph. אוֹרָי. מוֹרָיד. אוֹרָיד. מוֹרָיד. מוֹרְידִּדְּהוֹּ bring down, to lead down, to let down, to send down in אַיִּדְיּיִדְּהוֹיִי bring him down unto me Gen.41,21; אוֹרְיִדְיִּיִשְׁ he bringeth down to the grave 1S.2,6; בַּתְּיִּרְיָבָּ and she let them down by a cord Jos.2,15; מִיְּיֶיִיִּי מִיְּעָיִיי and she let down her pitcher from her [shoulder] Gen.24,46; בּתְּיִבְּיִי מִבְּיִרְ לְּבֶם נְּעָיֵי and he has caused to come down (he has sent down) for you the rain Jo.2,23; fig. of power or fame: מְּיִרִיד מְבֵּהְ עִוֹרָיִד מְבָּהְ עִוֹרָיִד מְבָּהְ עִוֹרָיִד מְבָּהְ עִוֹרָיִד מְבָּהְ עִוֹרָיִד מְבָּהְ עִוֹרָיִד מְבָּהְ עִוֹרָיִד מִבּּהְ עִּיִּרְ עִּבְּרָּ עִּבְּיִּ עִּיִּרְ עִּבְּרָ נִיִּרְ עִבְּרָּ עִּבְּרָ עִּבְּרָ עִּבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרְ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרְ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָּ עִבְּרָ עִבְּיִי עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָּ עִבְּרָ עִבְּרָּי עִיּרָי בְּבָּרְ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָ עִבְּרָּי עִבְּרָּי עִבְּרָּר עָבְּרָּי עִבְּרְ עִבְּרָ עִבְּרָי עִבְּרָי עִבְּרָּי עִבְּרָּי עִבְּרָי עִבְּרָי עִבְּרָּי עִבְּי עִבְּרָי עִבְּרָי עִבְּרָּי עִּרְיִי בְּרָּי עִבְּיִי עִבְּרְיִי בְּיִי בְּרָּי עִבְּרְיִי בְּרָי עִבְּרְיִי בְּרָי עִבְּיִי בְּרְיִי בְּרָי בְּרָּיִי בְּיִי בְּרְיִי בְּרָּי בְּרָּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייְיִיי בְּיִייִי בְּיִייִייְיִיי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּיִייְיי

and he shall bring down thy strenght from thee Am.3.11; of the head: to hang down בּוֹרָין רֹאִשָּׁן they hang down their heads to the ground Lam.2.10.

Hoph. האבר to be led down Gen. 39,1; to be taken down Num.10,17; to be cast down Is.14,15.

יה (ה. 1) the sixth in the series of descendants from Adam Gen. 5,15. — 2) another person 1Chr. 4.18.

ירהן pr. n. Jordan, the chief river of Palestine, rising at the foot of Anti-Lebanon and flowing into the Dead Sea (usually יוור שליין with the article) אָרין the plain of the Jordan Gen.13,10; poet. אָרין the land of Jordan (i. e. Palestine) Ps.42,7; in Jb.40,23 יוון put for any large river.

ירה I. (fut. דירה, 1 pl. sf. בינים; pt. יֹבָה; imp. יַבָה; inf. הַיָּר, יַבָר 1) to cast יְרָה בַּיָם he has cast into the sea Ex.15,4; וְיָרִיתִי לָכֶם גּוֹרֲל that I may cast lots for you Jos. 18,6. — 2) to shoot יְרָה הַחִצִי he shot an arrow 1S.20,36; שַנֵירָם we have shot at them Num. 21,30; פוֹנָנוּ חָצָם עַל־יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ־אֹפֶּל they make ready their arrow upon the string that they may shoot ניָחֶל מְן־הַיּלְרִים secretly Ps.11.2; pt. ניָחֶל and he was wounded of the shooters (i. e. archers) 1Chr.10,3 - 3) to throw water, to besprinkle, to irrigate בַּמַלִקישׁ יוֹרֶה אָרֶץ as the latter rain that besprinkleth the earth Hos.6,3 (Eng. Bible: as the latter and former rain unto the earth; see יוֹנֶה בּ שׁנִינָה בּ שׁנִינָה בּ שׁנִינָה שׁנִינָה שׁנִינָה שׁנִינְה שְׁנִינְה שׁנִינְה שׁנִינְה שׁנִינְה שׁנִינְיה שְׁנִינְה שׁנִינְיה שְׁנִינְיה שְׁנִינְה שׁנִינְיה שְׁנִינְה שׁנִינְיה שְׁנִינְיה שְׁנִינְה שְׁנִינְיה שְׁנִיים שְׁנִינְיה שְׁנְיּיה שְׁנְיּיה שְּׁנְיּיה שְׁנִינְיה שְׁנִינְיה שְׁנִינְיה שְׁנְיה שְׁנִינְיה שְׁנְיוֹים שְׁנִינְיה שְׁנִינְיה שְּׁנְייִית שְּׁים שְׁנְייִיה שְּׁנְייִיה שְׁנְייִיה שְׁנִינְיים שְׁנִינְיים שְׁים שְׁנִינְיים שְׁנִינְיים שְׁנִינְיים שְׁנִינְיים שְׁנִינְייִים שְׁנִינְיים שְּיּים שְּׁנְייִים שְׁנִינְיים שְּׁנְייִים שְּׁנְיים שְּיִינְיים שְּיִינְיים שְּיִים שְּיִים שְּיִים שְּיִים שְּיִינְייִים שְּיים שְּיִינְייִים שְּיִינְיים שְּיים שְּיִינְיים שְּי

Niph. נוֹרָה (fut. יְיָהֶר to be shot Ex.19,13.

ליר, מוּרָה (fut. יוֹרָה , מירָה , מירָה , מוֹרָה , pt. מוֹרָה ) to throw, to cast הוַרָנִי בֹּהמֶר he hath cast me into the mire Jb.30,19.— 2) to shoot וְלֹא־יוֹרֶה שֶׁם הֵין nor shall he shoot an arrow there 2K.19. 32; pt. shooter, archer וַלֹּאר הַמִּירְאוֹ הַמּירְאוֹ הַמִּירְאוֹ הַמִּירְאוֹ לַלְּאָר וֹרָאוֹ בְּמִירְאוֹ אַ זְּלָה וֹרָאוֹ בְּמִירְאוֹ לַבְּאָר וֹרָאוֹ בְּמִירְאוֹ בְּמִירְאוֹ בְּמִירְאוֹ בּאַר (Ktib for בְּמִירְים 3) to throw water, to sprinkle; hence pt. מוֹרָה shower Jo.2,23 (Eng. Bible: former rain = מוֹרָה.).

יֵרֶה II. (akin to איֹר to shine, to light, hence: to see (Kal not used).

 לני תוֹרֵם אֶל־הַהֶּרֶךְ הַשֹּוֹבָה הַשּוֹבָּה when thou hast taught tnem (prop directed them to) tne good way 2Chr.6,27; אים בַּדְּרָךְ בַּשִּוֹבְּה יוֹרָה חַשָּאִים בַּדְּרָךְ he will teach sinners the [right] way Ps. 25,8; pt. מוֹרָה he that teacheth, teacher, instructor יְּבָבִיא מוֹרָה and the prophet that teacheth lies Is.9,14; יְרָא־שְּׁמֵעְהִי בְּקוֹר and I have not obeyed the voice of my teachers Pr.5,13.

יָרָה (בְּאָבּי) to fear, to be afraid; only fut. pl. אַל־תִּקְהוּ וְאַל־תִּקְהוּ fear ye not, neither be afraid Is. 44,8.

ירואל pr. n. a desert to the southeast of חַקוֹשׁ 2Chr.20,16.

יַרְוֹחַ pr. n. m.

רוֹק m. green herb Jb.39,8.

יְרְוּשְׁלֵי  $pr.\ n$  mother of king Jotham  $2K\ 15,33=$ יְרוּשָׁה  $2\mathrm{Chr.27,1}.$ 

ירוּשָׁלִים, which is of a later period and occurs only five times) pr. n. Jerusalem, originally a royal city of the Canaanites under the name שַּלִּים Gen.14,18, then of the Jebusites under the name יבוֹם (which see) Jud.9,10; since the time of David, the chief city of the Israelite kingdom; with הוֹשְלֵייִם (בּרֹיִם Triשְׁלִים 1 K.10,2 or fully יבוֹשְׁלִים 2 Chr.32,9.

ם יְרוּשְׁלֵם a. יְרוּשְׁלֵם Ch. pr. n. Jerusalem Dan.5,2; Ezr.4,8.

ירח (= בְּרַח) to go about, to wander, whence יָרָחְ

m. moon Gen.37,9; as a figure of duration לפני יבון עולם it shall be established for ever as the moon Ps.89,38; hence יבו יוני יוני וול in the sight of the moon, i. e so long as the moon shall give her light Ps.72,5 or יוני till the moon shall be no more (i. e. (for ever) v. 7.

יבר (pl. יבר יבי (pl. ime Deut. 21,13; יבי (pl. ime Deut. 21,13; יבי (pl. ime Deut. 21,13; יבי (pl. ime (pl. ime) (pl. ime)

יבה (pl. יבה) m. month Ezr. 6,15; Dan.4,26.

יְרֵחוֹ, יְרֵחוֹ יְרֵחוֹ יְרֵחוֹ יְרֵחוֹ יְרֵחוֹ יְרֵחוֹ יְרֵחוֹ Pr. n. Jericho, a city of Palestine near the Jordan and the Dead Sea, in Benjamin Jos. 18.21, famous for its abundance in palms, wherefore it was also called עִיר הַהְּבְירִם Deut.34,3; once תִּירִם וֹרִיחוֹ 1K.16,34.

ירְחָם pr. n. m. of several persons.

pr. n. m. of several persons.

יַרְחַע pr. n. m.

יְרֵטֹ (akin to יְרֵבֹי) prop. to descend, to go down, hence: to be precipitous, rash, perverse יְרָבוֹ the way is perverse before me Num.22,32.

Pi. רֵב to precipitate, to cast down על־יְרֵי רְשָׁעִים יִרְבוּנְי he cast me down into the hands of the wicked Jb.16,1.

יריאל pr. n. m.

מיריב m. one who contends, adversary וְאָתְיוֹרְבּהְ אָנֹכִי אָרִיב will contend with him that contendeth with thee (i. e. with thy adversary) Is.49,25.

יֵרִיב pr. n 1) a person mentioned in 1Chr.4,24 = יָרִין 1.— 2) another person Ezr.8,16.

יבֵין pr. n. m. קיִן a. אְקִין pr. n. m. קיִן see אַרָּין.

ירימות pr. n. m. 1Chr.7,8.

יָרִמוֹת see יְרִימוֹת.

ירִיעָה (pl. יְרִיעִה וְרִיעָה (קרִיעִה (of a tabernacle or tent) אָּהד thou shalt make the tabernacle with ten curtains Ex.26.1: יִרִיעָה הָאָהָר the curtains of the tent v. 12; also a tabernacle ייִשְׁב בְּרִיךְּהַרְיִיעָה dwelleth within the tabernacle 2S.7,2 (Eng. Bible: within curtains); fig. of the celestial vault בּיִרִיעָה שַׁמִיִם בַּיִרִיעָה who stretcheth out the heavens like a curtain

Ps.104,2; poet. יְרְטִּיה אָהָיי יְרִיעִיה the tents (i. e. the nomads) of the land of Midian did tremble Hab.3,7.

יִריעוֹת pr. n. f. 1Chr.2,18.

ירך (= קבַּדְ) to be soft, whence קבּבָּדָּ

בְּוָם (וְרֵבְּוָם f. 1) thigh, hip בְּוָם from the loins even וַעַר־וַרְבַיִם unto the thighs Ex.28,42; ק ፫፻፫ በ2 the bollow (socket) of the thigh Gen 32,33. Peculiar phrases: a) הַבַּה to smite leg and thigh (i. e. to smite violently) Jud.15,8. b) בָּבֶּק עַל־ (אֱל־) יָהָדְ to smite violently on the thigh (a gesture of vexation) Jer.31,19; Ez.21,17. c) יצא יהה to come out from the thigh of ... (i. e. to be descended from) Gen. 46, 26.— 2) in animals: haunch, ham Ez.24,4.- 3) in inanimate things; a) side (= コュン) נֶרֶהְ הַמְּשֶׁבְּן the side of the tabernacle Ez.25,31; תַבְּוֹבֶת the side of the altar Lev.1,11. b) shaft or shank of the sacred candlestick Ex.25,31.

1) side, hinder side, rear יְרְבָּתִים 1) side, hinder side, rear יְרְבָּתִים 1) side, hinder side, rear יְרָבְּתִים for the two sides westward Ex.26,27; יְרָבָּתִי הַפְּיִּיְבָּן the sides of the tabernacle 36,27; יְרָבָּתִי the sides of the house 1K. 6,16; מוֹרְבָּרִוֹן and his hinder side (i. e. border) shall be unto Zidon Gen.49,13.— 2) in

ner part, recess, depth יָבר אֶלי he was gone down into the inner part (i. e. hold) of the ship Jon.1,5; יְנְהָנִי בַּלְּבָּת וֹלְבְּנִי בַּלְּבָּת וֹלְבָּתִי בַּלְּבָּת וֹלְבִּתְי בַּלְּבָּת וֹלְבִּתְי בַּלְבִּת וֹלְבְּתִי בִּלְבְּתְי בְּלֵבְי the depth of the pit Ez.32,23.— 3) uttermost part, extremity יַרְבָּתִי צְבּוֹן the uttermost parts of the north Is.14,13; יְבְבָּתִי־אֶרֶץ the extremities of the earth Jer.6,22.

יַרְכָּה (sf. בּוְלֶםְה) f. thigh, side Dan,2,32.

קרטות (מיני pr. n. 1) a city in the plain of Judah, formerly a royal city of the Canaanites Jos.10,3 etc.—
2) a Levitical city in Issachar Jos.21,29 = בְּאַמוֹת 19,21 a. בָּאָמוֹת 1Chr.6,58.

יְרֵטוֹת pr. n. m. of several persons; = יְרִטוֹת 1Chr.24,30; 25,4.

ירבי pr. n. m. Ezr.10,33.

יְרְכְּיְרָ, a. אְרָיְבְיִי pr. n. 1) the prophet Jeremiah Jer,1,1.— 2) father-in-law of king Jehoahaz 2K.23, 31.— 3) several other persons Jer. 35,3 etc.

יַרְעָה לֹּיְנְעָה to tremble, to be afraid נְּבְּעָה לֹּיִ זֹיְרְעָה לֹּיִנְעָה לֹיִי זֹיְרְעָה לֹּיִנְעָה לֹּי his soul trembleth within him Is.15,4 (Eng. Bible: his life shall be grievous unto him).— The fut. און בְעַע belongs to בַּיִנִי H.

יְרְפָּאֵל: pr. n. a place in Benjamin Jos. 18,27.

יְרַכְּ (inf. יְרָהֹיִ 1) to spit, with בָּבָּנִי in the face of one Num. 12, 14; Dent.25.9.— 2) to sprout, to grow, to be fresh or green, whence אָנֶר, אָנָר, דְּיִר, דְיִר, דְיִר, בְּיִר, בִּיר, בִיר, בִּיר, בְּיר, בִּיר, בִּיר, בִּיר, בְּיר, בִּיר, בְּיר, בִּיר, בְּיר, בִּיר, בְּיר, בִּיר, בְּיר, בְּיר, בִּיר, בְּיר, בְּיר, בְּיר, בְּיר, בִּיר, בְּיר, בְיר, בְּיר, בְיר, בְּיר, בּיר, בּ

קרק (c. דָרָן) m. green herbage, greens, herbs בּן דּיָרָק garden of herbs Deut. 11, 10; אַרָחָת זָיָרָק a portion of herbs (vegetables) Pr 15,17; יוֹרָק green herb Is.37,27.

קּרֶיֶהֶק עֵּשֶׁב m. greenness of herbs (i. e. every green herb) Gen.1,30; of the verdure of trees Ex.10,15.

וְרָקוֹן (from יְרָב) prop. greenness, hence: paleness יְרָקוֹן and all faces are turned into paleness Jer.30,6; of grain: withering Deut 28,22 (Eng. Bible: mildew).

מי היִרְקוֹן m. greenness, see מֵים מַיּרְקוֹן under מֵים.

ירקעם pr. n. a city in Judah 1Chr. 2.44.

קבק (redup. from יְבָיּלְיּלְ: pl. f. הוֹלְילִילְיּלִי בּיבְּלְיּלִי adj. greenish, yellowish Lev.13,49; 14,37; as a n.: yellowness יְבִילְכִלְּלְּלְ חָרוֹץ with a yellowness of gold Ps.68,14.

frequently means to enjoy the greatest prosperity and happiness Ps. 25, 13; 37, 22; הוא נשמיד אָתר he will de- הַגּיֹנִם הָאָלֶה... וִירִשְׁתְּם stroy these nations... and thou shalt possess them Deut. 31, 3; מַתָּה תִירָשֶנוּ and shouldest thou possess it? Jud.11,23; pt. יוֹרָיט Mic. 1,15 a. Jer.8,10 possessor, conqueror; יוֹרָשׁ עֵצֶר the possessor of dominion Jud.18,7 (others: hereditary ruler) .- 2) to dispossess, to take away, to rob, to impoverish, with accus.: וְשָׁפִּחָה כִּי־תִירֵשׁ and when a handmaid dispossesseth her mistress Pr.30,24; have ye called הַלְיַרְשֵׁנוּ קְרָאתֶם לְנוּ us to rob (or: impoverish) us? Jud.14,15. - 3) to inherit, to receive an inheritance, to succeed, with accus.: וְיָרֵשׁ אֹתָה and he shall inherit it Num.27,11; וְהָנֵה and, lo, one born בורביתי יוֹרֵשׁ אֹתִי in my house is mine heir (i. e. will succeed me) Gen.15,3.

Niph. נוֹרֵשׁ (fut. לַּוְרֵשׁ ) prop. to be dispossessed, hence: to become poor אַרְהָאָהַב שׁנָה בּּן הְּוָרֵשׁ love not sleep, lest thou come to poverty Pr.20,13 (comp. בּוֹשׁ).

Pi. בְּרִשׁ (fut. יוְרָהֵיּט) to seize, to possess; only fig. of the locust: בְּלִרעִּצְּךְּ וּפְרֵי צִּדְטְהֶךּ יִיְרֵשׁ הַצְּיְצֵל all thy trees and fruit of thy land shall the locust seize Deut.28,42 (Eng. Bible: shall the locust consume).

Hiph. הוֹרִישׁ (fut. יוֹרִישׁ , ap.

בְיִּוֹרָשׁ; pt. מֹירִישׁ; inf. הוֹרָשׁ, ו (היריש) 1) with a double accus.: to make possess, to give to possess, to give in possession אָרָא אָרָאָ הַאָּ יירישָׁךְ כָּמישׁ אֶּלֹהֶיךְ that which Chemosh thy god giveth thee to possess Jud.11,24; fig. וְתוֹרִישֵׁנְי and makest me possess צונות נעובי (i. e. imputest to me) the iniquities of my youth Jb:13,26; with of the person: to leave for an and והוֹרַשָּׁתֶם לְבִנֵיכֶם and that ye may leave it for an inheritance to your children Ezr. 9,12.-2) to take possession of, to seize upon וָהירַשָּהֶם אֶת הַעִיר וּ and ye shall seize upon the city Jos.8,7.- 3) to dispossess, to drive out, to east out אוֹרִישׁ גּוֹיִם מְפַגִיךּ I will drive out the nations before thee Ex.34,24; fig. of illgotten wealth: מָבַטָנוֹ יוֹרִישָׁעוּ אֵל God shall drive (cast) it out of his belly Jb.20,15.— 4) to carry away, to destroy אַבָּנוּ בַהֶּבֶר וָא'רִשֶׁנוּ I will smite them with the pestilence, and destroy (Eng. Bible: disinherit)themNum.14,12; תוֹרִישָׁם my hand shall destroy them Ex.15,9.

יֵרְשְׁה f. possession Num. 24, 18 (בְּישָה).

יְרְשָׁה לְּצִשְׁן f. 1) possession יְרָשָה have given mount Seir unto Esau for a possession Deut.2,5; יְשֵׁהְכֶּם לְּאֶרֶץ then ye shall return unto the land of your possession Jos.

1,15.— 2) inheritance בְּלֶּהְ מִשְׁבּּם the right of inheritance is thine Jer.32,8.

שיי (בייי) prop. being, existence (from הש"), hence: 1) as a n.: substance, estential possession to cause those לְהַנְחִיל אֹהַבֵּי וֵשׁ that love me to inherit substance Pr.8, 21. - 2) as adv.: there is (opposite to there is not) שוש־בַּה עֵץ אִם־אַון whether there be wood therein, or not Num.13, 20; in a strengthened form: vi it certainly is 2K. 10, 15; pleonastically אין ייש Ps.135,17 and און Jb 9,33 for און there is not; with স্ভান্ত: some, others there were who said, i. e. some said Neh.5,2. b) sometimes וֵשׁ אֲשֶׁרֹוִהְנֶה הָעְנָן sometimes the cloud was Num.9,20.-3) as a verb in the 3rd person: is, it is וושׁ ווַ עִבְּעוּ and the Lord is with us Jud.6,13; אָם־וִשׁ אָתר if it is in your mind (if it be your mind) Gen.23,8; with sf. יָשְׁכָּם thou art, יָשְׁכָּם he is, יָשְׁכָּם a. יִשְׁכָּם you are: אַשֶּׁר וָשִׁנוֹ פּה who is here Deut.29,14; sometimes with sf. in the sense of an adv. לְשָׁנוֹ עַם אָּחָר there is a certain people Est.3,8; suffixed form sometimes used with participles to emphasize the action: אָם־נֶשָׁבֶם זקים חַקר if ye really are dealing kindly Gen.24,49: הַיִּשֶׁבֶם אֹהַבִּים אַת־יִיּגְיּ whether ye really love the Lord Deut.13,4,- 4) with 5: there

is to any one, to have אָשׁ לִי תִקְנָּה there is to me hope, i. e. I have hope R.1,12; אָב וְבִּן אָב וְבִּן we have an old father Gen.44,20; בְּלִּיאַשֶּׁר וְשׁׁי אוֹ all that he ad Gen.39,5; בְּלִיאַשְּׁר וְשׁׁי בְּבַּר בְּרָךְ אֶלְּי בַּבְּעֵי thou to speak to the king? 2K. 4,13 (Eng. Bible: wouldest thou be spoken for to the king?).

יושֶׁב (fut. בְּשֵׁב, ap. בּשֶׁב; pt. יושֶׁב, יושֶׁב, ישֶׁב, poet. ישָׁבִי Ps. 123, 1. pl. יוֹשְׁבִּים , c. יוֹשְבִים , f. הְשָׁבָּי Neh.3,8, רָשֶׁיֶּהְ, הְשֶׁבֶּה, הְ הַשֶּׁיָּי, הְּבָּשִׁי Jer. 22,23 Ktib ישַׁבְתִּי , pl. ישַׁבְתִּי , ישָׁבוֹת ; imp. ישָב, קָם; inf. ישָבוֹת; verb. n. אָשֶׁבֶּ, sf. שֶׁבָתְיׁ 1) to sit, to take a seat, to be seated; with לימין on, upon Ex.17,12; with לימין to sit at one's right hand Ps.110,1; of judges: בָּי שֶׁמָּה וָשְׁבוּ בָסָאוֹת בְּשִׁשְּׁלֵי for there they sat on thrones of justice Ps.122,5 (others: for there are set thrones for judgment); of God as ruler of the world: יָשַׁבָּתְּ לְכָהֵא שֹּיִפִם צֶּנֶדְק thou satest in the throne as a righteous judge Ps.9,5; hence of God also he that sitteth enthroned of old Ps.55,20.- 2) to tarry, to wait אָנֹכִי אָשֵׁב עַר שׁוּבֶך I will tarry (wait) until thou come again Jud.6,18; with לישבור for ישבור tarry ye here for us Ex. 24,14; יָמִים הַבָּים הַשְׁבָי רִי thou shalt wait for me many days in the עַל דְרָבָים יָשֵׁבָתִּ לָהֶם; in the ways hast thou sat (waited) for them Jer.3.2. 3) to stay, to abide.

to dwell to dwell שַבְה עִּמְּדִי abide with me Gen.29,19; וֹפְּירִשְׁבוּ אַחִים יַחְבִּי if brethren dwell together Deut.25,5; pt. ישׁב dweller, inhabitant Gen. 25,27; Is.5,3.— 4) to be inhabited בשב a salt land and not inhabited Jer.17.6; יְיִשְׁבָּה מָשְׁרָ בְּיִשְׁרָ הַיִּאָר הְיִעִּיךְ מִחְרָה וְיִא הַשְׁרָ and this city shall be inhabited for ever v. 25; thabited for ever Is.13,20.

איף. נישֶׁבֶּה (pt. נישֶׁב, f. נישֶׁבָּה (נישֶׁבֶּה to be inhabited נִישֶׁבֶּה and the cities shall be inhabited Ez.56,10; גְּיָרִים aland inhabited Ex.16,35.

Pi. יְשָׁבוּ טִירוֹתֵיהֶם to set וְשָׁבוּ טִירוֹתֵיהָם קְבְּ and they shall set their pal aces in thee Ez.25.4.

Hiph. הוֹשִׁיב (fut. יוֹשִׁיב ; pt. מוֹשִּׁיב ; inf. ז'ן ז'ן to set, to cause to sit, to make to well, to make to be inhabited זיִשְׁיבנִי עַל and he set me on the throne of David 1K.2,24; בְּמַחְשִׁבְּיִי בְּטְחִשִּׁיבְיִי he hath set me in dark places Lam,3,6; דְּבְּאַבְּיִר בְּאָבְיִר בְּאַיִּבְיִי אוֹשִׁיבְּוּ בּאַיִּבְרִי בְּאַבְּיִר בְּאַבְּיִר מְּאַבְּיִי מְּשִׁיבְּוּ וֹשִׁיבְּוּ בְּאַיִּבְרִי בְּשָׁמִּוֹת זְּעָרִים נְשָׁמִּוֹת זְשְׁיבוֹי and they shall make the desolate cities inhabited Is.54,3.—

2) to take, to marry בְּיִרִיׁת נְשִׁים בְּבִרִיּוֹת settled) strange wives Ezr.10,18.

Hoph. בושב 1) to be placed or settled יְבִּבְּכֶם בְּאָרֶי בְּיִבְּכֵּם לְבַּבְּכֶם בְּאָרֶי that ye may be placed alone (others: that we may be left alone)

in the midst of the land Is.5,8.— 2) to be inhabited דָּאָמֶר לִירוֹשָׁבִים who saith to Jerusalem, Thou shalt be inhabited Is.44,26.

בּאָבאָר pr. n. m.

ת ישׁב בּשְׁבֶּת pr. n a warrior of David 28.23,5 = ישָׁבְּעָם 1Cbr.11,11. לישָבְעָם (Kri ישׁבְּיִי pr. n. 28.

יִשְׁבֵּרְ בְּנֹב (Kri יִשְׁבָּרְ ( pr. n. 28, 21,16.

П<u>э</u>у' рг. п. т.

יְשָׁבִי לֶּחֶם pr. n. m. 1Chr.4,22.

יַשְׁבְּעָם pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.11,11= ישָׁבָּע.—
2) another person 1Chr.27,2.

Parit pr. n. son of Abraham by Keturah Gen.25,2.

מישבקשבי pr. n. m. 1Chr.25,4.

ישה (אישה היי (אישה hence: to be, to exist; derivatives: שוֹם and הושיִה.

בני אינב (פישוב pr. n. 1) son of Issachar Num. 26,24 = יוֹב Gen.46,13 a. יוֹב 1Chr. 7,1.—2) another person Ezr.10,29. יוֹב pr. n. son of Asher Gen.46,17. יישור pr. n. m.

pr. n. 1) son of Asher Gen.46, 17.— 2) son of Saul 18.14,49.

אַנְייֵי pr. n. 1) = בְּיִייִי the son of Nun, successor of Moses Neh.8, 17.— 2) high priest mentioned in Ezr.2,2 and several other persons.— 3) a place in Judah Neh. 11,26.

ישוּעָה (e. ישׁוּעָה, sf. ישׁוּעָה; pl.

ישה acc. Stb. to bend, to shrink (akin to שוֹה); others: to be empty, whence שׁהָה.

ישֵׁה m. shrinking (from hunger); sf. קבְּקרְבֶּרְ (Eng. Bible: easting down) shall be in the midst of thee Mic.6,14.

רְיִשְׁיִ see פְּרָאִי.

Hiph. הוֹשִים (fut. ישִׁים, ap. מַּישִׁים) to stretch, to extend Est.

4,11; 5,2.

ישֵׁי pr. n. father of David 18.16,1 = אישי 1Chr.2,13.

ישוב see ישיב

pr. n. m.

ישימאל pr. n. m.

לישׁמוֹן (from ישִׁימוֹן) m. desert, wilderness יִשְׁמוֹן the howling of the wilderness Deut 32,10.

ישִּׁיבֶּוֹת Ktib Ps 55,16 for מָשָׁיבֶּוֹת בַּשִּׁי

(see נְשְׁא Hiph.); acc. others בּישָׁא desolation, destruction.

קישימות f. pl. desolation, destruction; only in pr. n. בית בּוְשִׁימוֹת, which see under בִּית בַּוְשִׁימוֹת.

שֵׁב m. old man, aged man בַּם שָּׁב both the greyheaded and very aged are among us Jb. 15,10; pl. יְשִׁישִׁים 12,12.

יִשִׁיישֵי pr. n. m.

יַשְׁם (= יְשָׁם ; fut. יַשְׁם a. יִשְׁם , f. to be waste, desolate, deserted הָּאָרְמָה לֹא תִשְׁם and that the land be not desolate Gen.47, וּיָבְּטִית הִישְּמְנָה יִּאָרִים הָּעָרִים הָּתָרְבְנָה וְרַבְּטִית הִישְּמְנָה the cities shall be laid in ruins, and the hlgh places shall be desolate Ez.6,6.

Hiph. בְּשָׁים (fut. בְשָׁים) to make waste (generally refered to בְשָׁים which see).—בְשָׁים Num.21,30 acc. some from בְּשָׁים or בְשָׁים (we have laid them waste); acc. others from בְשָׁיַב, which see.

יַשְׂם (same as יִשָּׁם; fut. יַשְׁם, ap. בּאָרוֹן) to put, to place; impersonally: וְיִשֶּׁם בַּאָרוֹן and they put him (he was put) in a coffin Gen. 50,26.— יַשְׁם Ktib Gen.24,33, for which the Kri has יַשְׁם (Hoph. of יִשְּׁם).

ਲੜ੍ਹਾਂ pr. n. m.

שׁמְעֵאל pr. n. 1) son of Abraham by Hagar, the ancestor of many Arabian tribes Gen.25,12; gent. pl יִשְׁמָעֵארִים, an Arabian people

whose territory extended from Egypt to Assyria Gen.25,18 etc.—2) the slayer of Gedaliah Jer.41, 2.—3) several other persons 1Chr.8,38 etc.

ישׁמַעיָה pr. n. m. 1Chr.12,4.

ישבעיהן pr. n. m. 1Chr.27,19.

pr. n. m.

ן ישׁן (fut. שֵׁי וְ זִישׁן; inf. וְשִׁין) (ישׁוֹן to sleep, to be asleep, to fall asleep אָשָׁכְּבָה וָאִישָׁן I will lay me down and sleep Ps.4,9; fig. to be inactive, hence of God: עוֹרָה משן יי awake, why sleepest thou, O Lord? Ps 44,24; poet. of death: יָשֵׁנְתִּי אֲז יְנוּחַ לִי should have slept (i. e. been dead): then had I been at rest Jb.3,13; more fully: וְיַשְׁנוּ שְׁנַת־עוֹלְם that they may sleep a perpetual sleep Jer. 51,39; בּקוּת בּקוּת lest I sleep the sleep of death Ps.13,4.— 2) to linger, to tarry, to remain long in the same condition, whence

Niph. נוֹשֶׁנָת , f. נוֹשְׁן , f. נוֹשְׁנָת , f. נוֹשְׁן ) to be old, dry יְשִׁן נוֹשְׁן נוֹשְׁן נוֹשְׁן בּרְּבָּחָם בְּאָרַ and ye shall eat very old store (of grain of a former year) Lev. 26,10; בּאָרַעת נוֹשְּנֶת הִיא it is an old leprosy 13,11.— 2) to remain long בְּאָרֶץ and ye shall have remained long in the land Deut. 4,25.

Pi. יַשְׁן (fut. יְנִישֵׁן) to make sleep, to lull to sleep יַבְּרָבֶּיהָ and she made him sleep upon her knees Jud.16,19. יִּשְׁן (f. יִשְׁנָה) adj. old; of grain: וְיִשְׁנָה מְּבָּנֵי חְדָש and ye shall bring forth the old because of the new Lev.26,10; בּבְּרֵבָה the old pool Is.22,11.

ישֵׁן (f. יְשֵׁנְה adj. sleeping (prop. a pt.) אֹיָשֵׁן הוֹא he is sleeping (i. e. he sleeps) 1K.18,27; ישֵׁנְה יִשְׁנִים אוֹוֹנְים אוֹוֹנְים אוֹוֹנְים אוֹוֹנִים יִשְּׁנִים מוֹנִים מוֹנִים אוֹנִים מוֹנִים מוֹנִיים מוֹים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִיים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִיים מוֹיים מוֹנִיים מוֹנִיים מוֹנִיים מוֹנִיים מוֹנִיים מוֹנִיים מוֹנִיי

13,19.

אָשָׁיִ (Ar. אַשׁיִ) prop. to be wide, hence; to be free, fortunate (Kal

not used).

אוֹף. אוֹשָׁין (fut. יְנִישֵׁין pt. עָנִייִּן timp. pl. יְנִישִׁין 1) to be delivered, saved, with יְבוֹי זוֹן 1) to be delivered, saved, with יְבוֹי זוֹן 1) to be delivered, saved, with יְבוֹי זוֹן 1) the shall be saved from your enemies Num.10,9; יְנִישִׁיע הַּוֹּי he shall be saved out of it Jer.30,7; with בוֹי שׁיִ בּוֹיִ שְׁי בּוֹי people saved by the Lord Deut 33,29; pt. victorious אַדִּיֹן וְנוֹשְׁע הַוֹּא he is righteous and victorious Zch.9,9 (Eng. Bible: he is just, and having salvation).

ווֹשְׁיע. וּוֹשְׁיע. (fut. יְוֹשְׁע. יְוֹשְׁע. יְוֹשְׁע. יְוֹשְׁע. מִוּשְׁע. מִוּשְׁע. הוֹשְׁע. הוֹשְׁע. הוֹשְׁע. הוֹשְׁע. הוֹשְׁע. הוֹשְׁיעָה.) to save, to deliver וְּשְׁתְּע. מוֹשְׁיעָה מוּשְׁיַע and the afflicted people thou wilt save 2S.22,28;

ני השָׁעֵני hou savest me from violence 22,3; with י to help, to give aid יוֹשִיעַ לְבְנִי אָבִיוֹן he shall give help to the children of the needy Ps.72,4; הן מוֹשִיעַ לָה and there was none to aid her Deut. 22,27; a peculiar expression: יְדִי mine own hand hath saved me, i. e. I have conquered without anybody's aid Jud.7,2; in the same sense also with יְבִין or יְבִין (comp. Ps.98,1 a. Is.63,5); pt. as n.: saviour, with sf. בשִׁעִי 28. 22,3.

עַיָּשֵׁעְ (sf. יָשָׁעִר, קּיִשָּׁעָ) בּוֹשֵׁע (sf. יָשָׁעִר, קּיִשָּׁעָ) אוֹ safety עוֹשֶׁע (sf. יִשְּׁעִר, קּיִשְּׁעָן and those which mourn may be exalted in safety Jb. 5, 11 (Fuerst: and the gloomy are strong in freedom); אַשִּית בְּוֹשֵע יָפִים לוֹ װֹשִׁע יִפִּים לוֹ will set him in safety (Fuerst: at liberty) from him that puffeth at him Ps.12,6.—
2) salvatiou, prosperity אַבְּיִר לְּיִשְׁע עַבְּּוֹך לוֹשִׁע עַבְּיִּר לוֹשְׁע עַבְּיִּר לוֹשְׁע עַבְּיִּר לוֹשְׁע עַבְּיִּר לוֹשְׁע עַבְּיִּר לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹשְׁע עַבְּיִּר לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹ לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְׁע עִבְּיִין לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְׁע עִבְּיִין לוֹשְׁע עִבְּיִין לוֹשְׁע עִבְּיִר לוֹשְּיִים לוֹי לוֹשְׁע עִבְּיִין לוֹים לוֹין לוֹיִיע עִבְּיִין עִבְּיִר לוֹין לוֹשְׁע עַבְּיִר לוֹין לוֹשְׁע עִבְּיִין לוֹיִין עִבְּיִין לוֹיִין עִיעִין עִבְּיִין לוֹיִין עִיִּין לוֹין לוֹשְׁע עִבְּיִין לוֹיִין לוֹיִין עִבְּיִין לוֹיִייִין לוֹין לוֹשְׁע עִבְּיִּין לוֹיִייִין לוֹיִין עִבְּיִין לוֹיִין עִיבִּין לוֹין לוֹיִייִין לוֹין לוֹיִייִין לוֹין לוֹיִייִין עִבְּיִין לוֹיִייִין לוֹין לוֹיִייִין לוֹיִייִין לוֹין לוֹייִין עִייִין לוֹין לוֹיִייִין לוֹיִין עִיִייִין לוֹין לוֹיִייִין לוֹיִייִין לוֹיִין עִייִין לוֹיִייִין לוֹיִייִין לוֹייִין לוֹייִייִין לוֹייִייִייִין לוֹייִין לוֹייִין לוֹיין לוֹייִיין לוֹיין לוֹייִין לוֹייִין לוֹייִייִין לוֹייִין לוֹייִין לוֹייִין לוֹייִין לוֹייִין לוֹייִין לְּיִייִין לוֹייִין לוֹייִיין לוֹייִין לוֹיייִין לוֹייִין לוֹיייִין לוֹייִין לוֹיין לוֹייִין לוֹייִין לוֹייִין לוֹייין לוֹיין לוֹיין לוֹייין לוֹיין לוֹיין לוֹייִין לוֹייִין לוֹייִין לוֹייִין לוֹייִין לוֹיין לוֹייִיין לוֹייין לוֹייִין לוֹייִין לוֹיייִיין לוִיין לוֹיין לוֹייין לו

'עע' pr. n. m.

ישׁעיה (r. n. 1) the famous prophet Isaiah 2K.19,20; Is.1,1.— 2) name of several other persons 1Chr.25,3; Ezr.8,7 (ישׁעַה), etc.

אמיי to be hard, to be firm.

הַשְּׁבֶּת or יְשְׁבָּת m. jasper (a very hard precious stone) Ex.28,20.

**コラヴ!** pr. n. m.

]⊋Ÿ! pr. n. m.

יְשֵׁר (fut. יִישֵׁר, once יִישַׁר 18.6,12)

1) to go straight נְישֵּרְבָה הַפְּרוֹת 10 to go straight בַּיְבָּה הַפְּרוֹת 10 to go straight בּיִשְּרְבָּה הַפְּרוֹת and the cows went straight on the way 18.6,12 (יִשְׁרְבָּה for זְישֵׁרְבָּה co be morally straight, upright, right בְּשִׁרְבָּה his soul is not upright in him Hab.2,4; with בְּשִׁינִי to seem good, to please well הָיִשְׁרָב בְּעִינִי הַאָּיבִי she pleaseth me well Jud.14,3; impersonally: אוֹלַיִי יִישֵׁר peradventure it will please God Num.23,27.

Pi. יַשֵּׁר (fut. יַשֵּׁר, once וישר 2Chr.32,30 for נישר; pt. כְּנַשֵּׁר (מְנַשֵּׁר 1) to make straight, to make even make straight וַשָּׁרוּ בַּעַרָבָה מִסְלָּה in the desert a highway Is.40,3; and I will make the uneven places straight Is.45,2; of moral conduct: וָהוֹא וַיַשֶּׁר אֹרָחֹהֶיךָ and he shall make straight thy paths Pr.3,6; as adv.: אִישׁ תִּבוּנָה a man of understanding וושֶר־לְכֶת walketh straight (i. e. uprightly) Pr.15,21. — 2) to direct or lead, as an aqueduct 2Chr.32,30; poet. of the thunder: תַּחַת־בַּל־הַשְּׁמֵיִם וְשָׁרֵהוּ he directeth it under the whole heaven Jb. 37, 3. - 3) to esteem right, to approve צַל־בָּן בַּל therefore do I esteem all thy precepts in all things as right Ps.119,128.

Pu. יַשְׁר (pt. יְשֶׁר) to be made even, to be fitted יְצְיָהֶר זְהָב בְּיִישֶׁר יְצְלְּה זְהָב בְּיִישֶׁר אַ and covered them witk

gold fitted upon the carved work 1K.6,35.

Hiph. רִישִׁר a. הישִׁר (fut. יִישִׁר יִּשִּר (fut. יִישִׁר וֹשִׁר ) to make straight or even קּישֵׁר וְפְנֵי בַּרְבָּר make thy way straight before my face Ps. 5,9.— 2) to keep a straight direction יְנִישְׁר וְנִישְׁר וְנִישְׁר נְנִיְהָ וְנִישְׁר נְנִיהָן וְשִׁיִרוּ נָנְיָהְן let thine eyes look right forward, and let thine eyelids keep a straight direction before thee Pr.4,25.

ישר (c. יִשְׁרָים; pl. יְשָׁרָים, c. יִשְׁרָי; f. ישָׁרָה, pl. ישָׁרָה adj. 1) straight, even וַרְגְלֵיהָם רָגָל וְשְׁרָה and their feet were straight Ez.1,7; בַּנְבֵּיהֶם their wings וְשֶׁרוֹת אִשֶּה אֶל־אַחוֹתָה straight, the one toward the other v. 23; אָילֶיכָם ... בְּדֶרֶךְ יָשֶׁר I will cause them to walk in a straight way Jer.31; fig. prosperous בַּקִשׁ to request from מְבֶּנוּ דֶּרֶךְ וִשְּׁרָה him (God) a prosperous journey Ezr.8,21. - 2) right, upright, just, righteous וְשֵׁר אָתרֹלְבָּבָּף וְשֶׁר is thy heart right? 2K.10,15; מיב וְיָשֶׁר good and upright is the Lord Ps.25,8; עַשָּׁה הָאָלהִים אָת־הָאָדָם נְשָּׁר God hath made man upright Ec. 7,29; אַתָּה thou hast been upright (honest) 1S.29,6; ישרדהה! one that is upright in the way Pr.29,26; as a n.: that which is right יַשֶּׂר הָעֵנֵיתִי I have perverted that which was right Jb. 33,27; pl. יְשָׁרִים as n.: upright men יַשׁבוּר וִשְׁרִים עַל־זוֹאת upright men shall be astonished at this

Jb.17,8; וישַרִים עִמּי וִעֲשָׂה and upright ones with him; thus shall he do Dan.11,17 (others: he shall make peace with him, taking in the sense of מֵישָׁרִים, which see); c. ישׁרִי־לָב the upright in heart Ps. 7, 11.- 2) right, good, pleasing (particularly with as it פַּמוֹב וָבַיָּשֶׁר בְּצִינֶיךְ (בְּצִינֵי seemeth good and right in thine eyes (unto thee) Jos. 9,25; as a n.: that which is right or pleasing every man אִישׁ הַנְשֶּׁר בְּעֵינְיו וַעֲשֶׂה did that which was right (pleasing) in his own eyes Jud.17,6.— The word בַּבֶּר דַנִישָׁר in בַּנְשָׁר Jos. 10,13 a. 2S.1,18 is difficult; according to Syriac and Arabic versions = ספר השיר the book of poems.

ייטר pr. n. m.

ישר (sf. ישר m. 1) straightness, uprightness, righteousness אַרְהוֹת ושר the paths of uprightness Pr. 2,13; אָמֵרָי־יִשֶּׁר words of righteousness Jb.6,25; לְתַּנִיד לָאָרָם וְשִׁרוֹ to show unto man his uprightness 33,23 (Stb.: his duty to be honest) .-- 2) that which is proper, due, necessary נַחשַׁרָ מִינֵר אַרָּ and there is one that withholdeth more than is proper, and still cometh only to want Pr. 11,24.— 3) as adv.: וֶבֶתוּב ישֶׁר דָבְרֵי and that which was written down uprightly, even words of truth Ec.12,10.

ישׂרָאֵל pr. n. Israel, the name given

to the patriarch Jacob Gen.32,29; לְּבֶּרְ 'וִּשְּׁרָאֵל the children of Israel, i. e. the Israelite people Ex.1,1, for which sometimes simply לְּבִי 'יִשְּׁרָאֵל the land of Israel, i. e. Palestine 1S.13,19, for which simply יִשְּׂרָאֵל Is.19,24; gent. יִשְּׂרָאֵל an Israelite 2S.17,25, f. יִשְּׂרָאֵל Lev.24,10.

ישראלה pr. n. m. 1 Chr. 25, 14 = מַבְּרָאָלָה v. 2.

יִשְׁרָה (c. יְשְׁרָה) f. uprightness, honesty יְשְׁרָת יִבְּב uprightness of heart 1K.3,6.

m. poetical name for the people of Israel Deut.33,5.

ישיש ace. Sth. to shrink, to be wrinkled, hence יְשִׁישׁיַ.

עישׁי (= יַשִּייִי m. old man, one greyheaded 2Chr.36,17.

and read אַבְיי (contracted from אַבְּיי ) pr. n. Issachar, the fifth son of Jacob by Leah Gen.30,18, ancestor of the tribe of that name Jos.19,17.

רה (sf. אָרָה) sign of the accusative case (= Heb. אָרָה); דֹיד אָרָהְהְיֹתְ יְתְּהוֹן whom thou hast set Dan 3,12.

יָתְבֹּי Ch. (= Heb. יְיָשֵבּ; pt. pl. m. יְתְבִין; 1) to sit Dan.7,9.— 2) to dwell Ezr.4,17.

Aph. הוֹתב to set, to cause to dwell Ezr.4,10.

לתך to pierce into, to stick in, whence יותר.

יתד (c. יְתַדְיּ, pl. חוֹתְהָוֹ, c. חוֹתְרִיּ) m. בּיָהֵר הַהִּקוּעָה peg, nail, pin הַּיָּהָר the nail that is fastened in the sure place Is.22,25; the nail (pin) of the tent Jud.4,21.- 2) shovel, spade וְנָתֵר תִּהְנֶה לְךְּ עַלֹּדְאַוֹנֶּף and thou shalt have a spade upon thy weapon Deut. 23, 14.-3) fig. a fastening, a and וֹלָתָת לָנוּ יָתָד בָּמִקוֹם קָּדִשׁוֹ and to give us a nail (i. e. to fasten us) in his holy place Ezr. 9, 8; poet. as a figure of a ruler: ১৯৯১ out of him cometh פַנָה מְבֵּנוּ יָתָר forth the pillar, out of him the nail Zch.10,4.

תוֹם (from יתוֹם; pl. יְתוֹם) m. prop. to be forsaken, hence: orphan, one without a father or protector Ex.22,21; Ps.10,18; Jb.6,27, etc.

יתוּר m. what is espied, sought out (from יְתוּר הָרִים מִרְעֵהוּ (תּוֹר יְתוּר שִׁרְים מִרְעֵהוּ (תּוֹר what is espied by him on the mountains is his pasture Jb.39,8 (Eng. Bible: the range of the mountains is his pasture).

איתה Ar. הוו to beat with a club, whence הוְהַה.

יְהֵירְ pr. n. a city in the mountains of Judah south of Hebron Jos. 15,46 etc., now called Attir.

יְתִּיךְ Ch. (def. יְתִּירְ adj. exceeding, extraordinary Dan.2,31; 5,14; f. as adv.: very, exceedingly בְּתִילָה exceedingly dreadful Dan. 7,19.

יתלה pr. n. a place in Dan Jos. 19,42.

יתם to be alone, forsaken, whence בּיְתִים Ps.19,14 belongs to בּמַם.

יתבה pr. n. m.

יתן Ar. יתן to be constant, to endure, whence אֵיהָן.

יתניאל pr. n. m.

ירובן pr. n. a city in Judah Jos. 15,23.

וֹיָבר ( to knot, to bind.— 2) to stretch, to extend (Kal not used).

Niph. נותר (fut. יוָתָר, ap. יוָתָר; pt. בּוֹתָרָת , pl. בּוֹתָרִים , f. הַתָּהָת pl. נוֹתְרוֹת) to remain, to be left; of persons: וַאַנִי נוֹתַרָתִי שָׁם and I remained there Dan.10,13; ניוֹתר יעקב and Jacob was left alone Gen.32,25: of things: וַלא־נוֹתֵר בַּל and there remained not any green thing Ex.10,15; with D of the thing of which a part remains: אָם יַּנָתֵר מִבְּשֵׁר הַמִּלְאִים if ought of the flesh of the consecrations remain Ex.29,34; with אַחַרֵּי : to be left after, i. e. after death their בָּגִיהֶם אֵשֶׁר נוֹתִרוּ אַחַרֵיהֶם children that were left after them used נוֹתֵרֶת f. נוֹתָר used as n.: remainder, remnant, rest Ex.29,54; Lev.2,3, etc.; pl. נוֹתַרִים, f. נותרות remaining, those which remain, rest Gen.30,36; Ex.28,10.

Hiph. יוֹתָר (fut. יוֹתִיר, יוֹתִיר, יוֹתִיר, יוֹתִיר, יוֹתִיר, יוֹתִיר, imp. הוֹתֵר ; inf. הוֹתֵר, הוֹתֵר (הוֹתֵר ) to let remain, to leave, to spare,

to preserve בַּל־בַּרָי הַעֵץ אֵשֶׁר הוֹתִיר all the fruit of the trees which the hail had left Ex.10,15; unless לוּלֵי יָיָ ... הוֹתִיר לָנוּ שַׂרִיד the Lord... had left unto us a וְהוֹתַרָתִי בָּהִיוֹת לָבֶם ;remnant Is.1,9 yet will I leave פּלִימֵי חֶרֶב בַּגוֹיִם a remnant that ye may have some that shall escape the sword among the nations Ez.6,8; הוֹתָר preserve thou those בְּגֵי תִמוּתָה that are appointed to die Ps.79, 11.- 2) to have more than enough, to leave in abundance אַכוֹל וַשָּׂבוֹעַ there hath been enough to eat, and to leave in abundance 2Chr.31,10; tr. to give abundance וָה'תִירָה וָיָ אֶלהֶיה בָּכֹל פַצַשָּׂה יָבֶה and the Lord thy God shall give thee abundance in every work of thy hand Deut. 30, 9.— 3) to be more than another, to excel, to have preference over אל־תוֹתר thou shalt not excel Gen. 49,4. For יַהַר Pr. 12, 26 see תיר.

wise? 2,15; מְהַמָּה and more than these 12,12.

וְתֵרָ l. (from יְתַרְ 1; sf. יִתְרִי, רְבָּיִם; pl. יְתַּרִים) m. 1) rope, cord, thread Jud.16,7; fig. בַּם יָתָרָם their thread of life is torn in them Jb. 4,21. — 2) string of a bow كالدلة לייהר they make ready their arrow upon the string Ps.11,2.-3) rein תְּרִי פָתַח he hath let loose my rein (others: my cord) Jb.30,11. יתר II. (from יְהַל 2; once יתר Is. 56, 12; sf. וְתְרֵם 1) remainder, remnant, rest נֶתֶר שִׁנוֹתָי the remainder of my years 1s. 38. 10; וְהָר דְּבָרֵי שָׁלֹמה the rest of the acts of Solomon 1K.11,41; that which is left by the locust Jo.1,4; ווֹתָרָם אָכַלָה אִשׁ but the remnant of them the fire consumeth Jb. 22, 20; וָהָנִיחוּ וַתְרָם and they leave the rest of their substance to their babes Ps.17,14.— 2) preference, excellence נֶהֶר שָּׁאָת וְנֶהֶר עֲּוֹ the excellence of dignity, and the excellence of power Gen 49,3; לא־נָאנָה excellent speech לְנָבֶל שְׂפַת וֶתֶר becometh not a fool Pr.17,7; as מתּנְבַּל־יָהֶר exceedingly, very נַתָּנְבַל־יָהֶר which became exceedingly great Dan.8,9; על־יָהֶר plentifully, abundantly Ps.31,24; בְּרוֹל יִהֶר much more abundant Is.56,12.

יָתְרָא see יָתְרָא III. 3.

יְתְרָה f. abundance, riches Is.15,7; c. יְתָרַת Jer.48,36.

יְרֶרן pr. n. father-in-law of Moses Ex 1,3 = יֵהֶר 4,18.

ירְרוֹן m. 1) preference, advantage mi יְרְרוֹן wisdom hath the advantage over folly Ec.2,13.— 2) profit, gain יְלִּדְרוֹן שְׁרִבּילִי what profit hath a man ? Ec.1,3.

יְהָיְ עֲם pr. n. m.

יהֶרֶת (from יְהֶרֶת) f. prop. what is redundant, hence: lobe of the liver; fully יֹהֶרֶת שִל־הַכְּבֵּר Lev. 3,4, הַּבֶּרָת מִן־הַכְּבֵּר 9,10, also יֹהֶרֶת בַּבָּר Ex.29,22.

יתת pr. n. Edomite prince Gen. 36,40.

J, final form J, the eleventh letter of the alphabet, called Kaph J⊇ hollow or palm of the hand, because of its original similarity

to that form; as a numeral 3=20, 7=500.

בְּלְעֵם, (before Sheva בָּ, as בְּלְבֵר, combined with the def. art

בָּרָים = כַּיוֹם , כְּהַדְּבָר = בַּדְבָר as בְּהַיּים etc.; before monsyllables 2, as פוֹאת, בַּוֹה only once בָּוֹאת, בַּוֹה Gen.45,23 and in בָּעֵל Ps.119,14; so also before the personal suffixes בָּבֶם, בַּהֶנָה, פָהָנָה; with the particle מוֹ either פָמוֹכֶם, בָּמוֹכֶם, בָּמוֹכֶם, בּמיֹהֶם, or בָּ, when that particle is accented, as בָּמִוֹרָ , בָּמְוֹרָ , בָּמִוֹרָ , בַּמְוֹרָי etc.) adv. a. prep 1) as, like 772 כחבות clear as the sun Cant.6,10; and in the night ובלילה יהי כובב he is as a thief Jb.24,14; כָּבְחוֹן as gold is tried Zch. 13, 9; בַּרְבֶר הַנְּדוֹל הַאָה like this great thing Deut.4,32; הַנָּמָצָא בָּוֶה can we find a man like this man ? Gen.41,38; hence בַּאַלֶה , בַּאָרָה , מי שַׁמַע בַּוֹאת מִי רַאַה בַּאָלֵה such מִי שַׁמַע who hath heard such a thing? who hath seen such things? Is 66,8; also בַּוֹאת, thus, so Jud. 18,4; 2S.17,15; Э ...Э as... so, as well... as (where two things are compared) בַּקשָאת בָּאִיטָם as the sin-offering so the trespass-offering Lev.7,7; בָּבֶם פַּגָּר יִהְיָה as ye are, so shall the stranger be אum.15,15; פַבֹּחִי אָז וֹכָבֹחִי עַתָּה as my strength was then, so is my strength now Jos. 14, 11; sometimes inverted; so... as בַּמוֹף so thou, as Pharaoh Gen. 44,18; (Eng. Bible: thou art even as Pharaoh); בּגֵר כָּאָוֹרָח as well the stranger, as the native Lev. 24,16; more fully בָּ... בָּן Ps.127,4.— 2) according to, after אִישׁ כָּלְבָבוֹ a man after his own heart 1S.

וֹנְמָלֵנִי וָיַ כְּצִּרְקִי the Lord rewarded me according to my righteousness Ps.15,21; בַּרַבַּם בָּן ់រុ ាសបុក្ according as they were increased, they sinned against me Hos.4,7.-- 3) about, nearly about four hun- בַּאַרְבַע מֵאית אִישׁ dred men 1K.22,6; יוֹם about a day's journey Num.11,31; בַּחַצוֹת about midnight Ex.11,4; about this time tomorrow Ex.9,1>; פָּצֵת מְנָחַת צֶהֶב about the time of the evening oblation Dan.9,21; hence בָּרֶגע in a moment Num.16,21; שׁנְעַעֵּם but a little Ps 2,12; also: almost בַּמַעַם my steps had almost slipped Ps 73,2.— Before a verb. n. as פָנוֹעַ עַצִי־יַעַר as פָנוֹעַ אַצִי־יַעַר the trees of the wood are moved וֹב.קניף שֶבֶם אֶת־מִרִיםְיוֹ Is.7,2. b) as if בָּדָנִיף שֶבֶם as if the rod should swing about those who lift it up Is.10,15. e) as, when בַּשָּׁלי... וַיִּצְעַק when Esau heard... he cried Gen. 27,34; sometimes in this sense with a pt. וַיָהִי כָּמֵשִׁיב יָרוֹ and it came to pass as (when) he drew back his hand Gen. 38, 29. — Joined to אָשֶׁר, אָ gives that word the following significations: a) as one who בַּאַשֵּׁר אַבְלִים יַנַחָם as one that comforteth the mourners Jb.29,25. b) according as בַּאַשֶׁר תּאֹמָרוּ אָבַי according as ye shall say to me Gen.34,12. c) as, like as בַּאַשֶּׁר צָּוָה as God had commanded אתוֹ אֱלֹהָים him Gen.7,9; בַּאַשֶּׁר בָּרָאשׁנָה as at the first Jos.8,16. d) as if, as

though אַהָיִתִי אָהָיִתִי לּא דְּיִיתִי אָהָיָה I should be as though I had never been Jb. 10,19. e) for, because been Jb. 10,19. e) for ye rebelled against my commandment Num. 27,14. f) as soon as אַרְהָר אָרֹר בּאָרֹר בְּאַרָר בְּאַרָר בְּאַרְר בְּאַר בְּאַרֶר בְּאַר בְּאַרָר בְּאַר בְּאַרָר בְּאַר בְּאַרָר בְּאַר בְּאַרָר בְּאַר בְּאַרָר בְּאַר בּאַר בְּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאַר ב

בּיָב Ch. adv. (same as Heb.) 1) as, like Dan.7,9; בְּדְבָּה such thing Dan. 2,10 (= Heb. בְּדָבָה 2) about, nearly Dan.6,1.— יִי see בְּדִי

נוּלָאַר (fut. בּיִּבְיר: pt. בּיִּאָר, pl. בּיִּבּר to have pain, to be sore, to suffer בּיָּבִיר עָרָי וִיכְאָר his flesh upon him shall have pain Jb.14,22; וַבְּאַר בּיִּאָר but I am poor and suffering Ps.69,30; שׁרָּיִם בּוֹאָרִים when they were sore Gen.34,25.

באָב' (sf. בְּאָבְי) m. pain, suffering, sorrow בְּאָב לֵב sorrow of heart Is.65,14; פָאָב אָנוּש desperate sorrow 17,11. הְבְּיֶּבְ (akin to תְּבְיִּ) prop. to be weak, hence: to be bowd down (Kal not used).

Niph. גְּבְאָה (pt. גְּבְאָה, c. גְּבְאָה) to be bowed down, broken, grieved Dan 11,30; בְּבָּב the broken in heart Ps.109,16.

Hiph. הָּכְאָה (inf. תַּבְאוֹת) to break, to grieve Ez.13,22.

adj. only pl. בְּאִים troubled, wretched Ps.10,10 Kri (acc. Ktib מַלְבָּאִים; see מַלְבָּהָ.

נְאַר to pierce; only *pret. pl.* בְּאַרָי Ps.22,17 for בְּאַר (בִּרוֹ בָּאַר).

see under באשר

נבר (3 f. מְבַרָּה יֹץ; once בָּבָרָ Is.24, 20; fut. יְבָבֵּד; inf. בָּבָּן) prop. to become thick, hence: 1) to be heavy, weighty מַחוֹל יַמִּים יָכִבָּר it would be heavier than the sand of the sea Jb.6,3; with בַּל: a) to be heavy upon Ps.32,4; Is.24,20. b) to be burdensome Neh.5,18; 2S. 13,25; with מל: to be heavy against 1S.31,3.— 2) to be dull יא כָּבָדָה neither is his ear too heavy (i. e. dull) for hearing Is. 59,1; of the eyes: to become dim the eyes of עִינֵי יִשֹׂרָאֵל כַּבָּדוּ מִזּהַן Israel were dim for age Gen.48, 10; of the heart: to be hardened and the heart of ניכבר לב פַרְעה Pharaoh was hardened Ex.9,7. 3) to be important, honored, glorified יָכְבָּדוֹ בְנְיוֹ וְלֹא יִדְע his sons come to honor, but he knoweth it not Jb.14,21; וָּבֶבֵּר וָיָיָ let the Niph. 1991 (fut. 1991); pt. 1991, pl. גָּכְבָּדִים, c. גָּכְבַּדִּים, sf. הָנְבָּדִים a. once נְּלְבְּהֵיהֵם Ps. 149,8, pl. f. ן נְבְבֶּדוֹת; inf. נְבְבָּדוֹת; to be honored, esteemed, glorified, to enjoy honor יָקוָתָּ בָּעִינֵי נִכְפַּוְתָּ thou hast been precious in my sight, thou hast been esteemed Is.43,4; and I will be hon- וְאָבַּרְדָה בְּפַרְעָה ored upon Pharaoh Ex.14,4; בעלbefore all the פָּגִי כָּל־הָעָם אָכָּבִד people I will be glorified Lev.10,3; enjoy the honor הַבְּבֵר וְשֵׁב בְּבֵיתָך and abide at home 2K.14,10 (Stb.: act honorably, decorously); pt. בּבְבָּר honorable Gen.34,19; pl. f. glorious things Ps.87,3.— 2) to abound בָּאַין מַעְיָנוֹת נָכְבַּהֵי when there were no fountains abounding in water Pr.8,24.

 אֶת־לְבַּרְכֶּם wherefore do ye harden your hearts 1S.6,6.

Pu קבָן (fut. קבָר) to be honored, esteemed יְלְבָּר מִיבָחַת יְלְבָּר and he that regardeth reproof shall be honored Pr.13,18.

Hiph. הַכְבִּיד (fut. בָּבִיד, ap. יַכְבָּד ; pt. מַכְבִּיד ; imp. הַכָּבָּד ; inf. הַכְבֵּיך, c הַכְבָּיך.-1) to make heavy עלין הָן הָבַבַּרָתִּ עָלֵהְ מָאֹר (עַל with עַלִּי for the aged hast thou made thy yoke very heavy Is.47,6; רָּכְבִירוּ they have made very heavy for the people Neh.5,15; of the ears: to make dull וֹצּוֹנֵיוֹ and make [ye] his ears dull Is.6,10; of the heart: to harden and he hardened his heart Ex.9,34.- 2) to make numerous וָהָכְבַּדְתִּים וָלֹא יִצְעֲרוּ and I will make them numerous, and they shall not be made few in number Jer.30,19 (Eng. Bible: I will also glorify them, and they shall not be small). - 3) to acquire renown or glory TEURI and thy heart hath לְבֶּךְ לְהַכְבִיר lifted thee up to acquire renown 2Chr.25,19 (Eng. Bible: thine heart lifteth thee up to boast).

Hithp. הַבְּבֵּהְ (pt. הְבַּבֵּהְ () to make oneself many, to be numerous הְבָּבֵּהְ כַּבְּּהְ נְבְּהָ הִשְּׁהְבָּהְ הַּתְּבַּבְּיִ לְצִּרְבָּהְ make thyself many as the cankerworm, make thyself many as the locusts Nah.3,15.—2) to honoroneself, to strive after honor מֵב נְבֶּהֶ הַבְּבָּר honoroneself, to strive after honor better is he that is lightly esteemed

who hath a servant, than he that striveth after honor, and lacketh bread Pr.12,9.

וו פבד A. בָּבָּדִים pl. פבד  $\mathfrak{g},$ c. כבדי adj. 1) heavy, weighty as a heavy בַּמַשָּׂא כָבִר וִכִבְּרוּ מִמֵּנְי burden they are too heavy for me Ps.38,5; hence also: heavy, hard, difficult בַּבָּר מִבָּיך this thing is too heavy for thee Ex. 18,18.— 2) burdened, laden 끄럿 a people laden with iniquity Is.1,4.- 3) great, numerous ם great army Is.36,2. — חֵיל בָּבֶּד 4) heavy, difficult בָּבֶר בָּה וּכְבַר heavy (i. e. dull) of speech, and heavy of tongue Ex.4,10; a people of a עם ... כָּבְדֵי לָשוֹן heavy (difficult) tongue Ez.3,5.

יווו (אַנּרִי (אַנּרָי) m. the liver Lev. 3,4; fig. אָרֶי בְּבֵּרִי my liver is poured upon the earth (an expression for great mental suffering) Lam.2,11.

הבלי (בְּבוֹר (בְבוֹר (בְּבוֹר (בּבוֹר (בּבו

תְּבֶּוֹץ m. 1) heaviness, weight אָבָּוֹץ a stone hath heaviness Pr. 27,3.— 2) multitude, heap אָבָּוֹץ פָּגָר heap of carcasses Nah. 3, 3.— 3) violence of war Is.21,15.— 4) thickening אָבָוֹץ בַּגַר מַשְּאָר the thickening of rising smoke Is.30,27.

קָבֶה (fut. בְּבָה) to go out, to be quenched (of fire or light) Lev.

6,6; Pr.31,18; fig. of wrath 2K.22, 17; בְּלִישְׁתְּה כְבוּ they are quenched as a wick Is.43,17.

Pi. בַּבּה (fut. בַּבָּה; inf. הַבָּבּ) to quench, to extinguish (a light) 2Chr.29,7; Is.42,3; fig. of love Cant. 8,7; of life: בַּבּוֹתְּהְ when I shall put thee out Ez.32,7; of hope: יְבָּה אָת־יֵנְר יִשְׂרָאֵל that thou quench not the light of Israel 2S. 21,17; proverbially: יְבָבּוֹ אֶת בַּחַרְתִּי they will extinguish my coals (i. e. they will destroy my last offspring 2S.14,7.

ג פְבוֹד (c. בְּבוֹד a. בְּבוֹד ; sf. בְבוֹד a. בְבוֹד (c. בְבוֹד a. וֹרָב בָּבוֹד (c. בְבוֹדְם (בְּבוֹדְם בְּבוֹדְ בַּבוֹדְ בָּבוֹדְ בַּבוֹדְ בַבוֹדְ בַּבוֹדְ בַּיִרְם when the wealth of his house is increased Ps.49,17.

קבוּהָה (בְּבוּהָה the king's daughter is all glorious within Ps.45,14.— 2) as a n.: precious things, wealth Jud. 18,21 (בּבוּה 2).

יה pr. n. 1) a city in Asher Jos. 19,27.— 2) a district of Galilee

comprising twenty cities 1K.9,13. NEED pr. n. a city in Judah Jos. 15,40 = NEED 1Chr.2,49.

בּרִירִם (pl. בַּרִירִם adj. great, mighty, strong אֵל בַּרִיר God is mighty Jb. 36,5; אל בַּרִיר a strong wind 8,2; בּרִירִם בַּרִיר בַּיִיר בַּיִיר בַּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בַּיִיר בַּיִּיר בַּיר בַּיִיר בַּיִיר בַּיִיר בַּיִיר בַּיִיר בַּיִיר בַּיִיר בַּיִיר בַּיִיר בִּיִּר בְּיִיר בַּיִיר בְּיִיר בַּיִּר בְּיִיר בְּיִיר בַּיִיר בַּיִּר בְּיִיר בַּיִיר בַּיִיר בַּיִּר בְּיר בַּיּר בִּיר בַּיִּר בְּיר בְּיר בַּיר בַּיּר בְּיר בַּיר בַּיר בִּיר בַּיר בְּיר בְּיר בְּיר בַּיבְיר בְּיר בְּיר בִּיר בְּיר בְירִיר בִּיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְירִיר בְירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְירִיים בּיר בְּיר בּיר בְּיר בְּיר בְּיר בּיים בְּיר בְּיר בּיוּבְיי בְּירִיים בּיים בְּירִיים בּייִּים בְּירִיים בּייִּיים בְּיר

תְּבִיּרְ m. quilt, mattress (others: pillow) בְּבִיר הָעְיִים the mattress of goat's hair 18 19,13.

נבל to bind, to wind around. בּבְלי בַרְנֵל m. bond, fetter; pl. c. בַּבְל

m. bond, fetter; pl. c. בַּבְּלֵי fetters of iron Ps.149,8.

נכובם (only pt. כבבם) prop. to tread, to trample, hence: to wash, to full אָבָה כוֹבָם the fuller's field 2K.18,17 a. Is.7,3.

Pi. בַּבָּס, בַּבָּס (fut. בַּבַס; pt. בַּבַּס) to wash, to full, to cleanse (clothes) Ex.19,10, Lev.11,25, etc.; poet. בַּיַוֹּן בְּיַכוֹּ he washed his garments in wine (a figure of fullness) Gen.49,11; fig. to purify (in a moral sense) אַרָּכָּס בַּיַבְיָּטְ מַצְּיִטְ (in a moral sense) אַרְעָבָּס בָּיַבְיָטְ מַבְּיָטָ מִבְּיָטָ מַבְּיַטְ מַבְּיַטְ מַבְּיַטְ wash (purify) me thoroughly from mine iniquity Ps.51.4; בַּבְּטָי שֵבְיִי מַבְיַטְ wash (purify) thy heart from wickedness Jer.4.14.

Pu. Deep to be washed Deep and it shall be washed with water Lev. 15,17.

Hothp. בפבק (for בפבק) to be washed, purified בפבק אחרי בלפני after that it is washed Lev.13,55.

to be high, to be hill-shaped hence קוֹבַע a belmet.

נְבָּבִּר, וְבָּבִּר , בְּבָּר , בְּבָּר , בְּבָּר , בְּבָּר , בְּבָּר , בַּבָּר ... בַּבָּר ... בַּבָּר בּיִר l) to bind together, to plait, hence קבְּבָּר (Kal not used, Hiph. בְּבָּרְ (fut. בְּבָּרִר ; pt. בַּבְּרִר ) to make many, to multiply ply בְּבָּר ply בְּבָּר ply בְּבָּר ply בִּבְּר ply בִּבְּר ply phe multiplieth words Jb.35,16.

וּבָּבֶּר (from בְּבָּבְ 1) prop. length. extent, hence: adv long ago, already בְּבֶר בְּיִהְ בְּעוֹלְמִים it hath been already of old time Ec.1,10 בְּבָר וּ וְעוֹלְמִים II. pr. n. a river in Mesopotamia Ez.1,3 = בִּרְ , which see. בְּבָר (from בְּבַר מִבְּיִר (from בָּבָר מִבְּר בָּרְ מִבְּר בָּרְ הַּיִּרְ בִּרְ בִּרְ (from בָּבַר מִבְּר מִבְּרְ בָּרְ מִּבְּר מִבְּר מְבִּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּרְיּיִים מִבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּרְים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מִבְּיִים מְבְּרְיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְיּים מִבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיּים מִבְּיִים מְבְּיּים מִבְּיִים מְבְּיּבְּיִים מִבְּיּים מְבְּיִים מִבְּיִים מְבְּיִבְּיּים מְבְּיִים מְבְּיִבְּיּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִבְּיּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְּיִבְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְיּיִים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיִיּים מְּיִים מְיּים מְיּיִים מְיּיִים מְיּיִים מְיּיְיּים מְיּיִים

קברת (from בְּבָר f. c. בְּבָר f. length, extent בְּבָרת אָרְיִ extent of land, i. e. distance Gen.35,16: 2K.5,19.

ול בניש I. (fut. יָבְבִּישׁ prop. to tread down, to trample upon, hence: 1) to subdue, to subject, to oppress, to suppress מְרְאוֹ אָתְרַבְּאָרֵין וְרָבְשׁׁרְ אָתְרֹבְאָרֵין וְרָבְשׁׁרְ הָּתְרֹבּ וֹלִשְּׁבְּיוֹין וּרְבְשׁׁרְ וֹלְבְּעָבִין וּרְבְשׁׁרְ וֹלְבְּעָבִין וּרְבְּשָׁרִ מִּבְּרִים וְרְשְׁשְּׁחוֹת בָּבֶם וּלִי בְּבָּיִם וְרְשְּׁשְּׁחוֹת בַּבְּיִם וְרְשְּׁשְּׁחוֹת בַּבְּיִם וְרְשְׁשְּׁחוֹת בַּבְּיִם וְרְשְׁשְּׁחוֹת prince and ye have subjected them to be unto you for servants and handmaids Jer.34

16; מה and they shall subdue the sling-stones (a figure of the heathen) Zch.9,15; יְבָבּשׁ he will suppress (disregard) our iniquities Mic.7,19. — 2) to force, to do violence לַבְּנִישׁ to do violence to the queen Est.7,8.

Niph. אוא 1) to be conquered, subdued, with אָפָני Num 32,22. — 2) to be brought into bondage יְנִינֵי נְנְבְּשִׁית and some of our daughters are brought into bondage Neh.5,5.

Pi. שֶׁבֶּשׁ to subdue 28.8,11.

Hiph. הָּבְבִּישׁ (fut. יַבְבִּישׁ) to subdue Jer.34,11 (Ktib).

וו. to burn, to be hot, whence בְּבְשֵׁן.

בֶּבֶּשׁ (from בַּבָּשׁ *m*. footstool 2Chr.9,18.

to be tame, meek.

בּבְשָּׁה. (בּבְשָׁה. f. ewe lamb, young female sheep Num.6,14; 2S.12,3; אבּבְשָׁה ewe lambs of the flock Gen.21,28 (by transposition sometimes מַבְשָּבָה.

(from בבשׁן II.) m. oven, furnace Gen.19,28.

בר (sf. אָבָּן; pl. בּרָים) m. vessel, pitcher Gen.24,14; 1K.17,14, etc.

ברב Ch. to lie, to tell falsehoods (= Heb. בוֹב).

בּוֶב Ch. (def. פְּוְבָּא; f. קּבְּבְּא) adj lying מְלָה כִּוְבָה lying words Dan.2,9.

ול כדד 1) to deepen, to hollow, whence בוּב. — 2) to sparkle, whence בוּבי see בוּבי see בוּבי

Ch. see יק.

ת בּוְכוֹ m. a sparkling gem (prob carbuncle) וְשַׁמְהִי בּוְכּד שִׁמְשׁתֵוּך I will make of carbuncles thy battlements Is.54,12 (Eng. Bible: 1 will make thy windows of agates).

m. circle, ball Is.22,18 (בּדּוֹּרָ m. erally regarded as prefix, the word being דוֹר; see זוֹר; see ווֹר דוֹר אוֹר.

ור בדר 1) to circle, to make a round motion, whence אוד ביים ביים וויק ביים ליים וויק ביים וויק ביים וויק ביים מו מיים ביים וויק ביים ביים וויק ב

קרְלְעְבֶּיך pr. n. king of Elam Gen. 14,1.

 in the mean time, meanwhile (prop. till now and till then) 1K. 18,45.

Ch. (=Heb. הם) adv. here עַריבָה hitherto is the end of the matter Dan.7,28.

קרָה (fut. בְּהָה : inf. הֹבֶּי (fut. בְּהָה : inf. הֹבֶּי (fut. בְּהָה : inf. הֹבְּי (קרֹבְּה faint, dim, feeble, of the eyes: הוות בְּבָּי (בְּבָי מִינִי מִרְאֹת and his eyes were dim, so that he could not see Gen.27,1; יְנִינִי מִינִי mine eye is dim by reason of sorrow Jb.17,7.— 2) to be dispirited, to despond לֹא יִבְהָה וְלֹא יִרוּץ he shall not despond, nor be discouraged Is.42,4.

מָהָה (f. בָּהָה, pl. בָּהָה (בַּהָה (f. בַּהָה, pl. בַּהָה (color and syesight) בְּהָה בַּהְה בַּהְה מִיּהְה בַּהְרוֹת בַּרוֹת בִּרוֹת בִּרוֹת בִּרוֹת בִּרוֹת בִּרוֹת בִּרוֹת בִּרוֹת בַרוֹת בַּרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַּרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַּרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַּרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַרוֹת בַּרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בַּרוֹת בּרוֹת בּרוּת בּרוֹת בּבוֹת בּרוֹת בּרוֹת בּרוֹת בּרוֹת בּרוֹת בּרוֹת בּרוֹת בּרוֹת בּרות בּרות בּרוֹת בּרות בוֹת בּרות בּרות בוֹת בּתוֹת בוֹת בּתוֹת בוֹת בּתוֹת בוֹת בּתוֹת בוֹת בוֹת בּתוֹת בוֹת בוֹת בּבוּ

אַין־בַּהָה f. alleviation, healing הַּדְרָה לְּשִּׁבְּרֶךְ there is no healing for thy breach (wound) Nah.3,19.

וֹבֶּבְ (from נְיֹם to stand) to stand

by, to assist, to minister (Kal not used).

(prop. pt of מָבֶּיָב ; pl. בּהַנָים, c. בהני $\mathfrak{s}f.$   $\mathfrak{s}f.$   $\mathfrak{g}l.$  בהני $\mathfrak{s}f$ מבונהם m. 1) minister, priest the priest of the Lord 18.14,3; בהן לָאֵל עֶּלְיוֹן the priest to the most high God.14,18; Till the priests of the high places 1K.13,2; among the Hebrews the priests were of the tribe of Levi, wherefore בַּלְוִיִם הַלְּוִים the priests the Levites Ez.44,15; the Hebrew High Priest was called הַבְּהֹן הַפְּשִׁים, Lev.21.10 הַכּהוֹן הַבָּרוֹל the anointed pricst 4,3, or ini the chief priest 2Chr.19,11; the next in dignity was called the second priest Jer. 52,24.— 2) chief, ruler נָהַוּה־רָּי and be unto me a father בְּאָב וּרָכהָן and a ruler Jud.17,10 (acc. Kimchi: a counsellor); וּלְנֵנִי דָוַר כֹהַנִים and David's sons were chiefs 28.8,18, for which in the parallet passage in 1Chr.18,17: יְבָנִידָנִיד and the sona הָרָאשׁוֹנִים לְיַד הַשֶּּכֶּךְ of David were the first at tha side of the king.

הַן Ch. (≔Heb. הַהֵּן; def. אָבָהוָבָּ) m. priest Ezr.7,12; pl. def. אָבָהוָבָּ Ezr. 6,9 etc.

קּרֶנּת (c. בְּרֶנּת ; pl. בְּרֶנּת) f. priesthood, priest's office Num. 3, 10; 16,10.

Ch. (pl. בוֹין) m. window Dan.6,11.

בוב dr. n. a country near Egypt and Ethiopia (acc. some = אוב Nubia) Ez.30,5.

 $\vec{\varphi}_i, \ ^{\wedge}$  פּוֹבֶע,  $\vec{\varphi}_i, \ ^{\circ}$  (from בכע  $\vec{\varphi}_i, \ ^{\circ}$   $\vec{\varphi}_i, \ ^{\circ}$  (פּוֹבֶעִים  $\vec{\varphi}_i, \ ^{\circ}$  ) m. helmet 18.17,5; Jer. 46,4.

to burn (Kal not used).

Niph: נְבְיָה (fut. יְבָּנֶה) to be burned, scorched בָּי תָּהֶהְ בְּמִי־אָשׁ לֹא תִבְּנֶה when thou walkest through the fire thou shalt not be burned Is. 43,2; Pr.6,28.

הוא (Syr. הם) to puff, to pant; fig. to exert oneself, whence לּבָּ

קְנְיָהְ (from בָּוֹיָהְ f. burning, burn, sear Ex.21,25.

בּיבָבִי (c. בּיבָבִי (d. בּיבָבִי (d. בּיבָבִי (d. בּיבָבִי (d. בּיבָבִי (d. בּיבָבִי (d. בּיבָבי (d. בַּבַבי (d. בַּבַבי (d. בַּבַבי (d. בַּבַבי (d

נְרָל בַשְׁלִישׁ עַפַר הָאָרֶץ (pret. בְּלְּל to comprise יְבָל בַשְׁלִישׁ עַפַר הָאָרֶץ and comprised in a measure the dust of the earth Is.40,12.

Pi. redupl. בְּלֵבֶל (fut. יְבַּלְבֵּל: pt. נְבַלְבֵּל ; inf. יְבַלְבֵּל ) to hold, to

eontain, to comprise הַשַּׁמֵיִם לֹא the heavens cannot contain thee 1K.8,27. - 2) to maintain יבַרָבֵּל דְבָרָיו בְּמִשְׁבְּט he will maintain his cause with justice Ps.112,5 (Eng. Bible: he will guide his affairs with discretion) .- 3) to sustain, to bear, to endure []] the spirit of a אִישׁ וַכַּלְבֵּל מַחַלָּהוּ man will sustain (bear) his infirmity Pr.18,14; נַלְאֵיתִי כַּלְבֶּל was weary with enduring Jer.20, 9.- 4) to sustain, to support, to provide, with accus. בָּלֶבֶם לֶחֶם and he provided them with bread and water 1K.18,4.

Pu. בְּלֵבֵל to be furnished with provisions 1K.20,27.

Hiph. בְּכִיל (fut. יְבִיל ; inf. אַלְפֵּיִם בַּת it contained two thousand baths 1K.7.26; יבָיל בַּרְבָּיל too little to hold 8,64.— 2) to bear, to endure, to abide בְּבִיל to endure, to abide בְּבִיל 1 am weary with enduring Jer.6, 11 (comp. Jer.20,9); יבִילָבו and who is able to abide it? Jo 2,11; בְּבִיל הַבִּיך בִּרִבְּר בְּבִיל more than one can endure Ez.23,32 (others: containing much).

hence: bead, a string of beads, a neck-lace Ex.35,22; Num.31,50 (Eng Bible: tablets).

אָם I. to stand upright or firm, whence אָם אָן (Kal not used).

Niph. נְבִּיֹן (fut. יְבּיֹן; pt. יְבִּיֹן, pl. נְבִּיִם (fut. יִבּיֹנִים (fut. יִבּיֹנִים (fut. יָבִּיֹיִם (fut. יְבִּיֹיִם (fut. יְבִּיִּם (fut. (f

be firm, established לָבַוֹן בָּקאַדְּ מִאָּדִי thy throne is established of old Ps.93,2; וָהַפַּמִלְבָה נָבינָה and the kingdom was established 1K.2,46; until the day be established, fixed (i. e. unto perfect day-light) Pr.4,18; אַבַּת אַבַּת the lip of truth will be established (firm) for ever Pr. 12,19.- 2) to be determined נַבוֹן the thing is determined (Eng. Bible; established) by God Gen.41,32.- 3) to be ready, prepared הֵוָה גָבוֹן לַבַּקָּר be ready in the morning Ex.34,2; and send וְשִׁרְחוּ מָנוֹת לְאֵין נָכוֹן לוֹ portions unto them for whom nothing is prepared Neh. 8, 10; judgments(pun-judgments) ishments) are prepared for the scorners Pr. 19, 29; הַבּוֹן לִקְבַאת־ אַלהָּיך be prepared to meet thy God Am.4,12.- 4) right, faithful לְבַוֹן a right spirit Ps 51, 12 (others: a firm spirit); בַּבָּ their heart was not right (faithful) with him Ps.78, 37; pt. f. נְכוֹנֶה as n.: faithfulness Ps.5,10.— ז) proper לא נָבוֹן לַעֲשׂוֹת it is not proper to do so Ex. 8,22.

Pi. פֿוּנְנָה (fut. יְבֹוֹנֵן; imp. פֿוּנְן (fut. יִבֹוֹנֵן) to set, to establish, to make firm אַנְיבָן בְּקִישְׁבְּט בְּקִאוֹ he hath set (established) his throne for judgment Ps.9,8; אַיְיבָר he made my steps firm 40,3 (Eng. Bible: he established my goings); בּנֵנָהְ

thou hast established ארץ ותעמד the earth, and it abideth 119,90. -2) to form, to fashion 13313:1 and he fashioned us in the same womb Jb. 31, 15 (=1) to make ready, to prepare, to direct, to he hath קשׁתוֹ דָרַךְ וַיִּכוֹנְגֶּדָ he bent his bow, and made it ready Ps.7,13; בַּאַשֶּׁר בּיֹנֵן לְהַשִּׁחִית as he aimeth to destroy Is.51,13; בָּמִיתָרֵיך when thou shalt הָבוֹגן עַל־פָּגִיהֶם direct [thy arrows] upon thy strings against their face Ps.21, 13; fig. to apply one's mind, with and apply וְכוֹצֵן לְהַקָּר אֲבוֹתָם : ל thyself to the search of their fathers Jb.8.8.

Pu. Pu. לינו 1) to be made firm, established מֵייָ מִצְעַרִינֶבֶּר כּיֹנָנוּ by the Lord are the steps of a [good] man established Ps.37,23.--2) to be formed, prepared Ez.28,15.

Hiph: הַכִּין (fut. יְבִיּרָן, מִי מְיֹבְיּן imp. הָבִּין; inf. הַבָּין, מְיַבְּין it set up, to establish 'הְבָּין it establish my seat Jb.29,7; הַבְּין מִישָּבְי אֹבְין מִישָּבְי אֹבְין מִישָּבְי הוֹ לְפַעֵּיְה וֹיְבְיִין אַבְּין אִבְּין מִיבְין אַבְיבוּ אֹבְין מִיבְין מִיבְיִין מִיבְין מִיבּין מִיבּין מִיבּין מִיבּין מִיבְּיִין מִיבּין מִיבּין מִיבּין מִיבּין מִיבּין מִיבּין מִיבּין מִיבּין מִיבּין מִיבּיִּין מִיבּין מִיבּינְתְּיִּים מִיבּיִים מִּיִּים מִיבּיִּים מִּיִּים מִיבּיִים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבְים מִיבּים מִיבְים מִיבּים מִיבּים מִיבְים מִיבְּים מִיבְּים מִיבְים מִיבְים מִיבְּים מְיִים מִּים מִיבְּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבּים מִיבְּים מִיים מִיבּים מִיבּים מִיים מִיבְיים מִּים מִיבְּים מִיבְים מִּים מִיבְּים מִיים מִּים מִיבְים מִיים מִּים מִיים מִּים מִיבְּים מִיים מִּים מִּים מִיבְּים מִים מִיים מִּים מִיים מִּים מִיים מִּים

מוא אָרְישָּנִיךְ אִלֶּיה and set thy face against it Ez.4,3; with בוּ: to set or apply one's heart בּבִי לוּ: to set or apply one's heart בּבִי לִּבְּר בְּבִי וֹ בְּבֵי if thou set (apply) thy heart Jb.11,13; בְּבִי וֹ בְּבֵי וֹ בְּבִי וֹ בְּבִי וֹ בְבִי וֹ בְּבִי וֹ בְּבִי וֹ בְּבִי וֹ בְּבִי וֹ בְּבִי וֹ בְּבִי וֹ בִּבְי וֹ בִּבְי וֹ בִּבְי וֹ בִּבְי וֹ בִּבְי וֹ בִּבְי הַ בְּבִי וֹ בִּבְי הַ בִּבְי הַ בְּבִי וֹ בִּבְי בְּבִי בִּבְי בְּבִי בְּבִי בִּבְי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבְי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבְי בְּבִי בִּבְי בִּבְּבִי בְּבִי בְּבִּבְי בְּבִי בְּבְּבִי בְּבְיבְי בְּבְּבִי בְּבְּבְי בְּבְּבִי בְּבְּבְּבְי בְּבְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבִי בְּבְיבְי בְּבְּבְי בְּבְּבִי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְיבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְבְּבְי בְּבְיבְּי בְּבְּבְי בְּבְיבְּי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְיבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְיבְי בְּבְי בְּבְיי בְּבְי בְּבְיי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְיי בְּבְי בְּבְיי בְּבְי בְּבְיי בְב

Hithp. הְתְּכֵּיֹגֵן , הְתְּכִּיֹגַן (fut. וְתַּכֹּיֹגַן ) to be established הַבְּנָהְ עִיר מִיחוֹן let the city of Sihon be built and established Num.21,27; וְבָּנְהְּ בְּיִתוֹנְהְיִנְהְיִ לְּבְּיִרְ וֹנְבְּיִבְּיִ וֹנְרִי לִבְּיִרְ וֹנְבִּי וְּבְּיִבְּיִ וֹנְרִי לִבְּיִ לְּבְּיִ וֹנְבִי בְּוֹ through wisdom is a house built, and by understanding it is established Pr.24,3.— 2) to prepare oneself בְּיִישְׁיֹן וְיְבִינִן וְיִבּינְנִי without fault [of mine] they run and prepare themselves Ps.59,5.

וו. pr. n. a city in Syria 1Chr. 15,8 = ברתי 28.5,8.

[] (from ]13, Pi. ] 15, Ch. ] 12 to

prepare; pl. בַּלָּנִים m. cake, wafer (for offerings) Jer.7,18.

তাত (akin to নতুই) to roll up, to be round.

בּוֹם I. (pl. הַכֹּסוֹת f. cup בַּלְאִים מָלֵאִים הָלָאִים goblets full of wine and cups Jer.35,5; לים ישועות אשא the cup of [thanksgiving for his] salvation will I lift up Ps.116, 13; fig. portion, lot בַּם עַלֵּיִךְ הַעַבָּר also unto thee shall the cup pass (i. e. also thou shalt receive thy portion) Lam.21,5; רוֹם and a glowing וְלְעָפוֹת מְנָת כּוֹקָם wind is the portion of their cup Ps. 11,6; יָמִין יִיָּ the cup (i. e. the doom) of the Lord's right hand shall be turned unto thee Hab.2,16; of a happy lot: my cup runneth over 23, 5; of divine punishment: כּוֹם חַבָּתוֹ the cup of his (God's) fury Is. the cup of כּוֹם הַתַּרְעָרָה trembling (or confusion) Is. ib.; לוֹם שַׁמְה וּשִׁמְקה the cup of astonishment and desolation Ez.23,33.

Diam.an unclean bird, the cormorant or pelican Lev. 11,17, so called from the pouch under his throat (comp. בָּים).

(בְּרָה (בְּרָה בֹּרָה to dig out, to hollow, hence נור, כִּיוֹר .

תורה היה היה היה היה היה היה היה היה בור בור as silver is melted in a furnace Ez.22,22; fig. בְּחַרְתִּיךְ עְנִי בְּחַרְתִּיךְ עִנִי I have tried thee in the crucible of affliction Is.48,10; of Egypt as the place of bondage

ליר הַבַּרְזֶל the iron furnace Deut. 4,20.

בור see בור see בור

יין בור־עָשְׁן pr. n. a city in Simeon 18.30,30; elsewhere עָשֶׁן, which see.

see בּוֹרָשׁ

2) Ethiopia Is.18,1.— 3) a Benjamite at the court of Saul Ps 7,1.

ברישן = ברישן pr. n. Ethiopia Hab 3,7.

קים pr. n. king of Mesopotamia Jud.3,8.

קרה (only pl. פּוֹשֶׁרוֹת) f. prosperity, happiness מוֹצִיא אָסִירִים הוֹצִיא אַסִירִים he bringeth out those who are bound unto happiness Ps. 68,7 (Eng. Bible: he bringeth out those which are bound with chains).

Assyria, whose inhabitants were brought by Shalmaneser into Samaria where they amalgamated with the ancient inhabitants and formed the Samaritan people 2K. 17,24 a. 30; whence the latter are called by the Talmudists בּוֹתְנֵים.

only pt. Did Ps.116,11.

Niph. בְּוְבְי to be proved false, to be deceived לְּבְוּבְתוּ his hope is proved false (is vain) Jb. 41,1; of a man: to be found a liar בְּוֹבְנִיבְּלְ וְנִכְּוַבְּתְּ lest he reprove thee, and thou be found a liar Pr.30,6.

Hiph. הְבְוֹיב, (/wt. בֹּיוֹב) to make or prove one a liar מִי יַבְּוֹיבֵנְי who will make me a liar, and render as nought my word Jb.24,25.

ת. (חוב יה אל פּוֹבֵי מוּ פּרִבְּיִם אל פּוֹבֵי מוּ אל פּוֹבִי מוּ שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שִּיבְּיִם שְּׁיִבְּיִם שְּׁיִבְּיִם שְּׁיִבְּיִם שְּׁיבְּיִם שְּׁיבְּיִם שִּׁיבְּיִם שִּׁיבְּיִם שִּׁיבְּיִם אוֹ אוֹ שְׁבְּיִבְּיִם אַ צְּוֹבְיִם מוֹ אוֹ אוֹ מְּבְיִבְּיִם מוּ אַבְּיִבְּיִם מוֹ אוֹ מוּ בְּיִבְיִבְּיִם מוֹ אוֹ מוּ בְּיִבְיִם מוּ אַבְּיִבְּיִם מוּ אַבְּיִבְּיִם מוּ אַבְּיִבְּיִם מוּ אַבְּיִבְּים מוּ אַבְּיִבְּים מוּ אַבְּיִבְּים מוּ אַבְּיבְבִים מוּ אַבְּיבְבִים מוּ לְּבִיבְים מוּ הַבְּיִבְים מוּ הַבְּיבְבִים מוּ הַבְּיבְבִּים מוּ הַבְּיבְבְּים מוּ הַבְּיבְבְּיִבְּים מוּ הַבְּיבְבְּים מוּ הַבְּיבְבְּיִבְּים מוֹ הַבְּיבְבְּיִבְּים מוּ הַבְּיבְבְּים מוּ הַבְּיבְבְּים מוּ הַבְּיבְבְּיִבְּים מוּ הַבְּיבְבְּיִבְּים מוּ הַבְּיבְבְּים מוּ הַבְּיבְבְּים מוּ הַבְּיבְבְּים מוּ הַבְּיבְבְּים מוּ הַבְּיבְבְים מוּ הַבְּים מוּ הַבְּיבְּים מוּ הַבְּיבְים מוּ הַבְּיבְים מוּ הַבְּיבְים מוּ הַבְּיבְּים מוּ הַבְּיבְים מוּ הַבְּיבְים מוּ הְיבִּים מוּ הַבְּים מוּ הַבְּיבְים מוּ הַבְּים מוּ הַבְּים מוּ הַבְּיבְים מוּ הַבְּים מוּ הַבְּיבְים מוּ הַבְּים מוּ הַבְּיבְים מוּ הַבְּים מוּ הְיבִים מוּ הַבְּים מוּ הַבְּים מוּ בְּיבְים מוּבְים מוּ הַבְּיבְים מוּ בְּיבְים מוּ בְּבִּים מוּ בְּיבְים מוּ הַבְּיבְים מוּ הְבִים מוּ הַבְּיבְים מוּבְים מוּבְים מוּ הְיבְיבְים מוּבְים מוּבְים מוּבְים מוּבְים מוּבְיבְים מוּ הַבְּיבְים מוּ הַבְּבְים מוּבְים מוּ הְבִּבְים מוּ הַבְּים מוּ הְבִּים מוּ הְבִּבְים מוּ בְּבְיבְים מוּ הְיבְבְים מוּ בְּיבְים מוּ הְיבְיבְים מוּ הְבִים מוּבְיים מוּבְים מוּבְיים מוּ בְּבְיבְים מוּבְים בּים בּיבְיבְיבְים בּיבְיבְיבְיבְיבְיבְים בּיבְיבְיבּים בּיבְיבְבְיבְיבְים בּיבְבּים בּיבְּיבּים בּיבְיבְיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבְיבְיבּים בּי

pr. n. a place in Judah 1Chr. 4,22 = אָרָיָם a. אָרָיִּה, which see. שׁנְבִי pr. n. f. Num.25,15.

pr. n. a place in Judah Gen.  $38,5=\kappa$  מָּבִּוֹיב a. אַבְּוֹיב , which see.

to be hard, cruel, whence אַבְוֶר to be hard, cruel, whence

קֹבּין (sf. יוֹם, קוֹם) m. 1) strength, might, power Jb.6,11; Jud.16,6; ווֹם לארכון to retain (i. e. to have) strength Dan.10,8; ווֹם ספרים powerless, he that is without strength Jb.26,2; fig. of the produce of the earth Gen.4,12.— 2) ability ווֹב בְּוֹנְיִנְ בְּוֹנִי בְּחוֹץ מוֹ עִבוּרוֹך בַּחוֹץ מוֹ עִבוּרוֹך בַּחוֹץ מוֹ עִבוּרוֹך בַּחוֹץ מוֹ we are not able to stand without Ezr. 10, 13.—
3) wealth, riches

וֹחַבְּ to efface, to destroy (Kal not used).

thy wealth Pr.5,10.

and lest strangers be filled with

Hiph. הְּבְּחִיד (fut. יַבְחִיד, רִבְּחִיד, זַּבְּחִיד, זַבְּחִיד, זֹהְרָ, וֹחַבְּחִיד, זֹהוֹ, וֹחַבְּחִיד, זֹהוֹ (חַבְּחִיד, זֹהוֹ (חַבְּחִיד, בּחַת לְשׁנוֹ he will conceal it under his tongue Jb.20,12.—2) to cut off, to destroy יְבְּבְּיִידְיִי to cut off and to destroy וֹלְבִישְׁמִיי to cut off and to destroy 1K. 13, 34; בְּחִירֵם מְבוֹי let us cut them off from being a nation Ps. 83, 5.

נחלק (=5סר) to paint בְּחַלְּתְּ עִינִינְ thou paintedst thine eyes Ez.23,40.

to lie; fig. to fail, to waste away בְּשֶׁרְי בְּחֵשׁ מִשְּׁמְן my flesh faileth of fatness Ps. 109, 24.

Niph. /ut. יְבְּחֵשׁי to feign, to flatter אָבְיךּ דְּיִּדְּ thine enemies shall flatter thee Deut. 33,29.

Pi. שַהָשׁ (fut. שַהַבּוֹי ; inf. שַהַבּ) ו) to deny, with בּיִי וַיֹּאמָרוּ בּיִי בַיִּאמָרוּ they have denied the Lord and said, It is not he Jer.5,12; מול בפקדון and he deny to his neighbor as to a deposit Lev.5,21.— 2) to lie, to deceive he lied unto him 1K.13,18; וַלֹא וַלְבָּשׁוּ אַדֶרֶת שִׁעָּוּ לַמַעַן פַּחָשׁ neither shall they wear a hairy garment in order to deceive Zch. the labor כָּחִשׁ טַצִייֶהחוַיִת the labor of the clive deceiveth (i. e. faileth) Hab.3,17; מַּהָשׁ בָּה and the new wine shall deceive her Hos.9,2.— 3) to submit oneself, the לְּנִינְכָר וָכַחֲשׁוּ־לִי the strangers shall submit themselves (utter flattery) unto me Ps.18,45.

Hithp. שֹחֵבַאָּהְ (fut. תַבְּבָּאָרָ) same as Niph. a. Pi. 3, to submit one

self, to flatter לְגִי גַּבְר וֹתְבַּחְשׁוּ לִי the strangers shall submit themselves unto me 2S.22,45 (comp. Ps.18,45).

(sf. קּבְּיִי אָבָרִים (sf. קּבְיִייִם אָבְּרִים (sf. קּבְּיִייִם (sf. קּבְּרִים (sf. קּבְּיִייִם (sf. קּבְּיִיִם (sf. קּבְּיִיִם (sf. קַבְּיִים (sf. קּבְּיִיִם (sf. קּבְּיִים (sf. קּבְּיִים (sf. קּבְּיִים (sf. קּבְּיִים (sf. קבּרִים (sf. קבּרָם (sf. קבּרָים (sf. קבּרָם (sf. קבּרָם (sf. קבּרָם (sf. קבּרָם (sf. קבּרָם (sf. קבּרָם (sf. קבּרָּבָם (sf. קבּרָם (sf. קברים (sf. קברים

מַלְשׁים adj. lying, false; only pl. בָּנִים lying children Is.30,9.

נבי (for פְּוָהְ, from בְּּיִבְּי) m. mark burnt in, burning, burn בּי תַחַת יֹבְי burning instead of beauty Is.3.24.

וו. conj. 1) for, because לֹא־אִירָא I will fear no evil, for thou art with me Ps. 23,4; את מָשִיר וּאַת וּאַר וּאַר אַבּוּרי אַבּרי אַתּה עַבּּוּרי אַר וּאַר ו

God Gen.45,8; בְּדֶּהֶהָ nay, but thou didst laugh 18, 15 .-4) as אַק־־מַיִם עַל־־צְמָא... as I pour water מֵצֹק רוֹחִי עַל־זַרְעָק upon the thirsty ..., [so] will I pour my spirit upon thy seed Is.44,3; פִיוֹבְעַל בָּחור בתוּלָה יִבְעַרוּהְ בַּנַוְהְ as a young man marrieth a virgin, [so] shall thy sons marry thee 62,5; it sometimes corresponds with lor פִּי בָּא הַחַלִים בְּרוֹב :בֵּן as a עִנְיַן וְקוֹל בְּסִיל בְּרֹב דְּבָרִים dream cometh through the multitude of business, so a fool's voice is known by the multitude of words Ec.5,2; פָּי־נָבְהוּ שָׁמַיִם as the מַאָרֵין בּן נְּבָהוּ דְּרָכֵי מִדַּוְרָבִיכֶּם heavens are higher than the earth, so are my ways higher than your ways Is.55,9.-- 5) when, וֹנ הַעַבד אָת הָאַדְטָה לא תֹבֶף הָת if הַאַ when thou tillest the ground, it shall not henceforth yield unto thee its strength Gen. 4,12; פָּי הָחֶבשְהִי בְּלוּ עֲצְמֵי when I kept silence, my bones wasted away Ps.32,3.- 6) even when, even if, though, although ולא נָחָם אֱלהַים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פָּרְשָׁתִּים כִּי קַרוֹב הוא God led them not the way of the land of the Philistines, although that was near Ex.13,17; in this sense also in Gen. 48,14. With the interrogative particle emphasises the interrogation: הַכִּי אָטַרְתִּי is it that I said? (did I say?) Jb.6,22; הַבָּי וָשׁ־עוֹר is there yet any that is left? 2S.9,1; sometimes negatively, where an affirmative answer is expected: אַבְּרָא שָׁמוֹינִעְקּבּ is not he rightly named Jacob? Gen.27,36.— ישׁ is frequently subjoined to othre particles, thus: ישֵׁן כִּי , יַעְן כִּי on this account that, because; עֲדְיבָּי , יַעְן כִּי on this account that, because; עֲדִיבָּי , יַעְקָב כִּי וֹנִי on this account that, because; ישִׁ בַּרָי , יַבְּי בָּי אַבָּר בָּי אַבָּר בָּי אַבּר בּי אַבּר בּין אַבּר בּי אַבּר בּין אַבּר בּי אַבּר בּין אַבּין בּין אַבּין אָבּין אָבּין אַבּין אָבּין אַבּין אָבּין אָבּין אָבּין אָבּין אַבּין אַבּין אָבּין אָבּין אַבּין אַבּין אַבּין אַבּין אָבּין אַבּין אַבּיין אַבּין אַבּ

מל a compound particle expressing the following meanings: but לֹא וַעֲּקֹב וַאָּמֵר עֹד שִׁמְךְ כִּי thy name shall be called no more Jacob, but Israel לא בּי אָם־מֶּלֶךְ וִהְוֶה עָּלִינוּ Gen.32,29; לא בּי nay, but we will have a king over us 1S.S.19; נָי אָם־בָּתוֹרֵת יִיָּ but his delight is in the law of the Lord Ps.1,2.- 2) except, unless בי אָם־ לא אַשַׁלְחַהְ כִּי אָם־ I will not let thee go, except thou bless me Gen. 32,27.-3) that חַי יָיָ כִּי אָס־רַצְיָּתִי אַחַרָיו as the Lord liveth, [that] I will run after him 2K.5,20; so also in Jer. 5 אַם־לָפָגֵי בוֹא הַשֶּׁמֶשׁ if בּי אָם־לָפָגִי בוֹא יקאומָה פֿרָסָאוּמָה if I taste bread, or ought else, till the sun set 2S.3,35.- Where DR belongs to a dependent clause, each particle retains its own meaning, as in the following passages: TDN '3 הַחַרִשׁ פַּחַרִישִׁי בָּעָת הַוֹּאת רֶנַח וָהַצְּלָה לַנְתּלִים מְמַּקִים אַחֵר for, if thou hold thy peace at this time, enlargement and delivery shall arise to the Jews from another place Est.4,14; דְּעַ הַּדְעוֹ כִּי אָם בְּי אָם בְּיִלְי הַּדְעוֹ כִּי אָם אֹתִי כִּידְם בָּקִי אַהָּם מְמִים אַתִּם אֹתִי כִּידְם בָּקִי אַהָּם נְמִי אַהָּים אַהָּם אֹתִי כִּידְם בָּקִי אַהָּים ווחס know ye that, if ye put me to death, ye shall bring innocent blood upon yourselves Jer.26,15; בְּחַם הִינְה וְרַחַם though) he cause grief, yet will he have compassion Lam.3,32.

שניד m. destruction Jb.21,20.

קידוֹך m. spark בּידוֹרָ sparks of fire Jb.41,11.

קרון m. 1) spear, javelin Jer.6,23; 50,42.-2 קרון בירן pr. n. a place between Jerusalem and קרֵית יְעָרִים pr. pr

קידור m. warlike tumult, war Jb. 15,24.

pr. n. name of a heathen deity (acc. some the planet Saturn) Am.5,26.

a. בּילֵי a. בּילֵי מּ. churl, niggard, miser אָבְילֵי לֹא וֹאָמֵר שׁוֹע and the niggard shall not be said to be bountiful Is.32,5; בְּיִי בְּעִיר נְעִים the instruments of the niggard (others: deceiver) are evil v. 7.

קיב' (from כלף only pl. בִּיבֹרְ sledge-hammers, axe Ps.74.6 הוא (from ביב) prop. a heap, hence: the Pleiades, a group of seven large stars closely clustered with smaller ones Am 5,8; Jb.9,9 a. 38,31.

בּים m. purse, bag for money Is.46, 6; Pr.1,14; also a bag used by merchants to curry their weights Deut.25,13, whence אַבָּגִי בִים Pr. 16,11.

יר פיר m. only du. בְּיר hearth, cooking-furnace Lev.11,35.

ה distaff (others: spindle)
Pr.31,19.

רקב (בּהֹב) adv. so, thus Ex.12.11; Est.6,9.

פָלְנוּ , כָּלִנּ , כָּלִנּ ; כָּלִי ; כָּלִי ; כָּלִי , כְּלָּכָּם 28.23,5, f. לְּכָּלְיָה , once בְּלְהָה , כְּכָּלְיָה , וֹרְכִּלְיִה , ik.7,37) prop. a n. the whole, totality, hence: 1) adj. all, whole (before a noun with def. art., or a noun in the construct state, or a noun with sf., or a proper name) בְּלִיבְים sll the people Gen. 19, 4;

all the people of the land 2K.11,18; בָּל־עַמוֹ all his people Ex.1,22; בְּל וִשְׁרָאֵל all Israel Deut. 31,12; with sf. 155 he is altogether 5,16; לְלָה it is all Gen.13, 10; בְּלֶךְ thou art all Cant.4,7, etc.; thou shalt not see כְּלוֹ לֹא תְרָאֲה the whole of it Num.23,13; sometimes with sf. after a noun דָעָם כָּלּוֹ Is. 9, 8; בָּלָעַל בָּקוֹץ מָנָד בָּלָהַם the wicked are all of them as thorns thrust away 28.23,6; בַּרִּםַלָּבֵי גוֹיִם all the kings of the nations is. 14, 18; concretely; all נש־לִּיכל I have all Gen. 33, 11; זָרָש אִין כֹּל but the poor man had nothing 2S. 12, 3; with def. art. 550 a) all, everything Ex.29,24; הַבָּל הָבָל all is vanity Ec. 3, 11; after a negative; when לא במיתו יַקַח הַכֹּל when he dieth he shall carry nothing away Ps. 49, 18. b) all, every one his hand against every one יְדוֹ בַבכּל Gen.16,12.-2) each, every, any -52 עץ every tree Gen. 2, 9; בַל־דָבַר every thing R. 4, 7; with a negative predicate: none, no אַלְהַלָּאבָה לָא יעשה no work shall be done Ex. 12,36.— 3) adv. wholly, altogether every man is al- בַּל־הָבֶל בַּל־אָרָם together vanity Ps.39,6; בֶּל־עָפַת שֶׁ wholly as, wholly like as Ec.5,15; wholly so long as, all the while that Jb.27,3.

Ch. (same as Heb.; פֿלָת, def. בּלְתָּא , sf. בְּלְתָּא ; the whole kingwhole king-the whole king-dom Dan.6,4; בּלְתָּא all people 5,19; לְּלְהֹוֹן they all 2,38; concretely: לְלְהֹוֹן for all 4,9 — 2) every man 3,10.—
3) adv. wholly, altogether בְּלְ־תְּנְעִי wholly for this cause Dan.2,12; דְּלָהְלֵּלְ דִּי wholly so, as 6,11 (see in בַּלְּבָּלְרֹּ

בלא (akin to בול a. בָּלֵל; pret. sf. יכָלָה ; fut. יכָלָה , יכָרָא pt. p. בְּלֹתְנִי , (בָּליא : imp. אַבְּק , sf. בְּלָאִם; inf. וֹבָּלָא) prop. to contain, hence: 1) to retain, to stay, to prevent " TST the earth hath stayed בְּיָאָה יְבוּרָה her fruit Hag.1,10; with 12: to be stayed from בָּרָאוּ שָׁמַיִם מְשָׁל the heaven is stayed from dew ib.; with to before a verb: to prevent אַשֶּׁר בְּלָתִנִי הַיּוֹם הַעָּה מְבוֹא from who hast prevented me this day from coming into blood guiltiness 1S.25,33; with p of the person: to withhold from 8 withhold not תָּבְלָא רַחַמֵּיךְ מְמֶּנִי thou thy tender mercies from me Ps.40,12; אָין אָרָם שַׁלִּים בָּרוֹחַ לִכְלוֹא there is no man that hath power over the spirit to retain the spirit Ec.8,8.- 2) to restrain, to prohibit בְּלָאָם prohibit them Num.11,28.- 3) to close, to shut up הַנָה בָלוֹא בַחַצַר המשכה he was shut up in the court of the prison Jer.23,3; בָּלָא וָלא NYN I am shut up, and I cannot come forth Ps. 88,9. (This verb takes also forms from הַלְבָּ, as: יכלה Ps.119,101, יכלה Gen.23,6, נְּלְתְנִי 18.25,33 (for בְּלְתִנְי, בְּלָאתִּי יִּבְלָא, בְּלָתִנְי).

Niph. אֹבְלָא (fut. אָבֶר) to be restrained בּוֹבֶּבֶּל א הַבָּעָם מִוְרַהַשְּׁמֵוֹם and the rain from heaven was restrained Gen.8,2; בּוֹבֶּל א הַעָּם and the people were restrained from bringing Ex.36,6.

(from בְּלָא: sf. בְּלָא: pl. מָלָא: מָּלָא: אַן אָרָא: אַרָּלָא: אַרָּלָא: אַרָּלָא: אַרָּלָא: אַרָּלָא: אַרָּלָא: אַרָּלָא: אַרָּלָא: אַרְלָאַים prison houses Is 42,22; אַרְרָלָא: אַרְלָאַים his prison garments Jer. 52,33.— 2) separation, whence בּרָבָּילָא: אָרָלָאַיִּם, which see.

בּלְאָב pr. n. son of David 28.3,3 = אָנְיּבְ וֹנִי 1Chr.3,1.

- לְבְּיֹאֵים du. prop. two different things, two kinds, hence specifically: diverse or mingled seeds Lev.19, 19; Deut.22,9.
- לבים (יְבָּיְבֵי הָּלְבִים, c, בָּיְבִים, dog Ex.11,7; of dogs watching flocks: בַּיְבֵי צֹאני the dogs of my flock Jb.30,1; as a word of reproach: בַּיְבַ מַת a dog's head 2K.3,8; מַמָּ ב מַת a dog's head 2K.3,8; of a male prostitute Deut.23,19; of enemies Ps.22,17.

קרָתָה בְּלֵב אֶבְּרָתָה pr. n. an unknown place 1Chr.2,24.

(akin to בָּלֵל , בָּלֵל ; fut. יָבְבָּה , ap. יָבְּבָּה; mf. (בְּלוֹת) 1) to be נַתְּבֶל בָּל־עַבֹּדַת completed, finished מוער מועד and all the work of the tabernacle of the tent of the congregation was finished Ex.39,32; of time: to be ended, past בְּלֶה בָּיִץ the summer is ended Jer.8,20; of prophecy: to be accomplished, fulfilled לָּבְלוֹת דְּבַר־יָנְ that the word of the Lord might be fulfilled Ezr.1,1; of an impending evil: to be prepared, to be determined בַּלֶה אַפִּי mine anger is prepared (i. e. ready to be poured out) Ez.5,13; בָּלָתָה אֵלֶיו לַבֶּלֶהְ the evil was determined against him by the king Est.7,7.- 2) to be spent, בר הַקְמַח לֹא (as food) בַּר הַקְמַח לֹא the vessel of meal was not ניכלו הַמַּיִם מְן־ ;consumed 1K.17,16 מחמת and the water was spent in the bottle Gen.21,15.- 3) to be consumed, destroyed, to perish ו מִתְּנְרֵת יָרָןדּ אֲנִי כָלִיתִי I am consumed by the blow of thy hand Ps.39,11; בָּלִינוֹ בָאַפֶּך we are consumed by thine anger 90,7; בחרב וּבְרַעְב וִכְלוּ they shall be consumed (destroyed) by the sword and by the famine Jer. 16,4; hence: to waste, to pine away, to fail יבל בשרו מראי his flesh is wasted away, that it cannot be seen Jb.

33,21; בְּלְתְבּיְבְּעְעוֹת עֵינֵי mine eyes do fail with tears Lam.2,11; בְּלָת בּוֹי when my strength faileth Ps.71,9; שְׁבְּלְיִה לְּתְשׁנְעָתְהְבַנְּשִׁי my soul pineth away for thy salvation Ps.119,81.

רובל (fut. בַּלֵּח, ap. וַבַּלֵח, ובַל , 1 sf. אָבֶּלָה Ex. 33, 3; imp. בַּלָה ; inf. בַּרֵה , once בַּלֵא Dan. 4, 24, ו (בַּלֹת , בַּלֹת ) to complete, to מַדוּעַ לֹא כָלִיתָם חַקְכָב wherefore have ye not finished your task? R.3,18; לא תַכַּלֶּה פָּאַת thou shalt not finish שַּׁרָךְּ לִקְצוֹר reaping (i. e. shalt not wholly reap) the corners of thy field Lev.19,9; בַּלוּ בַּעַשִּׂיבֶם complete your works Ex.5,13; הַחֶל וַכַּלָה beginning and finishing 18.3,12.-בנרל החל to leave off, to cease he began at the eldest and left off at the youngest Gen. as soon as בַאַשֶּׁר כִּלְה לְרַבֵּר he had left off speaking 18,33; in a causative sense: וֹתְכַל תִּלוּנֹתָם and thou shalt make their murmuring to cease Num. 17,25 .-3) to consume, to spend הַצַּי אַבַלֶּה־ ם I will spend my arrows upon them Deut.32,23; of anger Lam. 4,11; of strength Is.49,4; of the eyes: to cause to fail וְעִיגֵי אַרָּמְנָה or have caused the eyes of the widow to fail Jb. 31, 16.-4) to destroy אֹנְבִי כְבָּם mine enemy hath destroyed them Lam.2,22; unto the destroying of them (until they be destroyed) וS.15,18; עריפלה unto

296

destroying (till thou hadst destroyed us) 2K.13,19; Ezr.9,14.

Pu. רְּלֶּהְ (fut. רְּלֶּהֶה) to be completed, finished Gen.2,1.

adj. pining, failing with longing (of the eye); only f. pl. בָּלֶׁה Deut.28,32.

עשָה בְּלָה (1) determination 18.20,33.—
2) utter destruction עַשָּה בְּלָה to make an utter destruction (to destroy utterly) Jer.4,27 etc.; with אַר Jer.5,18 and בְּ 30,11.— 3) as adv.: utterly, wholly, altogether בַּרָה בָּרֶשׁ יְבָרֵשׁ אַרְכֶּם מְהָּה thrust you out hence altogether Ex.11,1; in the same sense also בַּלְבָּרֹב (2Chr.17,12.

נבלת (sf. יבלת pl. קבלת f. 1) bride, spouse (prop. the crowned one, from בָּלֵל pl. 13.62,5.— 2) daughter-in-law R.1,7.

אָלְבֶּל (from אֶּבֶּיְ ; same as אֶּבֶּי) m. prison אָבְית בַּבְּלוֹא the prison house Jer.37,4 (Ktib אָבָּר).

בּלוּב (from בַּבֶּי) m. 1) cage (for birds) Jer.5,27.— 2) basket בָּלוּב a basket of summer fruit Am.8,1.— 3) pr. n. m. of two persons 1Chr.4,11; 27,26.

see בָּלֵב 2.

יבלוהן pr. n. m. Ezr.10,35 (Kri קלוהן).

קללוֹת (from בַּלֵב) pl. f. bridal state, espousals Jer.2,2.

לכלת to be complete, full, ripe. הַבְּא I. m. full age, old age הָבָּלִח דְבֶּלֵח אֵלִי-קָבֶּר thou shalt come to thy grave in a full age Jb.5,26; אַבֶּר בָּבְׁח to them old age perisheth (i. e. over them old age passeth fruitlessly) 80,2.

וו. pr. n. a city in Assyria Gen.10,1, prob.  $= \Box\Box$ , which see. נבלי ה, פלי (from בָּלַל , פּלי to contain; sf. בֶּלִים; pl. בַּלִים, c. בָּלִים, sf. בְּלֵיוֹ, בַּלַיוֹ, וּבְּלֵיוֹ, וֹלָ vessel, utensil פּלִי־הֶהֶשׁ earthen vessel Lev.6,21; פָלֵי בִיתּ־יִינְ the vessels of the house of the Lord Ezr.1,7. the vessels being diverse one from the other Est.1,7; בָּלֵי זָהַב vessels of gold, ib.; sometimes pleonastically, as: the vessels of flagons, בָּנִי הַנְּבְלִים i. e. flagons Is.22,24.- 2) vessel for sailing, a boat בָּלֵי־גֹמָא vessels (boats) of bulrushes Is.18,2.— 3) implement, instrument, tool instruments of music 2Chr.34,12; pleonastically: בָּלִי־נֶבֶּל a harp-instrument Ps.71,22; fig. of the divine wrath יִי וּכְלִי וַעַמוֹ the Lord and the instruments of his indignation Is. 13, 5; of the and devices of evildoers: בֵלֵי בָלָיו דָעִים the instruments of the deceiver are evil Is.32,7.— 4) weapons, arms בָּבֵי שרחמה weapons of war Jud.18,11; poet. בְּיִיכְוָת implements of death, i: e. deadly weapons Ps.7,14; אני armor-bearer, aide-de-camp 1S.16,21; בית כלים house of arms, armory (arsenal) Is. 39, 2.-5equipment, dress, garments a man's garment Deut.22,5; בְּלֵיהְ מִּעְהֶה בֵּלֶיהְ as a bride adorneth herself with her bridal garments Is 61,10; hence בּלִים the baggage of a person IS.17,22; שִּימֵר הַבָּלִים the keeper of the baggage, the baggage master ib. בִּילֵי see בַּלִיי.

אָבָליא Ktib for אָלָיא, which see.

לַיַרה (conly pl. בָּלְיוֹת, c. בָּלְיוֹת) f. rein, kidney שָׁהֵי הַכְּלֵית the two kidneys Ex.29,13; חֶלֶב כָּלִיוֹת אֵילִים the fat of the kidneys of rams Is.34,6; fig. הַבֶּב בָּלְיוֹת חָשָה the fat of the kidneys of wheat Deut. 32,14; frequently of the inward of man, the mind, soul, as the seat of affections and passions: he (God) trieth the reins (i. e. the inward) and the heart Jer.11,20; הַלְיוֹתֵי my reins shall rejoice Pr.23,16; בלו my reins (i. e. my soul) pine away Jb.19,27; יִּסְרוּנִי כִּלְיוֹתֵי my reins admonish me Ps.16,7.

לְבְּיוֹן (from בְּבְיוֹן c. נְבְּיִוֹן m. 1) destruction בְּבְיוֹן הַרוּץ שׁמֵף צְּדָבְהָּר destruction is decreed, it shall overflow with righteousness Is. 10,22.— 2) pining, failing בְּבִיוֹן a pining of the eyes Deut. 28,65.

וון בּלִיוּן pr. n. m. R.1,2.

יל (c. פֿלִיל (adj. 1) complete, perfect בְּבְיל הוּא בַּהְנָרָי was perfect through my splendor Ez. 16,14; פָלִיל יפִּי perfect in beauty

קבל מון pr. n. a wise man before the age of Solomon 1K.5,11; 1Chr.2,6. לְבָּבָּ (akin to בְּבָּי, הֹבָּיִם) prop. to comprise, to complete, hence: to make perfect אַבְּיִלְיּנְ נְבָּיִי לְבָּיִ לְבִּילִי they have perfected thy beauty Ez.27,4 a. 11.

עַבְלֵלְה Ch. to complete.— Shaph. שַׁבְלֵלָה (inf. שַׁבְלֶלָה ) to complete, to finish Ezr.5,11.— Ishtaph. בֹלֵל to be finished, completed Ezr.4,13.

*pr. n. m.* Ezr.10,30. בָּלֶל

to wound; Kal not used).

אינהל. וְהַבְּלֵם (fut. בְּלֵב, pt. בְּלֵב, inf. וְהַבְּלֵם to be ashamed, to be confounded יפגו אָדוֹר וְוִבְּלְמוֹ let them be driven backward and be confounded Ps.40,15; בּלִבּיוֹם be confounded and ashamed of your own ways Ez. 36,32; בְּאַטֶּר הַנְּכְלְמִים בּנְכִּלְמִים מּאַמּב בּאַטֶּר הַנְּכִּלְמִים מּאַמּב בּאַטֶּר הַנְּכִּלְמִים מּאַמּב בּאַטָּר בּנִבְּלְמִים מּאַמּב בּאַטָּר בּנִבְּלְמִים מּאַמּב מּאַמָּר בּנִבְּלְמִים מּאַמּב מּאַמָּר בּנִבְּלְמִים מּאַמּב מּאַמַר בּנִבְּלְמִים מּאַמּב מּאַמַר מַּאָר מִיּעָר מּאַמַר מּאָמַר מּאָמָר מּאָמַר מּאָמַר מּאָמָר מּאָמַר מּאָמָר מּאָמָר מּאָמַר מּאָמָר מּאָמַר מּאָמָר מּאָמָר מּאָמַר מּאָמָר מּאָמָר מּאָמַר מּאָמָר מּאָמָר מּאָמָר מּאָמָר מּאָמָר מּאָמָר מּאָמָר מּאָמָר מּאָמָר מּאָר מּאָּבְּיִּבְּיבְּעִיּ מּאָמָר מּאָּמִיר מּאָמָר מּאָמָר מּאָר מּאָר מּאָר מּאָר מּאָּמָר מּאָנִיר מִיּבְּבָּב מְיִייִיר מִיּבְּבָּב מְּעָּים הַנְּכְּלְבְיִים מּאַר מּאָּב מּאָר מּאָר מּיִיייר מִיּבְּבָּב מְיִּיִיר מִיּבְּיִייר מִיּבְּיִייר מּאָר מּיִייר מּיִייר מּיִייר מּיִייר מִייר מִיּבְּייִיר מִייר מִייּיר מּיִייר מִייר מּייִייר מִייר מִייר מִייּיר מִייר מּיִּייר מּייר מּייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מִייר מּייר מִייר מִייר מִייר מּייר מּייר מִייר מּייר מּייייי מּייר מּיייי מּייר מּיייי מּייייי מּיייי מּיייי מּייייי מּייייי מּייייי מּיייי מּיייי מּייייי מּיייייי מּייייי מּייייי מּיייייי מּיייי מּייייייי מּיייי מּייייי מּייייי מּייייי מּיייי

for shame הַרְאׁ תַּבְּלֵם שָׁבְעַת וָמִים should she not be in concealment for shame seven days? Num.12,14.

Hiph. הָבָלִים a. הָבָלִים (fut. בַּבְלִים; pt. מַכְּלִים; inf. הַבְּלִים 1) to reproach, to revile, to insult 18. 20,34; Jb.19,3.— 2) to hurt, to injure לא הֶכְלַמְנוּם we hurt them not 18.25,7; אַין־מַכּלִים דָּבֶּר there was none that might injure them in any thing Jud.18,7.- 3) to shame, to put to shame וֵרעָה he that is a ווֹלְלִים וַכְּלִים אָבִיוּ companion of gluttons shameth his father Pr.25,7; וַבַּרָימָנוּ thou hast cast us off, and put us to shame Ps.44,10; נַתְּלְעַג וָאִין מַבְּלָם when thou mockest, no one shameth thee Jb.11,3; בָּבַּכְּלִים אוֹתָךּ הֵעֶּך when thy neighbor hath put thee to shame Pr.25,8.

Hoph לְבְלְבְּלְנוֹ לְאִרְבְּבְרְנוֹ מְאוֹמְה 1) to be hurt, injured לְא הָבְלְמְנוֹ וְלֹארְבָּבְרְנוֹ מְאוֹמְה we were not hurt, neither missed we anything 1S.25,15.— 2) to be ashamed, disappointed בישוֹ וְהַבְּלְמוֹ they were confounded and ashamed Jer.14,3.

קּלְמֵד pr. n. an unknown city which traded with Tyre Ez.27,23.

 קַלְמֵּוּת (= לְּמָּה (f. reproach, shame Jer.23,40.

קרות בינה א. a city in Babylonia Gen.10,10 = בְּלֵנָה Am.6,2 a. בּלְנָה Is.10,9 (acc. some of the older interpreters Ctesiphon, situated on the eastern bank of the Tigris). לכל to clap, to strike, whence

בְּבֶה לְּה to pine, to long for בְּבֶה לְּה my flesh longeth for thee Ps.63,2.

see under בְּמַה.

קְּמְהֶם pr. n. m. 28.19,38; Jer.41,17 (Ktib בְּמִהֶּן = בָּמִהָּן 28.19,41.

123 (particle 12 with prefix 3; also with personal suffixes, in which case before light suffixes: בַּמִוֹנָי as I am, בַּמְוֹנָי as thou art, בְּמְוֹנוּ , בְּמְוֹנְ, as he is, בְּמְוֹנוּ , מוֹכֶם, כְּמוֹכֶם (כִּמוֹהֶם, פַמוֹכֶם adv. a. prep. thus, so, as, like מַפַּרָה נְמוֹ I will speak thus Ps.73,15; אָבָן as a stone Ex.15,5; אַלָה like these Jb.12,3; אָרֶץ עַפַּתָה כָּמוֹ־אֹפֶל a land of darkness like darkness itself Jb.10,22; when repeated: as... so בַמוֹךָ בְמוֹהָם as thou, so they Jud.8,18; also inverted: so ... as פמוני פמוק so I, as thou 1K. 22,4.

פַרְלְיִים pr. n. Chemosh, national deity of the Moabites 1K.11,7, hence מבוש people of Chemosh, i. e. the Moabites Num.21,29.

to conglobulate, whence হোট

ערן (במן) to lay up, to hide away, whence אָכְמֵן treasure.— 2) to season, to proserve (in Syr.).

(from כמן m. cumin Is.28,25.

to lay up, to hide away; only pt. p. בְּמָם laid up Deut.32,34.

וּ בְּבֵּוֹר I. to grow warm, to burn (Kal not used).

Niph. לְבְּבֵוּ prop. to be warmed, hence: 1) fig. to be moved, kindled יאָרי אָל־אָרוּ בַּחַבְיוּ אָל־אָרוּ בַּחַבְיוּ אָל־אָרוּ הַבְּבִי אוֹ his affection toward his brother was kindled Gen.43,30; with עוֹרָנוּ בְּתַנוּר אוֹר בַּתַנוּר אוֹר בַתַנוּר בַתַנוּר אוֹר בַתַנוּר בַתַנוּר prop. to be burnt, to be black עוֹרָנוּ בְּתַנוּר cur skin was black like an oven Lam.5,10.

II. to plait, to interweave, whence מָבְמָנֶת net.

קיני (only pl בְּמָרִים, sf. הְּמָרִים (only pl) הְּמֶרִים, sf. הַמְרָיוּ one who goes about in black, from בְּמַר I.) 2K.23,5; Hos.10,5.

תבּירִירָים (from בַּבָּוֹר.) pl. m. blackness, obscuration; only once c. בוֹריבִי יוֹם let the blackness of the day terrify it Jb.3,5. (Some interpreters take this word to be יְבִירִים 'bitterness' with the prefix בֹוֹרִים

אַב (בְּן; akin to בְּּר, הֹב) adv. so, thus בְּרָי בּוֹן and it was so Gen. 1,7; בְּרָי בּוֹן בּוֹלְי בּוֹן בּוֹלִי מִילִי מִינִי בּוֹן בּוֹלִי בּוֹן בּוֹלִי בּוֹן בּוֹלִי בּוֹן בּוֹלִי בּוֹלְי בּוֹלְי בּוֹלְי בּוֹלְי בּוֹלִי בּוֹלְי בּוֹלְי בּוֹלְי בּוֹלְי בּוֹלְי בּוֹלְי בּוֹלְי בּוֹלְי בּוֹלְייִים בּוֹן בּבּוֹלִי בּוֹלְי בּוֹלְייִים בּוֹן בּבּוֹייִים בּוֹלְייִים בּוֹלְייִים בּוֹלְייִים בּוֹלְייים בּיוֹים בּילִיים בּיוֹלְייִים בּיוֹים בּבּילִי בּיִּיִים בּיוֹים בּיוֹים בּילִיים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹן בּיִים בּילְיים בּיוֹן בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּילִים בּיוֹלְיים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּי

יעמַרי it is not so with me Jb.9,35; in reference to quality: such 87 there came no בָא בָן עַצִי אַלְמָנִים such almug-trees 1K. 10, 12; in reference to number: so much, so many וְלֹא מַנְאוּ לְהֶם בֵּן but they found not for them so many Jud. 21,14; בָּן ..., בַּן , בַּ... בַּן as..., so: as horsemen, so כַּבְּרָשִׁים בֵּן יִרוֹצוּן shall they run Jo.2,4; בַּאַשֶּׁר פָּתַר־ as he interpreted to us, so it was Gen.41,13; as soon as .., so soon: פָבאַבֶם הַעִיר ארן אתו as soon as ye be come into the city, so soon ye shall find him 18.9,13; sometimes 3 is omitted: הַמְה רָאוּ בֵּן תְּקָהוּ as they saw, so they were astonished (i. e. as soon as they saw) Ps.48,6. — Connected with prepositions: a) בָּבֵן so, in this manner בָּבֵן and so will I go unto the king Est.4,16. b) בַּבָּ therefore לָבֵן בַּל־הֹרֵג קַוֹן therefore whosoever slayeth Cain Gen.4,15. c) על־בּן (same as בַּלֹבָן) therefore Gen.2,24; 10,9, etc.; acc. Ges. in some passages: because Ps.45,3. d) אַחַר בּן after that, thereafter, afterwards. e) צַרַבּוֹ hitherto, until now Neh. 2, 16. f) במוֹ כֵּן in like manner (others: like gnats, see [3 IV.) Is.51, 6.

II. (from נְלֵים; pl. (from מָנִים adj. right, upright, honest בְּיִם אַנִּים we are upright men Gen.42,11; with negative מֹא בֹן not right, wrong 2K. 17,9; hence: empty, vain בֹּא בֹן

בְּדִינ his lies are vain Is.16,6; לֹאָר Pr.15,7 acc. Stb.: untruth; as adv. rightly, well בַּרְדָּב thou hast spoken rightly Num. 27,7; we do not well 2K.7,9

estal אֶת־הַכִּיוֹר וָאֶת־בַנוֹ the laver and its foot Ex.30,28; מַעשה־כָן the work of a base, like a pedestal 1K.7,31; בַּל וַחַוֹּקוּ בִּן־תַּרְנָם they cannot strengthen the base (i. e. the socket) of their mast Is.33,23 (Eng. Bible: they could not well strengthen their mast, taking (a as adv.). — 2) place, station, office נַהַשִּׁיבָהְ עַל־בַּנָּהְ and he will restore thee unto thy place Gen.40,13; וַעֲבֶר עַל־כַּנוֹ and there shall rise up in his place (i. e. in his stead) Dan.ן 1,20; יַעַמַר and out of a מָנָצֶר שַׁרָשֶׁיהָ בַנוֹ branch of her shoots shall [one] stand up [in] his place v. 7.

וֹבֵן IV. an assumed singular to בָּנִים, but see הַנָּבְיּ

Ch. (same as Heb.) adv. so, thus Dan. 2, 24.

רְבָּבְ (from בְּבָּ from plant, shootPs.80,16.

Pi. רְבָּהָ (fut. בְּבָּר 1) to name with honor, to surname רַבְּיֵם and he will surname himself by the name of Israel Is. אַ בִּבְּרְ וְבֹּא יִרְעָּרְנִי 1 have surnamed thee, though thou hast not known me 45.4.— 2) to give flat-

tering titles, to flatter אֶּל-אָרָה לא אָבָּהְּדּ to no man will I give flattering titles Jb.32,21; לֹא־יָרָעִהִי I know not to flatter v. 22.

pr. n. a city, probably the same as בּלְנֵה (which see) Ez.27,23.

קבּה f. gnat, stinging fly (acc. Jewish interpreters: louse); only pl. בְּנִים Ex.8,14; Ps.105,31.

ילָנָת see כֹּנָנָה.

קנוֹר (pl. בְּנוֹרִים, בְּנוֹרִים m. harp Gen.4,21; Ez.26,13; Ps.137,2.

יַהוֹיָכִין pr. n. see בַּוֹיְהוּ

בְּבֶּם (בְּבָּה (בְּבָּה (coll. gnats (or lice) Ex.8.13.

אַבְּנָאָ Ch. adv. so, thus, after this manner בְּנָמָא אַמַרְנָא לְהֹם we said unto them after this manner Ezr.5,4.

נוֹ (= בוֹן) to set, to place.

יבובי pr. n. m. Nah.9,4.

. כְּנַנְיָהְ see כַּנַנִיָה

לְנֵנְיֶה pr. n. m. 1Chr.15,22 = בְּנֵיְהְּ v. 27.

יבְּנְיָדְהְּלְ pr. n. m. 2Chr.31,12 (Ktib בְּנֵינְדְהְלּ).

בּבֶּל (pt. בְּבֵּל ; inf. בֹּבֶל (pt. בַּבָּל ; inf. בַּבָּל ) 1) to collect, to heap up (stones, treasurers) Ec.3,5; 2,8.— 2) to gather together, to assemble (persons) Est.4,16.

Pi. פָּנָס (fut. יְבַנָּם) to collect, to gather together יְבַנְּסְתִים אֶּל־אַרְמְתָם but I will gather them unto their own land Ez.39,28; בְּבָּבְּיִ יִשְׂרָאֵל יְבַבָּבּ he gathereth together the outcasts of Israel Ps.147,2.

Hithp. הַּתְּבַנְּם to hide oneself, to wrap oneself בְּבַּבְּבָּה צְרָה בְּרָהְבַנִּם the covering is narrower than that he can wrap himself in it Is.28,20.

to bend, to bend down, to be low (Kal not used).

איף (קבני יִבְּנִי (fut. יַבְּנִי יִנְּנִי (fut. יַבְּנִי יִנְי (with numbled, subjected (with יבְּנִי יִנְי (mit. in or יַבְּנִי יִנְי (mit. in or i

Hiph הָבְנִיעֵ (fut. מָבְנִיעָ, ap. עַבְּיִיטִי to bow down, to humble, to subdue שווווים אַבְנִיעַ זוֹים אַבְנִיעַ in a little while would I subdue their enemies Ps 81, 15; הַבְּי בְּיִבְיּהַ לַּבְנִיעָהוּ בְּבְּיִבְיִי לַבְּח וֹיִבְנִע בָּעְמֶד וֹבְנִיעָהוּ look on every proud one, and bow him down Jb. 40, 12; and he humbled with trouble their heart Ps.107, 12; יבְים תַּבְנִיעַ thou shalt subdue (suppress) the tumult of the strangers Is.25,5.

יבּוְעָה (from בְּנֵע bend; sf. קּנְעָה) prop. something bound or folded,

hence: bundle, travelling-bundle אָבְיּי מָאָנִין כּנְעָהוּ bundle from the ground, i. e. to go into captivity Jer.10,17 (Eng. Bible: gather up thy wares out of the land).

ענטן pr. n. 1) Canaan, son of Ham and progenitor of the Canaanites Gen. 9,18. - 2) the land of the Canaanites Ex.15,12, fully 778 לנען Gen.13,12 etc. (prop. 'lowland', from בַּנַע, as opposed to בַּצַע, which signifies 'highland'). In a more confined sense: Phenicia, a part of the Palestinian coast to which Tyre and Sidon belonged Is.23,11; בָּנַעַן was also the name of Philistia Zph.2,5; שָׁבַת לָנַעֵן the language of Canaan, designation of the Hebrew tongue which was spoken by the Canaanites and Hebrews Is.19,18. — 3) a Canaanite, a Phenician (בַּנַעֵּנִי , which see below) in the sense of merlike כָּנַעַן בִּנָדו מאוָגֵי מִרְמָה like a merchant, in whose hands are the balances of deceit Hos.12,8; עם כְּנַעֵן Zph.1,11 the merchant people; pl. sf. בָּנְעָנֵיךָ her merchants Is.23,8.

יבּיבְיבָ pr. n. m. of two persons 1Chr.7,10; 1K.22,11.

gent. m. 1) a Canaanite, a Phenician Gen. 38,2; Ob.20; בּלְנֵעְנִי frequently as a collective: the Canaanites Gen. 24,3; Jud.1,1, etc.; f. בְּנֵעִנִי Gen.46,10; Ex.6,15.— 2) merchant, trafficker Pr.31,24; Jb.40,30.

to cover, to protect.— Niph. קבָר to cover or hide oneself בְּבַר מוֹנֵין no longer shall thy teachers hide themselves Is. 30,20.

קַנָּף (c. קַנַף, sf. 'בְּנָבָּ'; du., also as אָלָפָיִר , כָּנְפָּיָר , sf. קּנְפָּיָם , פְּנְפַיָם , בּנְפִיהָם; pl. בְּנְפִית, c. בָּנְפִיהָם f. (rarely m.) 1) wing (du. 다음) עוֹף כַּנְף bird of a wing, winged animal Gen.1,21; בְּלְבָּרָ every winged animal Gen.7,14; בַּנְף הַבָּרוֹב the wing of the Cherub 1K.6,27; the wings of a dove Ps. 68,14; poet. בַעַל בָּנָף Pr.1,17 or בַעַל Ec.10,20 the possessor of wings, i. e. a bird; fig. ניֵרָא עַל he flitted by upon the wings of the wind Ps.18,11; בֿנָבָיי לשַׁת the wings of the morning Ps 139,9; frequently as figure of protection: בְּצֵל בְּנָפֶיךְ תַּסְתִּירֵנִי hide me under the shadow of thy wings Ps.17,8; אָחֶכָּה בָּבַתָּר כִּנְפֶּיך let me shelter under the covert of thy wings 61,5; of the defiled the shelter of כָּנַף שָׁקוּצִים abominations Dan.9,27; poet. wing of an army יְהָיָה מָשׁוֹת כָּנָבְּיוֹ מָלֹאֹ־ and the stretching out of his wings, i. e. armies, shall fill the breadth of thy land Is.8, 8; in this sense also acc. Ges. Is. 18,1: אָרֶץ צִּרְצֵל כְּנַפַּיִם the land of the whirring of wings, i. e. of the clangor of armies (see also under אָבְצַל .- 2) skirt, corner of an upper garment בַּנְף הַמִּעִיל the skirt of the robe 1S.24,4; עַל־אַרבַע upon the four corners of thy vesture Deut.22,12.-3) upper garment, covering והחויקו they shall take בָּבַרְ אִישׁ יִהוּדִי hold of the upper garment of a Jew Zch.8,23; fig. of sexual connection: בַּרָשׁ בַּנָף עַל to spread one's covering over, i. e. to receive a woman to one's bed Ez. 16,8; R.3,9; ••• לְבַה לְּגַר remove the covering of one, i. e. to violate one's bed Deut.23,1; 27,20.-4) of the earth or of a land: border, corner, end בְּבַרְ הַאָּהֶץ the border of the earth Is.24,16; "ZIN the four corners of the earth Is.11,12.

to hollow out, whence כנר.

Deut.3,17 (בְּנֵרֶת Jos.19,35; also בְּנֵרִת Jos.11,2 a. בְּנֵרִת IK. 15,20) pr. n. Chinnereth, Chinneroth a city in Naphtali, situated on the lake of Gailee, which is thence called בְּנֵרְת Jos.12,3, later בְּנֵרָת בְּנִרְתוֹת (in the Targ. and Mishna), from which in the New Testament Gennesaret. The Galilean Sea is named in the Talmud בְּנֵרְתְּת (Sea of Tiberias); its present name is esh-Shuweir. בַּנֵרְת Ch. to gather together, to assemble Dan.3,2 (= Heb. בַּנָרָב).

Ithp. אַתְּבַנִּשׁ to be gathered together, assembled Dan 3,3.

קּנְית (from בְּנָית , pl. בְּנָית, comp. בְּנָית a. בְּנָית f. prop title, office, fellowship in office, whence concretely: fellow-officer, companion, associate; only pl. sf. בְּנִיתְוּ Ezr.4.7.

רְבָּי Ch. (same as Heb.) f. companion, associate; pl. sf. אָנְיוֹתְרוֹן Fzr.4,9.

בּייִר עַל־כֵּל (בּאָבְיִּךְ עַלְּרִבְּלְ עִלִּרְעָלְרִיבְּל (בִּאָרְ עִלִּרְעָלְרִיבְּל for the hand is upon the throne of the Lord (i. e. the Lord hath sworn by his throne) Ex.17,16; Ges and others suggest the reading D1 (standard, banner), which suits the context very well in view of the altar-name יוֹן יְיָי in the preceding verse.

1) (בְּקָה to cover.— 2) to appoint, to fix.

Region, הכים m. full moon (acc. Aben Ezra: new moon), festival מים the day of the full moon Pr.7,20 (Ab. Ezra: feast-day of the new moon; Eng. Bible: the day appointed); בּבְּטָה דִיים בּנְנּוֹ at the full moon, on our solemn feast-day Ps.81,4.

אָרָם (Jb.26,9 a. 1K.10,19 הַבְּיָּדְיּ, sf. יאָרָם for יאָרָם, קאַרְיּם for קאָרָם, etc.; pl. יאָרָם for קאָרָם, sf. בּיַבְאוֹת (בְּיַבְאוֹת seat, chair, stool אַרָּם) m. seat, chair, stool אַרְם יְיִּבְּיִם a table and a chair 2K.4,10; of the seat of the high priest 1S.1,9; of the tribunal of a judge: בּיַבְּאוֹת לְמִישְׁבָּם the seats of judgment Ps.122,5; in connection with kings or kingdoms:

throne לְבִית the throne of his kingdom 28.7,13; אַבְּיִת לְבִית thrones of the house of David Ps.122,5; fig. the throne of God Jer.3,17, Ps.11,4, etc., also called בְּבִית בְּבִית the throne of glory Jer. 14.21.

Ch. a Chaldean Ezr. 5, 12 (= בַּקְבֵי which see).

קָּבְיני (only pt. הְבָּים a. pt. p. בְּבְיני c. קבוי to cover, to conceal בְּבְּיני קבוי בעת בעת a prudent man concealeth knowledge Pr. 12, 23; הְבָּינִי הְבָּינִי שְׁאָבּיי Ps. 32.1.

Niph. נְבְּסֵה (inf. הָבָּסוֹת) to be covered Jer.51,42; Ez.24,8.

Pi. ⊓Ç⊋ (fut. ⊓Ç⊇`, ap. ⊃⊇`; pt. יְּבְּקֶה; inf. וְבַּבּוֹת ) to cover, with accus. כִּלְהָה פְּנֶיהְ she had covered her face Gen.38,15; בַּבְּמוֹ the sea covered them Ex.15,10; fig. of shame Jer.51,51; of horror Ez.7,18, with נַתְּכַם עַלֶּיהֶם הַאָּהֶץ : עַל the earth covered them Num.16,33; and the worms וָרְפָּה תָּכַּסֶה עַּלִיהָם shall cover them; with ": for ו כּפֵיתִי עַלָיו אָת־תָּהוֹם I covered the deep for him Ez.31,15; with 2 of the covering: וַהְּכַמָּהוּ בַּשִּׂמִיכָה she covered him with a mantle Jud. 4,18; וְכְּקָהוּ בֶּעְבָּר and he shall cover it with earth Lev.17,13; and thou hast וַתְכַם עָלֵינוּ בְצַלְמְנֶת covered us with the shadow of death Ps.44,20; sometimes with the omission of בּנֶר בָּנֶר מַלָּח מָּבֶה בָּנֶר וֹיִ and hath covered the naked with a garment Ez.18,16; ਹੁੰਦੂ ਜੁਣੂਤੀ and I covered the with silk 16,10; thou coveredst הָהוֹם כַּלְבוֹשׁ כָּסִיתי it with the deep as with a garment Ps.104,6.- 2) to cover, to hile, to conceal DI TOD to conceal the blood of one killed Gen. 37,26; צ'נְי לא כְּפִיתִי mine iniquity have I not hid Ps.32,5; with צל: love עַל בָּל־פִּשְׁעִים הָכַפֶּה אֲהַבַּה covereth all sins Pr.10,12; neither shalt הַחֲמֹל וַלֹא־תְּכַפֶּה עֲבִיי thou spare, nor shalt thou conceal him Deut.13,9; with ": to hide from, to keep secret Gen. 18,17.— 3) to cover, to veil ≥ היבְּמֶרה יַבְּמָה he veileth the faces of their judges. i. e. he makes them blind Jb.9,24 (Stb.: ... פַבָּר פָּבִייה to forgive). - 4) to cover, to enclose, to surround הַבַּמָן הִיבֹים הָבַמָּן the abundance of water which covereth (surroundeth) thee Jb. 22,11; similarly: שָּבָעָת נְמַלִים תְּבָמָן the multitude of camels shall cover thee Is.60,6.- 5) fig. to cover, to overwhelm (of shame, terror) כָּלְתָה כָּלְמָה פָּגִינוּ shame hath covered our faces Jer.51,51 (comp. Ps.44,16); וָבְמַתָה אוֹתָם פַּלֶּצוֹת and terror shall cover them Ez. 7.18 - 6) intr. to cover oneself, with בּ בַּצְּעִיף and she covered herself with a veil Gen. 88, 14; אָבֶקה הְבַּקֶּה שָּׁר אָבַקּה נָא where with thou coverest thyself Deut.22,12; with accus.: וַיַבֶּם שֵק he covered himself with sackcloth Jon.3,6; with אָל to seek cover with אָלֶיךְ כָּכִיתִי with thee do I seek cover Ps. 143,9 (Eng. Bible: I flee unto thee to hide me).

Pu. רְּבָּבְּ a. תְּבְּבְ (/ut. תְּבָּבְי ; pt. תְּבָּבְּ to be covered, wrapt בּוֹבְּבְּ and the mountains were covered Gen.7,20; with בּ of the covering: בְּבָּבִים בַּעַבִּים wrapt in sackcloth 1Chr.21,16; שְׁבִּי אָבְ הֹיִבְּ his name shall be covered with darkness Ec.6,4; also with accus. בּבָּבִּ בְּיַבְיִם צְּבָּה the hills were covered with the shadow of it Ps.80,11.

Hithp. הְּבַּמֶּה (fut. תְּבַּמֶּה), ap. מְהַבַּמֶּה (tut. תְּבַּמָּה), ap. מְהַבַּמָה (to cover or clothe oneself, with ב of the covering: מְהַבְּמָה בְּשִׁלְמָה הַדְּשָׁה he had clad himself with a new garment 1K.11,29; בְּשֶׁק בַּמָּה וֹיִהְבַּמַר בַּשְּׁק מַר מַבְּעָּה וֹיִהְבַּמַר בַּשְּׁה הַוֹיִנְּמַח בּיִּמָּה (the covered himself with sack-cloth 2K.19,1; with accus.: מִיּרְתַּבַּמַר שִׁמְּיִם and let them be covered with sack-cloth Jon.3,8.

see בָּמֶת.

See בפה

(c. בָּבוּי m. covering Num 4,6.

אָן כְּסוּת f. covering, raiment אָן כְּסוּת הוֹן בְּסוֹת without any covering in the cold Jb.24,7; הוֹה הוֹא־לָבְּ בְּסוּת her raiment Ex.21,10; הְבָּה בְּמוֹת behold this (the thousand pieces of silver) is for thee acovering of the eyes (i. e. an indemnity; others: a protection from calumny) before all that are with thee Gen.20,16. See הַבְּיִבְּיִם בִּיבִים בַּיִבְיִם בַּיִבְיִם בַּיִבְיִם בַּיִבְיִם בַּיִבְיִם בַּיבְיבִים בַּיִבְיִם בַּיבְיבִים בַּיבִים בַּיבְיבִים בַּיבְיבִים בַּיבִים בַּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבִים בְּיבִים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבּים בּיבים בּיבִים בּיבִים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבּים בּיבּים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבּים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבּים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבים בּיבּים בּיבים רָבֶּם (pt. בְּקוּחַ , pl. בְּקוּחַ, f. הָהָוֹם ) to cut off Is.33,12. Ps.S0,17.

בסיל (from בָּסִילִים (from בָּסַל ) m. 1) prop. thick one, hence: fool Ps. 92.7; Pr.10,1, etc.; הַלָּבֶר בַחשֶׁה הוֹלֵבְ בַּחשֶׁה the fool walketh in darkness Ec. 2,14.— 2) prop. strong one, giant, hence: the constellation Orion (conceived of by the ancients as a giant bound upon the sky) Am. בושכות בָּבִיל תִּפַתָּם 5,8; Jb.9,9, etc.; מושכות בָּבִיל canst thou loose the bands of the Orion? Jb.38,31; pl. constellations generally: בוֹבָבֵי הַשָּׁבֵים the stars of heaven and the constellations thereof Is.13, 10.-- 3) pr. n. a place in Judah Jos. 15,30.

קּסִילוּת f. folly אַשֶּׁת בְּסִילוּת a foolish woman Pr.9,13.

thick, whence לְבֶּלֶל 1, to be fleshy, thick, whence לְבָּלֶל 1, בְּבֶל 3 and לִבְּלָל 1.— 2) to be strong, firm, whence בְּבָל 2, בְּבֶל 2 and וְבִּלְלוּ 1.— 3) to be stupid, foolish בְּבַלוּ they are altogether brutish and foolish Jer.10,8.

פִּימָה עֵלִי־כָּטֶל m. 1) loin, flank פָּטֶל fatness upon the loins Jb.15,27; pl. פַּלְיִם Lev.3,4; sf. בַּטְלִים Ps.38,8.— 2) hope, confidence בְּטָלִי זְּבָּר יִחְיִם וֹן בַּארֹדִים בְּסְלָם if I have made gold my hope Jb.31,24; וְיִשִימוּ בֵארֹדִים בְּסְלָם that they may place in God their hope Ps.78,7; בְּסְלֵּה דִּבְּסְלֵּה Lord shall be thy confidence Pr. 3,26.— 3) folly בָּטֵּל the wickedness of folly Ec.7,25; זֶה this their way is their folly Ps. 49,14.

הַלְּכִּילָ (אּלֹ. קּבְּלְבְּיִם) f. 1) confidence, hope Jb.4,6.— 2) folly Ps.85,9.

לְבְּׁחְבֵּׁלְ the ninth month of the Hebrew year (December-January) Zch.7,1: Neh.1,1.

וֹלְבְּלְיוֹנְ pr. n. a place in Judah Jos. 15.10.

זְלְבָּלְנְיִ pr. n. m. Num.34,21.

קרות בְּסְקּוֹת pr. n. a place in Issachar Jos.19,18; prob. = בָּסְלּוֹת־תְּבוֹר, which see.

pr. n. a people sprung from the Egyptians Gen.10,14.

בְּסֵכּם (fut. בְּסֵבּי ; inf. בְּסָבּ) to shear, to crop בְּסִים וְּכְּסְמוּ אָת בְאוֹשׁוֹהֶם they shall only crop their heads Ez.44,20.

Pi. בּהְבֶּי (= בַּהַבְּ with inserted היל (בַּרְבָּב יוֹ יוֹר מִיָּעַר to cut off, to gnaw יְבַרְבְּבָּה חֲוֹיר מִיָּעַר the boar out of the wood doth gnaw at it Ps. 80.14.

קּמֶּטֶלֶ f. a species of grain, spelt Ex.9,32; pl. בְּסָבִים Ez.4,9.

DDD (fut. סבל, 3 pl. יבל) to number, to reckon אָישׁ לְבָּי אָבְלוֹ תְּכֹשׁוּ every man according to his eating shall ye reckon for the lamb Ex.12,4.

קבר (fut. נְבְּסוֹף) to long after, to have a desire, to be eager קאַרְהָה as a lion is eager to tear his prey Ps.17,12; לְמַנְשֵׁי יְבִיךְ thou wilt have a desire to the work of thy hands Jb.14,15.—
2) to be languishing, to be pale (Kal not used in this sense).

Niph. וְנְכְּסֹף (pt. יְנָכְסֹף ; inf. יְנָכְסֹף 1) to turn pele, to be ashamed ph.2,1 (Eng. Bible: nation not desired).— 2) to long for, to desire, with יֹבְיכִר בְּבִיר בְּבִיר thou greatly longedst for thy father's house Gen. 31, 30; ייַר יְחַצְּרוֹת יִי יְחַצְּרוֹת יִי my soul longeth... for the courts of the Lord Ps.84,3.

קבֶּטֶר, אַרְטָּבֶּי, אַרְטָּבָּי, אַרְטָּבְּי, אַרְטָּבְּי, אַרְטָּבְּי, אַרְטָּבְּי, אַרְטָּבְּי, אַרְטָּבְּי, אַרְטָּבְי, אַרְטָּבְּי, אַרְטָּבְּי, אַרְטָּבְי, אַרְטָּבְי, אַרְטְּבְּי, אַרְרוֹרְעָּבְי, אַרְבְּיִלְּבְּי, אַרְרוֹרְעָּבְי, אַרְרוֹרְעָּבְי, אַרְבְּיִבְּי, אַרְרוֹרְעָּבְי, אַרְבְּיִבְּי, אַרְבְייִבְּי, אַרְבְיבְבּיי, אַרְבְיבְבּיי, אַרְבְיבְיי, אַרְבְיבְיי, אַרְבְיבְיי, אַרְבְיבְיי, אַרְבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְייי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְיי, אַרְבְייִבְייי, אַרְבְייִבְייי, אַרְבְייִבְייי, אַרְבְייי, אַרְבְייי, אַרְבְייי, אַרְבְייי, אַרְבְייי, אַרְבְייִבּיי, אַרְבְייי, אָרְבּיי, אַרְבּיי, אַרְייי, אַרְבּייּי, אַרְבּייי, אָרְייי, אַרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אַרְייי, אָרְייי, אַרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אַרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אַרְייי, אָרְייי, אַרְייי, אַרְייי, אָרְייי, אַרְייי, אַרְייי, אָרְייי, אַרְייי, אַרְייי, אַרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אָרְייי, אַרְייי, אָרְייי, אָרְיייי, אָרְייי, אָרְיייי, אָרְיייי, אָרְיייי, אָרְ

Dan.2,35.— 2) money Ezr.7,17.

왕국 국 pr. n. a place on the way between Babylonia and Jerusalem Ezr.8,17.

קבָת (from בְּבֶּלָה f. pillow, cushion;

only pl. מְסְתוֹת Ez. 13, 18; sf פְּסְתוֹתיָבֶנְה v. 20.

על Is.59,18 see under בַּעַל.

בּעָן Ch. adv. now, at this time Dan. 2,23; עריפָען until now, to this time Ezr.5,16.

Ch. adv. so, thus וּלָעֶנָת and so forth Ezr.4,10; 7,12; contracted בְּעֶנָת 4,17.

בּעַם (fut. בְּעִם; inf. פְּעִים) to be angry Ez.16,42; Neh.3,33; with לָּגָּים to be angry with 2Chr.16,19.

Pi DNA to provoke, to irritate Deut.32,21; 18.1,6.

Hiph. הָבְּעִים (fut. מָבְעִים, ap. מָבְעִים; pt הָבְּעִים; inf. וְהַבְּעִים (fut. מָבְעִים) ווּ to excite, to provoke me with their graven images Jer.8,19; poet. הְּבָעִים לַבְעִּם to provoke bitterly Hos. 12,15.— 2) to vex, to grieve Ez. 32,9; בּעָם בַּעָם בַּעָם (בַּעַם בַּעָם בַּעַם בַּעם בַּעם בַּעם בַּעם בַּעם בַּעם בַּעם בַּעַם בַּעַם בַּעם בַעם בַּעם בַּעַם בַּעם בַּעם בַּעם בַּעם בַּעבּעם בַּעם בַּעם בַּעם בַּעַם בַּעם בַּעם בַּעם בַּעם ב

Dבַּב m. 1) vexation, grief 1S.1,16; Ec.1,18.— 2) wrath, anger, provocation Pr.27,3; Deut.32,27; בַּבַּ בַּבָּרָם בְּבָּרָם provoking sacrificates in August a quar relsome and angry woman Pr 21,19; pl. בְּעָכִים provocations 2K 23,26.

יש הוא של של ש. the same as בֿעָשַ Jb.5,2; 6,2.

קב (from קבָּבְ; sf. יבְּבַ, יֹבּבּי, du. בַּרְ יִבְּיִם, c. יבָּבְיִם, sf. יבּבַּיִם, קוֹבָּבְיִּם, c. יבַּבְּיִם, sf. יבּבַּיִם, קוֹבָּבִיּי, pl הוֹבַבּיי, f. 1) the hollow of the hand, the palm, wrist Lev.14,15: hence

a handful מָרֹא כַּף־קָמַח a handful of meal 1K.17,12; sometimes = 7 hand: וַקצּוֹתְ אָתִיכָּפָּה and thou shalt cut off her hand Deut 25,12; with הַבָּק, טְקָה, to clap the hands (see under these verbs); peculiar expressions: קבַר to rescue from one's hand, i e. from one's power 1S.4,3; שִים כַּף to lay the hand upon one, i. e. to attack him Jb 40,32; שית בַף על to put the hand over one, i. e. to protect him Ps.139,5 (comp. Ex. 33,22), שִׁים כַּף לָפֶה to lay the hand upon the mouth, i. e. to be silent Jb.29,9; קבַשׁ בָּבַּע נָפָשׁ to put the life in the hand, i. e. to expose oneself to great danger Jud.12,3; expressions with dual form: וְגִיעַ בַּפַּיִם the labor of the hands Hag.1,11; פָּרֵי כַפַּיִם the fruit (products) of one's hands Pr 31, וֹהָי כַבַּיִם clean of hands (innocent) Ps.24.4; על כַבַּיִם to bear upon the hands, i. e. to cherish Ps.91,12; לַבְבֵנוּ אֶרַד let us lift up בַּבְּיִם אֶּ־־אֵל בַשְּׁבְיִם our heart with our hands unto God in the heavens Lam.3,41; pl. בבית coupled with בבית the palms of the hands Dan.10,10; twice בפית ידים of hands cut off 2S.5,4; 2K.9,35 .- 2) coupled with לגל: the sole of the foot, plant Deut 2,5; מָבֶּר רָאִשׁ from the sole of the foot even to the head, i. e. the whole body Is.1,6; a rest for the sole בְּנוֹחַ לְבַף רַוּלֶּךְ of thy foot, i. e a quiet habitation

Deut.28,65; also of the foot of a bird Gen 8,9; pl. n'22 coupled with the כפות רַגְּרֵי הַכּהַנִים: רֶגֶר the soles of the feet of the priests Jos.3,13: fig. זליבפית בניון to the soles of thy feet, i. e. in the dust Is.60,14; of the ark as the footstool of God: מָקוֹם כַּפּוֹת רַגְלַי the place of the soles of my feet Ezr. 43,7; once coupled with □¥⊉(step) 2K.19,24.-3) hollow vessel, hence: spoon, dish Num.7,14; pl. בּבֹית Ex. 25,29; nence בַּקְבַע the dish (hollow) of the sling 1S.25,29; the hollow (socket) of the thigh Gen 32,26.- 4) handle the handles of the leck Cant.5,5.- 5) branch בפית branches of palm trees Lev.23,40.

기크 m. rock, cliff; only pl. 그렇고 Jer. 4,29; Jb.30,6.

지수국 (akin to 기원국; fut. 지수구!) prop. to bend, hence: to tame, to subdue 기우구리 기구의 기구의 a gift in secret tameth (Eng. Bible: pacifieth) anger Pr 21,14.

קבּה (sf. בְּבָּה וְאַנְמיֹן palm-branch, branch וְאַנְמיֹן palm-branch and rush (proverbially for the high and the low) Is.9,13; 19,15; בּבְּתוֹ לֹא רַעִּנְנָה and his branch shall not be green Jb 15,32.

אָבְּבוֹנְ I. (from בְּבְּי to cover) m. 1) hoar-frost (which covers the ground) Ex.16,14; Ps.147,16.

11. m. cup, goblet Ezr 1,10; 1Chr.28,17. בּפָּרִים see בָּפַּוּר.

בּבּיֹם (from בְּבוֹים) m. beam, crossbeam (holding together a buildding) Hab.2,11.

קַבְּיִרָם (pl. בָּבָּירָם) m. 1) young lion Jud.14,5; Is.5,29; fig. of enemies Jer.2,15; Ps.58,7; of young heroes Ez.38,13.— 2) ייין village Neh. 6,2.

אינה pr. n. a city in Benjamin, which formerly belonged to the Hivites Jos.9,17; Ezr.2,25; Neh 7, 29 (now called Kefir, east of Nicopolis).

(מבל (akin to cold, to double Ex.26,9; pt. p. בְּבָּל doubled, double Ex.28,16.

Niph. ינְבָּפֵל (fut. נְבָּפֵל ) to be doubled, repeated יְּהָרֶב and let the sword be repeated the third time Ez.21,19.

the doubling בָּבֶּל רְּחָנוֹ m. a doubling of his bit, i. e. his jaws Jb.41,5; du. בְּבָלוֹם בִּבְּלוֹם בְּבָלוֹם בְּבָלוֹם בְּבְּלוֹם בְּבָלוֹם בְּבָלוֹם בְּבְלוֹם בְּבְלוֹם בְּבְלוֹם בְּבְלוֹם בְּבְלוֹם בְּבְלוֹם בְּבְלוֹם בְּבְלוֹם בּבְלוֹם בְּבִלוֹם בְּבִּלוֹם בְּבִּלוֹם בְּבְלוֹם בְּבְלוֹם בְּבִּלוֹם בְּבִּלוֹם בְּבְלוֹם בְּבִּלוֹם בּבְלוֹם בּבְּלוֹם בִּבְּלוֹם בּבְּלוֹם בּבְּלוֹם בּבְּלוֹם בּבְּלוֹם בּבְּלוֹם בּבְּלוֹם בּבְּלוֹם בּבְּבוֹם בּבְּלוֹם בּבְּבוֹם בּבְּבוֹם בּבְּלוֹם בּבְּבוֹם בּבְּבוֹם בּבְּבוֹם בּבְּבוֹם בּבְּבוֹם בּבְּבוֹם בְּבוֹם בּבְּבוֹם בּבְּבוֹם בּבְּבוֹם בּבְבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבְבוֹם בּבְבוֹם בּבְבוֹם בּבוֹם בּבוּם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוּם בּבוֹם בּבוּם בּבוֹם בּבוֹם בּבוּם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוּם בּבוֹם בּבוֹם בּבוֹם בּבוּבוּם בּבוּבוּם בּבוֹם בּבוּם בּבוֹם בּבוֹם בּבוּם בּבוֹם בּבוּם בּבוּבוּם בּבוּבוּם בּבוּם בּבוּם בּבוּבוּם בּבוּם בּבוּבוּם בּבוּבוּם בּבוּבוּם בּבוּבוּם בּבוּם בּבּבוּם בּבוּ

לְבָּבְּן 1) to bend בְּבְּבָּן הַזֹּאֹת בְּבְּבָּן this vine did bend its roots Ez.17,7.— 2) to hunger, to pine after.

שבו m. hunger Jb.30,3.

ក្នុង (pt. p. ក្រង្វ enf. កុំង) to bend,

Niph. אָבַבְ (fut. 1 s. אַבּף אָלוּהְי מְרוֹם to bow oneself אָבַר בָּאלוֹהִי אָבוּה shall I bow myself before the God on high Mic.6,6.

기술구 1) to cover.— 2) to overlay, to besmear Gen.6,14.— 3) fig. to cover sin, to forgive.

Pi. רְבֶּבֶר (fut. רְבָּבֶר; inf. רְבָּבֶר) 1) to forgive, with accus.: יַבַּפָּר עָיוֹן he forgave the iniquity Ps.78,38 with על Jer.18,23; Ps.79,9; with בער Ez.16,63; with בער 2Chr.30,18.— 2) to make expiation or atonement for, with נָבָפֶּר עָלַיו הַכּהָן: עַל יוֹ and the priest shall make מַחַשַּאתוֹ an atonement for him concerning his sin Lev.4,26; 5,18; with ንታ፡ : מול וּבְעַד בִּיתוֹ and he shall make an atonement for himself and for his house Ex.32,30; Lev. 16,6.— 3) to appease, to pacify ו אַכַפּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה I will appease him with the present Gen. 32,21; but a wise man וָאִישׁ חַבָּם וְכַפְּהֶנְה will pacify it (wrath) Pr.16,14; hence also: to avert, to put off misfortune, הנָה לא תוּכְלֵי כַּפְּרָה which thou shalt not be able to avert Is.47,11.

Pa. শুহুর্ (fut. শুহুরু) 1) to be forgiven, to be atoned for ন্নাঞ্চ לְבֶּבֶּר הָבְּבֶּר הַבְּבֶּר הַבְּבֶּר הַבְּבְּר הַבְּבְּר הַבְּבְּר הַבְּבְּר הַבְּבְּר הַבְּבְּר הַבְּבְּר הַבְּבְר הַבְּר הַבְּר בְּרִיבְכָם אָת־בְּעָה מוווו אווווי מווווי אוווי בּבְּר בְּרִיבְכָם אָת־בְּעָה and your covenant with death shall be annulled Is.28,18.

Hithp. הְחָבַפְּר (fut. בְּחָבַיּהְיִי) to be forgiven, atoned for 18.3,14.

Nithp. פַבַּבּן to be forgiven יְנָבַבּּר and the blood shall be forgiven them Deut.21,8.

קבָּרִים. (from בַּבְּין: c בַּבְּיִים, pl. בְּבָּרִים. m. prop. a covered place or an enclosure, hence: hamlet, village Cant.7,12; 1Chr.27,25. בְּבַרְ הַעֲבַיְרָבָּי pr. n. a place in Benjamin Jos. 18,24.

קבֶּב m. 1) = פְּבְי village 18.6,18.—
2) pitch (from פְּבָּ מֵבְ בַּבֶּבְּ נְבָּי עִּבְּ וּשְׁבָּ מִבְּ יוֹם (besmear) with pitch Gen.6,14.— 3) cypress-flower אָשְׁבִּל a cluster of the cyppress-bush Cant.1,14; pl. בְּבָּרִי 4,13.— 4) ransom (prop. covering of sin, from בָּבְּרִ נַבְּיִשׁי 3) בּבָּרְ מַבְּרָ מָבְּרָ thy ransom Is.43,3.

(from בַּבְּרִים m. pl. atonement. forgiveness בַּחְבָּבְּרִים the blood of the sin offering of atonement Ex. 30,10; יוֹם הַבְּבָּרִים the day of atonement Lev. 23,27.

רקב (from בְּבֶּל f. cover of the ark of the coverant Ex. 25,17

(Vulgate: propitiatory; Eng. Bible: mercy seat, as if from בְּבַּלְּ Pi.); hence of the most holy place in the temple: בֵּית בַּבַבּעָּת the house of the cover of the ark 1Chr.28, 11 (Eng. Bible: the place of the mercy seat).

שַּׁבְּשׁ (= שֵּבְאַ) to tread, to press (Kal not used).

Hiph. הַּכְבִּישׁי to press down הַכְבִּישׁנִי בְּאָבֶּר he pressed me down in ashes Lam.3,16 (Eng. Bible: he covered me with ashes).

רבי Ch. to bind, to fetter; pt. p. רְּבָּ bound Dan.3,21.

Pa. সমুত্র (inf. ন্মুত্র) to bind Dan. 3,20; pt. p. সুত্রত্ব bound v. 23.

קבּתוֹר (pl. בַּבְּתוֹר I., בַּבְּתוֹר (m. 1) בַּבְּתוֹר (pl. בַּבְּתוֹר (pl. בַּבְּתוֹר (pl. 2,14.— 2) knob, crown (ornament of the candelabrum) Ex.25,33.

קרום II. pr. n. the island Crete Jer.47,4; gent. pl. בַּבְּתוֹים Gen.10, 14; Deut.2,23; Am.9,7.

בר (from בָּרָר 2; עוֹר בָּרָר 1) lamb, sheep Deut.32,14; Ez.39,18; Am.6, 4; coll. Is.16,1 בְּרָר מוֹשֵׁל אָרָץ 15.16,1 שִׁלְּחְרַבְר מוֹשֵׁל אָרָץ 15.16,1 שִׁלְחִרַבר מוֹשֵׁל אָרָץ 16. as a tribute (comp. 2K. 3,4).— 2) fig. battering-ram (an instrument of war) Ez.4,2; 21,27.—3) fat pasture בּרָנְרָם בַּרָנְיִם בַּרָנְיִם בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים מַצְּאֹן the pastures are clothed with flocks Ps.65,14.—4)saddle-cushion Gen.31,34 (in the Talm. בּרַנוֹרִם בַּרִנְיִם בַּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִייִּים בַּרִייִּים בְּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בְּרִייִּים בַּרִים בְּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִים בַּרִּים בַּרִ

בר see בַר.

הבת m. a measure for dry goods and liquids 1K.5,25 (= 10 אֵיבָּה or 10 בות Ez.45,14).

Ch. to be pained, to grieve; only *Ithp*. אָתְכָּרִי to be grieved יְחָבְּרָיַת רוּהְי my spirit was grieved Dan.7,15.

שרה (Pi. of כבל with inserted און) to bind around, to gird, to clothe; only Pu. pt. בְּרָבֶּל girded, clothed 1Chr.15,27 (in the parallel passage 28.6,14

בּרְבַּלָה Ch. f. mantle Dan.3,21.

בּרָה I. (fut. בְּרָה ) 1) to dig (a well, a pit or grave) Gen.26,25; 50,5; fig. of plots or devices against any one: לְנִפְּייִי they have digged a pit for my soul Jer.18,20; שַרְרוּשַבֶּה ye dig [a pit] for your friend Jb.6,27; hence: to devise אָישׁ בְּרִשֵּׁע בֹּרָה אָנַיִם לְנִה אִישׁ בִּרִשׁע בֹרָה אָנַיִם לְנָה אַנִים בְּרִישָׁ to open one's ears Ps.40,7 (comp. אַיִּשְׁ בַּרָה אָנַיִם לְנִה אַנִים בְּרָה אָנַיִם בְּרָה אָנַיִם בְּרָה אָנַיִם בְּרָה אָנַיִם בְּרָה אָנַיִם בְּרָה אָנַיִם בְּרָה אָנִיִם בְּרָה אָנַיִם בְּרָה אָנִיִּם בְּרָה אָנַיִּם בְּרָה אָנַיִּם בְּרָה אָנַיִם בְּרָה אָנַיִם בְּרָה אָנַיִּם בְּרָה אָנַיִּם בְּרָה אָנִים בְּרָה אָנִיִּם בְּרָה אָנִים בְּרָה אָנִים בְּרָה אָנַיִּם בְּרָה אָנִים בְּרָה אָנַיִּם בְּרָה אָנַיִּם בְּרָה אָנַיִּם בְּרָה אָנִים בְּרָה אָנִים בְּרָה אָנִים בְּרָה אָנַיִּם בְּרָה אָנִים בְּרָה אָנִים בְּרָה אָנַוּם בְּרָה אָנִים בְּרָה בּרָה בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיים בּיים בּיִים בּיים בּייִים בּיים בְּיים בְּיִים בְּיִים

Niph. נְּבָרָה (fut. לָבָּרֶה) to be digged Ps.94,13.

קרָהָ II. to buy, to acquire יְלָאָבְּרָהְ יִלְ and I bought her to me Hos. 3,2; פֵנִים הִּכְרוּ מֵאהָם בַּכֶּםְץ ye shall buy water of them for money Deut.2,6; יְבִירִי לִי the grave which I have bought for me Gen.50,5 (others refer בְּרִיתִי to לַּבְּה I. to dig); with עַ acc. Fuerst: to conclude a bargain for יְבְרוֹ חַבְּרִים shall the companions conclude a bargain for him? Jb.40,30 (Eng. Bible: shall the companions make a banquet of him? see בַּרָה III.).

וון כָּרָה; fut. לְּכָה; fut. נְּכָה; fut. לְּכָה; fut. מָבָה; fut. מָבָה; fut. מָבָה; fut. מָבָה; fut. מָבָה

I. (from בָּרָה I.) f. pit, well; only pl c. בָּרֹת Zph.2,6.

וו בּרָה II. (from בָּרָה) prop. a company sitting in a circle, hence: feast, banquet 2K.6,23.

תָּרָבִים , פְרוּבִים m. in the theology of the Hebrews, a celestial creature uniting the forms of a man, a lion, an ox, and an eagle. The Cherubim are mentioned as guards of the approach to paradise (Gen.3,4) and as bearers of the chariot of God (Ez. chap. 1 a. 10). In the holy of holies two images of the Cherubim overlaid with gold, with expanded wings, stood upon the cover of the ark (Ex.25,18-20); hence of God: ישֶׁב הַכְּרוּבִים who sitteth upon the Cherubim 1S.4,4; Ps. 80,2; fig. of the king of Tyre: כסיבור בסבר covering Cherub Ez. 28,16. The etymology of ברוב is obscure; some think the בְּרוּבִים to be identical with the griffins (in Greek grypes), fabulous eagleshaped and lion-shaped animals

- which were supposed to guard the gold mountains in India and Persia.
- ברוּב II. pr. n. a place in Babylonia Ezr.2,59.
- רְוֹן Ch. (def. בְּרוֹזָא) m. herald, crier Dan.3,4.
- Ch. to cry out, to proclaim.— Aph. אַכְרֵוֹ to announce, to make known Dan.5,29.
- gent. a Carian, coll. the Carians, warriors from Caria (in the south west of Asia Minor), who served as body-guards of the Hebrew kings: בְּרִי וְהַרְצִים the guards and the runners 2K.11,4 a. 19; in 2S. 20,30 בָּרִי Ktib for יְּהָרָאַיּ
- וְיִי בּיוֹין pr. n. a torrent near the Jordan 1K.17,3.
- to clothe, to cover, to wrap, whence אַכְרִיךְּ
- בּרְכּבֹ (sf. בְּרָכָּב) m. margin, border Ex. 27,5; 38,4.
- m. saffron, crocus Cant.4,14 (the word is of Indian origin).
- city of Chemosh) pr. n. a city on the Euphrates 1s.10,9 (=Circesium).
- בּוְבַּטְ pr. n. a Persian eunuch Est. 1,10.

- קרָבְּרָה (from בְּרְבָּרָה) f. swift camel, dromedary; only pl. בְּרָבָּרָה Is. 66,20.
- ברם to cultivate, to make fruitful, whence בּרְמֶל , בֹּרֵם , בַּרְמֶל .
- קּרָמִים אָל (sf. יבּוְמָי ; pl. פְּרָמִים, c. יבּוְמָי ; m. (f. Is.27,2 a. 3) 1) garden אין פּוְמַן (f. Is.27,2 a. 3) 2) garden Jud.15,5; more frequently: vineyard Ex 22,4; fully מָבֶר מְשָׁר a wine-garden Is.27,2, for which the Septuagint reads מְבֶר מְּבָּר מְבָּר מְבָּר מִבּר מָבָר מִבּר מַבּר מַבְּר מַבּר מַבְּר מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְיּים מַבְּי מַבְּי מַבְיּים מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְיּים מַבְּים מַבְּי מַבְּי מַבְּים מַבְּי מַבְּי מַבְּים מַבְּיבְיּים מַבְּיבְי מַבְיּים מַבְּיבְיּים מַבְּיבְיּים מַבְּיבְיּים מַבְּיבְיּים מַבְּיבְיּים מַבְּיבְיּים מַבְּיבְיּים מַבְּיבְיּים מַבְּיבְיבְיבְיּיִים מַבְיּבְיּיִים מַבְיּבְיבְיבְיבְיּים מַבְיּבְיּבְיבְיבְיּב
- (pl. בּרָם) m. vine-dresser Is. 61,5; Jo.1,11.
- אָרָיִי (for בַּרְבִיי pr. n. 1) a son of Reuben Gen. 46,9; Ex.6,14; also as patr. (for יבוֹבְייִ וּצִי Num.26,6. 2) another person Jos.7,1.
- m. carmine, crimson color, crimson stuffs 2Chr.2,6 (acc. Ges. the word is of Persian origin).
- נבְּרְמָל (from בְּרָמֶל with formative בְּרָמֶל (from בְּרָמֶל , שַּרָבֶּל , אַבְּעָל , אַבְּרָמָל , אַבְּרָבְע , אַבְּרָבְּע , אַבְּרָבְע , אַבְּרָבְּע , אַבְּרָבְע , אַבְּרְבָּע , אַבְּרָבְע , אַבְיּבְע , אַבְּרָבְע , אַבְיבְע , אַבְּרָבְע , אַבְּרָבְע , אַבְּרָבְע , אַבְּרָבְע , אַבְיבְע , אַבְיִבְע , אַבְיִבְע , אַבְיִבְע , אַבְיבְע , אַבְּרָבְע , אַבְיבְע , אַבְבְע , אָבְבְע , אַבְבְע , אַבְבְע , אַבְבְע , אַבְבְע , אַבְבְע , אַבְב

the beauty of its forests and flowers; commonly with the article בְּבְּיבֶּילְ the Carmel Am.1,2; 9,3; Jer.4,26, etc.; fully בַּבְּיבֶּיל the Carmel-mountain 1K. 18, 19; without article Jos.19,26; Is.39,9 Nah.1,4; בַּבְיבֶיל Cant.7,6 = בַּבְיבֶיל in Judah west of the Dead Sea Jos.15,55; 1S.15,12 (now el-Kirmel); gent. בַּבְיבִילִית 1S.30,5 a. 2S.23,35, f. בַּבְּיבֶילִית 1S.27,3.

173 pr. n. m.

אָבֶּרְכָּאָ Ch. (= Heb. אָבֶּרָ אָהָ m. throne Dan.5,20; sf. הַנְכָּוָלָ 7,9; pl. וְנָרָלָּאָ

Pi. of בַּבְּם which see.

בַרַע (fut. יָבָרַע, 1 הָּרָעָה; pt. בָּרַע, pl. בּרְעִים, f. pl. בּרְעוֹת; mf. בָּרְעִים; to stoop down, to bow down, to kneel down בָּרֵע עַל־כָּרָכַּוִם to bow down on one's knees Jud. 7, 6; he stooped down, בַּרַע רֶבַץ כָּאַרֵיָה he couched as a lion Gen.49,9; with לְבָּנְיוֹ וִכְּרָעוֹ: before לְבָּנְיוֹ they that dwell in the wilderness shall bow before him Ps. לי תּבָרע בַּל־בָּרֶה before me every knee shall bow Is.45,23; of those who bow down with the whole person: נַיָּכָרָעוּ אַפַּוִם אַרְצָה they bowed themselves with their faces to the ground 2Chr.7,3; of those whose strength fails: אַרָעוּ they bow down and fall יש פֿרַעוֹת bow- בּרַבַּיִם כּרָעוֹת bowing (i. e. feeble) knees Jb.4,4; of man's intercourse with a woman: יְעְלֵיהָ וֹכְרְעוּן אֲחֵרִין and others shall bow down upon her Jb. 31,10.

Hiph. הַּבְּרִיעַ (fut. יַבִּרִיעַ; inf. הַבְּרִיעַ; inf. הַבְּרִיעַ; inf. הַבְּרִיעַ; inf. הַבְּרִיעַ קַבִּי הַחָּהָי (fut. הַבְּרִיעַ יָבִיי הַחָּהִי (הַבְּרִיעַ הַבִּי הַחָּהִי hou hast subdued under me those that rose up against me Ps. 18,40.— 2) to bring low, to afflict הַבְּרַעְהָנִי thou hast brought me very low Jud.11,35

קרָע (from בָּרָע f. lower part or the thigh, leg; only du. בָּרָעַיִּ Lev.1,13; Am.3,12; of the legs of leaping insects Lev.11,12; sf. בְּרָעִיי Ex.12,9.

ת בוֹפֶל m. fine white cotton, cottonstuff Est.1,6 (the word is of Persian origin).

ות בור (Kal not used). to turn in a circle.— 2) to be thick, fat, whence

Pi. redupl. פְּרָכֵּר to turn about, to dance; pt. מְבַרְבֵּר which in the parallel passage 1Chr.15,29 מְבַרַּבָּר מִבְרַּבָּר

נרש to be curved, arched.

m. belly, paunch; only sf. בְּרֵשׁ m. belly, paunch; only sf. בְּרֵשׁׁוּ

דָּבֶּי pr. n. Cyrus, celebrated Persian king, deliverer of the Hebrew exiles Is.44,28; Dan.1,21; Ezr.1,1, 2Chr. 36,22.

אָבָלְשְׁבָּי pr. n. a dignitary at the Court of Xerxes Est.1,14.

 $(1 \, \stackrel{\circ}{\downarrow} \, \stackrel{\circ}{\downarrow}$ 

קָרְתוֹת ; imp. הַבְּרָת, הַבְּיָם, הַבְּיִתוֹת 28.3,12; inf. בָּרָתָה, בָּרֹת, בָּרֹת, בָּרֹת, לְבְרָתֹי , sf. לְבָרָתִי ) to cut, to cut off: part of a garment 18.24,5; branch of a tree Num.13,24; a tree Jer.10,3, whence בֹרְתֵי הָעֵצִים the wood-cutters 2Chr. 2,9; the head and other parts of the body 1S.5,4; the foreskin Ex.4,25; בַּרַת to cut in two parts Jer.34, 18; pt. p. ברות one whose privy member is cut off Lev.22,24, fully Deut.23,2; fig. of persons: to destroy, to root out ונכרתנו מארץ חיים let us cut him off (i. e. root out) from the land of the living Jer.11,19.— 2) 지그 to make a covenant or league (in allusion to the custom of cutting an animal on the occasion of making a covenant Gen. 15,10) with лន (ጉምጵ) Gen.15,18; Ex.34,27, or Dy Ex.24,8; 1K.8,9; also with of the person, in which case the phrase has the meaning of giving a solemn promise or making a vow: וְעַהָּה נָבְרָת־בָּרִית לֶאלהֵינוּ let us now make לְהוֹצִיא כָּל־נָשִים a covenant with our God (i. e. solemnly promise him) to put away all our wives Ezr.10,3; poet. ו בְּרַתִּי לְעִינֵי I made a covenant with (i. e. a vow to) mine eyes Jb.31,1; with על of the person: to make a league against Ps.83,6; sometimes בְּרֵית is omitted: בָּרָת־בָּנִי עִם־בֶּן־יִשֵׁי that my son hath made a league with the

son of Jesse 18.22,8; הַּבְרָת־לָּךְ and hast made thee a cove nant with them Is.57,8; instead of בְּרִית covenant Neh 10,1 and once דְּבָר, word, promise Hag.2,5.

אַנְבָת (fut. יַּבְּבָת; inf. הַבָּבֶת הַבָּבָת; 1) to be cut down: of a tree Jh 14.7; fig. of persons; to be cut of, destroyed, to perish Gen.9,11; Pr 2,22; in the same sense: יָּבָרָהָה' and that person הַנֶּפֶשׁ הַהִּיא מֵעַמֵּיהַ shall be cut off from his people Lev.7,20.— 2) to exile אָלְבָּתָת shall not be cut off (i.e. exiled) from the city Zch 14,2.-של־עָקִים כִּי נָכָרַת take away צַל־עָקִים כָּי because of the new wine, that it is taken away from your mouth Is.1,5; אֹכֶל נְכְרָת the food is cut off, i. e. taken away v. 16.-4) to be cut asunder, to be divided מִי הַיְרֵהֵן יָבְּרֵתין he waters of Jordan shall be cut asunder Jos.3,13; of food: to be chewed (others: to be consumed) בְּבֶשָׁר while עוֹדֶנוּ בֵּין שָׁבֵּיהֶם טֶּרֶם יִבְּרֵת the flesh was yet between their teeth, ere it was chewed Num 11,33.- 5) to be cut off, to be interrupted, to cease אַבָּרַת מְבָּרַם יוֹי there shall not cease to be of you servants Jos.9,23 (Eng. Bible: there shall none of you be freed from being bondmen); also of the interruption of issue 1K.2,4; R.4,10; of hope: to be cut off, to be lost Pr.24,14.

Pu. בֿרֵת a. בּרָת io be cut down, to be cut off Jud.6,28; Ez.16,4.

Hiph. הָּכְרֵתׁ (1 הַּכְּרֵתׁ, fut. מַבְּרָתׁ, יַבְּרָתׁ, יַבְּרָתֹּתְ, זַבְּרָתֹּתְ, זַבְּרָתֹּתְ, זַבְּרָתֹּתְ, זַבְּרָתֹּתְּ, יַבְּרָתִּתְּ, יַבְּרָתִּתְּ, to cutt off, to cut down, to destroy, to root out down (destroy) your sun-images Lev 26,30; of persons: וְהַבְּרָתִּי אֹתָה and I will cut him off (root him out) from among his people 17,10. — 2) to cut off, to take away, to withdraw לא תַּבְּרִיתְ עַרִּתְי עַרִּעִיְם לֹּתְי עַרִּעִיְם לֹּתְי עַרִּעִיְם לֹתְּנִי עַרְיִעִיְם לֹתְּנִי עַרְיִעִיְם לֹתְי עַרִּעִיְם לֹתְּנִי עַרִּעִיְם לֹתְּנִי עַרִּעִיִם thou wilt not withdraw thy kindness from my house for ever 18.20,15.

Hoph. הַבְּבַר to be cut off, withdrawn ייס.1,9.

קּרְתְּד: f. hewed beam; only pl. בְּרְתִּה: 1K.6,36.

gent. a Cretan, pl. פֿרָתִי (בּרָתִי so.,14; Ez.25,16; coll. בֿרָתִי (בַּרָתִי the Cretans and the Philistines 2S.8,18 (these were warriors who served as body-guards of David; comp. 'בַּרָר'.

 $(=\ddot{\psi}$ ים ( $=\ddot{\psi}$ ים; pl. ( $=\ddot{\psi}$ ים m. lamb Gen.30,32.

קּיִשְׂה (= פִּרְשֶׂה f. lamb Lev.5,6.

pr. n. son of Nahor, the brother of Abraham Gen.22,22.

the Chaldeans; בְּשְׁדִים m. 1) gent. only pl. בַּשְׂדִים the Chaldeans; בּשְׁדִים the land of the Chaldeans, Chaldea Jer. 25,5; also בַּשְׁדִים (omitting בַּשְׁדִים 50,10, with הוא loc. בַּשְׁדִים Ez.23,16 In a wider sense בַּשְׁדִים comprised also Mesopotamia, whence שַּרֵי בַּשְׂרִים of a region by the river Chebor Ez.1,3; alsc בּשִׁרִים a city of upper Mesopotamia Gen.11,28.— 2) by metonymy: astrologer, magician Dan 2, 2 a. 4 (the Chaldean priests were much occupied with astronomical observations).

בּשְׂרֵאין (Ch. 1) Chaldean; pl. בַּשְׂרֵאין def. אַיְהָאין Dan.3,8.— 2) astroioger, magician Dan.2,10; 4,4.

with fat, to grow fat שָׁבָיּלָ ישׁבָּילָ נְעָבִילָ thou art waxen fat, thou art grown thick, thou art covered with fatness Deut.32,15.

נְשִׁיל (from בְּשֵׁל) m. axe (as a felling instrument) Ps.74,6.

(fut. בשל only Ktib Pr.4,16; pt. בּוֹשֵׁל; inf. לַבְשׁוֹל ; inf. בּוֹשֵׁל 1) prop. to totter; hence: to stumble, with בָּנִין כַּשֵׁלוּ ב the children stumbled under the wood Lam.5,13; וְבֶשְׁלוּ אִישׁ בִּאָחִיו and they shall stumble one over the other Lev.26,37; fig. בַּשַׂלָהָ בַּעִּינֶך thou hast stumbled through thine iniquity Hos.14,2; בַּשֶׁלָה בָּרַחוֹב אֵמֶת truth stumbled in the street Is. 59,14.— 2) to fall וְכַשָּׁלוּ אָחוֹר that they might fall backward Is.28. 13; of the fall of a kingdom Is.3,8.- 3) to become weak, feeble my knees are בַּרַכֵּי בַּשָׁלוּ מִצוֹם weak through fasting Ps.109,24; feeble (prop. tottering) knees Is.35,3; in general: to the strength בַשַׁל כֹחָ הַסְבָּל of the bearers faileth Neh.4,4; ישל בַּעוּנִי כֿחי my strength failet! Lecause of mine iniquity Ps.31,11.

אינף אָרָשֶׁל (fut. נְבִשֶּׁל, pt. נְבִשֶּׁל) (can be stumble, to fall Pr.4,12; in a moral sense: בְּשִׁלוּ בַּעִינְם they shall fall in their iniquity Hos. 5,5.—2) to be stumbled, to be weak itcבְשָׁלִים אָוֹרָוּ חֲיִל and they that are stumbled (or weak) are girded with strength 18.2,4.

Pi. בְּשֶׁל (fut. בְּשֵׁל ) to cause to fall; only Ez.36,14 Ktib הְבַשֶּׁלִי (but Kri הְשַבָּל, from אָבֵל , is to be preferred).

Hiph. הְבְשִׁיל (fut. יַבְשִּׁיל; inf. הַּבְּשִּׁיל inf. הַבְּשִׁיל inf. (הַבְּשִׁיל inf. (הבּבְשִׁיל inf. (הבּבְשִּיל inf. (הבּבְשִׁיל inf. (הבּבְשִׁיל inf. (הבּבּשִׁיל inf. (הבּבּשִׁיל inf. (הבּבּשִׁיל inf. (הבּבּשִׁיל inf. (הבּבּשִׁיל inf. (הבּבּשׁיל inf. (הבּבּשׁיל inf. (הבּבשׁיל inf. (הבּבּשׁיל inf. (הבּבשׁיל inf. (הבּבשׁיל inf. (הבּבשׁיל inf. (הבבּשׁיל inf. (הבבשׁיל i

Hoph. הְּכְשֵׁל (pt. מְּרָשֶׁל) to be made to fall, to be overthrown Jer. 15,23.

קּשָּׁלֹן m. stumbling, fall, ruin Pr. 16,18.

to mutter, to murmur (Kal not used).

Pi. קײַם to mutter incantations, to practice magic, to use witcheraft 2Chr.33,6; pt. קײַם sorcerer, magician Ex.7,11; f. קבַשֶּׁבְּה 22,17.

קּשֶׁבֶּח m. only pl. קּשָׁבָּים sorcery, witcheraft Is. 47,9; בַּשְבָּח בַּשְבָּח הוstress of witcheraft, i. e. a sorceress Nah.3.4.

m. magician, sorcerer Jer. 27,9.

Hiph. הַּבְּשִׁיר (inf. הַבְּשִׁיר (inf. הַבְּשִׁיר (inf. הַבְּשִׁיר (inf. הַבְּשִׁיר (inf. הַבְּשִׁיר (inf. הַבְּשִׁיר (inf.) to make proper, fit) הַבְּשִׁיר הַבְּבְשִׁיר הַבְּבְשִׁיר (inf. make proper, fit) advantage of making a thing prosper (or fit) Ec 10,10.

קיירן (בּישְרוֹן m. 1) fitness, ability Ec.2, 21.— 2) prosperity, success בְּשְרוֹן success in work Ec.4,4 (others: ability for work).— 3) profit, advantage בְּשִרוֹן and what profit is there to the owners thereof? Ec.5,10.

פַתַב (fut. בֹחָב; pt. בֹחָב; pt. p בָּתוֹב ; inf. בָּתוֹב , בָּתוֹב ) to write. with accus. of the thing written and or of the person to whom the writing is addressed 28.11,14; Deut.24,1; אַל also means: to write of or concerning Jer.51,60; with על of the person: to write for, concerning Est.8,8, against Ezr. 4,6, or to (= 58) 2Chr.30,1; Ezr.4,7; with 5 or ₽ of the material or book: to write upon, to write in בַּתַב עַל־הַלְּחוֹת to write upon the tablets Ex.34,1; to write in a book בַּתַב עַל־מָפָר קַתוּבִים עַל דָּבָרֵי שָׁמוּאֵל ,Jos.10,13 written in the chronicles of Samuel 1Chr. 29 ,29; תוֹרַת בַּבֶּבֶּר תוֹרַת השיי that is written in the book of the law of Moses Jos.23,6; fig. to write upon the heart Jer.31,33; with 3 of the instrument: to write with Is.8,1; Ex. 31,18; with omission of ב: בָּתִבֹּ he will write with his hand: To the Lord (i. e. he will inscribe himself unto the Lord) Is.44,5; מָפָה מָפָה to write from one's mouth, i. e. after the oral dictation of a person Jer 36,17.— 2) to write down, to inscribe Num. 33,2; בֶּל הַבָּתוּב לַחַיִּים every one who is inscribed unto life (i. e. destined for life) Is. 4, 3; at the writing down (i. e. at the registering) of the peoples Fs.87,6. - 3) to write about, to describe, as a land Jos. 18,4.— 4) to prescribe, with צל: מכל הַבְּתוּב עַרִינוּ according to all that is prescribed unto us 2K.22, 13 (Eng. Bible: which is writen about us); also with 35 Est.9,23 or ? 2K 17,37, Pr.22,20.— 5) to subscribe (of witnesses) Jer.32,12.

Niph. בּבְּבוֹ (fut. בַּבְּב) 1) to be written Est.8.8.— 2) to be written down, inscribed Ps.69,29; Jb. 19,23.

Pi. בְּחָב (pi. בַּחֲבֵּרְ) to write, to write down מְלְבָּרֶנוֹם עָּכְלֵּ בְּתְבוֹ and the writers who write down wrongful things Is. 10, 1 (Eng. Bible: and that write griveouspess which they have prescribed).

בְּתָב Ch. to write Ezr.4,8; fut. בְּתָב Ch. to write Ezr.4,8; fut. בְּתָב (בְּתָב בּתְּב הַ Dan.5,5; pt. p. בַּתְב Ezr.5,7.

בּתְבּ Ch. m. 1) writing, inscription Dan.5,7. — 2) written document, edict Dan.6,9. — 3) prescript יַּלְּא בְּתָבּ without prescription Ezr. 7.22.

קּתְבֶּת f. a writing בְּתְבֶּת פָּתְבֶּת etched-in writing Lev.19,28.

ם בּתִּים a. בּתִּים gent. pl. the Chittim or inhabitants of Citium, an ancient city of Cyprus; in a wider acceptation: the Cyprus; in a wider acceptation: the Cyprus Is 23,10, 4; Is.23,12; בְּתִים Islands of the Chittim, i. e. Cyprus Is.23,1; אַנִין בּתִים Islands of the Chittim, i. e. islands and coast-lands of lhe Mediterranean Jer.2,10; Ez.27,6; בּתִים בָּתִים בַּתִּים בַּתְּים בַּתְּים בַּתְּים בַּתְּים בַתְּים בַּתְּים בַּתְים בַּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתְּים בּתִּים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְּתְים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְים בּתְּים בּתְּים בּתְים בּתְים

שָׁמֶן (from בְּתִית) adj. beaten שֶׁמֶין שׁמָן beaten oil, i. e. fine oil from pounded olives (not pressed) Lev 24,2.

Ges.: to enclose; Fuerst: to separate.

m. wall, sf. בַּתְלֵנו Cant.2,9.

בּתַל Ch. m. wall Dan.5,5; pl. def. אָבָר Ezr.5,8.

pr. n. a place in Judah Jos. 15.40.

י מָרָבְּעָ 1) to glitter, whence הְּבָּעָ (Kal not used).— 2) to engrave, to write (בּבָעָ ), whence בַּבָּעָ

Niph. אין (pt. נְלָתָם) to be written גְּלְתָם עִּינִנְן thine iniquity is written (acc. others: marked) Jer.2,22.

הַתְּם m. fine gold Pr.25,12; Cant. 5,11.

in Ethiopie כתן to cover, to clothe.

קרְנֶּת בּרְ (from כְּרוֹם: comp. also Greek Chiton) f. shirt, tunic (Eng. Bible: coat, garment) Gen.37,3; 28.13,18; sf. קּתְנְתוֹ Cant.5,3; pl בְּתְנוֹת Ex.29,8; c. בְּתְנוֹת Gen.3,21; sf. בַּתְנוֹת Lev.10,5.

to surround, whence בָּתֶרְ (Kal not used).

Pi קָּהָ 1) to surround, to besiege Jud.20,43; Ps.22,13.— 2) to wait (prop. to go round and round) שמר־לי וְעִיר wait for me a little Jb.36,2.

Hiph. הַּכְּתִּיר (fut. יַבְּתִּיר 1) to surround, to encompass about; in a hostile sense: דְשַׁע בַּבְּתִיר אָתִי the wicked encompasseth about the righteous Hab.1,4; also in a good sense, with בּי יַבְתָּרוֹ the righteous shall encompass me about Ps.142,8 (others: shall crown, i. e. glorify, themselves with me).— 2) intr. to crown oneself, to be crowned בַּבְּתְרוֹ בְּעַתְרוֹ בְעַתְרוֹ בְעָתִרוֹ בְעַתְרוֹ בְעָתִרוֹ בְעַתְרוֹ בְעִרוֹ בְעַתְרוֹ בְעַתְרוֹ בְעִרוֹ בְעַתְרוֹ בִעְרוֹ בְעִרוֹ בְעַתְרוֹ בְעַתְרוֹ בְעַתְרוֹ בְעִרוֹ בְעִרוֹ בְעַתְרוֹ בִעְרוֹ בְעִרוֹ בּעִרוֹ בְעִרוֹ בְעִרוֹ בְעִרוֹ בְעִרוֹ בְעִרוֹ בְעִרוֹ בְעוֹבְי בּעִרוֹ בְעִרוֹ בְעִרוֹ בְעִרוֹ בְעִרוֹ בְעִרוֹ בְעִרוֹ בְעוֹבְעוֹ בּעִרוֹ בְעוֹב בּערוֹ בּערוֹ בְעוֹב בּערוֹ בּערוֹב בּערוֹ בּערוֹ בּערוֹב בּערוֹ בּערוֹב בּערוֹי בּערוֹב בּערוֹב בּערוֹב בּערוֹב בּערוֹב בּערוֹב בּערוֹב בּערוֹב בּערוֹי בּערוֹב בּערוֹי בּערוֹב בּערוֹי בּערוֹב בּערוֹב בּערוֹי בּערוֹב בּערוֹב בּערוֹי בּערוֹי בּערוֹב בּערוֹי בּערוֹי בּערוֹי בּערוֹב בּערוֹי בּערוֹב בּערוֹי בְּערוֹי בְּערוֹי בְּערוֹי בְּערוֹי בְּערוֹי בְּערוֹי בְּערוֹי בְיִי בְּערוֹי בְּערוֹי בְּערוֹי בְּערִי בְּערוֹי בְּערוֹי בְ

(from בָּתֶר) m. crown, diadem Est 6.8.

(פֿתֶרוֹת (pl. בֿתֶרוֹת) f. crown cf a column, capital 1K.7,16.

ערשׁ (akin to אַבָּלְיּנָ) to pound, to bruise Pr.27,22.

הַתְּם (וֹ יְהֶיֹהְ ; fut. הֹשִׁי; pt. הַּתְּיבִּ; imp. הֹם, pl. הֹבְיה ; inf. הֹתוֹם) 1) to beat, with 5: to beat into, to beat your כֹתוֹ אָתֵיכֶם לַחֲרֶבוֹת beat ploughshares into swords Jo.4, 10.— 2) to stamp, to pound וְאָכַת and I stamped it Deut.9,21.-3) to beat or break in pieces a potters' vessel נֶבֶל יוֹצְרִים כַּתוּת broken in pieces Is.30,14.-4) to beat down, to rout וַבַּתּוֹתִי מִפְּנָיוּ צְרָיי I will beat down his enemies before his face Ps.89,24.- 5) to erush, to maim; pt. p. הות one crushed, i. e. maimed by crushing the testicles Lev. 22,4.

Pi. בתח 1) to beat, to forge, with וָבָהָתוּ חַרְבוֹתָם לְאָתִים : מ and they shall beat their swords into ploughshares Is. 2,4; Mic. 4,3.— 2) to beat in pieces, to pound 2Chr.34,7.- 3) to strike, to aestroy (of a land) Zch.11,6.

Pu. בַּתַת to be dashed together (of civil war): וָכָהָתוּ גוֹי־בָגוֹי and nation was dashed against nation 2Chr.15,6.

Hiph. הכת (fut. בים to smite, to discomfit, to rout נַיַּבְתוּ אֶּתְבֶם and they smote you Deut.1,44; with sf. מיכתום and they discomfited them Num.14,45.

(יְבַּתּוּ , אַנְ רָּמַת , אַנְיבָּת , pl. אָבָּת (fut. בָּתְּ 1) to be beaten in pieces, to be her graven פְּסִירֶיהָ וַבַּתוּ her images shall be beaten in pieces Mic.1,7.— 2) to be beaten down, to be smitten וְּבּוֹרֶיהֶם וְּלַּתוּ their mighty ones are beaten down Jer.46,5; וּשְׁאָיָה וָכַּת־שָּׁעַר and the gate is smitten with destruction Is.24,12.

the twelfth letter of the alphabet, called Lamed לָמֵר ox-goad (בקימר), because of its original similarity to the figure of that instrument; as a numeral = 30. ") (immediately before the accent usually בוב , לַרב ; combined

with the *def. art.* לַ , לָ , לַ , as: לְהָאִשָּׁה = לְהַאִּשָּׁה , לְהַאִּשָּׁה = לַגִּיִם = לַגִּיִם בְּחָכָם = כְּחָכָם; before a vowelless י it is punctated לִישַׁרִים, as יָּישַׁרָים; with sf. לָּדְּ , לְּדָּ , יִבְּרָ , יִבְּרָ , יִבְּרָ , יִבְּרָ , יִבְּרָ , יִבְּרָ מול לָבֶן, לָּ, לָּבֶם יְלָנְוּ ; לָבָּה and , לָהֶן , לָהֶן , poet. יָבֶנָה , לָהֶ ; לָבֶנָה ולָבָּה, בְּהֵנָה prep. 1) to, towards רָבֶר לִּ־ to give to Gen 1,39; דָבֶּר לִּ to speak to 28,15; 🛗 📆 to go to 1S 10,26; בוֹא לִי־ to come to Is. 59,20; לְבֶב לִי to come near to Jb. 33,22; שָאוּ לַשְּׁמֵוִם עִיגִיכֶם lift up your eyes towards the heavens Is.51,6.— 2) for לָכַח אָשָׁה לָ־ to take a wife for Gen.24,4; בְּיוֹין food for his father לאַבְיי לַדְרַךְּ for the journey 45,25; מוֹב לִאָרָם good for man Ec.6,12; - DD1 to fight for Ex.14,14; ליב לי to contend for Jud.6,31; הַּעְתִיר לִי to entreat for Ex 10,17.— 3) into (of a change) ... נֵיבֶן יָיָ אֶלהִים אֶת הַצֵּלֶע... and the Lord God made the جَوْسِה rib... into a woman Gen. 2, 22; hence לַבַּךְ לִי to turn into Ps.66, 6; בְיה to be turned into, to become Lam.1,2; ניהי האדם לנפש and the man became a living soul Gen.2,7; sometimes יֹן הַיָּה to become as: וְהוֹא הָיָה רָאֶבֶן and he became as a stone 1S.25,37; with הָיָה implied: בַּת עַמָּי לִאַבְוָר the daughter of my people is [become] cruel Lam.4,3; בַּל ראשׁ לָחַלִי the whole head is [become] sick Is.1,5; after a verb of division: into בַּרֵת לִשְׁנֵיִם to cut into two [parts] Jer.34,18; ... מֵרהַעָם and he divided the people... into two bands Gen.32, 8.— 4) at לואת יַחָרַד לִבְּי at this my heart trembleth Jb.37,1; לַשֶּׁבֶע ? at the hearing of the און ישַמעוּ לִי ear they obey me Ps.18,45.- 5) by, of הוא לָבַדוֹ יִעְשֶה לַבֶם this only may be prepared by you Ex.12,16; when it was בַּאַשֶּׁר נְשְׁמַע לְסַנְבַלַם heard by Sanballat Neh.6,1; הַרָה to conceive by one Gen.38,18; לאיש אַשֶּׁר אֵלֶה לוֹ אָנֹכִי הַרָּה by the man, whose these are, I am with child v. 25; בֶּעָתַר לָהֶם he is entreated of (by) them, i. e. he listens to their prayers Is.19,22;

psalm of (or by) David Ps.3,1 etc.; תְּבָּיָה רָמִישֶׁה a prayer of Moses 90,1: דָּבָרֵי הַיָּמִים לְּמַרָבִי the book of the chronicles ישראל of the kings of Israel 1K. 15, 31; for the כִּי יוֹם בֹוְיָ... עַל־כָּר גָאָה וָרָם day of the Lord... shall be upon every one that is proud and lofty Is.2,12; לְחַיֵּי נַתְּ of Noah's life Gen. 7,11; בַּאֶרֶר לַחֹדֶשׁ on the first day of the month 8,13; הַשַּׂבַע לֵעָשִׁיר the abundance of the rich man Ec. 5, 11; מַעַם לַצַּרִיק better is the little of the righteous man (i. e. a little that the righteous man hath is better) Ps.37, 16. — 6) by, with (instrumental) to see with the eye Ez. with (by) our לִלְשוֹגֵנוּ גַגִּבְּיר (by) tongue will we prevail Ps.12,6 .--7) within, in, at (of time) לְשָׁלשֶׁת within three days Ezr.10,8, once in three אַחַת לִשַּׁלשׁ שַׁנִים years 1K.10,22; לִימִים עוֹר שָׁבַעָה in yet seven days Gen.7,4.- 8) distributively: each, every, by לבָקר Jer.21,12, pl. לבָקרים Jb.7,18 every morning; לָמָאוֹת וַלַאַלָבִּים by hundreds and by thousands 28.18,4; לְאַחֵר אָחָר one by one, singly Is.27,12. 9) after (of time) after three days Am. לְשָׁלשֵׁת יַמִים 4,4; לִשִׁנְתַוִם יַמִים after two years 28.13,23.— 10) to, until בַּקְצִיר to the harvest Am.4,7; ישוח until the morning Deut.16,4.- 11) to, even to, until לָבָלִי הֹק even to no measure, i. e. without measure

Is.5,14; לְאִין שָאַרִית even to no remnant, i. e. until there would be no remnant Ezr.9,14; בֹהַנִים רִם לְמֵאָה וְגֶשְׂרִים priests to [the number of] a hundred and twenty 2Chr.5,12; of degree: even x5 there shall not יַעַבר עַלָּיו לְכֹל דָּבֶר be imposed upon him even anything, i. e. he shall not be charged with any business whatsoever Deut.24,5. — 11) concerning, of, about את הַתּוֹרָה לְבָל נָגַע this is the law concerning every manner of plague Lev.14,54; 기울다! it shall be related of the Lord to the [future] generation Ps.22,31; ... שַאַל לִשְלוֹם to ask concerning the well-being of... 2S. וו,ק.— 12) in ניגבל... לעשר ולחַכְמָה יוֹ and he became greater... in riches and in wisdom 1K.10,23; וַקנים older in days Jb.32,4. — 13) inf. with 5 has the meaning of the English inf. with 'to', 'in order to': בְּא לָרָאוֹת he came to see Ps.41,7; קַמְתִי אֲנִי לִפְתוֹחַ I rose up in order to open Cant.5,5; בַּחָם שת bread to eat Gen.28,20; עת התקב a time to bring forth Ec. 3,2; in the negative the 5 of the inf. is joined to the negative particle בְּלְתִּי , as: בְּלְתִּי to go, בְּלְתִּי not to go R.3,10; preceded by inf. with ל expresses action about to take place or necessary to take place: נוהי השמש לבא and the sun was about to go down and che נֵיהִי הַשֶּׁצֵר לָסָגרׁ and che gate was to be shut (i. e. it was

about time to shut it) Jos. 2, 5; and No shall be ונא תַהוָה לִהבַקע to be (i. e. must be) rent asunder Ez. 30, 16; sometimes with omission of Time in the same sense: עוֹד הַיּוֹם בָּנֹב לַעֵמֹד yet this day he must remain at Nob Is. 10,32.— 14) is often added after verbs to signify action for one's own advantage, for oneself: בַּרַּילָהָ get thee out (prop. go for thyself) Gen.12,1; אָבוּ לָבֶם פּה abide ye here 22,5; בַּתִים לֹא וִשְׁבוּ בְמוֹ houses which none inhabit [for themselves] Jb.15,28; רְמָרַי לְּצָבָי my beloved, be thou [for thyself] like a roe Cant.2,17; הַּמְלֵאָה לָה which is full Am.2,13.— 15) 5 frequently forms adverbs and prepositions of words of other parts of speech: לָבַטַּח securely, לַעָּבֶע to satiety, לַאַם gently, בָּצֶּבֶק rightly, לְכַלֵּה completely, fully, to meet, etc.— 16) מול as sign of the accusative case (after the manner of the Chaldee): they slew Abner 2S. 3,30 (= אָת אַבנֵר (אֶת אַבנֵר); so also לְיִרְמִיָרָהוּ for אָת־יִרְמִיְהוּ Jer.40,2.

רוֹ (ל. 1) prep. signifying: a) the dative case אָבֶרוּ לִי tell me Dan. 2,9; אוֹ לבּיִתָה אַוֹל he went to his house 2,17.b) the genitive case לְישִׁרָאוֹ a king of Israel Ezr.5,11, אַדָר אַרָר יִבְּח אַדְר יִבְּח אַדְר יִבְּח אַדְר וֹ לִיבָּח אַדְר וֹ וֹ הַלְבָה לִיבַח אַדְר וֹ לִיבָּח אַדְר וֹ לִיבָּח אַדְר וֹ בַּרְי בִּי יִבְּח אַדְר וֹ בִּי יִבְּח אַדְר וֹ בִּי the third day of the month of Adar 6,15. c) the accusative case בִּיבָא לְדְנִיאֵל רַבִּי the king made Daniel great Dan.

2,48.— 2) joined to the fut. of איָה (to be) it forms the subjunctive mood: אָהָה אָה blessed be Dan.2,20; אָה דִי לַהָּה what should be v. 29.

(35 times 815, 3 times 15) adv. ו) not אַבְּבָּא he found not Gen. 2,20; לא האכל ממנו thou shalt not eat of it v. 17; sometimes interrogatively (like \$77, which see below) Jer.49,9; Jb. 2, 10.-2) no, nay לא אַרנִי nay, my lord Gen.23.11.-3) coupled with nouns and adjectives 85 negatives their meanings: לא־אַל no-god, i. e. an idol Deut.32,21; לא־עַם no-people, i. e. an unworthy people ib.; not wise, i. e. foolish Deut. 32,6; לא־חַסִיר not pious, i. e. ungodly Ps.43,1.- 4) rarely as a noun: nothing בִּייהֶם לא for now ye are nothing Jb.6,21.-5) with ☐ interrogative 85 expresses a question in a negative form: הַלוֹא אָם הַיִּטִיב שָאָת if thou doest well, shalt thou not be accepted? Gen.4,7; הַרֹא צְּבֶּר־יִייִי said he not unto me? 20,5; sometimes signifies: lo! behold! (like הָנָץ מָפָּף וָהָלְאָה (הַן, הָנָּה בְּהַצִּי io! the arrow is beyond thee הַלֹאִרהַם פָתוּבִים עַל מַבֶּר (28.15.35 behold! they are written in the book of the chronicles 2K.15,36.- 6) with prepositions: a) אֹדְבָּ without מְבֵא without money Is.55,1; בְּבָּתוֹב without [doing] as it was written 2Chr. לא 28.18,12 Kri for ל.

אָלָ, הֹלְ Ch. (= Heb. בּה) adv. 1) not Dan.2,5; אָלָה is it not? behold! (=Heb. בּהְלָה) Dan.3,24;4,27. – 2) as a noun; הַלְּהָה as nothing Dan.4,32.

ילא דְבָּר pr. n. a place in Gilead 28.17,27 = יוֹן 19.4.

ילָאָה (fat. בּיִלְאוֹ (מְצֵאׁ fat. מְנִילְאוֹ לִמְצֹאׁ to be wearied, exhausted נוֹלָאוֹ לְמִצֹאׁ וּבְּלֵילְאוֹ they were wearied to find the door Gen.19,11; קְּיְאָה וֹלְיִהְ בְּרָ אִילִיךְּ וֹלְיִיהְ וְּבְיִּא אָלִיךְ זְּבְיִּ לְּבָּלְ אַלְּיִרְ בְּבָא אָלִיךְ זְּבְיִּ לְּבָּלְ אַלְּיִיהְ בְּבַא אָלִיךְ בְּיִּבְּלְ but now it is come upon thee, thou art wearied v. 6.

Niph. איף בול 1) to tire oneself, to be tired, weary, exhausted אַרָּבְית תְּנִיף מְּבִית תְּנִיף מְבִית בְּבִית תְּנִיף מְבִית תְּנִיף מְבִית בְּבִית תְּנִיף מִבְּיִתְּה וֹנְיִבְּיִה didst thou send down, O God whereby thou didst strengthen thy heritage, when it was weary Ps.68,10; בְּבִיתְי נְשׁא I am weary

to bear Is.1,14 (comp. Jer.20,9); with ב: אָרָה בְּרָבׁ עֲצְהָוֹף thou art wearied with the multitude of thy counsels Is.47,13; לְמִרוֹּ נִילְאוֹ לִשְׁרָבׁ וַבְּבִּרְשָׁקְר וַעֲוֹה נִילְאוֹ they have taught their tongue to speak lies, and weary themselves to commit iniquity Jer.9,4.— 2) to have an aversion, to loathe וְנִלְאוֹ מוֹם מִן־הַוֹּאוֹ and the Egyptians shall loathe to drink of the water of the river Ex 7,18.

Hiph. הַּלְּמָת (f. הָּלְּמָת Ez.24,12 for הַלְּמָת ; inf. הַלְּמָת ) to make weary, to exhaust, to make impatient יְהָלְמָנ now he hath made me weary Jb.16,7;ק now he hath made me weary Jb.16,7;ק מְתְּלְמָנְ מִלְּמָרְ מִלְּמָרְ מִלְּמָרְ מִלְּמִרְ מִלְּמָרְ מִלְּמִרְ מִלְּמִרְ מִלְּמִרְ מִלְּמִרְ מִלְּמִרְ מִלְּמִר מְלָּמְרְ מִבְּעִים מְבֶּם מִּרְם לִּבְּי תִּלְאוֹ גַּם מָתִרְאָלְרְ מִנְשִׁים כִּי תַלְאוֹ גַּם מָתְרְאֶלְרְ is it too little for you to weary men, that ye will weary also my God ? Is.7,13.

רְאָבְיּה n. Leah, the elder daughter of Laban and wife of Jacob Gen. 29,16.

ילָפּט (בּיני) 1) to wrap around, to cover, to muffle אָני מְּלֵבְּ בְּאֵלֵבְּ the king covered his face 2S. 19,5; for מַצַּ לְּאֵלֵבְ לָאֵל Jb.15,6 see under מַאַ מַ. מַאַר adv. softly, gently (see מַאַ).

באם ביל, which see.

לאכָר (to perform, to make, to minister, whence קּבְאַבָּה, אַבְאַבָּה.

pr. n. m. Num.3,24.

in Ar. to unite to gather to gether.

באקי (sf. אָשְיּי a. אָדְיּאָר וּבּ.51,4; pl. בּאָקי ) prop. union, hence: a people, a nation Gen.25,23; Is. 17,12, etc.

אַכִּים pr. n. an Arabian tribe Gen. 25,3.

ּ לָבַר from לֶב"; לָבַב , sf. לָבָי, קּבָּר, pl. לְבַּבֹּ , sf. (c. בָּבַב , sf. ּלְבָבוֹת pl, לְבַבְּנָם , לְבָבְּוֹ 1Chr.28,9, with sf. once לָבָבֶּוֶהָן? Neh.2,8 as if from pl. בָּבָים m. 1) heart in the widest sense, hence: a) the heart as organ of the body 2S.18,14; Ps.45,6; of the soul: בָּלָה שָׁאָרָי וּלְבָבִי my flesh and my heart (i. e. s.ul) faileth Ps.73,26; hence: אָל לִבָּהְ upon thy heart, i. e. upon thee Ex.9,14. b) the heart as the seat of the feelings and of vital strength: to love with all the heart Deut.6,5; אָין אָתִי thy heart is not with me (i. e. thou lovest me not) Jud.16,15; שַׂנֹא בָּלֶב to hate in the heart Lev.19,17; וֹבַבָּל יְבוֹ bis heart fainted Gen 45, 26; D27 8331 their heart failed 42,28; לְבִי עַזְבַנִי my heart (i. e. courage) hath forsaken me Ps.40,13; בה הלבב faint-hearted, i. e. having no courage, timid Deut 20,8. c) in reference to character and moral conduct: ם מהור a clean heart Ps.51,12; תַּם" integrity of hear 11.94;

a faithful heart Neh.9,8; עקש a perverse heart Ps. 101, 4; בולב בולב with a double heart, i. e. insincerely Ps. 12,3 and its contrary בלא לָב נוֹלָב without a double heart, i. e. sincerely 1Chr. 12,33; an unfeeling heart is called בוֹאָ בֹּלֵי a heart of stone Ez.11,19 or לב ערל uncircumcised heart Lev.26,41; further: 그렇듯 크렛 stoutness of heart Is.9,8 and בַּב לָב מות largeness of heart Pr 21,4 signify haughtiness or pride; the latter also denotes joy: וְרָחַב לִּבְבָּן and thy heart will be enlarged, i. e. from joy Is.60,5. d) as the seat of will, desire, determination: do all that צַשָּׁה בָּלֹ־אֲשֶׁר בִּלְּבָבֶּה is in thy heart 1S.14,7; בִּי לָהַשָּׁמִיר שׁבְּבְּבְּ but to destroy is [the determination] in his heart Is.10,7; it was in הָיָה עִם־לְּבָבָך לַּקְנוֹת בַּוֹת thy heart (i. e. it was in thy determination) to build a house 1K.8,18; אישׁ כַּלְבַבוֹ a man after his own heart (desire) 1S.13,14. e) as the seat of knowledge, thinking, understanding: נַנָּגָד־כָּה אָתד 125-52 he told her all his heart (i. e. all that he knew) Jud.16,17; write them upon בַּתְבֵם עַל־לּוּחַ לְּבֶּּך the table of thy heart (i. e. preserve them in thy memory) Pr. 3,3; אַבַר בָּלֵב to say in one's heart (i. e. to think) Ec.2,1; הַשִּׁיב בּהַהָּה to lay to heart, i. e. to recall to mind Lam.3,21; accordingly 25 denotes understanding:

ו בַּם לִּי לֵבְכ כְּמוֹבֶם I have understanding as well as you Jb.12,3; hence בְּבָּלֵ בבַח wise of heart Jb. 9,4; 그릇 기르며 void of understanding Pr.7,7; אַנְשֵׁי הַּבֶּב men of heart, i. e. of understanding Jb.34,10; he is mighty in כַּבִּיר כֹּחַ לָּב strength of understanding (of intellect) Jb.36,5; sometimes in the signification of conscience: my heart (conscience) shall not reproach [me] Jb.27,6; וַבְּדָוֵר אֹתוֹ and David's heart (conscience) smote him 2S. to steal one's נַנב לָב (לְבַב)... (בְּבַב) to steal one's heart, i. e. to deceive Gen.31,20 a. 26.-- 2) fig. heart, center, midst בְּלֶב־יָם in the heart (i. e. depth) of the sea Ex.15,8; עַר־לָּב unto the midst of heaven Deut.4,11; הַבְּצִּרֶ בַּבָּי in the midst of the terebinth 2S.18,14; ישָבֵי לֵב that dwell in the midst of them that rise up against me Jer.51,1.

a. בְּבֶל Ch. m. heart (as in Heb.), sf. לְבָה Dan.7,28, לְבָה 4,13.

a. לבה to low, to roar, whence לבה לבא j to low, to roar, whence

ילְבָאוֹת pr. n. a city in Simeon Jos. 15,32; more fully בִּרוֹלְהַ 19,6.

לְבַבּ to envelop, to cover (⇒Ch לְבַבּ יְלְּהָ אָלְנְתְּלְ a. בְּבָּבְ, אַבְּבָּ (Kal not used.)

Niph. בְּבֶב (den. from בְּבָב; fut. נְאָישׁ נָבוּג ) to be intelligent, wise (others: to be haughtv): אָנְישׁ נָבוּג

קבר אָרֶם אָרֶם אָרָם וְעֵיר פָּרָא אָרָם יִיְבָּל Jb.11,12 ace. Eng. Bible: for vain man would be wise, though man be born like a wild ass's colt; Vulgate: the vain man lifteth himself in haughtiness, and thinketh himself born free as a wild ass's colt; Stb.: and a vain man still has the audacity, this wild ass's colt is born again into a man.

Pi. בַבְּלֵינוּ בַבְּלֵינוּ 1) den. from בַּבְּלֵינוּ to ravish the heart, to charm בְּבְלְּתְּנִי בְּאַחֵת מֵעִינֵין thou hast ravished my heart with one of thine eyes Cant.4,9.— 2) den. from הַבְּבֵּבְ בְּעִינֵי and let her make before mine eyes a couple of cakes 2S.13,6.

see בַּבב see בַּבַב.

אָביבָה see לְבִבָּה.

לַבְּה (= לַּהָבָה f. flame; only c. שָׁל the flame of fire Ex.3,2.

לְבֶּה (= בֹּיִי (בֹּיִבְיּה f. heart; sf. קְבָּהְ Ez. 16.30; pl. בִּיבוּ Ps.7,10.

. לְבֹנְה see לְבוֹנְה

ם מושים (sf. לְבוֹשׁים לְּבוֹשׁים a. לְבוֹשׁים (sf. לְבוֹשׁים לִּבוֹשׁים (pl. לְבוֹשׁים m. 1) garment, clothing, attire Jb.24,10; Est.6,9; poet. שוֹח בוּשׁים וֹרְבִיצְבוּ בְּמוֹ לְבוּשׁ and they (all things on the earth as illumined by the morning sun) stand forth as in attire Jb 38,14; fig. of the seales of the crocodile Jb.41.5.—

2) fig. spousals, marriage אַשָּי יִבְּיִם אָבוּרְבִּים שַלּרּלְבוּשׁי שַׁבַּרִים שַלּרּלְבוּשׁי שַׁבַּרִים שַלּרּלְבוּשׁי שַׁבַּרִים שַלּרּלְבוּשׁי שַּבַּרִים שַלּרּלְבוּשׁי שִׁבְּרִים שַלּרּלְבוּשׁי שִׁבְּרֵבִים שַׁבַּרִים שַלּרּלְבוּשׁי שִׁבְּרִים שַׁרִּלְּבִים שַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שַבְּרַבִּים שִּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שִּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים בּרַבִּים בַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שִּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים בַּרַבְּיִבְּיִבְּיִּים שַּבְּרַבִּים שַּבְּרַבִּים בַּבְּרַבִּים בַּבְּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבְּיבִּים בּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבְּיבִּים בּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבְּים בּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבִּים בּרַבְּים בּרַבְּיבִּים בּרִבְּים בּרִבְּים בּרִבְּים בּרַבְּים בּרִבְּים בּרִבְּים בּרַבְּים בּרִבְּים בּרַבְּים בּרִבִּים בּרַבְּים בּרַבְּים בּרִבְּים בּרִבְּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִים בּרִבּים בּרִבְּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִים בּרִיבִּים בּרִבּים בּרִבּים בּרִים בּרִבּים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִישׁיִּים בּרִישׁיִים בּרִּישׁים בּרְּיבּים בּיּיבּים בּיִּים בּרִישׁים בּיּבּים בּיּים בּרִישִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּישׁים בּיבּים בּיבִּישׁים בּיבִּישׁים בּיבִּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישִּים בּיבִּישִּים בּישִּים בּיבִּישִים בּישִּים בּיבּישִים בּיבּישִּים בּיבְּישִּים בּיבּישִּים בּיבְּישִּים בּישִּים ב

for he hateth putting away, saith the Lord, ... and him that covereth his garment (i. e. his marriage) with violence Mal.2,16.

Ch. m. garment Dan.7,9.

אַבְּלֵב to throw down (Kal not used).

Niph. מַבְּלָב (fut. מַבְּלָב) to be thrown down, to fall Hos 4,14;

Pr.10.8 a. 10

m. lion, only pl. לְבִי Ps.57,5; f. לְבָאֹם lionesses, sf. לְבָאֹת Nah.2,13.

אַלְבִיא m. lion Gen.49,9; Num.24,9; f. lioness Jb.4,11.

לְבִיּה (from לְבִיּ for בְּבָּרְ) f. lioness Ez.19,2.

לְבִיבֶה f. cake, pancake; only pl בּבוֹת 28.13,6.

1) to be white, whence בְּבָּרָ (גַּבְּרָ a. בְּבָּרָ (Kal not used).—
2) den. from בְּבָּרָ (fut. 1 pl. בְּבָּרָ ; inf. with 5: בְּבָּרָ to make bricks Gen.11,3; Ex.5,7.

Hiph: רְבְּבְּין (fut. רְבִּבְּיִן; mf. with 5: רְבָּבִין; for 7: בְּבִּין; 1 to make white, hence fig. to purify from sin Dan.11,35.— 2) intr. to be or become white Is.1,18; Ps. 51,9; Jo.1,7.

Hithp. בַּבַבּק fut. בַבּבּקי) to clear oneself, to purify oneself from sin Dan 12,10.

וּלְבֶּלְ (הַּ. הַּבְּבָּה) adj. white Gen.30,35; pl בּהוֹת לְּבָנוֹת לְּבָנוֹת לְּבָנוֹת palish בּהוֹת בְּבָנוֹת בּנוֹת בּנוֹת בּנוֹת palish white Lev.13,39.

II. pr. n 1) Laban, the father-

in-Law of Jacob Gen.24,29.— 2) a place in Arabia Deut.1,1 (perhaps = לָבָה Num.33,20).

ילְבֹן (= בְּלְבוֹן I.) adj. white; only c. בְּן־שָׁנֵים white in his teeth Gen. 49,12.

The pale of the moon (prop. the white, the pale, from [25]) Is.24, 23; Cant.6,10.— 2) pr. n. m. Ezr. 2,45; Neh.7,48.

(pl. לְבְנִים) f. brick, tile (from לְבְנִים), so called from the white clay of which bricks were made) Gen.11,3; Ez.4,1.

I. f. whiteness, clearness, brightness; only c. בְּבְנָה לְבָנַת as the work of bright Sapphire Ex 24,10 (Eng. Bible: as it were the paved work of sapphire stone, evidently taking לְבָנַת as the c. of לְבָנָה).

לבְּנָה II. pr. n. 1) a station of the Israelites in the desert Num.33, 20 (see בְּלָבְּוֹ II. 2).— 2) a city in the plain of Judah Jos.10,29; 2K. 8,22.

m. white poplar Gen.30,37;

a sweet-smelling resin particularly of a white color (from לְבֹיה Ex.30,34;Cant.4,6;sf. בּוֹבָה Lev.2,2.

יַּבְנוֹן pr. n. (in prose always with the art. הֵלְבְנוֹן; with ה loc. לְבָנוֹנְה ; with ה loc. לְבָנוֹנְה ; the great mountain between Palestine and Syria, consisting of

two ridges running parallel from north to south (Lebanon and Anti-Lebanon) Deut.1,7; Jos.9,1; 1K.5,20. It is covered with perpetual snow Jer.18,14, whence its name (יְבֹבְיֹן prop. white mountain, from בָּבְיֹן prop. white mountain, from בָּבִין it abounded in cedars and cypresses, wherefore the forests of these trees, to which בַּבְיֹן and בַּבְּיִבְ מַבְּיִל belonged, were poetically called בְּבִין בַּבְּיִנְ (the glory of Lebanon) Is.35,2; 60,13.

לְבְנִי pr. n. m. Ex.6,17; also as patr. Num.3,21; 26,58.

. שִׁיחר לִבְנָת see לְבִנָת

בוש a. לבוש ; pt. p. לבוש ; וֹתְבִשׁי, f. לְבִשׁי; inf. לָבִשׁי, לָבִשׁי 1) to wrap, to cover, to put on, to dress, to clothe oneself יָלֶבַי and he shall put on his garments Lev.16,24 אַת־ מַּטְטָתִי אָתּר ו בְּהָנִהִי אֵיכָכָה אֵרָבְּשׁנַּה I have put off my coat; how shall I put it on? Cant.5,3; pt. p. קַבִּים ישָנִים clothed with scarlet Pr. 31, 21; with 2: to clothe oneself with, to wear לָבוש מַלְכוּת אֲשֶׁר לָבַשׁ־בּוֹ royal apparel (dress) which the king hath worn Est.6,8; ביום the king hath worn Est.6,8; clothed with linen Ez.9,2; clothed with לְבוּשׁ בַּנָּדִים צוֹאִים filthy garments Zch.3,3.— 2) fig. to be covered with, with accus.: my flesh is clothed לָבשׁ בִּשְׁרִי רִמְּה with worms Jb.7,5; רְּנַתְ יָנָ לָבְשָׁה the spirit of the Lord clothed (came upon) Gideon Jud. 6,34; הַּדָר לָבָשָׁת thou art clothed with splendor and majesty Ps.104,1; אָדֶק לְּבַשְׁתִּי וַיִּלְבָּשִׁנִי I put on righteousness, and it clothed me Jb.29,14; לָבִשׁוּ כָּרִים הַצֹּאוֹ the pastures are clothed with flocks Ps.65,14; בַּשׁ קַלְבָה בְּמַדוֹ and he clothed himself with cursing as with his garment Ps.109,18; וְנָשִׁיא !! מולבש שְׁמַמָה and the prince shall be clothed with desolation Ez.7, 27; pt. p. לְבָשׁ הַרְגִים covered with those that are slain Is.14,19 (Eng. Bible: as the raiment of those that are slain, taking לָבָשׁ as a noun).

Pu. לְבֵּשׁ (pt. מְלְבָּשׁ) to be clothed, with accus.: מְלְבָּשִׁים בְּנָרִים clothed in their garments 1K.22,10; 2Chr. 18,9.

Hiph. הַלְבִּישׁ (fut. יַלְבִּישׁ ; pt. מֵלְבִישׁ; inf. מַלְבִישׁ) to clothe, with accus.: וַהַלְבִישׁ אֹתִךְ מַחַלְצוֹת and I clothe thee with festive garments Zch.3,4; קַרָעִים תַּלְבִּישׁ sleepiness clotheth a man in rags Pr.23,21; with accus. of garment and על of the member: to put upon וָאָת ערת נְּדָיִי הָעִזִּים הַלְבִּישָׁה עַלּדָיִו וְעַל חֶלְקַת צַּנָּארָיוּ and the skins of the kids she put upon his hands and upon the smooth of his neck Gen.27,16; fig. he hath clothed הַלְבִּישֵׁנִי בְּגַהִי־יָשֵׁע me with the garments of salvation Is.61,10; אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוּת I clothe (cover) the heavens with blackness 50,3; הַתְּלְבִישׁ צַּוְאָרוֹ רַעְבֶּיה hast thou clothed his neck with a rolling mane? Jb.39,19 (Eng. Bible: with thunder; Vulgate with neighing).

בּיבׁ Ch. to put on (a garment)
Dan.5,7.

Aph wais to clothe, with of the person Dan 5,29.

ל (from לנג m. a measure for liquids Lev.4,10 (12th part of a וְהַיִּן).

י in Ar. to be deep, whence אל pr. n. Lod, a town in Benjamin Ez.2,33; 1Chr.8,12 (= Lydda).

לְּדְבָּר pr. n. a place in Gilead Jos 13,26; perhaps = לֹאִידָבָר 2S.17,27.

יָלֵר see לֶנֶת, לֵדָה

רה Ch. = אלַ, which see.

Deut.3,11 for אל, which see.

to burn. (לאב (ב)

קּבְּבְּהְ f. flame Is.4,5; pl. לְּבְבָּה fire of flames Ps.105,32; c. לְבָבוֹת שׁיִּא flames of fire (fig. of lightning) 29,7.

ים איים pr. n. pl. a people descended

from Mizraim Gen.10,13 (= לובָים Lybians).

לְהֶּבֶּת f. 1) flame Ez.21,3.— 2) glittering point or blade of a spear 18.17,7.

Ar. to study diligently, hence: to think, to meditate (Ges. and Fuerst).

בּהָב m. study, thinking, meditation לְהַג הַּרְבָה יְנִיעַת בָּשְר much study is a weariness of the flesh Ec. 12,12 (acc. Stb. בְּבָר יִנִי מִ בֹּשְר from בְּבָר, supine of בְּבָּר וֹ, וֹיִנְיִם בְּעָר.

קרה pr. n. m. 1Chr.4,2.

לְרֵבּה (fut. יְלְהֶה, ap. הַבְּי) to be exhausted, to faint; only ap. f. אָרֶץ מִצְרוַם... מִבְּגִי הַרְעָב מוֹלְ מִצְרוַם... מִבְּגִי הַרְעָב and the land of Egypt... fainted by reason of the famine Gen.47,13.

לתה to be foolish or mad (Kal not used).

בּקְבֶּים I (pt. בְּהַלְּי, pl. קּוֹרָ ) to burn, to flame משׁ להֵשׁי flaming fire Ps. 104,4; fig. of men: אָשִׁבְּבָה לֹהֲשִׁים I lie among those that send out flames, even among men, whose etc. Ps.57,5.

Pi אָהָ (fut. בְּלַהָם) 1) to make burn, to set on fire, to kindle בּלְהָבָה הְּלַהֵם הָּרִים בְּלִהְבָּה הַלְהַם בְּלִהְבָּה מְּלַבְּה מָבְּלָבְּה מִבְּלִבְּה מִשְּבִיב (83,15; מַּבְּבְּה מְּלְבִּיב מְּלָבְים and it hath set him on fire round about Is.

נְבָבָה בָּלְיִעֵּצִי הַשְּׁהֶה נְלְרִעִצִי הַשְּׁהָה לְהַבְּה בְּעָצִים נְשְׁצִים the flame burned up the wicked Ps.106,18.

וו (בְּיִם H. (ב לוֹם) to wrap, to cover, to hide, whence רְבָּיִם II.

לְחַמֵּ (from לְחֵם I.) m. flame, glitter בּקרָם the flaming sword Gen. 3,24.

יק (from להט II.) m. pl. secret or magic arts, enchantments, with sf. בְּלַבְּטִיהָם Ex.7,11.

acc. Fuerst in Ar. to speak softly, to whisper (Kal not used)

Hithp. הַהְרָהִי (pt. pt. pt. בְּרָבְי בְּרָהְי to be gently spoken בְּרָהְי בְּרָהְי the words of a slanderer appear gentle Pr.18,8 a. 26,22 (Vulgate: appear artless; Ges. are as dainty morsels; Eng. Bible: are as wounds, following Rashi according to whom בְּרָב is transposed from בַּרָב to strike).

מלי adv. therefore R.1,13 (see also under תון I.).

Ch. adv. 1) therefore Dan.2,6.—
2) but Ezr.5,12; Dan.2,30.— 3) except Dan.2,11; 3,28; 6,8.

(prob. a transposition from הַבְּלִאִים) f. assembly, company; only c. בְּבָלִאִים the company of the prophets 1S.19,20.

לא וָבֶר see לוֹ דְבָר.

a. with conf. if, if yet noting it ז אוֹתָם לא הַרַנְתִּי אַתְבֶּב if ye had saved them alive, I would not slay you Jud.8,19; ולו צָּיֹבֶר שׁקַל even if I עַל כַּבַּי אָלֵף כָּסַף לא... should have weighed out on my hands a thousand shekels, yet would I not... 28.18,12; לוֹּ שָׁבֶּעָנִי if thou wouldst only hear me Gen.23,13; יוֹסָר וֹשֹׁמְמֵנוּ יוֹסֵף if yet Joseph should hate us Gen. 50,15.-2) Oh if! Oh that! would that! Oh that my people לוּ עַמִי שׁמֵעַ לְּיּ had hearkened unto me! Ps.81, 14; לוֹ קַרַעִתְּ שָׁמֵים Oh that thou wouldst rend the heavens! Is. 63,19; לו מַתְנוּ would that we had died! Num.14,2; sometimes as merely concessive: לוֹ וָהִי בִּוּבְּהֶה let it be according to thy word Gen.30,34.

see אל.

815 see 15.

לְּבְים (בּים קּלְּבְים (בְּים gent. pl. Lybyans 2Chr.12,3; Nah.3,9; also לְבָים Dan. 11,43.

לינו (ילי אוֹלִי, מָּר הֹּלִי) 1) to bind around, to wreathe, whence אוֹלְיבָּר בּי לְּיִבְּר לִיבְּר לִיבְר לִיבְּר לִיבְּר לִיבְר לִיבְּר לִיבְר לִיבְּר לִיבְּר לִיבְר לִיבְר לִיבְּר לִּיבְּי לִיבְּי לִיבְּי לִיבְּר לִיבְּי לִיבְּי לִיבְּי לִיבְּי לִיבְּי לִּים לְּי לִיבְּי לִיבְּי לִּים לְּים לִּים לְּים לְּים לְּים לְּים לְּים בְּיִּים לִים לְּיִי בְּיִי לְּים לְּים לִּים לְּיִים לְּיִים לְּים לִּים לִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִּים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְּיִים לְייִים לְייִים לְייִים לְייִים לְייִים לְּיִים לְּיִים לְייִים לְּיִים לְּיים לְייִים לְייִּים לְייִים לְּיים לְייִים לְייִים לְייִים לְּיים לְּיים לְּיים לְּיים לְיים לְּיים לְּיים לְיים לְּיים לְייִים לְּיים לְּיים לְּיים לְיים לְּיים לְיים לְּיים לְייִים לְייִים לְּיים לְייִים לְּיים לְּיים לְּיים לְּיים לְיים לְּיים לְּיים לְ

Niph. בְּלֵיהָה (fut. יְלֵּלֶהְה to he joined, to attach oneself, with אָל , עָּט , אָל this time will my husband be joined unto me Gen.29,34; בַּמַשְׁי נְּלְיָה שְׁיִם בַּעַם בּעַם אַנְרָבְּה אַשְׁי אַבִּי בּעַם אַנְרָבְּה אַשְּׁים Assur also is joined with them Ps.83,9; וְבְלֵּוֹלְ עָבֶיך and they shall be joined unto thee Num.18,4.

Hiph. דְּלְיָהְ (fut. יֵלֵיהָה; pt. יְלַיָּהְ (fut. יֵלֵיהָה; pt. יְלַיִּהְ נוֹיָם (fut. יַלֵּיהָר, pt. יְלַיִּהְ נוֹיִם (fut. יַלִּיהָר, pt. יְלַיִּהְ מְּתִיּהְ מִּהְיִּהְ מִּתְּיִם and thou shalt lend unto many nations Deut.28,12; אָם בָּקָר if thou lend money to my people Ex.22,24; pt. מַלְיָה מִי מִרְיָה one who lendeth, a lender Is.24,2; הוֹיִה יְאִישׁ בַּלְיָה the borrower is servant to the lender Pr.22,7. לּוֹיָן (fut. יִבְיִין to bend, to turn

1. (fut. לְּדְּ) to bend, to turn away אַל־דְיֻוּנְ מֵשְינִיף let them not turn away from thine eyes Pr. 3,21.

Niph. ii בְּלוּן (pt. נְלוּן, c. נִלוּן, pl. בְלוּןים prop. to be turned away.

אence: to be perverted, perverse, wicked יְבְּלֵין דְּבֶּלֵין perverse in his ways Pr. 14, 2; בְּלִיוֹים בְּבַעִּילִרְתָם perverse in their ways 2,15; pt. as a noun: עשֵׁק וְבָּלִין oppression and perverseness Is 30,12.

Hiph. וְלְיִה (fut. יבְּיוֹ t turn away, to depart מָעִינֶיך them not depart from thine eyes Pr.4,21.

II. m. hazel (others: almond-tree) Gen.30,37.

HI. pr. n. 1) ancient city of the Canaanites, later called בית אל Gen.28,19; Jud.1,23; with הוא ליים Gen.35,6.— 2) another city founded by an inhabitant of the former Jud.1,26.

Ar. to shine, to glitter, hence: to be polished, smooth (an assumed root for rate).

לות (pl. חותה, חותה) m. 1) table, tablet, plate of stone or metal Ex.24,12; 1K.7,36; of the tables of the decalogue: חותה בבור לוחת בבור לוחת בערים ליות בערים ליותה ביותה ליותה בערים בערים ליותה בערים בע

ארתי pr. n. a city in Moab Is.5,15.

(with art. הַלּוֹחֵשׁ) pr n. m. Neh.3,12. Hiph. בּלֵים (fut. יְלִים, ap. בּלֵים, to cover, to wrap, with בְּבּרָהָּהְיָּם וּשְׁלִי בְּאַבּרָהְאָּ וּשְׁלִי בְּאַבְּרָהְאָּ he wrapped his face in his mantle 1K.19,13.

I. m. covering, veil הַלִּים הַלּים the veil, which coverth all the people Is.25,7.

לוֹט II. pr. n. Lot, the son of Haran, Abraham's brother Gen.12,5, the ancestor of the Ammonites and Moabites 19,37 a. 38, who are therefore called בָּנֵי לִוֹט (the children of Lot) Deut.2,9; Ps.83,9.

יבון pr. n. a son of Seir Gen. 36,20.

בוי pr. n. Levi, a son of Jacob by Leah Gen.29,34, the head of the tribe of that name, which was set apart for the sacred service Num. chap. 3; patr. ילוים, pl. קויים, לויים לויים, לויים לויים, לויים לויים, לויים לויים לויים.

6,16. (ch. patr. Levite, pl. 8117, Ezr.

לְּוְיָה (from לְּוָה ) wreath, garland a garland of grace Pr.1,9.

 Jb.40,25; as a symbol of Egypt Ps. 74,14.— 3) sea-monster Ps. 104,26.

לול (redupl. from לְּנָה m. winding stairs, only pl. לוֹלִים K.6,8.

לולי, לולים (ב' a. א') conj. if not were it not, unless; coupled with pret. לוֹלֵי אֱלֹהֵי אֲבִי... הַנָה לִי unless the God of my father... had been with me Gen.31,42; with fut. לוֹלֵי were it not that I בַעַם אוֹנֵב אַגוּר feared the wrath of the enemy Deut. 32, 27; with pt. לוֹלֵי פָּנִי עבי נשא יהושָׁבְּט... אַנִי נשָא were it not that I regard the presence of Jehoshaphat 2K.3,14; the apodosis usually takes בי או surely then, כִּי לוֹלֵא דַבַּרְתַּ כִּי אָז :surely now עַתָּה unless thou מַהַבֹּקֵר נַעַרָה הַעָם hadst spoken, surely then in the morning the people had gone up לוֹלֵא הָתְמַהְמָהְנוּ כִּי עַתָּה בּצֹּג.28.2 ישבנו זֶה פַּעַקוִם if we had not lingered, surely now we had returned the second time Gen.43,10.

לוֹלֵי see לוּלָאוֹת.

לוֹלָא see לֹּוּלֵי.

f. knot, loop, noose; only pl. f Ex.26,5; e. לְּלְשׁׁר v. 4.

לרן (from לְּנָהְ ; pret. לְּנָהְ for לְּנָהְ for לְּנָהְ לֵּנָהְ Zeh.5,4, 1 pl. לְּנָהְ for לְּנָהְ Jud.19,13; fut. לְנָגִּוֹ ap. לְנָגִּוֹ , ^ or poet. לְנָגִּוֹ , f. לְנֵבְּיִ , אוֹ בְּיִלְיִן , לִנְנִי , הַבּין , pl. בְּיִבִּין , pl. בִּיבִּין , pl. בִיבוּ Neh. 13,21; imp. לְלִוּ , pl. לִינָוֹ , inf. לִין , with , לִלִוּן , לֵלִוּן , לִיוֹן , prop. to

adhere, to abide, hence: 1) to remain over night, to pass the night, to lodge הַוֹשׁ בִּיתראָבִיךְ מָקוֹם is there room in thy father's house for us to lodge in? lodge לִינוּ פה הַלֵילָה lodge here this night Num.22,8; וְלֵנוֹ וִ and let us remain over night Jud.19,13; of a thing kept over night: וְלֹאֹדְיָלִין חָלֶב־חַגִּי עַד־בַּאָר neither shall the fat of my sacrifice remain until the morning Ex.23,18; so also לא־תְּלִין פִּעְלַת the wages of שָׁכִיר אָתִּדְּ עַד־בֹּקֵר the hireling shall not remain with thee all night until the morning Lev.19,13; fig. בָּעָרֶב יָרָין בֶּּבָי at evening weeping may come in to lodge, but in the morning there is joy Ps. 30, 6; poet. of the dew: מַל יָרָין בָּקְצִירָי the dew lay all night upon my branch Jb.29,19.— 2) to abide, to dwell, to remain, to continue his soul shall נַפְשׁוֹ בָטוֹב חַלִין abide in good Ps 25,13; fig. בַּצַנְאַרוֹ in his (the crocodile's) neck abideth strength Jb.41,14; righteousness dwelled צֶּבֶק יָלִין בָּה therein Is.1,21; אָתִּי מָשׁוּנְתִי mine error remaineth with myself Jb.19.4.

Hiph. הַלִּין (fut. same as Kal יָבִין) to let remain יָבִין how long wilt thou let thy wicked thoughts remain with thee? Jer.4,14.

Hithp. נְהָלִינֵן (fut. נְהָלִינֵן) to

abide, to stay בְּצֵל שַׁבֵּי וָתְלוֹנְן he shall abide under the shadow of the Almighty Ps.91,1; בֶּלֶע וִשְׁכֹּן he dwelleth and abideth on the rock Jb.39,28.

II. acc. Fuerst: to hum, to murmur (Kal not used).

Niph. נְלֵּין (fut. יֵלֵין) to mutter. to murmur, to complain, with יַצֵּל against Ex.16,2; Num.14,2; 17,6.

לוּעֵל; 3 pi. יְלֵיע; fut. יְלֵיע; fut. יְלֵיע; fut. יְלֵיע; fut. יְלֵיע; fut. יְלֵיע; fut. יְלֵיע; fut אין they shall drink, and they shall swallow down Ob.16.—
2) fig. to speak rashly מוֹלָשׁ אָדָם it is a snare to a man who speaketh rashly of that which is holy Pr.20,25; intr. to be rash יַלְינִי לְינוֹ my words are rash Jb.6,3 (Eng. Bible: my words are swallowed up).

לוץ (pret. ץבְּ, 2 בְּצְבָּ ; fut. ץבִי; pt. אָבְי, pt. לְצִים to mock, to deride, to scorn אָם־הָבָּהְ וְבַצְהָּ וְבַצְהָּ וְבַצְהָ וֹלְצִים if thou scornest, thou alone shalt bear it Pr.9.12; אָבִיּיִבֶּל נְיִנִיץ

Pi. ליצין (pt. לֹצִיץ) to mock; only pt. pl. ליצים mockers Hos.7,5.

Hithp. הְּתְלוֹצְין to be a mocker be ye not mockers Is.28,22...

וֹלְנִישׁ (fut. יָלְשׁ ש. מָּ. יָלִישׁ ; imp. f. יְלְשׁׁיּה ; pt. f. pl. יְלִישׁׁי ; to knead מְלִישׁׁי בְּצִק עַד וְּוְמְצָהוֹ after kneading the dough until it be leavened Hos.7,4; לוּשִׁי וְעָשִׁי עְנוֹת knead it and make cakes Gen.18,6; הַקַח וַהְּלָשׁ and she took flour, and kneaded it 1S.28,24.

וו לוש II. pr. n. Ktib 28.3,15 for אוביים which see.

לְוַתְּ Ch. prep. by, with לְוַתְּ from with thee Ezr.4,12.

. הַלָּוֹ see לָוֹ

לוה (= ולוה to bend, whence לוה

יָּלְנֶה, with art. לְנָה, see יְּבָה, see יְּבָה

, with art. בַּלְוּר, see בַּלְוּר, אוֹלְ , see בַּלְוּרָ.

לְּזְוּת (c. לְּזִוּת) f. perverseness לְזִוּת מְּבְּתִים perverse of lips Pr 4,24.

קלים (pl. בְּחִים adj. moist, fresh, green קוֹם מין וּהְבְּשׁהָי עִין בֹּח I have dried up the green tree Ez.17,24; עַנְבִים וִיבִשִּׁים moist (fresh) grapes, or dried Num. 6,3; יְתָרִים בַחִים fresh (i. e. new) cords Jud.16,7.

מֹלֵת m. freshness, vigor; only sf. מֹלוֹת (for בֹּחֹת) Deut.34,7.

מהל to be moist, whence הל, הל, and acc. Stb. also לחל chin, jaw-bone, as receptacle of the saliva.

קרום (m. 1) food, meat יְיִמְבוֹר שָׁלִים and he shall rain upon them with his food (i. e. with what shall be the food of the wicked, fire and brimstone) Jb. 20,23.— 2) flesh, body Zph.1,17, where בְּחָבְּם for הַחָּבָּח.

ההל (בחה) to be moist, fresh.

לְחִינִם (מְּחָנִים, sf. יְחְנִינִם, du. בְּיִרְנִים, לְּחִינִם, sf. יְחְנִינִם, לַּחִינִם, sf. יְחְנִינִּם, לְּחִינִם, sf. יִחְנִינִּם, f. 1) jaw-bone Jud.15,15; Is.30,28.— 2) cheek Cant.5,13; Lam 1,2; דְּכָּה עַלִייִי לְחִיי סְרִינִי לְחִיי סִינְי לְחִיי לְחִיי לְחִיי לְחִיי לִחִי לְחִיי לִחִיי לִחִיי לִחִיי לִחִי לִחִיי לִחִיי לִחִיי לִחִיי לִחִיי לִחִיי לִחִיי לַחְיי לְחִיי לִחְיי לִחִיי לִחְיי לִחְיי לִחִיי לִחְיי לִחִיי לִחְיי לִחִיי לִחִיי לִחִיי לִחִיי לִחְיי לְחִיי לְחִיי לְחִיי לְחִיי לְחִיי לִחְיי לְחִיי לְחִיי לִחְיי לְחִיי לְחִי לְחִיי לְּחִיי לְחִיי לְחִיי לְחִיי לְחִיי לְחִיי לְּחִיי לְחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְּחִי לְּחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְּחִיי לְּיי לְּחִיי לְּחִיי לְּיי לְּחִיי לְּחִיי לְּיִי לְּחִי לְּיִי לְּחִיי לְיִי לְּחְי לְּיי לְּחִיי לְיי לְּחִיי לְּיי לְּחִיי לְּיי לְּיי לְּחִיי לְּיי לְּחִיי לְּיי לְּחִיי לְּיי לְּיי לְּיי לְייִי לְּיי לְייי לְּיי לְייי לְּיי לְּיי לְּיי לְייי לְּיי לְייי לְייי לְייי לְּיי לְייי לְיי לִיי לְּיי לְייי לְּיי לְייי לְייי לְּייי לְייי לְייי לְייי לִיי לְייי לְייי לְייי לְייי לְייי לְייי לִּיי לְייי לְייי לְייי לְייי לְייי לִיי לְייי לִּיי לְייי לְייי לְייי לְייי לְייי לְייי לְיי לִיי לְייי לְיייי לְייי לְיייי לְיייי לְייייי לְייי לְייי לְיייי לְייי לְייי לְייי

לְּבְּוּךְ (mf. לְחֹדְּ ) to lick, to lick up, נַלְחֹדְ הַשֹּיר אָת יֶבֶק הַשְּׂבֶה to eat off as the ox licketh up the grass of the field Num.22,4.

Pi. לְחֵבְּ (fut. לְחֵבָּן) 1) to lick they shall lick יַלַחַכוּ עַבָּר כַּנְּחְשׁ the dust like a serpent Mic.7,17; fig. לְחַךְּ עֲבָּר to lick the dust, i. e. to prostrate oneself as a suppliant Ps 72,9; so also לַחַרָּ עַפַר to lick the dust of one's feet Is.49,23.— 2) to lick up, to devour, to consume שַתַּה יָלַחַכּוּ now shall הַקָּהָל אֶת־כָּל־סִבִּיבֹתִינוּ this company lick up (i. e. consume) all that is round about us Num. 22, 4; of fire consuming יָגָאָת־הַפַּוָם אֲשֶׁר־בַּתְּעָלָה לָחָבָה and it licked up the water that was in the trench 1K.18,38.

ו (fut. בְּחַבּי ; pt. בּחַבּי ; pt. בַּחַבּי ; pt. בַּחַבִּי ; pt. בּחַבִּי ; pt. בּחַבִּי ; pt. בַּחַבִּי ; pt. בַּחַבִי ; pt. בַּחַבִי ; pt. בַּחַבִי ; pt. בַּחַבִי ; pt. and devoured with burning heat Deut. 32,24.

וו. (fut. בְּחַלֵּי, pt. בְּחַלֵּי, pl. בְּחַלֵּי, pl. בְּחַלֵּי, pl. בְּחַלֵּי, imp. בְּחַלֵּי, inf. בּחַלָּי, with בֹּחַלֵי, imp. בַּחַלֵּי, inf. בּחַלָּי, with בּבְּחַלֵּי, prop. to consume (בּבְּחַלָּי, I.), hence: to destroy, to fight, to make war (with accus.

Niph. נְלַחֶם (fut. בַחָבוֹ, בַּלָחָם); imp. הַלְּחָם ; inf. בֹּרִהם, נּלָחם (to fight, to make war אַר יַחַר וּפַרָּחַטָּה let us fight together 1S.17,10; with נאָת־) אָר, בּ , עִב to fight with or against 1S.17,32: Ex.1,10; Jer. 21,5; with 35 Jer.1.19; once with sf. בוּלְחַקוּני and they fought against me Ps.109,3; with ?, יַנֵיל : the Lord וְלָינֻתְּלְתָם לְבֶּם בֹּלֶם the Lord shall fight for you Ex.14,14; אַטֶּרּאַ in that my father נְלְחֵם אֲבִי עַלִיכֶם fought for you Jud.9,17; אבתה ליה fought for you and fight for your על־בֵּית אַדגֵיכֶם master's house 2K. 10, 3; לתְּחָמָה to fight a battle 18.8,20; of a place also with על: against על לִבְנָה warring against Libnah 2K.9,8; Is.7,1; Jer.34,22.

לְּחֶם לְּרָה (from לְּחֶם לִּרָה L; הְּחָם, sq. יְחָחָל , וֹחָחָל , וֹחַחָל בּיוֹת לְּחָחָל Solomon's provision IK.5,2; אַמֶּר לוֹ הַחָּטָ אַמֵּר לוֹ הַיְטָּל הוֹ אַנְיָם וְּעָשְׁה Solomon's provision IK.5,2; וֹחָלָ לוֹחָל הוֹ אַנְיָם וֹיִל לַחְטָּל to make a feast Ec.10,19; עַשְּׁה who eateth my bread Ps.41,10; poet. Ob. 7 קּרְחָלָ for קְּהָבְי לַחְטָל they that eat thy bread, i. e. it i. e. its fruit (acc. Fuerst: the tree in its sap = תַּיִּץ לֵחָב בּיִבְּי ). — 2) baked

bread בוְשֵׁיָם bread and water ווא.18,4; בַּבְּנִים the bread of the presence (Eng. Bible: shewbread), i. e. the twelve loaves set out by the priests every sabbath in two rows upon a table in the sanctuary Ex.25,30; later row-bread לֶחֶם הַפַּעַרֶכֶּת Neh.10,34; בַּר לֶּחָם a loaf of bread 29,23; בַּתָּב מַבָּת cake of bread ib.; with omission of בַּבָּר, as: שָׁתֵּי לַחָם two loaves of bread 1S.10:4.-3) bread-corn, grain לַחָם יוּדָק bread-corn is crushed 1s.28,28; a land of bread-corn אֶּרֶץ לֶחֶם 2K.18,32 a. Is.36,17.

קֹתְם (from לְחֵבּן II., c. בְּחָבְ m. war, siege שְׁעָרִים then was war of the gates (i. e. war in the gates) Jud.5,8.

Ch. m. food, feast Dan.5,1.

לַחְמִי (עְּהְמִי pr. n. m. 1Chr.20,5, for which 2S 21,19 בִּית הַלַּחְמִי , gent. of בִּית הַלַּחְמִי . לָחֲם

בּקְבָּי pr. n. a place in Judah Jos. 15,40.

רְּחֲנָהָהְ Ch. (sf. הְחֵנָהָהְ, הְחֵנָהָהְ ) f. concubine Dan.5,2.

to crush, to press, to force בְּלְחַץְה to crush, to press, to force בַּלְּחַץְה לְחַץְּה to crush, to press, to force בּלְחַץְה and she crushed... against the wall Num.22,25; בְּלַחְץְה בְּלֵחְי בְּלֵחְי בְּלַחְי בְּלַחְי בְּלַחְי בְּלַחְי בְּלַחְי בְּלַחְי בְּלַחְי בְּלַחְי בְּלֵחְי בְּלֶחְי בְּלֶחְי בְּלֶחְי בְלֵחְי בְּלֶחְי בְּלֶחְי בְּלֶחְי בְלֵחְי בְּלֶחְי בְּלֶחְי בְלֵחְי בְּלֶחְי בְלֶחְי בְּלֶחְי בְּלֶחְי בְּלֶחְי בְּלְּחְי בְּלֶחְי בְּלְחִי בְּלְתְּלְים בּילְתְּי בְּלְתְּי בְּלְתְּי בְּלְתְּי בְּלְתְּי בְּלְיִים בּילְים בּילְים בּילְים בּילְים בּילְים בּילִים בּילִים בּילְים בּילְים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילְים בּילְים בּילְים בּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילְים בְּילִים בְּילִים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילִים בְּילִים בְּילִים בְּילְים בְּילְים בְּילִים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילִים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְילְים בְּילְים בְּילְים בְּילִים בְּילְים בְּילְים בְּילִים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְים בְּילְ

him fast) with the door 2K.6,32; fig. to oppress וֵגֵר לֹא תִּלְחָץ and a stranger shalt thou not oppress Ex.23,9.

Niph. נְלְחֵץ (fut. יִלְחֵץ) to press or force oneself מקַחץ אָל־הַקּן and she forced herself against the wall Num.22,25.

שׁהָבְ to hiss, to hum (Kal not used).

Pi. לְחָשׁ (pt. מְלַלְחָשׁ) to whisper, to mutter incantations, to charm the voice of charmers Ps.58,6.

Hithp. הְּתְלֵחֵשׁ (fut. יְתְּלַחֵשׁ; pt. מָתְלַחִשׁ) to whisper among themselves 2S.12,19; with יַתְלַחָשׁוּ they whisper together against me Ps.41,8.

whisper, hence: 1) enchantment, charm, spell אָבוֹשׁים בּלוּאר if a serpent bite without enchantment Ec.10,11.—2) whispered prayer בְּלוֹשׁ מוֹבְרָךְ לְבוֹי they poured out a whispered prayer

when thy chastening was upon them Is.26,16.— 3) only pl. Diving prop. charms, hence: amulets (worn by women as ornaments) Is. 3,20.

א לְמֵי m. (prop. pt. of לום) secrety בּלְם secretly 18.18,22; R.3,7; pt. בּלְם secret arts, enchantments, sf. בְּמִיהֶם בְּגַב בָּגַב בָּגַב בָּגַב בָּגַב בָּגַב בָּגַב בָּגַב בָּגַב בַּגַב בַּגָּב בַּגַב בַּגב בַּגַב בַּגַב בַּגַב בַּגַב בַּגַב בַּגב בַּגַב בַּגב בַ

לֹם m. ladanum (a fragrant resin) Gen.37,25.

గార్ to stick, to adhere.

הַבְּייָ f. a species of lizard climbing on walls Lev.11,30.

ים לְּמֵלְיִים pr. n. pl. an Arabian tribe descended from Dedan Gen.25,3.

לְמִישׁ (fut. לְמִישׁ ; pt. יִימִשׁ ; inf. יִּמְשׁׁ בּרְיִּמְשׁׁ ) to hammer, to forge; pt. artificer לְמִישׁ בַּרְיִּמְשׁׁ בַּרְיִּמְשׁׁ בַּרְיִּמְשׁׁ בַּרְיִּמְשׁׁ בַּרְיִּמְשׁׁ בַּרְיִּמְשׁׁ מּלְּחַתְּשׁׁׁ בַּרְיִּמְשׁׁ מּלְּחַתְּשׁׁׁ בְּרִיּמִשׁׁ מּלְּחַתְּשׁׁׁ בְּרִיּמִיּׁשׁׁ מּלְּחַתְּשׁׁׁ בְּּמִיּׁשׁׁ מִּעְבִּיִּׁוֹ וְשִׁיִּשׁׁ he will whet his sword Ps.7,13; fig. יִיְמִישׁׁ עִינְיִי he sharpeneth his eyes (i. e. sendeth threatening looks) at me Jb.16,9.

Pu. מְיֵטְ (pt. שְׁיְבֶּי) to be sharpened, whetted בְּלָבֶי as a sharpened razor Ps.52,4.

לְּיֹה (only pl. לֹיוֹה f. wreath, garland (in architecture) ליית מַצְשֵׁה wreaths of hanging work, festoons 1K.7,29.

m. night Is.16,3; ביל (c. בְּילֹית, pt. מְלֵיל (מֵילוֹת בּיל בִּיל (מִילִים (מִילוֹת בּיל בּיל (מִילוֹת מִילוֹת מִילוֹת מִילוֹת מִילוֹת מִילוֹת מִילוֹת מוֹלְיתׁת מוֹלְיתׁת מוֹלְיתׁת מוֹלְיתׁת מוֹלְיתֹּת מוֹלִית מוֹלְיתְים מוֹלְית מוֹלְיתְים מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְיתְים מוֹלְיתְים מוֹלְית מוֹלְיתְים מוֹלְיתְים מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְיתְים מוֹלְיתְים מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְיתְים מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְית מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְיתִים מוֹלְיתְים מוֹלְיתְים מוֹלְית מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְיתִים מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְיתְים מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְיתִים מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְית מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְיתִים מוֹלְית מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְית מִים מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְית מוֹלְיתְים מוֹלְיתִים מוֹלְית מִילְים מוֹלְית מִילְים מוֹלְית מוֹלִית מִילְים מוֹלְית מִילִים מוֹלְית מִילְים מוֹלְית מִילְים מוֹלְית מִילְים מוֹלְית מוֹלְית מִילְים מוֹלְית מוֹלְית מוֹלְית מוֹלְית מִילְים מוֹלִית מוֹלִית מוֹלְית מוֹל מוֹלְית מוֹלְית מוֹלְית מוֹלית מוֹלית מוֹלית מוֹלית מוֹלְית מוֹלית מו

the night of the celebration of a festival Is.30,29; in one night Gen.40,5; לילות לילות three nights 1S.30,12; forty nights Gen.7, 4; חַצִּי הַלַּיִלָּה midnight R.3,8; אִישׁין 77:5 the darkness of the night Pr.7,9; הַבְּיִבְּק Jon.4,10 see under וַבָּן as adv.: by night בַּלָּיהֶם and he divided himself (his men) against them by night Gen. 14,15; יוֹכְם וְלֵילָה by day and night בִּילָה Is.27,3 or בִּילָה נְיוֹם Is.27,3 or בּלַוּלָה 34,10 night and day; הַלַּוּלָה this night Gen.19,5; R.3,13; fig. misfortune לֵילָה לָבֶם מִחְוֹין night shall be unto you, that ye shall not have a vision Mic.3,6.

ליליא Ch. m. night Dan.2,19.

לילִית f. prop. the nightly one (from לּבְּלֵית, hence: owl Is.34,14.— In later Jewish demonology לילִית denotes a night-spectra in the form of a female who lies in wait for children by night.

לון see לין

עיש I. m lion Is.30,6; Jb.4,11.

וו. pr. n. a place on the northern boundary of Palestine Jud.18, 7, identical with מוֹלָי Jos.19,47; it was destroyed by the Danites and named [] Jud.18,29.

 Jer.4,32; 1Chr.18,4; fig. לְבֵּר חֲבְמִים he taketh the wise in their own craftiness Jb. 5, 13; his own iniquities shall take the wicked Pr.5,22.— 2) to take, to choose by lot הַשְּבֶּט אֲשָׁרִילְכָּבְנוֹ יִי the tribe which the Lord shall take (i. e. choose) Jos.7,14.

Niph. קֹבֶּבְ (fut. קֹבֶּר; pt. קֹבָּר; pt. וּלְבָּר 1) to be caught, taken, captured Lam.4,20; Jer.51,56; IK.16,18; fig. to snare קֹבְּרִיפִין thou art taken (snared) with the words of thy mouth Pr.6,2.— 2) to be taken by lot 18.14,42.

Hithp. הַהְלֵבֶּר (fut. הַבְּבָרוֹ) to hold together, to be interlocked interlocked הַבְּבָרוּ וְלֹא יִהְפְּרָדוּ they (the scales of the crocodile) are interlocked, that they cannot be severed Jb. 41,9; of freezing water: פְּגֵי תְהוֹם the surface of the deep holdeth together (i. e. is frozen) 38.30.

m. capture Pr.3,26.

לְבָּה pr. n. c. place in Judah 1Chr. 4,21.

שְׁרֵבְייׁשׁ pr. n. a city in the plain of Judah Jos.10,3.

see under בְּבֵן

לובי see לְלַאוֹת.

למד (fut. וְלְמֵדוּ , pl. יוּלְמֵדוּ ; pt. p. לְמִדִּר . sf. לִמוֹד , לַמוֹד . sf. לְמִדִּר ) to learn, to study הַבְּבָה יֹחָבְבָּה לֹמַדְתִּי חָבְבָּה I learned not wisdom Pr.30,3; דְּמַען אָרְמַר הַקּיף that I might learn thy statutes Ps.119,71; לְמָרוֹ הֵוֹמֶב learn ye to do well Is.1,17; pt. p. learned, trained, skilled לְמוּהֵי קלְחְבָּה trained in war 1Chr.5,18; followed by inf. or S: to accustom oneself לְפַען יִילְפַר לְיִרְאָה ነት ከዚ that he may learn (i. e. accustom himself) to fear the בליהֶהֶהְ הַגּוֹיָם צַל־ ;Lord Deut.17,19 אַלְמָדּא learn not (i. e. accustom not yourselves to) the way of the heathen Jer. 10,2.

 useful Is.48,17 (Eng. Bible; who teacheth thee to profit); יְלֵבְּׁר יְרֵי be teacheth my hands to war 2S.22,35; with בּ of the object: to instruct in רוֹבְּבְּרוֹב מָלְּבְּר יִבְי מִוֹ and he instructed him in the path of judgment Is.40,14; pt. רוב בְּבָּר יִבְּי יִבְי יִבְּי יִבְיי יִבְּי יִבְּיי יִבְּי יִבְיי יִבְּי יִבְּי יִבְּיי יִבְּי יִבְּי יִבְּיי יִבְּיי יִּבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִּבְּיי יִבְּיי יִבְייי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְייי יִבְייי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּיי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּיי יִבְייי יִבְּייי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּייי יִבְּיי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִּיי יִבְּייי יִּבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִּבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִּבְייי יִּבְייי יִבְּייי יִּבְּייי יִבְּיייי יִבְייי יִּבְּייי יִבְּייי יִבְּיייי יִבְּיייייי יִבְיייי יִּבְיייי יִבְייייי י

Pu. רְבֵּר (pt. מְלְבֶּר) to be taught, instructed, trained, expert מְלְבִּר יִי instructed in singing 1Chr. 25,7; מְלְבָּר מִלְבָּר מִלְבַּר מִלְבַּר מִלְבִּר מִלְבַּר מִלְבִּר מִלְבִּר מִלְבִּר מִלְבִּר מִלְבִּר מִלְבִּר מִלְבַּר מִלְבִּר מִלְבִים a well trained heifer Hos.10,11, of that in which one is instructed: מִנְבִים the precept of men acquired by instruction Is.29,13.

בְּמָה, לְמָה, לִמָּה, see בָּמָה.

poet. for לְ, as נְם for בָּ, נְם for בָּ, see מוֹ

a descendant of Cain Gen.4,18—24.—2) a descendant of Seth, father of Noah Gen.5,25—31.

יםן see לבור.

פובן see לבוען.

יַּלְ (from יַּוֹלְ to swallow) m. gullet, throat Pr.23,2.

to jest (Kal not used).

Hiph. הְלְעִיב (pt. מְלְעָרִב ) to mock at, with בּיִבְּיב בְּקַלְאָבִי בְּקַלְאָבִי and they mocked at the messengers of God 2Chr.36,16.

to laugh, to mock לְּשֵׁגּוּ לְמֵּנּ they laugh among themselves Ps.80,7; הְלְשֵׁגּ לִי every one mocketh me Jer. 20,7.

Niph. גּוְעֵג לְשׁוּן to stammer; pt. c גּוְעֵג לְשׁוּן of a stammering tongue Is.33.19.

Hiph. יַלְעִיג; pt. הְלְעִיג; pt. יְלְעִיג; pt. same as Kal: to laugh, to mock Jb.21,3; with יַלָּי, יִי or דְ: to laugh at Neh.3,33; Ps.22,8; 2Chr. 30,10.

adj. mocking, deriding בְּעֵנְגְּי cake-mockers, i. e. parasites who earn their bread by jesting Ps.35,16.

קשַב (sf. לְעַבֶּר) m. 1) stammering speech Is.28,11.— 2) scorn, mockery Ps. 79,4; fig. לעג בַּבְּיָם ווֹיִשְׁהָרֹלַעַג בַּבְּיִם he drinketh scorning like water Jb.34,7. ער see ער

עבה pr. n. m. 1Chr.4,21.

יקין pr. n. 1) a person mentioned in 1Chr.7,26,— 2) another person 1Chr.23,7.

לִּעַה see לָעָה.

לְעֵז (pt. לְעֵז) prop. to stammer, to speak unintelligibly, hence: to speak a foreign language בַּב לְּעָז a people of a strange language Ps.114.1.

עוּת Is.50,4 see לַעוּת.

to eat eagerly, to swallow (Kal not used).

Hiph נקלעים to give to eat; only once הַלְעִימֵני נָא give me to eat, I pray Gen.25,30.

in Ar. to curse, whence the next word.

לענה f. a bitter herb, wormwood Jer.9,14; Pr.5,4; fig. of a hard lot or misfortune Jer.9,14; Lam.3,15.

לְפִּידִים (pl. בְּפִידִים a. בְּפִּדִים , c בְּפִּידִים ) m torch, flame Gen.15,17; Jud 15,4 a. 5; of lightning Ex.20,18; for בְּיִד Jb.12,5 see

רוֹת בְּיבוֹת pr. n. husband of Deborah the prophetess Jud.4,4.

פָנִים see לפני.

וֹלְנֵי IK.6,17 see לָבַנֵי .

ילָפֿת (fut. לְפֿת) to wind around, to embrace Jud.16,29.

Niph. נְלְפַת (fut. רַלְפַת 1) to be turned aside יִלְפָתוּ אָרָחוֹת דַרְבָּם

the paths of their way are turned aside Jb.6,18.— 2) to step back from fear מְנֵיתָר דְּאִישׁ וַיִּלְפָת and the man was afraid and stepped back R.3,8.

m. mocking, scorn Pr. 1,22; אַנְשֵׁי לְצוֹן scornful men Is.28,14; Pr.29.8.

לצץ see לצץ.

ילקים pr. n. a place in Naphtali Jos.19,33.

מחל (once הַ Ez.17,5 for בְּקַח and once st. בְּקָם Hos.11,3 for בְּקָם; fut. קונים ; pt. לְקְחֵים ; imp. , לְקַחִי , לִקְחִי , more frequently קם, הקם, f. יחף; inf. בקם, verb. n. , סחכף 'Aקק, once קחתי 2K.12,9, sf. קחתי, קחחף) 1) to take, with accus. Ex. 7,9; Is.23,16; with accus. of person and 2 of member; to take by and he took וַיָּקְחֵנִי בִצְיצָת רֹאֹמִיי me by a forelock of my head Ez.8,3; לַקָח בְּיָר to take into one's hand, frequently in the meaning of to take along with, as food for a journey Jos.9,11, or men Jer.38,10; לַקָּח שׁחַר to take a gift (bribe) Ex.23,8; לַקַח אָשָה to take a wife, to marry a woman Num. 12,1; sometimes בַּק merely serves to present another action more vividly: אַבְשָּׁלוֹם לָקַח וַיַּצֶּב־לוֹ Absalom had taken and reared up הַלּוֹקְחִים לְשׁוֹנָם;for himself 2S.18,18 who take their tongues וַיִּנְאַמוּ נָאָם and pronounce oracles Jer. 23,31. -2) to receive, to accept they have received their inheritance Num.34,14; לַקַּחַה מָיַר she hath received of the Lord's hand double Is.40,2; ? the Lord will accept תְּבְּלַתְי יָקַח my prayer Ps.6,10; לַקַח מּוֹקֶר to receive instruction Pr.24,32; fig. to perceive מָנָה שֶׁמֶץ מֶנָהוּ and mine ear perceived a little thereof Jb 4,12.— 3) to take away, to take possession of, to capture God had taken לַקַּח אֹתי אֵּרהִים him away Gen.5,24; בּרַבָּתֶּך תוּבָיּ and he hath taken away thy blessing 27,35; יִשְרָאֵל אָת־ וארצי Israel took away (i e. took possession of) my land 2S.1,6; fig. to captivate, to win וַלַקְחַ נְפָשׁוֹת and he that winneth souls is wise Pr.11,30; בַּעַפָּעפֶּים let her not take (captivate) thee with her eyelids 6,25.- 4) to procure, to buy וַתְּקָחָהוּ עַיָּה עַיָּה וַתְּקָחָהוּ she thinketh of a field and buyeth it Pr.31,16; יָהַנָּה בָּאוּ עַר־תוֹךָ and they came הַבַּיִת לֹקְהֵי חָמִים thither into the interior of the house, as buyers of wheat 2S. 4,6 (Eng. Bible: as though they would have fetched wheat) .-וֹפַח־לִי מִשֶּׁם to fetch, to bring וַפַּח־לִי מִשָּׁם 15) to and fetch me from thence Gen. 27,9; שַׁלַח וַקַח אֹתוֹ אָלֵי send and fetch him unto me 18.20,31: אַרָּר bring me a minstrel 2K. 3.15.

Niph. איבן (fut. איבן: ; inf. איבן) 1) to be taken or seized, to be taken away איבן איבון איבון איבון איבון

Pu. 口声 (for fut. see Hoph.) 1) to be taken בשֶׁר לְקַח מִשֶּׁר whence he was taken Gen.3,23. - 2) to be taken away, to be snatched away if thou אַס־תִּרָאָה אֹתִי לָקַח מָאָתְּרָ see me when I am taken (snatched) away from thee 2K.2,10; מֶעצֵר through oppression לְּמָמִייֻבָּט לְּקָה and through judicial punishment was he taken away Is.53,8 (Stb.: he was deprived of defence and of judgment) .- 4) to be carried thy sons לָקּחוּ בָנֶיךְ בַּשֶּׁבִי are carried away into captivity Jer.48,46; בַּי־לָפַח עַמִּי חָנָם that my people is carried away for nought Is.52,5.

Hoph. רבון (only fut. רבון, also considered as fut. of Pu.) 1) to be taken רבון מְּבֶּר יִבְּן בֹּיִל מִנְבֶּר יִבְּן iron is taken out of the earth Jb.28,2.— 2) to be taken away mighty? Is.49,24.— 3) to be brought, fetched בּיִבְּר מִבְּר בְּיִל מִנְם בֹּיִל מִנְם בּיִבּר מִנְם בּיבּר מִבְּיִבְּר מִבְּיִבְּר מִבְּיִם בּיִּבְּר מִבְּיִבְּר מִיבְּיבְר מִבְּיבְר מִבְּיבְר מִבְּיבְר מִבְּיבְר מִיבְּיבְר מִבְּיבְר מִבְּיבְר מִבְּיבְר מִבְּיבְר מִבְּיבְר מִבְיבְּר מִבְּיבְר מִבְּיבְּר מִבְּיבְּיב מִיבְּיבְיב מִיבְּיב מִּיבְּיב מִּיבְּיב מִיבְּיב מִּיבְּיב מִּיבְּיב מִיבְּיב מִּיבְּיב מִּיבְּיב מִּיבְּיב מִיבְּיב מִּיבְּיב מִּיבְּיב מִּיבְּיב מִּיבְּיב מִיבְּיב מִּיבְּים בּיבְּיב מִּיבְּים בּיבְּים בּיב מִּיב מִיבְּים מִּיב מִיבְּים בּיּב מִּיב מִיב מִּיב מִּיב מִּיב מִּיב מִּיב מִיבְּי מִּיב מִיבְּי מִּיב מִּי מִּיב מִּי מִּיבְּי מִּיבְּי מִּיבְּי מִּיבְּיב מִּיבְ מִיבְּים מִּיבְּי מִּיבְּי מִּיבְּיב מִּיבְּי מִּיבְי מִיבְּיב מִּיבְּי מִּיבְּי מִ

Hithp. מְבְלְקוֹת (pt. f. חַבְּלְקוֹת) to take hold on itself; fig. of

lightning: אַבְּלֵבְלְּחָלֵּה and a fire taking hold on itself, i. e. continually flashing Ex. 9, 24; Ez 1,4 (other renderings: a whirling fire, a flaming fire; Eng. Bible in Ex.: and fire was mingled [with the hail]; in Ez.: and a fire infolding itself).

רבים (sf. יקה) m prop. receiving, hence: 1) learning, instruction, doctrine Pr.4.2; Deut.32,2.— 2) captivating speech Pr.7.21.

יק לקחי pr. n. m. 1Chr.7.19.

לְקְשׁ (fut. יְלְקִשׁ: inf. יְלְקִשׁ) to gather, to collect, to glean Gen.31,46 (stones); Cant.6,2 (flowers); R.2,8 (ears of grain).

Pi. ኮቪኒ (fut. ኮቪኒ; pt. ኮቪኒ ; inf. ኮቪኒ) same as Kal Gen.47,14; R.2.2 a. 19.

Pu מְבְיֹלְ (fut. מְבְּיֵלְ ) to be gathered אוֹלְ אָבְוּר לְאַבְּר ye shall be gathered one by one Is.27,12.

Hithp. הְהַלְּקְם (fut. מְלַלְּםְּל to gather themselves together, with to any one Jud.11,3.

לֶּקְם אָנִיר m. gleaning לֶּקְם the gleanings of harvest Lev.19,9.

ילָל (fut. יָלֹילְי, pl. יְלֹילָי) to lick, to lap 1K.21,19; Jud.7,5.

Pi. চুটুটু (pt. চুটুটু) same as Kal Jud.7,6.

to be late, whence בַּלְקוֹשׁ latter rain, בָּלְשׁ after-grass (Kal not used).

Pi. לִקשׁ (fut. יַלַקשׁ) to gather

m. after-grass, after-math Am.

in Ar. to lick, to suck.

קּשְׁבֶּן m. 1) juice, sap (of life), vigor יְשֵׁרָ my life-juice is changed (i. e. dried up) Ps.32,4.— 2) fat cake בַּשְׁבִּר שְׁבִּר a fat cake of oil Num.11,8.

לשון: (from לישון: e. לשון, sf. לשון; pl. לשנית, sf. לשנית f. (m. Ps. 22,16 a. Pr.26,28) 1) the tongue, as a member of the body Jud.7,5; as an instrument of speech Ps. 39,4; here belong the expressions: a lying tongue Pr.12,19; a deceitful tongue Ps. 120,2; לשון תַּהְבָּכוֹת a perverse tongue Pr.10,30; איש לְשׁוֹן a man of an [evil] tongue Ps.140,12; בַּעַל וֹשׁיֵלְ Ec.10,11 acc. Vulgate: slanderer; פַבר רָשׁין of a slow, i. e. stammering tongue Ex.4,10; נָלְעֵנ of a stammering tongue Is. 33, 19. — 2) tongue, language, speech לשון בַּשִׂדִים the language of the Chaldeans Dan.1,4; בשין מחרת another (i. e. foreign) language Is.28,11; אָר־עַם וָעָם בָּרָשׁינוֹ to every people after their language Est.1,22; hence as a synoaym with אין (people): בַּיִבוּיִב ali nations and tongues Is.66.18. - 3) of things resembling a tongue, as לשון איט a tongue of fire, i. e. a flame Is.5,24; לְשׁוֹן בְּּלֹבְּיוֹן a tongue of gold, i. e. a bar of gold Jos.7,21; בְּשׁוֹן a tongue of the sea, i. e. a bay Is.11,15, or simply שְׁיֵן Jos.15,2.

to abide, to dwell (Fuerst).

לְשְׁבְּהְ f. cell, room, chamber Ez. 40,35; Neh.13.5 (בְּשְׁבָּוֹת, which sce); c. לְשְׁבִּוֹת 2K.23,11; pl. לְשָׁבִוֹת Ez.40,17, c. לְשְׁבִוֹת Neh.10,38; with מוֹם loc. לְשְׁבַּתְה 18.9.22.

ת (יְּשֶׁבְ m. 1) a species of gem Ex.28, 19; 39, 12; acc. some: jacinth, others: opal.— 2) pr. n. a city, elsewhere called ביֹּבְ and בְּיִ אָם which see.

לְשֵׁלְ (den. from לְשׁלֹן) to use the tongue (Kal not used).

Pi. אַל נישָן to slander; pt. אַל יָשָן who slandereth Ps. 101, 5 (for בְּלִישָּנְר i; ktb ; ktb).

Hiph. דְּשִׁין (fut. יֵלְשִׁין; pt. מֵלְשִׁין; pt. מֵלְשִׁין) to slander, to calumniate (with 'אַ: before) Pr.30,10.

רְשְׁנֵיְא Ch. (def. אַבְשְׁיִר ; def. pl. רְשְׁנַיְא m. tongue, language Dan.3,4; 7,14. ייַשְׁיַע אָ יִי יִי אַר pr. n. a city east of the Dead Sea Gen.10,19; acc. Targ. and others Callirhoe, which was celebrated for its warm springs. בַּבָּר 15.4,19 for בַּבָּר, see בַּבָּר.

acc. Stb. prob. to contain, to comprise, whence הַהְבָּקָהָ.

ת שׁלֶתְּהְ m. measure for grain (= half of a יוֹסָר of hos.3,2.

מלתע acc. Ges. to bite, whence מַלְתָעָה

קב, קיד *pref.* for מָה, מָה, see under מָב.

ాస్త్రీ, ాస్ట్రీ pref. for స్ట్రీ, which see.

Ch. (=Heb. בְּ) pron. what, something בְּא־רָי that which Ezr.6,8.

Dאָבְב (from מַצְּאָב) m. granary, storehouse, only pl. sf. מַצְּבוֹלְים Jer. 50,26

קבר 1) m. might, power, strength קאָרָ אָרָ אָרָ with all thy might Deut. 6,5; 2K.23,25.—2) adv. exceedingly, very מוב מאר פאבין מאר פאבין מאר פאבין מאר פאבין מאר בייבון מאר פאבין מאר מוב מאר מוב מוב מאר מוב מאר מוב מאר מוב מאר מוב מאר מאר אייני אייני

תְּאָה (c. מְאַה ; עוֹ. מָאָה f. 1) a hundred פָּאָה שְׁנָה or מְאָה שְׁנָה a hundred years Gen. 17,17; 25,7; du. מְתַבּוֹת נְּקְיּרָ two hundred 11,23; as adv: a hundred times קּמְה than to strike a fool a hundred times Pr.17,10; אַטֶּר הַאָּר הַאָע though a sinuer do

evil a hundred times Ec.8,12.—2) the hundredth part, per centum TRAD the hundredth part of the money Neh.5,11.—3) TARD pr. n. of a tower in Jerusalem Neh.3,1; 12,39.

בּאָרָהְ Ch. a hundred Dan.6,12; dw יַאָּרָה two hundred Ezr.6,17.

אַנל see אַנל .

ית (from אָנָה m. desire, only pl. c. מַאַנִיי Ps.140,9.

מוּמ m. 1) = מוּמ spot, blemish, defect Dan. 1, 4. — 2) = מּאָרְאָרְ whatever, something, anything Jb.31,7 (comp. Deut.13,18).

מארמה (prob. a compound of חבו) pron. whatever, something, anything מאוטה to speak anything Num 22,38; וַלַּקַחָתִּי מֵאָתוֹ מאומה and I will take something from him 2K.5,20; בָּי הַשֶּה בָּרַצַף שאת משאת מאומה wnen thou dost lend thy brother anything as a loan (literally: a loan of anything) Deut.24,10; with a negative particle: not anything, nothing 851 there shall not וַרַבַּק בְּוָרָהְ מָאוּמָה cleave anything (cleave nothing) to thy hand Deut. 13,18; צַל־תַעש לוֹ מָאוּמֶה do him nothing (i. e. no harm) Jer.39,12;איש אַל־יִבע מָאוֹמָה let no man know anything of the business 18.21,3; " there is nothing 1K.18,43; וֹקאוֹמָה אֵין בְּיָרוֹ and he had nothing in his hand Jud.14,6; אִין שֵׁר בִּית־בַּסבּר ראָה אָת־כְּלֹּיְמְאוֹמְה בְּיִרוּ the keeper of the prison looked not to anything at all that was under his hand Gen.39,23.

Dאָבְ (from אַבְּיִי) m. refuse, anything contemptible Lam.3,45.

קאוֹרָה (כּ מְאוֹרָה) f. hole, cave Is. 11,8 (prop. place of light, opening, from אוֹר).

קבּיִם (from נְלֵּהְ, c. מּאוֹגִי (מּאוֹגִי (f. du. pair of scales, balance Jer.32,10; more fully מֹאוֹגִי מִשְׁקָל balances for weighing Ez. 5, 1; מֹאוַגִי צֶּדֶק just balances Lev. 19, 36; מֹאוֹגַי false balance Pr.11,1.

לאוֹנְייְן (from לּאַנְּיִן c. לַמַאָּבָר (from לּאַנְּיִן c. לַמַאָּבָר (from לְּאָבָר ; c. לַמַאָב , sf. וּלָאַבְּלְּכֶם לְּמָאַבְּלְּכֶם (m. (once f. Hab. 1,16) eatable, food Gen.6,21; Jud.

14,14; אָשְׁ מְאַבְּ a tree for food (i. e. a tree bearing edible fruit) Lev.19,23; אָבְיּבְּיִלְּ sheep for food (i. e. sheep appointed for slanghter) Ps.44,12.

קּמַאָּכֹלֶת (from לְּבַלּ f. food מְּאַכֹּלֶת פְּמַאָּכֹלֶת אָים food (fuel) for the fire Is. 9,18.

קבּקבּת (from אַבּלְ to devour) f. knife Gen.22, 10; fig. מְאַכְלְּתְהָ ייִבְּילִיתְי ייִנְיעִרְיי יינו tis teeth are as knives Pr.30,14.

רְאַכְיּי (from אֲבֶּי m. power, exertion; only pl. c. מַאַמְצִיכּט exertions of strength, efforts Jb. 36,19.

קר (from אַפֶּר; c. מַאָּפֵר) m. commandment, decree Est.1,15; 2,20; 9,32.

Ch. m. decree, commandment Dan.4,14.

נְאָלְ (only pt. מְאֵרְ to refuse, to be unwilling אָם לְּשֵּלֵם thou refuse to let [them] go Ex. 9,2.

Pi. אָמֵן (fut. אֲמְיִן) same as Kal: מַאַן לְשֵׁלֵח הָעָם he refuseth to let the people go Ex.7,14; מַאַנְהְ הַּבְּטוֹ thou refusedst to be ashamed Jer.3,3; תְּבָּטוֹ if her father utterly refuse Ex.22,16.

(pl. מָאַנִים dj. unwilling, re fusing בּמָאַנִים לְּשָׁמ'עַ אֶּתרִדְּבָר who are unwilling to bear my words Jer.13,10.

ָבָאנְי Ch. (pl. מָאנִין, c. מָאנִין, def

קאניָא m. vessel, utensil Dan.5,3; Ezr.5,14.

קַאָּמָ (fut. מַנְּמָבְי ; pt. מַנְּמָם; pt. מַנְּמָם (fut. מַנְּמָבָּם; pt. מַנְּמָם; pt. מַנְמָם (fut. מַנְּמָבָם; pt. מַנְמָם; pt. מַנְמָם (fut. מָנְמָבְּם; pt. despise, to contemn, to reject, to refuse מַנְּמָבְּם (fut. מַנְמְבָּם; pt. despise my life Jb. (מַנְמְבָּם; pt. therefore I despise [myself], and repent 42, 6; מַנְים עָּנְים (מְנִים מְנִים (מְנִים (מִנְים (מִנְיִּם (מִנְים (מִנְים

קבּה (from אַבְּה) m. something baked Lev,2,4.

לְבָּאָ (from לְּבָּאָ) m. darkness Jos. 24.7.

לְיָרְה (comp. מַאֲפֶּלְיָה (שַׁלְּהֶבֶּתְיָה comp. מַאֲפֶּלְיָה (שַׁלְהֶבֶּתְיָה darkness of God, i. e. utter darkness Jer.2,31.

acc. Fuerst: to sting, to wound (Kal not used).

Hiph. הָמָאִיר, (pt מַמָּאִיר, f.

נְּמְאָהֶת to prick, to cause pain קלין מְמְאָיר a pricking thorn Ez.2S. 24; צְרֵעֵת מַמְאָרֶת a painful (others: corroding) leprosy Lev.13,51.

ambush Ps.10,8; also troops in ambush 2Chr.13,13.

קֹבֶר (from אֲבֶר) f. curse Mal.3,9: c. מָאָרַת Pr.3,33; pl. מְאָרַת 29,27.

קבְּלְ (from בָּבֵל) adj. separate הַנְּרִים הַמְּבְּלִוֹת the separate cities Jos.16,9.

מָבוֹא (from מָבוֹא , פּלּא מָבוֹא , sf. מְבוֹא קבאָן; pl. c. (מְבוֹאֵי ) m. 1) coming in, entering בַּבַעַת אֶת־מוֹצָאַךּ וָאֶת־ קבוֹאֱן to know thy going out and thy coming in 28.3,25 (Kri nas מּוֹבְאָף, see מּוֹבְאָן; מּוֹבְאָן, בּמָב'אָי like the entering into a city that is broken in Ez.26,10 as the coming of a multitude, as the streaming of a mass 33,31.— 2) entrance, place of entering מָבוֹא פָּתְחִים the entrance of the gates Pr.8,3; אָבוֹא the entrance of the house Ez.45,5 (opposite אַנְיָּבָּט egress); the entrances of the sea, i. e. harbors 27,3.- 3) coupled with เมื่น: the setting or going down of the sun, the west Deut. 11,30; Jos.1,4; מָמָוֹרַת שֶׁבֶּישׁ וָעַרַר from the rising of the sun even to his going down (i. e from east to west) Mal.1,11.

קבוּבְה (from קוב) f. perplexity, consternation Is.22,5; Mic.7,4. (from לְבַּלְ III.) m. flood, deluge Gen.6,17; Ps.29,10.

קבוּקה (from רוב) f. a treading down, a trampling down Is.22,5.

קרע (from נְבֶעְ m. fountain, spring יְבְרְעָּבוּע מּה and the pitcher shall be broken at the fountain Ec 12,6; pl. c. מבועי springs of water Is.35,7;49,10.

קבוּקת (from בּוֹכ) f. emptiness, desolation Nah.2,11.

(from בְּחַר m. choice, the choicest, best 2K.19,23.

choice, the choicest, the best אבּהָר (from בְּבָּרָר, c. מְבָּהַר) m. 1) the choice, the best מִבְּחַר הַצֵּאֹן the choice of the dock Ez.24,5; מִבְּהַרְר הַצָּאֹן the choice and best of Lebanon 31,16; pl. sf. עם מִבְּחָרָיו the people of his choice (his chosen people) Dan. 11,15.— 2) pr. n. m. 1Chr.11,38.

עַבְּטֵ (from בַּבָּט) m. expectation, hope (הְּבָּטְ בִּי חַהְּבִישׁ מֶבְּטִּה her expectation shall be ashamed Zch.9,5; also of the object of hope: בַּבָּטִ מַבְּטְם of Ethiopia their pe (i. e. of Ethiopia upon whom they rely) Is.20,5; מַבְטַב הֹם such is our hope v. 6.

אָבְּטָא שְּבְּתֶּי (from אָבְבָּ) m. utterance קּבְטָא שְּבְּתֶי the utterance of her lips Num.30,7.

 the Lord Pr.22,19; קבְּחַ הּחַבְּיִם confidence in a treacherous man 25, 19; also of the object of trust: 19; also of the object of trust: that maketh the Lord his trust Ps 40,5; Jb.8,14; 31,24.— 2) security, safety, ease יְּבָּהְרָיִם אָבְיִרְיִׁם מְאָבְרִיִּים אָנִי מִבְּחַוּים his security shall be torn from his tent Jb. 18,14; pl. 18,14; pl. 18,18.

עבְלִינִית verb. n. of בָּלֵג , which see. קבנה from בָּבָר, m. building, house

Ez.40,2.

יבר pr. n. m. 28.23,27 = יבר 2t. 18.

קבּצְר (from מְבְצְר : מִבְצְר ; pl. מִבְצְר : מִבְּצְר : מִבְּיִר : מִבְּצְר : מִבְּיִי מְבְּצְר : מִבְּי מִבְּיִּר : מִבְּי מִבְּיִּר : מִבְּיִר : מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְי מִבְּי מִבְּיִי מְבְּיִי מְבְּי מִבְּיִי מְבְּיִּבְי מִבְּיִּי מִבְּיִּיך מִבְּיִי מְבְּיִּבְי מִבְּיִי מְבְּיִּבְי מִבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִּבְיי מְבְּיִבְּיי מְבְּיִבְיּי מְבְּיִּבְיי מְבְיי מְבְּיִּבְיי מְבְּיִבְּיּבְיי מְבְּיִּבְיּי מְבְּיִבְּיּבְי מְבְּיבְי מְבְּיבְּי מְבְּיבְי מְבְּיִּבְיי מְבְּיִבְּיבְּי מְבְּבְּיְבְיּבְיּבְיי מְבְּיִבְּיְי מְבְּיִבְיּבְיי מְבְּיִבְּיּבְיי מְבְּיִבְּיִים מְבְיִּבְּיִים מְבְּבְּיִבְּיּבְיּבְייִבְיּבְיּבְּיבְּיִבְּיְי מְבְּיּבְיבְּיבְּיְי מְבְּיּבְיְי מְבְּיְבְּיּבְיְ

תְּבֶּרָ (from רְבָּי) m. prop. flight, hence: fugitive Ez.17,21.

קבְשִׁים (from קבְישִׁים I.) m. pl. the privy parts, pudenda; only sf. יבישִים Deut.25,11.

קבשֶׁלֶת (from בְּשֶׁלֶח) f. cooking-hearth, boiling-place; only pl. בְשָׁלֶת Ez 46,23.

מבשבים pr. n. 1) a son of Ishmael

Gen. 25, 13.— 2) another person 1Chr.4,25.

m. magus, Persian priest apan chief of the magi Jer.39,3

אר בּוֹבְלּישׁ pr. n. an unknown place Ezr.2,30.

ק (from נְבָּלָה; only pl. קּבָּלָה; twisted work, cord Ex.28,14

לוְבְעָה (from גבע to be high; pl. הוְבְעָה) m. head-dress, bonnet, cap (of priests) Ex.29,9.

in Ar. to be noble, celebrated, precious.

קנְרִים (pl. מְנְרִים) m. preciousness, precious things מְנֶר שְׁמֵנִם the precious things of the heavens Deut. 33,13; שָׁבֶּר מְנָרִים the precious products of the sun v. 14; precious fruits Cant.4, 13; with omission of מְנָרִים מִנְרִים מְנִרִים מְנִרִים מְנִרִּים מְנִרִים מְנִרִים מְנִרִים מִנְרִים מִנְרִים מִנְרִים מִנְרִים מְנִרִּים מְנִים מִנְרִים מְנִרִים מְנִרִים מְנִרִים מְנִירִים מְנִים מִנְרִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מְנִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִנְיִים מִּיִּים מִּיְים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְים מִּיְים מִּיְיִים מִּיְים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְים מִּיְים מִּיְּים מִּיְּים מִּיְּים מִּיְּים מִּיִּים מִּיְּים מִּיְּים מִּיְּים מִּיְּים מִּיְּים מִּיְּים מִּיְּים מִּיְּים מִּיּים מִּיּים מְּיִּים מְּיּים מִּיּים מְּיִּים מְּים מְּיּים מִּיְיּים מְּיְים מְּים מְּים מְּים מְּיִּים מְּיְים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּ

קלדן pr. n. Megiddo, a fortified city of Manasseh at the foot of Carmel, in the valley of Jezreel הַּבְּעִרִימְנְרוֹ the plain of Megiddo 2Chr.35.22; מִרְבוֹן waters of Megiddo Jud.5,19; בְּבְּוֹן Zch.12,11.

ית (בּוֹבְרּוֹל n. a city in the northern limits of Egypt Fx.14,2; Jer.44,1; Ez.30,6.

י מנדו see מנדון

pr. n. an Edomite prince Gen.36,43.

m. בינות (c. מִנְּבַלִּים, pl. מִנְּבָלִים, m. בינות (מִנְבַלִּים, מִנְבַלִּים) מִנְבָּלִים

Gen.11.4:Jo.5,3; iy-13:2 a tower of strength, i. e. a fortified tower ליבל־עוֹ שֵׁם יָיָ the מְּגְבַל־עוֹ שֵׁם יָּנָ the name of the Lord is a tower of strength Pr.18,10; of beds in a garden: מָנְדָּלוֹת מֶרְהָחִים turrets of aromatic herbs Cant. 5, 13. - 2) elevated stage, pulpit Neh.8,4.-3) in compound names of places: a) 18-7712 (tower of God), a fortified city in Naphtali Jos.19,38, now Mejdal on the western coast of the sea of Galilee. b) קוָבַל־נָּד (tower of Gad), a city in Judah Jos.15,37. c) מְנָבַל־עָרֶר (tower of the flock), a village near Beth-בובל התעורים (lehem Gen.35,21. d (tower of the ovens), a tower near the walls of Jerusalem Neh. 3,11, and in other names.

קוְדְּנְה f. precious thing, only pl. מְנְדְנִוֹת Gen.24,53; 2Chr.21,3.

קינות pr.n. Magog, a son of Japheth Gen.10,2 and a people in the north east of Europe, by whom Josephus and others understand the Scythians Ez.38,2. The king of the land of Magog is called אין (which see). Among the Jews are current various fables about a people און, as well as among the Arabs about Jagug and Magng

קונוֹך (from גוּר m. fear, terror קונוֹר מְסָבִיב terror round about Jer.6,25; pl. sf. קונובי my terrors Lam.2,22.

קור (from או גור, pl. בְּנְרָרִם, e.

m. 1) sojourning, temporary abode אָרֵץ מְנוֹרֵי אַבִיו the land of his father's sojourning Gen.37,1; אָרֶץ מְנְרֶיךְ the land of thy sojourning 17,8; fig. of earthly life; the days of the years of my sojournings (Eng. Bible: pilgrimage) Gen.47,9; בֵּית the house of my sojournings (i. e. my temporary abode on earth) Ps.119,54.- 2) place of sojourning, dwelling וַאֵין שָׂרִיר nor any remaining in his dwellings Jb.18,19;בְּיַרְעוֹת בָּמְגוּרָם for evils are in their dwelling Ps.55,16.—For מְנוֹרֶי Ez.21,17 see . מַנַר

קגוֹרָה (from וּוֹג וּה. נְּגְּוֹרָה) f. fear Pr.10,24.

וֹלְנְרָה I. (from לוּר I.) f. barn, granary Hag.2,19.

기가 II. (from 가 II.) f. fear, object of fear Is.66,4; Ps.34,5.

מְנְוֹרָה (from נְּנְוֹר ; pl. מְנְוֹרָה f. axe, hatchet; only pl. c. מַנְוֹרָה 2S.12,31.

m. siekle Jer.50,16; Jo.4,13.

קּגְלָה (from בָּלֵל ; c. מְגָלֵה (from מְגָלַה ; c. מְגָלַה (קּגָלַה מָבֶּל roll, volume Jer.36,6; קּגָלַה מָבָּל roll of a book v. 2; also Ch. Ezr.6,2.

קבְּמְבְּי (acc. Stb. for מְבְּמְבְּי from אַנְמְי, c. מְנָמֵת לְּנִימָת the striving (i. e. direction) of their faces is forwards Hab.1,9.

to give (Kal not used).

קּנְנֵת (from נְבָּיָנֵת c. קּנְנָת a blinding בּינִת a blinding of the heart Lam.3,65 (Eng. Bible: sorrow of heart, evidently taking מְנָנָת as a derivative of תְנָנָת ).

קּנְעֶרֶת (from נְצֵלְ f. rebuke, curse Deut.28,20.

תְּבֶּשְׁתְ (from אָבָן; c. תְּבַּאַם; pl. תְּיֹבְשְׁתְּ () plague, pestilence Ex. 9, 14; Num.14,37.— 2) defeat, slaughter (in battle) 18.4,17; 28.17.9. מְנְפִיעִישׁ pr. n. m. Neh.10,21.

up, to abandon; only pt. p. מְנֵרָ בי abandoned to the sword Ez.21,17 (Eng. Bible: terrors by reason of the sword, taking מְנֵרְיִי as a noun derived from זו וו.

Pi. אָרֶין to east down וְלְאָרֶין מְגַּרְתְּה and thou hast east his throne down to the ground Ps.89.45.

Ch. to throw (Peal not used).

Pa. אָבָר (fut. יְמַבֶּר) to overthrow,
to destroy Ezr.6,12.

מְגְרָה (from בְּר II.; pl. מְגָרָה f. a saw 2S.12,31; 1K.7,9; 1Chr.20,3.

קרון pr. n. a place in Benjamin near Gibeah 1S.14,2; Is.10,28.

קּבְעָיה (from בְּבְעָיה; pl. מְגְרָעָה) f. races drawing in of the wall tk 66.

קּבְרְיּבְה (from בְּבְרְיּבְּה f. clod of earth בְּבְרְיּבְיה מָחַת בְּיִבְיה the grains of seed are rotten under their clods Jo.1,17.

קּוּרְשׁית , מְּגְרְשִׁים . pl. מִּגְרְשׁים . a place whither cattle are driven to graze (from מְּגִרְשׁׁ to drive). — 2) suburb, outskirt בְּעָרִים the suburbs of the cities Num.35,4; יְרָשְׁיׁ מִּגְרְשׁׁוֹת מֹנְרְשׁׁוֹת מֹנְרְשׁׁוֹת of the cities Num.35,4; יְרְעִשׁׁ מִנְרְשׁׁוֹת of the cry of thy pilots the suburbs will shake Ez.27,28; — 3) precinct עַרִי מִנְרְשִׁיהָם the cities of their precincts 1Chr.13,2.

מָד (from מָדָר; sf. מַדָּר ,מַבָּר a. זְמָבָה, מָבָר ; pl. מַדִּים, מַדִּים, sf'. מַדָּים (מַדָּים m. 1) measure אַרֶּבֶה מָאָרֶץ מְדָּה the measure thereof is longer than the earth Jb. 11,9; fig. מְנֵת מְבֵּיךְ the portion of thy measure Jer.13.25 .- 2) vestment, garment וַלְבַשׁ הַכּהַן מְדּוֹ בַר and the priest shall put on his linen garment Lev.6,3; 2S.20,8; שׁבְיוֹ הָרְעִים with his garments rent 184,12; מַעַל לְמַדְיו upon his garments 17,39; fig. נַיִּלְבַּשׁ קַלְלָה and he clothed himself with cursing as with a garment Ps. 109,18.— 3) covering, carpet ישָבוּ על־מִדִין that sit on carpets, i. e. the wealthy Jud.5,10 (Eng. Bible: ye that sit in judgment).

בּרְבָּח Ch. (def. אַנְּדְּבָּט) m. altar Ezr.7,17•

I (from בְּבָר נְאֹנֶה m. mouth, speech מְּדְבָּר נְאֹנֶה thy speech is comely Caut.4,3.

קבְרָה (from בְּרָ II.; with ה loc מִדְבֶּרָה c, מִדְבֵּרָה with ה loc מִדְבַּרָה Jos.18,12 a. IK.19,15; sf. מִדְבָּרָה m. 1) steppe, pasture land יְבִּרְה the pastures of the steppe Jer. 9,9; Ps. 65, 13; הוֹדְה the steppe (i. e. plain) of Judah Jud. 1,16; Jos.15,61.— 2) desert, wil derness Is.14,17; מְדָבִר יִשְׁמְבָּר יִשְׁמְבָּר מִבְּר יִשְׁמְבָּר הַנְבַר יִשְׁמְבָּר הַנְבַר מָבְּר יִשְׁמְבָּר הַנְבַר מָבְּר יִשְׁמְבָּר הַנְבַר מָבְּר יִבְּיִבְר יִשְׁמְבָּר הַנְבַר מָבְּר יִשְׁמְבָּר הַנְבַר מָבְּר יִבְּרְ שִׁמְבָּר בְּבִר מִבְּר יִבְּרְ יִבְיִבְּר מִבְּר הַבְּר יִבְּרְ יִבְיִבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר וֹבְּר הַבְּר הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּיְי הַבְּיבְּר הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּיבְּר הַבְּי הַבְּבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הַבְּר הַבְּי הַבְּיּבְּי הַבְּי הַבְי הַבְּי הַבְּיּבְי הַבְּי הַבְּי הַיּבְיּי הַבְּי הַבְּי הַיּי הַבְּי הַיּבְּי הַבְּי הַבְּי הַיּבְיּי הְבְי

קבר (1 בְּבֶרְי, pl. אַבְּרָי, fut אַרָּי, prop to stretch, hence: to measure Ez. 40,5; R.3,15; Is.40,12; fig. בּבְּרָי, אֵלְ חֵבָּין בּבְּרָי and I will measure out their work... into their bosom (i. e. reward them according to their deserts) Is.65,7.

Niph. 기열 (fut. 기열), pl. 기열) to be meted out Jer.31,37; 33,22.

Hithp. דֹתְמְבוֹר (fut. לענוֹר ) to stretch oneself, with ענירְמוֹר and he stretched himself upon the child 1ג.17,21.

קְבָּי (from יוֹבָי ; c. יוֹבָיי m. the passing away Jb.7,4 (but see יוֹבָי Pi.).

תְּדֶה (בְּרֵר בִּין) to spread out, to extend, hence בְּרֵר a. בְּרוֹן 2.

 מְדְהֵבְּה (from Cn. בְּהַלְּ gold) f. acc. Kimchi: exactress of gold Is.14,4 (Eng. Bible golden city, evidently taking the formative D to imply place, as in מְרָבָּל ; acc. Targ. and others: מַרְהַבְּל insolence, from בַּרָב.).

(from אָרָבְי) אוּ. gaiment; אָרּ sf. בּוְדְנְיֶם their garments 28.10,4; 1Chr.19,4

מודות (from בְּבוֹת) m. seduction בּוְדְּוֹתְ שְׁנְא וּמְדּוֹתְים but they foresaw for thee prophecies of falsehood and seduction Lam. 2,14.

לַבְּדוֹן (from בְּדוֹן !. (grom מְבּדוֹן !. (grom מְבִּדוֹן ! שָּׁא חִבּיבוֹן ! בְּדוֹן ! בְּדוֹן מִשְּׁא and there is strife, and contention riseth up Hab.1,3; איש מְדוֹן !! a man of contention (a quarrel-

some man) Jer.15.10; אָשְׁבְּעִינּ thou makest us a strife (i. e. an object of strife) unto our neighbors Ps.80,7.

וו קָּדְרוֹן II. (from בְּדְרוֹן m. extension, length אִישׁ בְּדוֹן a man of great stature 2Chr.21,20 (Ktib בְּרִרוֹן).

ווו. pr. n. a city in the north of Palestine Jos. 11, 1.

יבריע (contracted from מהידוע what is known?) adv. why? for what reason? Gen.26,27; Ex.3,3.

מדור Ch. see מדור.

יַרְרָרָה (בּ:דוּרָה II. 2) f. pile of wood Ez.24,9; sf. אָרְרָאָה 1s.30,33.

יִּמְרָשָׁה see מִרוּשָׁה.

קרה (from הְּבָּה) m. fall, overthrow Pr.26,28.

לְּבוֹתְ (from קוֹם) f. overthrow, downfall; only pl. אָישׁ חָבְּים רָע may evil hunt down the violent man to his downfall Ps.140,12.

pr. n. Media, a country of Asia lying south of the Caspian sea and settled by the descendants of Madai, the son of Japheth Gen. 10,2; it also stands for the people of Media (the Medes) Is.13,17; gent.

רָבְי Ch. pr. n. Media Ezr.6,2; gent. אָרָאָ the Median Dan.6,1 (Ktib בְּרָבְי).

מהרבי (from מַהרבּי) adv. sufficiently) מַבּי the priests הַבָּבִים לא־הַתְּבַּרְשׁוּ לְמַבִי had not sanctified themselves sufficiently 2Chr.30,3.

see בותו

ו בורין I. pl. of בורין 3, which see.

וו. pr. n. a city in Judah Jos. 15.61.

נְּדְנְיֵּים I. (from דְּדֹן; only pl. מְדְנָיִים, מְּדְנָיִים m. contention, quarrel (בְּוֹדְנִים יִשְׁבִּית הַגּיֹרֶל (מְדִוֹנֵי he lot causeth contentions to cease Pr.1>,1>. ווֹבֶּלְרְ מַרֵּר מִדְנִים אַשְׁה וּלִוּרְם נִשְׁבָּר מִבְּרוֹנִים the quarrels of a wife are a continual dropping 19,13; frequently Ktib מְדוֹנִים, see מְדוֹנִים.

Keturah Gen.25,2, ancestor of the Arabian tribe of Midianites who lived east of the Jordan, of Sinai and in Arabia Petraea Ex.2,15; 1K.11,18; sometimes identical with the Ishmaelites Gen.37,28; gent. יוָדָיָן Midianite Num. 10, 29, f. מִדְנִים Gen 37,28, for which once מִדְנִים v. 36.

יבּרְנָה (from דּוֹן; pl דּוֹן; prop. jurisdiction, hence: province, region, country 1K.20,14; Est.1,3; Dan.11,24.

קרינְתָּא (def. מְדִינָת ), def. מְדִינָת ) province, country Dan.2,48; Ezr. 5.8; pl. מְדִינָן Ezr.4,15, def. מְדִינָן Dan.3,2.

קרֹבֶה (from קוד) f. mortar Num.

pr. n. a city in Moa's der 45.2.

ערְמוּרָה I (from לווית) 1) a place of dung, a dunghill Is. 25, 10.—
2) pr. n. a city in Benjamin, near Jerusalem Is 10,31.

קרְבְּיבְּיבְ pr. n. a city in Judah Jos. 15,31.

קּדָן (from הוו) m. 1) contention, strife; only pi. מְדָנִים Pr.6,19; 10, 12.— 2) pr. n. son of Abraham by Keturah, the brother of Midian Gen.25,2; pl. מְדָנִים מְדָנִים Midianates Gen.27,26 (see

יה (from יה) m. 1) knowledge, intelligence Dan.1,4; 2Chr.1,10.—
2) consciousness, thought Ec. 10,20

מוֹדָע see מדָיע.

קבְּהָ (from בְּטֵּה בְּטֵּהְ f. a piercing, wounding; pl. c. ישׁ בּיטֵּה בְּטֵּהְקְרוֹת there is that speaketh like the piercings of a sword Pr.12,18. רבור Ch. (from בְּדָרָה sf. בְּדָרָה m. dwelling Dan. 2, 11; 4,29.

קרובה (from לחרב) f. stair-like height, steep mountain Cant 2,14; Ez.38,20.

קּדְרָבָי (from קּבִדְּ; c. קּבְדָּבְי m. a treading, a space trodden upon קּבְרָבֶּלְ the treading of the sole of a foot, i. e. a foot-breadth Deut.2,5.

תְּרְנִשׁ (from בָּרִשׁ m. inquiry, commentary on the book of the Kings 2Chr.24,27.

קּרְשְׁה (from קּרִשׁ f. something threshed, trodden down; fig. of the oppression of Judea מְרָשָׁה O my down-trodden, and the son of my threshing-floor Is. 21,10.

בּפָּרָהָא see בְּדָרָא.

קב (somettmes הָם, especially before gutturals with Kametz; before Makkeph コロ) 1) pron. indefinite: whatever, something יָּהָי שְרַצָּה whatever there is, let me run 2S.18,22; וַיַעַבר עָלֵי בָה and let come upon me whatever will Jb.13,13; בַר בָה whatsoever Num.23,3; with a negative, nothing ובַל־יָרִעָה־מָה and she knoweth nothing Pr.9,13; ... שהדים that which, what מה שהנה that which was Ec.1,9; also with omission of the rel. pron. עַשִּיתִי what ye saw that I did (what ye saw me do) Jud.9,48.— 2) pron. interrogative: what? מהדתבקש what seekest thou? Gen.37,15; מָה אֹמֶר what shall I say? Ex.3,13; הַם עשית what hast thou done ? Gen. 4,10; also without apparent interrogation: לַּבַעָה מַה־יִּעֲשֵׂה לו to know what shall be done to him Ex.2,4; by way of depreciation and humiliation: מַה־בָּצַע what profit Gen.37,26; מהיכתי what is מַה הַחַלוֹם הַוֹּה ; my strength Jb.6,11 what is this dream! Gen.37,10; what is man? Ps.8,5; sometimes interrogative ap presupposes regation: מַה־מְנִי יַהַלֹּהְ what departeth from me? (i. e. nothing departeth from me) Jb. 16,6; מָהְלָּי נְקָר what have I to do with thee (i. e. I have nothing to do with thee) Jud.11,12; מַה־לָּךָּ וּלִשַׁלוֹם what hast thou to do with peace? (i. e. thou hast nothing to do with peace) 2K.9,18; מה what hath the straw to do with the corn? Jer.23,28.-3) in reference to quality: what, what kind of ? שה־תַּאַרוֹ what form is he of? 18.28,14; מֶה מְשׁבָּם הָאִיש what manner of man? 2K.1,7; what cities are כָּה הֶעָרִים הָאֵלֶה these? 1K.9,13; in this sense sometimes preceded by noun c: חָבָפַתר what wisdom have they? Jer.8,9.- 4) adv. of cause: why, wherefore ? מַה־תִּצְעַק אָלָי why criest thou to me? Ex.14,15; המה wherefore do ye tempt הְנַסוּן the Lord? 17,2.- 5) adv. of manner: a) how, how much מהדנוֹרָא how dreadful is this place! Gen.28,17; מָה־אַדִּיר שָׁמָדְ how glorious is thy name! Ps. אָהֶלֵיךְ אָהָלֵיךְ how beautiful are thy tents! Num.24,5; אָרִעָה that I may know how frail I am Ps.39,5; טָה אָהַבְהָי חירָהֶךּ how love I thy law! Ps. 119,97; מֶה עֲוַרָתָּ לָלֹא־כֹחַ how hast thou helped him that is without power! Jb.26,2. b) how, in what way מַהדּגְיַמַדָּק how shall we justify ourselves? Gen. 44, 16 .-Joined to prepositions: a) עַר־מָה till when? how long? Ps.74,9. b) על־מָה upon what? Is.1,5; Jb. 38,6; wherefore, why? Jer.9,11; Jb.10,2.- With prefixes コ,コ,カ: a) בְּבָה, הַבְּב in what, at what, whereby? בַּמָה כֹחוֹ נָרוֹל wherein his strength is great Jud.16,5; at what shall he בַּמֶּה נֶחִשָּׁב הוּא be esteemed Is.2,22; תַּמָּמָר תַּמָּמָר wherewith thou mayest be bound Jud.16,13; בַּמָה אָרֵע whereby shall l know Gen.15,8; rarely adv. of cause: why ? יוָ בְּבָה עִישָׂה יָיָ בְּבָה why hath the Lord done thus? 2Chr. 7,21. b) בַּבָּה how great? how much? how many? בַּבְּה יָמִי שָׁנֵי how many are the days of the years of thy life? (i. e. how old art thou ?) Gen 47,8; הַבְּחָבָה how great is her breadth, and how great is her length Zch.2,6; as adv. of time: how long? how often? בַּבָּה לֹאֹר how long wilt thou not depart from me? Jb.7,19; how often did בַּמָּהוַמְרוּהוּ בַּמִּדְבָר they provoke him in the wilderness ? Ps. 78,40; עַר״בַּמָּה פָעָמִים how many times? 1K.22,16; תוֹ these so many years בַּמָּה שָׁנִים Zeḥ.7,3. c) בְּמָה (three times ו לַמָה IS.1,8) why? wherefore? אלְבָּה תַבָּה תֵנֶּה תֵנֶּה תֵנֶּה תֵנֶּה thou thy fellow? Ex.2,13; בְּשָּה־זֶה why then am l? (i. e. why do I exist) Gen.25,22; in a wider sense: of what good, of what profit לָּי חַיִּים what good shall my life do me ? 27,46; לֶּפָה־זֶה לִי what profit then, shall the

birthright be to to me? 25,32; with rel. שׁיָבְשָׁה for why ? Cant. 1,7 (= אַשֶּׁר רָבְּיָה Dan. 1, 10).— Sometimes מה unites with the following word into one, as: מַנֵּה Ex.4,2 for מָלֶבֶם; what mean ye? Is.3,15 for מַה־לָבֶם; what a weariness! Mal. 1,3 for מָהֶם; מַה־תְּלְאָה Ez.8,6 for מָה הָם. With such contractions are generally classed also לְמַבֵּי sufficiently 2Chr. 30,3 (=ילָמָה־דַּי) and לְמַבְּרָאשׁנָה at first 1Chr.15,13 (= לְמַה־בְּרָאשׁנָה; acc. Buxtorf); acc. the prefixes in these words stand for ב and בן (בין).

קתה or מְּחָשֵׁה in Ar. to hold back (Kal not used).

Hithp. הְּמְחְמָה to delay, to tarry, to stay הְּמְחְמָה to delay חַשְּׁתִּי וְלֹא הִתְּמַוְהְמָה made haste, and delayed not Ps. 119, 60; אַבּיהִיבּה חַבּה־לוֹ though it tarry, wait for it Hab. 2,3; הְּמַהְמָה וֹתְּמָה stay and wonder Is.29,9.

יורוֹבְיוֹת (from הוֹם; c. הַבְּּמְהַנְּיָּה וֹיִם בּוֹרְבָּוֹבְיּה וֹבְיּהוֹבְיּה וֹבְיּהוֹבְיּה וֹבְיּהוֹבְיּה

tumult, noise תַּהוֹם מְהוֹם the day of tumult Ez.7,7; רבת הַמְהוֹמָה great in tumult, full of noise 22, 5; pl. בְּהוֹמוֹת רֵבוֹת great tumults Am.3,9.— 2) disturbance Deut.28, 20; Pr.15,16.— 3) confusion, consternation Deut.7,23; Is. 22,5; הַבָּתִּקְמָתִימְנֵת מָבוֹת a deadly consternation 18.5,11.

ייי pr. n. a Persian eupuch Est.

ל מהישבאל (1) pr. n. m. Neh.6,10.— 2) pr. n. f. Gen.36,39.

קָהִיר (from מְהֵר בּמְלַאְכְּתוֹ adj. quiek, diligent, ready, skilled מְהִיר בָּמְלַאִּכְתוֹ diligent in his work Pr.22.29; סיפָר מ a ready scribe Ezr. 7, 6; c. קְהָר צֶּדֶרָ quick in righteousness Is 16,5.

נְחָהֵל (pt. p. מְהֵל (מְהוֹל to mix, to adulterate (a drink) פְבָאַך מְהוֹל בַּמְיִם thy wine is mixed with water is. 1,22.

קבר (from בְּבְלָבְּהְ, sf. מְבְּלַבְּּרָ, m. 1) walking, way, jour ney Neh.2,6; ישֵּלְשֶׁת נְמִים three days' journey Jon.3,3.— 2) walk, space for walking בְּבָּרָהְ a walk of ten cubits breadth Ez.42,4.

(from בְּבִּלְי m. way, a place to walk (others: companion, guide) only pl. וְּבָרֵת בִּין and I will give thee places to walk among these that stand by (i. e. thou shalt have access to them) Zch.3,7

(from בְּבֵל m. praise יְאָיִים m. praise יְאָיִים and a man [is proved] according to his praise Pr.27,21.

pr. n. m. 1) a patriarch descended from Seth Gen.5,12. — 2) another person Neb.11,14.

נְהַלְּמָּרוֹ (from בְּלֵבְיוֹת) f. blow, stroke; only pl. מַהַלְמוֹת blows Pr.19,29.

קבר (from בְּבְּרֶת) f. stream, whirlpool, abyss (others: deep pit); only pl. בְּבַּמרות Ps.140,11.

קבּבֶּת (from קבּהָ; c. מַהְפָּבָת מַהְפָּבָת מַהְפָּבָת הַרְּ מַהְפָּבַת מַהְפָּבַת the overthrow of Sodom and Gomorrah Deut.29.22; also in the sense of a verb. n. with accus.: קבּהָבֶּם אֶלְהִים אֶּתְדּים like God's overthrowing Sodom Is.13,19.

ארביים (from בּוֹהָשָּבֶּע) prop. torsion, hence: stocks (an instrument of punishment, a kind of a pillory) שֿפּר.20,2; בית בַּיִּוֹרְשָּבֶע the house of the stocks, i. e. the prison 2Chr.16,10.

ו. 1) to hasten; in Kal once: יְּבְיְרָּהְ יֹּבְיְרָּהְ that hasten after another [God] Ps.16,4 (others render יִּבְיְרָּהְ 'that give presents', referring it to בְּיִרָּהְ II., which see). —
2) to be quick, ready, skilled, whence בְּיִרִירְ

Niph. נְמְבֶּר (pt. נְמְבָּר) 1) to be hurried, to be hasty, headlong עֵצֵה נְפְּתְלִים נִמְבְרָה the counsel of the perverse is carried on head-

long Jb.5,13; דְבָּיִי וְבִי וְבַּבְּיִים that bitter and hasty (impetnous) people Hab.1,6; וְלְבֵב נִמְדָרִים יְבִין the heart also of the hasty (rash)shall understand knowledge ls.32,4.— 2) to be fearful, timid by heart Is.35,4.

Pi. מְמָהַר (fut. בְּיָמָהָר; pt. בְּיָמָהָר וֹ to hasten מַצִּישָה בָּוֹישָה יָחִישָה יָחִישָה יִחִישָה יִחִישָה יִחִישָה יִחִישָּה יִחִישָּה יִחִישָּה יִ let him hasten, let him speed his work Is.5,19; מָבַרוּ אָת־דָבֶן haster hither Haman (i. e. bring him quickly) Est.5,5; so also 1K.22,9.— 2) to hasten, to make haste מַבָּהַר and Abraham hastened into the tent Gen.18,6; מַהַר haste thee, escape thither 19,22; frequently before other verbs as adv.: מָבַרוּ שָׁבָחוּ they quickly (soon) forgot Ps. 106,13; before *inf*. with 가: 뭐그죠. thou hast found it quicly Gen.27,20; without לברתן בא : ל ye are come soon Ex.2,18.— 3) to be hasty, rash וַלִבָּהְ צַּלֹיוָמַהַר and let not thy heart בר be hasty to utter anything Ec.5, 1.- 4) to be skilled, ready וּלִשׁוֹן and the עַלְגִים הָמַהֵר רְבַבֶּר צַחוֹת tongue of the stammerers shall be ready to speak plainly Is.32,4.

וו. (akin to מָהַר prop. to barter, hence: to pay a mariage-price, to endow אַ מְהַרְּנָהְ לִּי he shall surely endow her to le his wife Ex.22,15.

קר 1) cdj. swift, quick Zph.1,14.--

2) adv. hastily, quickly Ex.32,8; Deut.4,26.

קְהַר (from מְהַר II.) m. marriageprice, dowry Gen.34,12; 1S.18,25; חלות הַבְּתוּלוֹת the dowry of virgins Ex.22,16.

in haste, i. e. soon Ec.4,12; frequently as adv.: quickly, speedily, swiftly 2K.1,11; also בריִתְהָרָה Ps. 147,15; מְהַרָה yd or בּל מְהַרָה very swiftly Jo.4,4; Is.5,26.

pr. n. one of David's warriors 28.23,28.

נאָפל הָשׁבְל הָשׁב (speedy booty, hasty spoil) symbolic name of one of Isaiah's sons Is.8,1 a. 3.

בּתַלְּוֹת (from הַתִּלֹית; only pl. מַהַתַלְּיִת; mockery, jest, delusion Is.30,10.

וֹב (ב הב) particle used in combination with the prepositions ≥, ≥ and ? to strengthen their meanings (acc. Stb. it signifies: substance): 1) in, with, etc. in fire Is. 43, 2 (prop. in the substance of fire); בָּמוֹ רֹאשִׁי with my head Jb.16,4.— 2) だっ to, to, upon my mouth לְמוֹ־פָּי to, Jb.40,4; לְמֹ־חָרֶב for the sword בַּמוֹ־אָבֶן as, like בָּמוֹ (27,14.— 3) as a stone Ex.15,5; with sf. בָּבְוֹנְי , , כַּמוֹכֶם , בַּמְוֹנוּ , בַּמְוֹדָ , בַּמְוֹהוּ , בַּמְוֹהוּ (it is to be observed that before the light suffixes בָּמוֹ is changed into (2); as adv.: a) so, thus אַסַפְּרָה כָמוֹ I will speak thus פַמוֹהַשַּחַר עַלָה Ps.73,15 b) as soon as פָמוֹהַשַּחַר

as the morning dawn arose Gen. 19,15.— אָבָ and אֹבֵי occur only in poetry.— The particle treated under this head should not be confounded with אַבָּ, אֹבֵי, the poetical suffix for the prosaic plural בּקָב (בּבְּבָּ בִּבְּיִי בִּבְּיִי בִּבְּיִי בִּבְּיִי בִּי בִּבְּיִי בִּבְּיִי בִּבְּיִי בִּבְּיִי בִּי בִּבְּיִי בַּבְּיִי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְיי בַּבְּיי בַּבְיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְיי בַּבְיי בּבְיי בּבְיי בַּבְיי בַּבְיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְיי בַּבְיי בּבְּיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְּיי בַּבְיי בּבְיי בּבְּיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְייי בּבְיי בּבְּיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְּיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְּיי בּבְיי בּבְּיי בּבְּיי בּבְּיי בּבְּיי בּבְּיי בּבְּיי בּבְּיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְּיי בּבְּיי בּבְיי בּבְייבּי בּבְייבּי בּבְייבּי בּבּיי בּבּיבּיי בּבְיבּיי בּבְייבּיי בּבְייבּי בּבְיי בּבְייבּיי בּבְייבּיבּיי בּבְיבּיי בּבְייבּיי בּבְייבּיי בּבּיי בּבְיבִיי בּבְיבִיי בּבְיבּיבּיי בּבְיבִיי בּבְיבִיי בּבְיבִיי בּבְיבִיי בּבְיבּיי בּבְיבּיי בּבְיבּיי בּבְיבּיי בּבְיבּיי בּבְיבּיי בּבּיי בּבּיי בּבְיבּיי בּבּיי בּבּייי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּייי בּבּיי בּבּייי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּייי בּבּיי בּבּייי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּבּיי בּבּייי בּבּבּייי בּבּייי בּבּיבּיי בּבּייי בּבּייי בּבּיי בּבּבּיי בּבּבּייי בּבּבּיי

בּיִנְם מּיִּבְיּת n. Moab, son of Lot Gen. 19,37, ancestor of the Moabites who lived on the east of the Dead Sea and Jordan Deut.1,5; 2,11; also the land of Moab Num. 21,13, fully אָרֶץ מוֹאָר Deut.1,5 or אָרֶץ מוֹאָר R.1,1 etc. (which region is now called Kerak); gent. מוֹאָרָי מוֹאָר Deut.23,4, f. מוֹאָרָי מוֹאָר מוֹאָר R.1,22; 2Chr.24,26; pl. f. אָר זוֹאָר וֹאַר 1K. 11,1.

מול see מואל.

אֹבְלְט m. in-coming, entrance 2S.3, 25 (Kri); Ez.43,11 (irregular form for אוֹבְּבָ, which see; it is used merely on account of its correspondence to אַנְיָט.

לְמֵעוֹ (fut. יְמֵיֹג יְמֵיֹג ) 1) to melt, to dissolve; fig. to tremble, to faint from fear קְמֵעוֹ לְּהָהְ the earth melteth away Ps.46,7; בְּלֵעוֹ לְבוֹג that their heart may melt (faint) Ez.21,20.— 2) tr. to cause to melt away (i. e. to cause to faint) ממוננו בְּיַרְיִעִינִינוּ and hast let us melt away (faint) because of our iniquities Is.64,6.

Niph. נָמֹנִים; pt. pl. יְנָמֹנִי (pl. נָמְנִים; pt. pl. (נָמֹנִים) to melt away, to dissolve, to go asunder בַּמֹנִ וַנְיֵלֶךְ

multitude melted away (i. e. went asunder) and went on 1S.14,16; of destruction by water: בַּבְּיִבְּיִלְּבְּׁ the palace shall be dissolved (i. e. washed away) Nah. 2, 7.—2) to tremble, to be afraid or dismayed בַבְּיִבְיִן all the inhabitants of Canaan shall melt away (i. e. be dismayed) Ex.15,15.

Pi מינג (fut. מינג ) to cause to dissolve, to make soft (of the soil) בְּרְבִים הְּמוֹנְגֶנָה thou makest it soft with showers Ps.65,11.—2) to dissolve, to make as nought thou makest my understanding as nought Jb.30,22 (Eng. Bible: thou dissolvest my substance).

Hithp. הְתְּמוֹגֶג (fut. נְתְּמוֹגָג ) to dissolve, to perish בַּבְּשָׁם בְּרָעָה their soul dissolveth because of trouble Ps.107,26; fig. to quake, to tremble Ps.107,26; fig. to the hills shall tremble Am.9,13 (Ges.: the hills shall flow down, as if into wine and oil; but comp. Nah.1,5).

אבר same as אַבָּר, which see.

מוֹדֶע מוֹדֶע מוֹדֶע (from בּדְע מוֹדֶע m. acquaintance, friend R. 2,1; fig. אַבְינָה הַקְּרָא and call understanding thy friend Pr.7,4.

ance; concretely: friend, kinsman בעוֹ מבׁיְעָת, מוֹרְעַת Boaz is our kinsman R.3,2. בּוְּמֵל (pret מְיֵלְ fut. מְּמֵל ; pt. מִיבְּי mf. מִים ; fut. מִיבְּי inf. מִים to waver, to totter, to move, to fall קְּמָה מְּבְּי my foot wavereth (Eng. Bible: slippeth) Ps.94,18; מְמֵלְ מְמֵלְ מִינִּ בְּיִלְכוֹת kingdoms move (or fall) Ps.46.7; בְּיִבְישִׁע inf the hills shall move away Is.54,10; מְמֵלְ לְבִּירְ מְשׁ לְבִּירְ מִים לְבִּנִירְ מִשׁע זְבִּירִ מִים לְבִּנִירְ מִשְׁע a righteous man falling down betore the wicked Pr.25,26; יְבִי מְשִׁר יְבוֹי hand his hand be fallen, i. e. if he become poor Lev.25,35.

Hiph הַּמְים (fut. נְמִים) to cast upon (with לְבִישׁ אֲנֵן (עַלּ for they cast iniquity upon me Ps.55,4; 140,11 Ktib.

Hithp. דְּהְמֹמִם to be moved, shaken מִים הָהְמוֹשְׁבָּיה אָדֶץ the earth is moved violently Is.24,19.

stumbling אלאינָתן לפוֹט רְגְּלִינוּ (מֹמְהוּ stumbling לאֹינָתן לפוֹט רַגְּלִינוּ he suffered not our feet to stumble Ps.66,9; 121,3.— 2) pole, staff בפוֹט they carried it upon a staff Num. 13,23.— 3) yoke אָינָבוּר ממָהוּ מֵעְלִי I will break his yoke from off thee Nah.1,13.

תוֹמוֹת (pl. מוֹמוֹת (pl. pole, staff 1Chr.15,15.— 2) yoke Jer.28,10, more fully עוֹמוֹת על bars of the yoke Lev.26,13; hence also: oppression Is.58,9.

מול (pret. בְּלְחָה 2 הַבְּלָם; fut. ap. ל בין (מול pt. p. ליים ל to cut off, to ניִּמֶל אֶת־בִשֵּׁר עָרָלְתָם circumcise and he circumcised the flesh of their foreskin Gen.17,23; fig. to put away the moral impurities, considering them as unclean growths (עָרָלָה) of the heart: and ye ומַלְמָם אָת עַרַלַת לְבַּבְּבָח shall circumcise the foreskin of your heart Deut.10,16; קָלְיֵנְיָ מֶּלְהֶיךָ and the Lord thy God will circumcise thy heart Deut. and וּפַקַדְתָּי עַל־בָּל־מוּל בְּעָרָלָה ;and I will punish all the circumcised of the prepuce (i. e. those whose flesh is circumcised, but not their hearts) Jer.9,24; pt. p. pl. מָלִים Jos.5,5.

איף (פול (pl. קבול for ביול (pl. קבול) (pl. קבול (pl. ק

Hiph. הָמִיל (fut, יְמִיל ) to cut off, to destroy; with sf. pl. אֲמִילִם I will destroy thes: Ps.118,10 (אַמִילָם ).

(once מוֹאל Deut.1,1, מוֹאל Neh. 12,38 Ktib; sf. (מְלִי prep. a. adv. before, over against, opposite מוֹל before, over against, opposite מוֹל before God Ex.18,19; מוֹל יַבְּמוֹן before God Ex.18,19; מוֹל יְבָּחֹן over against the children of Ammon Deut.2,19; מוֹל מְחַוֹן שׁ window over against window 1K.7,5.— United to prepositions: a) אַל־מוֹל ower against window מִמִּל ower against window מִמְל מִמְל before, near Ex.34,3; יבּּרֹל מִבְּרֹל toward the front Lev.8,9; Num.8,2.

of Judah, afterwards ceded to Simeon Jos. 15,26.

לובות (from בּיִּדְי, sf. מוֹלַדְתָּי f. birth, nativity, descent Est.2,10; pl. sf. מוֹלְדְתַּין מַאָּרִין הַפְּגַעְנִי thy nativity is of the land of Canaan Ez.16,3; מוֹלְדְתַּין בְּיוֹם הוֹלֶדֶת and as for thy nativity, in the day thou wast born v. 4;

בוליד pr. n. m. 1Chr.2,29.

מוּמָם (sf. מוּמָם, מוּמָם) m. defect, blemish Deut.15,21; Cant.4,7; in a moral sense: כָּי אַז תִשָּא פַנִיך tor then shalt thou lift up thy face free from blemish Jb.11, יֹפֵר בֵץ לָבְּשׁ לוֹ קַלון וּמוֹכִים לַבָּשַׁע;15 to he that correcteth a scorner getteth to himself shame; and he that reproveth a wicked man getteth to himself a blemish Pr 9,7 (so this verse is usually rendered; it seems, however, better to render it thus: he that reproveth a scorner gettethete.: so doth he that proveth to a wicked man his fault); ។ ភាព្ they לא בַנֵיו מימָם דוֹר עָקְשׁ וּפָתַלְתֹּל have dealt corruptly with him, they are not his children, it is their blemish: they are a perverse and crooked generation Deut 32,5 (Vulgate: it is they who sinned against him, and not his sons, by filthy deeds: that bad and perverse generation!).

(prop. pt. Hoph. of ⊃⊇□, which see).

מּיְּכָּדוֹת (from יְּבֶּד ; pl. מֹיְכָּדוֹת, c. מִיּכְדוֹת, מוֹיְכָּדוֹת , מוֹיְכָּדוֹת , מוֹיְכָּדוֹת , מוֹיְכָּדוֹת , מוֹיְכָּדוֹת , מוֹיְכָּדוֹת ) m. foundations of the earth Jer.31,37; שָׁיָבְיִים the foundations of heaven 2S.22,8; of the remaining foundations of destroyed buildings: מִיּכְיִבְיִר דּוֹרִידְדוֹר thou shalt raise up the foundations of many generations Is.58,12.

קבר (c. קבים מוסר בית־יי unto the day of the erection of the house of the Lord 2Chr.8,16.— 2) foundation קבר מוסר מוסר מוסר a foundation founded, i. e. a sure faundation Is.28,16 (קבים is pt. Hoph., with a Dagesh to distinguish it from the preceding word).

תְּבְּרָית (from יָבָר m. 1) foundation, only pl. מוְּחָרוֹת הַאָּלְעוֹת the foundations of the side chambers Ez. 41.8 (Kri).— 2) appointment, decree מַמָּה מוּחָבָּד pointment, i. e. the staff appointed of God Is.30,32.

קבּף (from קבּף; c. קבּוֹם) m. covered passage קבּים the covered passage for the sabbath 2K. 16,18 (Kri, for which Ktib קבּים).

מוֹמֵר (for מֹאמֵר from אָבֶּר; pl. מוֹמֵר מּאֹמֵר, c. מוֹמַרוֹם, c. מוֹמַרוֹם, c. מוֹמַרוֹם, c. מוֹמָרוֹת m. fetter, bond Ps.2,3;

מוֹם II. pr. n. a station of the Israelites in the desert, wit ה loc. הוֹבְרוֹת Deut.10,6 and pl. מוֹבְרוֹת Num.33,30.

ערסר I. (from יָסַר; c. מוּסַר; sf. יםרָר, מוּסָרָה (מוּסָרָה, מוּסָרָה ) m. 1) correction, chastisement, punishment -58 יתְבָע מְגַעַר מוּקָר withhold not correction from the child Pr.23,13; the rod of correction 22,15; מוֹכַר שֵׁדֵי the chastisement of the Almighty Jb.5,17 .- 2) discipline, warning, reproof מוֹכֵר reproof of my shame בּוֹפָתִי אֵשִׁםְע must I hear Jb.20.3; לשָוֹא הָבֵּיתִי in vain אָת־בָּגִיבֶם מוּסֶר לא לְקַחוּ have I smitten your children; they received no warning Jer.2, 20. – 3) instruction קָבֶעָת חָכָמָה to know wisdom and instruction Pr.1,2; מוֹפַר הַשְּבֵּל instruction of intelligence v. 3.

מּיְּמֶר (בּיִּמֶר from מֹיְמֶר c. מּיְמֶר m. fetter, bond מּיְבֶּר מְּלְבִים פָּהָם he looseth the bond of kings Jb. 12,18.

מוֹצֵרוֹ , מוֹצֵר (from יַצַר; sf. מוֹצֵרוֹ;

pl. מוֹעַרִים, c. מוֹעַרִים m. 1) appointed time, season, term, festival Gen.1,14; 2S.20,5; כַּמוֹעֵד הַוָּה בַּשֶּׁנָה at this appointed time in the next year Gen.17,21; of the time of the migration of birds: יָבֶעָה מוֹעֵבֶים יָרְעָה מוֹעֵבֶים yea. the stork in the heaven knoweth her appointed times Jer.8,7; מועהי the festivals of the Lord Lev. 23,2; in later prophetic language: a year למער מערים וַחֵצִי after a year, years, and a half Dan.12,7 (comp. Ch. עָדָ).— 2) congregation, gathering, meeting, assembly אהר מיעד the tabernacle of the congregation Lev. 1,1; הית the place of assembly for all the living Jb.30,23; קראי those called to the assembly Num.16,2; בר מועד the mountain of assembly (the seat of the Babylonian gods) Is.14,13; יוֹם מוֹעֵד day of gathering, i. e. solemn day, festival Hos.9,5.- 3) appointed place, place of assembly 1S.20,35; Lam.2,6; מיער־אָל appointed place of God, i. e. sacred place of assembly Ps. 74, 8.-4) appointed sign, signal Jos. 20,38.

כּוֹעֶד (מוֹעֶד בּ מוֹעֶד m. place of assembly בּוֹדֵד בְּמוֹעְדִי and none shall be solitary in his places of assembly Is.14,31 (Eng. Bible: in his appointed times).

קַּעַרָה (from יָשַר) f. solemn feast

festival; only pl. מּוֹעֲדוֹת 2Chr. 8,13.

קיבה (from יְעַדְ f. appointed place, refuge, asylum אָרִי הַפּוּעְרָה the cities of refuge Jos.29,9.

בעד see מיעדת Pu.

קר (from עוף m. gloom, darkness בי לא מוּעָף לַאְשֶׁר מוּצָק לָה for there shall be no gloom for her that was in anguish Is 8,23 (comp. עוף צוָקר v. 22).

ק מוֹעֵצוֹת (from יְעֵיץ; only pl. מוֹעֲצוֹת, sf. מוֹעֲצוֹת (מוֹעֲצוֹתְיהֶם; f. counsel, device Jer.7,24; Ps 5,11; Pr.1,31, etc.

מוּעַקה (from עוֹק f. pressure, burden Ps.66,11.

Tבְּלְם 1K.10,18 see וַלְּבָּ Hoph. (acc. some: אַנְבָּוֹם, see וּבִּוֹא).

מּפְתִים a. אינה wonder, miracle Ex. 7,9; Jo.3,3.— 2) sign, token Is. 20,3; 2Chr.32,24.— 3) example nexample beat.28,46; בְּיִיתְ לְהָם and thou shalt be an example unto them Ez.24,27; בּיִינְ מִיבְּיִ מִיבְּי מִיבְּת מוֹבְּת זֹם I am your example Ez. 12,11.— 4) distinction שׁבְּיִי מִיבְּת men of distinction, distinguished men Zch.3.8.

to press out, only pt. מרץ oppressor Is.16,4.

תואן usually מין (from מוץ) m. chaff מין יסער מגרָן as the chaff that is driven with the whirlwind out of the floor Hos.13,3:

as chaff before the wind Ps.35,5.

מוֹצָא (from אַנְיִּ sf. מוֹצָאַך , מוֹצָאוֹם , מוֹצָאוֹם; pl. c. מוֹצָאֵיה , sf. מוֹצָאָיו , מוֹצָאָיה) m. 1) going out, going forth 2S. 3,25; Num.33,2; בּמוֹצָאֵי גוֹלָה as the going forth into exile Ez. 12,4; of the rising of the sun: his going forth מָקְצָה הַשְּׁמַוָם מוֹצָאוֹ (rising) is from the end of the heaven Ps.19,7; of plants: springing forth, growth אָלֶהַצָא מַצָא בָּשֶׁא and to cause the growth of the tender grass Jb.38,27; of goods brought from another place: מוֹצַא and הַסוּסִים אֲשֶׁר לְשָׁלֹמה מִמְּצְרַיִם the horses which Solomon had were brought (exported) from Egypt 1K.10,28. - 2) that which proceeds or goes forth, hence that which proceedeth מוֹצֵא שְׂפַתוֹים from the lips Num.30,13; מוֹצֵא פָה that which proceedeth from the mouth Deut.8,3.— 3) place of going forth מוֹצַאָיו וּמוֹבָאִיו its places of going out and coming in Ez. 43,11; of a place whence water springs forth: מוֹצָא טַיִם fountain of waters, spring-head Is. 41, 18; of a place where silver is found: מוֹצֵא בַּקָּף a source (vein or mine) of silver Jb.28,1; of the place where the sun rises or sets: מוֹצַאֵי בֹקָר the outgoings of the morning and of the evening (i. e. the east and the west) thou makest to rejoice Ps.65,9; hence מָמוֹצַא from the east and from

the west 75, 7. — 4) pr. n. m. 1Chr.2,46,

לוֹצָאוֹת (from אָבָיְ: pl. מוֹצְאוֹת) f.

1) prop. going forth, hence: origin, descent מוֹצָאוֹרְיוֹ מָשְּׁהָוֹ מִיבִּי עוֹלְם his origin is from former times, from days of old Mic.1,5.—2) sewer, water-closet (comp. אַבָּר 2K.10, 27 (Kri, for which Ktib has מְּבָּרְבָּרְ

I. (from בְּצָקְ m. 1) a casting מּוּצָק אַדְר one casting 1K.7,37.—2) solid mass קּנְיִשְׁתְרִאֵּל יִּתְּוֹדְאָל אָדְר מִיִם בְּמוּצָק אָדְר by the breath of God ice is given, and the broad waters become a solid mass Jb.37, 10; איַר עַבּוּצְק when the dust thickens into a solid mass 38,38.

תוצק (from צוב m. straitness, distress בָּי לֹא מוּצֶף לַאָשֶׁר בָּי לֹא מוּצֶף לַאִשֶּׁר shall be no gloom to her that was in distress Is. 8,23; בְּחַב לֹא־ בְּחַב לֹא־ בְּצֵּף הַבְּיִבְּר רַחַב לֹא־ הַבְּיִבְּר רַחַב לֹא־ הַבְּיִבְר הַחַב לֹא־ הוכוted thee away out of distress into a broad place, where there is no straitness Jb.36,16.

תוּצְקוֹת (from אָיַ: pl. מוּצְקוֹת f. tube, pipe (of the candelabrum, for the oil) Zch.4,2.

(Sth.: casting mould) יְצָקִים בְּקצַקּהוֹ (Sth.: casting mould) יְצָקִים בְּקצַקּהוֹ cast in its casting 2Chr.4,3.

in Ar. to be light, foolish (Kal not used).

Hiph. הָמִיק (fut. יְמֵיק) prop. to make light of, hence: to mock, to scoff יָמִיקוֹ וִידַּבְרוֹ בָרֵע עשֶׁק they mock, and in wickedness utter oppression Ps.73,8.

מוֹקֵר (from לָכֵּף) m. 1) burning, conflagration; pl. c. מוֹקָר עוֹלָם everlasting burnings Is.33,14.— 2) firebrand וַעַּצְמוֹנֵי לָמוֹקָר נְחָרוֹ and my bones are burned as a firebrand Ps.102,4 (Eng. Bible: as an hearth).

קְּרָה (from לָבֶּר) f. hearth Lev. 6.2.

מר see מור

לְבֶּר (akin to בְּיֵר; acc. Stb. pret. לְיַבֶּר)
to change, to alter לְיַבֶּרוֹם מַר-לִי הַ acc. Stb.: he hath turned my grief into consolation Is. 38, 17 (Eng. Bible: for peace I had great bitterness, taking בְּבָּר as a noun).

Niph. נְמֵר (הְ נָמֶר) to be changed וְנִיחוֹ לֹא נְמָר and his scent is not changed Jer.48,11.

Hiph. הְמִיר (fut. יְמִיר ; unf. וּהָמִיר (fut. יְמִיר ; unf. וּהָמִיר (fut. יִמִיר ) to change into, with ב

אָמִיר אָמָין אַמִיר I will change their glory into shame Hos. 4, 7. — 2) entr. to change, to alter oneself אָרָבע וְלֹא יִבְּע וְלֹא יִבְע וֹלְא יִבְע וְלֹא יִבְע though the earth be transformed Ps.46,3 (Eng. Bible: be removed).

נוראָבֶם, מוֹרָאִים (מוֹרָאִים (מוֹרָאִים ; sf. מוֹרָאִים (מוֹרָאִים ) m. 1) fear, reverence Gen.9,2; Is.8,12; שְׁיְתָה יָיָ מוֹרָאִים put, O Lord, fear over them Ps. 9,21 (Ktib מוֹרָאֹי ; (מוֹרָה לֹהָט (איִה מוֹרָאִי ) where is the fear of me? (or: reverence towards me) Mal.1,6; also object of fear or reverence: הוא מוֹרָאַבָּם he is your fear (i. e. he is the one to be reverenced by you) Is.8, 13.— 2) terror, fearful deed, miracle אוֹרָאִים נְּרוֹלִים and by great terror Deut.26,8; וּבְּמוֹרָאִים נְּרוֹלִים by great terrors (or miracles) 4,34.

מוֹרְינִים and מרנִים m. threshing-sledge 28.24,22; 1Chr. 21,23; מוֹרֶג חָרוֹץ a sharp threshing-sledge Is.41,15.

קיר (from מוֹרֵר; c. מוֹרֵר) m. 1) descent, declivity, slope Jos.10,11; Jer.48,5.— 2) festoon מִצְשָׁה מוֹרָר hanging work, festoons 1K.7,29.

מֹרְרָה לֹא־ m. razor) מֹרְרָה מֹירָה מֹירָה מֹרְרָה מֹירְרָה מֹירָה מִירָה מַל־ראשוֹ no razor shall come on his head Jud.13,5.

תוֹנֶה I. (from לְּבָה I.; pl. מוֹנֶה m. D shooter, archer 18.31,3.— 2) early rain Jo.2,23 (ב יוֹנֶה ).

לְּבֶּר II. (from יְבָה II.; sf. pl. מִּלְרָי II.; אַלְרָּה וּ II. (מִלְרָי וּבְּי וּ חִיבְי וּ וּ מִלְרָי וּבְּי וּ m. teacher, guide Is.9,14; 30,20; Pr 5,13.

עָנִי 111. (from בְּוֹרֶת) adj. bitter עָנִי the affliction of Israel, which was very bitter 2K.14,26.

ילון מוֹרֶה IV. pr. n. Moreh מּלוֹן מוֹרֶה or מְלוֹן מוֹרֶה the oaks of Moreh Gen. 12,6; Deut.11,30; במרָה the hill of Moreh in the valley of Jezreel Jud.7,1.

וּלְמֵם Is.18.2 a. 7 for מְּלְבָּם, from מָלְבָם, which see.

. מֹרְיָה see מוֹרְיָה

מוֹרָשׁ: pl. c מוֹרָשׁ: pl. c מוֹרָשׁ: pl. c מוֹרָשׁ: sf. מוֹרָשׁ: m. possession Is.14,23; Ob.17; fig. מוֹרָשׁי לְבָּבִי לְבָּבִי וְבָּבִי Ob.17; fig. מוֹרָשׁי לְבָבִי לְבָבִי אַנְבְּיִי לְבָבִי אַנְבִּיי אַנְבִיי לְבָבִי אַנְבִיי אַנְבִיי וּלְבָבִי אַנִּים וּשׁי אַנְשׁי וּשׁי אַנְשׁי וּשׁי וּשׁי אַנִיי אָנְבִּיי וּשְׁי וּשְׁי וּשִׁי אָנִיי וְּשִׁי וְשִׁי וְבִּישׁי וְשִׁי וְשִׁי וְבִּיִּי וְשִׁי וְבִּישׁי וְבְּיִשְׁי וְשִׁי וְשְׁיִי וְשִׁי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִּי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְשְׁיִּבְּיוֹי וְשְׁיִים וְשְׁיִבְּי וְּבְּבְיי וְשְׁיִּבְּי וְּבְּשִׁי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִים וְּשְׁיִי וְשְׁיִי וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְשְׁיִים וְּיִי וְּשְׁיִּים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְשְׁיִים וְּשְׁיִּים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְּשְׁיִים וְשִׁיִים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְשִׁיִּים וְשִׁיִּים וְשְׁיִים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְשְׁיִים וְּיִים וְשְׁיִים וְּיִישְׁיִים וְשְׁיִים וְּיִישְׁיִים וְּשְׁיִּים וְשְׁיִים וְיִים וְּיִים וְיִישְׁיִים וְּבְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּישְׁיִּים וְּבְּבִּייִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיבְּיִים וְּיִּים וְּיִים וְּישְׁיִּים וְּיִּים וְּיִּים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִּים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִּים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִּים וְּיִּים וְּיים וְּיים וְּייוֹים וְּישְׁי וְּיוֹים וְּישְׁיי בְּישְׁי וְּבְּיים וְּיבְּישְׁיי בְּיי בְּייִים וְּבְּישְׁיי בְ

בּיְבִישׁה (from יָרֵשׁה) f. possession Ex.6.8.

בת שֶּׁת בַּת pr. n. a city near Eleutheropolis, the birth-place of Micah the prophet Mic.1,14; gent. מוֹנִישָׁת Mic.1,1; Jer.26,18.

depart out of thy mouth Jos.1,8; קָמָוֹשׁ הַיָּהֵד הַהְקוֹשְׁה בְּמְקוֹם נָגָאָבְוֹ the nail that is fastened in the sure place shall be removed Is. 22,25.

נְיְמֵוֹשׁ II. (בְּשִׁשֵׁ a. נְיְמֵוֹשׁ to touch, to feel נְשִׁשְׁ נְאַמְשִׁהְינָּא נְאַמְשִׁהְ נְאַמְשִׁהְ נְאַמְשִׁהְ נְאַמְשִׁהְ come near, I pray, that I may feel thee Gen.27,21.

Hoph. הַמִּישׁ (fut. יְמִישׁ 1) to let touch, feel הַמִישׁנְיּי let me feel Jud.16,26 (Kri).— 2) intr. to touch, to feel יְבִישׁוּן they have hands, but they touch not Ps.115,7.

בּוֹשְׁבִים (from יְשֵׁב (c. מוֹשָׁב (c. מוֹשָׁבִים (קוֹשָׁב (c. מוֹשָׁבִים (מוֹשָׁבִים (מוֹשָׁב (מוֹשַׁב (מוֹשָׁב (מוֹשִׁב (מוֹשַׁב (מוֹשָׁב (מוֹשָׁב (מוֹשִׁב (מוֹשָּב (מוֹשָׁב (מוֹשָׁב (מוֹשִׁב (מוֹשָׁב (מוֹשָׁב (מוֹשָׁב (מוֹשָׁב (מוֹשַׁב (מוֹשָׁב (מוֹשְׁב (מוֹשָׁב (מוֹשָּׁב (מוֹשָׁב (מוֹשְׁב (מוֹשְׁם (מוֹשְׁב (מוֹשְׁב (מוֹשְׁם (מוֹשְׁב (מוֹשְׁם (מוֹשְׁב (מוֹשְׁם (מוֹשְׁם (מוֹשְׁב (מוֹשְׁם (מוֹשְׁם (מוֹשְׁם (מוֹשְׁם (מוֹשְׁם (מוֹשְׁם (מוֹשְׁם (מוֹשְׁב (מוֹשְׁם (מוֹשְׁב (מוֹשְׁב (מוֹשְׁם (מוֹשְׁב (מוֹשְׁב (מוֹשְׁב (מוֹשְׁם (מוֹשְׁב (מוֹשְׁב (מוֹשְׁשְׁב (מוֹשְׁב (מו

concretely: dwellers of a place, inmates וְכֹל מוֹשֵׁב בִּית־צִיבָּא and all the inmates of Ziba's house (i. e. his household) 2S.9,12.

ישי pr. n. m. Ex.6,19.

קלים (from בְּשַׁבֶּר, only pl. c. אוֹ מוֹשְׁבֶּרוֹ f. band, fetter אוֹ מוֹשְׁבוֹת מוֹשְׁבוֹת סוֹשְׁבוֹת סוֹשְׁבוֹת or [canst thou] loose the bands of Orion? Jb.38,31.

קישֶׁעָה (from יְשֵׁעָ) f. only pl. מוֹשְׁעָה salvation Ps.68,21.

מוּת (pret. מָת, f. מְתָה, 2 מְהָה, 1 מָתְנוּ , ז מָתְנוּ , ז מָתוּ , ז מָתוּ , מָתִוּ ; fut. ימות a. הֹבי, ap. הַבָּי, pt. הַבָּ, pl. מָתִים, f. מִבְּה ; imp. מָתִים; inf. to die (לַמוּת : ל with מוּת, מוֹת Jb.14,14; with ⊃ of the instrument or cause: לא תִמוּת בַּחָרֵב thou shalt not die by the sword Jer. 34,4; אָמָרת בַּצְּבָא shall I die of thirst Jud.15,18; also with מָבָּנֵי of cause: וַיָּמָת... מִפָּגֵי הָרְעַב and he is like to die for hunger Jer.38,9; fig. of a plant: וּבֶעָבֶר יַמוּת נְּוֹעוֹ and [though] its stock die (i. e. decay, wither) in the ground Jb. 14,8; of waste land: ... לָמָה נָמוּת... wherefore נַם־יאַנַחָנוּ נַם אַרְּמָתְנוּ shall we die, both we and our land? (i. e. wherefore shall we. starve and our land lie waste?) Gen.47,19; of the fall of a nation Am.2,2; in the sense of disappearance: עָפָבֶם הָמוּת חָכָמַה wisdom will die (i. e. die out, disappear) with you Jb.12,2. - Pt. מָת dying Gen.48,21; one about to die 20,3;

one dead Jud.3,25; a dead beast Ex.21.34; a dead person without distinction of gender Deut.25,5; Gen.23,4; pt. pl. מְתִים the dead Ps.115,17; c. מָתֵי Ps.143,3 a. Lam. 3,6; fig. of idols: וָבְחֵי מֵתִים sacrifices of the dead, i. e. sacrifices offered to idols Ps.106,28.— Inf. שות before the finite verb expresses positiveness: מוֹת וַמוּת he shall surely die Gen.2,17, etc.; with fut. Hoph. מוֹת יוּמַת he shall surely be put to death Ex.21,12; inf. with לְמוּת) is joined to other verbs to give greater force to their meanings, as: חָלָה לָמוּת to be sick unto death (i. e. fatally) 2K.20,1; בַּפְשׁוֹ רָמוּת and his soul became impatient unto death (i. e. extremely) Jud.16,16.

Pi. מּוֹהָת (ז מּוֹהְתּי ; fut. מְּוֹהָת ; יְמִיהָת to kill, to slay 2S.1,16; Jer.20,17; 1S.14,13; imp. with sf. מוֹהְתָנְי 2S.1,9.

Hiph. בְּמָהְיָהָ, sf. הַמְּהִי (1) הַמָּהִי, sf. הַמָּהִי, 2 pl. בְּמָהָה; fut. יְמָיִה, ap. מָּהָי, ; pt. יְבָיה, imp. with sf. יְבָיה, יְבָּיה, הַבְּיה, בְּמָהָה, וֹחָיָה, 1) to cause to die, to put to death, to kill, to slay Deut.32,39; Jud.16,30; 2S.3, 3U.— 2) to annihilate, to destroy 2S.20,19; Is. 14,30; pt. pl. מַמְהִים 2S.20,19; Is. 14,30; pt. pl. סַמְהִים destroyers, angels of death Jb. 33,22.

Hoph. הוְמַת (fut. יוֹמַת; pt. מּוֹמָת; pt. נמּנְמָת; to be put to death Num.35,16; 1S.19,11.

אָבֶּי (ancient form מָּוֹמָה Ps.117,15;

c. מוֹתָם, sf. מוֹתָי מוֹתָם, מוֹתָם, m. death Deut.30,19; בָּלֵי מַוֹת deadly weapons Ps.7,14; בְּשֵׁן הַשְּׁנֵת to sleep the sleep of death Ps.13,4; אָטָה אות sin worthy of death (capital crime) Deut.22,26; more fully እርጠ קישפט מות sin worthy of a sentence of death 19,6; מָנֶת or סות one condemnd to death 1S.20,31; 1K.2,26; poet. of the grave: the gates of death Ps. 9,14; חַרֵרי בָּעָת the chambers of death Pr.7,27; אַל־מָנָת no death, immortality Pr.12,28; pl. c. מוֹתֵי deaths Ez.28,10, sf. מיתיו his death Is.53.9.— למוֹתָם Ps.73,4 acc. some אין חַרְצָבּוֹת דָמוֹ) תַּם and בָמוֹ = there are no pangs הַם וּבַרִיא אוּלַם for them, their strength is perfect and firm).— 2) deadly disease, plague הַרָגִי בְּעָת killed by a deadly discase Jer. 18,21 (Eng Bible: put to death); בכוֹר טַוָת the first child of death, i. e. the deadliest disease Jb.18,13; of poisonous herbs: בְּמָיר there is death (i. e. poison) in the pot 2K.4,40. מות לבן ;(על־מות m. death (see מות לבן

a musical instrument Ps. 9,1.

קתר (from יָתָר) m. 1) abundance, plenteousness מַחְשָׁבוֹת חֲרוֹץ אַּהְּ־ the thoughts of the diligent tend only to plenteousness Pr.21,5.— 2) excellence, preeminence מִוֹתָר הָאָרָם מִוְרַבְּהַמְה אָיִן the preeminence of man above the beast is nought Ec.3,19.

תַבָּוֹםְ (from בַּוֹנָ , e. רְבַּוֹםְ , sf. יְהַבֶּוֹם ,

to mix, to mingle (wine), whence the word below.

m. mixed wine, spiced wine (Eng. Bible: liquor) Cant.7,3.

the next word.

קוֹנֶה adj. consumed, exhausted; only pl. c. אָנָר בּאָנָה consumed with hunger Deut.32,24.

יהוב pr. n. m. Gen.36,13.

(from iii) garner; only pl. sf. קוֹנֶה may מְזְוֵנֵנוּ מְלְאִים מְבִּיקִים מְזֵן אֶּלְ־זִן may our garners be full, affording every sort of store Ps.144,13.

קווות (from iii 1; c. מְוּנוֹת ; pl. מְוּנּוֹת ) f. door-post Deut.6,9; Pr. 8.34; Ez.46.2

(from iii) m. food Gen.45,23 also Ch. Dan.4,9.

עיור וויך I. (from בְּיוֹר II.) m. binding up of a wound, bandage; fig. of the remedies for the wounds of a state: אֵין דְּוֹרְ דִינְרְ וְשְׁוֹר there is none to plead thy cause, to bind thee up Jer.30,13;

II. m. net, snare (from קֹוָרָה spread; comp. Pr.1,17) וַּאָנְשִׁיוֹ לַחְמָּךְ [they that eat] יַשִּׁימוּ מְזוֹר הַחְהֶיךְ thy bread have laid a snare under thee Ob.7.

רבה) (etymology obscure) m. girdle Ps.109,19; fig. a bridle of dominion Is.23,10 (Eng. Bible: strength).

fig. strength קַּוֹיָם (מְּלִים הָּפָּר m. girdle, fig. strength קּנִים הָּפָּר הַיִּם הָּפְּר and he weakeneth the strength of the mighty Jb.12,21.

יבר pt. of בּוֹבֶר Hiph., which see.

(from אַוֹל to go, to wander) f. only pl. מַזְלוֹת wandering stars, planets 2K.23,5. See also מַנְרוֹת.

נילג (from בֿוְלֵג) m. fork, flesh-hook 18.2,14; מַוְלָג שָׁלִשׁ הַשְּׁנֵים a fork of three teeth v. 13.

ימוְלְגָה (בּוֹלֵג (מַוֹלֵג f. fork, only pl. מִוֹלְגָה Ex.27,3.

 מְשְׁרֵי a man who executeth evil devices Ps.37,7; אַשֶּׁר יִּבְּרוּךְ רַבְּוֹמָה who call thee for an evil purpose Ps.139,20 (Eng. Bible: they speak against thee wickedly).

קּוְמוֹר (from מְיִמוֹר II.) m. song, poem, psalm Ps.3,1; 5,1, etc. (it is different from שִׁיר, wherefore they both occur in conjunction מְיִמוֹר a psalm and song Ps.30,1, or inverted שִׁיר בָּאָבוֹר 48,1).

קַּמְבֶּרְהׁת (from וְמֵרְהׁת I.; only pl מְּזְבֶּרְה f. pruning-hook Is.2,4; sf. מַזְבְּרָהִיבֶּם Is.4,10.

קְּבְּקְרוֹת וֹנְיִיםְ (from בְּיִבְּיוֹת 1.) f. only pl. הווים snuffers, forceps (for lamps) 2K.7,50; Jer.52,18.

יוְעָר (from עָיֵן m. littleness, fewness וְנִישָׁאֵר אָנוֹשׁ מְוְעָר and few men are left Is.24,6; מְיָעֵם מְוֹעָר a very little (of time) Is.10,25.

to be corrupt, foul, whence מְמָוֹר

לְּנְיִל (בְּיִלְּל f. only pl. מַיְּל the constellations of the Zodiac Jb. 38,32.

קוֶרֶה (from יְּרָה m. winnowing shovel Jer.15.7.

מְוָרִים see מִוָרָה.

קּוְרָח (from מְּוֹרֵה c. מְּוֹרֵה) m. sunrise, the east Ps 107,3; more fully the rising of the sun Deut.4,47; מְוֹרָה דְּיִרְהוֹן on the east side of Jordan 1Chr.6,63; with loc. מְוְרָחָה בּנוֹרָהוֹן eastward Ex.

27,13, c. שָׁמֶשׁ toward the sun-rising (eastward) Deut.4,41.

יבְּיֵרִים m. pl. northern winds or constellations (בְּיִרִיה), the north ביוֹם (Vulgate: Arcturus).

קּוְרָע (from מְוָרֵע; c. מְוָרֵע) א sown field Is.19.7.

קוֹרָק (from נְּוֹרָק pl. מְוֹרָקים and הְיוָרָק m. sprinkling vessel, bowl Num.7,13; Zch.14,20; Ex.38,3; a wine-bowl Am.6,6.

שלית שחים w. fatling עלית שחים burnt sacrifices of fatlings Ps. 66, 15; fig. rich, wealthy יאבלי the ruins of the fatlings (i. e. of the wealthy) shall strangers eat Is.5,17.

הבי (from המש) m. marrow Jb.22,24.

אַהְהֵי (fut. אּהְהֵי: inf. sf. אָהָהְים) to strike, to clap אַבְּיה to clap the hands (for joy) Is.55,12; Ps. 98,8; יַבן מַהְאָּךְ יָד because thou hast clapped thy hands Ez.25,6

אָקְהְיֵּ Ch. to strike, to smite Dan. 2,34 (cut אְחָהְ Dan.5,19 is pt. Aph. from הְיָחַ, which see).

Pa. 자료한 to strike, with 기간 upon one's hand, i. e. to restrain Dan.4,32.

Ithp. אָהְיָהְיּ (fut. אָהָרְיּ) to be fastened (with בְּיִהָה וֹלְיִרְ בִּירְהָתְּא צֵּלְהְיִי בְּיִהְהָּוֹץ בְּיִהְהָּוֹץ בְּיִהְהָּוֹץ בְּיִהְהָּוֹץ בְּיִהְהָּוֹץ בְּיִהְהָּוֹץ בִּיְהָהָתְא צֵּלְהִי be pulled down from his house, and being set up, let him be fastened (hanged) thereon Ezr. 6,11.

אָבְארוּת (from הְבָּא) m, hiding-place מַחְבֵארוּת a hiding-place from the wind Is.32,2.

לבות (בותבא שות m. hiding-place, den; only pl. מַחַבאים 18.23,23.

קברת (מַחְבָּרֶת הַשְּנִית from בְּחְבֶּרֶת הַשְּנִית juncture, seam לְּעְפֵּר the second juncture Ex.26,4; אָפֵּר over against its juncture (close by its seam) 28,27.

קבת (from חבת) f. pan, fryingpan Lev.2,5.

וְהַנֶּרֶתְ (from בְּחַנֶּרְתָּ) f. girding, girdle Is.3.24.

הרם I. (akin to אַרָבְי; fut. הֹתָבְי; pt. מְחָה ; מֹחָה ; מֹחָה ; מֹחָה ; מֹחָה , חות) 1) to touch on, to adjoin וּמָחָה עַל־בֶּהֶף יָם־בָּנָּרֶת (עַל with וּמָחָה and it shall touch upon the coast of the sea of Chinnereth Num.34, 11.- 2) to wipe off Is.25:8 (tears); Pr.30,20 (the mouth); 2K.21,13 (a dish).— 3) to blot out וְבָתַב אָת־ הַאָּרֹת... בַּמַבֶּר וּמָחָה אֶל־מֵי הַפַּרִים and he shall write the curses ... in a book, and he shall blot them out with the bitter water Num. 5,23; אָמְחָנּוּ מִסָּפָּרִי I will blot him out of my book Ex.32,33; fig. to efface from the memory, to fordet הַמָּם בְּחִיתָ לְעוֹלֶם וְעֶּד thou hast effaced their name for ever and ever Ps.9,6; מָחָה פִּשְׁעַי blot out (forget) my sins 51,3.— 3) to wipe or blot out of existence, to destroy blot out (destroy) and I will blot out (destroy) every living substance Gen.7,4; יְמָחָה אֶת־הַצַּלַחַת אֶת־וֹרִייִּשְׁיַחַ בַּאַשֶּרִימְחָה אֶת־הַצַּלַחַת (destroy) Jerusalem as one wipeth a dish, wiping it and turning it upside down 2K.21,13.

Hiph. הַּחְהַת (fut. ap. הַבְּהָת, for which Jer.18,23 יְהָהָת; inf. with לו מות לו לו היים ל

קה II. (= החם) to be marrowy (Kal not used).

Pu. דְּיִלְיִים only pt. pl. בּיִּלְיִים fat things full of marrow Is.25,6 (בּיִלְיִם בּיִם).

(from אח) f. compasses Is. 44,13.

וֹחֹבְ (from וַחַבְּי, c. וֹחַבְּי) m. prop. border, coast, hence; haven, harbor

מַמְצְּחַ מְׁתְּבְּעְם the haven of their desire Ps.107,30.

a. מְחַנְיָאֵל pr. n. a descendant of Cain Gen.4,18.

קים (for בַּחַנִים) gent. of an unknown place 1Chr.11,46.

לְחוֹל (from קֿחוֹל; c. קֿחוֹל) m. 1) dance, dancing מְחוֹל the dances of those that make merry Jer.31,3.— 2) pr. n. m. 1K.5,11.

קֹחֹלָת , מְחֹלֶּת (בְּחִוֹלֶת ; מְחוֹלֶת , מְחוֹלֶת f. dance Ex.15,20; מְחֹלֵת הַמַחְנָיִם the dance of a double company Cant.7,1.

gent. of מָחוֹלָה, see under אָבֶל מָחוֹלָה.

קּהָהָ (from בְּחָהָ; c. תְּהָה) m. vision, apparition Num.24,4; Ez.13,7.

וֹתְּלְּהָ (from תְּבְּה) m. a place to see through, a window 1K.7,4.

מולות pr. n. m. 1Chr.25,4.

אחם to make soft, marrowy, fat, whence הַבְּים a. הַבָּים.

קּחְרֹּ (from מְחָה ח) m. stroke, blow לאָרָי לּבָּל blow of the batteringram Ez.26,9.

מְהִידָּא pr. n. m. Ezr.2,52.

קֹּיְרָהְ (from תְּיָה f. 1) preservation of life Gen.45,5; hence: means of life, sustenance Jud.6,4.— 2) raw spot, the quick יְם בְּשָׁר חַ and if there be a spot of raw flesh in the swelling Lev. 13,10.

מחונאל see מחייאר

ילְּחִיר (from מְחֵר ח׳ m. 1) price, value value of this 1K.21,2; בְּבֶּף מְחִיר זָה the silver for the price thereof Jb.28,15; pl. sf. בְּבָּף מְחִירְיִהָּ בְּחִירְיִהָּ בְּחִירְיִהָּ מַח hast not increased [thy wealth] by their price Ps.44,13.—
2) wages, hire בְּבָּיִהְ בִּמְחִיר יוֹרוֹ without pay, gratuitously Is.45,13.—
3) pr. n. m 1Chr.4,11.

קֹבֶּה (from בְּבְּה) m. siekness, disease Pr.18,14.

קַרָּה f. sickness, disease Ex.15,26.

קלה pr. n. f. of two persons Num. 26,33; 1Chr.7,18.

. מָחוֹלָה see מָחֹלָה

י מְהַלְּה (from בְּׁהַ יְּהָ hole, cave; only pl. מְחָלוֹת עָבָּר the caves of the earth Is.2,19.

יי מהלון pr. n. the first husband of Ruth R.1,2.

יה א. m. of two persons Ex. 6,19; 1Chr.23,23.

יתְּלְנִי (from תְּבֶׁה m. disease, only pl. מַחַלְנִים 2Chr.24,25.

תַּחַבְּפִּים (from קבָר; eomp. Rabb. מַחַבְּפָּים) m. knife, only pl. מַחַבְּלָּף Ezr.1,9.

קַּהְלְפָּה (from לְבִּהְ, t. מַחְלְפּוֹת (מַחְלְפּוֹת ) f. braid, plait of hair Jud.16,13.

קבּילְתְ (from יְבַקְ II.; only pl. מְחַלְצִיהׁ f. festive garment Is. 3,22, Zeh.3,4.

רוב (from בחלקת) Ch. f division, class Ezr.6,18.

ולקת (sf. אולים . pt אולים ) f.

1) division, class, course (of servants of the state) 1Chr.27,1 a. 2.—

2) in the pr. n. אולים אולים (the rock of divisions), a place in the wilderness of Maon 1S.23,28.

תְּבְּרָת f. name of a musical instrument Ps.53,1 a. 88,1 (Fuerst: a musical choir that dwelt in אָבָל ; comp. נְּהָית.).

יה אות pr. n. 1) daughter of Ishmael, wife of Esau Gen.28,9.— 2) wife of king Rehoboam 2Chr.11,18.

yent. of אָבֵל מְחוֹלְה which אָבֵל אָבֵל which

קּבְּיִבְיּבְי (from ממון pl. מוֹנְיבְיּבְיּבְי f. prop. something smooth as butter, hence: smooth words, flattery יבְּין מִחְכָּא'ת בָּיו the flatteries of his mouth are smooth Ps.55,22 (other interpreters: his mouth is smoother than butter, taking here the מוֹנִין).

קרים (from רְבָּים , כֹּ מִחְמֵר , פּרִים , אַר מִחְמֵר וּעִינִיךְּ , אַרְּמָר עִינִיךְּ , אַרְמַר עִינִיךְּ the desire of thine eyes 1K. 20, 6; בּחְמַר בְּיִנְיִנְ בְּעִוּב the delights of their womb (i. e. their dearest off-spring) Hos.9,16.— ?) pleasant thing, something precious, costly Jo.4,5; Lam.1,11; בְּיִנְיִם her costly vessels 2Chr.36,19.— 3) loveliness בּרְנִים he is altogether lovely Cant.5,16.

កាសក្ស (= កម្ពុជ) m. something pleasant, precious; only pl. sf. ក្រុជុជ្ជ her pleasant things Lam. 1.7.

קבל (from בְּחָפֵל; c. מַחְפֵל m. prop. object of pity or sympathy, hence: desire, delight מַחְפֵל נַבְּיִּבֶם the delight of your soul Ez.24,21.

קבּיי (from נְדְבֶּיי, f. something leavened Ex.12,19.

קְרֵית pr n. a place near קְרָיֵת in Judah Jud.13,25.

pr. n. a city on the confines of Gad and Manasseh 2S.2,8.

קַּבְּק (from בְּיַבְּק; c. בְּיַבְּשָׁ) m. a strangling, death Jb.7,15.

קְּחָהָה, תְּחְהָה (from הְּחָהָ; c. מַחְהָּי, s/ מַחְהָי m. protection, shelter, refuge מַהְהָה מְהֶה מִהְהָ a protection from the storm Is. 25, 4; בּיְלָיִם הַ לִּיְפָבָּים the rocks are a refuge for the rabbits Ps.104,18; fig. of God Jo.4,16; Ps.14,6.

קבר (from בסְרָח) m. bridte, muzzle;
fig אַשְּׁמְרָה לְפִּי מַחְטוֹם I will guard
my mouth with a muzzle (i. e.
I will refrain from speaking) Ps.
39,2.

מְחְסוֹר (from מְחָסֵר m. deficiency, want, need, poverty אֵין אָין there is no want of any thing Jud.19,19; בְּלְיבְּבָּר tet all thy wants lie upon me v. 20; בַּחְסוֹרוֹ זָּלְ בָּנְר מַחְסוֹרוֹ זָלְ מִּחְסוֹרוֹ זָלְ שִׁיְלְיִי וְּשִׁר מַּוְסוֹרוֹ זְלַ בְּיִר מַחְסוֹרוֹ זְלַ מִּחְסוֹרוֹ זְלַ מִּחְסוֹרוֹ זְלֵי מִחְסוֹרוֹ זְלֵי מִחְסוֹרוֹ זְלִי מְחָסוֹר מִי מְחָסוֹר מִי מְחָסוֹר זְלִי מִחְסוֹר זְלִי מְחָסוֹר זְּלִי מְּחָסוֹר זְּלִי מְּחָסוֹר זְּלִי מְּחָסוֹר זְּלִי מְּחָסוֹר זְּלִי מְחָסוֹר זְיִי מְיִבְּיִּר מִייִּי מִיִּיְם מִיּיִם מִּיְסוֹר זְּיִי בְּיִי מְיִייִי מִיִּיְם מִּיְסִוֹר זְּיִי מְיִייִי מִייִּיִם מִייִּבְּיי מִייִי מִייִּיי מִייִי מִייִּיי מִייִּיי מִייִּיי מִייִּיי מִייִי מִייִי מִייִּיי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מְיִיי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייי מִייִי מִייי מִּייי מִייי מִּייי מִייי מִּייי מִייי מִייי מִייי מִייי מִּייי מִייי מִייי מִייי מִייי מִייי מִייי מִייי מִייי מִייי מִיי מִייי מִייי מִייי מִייי מִּיי מִייי מִּיי מִּיי מִייי מִּיי מִייי מִייי מִייי מִייי מִּייי מִייי מִייי מִייי מִּיי מִּיי מִּיי מִּיי מִייי מִּייי מִּיי מִּיי מִייי מִייי מִייי מִּייי מִייי מְייי מְייי מִּייי מְייי מְייי מְייי מְייִיי מְייי מְייי מְיייי מְ

קברה pr. n. m. Jer.32,12.

יָםְקָץ (fut יְמְחֵץ; imp. יְמָחַץ) prop. to split or divide (akin to aid, רְבַצְין), hence: 1) to pierce, to crush, to wound מָחַצָּה וְחָלְפָּה רַקּתוֹ she pierced and struck through his temples Jud.5,26; אֵלהִים יָמְחַץ ראשׁ אוביי God shall wound the head of his enemies Ps.68,22.- 2) to dip, to shake לַפַעוֹ תִּבָּחַץ רַנְּלֶךְ DJP that thou mayest dip thy foot in blood Ps.68,24; with omission of בַּיַ יְלְבָיוֹ יִלְקָוֹן and he shall shake his arrows [in their blood] Num.24,8 (Eng. Bible: and pierce them through with his arrows)

m. bruise, cut, wound מַבְּתוֹ יֵרְבָּא he healeth the bruise of their wound Is.30,26.

קּהֶבֶּה (from הַנְּהָה) f. the half Ni m 31,36. תַּבְיתוֹ (from אַהָּי, sf הַמְּבְיתוֹ (קּתְּי, אַ הַבְּיתוֹ ) ל. 1) the half Ex 30,13.— 2) the middle Neh.8,3. בַּחַבְּי (בְּיִבְירָם ) to pierce, to cut through Jud.5,26.

יניים (from בּיִים) m. prep. object of searching, hence: inmost depth; only pl. c. אָרָין אָרָין the inmost depths (Eng. Bible: deep places) of the earth Ps 95.4.

עחר 1) to exchange, to barter, whence אָהָיִי - 2) acc. Stb. to be changed, renewed, whence the next word.

קר ה. a. adv. 1) the next morning, the morrow, to-morrow קּחָר to-morrow is the new-moon 18.20,18; more fully יוֹם מְחָר פּוֹת to-morrow Jud.20,28; אים מְחָר בְּיִחָר בּיִית to-morrow Jud.20,28; אַרְר בְּיִת מְּחָר בּיִית נְיִית בְּיִר בִּיִית מְחָר בּיִית בְּיִר בִייִּר בִייִּר בִייִּר בּיִית בְּיִר בּיִית מִר בּיִית מִר בּיִית בְּיִר בּיִית מִר בּיִית מִר בּיִית מִר בּיִית מִר בּיִית בְּיִר בּיִייִּר בִייִּר בּיִית מִר בּיִית מִר בּיִית מִר בּיִית בּיִית בּיִית בְּיִר בּיִיר בּיִית בְּיִר בּיִּית בְּיִר בּיִית בְּיִר בּיִית בְּיִר בּיִית בְּיִר בּיִּיר בּיִית בְּיִר בּייִר בּיִּיר בּיִיר בּיִיר בּיִית בּיִּר בּיִּיר בּיִיר בּיִּיר בּיִיר בּיִיר בּיִּר בּיִיר בּיִיר בּיִּר בּיִּיר בּיִיר בּיִיר בּיִּיר בּיִּיר בּיִיר בּיִיר בּיִיר בּיִּר בּיִיר בּיִּר בּיִיר בּיִיר בּיִיר בּיִיר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִיר בּיִּר בּיִּר בּיִר בּיִיר בּיִיר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִיר בּיִיר בּיִיר בּייר בּיייר בּייר בּיייר בּייר בּייר

קּרְבְּהְר (from אתר) f. privy, sink, a place of refuse; only pl. מַחְרָאוֹת 2K.10,27 (Ktib, for which Kri has מּוֹצְאָבּה).

מְחְרְשָׁה (from מְחַרְשָׁה sf. מְחַרְשָׁה; pl. מְחַרְשִׁה f. mattock, spade (different from מְחַרְשֶּׁת, with which this word occurs in the same verse) 18.13.20 a. 21.

מַחַרְשֶׁת (sf. מַחַבִּישָׁת ) f. ploughshare 18.13,20.

אלינים (בּינִים f. a. adv. the next day, to morrow יוֹם מער אינים אור אינים

מַחֲשֶׁבָּת from מַחֲשֶׁבָּת; pl. בוֹת ְשְׁבוֹת , c. מַחְשְׁבוֹת f. 1) device, plan, intention, thought 그빨디 to devise a device, to conceive a purpose Jer. 18,11; 49, מַם שַּבְתוֹ אֲשֶׁר חַשֵּב עַל־הַיָּהוּדִים (30 his device that he had devised against the Jews Est. 8,3; קָבֶּר purposes (or מַהַשְׁבוֹת בָּאִין plans) are frustrated without counsel Pr.15,22; יצר מַחְשָׁבוֹת לָבוֹ the imagination of the thoughts of his heart Gen.6,5. - 2) skill, invention, art, work of art מָלֶאבֶת שְּבֶּת work of art Ex. 35, 33; engines កុម្ភេច ជួញ ម្លែក engines [which were] the invention of artificers 2Chr. 26, 15; בושוב to devise works of art Ex.31.4.

בּיְהְשָׁרְּכִים (from קְשַׁרְיִם, pl. בְּיִהְשָׁרְּ, c. יְשְׁהַשְׁרָּטְּהָ m. 1) darkness, the dark אַשְּׁיִם מַחְשָּׁךְּ רְפְּנִיהֶם בְּאָרִי I will make darkness light before them אַבּיִהָהְ בִּיְהְשִׁרְּטִי בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְּיִם בּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּים בּיִבְּיִם בְּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבְים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים

29,15; as adv. מְיְדָעִי מַחְשָׁרְ mỹ acquaintances are in darkness Ps. 88,19.— 2) dark place הוֹשִיבְנִי he hath set me in dark places Lam.3,6; מְחַשֵּבְיֹדְיָּהָרְ the dark places of the earth Ps.74,20.

קְּשְׁתְּ (from קְשֵּתְ) m. a peeling off, a laying bare (in an adverbial sense) בְּלָבוֹ קְשִׁתְּ laying bare the white Gen 30,37.

תה pr. n. m. 1Chr.6,20.

בְּחְתְּה (from מְחָהָה; sf. חַּהְהּם; pl. מְחָהָה , מַחְהּהׁה f. 1) coal-pan, firepan, incense bowl, censer Ex.27, 3; 2K.25,15; Lev.16,12.— 2) snuffdish, tray Ex.25,38; 37,23.

רְּהָהְהָ (from הַחַהְ; c. הַבְּהָהָ) f. 1) crushing, destruction, ruin Ps.89, 41; Pr.18,7.— 2) terror, consternation Is.54,14; Jer.17,17.

(from תְּחָתְ f. breaking in, burglary Ex.22,1; Jer.2,34.

אַבְּהְ a. תְּשָה Ch D to come, to reach (with ל or ישר) Dan.4,8; 7, 13.— 2) to come, to arrive אַבְּהְיָּה the time came Dan.7,22; with לישני to come upon, to happen to 4.25.

אמתיה (from אים) m. broom, besom; fig. מְשִׁמְא הַשְּׁמָא הָשְׁמָר מְשְׁמְא מוּ מְשְׁמָר and I will sweep it with the besom of destruction Is.14,23.

מַבְבּה (from בְּבֶּה) m slaughter, massacre Is.14,21.

קַמֶּה, (from נְמָה, c. מַמָּה, אַר, קּמָּה, מַמָּה, מַמָּה, מַמָּה, מַמִּה, נַמְּמָה once

ומים Hab.3,14 as if from מְשִׁיוֹ m. 1) stick, rod, staff Ex.4,2; Num. 20,9; 18.14,43; בַּדִים rod of branches (i. e. the rod holding the branches together) Ez.19,14; strong rod Ez.19,11, elsewhere staff of power Jer. 48,17, ruler's staff, sceptre Ps. 110, 2; the staff of bread, i. e. means of subsistence Lev.26,26; Ez.5,16; מַמָּה זַעַם staff of wrath, i. e. instrument of punishment וֹאָבָם אַף (שֶׁבָּם אַף == ls.10,5 (בַּחָבָם אַף בַּ violence is risen up into a rod of wickedness, i. e. as a rod to chastise it Ez.7,11; 구발 the staff of appointment, i. e. the staff of punishment appointed of God Is.30,32; מַמָה שָׁכָמוֹ the staff of his shoulder, i. e. the rod by which he is beaten 9,3; hear ye the שָׁמְעוּ מַמָּה וֹמִי יִעַרַה rod (of punishment) and who hath appointed it Mic.6,9; מַּמָה Ez.7,10 acc. Ibn Ganach same as המָבּה injustice, wrong (Fuerst).--2) stem, tribe (= מַמָּה בִּיי : שָׁבָּט the tribe of Levi Num.1,49; המים ווווון the tribe of Judah 13,5; the tribe of the children of Simeon 34,20; באשיי the heads of the tribes 1K. 8, 1; רָאשׁׁי אַבוֹת הַמַּמוֹת the heads of the fathers (families) of the tribes Jos.14,1; שָׁבְעוֹת מַמוֹת אמר according to the oaths to the tribes, even thy word Hab. 3,9 (Ges.: Eworn are the rods of

his word, i. e. the promised chastisements).

מְשְׁהָ , הְ מְשְׁהָ (from נְּמָה down, downwards, beneath, below under neath Pr.15,24; מְמָה מְשָׁה מְשָׁה מְמָה מְמָה מִיּמְה מִיִּמְה וֹלְמְמָה מוֹ מִיּמְה וֹלְמָמְה מִיּמְה וֹלְמְמָה מוֹ מִיּמְה וֹלְמְמָה מוֹ מִיִּמְה וֹלְמְמָה מִיּמְיִנְינִ from twenty years old and under 1Chr.27,23; with מְיִבְּה מִּעִינְינִינוּ below, less than our sins deserve Ezr.9,13.b) מִּלְמַתְּה מִּמְנִינִינוּ מִיּמְה מִיִּמְה מִיִּמְה מִיִּמְה מִּמְיִנְינוּ מִיּמְה מִּיִּמְה מִיּמְה מִיִּמְה מִיּמְה מִיּמְיִים מִּיִּמְה מִיּמְיִים מִיִּים מִיּמְיִים מִייִּים מִיּמְיִים מְיִים מִּיִּים מְיִים מִּיִּים מִייִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִיּיִים מִּיִּים מְיִים מְיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִּיִּים מִייִּים מִּיִים מִּיִים מִייִּים מִייִים מִּיִים מִייִּים מִּיִּים מִייִּים מִּיִים מִייִּים מִייִּים מִּיִּים מִייִּים מִייִּים מִּיִּים מִייִים מִייִּים מִייִים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִּיִּים מִּיִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִּיִים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מִייִּים מְיִים מִּים מִּיּים מִייּים מִייּים מִּיים מְּיים מְיּים מִיּים מְיּים מְיּים מִּיּים מְּיִים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מִּיּים מְייִים מְיִים מִּיים מְיּיִים מְיִיּיִים מִּייִּים מִייִּים מִּיְיִייְיִים מְיּיִים מְיִים מְיִייִּים מְיִּים מְיּים מְיּים מְיִּים

קְּמְהְ (from הְּשָׁרְ, sf. יְחְשָּהְ, sf. יְחְשָּהְ, pl. חְשְּהְ, f. 1) bed, couch 28.4,7; 18.28,23; Ez.23,41.— 2) litter, palanquin Cant.3,7.—3) bier (for dead bodies) 28.3,31.

קמית (from נְמְה only pl. קמית) f. spreading out, expansion מְמָה the spreading out of his wings (fig. of the rising of a river) Is.8,8.

קּמֶה (from נְמָה f. perverseness, injustice (prop. a bending of right) קאָר מְשָׁה מְשָׁה and the city is full of perverseness Ez.9,9.

קיה (from מְטָרָה) m. a spinning, sometning spun Ex.35,25.

לְמִיל (from מָם ; c. מְמָיל) m. bar (of metal) Jb.40,18.

in Ar. to hammer, to forge, whence מַמָּיל

c. מַטְמֹנִים (from בְּיִםְנָּינִי pl. מַטְמֹנִים, מַטְמֹנִים (m. 1) hidden place

underground Jer.41,8.— 2) hidden store, treasure Gen. 43, 23; מַחְחָרִים treasures of secret places Is.45,3.

קשָׁעָ (from נְבִישְׁעָ; c. עַבְּעַ, sf. אַשְּעָבְ; pl. c. אַבְּעַ m. planting, plantation אַבְּעָעָי בְּעָעָן the beds of her plantation Ez.17,7; נְבָעָע בַּעְעָּע the branch of my planting Is.60,21; בַּעָע the plantings of a vineyard Mic.1,6.

בְּטְעַמִּים (from מַעָּבָי, pl. מַטְעַמּוֹת a. המעמּים m. savory food, dainty אַרּהָרְאָן אַבּקּים בּאָיָשֶר אַבּקּים בּאָיָשֶר אַבּקּים בּאָיָשֶר אַבּקּים אַבּקּים בּאָיָשֶר אַבּקּים נַמְעַמּוֹרְ, אַבּקּיים בּאָיָשֶר אַבּקּים מַטְעַמּוֹרְ, אַבּקּיים מוּטְיִבּמוֹרְ, be not desirous of his dainties Pr.23,3.

אָרְבְּיִבְיּהָ (from מְּשְׁבָּהְיֹּה , pi. מְּשְׁבְּהָה) f. covering, mantle (others: shawl) R.3,15; Is.3,22.

(akin to מרה) prop. to be moist, hence: to rain (Kal not used).

Niph. נְמְטֵר (fut. מְמָהָר) to be rained upon הַלְּקָה צַּחַת הַּמְּהָר one piece of land was rained upon Am.1,7.

Hiph. תְּמְיֵּר (fut. יְמְמִיר , ap. מְמָיִר , ap. יְמְמִיר ; pt. מְמְמִיר ; inf. הַמְמִיר ) to send rain, to cause to rain Am. 4,7; ls.5,6; fig. of other things sent down from above in the manner of rain, as hail Ex.9,25, lightning Ps.11,6, fire and brimstone Gen. 19,24, etc.

(from בְּטְר : c. קְמָה ; pl. מְמָר וֹז, קּמְר וֹז מְיָּה ; קְמָה יֹז מְיָּה ; קְמָה וֹז מָיָה ; קּמְה יֹז מִי

אַנְעָּר the rain of thy seed Is.30, 23; sometimes coupled with its synonym אָשָׁן to strengthen its meaning: בּשָׁיֵן בְּשְׁרָר abundant rain Zch.10,1; אַשָּׁן בְּשְׁרָר בְּשָׁר the pouring rains of his strength Jb.37,6.

אַנְרָה see מַמַּרָא.

קַבְּיָר (from בְּיֵי) f. 1) prop. place of guard, hence: prison, dungeon בְּיִיבְיה the court of the prison Jer. 39,15. — 2) aim, mark 1S. 20,20; Jb.16,12; בְּיִבְיה בַּיִיץ as a mark for the arrow Lam. 3.12 (Ktib רְיִבָּיִים).

יבורי pr. n. m. 18.10,21.

מי (only du. בַּיִם, ה בַּיִם, c. בְּיָם ana ימִימֵי , sf. מִימֵי ; with ה loc. מִימֵי (הַבַּוֹימָה m. 1) water מֵים חַיִּים living (i. e. running) water Gen.26,19; sometimes with predicate in the singular: יַנַל־מֵיִם מְדָּרָיָן water runneth out of his buckets Num.24,7 (for (ווֹלֹי water of purification Num.8,7; בֵי נְדָה water of separation 19,13; בּלְבָּבָוֹ water to the ankles Ez.47,3; אוש יש waters of swimming v. 5; sometimes the absolute form is used instead of the construct, as: מַנֶם לַחַץ water of affliction 1K.22,27 a. Is.30,20; שוֹם בּוֹבֵים water to the knees Ez. 47,4; peculiar expressions: 🏗 water of poppies, i. e. a poisonous drink Jer. 8, 14; つば water of the feet, i. e. urine 2K.18,27 (Kraby euphemism for

ישִין or שִׁין; קבּרָ הוֹנְדָר from the waters of Judah, i. e. from the seed of Judah Is.48,1 (but it is probable that the word 122 stands here for was, comp. Gen. 15,4; 2S.7,12 a. 16,11); poet. of tears: מולו־מֵים and our eyelids may drop down water Jer.9,17; as a figure of abundance and multitude Is. 11, 9; Ps. 88,18; of great overwhelming danger: 182 the waters are come in unto my soul Ps.69,2; of precipitation: מַמַיּב unstable as water Gen.49,4; of terror: ניבס לבב and the hearts of the people melted, and became as water (i. e. it quailed) Jos.7, 5.- 2) in the composition of proper names: a) 고대 학교 (the water of gold) Gen.36.39. b) 12 a city in Dan Jos. 19, 46. c) מֵי נַפַּתְים a fountain in Judah, near Jerusalem Jos. 15,19.

who to thee is this whole band (company of people)? Gen 83,8; 귀맞바 하 what is thy name? (prop. who art thou by name?) Jud 13,17; 🤏 who am I and what is my life? 1S.18,18.- The oblique cases of ": after a noun in the construct state it is put in the genitive case, as: " whose daughter? Gen.24,23; שְׁבוֹר מָי whose ass? 18.12,3; דבריבי whose word? Jer. 44,28; the other cases are marked by prefixes: נָמָי to whom? Gen.32,18; " from whom? Ez.32, 19; יפָב by whom? 1K.20,14; אָר־מָי whom? 1S.12,3; sometimes with יוֹמי צַתָּה as: לָמִי צַתָּה whose art thou? Gen. 32, 18. -Sometimes 🤭 presupposes negation: מי יוֹדְעַ who knoweth? (i. e. no one) Ec 3,21; אמר who will say? (no one) Jb.9,12; בי מֶלֶר א who would have הֵינִיקָה בַנִים שַׂרָה said..., that etc. (no one would have said) Gen.21,7.- ゥ sometimes serves merely as a sign of interrogation: מִי יַקוֹם יַעַקֹב shall Jacob be able to endure? Am. 7,2 a. 5; מִי אַנַחְמֵךְ can I comfort thee? Is. 51, 19 (comp. Talm. interrog. particle ".).— With fut. 'D often expresses a wish: שוֹבֶּט שוֹבָּט who will make me judge? 1. e. Oh that I were made judge! 28.15,4; a usual formula: של יהן who shall give, i. e. Oh לייותורלי אבר פיינה; that! Jud.9,29; Oh that I had wings like a dove! Ps.55,8; מָי וָתֻּנְנִי כִוַרְחֵי־קָּדֶם Oh

that I were as in months past! Jb.29,2.— 2) indefinite: whoever, any man, every one מֵי בַּעֵל דְבָרִים whoever hath any cause, let him come unto them Ex.24,14; שׁב וְחֵבּר וְשׁב שׁב שׁב שׁב שׁב who is timid and fearful, let him return Jud.7,3; אַבְּעֵר מֵי בַנַעֵר take care of the young man every one of you 2S.18,12 (Eng. Bible: beware that none touch the young man).

אָבְּיִיבְיּבְ pr. n. a city in Reuben Jos. 13,9, afterwards in the possession of Moab Is.15,2.

ירד pr. n. m. Num.11,26.

בְּיָבֶ (from בְּיִילָב; c. בַּיִים m. the best, the choicest מִימַב שְּׁדֵהוּ the best of his own field Ex.22,4; יְבָּבְּר the best of the land Gen.47,6.

מִיכָנָה a. מִיכָה פּיכָה.

קיבאל pr. n. Michael: 1) one of the seven archangels, the advocate of Israel with God Dan.10,21.—
2) son of king Jehoshaphat 2Chr.
21,2 and various other persons Num.13,13; 1Chr.5,13; 27,18; Ezr. 8,8.

קיבְ pr. n. Micah; 1) one of the minor prophets, surnamed הַמַרְשָׁהִי Mic.1,1 (In Jer.26,18 Ktib. קיבָיָה).— 2) person mentioned in 1Chr.8,34 (= מִיבָּא בַצּאַ 28.9,12)

קיבְיְה pr. n. m. name of several persons 2K.22,12 (= מִיכָה 2Chr. 34,20); Neh.12,35 (= אָיכָה Neh. 11,17); Neh.12,41. See also קיבָה 1.

קיבְיה pr. n. 1) commander under king Jehoshaphat 2Chr. 17, 7.—
2) wife of king Rehoboam 2Chr. 13,2.

קרְבְּיִר, pr, n, m. 1) a Levite who set up idol-worship in Dan Jud. 7,1 = 7,2 = 7,3 v. 5 etc. -2) a prophet in the times of Ahab 1K.22,8, for which also מִיכָה v. 8 (Ktib). -3) another person Jer.26,11.

נובל I. (from בול בינל to contain) m. prop. water-holder, hence: brook of water 2S.17,20.

II. pr. n. wife of David 1S. 14,49; 2S.6,16.

מָי see מַיָּם

pr. n. m. 1) a person mentioned in Ezr.10,25 a. Neh.12,5, for which 12,17 has בְּנָבְיִי — 2) another person 1Chr.24,9.

(from מון) m. prop. division, hence: species, kind; only with sf. המינה after its kind Gen. 1,11 a. 12; לְמִינָה 1,24; pl. sf. לְמִינָה Gen.1,21.

see בֵּינֵקת Hiph.

קיסָה Ktib for מּוֹסָה, which see.

eity in Reuben Jos.13,18; 21,37, afterwards belonging to Moab Jer.48,21, where Ktib מוֹפָעׁת.

ימיץ (from מוץ) m. pressing, squeezing out מֵיץ חָלָב the pressing

(i. e. churning) of milk Pr 30,3; fig. קיין אַפַּיִם יוּצִיא רִיב the pressing (i. e. forcing) of wrath bringeth forth strife ib.

אביים pr. n. m. 1Chr.8,9.

קישר (יִשׁר m. prop. evenness, hence: level land, plain evenness, hence: level land, plain וְבִיהְ הַעְּקְבֹ לְבִישׁוּר the uneven shall be made level Is.40,4; הַּנְחָלְּ לְבִישׁוּר guide me on a level land Ps.143,10; with art. בְּמִישׁוֹר the plain in the territory of Reuben Deut.4,43, whose cities are called עָרֵי בַּמִישׁוֹר 3,10.—2) fig. righteousness, equity Is. Il.4; Mal.2,6; as adv. righteously בּי רִנְשִׁפֹּט עַמְים מִישׁוּר for thou shalt judge the people righteously Ps.67,5.

ער ביישף pr. n. m. Dan.1,7 = ביישף 2, which see.

pr. n. Mesha, a king of Moab 2K 3,4.

יישֶׁעֶ pr. n. a son of Caleb 1Chr. 2,42.

ת (from יְשַׁר ; only pl. מִישָׁרְם m. 1) straightness, uprightness, equity בְּישָׁרִים מִישְׁרִים of the just is uprightness Is.26,7; הַשְּׁרִים תְּרָאֶה thou hast pleasure ir uprightness 1Chr.29,17; יָרִין עַמִּים בְּמִישָׁרִים; justice, judgment, and equity Pr.1,3;ין עַמִּים בְּמִישָׁרִים; he shall judge the people with equity Ps.96,10; fig. agreement, concord, peace בְּמִישְׁרִים מִישְׁרִים to make an agreement Dan.11,6.—
2) as adv. righteously, uprightly, sincerely קּמִישְׁרִים אָחָבוּךְ they love thee sincerely Cant.1,4; מֵישְׁרִים they love וּמִישְׁרִים לְמִישְׁרִים בָּמִישְׁרִים אָחָבוּרְ Ps.58,2; ישׁרָם לְמִישְׁרִים, לְמִישְׁרִים, sweetly Pr.23,31; Cant.7,10.

נְיתָר (from מִיהָרִים, pl. מֵיהָרִים, sf. מִיהָרִים, מִיהָרִים, m. 1) cord of a tent בָּל־מִיהָרֵיּ נָהָקוֹ all my cords are broken Jer.10,20.— 2) string of a bow Ps.21,13 (see the quotation under בוֹן Pi.)

מוּך see בְּדָּ

קָּאִיכ , מַכְאִיכ (from בְּאַב ; pl. מָכָאִיכ a. מַכְאִבוּט m. pain, disease Jb.33,19; fig. mental suffering, sorrow, grief Lam 1,12; Ec.1,18.

קבְּרֶּר (from בְּבֵּר) m. fulness, abundance אֶבֶל לְטַבְבִּיר food in abundance Jb.36,31

אַבְבָּבְּ pr. n. a city in Judah 1Chr.2,49 (בְּנִין Jos.15,40).

יבבני pr. n. m. 1Chr.12,13.

ילְבֶּר (from בְּבֶּר) m. prop something woven, hence: cloth, covering 2K 8,15.

ילְבָּל (from בְּבֵּר) m. prop. something twisted, hence: grate בְּבְבָּרְ הַשֶּׁתְה בָשֶׁת מְצָשָׁה הָשֶׁת Ex.27,4. (מַבּוֹת , מַבַּת c. מָבַּה ; pl. מַבַּר (מַבּוֹת בַּר f. (three times pl. m. מַנְים 2K.8, 29; 9,15; 2Chr.22,6) 1) beating, smiting, blow, stroke מַבָּה בַּבָּה many strokes Deut.25,3; מַבַּת חֶרֶב with the stroke of the sword Est. 9,5; নাইটু নাইন to impart blows Is. 14,6.— 2) wound, sore 기구 [ 14,6.— 2] the blood of the wound 1K.22,35; moist (suppurating) sore Is.1,6; הַבָּה מַבִּים to give wounds 2K.5,29.— 3) defeat in war ⊓⊋⊓ דבה to smite with slaughter, to defeat Jos. 10, 10. - D'PAT שנים מכות ב 2Chr.2,9 מכות wheat for food 1K.5,25

קְּבָּוָה (from לְּבָּנָה; c. בְּנָה) f. a burn, a burnt spot Lev.13,24.

רְבָּרָהָה , מְּכְנְהָה (בְּיִלְיְה ; מְּכִּיְרָה , מְּכְנְהָה ; מְכִּנְהָה , מִּכְנִיה ; מְכִּנְהָה , מִכְנִיה ; מְכִּנְיְה , מִכְנִיה ; מְכִּנְיְה , מִכְנִיה ; מוֹ place Zch.5,11.— 2) stool, support, basis Ezr.3,3.

קביר (n. 1) a son of Manasseh Gen.50,23, whence poet for Manasseh Jud.5,14; gent. אַבִּירי Num. 26,29.— 2) another person 2S.9,4.

קבר (akin to מור, מור, fut. קבר ביין לי מור, לי מיד) to be brought low, to sink, to perish בְּעִינְם and they were brought low for their iniquity Ps.106,43.

Niph. קַבָּן (fut. קבַיִי) to sink, to go to ruin קַבְּבָּרָם נִפּרָ בַּנְצִילְתֵּים נִפּרְ בַּנְצִילְתִים נִפּרְ בַּנְצִילְתִים נִפּרְ בַּנְצִילְתִים נִפּרְ בַּנְצִילְתִים southfulness the frame-work will sink Ec.10.18.

Hoph. קְבַּקְ to be brought low, pl. אָבָּקְ Jb.24,24 (for בַּבָּקָ).

קּלְבָּה I. (בְּלְאָה f. sheep-fold Hab.3,17.

וו. (from בָּבֶׁה f. completion, perfection; only once pl מָבְלוֹת וָדְבָּ בְּבָלוֹת יָבְלּוֹת perfect gold 2Chr.4,21.

splendor לְבְשֵׁי מְכְלוֹל clothed in perfection, i. e. splendidly, gorgeously Ez.23,12.

שַּבְּלָּוּל , מַבְּלְוּל m. something perfect,

costly thing; only pl. פַּרְבֶּיִבׁים costly wares (especially splendid garments) Ez.27,24.

י מְבְלִיל (= מִבְלִיל ; c. בְּבְלִי m. perfection מְבְּבָל יְבִּי perfection of beauty Ps.50,2.

לת לביתה (contracted from מַבְּלֶּהְ) f. food מַבְּלֶּה לְבִיתוֹ food for his household 1K.5,25.

אָרָבְאָן (from כמן m. treasure, only pl. מְּבְבָּאָן Dan.11.43.

אר פּבְּבְים pr. n. a place in Benjamin Ezr.2,27 = מָבְבָּים 18.13,5.

קבְּרָ (from בְּבְיּ m. net, hunter's net Is.51,20.

ים בְּמִר ( $\alpha$ בְּמָר m. net, only pl. Ps.141,10.

תְּקְעֶּרָת a. מְלְקְעֶּרָת (from בָּפֵל ) f. net, fish-net Hab.1,15; Is.19,8.

pr. n. a place in Benjamin, east of בְּיִת־אָּעוֹן 1S.13,2 a. 5, for which also מְבְּמֵשׁ Neh.11,31 and מָבְמָּשׁ Ezr.2,27.

אר מיביי pr. n. a place on the confines of Ephraim and Manasseh Jos. 16, 16.

יבורבי pr. n. m. Ezr.10,40.

מְלְנְקֵי (from בָּיָב ; c. 'מְלָנְקּי' m. du. breeches, drawers (of the priests) קוֹבְוֹם linen breeches Ex.28,42.

ত্রা (from চচ্চু) m. prop. determinate number, hence; census, tax, tribute Num.31,28.

קּבֶּם (from בַּבֶּי ; c. מְבָּבֶּת) f. number, amount Ex.12,4.

תְּכְּטָה (from הַבְּבָּה הּה מַּבְּבָּה m. covering, roof לְּאֹהֶל בְּבָּהְה a covering for the tent Ex.26,14; הַבְּבָּהְ הַבְּבָּהְ the covering of the ark Gen.8,13.

קבים pr. n. Machpelah, a tract near Hebron, where the patriarchs and their wives were buried Gen. 23,17 a. 19; 49,20; בּיִבְיה הַבּיבְיה לַנְיה לִנְיה לְנִיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לִּיה לְּיה לְיה לִיה לְיה לְּיה לְיה לְיה לְיה לְיה לְיה לְיה לְּיה לְיה לְיה לְיה לְיה לְיה לְּיה לְּיה לְיה לִיה לְיה לְיה לְּיה לְּיה לְּיה לְיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְיה לְּיה לְּיה לְיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּיה לְיה לְּיה לְיה לְיה לְּיה לְּיה לְּיה לְּי

קבר (fut. קבר , יוֹבְרָה ; imp. קבר , מִבְרָה ; imf. מִבְרָה , אַרָּר , מִבְּרָה , אַרָּר , מִבְּרָה , אַרְּרָה ) to sell, to deliver up, with ; of the person to whom Gen.25,33; with ז of the price Jo 4,3; Ps.44,13; with ז ווֹבָי : to sell of (partitively) Ez.48,14; with דֹבִי : to give over into the hand of Jud.2.14.

Niph אַבְּיבָן (fut. אַבְּיבִין: inf. אַבְּיבָּין, sf. יֹבְיבְיבְין) to be sold Lev.25,48; with יְ for what Ps.105,17, or of the person to whom Neh.5,8; fig to be given over Est.7,4.

Hithp. הְּבֶבֶּה (fut. בְּבֶּהְ; inf. sf. קּבָבֶּהְ; to sell oneself, to be

sold Deut.28,68; fig. אַטֶּר הָּתְפֵבֶּר who sold himself to do what is evil 1K.21,25.

קּבֶּר (sf. מְּבְרָם, מְבְּרָם) m. 1) thing for sale, ware Neh.13,16.— 2) price, value Num.20,19; Pr.31,10.

(from בְּבֶר; sf. יְםְבָּר; pl. sf. מַבְּרֵיכֶּר m. acquaintance, friend 2K.12.6.

קרָרֶה (from מָּבְרָה; c. מִבְּרָה) m. pit, mine מְבָרֵה־מֶּב'ָם a salt-pit Zph.2,9.

בּלֶר, sword (comp. Greek machaira)
שׁבְּי חְטְטִּס מְבֵּרְהָיהָם weapons of
violence are their swords Gen.
49,5; acc. Aben Ezra: pact, covenant (from בְּבָר to sell, to negotiate); others: habitation (בּוֹרָה מִבֹּרֹרָה; thus Eng. Bible: instruments of cruelty are in their habitations).

יר מברף pr. n. m. 1Chr.9,8.

gent. of an unknown place מְבֵרְתֹיּ 1Chr.11,36.

ית לְּבִּשׁלִים (from בְּשַׁלִים, pl בְּשׁלִים) m. stumbling, stumbling block before the blind lev.19,14; אַבְּישׁל מְבֶּשׁל מְבֶּשׁל מְבָּשׁל מְבֶּשׁל מְבָּשׁל מְבָּשׁל take up (remove) the stumbling block out of the way of my people Is.57,14; אור מִבְּשִׁל a stone of stumbling Is.8,14; fig. enticement בְּבֶשׁל מְבָשׁל בְּבֶּשׁל בְּבֶּשׁל וֹלְבּי בְּבָשׁל בּבְּשׁל בּבְּשׁל בּבְּשִּׁל בּבְּשׁל בּבְּשִׁל בְּבָּשׁל בּבְּשִׁל בְּבָּשׁל בּבְּשִּׁל בְּבָּשׁל בּבְּשׁל בּבְּשָּׁל בּבְּשָּׁל בּבְּשָּׁל בּבְּשָּׁל בּבְּשָּׁל בּבָּבּוּל בּבָּבּוּל בּבָּבּוּל, אוֹנְשִּׁל בְּבָּשׁל בְּבָּשׁל בְּבַבּבּוּל בּבְּשׁל בּבְּשִּׁל בְּבִּבּוּל בּבְּשִּׁל בְּבַבּבּוּל בּבְּשִׁל בְּבִּבּוּל בּבְּשִּׁל בְּבִּבּבּוּל בּבְּשִׁל בְּבִּבּוּל בּבְּבּוּל בּבְּעִּבְּבּיִשְׁל בְּבִּבּוּל בּבְּעִים בּבְּשׁל בּבְּבּוּל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּּבְּבִיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעִבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבּעוּל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבְּעבּיל בּבּעבּיל בּבְּעבּיל בּבּעבּיל בּבְּעבּיל בּבּעבּיל בּבּבּעל בּבּעבּיל בּבּיב בּבּעבּיל בּבּעבּיל בּבּעב בּבּבּעל בּבּבּעל בּבּעב בּבּבּבּב בּבּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבּב בבב בבּב

קבְשֵׁלְת. קּבְשֵׁל (from בַּבְּשֵׁלְת. pl. קַבְשֵׁלְת. f. 1) fall, ruin Is.3,6.— 2) entice ment בַּבְּיִשְלוֹת אֶת־דְרְשָׁעִים the enticements with the wicked Zph. 1,3.

אָרֶתְּב (from בְּחָב m. 1) writing, written characters Is.32,16.— 2) something written, letter 2Chr. 21,12; a written production, a composition Is.38,9.

קָבְתְּה (from בְּבָתָה; sf. יְבְבָּתְה) f. breaking, fracture Is.30,14.

בּקְבָּהְ (from בְּחַבְּ) m. a written composition, a poem (= בַּקְבָהְ 2), only in the inscriptions of Ps.16 and Ps.56—60.

עהבים (from מבים) m. 1) mortar Pr. 27.22.— 2) hollow, socket of a tooth (prob. from its likeness to a mortar) Jud.15,19.— 3) pr. n. a valley near Jerusalem Zph.1,11.

יםלא (בְּלָאתִי Jb.32,18; מָלֵא Once מָלֵאתִי Jb.32,18; 3 pl. once 15p Ez.28,16 for 1ਨੈਂਸ਼੍ਰੇ; fut. אַבְּיִי , pl. אָבְייִ ; pt. אַבְיּבָ , pl. (מַלאת : imp. pl. מְלָאוֹם; inf. מְלָאִים; ו) to be full, to become full הַיָּרָהַן the Jordan was בְּלֹדְגְרוֹתְיוּ full to all its banks Jos. 3, 15; with accus. of the thing: to be the moun- הַּהָר מַלֵּא סוּסִים the mountain was full of horses 2K.6,17; רשַׁעִים מַלְאוּ רַע the wicked are full of evil Pr.12,2; חַמַת יִי מָהֵאתִי I am full of the fury of the Lord Jer.6,11; מָלָתִי מָלִּים I am full of words Jb.32,18; of desire: to be satisfied הָּמְלַאָמוֹ וַבְּשִׁי my desire

shall be satisfied upon them Ex. 15,9; with 25: to presume, to dare אַשֶּׁר מִלָאוֹ לָבּוֹ לַעֲשוֹת בֵּן whose heart was full to do this (i. e. who presumed, dared to do it) Est.7,5 (comp. Ec.8,11); of time: to be fulfilled, accomplished, completed בְּלָאָה צְּבָאָה her time of sorrow is accomplished Is.40,2; my days are fulfilled Gen.29,21; of the time of pregnancy: נַמָּלְאוּ נָמֶיהָ לְלֶדֶת and her days were fulfilled to bring forth Gen.25.24; בַּן יָמִילָאוּ יָמֵי הַחֲנוּמִים so were completed the days of embalming Gen. 50.3 - 2) tr. to fill the cloud הָעָבָן מְרֵא אָת־בֵּית וְיָ filled the house of the Lord 1K. 8,10; אָת־הַאָּרֶץ חָמָם they have filled the land with violence Ez. 8,17.- 3) to consecrate, to make ready מָלְאוֹ וֶדְבֶם הַיּוֹם לַוְיָ consecrate yourselves to-day to the Lord Ex.32,29; מָלָאוֹ הַשְּׁלֶמִים get the shields ready Jer.51,11.

Niph. אֹבְייִם (fut. אֹבִייִם) to be filled, to become full (with accus.: with) איי for my head is filled with dew Cant.5,2; and Haman was full of wrath Est 3,5; with inf. as noun: יַבְיבוֹר יִיִי and seven days were fulfilled, accomplished יַבִיי and seven days were fulfilled Ex.7,25; of premature ter-

mination of life: בָּרָא יִבְּטוֹ it shall be accomplished before his time Jb.15,32.

Pi. מְלֵא (once מְלֵא Jer.51,34; fut. יְמַלֵּא, once יָמֵלָּה Jb.8,21; pt. , מַלָּא , מַלָּא , imp. מְמַלָּאִים , inf. ל (מַלְאוֹת , מַבֵּא 1) to make full, to fill אֹנְרֹתֵיהֵם אַמַלֵּא I will fill their treasures Pr.8,21; with two accus.: to fill one with: מָלֵא אֹרֶם חָכְמַת־הֶב he hath filled them with wisdom of mind Ex.35,35; נעם מלאתני thou hast filled me with indignation Jer.15,17; rarely with \$\times\$ of thing: he hath filled מְעַדְנָי his belly with my delicacies Jer. 51,34; of desire or appetite: to fulfil, to satisfy בַּלִּד בָּלִד יִּי בָּלִד יִי בָּלִד may the Lord fulfil all thy wishes Ps.20,6; לְמַלֵּא נַבְּשׁוֹ בִּי בֹּי to satisfy his soul when he is hungry Pr.6,30; of food: to supply thou suppliest חַיַּת כָּפִירִים תִּמַלָּא the food of young lions Jb.38,39; of urink-offerings; to pour out that pour out הַמְפַלְאִים לַמְנִי מְמְפַךְ libations to fortune 1s.65,11; of time: to fulfil, to complete TAR the number of מָסְפַר יָמֶיךְ אַמַּלֵא thy days I will fulfil (complete) Ex.23,26; מַלֵּא שָׁבָעַ וֹאת fulfil (complete) the week of this Gen.29,27; hence: to give in full נַיַּם לָאוֹם and they gave them (the foreskins) in full number to the king 18.18,27; of words; to conand I will וּמְלֵאתִי אַת־דְּבָּרָוְךְ confirm thy words 1K.1,14 (Ges.: I will complete thy words); of a

river: to fill up, to overflow והוא ממלא על־בְּל־נְּדֹתְיוּ and it (Jordan) filled up to (overflowed) all its banks 1Chr.12,15; of gems; to fill in, to set וֹמָלֵאתָ בוֹּ מִלְצַת אָבֶן and thou shalt set in it settings of stones Ex.25.17; לְבַּחַלֹּאת, and in cutting of stones to set them 31,5; מְלֵא אָת־יַר to fill the power of one, to empower, to consecrate in the priesthood Num. 3,3;Ex.28,41. - Joined with another verb as adv: fully, wholly קראוּ cry fully, i. e. aloud Jer. 4,5 (Eng. Bible renders কিট্ৰ 'gather together'); מָלֶאתִי קִשֶּׁת acc. Ges. elliptically for מָלֵאתִי לִדְרֹךְ ו הקשת I fully bent the bow Zch. 9,13; so also מָלֵא אַחַרִי וְיָ for מָלֵא for מָלֵא he wholly followed the Lord Jos.14,14.

Pu. מְלֶּא (pt. מְמְלֶּא ) to be filled in, to be set (of gems) בְּלִילֵי זָהָב gold cylinders set with the chrysolite Cant.5,14.

Hithp. אְבַרֵי to gather or crowd themselves דַחָר עָבֵי יִהְבֵּלְאוֹן they have gathered themselves together against me Jb.16,10.

אַלְּאָת Ch. (3 f. מְלֶאת) to fill Dan. 2,35•

ונאף. לְּחָמְלֵי to be filled Dan.3,19. מְלֵאָה (כּ. מְלֵאָה , pl. מְלֵאָה ; f. מְלֵאָה , c. poct. מְלֵאָה , pl. מְלֵאָה ) adj. 1) filling (in this sense it is a pt.) בְּלוֹא אָתּדִשְּׁמִים וְאָתִּדְאָבִין אַנִּי מְלֵאּ פּתּוֹ שׁוּח I not filling (do I not fill)

heaven and earth? Jer.23,24; שוֹלְיוֹ his train was filling (filled) the temple Is.6,1 -2) full, filled בֶּבֶּף בְּבֵא the full money, i. e. full price Gen 23,9; מַלֵא a full (strong) wind Jer. 4,12; with accus. בַּתִים מְרֵאִים בָּל שום houses filled with all good things Deut.6,11; מָלֵא יָמִים full of days, i. e. advanced in age Jer. 6,11; מְשַׁבָּט full of judgment Is.1,21. — 3) as adv.: fully stubble fully dry בַּשׁ יָבִשׁ מְבֵאׁ Nah.1,10. — 4) as n.: fulness, abundance, multitude מי מָל מָל waters of fulness, i. e. abundant Ps.73,10; אָחָרֶיךְ מְּלֵא they have called a multitude after thee Jer.12,6 (others: they have called aloud; comp. קראוֹ מֵלָאוֹ under ې (Ri.).

מלא a. מְלוֹא (once מְלוֹ Ez.41,8; sf. נְמְלֹאָה , מְלֹאוֹ (מְלֹאָה , מָלֹאוֹ ) m. 1) fulness, what fills up הֵיָם וֹמְלֹאוֹ the sea and its fulness Ps.96,11; ארץ ומלאה the earth and its fulness Ps 24.1; in c. מְלֹא בֵּיתוֹ פַּמַף the fulness cf his house of silver, i. e. his house full of silver Num.22,18; מָלֹא בֶּל the fulness of the whole earth is his glory, i. e. the whole earth is full of his glory Is.6,3; מְלֹא חַפְּגִיבֶם the fulness of your hands, i.e. your hands full Ex.9,8; מָלֹא קמְצוֹ his handful Lev.5,12; מְלֹא הַעְמֵר a full omer Ex.16,33; מְלוֹ בַּקְנֵה the fulness of a reed, i. e. a full reed Ez.41,8:

קרארותב אַרְצְּהְ over the full breadth of thy land Is.8,8; מלארקיבָתוּ the fulness of his stature, i. e. at his full length 18.28,20.— 2) multitude of nations Gen.48,19; מלא רעים a multitude of shepherds Is.31,4.

קלאָהָר (sf. קּלְאָהָר (sf. קּלְאָהָר (sf. בּיְלָאָהְר (sf. בּיִלְאָהָר (sf. קּלִאָּהְר (sf. 1)) full fruit, full ears (of grain) קּלְאָהָר (thy full (ripe) fruits and thy liquors Ex.22,28; בַּיְלֵבֶּה מְן־הַיָּבֶּק as the ripe fruit (others: fulness) of the wine-press Num.18,27.

ק (c. מֶלְשֵׁת ; pl. sf. מֶלְשֵׁת ) f. a filling in, setting מָלְשֵׁת setting of stones Ex.28,17.

מּלְצִי מִלְאִים (c. מְלְאֵים) m. pl. 1) filling in, setting (same as אַלְבִי מִלְאִים (מְלְאִים (מִלְאִים (מִלְאִים stones for setting Ex.25.7.— 2) installation, consecration (of priests in office) יום מְרֹאת וְמֵי מִלְאִיבֶם until the days of your consecration be at an end Lev.8,33; hence also: consecration-offering 7,37.

עלְּבְּרָ (from בְּרִבְּרָ (מִלְצְּרָ (from בְּרִבְּרָ (מִלְצָרָ (נְּבְּרָ (נְּבְּרָ (נְּבְּרָ (נְּבְּרָ (נְבְּרָ נְבְּיִי נְבְּיִבְּיִי (נְבְּרָ (נְבְּרָ נְבְּיִבְּיִי נְבְּיִים (נְבְּיִבְּיִי נְבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי נְבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִיי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִיי בְּיִבְּיים נְיוֹבְייִי בְּיִבְּיים נְיוֹבְייִי בְּיִבְּיים נְיוֹבְייִים נְיוֹבְיים נְיִים נְיִים נְיִבְּיִים נְיִים נְיִים נְיִבְּיִים נְיִים נְיִייִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְייִים נְיִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְיים נְייִים נְייים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים בְּייִים נְייִים נְייִים בְּייים נְייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיים נְיים בְּייבְיים נְייים בְּיים בְּייים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיים בְּייִים בְּיים בְּייים בְּיים בְּיים בְּייים בְּייִים בְּי

יְלָאּכֶּה (from לָּאָרָה; c. מְלָאּכָּה; sf.

י מָלַאּכָהוּ , מְלַאּכָהוּ; pl. , מַלַאבָתָי היבארם. c. pl. היבארם) f. work, business מָלֶאבָה מִלֶּאבָה a) to do work Ex.20,10; 36,8. b) to do business Dan.S,27; מֶלֶאכֶת עֲבוֹרָה work of labor Lev.23,7; of artistic work: the work of an engraver Ex.35,35; מָלֶאבֶת מַחֲשֶׁבֶּה work of art v. 33; מַלְאַכוֹת הַתַּבְנִית works after a pattern 1Chr.28,19.-2) work, manufacture, thing made עוֹר work of leather, i. e. anything made of skin Lev. 13,48.-3) something acquired by work or business, goods, property Ex. 22,7 a 10; hence also; cattle Gen. 33,14; 1S.15,19 (in the latter passage the Eng. Bible renders מְּלֶאבָה 'thing').

ים בְּלְאָכוּת (c. מַלְאָכוּת) f. message Hag.1,13.

ילְּאָכִי pr. n. one of the later prophets Mal.1,1.

קלאת (from אָרֶה) f. filling in, setting יְּשְׁבוֹת עַל־מְלֵאת fitted in their settings (of the eyes) Cant. 5,12.

מְלְבּוֹשׁ (from מֵלְבּוֹשׁ: pl. מֵלְבּוֹשׁ) m. garment, clothes Zph. 1,8; Ez. 16,13.

לְבֶּלְ (den. from לְּבָּלְ brick) m. brick-kiln 2S.12,31 (Ktib בְּלָבֶּוֹ);
Nah.3,14; in Jer.43,9 acc. some: brick-pavement

מְלֵים (from מְלֵּהוֹ : af. מְלָּהוֹ ; pl. מְלָּהוֹ a. מְלִים , c. מְלֵים ; word, speech (only poet.) מְלָהוֹ עַל־לְּשׁוֹנְי (his word was upon my tongue 2S.28.2; קלים I am full of words Jb.32,18; אָם־יִשׁ מְלִיןְ הַשְּׁיבְנִי if thou hast words, answer me 33,32; hence: by-word, proverb בְּאָהֵי לְהָם מְׁם Ab.30,9.

ר (כ. אַבְּי, def. אָבְיּה) ; pl. אָבָּיה , c. אָבָיה , def. אָבָיה ) f. 1) word, speech Dan. 7,28.— 2) command Dan. 2,10.— 3) thing, matter Dan. 2,11.

יִמְלוֹא see מִלוֹי.

a fortress in Jerusalem 28.5,9.—
2) a fortress in Sechem Jud.9,6.

קלים (from ביים salt) m. a saltplant, sea-purslain (mentioned as
food of poor people) Jb.30,4.

קלין pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.6,29. – 2) another person Neh.10,5, for which מְלִיכוֹ 12,14 (Ktib מְלִיכוֹ).

י מְלְכָה, מְלֹּרְכָה (from מְלֵבְה, מְלֹּרְכָה (מְלֹּרְכָה dom, state מִשְׁכֵּם הַמְּלְכָה the statutes of the kingdom1S.10,25:as adj. איר הַמְּלוּכְה the royal eity 2S.12, 26; הַמְלוּכְה הַמְּלוּכְה the royal throne 1K.1,46; הַמְלוּכָה the royal seed (i. e. royal line) Jer.41,1; שְשָׁה to administer the kingdom, to reign 1K.21,7.

2. מַלוּך pr. n. see מַלוּבְיּ

קלון (from לְּילֹנוֹן (מְלֵנֹוֹן m. night-quarters, lodgings, inn, shelter Ex.4,24, more fully מְלוֹן אַרְחִים an inn of wayfaring men Jer. 9. 1; poet. מְלוֹן קְצוֹן the lodgings of its

limit (i. e. the summit of Lebanon) אַK.19,23, for which Is.37,24 קַרוֹם קָצוֹ the height of its summit.

קלְּנְהָ (from לְּוֹן f. 1) a lodge, hut Is.1,8.—2) hanging bed, hammock (used as a protection against wild beasts) Is.24,24.

I. to rub small, to reduce to dust (Kal not used).

Niph. בְּלְבֶּל prop. to be rubbed small, to be pulverised, hence: to vanish בְּלְבֶּלְ נִבְּלְבוֹ for the heavens like smoke shall vanish away Is.51,6.

The salt, to season בּיְבֶּה II. (den. from בְּיִבְּה ; fut. בְּיבָה to salt, to season בְּיבָה הַבְּיבָּה thou shalt season with salt Lev. 2,13.

Pu. חַלֵּיםְ (pt. חַלְּמָבְ) to be salted, spiced Ex.30,35.

Hoph. רְבְילֵת (inf. הְבְּלֶת) to be rubbed with salt הְּבְלֵתְל לֹא הְבְּלַתְת לֹא הְבְּלַתְת thou wast not salted at all Ez 16.4.

with salt בּלֶּבֶת לֵּבְי to season with salt Lev.2,13. The tasting of salt formed part of the ceremony at the conclusion of an alliance, hence: חַבָּי בָּי מָבּר a covenant of salt (i. e. a sacred and inviolable league) Num. 18, 19; חַבֶּע בָּר to sow with salt, i. e. to make barren (like a salt steppe) Jud.9.45; חַבֶּע בָּר מָבוֹ a pillar of salt (into which Lot's wife was turned) Gen.19,26; חַבָּר מָבָר מָבוֹ salt-

pit, salt-mine Zph.2,9. — מְלֵה occurs in several compound geographical names; see אֵר, יָב, מִיל and תַּל.

הבה Ch. m. salt Ezr.4,14; 6,9.

לתְלַח Ch. to eat salt (coupled with the noun הַבְּלְּחְבָּל דִּיִּמְבֵּל הִיבְּלְא מְבְּתְבָּל הִיבְלְא מְבְתְבָּל הִיבְלָא מְבְתְבָּל הִיבְלָא מְבְתְבָּל eaten the salt of the palace (i. e. eaten the king's bread) Ezr.4,14.

תֹלְהָי (from רֹבְיק I.; only pl. בּילְהָי)
m. prop. something rubbed to pieces, hence: rag, tatter Jer.38, 11 a. 12.

קֹלְתְה f. a salt steppe Jb. 39, 6; coupled with אָרֶץ a salt land, i. e. a barren land Jer.17,6; Ps. 107,34.

קּלְחֶמֶת .. לְּחַמֶּת נְּתְּ (from לְחַבּׁת .. לְּחַמָּת .. מִּלְחָמֶת .. לִּתְּחָמִת הַּלְּתְּחָמְת הַּלְּתְּחָמְת הַּלְּתְּחָמְת הַּלְּתְּחָמְת הַּלְּתְּחָמְת הַּלְּתְּחָמְת הַּלְּתְּחָמְת הַּלְּתְּחָמְת הַּלְּתְּחָמְת הַּלְּתְּחָת הַּלְּתְּחָת הַּלְּתְּחָת הַּלְּתְּחָת הַּלְּתְּחָת הַּלְּתְּחָת הַּלְּתְּחָת הַּלְּתְּחָת הַּלְּתְּחָתְת הַלְּתְּחָתְת הַבְּעָת הַלְּתְּחָתְת הַלְּתְּחָתְת הַלְּתְּחָתְת הַלְּתְּחָתְת הַלְּתְּתְּת בּיִּע בְּלְחַמְתְּת הַלְּתְּחָתְת בּיּת מְלְחַמְתְּק וּ בּית מִלְחַמְתְּת בּיּת מִלְחַמְתְּת בּית בּית מִלְחַמְתְּל .. e. he had been engaged in wars with him 2S.8,10; בית מְלְחַמְתִּל .. e. with which I wage

war 2Chr. 35, 21; מְלְחֵמיֹת הְנוּפְה battles of shaking (i. e. battles in which the arms are swung for the purpose of striking) Is 30,32; to make war with Gen. 14,2 a. 8.

מַלֵּשׁ to smooth, to be smooth, slippery (Kal not used).

Niph. שַבְּיבוֹ (fut. שֵבְּיבוֹ ; pt. שַבְּיבוֹ ; inf. בּיבְיבוֹ ) to slip away, to escape (with אָבוֹ ) 1S.27,1; hence: to deliver oneself ib., or save oneself (with אָבוֹ ) Ec.7,26; sometimes also: to get away, to hasten away 1S. 20,29.

Pi. שְלֵּחְ (fut. שֵלֵּחַ: pt. שֹּקְמַהְ ; imp. מְלְּחָהְ: inf. שֵלֵּחַ: pt. שֹלְּחָה ; imp. מְלְּחָה ; inf. שֵלֵּחָ: pt. שִּלְּחָה to save 2S.19,10; שֵלֵּחָ וּשִּבְּׁי he would have delivered his soul Ez.33,5.— 2) to lay (eggs) Is. 34,15 (comp. Hiph. 2).

Hiph. מְלְיֵלֵים 1) to deliver Is. 31,5.— 2) to be delivered of, to bear Is.66,7.

Hithp. הַהְמֵלֵם (fut. וְהְמַלֵּם 1) to escape מְּהַבְּעוֹר שִׁנָּי and I am escaped with the skin of my teeth (i. e. I have barely saved my life) Jb.19,20. — 2) to escape, to leap out (of sparks) נְיִרוֹרֵי אֵשׁ sparks of fire leap out Jb.41,11.

מֶלֶבֶׁ (prop. smoothing over) me mortar, cement Jer.43,9.

קביבי pr. n. m. Neh.3,7.

ב מלוך see מְלִיכוּ 2.

קלילה (from לְבָׁלָּה) f. an ear (of grain) Deut.23,26.

(prop. pt. Hiph. of ליץ ; pl. (prop. pt. Hiph. of קליץי ; pl. (קליץי , c. קליץי ) m. 1) interpreter Gen. 42,23.— 2) messenger, ambassador 2Chr. 32,31.— 3) one who intercedes, an advocate מַלִּיץ מוֹץ an interceding angel Jb. 33,23.

מְלִיצְה (from אָלֹי) f. 1) riddle, proverb Pr.1,6.— 2) satirical song,

taunt Hab.2,6.

I. (akin to לֵאבָן to minister; fut. לְּבִּלְּן: pt. אָבָּן הָּיּהָּר, יִּבְּלְּן: prop. יִבְּלֹּן מִלְּן: prop. to administer, hence: 1) to be king 2S. 15,10.— 2) to reign, to rule (with by: over) Gen.37,8; 1S.8,7.

Hiph. בְּבְירָה (fut. בְּבְירָה, ap. בַּבְירָה; pt. מְבְּירָה ; inf. בַּבְּירָה ) to make king, to constitute as king 18.15,11.

Hoph. קְּמְלֵּלְ to be made king Dan.9,1.

וֹלֶבֶּׁ ווֹ. (בְּלֵהְ Ch. אָלֶהְ) to counsel (Kal not used).

Niph. נְּבְילֵ (fut. קוֹבֶּן) to take counsel, to consult נַבְּי עָלַי and my heart took counsel with me, i. e. I determined Neh.5,7.

(פּלְכִּים (מַלְכִּים (מַלְכִּים (פּלָּיִם (פּלָּיִם (פּלָּיִם (פּלְּיִם (פּלְּיִם (פּלְּיִם (פּלְּיִם (פּלְּיִם (פּלְּיִם (פּלְרִים (פּלִר (פּלְרִים (פּיִּלְּרִים (פּיִּלְיבִים (פּיִּלְּרִים (פּיִים (פּיִּבְּים (פּיִּבְּיִּם (פּיִּבְּיִּם (פּיִּבְּים (פּיִּבְּים (פּיִּבְּים (פּיִּבְּיִּם (פְּיִבְּיִּם (פּיִּבְּיוּם (פּיִּבְּים (פּיִּבְּים (פּיִּבְּיִּם (פּיִים (פּיִּבְּים (פּיִיבְּיִים (פּיִּבְּיוּם (פּים (פּיבּים (פּיבּים (פּיבְּיבּים (פּיבּים פּיבְּים (פְּיבּים (פְּיבּים פּיבּים פּיים פּיבּים פּיבּים פּיים פּיבּים פּיבּים פּיבּים פּיים פּיבים פּיבּים פּיים פּיבּים פּיבּים פּיים

לָּכִין. Ch. (def. אַבְּיִבִין יָּחָלָּנְיּן, Ezr. 4,13 בַּיִּבְּיִים (def. בְּיִבְּיִים m. king Dan.2,8; 7,1; of the king of Babylon: אָבֶּרְ מַיְבִיּיִם king of kings Dan. 2,37, and of Persia Ezr.7,12; of God: בָּיִבְּיִי the king of heaven Dan.4,34, or מְבָרִין Loid of kings 2,47.

בְּלְבָּר Ch. m. counsel, sf. מָלְבָּר Dan. 4,24 (see בְּלֵבְ II.).

קיבור pr. n. Moloca, an idol of the Phenicians and Ammonites, to whom infants were sacrificed Lev. 18.21; 2K.23,10. (Comp. also בְּיִבְּיבּ

לַכַּד (from לָכַר) f. net, snare; sf. מַלְכָּדָתוֹ Jb.18,10.

בַּלְבֶּה (pl. מָלְכׁתׁ, f. queen Est.7,6; Cant.6,9.

Ch. (def. מֵלְכָּתְא f. queen בּוֹלְכָּתְ Ch. (def. מֵלְכָּתְא)

קלבֶּה pr. n. f. Gen.11,29.

י מַלְכוּהָא . def ; מַלְכוּהָ (def. מַלְכְנָה , מַלְכְנָה ) לוּ (מַלְּנָהָא ) מַלְכָנָה (dom, realm Dan 2.30 a 44; בּאַ

adj: royal בית מַלְכוּ the royal residence Dan 4,27; הֵיכַל מַלְכוּתְא הִיכַל מַלְכוּתְא the royal palace v. 26.— 2) reign, dominion מַלְכוֹת דְּרָיִנִישׁ the reign of Darius Ezr.4,24; Dan. 6,1; of the dominion of God Dan 3.33.

מַלְכוּת (from מַלְכוּת f. kingdom, kinghood, royal dignity 1Chr.29, 25; Est.4,14; as adj. בְּרַ מַלְכוּת מִילְנוּת מִילְיתְית מִילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִּילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִּילְית מִּילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִּילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִּילְית מִילְית מִילִית מִילְית מִילְית מִילְית מִילְית מִּילְית מִּית מִילְית מִילְּית מִילְית מִילְית מִילְית מִילְּית מִילְּית מִילְית מִילְּית מִילְּית מִיתְּית מִּית מִילְית מִילְּית מִיתְּית מִיתְּית מִּית מִּית מִיתְּית מִיתְּית מִּית מִּית מִיתְּית מִית מִּית מִּית מִּית מִּית מִּית מִיתְּית מִיתְית מִּית מִּית מִית מִּית מִּית מִּית מִּית מִּית מִּית מִּית מִיתְּית מִיתְית מִּי

pr. n. m. Gen.46,17; gent. מַרְבּיאָל Num.26.45.

a. מֵלְכּיָּה pr. n. m. of different persons Jer.38,6; Ezr.10,25; 1Chr.6,25.

יה אוני מיל ביי איני pr. n. m. Melchizedek, king of Salem (Jerusalem) Gen. 14,18.

בּלְבִירָם pr. n. m. 1Chr.3,18.

עַלְבִּישׁרְעַ pr. n. son of Saul 1S.

קלבֶּם pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.8,9.— 2) an idol of the Ammonites (בְּעָלָבָם a. בְּעָלֶבָּם)
Jer.49,3.

קלְבּם pr. n. an idol of the Ammonites (בּ מְלְבָם a. מַלְבָם 2) ווּג.

קּלֶבֶת (פּוְלְבָּה f. queen אַלֶּבֶת the queen of heaven (Phenician godhead, prob. Astarte, i. e. the planet Venus) Jer. 7,18.

מּלֶּכֶת with art. מֹלֶכֶת pr. n. f. וֹלֶכֶת pr. n. f.

Pi. אָבֶּל (fut. יְבַּבֶּל ) to speak, to say אָבּל־אָבֶּה how long wilt thou speak these things? Jb. 8,2, 39,3; בְּנִים בְּנִים ... הַינִיקָה בְּנִים who would have said ..., Sarah shall give children suck? Gen.21,7.

Po. מוֹלֵל fig. to give a sign קוֹרֶץ בְּעִינְיו מוֹלֵל he winketh with his eyes, he speaketh (i. e. giveth a sign) with his feet Pr.6,13.

וֹתְבֶּלֵל II. (בּוֹלְם to circumcise, in Kal only imp. לָהָ Jos.5,2.

אנחל (יְמֵלוֹתָ לְּחָל , מַל יִמֵּל (fut. יְמֵל , pl. יְמֵל (יִמֵּל ) to be cut off (others: to wither) לווי ליבור יימַל קצירו from above his branch shall he cut off Jb.18,16; they shall soon be cut down like grass Ps.37,2.—
2) to be circumcised, to circumcise וְמֵלְתְּם אֶת בְּשֵׁר עָרְתַבְם and ye shall circumcise the flesh of your forskin Gen.17,11 (=בּחָלוֹתָם בּיִוּר בִּיבוּר בִּיבוֹת בַּחַלּיִת בּיִּבוּר בַּבוּר בַבוּר בַּבוּר בַבוּר בַּבוּר בַבוּר בַבוּר בַבוּר בּבוּר בוּבוּר בוּבוּי בוּבוּר בוּבוּי בוּבוּר בוּבוּר בוּבוּי בוּבוּי בוּבוּי בוּבוּי בוּבוּי בוּבוּב בוּבוּב בוּבוּי בוּבוּי בוּבוּי בוּבוּי בוּבוּב בוּב בוּבוּב בוּב בוּבוּב בוּבוּב בוּב בוּבוּב בוּבוּב בוּבוּב בוּב בוּבוּב בוּבוּב בוּבוּב בוּב

Pu. מוֹלֵל (fut. יְמוֹלֵל ) to be cut off or down Ps.90,6.

to (יָתְמוֹלֵל fut. הָתְמוֹלֵל to be cut יְרָהְ הָצֵּיוֹ כְּמוֹ יִרְמֹלֵלוֹ when

he bendeth his bow to shoot his arrows, let them (the wicked) be as cut in pieces Ps.58,8.

לְבָּבְׁ Ch. only Pa. לְבָבְיׁ to speak, to say Dan.7,8 etc.; בּיִי לְבָים to speak with, to say to Dan.6,22.

ילבי pr. n. m. Neh.12,36.

(from בְּלֵבוּר) m. goad (an instrument for guiding oxen while ploughing) מִלְפֵוּר בַּבָּרָר an ox-goad Jud.3,31.

רְלֵיםְ (= מֵלַיִּם) to be smooth (Kal not used).

Niph. אָמְרָתְי to be smooth, pleasant בּחְלָיצוּ יְחָבִּי אִמְרָתִיף how pleasant are thy words to my palate! Ps.119,103.

m. overseer (others: chief butler) at the Babylonian court Dan.1,11 a. 16.

off, to nip off (the head of an animal, Lev.1,15; 5,8.

לַבְּח (from לַבְּח m. 1) prey, booty אָת־הַשְּׁבִּי וֹאָת־הַשֵּׁבְי וֹאָת־הַשְּׁבִי וֹאָת הַבּי וֹאָת וֹאָת הַבְּיִי וֹאָת־הַשְּׁבִי וֹאָת הַבְּיִי וְאָת־הַבְּין מֵילִיםְיִי the two seizers, i. e. the jaws; only sf. יוֹיִי מְוֹדְבָּק מֵילְקוֹחָי and my tongue cleaveth to my jaws Ps.22,16.

ישלקוש (from לְבָי) m. the latter or vernal vair (which falls in Palestine in the month of N isan before the harvest) Deut.11,14; Jo. 2,23; often coupled with הַיִּי tre

early or autumnal rain Deut.11, 14; Jer.5,24; poet. of eloquent speech Jb.29,23.

ינים (from לְבָּלְחְרָיִם m. du. tongs, snuffers Is.6,6; sf. מַלְּקְחָיִם Num. 4,9.

לתח (from לתח) f. wardrobe, dress-chamber 2K.10,22.

שלוני pr. n. m. 1Chr.25,4.

לתע (from לתע) f. prop. biter, grinder, hence: tooth; only pl. c. היא Ps.58,7; also with letters נקבלִעָּה (see מְבַּלְעִוֹת (see מִבְּלְעִוֹת

בּיְּנְרָה (from גוּר I; pl. מַבְּיְנְרָה) f. store-house, garner Jo.1,17.

נְמֵבֶּר (from בְּבְיׁ) m. measure, extent; only pl. sf. בְּיִלְּהָ its measures Jb.38,5.

קרבן pr. n. one of the seven courtiers of Xerxes Est.1,14; v. 16 Ktib

תוֹת (from מוֹת m. death (others also: dead body, corpse); only pl. c. בְּחָר מְבוֹתוּ thou shalt die the deaths of them that are slain Ez.28,8 (Fuerst: and thou liest dead there like the corpse of one slain); יְמִיתוֹ בְּחָרְאִים יְמָתוֹ they shall die deaths through diseases Jer.16,4.— מֵמוֹתִים 2K. 11,2 Ktib for מִבְּחִים the slain.

מור (from מור) א. 1) mongrel, a bastard Deut.23,3.— 2) an alien קוֹנְינֵי מַקוֹרְ בְאַיִּדְּרוֹן dwell in Ashdod Zch.9,6. ממבר (from בַּבֶּר; c. בַּבָּר, sf. עַר תֹם שׁנַת מָמִבְּרו m. 1) sale עַר תֹם שׁנַת till the end of the year of his sale Lev.25,29; מָבֶּרָר מָבֶבָּר the money (i. e. price) of his sale v. 50; pl. מִמְבֶּרִים that which comes of a sale לָבַר מִמְבָּרָיו עַל־הָאָבוֹת besides that which cometh of the sale of his patrimony Deut 18,8 .-2) something for sale, thing sold, ware וְכִי תִּמְכָּרוּ מִמְכָּר and if ye sell anything Lev.25,14; הַמּוֹבֶר the seller shall אֱל־הַמִּמְבָּר לֹא יָשׁוּב not return to that which is sold Ez.7,13; וּמֹכָּרֵי כָל־מִמְבָּר and sellers of all kind of ware Neh.13,20.

לא וַשְּכָרוּ מִיְכָּבֶּת עָבֶּר f. sale not be sold as the sale of a bondman (i. e. they shall not be sold as bondmen) Lev.25,42.

לְבָּה (from לְבָּה, c. מְּמְלֶבְה (from מְמָלֶבְה, c. מְמְלֶבְה (f. מְמִלְבָה (f. מְמִלְבָה (f. 1) kingdom, reign 1K.2,46; in the genitive case as adj.: עִיר אַר מִמְלְבָה (f. 1) the genitive case as adj.: עִיר מִמְלְבָה (f. 1) the genitive case as adj.: עִיר מִמְלְבָה (f. 1) the genitive case as adj.: עִיר מַמְלְבָה (f. 10,2) royal children acjan יוֹבע מַמְלֶבָה (from acjan יוֹבע מַמְלֶבָה (from acjan יוֹבְע מַמְלֶבָה (from acjan מַמְלֶבָה (from acjan מִילְבָה (from acjan acjan) royal children acjan מַמְלֶבָה (from acjan) royal children acjan מִמְלֶבֶה (from acjan) royal children acjan מִמְלֶבֶה (from acjan) royal children acjan מִמְלֶבָה (from acjan) royal children acjan acjan

א (from מְלֵבְרוֹת) f. kingdom, only c. מַמְלְבוּת Jos.13,12; 1S.15, 28; Jer.26,1. . מָן see מִבְּר , מִבְּנִי , מִבְּנִר

河東京 (from 河東 to mix) m. 1) mixed wine, spiced wine Pr.23, 30.— 2) drink-offering, libation Is.65,11 (三 河東).

רְבֶּיבֶ (from בְּבֶייִ m. bitterness, sorrow Pr.17,25.

pr. n Mamre, an Amorite who made a league with Abraham Gen.14,13; אַלְינֵי פַּיְרָה the oaks of Mamre 13,18 or simply אַלְינֵי Mamre 23,17, the name of a grove of oaks near Hebron.

קבר (from מְבָרֹר) m. bitterness, sorrow; only pl. מַבְּרֹרִים Jb.9,18.

קּישֵׁה (from מְישֵׁה m. anointing קּרוּב מְמְשֵׁה הַסּוֹבְּךְ the anointed cherub that covereth Ez. 28,14 (Vulgate: extended and protecting cherub, taking here מְשֵׁישׁ in the sense of הַמָּשׁר.).

קּמְשֶׁל (from מְשֵׁל) m. dominion, rule Dan.11,3; pl. מְמְשֶׁלִים concretly: princes, lords, rulers 1Chr. 26,6.

קְמְשֶׁלֶה (from מְמְשֶׁלֶה, c. מֶמְשֶׁלֶה, sf. מְמְשֶׁלֶה) f. 1) dominion, rule, reign Mic.4,8; of the sun: לְמָמְשֶׁלָה for the rule of the day Gen. 1,16; מְמְשִׁלְהוֹ the land of his dominion 1K.9,19; pl. sf. מְמִשְּלִהוֹ his dominion Ps.114,2.— 2) concretely: princes, chief officers (accompanying the king on his expeditions) 2Chr.32,9; pl. מְמִישְׁלָהוֹ rulers (of the moon and stars)

Ps 136.9.— *3)* dominion. kingdom 2K 20,13

m. manna (the wonderful nourishment of the Israelites in the desert) Ex.16,15 a. Num.11,7; sf. The Neh.9,20. (The manna is probably the sweet resin, which in Arabia and other oriental regions exudes in the hot summer months, before sunrise, from the leaves of certain trees.)

who? what? Dan.3,15; without interrogation Ezr.5,4.— 2) pron. indefinite: יקוֹם every one who, whosoever Dan.3,6.

I. (from מְבָּהְיּ ; sf. מְבָּהְ) m. part,
portion מְּבָּהְי מָאוֹיְבִים מְבָּהּוּ
that the tongue of thy dogs may
have its portion from the enemies Ps.68,24.

II. (=Syr. מָנִים hair) m. string; pl. מָנִים, also מָנָי strings, stringed instrument Ps.150,4; 45,9.

נְבָּי , מָנִּי , combined with

other words ", before gutturals קבי ( a. מְנָי a. מְנָי ; מֶרָ a. מְנָי ; קבָרוּ, מָבָרוּ, מָפֶנוּ, מִפֶּנוּ, poet. מָבָרוּ; ַם אָבָם , מָהָם , מָהָם , מָהָם , מָהָם , מָהָם , מָהָם , កង្គាធ្លា prep. which expresses: 1) taking of a part out of a whole (partitive preposition), hence: of, some of נַהַּקַר מִבָּרִיוֹ and she took of the fruit thereof Gen.3,6; מָוָקְגֵי הָעִיר of the elders of the city R. 4, 2; פל מן הַעָם and there fell some of the people 2S. 11, 17; נַיָּאוּ מָן־הָעַם there went out some of the people Ex.16,27; פִיהוֹ פִּיהוֹ וּשָׁקנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוֹ let him kiss me with some of the kisses of his mouth Cant. 1 2; sometimes denoting possession: whose word דַבַר מִי יַקוּם מְמֵנִי וּמֵהַם shall stand, of me or of them (i. e. mine or theirs)? Jer.45,28.- 2) removal from a place or thing, hence: out of, from נתצא מון־הַמַּקוֹם and she went forth out of the place R.1,7; סורו מגידהה get you out of the way Is 30,11; מִיֶּם עַר־יָם from sea to sea Ps 72,8; מָמָרְ וָהַלָּאָה from thee and farther (beyond thee) 1S.20 22; often prefixed to adverbs of place and prepositions, as: from there, thence; מַצַּבְי from where? whence? מָבַה מְנֵה from here, hence; בְּלֶבֶיבׁ from about, round about; מְלְמַעְלָה from above; מָלְמַעְלָה לה , ממול , מלפני from below; מַנְּנֶד from before; מַאַחַרָּי from after. לבער from amid, from within; מעם, מאת from with; מעם from

above; מַבְינָ from beneath; וְיבִינְ from between; frequently after verbs implying cessation, apprehension, deprivation, etc.: מֶבֶת נוכים to cease from war Pr.20,3; he was afraid to look Ex 3.6; שָׁעוּ מָנִי look away from me Is.22,4; מה־מְנִי יַהֵּלֹךְ what will go away from me? Jb.16,6; hence ip often gives an inf. a negative meaning: that not נְשָבַעְהָּוֹי ו מקעף עַליִה וּמִגעַר־בָּהְ I have sworn not to be wroth with thee, nor rebuke thee Is.54,9; in this sense a noun often occurs instead of the inf.: מְבֶּלֶהְ מְבֶּלֶהְ he hath rejected thee, that thou shalt not be king 18.15,23 (= ਜ਼ਿੰਨ੍ਹ or יוֹת מֶלֶךְ is deprived מוּבֶר מִנִיר ;(מְהָיוֹת מֶלֶךְ of being a city Is.17,1 (= מָהָיוֹת יניין); once in a negative sense with a finite verb: מְן־יִקוּמוּן that they rise not again Deut.33,11; בובה Jb.11,15 without a blemish.— 2) in relation to time it expresses: a) the initial point from which a thing takes place: from, since קו הָנֵת הַהִּיא from that time forth Neh.13,21; מְרַאֵּוֹ from that time forth, since then Jer.44,18; מַצַתָּה from now, henceforth; מָנְעוֹרֵי from my childhood 1S.12,2; ነርጳ ነርዴር from my mother's womb, i. e. from my birth Jud.16,17; אָנָבֶייּוֹי since his days, i. e. since the beginning of his life 1K.1.6: מִשְׁנֵת from the beginning of the year of jubilee Lev.27,17, opposite

of אחר הייבל v. 18. b) the point at which anything takes place or from which it is continued. on the following day Gen. 19,34; מַעוֹבֶם from of old, i. e. a long time ago Is.42,14. c) closing point of time whence a thing sets out: after מָדָקיץ as a dream after one awaketh Ps.73, 20; מיימים after two days Hos. 6,2; 기가 after (at) the end of Gen.41,1; בְּיָבִים after some days, i. e. in process of time Jud.11,4; מְיָמִים רַבִּים after many days Jos. 23,1; מְשֶׁרֶשׁ חֲרָשִׁים after three months Gen. 38, 24; מַרב יַמִים after many days Is. 24, 22.-3) palso expresses cause or ground, hence: because of, for because the Lord מַאַהַבַּת יִי אָהְבָּם loveth you Deut.7,8; מַחַמַם בָּנֵי for the violence against the children of Judah Is. 4, 19; -be מַבְּלִי וְכֹלֶת... וּמִשֹּׂנְאָתוֹ אוֹתָם cause of his inability ... and because of his hatred Deut.9,28; because f knew Is.48,4.— 4) is used to mark the comparative and superlative degrees of adjectives: מַבַּלַק better than Balak Jud.11,25; בַּתוֹק מָדְבַשׁ sweeter than honey 14,18; Dan wiser than Daniel Ez 28,3; taller than any of לָבָל מְבָל־הָעְם the people 1S.9,2; also with a verb implying quality וְגַדֵּל מָמֵנוּ he shall be greater than he Gen. they did הָשָׁחִיתוּ מֵאַבוֹתָם they worse than their fathers Jud.2.

19; בְּעֵּעֶךְ בַּעָּעֶךְ בַּעָּעֶךְ וּלָבָה מְמִּףְ בַעָּעֶרְ is too long for thee Deut.14,24.—
5) in emphatic language וְםְּי is preceded by לֹוְלְבֶּרְ בִּיוֹם (לְּבֶרְ בַּיִּוֹם לַבְּיִלְם since the day Jer.7,25; לֹמֶרְ בִּיוֹם from the small to the great 2K.23,2; לְמַרְחוֹק from afar Jb.39.29.

ימְבָּה , מִבָּה , מִבָּר , מִבָּי Ch. (sf. ימָבָּי , מְבָּה , וְמָנְהוֹן) prep. from Dan.2,5; Ezr.4, 21; on account of, because Dan. 3,22; 5,19; מוֹ־טַעַם according to the order Ezr.6,14; 7,23; מְן־קשׁם of a truth, i. e. truly Dan.2,47; סוריצים of certainty, i. e. certain-וא v. 8; בּוְרָנְת from the side of one Ezr.4,12; בְּלֶבֶם from before Dan.2,18; מְרַאָּבְיוֹ from that time Ezr. 5, 16; קודי from the time which Dan. 3, 22; also used to mark the degrees of comparison: in בַּחַכִּמָה דִּי־אִיתַי בִּי מָן־בַּל־חַיַּיָא wisdom that I have more than any living Dan.2,30; in a partitive sense: portion, part מְּנְהֵוֹן דֵּי בַּרְגֵוֹל מְבָּהֵוֹן דִּי חֲקַף a part of them was iron and a part of them clay Dan.2,33.

מְנָא Ch. see מְנָא.

מְנָת see מְנָאוֹת.

(from נְנֵנְהָ f. song, satire Lam.3,63.

מנדה Ch. f. tribute (=Ch. מָנָה).

רְבְּיִבְ (= Heb. אָבְיבְ , from אָבְיִי m. 1) knowledge Dan.2,21.— 2) understanding Dan.4,31.

(akin to מָנְהְ ; fut. מָנְהְ ; pt. מְנָהְ ; mp. מְנָהְ ; fuf. מְנָהְ ) prop to divide, to separate, hence: 1) to appoint, to allot to (with יִ אָרְכֶּם בַּחָרְכ בֹּחָרְכ and I will appoint you to the sword Is.65,12.—
2) to number, to count Gen.13,16; of the numbering of people 2S. 24.1

Niph. נְּמְנָה (fut. מְשָׁנָה; inf. הַּבְּנוֹת) to be numbered, reckened Gen. 13, 16; Is. 53, 12.

Pi. מְנֵּה (fut מְנֵין, ap. מְנֵּין; imp. 1) to appoint, to ordain, to allot (with י) Jb.7,3; Dan.1,5 a.11; מַנְּיָרָה ordain that kindness and truth may guard him Ps.61,8.— 2) to prepare Jon. 2,1.

Pu. מְנָה (pt. מְמָהֶה) to be appointed, to be set over (with עַל) 1Chr.9.29.

Pa. פֵנְי to appoint, to set over (with בָּנִי Ezr.7,25; Dan.2,49.

קְנָה (from מְנָה ; מְנַת ; מְנַת ; מְנָת f. part, portion, present Ex.29,26; especially of food 1S.1,5; שְׁלֵּח to send portions (from a feast) Neh.8,10; Est.9,19; fig. מְנֵה the portion of thy measure (i. e. the lot apportioned to thee) Jer.13,25.

קָנֶים (from מְּנָים ; pl. מְנָים m. maneh,

a weight of 60 sacred shekels Ez.45,12 or 100 common shekels 1K.10,17 a. 2Chr.9,16.

לְּנֶוֹת (from מְנָה m. unit of number: time; only pl. צַשֶּבֶת מֹנִים ten times Gen.31,7 a. 41.

ing (from קּוְהָג', c. קּוְהָל) m. driving (of a chariot) 2K 9,20; in modern Hebrew קּוְהָל (pl. קּוְּהָל) fig. conduct, custom, usage.

א נְבּרָ (acc. Fuerst from בְּבָּרָ to shine; only pl. מִנְהָרוֹת) f. prop. light-hole, hence: cleft, hole, recess, den Jud.6,2.

קנוֹד (from קנוֹד; c. קנוֹד) m. a nodding, shaking קנוֹד ראש בַּדְּאָמִים a shaking of the head (i. e. an object of derision) among the people Ps.44,15.

 18; מֵנוּחָה master of quarters for rest, quartermaster Jer.51,59 (Eng. Bible: a quiet prince).

קנוֹסָוֹ (from סוֹנ; sf. מְנוֹסָוֹ m. 1) flight, escape טוֹסְ מוֹס m. בוֹס נוֹס מְנוֹס מְנִיס נוֹס מְנוֹס מְנִיס נוֹס מְנִיס נוֹס מְנִיס מְנִיס מְנִיס מְנִיס מְנִיס מְנִיס פּּּבּבּי בְּעִנִיס מְנְיִס מְנִיס מִנְיס פּּּבּי פּּבּי shall vanish even from the swift Am.2,14.— 2) way of escape, means of escape Jer.25,35; Jb. 11,20.— 3) place of flight, refuge Ps.142,5; fig. of God 2S.22,3; Jer. 16,19.

קנְּׁחָה (c. מְּנְּמָה) f. flight Is.52,12; בּ מְנֶמָת־חָרֶב as fleeing from the sword Lev. 26,36.

נוֹר (from קׁנוֹר, c. קׁנוֹר) m. prop. plough-share, hence; beam מְנוֹר אוֹרְנִים a weaver's beam 1S.17,7.

קינה, מְנֹרֶה (from גּוּר L; c. מְנֹרֶה, מְנוֹרֶה קוֹנרוֹת f. candlestick Ex.35,14.

a prince; only pl. sf. מְנָיָרֵין thy crowned ones Nah.3,17.

in Ar. to give, to bestow, whence the next word.

הָבְחַלת (c. מְנְחַלת, sf. מְנְחַלת; pl. מְנְחַלת,

c. מְנְחוֹת (מְנְחוֹת (מִנְחוֹת) f. 1) present, gift Gen. 33,10.— 2) offering to God, sacrifice Gen.4,3; Is 1,3; applied especially to bread and drink offerings Lev.2,1; 6,7, different from מְבָּחָת נְּבָּחָת מְבָּחָת מְבָּחָת מְבָּחָת מְבָּחָת מְבָּחָת מִבְּחָת מִבְּחִים מִבְּחָת מִבְּחָת מִבְּחָת מִבְּחָת מִבְּחָת מִבְּחָת מִבְּחִים מִבְּחָת מִבְּחָת מִבְּחָת מִבְּחָת מִבְּחָת מִבְּחָת מִבְּחִים מִבְּחָם מִבְּחָם מִבְּחָם מִבְּחָם מִבְּחָם מִבְּחָם מִבְּחִים מִבְּחָם מִבּים מִבּּחְים מִבְּחָם מִבְּים מְבְּים מְבְּים מִבְּים מִבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מִבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מִבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּיבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מְבְּים

בּוְתְהְהְ Ch. f. present, offering Dan. 2,46; Ezr.7,17.

קנהם pr. n king of Israel 2K.15,17.

קבְּרֵתְ 1) pr. n. m. Gen.36,23.— 2) a place in Benjamin 1Chr.8,6 = אָנָהְוֹית, which see.

לְנָבְ (from בְּבְ to allot, to destine)

f. destiny, fate (designation of a
Babylonian deity, prob. Venus,
which the Babylonians consider
ed the goddess of fortune) Is.
65,11.

pr. n. a province of Armenia Jer.51,27.

(1) = מָנִים, see מָנָי II. (2) מְנָים מָנָי וּג. (2) מְנָים מָנָי זּג. from Jud.5,14; Is.30,11.

מְנָת see מְנֵיוּת.

מנים see מנים.

וו מון see מנים II.

מנֶה see מנים.

ו מִנְמִין see מִנְיִמִין 1.

ראי (from אָבָי; c. מְנָיֵן m. number Ezr.6,17.

pr. a. an Ammonite city Jud.

11,33, whence wheat was brought to Tyre Ez.27,17.

מְנְּלֶם (from בְּבֶּלֵה; sf. בְּיָה) acc. Stb. upper extremity, top (of a tree) לא יַטָּה לְאָרֶץ מִנְּלָם their top sinketh not to the earth (because of the abundance of fruit) Jb. 15,29.

(akin to מְנָה) to divide, to separate, whence מָנָן, מֵן, מַנָּים, מָנָּים, מֶנָים,

. מָנוֹסָה see מִנְסָה

(קבע (fut. מִנְשַׁ; pt מִנְשַׁ; imp. וְמָבַע (קבַע 1) to withhold, to hold back, to refrain (usually with " of the person or thing) לא־אָמִבַע מָבֶּם I will not withhold a word from you Jer.42,4; ווִמְנַעָנָה בָתוֹף and he will hold it back within his palate Jb.20,13; בָּוֹנְעִי refrain thy voice from weeping Jer.31,15; of the flow of a river: to restrain, to bar ו באַמנע נהַרֹהֵיהַ I restrained its rivers Ez.31,15.— 2) to withdraw, to prevent (with מָשֶר מִנְעַנִי (מָן שהבע אהה who hath withdrawn me from injuring thee 18.25,34; who withdraweth מגע חַרָבוּ מְדַם his sword from blood Jer.48,10,-3) to keep back, to refuse אַרֶשָׁת the request of his lips thou hast not refused Ps. 21,3; מָנְעוּ הַמוֹב מְבָּם they have kept back (refused) what is good from you Jer.5,25; קַמֶּנְי מְמֶנִי לֹא יִמְנָענִי מְמֶּנְ he will not keep me back from thee (i. e. not refuse to give me to thee) 28.13,13; seldom with לאומבע טיב להוקנים he will not refuse any good to those that walk with integrity.

איף. אַבְּיבִי (fut. יְבִיבִים 1) to be withheld, restrained וְבִיבִים the showers have been withholden Jer.3,3; with אָבְ of the person. בּיבִים אוֹבָם מֹרְשִׁיִם אוֹבָם and from the wicked their light is withholden Jb.38,15.— 2) to keep oneself back, to be prevented from (with אַבְיבִי מְבִּיבִי מִבְּיבִי אַבְיבִי מִבְּיבִי אַבְיבִי אַבְיבִי אַבְיבִי אַבְיבִי אַבְיבִי אַבְיבִי מִבְּיבִי אַבְיבִי אַבְיבִי אַבְיבִי אַבְיבִי אַבְּיבִי אַבְיבִי אַבְּיבִי מִבְּיבִי אַבְיבִי אַבְּבִי אַבְּבִי בּיִּבְי מִבְּיבִי אַבְּבִי בְּבִי בּיבִי אַבְּבִי בּיבִּי מִבְּבִי בּיבִי אַבְּבִי בּיבִּי בּיבִּי אַבְּבִי בּיבִּי בּיבִי אַבְּבִי בּיבִּי בּיבִּי בּיבִּי בּיבִּי בּיבִּי בּיבִּי בּיבִי בּיבִּי בּיבִי בּיבִּי בּיבִּי בּיבִי בּיבִּי בּיבִי בּיבִּי בְּיבִי בּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּיי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבְיבִּי בּיבּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבְיבְיבִּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִי בְּיבְיבְי בּיבְיי בּיבּיי בּיבְיי בּיבּיב בּיבּיי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּיב בּיב בּיבּיב בּיב

ונעל (from נְעֵל) m. bolt, bar, lock Neh.3,3; בפות הַמַּנְעוּל handles of the lock Cant.5,5.

אין של (בּוֹנְעָל m. bolt, bar (בּוֹנְעָל ; others: אוֹנָעָל; phoe) Deut. 33,25.

מְנְעַמִּים (from נְעַם m. only pl. מַנְעָם delicacies, dainties Ps.141,4.

קנעים (from לוֹע pl. m. sistrum, rattle (musical instrument) 28.6,5.

קְבָקְיֹתְי (from בְּבָקְיֹתְי ; only pl. בְּבָקִיּתְיי ; sf. bowl for libation, sprinkling-vessel Ex.25,29; Jer. 52,19.

תנקת (= מינֶקת see יַנֶּקת Hiph.

מְבֵּשְׁהְי pr. n. 1) son of Joseph, adopted by Jacob Gen.48.5; also name of the tribe descended from him Num.2,20, whose territory was partly beyond and partly

on this side the Jordan Jos 17,5; path. The Deut. 4.43. — 2) a king of Judah, son of Hezekiah, and notorious for his idolatry 2K.21,1.— 3) name of several other persons Jud. 18,30; Ezr. 10,30 a. 33.

קנְאוֹת (from מְנָיוֹת לְּיָנְאוֹת מְנְיִית לְּיָתְּיִה הַחְּנְיִאוֹת הַמְנְיִת הַחְּנְיִת הַמְנְיִת הַמְּנְיִת הַמְּנְיִת הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַיִּת הַמְּנִית הַנְּיִת הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַנְּיִּת הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַיִּים הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַּמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִית הַּמְּנִית הַמְּנִית הַמְּנִיתְ הַּמְּנִית הַּמְּנְּית הַּיִּתְּנְּית הַּמְּנִית הַּמְּנִית הְּיִּית הְּיִּתְּנְּית הַּיִּית הְּיִּית הְּיִּית הְּיִּתְּיִּית הְּיִּית הְּיִּיתְּיִּית הְּיִּיתְּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיְיְיִּיתְּיְיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיּתְּיִּיְיְּיּיתְּיִּיתְּיִּיּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיתְּיּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיּיתְּיִּיתְּיִּיתְּיּיתְּיִּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיִּיתְּיּיתְּיּיתְּיִּיתְּיּיתְּיִּיתְּיּיתְּיּיתְּיִּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְיּיתְּיּיתְּיִּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיִּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיִיתְּיּיתְּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּיּיתְּי

בּבְיּטְ (from בְּיבְייִם m. one pining, one afflicted בְּיבְייִם מְרֵעְהוּ חְבָּיִי to him who is afflicted kindness is due from his friend Jb.6,14.

DP (from DPP; pl. מְּשְׁרָי m. tribute, tax Est.10,1; usually: a tributary, bond-servant מְשְׁרָי to become tributary Lam.1,1; מַעָּר בַּעָר a servant unto tribute Gen.49,15; שְּׁרֵי service-masters, task-masters Ex.1,11.

לבְּבֶּי (from בְּבָּי m. 1) locksmith 2K.24,14; Jer.24,1 (in both passages in a collective sense: locksmiths).— 2) prison (prop. enclosing) Is.24,22; Ps.142,8.

קְּלֶּבְּרָתְּי, sf. מְּלְבֶּרְתְּיּ, pl. מְלְבָּרְתְּיּ, pl. מְלְבָּרְתְּיּ, pl. מְלְבָּרְתְּי, f. stronghold, fortress 2S.22,46; Mic.7,17.— 2) margin, border, ledge (around a table) Ex.22,25.— 3) enclosed panel 1K. 7,28–31.

קסט (from לְּבֶי) m. foundation, ground 1K.7,9.

נְּחַבְּרוֹין (from יְחַבָּר) m. row of columns, colonnade, portico Jud.3,23.

רְבְיָּבְ (akin to בְּבְיִיּ) to melt, to flow (Kal not used).

קַבּ (from קַבָּי, c. מַבְּת, pl. מְבָּה f. 1) trial, temptation, testing Deut.6,16; 7,19; Ps.95,8.— 2) trial, suffering Jb.9,23.— 3) pr. n. a place in the desert Ex.17,7.

קְּמָהְ (בּחַבֵּי, כּ מַפַּתְ f. tribute, gift קּבָּת יָרְדָּר with a tribute of a freewill offering of thy hand Deut.16,10 (acc. Ges. מְּבָּת is contracted from מְבָּתְה, כּ תְּבָּת מָפַת מָפַת מַפַּת מָפַת מַפַּת מַפַת מַפַּת מַפּת מַפַת מַפּת מַבּת מַפּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבּת מַבְּת מַבְּת מַבּת מַבְּת מַבְּת מַבּת מַבּת מַבּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבּת מַבְּת מַבּת מַבּת מַבְּת מַבּת מַבּת מַבּת מַבּת מַבּת מַבּת מַבּת מַבְּת מַבּת מַבְּת מַבּת מַבּת מַבְּת מַבְּת מַבּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבְּת מַבּת מַבְּת מַבְּת מַבּת מִּבּת מִבּת מַבְּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּת מִּבּת מִּת מִבּת מִּבּת מִבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִבּת מִּבּת מִיבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּת מִּבּת מִיבּת מִיבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִּבּת מִיבּת מִיבּת מִיבּת מִיבְּת מִּבּת מִיבּת מִיבּת מִיבּת מִיבּת מ

fying: according to the number, i. e. according as).

קּוְהָ (from מְּהָהְ m. covering, veil Ex 34,33.

קסוּבְה (for מְשׁוּבְה from מְשׁוּבְה from thorn-hedge Mic.7,4.

בּקּה (from בְּקַה to remove) m. prop. a removing, hence: relieving השְּבֶּרְהָם אֶּתְ־מְשְׁבֶּעְרָת הַבַּיִּת מַקְּח ye shall keep over the house a relieving watch 2K.11,6 (Eng. Bible, with Kimchi: keep the watch of the house, that it be not broken down, reading הַּבְּיִבְי.

רְּבְּיִר (from תְּבְּיָר (, c. מְבְּיִר m. trade, traffic 1K.10,15.

קֹסֶבֶּ (akin to מָּמַבָּ; inf. קֹסֶבְּ) to mix, to mingle Ps.102,10; particularly of the mixing of wine with spices Is.5,22: Pr.9,2; fig. of Egypt: יֵי מְסַרְּ בָּקְרָבָּה רוֹת עִוֹעִים the Lord had mixed in the midst of her a spirit of perverseness Is.19,14.

m. mixture, mixed wine Ps. 75.9.

קָּקָרְ (from קַּבֶּרְ c. קְּבָּרָ m. covering, curtain, hanging קּבְּרָ לְּבָּתַּח מְּבָּרְ בְּּבְּרָת הַבְּּבְּרָ a hanging for the door of the tent Ex.26,36; קּבְּבָּר בְּבָּרָת הַבְּּבְרָ the vail of the covering 35,12; fig. הַּוָּבָל אָת בְּבַרְ וְהוּדָה and he laid open the covering of Judah (i.e. exposed him to repreach) Is.22,8.

ו מַסְבָּה I. (from נְסָבָּוֹ נְסָבָּה ; pl. מַסְבָּה f. 1) melting, fusion of

metals שֵלְהֵי מַמַּכְה a molten calf Ex.32,4; מַמַּכְה molten gods 34,17; also alone: a molten image Deut.9,12.— 2) pouring out, hence acc. Ges.: covenant, league (made with libations) אַרָה בְּמַבְּה וְרֹא and that make a league, but not of my spirit Is.30,1 (Eng. Bible: and that cover with a covering, etc.).

II. (from בַּמְבֶּה הַנְּסוּבְה II.) f. covering, vail אינו בּמְבֶּה הַנְּסוּבְה the vail that is spread Is. 25, 7; בְּמַבְּה נְצְרָה נְצְרָה the covering is too narrow to wrap himself in 28,20.

קָּבֶּר מְסְבָּה (from בְּבָּף) f. covering בְּלְּבָּה קּבָּר מְסְבָּהֶוּ every precious stone was thy covering Ez.28,13.

(from por, needy Ec.9.16.

neediness Deut.8,9.

קבּנוֹת (from בְּבָּ I.; only pl. אוֹמָלְנוֹת (from בְּבָּ I.; only pl. אוֹמָלְנוֹת (מִקּבְנוֹת tities for storing provisions Ex.1,11 (Eng. Bible: treasure cities).— 2) store-house, magazine 2Chr.32,28.

ווֹבְּכֶּבְ (from בְּבָּן II.) f. the warp of a web Jud.16,14.

רֹסְכְּיל (from בְּסְבָּי, c. הַּסְלָּי, pl. הּיִסְלָּי, f. 1) road, way, highway 1S.6,12; Is.40,3; of the paths of the stars Jud.5,20; fig. of the way of life Pr.16,17.— 2) staircase, stairs, (= בַּסְבָּי, 2Chr.9,11.

מַסְלֹּדְּל (from לְבַׁלְּיִם) m. road, way, highway Is.35,8.

ים (from קַמֵּר m. nail; only pl. מְּסְמָרִים Is.41,7, מַּסְמָרִים Jer.10,4 מָסְמָרִים (Ec.12,11 מַסְמָרִים, also מָסְמָרִים 1Chr.22,3 a. מָסְמָרִית 2Chr.3,9

Hiph. הַבְּמֵל to make faint, to discourage Deut.1,28.

נְסָעַר (from בְּעַר m. support, bal-

ustrade 1K.10,12, for which the parallel passage 2Chr.9,11 has מְסִלּית.

קְּמָבְּרָ; sf. יְמְסְבָּרָ (from בְּּבְּרָ; sf. יִבְּיִּבְיִי) m. mourning, lamentation Gen.50,10; Mic.1,11; Ps.30,12.

ກ່ອງຕຸ (from NED) m. fodder, provender Gen.24,32.

הַבְּטְהָ (from הַבְּטְ f. 1) scurf, scab Lev.13,8.— 2) kerchief, cape; others: cushion; pl. מְלָבְּהָ Ez. 13,18.

לְמַפַּר (from בְּסָבַר; c. בְּסָבָר; sf. קספָרָב, מָסְפָּרָם  $pl.\ c.$  מָסְפָּרָם m.1) number Ex. 16, 16; Num. 1,2; sometimes pleonastically with numerals, as אָשְרִים וְאַרְבַע מִכְּבָּע מִכְּבָּע twenty-four in number 2S.21,20; און מִקפַר without number, innumerable Gen.41,49; contrarily קַבְּבָּי signifies: what can be numbered, countable, i. e. few Is. 10,19; יְמִים מָסָבֶּר a few days Num. 9,20; מָתֵי מָכָּבְּ few men Gen.34, 30; Deut.4,27; in Deut.33,6 ייהי רַפְּרָיוֹ מְּסָבְּיוֹ a negative is implied and it is to be rendered: let not his men be few; אַלְּכָבֶּוּ Num.23, 10 acc. some = בַּרָ בָּיָל .- 2) telling, narration Jud.7,15 (comp. רבים Pi.).— 3) pr. n. m. Ezr.2,2 = מְסַבַּרֵת Neh.7,7.

ភ្លេចក្នុក្ស pr. n. m. see ក្នុក្ស 3.

ים (inf בְּיִר to give, to commit trespass against the Lord Num.31,16 (in Rabbinical literature מְפָר מִעָּל בִּינְ

liver, to hand, to give up, to betray; מַלְהָה tradition; pt. מֹכָר traitor, denunciator)

Niph. সমুমু (fut. সমুমু) to be delivered, given (of recruits for military service) Num.31,5.

רֹבֶי (from יָבֶי) m. admonition, instruction Jb.33.16.

אַסְׁרֶת (= מַצִּסְׁרֶת from מָבְּרָית bond of the dond of the covenant Ez.20,37.

רְוֹרְ (from מְּחָבוּ) m. hiding-place covert Is.4,6.

קּרָר (from מְּסְרָּים; pl. מְּסְרָּים) m. hidden place, hiding-place Is. 45,3; Ps.10,9.

קַבְּר (from עֲבֶר; pl. sf. מַאָבָר; הָם; קּבְּרָהָם; pm. work, doing Jb.34,25; also Ch. Dan.4,34.

קבה (from מְעָבָה ; c. מְעָבָה m. density, compactness בְּמַיִּגְבָה in the compactness of the earth (i.e. in the compact, clayey soil) 1K.7,46.

קבר (from שָבֶר; c. מְעַבֶּר) m. 1) a passing over, passage בּל מַעַבֶּר מִיּסְבָּה at every passage of the appointed staff Is.30,32.— 2) place of passing, hence: a) a ford place of passing, hence: a) a ford בַּעַבַר יַבּק the ford Jabbok Gen. 32,23. b) a mountain-pass מַעַבַר the pass of Michmash 1S. 13.23.

מְעָבְּרוֹת (בּ מְעָבְרוֹת; pl. מַעְבְּרוֹת and מַעְבְּרוֹת, c. מַעְבְרוֹת f. passage, ford, pass Jud.12,5; 18.14,4; Is. 10,29; 16,2.

י מַעְבָּל (from מַעְבָּל , c. מַעְבָּל ; pl. c. מַעְבָּל ; sf. מַעְבָּל , more frequently מַעְבָּלוֹהָ (מַעְבָּלוֹהָ ) m. 1) circle, ring, round camp 18.26,5.— 2) path, way; fig. paths of righteousness Ps. 23,3; 17,5; Pr.5,21.

ער (fut. מוֹעֵד, pt. מוֹעֵד) to waver, to totter, to slip Ps.26,1; לְּעָד יְנָגֶל whose feet waver Jb. 12,5.

Pu. לְעָדְ to be made to waver; only pt. f. מוּעֶּדֶת a wavering foot Pr.25,19 (= מוּעֶּדֶת acc. Ges. מוֹעֶדֶת is for מוֹעֶדֶת pt. of Kal).

Hiph. יְמְעִיר (imp. בְּמְעֵר ) to cause to waver or slip, with בְּמָבֶוֹן Ps.69,24; הַּגְעֵמוֹן Ez.29,7 acc. Fuerst for בְּמָבֶוֹן .

יבער pr. n. m. Ezr.10,34.

מוֹעַרְיָה pr. n. m. Neh.12,5 = מַעַרְיָה v. 17.

קבר (from יְנְבָּר) m. weeding-hook, hoe Is.7,25.

מעה (from מעה; only pl. מַנָּים, c. ימִעיה, sf. מָעֵיה, מַעָיה, מַעָיה, m. m. m. m. m. m. bowels, intestines 2S.20,10; 2Chr. 21,15; Jon.2,1; in a wider sense: a) the body, the womb מָבָיִעִי אָבֶיי from the bowels, i. e. the womb, of my mother Is.49,1; ••• יצא מָמָעִי to come forth out of the bowels of..., i. e. to be begotten of...; are there yet הַעוֹר לִי בַנִים בְּמִעֵי any more sons in my womb? R.1,11. b) the belly (externally) Cant.5,14. c) the inmost part of the body, as the seat of the emotions: my bowels, i. e. my inmost parts, boiled Jb. 30, 27; my bowels are troubled הֲמֵנְ מֵעֵי לוֹ for him Jer. 31,19. d) the heart, as the seat of understanding: thy law is within חוֹרָתָּהְ בָּתוֹךְ מֵעֲי my heart Ps.40,9.— 2) pl. מָעוֹת (c. מְעוֹת) fig. of the bosom of the sea: וַצָאַצָאַי מֵעֵיךְ כָּמְעוֹתָיוֹ Ges.: and the offspring of thy bowels like the offspring of its bowles, i. e. numerous as the offspring of the sea (the fishes) Is.48,19 (Eng. Bible acc. ancient interpreters: like the gravel thereof; the Targ. renders בָּמְעוֹתַיוּ 'particles' (פרודי), meaning grains of sand).

יבְעוֹג (בּהְ שְׁנְהַ m. cake 1K.17.12; ג'עג מעור איי Ps.35,16 see under בְּעֵנוּ לְעֵג מְעוֹנּ (from יַנְינוּ ; sf. מְעוֹנִי מִעוֹנִי ; מְעוֹנִי אַ מְעְנִים , מְעְנִים ; once pl. sf. מְעִוּנְהְ Is.23,11 for מְעִוּנְהְ m. prop. strength, force, hence: fortified place, fortress Jud.6,26; אור מָעוּנִי מְעוֹי מְעוֹים the fortress of the sea 23,4; fig. of God: אור מְעוֹים the rock of thy strength Is.17,10; מְעוִים the God of forces (a Syrian deity) Dan.11,38.

קעוף pr. n. see בַּעוֹף 2.

ת (from אָלְעוֹן, sf. קֿעוֹן, sf. מָעוֹן) m. dwelling, habitation Zph.3,7; of the habitations of wild beasts: a lair Jer.9,10; Nah.2,12; of the heavens as the dwelling-place of God: מָבְּעוֹן קְרָשֶׁךְ מָן־רַשְּׁמֵוֹם from thy holy habitation, from heaven Deut.26,15; fig. of God: refuge Ps. 71,3; 90,1.

וו. pr. n. 1) a male person mentioned in 1Chr.2,45.— 2) a city in Judah, near Carmel Jos. 15,55; in its vicinity was the desert מְעוֹנִים 1S.23,24.— 3) מְעוֹנִים Jud.10,12, pl. מְעוֹנִים 2Chr. 26,7 (= Ktid מְעוֹנִים 1Chr.4,41), a tribe in Arabia Petraea, where yet at the present day there exists a town Maan, to the south of the Dead Sea.

המעון (בְּעֵלוּן m. habitation of heaven; occurs in the pr. n. בְּעַל אָעוֹן (a place in Reuben) Num. 32,38, which is abridged from מעון Jos.13,17, abridged again into בָּעִל מְעוֹן Jer.48,23, and contracted into בְּעוֹן Num.32,3. קינים pr. n. 1) male person mentioned in Ezr.2,50 a. Neh.7,52.—
2) see קינין II. 3.

ים קינותי pr. n. m. וChr.4,14.

קינוף (from קינון נ.; c. קינוף) m. darkness, gloom אָנוף נוּבְּה darkness of oppression Is.8,22.

קעוֹר (from עוּר II. = אָנְרָה) m. nakedness; only pl. sf. מְעוֹרִיהֶם their nakedness Hab.2,15.

ייה, מְעַוִיָה, הַתְּעוִיה, מְעַוִיָּה pr. n. m. Neh.10,9; 1Chr.24,18.

קעם (fut. מְעָשֵׁן; inf. מְעָשׁן) in Ar. to scrape off, hence: 1) to be polished, sharpened, see מְשָׁוּ. — 2) to be lessened, diminished Ps.107, 39; Pr.13,11; hence: to be or become little, few מְשִׁים מַשְׁים and if the house be too little for the lamb Ex.12,4; בּיִשְׁים הַשְּׁנִים מִשְׁים הַשְּׁנִים fewness of years Lev.25,16.

Pi. מָעָים to become few Ec.12.3.

Hiph. דְּמְעִים (fut. מְמָעִים; pt.
2) to make few, to bring to nought

Jer.10.24.— 3) to do anything in
a slight degree (the action being implied by the context)

של הַמְעִים אַרָּה הַקְּעִים he vessels... do not borrow few 2K. 4,3; בְּמִבְּיִם אָפַרְ עִשְּׁרָה הְּמְרִים he who did (i. e. gathered) little gathered ten homers Num.11,32; and they gathered, some more, some less Ex.16,17; מַמְלְיִים לֹא הַחָּמִיר אַ מְמִעִים לֹא הַחָמִיר אוֹ מְמִעִים מֹא הַבְּלְרִי מֹא לֹא הַחָמִיר he that gathered little had no lack v. 18. — 4) to give little וַלְמִעִים הַּמְעִים לֹא בַּמְעִים מַלְיִים מַלְיִים מַלְיִים מַּמְעִים מַלְיִים מַעִּים בַּמְעִים מַלְיִים מַלְיִים מַעִּים מַלְיִים מַעִּים בַּמְעִים מַמְעִים מַלְיִים and to few thou shalt give the less inheritence Num.26,54.

עַעָם, יִ הְעָם (from הַעַעַם) m. prop. a scraping, hence: 1) fewness, a little מָעַט אֲשֶׁר דָנָה לָּך it was little that thou hadst Gen. 30,30; in connection with an other noun, either precedes it in the construct state, as מִעַם אֹבֶל a little food Gen.43,2, or is put in the genitive, as: בָּתֵי מָעַם men of fewness, i.e. few men Deut. 26,5.—2) as adv. a little, not much זָה שָׁבָתָה she tarried in the house but little R.2,7; עוֹר מָעַט yet a little while, i. e. soon Ex. 17,4; in a strengthened sense עוד yet a very little while Is.10,25; מַעַם מָעַם little by little, i. e. by degrees Ex.23,30; with it of the person קָבֶּם is it little for you? (is it not enough?) did you הַמְעַם מְהַוֹנוּהַיִּךְ aid you have little of thy whoredoms? (were thy whoredoms not enough?) Ez.16,20; בָּלָעַם nearly, almost: most moved Ps. 73,2; פָּקעִם נְּמָיוּ רַגְּלִי but for a little moment Is.26,20; Ezr.9,8; ...שָׁ שׁשׁם but little that. scarcely Cant.3,4.—3) as adj. small, few Num.26,54; pl. מְעַמִים Ps.109, 8; Ec.5,1.

בּעְשָׁה (from מַעָשָׁה 1) adj. whetted, sharp; only f. בְּעִשָּה Ez.21,20.

קבית (from לְּטָבֶי ; c. מְעָבֶיה m. garment, covering Is.61,3.

ק (from אָבֶי ; only pl. ישׁבְּבְּבּה f. cloak, mantle Is 3,32.

יבשבי pr. n. m. Neh.12,36.

עָי (from עָּיָה, same as עִיָּה) m. heap אָעִי מַפְֶּּלֶה heap of ruins Is. 17.1.

מַעִים or du. מֵעִים see מֵעִים.

בְּעִיּיְן Ch. du. belly; only pl. sf. מְעִוֹהָי Ch. du. belly; only pl. sf. מִיְנִיהָי Dan.2,32.

(acc. Ges. den. from נְצִינָן: c. מַעְיָנָים אָ poet. מַעְיָנִים Ps. 114, 8; pl. מַעְיָנִים and מָעִיָּן מָעִיַן

השינות (מַעיִנוֹת m. 1) fountain, spring, well Hos 13, '5; מַעָּרָן וִשִּׁיתוּהוּ they make it a well (i.e. watered) Ps. 84,7; fig. מַעִיגֵי הַיִּשוּעָה the springs (sources) of salvation Is. 12, 3; מעין חתום a sealed fountain (figure of virginity) Cant.4,12; בַּעִינֵי Ps 87,7 my springs, i. e. sources of delight: וְשַׁרָים בָּל־מַעִינֵי as well the singers as the players on pipes shall be there: all my springs of delight are in to mean בַּעִינֵבי to mean 'my looks', from ", rendering all my looks are directed toward thee; Stb. takes it to be identical with the Chaldee מִעְיַנֵא 'bowels', 'inmost parts', rendering the whole verse: and all my inmost parts are sounding of thee as if with pipes).

מְעִינִים Ktib for מְעוּנִים, see מֶעיֹן מָעינִים, see מֶעיֹן

לְשׁבְּּהְ to press, to bruise; only pt. p. קעיף one that is bruised (of an animal emasculated by bruising the testicles) Lev. 22,24; בְּנִיתוּ his spear was pressed (i. e. stuck) into the ground 1S. 26.7

Pu. מֹצֵה to be pressed (of the breasts of a dissolute woman) Ez.23,3.

ר. ח. 1) son of Nahor Gen. 22,24.— 2) father of the Philistine king Achish 1K.2,39 = אָרָהְּיָם 1S.27,2. — 3) wife of Rehoboam 1K.15,2; 2Chr.11,20, for which 13,2

קיבְיָהָה ... בִּירָבְיָה בּ 28.3,3.-- 5) a city and region at the foot of Hermon, not far from 28.10,6, whence the adjacent portion of Syria is called אָבֶר בִּית וֹנְיִבְה אָבֶר בִּית וֹנְיבָה (comp. מַנְיבָה under מַנֵּבָה).

אַנְלָם, מַעֵּלוֹ 1. (from מְעֵלוֹ 2; sf. מְעֵלוֹ חָעֵל m. 1) treachery, sin, trespass Num.5,6; Jos.22,16. — 2) falsehood, deception יְּהְשׁוֹבְהִיכֶּם נִשְּׁאֵר and of your answers there remaineth deception Jb.21,34.

וו. (from עָּלֶה) m. what is above, upper part, height; commonly with prefix בו ממשל לים from above Is.45,8, or simply above Am.2,9; מְשֵּעֵל לְיִי שְׁנִים upon: מְשֵּעַל לְיִי בְּעָצִים upon the wood Gen.22,9; מְמַעֵּל לִיי בִּיְאָר upon the waters of the river Dan.12,6; with ה loc. מִעְּלָה upwards Jud. 7,13; מִעְלָה upwards Jud. 7,13; מִעְלָה higher and higher Deut. 28,43; מִיְּבָים וְמַעִּלְה from his shoulders and upward 18.9,2; בְּעֵילָה from twenty

going down, setting; pl. c. מָעָל מִעָּלֵי the setting of the sun Dan. 6.15.

ישָׁל (from שָׁלָה) m. the lifting up the lifting up of hands Neh.9,6.

מעלה (c. מעלה; sf. מעלה) m. 1) going up, ascent, place of ascent at the ascent to the wall Neh. 12, 37; שמונה שמונה ומעלות and the ascent to it had eight steps Ez.40,31.- 2) elevated place, platform (for the Levites) Neh.9,4. — 3) eminence, hill בָּטֵעֵלֶה up the hill to the city 1S. 9,11; hence the proper names of hills: מַעֵּרֶה אַדְמִים (the hill of the red) Jos. 15,7, now Kalaat-ed-Domm between Jerusalem and Jericho; (the mount of Olives), מַצַרֶה הַזֵּירִים east of Jerusalem 28.15,30, called by the Arabs Jebel-ez-Zeitun; (hill of the scorpions), south of the Dead Sea Num.34,4.

מַעַלָּה (from יַנְעָלָה; pl. מַעַלֹּה) f. 1) going up, ascent (from a lower to a higher region) Ezr.7,9; fig. the risings of your mind, i. e. the thoughts that arise in your mind Ez.11,5 (comp. the phrase עַלָה עַל לֵב Ez.38,10.)— 2) step, stair Ex.20,26; 1K.10,19; הָתוֹר הָאָרָם הַמַּעַלָה fig. high degree in the manner of a man of high degree 1Chr. 17,17. שִׁיר הַמַּעַלוֹת in the inscription of 15 psalms (120-134) is rendered by some; Song of Degrees or Steps, as referring to the elevated place in the temple where they were sung; by others: Song of the Ascents, in reference to the annual pilgrimage of the people to the temple or in allusion to the return from the Babylonish exile (הַבַּעַלָה de- מַעַלוֹת Ezr.7,9).— 3) pl. מְבַּבֵּל grees, stairs, scale of a dial 2K. 20,9.- 4) upper chamber, upper story Am.9,6 (= בַּלְּבָּה).

בַּעֲלֵיל Zeh.1,4 Ktib for בַּעֲלִיל.

בְּעַלְלֹי (from לְבֵיל ; only pl. מַעַלְל , בּיל מּתְלְלִינוּ , אַ מַעַלְלִינוּ , מַעַלְלִינוּ , מַעַלְלָיוּ , מַעַלְלָיוּ , מַעַלְלָיוּ , מַעַלְלָיוּ , מַעַלְלָיוּ , מַעַלְלִיוּ , מַעַלְלָיוּ , שִּילְלִייִם , שִּילְלִיי ) m. work, deed, action Zch.1,6; Jer. 35,15; the works of God Ps.78,7.

קּעָבֶּר (from יְצָבֶּר ; c. מְצָבָּר ) m station, post, position 1K.10,5; Is 22,19. קיניד (from אָין בְּיִנְיָדְ m. standingplace, footing אין בְיִנְיָדְ there is no standing Ps.69,3.

קבָּן (from עַמַס f. burden אָבֶּן הַ a burdensome stone Zch. 12.3.

קשַמְקּים (from לְּעָבֶּק ; only pl. בְּעָבֶּק (c. 'בְּעָבֶּק m. depth Ps.69,3 a. 15.

מען (abridged from מַעַנָה, from ענה I.) m. prop. corresponding, hence with 5: 1) for the sake of for the sake of my servant David 2K.19,34; with sf. for my sake, לַמַענּרָ for thy sake, למענו for his sake, for your sake, etc.— 2) that, in order that מַעוֹן יַאַמְינוּ . that they may believe Ex.4,5; יות עשות in order to do Jer. למצן למוג לב that their heart may faint Ez.21,20; sometimes coupled with אַשֶּׁר, as: לְּמַצוֹן אֲשֶׁר לוֹצְיִ that he will command Gen. 18,19; Num.17,5.

מענה (from מְעָנָה I.) m. 1) answer, reply מְעָנָה a soft answer Pr. 15,1; Jb.32,3.— 2) destined end, purpose כל פְּעַל יִיְ לַמֵּענה every thing the Lord hath made for its destined end Pr.16,4 (acc. others = יְּמָענוּה for his sake, for himself).

קנה (from לְנָהְ II.) f. furrow היקיה אָבֶּוּר שְׁנֶה in about half the furrow of a yoke of land 15 14,14.

קּאָרִיכּוּ (מַּעְנָה (בַּישְנָה f. furrow הַאָּרִיכּוּ they have drawn long their furrow Ps.129,3 (acc. Ktib בַּישְנוֹהָם , pl. of מַעֲנַהְ.

מְעוֹנָה see מִענָה.

מַעץ pr. n. m. 1Chr.2,27.

ונְעַצֵּבְ (from נְעַצֵּבְ f. pain, sorrow Is.50,11.

עצר (from עצר) m. axe Is.44,12; Jer.10,3.

ינְצְצוֹך (from נְצְצוֹך) m. restraint, hindrance 18.14,6.

יַעְצֵיך (= מַעְצִיֹר m. restraint Pr. 25,28.

מְעָהָה (from יִנְקָה) m. battlement, parapet, ledge (about a flat roof) Deut.22,8.

m. crooked way or place Is.42,16.

קְישֵׁר (from נְיְנֶה m. 1) nakedness, pudenda יְנִים מַעְרֵה and I will shew the nations thy nakedness Nah.3,5.— 2) naked space, empty room בְּמַעֵּר אִישׁ according to the room of every one 1K.7,36.

תַּעָרֶבּן I. (from בְּעַרֶבּן I.; sf. מַעָרֶבּ m.barter,commerce בַּתַּלְבּר מָעַרֶבּ בְּעַרֶב to carry on commerce Ez. צור, a. 13.

אוֹנְיבֶר II. (from יְבְיבָ II.) m. place where the sun goes down, the west Is.43,5; Ps.75,7.

בְּעָרֶבְ (= בַּיִעָרָב II.) f. the west Is.45.6.

קַעֶּרֶה (from מַעֲרָה; c. מַעֲרָה) m. naked place, treeless plain, meadow Jud.20.33.

קּעְרָה (from עוּר ווו.; c. מְעָרָה; pl. מְעָרָה (קֿעְרוֹת פֿרִינִים f. 1) cave, cavern Gen.23, 9.– 2) den מְעָרַת פָּרִינִים a den of robbers Jer.7,11.

(see יבַעריץ Hiph.).

קבר (from שָׁבֶרָ) m. disposition, plan; only pl. c. מַעַרְכִי־לֵב the plans of the heart Pr.16,1.

קברה (from קבר f. 1) arrangement, order בּמְעַרְכָּה the lamps to be set in order Ex.39,37; in Jud.6,26 of an altar: בּמַעִרְכָּה with the arrangement appertaining to it, i. e. the laying of the wood in order (comp. the verb קבא יום Gen.22,9).— 2) array, army מַעַרְכָּה לִקְבַאת מַעַרְכָּה מִשְרַכָּה army against army 18.17,21.

רכת (from יְצִרְכוֹת. pl. יְצִרְכּוֹת. c. חוֹשְׁרְכוֹת. f. 1) row (of the shewbread) איינות מינות מינ

מָעֵרֹם (from עָרַם m. nakedness;

only pl. sf. בָּלֹ־מֵעֶרְמֵּיהֶם הִלְּבִישׁוּ and they clothed all the nakedness (concretely: all that were naked) among them 2Chr.28,15.

רְצְרָעָרְ (from יְיַרֵעָ) f. terror, sudder violence Is.10,33.

ייברת pr. n. a place in the mountains of Judah Jos. 15,59.

מעשה (from יַנְשָּׁה; c. מַצַשָּׁה, sf. מַעַשָּׁרָה ; pl. מַעַשָּׁרָם , c. מַעַשָּׁרָם , sf. ים (מַצִשֵּׁירָם , מַצִשְּׂיר ) m. prop. doing, hence: 1) work, labor Gen. 5,29; Jud.19,16; אַשֶּׁת יָבִי הַפַּּאֲשֶׂה the six working days (as opposite to the sabbath) Ez.46,1; hence also: business, occupation שה־מַעשִׁיכֶם what is your occupation? Gen.46,33.— 2) work, production of art מַעשָה וָהִי אָבָן the work of the hands of an artist Cant.7,2; בַּעֵשֶה רֶשֶׁת net-work Ex 27,4; בַּעָשֵׁה מֹעָשֵׁב damask-work Ex. 26,1; מַנַישָה אורג woven-work 28, 32; מָרַקַּחַת מַעשה 2Chr.16,14 apothecary's art (= מַנַיֵּשֶׂה מָרָקַחַה; ace. קרַקַחַת מַעַישָׂה Fuerst abridged from מָרַקַחַת רקקם); of poetical productions Ps. 45,2; of the produce of the soil שליה מורה אָת־פַעִשִּיף מורהשְּׁהָה when thou gatherest in thy labors (i. e. produce) out of the field Ex.23, 16.- 3) of the work of God: creation Ps.8,7.- 4) deed, conduct deeds that מַצַשִּׁים אַטֵּר לאיוַעשׂוּ ought not to be done Gen.20,9; the evil deed, the evil conduct Ec.4,3.

ישיש pr. n. m. 1Chr.9,12.

בּעשׂיָה a. מַעשׂיָה pr. n. m. of several persons Jer.21,1; 1Chr.15, 18, and others.

קעשקה (from נְצְשֵׁק f. oppression, exaction; only pl. בּצְשֵׁקּה Is.33, 15; Pr.28.16.

Egypt, on the west bank of the Nile, after Psammetichus the residence of the rulers of all Egypt, and therefore taken for Egypt itself Hos.9,6; elsewhere j. ls.19, 13; Jer.2,16; Ez.30,13.

אָרְבְּרְשֶׁת 28.21,8 for מְפִּירְשֶׁת, which see.

ינים (prop. pt. Hiph. of אַבָּאָי m.

1) intercessor, mediator Is.59,16.—

2) adversary אַלְיהָ בְּבַּפְּאִי יַ and he comma deth it (the light) against the adversary Jb.36,32. In later Hebrew אַלְאָבָּאָי imperatively.

עְּבְּיִהְ (from צְּבַּיְּף) m. object of attack, mark לְּמָהֵנִי לְּמְפָּנִי לְּמִיהְנִי לִּבְּיִּ why hast thou set me as an object for thee to attack (or: as a mark for thee to shoot at) Jb. 7,20.

תְּבְיָה (from בַּבְּי, c. בַּבּי) m. breathing out, expiring בַּבְּחוֹנָבָּי and their hope shall be the breathing out of the soul Jb.11,20.

קַבָּבְ (from בְּבָּר) m. bellows Jer.6.29.

ילְבִּיבְשֶׁת pr. n. son of Jonathan 2S.4,4 = בְּעֵל 1Chr.S.31 a. וּ לְבִיבְעֵל 9,40.

ייק (prop. pt. Hiph. of יוּב) m mallet, hammer Pr.25,18.

תְּבֶּלְי (from בְּבָּלְי , c. בְּבָּלוּ ; pl. c. מְבָּלִי m. 1) that which falls off, refuse הו בְּבְילִי בְּבְילִי i. e. chaff Am.8,6.— 2) what falls or hangs down בְּבְילִי hanging parts of his flesh, i. e his dew-laps Jb.41,15.

קּבְּיְאָיִם (from אֵבְּיָּבְיּ) f. wondrous work, miracle; only pl. e. מְבִּילְאוֹת בְּעִים הַעִּים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִּים בּעִים בּעּים בּעבּים בּעּים בּעִים בּיבּיבְּיבּים בּעּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּעבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבְיבּיבְיבְּיבְיבְיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבְיבּיבְיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבְּיבּיבְיבְיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּיים בּיבּיבּים ב

קַבְּלְנְּהָ (from בָּבֶּלְנִית pl. מִבְּלַנְּה f. division, class 2Chr.35,12.

מפּלָה a. לְּפַל (from נְפַל ) f. fail, ruin קיעי מַפְּלָה a ruinous heap Is. 17,1; ישְׁמָה לְּמַבְּלָה he brought it to ruin 23,13.

מַבְּלֵט (from בַּבְּטָ m. escape Ps.55,9.

מְלְצְתְ (from לְבֶּף) m. borror, hideous idol 1K.15,13.

שָּבְּלֵשׁ (from מָבְּלֵשׁ) m. the poising, balancing; only pl. c. מָבְּיִשׁי שָּׁר the balancings (i. e. floating) of the clouds Jb.37,16.

fall, ruin Ez.26,15; Pr.29,16.— 2) fallen trunk (of a tree) Ez.31,13.—
3) carcass, corpse Jud.14,8.

only pl. sf. מְבְּעָל m. work, deed; מְבְּעָל his works Pr. 8,22.

קבּעְלָה (בּיִבְּעָל = מִבְּעָלָה (work, deed; only pl. c. מְבָּעָל the works of the Lord Ps.46,9; 66,5.

מיפעת see מפעת.

וְנְפַץ (from נְפַץ; sf. מַפְּץוֹ m. a crushing, smashing בְּלֵי מַבְּץ weapon of destruction Ez.9,2.

רָבֶּי (from יְבָּיִ) m. hammer (Eng. Bible: battle-axe) Jer.51.20.

לְּבָּקְר (from בְּבָּקְר (c. קּבְּקְר m. numbering, census מְסְבֵּר מְבָּקְר הַנְּעָם the sum of the number of the people 2S.24,9.— 2) appointment, mandate 2Chr. 31, 13.— 3) appointed place 2Chr. 31, 13.— 3) appointed place of the house, without the sanctury Ez.43,21.— 4) in מַבְּבָּקר וּבַנְּיִר וּבִּיּבְּרָ וּבִיּבְּיִר וּבִיּבְּרָ וּבִיּבְּיִר וּבִיּבְּרָ וּבִיּבְיִי וּבִיּבְּרָ וּבִיּבְיִי וּבִיּבְּרָ וּבִיּבְּרָ וּבִיּבְּרָ וּבִייִּבְּיִי וּבִיּבְּרָ וּבִיּבְּרָ וּבִייִּבְּיִי וּבִיי וּבְּבִּיִי וּבִיי וּבִיי וּבְּבִּיִי וּבִיי וּבְּבִי וּבִיי וּבְּיִבְּיִי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבְיִי וּבְּיִי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבְיי וּבִיי וּבְּיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבְּיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבְּבִיי וּבִיי וּבְּבְּיי וּבִיי וּבְּבִיי וּבִיי וּבְּיִי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּבִיי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּבִיי וּבְּבִיי וּבְּיי וּבִיי וּבִיי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבְּיי וּבְּיי וּבִיי וּבִיי וּבְּבִיי וּבִיי וּבְּיי וּבִיי וּבְּבִּי וּבְּבִּי וּבְּיי וּבִּיי וּבִיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבִיי וּבִיי וּבְּיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבְּיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבְיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּיִיי וּבִיי וּיִי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבִיי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבִיי וּבִיי וּבִיי וּבְּיי וּבְיי וּיי וּבִיי וּיִיי וּבְּיי בְּיִי וּבִיי וּבְּיי וּבִיי וּבִיי וּבּיי וּבִּי וּבִיי וּבְייי וּבִיי וּבִיי וּבְּיי וּבִיי וּבִיי וּבִּיי וּבִיי וּבְּיי וּבְּיי וּבִיי וּבְּיי וּבִיי וּבִיי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּייי וּבְייי וּבְּייי וּבְייי וּבּייי וּבְייי וּייי וּבְייי וּיייי וּבְייי וּבְּייי וּבּייי וּייי וּבְיייי וּיייי וּבְייי וּבּיי

(from רְשַׁבְּיֵי ; only pl. sf. יְבְּבְיִי (from רְשַׁבְּיִי ; only pl. sf. יִבְּבְיִי (m. prop. breach, incision, hence: inlet, bay, gul? Jud.5,17.

קרְבֶּקְתְ (sf. קּבְּרָקְתּי) f neck 1S. 4,18 (Stb.; spine; comp. Ch. אָבָּרָ vertebra).

קרְשֵׁךְ (from בְּרָשֵׁן; sf. קּבְישׁן; pl. c. ישְׁרָשִׁן) m. prop. a spreading out, hence; sail Ez.27,7; fig. of the sailing clouds Jb.36,29.

קּבְּשְׁעָהְ (from אֲבָּשְׁעָהְ to step) f. upper part of the legs, buttoaks 1Chr.19,4.

תְּבְּתֵי (from תְּבְּהָ, c. תְּבְּהָ) m. an opening (i. e. utterance) of my lips Pr.8,6.

תַּבְּתָּח (from תַּבְּי) m. key Jud.3,25: תַּבְּבְּתָּח מִלְּרִתְּפִבְּתָח and they are set over the key, i. e. they have the office of opening the house of God 1Chr.9,27; as a symbol of office Is.22,22.

קּבְּתָן (from הָם ; c. מְפָּבוּן), m. threshold Jud.3,25.

מוץ see מין.

מוצא (וויב, אין), וויב, אין), פונא אין), פונא אין, אין, אין מוצא, און מוצא אין מוצא, און מוצא אין אין מוצא א

18,22.— 3) to find בָּנָא אַבָּרָ to find that which was lost Lev.5, 22; בָּלֵשְׁתִּיו וְלֹא מְצְאַתִּיו I sought him, but I found him not Cant. 3,1; מָלָא מַדָּאָים go, find the arrows 1S.20,21;תְּמָא הַפְּתַח; to find the door Gen.19,11; מַצָּא אָת־לָבוֹ to find one's heart, i. e. to take courage 2S.7,27; in the same sense also when coupled with Ps. 76, 6. - 4) to find, to find out, te discover נַיָּמַצָּא מֶּלֶךְ אַשׁוֹר and the king of Assyria בהושע קשר found (discovered) conspiracy in Hoshea 2K.17,4; לא מִצְאתֶם חִירָתי ye had not found out (solved, guessed) my riddle Jud. 14, 18; hence: to conceive שַבֵּי לֹא מִצְאנָהוּ the almighty, we cannot find him out (conceive him) Jb.37,23; DX עד הַכְּלִית שַׁדֵּי הְמָצֵא canst thou find out (conceive) the Almighty unto perfection? 11,7.- 4) to obtain, to get, to acquire, to receive בּן בָּצָא לוֹ עָרִים בְּצְרוֹת lest he get him fortified cities 2S. 20,6; פַבִּיר מַצְאָה יָדִי my hand had gotten much Jb.31,25; מַצְאָה יָרוֹ his hand can get, i. e. to be able: לַבָּא יָהָה do thou צַשָּׁרוּתִּמְצָא יָהַה do what thy hand may be able to effect 1S.10,7; אָם לֹא מַצְאָה יָרוֹ הֵי if he cannot get enough to restore it to him Lev. 25, 28; ישה זָר הָר הַי שָה if she be not able to bring a lamb (literally: if her hand cannot get enough for a lamb) Lev.12,8; hence Niph. אַנְמָצָא (fut. אָנָפָיָ; pt. אָנָמָא, f. הַּנְצָאָ ; inf. אָנָאָאָ 1) to be found Gen.44,12; 18.10,21; with 5: to let oneself be found by נָמַצֵּאֹתִי I let myself be found by those that sought me not Is. 65,1; אָם־תָּדָרשָנוּ וִפַּגֵא לַךְ if thou seek him, he will let himself be found by thee 1Chr.28,9.- 2) to be caught בַּבַ כִּי יִמָּצִא as a thief is ashamed when he is caught Jer.2,26.- 3) to be detected, discovered (with בְּיִבֶּאָה (cted, discovered) a conspiracy is קַשֶּר בָּאִישׁיַיהוּרָה discovered among the men of Judah Jer.11,9; עַר־נָמְצָא עַוֹּלֶרָה 72 till iniquity was discovered in thee Ez.28,15.- 4) to be there, to be present בַּבַּיִת בַּבַּיָת בַּבָּקר the money that was in the house 2K.22,9; ולא וְבָּוּצֵא Dan.11,19 and he shall be no more; קַה אָת־אִּשְׁתָּך take thy וֹאָת־שָׁתִּי בְנֹהֶיךְ הַנְּמְצָאֹת wife and thy two daughters, which are here (present) Gen.19, 15.— 5) to be acquired הַחַכְמָה wisdom, where shall it be acquired? Jb.28,12; בָּכֹל אֵשֶׁוֹי 407

יֹלְיצִאָּרְ of all that hath been acquired by him (of all that he hath) Deut.21,17.— 6) to suffice, to be enough יְּבָּי בְּיִבְּי בְּיִלְי בְּיִלְי בְּיִלְי אָרְ the hill is not enough for us Jos. 17,16.

Hiph. הְמְצִיא (1 once הְמִצִיא ; fut. הְמִצִיא ; pt. קֹמֵצִיא ) prop. to cause to find, hence: 1) to present (with אוֹן) Lev. 9,12 and 13.— 2) to deliver דָּוֹר דָוֹר דָוֹר הַמִּצְיּה וֹּא וֹ וֹ הַמְצִיה הַרְּבָּיַר דָּוֹר הַמִּצְיִה וֹּ וֹח have not delivered thee into the hand of David 28. 3, 8 (for בְּמִצְיִהְהְּיִה and according to the path of a man doth he requite him Jb.34.11.

- בּיְב (from בְּצָב; c. מְצָב m. 1) stand, station Jos.4,9.— 2) post, office Is.22,19.— 3) military post, garrison 1S.13,23.
- בְּיֶב (from בְּיֵב m. military post, garrison Is.29,3.
- קבְּבֶּעְ (בּבְּעָבְ 3) f. military post, garrison 18.14,12.
- an army; acc. others = בְּצְבָּה garrison: הְלֵיְתִי לְבִיתִי מִצְּבָּה I will encamp about my house as a garrison.
- קבר (from מַצְבָּר, c. חַבְּצָב ; pl. מְצָבוֹת, c. מַצְבּוֹת, אַ מַצְבוֹת, אַ מַצְבוֹת, אַ מַצְבוֹת, מַצְבוֹת בּיק מַצְבוֹת יַם מַצְבוֹת בּיק סוף f. anything set up, hence: 1) pillar, monument Gen.28,18.— 2) statue, idol-image מַצְבַת הַבַּעַל the image of Baal 2K.3,2: Mic.5,12.

- יבְיה pr. n. an unknown place 1Chr.11,47.
- ្ត្រី (= ជុះម្តី ; sf. កម្មវិធី) f. 1) pillar, monument Gen.35,14 a. 20: 28.18,18.— 2) trunk, stump Is.6,13.
- קבר (from אָנְדוֹת, pl. מְצָרוֹת) m. castle stronghold, fortress 1Chr.11.7; Ez. 19.9; מְצָרוֹת מְלְעִים strongholds of rocks Is.33,16.
- קְצִית, (akin to יְצִיםְ; 2 f. יְמָּצִיה; fut. מְיָבְיּה, ap. יְמָצֶה 1) to suck out, to drain Is. 51,17.—2) to squeeze out יְמָיִץ מֵל מִן־הַנִּייָה and he squeezed the dew out of the fleece Jud.6,38.

Niph. נְמְצָה (fut. יְמָּצֶה, 3 pl. יְמָצָה) to be wrung out Lev.1, 15; Ps.73,10.

- הצָהַ I. (from יְצַהְ; pl. הַצְּהַ) f. a pressed cake made of unleavened dough, unleavened bread Ex.12,15. Num.6,19; coupled with בּבְּינוֹ וּהַ unleavened bread Ex.29,2; הּצְּהַהְ בַּהְ וּתְּהָ וְנוֹ וּתְּהָ נִינוֹ וּתְּהְ נִינוֹ וּתְּהְ בַּינוֹ וּתְּהְ נִינוֹ וּתְּהְ בַּינוֹ וּתְּהְ בַּינוֹ וּתְּבְּינוֹ וּתְּבְּינִוֹ וּתְּבְּינִוֹ וּתְּבִּינִ וּתְּבְּינִ וּתְּבִּינִ וּתְּבִּינִ וּתְּבְּינִ וּתְּבִּינִ וּתְּבִּינִ וּתְּבְּינִ וּתְּבִּינִ וּתְּבִּינִ וּתְּבִּינִ וּתְבִּינִ וּתְבִּינִי וּתְבִּינִי וּתְבְּינִי וּתְבִּינִי וּתְבִּינִי וּתְבִּינִי וּתְבִּינִי וּתְבִּיי וּתְבְּיבְינִי וּתְבִּינִי וּתְבִּינִייִי וּתְבִּינִי וּתְבִּיי וּתְבִּינִי וּתְבִּינִי וּתְבִּינִי וּתְבְּינִי וּתְבִּינִי וּתְבְּיבְּינִי וּתְבְּינִי וּתְבְּיבְּינִי וּתְבִּינִי וּתְבִּינִי וּתְבִּינִי וּתְבִּינִי וּתְבִּינִי וּתְבְּינִי וּתְבְּינִי וּתְבְּינִי וּתְבְּינִי וּתְבִּיי וּתְבִּינִי וּתְבְּינִי וּתְבְּיי וּתְבְּינִיי וּתְבְּיי וּתְבְּיתְּיוּתְיוֹי וְתְּיִי וְתְּיִיתְ וּתְּיִי וְתְּיִי וְּתְּיִיתְ וּתְּיִים וְתְּיִים וּתְבְּיתְּיִים וּתְּיִים וְתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְבִּים וּתְבִּיים וּתְּיִים וְתְּיִים וּתְבְּייִים וּתְבְּיִים וּתְּיִים וְתְּיִּבְיתְייִים וּתְיּיבְיּתְייִים וּתְּיִים וּתְבְּיתְייִים וּתְבְּיתְייִים וּתְּיִים וּתְבְּיתְייִים וּתְבִּיתְייִּים וּתְייִים וּתְבְּיתְייִּים וּתְבְּיתְייִים וּתְבְּיתְייִים וְבְּיתְייִים וּתְבְּיתְייִים וּתְבְּיתְייִים וּתְבְּיתְייִים וּתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִּים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִּיתְייִים בְּיתְייִּיתְייִּיתְייִּיתְייִים בְּיתְייִיתְייִיתְייִים בְּייתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִים בְּיתְייִּים בְּיתְייִים בְּיתְיי
- תַצְיָם II. (rom מָצָיָם f. contention, quarrel, strife Is.58,4; Pr.13,10,
- קבה pr. n. a place in Benjamın Jos. 18, 26.
- קּבְּרֶּלְה (from נְצָהֵל f. neighing, snorting Jer.8,16; 13,27.
- קאָצוֹך (from אָצוֹר; c. קאַצוֹר) m. 1) net, snare Ec.7,26.— 2) capture, prey, gain Pr.12,12.— 3) = אָבֶּרְ fortress, bulwark Ec.9,14.

קצוֹד (= קצוֹד מַצוֹד m. net, snare Jb. 19,6.

קצוְדָה (from נְצוֹדְה (pl. מְצוֹדְה ) f.
1) net Ec.9,12.— 2) fortress Is.
29,7.

קצורות (ביורות; c. מְצוּרָה, pl. מְצוּרָה, f. 1) capture, prey Ez.13,21.—
2) net, snare Ez.12,13.— 3) fortress, stronghold Jb.39,28; מְצוּרָה the stronghold of Zion 2S. 5,7; fig. of the protection of God: יְבָיה my fortress 2S.22,2; בְּבִיה for a house of defence Ps.31,3.

קצְּוְהַךְּ אָנְיִהַרְ מִּצְוֹתָרְ מִּצְוֹתָרְ מִצְּוֹתְרְ מִצְוֹתְרְ מִצְוֹתְרִ מְצִוֹתְרְ מִצְוֹתְרְ מִצְוֹתְרְ מִצְוֹתְרְ מִצְוֹתְרְ מְצִוֹתְרְ מְצִוֹתְרְ בְּעָיִ the commandment of the king 2K.18,36; יוֹבְּי לְּבָּי the commandment of the Lord Lev. 4,2; of prohibitions: מְצִוֹת וְיִּ בְּשֶׁרְ לֹּחְ לֹבְּי מְבְּיִוֹתְרְ בִּיְּיְיִבְּי בְּיִי בְּשִׁרְ בְּיִּבְּי בְּיִבְּי בְּיבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְייִם בְּיבְייִם בְּיבְייִם בְּיבִי בְּיבְיים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְיוּ בְּיבְיוּ בְּיבְים בְּיבְיוֹם בְּיבְּים בְּיבְיוּבְים בְּיבְיוֹבְים בְּיבְיוֹים בְּיבְים בְּיבְיוֹבְים בְּיבְיוֹבְים בְּיבְיוֹבְים בְּיבְיוֹבְים בְּיבְיוֹבְים בְּיבְיוֹבְים בְּיבְיוֹבְים בְּיבְּיוֹם בְּיבְיוֹבְים בְּיבְיוֹם בְּיבְיוֹבְים בְּיבְיוֹם בְּיבְיוֹבְיים בְּיבְיוֹי

קצלות, מְצוֹלְתּה ; pl. מְצוֹלְתּה (בְּצלוֹת , מְצוֹלְתּה ; pl. מְצוֹלְתּה (לִצלוֹת , depth, the deep Ex.15,5; Neh. 9,11; fig. of a prison Ps.88,7.

עולה (from אָצְלָה a. מְצִּלְה from צוּלְה pl. מְצִּלְה a. מְצִּלְה from אַנּרְלָה pl. מְצִּלְה a. מְצִּלְה from אַנּרְלָה pl. deep, depth Jon.2,4 (of the sea); Zeh.10,11 (of a river); מְצִּלְה Zeh.1,8 acc. some: shady place, tent (from אַבְל pl.).

קצוֹק (from אָישׁ מְצוֹק m. pressure, straitness, distress Deut.28,53; אִישׁ מְצוֹק one in distress 18.22,2.

קצר (from אָנה; pl. c. מְצָהָן) m. prop. anything firmly fixed, something solid, hence: pillar, column מְצָהָן אָהֶץ the pillars of the earth 18.2,8; בְּשֵׁן הָאֶהֶר the one crag was a column on the north 14,5.

קבּוּקָה (בְּיִנְיקֹה ; pl. מְצוּקָה, אֹּרְ בּיִנְקּוֹתְיהֶם f. pressure, distress Ps.25,17 Jb.15,24.

קצוֹר (from קצוֹר c. קצוֹר, sf. קצוֹר, l. (from קצוֹר, c. קצוֹר, sf. קצוֹרְ Ez.4,8) m. 1) straitness, distress Deut.28,53 etc.; Jer.19,9.—2) siege, state of siege Ez.4,7; אַבּקצוֹר to be besieged 2K.25,2.—3) wall, bulwark Ez.4,2.—4) fortification, fortress 2Chr.32,10; עִיר בְּעִצוֹר a fortifled city Ps.31,22.—5) watch-tower Hab.2,1.

אור II. pr. n. poet. for Egypt: אורי לאורי the streams of Egypt (the branches of the Nile) Is.19,6; עָרי לְּבָּרי the cities of Egypt Mic.7,12 (Eng. Bible: fortified cities).

קצָה (בְּצָה II., from מְצָה) f. contention, quarrel, strife Is.41.12.

מצח (= מאר (צחת) to shine, whence the next word.

הצָם ( $sf_1$  יֹחְנָם; pl. c. ה'תּנְם) m.

front, forehead. brow 1S.17,49: Ez. 9,4; as a figure of boldness and of impudence: מַצָּהְ יִּבְּיִּהְ מִיּבְּיִּ מְצַּחְ for a bold forehead Ez.3,7; מְצַהְרְּ נְחוֹשָהְ thy brow is brass (brazen) Is.48,4; the brow of a harlot Jer.3,3.

קּבְּהָה (from מּצְהַה; c. הַבְּּהָה) f. greave, armor for the leg (prop. frontlet) 1S.17,6.

קּצְלְּה (from בְּצִלְּה 1.; only pl. קּצְלְּה f. little bell (an ornament of horses and camels) Zch.14,20.

קּצְלְּה (from בְּלֵל II.) f. shady place (others: tent) Zch.1,8.

קבית (from מְצְּלְתִּה I) f. only du. בּצֵלֶת cymbal of two plates Ez.3,10.

יְּבְּעְּׁבְּׁתְ (from בְּצְיּנְיְּבֶּתְ (of the high priest and of the king) Ex.28,4; Ez.21,31.

ንኒኒ (from ንኒኒ) m. couch, bed Is. 28.20.

קּצְעָרִי (from צְעֵרְ ; only pl. c. מְצְעָרִי אָרָ אָרָי : אָרָ אָרָי ) m. step, walk מְצְעַרִי קּצְעַרִי a man's steps (way of life) Pr.20,24; דְּיִצְיָרָי in his steps, i. e. among his followers Dan. 11,43.

מְצְעִירָ acc. some adj. f. of מְצְעִירָ alittle, small Dan.8,9.

קּצְעַר (from נְצְעַר , c. מְצְעַר) m. prop. littleness, hence: anything little, small, insignificant; of a city with few inhabitants בְּלֹא it is but a little one

Gen 19, 20; וְהְנָה רֵאשׁיְהְהְ מִצְּעֶר though thy beginning be small (insignificant) Jb.8,7; בְּמִצְעַר אֲלְשִׁים with a small number of men 2Chr. 24,24; בְמִצְעַר for a little while, for a short time Is.63,18.

II. pr. הוּ בְּיִּעָר (small mountain), a summit in the ridge of Hermon Ps.42.7.

וּמְצְבֶּה I. (from אָצְבָּר; c. מְצְבָּה) m. look-out, watch-tower Is.21,8.

תֹצְבֶּרָ II. pr. n. 1) a place in Judah Jos.15,38.— 2) a place in Moab 18.22,3.— 3) a place in Gilead Jud.11,29, more fully אַבְּיִרָּ Jos.13,26, prob. the same with אַבְּיִרָּ 2. — 4) a place in Benjamin Jos.18,26; see אַבְּיִרָּ 2.— 5) a valley in the region of Lebanon Jos.11,8.

תְצְלָּבְ pr n. 1) a place in Gilead Gen.31,49; Hos.5,1.— 2) a city in Benjamin (= אַבְּיבְּ Jos. 18, 26), where the people were wont to convene during the time of Samuel 18.7,5; later it was the residence of the Chaldean governer Jer.40,6.

יַלְפּנְי (from אָפָן) m. hidden thing; only pl. sf. אָפָנָי Ob.6.

יַם' (fut. יָם', pl. יָם') 1) to suck out Is.66,11.— 2) to press, to make thin, whence אָם a cake.

קּצְרֵים (from יְצְרֵים; pl. מְצָרִים), כּ. יְצְרֵים m. 1) straitness, distress Ps.118, 5.— 2) strait narrow pass אָשִׁינוּהָ בין הַמְּצְרִים they overtook her between the straits Lam.1,3.— 3) pain, pang מְצָרֵי שָׁאוֹל the pains of hell Ps.116,3.

קינית pr. n. Mizraim, a son of Ham Gen.10,6, also the name of the race descended from him, the Egyptians Gen.45,2, Ex.14,25, and the land of Egypt אָרֶי מְצְרֵים Gen.47,6, also called מְצְרִי מְצָרִים (which see); with מּצִרִי הָּרָה Gen.26,2; gent. יְבָּרִים Gen.39,1, f. מְצְרִים 16,1, pl. מְצְרִים pl. f. מִצְרִים (pl. f. מִצְרִים Ex.1,19.

קְבֶּרֶ (from קוַנְיֻ) m. crucible Pr. 17.3.

קבים (from בְּשֶׁם מַק יִהְיָה m. rottenness, putridity הַחָת בּשֶׁם מַק יִהְיָה instead of sweet smell there shall be rottenness Is.3,24; 5,24.

קבֶּת (from לְּבָּלִית, pl. מַּקְבֶּת f. 1) hammer Jud.4,21; 1K. 6,7. — 2) fissure in a rock, hole Is.51,1.

ית pr. n. a city in Judah Jos. 10.10.

(from בְּקְרֵשׁ; sf. מְקְרָשׁ) m. what is holy, hallowed part Num.

ין (from מָקְבָשׁ יָּנְי אָ אָרָשׁ יָּנְי אָ הָּי (from מָקְבָשׁ יָּנְ אָ מָקְבָשׁרָ , מִּקְבָשׁר , אַ מִקְבָשִׁר , מִקְבָשִׁר (מִקְבָשֶׁר , מִקְבָשִׁר ) m. 1) holy place, sanctuary, temple מַקְבָשׁר a holy place for the sanctuary Ez.45,4; יוָ מָקְבַשׁ the sanctuary of the Lord

Is.60,13; מָלֶך מֶלֶך a king's sanctuary (temple) Am.7,13; of the unlawful sanctuaries מָקרשׁי יִשְׁרָאֵל the sanctuaries of Israel v. 9 (בְּמוֹת בַּ).— 2) asylum וְאַהִי לָהֵם yet will I be to them לְמָקְדָשׁ מְעַמ as a little asylum (Eng. Bible: a little sanctuary) Ez.11,16.— 3) acc. Stb.: quarrel, strife (from the usual expression קַּהָשׁ מָּרְחָבֶּה to inaugurate a war) Is.8,14: וַהָיָה לָמָקדָשׁ וּרָאָבֶּן גָנָף וּלְצוּר מָבִשׁוֹל לִשְּנֵוּ and it (the conspiracy בְּתֵּי וִשְּׂרָאֵלֹ v. 12) shall be for an object of strife, and for a stone of stum. bling, and for a rock of offence to both the houses of Israel (Eng. Bible: and he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling etc.).

מַקְהֵלֹים (בְּקְהֵלִים ; pl. מַקְהֵלָה) m. assembly, choir Ps.26,12.

מַקְהַלְּיֹת (from הָּקָהַל; pl. מַקְהַלְיֹת (seembly, choir Ps.68,27.

מְקְהֵלֹת pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,25.

מַקוָנָה see מִקוָנָא.

gathering, collection; of water: confluence Gen.1,10; of men and animals: company, troop מְקְנָה בְּמְחִיר בְּמְחִיר בְּמְחִיר בַּמְרֵי בַּמְחִיר בַּמְחִיר בַּמְחִיר בַּמְחִיר בַּמְחִיר בַמְחִיר בַּמְחִיר בַּמְר בַּמְחִיר בַּמְחִיר בַּמְחִיר בַּמְחִיר בַּמְחִיר בַּמְחִיר בַמְּבְּתְר בַּמְחִיר בּמְחִיר בּמְחִיר בְּמִיר בְּמִיר בְּמִיר בְּמִיר בְּמִיר בְּמִיר בְּמִיר בְּמִיר בּמְיִיר בְּמִיר בְּמִיר בְּמִיר בּמְיִיר בְּמִיר בּמְיִיר בְּמִיר בְּמִיר בּמְיִיר בְּמִיר בּמְיִיר בְּמִיר בְּמִיר בּמְיִיר בּמְיִיר בּמְייר בּמְיִיר בּמְיר בּמְייר בּמְייר בּמְייר בּמְיר בּייר בּמְיר בּמְיר בּייר בּמְיר בּייר בּמְיר בּייר ב

ורה ביילות (מקנה ניילית of God מקנה ניילית the hope of Israel Jer.14,8.

קְּרָהְ (from קְּבָּה) f. reservoir, pool ls.22,11.

, מָקוֹם (from בְּקוֹם ; פָּוֹם יָקוֹם ; אַנּ הָחוֹת מָקוֹם תקמות m. prop. stand, hence: place Gen.1,9; of a place on the body 2K.5,11; of a place of abode 1et אַל וָהִי מָקוֹם <u>לוַעַק</u>ּתִי (5S.7,10 there be no abiding-place for my cry (i. e. let it have no delay, but let it go up at once to God) Jb.16,18; ... לָתוֹ מָקוֹם לָ a) to assign a place to... 1S.9,22. b) to give place to ..., i. e. to give way Jud. 20,36; ... לים מַקוֹם to appoint a place to..., as a refuge Ex.21,13, or dwelling 2S.7,10; proverbially: his place shall לא יַבִּירֶנוּ עוֹד מִקיֹמוֹ know him no more, i. e. he shall be wholly forgotten Jb.7,10; בָּקְיֹם לקוֹם שֶׁד, אַשֶּׁר the place where, where Gen. 40, 3; Ec. 11, 3; בָּמֶקוֹם in the place of, instead בָּמֶקוֹם in the place where it was said, i. e. instead that people say Hos.2,1.

קלורה קלורה, אל מולה, אל מולה אל מולה אל מולה אל מולה מולה אל מולה אל

i. e. descent, of Israel Ps.68,27.

רְבָּיָ (from רְבָיָ ; c. רְבָּיָם) m. a taking, receiving יותר ליים the taking of gifts 2Chr.19,7.

תְּקְתָּה (from בְּלֶבְ 4) f. purchasable thing, merchandise; only pl. מַבְּחוֹת Neh.10,32.

קבְּר (from קַבְּר; c. מָקְשֵר m. incensing, burning קבָר קטבָר מְקַבָּר מִקְבָּר an altar for the burning of incense Ex.30,1.

קּמְטֶּהְ (from מְּקְטֶּהָ f. censer Ez. 8,11; 2Chr.26,19.

בְּקְלוֹ (c. מַקְלוֹת and מַקְלוֹת (c. מַקְלוֹת and מַקְלוֹת (c. מַקְלוֹת מַקְלוֹת מַקְלוֹת (מַקְלוֹת מַקְלוֹת מַקְלוֹת (מַקְלוֹת מַקְלוֹת מַקְלוֹת (מַקְלוֹת מַקְלוֹת מַקְלוֹת מַקְלוֹת a rod of an almond-tree Jer.1,11; מַקְלוֹלְתְנָה a rod of green poplar Gen.30,37; Ex.12,11; Num. 22,27; בְּיִ מְאַלוֹן hand-staff, i. e. club Ez. 39,9.

ית מְקְלוֹת pr. n. of two male persons 1Chr.8,32; 27,4.

עיר מיקל (from מיר מיקל) m. refuge, asylum עיר מיקל a city of refuge (for homicides) Jos.21,13, pl. אָרִי ביי ביי cities of refuge Num.35,6; Jos.20,2.

קּלְבְעוֹת (from קב'ן II.; pl. מְּלְבְעוֹת, c. מְלְבְעוֹת f. carving, carved work, relievo מְלְבַעַת פָּלְעִת פָּלְעִת בְּלְעִת בְּלְעַת בְּלְעִת בְּלְעִת בְּלְעִת בְּלְעִת בְּלְעִת בְּלְעִת בְּרוּבִים he carved with carved figures of cherubims v. 29.

Ez. 8,3 =: מַקְנָיא (provoking to wrath, to jealosy) pt. of אָלָהָּ Hiph., which see.

ו מקנה I. (from קנה; c. מְקָנָה, sf.  $\gamma$ קנף,  $\gamma$ קנף,  $\gamma$ נוג וו $\gamma$ י $\gamma$ (מַלָנִיהָם , מִקְנִיבָּם , מִקְנֵיךָ , מִקְנֵי (מַלָּנֵי הַם m. 1) acquisition, purchase מָקְנָה the purchase of the field Gen.49,32.— 2) cattle (prop. possession, wealth) אַנְשֵׁי מִקנֶה breeders of cattle, herdsmen Gen.46, 32; ישֶׁב אֹחֵל וּמְקגַה who dwell in tents, and have cattle Gen.4,20; coupled with צאן or בַּקַב it denotes possession Gen.26,14; sometimes used with these words pleonstically: בַּסוֹּסִים וּבְמִקנֵה הַצֹּאוֹ for the וּבִמָקנה הַבַּקַר וּבַחֵמֹרִים horses, and for the sheep, and for the beeves, and for the asses Gen.47,17.

עּבְּהָ II. (בְּהָבָּא יְּהָהָא הַתְּבָּא יְּהָ וּנְהָא בּיּם!; only once in Jb.36,3: יַּגְיִר בִּילִיוֹ הָעוֹ יְתָּבְּה אַף עַלִּיעוֹ הָא the noise thereof (of the storm) telleth of it, a zealous anger is directed against injustice (עִוֹבֶה בִּיּבְיּה בַּיִּבְיֹם).

מקניהו pr. n. m. 1Chr.15,18.

בּקְבְּים (from בּבְּיְיֶם m. sooth-saying, divination Ez.13,7; בְּבְיִם בּבְיְיָם flattering (deceptive) divination 12,24.

pr. n. of an unknown place 1K.4.9.

קּקְצִעוֹה, אָן; pl. מְקְצִעׁיה, prop. a. מְקְצִעִּיה, c. מְקָצִיעִיה m. prop. something cut or sharpened to a point, hence: angle, corner Ex. 26,24; Ez.46,21 a. 22.

יַקּצְעָה (from בְּצֵעְ  $\dot{q}$ ) f. carving-knife, chisel; only pl. בַּקּצְעִלה Is.44,3.

קבְּרָתְ (from מְּלְבָּתְ to cut off; sf. מִקְבָּתְ (קּבְּתְ בִּיְמִים the end of the days Dan.1,18; adverbially without v. 15; pri and at the end thereof v. 5.—2) a part, some Dan.1,2; Neh. 7,70.— See also תַבְּתַ

קקק (akin to אָבֶר, אָם) to melt, to dissolve (Kal not used).

Hiph. הַמֵּק (inf. דְּמֵק) to cause to melt or pine away Zch.14,12.

- קרָא, sf. מָּקְרָאִי, from אָדְרָאָ; pl. c. מָּקְרָאָּ, sf. מְּקְרָאּ, m. 1) calling together, convocation, assembly לְמִקּרָאּ for the calling of the congregation Num.10,2; מָקרָאִי קרָשׁי holy convocations, solemn assemblies Lev.23,2.— 2) place of convocation Is.4,5.— 3) reading, that which is to be read Neh.8,8.
- קְּלֶהֶה (from מְּקְהָה ; c. מָּקְהָה, sf. מָקְהָה ) 1) chance, hap, accident 18.6,9; בְּקָרָהְ בְּלֵּהְ אָרְיָבְּיִּ אָרִיבְּיִּ בְּעִרְהָ בְּעִרְהָ בְּעִרְהָ בְּעִרְהְ אָרִיבְּיִם lot, fortune, event מַקְרֶה אָחָר יִבְּהָה אָר־כְּבְּיִם one event happeneth to them all Ec 2,14.
- קֹרֶהְ (prop. pt. Pi. of הַבְּהָ II.) m. frame-work (others: rafters, ceiling) Ec.10,18.
- ילֵקרָה (from בְרַרָּה) m. a cooling לאַלית הַמְּקרָה the cooling chamber Jud.3,20 (Eng. Bible; summer parlor).
- קּשְׂה (from מְקְשֶׁה II.) m. twist of hair מְעָשֶׁה twisted hair, curles, locks Is.3,24.
- קּלְשְׁהְ I. (for אִשְּׁהְהָּ , den. from אָלְהָּ) f. field of cucumbers or melons Is.1,8.
- אווי (from אָקְשָׁה II.) f. turned work Ex.37,17 (Eng. Bible; beaten work).
- וֹבֶּוּ I. (from מרר I.) m. drop Is. 40,15.
- קְרֵים II., יְ חָרֵים (from מְרֵים II.; pl. מְרֵים , c. מָרִים ; f. מְבְיָם (מְלָה bitter, acrid Is. 5,20; fg sorrowful מיִם מַר a bitter,

- i. e. sorrowful, day Ez.3,14; מַר נַפַשׁ one embittered in spirit 1S.22,2; bitter, i. e. vehement lamentation Ez 27,31; מַר־לָי מָאֹר ו בְּבֶּם I feel much more bitter than you R.1,13 (Eng. Bible: it grieveth me much for your sakes); in a wider sense: deadly, destructive Jer.2,19; Ps.64,4; מַבְּעָת more bitter than death Ec.7,26; of a people: cruel, furious קנוי הַפַּר that cruel and hasty nation Hab.1,6.- 2) as a n.: bitter ness, sorrow בַּבְּעָת the bitter ness of death 1S.15,32; בָּבֵר וַבָּשִׁי in the bitterness (sadness) of my soul Jb.10,1.— 3) as adv.: bitterly they shall weep bitterly בור יָבְבְּיוּן Is.33.7.
- מוֹר (before Makkeph בּקר; sf. מוֹרְ (מוֹרְי m. myrrh Cant.3,6; 5,1; אין myrrh of spoutaneous flowing, i. e. pure myrrh Ex.30, 23; שְׁבֶּן רַמַּר (מוֹרְ בַּמֹר (מוֹרְ בַּמַר (מוֹרְ (מוֹרְ בַּמַר (מוֹר (מוֹרְ בַּמַר (בּבְּת (מוֹרְ בְּמַר (מוֹר (מוֹר (מוֹרְ בַּבְּת בּת (מוֹר (מו
- אַרָאָ I. (בְּיְרָה ; pt. f. מְרָאָה to be obstinate, rebellious הוֹי מוֹרְאָה woe to her that is rebellious and polluted Zph.3,1.
- אָרָבְּ II. (= Ch. אֶרְהָ) to fly (Kal not used).

Hiph. הְּמְרֵיא (fut. מַבְרִיא ) to make fly, to raise oneself בַּמְרִים she raiseth herself up on high Jb.39,18.

מרא III. to feed, to make full, whence מְרָיִא a. מְרָאָה.

- אָרָת R.1,20 for הְּבָּ f. of מְלָה adj., which see.
- בְּרֵא' Ch m. lord Dan.2,47; sf. בְּרֵא' 4,16 (*Kri* בְּרֵא').
- קרוֹד, כְּרוֹאָרַ, מִרוֹד, מִרוֹאָרַ, n. Merodach, a Babylonian deity Jer.50,2, prob. the planet Mars, which the ancient Semitic peoples regarded as the god of war.
- קראבן בּלְאַבְן pr. n. a Babylonian king, contemporary of Hezekiah Is.39.1 = באבן בראבן באבן 2K.20.12.
- נְרְאָּה (from בְּרְאָת, pl. מַרְאִּת, f. 1) vision, revelation Num.12,6; מַרְאִיה, visions of the night Gen. בּלִילָה visions of the night Gen. בּלִילָה עִּלְהִים visions from God Ez.1,1.— 2) mirror Ex. 38, 8 (בְּאִים).
- קראה (from אור) f. eraw, erop of birds Lev.1,16.

- קראון pr. n. a place in the north of Palestine Jos.12,20; see שָׁמָרוֹן.
- היי מון מון מון מון מון אין pr. n. a fortified city in Judah Jos.15,44; Mic.1,15; 2Chr.11,8.
- תראשות (den. from לראשות) pl. f. place at the head, as adv.: מְרֵאשׁוֹתְיוֹ at his head 1S.19,13; 26,7; מֵרֵאשׁת, which see.
- קבר שׁרְאָשׁוֹת (den. from אָשׁרָת for sunk down are your head-attires, the crown of your glory Jer.13,18 (others: the crown of your glory is sunk down from your head, reading אַמָּרָאָשׁרָתְּכָם).
- בְּרֵב pr. n. daughter of Saul 1S. 14.49.
- קבְּרִים (from נְּרָבָּר; only pl. מַּרְבָּרָּה m. covering, carpet Pr.7,16.
- תְבָּה (from מְרָבָּה m. amplitude לַּרְבִּה בְּרָבִיל containing much, capacious (in reference to בוֹם) Ez.23,32 (others make this phrase refer to לְצִחֹק וּלְבַעֵּג and render it: more than one can bear).
- קרָבָּה (from בְּרְבָּה; c. מַרְבָּה) m. 1) enlargement, increase יְלְפַרְבָּה קשִרְבּה for the increase of the dominion Is.9.6.— 2) abundance, plenty קבּרְבָּה spoil in abundance, great spoil Is.33,23.
- קבּית (from בְּבָּה f. 1) greatness 2Chr.9,6.— 2) multitude, greater part מַרְבִּית הַעָּם the greater part of the people 2Chr.30,18.— 3) in-

crease מְרָבִית בִּיְתְּךְ the increase of thy house 1S.2,33.— 4) increase of money, interest, usury Lev.25,35.

קרבץ (from בּרְבּץ; c. מַרְבּץ) m. 1) crouching place, lair Zph.2,15.— 2) resting-place for cattle Ez. 25,5.

(from רבק m. stall, stable בּוְבֵּקְ מַרְבֵּקְ a stalled, i. e. fatted, calf 18.28,24; Jer.46,21

מַרְבּוֹעַ (from יְרָנֵע m. rest Jer.6,16.

קרְּגְּלוֹת (den. from וְרָגֶּל f. pl. place at the feet R.3,4; also feet Dan. 10,6; as adv. שֶׁבֶּבֶּת בַּוְרָגִּלֹתְיוֹ at his feet R.3,8.

קרוֹת (from לָנָת) f. heap of stones (Septuagint: sling) בְּצְרוֹת הַצְּרוֹת as a parcel of gems in a heap of stones Pr.26,8 (acc. Septuagint: as the binding of the stone to the sling).

מַרְנֵעָה (= מַרְנִישַ f. rest Is.28,12.

(from בֶּרֶר) m. 1) obstinacy,

rebellion Jos.22,22.— 2) pr. n. m. 1Chr.4,17.

מברד Ch. m. rebellion Ezr.4,19.

רָרָ Ch. adj. rebellious; f. מְרָרָא def. בְּרָרָא בַּרִגּע Ezr.4,12 a. 15.

קרדות (from מְבֵר f. obstinacy, rebelliousness 18.20,30 (see quotation under עָנָה Niph.).

יבְיִבְּי pr. n. Mordecai, of the tribe of Benjamin, kinsman and foster-father of Esther, afterwards chief minister to Xerxes Est.2,5—7; 10, 2-3.

אַברָדּף see קַדַף Hoph.

נְירָה (pt. מוֹרֶה, pl. מֹרְים; inf. וֹמְרָה to rebel against, to disobey; with accus. מְרָה he rebelled against (disobeyed) the word of the Lord 1K.13,26; אָרִיּבְּי יִיְי she rebelled against me Jer.4,17; with ב Hos.14,1; Ps.5,11; pt. מוֹרָה מוֹרָה בוֹרָה מוֹרָה בוֹרָה בוֹרָה בוֹרָה בוֹרָה בוֹרָה a stubborn and rebellious son Deut.21,18; pl. מרים rebels Num.20,10.

וֹנְיֶלֶ ה . אַרָּה וֹּלְיָה וֹלְיִה , מַלְּרִה , זְּלֶּבְּרִים , with בּמְרוֹת ; inf. בְּמְרוֹת , with ל. pl. בַּמְרוֹת ; inf. בַּמְרוֹת , with ל. pl. בְּמְרוֹת ; inf. בַּמְרוֹת ל. they provoked his spirit Ps.106,33; לבְּמִרוֹת בּוֹ בְּמָרוֹת בּוֹ בְּמָרוֹת בּוֹ בְּמִרוֹת בּוֹ בְּמִרוֹת בֹּוֹ וֹתְבֹן עִינִי בְּיִבְּיִר בְּמִרוֹת in their provocation doth mine eye continue Jb.17,2.— 2) to resist, to rebel against; with accus. בְּמִרוֹת אַמְרִיאֵל they rebelled against the words of God Ps.107, 11; אָמֶרִימֵנֶה אָתרַפִּיךְ that doth

rebel against thy word Jos.1,18; ... יה מְשְׁבֶּה לְרִשְׁבָּה מְן and she rebelled against my ordinances more wickedly than... Ez. 5 6; with יב יִּנְיתָם עִם־יְנִי בְּשׁ have been rebellious against the Lord Deut.9,7.

קְרָה pr. n. a bitter fountain in the peninsula of Sinai, with ה loc. בְּרָהָבּ Ex.15,23.

(from מְבָּר ; c. בְּיבּי ) prop. bitterness, grief, sorrow בָּב יוֹנִע the heart knoweth its own bitterness Pr.14,10.

מְרָה (from מְרֵה; c. מֹרֵה) f. grief, sorrow מֹרֵת רוּחַ a grief of mind Gen.26,35.

קרוּד (from קֹבְיּנְיּנְיּ (קרוּדִּי ; קּוּ לִּרוּדִי ; קוּ הַּיּנְיִי וְּיִּנְיִי וְּיִּנְיִי וְּיִנְיִי וְּיִנְיִי mine affliction and my misery Lam.3,19; יְבִיי נְנְיְבְּ וּטְרוּדֶי the days of her afflictions and of her miseries 1,7.

זוֹן pr. n. a place in northern Palestine Jud.5,23.

קרוֹת (from מְרוֹת ; c. הַּרְוֹת adj. bruised מְרוֹת אָשֶׁר one whose testicles are bruised Lev.21,20.

קרוֹם (from קרוֹם בּי, כּ. קרוֹם; אָן, פְּרוֹם בָּי, פְּרוֹם בָּי, פָּרוֹם בָּי, א. ווֹף (מְרוֹמֵי פּ. א. ווֹף (מְרוֹמֵי א. ווֹף (מְרוֹמֵי א. ווֹף (מְרוֹמֵי אַרוֹם בָּירִים; אוֹף לאיט (מְרוֹמֵי בַּרוֹמִי בַּרוֹמִי בַּרוֹמִי בַּרְרָמִי בְּרוֹמֵי בְּרָתְרָ אָרִי בְּיִרְ בַּרוֹמִי בְּרִרִּם בָּיִרוֹם בַּיִרוֹם בַּיִרוֹם בַּיִרוֹם בַּיִרוֹם בַּיִרוֹם בַּיִרוֹם בַיִּרוֹם בַיִּרוֹם בַיִּרוֹם בַיִּרוֹם בַיִּרוֹם בַיִּרוֹם בַיִּרוֹם בַיִּרוֹם בַיִּרִים בַיִּרוֹם בַיִּרוֹם בַיִּרִים בַיִּרוֹם בַיִּרִים בִייִּרִם בַּיִרוֹם בַיִּרִים בִייִּרִם בַּיִרִּם בַּיִרִם בַּיִרִּם בַּיִרִם בַּיִרִּם בַּיִרִּם בַּיִרִּם בַּיִרִּם בַּיִרִּם בַּיִרִּם בַּיִרִּם בַּיִרִּם בַּיִרִּם בַּיִרִים בּיִרִים בּיִרְים בּיִרִים בּיִרְים בּיִרִים בּיִרִים בּיִרִים בּיִרִים בּיִרִים בּיִרִים בּיִרִים בּיבּים בּיִרְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּי

בְּמְרוֹם בַמְרוֹם the host of heaven (the stars) in heaven Is.24,21; he (God) mak- עשָׁה שָׁלוֹם בָּמְרוּמְיוּ eth peace in his high places (i. e. heavens) Jb.25,2. b) of God; the most high Ps.56,3; צַּתָּה מַרוֹם thou, Lord, art high to eternity Ps 92,9, more fully אַלהיי ברום the high God Mic 6,6. c) excellency, great dignity, exalted he bring-הַשַּח יוֹשָבֵי בְּרוֹם he bringeth down them that dwell on וַתַּן הַסֶּבֶל בַּמָּרוֹמִים (high Is.26,5 folly is set in high places (in great dignity) Ec. 10,6; hence concretely: the high ones of מְרוֹם עַם־הָאָרֵץ the people of the land Is.24,4 -2) as adv: a) on high חֹצָבִי מָרוֹם who heweth out a sepulchre on high Is.22,16; pl. הוא מְרוֹמִים ושכן he shall dwell on high 33,16. b) far above מָנָנְדּוֹ מָנֶנְדּוֹ thy judgments are far above from him Ps.10,5.

מרוֹם pr. n. Merom, a place in the north of Palestine, whence מֵי מֵרוֹם (the waters of Merom), a lake north of the sea of Chinnereth Jos.11,5.

(from ; רוץ; m. race, מרוץ) m. race, running לא לַקּלִים הַמְּרוֹץ the race is not to the swift Ec.9,11.

I. (from רוֹץ) running, race 28.18,27; hence: course נְתְּהִי מְרוֹצְבָּה לְתָּהִי מְרוֹצְבָּהָם their course was evil Jer. 23,10.

קרְנְצָה II. (fer קְּרֶצָּה, from נְצְרֶן וֹיָר, from נְצְרֶן וֹיָר, from נְצְיָר, from נְצְרֶן וֹיָר, from נְצְרָן וֹיִר, from נְצְרָן וְצְרָּוֹיִר, from נְצְרָן וֹיִר, from נְצְרָן וֹיִרְיִי, from the crushing, oppression Jer.22,17.

קרק (from בְּרַבְּין) m. cleansing, purification (others: anointing); only pl. sf. בְּיִלְינָהְן בְּין the days of their purifications Est.2,12.

קרות pr. n. a city in Judah Mic. 1,12.

קרות (from קרות; c. תורות) m. prop. ery, shout, hence: 1) mourning, wailing בית בורות house of mourning Jer.16,5.— 2) noisy banquet מרותות and the noisy banquet of those that were stretched out shall pass away Am.6,7.

ימָרָם (akin to בְּבָהָ ; fut. רְּבָּהָ) to rub in, to besmear (with עַל Is. 28,21.

wide place, broad space Hab.1,6; fig. enlargement, freedom Ps.118,5.

בּרֶחַקִּים a. מֶּרְחַקִּים a. מֶּרְחַקִּים , c. מְרָחַקִּים m. remoteness, distance Is.10,3; Jer.5,15; דְּחַקְּים from afar, afar off Is.17,13; Jer. 31,10; בְּרָחַקִּים נִּינְים נִּינְים נִּינְים וּאַרָים בּרַחַקִּים Jer.8,19 a distant land; .acc. Fuerst מֵרְחַקִּים Is.33,17 a land stretching far and wide); בְּרָחַקִּים countries of the earth Is.8.9.

וְהָשְׁיֵה (from הַהְשׁי f. boiling-pot, kettle Lev.2,7; 7,9.

 them that plucked off the hair Is.50,6 — 2) to wear off (comp. Ch. בּל־בָּהְף מְרוּמָה (מְרֵט every shoulder hath been worn out (from heavy burden) Ez 29.18.—3) to whet, to sharpen Ez.21,14 a. 16.

Niph. נְמְרֵט to be plucked or pulled, to become bald Lev.13,40

Pu. מַלְמָלְי, 1) to be polished, sharpened מְּלְתְּלֶּ מְּלֶרְ מָּלְרָ מָּלְרָ מְּלֶרְ מִּלְרָ מְּלֶרְ מִלְרָ מִשְׁרְ וּלִילָר מִילָר מוֹ a nation pulled and torn Is. 18, 2 (בּיבֶרְ מִילָר).

בְּרֵט Ch. (pt. p. מְרֵים) to pluck Dan. 7,4.

מרִיא (from מְרָיאִים, pl. מְרִיאִים) m. fatted ox 2S.6,13; Is.1,11 (others: buffalo, bison).

מְפִּירְשֶׁת see מָריב בְּעַל.

קריבה ז; c. מְרִיבָּה; pl. מְרִיבּה; pl. מְרִיבּה; f. contention, quarrel. strife Gen.13,8; Nbm.27,14.

וֹתְיֹבְרֹ II. pr. n. 1) a fountain near Sinai Ex.17.7.— 2) a fountain in the desert of Sin, near Kadesh

Num. 20,13; מֶרְיבַת קְרֵשׁ the water of Meriba in Kadesh 27,14, for which in Ez.47,19 pl. מְרִיבוֹת קְדֶשׁ Deut.33.2 acc. Fuerst perhaps = מְּרָיבַת פָּרָשׁ

הָפִּירְשֶׁת see מִרִי בַעַעל.

קריה pr. n. m. Neh.12,12.

מוֹרְיָה, כֹּרְיָה, m. Moriah, a hill where Abraham brought his son Isaac as a sacrifice Gen.22,2 and on which subsequently Solomon's temple was built 2Chr.3,1.

קריות pr. n. of several persons Neh.11,11; 12,15 (= יְּרָנוֹת v. 3); Ezr.7,3.

יבים pr. n. f. 1) sister of Moses Ex. 15, 20.— 2) another person 1Chr.4,17.

קרירור (from בְּרִירוּרְהָּנְ f. bitterness, grief Ez.21,11.

(from מָבֶר adj. bitter, sharp, poisonous, deadly מֶבֶר מְרִירִי deadly plague Deut.32,24.

בּמָרִירִים see בִירִירָים.

קֹרֶן (from בְּבֶן) m. prop. softness, hence: timidity, fear Lev.26.36.

קרְבָּב (from בַּבְיּ ; sf. בְּבָב (m. 1) chariot 1K.5,6.— 2) seat of a litter Cant.3,10.

י מָרְפָּבְתּה (from בַּבָּדְ, c. מְרְפָּבְתּה , sf. מָרְפָּבְתּה , c. מַרְפָּבְתּה , gr. מָרְפָּבְתָה , gr. מַרְפָּבְתָה ) f. chariot, war chariot 28.15,1; Gen 41.43 a. 46,29; Is.2,7; Jo.2,5;

the chariots of the sun (i. e. chariots dedicated to sun-worship) 2K.23,11.

קרְבְּלֶתְ (from בְּרָבֶּלְתִּךְ ; sf. מַרְבְּלֶתְ f. market, mart Ez.27,24.

קרְמָה (from מְרְמָה , pl. מְרְמָה f. 1) fraud, falsehood, deceit Gen.27,35; הקבה deceitful balances Am. 8, 5; אַבְגִי מְרְמָה deceitful weights Mic.6,11; hence: ill-gotten wealth Jer.5,27. — 2) pr. n. m. 1Chr.8,10.

קרמות pr. n. m. of three persons בריות = Ezr.8,33; 10,36; Neh.12,3

תְּבְקַם, מְּרְבָּם (from בְּּדְרָם, מִּרְבָּם m. a treading down Is.28,10; hence: object of treading down Mic.7,10; of a place: לְמִרְבֵם שָּׁה for the treading, i. e. pasture, of sheep Is.7.25.

gent. Neh.3,7 prob. of מָרנֹתִי , which see.

ריי, pr. n. a Persian dignitary Est.1.14.

אָרָרָבְיּבְ pr. n. a Persian dignitary Est.1.14.

יבֶרֶע (from בָּרֶע) m. evil-doing, mischief Dan.11,27.

תרעה (מראָה בּלָּק, מַרְאָב II.; sf. מָרְאָב מְּרְבְּע m. friend, companion Gen.26,26; Jud.14,11, retaining both Tseres, perhaps to distinguish it from עבע (pl. מָרֵעִים pt. of מָרַעִים.

קּרְעָה (from בְּיָבֶה L; c. מְרְעָה, sf. מְרְעָה ) m. pasture Is.32,14; Ez. 34,14.

קרְעִיתּ (from בְּעָה I.; sf. בְּרְעִיתּוֹ , בַּרְעִיתּוֹ , בַּרְעִיתּוֹ , בַּרְעִיתּוֹ , בַּרְעִיתּוֹ ) f. 1) a pasturing Jer.23,1; Ez.34,31; sometimes as a verb: עָּבְיִנְיתְם וַיִּשְּבְעוּ when they pastured themselves, they became sated Hos.13,6.— 2) flock Jer. 10,21.

קרעלה pr. n. a city in Zebulun Jos. 19,11.

לַרְבָּא (from בְּרָבָּא once מַרְבָּא Jer. 8,15) m. 1) cure, healing, remedy 33,6; יוֹרָבָּא incurably 2Chr. 21,18.— 2) calmness, softness Jer. 8,15; 14,19 (opposite בְּרָבָּא לְשׁוֹן terror); בּרְבָּא לְשׁוֹן calmness of the tongue Pr.15,4 (Eng. Bible: wholesome tongue); בֹרְבָּא בֹרְבִּא לִשׁוֹן soft heart 14, 30 (Eng. Bible: sound heart); hence: yielding, submissiveness בּרְבָּא יִבְּיִר הַבְּאִים בְּרוֹלְים pacifieth great offences Ec.10,4.

קרְפְּשׁ (from בָּיֵרָ c. מְרְפָּשׁ m. muddling, muddled water Ez.34,19. to press in, to break with violence, to force (Kal not used).

Niph. (נְלֶּבֶּעֶת (pt. יְנְמְבִיץ , f. נְמְבֶּין (נְלֶּבֶּעֶת f. נְמְבִיץ prievous מְבֶּלּ נְמְבְיץ grievous destruction Mic. 2, 10; grievous curse 1K. 2,8.— 2) to be forcible are straightforward words Jb.6,25. (others: pleasant = נְמִבְּיצִוּן מִבְּיִבְּיִנְיִישְׁר (continuous priese).

Hoph. הַּמְרִיץ (fut. יְבִיקְרַי) to press into, to excite, to compel Jb.16,3.

 $\underline{v}$ בְּרֵצְעָ (from עַבְּיָ) m. an awl Ex. 21.6.

תְבְּיֵלְ (from לְבַּיֵּלְ f. pavement 2K.16,17.

נְיִנְיקְי (pt. p. בְּיִרנִּי ; imp. pl. יְבְינִיםְ 1) to rub, to dissolve, to dilute, whence בְּיבַים soup.— 2) to rub, to polish, to sharpen Jer.46,4; בְּיוֹשֶׁת מְרוֹּם polished copper 2Chr. 4,16.

Pu. בֹיב to be scoured, cleansed Lev.6,21.

ים סיד (from בָּרָק ) m. broth, soup Jud.6,19 a 20; c. בְּרַק Is.65,4 (Ktib has בְּרַק).

(from רְבָּקְתׁים) m. aromatic herb; only pl. בֶּרְבָּחִים Cant.5,13.

קּרְקְהָה (from בְּזְיִקְהָה f. 1) spicing, mixture בַּלְרָקְהַה stirring the mixture Ez.24,10.— 2) kettle for brewing Jb.41,23.

קרת (from רְבָּק) f. 1) spicing or mixing of unguents 2Chr.16, 14.— 2) unguent, ointment Ex. 30,25; 1Chr.9,30.

Pi. מְרֵר (fut. יְמְרֵרוֹ , pl. מְרֵר ) to make bitter, to embitter, to grieve מְּרִרוֹ אֲתְרַרוֹּ אֲתִרְרוֹי אָתרֹחַיִיהָם and they made their lives bitter Ex.1,14; הוּן בוּרְרָהוּן and they have grieved 'nim Gen.49,23.— 2) as adv. אַבְּרִי I will weep bitterly Is.22,4.

Hiph. אָבֶר (fut. אָבֶר; inf. הָבֶר) ווּ לְבֵּר (fut. בְּבִּישִׁר inf. בְּבִּישׁר and the Almighty hath embittered my soul Jb.27,2; with י: to deal bitterly with R.1,20.— 2) to weep bitterly בְּבָר עַלְ־הַבְּבֹר מָח and to weep bitterly for him, as one weepeth bitterly for the first-born Zch.12,10.

Hithp: הָתְמַרְמֵּר (fut. לְתָּמַרְמֵּר ) to be embittered, to become bitterly enraged (with אוֹן) Dan.8,7.

קרוים (only pl. מְרֹרִים m. 1) bitterness Cant.3,15.— 2) bitter herbs Ex.12.8.

קָרָרָה (from מְרֵרָה) f. gall Jb.16,13.

קררות (from בְּרֵרָת, c. בְּרֵרָת, pl. מְרַרָּת, (קררות בְּרָרָת, c. קררות מְרַרָּת, c. קררות מְרַרָּת, c. קררות מְרַרָּת, פַּרָרִים פַּרָּרָת, פַּרָרִים פַּרָּרָים poison of asps Jb.20,14.— 3) bitterness Deut.32.32 (Eng. Bible: grapes of gall); fig. of harsh speech: הַּרְרּוֹת מִררוֹת מִררוֹת מִררוֹת thou writest bitter things against me Jb.13,26.

יִדְיָּף *pr. n.* son of Levi Gen.46,11. קַרָאשָׁה see מַרָּאשָה .

קרַ שַׁעָת) f. wieked woman -2Chr.24,7.

בְּרָנְיֵם (from בְּרָה) du. twofold rebellion (symbolically of Babylon)
Jer.50,21.

vip pr. n. son of Aram Gen. 10,23.

NWD (from NW1 I.) m. 1) a carrying, lifting לַעַבר וּלְמַשָּא to serve, and to carry Num.4,24; אֵין לָכֶם אַפּהָף ye have not to carry it upon your shoulders 2Chr.353; more than they could carry away 20,25. — 2) burden, load 2K.5,17; Is.30,6; Jer. 17,21; Hos.8,10 (see quotation under בַּלַל Hiph.); לְמַשֵּׁא to be a burden on (with של, אָל 28.15,33; 19,36; Jb.7,20.- 3) tribute, present 702 silver as tribute 2Chr.17,11.— 4) desire, longing, coveted object נפש the coveted object of the soul Ez.24,25.- 5) elevation of the voice, song, singing To instructor in singing 1Chr. 15,22; שר הַמַשָּׁא הַמְשׁרָרִים the chief conducting the singing of the singers v. 27. - 6) utterance, speech Pr.31,1; hence: a) decree, doom to pronounce a decree נשַא מַשַא 2K.9,25; Is.23.33. b) prophecy Is. 13,1; 15,1; 17,1 etc.— 7) pr. n. son of Ismael Gen.25,14.

קנים (from בְּשָׂא) m. respect מְנִים משׁא respect of persons 2Chr 19,7.

(נְשָּׁא (from נְשָׁא) m. 1) loan, debt Neh.5,10; בְּשְׁה בְּלִידֶר every loan 10,32 (Eng. Bible: exaction of every debt).— 2) usury מְשָׁא יַם ye axact usury every one of his brother Neh.5,7.

אָרָיָּבְיּ pr. n. border-place of the Joktanites Gen.10,30 (prob. the valley called Bisha in the north of Yemen).

קְּיִיםְ (from אַנְיִים m. draw-well, place for drawing water; only pl. מְשְׁאַבִּים Jud.5,11.

קּשְׁשְׁ (from אַשְׁיִ) f. rising smoke אַשְּׁילָם (from אַשְׁיִן) f. rising smoke Is.30,37 (Eng. Bible: and the burden thereof is heavy, reading אַשְּׁאָם).

קשָׁאָן (from בְּשָׁאָ 2; c. מַשָּׁאוֹם; pl. מְשָׁאוֹם any thing as a loan Deut.24,10; בערְבִים of them that are sureties for debts Pr.22,26.

משואָה see משאה.

קשׁאָה, מְשׁאָה (בּישׁאָה f. 1) desolation Zph.1,15.— 2) place of desolation Jb 38,27.

וְשְׁאוֹן (from נְשָׁא Hiph.) m. deceit Pr.26,26.

קּשְׂאוֹת (from נְשָׁא) f. plucking up קַשְׁאוֹת אוֹתְהּ מְשְׁרָשֶׁי to pluck it up by the roots thereof Ez.17,9.

אָלְיִי pr. n. a Levitical city in Asher Jos.19,26 = בְּשִׁיִּבְ 1Chr.6,59.

קַישָּאָלְה (from שַׁאַלְּה f. desire Ps. 20,6; 37,4.

בְּשְׁאֵת (from בְּשָׁאָת , pl. מֵשְּאוֹת (מַשְּאוֹת בָּב , sf. מֵשְאוֹת (מַשְּאוֹת בָּב ) f. 1) burden בּייָב , sf. מַשְאוֹת בָּר (מַשְּאוֹת בָּר (מַשְּאוֹת עָלִיהָ הָרְבָּה to whom the reproach of it was a burden Zph.3,18.— 2) lifting up, rising the lifting up of my hands Ps.141,2; שְּשָׁת בַּפְּי the rising of the smoke Jud.20,38; hence: fire-signal Jer.6,1.— 3) contribution, tribute בּ הַשְּשָׁת בּ contribution of corn Am.5,11.— 4) gift, present Jer.6,1; Ez.20,40.— 5) portion of food, mess Gen. 43,34.

קּבֶּשְׁיהָ (from יְבַשְׁי; only pl. c. הַיִּשְׁבְּעוֹת) f. 1) texture, brocade Ps.45,14.— 2) setting (of precious stones) Ex.28,11.

קישָבּר (from בְּשָׁבָּר; c. מְשָׁבָּר) m. prop. place of breaking forth (i. e. bearing), hence: mouth of the womb Hos.13,13; proverbially: בְּאוּ בְנִים עַרִיםְיְבֶּר וְכֹוֹ אַוֹן וְלֵּכְרָּ the children are come to the mouth of the womb and there is no strength to bring forth 2K. 19,3; Is.37,3.

קּשְׂבֶּר (from שְׁבַּר; pl. c. מְשְׁבָּר, sf. קּשְׁבָּר, m. breaker, surf, wave Jon.2,4; Ps.93,4; מְשְׁבָּרִיםְ the waves of death, i. e. death-bringing waves 2S.22,5.

קְּיְבְּקְיֹנְ (from בְּשְׁיָבְ ; only pl. sf. קּיְשְבַקּיִיף) m. cessation, desolation Lam.1,7.

בּשְׁנְב (from בְּשְׁנָב ; c. בְּשְׁנָב , sf. בְשְׁנָב ) m. 1) high place, fortress

אין די the fortress of thy walls Is.25,12; fig. a place of defence, of refuge 2S.22,3; ls.33,16.—
2) pr. n. an eminence in Moab Jer.48.1.

קישָׁבֶּה (from יְשָׁבָּה) m. error, oversight Gen.43,12.

מְשְׁהְ (akin to מוֹשׁ ; with sf. מְשְׁהְ)
to draw out Ex.2,10.

Hiph. הָמְשָׁה (fut. יָמְשֶׁה) to draw out, to rescue 2S.22,17.

קרת משֶּה pr. n. Moses, the great Jewish law-giver, who freed Israel from Egyptian bondage Ex.2,10; the laws given by him are contained in the Pentateuch or Five Books of Moses, called הוֹרַת משָה Ezr.3,2, מֹבֶּר מֹשֶה Jos.23,6, also מַבֶּר מֹשֶה 2Chr.25,4.

נְשְׁה (from נְשְׁה Hiph.) m. loan Deut.15,2.

מִשׂאָה see מִשׁוֹאָה.

קשׁוְאָה (from שׁוֹא only pl. מַשׁוּאָה (only pl ruin, desolation Ps. 73,18;74,3.

בישוֹבֶב pr. n. m. 1Chr.4,34.

קשובה (from שוב c. קשובה; pl. קשובה, sf. קשובה) f. a turning away, backsliding Jer.3,6; 5,6; Pr.1,32; משובה, backsliding from me Hos.11,7.

יְשׁנְגָּג = שׁוּג (from יְשׁנָג f. error, trespass Jb 19,4.

משים a. משים (from שישי) m oar, rudder Ez.27,6 a. 29.

קשׁנְכָּה (from קשׁנְכָּה , מְשׁנְכָּה , מְשׁוּכָּה f, הְשׁוּכָּה f, hedge Is. f, הָשׁוּכַת הָדָּק g, a thorn-hedge Pr. g, בוּבָּה g, g Mic.g, g

קישׁפְה Is.42,24 Ktib for מְשׁוּפְה, which see.

משור (from בְשֵׁר m. a saw Is.10,15.

קשׁוֹרָה (from מְשׁוֹרְה) f. measure (for liquids) Lev.19,35; Ez.4,11.

קשרש (from משיש; c. מְשׁרְשׁ , sf. מְשׁרְשׁ (קשׁרְשׁ , מְשׁרְשׁ ) m. joy Is.66,10; Lam.5,10; בְּהִי בְּשׁרֹשׁ houses of joy Is.32,13; also object of joy Is.65,18; Jer.49,25; in the sense of a verb: מְשׁרֹשׁ אֶת־רְצִין rejoicing with Rezin Is.8,6.

קישָׁה (fut. יְמִשְׁהוֹ ; pt. pl. יְמִשְׁהוֹ ; pt. pl. מְשְׁהוֹ ; pl. יְמִשְׁהוֹ ; pl. יְמְשָׁהוֹ ; pl. יְמְשָׁהוֹ ; imp. יוּשְׁהוֹ , pl. יְמְשָׁהוֹ ; imp. יוּמְיּחוֹ , pl. יְמְשָׁהוֹ ; imp. יְמְשָׁהוֹ , pl. יְמְשָׁהוֹ , stroke over (as a shield with oil) Is. 21,5; hence: to paint Jer.22,14.—2) to anoint, to consecrate Gen. 31,13 (a monument); Ex.40,9 (the tabernacle); of the consecration of a person as king 1S.10,1, as priest Ex.28,41,as prophet 1K.19,16; יִלְנְיִר ִיְלְנָיִר , יְלְנָיִר , יִבְנִיִר , מַשְׁהַ to anoint as king, as prince 2K.9,3; 1S. 9,16; ...לווֹ יִמְשְׁהַ עַלֹהוֹ to set over 2S.19,11.

רשים Ch. m. oil Ezr.6,9.

קְשְּׁתְהְ (prop. inf. of תְּשָׁיִםְ f. 1) anointing Ex.40,15; 29,29.— 2) appointed portion Num 18.8.

កក្កុយ៉ា (from កម្ចាំ ; c. វាក្មេធា ) f. 1)

anointing, ointment הַשְּמֶן מְשְׁחָלוּ anointing, ointment Ex.30,25.-2) appointed portion (= מְּשְׁבָּיִם 2) Lev.7,35.

תְּיָשִׁי (pt. Hiph. of תְשְׁחַת) m. destruction, ruin Ex. 12, 13; חְרָשֵׁי skilful forgers of destruction Ez.21,36; חִינִיב מַשְׁחִית to set ruin, to set a trap Jer.5,26; חַוֹּח מַשְׁחָית a destroying wind Jer.51, 1; המַשְׁחִית הַר בַּמַשְׁחִית mountain of destruction 2K.23,13; Jer.51,25.

קישְׁרֶק (from הַחַשְׁ) m. laughter, object of laughter Hab.1,10.

ישָׁחָר (בְּישָׁחָר (בִּישָׁחָר (שׁחַר m. dawn Ps.110,3.

אָרָל (from הַלְּי הָּלְּי מִישְׁהָתוֹ f. destruction בְּישְׁהָתוֹ his destroying weapon Ez.9,1.

קּשְּׁהָת (from הַשְּׁיִי (c. הַשְּׁהָת) m. disfigurement, marring הַשְּׁהָ הְּ הַשְּׁהָ his countenance is marred more than any man's Is. 52,14.

រាក្សុសុខ្លាំ (from រាក្សុមុ ; sf. ៤ភូកុសុខ) m. corruption, defect, blemish Lev. 22.25.

תְּשְׁחָת (from חַשְּׁי) f. corrupt thing Mal.1,14.

קוֹשְיֵיהָ (from שְּשֵׁיָ) m. place for spreading Ez.47,10.

spreading הצייאר, וויי (from הַבְּשִׁיבְ ; c. הַבְּשִׁיבְּ m. place for spreading Ez.26,5 a. 14-

קרים (from בַּיִּשְׁים (from בַּיִּשְׁים) f. enmity, hatred Hos.9,7 a. 8.

קּיְטְבְר (from יְשְׁבֵר; sf. מְשְׁבְר) m. arrangement, dominion, rule (Stb.: extension; comp. Ch. פֿאַר (שְׁמֵר dost thou determine the rule thereof (of heaven) on earth? Jb.38,33.

יבּישָׁרָ m. silk, silk-stuff Ez.16,10 a.
13 (from מְּשָׁהְ to draw, to unwind; acc. Fuerst from the Chinese shi silk, with מ as preformative denoting a garment of this stuff).

קיייובאל pr. n. m. Neh.3,4.

קישִים (from השְׁים to anoint; c. תַּישִּים, sf. יבְּשִׁים ; pl. sf. יבְשִׁים (בְּשִׁים לַבְּשִׁים לַבְּיִם לַבְיִם לַבְּיִם לַבְּים לַבְּיִם לַבְּיִם לַבְּיִם לַבְּיִם לַבְּיִם לַבְּיִם לַבְּים לַבְּיִם לַבְּיִם לַבְּיִם לַבְּיִם לְבִּים לַבְּיִם לַבְּיִם לַבְּיִם לַבְּיִם לַבְּיִם לַבְּיִם לְבִּים בְּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִּים לְבִּים בּבְּים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיבִּים לְבִּים בְּיבְּים בְּים בְּים בְּבְּים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּים בּים בּים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּים

משה ; imp. משה ; pt. משה ; imp. משה pl. מִשֹׁרָ a. מְשִׁבּן; inf. מְשֹׁרָ 1) to draw, to pull Ps.10,9; Jb.40,25; to draw after Cant.1,4; to draw to, to lead to Jud.4,7; טְשֵׁךְ עָם to draw away with, to associate with Ps.28,3; here belong the phrases: 주말 משמב to draw the bow, i. e. to stretch it 1K.22,34; Is.66,19; 무별 to scatter the seed, to sow Am. 9,13 (comp. Ps.126,6); 주말구 to handle (or wield) בּשֶׁבֶּט סבֵּר the pen of the writer Jud.15,4; to be associated with Hos.7,5.— 2) to extend בְּשַׁךְ חֶבֶּר ...? to extend favor to... Ps.36,11; 109,12; with accus. בַּשַּׁבָּתִיקָּ הָטָר

I have extended kindness unto thee Jer.31,2 (Eng. Bible: with loving-kindness have I drawn thee; others: have I guided thee) .-3) to continue, to prolong মুখুটু ቫይ to continue anger Ps.85,6; here belongs the phrase בְשַׁדְּ בָּקָנֶן to blow the ram's horn continuously Jos.6,5 (Eng. Bible: to make a long blast). - 4) to endure, to forbear וַתַּמִשׁךְּ עַלֵּיהָם yet many years didst thou forbear them Neh.9,30. -5) to cherish continuously, to indulge לִמִשׁךְ בַּיוֹן אֶת־בִּשְׁרִי to indulge my body with wine Ec.2,3.-6) intr. to draw, to go Jud.4,6; go and take you Ex.12,21; with To draw after, to go after Jb.21,33.

Niph. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ (fut. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ) to be prolonged, protracted, delayed Is.13,22; Ez 12.25.

Pu. קְּשֶׁרָה (pt. קְּמְשֶׁרָה, f. הַּמְשְׁבָה) לו to be pulled (acc. Stb.: to be stretched, stiff) ג'י מְּמְשֶׁר a nation pulled Is.18,2 a. 7 (Eng. Bible: a nation scattered; acc. Stb.: stout, firm).— 2) to be delayed, deferred אַבְּשֶּׁרָה הַחָּתֶּלְה hope long deferred Pr.13,12.

וו משק אוו. (במשק to possess.

א בֶּשֶׁהְ הַּזְרֵעְ m. 1) a scattering, sowing עוֹשֶׁהְ הַיְּבַעְ that beareth the seed for sowing Ps.126,6 (comp. Am.9.13) — 2) possession (בְּשָׁהְ הַבְּבָּעְנִים and the possession (others: price, value) of

wisdom is above pearls Jb.28,18.—3) pr. n. son of Japhet Gen.10,2 and of a Japhetic people (the Moschians) Ez.27,13; 38,3, etc.Jewish scholars in the middle ages designated by the name אַנָהְ (Ez.38,3) according to them designates Russia-Muscovy.

ייביל m. prop. one who understands (pt. Hiph. of שָׁבֵּל), hence: 1) one wise, one skilled Pr.15,4;

בשבב Ch. m. couch, bed Dan.4,2.

1) one wise, one skilled Pr.15,4; 2Chr.30,22.— 2) one prosperous, successful 1S.18,14.— 3) didactic poem Ps.47,8 and in the inscriptions of 13 psalms.

שַּׁבָּה see מַיִּיכִּים .

ק (מַשְּׂבָּיּוֹת (from שְׁבָה pl. מַשְּׂבִּיּוֹת (grom אָבָן מַשְּׂבִּיּוֹת (מַשְּׂבִּיּוֹת מִשְׁבִּיּוֹת (מַשְּׂבִּיּוֹת מַשְׁבִּיּוֹת (מַשְּׂבִּיּוֹת במיפל stone, image of stone Lev. 26,1; מַשְּׁבִּיוֹת מַשְׁבִּיּוֹת מַשְׁבִּיּוֹת נְמָף במּשְׁבִּיּוֹת מַשְׁבִּיּוֹת מַשְּׁבִּיּוֹת מַשְּׁבִּיוֹת מַבְּרָם (apples of gold in pictures of silver

Pr.25,11.— 2) imagination, thought בְּשְׁרָיוֹת הַבְּבְּ the imaginations of the heart Ps.37,7; בְּשִׁישְׁרָתוֹ Pr. 18,11 in his imagination, in his conceit.

לְישְׁכָּנִי (from יְשְׁכַּן c. מְשְׁכָּנִי , sf. מְשְׁכָּנִי , c. מְשְׁכָּנִי , sf. מְשְׁכָּנִי , c. מְשְׁכָּנִי , sf. מְשְׁכָּנִי , c. מְשְׁכָּנִים , af. מְשְׁכָּנִים , m. habitation, dwelling Ez.25,4; Hab.1,6; Cant.1,8; of the temple as habitation of God: the tabernacle Ex.25,9; Ps.45,5; 84,2; הַעִּרְת pthe tabernacle of testimony Num.1,50.

Ch. (sf. מְשְׁכָּנָת) m. habitation, dwelling Ezr.7,15.

בְּשִּבְּרָהִי (from בַּשִּבְּרָהִי sf. מַשִּבְּרָהַדּ, מַשְּבְּרָהַדּ, וּמַשְּבְּרָהַדּ, וּמַשְּבְּרָהַדּ, וּמַשְּבְּרָהַדּ, וּמַשְּבְּרָהַדּ, וּמַשְּבְּרָהַדּ, וּמִשְּבְּרָהַדּ, וּמִשְּבְּרָהַדּ, וּמִשְּבְּרָהַדּ, וּמִשְּבְּרָהַדּ, וּמִשְּלִי וּמָשִׁל (מְשִּבְרַה מִשְּבְּרָהַדּ, בּמְשֵׁל וּמָשֵּל הַ מִשְׁלְים, מִשְּל וְמָשֵׁל וְמָשֵּל וּמְשֵּל וּמִשְּל וּמְשֵּל וּמִשְּל וּמְשֵּל וּמִשְּל וּמִשְּל מִשְּלְבְּבָּה אוּם מוּמּל מוּמִים מוּמּל מוּמִים מוּמּל מוּמִים מוּמּל מוּמִים מוּמּל מוּמִים מוּמִים מוּמִים מוּמִים מִישְׁל מִבְּרָה מוּמִים מִשְּל מוּמִים מוּמִים מוּמִים מִשְּל מוּמִים מִישְׁל מוּמִים מִשְּל מוּמִים מוּבְּיבְּיִּים מוּמִים מוּים מוּמִים מוּימִים מוּימִים מוּימִים מוּמִים מוּימִים מוּימִים מוּימִים מוּיים מוּמִים מוּיים מוּיים מוּ

Hiph. הְמְשִׁיל (fut. הָמְשִׁיל ) to cause to rule, to give dominion בְּבָבִים בְּבַבִּים he shall cause them to rule over many Dan. 11,39; הָמְשִׁי יָדֶין thou hast given him dominion over the works of thy hands Ps.8,7; inf. בַּמִשִׁי מַבּי מֹשׁי בַּרָבִּים מַבּי מַבּי מַבּי מַבּי מַבּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מְבְי מְבְיּבְיּי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מַבְי מַבְּי מַבְי מְבְיּי מְבְּיי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְיּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּי מַבְּיבְי מַבְּיּבְיּי מְיּבְיי מְיּבְיּי מְיבְי מַבְּיי מְבְּיבְי מַבְי מַבְי מַבְי מַבְּי מְבְּיבְיי מְיבְי

וו. to liken, to compare (Kal not used).

Niph. נְמְשֵׁל to be like, to be similar, with אָל Is.14,10, דָּאָ Ps. 28,1, בְּ 49,13.

Hiph. הְמְשִׁיל (fut. נְמְשִׁיל) to liken, to compare Is.46,5.

Hithp. הָּהְמַשֵּׁל (fut. יְהָמַשֵּׁל ) to become like, with ₹ Jb.30,19.

אוו. (den. from בְּשֶׁל which see; fut. משׁרָים, pt. משׁרָים, pt. משׁרָים, pt. משׁרָים משׁרָים, imp. משׁרָים (משׁר משׁר משׁר משׁר משׁר משׁר בְּשִּׁם בְּשִׁם בּשִּׁם בּשְׁבִּים בּשְׁבִּים בּשְּׁבִּים בּשְּׁבִּים בּשְּׁבִּים בּשְׁבִּים בּשְּׁבִּים בּשְׁבִּים בּשְׁבִּים בּשְׁבִּים בּשְּׁבִּים בּשְּׁבִּים בּשְׁבִּים בּישְּׁבּים בּשְׁבּים בּישִּׁם בּשְׁבִּים בּישִּׁם בּישִּׁם בּישִּׁם בּישִּׁם בּישִּׁם בּישִּׁבּים בּישִּׁם בּישִּׁם בּישִּׁם בּישִּׁם בּישְּׁבּים בּישִּׁם בּישִּׁבּים בּישִּּים בּישִּׁבּים בּישִּבּים בּישִּּבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּּישִּׁם בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁם בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁבּים בּישִּׁם

Pi. ਹੋਵਾੜ to speak in parables Ez.21,5.

I. (from בְּשֶׁל I.; c. מְשֶׁל וּ וּ בְּשֶׁל rule, dominion Zch.9,10.

II. (from שְׁשֵׁל וווּ, כ יִשְׁשָׁל m. likeness, the like אֵין־עַל־עָּבֶּר מְשִׁלוּ m. upon earth there is not his like Jb.45,25 (others: there is none upon earth that ruleth over him, from שְׁשֵׁל I.).

(from בְּשִׁל II.) m. by-word האינגי לְמְשׁל שַמִּים he hath placed me as a by-word of the people Jb.17.6.

מְשְׁלְוֹתַ a. חַשְׁבְּׁח (from תְּשֶׁבְּׁי) m.

1) a sending Est.9,19 — 2) with יוֹ stretching of the hand, seizure: בָּבְּׁ בְּּעִילְּוֹתְ בָּבְּׁם וּמוֹאָב מְשִׁלְוֹתְ יַבְּם Moab shall be the object of their seizure Is.11,14 (Eng. Bible: they shall lay their hand upon Edom and Moab).

קּשְׁלֵּח (from בְּשֶׁי; c. בְּשִׁלְּח m.

1) place where one is sent בְּשִׁילִי place for sending forth oxen, i. e. pasture Is.7,25.— 2) with בְּי putting of the hand to something, i. e. occupation, business Deut.12,7; 15,10.

קישָׁיבְ (from קַשְׁיִי) f. 1) a sending of persons, i. e. a troop, a host Ps.78,49.— 2) a sending away, discharge Ec.8,8.

The parallel to 기구빗 (prop. pt. of 교육 Pu.) 1) acc. Stb. one paid for, one who is bought, i. e. a slave Is.42,19 (in parallel to 기구빛; Eng Bible: he that is perfect).— 2) pr. n. m. Ez.8,16; Neh.3,4.

 $pr. n. m. 1 ext{Chr. } 9,21$ ישֶּׁלֶּמְיָה  $pr. n. m. 1 ext{Chr. } 9,21$ ישֶׁלֶּמְיָה 26,14.

pr. n. m. 1) a person mentioned in 2Chr.28,12.— 2) another person Neh.11.13.

 $pr. \; n. \; 1 \text{Chr} \; 9,12 = מְשָׁלֵּמִית Neh.11,13.$ 

משלמת pr. n. wife of king Manasseh 2K.21,19.

שלוש see בושליש.

קישׁמִּית (from שְׁמֵם ; pl. מְשְׁמֵּם f. desolation, wasting Ez.6,14; Is. 15,6.— 2) astonishment, horror Ez.5,15.

קּשְׁמָן (from שְׁמָן; c. אָשְׁמָן; pl. מִשְׁמָן , c. מְשְׁמָן m. 1) fatness in the fatness of his flesh Is 17,4; מְשְׁמֵן בְּשָׁרוֹ the fatness (i. e. fat portions) of the province Dan.11,24.— 2) concretely: fat one, strong one Is.10,16; Ps.78,31.

קיים (from שָׁבִי pl. בּיִשְׁבָּן m. fat thing Neh.8,10.

קיביבי pr. n. m. 1Chr.12,11.

ប្រុម្ព័ក្ (from ប្រុម្ព័ ; c. ប្រុម្ព័ក្) m-1) a hearing Is.11,3.— 2) pr. n. of two men Gen.25,14; 1Chr.4,25.

בַּסְמֵר see מַשְּׁמֵר.

קייבֶּר (from מְשְׁבֵּר c. מְשְׁבָּר m. prop. guarding, hence: 1) prison house Gen.42, 19.— 2) guard, watch Jer.51,12; Jb.7,12; Neh.13,14.— 3) object of keeping, thing to be guarded מְבֶּר נְצֵּר לָבֶּךְ above all things to be guarded (i. e. more than all precious things), keep thy heart Pr.4,23.— 4) army of reserve Ez.38,7 (others: guard).

תְּשְׁמֶרְהִי , sf. שְׁמֵר (from שְׁמֶר ; sf. מִשְּמְרוֹת , sf. מִשְּמְרוֹת , sf. מִשְּמְרוֹת , sf. מִשְּמְרוֹת ; sf. מִשְּמְרוֹת בּ. אוֹן (מִשְּמְרוֹת ) f. 1) keeping, preservation Ex.16,33; concretely: something for safeguard 18.22,23; בּית הָבְּית house for keeping, guardhouse 28.20.3.— 2) guard Is.21,8; Neh.7,3.— 3) charge, command Gen.26,5; Num.3,25; 2K.11,5; Neh. 12,45•

משנה (from שָׁנָה; c. מִשְׁנָה, sf. ים (מְשָׁנִים ; pl. מְשָׁנִים (m. 1) repetition, doubling, twofold הַחֶם מִשְׁנֵה double bread, i. e. twice as much Ex.16,22; מְשׁנֵה עַל twice as much as v. 5; בָּקֶף מְשָׁנֶה Gen.43,12 or קשׁנָה כָּכָּף v. 15 double money.— 2) second place in rank מָרֶבֶבֶת the second chariot (i. e. the chariot second to the king's) Gen. 41,43; עַל הָעִיר מִשְׁנֶה was second (in rank) over the city Neh.11,9; מְשָׁנֵה הַמֶּלֶף one next to the king 2Chr.28,7; כהן הַמִּשׁנֵה the second priest Jer 52,24; also of things of secondary degree silver cups of a second degree Ezr.1,10; of animals of later birth, younger 1S. 15,9; of a place next to a city a suburb 2K.22,14; 2Chr.34,22.—
3) copy מְשָׁנֵה הַתִּיךָה copy of the law Deut.17,18.

קְּשְׁלֶּהְ (from בְּשְׁיֵהְ , pl. מְשְׁלֵּהְ ) f. plundering, plunder, spoil 2K.21, 14; Hab.2,7.

אָשְעוֹל (from שָׁעֵל m. narrow path Num.22,24.

(from שָׁעָה m. suppleness (others: cleansing) אָיָשִׁי יּבְמִים לֹא־רָחַצְּהְ neither wast thou washed in water to supple (or: cleanse) thee Ez.16,4.

בּישָׁעָם pr. n. m. 1Chr.8,12.

קּישְׁעַן (from נְישָׁבֶּן; c. אַנְישָׁבּן (from מִשְׁעַן לָּחָם; m. support, stay 2S.22,19; מִשְׁעַן stay of bread Is.3,1.

מַשְּׁעָן (בּ שְּׁשָׁעָן ה. מ. מַשְּׁעָנָה f. (בּ מְשְׁעָן) support, stay מַשְׁעֵן וּמַשְׁעָן every support Is.3.1.

קּשְׁעַנְהִי (from שְׁשָׁיָּי, sf. מְשְׁעַנְהִי , מְשְׁעַנְהִי ; sf. מְשְׁעַנְהִי , מְשְׁעַנְהִי ; pl. sf. מְשְׁעַנְהִי , support, staff Ex.21,19; Jud.6, 21; of the staves of the lawgivers Num.21,18.

ה (from בּיִקוּ m. injustice, in the alliteration: נִיקוּ לְּמִשְּׁפְּט וְהִנָּה הַשְּׁשְׁ he hoped for justice, but behold injustice Is.5,7.

קּישְׁבְּחָרָ (from פַּשְׁיָּדָ , c. הַשְּׁבְּּהָ , sf. יחָשְּבְּהוֹי ; pi. הִישְׁבְּהוֹי , c. הַיְשְבְּהוֹי , f. family Num.1,2; of a whole

tribe Jos.7,17; hence: species, kind Gen.8,19 (of animals); Jer.15,3 (of things).

ರಾಶ್ಚ್ (from ರಾಶ್ಚ್ ; c. ರಾಶ್ಚ್ , sf. 1) judgment, justice Deut.1,17; Ps.122,5; שַשָּה מִשֶּבָ to execute justice Jer.7,5; בַּשְׁיםָ הֹיִם to pervert justice 1S.8,3.- 2) cause, suit Num.27,5; שְׁבֶּרְ מִייֶּבְ to order a cause Jb.13,18; רַבָּר מִשְׁבָּט THE to call one to account, to contend with 2K.25,6; Jer.1,16.— 3) sentence 1K. 20, 40; Ps. 17, 2; בּוֶת sentence of death Deut.19,6.- 4) law, ordinance, statute Ex.15,25; " newp the ordinance of the Lord Jer. 8.7; the statutes (constitution) of the kingdom 1S.10, 25.- 5) guilt, crime מְשָׁפַט דָמִים bloody crime Ez 7,23.- 6) right, due בְּבִנְרָה the right of primogeniture Deut.21,17; מַשָּׁבָּט the right of inheritance שַּׁפֶּם הַכּהַנִים מֵאֵת הָעָם הַכּהַנִים מָּאָת הַעָּם הַכּהַנִים מָאֵת the priest's due (privilege) from the people Deut. 18,3.- 7) manner Gen.40,13; 1K.18,28; Jer. 30,18.-8) proceeding Jud.23,12; 1S.8,9.

judge Jb.9,15. (from מְשְׁלֶּמְי ; sf. מְשׁבְּמִי m.

stall; only du. בּשְׂלֵקוֹם (from בּשְׁלָּחִוֹם) לּשְׂבָּעוֹם, den.49,14; Jud.5.16 (same as בּשְׁלָּחָלִם, du. בּשְׁלָּחָלִם).

to possess (others: to govern, to manage), whence מְמָשְׁיָם and the following word.

ment) בּן־מָשֶׁק בּיתִי the possessor (or: manager, steward) of my house Gen.15,2.

קישָׁק (from אָבָשְׁי ; c. מְשַׁיֵּם) m. a running about Is.33,4.

קַיָּשֶׁכְּה (from יְּשָׁכָּה נְ כּ. מַשְּׁבָּה m. 1) watered region, watered pasture Gen.13,10; Ez.45,15. — 2) drink Lev.11,34; 1s.32,6. — 3) cup-bearer, butler (prop. pt.) Gen. 40,1; pt. בּישָבָי v. 2; sf. בַּשָּׁבָי 1K.10,5.

קול (from בְּשֶׁקוֹל m. weight Ez. 4,10.

קוֹרֶשׁיִם (from אָשִׁייִם) m. lintel, upper beam of a door Ex.12,7.

קישָקל (from לְשָׁקל; c. מְשָׁקל; sf. מְשָׁקל (m. a weighing, weight Gen.24,22; Lev. 19, 35; אָין מִשְׁקל without weight (much) 1Chr.22,3.

ק (from קַּשְּקֶלֶת, ^ מְשָׁקְלֶּת (from קּשְׁקֶלֶת) f. plummet, level Is.28,17.

עקע (from יָשָׁקע; c. יְשָׁקָע m. a settling אָשָׁקע מִיָּם settled (i. e. clear) water Ez.34,18 (Eng. Bible: deep waters).

קשרה f. dominion Is.9,5.

קּשְׁרָה (from מְשְׁרָה; c. מִשְׁרָה) f. solution, liquor מְשְׁרַת עָנָבִים liquor of grapes Num.6,3.

לְיִירָא Ch. (from מְשְׁרוֹקִיתָא) f. pipe Dan.3,5.

gent. of the name of an unknown place 1Chr.2,53. קשְׁרְפּוֹת (from שְׁרֵפּוֹת; pl. c. מְשִּׂרְפּּוֹת f. 1) burning, cremation מְשִׁרְפּוֹת the burning of lime Is.33,12; בּיִשְׁרְפּוֹת הַמְּיִרְיִם the cremation of the kings Jer.34,5 (comp. 18 31,12), which was attended with the burning of spices 2Chr.16,14.— 2) מְשִׁרְפּוֹת מֵוֹם (the boiling of water) pr. n. a place near Sidon Jos.11,8; 13,6.

קרה pr. n. a place in Edom Gen. 36,36.

ת (from שׁרת) m. pan 28.13,9 (Ch. מַסְבָת Targ. to בַּחָבָת Lev. 2,5).

Pi. שְׁמֵישׁ (fut. יְמֵשׁשׁ ; pt. שְּׁמִשׁ (מְמַשְׁשׁ ; pt. מְמַשִּׁשׁ to grope, to explore Deut.28,29; Jb.5,14; אָשָׁשׁ חִשֶׁי to grope in the dark Jb.12,25.

Hiph שְׁחָה (fut. יָמָישׁר, pl. יָמָישׁרן; ; imp. s/. יְמָישׁרן 1) to let feel בּחְישֵׁרְי אַת־דְּעַקּרִים let me feel the pillars Jud.16,26.— 2) to touch, to feel, to have the feeling of touch Ps.115,7.— 3) to be groping and let there be groping darkness Ex.10,21.

קּשְׂהֶתוֹ (from הְשִׁיְבִּי נּ. הּ הַּשְּׁהָּ sf. מּיִשְּׁהָּ הּ קּייִהְיּבְּם הּ מִּישְׁהָּינָם (m. 1) drink, drinking Dan.1,10; יוְשְׁהָינָם the wine of his drinking (i. e. which he drank) 1,5. — 2) feast, banquet Is.5,12.

יָּשְׁתְּחַוְית (verb. n. of Hithp. of הָשֶׁתְחַוְית

f. prostration יְּהְמֶּה מְשְׁהָחוֵיהָם and they — their prostration was eastward Ez.8,16 (read בְּשְׁהַחוִיהָם).

בּישְׁתֵּי Ch. (def. מְשֶׁתְי) m. banquet Dan.5,10.

ת (from מתה to stretch, to extend; only pł מתח, מתח, כי מְתָּים, אָּ מְּתָּהְם, מְתָּהְיּם אָּ מְתָּהְם, אַ מְּתָּהְם, אַ מְּתָּהְם, אַ מִּהְיִּם אָּרָם אַ מִּהְהַוּ אַ אַ מִּהְיִּהְם, אַ מִּהְהַם אַ זּ מִּהְהַם אַנְיִר מְתָּהַם אַנְיִר מְתָּהַם אַנְּיִּלְ מָתְּהַם אַנְּיִים אָנְיִר מְתָּהַם אַנְּיִים אָנְיִים מְתָּי מְּנְיִים מְנִייִּר מְתָּהַם אַנְיִים מְתָּי מְּנְיִים מְתָּי מְנְיִים מְתְּי מְנְיִים מְתְּי מְנְיִים מְתְּי מְתְי מְתְּי מְיִּבְּי מְּתְּי מְתְּי מְיִּבְי מְתְּי מְתְּי מְתְּי מְתְּי מְיִבְי מְתְּי מְתְּי מְיִבְי מְתְּי מְתְי מְיִבְי מְתְּי מְתְּי מְיִבְּי מְתְּי מְיִבְי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְבְּיִים מְיִבְּי מְבְּיִבְּי מְבְּיִבְּי מְבְּים מְיוֹבְי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִי מְיִּבְּי מְיִים מְיִבְּי מְיִים מְיִבְּי מְיִבְּי מְיִבְּיִים מְיִים מְיִבְּי מְיִבְּיִים מְיִבְּי מְיִבְּיים מְיִבְּי מְיִבְּיִים מְיִּים מְיִבְּיִים מְיִבְיּיִים מְיִבְּיִים מְיִבְּיִים מְיִבְּיִים מְיִבְּיִבְּיִים מְיִבְּיִבְיִים מְיִבְּיִים מְיִבְּיִים מְיִבְּיִים מְיִבְּיִים מְיִבְּיִים מְיִבְּיִים מְיִבְּיִים מְיִּבְיּים מְיּבְיּים מְיּים מְיּבְּיִים מְיִים מְיּבְּיִים מְיּבְּיִים מְיּבְיּים מְיּבְּים מְיּבְּיִים מְיּבְּיִים מְּיִיבְּים מְיּבְּיּים מְיּבְּיִים מְיּבְּיבְּים מְיּבְּיבְּים מְיּבְיבְּים מְיבְּיבְים מְיבְּיבְים מְיבְּיבְיּים מְיבְּיבְיּבְיבְּים מְיבְּים מְיבְּיבְיּים מְיבְּיבְיבְיבְּים מְיבְּים מְבְּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּים מְ

מת pt. of מות, which see.

(den. from [구구]) m. heap of straw Is.25,10.

to bind, whence the next word.

אָרֶה (sf. אַרְהְי) m. bit, bridle Ps.32, 9; Pr.26,3; fig. a) restraint 2K.19, 2S. b) rule. dominion אָרָה בָּאָרָ the rule of the mother-city (see אָרָא 2S.8,1 (others: pr. n. Methegammah).

תתה (akin to תְּבֶּי) to extend, whence אם a. בַּתָי.

קתוקים (from מְתְּנְיָם לְּנִי מְתְּנְקְה , f מְתְּנְקְה ) adj. sweet, lovely, pleasant Jud.14,18, Ec.5.11; 11.7; as n. מְוַבְיֵי לְמְתִוֹים as honey for sweetness Ez.3,3.

pr. n. father of Lamech Gen.4,18.

- קתושֶׁלָח ^ מְתוּשֶׁלָח pr. n. Methuselah, grand father of Noah Gen. 5.27.
- מְתְּלֵּתְ (fut. חַבְּיִי) to extend, to stretch out Is.40,22.
- קָתָה (from מָתָה בּ מְתָה) prop. extension, hence: long time Jer.13, 27; usually as adv. when? Ps.94,8; יְשָׁהָי when shall I awake? Pr. 23, 35, יְבָּהָר at what time? when? Ex.8,5, ער־מְתֵר how long? Pr.6.9.
- יל (from יביה: sf. יהובית) f.

  i) number measure Ex.5,8, Ez.

  45,11.— 2) composition (of the perfume) Ex 30,37.— 3) arrange ment, state (of a building) 2Chr.

  24,13
- תּקְלְאָת Mal.1,13 contracted from מְתְּלְאָת what a weariness!
- ים לְּעָה f. tooth; only pl. מְתְּלְּעָה Jo.1,6; Jb.29,17 (transposed from מַלְהָעוֹת).
- בּתְהְיׁת (from בְּשָׁהָ) m. wholeness, soundness Is.1,6; Ps.38,4.
- מתם Jud.20,48 = מָתָם (see מֹתֹם).
- אָמִרָני and to extend, hence מַלְינָנְ and
- וְבָּקְ I. (from נְבֵּוֹ m. present, gift Gen 34,12: אָישׁ מַבְּוּ he that bestoweth gifts Pr.19.6.
- וו pr. n m. D a person mentioned in 2K 11 18 2) another person Jer. 38.1.

- אַבְּרָבְּ Ch. (pl. בְּחָנָהָ , sf. קּהָנָהָ ) f. gift, gresent Dan.2,48; 5,17.
- מַתְּנִת (בּ מְתְּנֵת כּ מְתְּנֵת (בּ מְתְּנֵת or מְתְּנֵת כּ מְתְּנֵת present Gen.25,6; Ec.7,7; of sacrificial gifts: offering Ex.28,28; עבור a service of gift (i. e. of honor) Num.18,7.— 2) pr. n. a place between the Arabian desert and the territory of Moab Num. 21,18.
- pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh.12,19.— 2) another person Ezr.10,33.
- gent. of an unknown place iChr.11,43.
- a. מתניה pr. n. 1) former name of king Zedekiah 2K.24,17.—
  2) name of various other persons Ezr.10,26; Neh.12,8.
  - לְתְּנֵיִם (from מְתְנֵיִם; c. מְתְנִים du. m. the loins, the waist 1K.2,5; אַזר to gird the loins, i. e. to take courage Jer.1,17; מֵתְנֵיִם Ez.47,4 water reaching to the loins.
  - קתק (pret. sf. יְּבְיִבְּי ; fut. יְבְּיבִּר (pret. sf. יְבְיבִּר ; fut. יְבְיבִר the worm shall relish him Jb. 24,20 (Eng. Bible: shall feed sweetly on him).— 2) to be sweet, pleasant Ex.15,25; יְבְיבִים יִבְּיבִים stolen waters are sweet Pr.9,17; fig. יְבִיבִים the clods of the valley are sweet (pleasant) unto him Jb.21,33.

Hiph. הָמְתִּיק (fut. יַמְתִּיק) 1) to

be sweet, pleasant אָם־תַּקְהִיק בְּפְיּוּ though wickedness be sweet in his mouth Jb.20.12.— 2) to make sweet. pleasant הָמְהִיק סִיֹר to hold pleasant counse! Ps.55,15.

アルウ m. sweetness, pleasantness Pr.16,21; 27,9.

קֹתֶק (sf. מְהָקִי) m. sweetness. juice (of fruit) Jud.9.11.

(sweet fountain) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num 33,28.

יהרדת pr. n. 1) treasurer of Cyrus Ezr.1,8.— 2) a Persian dignitary Ezr.4,7.

תְּתְּה (from מַתַּה ; כּ. מַתַּה) f. gift, present 1K.13,7;Ez.46,5; מַתָּה אֶלְהִים; the gift of God Ec.5,18; a false gift Pr.25,14.

מתתה pr. n. m. Ezr.10,33.

קר, ה. m. Ezr.10,43; Neh.8,4; מְתְּיָהְ pr. n. m. 1Chr.15,18 a. 21.

), final form ), the fourteenth letter of the alphabet, called Num is fish, because of its original similarity to the form of that animal; as a numeral 3 = 50, 3 = 700.

XII. a particle used with verbs fut. and imp. to express entreaty and incitement: pray! now! איבוא No let it come now Jer 17, 15; וַבֶּרוֹנָא עַבִּוּךְ דְּבָּר let thy servant, I pray, speak a word Gen. 44,18; יבריבא remember now Jb. 4.7; verbs connected with it frequently occur with 7 paragogic: ז אַקוּמַה נַא I will rise now! Cant. 3,2; אָפַרְטָה tet me get away, ו Pray 18.20,29; קוֹם־נָא שָׁבָה וָאָכָלָה arise, I pray, sit and eat Gen.27, 19; in Ps.116,4 № and ¬ paragogic are separated from their verb: וּ נְרָבִי בִּיָנְ אֲשֶׁבֶּם נָנְרָה־נָּא לְכָּל־עַּמּוֹ 1 II. (from אין II.) adj. half-cooked, raw Ex.12,9.

No. i e. Thebes, the ancient metropolis of upper Egypt Jer.46,25; Ez 30.14 a. 15 as the seat of the Egyptian delty 기약

(which see), it was called נא אָב"וֹ Nah 3,8.

783 to be hollow, hence the next word.

לאֹן (sf. קּוֹלְנֹית ; pl. נארוֹת (נארוֹת bottle, bottle בּאָרְבָּיב bottle, bottle מּלְּרִית בַּינִין bottle of milk Jud.4,19; בארוֹת בַינִין bottles of wine Jos.9,13. Leather-bottles, when empty, were suspended in the smoke to dry; hence as a figure of decay: עוֹאר בָּקִיטוֹר as a bottle in smoke, i. e. dried up and wrinkled Ps.119,83.

וֹאָדְ (akin to וְאָדְי) to be beautiful, lovely, pleasant (Kal not used).

Pi. נְאָנֶה (pl. אַנֶּה 1) to be beautiful, comely Is.52,7; Cant. 1,10.— 2) to be convenient, becoming בְּאַנָה־קְּדֶשׁ holiness becometh thy house Ps.93,5.

קּאָת (בּיִרָּה f. 1) habitation, dwelling; only pl. c. וּאָלוֹת Lam.2,2; of the habitation of God Ps. 83, 13; of the lodgings of herdsmen: בְּאוֹת הַיִּנִים the habitations of the shepherds Am.1,2; in a wider sense: den, nest בְּאוֹת הָבְיָנִים dens of cruelty Ps.74,20. — 2) pasture בְּאוֹת מִדְבָּיִנִים green pastures Ps.23,2; בְאוֹת מִדְבָּינִים the pastures of the wilderness Jo.2,22.

רְאָנְר, (וֹנְאִינְה adj. comely, lovely Pr.17,7; Cant.1,5; 2,14; with יְ of the person: becoming, seemly Pr. 17,7; 26,1.

ם (prop. pt. p. of מַצָּבַ) m. declaration, utterance, oracle Num. 24,3 a. 15; Jer. 23, 31; more frequently of divine revelation Line saith the Lord Gen. 22, 16; also of the inspired utterance of the sacred bard נְאָם דָּוָד בֶּןרִשֵּׁי ונָאָם thus saith (is the saying) of David the son of Jesse, and thus saith the man who was raised up on high 2S.23,1; fig. ወደን פָשַע לַבָשָׁע בָּקֶּכָב לַבִּי אִין פַּחָר אֱלֹחִים saith transgression unto לגגר עיניו the wicked (so I think within myself), that there is no fear of God before his eyes Ps.36,2.

קַבּיּלְ (fut. אָבּיִי: pt. אָבּיּי, f. אַבּיּיּלְ: inf. אָבּיּי, to commit adultery Ex. 20,14; with accus.: to commit adultery with Lev.20,10; Pr. 6,32; fig. of idolatrous worship Jer.3,8 a. 9.

Pi. אָזְ (fut. אָנֵיְי , אָנְי ; pt. אָנְיִי , קוֹנָיִי , pl. אָנְיִאָּרִים ) to commit adultery (same as Kal) Jer.29,23; Hos. 4,13; fig. of idolatry Jer. 3, 8; pt. as n. adulterer Is.57,3; f. אַנְאָבָיִי adulterous woman Pr.30,20.

קּאָבָּים (from יְבַּאַ ; only pl. קּאָבָים madultery Jer.13,27; בַּאָבָים קּבָּבְּ she that is old in adulteries Ez.23,43.

קבּוּלְ (redupl of אַבְּיָּ; only pl. מְצְּפִּוּלְים m. adultery ייִ טְּבִּין שְׁבֶּיִלְ מְבִין שְׁבֶּילִ מְבִין שְׁבָילִ טְבִין שְׁבָילִ מְבִין שְׁבָילִ מְבִין שְׁבָילִ מְבִין שְׁבִילִ מְבִין מְבִין שְׁבִילִ מְבִין שְׁבִילִ מְבִין שְׁבִילִי מִצְייִם let her put away... her adulteries from between her breasts Hos.2,4.

יָבְצֹץ 1. (fut. יְצַבְּיִ) to reject, to despise, to abhor Deut.32,19; Pr.5.12;

with יָלְן to consider unworthy of אָת־שַּמְי וְנְאָצוּן מָהְיוֹת עוֹך גוֹי they have considered my people unworthy of being a nation any more Jer.33,24.

Pi. וְצִּיְן (fut. וְצִּיִן ; pt. וְצִּיִּן , pl. מְנְאַנִים ; inf. וְצִּין for וְצִיּן 1) to reject, to despise, to deride Num. 14.11; Ps.10,3: 74.10 – 2) to cause to blaspheme 28.12,14.

Hithp. יְהְתְנֹאֵי; only pt. מְנְיִּאָי; only pt. מְנְאָי; (for בְּהְנִאָּי) to be despised, blasphemed Is.52,5.

וו (בְצֵץ) to sprout (Kal not used).

Hiph. רְגָאִיץ (fut. יְנָאִץ for יְנָאִין to bloom, to blossom, to flourish Ec.12.5.

רָצָּבְי (from נְצֵין I.) f. reviling, contempt, blasphemy Is.37,3.

קּצְּבֶּה (בּאָצִיה ( conly pl. קּגָּאָניה), sf. reviling, contempt, blasphemy Neh. 9,26; Ez. 35, 12 (Eng. Bible: provocation).

רְאַנָ (= בְּאַנָּ fut. רְאַנָּן) to cry, to groan, to wail Ez.30,24; Jb.24,12.

קרה (from נְאַלָּה, c. תְּאַבָּן; pl. c. בּאַלָּה) f. groaning, complaining Ex.2,24; the groanings of a wounded man Ez.30,24.

נאֵר (akin to אֲבֵר to curse) only Pi. אָבָר a. נאֵר to abhor, to reject Lam.2,7; Ps.89,40.

בּבְּעָה n. a priestly city in Benjamin, on the way between מָּבְעָה and אַן 18.22,19; with ה loc. הַבָּר (for הַבָּי) v. 9.

الْمِدَةِ (الْمِدَةِ الْمِدَةِ (الْمِدَةِ الْمِدَةِ الْمِدَةِ الْمِدَةِ الْمِدَةِ الْمُدَافِقِينَ الْمُدَافِقِ (Kal not used).

Niph. אַבָּוֹ (פֹרָאִבֹם a. רְיָבֵוֹ; fut. אַבָּוֹ ; pt. אַבְּוֹ, pl. רְבָּאִים a. רְיָבְּוֹ ; inf. אַבָּוֹ ) 1) to pour forth inspired words, to prophecy Am. 3,8; Ez.11,13; with accus. of the thing prophesied Jer.20,1; with רְּיָ, יְאֵי, בְּיֵי to prophesy of, concerning Jer.28,9; 26,11; Fz.4,7; 12, 27.— 2) to sing with inspriation 1Chr.25,3.

אַלְהָנֵבּא (fut. אַבְּבָּא ֹתְּ וֹבְּא ֹתְּנְבָּא ֹתְּ וֹבְּא ֹתְּנְבָּא ֹתְ (fut. אַבְּבָּא ֹתְּ וְּלָבְּא ֹתְ (fut. אַבְּבְּא ֹתְ (fut. אַבְּבָּא ֹתְ ) 1) to be inspired, to prophesy, with ב by authority of Jer.23,13; with ב על concerning 2Chr.18,7.— 2) to rave, to be frenzied 1K.18,29; pt. אַבְּאָרָע וּלַבְּא וֹתְּבָבָא he that is mad and raveth Jer.29,26.

נְבָּי Ch. only *Ithpa.* לְּבָּר to prophesy Ezr.5,1.

to hollow, to bore through; only pt. p. בוב hollow, empty Jer.52,21; of an altar: הַבּוֹר לְחוֹת hollow out of boards Ex.27,8; fig. empty, foolish Jb.11,12.

נב see נבה

ינבן pr. n. 1) name of a Moabite mountain, where Moses died Deut. 34,1, and of two cities, one in Reuben Num.32,38, the other in Judah Ezr.2,29, called by way of distinction from the former יבי Neh.7,33.— 2) name of a Chaldean god, the planet Mercury,

mentioned along with בּל Is.46,1; it forms part of the compound proper names נְבוּנַרְנָאִדְן ,נְבוּבַרְנָאִצֹר, etc.

וְבוֹאָד, c. נְבוֹאָד, f. prophecy, prediction Neh. 6, 12; 2Chr.9,29; same in Ch. Ezr.6,14.

יביון אר. n. general of Nebu-chadnezzar 2K.25,8.

a. נכּוּכַרְנָאצֵר pr. n. king of Babylon who destroyed Jerusalem and carried the Jews into exile 2K.24,1; Jer.52,28.

יַבוֹשְׁיַבְּן pr. n. chief of Nebuchadnezzar's eunuchs Jer.39,13.

שנבות pr. n. m. 1K.21,1.

רְבָּוְבֶּרְ, ch. (pl. בְּבִּוְבָּי, sf. בְּבִּוְבֵּי, f. gift, present Dan.2,6; 5,17 (from בְּבִּוֹבָ to spend).

תַבְיַ (inf. הַבְּיִ) to bark Is.56,10.

רבוֹ pr. n. m. a man of the tribe of Manasseh, who gave his name to the city רְבָּר conquered by him Num.32,42 (see

קרה n. an idol of the Avites (עַנִים, an Assyrian people) 2K.

not known in its Hebrew signification in the other Semitic languages; Fuerst compares this word with Sanskrit wid, budh, Greek Fid, Latin vid-ere, Gothic vit-an).

Pi. Dal to look, with ? upon Is.5,30.

Hiph. הָבִּים (fut. בִּים , ap. מַבָּים; pt. שְבִּים; inf. בְּבִים; imp. בַבָּים, שבים, הבִים, להבים, to see, to behold Num.12,8; 23,21; 18.2,32; Is.38,11; Ps.10,14.— 2) to look Ps.33,13; look, that ye may see Is.42,18; with לָּד, or יַּצַל see Is.42,18; to look at, to, on Is.8,22; Ps.104, 32; Hab.2,15; with 7 to look upon with pleasure Ps.92,12; with אָדֶרָיּ a) to look after Ex.33,8. b) to look behind, to look back Gen. 19,17; with מאַחַרִי to look from behind one v. 26 .- 3) to look at, to regard; with 58 2K.3,14; Is.22, 11; with accus. Am.5,22; Lam.4,16.

בְּיֵבְ pr. n. father of king Jeroboam 1K.11,26.

נְבִיאָ Ch. m. prophet Ezr.5,1 a. 2.

קביאָ (from אָבָי) f. 1) prophetess Jud.4.4; 2K.22,14; also a prophet's wife Is.8.3.— 2) female minstrel (of Miriam) Ex.15.20.

יְבְיוֹת. pr. n. son of Ishmael Gen. 25,13 and a tribe descended from him (the Nabatheans) Is.60,7.

기고기 (akin to 기고환) to gush forth, to spring, whence the following word.

זְבֶּבֶי m. spring; only pl. c. נְבָבִייָם m. the springs of the sea (i. e. its depths) Jb.38,16.

ונבל (akin to בָּלָה; fut. וַבַּל, יבוֹל , pl. נבֶּלֶת , f. נבָּל, pt. נבָּל, יבוֹל ; inf. נָבל , נָבל ) to wither, to fade (of a flower) Is.40,7; Jer. 8,13; 건글로 Is.64,5 acc. Stb. Hoph. fut. ap. of  $\exists \frac{1}{2}$ ; fig. of men; to wear away Ex.18,18; of a land: to go to ruin Is.24,4; of a mountain: to fail, to come to nought Jb.14,18.-- 2) to become degraded אָם־נָבַלִתָּ בִהָתִנַשֵּׂא וִאִם־זַמּוֹתַ יַד לְפֵּה if thou hast become degraded (Eng. Bible: hast done foolishly) by lifting up thyself, or if thou hast thought evil, put thy hand to thy mouth Pr.30,32.

Pi. לְבָבֵל (fut. לְבָבֵל; pt. לְבָבֵל 1) to esteem lightly, to despise Deut.32,15; Mic.7,6.— 2) to disgrace Jer.14,4.

II. to be hollow, whence לְבָלִית II. (pl. יְבָלִית f. קּבְּלִית adj. prop. low, hence; foolish, godless Deut. 32,6 a. 21; Ps.74,18; as n. fool, ungodly man Pr.17,7; Ps.53,2; pl. f. קּבָלִית foolish (or ungodly) women Jb.2,10.

וו בבל II. pr. n. m. 1S.25,3

a. בְּלִים (from נְבֶּלִים (I.; pl. בְּלִים (נְבָּלִים (נְבָלִים (נְבָּלִים (נְבָלִים (נְבָלִים (נְבָלִים (נְבָלִים (נְבָלִים (נְבָלִים (נְבָלִים (נְבָלִים a bottle of wine 1S.10,3; fig. of clouds נְבָלִים the bottles of heaven Jb 38,37.— 2) vessel,

flagon נְבֶל יוֹצְרִים potters' vessel Is.30,14; ביי במר במדלה earthen vessels Lam 4,2; pleonastically בְּלִים basins).—

3) hollow musical instrument: harp, lyre, psaltery Is.5,12; בְּלִים a ten-stringed harp Ps.33,2; 144,9; pleonastically בְּלִינֶבְלִים 1Chr. 16,5.

נְבְלָה (from נְבָל I.) f. folly, villany, shameful deed 1S.25,25; דְבֵר נְבְלְה to speak villany; נְבָלָה to commit a shameful deed Jud.20,6; elliptically לְבִלְהִי עֲשׂוֹת עִפְּבֶם יוֹ not to deal with you after your folly Jb.42,8.

וֹנְבֶלֶת (from גָּלָת 1.; c. גָּלְת), s/ יבְלָתוֹ 1s.26,19) f. carcass, corpse Lev.5,2; 1K.13,30; coll. בְּלֵתוֹ the carcasses of men Jer.9.21; fig. of idols Jer.16,18.

נְרְלְּתְּה I; sf. נְרְלְּתְּה f. shame, disgrace Hos.2,12 (Eng. Bible: lewdness).

ייי אר. n. a city in Benjamin Neh.11,34.

נבֶע (pt. בַּחַל נבֶע (pt. בַחַל נבֶע (pour forth, to flow בַחַל נבָע a flowing brook Pr.18,4.

Hiph: הָבְּיעַ (fut. אַבּיִלְיּ, pl. f. נְבּיְעָבָּה 1) to pour out, to utter, to speak אָבִישָה לָבֶּם רוּחִי I will pour out my spirit unto you Pr. 1,23; בְּיִילִים יַבִּיעַ אָּיֶלֶת the mouth of fools uttereth folly 15,2;

Ps.19,3; הָבִישׁ אֹמֶר to utter speech Ps.19,3; הְבִישׁ הְבִישׁ לְבִּישׁ to utter praise 119,171.— 2) to cause to ferment בַּבִיבּי בְּיִשׁ וַבִּישׁ יִבְּישׁ וֹבִישׁ שְׁמֶן רוֹקָת dead flies cause the ointment of the apothecary to stink and to ferment (i. e. to decay) Ec.10,1.

אָבְרְשְׁאָ Ch. (def. נְבְרְשְׁאָ) f. candlestick Dan.5,5.

וְבְיֹשֵׁן pr. n. a city in the desert of Judah Jos. 15,62.

in Syr. and Ch. to be dry, whence the next word.

לְנֵלְי 1) to be in front, whence לְנֵלִי, ¬ בְּנִילְי . — 2) to be clear, manifest. (Kal not used.)

Hoph. קבּר (inf. קבּר) to be told, to be shown לְּבָּר לְּי thath fully been told to me R.2,11.

נבד Ch. (pt. נוד to flow Dan.7,10.

נגר (from נָגַר , בָּבָּרָי, sf. נָגַר, נגרו; with ה paragogie גַּנְרָה Ps. 116,14) prop. front, hence as a prep. 1) in front of, before, in presence of, opposite Gen 31,32; my sin is ever חַפַּארָי נָנְדִּי תָמִיד before me Ps.51,5; so also 7,137 Is.1,7; נֶנֶר הַשֶּׁמֶשׁ before the sun (i. e. openly) Num 25,4; אַשֶּה נָנְרָה every one [through the breach] before her Am.4,3; לונגר afar off, at a distance Deut.32,52; 2K.2,15; at a distance of... Pr. 14.7; וָהָיוּ חַלֵּיך הָלוּאִים לַךְּ מְנָגֶד and thy life shall hang at a distance from thee (a figure of a precarious existence) Deut.28,66; דָשָׁלִיךָּ to throw one's life far (i. e. to expose oneself to danger) Jud.9,17.- 2) against, over against Ez.40,13; אָבֶר נָגָן to stand

up against Ec.4.12; הַּלְעִים לְּנֶגָּר to act contrary to, to provoke Neh.3,37.— 3) corresponding to to him Gen.2.18 (Eng. Bible; an help meet for him).

제기 (fut. 제간) to shine, to glitter Is. 9,1; Jb.18.5.

Hiph. הַּלְּהָ (fut. בּ בְּ בֹּ ) 1) to cause to shine Is. 13, 10. — 2) to lighten, to illumine 2S.22,29.

(from 元章; sf. □元章) m. 1) a shining, brightness Is.4,5 (of fire); 60,19 (of the moon); Hab.3,11 (of a spear); Ez.10,4 (fig. of the glory of God).— 2) morning light, dawn Is.62,1; Pr.4,18.— 3) pr. n. son of David 1Chr.3,7.

Ch. (def. אָבָהְ m. morning light, dawn Dan.6,20. (Talm. בּוֹנֶהְ the planet Venus.)

נְנְהָה (from נְנָהַ f. brightness; only pl. גָּהָה Is.59,9.

ווֹבָ (fut. וּבֵּיִן) to thrust, to push, to gore Ex.21,28.

Pi. רְגַב (fut. רְגַב') to push, to thrust, to throw down Ez.34,21; fig. of a conqueror defeating his enemies Deut.33,17; Ps.44,6; pt. לְּגָרֵה the ram pushing Dan. 8.4.

Hithp. בְּבְּלֵהְ, to strike one another, to wage war Dan 11,40. בְּבָּל (from בְּבָּל) adj. wont to gore, apt to push Ex.21,29.

נגיד (from נָנָד , יָנָיד ; c. יָנָיד ; pl.

תּנְינִי, c. נְגִייִי, m. prop. one of the foremost, hence: 1) leader, prince, ruler, commander, overseer 18.13,4; 28.7,8; Is.55,4; 1Chr. 9,11; נְגִידְ בְּרִית the prince of the covenant Dan. 11, 22.— 2) anything noble, excellent נְגִירִם אֲרַבְּרְ I will speak of noble things Pr.8,6.

קְנְיְנָהָ , נְּיְנָהָ : sf. (from נְגִינָהְ ; sf. קְנְינָהְ , נְיִנְהָ , נְיִנְהָ , נְיִנְהָ , נְגִינְהָ , נְגִינְ , נְגִינְיהָ , נְגִינְהָ , נְגִינְהָ , נְגִינְהָ , נְגִינְיהָ , נְגִינְהָ , נְגִינְהָ , נְגִינְהָ , נְגִינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבִייְיְהָ , נְבְייִרְ , נְבְייִרְ , נְבְייִרְ , נְבְייִרְ , נְבְייִרְ , נְבְייִיְיהָ , נְבְייִירְ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְייִירְ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְייְיְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְייִירְ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְינְיהָ , נְבְיְיְם , נְבְיְיְיְיהָ , נְבְיְיְיְיְיהָ , נְבְיּיְיְיהָ , נְבְיּיְרָה , נְבְיּיְיהְיהְ , נְבְיּיְיהָ , נְבְיּיְיהָ , נְבְייְיהָ , נְבְיּיְיהָ , נְבְיּיְיהָייְ , נְבְייְיהָ , נְבְייְיהָ , נְבְייְיהָ , נְבְייְיהָ , נְבְייְיהָ , נְבְיּיהָ , נְבְיּיהְיה , וּבִין , נְבְיהְיהָ , נְבְיהָיה , נְבְיהָיה , נְבְיהָיה , נְבְיהְיה , נְבְיהָיה , נְבְיהָיה , נְבְיהְיה , נְבְיהְיה , נְבְיהְיה , נְבְיהְיה , וּבְיבְיהְיה , נְבְיהְיהְיהְיה , נְבְיבְיהְיה , נְבְיהְיהְיה , בְּבְיּיבְיהְיה , בְּבְּיְיהָיה , בְּיְיהְיהְיהְיה ,

ז לְנְיֵנְתְּ f. stringed instrument Ps.61. 1; pl. לְנִינִת in the tittles of the psalms 4, 6, 54, 67 a. 76.

נגל to cut, whence נגל.

to touch, to strike (the strings of a musical instrument); pt. pl. בּוֹנָנִים players on instruments Ps. 68,26.

Pi. אָבָ (fut. אָבַיְ: pt. אָבַבּיּן; inf. אָבָבּיּרָ to strike the strings, to play בְּבְּנִירְ a player on the harp 18.16,16; בְּבָּנִירְ 2K 3,15 a player, a minstrel; אַבְּיִרְ to play skilfully Ps.33,3.

עבון (akin to בָּרָה, דְּבָּה, fut. עבון; fut. אָבּין, pt עבון, f. העבון, pl. העבון; imp. עבּין; imf. עבּין, הוֹנְינִין 1) to strike, to beat, to smite Gen. 32,26; of the smiting of a violent wird Ez. 17,10; of divine punishment: to strike with a plague 18.6,9; Jb. 19.21; pt. p. עוֹנְינִין stricken, plagued Is.53,4; Ps.73,14.— 2) to touch, with ¬ Gen.3,3; Ps.144,5; with ¬ Gen.3,3; Ps.144,5; with ¬

Is.6,7; with 5 Gen. 20,6; with 5 of the member and 5% of the thing Hag.2,12; fig. of the heart; to affect, to move אַלהִים whose hearts God had touched (i. e. who had been moved by piety) 1S.10,26.- 3) to touch in a hostile manner: to injure, with accus. Gen.26,29; with 2 v. 11; Ps. 105,15.- 4) to touch upon, to the sword נָגְעָה חֶרֶב עַר־הַנָּפֶשׁ the sword reacheth unto the soul Jer.4,10; of intelligence: to come, with אָל Jon.3,6; so also of time Ezr.3,1; of a mishap; to come, to overtake נְנְעָה עָּלֵיו הָרָעָה evil was come upon (had overtaken) him Jud.20,41.

Niph. נבע (fut. ינבע) to be smitten Jos.8,15.

Pi. אָבָע (fut. אָבַני) to smite, to plague Gen.12,17; 2Chr.26,20.

Pu. גַּנֵע to be smitten Ps.73,5.

Hiph. הָנְיַע , ap. עַבִּיץ, ap. עַבִּיץ; pt. מגיע; inf. בגיע, בגיע 1) to cause to touch, to join הוֹי מַנִּיעֵי woe unto them who join house to house (i. e. who acquire their neighbors' houses unjustly) Is.5,8; same as Kal: to touch ותגע לרגליו and she touched his feet Ex.4,26 (Eng. Bible: and she cast it, i. e. the foreskin, at his feet).- 2) to cause to reach, to bring to (with יַנֶּיעֶבָּה עַרד (אֱל , עַר בּיי, א עַפַּר he bringeth it even to the dust Is.26,5; Ez.13,14; with על: to lay upon Is.6,7.— 3) to reach to, to come to, to attain (with 58, ער הגיענו אַלִיכֶם (עַר־לִּ , לִ until we come to you 1S.14,9; לַעַב יַנִּיעַ he reacheth unto the clouds Jb. 20,6; ער לשַמוָם הָנִיעַ he reacheth unto the heavens 2Chr. 28,9; הָגַּעַהְ לַפַּלְכוּת thou hast attained royal dignity Est.4,14; with ה loc.: ראשו מַנִּיע its top reacheth to heaven Gen.28,12; with subject 7: to be able, to have וְאָם לֹא הַגִּיעַ יָרוֹ הֵי and if he have not enough for a lamb Lev.5,7.- 4) to come, to arrive Est. 6,14; Ez.7,12 (of time).

וּנְגָעי (sf. נְגָעים; pl. נְגָעים, c. וּנָגָעי m. blow, stroke Deut. 17,8; hence: punishment Pr.6,33.— 2) plague Ex.11,1.- 3) plague-spot, scurf a plague-spot of lep= rosy Lev.13,2; also of the leprosy of garments Lev.13,47.

קבו (fut. קֹנוּ; pt. קנוֹ; inf. קנֹנ קבֹנִי) 1) to smite, to hvrt Fx.21,35.-2) to plague Ex. 7,27.-- 3) to dash, to stumble בָּאָבֶן רַגָּלֶה lest thou dash (stumble) thy foot against a stone Ps 91,12.

Niph. 742 (fut. 711); pt. 711; in,. קונה) to be smitten, beaten (of an army) Jud.20,39; 1S.4,2.

Hithp. គ្រោក to stumble Jer. 13,16.

קנה m. 1) plagov Ex. 12, 13. - 2) stumbling 72 28 a stone of stumbling is.8,14.

נגר flow, to extend (Kal not used).

אָרָיָם (pt. נְגָרִים, pl. נְגָרִים) to be poured out יְנָגְרִים בַּנְצָרִם בַנְגָרִם בּנְצִרְם בּנְצִרְם בּנְצִרְם בּנְצִרְם בּנִינְם בּנִינְבְּנְרִם אוֹם אוֹם בּנִינְם בְּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בְּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנִים בּנְים בּנְבְּים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּבְיבְּים בְּיבְיבְים בְּבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְי

Hiph. הְנִי (fut. מָנֵי , ap. מָנֵי , ap. מָנֵי , ap. מַנְי , ap. מוֹנָי , ap. מוֹנִי , ap. מוֹני מוֹני , ap. מוֹני מוֹני מוֹני מוֹני מוֹני מוֹני מוֹני מוֹני מוֹני מוֹנ

Hoph. רְגַר (pt, מְגָר) to be poured out Mic.1,4.

נְנֵשֵׁי (fut. שׁבּי, 2 pl. once וּנְּשֵׁי, כּ. יְנָשֵׁי Is. 58,3; pt. בּישִׁים, pl. עִנְשׁי, כּ. יְנִשׁים, כּ. יְנִשׁים (fut. pl.), pl. יְנָשׁים, כּ. יְנִשְׁים (fut. pl.), pl. יְנָשׁים (fut. pl.), pl. יְנָשׁים (fut. pl.), pl. it is., c. יְנִשְׁים (fut. pl.), pl. it is., pl. it., pl.

Niph. w21 to be oppressed, distressed 1S.13.6; Is.3.5; 53.7.

נוש (fut. שֹבֵי; imp. שֹבַ, ־שֹבָּ, pl. נְשָׁתוֹ , sf. נְשָׁתוֹ ) to come near, to draw near, to approach, with Sen.44,18; rarely with על, עַר Gen.33,3; Ez.44,13; with accus. Num.4,19; 18.9,18; בָּנֵשׁ אָלַר חשיא to come at a woman, i. e. to have intercourse with her Ex. 19,15; sometimes with בובשר: אַל־תָּבַשׁר do not come near me Is.65,5; אָחָר בָּאֶחָר וָנָשׁוּ וָרוּחַ לֹאֹ־נָבֹא בִינָיהַם one cometh so near another, that no air (space) can come between them Jb.41,8.- 2) with an expression of backward motion: to recede, to stand back בַּשׁ־הַלָּצָה stand back! Gen. 19, 9; hence make room for me Is. 49,20.

Niph. שַּבְיֹ (pt. שֹבְיִי) to come near, to approach Gen.33,7; iwth יְנָנִי draw near to something 1S. 7,10; with ב: to come close to, to overtake יִנְנִי חוֹרֵשׁ בַּקוֹצֵר the plowman shall overtake the reaper Am.9,13.

Hoph, שָׁבְּשׁ (pt, שֶׁבְּשׁ) prop. to be

brought near, hence: 1) to be put into (with בו) 2S.3.34.— 2) to be offered קנש לישנו offered unto my name Mal.1,11.

Hithp. הְתְנֵגִשׁ to draw near Is. 45.20.

קר (from נד) m. heap, wall Ex.15, 8; Jos.3,16; Ps.33,7; for גר Is.17,11 see נד 2.

לוֹ see נאֹד.

אין (בּהָבֶּי) to move (Kal not used).

Hiph. איַה to remove, to force away; only fut. אַבַי (בּאַ אַבֵּי) Ktib

2K.17,21 (Kri חבֵי).

לַדְבָּנוֹ, sf. יְדְבָּנוֹ, to impel, to incite, te incline, to make willing מְלֵי אָיִהְי אֹתוֹ פֿר פֿר מְשִׁר בְּדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ every one whom his spirit impelled (i. e. who was willing) Ex.35,21; אַשֶּׁר יְבָנוֹ לְבוֹי whom his heart impels (i. e who is willing) 25,2.

Hitip. הְנֵבֶּה (fut. בְּיִבָּה ; pt. הְנַבָּה prop. to impel oneself, hence: 1) to offer oneself willingly, to volunteer Jud.5,2; Neh.11,2—2) to offer willingly offered a freewill offering Ezr.3,5; 1Chr.29,17; בְּיִבְּהְנָהַנְּהַ beside all that was willingly offered Ezr.1,6.

Ti Ch. to make willing (Peal not used).

Thpa. בְּלֵבְבֵּל 1) to be willing, ready, liberal Ezr.7.13. - 2) to offer willingly, liberally Ezr.7, 15; verb. n. הְלַבְּבִּלוֹת freewill offering, generosity v. 16.

יד pr. n. 1) son of Aaron Ex.6, 23.— 2) king of Israel, son of Jeroboam J. 1K.14,20.— 3) name of several other persons 1Chr. 2.28; 8.30.

pr. n. m. 1Chr.3,18.

וֹבְּדְבָּוֹ Ch. m. heap of stones, wall Ezr.6,4.

(akin to נוֹד fut. דרֹד, דבּוֹר, דבּוֹיִן; pt. ונדר) 1) tr. to move, to flap Is.10, 14.— 2) intr. to wander בַּעוֹף נוֹדֵד as a wandering bird cast out of the nest Is.16,2; איש ניהד a man that wandereth from his place Pr.27,8; נוֹרֶד הוֹא he wandereth abroad for bread, [saying,] Where is it? Jb. 15, 23; אַרְחִיק נָדוֹד l would wander far off Ps. 55, 8.— 3) to flee, to escape בָּל־עוֹף הַשָּׁמֵיִם נְרָדוֹ all the birds of the heavens are fled Jer.4,25; מָמֶך וָדֹד מָמֵך all they that see thee shall flee from thee Nah.3,7; אַלָּבֶי צָבָאוֹת יִדרוּן kings of the armies flee away

Ps.68,13; fig. אָנָתי מָעִינְי and sleep ffed from mine eyes (i. e. my sleep was disturbed) Gen.31, 40; Est.6,1.

Po. 7711 to flee away Nah.3,17.

Hithp. הְתְנוֹדֶר (fut. לְיִהְנוֹדֶר (fut. יְהְנוֹדֶר all that see them shall flee away Ps.64,9 (others: they will nod their heads, from נוד

Hiph. הֵנֶר (fut, לְנָהְדּ, sf. הַנֶּרְ, to make flee, to chase away Jb 18,18.

Hoph. קבּר a. קבּר (fut. קבּר; pt. קבָּר) to be chased away Jb.20,8; fig. קיץ מָבָּר a thorn thrust away 28.23 6.

Ch. to flee, to be gone (of sleep) Dan.6,19.

ים m. pl. tossings to and fro (acc. Targ. sleeplessness) Jb.7,4.

וֹדְבָּן I. (akin to בְּדָר I. (akin to בְּדָר I. (akin to בּדָר) to move, to flee (Kal not used).

Pi. קּנְהָה (מְנַהָּה ) 1) to remove, to put away אין בְּיִנִם רְיוֹם בְּע ye that put far away the evil day Am.6,3.— 2) to cast out אַחיבָם ענהיבֶם ענהיבֶם ענהיבֶם ענהיבֶם ענהיבֶם ענהיבֶם your brethren that hated you, that cast you out Is. 66,5 (Talm. בְּדָה to banish, whence נְדִּוֹי a ban).

ונדה II. to present, to give, whence בְּרָבָּ a. נְרָבָּ

תְּבֶּוֹ m. gift (as the wages of a whore) Ez.16,33.

וְרָבְּה (from לְּבְּה I.: c. לְּבָּה f. 1) something rejected as useless דְּבָה

their gold shall be rejected Ez.7,19; hence: impurity, filthiness, abomination 2Chr.29,5; fig. of illegitimate marriage: incest Lev.20,21; of a defiled place: גרץ וְרָה a filthy land Ezr.9,11; Jerusalem is הַיִּתָה יְרוּשְׁלַיִם לְנִדְה an abomination Lam.1,17 (Eng. Bible: as a menstruous woman).-2) female menses Lev.15,25; concretely אָשֵה נְדָה a menstruous woman Ez.18,6; בּנְּדָה unclean in her pollution Ez.22,10.— 3) cleansing, purification מֵי נָדָה water of purification Num 19,9; for cleansing from לְחַשַּאת וּרְנָדָה sin and for purification Zeh.13,1.

נְרַת (fut. רַבוּ: inf. נְרָת) to thrust, to force לְּרָהַ עָּבְיִי גַּרְגָּן to force an axe against it Deut.20,19.

Niph. רְבָּיִ (fut. רְבִי: , pt. רְבָּיִ, sf. וֹרְיִם, קּבָּיִם, רְבָּיִם, קּנִים, פּנִים, בּיִבְּיִב, פּנִים, בּיבְיב, בּיב, בּ

Pu. רְבָיָ (pt. רְבְיָרָ to be thrust forth, driven; only pt. רְבָרָ בְּבָרָ (they shall be] driven to darkness is.8,22.

Hopň. ਜਤ੍ਹਾਂ (pt. ਜਤ੍ਹਾਂ) to be driven away Is.13,14.

נְדִיבִים (from נְדִיבִּה : c. נְדִיבִּה ; pl. נְדִיבִּה ; f. נְדִיבָּה adj. willing, generous Pr.19,6; בְּדִיב generous of heart 2Chr. 29, 31; בְּדִיבְּה generous of heart 2Chr. 29, 31; בְּדִיבְ generous in skill 1Chr. 28,31; בְּדִיבָה willing (liberal) spirit Ps.51,14.— 2) noble, prince Num.21,18; Is.13,2; בַּת נְדִיב Cant. 7,2 prince's daughter, i. e. noble maiden.

נְדִיבְה (pl. נְדִיבוֹת f. 1) liberality, liberal thing יְנִיב נְדִיבוֹת יְעָץ the liberal deviseth liberal things Is. 32,8.— 2) excellency, glory Jb. 30,15 (Eng. Bible: soul; comp. מֹבָה 2).

נְרָנָה (בּוְנָה : נִרְנָה ) זוּ נְרָנָה (נְרָנָה : sf. נְרָנָה ) m sheath 1Chr.21,27.

וֹבְיָן II. (from הוו נוּדָנוָן II.; pl. sf. קּבָנוָן)

m. gift, present Ez.16,33 (Talm. נְדוּנְיָא dowry).

בּרְבָּה Ch. m. sheath; fig. of the body, as the sheath of the mind; אָהְכָּרִיּת my spirit was grieved within me, Daniel, in the midst of its sheath Dan. 7.15.

קַרָ (fut. קֿרַי, קֿרַיָּ) 1) to drive away, to disperse (as chaff, smoke) Ps.1,4; 63,3.— 2) to expel, to put to flight Jb.32,13.

Nuph. קבָּב (pt. קבָּנ; inf. קבָּנ to be driven about, dispersed Js. 19,7; קבָּר נָבְּרְ נָבְרְ מָבְי a leaf driven by the wind Lev.26,26; קבָר נְבָרְ vapor driven about (fleeting) Pr.21,6.

נְדֵר (fut. רֹדְ:, pt. רְדֵּר ; imp. pt. נְדָר ; imf. יְנָרְיֹר to vow Gen.28,20; Num.6,21; Deut.23,23; Ec.5,4.

ק (גְּרָרִים , left, גְּדָרָרִים , c. וְּדָרָרִים , c. וְּדָרָרִים , c. וְּדָרָרִים , m. 1) vow Gen.28,20; Lev. 22,23; שַׁלֵּם נְבֶּרָ Ps.22,26 or שָׁלֵם נְבֶּרָ Jud.11,39 to pay or perform a vow.— 2) vowed sacrifice 18. 1,11.

(from נְּהָה m. wailing, lamenting יוֹת (from בְּהָה m. wailing, lamenting for shall there be wailing for them Ez.7,11.

נְהָנִים (fut. בְּהָנִים; pt. בְּהָנִים, pl. נְהָנִים; imp. בּהָנוֹיִם) 1) to lead, with ב Is. 11,6; with accus. Ex.3,1; 1Chr.20,1.—2) to lead away, to drive away Is.20,4; Jb.24,3.—3) to urge on, to drive (a cart, a horse) בְּהַנֵּ בְּבָּוֹיִ בְּהַנִּ בְּבָּיִי בְּיִנִים forward 2K.1 בַּנִי בְּבָּיִי וְיִבְּיִנִי בְּנִי בְּיִנִי וְיִבְּיִנִי בְּנִייִ בְּיִנִי וְיִבְּיִנִי בְּנִייִ בְּיִנִי וְיִבְּיִנִי בְּנִייִ בְּיִנִי בְּנִייִ בְּיִנִי בְּנִייִ בְּנִייִ בְּיִנִי בְּנִייִ בְּיִנִי בְּיִנִי בְּיִנִי בְּינִי בְּיִנִי בְּינִי בְּיִנִי בְּיִנִי בְּינִי בְּינִי בְּיִנִי בְּינִי בְּיִבְיּים בּי בּינִי בְּינִים בּינִים בּינִי בְּינִים בּינִים בּינִי בְּינִים בּינִים בּינְים בְּינִים בְּינִים בְּיבּים בּינְים בְּיבְים בּינִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּיבּים בּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיבּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיבְּיבּים בְּיבּיבְּים בְּיבְיבּים בּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּ

ly 2K.9,20; עָבְלָה to drive a cart 2K.6,3 (also wit 2, comp. 2Chr. 13,7).— 4) to guide oneself, to act בַּרְבָּיִ בַּרְגַּ בַּרְבָּיִ and my heart acted wisely Ec.2,3 (acc. Stb. בָּרָג hithis passage: to busy oneself with).

Pi. אָבָוֹ (fut. אַבָּיִי) 1) to guide, to lead Ps.78,52.— 2) to lead off. to carry away Gen.31,26.— 3) to bring on (a wind) Ex.10,13.— 4) to cause to move, to drive (a chariot Ex.14,25.

(akin to הָּבָה; Kal not used).

Pi אָהָהוֹת פָקוֹל moaning as with the voice of deves Nah.2,8.

וֹהָהָ (imp. בְּהָה) to wail, to mourn Ez,32.18.

Niph. בְּהָה (fut. הְּבָּהָ) to lament (Stb.: to feel anxious; Ges. acc. Targ.: to assemble) 18.7,2.

ן הוֹרָא Ch. (aef. נְהוֹרָא) m. light Dan. 2,22 (Ktib נְהִירָא).

יָרָהְי (from נְּהָה m. a wailing Jer.9,9 a. 18. See also נָּהָי.

נְהִי נְהְיָה (נְהִי בְּיְרְה f. a wailing נְהִי בְּיְרְה a doleful wailing Mic.2,4 (others take here נְהִיָה as Niph. of רְּבָיה נְהִיך see נְהִיר.

לְהַרֹּךְ Ch. (from לְבֵּר f. illumination, wisdom Dan.5,11 a. 14.

to flow, to go (Kal not used).

Pi. מְבָהֵל (fut. בָּהֵל; pt. מְבָהֵל 1) to Yead, to conduct Ex.15,13; Ps. 23.2.— 2) to carry (upon asses)

2Chr.28,15.— 3) to provide for, to sustain, with 2 Gen.47,17.— 4) to protect 2Chr.32,22.

Hithp. הְּתְנֵהֵל (fut. יְתְנַהֵּל) to lead on, to walk on Gen.33,14.

נְהֵלֹלְ (from נְהֵלֹ m. pasture (others: bush) Is.7,19.

a. בְּהַלְל pr. n. a city in Zebulun Jos.19,15; Jud.1,30.

בָּהָם (akin to בּהָת, הְּהָם; fut. בּהֹם) to growl, to roar Is.5,29; Pr.28, 15; fig. to groan Ez.24,23; Pr.5,11. בַּהַם m. a growling, rearing Pr. 19.12.

תְּחָבוֹ (בּ בּחַבּוֹ ; c. חַבְּהַ) f. roaring 1s.5,30; fig. groaning Ps.38,9. בְּיִב (akin to בְּצַבְ; fut. בְּיַבְיִי) to bray, Jb.6,5, fig. to cry, to groan Jb.30,7.

I. (fut. יְנָהַר 1) to flow, to run בָּהַר אַיִּי בְּלְיהַגוֹיָם and all nations shall flow unto it Is.2,2.

עף, to be lightened יוְבָתַר וְּבָּבֶּרְ עף, to be lightened יוְבָתַר וְּבָבֵּרְ אָלְיוֹ וְבָּרָתַר יִבְבַּרְ and thou shalt brighten up, and thy heart shall throb and be enlarged Is.60,5; יבְּיִנְינִי they looked unto him and were lightened Ps.34,6.

בְּהָרִים .l; כַּר בּיְרִית , נְהַרִּית . בְּהַרִּית , נְהַרִית , נַהְרִית , נַבְּרִית , נַּהְרִית , נַּהְרִית , נַּהְרִית , נַּהְרִית , נַּהְרִית , נַבְּרִית , נַהְרִית , נַבְּרִית , נַבְּרִית , נַבְּרִית , נַבְּרִית , נַבְּרִית , נַבְּרְית , נַבְּרְית , נַבְּרְית , נַבְּרְית , נַבְּרְית , נְבְּרְית , נַבְּרְית , נְבְּרְית , נְבְּרְית , נְבְּרְית , נַבְּרְית , נְבְּרְית , נְבְית , נְבְּרְית הְבְּב

לְבְּרֵי לוּצְרֵי the river of Egypt, i. e. the Nile Cen.15,18; בְּרֵי לוּשׁ the rivers of Ethiopia Is.18,1; בַּרֵרוֹ the rivers of Babylon Ps.137, 1; also with genitive of the name of the river, as: בַּרֵר בְּרֵרוֹ the river Euphrates Gen 15,18; וּבָּרְ לִבְּרֵר the river Chebar Ez.1,1; with the art. בְּרֵר לוֹם לִבְרֵר the Euphrates Gen. 31,21; du. בַּרֵר לוֹם the two rivers, i. e. Euphrates and Tigris, whence the pr. n. בַּרֵריִם Aram of the two rivers, i. e. Mesopotamia Gen.24,10.

בּהָרָה Ch. (def. בּהַרָה , בּהַבָּה m. stream, river Dan.7,10; especially the Euphrates Ezr.4,10 etc.

נְהָרָת (from נְהָרָת II.) f. light Jb.3,4.

אלן to keep off, to hinder; only fut. 2 pl. אָניאון Num. 32, 7 Ktib (Kri Hiph. קניאון).

לְנָיל (fut. בְּיָלֵי) 1) to sprout, to grow, to flourish Ps.92,15; of riches: to increase Ps.62.11.— 2) to bring forth, to utter (words) Pr.10,30.

Pi. נּבֶּב (fut. נְנִבֶּב ) to cause to sprout, to cause to flourish; fig. מא make cheerful Zeh.9,17.

ווב Is.57,19 Ktib for ביב, which see, נוּד (pret. נָד , Is.17,11 (קנוּד ; fut. נָדְד ; pt. נַד ; imp. a. inf. נַר 1) to move to and fro, to be shaken 1K.14. 15 (of a reed); of a living being: to wander, to be a fugitive Jer. 4,1; verb. n. sf. 'ii my wandering Ps.56,9; pt. 72 a wanderer, a vag abond Gen.4,12.— 2) to flee, to flee, fly a- נְּבוֹי מָאֹר flee, fly away far off Jer. 49, 30; בורי הַרְבֶּב The flee to your mountain as a bird Ps.11,1; fig. גר קציר the harvest fleeth (i. e. it disappears) Is. 17.11.— 3) to nod, to condole, to bemoan (with לָה לָה לָה יְנָוּד לָה who will condole with her? Nah. 13,7; לנות לו ולנחמו to condole with him and to comfort him Jb.2,11; weep not אַל־תָּבָבוּ לְמֵת וָאַל־תַּנְדוּ לוֹ for the dead, neither bemoan him Jer.22,10.

Hiph. קְנִיד ; inf. יְנָיד ; inf. יְנָיד 1) to cause to wander, to drive out 2K.21,8.— 2) to remove, to shake Ps.36,12.— 3) to nod (the head) Jer.18,16.

Hithp. דְּתְנוֹרֶד 1) to be moved to shake Is.24,20; fig. to flee away, to skip (in terror or indignation) Jer.48,27; Ps.64,9.— 2) to nod, to moan Jer.31,17.

רָד Ch. to flee Dan.4,11.

713 (from 713) m. 1) wandering, flight Ps.56,9.— 2) pr. n. place to which Cain fled Gen.4,16.

בוֹדֶב pr. n. m. 1Chr.2,19.

וֹבְיוֹת I. (fut. בּוֹת to dwell, to abide, the proud נֶבֶר יָהִיר וָלֹא יִנְיֶה the proud man, he resteth not Hab.2,5.

נוה (בַּאָב) to be beautiful (Kal not used).

Hiph. הנוה (fut. ננוה) to make beautiful, to adorn יה ארי ואנוהו he is my God, and I will adorn him Ex.15,2.

ווו (c. נוֹת; pl. c. נוֹת) f. dwelling, habitation Zph. 2,6; fig. בַּוֹח TRIY the habitation of thy righteousness Jb.8,6.

ולות I. (c. בוה; sf. קוָם, זקוֹם, בּוֹנִה, פּוֹנִה, פּוֹנִה, pl. sf. נֵנִיהֶן m. dwelling, habitation Jb.5,24; נוה רעים habitation of shepherds Jer.33,12; of flocks: couching-place, stable Is. 65, 10 Ez 25,5; fig. of God: נֵוה צָרֵק the habitation of justice Jer.31.22; of the temple 28.15,25.

[1] II. adj. comely, beautiful; only f. 711 Jer.6,2.

נות בות בות מוון (וות מוו בות בות adj. abiding; only f. c. בות she that abideth at home Ps.68,13.

נות (pret. הַנְיּ fut. הַנְיִּהְ , ap. הַבְיָּ; inf. בִּיֹם, נְיִם; imp. בַּיֹם 1) to rest, to settle down וַתְּבַח הַתְּבַח and the ark rested Gen.8,4; of an army: to attack (with 52) 2S.17,12; fig. of the spirit of God Num.11,25; Is.11,2.- 2) to rest (from labor) Ex.23,12; Jb.3,26; of the rest of death Is.57,2; impersonally יְנָוֹם there had been rest for me Jb. 3,13.— 3) to cease, to be silent they spoke . . . and ceased 1S.25,9.

Hiph 1. בַּנְם (נוֹיְחָתִּי : fut. בַּנְם; , ap. רַבְּיָב; pt. בַּוּבְים; inf. בַּיבְּבָּן 1) to let down (the hand) Ex. 17,11. -2) to set, to place (with E. Ez. 40,2.- 3) to bring in 44.30.- 4) to give rest, with ? 2S.7,11; with accus. Pr.29,17. - 5) to appease, to quiet הַנָּיחתִי חַבָּתִי בָּם and I will appease my fury upon them Ez.5,13

Hiph. II. הגים (fut. מיבי, ap. יבח ; pt מַנְים ; imp. רבּים ; inf. בַּנִים ) 1) to lay down (one's hand) Ec. 11.6. - 2) to cast down Is.28,2.-3) to put, to lay, to place Jud.6, 18; Is.14,1. - 4) to lay up Gen. 39,16.- 5) to leave 1K.19,3; Jer 14,9; Ps.119,121; Ec.10,4. - 6) to let, to allow, with ? Ex.32,10; Ec. 5,11; with accus. Jud.16,26.- 7) to appease, to pacify Ec. 10,4.

Hoph. I. הונה to be brought to rest; impersonally: לא הוֹנַח בְּנוֹ there was no rest for us, we had no rest Lam.5.5.

Hoph, 11. הַנִּים to be set down, placed (with לְּצַׁ) Zch.5,11; pt. הַבָּי something left, hence: vacant place Ez.41,11.

713 m. 1) rest, quiet Est. 9,16. — 2) resting-place, sf. 7 [] 12 2Chr.6,41. חודון pr. n. m. 1Chr.S,2.

נים (= בום ; fut. בום) to move, to quake Ps.99,1.

נְיוֹת see נְוֵית.

וֹנְלֹי a. יְנִילְי Ch. f. dung, dung-hill Ezr.6.11; Dan.2,5.

נְינוֹ (pret. יְנוֹת (pret. קָנוֹת ) to slumber, to fall asleep Is.5,27; 56,10; בְּמוֹ they sleep their sleep, i. e. they perish Ps.76,6.

לומה f. slumber Pr.23,21.

to sprout (Kal not used).

Niph. fut. נְבֹּי prop. to grow, hence: to extend, to be continued יְבְּי שָׁבְשׁ יְבוֹן שָׁבוֹ his name shall be continued as long as the sun Ps.72,17 (Ktib יְנִין Hiph.).

71 pr. n. Nun, father of Joshua Num.27,18.

רַבָּוֹל (pret. בַּיִּ ; fut. בַּיִּרָ , בַּיִּרָ , ap. בַּיִּרָ ; pt. בָּיִּר , pl. יָּבָּיר ; pt. בָּיִר , pl. יָּבָּיר ; inf. בּיִר , to flee, to escape בָּיר בְּיִר בְּיִּי בְּיִיר בְּיִי בְּיִּיר בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִיר בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְייִי בְּייִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּייִיבְּיי בְּיבְיי בְּייִי בְּיִיבְּיי בְּייִי בְּיִיבְּיי בְּיבְיי בְּיִיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיוּבְּיי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיבְּיבְיי בְּיוּבְּיבְיי בְּיבְּיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְי

Pi. בּוֹם נְיֹמֵם to chase, to drive נְיֹמֵם בּוֹ יֹם יִּים which the breath of the Lord driveth Is.59,19. See also בּוֹם.

Hiph. הַנִּים (fut. בְּנִים; inf. הָנִים; inf. בּנִים; inf. בּנִים; inf. בּנִים 1) to put to flight Deut.32,30.— 2) to make flee (for safety) Ex.9,20.— 3) to rescue, to save Jud.6,11.

יָן (pret. יְיָבָע', ap. יְיָבָע'; pt. יְיָבָי; pt. יְיָבָי, ap. יְיָבָי; pt. יְיָבָי; pt. יְיָבָי, ap. יְיָבְיָי; pt. יְיָבָי, ap. יְיָבְיִי, pt. יְיָבְיִי, ap. יְיָבְיִי, pt. יְבְיִי, ap. יְבְיִי, ap. יְבְיִי, pt. יְבְיִי, ap. vi, ap. vi,

to rule over by waving (of trees) Jud.9,9.— 5) to wander, to go about Am.8,12; Ps.109,10; pt. "" wanderer, fugitive Gen.4,12.— 6) to be unsteady Pr.5,6.

Niph. נְנְיֹעַ (only fut. יָנְיֹעַ) to be shaken Am.9,9; Nah.3,12.

Hiph. בֵּלְבֵע (fut. בְּלָבְע ap. עַבְּלָבְ ; imp. sf. הַנְּיִעְמוֹ 1) to shake (the head or hand, as a sign of contempt and malevolence) Zph.2, 15; 2K. 19, 21.— 2) to start, to shake up Dan.10,10.— 3) to disturb 2K.23,18.— 4) to cause to wander Num.32,13.

יה (בְּיִרְהָ pr. n. 1) m. Ezr.8,33.— 2) f. Neh.6,14.

to move, to wave (Kal not used).

Pi. אוֹפָל (fut. אוֹנְלוֹפְל 1) to shake (the hand, as a sign of threatening) Is.10,32.

Hiph. הַנְּפָּתָ (2 הַנִּיפּוֹתָ a. הַבְּיָם; fut. יְנִיף, ap יְנִיף; pt קְנִיף; inf. ן הַנְפָּה , הָנִיף (הַנְפָּה , הָנִיף to move, to shake (the hand) Is.11,15; of working with a saw or sickle Is. 10,15; Deut.23,26.— 2) to sift לַבְּנָפָה to sift the nations גוֹיִם בַּנַפַּת שַׁוָא with the sieve of vanity Is.30,28.-3) to lift, to wave, to offer by יַנְיף אֹתוֹ תָנוּפָה רָפְנִי יִי waving to wave it for a wave oflering before the Lord Lev.7,30; hence of persons consecrated to the service of God: to present, to וָהַנִיף אַהַרן אָת־הַלְוָיִם תִּנוּפָה offer and Aaron shall present the Levites for an offering before the Lord Num.8,11.— 3) to pour קור קנית קנית plentiful rain didst thou pour down Ps. 68,10.— 4) to sprinkle אַנְיָבָי מִישְׁבָּבָי וֹ וֹשְׁבָּבָי וֹ וֹשְׁבָּבָי וֹ וֹשְׁבָּבִי וֹ l have sprinkled my couch with myrrh Pr.7,17 (= 'בַּבְּּהַי וֹי.

קוֹן m. elevation, height (others: region) אוֹן of beautiful height Ps.48,3 (Eng. Bible: beautiful of situation).

נוּץ (= נְצֵץ ) ווּץ (בְּצָץ ) to move, to stir, whence נוֹצָה – 2) to glitter, whence נִיצוֹץ – 3) to bloom. (Kal not used.)

Hiph ነጋ፫ (pl. ነጋ፫) to put forth blossoms, to blossom Cant.6,11; 7,12; fut. ነጓጋ፫ Ec.12,5 acc. some for ነጋ፫, but see ነጃቷ.

נְצְבֶּה, נְוֹצְה, (from אָז 1; sf. נּוֹצְה, (נְצְּהָה) ל. 1) feather Lev.1,16; Jb.39,13.— 2) wing Ez.17,7.

same as בּוֹלָ, which see.

Hiph. הֵינִיק (fut. יָנִיק, sf. הַינִיק, sf. הְּנָנִקְהוּ) to suckle, to nurse Ex.2,9.

נור (בְּהַר (נְהַר to shine, whence נְיֵר (גְיֵר , בְּרְר , בִּר .

נוּך Ch. (def. נוֹרָא m. fire Dan.3,6; 7,9.

נוש (בּנשׁב ; fut. אָנוּשְׁר ) to be siek, ill Ps.69,21.

נְיָה (fut. מָּה, ap. וֹיֵה, i) to sprinkle Lev.6,20; 2K.9,33.

Hiph. ਜ਼ਰੂ (fut. ਜੜ੍ਹੇ , ap. 1 ੁ; pt. ਜ਼ਰੂ 1) to sprinkle Lev.4,6; 8,11.—2) to cause to start, to startle Is.52,15.

(from 71) m. cooked dish, mess Gen.25,29.

לְנִירִים (from לְנִירֶיִם; pl. נְיִירִים; pl. אָנִירִים, sf. לְנִירֶיִןּה m. prop. one separated, hence: 1) one consecrated to God, a Nazarite Num.6,13, fully בְּיִרִי Jud.13,5.— 2) chosen, elect one, prince Gen.49,26; Deut.33,17; Lam.4,7.— 3) undressed vine (left in the sabbatical and jubilee years) Lev.25,5.

(akin to יַנִל , fut. יַנַל , fut. יַנַל , pt. in pt. in

Hiph. הַּיִּל to cause to flow Is. 48,21.— בּיִּלְּדְּהָ Lam.1,8 Hiph. of which see.

oil to encircle, whence the next word.

(sf. אַנְמָים, c. נְּנְמָים) m. ring Gen.35,4 (for the ear); Ez. 16,12 (for the nose); קּנָמִי דָאַר הַפּאר היים וּנְמָי בַּאַר היים וּנְמָי בַּאַר היים וּנְמָי בַּאַר היים וּנְמָי בַּאַר היים וּנְמָים וּנִמְי בַּאַר היים וּנְמָים וּנִמְי בַּאַר היים וּנְמָים וּנְמָים וּנְמָים וּנְמָים וּנְמָים וּנְמָים וּנְמָים וּנִמְים וּנְמָים וּנְמְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וְנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְצְיִים וּנְיִים וְיִים וּנְיִים וְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְייִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְייִים וּנְיִים וּנְייִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְייִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְייִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנְיִים וּנִים וּנְייִים וּנְייִים וּנְיִים וּנְייִים וּנְיִים וּנְייִים וּנְייִים וּנְייִים וּנְייִים וּנְיִים וּנְייִים וּיִים וּנְייִים וּנְייִים וּיִים וּיִים וּנְייִים וּיִים וְייִים וּיִים וּיְיִים

רָבָּן Ch. (pt. pt.) to suffer loss Dan. 6,3.— Aph. בְּיִלְּחָ to inflict loss, to damage Ezr.4,13; pt. f. c. מְבַנְיִנְקְהָּת v. 15; verb. n. הַנְּיִבְּה damage, hurt v. 22.

תוֹל m. loss, damage Est.7,4.

Til to separate (Kal not used).

Niph. בַּוֹ (fut. בְּיֵבְ יִי 1) to separate oneself, to abstain, with בְּיבְּעָר Lev.22,2; inf. בַּיַבְּיבָּ to be abstinent Zch.7,3.— 2) to fall away from, with בַּיבְּיבָר Ez.14,7.— 3) to devote oneself to, with \bar{?} Hos.9,10.

pr. n. Noah, the patriarch preserved from the deluge Gen.5,29; Is.54,9; Ez.14,14.

pr. n. m. Num.13,14.

לְּהָב (imp. יְּהָב to guide, to lead Gen.24,27; Ex.32,34.

רחום see בחום.

מולים pr. n. Nahum, a prophet Nah.1,1.

לְחוֹמִים (from נְחַבּי, only pl. נְחַמִּים, נְחַוּמִים (תְּחָמִים מּי, consolation, comfort Is.57,18; בְּבִים נְחָמִים comforting words Zeh.1,13.— 2) eompassion Hos.11,8.

ירור pr. n. 1) grandfather of Abraham Gen.11,22.— 2) brother of Abraham v.26.

ברוניש adj. of copper, brazen Jb. 6.12.

קרוְשְׁת (בּחשֶׁת f. copper Lev. 26,19; נְחוֹשֶׁת thy brow is of copper, i. e. shameless Is.48,4.

לְּתִילֹוְת f. pl. a musical instrument, prob. a flute Ps.5,1 (acc. Fuerst the name of a music-choir).

יַרְירֵים (from הָחָירֵיוֹ (from הָחָירֵיוֹ (from הָחִירָיוֹ ) m. du. nostrils Jb.41.12.

לְּחָלֵי (fut. יְנְחֵלֹּי ; inf. יְנְחֵלֹּי 1) to possess אַ יְנְחֵלֵּי נְחָלֵּי בְּחָלָּי they shall possess no inheritance Num. 18, 23; with יְבְּחַלֵּי Ps.82.8.— 2) to get, to have for one's own Pr. 3, 35; 11,29; 28,10.— 3) to inherit Jud 11,2; Zch.2,16; יְבָּחַלִּי and take us for thine inharitance Ex.34,9.— 4) to give in possession, to distribute, to allot Num.34,17 a. 18; Jos.19,49.

Pi, בְּחַל (inf. בְּחַל) to distribute, to allot Jos. 13.32, with accus. of thing and יְ of person 19.51; with accus. of person Num. 34,29

Hiph. בְּחָיל (fut. בְּחָיל; pt. בְּחָיל; mf. בְּחָיל; mf. בַּחָיל; mf. בַּחָיל (fut. בַּחָיל; pt. בַּחָיל (fut. בַּחָיל; pt. בַּחָיל (fut. בַּחָיל (fut. בַּחָיל) (fut. בַּחָיל (fut. בַּחָיל) (fut. בַּחָיל (fut. בַּחָיל) (fut. בַּחָיל (fut. בַּחָיל) (fut. ause to inherit, to divide out Is. 49,8; when the Most High divided out to the nations Deut.32.8.— 2) to make to inherit, to leave for an inheritance Deut.21,16; 1Chr.28,8.

Hoph יְרָחֵישׁן to be made to possess, to have allotted בְּנְחֵישׁן I have been allotted months of misery Jb.7,3.

Hithp. הְהַנֵחֵל (fut. יוֹתְנַחֵל ) to possess oneself of, to acquire Num. 32, 18: בְּהַנְחֵל אֹתָם לְּבָנֵיכֶם אֹתָם לְבָנֵיכֶם and ye shall acquire them for your children after you (i. e. as hereditary property) Lev.26, 46; בְּהַבְּרִים and they shall possess them... for servants Is.14,2.

ונחל (akin to בְּלֵים) to hollow out, whence the next word.

 mer) Jb.6,15; with the genitive of the name of the brook or river: the river Arnon Deut. 1,24, נחל הבשור the brook Besor the river Jabbok נחל ובק ,18.30,9 Deut.2,37, נחל הגר the river of Gad (same as בַחַל בַבַּל 2S.24,5, etc.; נחל מצרום the river of Egypt, forming the south boundary of Palestine Num.34,5; Is.27,12 (now Wady el-Arish); נחל הָעַרָבָה the river of the wilderness, which falls into the Dead Sea Am.6,14 (now Wady el-Achsa) .- 3) pit of a mine, shaft Jb.28,4 (see quotation under 723 2).

בְּחַלֶּה (בְּחַלֵּה m. river, stream Ez. 47,19; Ps.124,4.

נְחֵלְה, sf. נְחֵלְה, fr. i, c. בְּחֵלָה, sf. יבְּחָלָה, pl. יבְחַלָּה, f. i) possession, property, inheritance Num.34,2; 36,8; אַבוּה יוֹרָה יוֹרְה יוֹר יוֹרְה יוֹיִי יוֹיְיְיִי יוֹיְיִי יוֹיְיְיִי יוֹיְיְיִי יוֹיְיְיִי יוֹיְיְיִי יוֹיְיְיִי יוֹיְיְיִי יוֹיְיְיִי יוֹיְיְיִי יוֹיְיִי יוֹיְיְיִי יוֹיְיְיִי יוֹיְיְיִייְיְיִי יוֹיְיִי יוֹיְיִי יוֹיְיִי יוֹיְיִי יוֹיְיִי יוֹיְיִי יוֹיְיִיי יוֹיְיִי יוֹיְיִי יוֹיְיִייְיי יוֹיְיִייְיְיִייְיְיִייְיְיִייְיְיִייְיְיִייְיְיִייְיְיִייְיְיִייְיְיְיִייְיְיְיִייְיְיִייְיְיִייְיְיְיִייְיְיְיִייְיְיִייְיְיִ

ווֹ נַחֲלָה II. (from חְלֶה I.) disease יוֹם the day of discase and of fatal pain Is.17,11.

pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.21,19. בְּחַלְּמִי gent. of an unknown family or place Jer.29,24.

בְּחְלֶת (בּחְלֶה (בּחְלֶה בּחְלָת possession, portion, lot אַף־נַחְלָת שָׁפְרָה עָלִי yea, my lot is pleasant to me Ps.16,6.

(akin to נָהַם to breathe, to

sigh (Kal not used).

Niph. בּחָב, ^ בּחָב (fut. בַּחָב), ap. בּחָב, '; pt. בּחָב; inf. בּחָב, ') 1) to have compassion, to pity, vith אָ לְ, ' Jud.21,6 a. 15; also with בַּ Ps.90,13.— 2) to repent, with בָּ Jud.2,18; with בַּ S.24,16; Jer. 42,10; with בַ Ex.32,12.— 3) to console oneself, to be comforted Gen.38,12; Ps.77,3; with בַ 2S. 13,39; with בַ 2S.

Pi. בְּחָבּ (fut. בְּחַבּ ; pt. בּחָבּ ; inf. בּחָב to console, to comfort Is.40,1; with של for Jer.16,7; with concerning Gen.5,29.

Pu. ਸਮੁੰਸ਼ to be consoled, comforted Is.66,13.

מְחָבֵּ pr. n. m. 1Chr.4,19.

m. compassion, pity Hos.13,14 בְּחַבֵּה (sf. נְחָפָהִי ) f. consolatiou,

comfort Ps.119,50; Jb.6,10.

קּיְרָהְיּ pr n. Nehemiah: 1) governor of Judea under Artaxerxes I. Neh.1.1, surnamed אָרָשְׁיָהְ (which see) 8,9.— 2) other persons Ezr 2,2; Neh.3,16.

pr. n. m. Neh.7,7.

נְתוֹנוֹ pron. we (= נַחְנוֹנוֹ)

נְחִץְ (= יְלֵחֵץְ) to press, to urge; pt. p. אָנוֹתְץ urged, i. e. pressing, urgent 18.21,9.

נחֵר (sf. בְחַב) m. a snorting Jb. 39,20.

נְחַרָה (בּחַרָב: c. חַחָבַ) f. a snorting Jer.8,16.

מָתַב pr. n. m. 2S 23,37.

בְּחַשׁ (= בְּחַשׁ) to murmur, to whisper, to hiss (Kal not used).

Pi. יְנְחֵשׁ (fut. יְנְחֵשׁ: ; pt. יְנְחֵשׁ: ; קוֹנִחִשׁ: ; pt. יְנְחַשׁ: ; inf. יִבְּיִשׁ: prop. to whisper, hence: 1) to practice enchantment Lev. 19,26; 2K.21,6.— 2) to divine, to foretell Gen.30,27; 44,15.— 3) to take as an omen 1K.20,33.

ינְקְישִׁים (pl. נְּהְשִׁים) m. 1) enchantment Num.23,23; לא־הָלַה... לְּקְרֵאת he went not... to seek for enchantments 24,1.

יָנְחָשִׁים I. (from נְחָשֵׁים; pl. יְנְחַשׁים, pl. יְנְחַשׁים, m. 1) serpent Gen.3,1; הַשָּׁת נְחָשֶׁת נְחָשֶׁת נְחָשֶׁת נְחָשֶׁת נְחָשֶׁת נִחְשֶׁת נְחָשֶׁת נְחָשֶׁת נְחָשׁׁת נְחָשׁׁת נְחָשׁׁת נְחָשׁׁת נְחָשׁׁת נְחָשׁׁת נִחְשָׁת נְחָשׁׁת נִחְשָׁת נְחָשׁׁת נְחָשׁׁת נִחְשָׁת נִחְשָּׁת נִחְשָׁת נְחָשְׁת נִחְשָׁת נְחָשְׁת נִחְשָׁת נִחְשָׁת נְחִישְׁת נִחְיִים נְּחִישְׁת נְחִישְׁת נִחְיִים נְחִישְׁת נִחְיִים נְחִישְׁת נִייִים נְּחִישְׁת נְּחִישְׁת נְיִים נְּיִים נִייִים נְּיִים נְיִים נְיִים נְיִים נִייִים נְּיִים נְּיִים נְיִים נְיִים נִייִים נְיִים נִייִים נְּיִים נְיִים נִייִים נְּיִים נְיִים נִייִים נְּיִים נִייִים נְיִים נִייִים נִייִים נְיִים נְיִים נִייִים נִייִים נְיִים נִייִים נְייִים נִייִים נְייִים נְייִים נִייִים נְייִים נְיִים נִייִים נְייִים נְייִים נְייִים נִייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְיים נִייִים נְּיים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְּיים נְייִים נְּיִים נְייִים נְייִים נְייִים נְּייִים נְייִים נְייִים נְייִים

serpent בְּרִישׁ בְּרִישׁ flying serpent Is.27,1; the latter also signifies the northern constellation of the dragon Jb.26,13.

שׁרְהָּי II. pr. n. 1) king of the Ammonites 1S. 11, 1.— 2) various other persons 2S. 17,25 a. 27.— 3) an unknown place 1Chr.4,12.

רְּיִשׁי Ch. (def. מְיַרְיִּ) m. copper, brass Dan.4,20.

יביטון pr. n. a prince of the tribe of Judah Num.1,7.

f. 1) copper, brass Deut. 8,9.—
2) anything made of copper, hence: a) chain, fetter Lam.3,7, particularly du. נְחִישׁׁתוּ Jud.16, 21. b) brass pot Ez.24,11.— 3) fig. lewdness (prop. brazenness) עַרְיָּהְרָּ בְּּתִוֹנְוּתְרָּ בְּתִוֹנְוּתְרָּ בְּתִוֹנְוּתְרָ בְּתִוֹנְוּתְרָ בְּתִוֹנְוּתְרָ בְּתִוֹנְוּתְרָ בְּתִוֹנְוּתְרָ בְּתִוֹנִתְרָ בְּתִוֹנִתְרָ בְּתִוֹנִתְרָ בְּתִוֹנִתְרָ בִּתְנִּתְרָ בְּתִוֹנִתְרָ בְּתִוֹנִתְרָ בְּתִוֹנִתְרָ בְּתִוֹנִתְרָ בִּתְנִיתְרָ בְּתִוֹנִתְרָ בְּתִוֹנְתְרָ בְּתִוֹנְתְרָ בְּתִוֹנְתְרָ בְּתִוֹנְתְרָ בְּתִוֹנְתְרָ בְּתִוֹנְתְרָ בְתִוֹנְתְרָ בְּתִוֹנְתְרָ בְּתִוֹנְתְרָ בְּתִוֹנְתְרָ בְּתִוֹנְתְ בְּתִוֹנְתְּרְ בְּתִוֹנְתְרָ בְּתִוֹנְתְרְ בְּתִוֹנְתְּרְ בְּתִוּתְרָ בְּתִוֹנְתְרָ בְּתְּנִיתְרָ בְּתִוֹנְתְּתְּ בְתִּבְּתְרְ בְּתִוֹנְתְרָ בְּתְוֹנְתְרָּ בְּתְּיִנְתְּרְ בְּתִוֹנְתְּרָ בְתִינְתְּרָ בְּתִוֹנְתְּרָ בְּתְוֹנְתְּרָ בְּתְּיִנְתְּרָ בְּתְּיִנְתְּרְ בְּתִּוֹנְתְּרָ בְּתִּוֹנְתְּרְ בְּתִוֹנְתְּרְ בְּתִוֹנְתְּרָ בְּתִוֹנְתְּתְּרְ בְּתִוֹנְתְּתְּרְ בִּתְּנִוּתְרָ בְּתִּיְתְּתְּרְ בִּתְּיִנְתְּרָ בְּתְּיִבְּתְּיִיתְּנְתְּרְ בְּתִּוֹנְתְּרְ בְּתִּיְנִתְּתְּיִיתְ בְּתְּיִיתְּתְּיִיתְ בְּתְּיִיתְ בְּתְּיִיתְ בְּתְּיִיתְּתְּי בְּתְּיִיתְ בְּתְּיִיתְ בְּתְּיִיתְ בְּתְּיִּתְּתְּי בְּתְּיִּתְּתְּיִיתְ בְּתְּיִיתְ בְּתְּיִיתְ בְּתְיּתְיִּתְ בְּתְּיִיתְ בְּיִיתְּיִיתְ בְּיִּתְיּתְ בְּיִיתְ בְּתְיּתְיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִּתְיִיתְ בְּיִּבְּתְיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בְּיִיתְיִיתְ בְּיּתְיּיִיתְ בְּיּתְיּיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְ בְּיִיתְיִיתְ בִּיּבְיּתְ בְּיִיתְיִים בְּיּבְיּתְיִיתְ בְּיִיתְיִיתְ בְּיִיתְיִיתְ בְּיִיתְיִיתְ בְּיִיתְיִיתְ בְּיתְיִיתְ בְּיִיתְיִיתְ בְּיוֹיתְיתְ בְּיִיתְיִיתְ בְּיִיתְיתְיּיתְייִיתְ בְּיוֹיתְיּבְיתְיתְיּתְיּיתְיתְיִיתְ בְּיתְייִיתְ בְּיתְייִיתְ בְּיתְייִיתְייִיתְייִיתְ בְּיתְיִיתְייִיתְייִיתְיתְייִיתְ בְּיתְייִיתְיתְייִיתְייִיתְיוֹיתְיתְייִיתְייִיתְייִיתְייִיתְיית

אַרְעָּיִהְ pr. n. the mother of king Jehoiachin 2K.24,8.

ירייקן pr. n. the bronze serpent made by Moses 2K.18,4.

תְּחָת (akin to הַּוֹּלְ ; וְּנְּחָת a. חָחַת , pl. יְבְּתְּל Jb.21,13; not to be confounded with forms of חַחַת Niph., which see) to descend, to come down (with שׁבָּי Jer.21,13; Ps.38,3; with בּ: to penetrate בְּמָבִין מָהַכּוֹת בְּסִיל מַאָּה הַחָר בְּמִיל מַאָּה בּמִרין מַהְכּוֹת בְּסִיל מַאָּה penetrate בְּמָבִין מַהְכּוֹת בְּסִיל מַאָּה penetrateth into a wise man more

than a hundred stripes into a fool Pr.17,10.

Niph. חַבָּי to sink, to penetrate תָּצִיךְ נְחָתוֹ בִי thy arrows have penetrated into me Ps.38,3.

Pi. נְחֵת (imp. חַבַ) 1) to press down, to bend וְנְחַתְה הֶשֶּׁת־נְחוּשָׁה so that my arms can bend a brazen bow Ps.18,35.— 2) to level, to smooth down (furrows) Ps.65,11.

Hiph. הְנְחִית (imp. הַנְחַת ) to cause to come down Jo.4,11.

רחת Ch. (pt. בְּחָת) to descend, to come down Dan.4,10.

Aph. אַהַּבּ (fut. אַהַר: imp. אַהָּבּ) to bring down Ezr.5,15.— 2) to deposit, to lay up Ezr.6,5; pt. אַהַהַּבּף v. 1.

Hoph. ਸ਼ਹ੍ਰੀ to be deposed Dan. 5,20.

נְתָּה (from נְחָה or נְּחָה f. 1) lighting down, descent נְחָת וְּרוֹעוֹ the lighting down of his arm, i. e. his descending blows ls. 30, 30; וְעָּיִדְ בָּיִא דְּיָטְן that which descendeth, i. e. what is set, upon thy table is full of fatness Jb. 36,16.— 2) rest, repose, ease Is. 30,15; Ec.4,6.— 3) pr. n. see בַּיִּדְּיִ

adj. descending, coming down, only pl. נְחָתִים 2K.6,9.

קמר (3 pl. נְמֵי , also נְמֵי , Ps.73,2 Kri; fut. נְמָר , מְטָ , מַנָּ הַלָּ, וְנָמֶר , נְמָר , נְמָר , נְמָר , נְמָר , לָּ pt. קמי , נְמָר , זְּ נִמְי , pt. קי , נְמָר , זְּ בְּמִר , pl. וְמִרּ , inf. וְמִר , to stretch out, to extend Is.44,13 (a line); 23,11 (a hand); וְרוֹעַ נְטוֹנֶה an outstretched arm Ex.6,6; נְמוּיוֹת with outstretched neck Is. 3,16; נְמַה אֹהֵל to stretch out, i. e. to pitch, a tent Gen. 12,8; fig. 75 to extend favor Gen.39,21; to extend peace Is.66, 12; ...לְעָה רָעָה עַל... to extend, i. e. to direct, evil against one Ps. 21,12; שַׁלוֹש אַנִי נוֹמָה עֲלֶיך three things do I extend, i. e. offer, unto thee 1Chr.21,10 (in the parallel passage 2S.24,12 (נוֹמֵל).— 2) to incline, to bow Ps.18,10; and he bowed his shoulder to bear Gen.49,15; קיר שני a wall inclining (i. e. ready to fall) Ps.62,4; fig. בַּבָּ to incline one's heart Ps. 119,112; hence: to bow down, to sink Jb. 15,29 (see under בָּנְלֶה).— 3) to incline, to turn 'I'm and he inclined unto me Ps.40,2; with : to turn after one Ex.23,2; Jud 9,3; לָה עַל־וָמִינְה אוֹ עַל־ ליי turn thee aside to thy right hand or to thy left 2S.2,21; with 's: to turn to Gen.38,16; with to turn aside from, to decline Num.22,23; Ps.44,19; with DYD: to turn from 1K.11,9.- 4) to decline to the decline of the day Jud.19,8; אַל נָטוּי a shadow that declineth Ps.102,10; of the shadow on the sun-dial 2K.20,10.

איף. הְשָׁיִ (3 pl. יְבְּשִׁי ; fut. מְנָבֶּה to be stretched, spread Zch.1,16 (of a line); Jer.6,4 (of shadows);

as streams they are spread forth Num.24,6 (Stb. renders בּוֹחְלִים נְשְׁיוֹ here: to bend, to wind).

Hiph. ਜਦੂਜ਼ (1 ap. ២೬; fut. ਜਦੂ≛, מפי , pt. מַמָּים , pl. מַמָּים , c. מָמָים ; imp. הְמָה , ap. בַם; inf. הַמָּה (בַּמָּה ) to stretch out, to extend Jer. 15,6 (the hand); fig. יעל... to extend mercy to... Ezr.9,9.- 2) to stretch forth, to spread Is.54,2 (curtains); 2S.16,22 (a tent); intr to stretch oneself, to lay oneself they lay them-על־בְּנָרִים חַבְלִים יַמּוּ selves down upon pledged garments Am.2,8.— 3) to incline, to let down Gen.24,14; אַוּן to incline the ear, i. e. to listen Ps. 49,5; of the heart 119,36,- 4) to turn aside 2S.3,27; fig. לֶב הוֹחַל নাত্ৰ a deceived heart hath turned him aside Is.44,20, הַּמַתּוּ בָּרבׁ לָקַחָה she turned him aside, i. e. seduced him, by the abundance of her reasoning Pr. 7,21; אָבְיוֹנִים they turn aside the poor in the gate [from their right] Am.5,12; מַמִינֶר those that turn aside the stranger [from his right] Mal 3,5; מַשְׁבָּם to bend the right, to distort judgment Ex. to לָנְטוֹת אַחַרִי בַבִּים לְהַטוֹת to decline after many to distort judgment v. 2.

pl. c. נְמִילֵ נְמָרָל they that were laden with silver Zph.1,11.

יָםְיעִים (from נְטַיעִים; only pl. נְטִיעִים) m. plant Ps.144,12.

קְּמִיפִּוֹת (from שְׁבֵּי; only pl. וְּמִיפִּוֹת f. drop, pearl (pendant for the ear) לּמִיפֿר, Jb.3,19.

קישׁה (from בַּבָּי only pl. וְנְישִׁה (f. tendril, twig Is.18,5; Jer.5,10.

נוֹמֵל (fut. יְמֵּל : pt. יְמֵל ) to take up Is.40,15; with יַנְי to lay upon to impose יַעָל עָרֶיך יִנְימָל עָרֶיך impose upon thee (i. e. I propose to thee) three things 2S. 24,12: יַבֶּי עַרֶּין for he (i. e. God) hath laid it upon him Lam. 3,28.

Pi, কুলু (fut. গুলুলু) to take up Is.63,9.

Ch. to lift up Dan.4,31.

ינטל (from נטל) m. burden, load Pr.27,3.

נְשִׁינֵן (fut. שַפֵּי, pt. שַבֵּי, עָבִי, pt. בַּיְבִיּי, pt. בַּיבִי, pt. בַּיבִי, inf. בַּיבִי, pt. מַשָּיבּי, inf. בַּיבְיּי, וּבְיבִי (מַשְּׁיִר, נְיבְיּיִבּי, inf. בַּיבִי, pt. בַּיבִיי, inf. בַּיבִיי, pt. 1) to set in, to plant Gen.9,20; Num.24,6; fig. of a nation Ps. 44,3.— 2) to set up, to fix, to fasten Is.51,16; Dan.11,45; מַשְּבְירוֹת בַּיִּבְיּי, nails fastened Ec.12,11.

Niph. אַבָּע (3 pl. הֹשְעָּר) to be planted Is.40,24.

וְמָיעַ see נְמָעַ.

ן (fut. קְּשׁיִן) to drop, to drip, to flow Jud.5,4; טְסִים אָחָרִים נְשָׁיִן the

mountains shall drop down new wine Jo.4,18; fig. of speech Jb. 29,22; לְבָּת תְּשִׁבְּּנְה שִׁבְּתְוֹתְן thy lips drop sweet honey Cant.4,11.

Hiph. קְישִיך fut. יְשִיי ; pt. קְישִים to cause to drop, to drop Am.9, 13; fig. to cause speech to flow, to speak, to preach Ez.21,2; Mic. 2,11 (hence in later use קַשְיִב preacher, orator).

קֿבֵּלְ (from קְבֵיְ; pl. c. 'בְּשִׁרְ m. 1) drop Jb.36,27.— 2) aromatic resin, myrrh (so called from its flowing out in drops) Ex.30,34.

קְּמַבְּהְ pr. n. a city in Judah, near Bethlehem Ezr.2,22; gent. נְשַׂבְּהִי Jer.40,8.

נְעֵר (בְּעֵר בּ, נְעֵר בּ, נִעְר בּ, נִעְר בּ, נִעְר בּ, נִעְרִים נִעְרִים גוּ אוֹ אוֹ נִעְרָים נִעְרָים 1) to keep, to guard Cant.1,6; 8,11 a. 12.— 2) to keep anger, to bear ill-will will eaper for ever Ps.103,9; with incomposition of the person: יְשִׁיִּרְיִי אוֹנְיִיְיִי he will not keep his anger for ever Ps.103,9; with incomposition of the person: יְשִּיְרְיִי אוֹנְיִי הוֹא הוֹא הוֹא בִּינִי אַרְיִי he keepeth his anger for his enemies Nah.1,2; with accus. לארת המר אָתר בְּיִי בְּיִיךְ לַּתְר אָתר בּיי thou shalt uot bear any ill-will against the children of thy people Lev.19,18.

בּבר Ch. to keep, to preserve Dan. 7,28.

קָּטִיּשׁ (fut. יַנִייּיִי pt. p. נְטִיּשׁ, pl. בְּטִיּשׁ, f. קְטִיּשׁן 1) to leave, to forsake Jer.12,7; Pr.1,8; of a field; to leave uncultivated Ex.23,11; witt יַנֵי to leave with some one

מוש אַת־הַצאן על־שמר and he left the sheep with a keeper 1S. 17,20 a. 22.— 2) to let, to allow and thou hast ולא נְמַשִׁתַנִי לְנַשִּׁק not let me kiss Gen.31,28.— 3) to cast וַדְמַיו עַלִיו ine will cast his blood (i. e. blood-guiltiness) upon him Hos.12,15; with על of place: to let fall ...וַנָנוֹ שֵׁלִוִים... it brought quails... and let them fall by the camp Num.11,31. - 4) to thrust, to draw a drawn sword Is. 21,15.- 5) to spread, to scatter 1S.30,16; of a battle: to become general 1S.4,2.

Niph שׁבֵּי (fut. שִּבֵּי) 1) to be left, forsaken Am.5,2.— 2) to be loosened נְמְשׁוּ תְּבְּיִוּ thy tacklings are loosened נִמְשׁוּ בְּעָשִׁן thy tacklings are loosened וֹנְמָשׁוּ בְּעָשִׁן נִמְשׁוּ בְּעָשׁן נִמְשׁוּ בַּעִּשׁוּ בְּעָשׁׁן וַבְּאִים to be spread is 33,23 — 3) to be spread themselves in the valley of Rephaim 2S.5,18; of branches: to be stretched out Is.16,8.

Pu. ២០, to be forsaken, abandoned Is.32,14.

- ני (בְּיְהֶם ; גּהְ: אָרָיְהָם (נְיְהָה ) m. wailing a lamentation for thee Ez.27,32.
- איז (= Ar. אז) to be raw, uncooked, whence או נא
- ניב (from נוֹב m. produce, fruit Mal.1,12; fig. ניב יְּשְׁבְּחֵים fruit of the lips, i. e. speech Is.57,19.
- pr. n. m. Neh.10,20.

- ניד (from נוּד , 1) m. 1) moving Jb.16,5 (see quotation under בְּשַׁרְּ 1; others: condolence, see נוּד 3).
- וְיְדֶה (= נְּדָּה f. abomination Lam. 1,8.
- יוֹת pr. n. a place near Ramah 18.19,18; 20,1 (Ktib יִנְיֹת).
- נְיחְוֹת , נִיחְוֹת (from נְיחְנִית , נִיחְוֹת , נִיחְוֹת , נִיחְוֹת , נִיחְוֹת , נִיחְוֹת ) m. pleasantness, sweetness, delight; only in the phrase הֵיחַ נִיחַ pleasant odor, sweet savor Gen.8,21; Lev. 1,9; Ez.20,28.
- ניחֹתן Ch (pl. ניחֹתן) m. sweet odor (elliptically for הֵיחַ נִיחֹתַ) Dan.2, 46; Ezr.6,10.
- ניני (sf. ניני) m. descendant, son (always coupled with בָּבָּדְּ) Gen. 21,23; Is.14,22; Jb.18,19.
- ינור n. Nineveh, capital of Assyria, on the eastern bank of the Tigris, founded by Nimrod Gen.10,11; Is.37,37; Jon.3,3.
- וֹים Ktib Jer.48,44 for בן, pt. of בוֹט, which see.
- קְבְּי m. the first month of the Hebrew year (March—April) Neh.2,1; Est. 3, 7, called in the Pentateuch הְּבָּע הַאָּבְי (month of ears) Ex. 13,4; Deut.16,1.
- ניצוץ (from נָצֵץ) m. spark Is.1,31.
- נֵר (בֵּר (בֵּר (בֵּר (בֵּר (בַּר (בַּר (בַּר (בַּר (בַּר (בַּר (בַּר (בַּר (בַּר (בַר (בַּר (בַר (בַר (בַר (בַר
- ניך (= ניך to shine) prop. to make clear, hence of land: to clear, to make arable, to break up; as n.

fallow ground, tillage נְירוּ לֶּבֶת נִיר preak up your fallow ground Jer. 4,3; Hos 10, 12; רְב אֹבֶל נִיר רְאשִׁים much food is in the tillage of the poor, but there is that is destroyed for want of judgment Pr. 13, 23. — נַּיִרָם Num. 21, 30 belongs to יַרְרָה the see.

נְרָ II. (בֶּר בִּיר וֹנֶר (בֶּר III. (בֵּר בִּיר וֹנֶר וּמָּר וּמָר posterity, lasting name, glory, rule יְׁמַצֵּן וְדִיּוֹת־נִיר לְדִיִיר־עַבְּדִי כָּלי that there may be a light (posterity, rule) to David my servant forever 1K.11,36; יַּתַן נִיר to give a light (i. e. posterity, rule) to... 1K.15,4; 2K.8,19; 2Chr. 21,7.

אָבֶּ (= בְּבָּה) to strike, to wound (Kal not used).

Niph. শ্ব্র (pl. মণ্ট্র) to be beaten; with াট্ট: to be beaten out, driven out from Jb.30,8.

אָבְיִּים (pl. נְּבְאִים) adj. stricken הַּדְּטִּים שׁ אַרְ נְבָאִים ye shall lament deeply stricken Is.16,7 (Fuerst: ye mourn very much the desolation, taking נְבָאִים as an abstract noun).

נְבֵאָּ (f. לְבֵאָּה) adj. afflicted, broken Pr.15,13; 17,22.

וְבֹאֹת f. spices, aromatic powder Gen.37,25. See also בֹרֹח.

to sprout, to put forth shoots, whence the next word.

(בֶּרָד' sf. גֶּבְּד') m. prop. progeny (= Ethiop. גנד race), hence: de-

scendant, grandson Gen.21,23; Is. 14,22; Jb.18,19.

אבּג beat, to smite (Kal not used).

Niph. 기수가 to be beaten, slain 28.11,15.

Pu. וְבָּהָה (f. וְבָּהָה, הְ וְבָּהְה , pl. to be smitten Ex.9,31 a. 32.

Hiph. הַבָּה (1 s. אַבָּה, אַבָּה, 1 pl. נבָּה; fut. מַבָּה, ap. יַך, pt. מַבָּה, sf. , מַבָּים , pl. מַבָּים ; imp. הַבָּה , ap. הָדָ ; inf. הַבָּה, נוֹ (הַבּוֹת to beat, to smite, to strike Is.58,4; Cant.5,7; of the sun Jon.4,8; Ps.121,6; of the hail Ex.9,25; with 2: to strike into 18.2,14; 19,10; with 7: to strike apart, to divide into Is. 11,15; with אור: to strike backward, to put to flight Ps.78,66; to smite upon the cheek, הַבָּה לֵחִי i. e. to shame Ps.3,8; Jb.16,10; to smite with the tongue, i. e. to slander Jer. 18, 18; לְבַּה נס strike the hand, to clap the hands 2K.11,12; Ez.22,13; the heart smites one, הַבַּה לָב אֶת־ i. e. his conscience reproaches him 1S.24,6; 2S.24,10; הַבָּה שֹׁרֶשׁ to strike, i. é. to shoot forth, roots Hos.14,6.- 2) to smite, to afflict, with בַּבַנֵוּרִים to smite with blindness Gen.19,11; ו הָבֵיתִי אֶתְבֶם בַּשְׁדָפּיֹן smote you with blasting Hag.2,17; so also of pestilence Num.14,12 or disease 1S.5,6; הַבָּה הַבָּה to smite with destruction Mal.3,24.— 3) to slay, to kill Ex.2,12; of slaying by a wild animal 1K.20,36; with addition of נָבָּט in the same sense: וְהַבְּהוֹ נְבָּט and he slay him (prop. and he smite him as to his life) Num.19,6.

Hoph. הְבָּה (Ps.102,5 הְבָּה ; fut. יְבָּה ; pt. הְבָּה , c. מְבָּה , pt. הְבָּה , c. מְבָּה , pt. הְבָּה , c. יְבָּה , pt. הְבָּה , c. יִבְּה , punished Ex.5,14 a. 16; מְבָּה הַּאַרְהָים smitten of God (i. e. punished by him) Is.53,4; with בְּ: to be afflicted with (of a disease) 1S.5, 12.— 2) to be slain, killed Num. 25,14 a. 15; בְּבָּה הָבָּה slain by the sword Jer.18,21.

נֶהֶה רַנְלֵים (c. בְּבֶה מַנְבְּה (נְבָה מוֹנְבְּה בְּנְלֵים smitten in the feet, lame 2S.4,4; ייד smitten in spirit, afflicted Is.66,2.

נְכֶּה (from נְּבָה m. smiter with the tongue, slanderer; only pl. בָּבָּה Ps.35,15 (Eng. Bible: the abjects).

וְבֶּלֹי, יִבְיּ pr. n. Necho II., king of Egypt, son of Psammetichus 2K. 23,29; Jer.46,2.

נְבֹלֹן pr. n. name of a threshing-floor 28.6,6 (in the parallel passage 1Chr.13,9 נְבֹרוֹן).

ונכת see וכות.

תבו (akin to בְּבֶר) (to be straight, whence בְּבָר) to be in front, whence בּבָר, בּבָר

בְּלֵתְים (sf. יוֹנְיכִתְים (pl. יְנְכֹתִים) adj. right, straight; fig. הַלְּהְנְכֹתוֹ who walketh straight before him Is.57,2; בְּלָבְּי they all (the words) are straight (plain) to him that

understandeth Pr.8,9; f. בְּבְּהָים as n. equity, justice Is. 59, 14; pl. אים וואר וואר בארץ בכרות ישני in the land of uprightness will he deal unjustly 26,10.

וֹבֶּבְת (sf. יְבְּבְּח) m. front; as prep. in front of, over against Ex.14,2; Ez.46,9.

to deal deceitfully, to deceive; pt. לְבָל deceiver Mal.1,14.

Pi. 121 same as Kal, with ? of the person Num.25,18.

Hithp. הְנַבֵּל to show oneself cunning, to conspire against, with accus. Gen.37,8; with ב: to deal cunningly Ps.105,25.

(only pl. sf. נְּכְלֵיהֶם) m. deceit, wiles Num.25,18.

DD1 acc. Stb. = Ch. D21 to slaughter, whence n. D21 cattle for slaughter, also cattle in general, then movable property, which in primitive times consisted exclusively of sattle; hence D21 and

D בָּבֶּ (acc. Fuerst this assumed verb is identical in its organic root בְּיבַ with בַּ and signifies: to conceal, to keep treasures).

Ch. (pl. יְנְלֵשׁי, c. יְנְלְשׁי) m. goods, wealth Ezr.6,8; יְנְלְשׁי a fine of goods (or of money) 7,26.

יוֶּכֶּס (only pl. יְּבֶּסְים) m. wealth, riches Jos.22,8; Ec.5,18; 2Chr.1,11

Tבן to distinguish (Kal not used).

Niph. אוֹלָנְגָּר (fut. וֹנָנָגָר) 1) to be distinguished, recognised, known Lam. 4,8.— 2) prop. to distinguish oneself, to show oneself different, hence: to dissemble Pr. 26.24.

Pi. וַבַּר (fut. וְיַבָּבֶר) 1) to distinguish, to regard with preference and he dis- ולא נכַר־שוֹעַ לְפָנִי־דַל tinguisheth not the rich before the poor Jb 34,19.— 2) prop. to distinguish from one's own, hence: to find strange, to estrange נוֹנַכְרוֹ and they have estranged this place Jer. 19,4 .-3) to give over into a stranger's power, to deliver נַבַּר אֹתוֹ אֵלהָים God hath delivered him into my hand 1S.23,7.— 4) to disregard אתתם לא תְנַבְּרוֹ and their signs ye cannot disregard Jb.21, 29.— 5) to fail to know בַּן יַנַבְּרוֹ lest their oppressors should צֵהֵימוֹ fail to know Deut. 32,27 (Eng. Bible: lest their adversaries should behave themselves strangely).

Hithp, זְּחָנֵבֶּר 1) to be known, recognised Pr.20.11—2) to make

oneself strange, to dissemble Gen. 42,7;1K.14,5.

Hiph. הָבִּיר (fut. בְּיִר, ap. הַבִּיר, ap. בְּיַר, pt. מַבְּיר ; imp. ־הַבֶּר; inf. מַבְּיר , ל, הַבֶּר , הַבָּר , הַבָּר ) to know, to be acquainted with יַבָּיר בַּרָהוֹת צַּרְמָוֶת they know the terrors of the shadow of death Jb.24,17; בַּיר he knoweth their works 34,25.- 2) to recognise, to distinguish הַבּר־לָךְ מָה עְמַיִּדִי recognise thou what is thine with me Gen.31,32; אַבְּיר מַרָאָהוּ לא אַבָּיר מַרָאָהוּ I could not recognise its form וָאִין הָעָם פַבִּירִים קוֹל תִּרוּעַת ;Jb.4,16 the people הַשָּׂמִה לִקוֹל בָּכִי הַעֲב could not distinguish the noise of the shout of joy from the noise of the weeping of the people Ezr. 3,13. - 3) to take notice or knowledge וְכַל הַעָם הִכִּירוּ and all the people took notice of it (i. e. of what the king did) 28.3,36; מַדוּעַ why מַצָאתִי הַן בִּגִינֶיךְ לַהַכִּירֵנִי have I found grace in thine eyes, that thou shouldst take knowledge of me? R.2,10 - 4) to know, to understand אִינָם מַבִּירִים לְדַבֵּר they did not understand to speak in the Jewish language Neh.13,24. — 5) to respect 77 ye shall not תַבְּירוּ פַנִים בַּמְשְׁפַט respect persons in judgment Deut. 1.17.

נְבֶר (c. גבַר) m. stranger, alien Neh. 13,20; אָלהֵי נָבַר־דְאָהֵין the gods of the strangers of the land Deut. 31,16; also בָּן־נַבָר stranger, foreigner Gen.17,27, pl. בְּנֵי וַכְר Is. 62,8; אֵל וַכְר a strange god Deut. 32,12; אַרְבַת וַבְר a strange land Ps.137,4.

רְבֶּׁלְ m. strange fate, misfortune Jb. 31,3.

יּבְּיוֹם m. same as נְבְרָּה, only sf. בְּיוֹם, in the day of his misfortune Ob.12 (Eng. Bible: in the day that he became a stranger).

נְכָרִיּוֹת (pl. נְכָרִיּוֹת ; f. נְכָרִיּוֹת , pl. נְכְרִיּוֹת adj. unknown, strange עם נְכְרִי a strange people Ex.21,8; אָרֶץ נְכְרִיָּה a strange land 2,22; as n. נְכְרִי stranger, alien Jb.19,15; f. נְכְרִיָּה a) a stranger Gen.31,15. b) adulterous woman Pr.7,5.

לְבֹת f. precious things, treasures (others: בית נָכֹתה spices) בּית נָכֹתה his treasure-house (or: spicery-house) 2K.20,13; Is.39,2.

to end (Kal not used).

נְמִבְּוֶה (נְבְוֶה = נְמִבְּוֶה adj. only f. נְמִבְּוֶה vile, useless 1S.15,9.

pr. n. 1) descendant of Reuben Num.26,9.— 2) descendant of Simeon Num.26,12 (בוֹאָל Gen.46,10); patr. יְמוֹאָל ib.

י מָבַר see נָמַד.

akin to מַבְיל to cut off, to eat off, to gnaw, whence the next word.

(נְלֶלְים let. נִּלְלִים f. prop a gnawer, hence; ant Pr.6,6; 30,25.

to be striped, whence the next word.

א (pl. יְבֵּוֹרְים) m. prop. the striped, hence: leopard, panther Is.11,6; Jer.5.6.

כמר Ch. leopard, panther Dan.7,6.

דְּבְּרְרֹ pr. n. Nimrod, son of Cush, a mighty hunter Gen. 10,8, who founded the kingdom of Babylon v. 10, which is therefore called אַרץ נְמְרוֹ Mic. 5,5.

קרת a. נְמְרָת pr. n. a city of the Gadites in Gilead Num.32,3, fully אינ נְמְרָה v. 36; near it was the brook מִי נִמְרִים Is.15,6; Jer.48,34.

קישי pr. n. father of Jehu 1K.19, 16 (acc. 2K.9,2 grandfather of Jehu).

DJ (from 자꾸 II.; sf. '주기) m. 1) high pole Num.21,8.— 2) standard, flag Is.49,22; sail Is.33,23.—3) sign, token (of admonition) Num.26,10.

קבְהְ (from בְּבֶּם) f. prop. turn hence: cause מָנִידְיְתָה נְסָבָה מִעְם בִּידְיָתָה נְסָבָה מִעְם for the cause was of God (i. e. it was so brought about by God) 2Chr.10,15.

IDI see ND.

רָקָה Ps.4,7 = יְּשָׁא (comp. Num.6, 26); but see נְקָה II.

וֹבֶּן I. = Ar. אָטָן to try by the smell (*Kal* not used).

Pi. נְּמָבָה (fut. יְנָמָה; pt. מָנָמָה;

וו. to lift up, whence בַּן; only imp. בְּקר Ps.4,7.

תְּבָּן (fut. הַבַּיִ) to tear away, to pull down Ps.52,7; Pr.15,25.

Niph. □D1 (fut. □D1) to be torn away, driven out Deut.28,63; Pr. 2,22.

רֹבֶּוֹ Ch. same as Heb. רְבָּוֹ .— Ithp. (fut. רְבָּוֹם) to be torn away, driven away Ezr.6,11.

יָבְיֹכְם (from בְּבָן I.; sf. בְּיִבְיּם, poet. יְבְיִבְיּם, sf. בְּיִבְיּם, poet. יְבִיבְּם, m.

1) libation, drink-offering Deut.
32,38.— 2) molten image Dan.
11,8.— 3) prop. one appointed under libation, hence: prince, ruler Jos.13,21; Mic.5,4.

Niph. বুটা to be consecrated, appointed Pr.8,23.

Pi. বুটা (fut. বুটা) to pour out 1Chr.11,18.

Hiph. קְּסְיּך (fut. קְּסִירְ, ap. קְּסֵי' ; inf. קְּסֵרְ, נְסִירְ to pour out (a libation) Num.28,7; Jer.32,29.

Hoph. 국무구 (fut. 국모구) to be poured out Ex.25,29.

II. (בּ קבּף; pt. p. קָבּף) to cover, to spread הַנְּסוּבָה הַנְּסוּבָה the vail that is spread Is.25,7.

רָּבֶּבְיּ Ch. to pour out (Peal not used).— Pa. רְבָּבָּ (inf. רְבָּבָּב) to pour out Dan.2,46.

קָּבֶּי הָּם, הְּסָבְי בַּחְ (from בְּסָבּ 1.; בְּסְבָּי יּנְּסְבָּי הַ, בְּסְבָּיהָ , בְּסָבִיהָ , בְּסָבְי הַ, וֹנְסְבָּי , בּסְבִּיה , בְּסָבְי הַ, בּסְבִּיה , בְּסְבִּיה , בּסְבִּיה , בְּסְבִּיה , בְּסְבִּיה , בְּסְבִּיה , בְּסְבִּיה , בְּסְבִּיה , בְּסְבִּיה , בּסְבִּיה , בּסְבְּיה , בּסְבְּיה , בּסְבְּיה , בּסְבִּיה , בּסְבְּיה , בּיבְּיה , בּיבּיה , בּיבּיה , בּיבּיה , בּיבּיה , בּיבְּיה , בּיבּיה , בּיבְּיה , בּיבּיה , בּיבּיה , בּיבּיה , בּיבְּיה , בּיבּיה , בּיבּיה , בּיבְּיה , בּיבְּיה , בּיבְּיה , בּיבּיה , בּיבּיה , בּיבְּיה , בּיבְיבְּיה , בּיבְּיבּיה , בּיבְּיה , בּיבְּיבּיה , בּיבְיבְּיה , בּיבְיבְיה , בּיבְיב , בּיבְיבְיה , בּיבְּיה , בּיבְיבּיה , בּיבְּיה , בּיבְיבּיה , ב

DDJ I. prop. to be consumed, hence: to be sick, ill; only pt. בוֹנ sick man Is.10,18 (see quotation under בַּבַּים).

DDJ II. to lift up, whence DJ banner (Kal not used).

Pi. פֹנִי to lift up a banner לְּי יִנְיּסְהְּה נִי נִיסְהְּה נִי נִיסְהְּה נִי נִיסְהְּה נִי נִיסְהְּה נִי נִיסְהְּה נִי עִבּרְּרְ צְּר רוּחַ יִיְ נִיסְהְּה when the enemy shall come in like a flood, the spirit of the Lord shall lift up a banner against him Is. 54,19 (acc. some interpreters בְּסָבוֹ is Pi. of בּוֹם, which see).

Hithp. הְתְנוֹמֵם (מַתְּנוֹמֵם 1) to lift oneself up בָּתַבְּ לִירֵיאָך thou hast given a banner to them that fear thee, that they lift themselves up Ps.60,6 (Eng. Bible: that it may be displayed); אַרְגֵּי גִּגֶּר מְתְנִיפְסוֹת עֵּל־צִּדְּמְתוֹ the stones of a crown lifting themselves up over his land Zch.9,16.

נְסְעָ (fut. עַבּי ; imp. עַבּ , pl. עַּהָי ; inf. עַבְּיֹלְ , נְּקִינֵ , sf. נְסְעָ 1) to pull up, to tear away Jud.16,3 a. 14.—2) to move, to go, to march Ex. 14,10; Num.10,3.—3) to remove, to journey Gen.12,9; Num 10,33.

Niph. אַפַן to be removed Is 38, 12 (see quotation under בוֹר 2).—2) to be torn Jb.4,21 (see יוֹרָר 1).

Hiph. בְּיִלְי (fut. יְבִיי , ap. יַבִּי , ap. יַבִּי , pt. יַבִּי ) 1) to cause to depart, to lead forth Ex.15,22; of a wind: to cause to blow Ps.78,26.— 2) to remove Ec.10,9 (stones); Ps.80,9 (a plant).— 3) to set aside 2K.4,4.

Ps.139,8.

poi Ch. to ascend (for Peal are used the forms of pip, which see).

Aph. בְּלָכְקה (inf. הְנָּכָקה) to cause to ascend, to take up Dan.3,22.

Hoph. pp to be taken up Dan. 6,24.

pr. n. an Assyrian idol 2K. 19.37; Is.37,8.

נְעָה pr. n. a place in Zebulun Jos. 19.13.

בעה pr. n. f. Num.26,33.

לינורות f. pl. youth, childhood Jer. 32,30.

(נעוֹהֵינוּ , נְעוֹהֵינוּ , נְעוֹהָינוּ , נְעוֹהִינוּ , נְעוֹהִינוּ , נְעוֹהִינוּ , נְעוֹהִינוּ , נְעוֹרִים , m. pl. youth, childhood Gen.46, 34; Ps.71,5; Jb.31,18; אַשֶּׁת נְעוֹרִים a wife of one's youth Is.54,6; בַּעַל the husband of one's youth Jo.1,8; בְּנֵי הַנְּעוֹרִים the children of youth Ps.127,4.

ייָאָל pr. n. a place in Naphtali Jos.19,27.

נעל I. (fut. נְעָל; pt. p. נְעָוּל, f. pl. נְעָלּל, inf. וֹנְעֵל to bolt, to bar, to lock up Jud.3,24; 2S. 13,18; Cant.4,12.

ווּ (den. from נְעֵל; fut. וְנָעֵל; fut. נְעַל; fut. נְעָל; to shoe שַחַשׁ I shod thee with badgers' skin Ez.16,10.

Hiph. הָנְעִיל (fut. יַנְעִיל ) to shoe 2Chr.28,15.

נְעָלִים (sf. נְעָלִים ; pl. נְעָלִים , c. נָעָלִים , du. בְּעָלִים , m. shoe, sandal Deut.25,10; Jos.5,15; 9,5; Am 2,6; Cant.7,2. The handing over of a shoe was an ancient Hebrew custom to attest the transfer of property R.4,7, hence the throw-

461

ing down of a shoe was a symbol of taking possession Ps.60,10.

וְנְעֵם (לְּנְעֵם , הְנְעֵם to be lovely, pleasant, sweet Cant.7,7 (of one beloved); 2S.1,26 (of a friend); Gen.49,15 (of a country); Pr.2,10 (of knowledge); impersonally: בַּעִּב יִנְעָם to those that rebuke shall be delight 24,25.

מעם pr. n. m. 1Chr.4,15.

m. 1) loveliness, pleasantness בְּבֶּכִי וֹעָם pleasant ways Pr.3,17; מאַרי־נעָם pleasant words 15,26 a. 16,24.— 2) favor, kindness Ps. 27,4; 90,17.

pr. n. f. 1) daughter of Lamech Gen.4,22.— 2) mother of Rehoboam 1K.14,21.— 3) a city in Judah Jos.15,41.— 4) a city in Edom, gent. בַּעַבָּוּלָ

י patr. of נְצְבֶּן II. 1 (which see) Num.26,40.

יבי: pr. n. mother-in-law of Ruth R.1.2.

וּ (נְעַם I. (from נְעַבְּיּנִים) m. pleasantness בְּעַבְיִנִים pleasant plants Is. בין 17,10•

וו. pr. n. 1) son of Benjamin Gen. 46,21; gent. נְעָבֶּי Num.26,40 (for נַעְבָי ).— 2) a Syrian warrior 2K.5,1.

יי נעַמָה see נעמָתי 4.

to prick, to stick, whence the next word.

נְעַצוּץ (pl. נַעַצוּץ) m. thorn-bush Is.7,19; 55,13.

I. (pl. נְעֵרוּ) to roar, to growl Jer.51.38.

II. (pt. בְּעֵר; pt. p. קנור) to shake Neh.5,13 (one's lap); of a tree: to shake off (its fruit) Is. 33.9.

Niph. 기보고 (fut. 기보고) 1) to shake oneself Jud.16,20.— 2) to be stirred, tossed Ps.109,23; with 가는 to be shaken off from Jb.38,13.

Pi, נְעֵר (fut. נְעֵר) to overthrow Ex.14,27; Ps.136,15; with זָב: to shake out from Neh.5,13.

Hithp, הְנַעֵּר to shake oneself from (with בְּוֹנִי Is.52,2.

I. (sf. בְּעֵרִים, נְעָרִים, נְעָרִים) m. 1) child, infant Ex.2,6; Jud. 13,5.— 2) boy 1S.2,26; יוֹבְּעַר נְעַר בְּעַר מָאַר and the boy was yet an infant 1,24.— 3) young man 1S.21,5; יוֹבָע בְאוֹת אִישׁ־נַעַר four hundred young men 30,17; 1K.20,15.— 4) servant Jud.7,10.

II. (from נְצֵלֵך) m. prop. shaking off, hence concretely: that which is gone astray (of sheep)
Zeh.11,16.

נער m. youth, boyhood Pr.29,21.

נְעְרָה I. (Ktib in the Pentateuch נְעָרָה; pl. נְעָרִה, c. נָצְרוֹת f. 1) girl, maid, young woman 1K 1,3; R.2,6.— 2) servant Est.4,4.

Il. pr. n. 1) a female person mentioned in 1Chr. 4,5.— 2) a

. . .

city on the borders of Ephraim Jos.16,7 = נֵעָבַ 1Chr.7,28.

נערי see נערי.

יידי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.3,22.— 2) another person 1Chr.4,42.

נערָן see נַערָן II. 2.

קּבֶּין (from נְצֵיךְ f. tow, refuse (prop. what is shaken off from flax) Jud.16,9; Is.1,31.

קֹם pr. n. = קם, which see.

 $\begin{array}{ll}
\begin{array}{ll}
\begin{array}{ll}
\begin{array}{ll}
\begin{array}{ll}
\begin{array}{ll}
\begin{array}{ll}
\begin{array}{ll}
\begin{array}{ll}
\begin{array}{ll}
\end{array} \end{array} \end{array} & pr. \ n. \ m. \ 1) \ a \ person \ mentioned \\
\text{in Ex.6,21.} & 2) \ another \ person \\
\end{array} & 2S.5,15.
\end{array}$ 

וְלָבֶּה (from אָנֹי, c. נְלָּבְּה f. 1) high place, height; see אוֹד II. — 2) sieve, fan (for winnowing) Is. 30,28.

ם (Ktib יְבּוֹלְים pr. n. Ezr.2,50, for which Neh.7,52, הַנְּיִשְׁסִים.

נפוֹצָה (from נְפוֹץ) f. prop. dispersion, hence: dispersed people Is.

רַפָּוֹן (fut. רְפֵּוֹן; pt. רַבָּוֹן; pt. p. רַבְּּוֹן; imp. f. יְרָפִּוֹן; imf. f. יְרָפִּוֹן; imf. f. יְרָפִּוֹן; inf. inf. inf. inf. it to blow Gen.2,7; Ez.37,9; בּבָּחַ בְּאָשׁ that bloweth the coals in the fire Is.54,16; בְּבַּחַרְעָבְיוֹ אָשׁ to blow the fire upon it, to melt it Ez.22,20; pt p. רְּבַּרְבִּין a blowing, i. e. seething pot Jb. 41,12; בְּבָּשִׁר בִּבְּשָׁר בַּבְּשָׁר breatheth out her soul Jer.15,9.

Pu.  $\sqcap$  to be blown (of fire) Jb.20,26.

Hiph. ਸਿੰਘ 1) to cause to breathe out (of the soul) Jb 31,39.— 2) to blow upon, fig. to despise Mal. 1,13.

רבו pr. n. a city in Moab Num.21,  $30 = \Box \dot{\beta}$ , which see.

תְּפִילִים (from נְפִילִים II.; only pl. נְפִילִים (נְפִילִים m. giant Gen.6,4; Num.13,33.

וָפּוּסִים see וָפִיסִים.

יְבְיֹי pr. n. son of Ishmael Gen. 25,15; also race descended from him 1Chr.5,19.

וֹנפּוּמִים see נְפִישִׁקִים.

נפל , נפלח , ל , נפל , f. ופל ; inf. ל אָנָפָלוֹ , sf. נָפָלוֹ , נָפָלוֹ to fall Jud 5,27; Is.8,15; Jb.14,18; phrases are: to fall by the sword נפל בחרב Num.14,43; נְפַל לִמְשָׁבְּב to fall sick upon one's bed Ex.21,18; with to sink, to be gloomy Gen. 4,5; נְפַל מָן to be inferior to Jb. not one thing לא נָפַל דָבָר מָן... (12,3 faileth Jos. 23, 14; ... נַפַל גּוֹרֵל עַל the lot falls, is cast upon Jon.1, 7; Ez.24,6; ... נפל גוֹרֶל לִיי the lot falls to one Num. 34,2; Ps. 16,6 the supplication falls, נְפַּלָה תְּחַנָּה i. e. a) is presented Jer. 36,7. b) is accepted Jer.37,20.- 2) to fall out, happen איך יפל דבר how the matter will fall out R. 3, 18. -וַהַיָּמִים הָרָאשוֹנִים יִפְּלֹּוּ to be void וַ and the former days shall be void Num. 6, 12. - 4) to settle down, to dwell Gen. 25, 18; Jud. 7, 12.-5) to fall away, desert, with 58 Jer. 37,13.

Pi, redupl. 날; to fall (of slain) Ez.28,23.

Hiph. יָפָּיל , ap. יָפָיל ; pt. מַפִּיל ; inf. הַפִּיל a. הַבָּיל 1) to cause to fall, to make fall Gen. 2,21; Num.35,23; of a wall: to throw down 2S.20,15; of a tree: to fell 2K.6,5.— 2) to east, to throw Num.35,23; fig. of anger Jb. 6.27; of the earth with accus. רְפַאִים: to cast out the dead Is. 26,19.— Phrases: הַּפִיל תִּחְנָה to lay down a petition Jer. 38, 26; to cause one's anger to fall Jer.3,12; הַפָּיל אוֹר פַנִים to cast down the light of one's countenance, i. e. to make sorrowful Jb.29,24; הַּבִּיל גּוֹרֵל to cast lots Pr.1,14; sometimes גּוֹכֶל is omitted: הַפּילוּ בֵינִי וּבֵין יוֹנַתַן cast lots between me and Jonathan 1S.14, 42; also of the division of something by lot בָּהַפָּירָבֶם אָת־הָאָהֶץ when ye shall divide the land by lot Ez.45,1.— 3) to let fall, to leave, to desist Jud.2,19; 1S. 3,19.

Hithp. הְּלֵבֶּפֵל 1) to cast oneself down Deut.9,18.— 2) to fall upon (with טַל Gen.43,18.

II. acc. Fuerst; to be large, tall, whence נְבָּיל giant.

לַפַּל Ch. (fut. בַּלְי) 1) to fall, to fall down Dan.2,46; 3,5 a. 23; of a voice from above: to come down 4,28.— 2) to fall out, to happen בי בְּלְילְךְ לְלִינְתַן which will happen to thee (i.e. which thou wilt

have occasion) to bestow Ezr. 7,20.

a. אָפֶּל m. untimely birth, abortion Ps.58,9; Jb.3,16; Ec.6,3. נפּלל see נפּלל ווּ בּפּל

רָבָּיֹן (pt. p. רְיִבּיַן; inf. רְיֹבּיַן) 1) to break, to dash to pieces Jud.7,19; Jer.22,28.— 2) to disperse, to scatter Is.11,12.— 3) to be overspread, peopled Gen.9,19.

Pi. יְבֵּי (fut. יְבֵי) to break or dash Ps.2,9; 137,9; of rafts of timber: to break up 1K.5,23; יְבֵּי to break the power of a people Dan.12,7.

Pu. 같을 (pt. 같을 다) to be broken, beaten asunder Is.27,9.

רָבֶּׁי m. storm (Eng. Bible: scattering) Is.30,30.

Pבַּוְ Ch. to go out, to go forth Dan. 2,14; אַבְּטָּאָ אָקְ the decree went forth 2,13; imp. pl. אָבָא 3,26.

Aph. P라크 to take out Dan.5,5. N구크 Ch. (def. 저지막) f. expenses (prop. what is going out) Ezr.6,4. 말한 to breathe (Kal not used).

Niph. שֹׁבֵּי (fut. שַּבֵּיֵי) to take rest, to be refreshed (prop. to draw breath) Ex.23,12; 28.16,14.

נְפִשְׁין, (from יְבָּיְ: sf. יְנְפְּשׁיִה, קּנְפְּשׁיִה, קּנִפְּשׁיִה, sf. בְּפְשׁיִה, sf. בְּפְשׁיִה, sf. בְּפְשׁיִה, sf. בְּפָשׁיִה, sf. בְּפָשׁיִה, sf. בְּפָשׁיִה, sf. בְּפָשׁיִה, sf. בְּפִשׁיִה, sf. בְּפִשׁיִה, sf. בְּפִשׁיִה, sf. a. m. 1/breath Jb.41,13; בְּפָשׁיִה בְּפָשׁיִה breath of life Gen.1,20; hence also; odor, scent בְּפָשׁיִה, scent-cases, smelling bottles Is.3,20.— 2) spirit

as her spirit בָּאָאָת נַפִּשָּה was departing Gen. 35, 18; עַבָּשׁ the life of the flesh הַבְּשֶׂר בַּדְם is in the blood Lev.17,11; נָבָשׁ תַּחַת נפש life for life Ex.21,23; בָּשׁ in jeopardy of life 2S.18,13; 23, 17; 1K.2,23; Lam.5,9; מַרֶּר נָבָּשׁ to jeopard one's life Jud.5,18; הָשָׁלִיךָּ to adventure one's עַם אָת־נַפְּשׁוֹ בְּכַפּוֹ ; life far Jud.9,17 to put one's life in his hand, i. e. expose oneself to danger 1S.19,5; to smite the life, i. e. to kill Gen.37,21; Lev.24,18; TYT to slay, to murder Deut.22, 26; בַּלֵשׁ נְבָשׁ to seek one's life 1S.20,1; קוה נפש to be in wait for one's soul Ps.56,7.- 3) the soul as the seat of the emotions or feelings Cant.1,7 (of love); 2S. 5,8 (of hatred): Is.61,10 (of joy); Ps.130,5 (of hope); קַּצְרָה נַפָּשׁוֹ Jud. 10,16; הַאָרִיךְ נָבָּשׁ Jb.6,11, see under קרה .- 4) the soul as the seat of will: אין נפּשִׁי אָל־הַעָם הַוָּה my soul would not be inclined toward this people Jer.15,1; WITE if it be your mind (will) Gen. 23,8; កាម៉ូទុរ្គ ការាក្រៀមប្ then thou shalt let her go whither she will Deut.21,14.— 5) desire, will הָרָחִיב כִּשָאוֹל גַפָּשׁוֹ he enlargeth his desire as hell Hab. 2,5 (comp. Is.5,14); אוֹנבי בָּנֶפֶש my enemies with a will (i. e. eagerly) encompass me about Ps.17,9; צל תַּתְנָהוּ בְּנֶבֶּשׁ thou wilt not deliver him unto the will of his enemies 41,3.— 6) soul, person, living being, creature, body שַּבְּעִים נְּפָשׁ seventy souls, i. e. persons Ex. 1,5; Num.31,28; בְּשִּׁית נְפָשׁית בְּפָשׁית בְּפָשׁית בְּפָשׁית בְּפָשׁית בְּפָשׁית בְּפָשׁית בְּפָשׁית בְּפָשׁית בַּפְשׁית בַּפְשׁית בּפִשְּׁית בַּפְשׁית בענים בּפִשְּׁים בענים בענ

קבּת (from אָנֶישֶׁ f. height, hill Jos. 17,11.

קבּן (from לוֹלָ) prop. dropping, hence: honey-comb Pr.5,3; more fully בַּבָּר צופִים Ps.19,11.

בּתְּהִים pr. n. pl. descendants of Ham Gen.10,13.

pr. n. son of Jacob Gen.30,8, also the tribe descended from him 49,21, and the district belonging to it Jos.19,32—39.

(from የሂቷ) m. 1) blossom, flower Gen.40,10.— 2) hawk Lev.11,16; Jb.39,26.

אַבְיֻ (= אַבְיַ) to flee אַבְיָּ that she may flee and get away Jer. 48,9 (acc. Fuerst = אַבְיַ to go out; comp. Jer.38,17).

בַצַבְ (= בַצַּבְ) to set, to erect (Kal not used).

Niph. בַצַב (pt. בַצָב, f. הַצָּבָ) 1) to be set over (with עַל R. 2,5; 1S.22,9; 1K.4,5.— 2) to station oneself, to stand Ex.7,15; with יָל to present oneself וְנַצַּבְּתָּ בש יל and thou shalt present thyself there before me Ex.34,2.— 2) to stand Num.23,6; especially to stand upright Gen.37,7; אַרְ־בָּל־ as nothing but הַבֶּל בַּל־אָרָם נְצֵב vanity doth every man stand Ps. 39,6.— 3) to be firm נַצָּב יָמִינוֹ כַּצָּר his right hand is firm as an adversary Lam.2,4; דַּבָּרָךְ נְצֶב בַּשְּׁמֵיִם thy word standeth firm with the heavens Ps. 119, 89; of sheep: he will not care חַנְצֶבָה לֹא יָכַיֹבֶּל for that which is firm, i. e. healthy Zch.11,16 (others; he will not sustain that which hath stood still).

Hoph. 그렇지 to be placed, set Gen.28,12; Jud.9,6.— 그렇지 Nah. 2,8 acc. some: and it was determined; acc. others: pr. n. f.

Hithp. בְצַב see הָתְיֵצֵב.

בְצָב (from בַצֵּב to set) m. 1) handle, haft Jud.3,22.— 2) prefect, superior (prop. one set over) 1K. 4,5; پَرْيًا; a prefect as king 22.48.

Ch. (def. אָבְרָא) f. firmness אָנְיְבָּרְוּלָא דִיבּרְוּלָא לִיבּרְוּלָא the firmness of iron Dan.2,41.

1<u>7</u>] see 1<u>7</u>;.

וְנְצְה (akin to אָנָ) a. נְצָץ; fut. הְנָאוֹ they flee away and also wander about Lam.4,15.—
2) to be destroyed, laid waste (prop. to fly asunder) Jer.4,7.

Nidh. וְצָה (fut. אָבָי: pt. אָבָי: pt. נְצָה pl. נְצָה ) וּ to destroy, to ruin בַּלִים נְצָים 2) to quarrel, to strive Ex.2,13; 21,22.

Hiph. הְצָה (inf. הַצּוֹת) to agitate against (with עֵל Num. 26,9.—2) to strive, to quarrel with (with אָת) Ps.60,2.

רְצֵּיְ (from נְצֵיְ) f. blossom, flower Is.18,5; Jb.15,33.

נוֹצָה see נֹצָה.

נְצוּרְ (only pl. נְצוּרִים) m. guarded place Is.65,4(Stb.: hut of branches; see נְצוּרָה).

וֹנְצֵּרְ (from נְצֵר) f. watch, guard Is.1,8 (others: besieged, as pt. p. of yz; Stb.: of branches, as den. from נְצֵרְ רֹחְ

to be prominent, superior (Kal not used).

Pi. DER (pt. DER); inf. DER (to supervise, to superintend Err 3,8 a. 9; pt. superintendent 2Chr. 2,17; 34,13; in music; to lead 1Chr.

15,21; pt. מַנֵאָם leader, chief singer Hab.3,19 and in the titles of 53 psalms.

1133 Ch. to be superior (Peal not used).

Ithp. אָתְנצַח to overcome, to surpass, to excel Dan.6,4.

ונאָם, העָן, (from נְצָם, sf. יָנְצָם; pl.m. 1) strength, victory Lam.3,10 a. 18; 1Chr.29,11; "X"] משַפְּם and justice cometh not forth victorious Hab.1,4 (Eng. Bible: and judgment doth never come forth; acc. Fuerst מַנְצַח unto truth = באמת Is.42,3). – 2) eternity; as adj. eternal, perpetual; as adv. perpetually, continually, for ever לְּמָה הָנָה כָאָבִי נָצַח why is my pain perpetual? Jer.15,18; וְעֶבְרָתוֹ שְׁמֶרָה נָצֵח and he kept his wrath for ever Am.1,11; ערד אַנָה וְיָ תִּשְׂבְּחֵנִי נְצַח how long, O Lord, wilt thou forget me continually? Ps.13,2 (Ges.; wholly); perpetual desolations Ps.74,3; ערגצַח, נער to eternity, for ever, constantly, continually Is.13,20; Ps. 49,20; Pr. 21,28; Jb. 34,36; by way of strengthening for ever and ever ls. 34,10.

משובָה (f. חוַצַב) adj. perpetual מְשׁוּבָה מְצַחַת a perpetual backsliding Jer. 8,5.

נציב (from נְצִיבִים , pl. נְצִיבִים , c. נְצִיבֵי m. 1) pillar, statue נָצִיבֵי กรีย a pillar of salt Gen.19,26.-2) military post, garrison 1S.13, 3.- 3) overseer, officer 1K.4,7.-4) pr. n. a city in Judah Jos. 15,43.

pr. n. m. Ezr.2,54.

(akin to אָצַל to draw away, to separate (Kal not used).

Niph. בְצֵל (fut. וָנָצֵל; inf. וְנָצֵל) to be drawn out, to be delivered Jer.7,10; Hab.2,9; Ps.69,15; Pr.6,5; with 58: to escape to Dan.23,16.

Pi. בצל (fut. 'נַצֵּל') 1) to rob, to plunder Ex. 12, 36; 2Chr.20,25.-2) to deliver, to save Ez.14,14.

Hiph, וַצִּיל , fut. וַצִּיל , ap. יַצִּיל; pt. מַצִּיל; imp. בַּצֵּל; tnf. בַּצֵּל, ו (הַצִּיל) 1) to take away Ps.119,43.— 2) to deliver Gen.37,21; 1S 17, 35.- 3) to rid (from labor) Ex. 6,6.— 4) to turn aside וָהָצִיל עֵינֵינוּ and he will turn aside our eyes, i. e. draw away our attention 2S.20,6 (Eng. Bible: escape us).— 5) to take apart, to part וְאֵין! and there was none מַצִּיל בֵּינֵיהֶם to part them 2S.14,6.

Hoph. הְצֵּל (pt. קָּצֶל) to be drawn out, to be snatched out of Am. 4,11; Zch.3,2.

Hithp. הְתְנֵצֵּל to strip off (2 garment) Ex.33,6.

נצל Ch. same as Heb. נצל

Aph. אַצֵּל (inf. הַבְּצָלָה) to deliver, to free Dan.3,29; inf. sf. לְהַצֵּלוֹתָה to deliver him 6.15.

נְצָנִים (from נְצַיִּים; only pl, נָצָיִים m. flower, blossom Cant.2,12.

AZJ see AZJ.

נְצִיץ (pt. נְצִין) 1) to glitter, to sparkle Ez.1,7.— 2) to blossom, whence אָן 1, בּנְצָן a. נְצָן .— 3) to fly, whence בּנָצָן a. נָצָן 2.

bzī see bzī.

נצר I. (ב נְעַר; fut. יִצֹי, יִנִצ', pt. נְצִרָּה, f. נְצִיּר, p. נְצִיּר, f. נְצִיּר, j. נְצִיר, j. נְצִיר, j. נְצִיר, j. נְצִיּר, j. נְצִיר, j. נְצִירְ j. נְצִיר, j. נְצִירְ j. נְצִירְיִירְ j. נְצִירְיְיִירְ j. נְצִירְ j. נְצִירְ j. נְצִירְ j. נְצִירְ j. נְצִירְייִירְ נִייִירְ נְצִירְיִירְ j. נְצִירְייִירְייִירְ j. נְצִירְייִירְיִייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִירְייִיר imp. נצר, צור , נצר (נצרה ) 1) to watch, to keep Deut.32,10; Is.27,3; pt. נצר watchman, keeper Jb 27,18; מָנְדֵל tower of the watchmen 2K.17,9.— For אָצָרָק Is. 42,6 a. 49,8 see quotation under אַנְיַ 2.-2) to preserve Is. 49, 6; Ps.32,7; Jb. 7,20.- 3) to guard a city, to besiege Jer.4,16; Is 1.8; Ez. 6,12.- 4) to keep, to observe (commandments, laws) Deut 33.9; Pr.3,1.— 5) to keep from view, to hide, to conceal נָצְרוֹת וָלֹא יַדַעָתָם hidden things which thou hast not known Is.48,6; נצורים secret places Is 65,4; נְצְרַת הֵב concealed, i. e. reserved, subtile of heart Pr.7,10. See also נצורה.

II. in Ar. to shine, to blossom.

נצר (from נצר וו.) m. shoot, sprout Is.60,21; fig. descendant Is.11,1; Dan.11,7.— 2) branch Is.14,19.

יַצַת see נַצַת.

נקא Ch. adj. pure Dan.7,9.

 Hag.1,6.— 2) same as בַּבְּרָ to pierce with words, to curse Lev. 24,16; Num.22,17; Jb.3,8.— 3) to appoint, to specify Gen. 30, 28; hence: to name Is.62,2; Am.6,1.

Niph אובן to be called, expressed האישר בּישׁבוּת which are expressed by their names Num.1, 17; 1Chr.16,41.

בּקְבָּי m. 1) cavity Ez.28,13 (opposite קֹד, which see).— 2) pr. n. see אַבְיִי

지국의 (from 그건국, referring to the sexual organ) f. female Gen.5,2; Jer.31,21 (of men); Gen.7,9; Lev. 5,6 (of beasts).

four following words.

speckled, נְקְדִּיֹם (pl. נְקְדִּיֹם; f. pl. נְקְדִּיֹם) speckled, spotted (prop. marked with points) Gen.30,32:31,8.

נֹקְרִים (pl. נֹקְרִים) m. shepherd 2K. 3,4; Am.1,1.

קרים (pl. קרים) adj, 1) mouldy, with speckles (of bread) Jos.9,12.—2) as n. speckled cake, spice-cake 1K 14,3.

נְקְרָה (pl. נְקְרָה) f. stud, spangle Cant.1,11.

יוָבְּיָל to be clean, pure; in Kal only inf. קֹבָּן fig. to go unpunished Jer. 49,12.

Niph הְבָּקְיתִי (זְיִנְיְתִי fut, הְּנָּקְיתִי imp. הְּנָּקְה (זְיִנְיִתְי to be clean (in a moral sense), to be innocent Jer. 2,35; hence: to be free, exempt Ex

21,19(from punishment); Num.5,31 (from guilt); בּקִיתִי מָפְּלִישָּׁתִים I shall be exempt (i. e. blameless) before the Philistines Jud.15,3.—2) to be empty, evacuated Is.3, 26; of men: to be destroyed Zeh. 5,3.

יי, איז בּקרָא pr. n. m. Ezr.2,48; Neh.7,50. פוּם see בּקם .

אָנְקְיוֹן (from הַבְּיִן יְעָבָּיָן (from בָּבְיִין יִעָבָּיִן (from בָּבְיִין יִעָבָּיִן (נְקִיוֹן יִעָבָּיָן cleanness, bareness בָּבִיין יִענִין cleanness of teeth (i. e. want of bread)

Am.4,6; fig. purity, innocence Ps.

26,6; בָּלְיוֹן בַּבּי in the innocence of my hands Gen.20,5.

רָקי (from אָב ; pl. c. יְבְּקִיקי) m. cleft, crevice Is.7,19; Jer.13,4.

נְּכְּם (fut. בְּקְם ; pt. בְּקְם , inf. בְּקָם (fut. בְּקָם ; pt. בְּקָם , inf. בְּקָם ; to take vengeance on, to punish, with accus. Jos.10,13; with יוֹ Nah. 1,2; with בְּיָם in avenge one of Num.31,2; 1S.24,12.

Niph. בְּבָּ (fut. בְּבָּבְי; inf. בְּבָּבְי; inf. בְּבָּבְי 1) to be avenged Ex.21,20.— 2) to take revenge, to avenge upon (בְּבָּבְי בּוֹן הַבּיּנְי וֹנְינִי בְּי וֹנְבִינְי מִין אוֹנְבְי avenge me of my persecutors Jer.15,15.

Pi. בְּלְהָרְי to avenge 2K.9,7; וְנַקְּהָרִי and I will take vengeance for thee Jer.51,36.

Hithp. מְתְנַקִם to avenge oneself Jer.5,9; pt. מְתְנַקּם Ps.8,3.

Hoph. 미모크 (fut. 미모크) to be avenged, punished Gen. 4, 15 a. 24; Ex.21,21.

תַּבְּק m. revenge, vengeance Deut. 32,35; בְּק הְבְּק הְבְּק בְּק בְּק הְבָּק וֹבְּק נִי to take vengeance Is 47,3; Ez.24,8; עשָׁיִּג נִי בְּק to execute vengeance Mic. 5,14; בּק מוֹיִי נֹי נִי נִי to render vengeance Deut.32,41; c. בְּק בִּי נִי עִינִי to render vengeance for the covenant Lev.26,25; יוַ אַנְּקְבָּה נִקְם־אַחַת מִשְׁתִי עִינִי that I may be avenged even for one of my two eyes Jud. 16,28 (Eng. Bible; that I may be at once avenged for my two eyes).

יַּקְבָּה (c. נְקְמֵוֹת pl. נְקְמֵוֹת (c. נְקְמֵוֹת pl. נְקְבָּה (c. יַנְקְמוֹת pl. נְקְבָּה (c. יַנְקְמוֹת pl. ic. 1) vengeance, punishment Jer. 46,10;

יָבְן (= יָבִין) to turn away; fig. to be alienated Ez.23,18 a. 22.

ובין I. to beat, to strike (Kal not used).

Pi. אָבָן 1) to cut down, to fell (trees) Is 10,34.— 2) to cut away אַבּוּ בְּאַת ראשְׁבֶּט ye shall not cut away the corners (of the hair) of your head Lev.19,27.— 3) to destroy אַבּוּ בְּאַבּר עוֹרְי גָּקְפּר וֹאַת and after, when they will have destroyed my skin (i. e. body) Jb. 19,26.

או בְּקַרְ II. (fut. יְלְקֹבּ) to go round, to run in a circle בַּקֹבּן let the festivals run their circle Is.29,1.

ה beating off, shaking קּנְקְרָּ מוֹ as after the shaking of an olive tree Is.17,6. וֹקְבָּה (from בְּקְבוֹ I.) f. rent, rupture others: rope) Is.3,24.

קר ל split or cleave, whence אָבְיּרְיּ קר (fut. יְקִר; inf. יְקִר ) to bore or pierce out, to put out (of the eyes) 1S.11,2; Pr.30,17.

Pu. אָבֶּלְתְּ to be dug out בַּקְבֶּתְ יוֹם the hole of the pit whence ye were dug out (fig. of ancestry) Is.51,1.

(from נְקְרָה; c. נְקְרָה; pl. c וְקְרָה; f. cleft, hole Ex.33,22; Is. 2,21.

נְקשׁ (בּיְנִילְ יָּבְיִּי ; pt. בָּבְיּעׁ בְּבְּיוּ נוֹלֵקשׁ דְשָׁץ to ensnare, to ensnare the wicked is snared in the work of his own hands Ps. 9,17 (acc. Septuagint and Vulgate: שׁבָּי he was snared, Niph. of שׁבָּי.).

Niph. 반절1 (fut. 변환) to be snared, seduced Deut.12,30.

Pi. শুনু (fut. শুনু :) to lay a snare Ps.38,13; hence of a creditor; to seize upon Ps.109,11.

Hithp. הְתְנֵקִש to lay a snare, to plot against one 18.28,9.

Ch. to smite, to strike Dan.5,6.

גרות (from נגר, sf. נגר ; pl. גרות, sf. נגרות ; pl. מרות, sf. נגרות ) m. light, lamp Jer.25, 10; Zph.1,12; Pr.31,18; frequently of the lights of the sacred candelabrum Ex.25,37; 30,8; as a figure of hope 2S.21,17 and prosperity Jb.29,3.

ון II. pr. n. grandfather of Saul 18,26,5.

וְרָבֵל pr. n. a god of the Cuthites 2K.17,30.

of Nebuchadnezzar Jer. 39, 3.—2) a chief magus under the same king Jer. 39, 13.

וְרָבָן (from בְּבָן) m. whisperer, slanderer Pr.16,28; 18,8.

נְרָדִים (sf נְרָדִים; pl. נְּרָדִים) m. nard (a fragrant plant) Cant.1,12; 4,13 a. 14.

וֹרָיָה pr. n. 1) father of Baruch Jer. 36,4.— 2) another person Jer. 51,59.

 condition Gen.14,13. c) with בַּעַר : to take off one's head Gen. 40, 19; צַשֵּׁא ם פַנים a) to lift up one's face, i. e. to be cheerful Jb.11,15; with 5%; to be favorably inclined toward... Num. 6,26, or to look forward hopefully to Jb.22,26. b) to respect Lam.4,16, to be partial Lev. 19,15; Mal.2,9; pt. p. נשוא פָנים one respected, honorable Is.3,3; NUL to lift up the soul to נָפָשׁ אָל... anything, to look hopefully to, to long for anything Ps.143,8; Deut.24,15; ...לב אֵל... to lift up the heart to, i. e. to direct it with hope to Lam.3,14; with 35. as subject followed by an object in the accus., the phrase means: to make proud, haughty, as אָנַשַאַן thy heart hath made thee haughty 2K.14,10, or: to incite, to stir, as אַשֶּׁר נִשָּאוֹ לִבוֹ whose heart hath stirred him up Ex. 35,21; נשֵא קוֹל to lift up the voice, to speak Jud.9,7, whence צַיֵּי alone: to utter, to pronounce Ex. 20,7 (of the name of God); אַשֶּׁג to pronounce a decree 2K. 9,25 (see מַשָּׂא קינָה (b); קינָה to take up, to utter a lamentation Ez.27,2; נְשָא מְשֵׁל to take up, to deliver a parable Mic.2,4.-2) to take Gen.27,3; אַשָּׁא אָשָׁן to take a wife Ezr.9,2; hence: to receive Gen.43,34; Ps.24,5; אשָע שָבַע שָּוֹא to receive a false report Ex.23,1 (others: to raise, to utter); בָשָׂא to obtain favor Est. 2,9; 5,2; נְשָא רֹאש to take the neads, i. e. to take the number of persons Ex. 30,12; Num. 1, 2 (= רְפָּר מִסְפָּר 1Chr. 27, 23).— 3) to bear, to carry, to wear Num.11,12; Deut. 32, 11; of the burden of duties: וָנָשָאוֹ אָתַּך and they shall bear with thee Ex. 18,22; נשא כלים armor-bearer 1S. 16,21; נְשֵׂא פָּרָי to bear fruit Ez. 17,8; of the wind: to carry away Is.57,13.- 4) fig. to bear, to endure I am weary to bear Is.1,14; הַרְפַּה הָר to bear reproach Ps.69,8; נְשָא דָין, נָשָא to bear sin Lev.24,15; Is.53,12; Ez.4,5; אָנָיָ ענש to bear (i. e. suffer) punishment Pr.19,19 - 5) to forgive, to pardon Gen.50,17; Ex.34,7; pt. p. one whose iniquity is forgiven Is.33,24, same as נשרי פשע Ps.22,1; Hos.1,6 בָּשֶׁל פּשֶׁע that I should in any wise pardon them; אָם־תִּימִיב שָאָת if thou doest well there is forgiveness Gen.4,7 (see also under ハミッ).

Niph. אשָׁן (fut. אשָׁן; pt. אשָׁן, pl. fut. אשָׁן; pt. אשָׁן, pl. f. איַם; inf. אשָׁן, pl. fut. איַם; inf. א

Pi. אַשָּׁן (fut. אַשָּׁן; imp. אַשָּׁוּ)

1) to raise, to lift up, to exalt 25.5,12; Ps.28,9; with שַׁיִּנ to advance above Est.5,11; אַרָּג אָרָן.

ייי לפשו לייי to strive, to desire to...

Jer.22,27.— 2) to carry Is.63,9.—
3) to support, to help (with בְּי)

Ezr.1,4.— 4) to offer, to give אַר בַּיּא לְנוּ

hath he given us any gift? 2S.19,43 (acc. Stb. אַבָּין

here is Niph. and is to be rendered: to be received, from Kal 2).

Hiph הְשִּׁיא to let bear וְהָשִּיאוּ and they shall let them bear the iniquity of trespass Lev.22,16; with אָל to put upon, to apply to 2S.17,13.

Hithp. אָבָּיִה a. אַבָּה (fut. אַשְּׁאַר) to lift oneself up (from a place) Num.23,24; fig. to exalt oneself Num.24,7; 1Chr.29,11; with ישני to lift oneself up above others Num.16,3. — 2) to exert oneself Dan.11,14.

(of the wind) Dan.2,35 — 2) to take Ezr. 5.15.

Ithp. កម្មវិធី to lift oneself up Ezr.4.19.

I.(= בְּשָׁה l.; pt. אָטֵא, נּשָּׁא) prop. to press, hence: to loan on usury אַּהָּ אָּ בְּשָׁה to exact usury of...

Neh.5,7; pt. creditor 1S.22,2; Is.
24,2 (see quotation under בַּשָּׁרָבוּ).2).

Hiph. אּשִּׁיא (fut. אינָיַיִי) to press, to vex one, with ⊋ Ps.89,23.

II. to remove, to reject וְנָשִׁא I will utterly reject you Jer.23,39 (Eng. Bible: forget you = וְנָשִׁיתוּ וּ בּוֹשַׁאַ II. 2).

Niph. ১ খুই to be led astray, deceived is.19,13.

Hiph. אַשָּׁי, (fut. שְּׁיָּשׁ, Ps.55,16 לְשִׁיּא (fut. שְּׁיָשׁ, Ps.55,16 לְשִׁיּא (fut. אַיַּשְׁיּא אַנּשְׁיּ ttib) 1) to lead astray, to seduce, to beguile Gen.3,13; Jer. 49,16; with יִ 2K.18,29. — 2) to surprise, to seize upon (with עַלִּימוֹ עַלִּימוֹ וְשִׁיִּשְׁתְּ עַלִּימוֹ let death seize upon them Ps.55,16 (— תַּשְׁיֹא בָּעָרַ חַבּוֹיִי).

Niph. កម្ពុជា to be deceived is.19,13.
រាស់ឃុំ f. offering, gift 28.19,43.

בְּשֵׁלֵ (= קְשֵׁלָּ) to breathe, to blow ls.40,7.

Hiph. הְשֶׁיב (fut. יַשִּׁיב , ap. בְּשִּׁיב ) to cause to blow Ps.147,18.—2) to blow away, to drive away Gen.15,11.

to reach (Kal not used).

(נשִׁים I. (בּשִׁים I.; pt. נְשָׁה , pl. נְשָׁה ) to loan on usury, to lend, to exact לארנָשׁיתי וְלֹארְנָשׁוּרִבּי I have not lent, nor have men lent to me Jer. 15,10; וְדָבָן we have lent them money and corn Neh. 5, 10; אַשֶּׁר אַהֶּם נִשִׁים בְּהֶם

which ye exact of them v. 11; pt. השָט usurer, creditor, exactor Ex. 22,24; 2K.4,1; Is.50,1; Ps.109,11.—2) to borrow; pt. borrower, debtor בַּנשָה בַּאשֶׁר נַשֶּׁא בַּוֹ as the borrower, so he that loaneth to him Is.24,2.

Hiph. הְּבֶּה (fut. נַשֶּׁה ; pt. מְשָׁה to lend to (with בְּירַהַשֶּׁא בְּרֵצְהְ שִּׁא בְּרֵצְהְ when thou dost lend thy brother anything as a loan Deut. 24,10; מְשֵׁה בָּיר creditor 15,2 ווֹ נַשְׁה בֹּיר נַבְּירָתִי 11. נַשְׁה בַּיר בֹּירַתְי 2 fut.

קּשֶׁהָ for תְּנְשִׁי prop. to remove, hence: 1) to fail נְשֶׁהָה נְבוּלְהָת their might faileth Jer. 51, 30, their might faileth Jer. 51, 30, their tongue faileth for thirst Is.41,17.— 2) to forget, to be unmindful dictional times. Lam. 17; Jer.23,39 (see quatation under בְּשִׁית וֹן וֹלְבָּוֹך הָשִׁי וֹן, וֹלְבָּוֹך הָשִׁי of the rock that begot thee thou wast un mindful Deut.32,18.

Niph. לְּצְיָנֶ (fut. לְּנָשֶׁנְי) to be forgotten לֹא תַּנְּשֵׁנִי thou shalt not be forgotten by me Is.44,21.

Pi. אָלְהָים to cause to forget; sf. בּשְׁנֵי אֵלהִים God hath made me forget Gen.41,51.

Hiph הְשָׁה (fut, מַשְׁה) 1) to cause to forget, to overlook יַשָּׁה לְךָּ אֱלוֹהָ God overlooketh some of thy sins Jb.11,6.— 2) to deprive הְשָׁה אֱלוֹהַ חָכְבָה God hath deprived her of wisdom Jb.39,17.

(from נְשֶׁה II.) m. dislocation, בְּשֶׁה the sinew

which shrank Gen.32,33 (name of the hip-sinew, in reference to the occurrence related in Gen. 32,26).

לְשׁלְּאָה f. that which is carried those which were once carried by you (i. e. the idols) are now laden up a burden to the weary beasts Is.46,1.

(from נְשָׁרָ I.; sf. נְשָׁר) prop. what is borrowed, hence: debt 2K 4.7.

וֹנְשְׁיָה (from נְשִׁיְה II.) f. forgetfulness אָרֶץ נְשְׁיָה the land of forgetfulness (the grave) Ps.88,13.

עשים pl. of אָשָׁר, which see.

וְשִׁיקְרה (from נְשִׁיקְר, pl. וְשִׁיקְרה) f. kiss Cant.1,2; Pr.27,6.

Pi, বুলুটু (fut. শুলুটু) to bite Num. 21,6; Jer.8,17.

Hiph. תַשִּׁיך (fut. יֵשִׁיך ; pt. מְשִׁיך to lend on interest, to take interest לארתשיך לְאָחִיך thou shalt not take interest from thy brother Deut.23,21.

קָשֶׁן m. usury. interest בַּסְפּוֹ לֹא־יְנְתַן who putteth not out his money on interest Ps.15,15; שָּיִם to lay usury on some one Ex.22,24.

ן נְשְׁבָּה (= לְשְׁבָּה ; sf. וֹקְשָׁבָּה; pl. הְשָׁבָּה (בְּשְׁבָּה f. chamber Neh.3,30; 12, 44; 13,7.

(akin to שָׁלֵל; fut. יַשַּׁל; imp. לַשַּׁל; 1) to fall off, to slip Deut. 28,40 (of fruit); יְשָׁל מְּן־הָעֵץ; and the axe slippeth from the helve Deut.19,5.— 2) to draw off, to put off (shoes from one's feet) Ex.3,5; Jos.5,15.— 3) to cast out אינים־רַבִּים מִפְּנֶין and he shall cast out many nations before thee Deut.7,1.

Pi. לְשֵׁל (fut. יְנֵלֵשֵׁר) to east out, to drive out 2K.16,6.

בּשֵׁין (= קשֵׁין; fut. בּשִׁיּלֶּין to breathe and pant Is.42,14 (others: 1 will destroy and devour, taking בּשֵׁין to be identical with בּשִׁיּץ, which see).

לְשָׁבְא Ch. f. soul Dan.5,23,

קיְּשְׁכָּת (from נְשְׁכָת, c. הַיְּים, sf. (נְשְׁכָת, f. breathing, breath Ps. 18,16; Jb.37,10; נְשְׁכָת the

breath of life Gen.2,7.— 2) spirit Jb.32,8; hence: soul Pr.20,27 and living being Deut.20,16.

ן (בְשַׁב (ב בַּשָׁב a. נְשָׁב ) to blow, to breathe Ex.15,10.

קְשֶׁיְ, (from יְנִישָׁן; sf. יֹשְׁיָּג) m. prop. the breezy time, hence: twilight Pr. 7,9; Jb. 3,9 or night Is.21,4 Jb. 7,4.

לְשֵׁיֻ to burn (Kal not used).

Niph. אַשְּׁק to be kindled Ps.78,21. Hiph. הַשִּׁיק (fut. יַשִּׁיק 1) to burn, to kindle Is.44,15.— 2) to heat (an oven) Ez.39,9.

נישק I. (fut. פַשַׁים a. פַּבּין; pt. פָשַׁים; imp. שַׁק, וְשַׁק: inf. נָשֹׁק, 'נַשָּׁק,' prop. to be attached, to cling to, hence; 1) to kiss, with accus. 1S. 20,41; Cant.1,2; more frequently with ? Gen,27,26; 32,1; fig. צֵרֶקּ righteousness and peace kiss each other Ps.85,11; and my hand hath kissed my mouth (a form of adoration towards the idols) Jb. מל פּיך וִשֵּׁק בַּל־עַמִּי acc. Ges.: upon thy mouth shall all my people kiss, i. e. render to thee homage Gen. 41,40 (others; according to thy word shall all my people be ruled).

Pi. פְשֵׁק (fut. בְּיֵבֶי ; inf. פְשֵׁל to kiss Gen.31,28; 45,15; imp. pl. בַּשֶּׁלְּ kiss ye Ps.2,12 (but see quotation under בַּ

Hiph. הְשִׁיק to teach; pt. f. pl.

הַהְאָלְיָאָחוֹתָה that touch one another Ez.3,13.

II. (pt. נשֶׁק ) to arm oneself איני אָרָי בָּשֶׁר who arm themselves with bows 1Chr.12,2; נוֹשֶׁקִי רוֹמֵיר armed, and shooting the bow Ps.78,9.

equipment, arming בְּשֶׁכְ II.) m. 1)
equipment, arming בְּשֶׁכְ in
the day of equipment (i. e. battle)
Ps.140,8; hence: arms, weapons Is.
22,8; Ez.39,9; בְּשֶׁכְ to meet
the arms (i. e. the armed array)
Jb.39,21.— 2) armory Neh.3,19

יַשֵּׁר (בְּשֵׁר בּוּר: fut ישֵּרָ) נוּ saw 1 Chr. 20, 3.

רְיִשְרוֹ Ch. (pl. נְיִשְרוֹן) m. eagle Dan. 4,30; 7,4.

ינְשְׁתָה (sf. נְשְׁתָה, הְיִּשְׁתָה) to be parched, dried up Is.41,17; fig. of strength: to fail Jer.51,30.

Niph. 지말 to be dried up, to fail Is.19,5.

in. letter Ezr.4,7; 5,5 (Persian newishten to write)

נתב to tread, to stamp, whence נְתִיבָ a. נְתִיבָה.

to divide (Kal not used).

Pi. הַחַ (fut. הַבָּיִי) to cut to pieces Lev.1,7; 8,20.

וְתְתוֹ (pl. נְתְחִים) m. a piece (of flesh) Lev.1,S; Ez.24,4.

ינתיב (c. אונה) א. trodden way, path Jb.18,10; 28,7; fig. יָפַלֵּם נְתִיב he levelled a path for his anger Ps.78,50.

נְתִיבָּה (בָּתִיבּ בְּתִיבְ נְתִיבְּה נְתִיבְּה f. way, path Pr. 1, 15; יְתִיבְּה the paths to his house Jb.38,20; בָּרָה בְּית pathway Pr. 12, 28; בִּית בְּית place of the ways, crossway Pr.8,2.

יה (from נְתֵּלְ m. prop. one given, one dedicated, hence: a servant of the temple; only pl. וְרָנִים וֹרָנִים וֹרָנִים וֹרָנִים וֹרְנִים בּרַנִים בּרַנִים בּרַנִים Ezr.2,43, etc.; Ktib once בּרַנִּים Ezr.8,17.

Ch. (pl. def. אָנְתִינָ) m. same as above Ezr.7,24.

可算 (fut. 可) to be poured out, to flow out Jb.3,24; fig. of wrath Jer.44,6, of a curse Dan.9,27.

Niph. 현로 (pt. f. 다쳤다) 1) to pour out (of rain) Ex.9,33; fig. of anger Nah.1,6.— 2) to be melted, dissolved Ez.22,21; 24,11.

Hiph. הְהָיף (fut. בְּיִרָּהְ: inf: הַבְּיִרְּהְ 1) to pour out Jb.10,10; of money 2Chr.34,17.— 2) to melt Ez 22,20.

Hoph. ਜ਼ਰੂਰ (fut. ਜ਼ਰੂ) to be melted Ez.22,22.

 2 pl. נוֹהַן , נֹהַן ; pt. נַהַן ; pt. p. , נָתוֹן . imp. מָנָה , מֶּנָה ; מִּנָה ; נַתוֹן , נַתוֹן נָתָן־, נָתוֹן, נָתוֹן , נָתוֹן , נָתוֹן , נָתוֹן , נָתוֹן , נָתוֹן הַתָּל , sf. 'הַהָּל ) to give, to grant Jb.1,21; Neh.9,21; of the earth: to yield, to produce Lev.26,4; בָּחַן לִי to give to R.1,6; Ez.15,6; rarely with accus. instead of the dative, as נְתַתְנִי thou hast given to me נָהַן בָּוַד... ;Jos.15,19 (נָהַהָּ לִּי Tos. to deliver into one's hand Jud. to utter a voice בַּתַן קוֹל 16,23; Jo.2,11; יָתַן בָּקוֹל עַל to cry out against one Jer. 12,8; נָתַן to cause a blemish Lev.24,19; to utter slander, to slander בַּתַן דּפִּי Ps 50,20; נָתַן ערֵץ to give, i. e. to turn, one's back 2Chr.29,6.-2) to allow, to permit, to suffer, to let (with inf.) לא נְתָנוֹ לַרֶבֶת he would not suffer him to come down Jud.1,34; לא־נָתַתָּה לִישָּׂרָאֵל thou wouldest not suf- לֶבוֹא בָהֶם fer Israel to invade them 2Chr. he will לא־וָתְנֵנִי הַשֵּׁב רוּחִי (20,10 not suffer me to take my breath Jb.9,18; the phrase מֹי (who will give?) has two uses: a) where is? is there? מָבְשָּׁרוֹ לא עבָעָן where is one who is not satisfied with his meat? Jb.31,31; where is one מִי וָהֵן מְהוֹר מִשְמֵא clean born of the unclean? Jb.14,4 (others: who can make a clean thing out of an unclean? b) Oh that! would that! I wish! מִי־יָתוֹן עָרֶב would it were evening Deut. 28,676 ו מידותן מותי אַני נוחַתִּיך I wish I had died in thy stead! 2S.19,1.-3) to put, to place, to set, with 3 Ex.40,22; with 55 Gen.30,40; 39, 20; with לְפָנֵי Lev.19,14; with ה loc. נָתַהִּי בְּנֵי צֹרָצָה I set my face toward the ground Dan. 10, 15; אובי תַּתָה לִּי עֹרֶה my enemies thou settest with their back to me 2S. 22,41; ... לָבוֹ לֵב ל to set (direct) one's heart to... Ec.1,17; בָּתַן אֶל־לֵב to put a thing into the heart, i. e. to reflect over it Ec.9,2.-4) to make, to render נְתְנֵנִי שׁמֵבְה he hath made me desolate Lam. 1,13; ••• לַבוֹן לִיים to make, to appoint, to constitute 2Chr.25,16; יוָם בָּתוֹן בָּתוֹן to take for Gen.42,30; נָתַן רַּפָגֵי to consider as, to esteem as 1S.1,16.

### Hoph בּוֹלְ (fut. בַּיִי) 1) to be given 2K.5,17; Jb.28,15.— 2) to be put, placed Lev 11,38; IS.18.9.

[בַּיּבָּין Ch. (fut. בַּיִּבִּין; inf. בַּיִּבָּין)

Dan.2,16; Ezr.4,13; 7,20; the other forms are taken from בַּיַיִי, which see.

pr. n. 1) a prophet, contemporary of David 2S.7,2.— 2) son of David 2S.5,14.— 3) name of various other persons 2S.23,36; 1K.4,5, etc.

יוֹרָבְּי pr. n. court officer of king Josiah 2K.23,11.

pr. n. name of several persons Num.1,8; 1Chr.2,14, etc.

ם: תוֹיִן a. יְתוֹיִן pr. n. name of different persons 2K.25,23; Jer.36, 14, etc.

נתם (בְּתַשׁ, נְתַץ ) to tear up, to destroy Jb.30,13.

ינתע (בּתֵין (בּתַין to tear out, to break out (*Kal* not used).

Niph. אַבוּ (3 pl. אָרָאָע) to be torn out, broken out Jb.4,10.

לְתִיץְ (fut. יְהִיץ; imp. יְהִיּן) to tear down, to destroy Jud.8,9; Ps.52,7; of teeth; to break out Ps.53,7 (comp. נָתַיּע).

Niph. Ph. to be broken down, destroyed Jer.4.26.

Pi וְתֵּין (fut. וְיַבַּהֵיי) to break, to smash Deut.12,3.

Pu. YEI to be broken down smashed Jud.6,28.

Hoph ਨ੍ਰਜ਼੍ਰ to be broken down Lev.11,35.

קַרָק (fut פַּבּי, 1 פְּהַאָּ, sf. בְּיִבְּאָּאָ Jer.22,24 for בְּהַאָּאָ 1) to tear away, to cut off Jud.20,32.— 2) to castrate; pt. p. בְּתוֹנְ castrated (one whose testicles are torn out) Lev. 22,24.

Niph. אָבוֹ (fut. אָבוֹ) 1) to be torn or broken off Is 5,27; Ec.4. 12; fig. אָבוֹי נְתִּקוֹ my purposes are broken off Jb.17,11.— 2) to be torn away, plucked up אָבוֹי בּוֹילִים בּיִיים בּיִיים בּיִיים בּיִיים בּיִיים בּיִיים בּיִיים בּיִיים בּיִיים בּייים בּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּיים בּייים בּיים בּייים בּיים בּייים בּייים

וֹמְאָדְלוֹ מִיבְשֵׁחוֹ his confidence shall be plucked up out of his tent Jb.18,14; דְעִים לֹא נִּהְקוֹ the wicked are not plucked away Jer.6,29.—
3) to be drawn away בְיַבְּיִקוֹ מִוֹן and they were drawn away from the city Jos.8,16.— 4) to be removed, to step over, to come Jos.4,18.

Pi. Ph. (fut. Ph.) to break, to tear asunder Is.58,6 (a yoke); Jer. 2,20 (fetters, bands).— 2) to pull up, to pluck up Ez.17,9; 23,34.

Hiph. הְתִּיק (inf. הְתִּילִם) 1) to draw away Jos.8,6.— 2) to set apart Jer.12,3.

Hoph. קְּנְחַק to be drawn away, to be removed Jud.20,31.

וו. acc. Fuerst: to cover over, to overlay, whence אָהֶבָּ.

וֹלֶהֶקְלְ (^ בְּהֶקְלְ) m. scab, mange Lev. 13,30; also one affected with the mange Lev.13,33.

וְתֵּר (fut. הַבְּי) to move, to tremble Jb.37,1.

Pi. נְחַר (inf. נַתַּר) to spring, to leap Lev.11,21.

Hiph. הָתִּיר (fut. הְיִיר ; imp. הַתִּר (fut. הְיִר ; imp. הַתִּר ) to make tremble Hab.3,6.— 2) to let loose יַבְּיְעֵנִי that he would let loose his hand and cut me off Jb.6,9.— 3) to loose, to undo לְּבְּׁהָ מִיבְּׁהָ מִיבְּׁה מִיבְּׁה to undo the bands of the yoke Is.58,6; of persons Ps.105,20; בְּיִּרִי he looseth the prisoners Ps.146,7 in Rabbinical literature הַּתִּיִר also: to permit).

Ch. only Aph. לְתַר to shake off Dan.4,11.

הבר m. lye, natron Jer.2,22.

נְתִשׁ (fut. נְתוֹשׁ ; inf. נְתוֹשׁ ) 1) to pluck up, to root out וּנְטַעְהִים וְלֹא I will plant them and not pluck them up Jer.24,6; hence of a people: to expel Deut.29,27.—2) to destroy Mic.5,13; Ps.7,9.

Hoph. שַּהַק (fut. יְתַשׁ) to be plucked up, rooted out Ez.19,12.

bet, called Samech 司及戶, from its original similarity to the form of a support of a building or

man; as a numeral = 60. 기치이 (= 기차가) to measure out, whence the next word.

קּאָרֶם (pl. סְאִים; du. סְאָרֶם) f. seak

(a measure for grain = a third of an ephah) Gen. 18, 6; 2K. 7,1 a. 18.

בְּלִיקְאוֹן מַאָּרן מַאָּרן פּמְנוּשְׁ equipment, armor אָרַעֵּשׁ פּרַעַשׁ every armor of the warrior is with confused noise Is.9,4.

אָבֶּׁ (den. from אַבְּיֹי) to equip oneself; only pt. אָבָּי one who equips himself, i. e. a warrior Is.9,4 (see quotation under אָבָּיִר).

תַּאָבְה הָריבָנָה (redupl. from מְאָבְה וְּרִיבָנָה in measure, i.e. moderately, by driving him forth, thou strivest with him Is.27,8 (Stb.: in the extreme measure of wrath thou hast chastised him with banishment).

אֹבֶּס (fut. אֹבָּס , 1 pl. הֹאָבִּס ; pt. אֹבָס , pl. הֹאָבִס ; pt. p. אֹבָס , pl. הֹאָבּס ; pt. p. הֹבְּט , pl. הֹאָבּס ; pt. p. הֹלְי מְבּט , a glutton and a drunkard Deut.21,20; אַבְּס בְּיִבְּשׁ הְבָשׁ הְבָשׁ הְבָשׁ הְבָשׁ הְבָּשׁ הְבָשׁ הְבָשׁ הְבִשׁ הְבִּשׁ הְבִשׁ הְבִּשׁ הְבִשׁ הְבִּשׁ הְבִשׁ הְבִשׁ הְבִשׁ הְבִּשׁ הְבִשׁ הְבִּשׁ הְבִשׁ הְבִשׁ הְבִשׁ הְבִּשׁ הְבִּשׁ הְבִּשׁ הְבִּשׁ הְבִּשׁ הְבִשׁ הְבִּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבְּשׁ הְבִּשׁ הְבִּשׁ הְבִּשׁ הְבִּבְּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבְּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּישׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּשׁ הְבִּבּי הְבּבּי הְבּבּי הְבִּבּי הְבִּבּי הְבִּבּי הְבִּבּי הְבּבּי הְבּבּי הְבּבּי הְבּבּי הְבּיה הְבּיה הְבִּי הְבִּבּי הְבִּבּי הְבִּי הְבִּבּי הְבּיה הַבּי הְבִּי הְבִּי הְבִּי הְבִּי הְבּיה הְבִּי הְּבִּי הְּבּי הְבִּי הְבִּי הְבִּי הְבּיה הּבּיה הּבּיה הּבּיי הְבִּי הְבִּיה הְּבּי הְבִּי הְּבִּי הְבּיּבְּי הְבִּי הְּבְּי הְבִּי הְבִּי

קבָּא'ם (בּיִאִים (סְבָּא pr. n. only pl. סְבָּא'ם Sabeans. Ez.23,42 (*Ktib* סְבָּא'ם).

왕국한 (sf. 독특구구, 마루크라) m. 1) drink, wine Is.1,22. — 2) drinking bout, earouse Hos.4,18.

אָבְיִּים pr. n. Seba, a son of Cush Gen.10,7 and a people in Ethiopia Is.43,3; pl. אַבְיִּים the Sabeans Is. 45,14. סָבָבוּ (1 s. סַבְּהִי , 3 pl. סַבְּהַ a. סָבָבוּ; fut. בֹים a. בֹים a. מִם בֹּים, sf. יְםְבָּנִי, sf. יְםְבָּנִי יסבנו, 1 pl. בֹסב, ap. בַסב, 3 pl. י סבבים pl, סובב , pt, מסבונה , pl מבבים; imp. 20; inf. 20 a. 220) 1) to turn, to turn oneself בַּרֵלָת הָסבׁ the door turneth upon its hinges Pr.26,14; נַיַּכֹב שִׁמוּאֵל and Samuel turned to go away 18.15,27; with 58: a) to turn into a place 2S.14,24. b) to turn about Ec.1,6; with it to turn aside 1S.18,11; ...לָב מְּן ...ן to remove from one to another Num.36,9.— 2) to go about, to compass Deut.2,3; Num.21,4; Is. 23,16; Ec.12,5.— 3) to surround, to compass Gen. 37,7; 1K.7,15; fig. of sorrow 2S.22,6; in a strengthened sense לַבּוֹנִי נַם־מְבְבוֹנִי Ps.118, 11.— 4) to sit round, to sit לא we will not sit נַבַב עַר־באוֹ פה down till he come hither 1S.16, 11.— 5) to occasion אַנֹכִי סַבּתִּי I have occa- בְּלֵּדְנֶפֶשׁ בֵּית אָבִיךְ sioned [the death] of all the persons of thy father's house 1S. 22,22.

Niph. בַּבָּ (fut. בַּבַי, pl. בַּבַי)

1) to turn oneself, to turn Ez.1,9;

Jos.16,6; with ½: to be turned over, transferred Jer.6,12.— 2) to beset round about, to environ, with accus. Jud.19,22; with ½ Jos.7.9.

Pi. I. בְּבֶר (inf. בַבֶּב to give a turn, to change לְבִעְבוּר חַבֵּב אָת־ in order to change the

appearance of the matter 2S. 14,20.

Hiph. הסבת (2 הסבת, 3 pl. והסב ; fut. בְּבָי, בַּבָּי, sf. יָםָבַּוּי, 3 pl. וַםְבוּ; pt. מַמַבּ ; imp. a. inf. בַּמַבּוּ 1) to cause to turn, to lead about Ex 13.18; Ez. 47, 2. -2) to turn he turned נַבָּב אָת־בְּנְיוֹ אֶל־הַקּוֹר is face to the wall 2K.20,20; to turn back 1K. 18,37 with it: to turn away from Cant. 6,5; אָל to turn over, to transfer to 1Chr.12,24; שם הסב to turn one's name, i. e. to change it 2K.23,34.- 3) to go about, to compass about, to surround Jos. 6,11; ראש מְסְבֵּי the head of those that compass me about Ps.140, 10; נְבָנֶה־אֶת הֶעֲרָים וְנָמֵב חוֹמָה let us build these cities and surround them with walls 2Chr.14,6.

Hoph. הוְּחָב (fut. יוֹחָב ; pt. בּוֹחָב , f. pl. הוֹחַב (מוֹחַב מוֹח ) to be turned Is. 28,27.– 2) to turn, to revolve היה דְּלָה מוֹחַב מוֹחַב וֹח דְּלָה twe turning door-leaves Ez.41,24.— 3) to be changed שֵׁי שִׁיב שׁׁ שׁׁ שׁׁ שׁׁׁ הַ שׁׁׁ הַ שׁׁׁ הַ אָּב changed Num.32,38.— 4) to enclose בַּיְבְּיִ הִישְׁרָּצִיוֹת מִשְׁבְּצִיוֹת מִשְׁבְּצִיוֹת בַּיִּב enclosed in casings of gold Ex. 39,6.

רַבְּטָ (from בַּבֶּטָ) f cause (prop.

turn) לְּרְּקְתָה מְבָה מִעְם יְיְ for the cause was from the lord 1K.12, 15 (in the parallel passage 2Chr. 10,15 הַבְּחָנוֹיִי).

סָבִיב (from קַבָּיב : e. קַבָּים, pl. קַבִּים, c. מְבִיבִּיוּ, פַּבִּיבָּיוּ, מְבִּיבָּיוּ, מְבִּיבֵּי ) m. circuit, place round about Jer. 21, 14; 33, 10; סָבִיבֵּי וָרוּשֶׁלֵם the places around Jerusalem 33,13; of persons: "" those that are around him Jer. 48,17.- 2) adv. a. prep. round, around, round about עָלֵיהָ סְבִיב camp against it round about Jer. בּבִּיב לָּ... לָבִיב בּינוּ around anything (Ex. 40, 33; Ps. 125,2; c. בָּלֶב הָאָרֶץ round about the land Am.3,11; sf. pl. סְבִּיבִיוּ it is very tempestuous round about him Ps.50,3; in a strengthened sense: ﷺ from round about, on every side Ez 39,17 or סָבִיב סָבִיב 40,36.

קבָן (pt. p. קבָם) to interweave, to twist סָבָּנִים twisted thorns Nah.1,10.

Pu. 기교한 (fut. 기교한) to be inter-

woven, twisted עַל־נַּל שָּׁרָשָׁיו יִסְבָּכוּ his roots are twisted about a stone-heap Jb.8.17.

קבְרֵי (pl. c. סְבְּרֵי) m. thicket Gen. 22,13; סְבָרֵי the thickets of the forest Is.9,17.

קבְרְּישִי thicket of a forest: יְּנֶדְע הְּמָרֶה בּּסְבְּרְּיִץ he, i. e. the enemy, is known as one that lifteth up axes against the thickets of a forest Ps.74,5.

기가 m. thicket; only sf. 기구인 Jer. 4,7 (with a euphonic Dagesh).

אַבְּבְע a. אַבְּבְע Ch. f. four-stringed musical instrument Dan.3,5 a. 7 (Greek sambuca).

אָרָבֵי pr. n. military chief under David 28.21,18 בְּיִבְבַי 23.27.

לְבֶּׁרָ (fut. לְבֹּרָי: inf. לְבַּרָּ) to bear, to carry a burden Gen.49,15; Is. 46,4 a. 7; fig. to endure, to suffer Is.53,4 a. 11.

Pu. לְבַּסְ (pt. לְבָּסְ ) to be laden with flesh, to be fat or strong (acc. Ges. a. Fuerst: to be laden with young, to be pregnant) אַלוּמְינוּ מִסְבָּלִים that our oxen may be strong, i. e. for work Ps.144, 14 (or: that our kine may be pregnant).

Hithp. הְּחַתְּבֵּל to be burdensome, to drag oneself along Ec.12,5.

רבל Ch. same as Heb. בְּבֶּר, also: to raise up, to erect (Peal not used).

Po. מוֹבֶל to be erected; pt. pl. וְאָ שׁוֹהִי מְסוֹבְּלִין and let the foundations thereof be erected Ezr.6,3.

שַּבְּל m. 1) bearer, porter Neh.4,4; 20hr.2,1.— 2) = בָּל burden נּשֵּׁא bearer of burdens 1K.5,29.

أَيْنِ أَنْ m. charge, burden 1K.11,28; Ps.81,7.

לָבֶל m. burden; only sf. עָל מָבָלוּ the yoke of his burden Is.9,3.

רָלְדֹּלְ (pl. c. הַלְּלְת, a. חַבְּלְדֹּלְ, sf. מַבְּלְוּת, pl. o, סְבְּלְוּת, task Ex.1,11;

בּּלֶת Ephraemite pronunciation of מְבֵּלֶת (ear of grain) Jud 12,6-

רבר Ch. (= Heb. מָבֵר) to think, to hope וֹיְבָבֵר יְיִי זְ and he thinketh to change Dan.7,5.

קברים pr. n. Syrian city between Damascus and Hamath Ez.47,16.

אָרָקְים a. חַבְּקָם pr. n. son of Cush Gen.10,7 1Chr.1,9.

אֹבְהְּבְּיׁ pr. n. son of Cush and a Cushite people Gen.10,7; 1Chr.1,9.

קַבָּר (fut. קֿבָּר; , יַּסְגּוֹר ) to bow down (to idols) Is.44,15; 46,6.

קנָה Ch. (fut. קנָה) to bow down, to worship Dan.2,46; 3,6.

to get, to acquire, whence the next word.

קּלְלֶה (c. קּגְלֶה ; זּלְ. יֹחָגְלֶה ) f. property, peculiarity, treasure, peculiar treasure קּבְּה יִּחָבְּלְ וֹחְנְלְּדְּה וֹ וֹבְּכֶּף וֹחְנְלְדִּה וֹ וֹבְּכֶּף וֹחְנְלְדִּה וֹ l have as my property gold and silver 1Chr.29.3; סְּגְלֵה מְלֶּלְה מְלֶּלָה מְלֶּלָה מְלֶּלָה מְלֶּלָה מְלֶּלָה מְלֶּלָה מְלֶּלָה מְלֶּלָה מְלֶּלְה מְלֵּלִה עִבְּלִים ye shall be a peculiar treasure unto me above all nations Ex.19,5; הֹלְגָּה מַעְבָּל pup a peculiar people Deut.7,6

to manage, to administer, whence the following words.

m. prefect, governor, ruler; only pl. מְּנָנִים Jer.51,23; Ez.23,6; Ezr.9,2.

D Ch. (pl. יְנְנְיָּלְ, def. מְנְנִיָּא ) m. governor, ruler Dan.3,2; בְּבְּלָּנִי Chief of the governors 2,48 (in the Mishnah בְּבַּף a priest of the second rank, a vicar).

 and he shall open, and none shall shut Is.22,22; f. אָרָה Jos. 6,1 (see quotation under Pu.); pt. p. אָרָה אָרְה אָרָה אָרָה אָרָה אָרָה אָרָה אָרָה אָרָה אָרָה אָרָה אָרְה אָרָה אָרָה

Niph. הובים (fut. הובים) 1) to be shut (of gates) Is.45,1; Neh.13, 19. -- 2) to be shut up or in Num. 12,14 a. 15; 18.22,7. -- 3) to shut oneself Ez.3.24.

Pi. אָבָּר (fut. יְםַגָּר) to deliver over, to give up 18.24,19.

Pu. אַסְ (pt. f. תְּקְבֶּרְתְּ ) 1) to be shut, to be barred וְּקְבָּרְ וֹ זְּלְתְּיִם and the doors shall be shut Ec. 12, 4; אַקּבָּרָת וּמְקַבָּרָת וֹיִרְיחוֹ מֹנֶרָת וֹמְלָבֶּרָת and Jericho had shut [its gates] and was barred Jos.6,1.— 2) to be shut up קֹבְרִוּ עֵלְ־מְלָבֶּרְ and they shall be shut up in the prison Is.24.22.

Hiph. יְלְבִּיר (fut, יְלְבִּיר, יְלְבִּיר, יִלְבִּיר, יִלְבִּיר, יִלְבִּיר, יִלְבִּיר, יִלְבִּיר, יִלְבִּיר, יִלְבִּיר, יוֹלְבִיר, inf. יוֹלְבִּיר, 1) to cause to shut, to shut up Lev.14,38 (a house); 13,4 (a person). – 2) to deliver over, to give up Deut.23,16 a. 32,30; Ps.78,62; Lam.2,7.

רַבָּׁהְ Ch. to shut, to close Dan.6,23. רובָּהָ II. in Ar. to pour forth, whence the next word.

קנִרִיך m. heavy rain Pr.27,15.

7D (from 77D) m. stocks (for the feet of a culprit) Jb.13,27.

TID in Ar. to shut up, to fetter, whence ID.

ייִים (pl. קָּדִייָם) m. linen garment (others: covering) Jud.14,12; Is.3, 23; Pr.31,24.

p'ip pr. n. Sodom, a city south of the Dead Sea, which was destroyed for its wickedness Gen.18,20; the ill repute and the fate of this city became proverbial Is.1,9 a. 10; Lam.4,6, etc.

in Ch. to arrange, whence שְּׁרֵבָה, מְּסְבְּרוֹן.

קֶּדֶר m. order; only pl. לֹא־קְּדָרִים disorder, confusion Jb.10,22.

להך to be round, whence the next word.

m. roundness אַלַן הַפָּהָר a round bowl Cant.7,3 (Ch. בַּהַרָּא moon).

קבר (from סבר) prop. a round inclosure, hence; imprisonment בית קית prison, dungeon Gen.39,20.

Nio pr. n. an Egyptian king, contemporary of Hoshea, king of 1srael 2K.17,4.

The I. (pret. אָבֶּי ; fut. אָבָי ; pt. p. אָבּוּ to go back, to draw back Ps. 53,4; 80,19; fig. אָב אָב אָם the backslider (prop. he who goeth back) in his heart Pr.14,14.

Niph. בְּבוֹג (fut. יְבוֹג ; pt. בָבוֹג , pt. בָבוֹג , pt. בְבוֹג ) to be turned back, to draw back, to turn, to retreat Ps.35,4;70,3; pt. Ps.44,19; Zph.1,6; בְּלְבוֹר , he will not escape shame Mic.2,6.

Hiph. בְּלֵב (fut. מְלֵב, ap. מָב, pt. בְּלָב to remove, to put away; commonly with בְּבוּל to remove

a landmark, i. e. to displace Deut.19,14; 27,17; Hos.5,10; בְּבוֹלוֹת they remove the landmarks Jb.24,2 (בְּבוֹלוֹת בִּלְיִם מִּלְיִם מִּלְיִם שִׁינוּ what thou puttest away (from the enemy) thou shalt not save Mic.6,14.

Hoph. ਹਰੁਸ਼ to be turned away Is. 59,14.

ארם II. (pt. אוס) to hedge about, to enclose אוֹטָנִים האוֹטָנִים hedged about with lilies Cant.7,3.

אָם Ez.22,18 Ktib for סְינ, which see.

קובר (from קובר) m. cage, prison Ez 19.9.

מוֹדָם (from יָבַר; sf. יוָם, סוֹדָם) m. 1) consultation, counsel 727 שבות באין סוד without couns purposes are disappointed Pr.15, 22; the counsel of the Lord Jer.23,18.— 2) assembly Gen.49, 6; סוֹד בַחוּרִים assembly of young men Jer.6,11; מיל משהקים assembly of mockers 15,17 .- 3) intimacy, secret מָתִי סוֹרָי my inti mates, confidants Jb.19,19; בַּרָה־ To to reveal a secret Pr.11,13; hence: familiar conversation to hold pleasant conversation (Eng. Bible: to take sweet counsel) Ps.55,15.

סורי pr. n. m. Num.13,10.

מַמָנָה to veil, te cover, whence מַמְנָה a. סוֹת

пр pr. n. m. 1Chr.7,36.

תום (= הַּנְים) to sweep away, whence the next word.

וחות f. sweeping, dung, filth Is. 5,25.

່ວ່າວ pr. n. m. Ezr.2,55; Neh.7,57.

קוֹם (akin to בְּקַב; pret. בְּבָּי; fut. בְּבָּי; but בְּבַי; belongs to בְּבָּי; inf. בְּבַּי to anoint (with בִּי Ez. 16,9; tr. to anoint oneself אַבֹּי שָּבִּין anoint not thyself with oil 2S.14.2.

Hiph. הַּסִיךְ (fut. ap. קּסָיְרְ ) to anoint oneself 2S.12,20.— מֵסִיךְ God, 3,24 belongs to בַּסַיְרָ , which see.

סְּרְיָפּבְיִה (once Ktib קּיפּבְיָה) Ch. f. bag-pipe (others: flute) Dan.3,5 a. 10.

Fgypt Ez 29,10.

סום to leap, to frolic (comp. שוש), whence the next word.

DND (pl. סְלְּסִי , c. יְסֵוּם) m. 1) horse Gen.47,17; Nah.3,2.— 2) swallow Is.38,14 (Jer.8,7 Ktib for סִים).

קּמְתִי f. mare; only sf. סְּמְתִי Cant. 1,9.

ים דר pr. n. m. Num 13,11.

기D (pret. 키후; fut. 키야) to sweep away, to carry off, whence 교육이.—
2) to cease, to perish 기호를 기호를 하는 they perish, they come to their end Ps. 73,19; Am.3,15; Est.9,28 (comp. 키후학, 교육후).

Hiph. ነርር፤ (fut. ነርር, ap. ነርር) to sweep away, to make an end of, to destroy ነርጅ ነርጅ I will utterly sweep °way Zph.1,2 a. 3 (with inf. of 커플릭); sf. 교육 학교 취고적 I will surely make an end of them Jer.8,13.

710 Ch. to be fulfilled (prop. to come to an end) Dan.4,30.

Aph. 기호학 (fut. 기호학) to make an end of, to destroy Dan.2,44.

ቫር (from ቫር to cease) m. end, close Ec.3,11; 7,2; 12,13.— 2) rear, hinder part Jo.2,20.

קוֹם Ch. (def. אַשְּוֹם) m. end, extremity (of the earth) Dan.4,8; אַשְּׁים וּלְתָּא (of the earth) ליים וּלְתָּא (היים לְּתָא לִּתְא לִתְא לִתְּא לִתְא לִתְא לִתְא לִתְּים לְתְּא לִתְא לִתְּא לִתְא לִתְא לִתְא לִתְּא לִתְא לִתְא לִתְא לִתְּא לִתְא לִתְּא לִתְא לִתְּא לִתְא לִתְּא לִתְא לִתְּא לִתְּא לְתְּא לִּתְא לְתְּא לְתְּא לִתְּא לְתְּא לְתְּא לְתְּא לְתְּא לְתְּא לְתְּא לְתְּא לְתְּא לְתְּא לְתְּיִים לְתְּעְּתְּיוּ לְתְּיִים לְתְּעְם לְתְּא לִתְּיִים לְתְּעְם לְתְּעְם לְתְּעְּיִים לְתְּעְם לְתְּעְם לְתְּעְם לְתְּעְם לְתְּעְם לְתְּע לְתְּעְּיִים לְתְּעְם לְתְּע לְתְּיִים לְתְּעְם לְתְּעְם לְתְּע לְתְּים לְתְּע לְתְּע לְתְּים לְתְּים לְתְּע לְּתְּים לְתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְתְּים לְתְּים לְתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְתְּים לְתְּים לְתְּים לְתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְּתְּים לְּתְּים לְּתְּים לְּתְּים לְּתְים לְּתְּים לְּתְּים לְּתְּים לְּתְּים לְּתְּים לְתְּים לְּתְּים לְתְּים לְּתְּים לְּתְּים לְתְּים לְּתְּים לְּתְּים לְּתְיּתְּים לְּתְּים לְּתְים לְּתְּים לְתְּים לְּתְּים לְּתְּים לְּתְים לְת

קום m. 1) sedge, sea-weed, reed, rush Ex.2,3; Is.19,6; Jon.2,6; hence אום ביים the sea of sedge, i. e. the Red Sea, which abounds in seaweeds Ex.15,4.—2) pr. n. a place mentioned in Deut.1,1.

קְּבָּסְ (from אָדֹם to sweep; pl. אַבּסְטּ f. tempest, hurricane, whirlwind Jer.4,13; Is.21,1. — אַבְּטָּט Num.21, 14 acc. some the name of a region; acc. Targ.: the Read Sea. See also under בּבָּטִי

קּבְתְה (בּיּבְהָה (בּיּבְהָה f. whirlwind Hos. 8,7.

קר (pret. יְםָר, fut. יְסָר, ap יִבְּר, ap יִבָּר, ap; pt. יְבָּר, imp. יוֹבָר; inf. יוֹבָר a. יוֹבָר to turn aside, to turn away, to depart לא סְרוּ יְמִין וּשְׁמאׁל they turned not aside to the right hand or to the left IS.6,12; with מְבָל, מֵעַל, מִעַל, מִעַל, מִנוֹב to depart from Ps.6,9; Num.12,10; 2S.2,22; IS.18,12; pt. יִבְּל בְּר they

are all gone aside Ps.14,3; as n. they כָּלֶם סָרֵי סוֹרָרִים they are all grievous revolters Jer. 6,28; pt. f. טַעַם who departeth from discretion (i. e. who is without discretion) Pr.11,22.- 2) to be removed, to cease, to disappear הַבְּמוֹת לֹא סַרוּ the highplaces were not removed 1K.15, 14; בַּבְּעָם הַםְ their carouse ceased Hos.4,18; וַפַרָה הָנָאֵה אָפָרֵים and the envy of Ephraim shall cease Is. 11, 13; יָםוּר בָּרוֹחַ פִּיוֹ he shall disappear by the breath of his mouth Jb. 15, 30.— 3) to turn in בַּלָּר הַנָּר let him turn in hither Pr. 9, 4; with 2: to turn into Jud.20,8; with אַ: to turn in to Jud.4,18; with על: to turn against 1K.22, 32; with 2: to rebel against one Hos.7,14; סור אָל־מִשְׁמַעַת to obey, to do one's bidding 1S.22,14 (see (מִשְמַעַת.

Pi, חוֹרֵכ to turn aside, to pervert ידְבַי סוֹרֵך he hath turned aside my ways Lam.3,11 (not to be confounded with חוֹרֵ pt. of סוֹרֵר, which see).

Hoph. הופר (fut. יופר; pt. קלם)

to be taken away, to be removed Lev.4,31; Dan.12,11; בְּמָשֶׁק מוּסֶר Damascus is taken away from being a city Is.17,1.

קוֹר (f. מוֹרָה adj. 1) removed, cast out מֹלְה וְסוֹרָה an exile and out-cast Is.49,21.— 2) rebellious; pl.sf. יבוים they that rebel against me Jer.17,13.

m. wild plant or shoot (prop. something separated, estranged) מוֹנֵי הַנְּבֶּן נְכְרָיָה wild shoots of a strange vine Jer.2,21.

קרן Dpr. n. name of one of the gates of Jerusalem (קשַער סוּר 2K.11,6 (בייש מוֹר 2Ghr.23,5).

not used .

Hiph. הַּסִית, הַסִּית (fut. יְסִית, מָסִית, מָסִית, מַסִּית, לַכִּית, בּבְּר אַרֹישָּהְ בִּיתְּהַ בַּבְּר אַרֹישָּהְ בִּיתְּהַ בַּבְּר אַרֹישָּהְ בִּיתְרָב בַּבְּר אַרֹישָּהְ וֹיִכְיתְּהְ בִּיתְרָב בַּבְּר אַרֹישָּהְ וֹיְב בַּבְּר אַרֹישָּהְ וֹיִבְּה בַּבְּר אַרֹישָּהְ וֹיִבְּה בַּבְּר אַרֹישָּהְ וֹיִבְּה בּבְּר אַרִישָּהְ וֹיְב בַּבְּר אַרֹישָּהְ וֹיִב בַּבְּר אַרֹישָּהְ וֹיִבְּה בּבְּר אַרִישָּהְ וֹיִבְּר בַּבְּר אַרִישָּהְ וֹיִבְּר בַּבְּר אַרִישָּהְ וֹיִבְּר בַּבְּר אַרִישְּהָּ וֹיִבְּר בַּבְּר אַרִישְּהָ וֹיִבְּר בַּבְּר אַרִישְּהָ וֹיִּב בּבְּר אַרִישְּהָ וֹיִם וּבְּב בּבְּר אַרִישְּהָ וּמִיתְּה בְּבִּר אַרִּב בּבְּר אַרִישְּבְּר וֹיִבְּר בַּבְּר אַרִישְּבְּר וֹיִבְּר בַּבְּר אַרִישְּבְּר וֹיִבְי בְּבְּר אַרְב בּבְּר אַרִישְּבְּר וֹיִבְּר בּבְּר אַרִישְּבְּר בּבְּר אַרִישְּבְּר וֹיִיתְּהְ בְּבְּר אַבְּר אַרְב בּבְּר אַרְב בּבְּר אַר אַרוּב בּבְּר אַרְיב בּבּר אַר אַרוּב בּבְּר אַר בּבְּר אַרְיבְּב בּבְּר אַר בּבְּר אַרְב בּבּר אַר בּבּר אַר מִייִּיבְּי בְּיִיתְּבְּר בְּבְּר אַרְיבְּב בּבּבְּר אַרְיבְּב בּבּבְּר אַרְיבְּב בּבְּבְּר אַרְיבְבּי בּבּר אַרְיב בּבּר אַרְיבְּבְּי בְּבְּר אַבְּר אַרְיבְּבְּי בְּבְּר אַרְבּב בּבְּבְּר אַבּר אַבְּר אַבּר אַבּר אַבְּר אַרְיבְּב בּבּבְּר אַבְּר אַרְיבְּב בּבּבְּב אַר בּבּב בּבּר אַבּר אַבּר אַבּר אַבּר אַבּיי בּבּי בּבּב בּבּר אַבּר אַבּר אַבּר אַבּר אַבּר אַבּר אַבּיי בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּבּב בּבּב בּב בּב בּבּב בּב בּב בּבּב בּב אַר בּבּב בּב בּב בּבּב בּב בּב בּב בּבּב בּב בּבּב בּב בּ

חות (from סות; sf. הוחם) m. garment, clothing Gen.49,11.

בַּחַהְ (akin to בְּחַבְּי, fut. בַּחַבְּי, inf. בַּחַבְּי, בֹּחֹבְי, בֹחֹבְי, to draw, to drag 2S. 17,13; Jer.15,3.

קרָהָ f. rag (prop. what is dragged); only pl. הַּלְּהָיָה ola rotten rags Jer.38,11.

Tho to wipe, to sweep (Kal not used).

Pi. מְחָהֵי נְעַפְּרָה to wipe off מְחָהִי עֲפְּרָה I will wipe off her dust from her Ez.26,4.

ריי (from תְּבְּים) m. sweepings, offscouring, filth Lam.3,45.

שָׁחִים = סַהִּישׁ, which see.

קְחַהָּ (akin to בַּחַבְּי, pt. קְּחַבּ) to carry away, to sweep away, to wash away Pr.28,3.

Niph. Juni to be swept away Jer.46,15.

קתר (fut. תְּחָרָם, pt. תְּחָרָם, pl. מְחַרָּם, c. יְחָחָרָם, f תְּחָרָם, l) prop. to surround, hence: to go about, to traffic; with accus. יוֹרָאָרֶיץ תְּחָרָם in the land Gen. 42,34; with יְאָיָנִינְ תְּחָרָם to go to, to migrate to Jer.14,18; pt. תְחָרָם trafficker, merchant Gen.23,16; f. sf. יוֹרָם thy merchant Ez.27,12; יוֹרָם thy merchant Ez.27,12; יוֹרָם thy merchant בערובון exchanger of wares v. 21.—2) to have intercourse יוֹר they that had intercourse with thee from thy youth Is.47,15.

Pi. redupl. מְחַרָּחַר to turn, to throb (of the heart) Ps.38,11.

קְּחֶר (c. חְחַהְ) m. 1) traffic, trade Is.45,14.— 2) mart מְחַר the mart of nations Is.23,3.

קרָם (sf. אַרָּבָּם) m. gain, profit by traffic 1s.23,18; Pr.3,14 (Eng. Bible: merchandise).

קֹתְרָת (c. יְחִרֶּת) f. hand-traffic, barter Ez.27,15.

מחרה (from מחרה to surround) f.

prop. that which surrounds, hence; shield Ps.91,4.

קרת f. 1) pt. of הַהְּ, which see.—
2) black marble Est.1,6.

שחם = מחש , which see.

תמה (= מְשָׁמָה) to turn aside, to transgress, whence the next word.

תְּטֶּחָ m. transgression, error אָיָם שְּׁנָאתִי זְמִים שְּׁנָאתִי I hate to commit transgressions Ps. 101, 3 (Eng. Bible: I hate the work of them that turn aside).

קיג (from הו. pl. קיג a. סיגף, sf. קר. prop. what is separated, hence: offal, dross Is.1,22 a 25; קבוי מְנְיָם מְנָיָם לְנִים לְנָים לְנִים לְנָים לְנִים לְּנִים לְנִים לְנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּים לְּינִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּנִים לְּים לְּינִים לְּים לְּינִים לְּים לְּים לְּינִים לְּים לְּים לְּים לְּינִים לְּים לְּי

וֹנְי m. the third month of the Hebrew year (June—July) Est.8,9. מירון pr. n. Amorite king at Hesh-

bon Num.21,21 a. 26; עיר סיהון the city of Sihon, i. e. Heshbon v. 26 a. 27

to be miry (comp. Ch. פֿיָן) whence the next word.

pr. n. a city on the north-eastern border of Egypt, situated among marshes (called by the Greeks Pelusium, marsh-town) Ez.30,15 a. 16.—2) a desert to the west of Mount Sinai Ex.16,1; Num.33,12.

קינֵי pr. n. Sinai, a mountain in the Arabian peninsula, celebrated as the place where Moses gave his

laws Ex.16,1; fully הַר סִינֵי 19,11 (the northern peak of this mountain is called הַרְבַּר סִינֵי which see); the wilderness of Sinai (a desert about this mountain) Ex.19,1.

קיני pr. n. a son of Canaan and a people north of Lebanon Gen.10, 17; 1Chr.1,15.

קינים pr. n. Sinim, an unknowa country, fully אֶּרֶץ סִינִים Is.49,12 (acc. some Sina, i. e. China).

סים m. swallow Jer.8,7 (= סוֹם 2).

אָרָיִהְ pr. n. 1) military commander under the Canaanite king Jabin Jud.4,2; Ps. 83,10. — 2) another person Ezr.2,53; Neh.7,55.

אָיַבְיּה a. אּהְיַבְיּה pr. n. m. Ezr.2,44; Neh.7,47.

סוֹמְבּוֹנְה Ktib Dan.3,10 for סוֹפּוֹנְה.

קירוֹת (pl. קירוֹת (p. 2K.4,3s; Ez. 24,6) vessel, pot, kettle Ex. 16,3; בּנָהוּ a seething kettle Jer.1, 13; יבוֹי מִירוֹת wash-pot Ps 60,10; pl. הַבְּיֵבֶּי מְירוֹת pots, kettles Ps.58,10; בְּבֶּיבֶּי before your pots can feel the [burning] thorn Ps.58,10; סִירוֹת יבִינוֹ מִירוֹת יבִינוֹ מִירוֹת דֹנְבָּי אָמָר its vessels to receive its ashes (ash-pans) Ex.27,3; סִרוֹת דֹנְבָּה fishing boats Am.4,2 (others: fish-hooks; see יבוֹי II.).

נְסִירוֹת a. סִירוֹת m. 1) קּירְים m. 1) thorn, briar עַד סְירִים סְבְּכִים like thorns interwoven Nah.1,10; קיל the crackling

of thorns under the pot Ec.7,6.--2) hook קירות דונָה fish-hooks Am.4,2 (but see קיר I.).

Talm. 70 a sum). Talm. 70 a sum).

(from 120; sf. 120, 120, 1310) m. 1) hut, tent Ps.27.5; 76.3.— 2) covert of trees, thicket Jer.25, 38.— 3) lair, den Ps.10.9; Jer.25.38.

קבּת (from קבּף, c. תַּבַּף, pl. תְבַּף, מֹבְּף, מֹבְּיף, מֹבְּף, מִבְּּף, מִבְּיִים, מִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִם, מִבְּיִבְּיִם, מִבְּיִבְּיִם, מִבְּיִבְּיִם, מִבְּיִבְּיִם, מִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִבְּיִם, מִבְּיִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִים, מִבְּיִים, מִבְּיִים, מִבְּיִים, מִבְּיִים, מִבְּיִים, מִבְּיִים, מִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִבְּיִים, מִבְּיִים, מְבְּיִים, מְבְּיִים, מְבְּיִים, מְבְּיִים, מְבְּיִים, מְבְּיִים, מְבְּיִים, מְבְּיבְּיּים, מְבְּיבְּיבְיּבְיּים, מְבְּיבְּיבְּים, מְבְּיבְּיבְּים, מְבְּיבְּיבְּים, מְבְּיבְּיּים, מְבְּיבְּיבְּי

קרת. 1) a city on the east of the Jordan, in the territory מוֹל Gad Gen.33,17; Jos.13,27.— 2) a city west of the Jordan, south of אָבוֹל שָׁאוֹן 1K.7,46.— 3) first station of the Israelites in the desert Ex.12.37.

רובה pr. n. f. a heathen deity, worshipped by the idolatrous Israelites Am.5,26.

תְבְּוֹתְ בְּנוֹתְ pr. n. a deity of the Babylonians 2K.17,30.

מְבְּיִּים pr. n. an African people 2Chr. 12,3 (prop. cave-dwellers, from הָם ; acc. Septuagint a. Vulgaie: Troglodites, who lived along the coast of Ethiopia).

 וַסַבּהָ (עַל to cover (with וַסַבּהָים) וֹ to cover (שׁל and thou על־־הָאַרוֹן אַת־־הַפּרבָת shalt cover over the ark with the vail Ex.40,3; יָסָכָּהוּ צָאָלֶים צְלְלוֹ the shady trees cover him with their shade Jb.40,22; intr. to cover סתפיתה בָעָנָן לָךְ מִעַבר תִפָּלָה oneself thou hast covered thyself with a cloud, that no prayer should pass through Lam.3,44. - 2) to cover, to protect בַּנִים נָיִטָק thou hast covered (protected) my head in the day of battle Ps.140, 8; pt. 700 covering, sheltering Ez 28,14 a. 16 (see quotation under מְמִשְׁת); pt. as n.: a covering for defence Nah.2,6.

Hiph. קְּחָהְ (fut. קְּחָרְ, ap. קְּחָרְ, pt מְּמִיךְ for קְּמָרְ, inf. קְּחָרָ, 1) to cover (with מֵמִין מִּתְּרָתוֹ וְתָּלְּרִוֹת (עֵּלְ אוֹיוֹם) בּיִין מִתְּרָתוֹ בְּעָרִוֹת (עֵלְ אוֹיוֹם) and he covered the ark of the testimony Ex.40,21; יבְּיָרִי וְחָהָרָתוֹ לַ מְּחָרָתוֹ לַ מְּחָרָתוֹ בְּעָרַתְיִם נְחַ מַּבְּפָּרָתוֹ בְּעָרַתְיִם נְחַ מַבְּפָּרָתוֹ בְּעָרַתְיִם נְחַ to cover one's feet, i. e. to ease oneself Jud.3,24; 1S.24,4—2) to close עַלְירָתוֹ בְּעָרַתְּיִם נְחַ לְּבָּרָתְיִם נְחַ בּעָבְּרָתוֹ בְּעָרַתְּיִם נְחַ בּעָבְּרָתוֹ בְּעָרַתְּיִם נְחַ בּעָבְּרָתוֹ בְּעָרַתְּיִם נְחַבְּבְּרָתוֹ נְחָבְּבְּרָתוֹ נְחַבְּבְּרָתוֹ בְּעָרַתְּיִם נְחַבְּבְּרָתוֹ נְחָבְּבְּרָתוֹ נְחַבְּבְּרָתוֹ נְחַבְּבְּרָתוֹ נְחָבְּבְּרָתוֹ נְחָבְּבְּרָתוֹ נִים בּעָבְּרָתוֹ בְּבָּרְתוֹ בְּבָּרְתוֹ בְּבָּרְתוֹ בְּבָּרְתוֹ בְּבָּרְתוֹ בְּבְּרָתוֹ בְּבָּרְתוֹ בְּבָּרְתוֹ בְּבָּרְתוֹ בְּבָּרְתוֹ בְּבָּרְתוֹ בְּבָּרְתוֹ נְבְּבְּרְתוֹ בְּבְּרָתוֹ נְחַבְּבְּרְתוֹ שִׁבְּבְרְתוֹ שִׁבְּבְרְתוֹ when thou defendest them Ps.5,12; יבְּבְּרְתוֹ בְּבְּרָתוֹ בְּבְרָתוֹ בְּבְרָתוֹ בְּבְּרָתוֹ נְחַבְּבְרְתוֹ בְּבְרָתוֹ בְּבְּרְתוֹ בְּבְרָתוֹ בְּבְרִתוֹ בְּבְּרְתוֹ בְּבְרָתוֹ בְּבְּרָתוֹ בְּבְּרָתוֹ בְּבְּרָתוֹ בְּבְּרָתוֹ בְּבְּרָתוֹ בְּבְּרָתוֹ בְּבְּרָתוֹ בְּבְּבְּרְתוֹ בְּבְּבְרָתוֹ בְּבְּבְרְתוֹ בְּבְּרָתוֹ בְּבְבְּרְתוֹ בּבְּבְרְתוֹ בּבְּרְתוֹ בְּבְּבְרְתוֹ בּבֹּתְי בּבְּבְרָתוֹ בּבּבּרְתוֹ בּבְּבְּרְתוֹ בּבְּבְרָתוֹ בּבּבְרָתוֹ בּבּבְּרְתוֹי בְּיִים בּבְּבְּרְתוֹ בְּבְּבְּרְתוֹ בּבְּרְתוֹ בְּבְּבְּרְתוֹ בְּבְּבְּתְרָתוֹ בְּבְּבְּרְתוֹ בְּבְבְּבְרָתוֹ בְּבְּבְּבְרָתוֹ בְּבְּבְּבְרָתוֹ בְּבְּבְּרְתוֹי בּבְיִי בְּבְּבְרָתוֹ בְּבְיּבְיּתְיּיִי בְּיִי בְּיִים בּיּבְיּבְיִי בְּיּבְיּבְיּים בּבְּבְיתְבְיּבְיּים בּיוֹים בּיוֹי בּיוֹי בּיוֹי בּיבְייִי בּיוֹי בְיּבְייִי בְּיִי בְּיִים בְּיִיבְיּים בְּבְיּבְיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיוֹי בְּיִים בְּיִיוֹ בְּיבְייִי בְּיּיוֹי בְּיִי בְּיּבְייִי בְּיּבְייִי בּיּי בּיוֹי בּיוֹי בְיּיבְיי בּיּיוֹי בְּיּי בְּיּיבְיּבְייִי בּיּי בְּיבְייִי בְּיּיִייִי בְּיּיּיוֹי בְיּיּיוֹי בְּיּיוֹים בְּיִי בְּיּיוֹי ב

Hoph. বৃত্যান (fut. বৃত্যু) to be covered Ex.25,29.

II. to be interwoven, tangled (Kal not used).

Pi. redupl. קְּבָּחָךְ (fut. קַבָּבֶּרָ) to

stir up, to incite, with accus. Is. 9,10; with  $\supseteq$  Is.19,2.

קבְבָּה pr. n. a place in the desert of Judah Jos. 15,61.

to be foolish (Kal not used).

Niph. 15.13; 2Chr.16,9.

Pi. אַבְּּכְּלְי, imp. יְבַּבְּלִי, imp. לְבָּלִי make foolish (i.e. voin), to frustrate 2S.15,31; Is.44,25.

Hiph. הַּסְכָּיל to act foolishly 1S. 26,21; more fully הַסְבָּיל נָשׁשׁ to do foolishly Gen.31,28.

לְבָּלְיִם (pl. בְּיִבְּיִם (pl. בּבְּיִם m. fool Jer.4,22; Ec.2,19.

m. folly; concretely: the fools בְּכֶּל בַּמְרוֹמִים רַבְּים the fools are set in great high places Ec. 10,6.

קבלות f. folly Ec.7,13.

וֹבֶּבֶּת I. (fut. בְּבָרְ: pt. בְבַּרֹ, f. תַבְּבָּרָ)

1) to manage, to administer; hence בְּבָרְ manager, steward (Eng Bible: treasurer) Is.22,15; תַבְּבָּרְ בַּבְּרָ a stewardess, an attendant 1K.1,2 a. 4.—2) to be of service, to be profitable, to profit בְּבָרְ בִּבְרָ דֹּבְרָ דֹּבְרָ מִשְׁבִּי וֹלְ בִּבְרָ מִי מִבְּרְ בְּבָרְ בִּרְ בִּרְבְּרָ בְּיִרְיִמְבֹּוֹ עְבִינִי מִי מְבִּרְ בְּבָרְ בִּרְרָ בְּיִרִימְבֹּוֹ עְבִינִי מִי מְבִּרְ בְּבָרְ בִּירִי מְבֹּוֹ עְבִינִי מִי מִבְּיִבְּיִ בְּבָרְ בִּירִי מְבֹּוֹ עְבִינִי מִי מְבִּיבְּיִבְּרָ בִּירִי מְבֹּוֹ עְבִינִי מִי מִשְׁבִּי לִבְּרָ בִּירִי מְבֹּוֹ עְבִינִי מִי מִבּוֹ עַבְּיִבְּרְ בָּרָרְ בִּירִי מְבֹּוֹ עְבִינִי מִוֹ מְשִׁבִּי לִבְּרְ בְּרָרְ בִּירִי מְבֹּוֹ עְבִינִי מִי מִבְּיִבְּרְ בְּבָרְ בִּירִי מְבֹּוֹ עְבִינִי מִבּוֹ עַבְּיִבְּרְ בְּבָרְ בִּירִי מְבֹּוֹ עְבְּיִבְּרְ בְּבָרְ בִּירִי מְבֹּוֹ עְבִינִי מִבּוֹ מְשִׁבִּי מִבּי מִבּוֹ בְּבִּרְ בְּבִרְ בְּבִרְ בְּבִּרְ בְּבִרְ בְּיִבְיִבְּבְּוֹ עְבִירְ בְּבְּרְ בְּבְרְ בְּבְרְ בְּבִרְ בְּבִרְ בְּבִרְ בְּבִרְ בְּבִּרְ בְּבִרְ בְּבִרְ בְּבִרְ בְּבִרְ בְּבִרְ בְּבִרְ בְּבִר בְּיִיִבְבְּנְ בְּבְרְ בִּבְרְ בְּבִר בְּיִבְּבְּר בְּבִירְ בִּבְּר בְּיִבְר בְּבִר בְּירִיםְבּוֹ בְּבְּר בְּיִבְרְ בְּבִרְ בְּבִר בְּיִבְּבְּר בְּיִיבְּבְּר בְּיִבְּבְּר בְּירִים בְּבּוֹ בְּבִּי בְּבְּר בְּיִבְּבְּר בְּיִים בְּבּוֹ בְּבִי בְּבִּר בְּיִבְּבְּר בְּיִים בְּבּי בְּבִּי בְּבְּר בְּיִים בְּבּוֹ בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּיִבְּר בְּיִים בְּבּי בְּיבִּי בְּבְּר בְּיִים בְּבְּי בְּבְּי בְּבִי בְּבִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּבְי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּי בִּי בְייִבְיּבְי בְּי בִּיי בְּבְי בְּי בִּיי בְּבְּי בְּי בִּיי בְּבְי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִבְי בְּי בְּיי בְּיִבְי בְּי בְּי בְּיִי בְּבְי בְיִייִבְי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייבְיי בְּיי בְּייִי

Hiph. הַּסְבֵּין (inf. בַּסְבֵּן) to be acquainted, to be wont בָּל דְּדָבֵי הַסְבַּיְתָ thou art acquainted with all my ways Ps.139,3; בַּסְבַּיִן ם לעמו וּשְּׁלְם do become acquainted with him, and be at peace Jb. בהַסְבּן הַסְבּנְהִי לַעֲשׁוֹת לְהְ כּה (22,21 was I ever wont to do so unto thee? Num.22,30.

기실한 II. 1) to endanger.— 2) to reduce to poverty. (Kal not used.)
Niph. 기일하 (fut. 기원한) to be en-

dangered Ec.10,9.

Pw. בְּלֶּבְלָּהְ (pt. בְּלֶבְהָ) to be impoverished, to be poor בְּלְבָּלְהַ he that is poor to make an

offering Is.40,20.

אָבֶר I. (בּ אַבְּי) to close, to stop up (Kal not used).

Niph. אָבְּיָבָ (fut. בְּיִבְיָנֵי) to be closed, shut, stopped Gen.8,2; Ps. 63,12.

Pi. 기코다 (= 기코다) to deliver up, with 기코다 Is 19,4.

וו. (בְּרָ ; pt. סָבֶר to hire בְּרָב, אָנָ: יַשְׁבֶּר Ezr.4,5.

to be dumb, silent (Kal not used).

Hiph הַּסְבָּית (imp. הַסְבָּים) to observe silently, to take heed הַּבְּבִי זְּיִבְיֵעְ take heed, and hearken Deut.27,9°

אָרָה to gravitate, to weigh (Kal not used).

Pu. אַּבְּטְלְאָיִ to be weighed בְּטְבְּיִאָּ יְשְׁ who are weighed with fine gold (i. e. valued equal to pure gold) Lam.4,2.  $\aleph_{\frac{7}{2}}^{\frac{1}{2}} p \ pr. \ n.$  a place near Jerusalem 2K.12,21.

prop. to turn, hence: to be excited (Kal not used).

Pi. סְלֵּה (fut. יַסֵעֵּר) to be excited with joy, to exult יַאַסַלְּהָה וֹא נַאְסַלְּהָה וֹא נַחְמוֹל I would exult under pain which doth not spare Jb.6,10.

קלד pr. n. m. 1Chr.2,30.

קלה (akin to פֶּלֶא prop. to weigh, hence:to tread down מָלִיתָ כָּל שׁוֹנִים thou hast trodden down all them that err from thy statutes Ps.119,118.

Pi. הַּלְּה to tread under foot Lam.1,15.

Pu. אַסְלֶּחְ (fut. אַסְלֶּחְ) to be weighed; with ב: to be valued equal to Jb.28,16.

מְלָהְ a word of doubtful signification, generally taken to mean: pause, end (acc. Fuerst ה in הַבְּּבָּי is loc. and the word denotes: to the end, i. e. ended).

סַלֹּף pr. n. m. Neh.12,7 = סַלֹּף v. 20.

אָלְהָ pr. n. m. Num.25,14.

אָבְּ מַלְּוֹא a. אַבְּ מַלְּוֹא pr. n. m. Neh. 11,7; 1Chr. 9,7.

a. חַלּוֹן a. חַלּוֹן a. חַלּוֹן a. חַלּוֹן a. בַּלּוֹן a. בַּלּוֹן a. בַּלּוֹן a. בַּלּוֹן a. בַּלּוֹן

תֹלֵם (fut. תֹבְיּם; pt. תַּבְּים; imp. תֹבְים; inf. תַּבְים; to forgive, to pardon 1K.8,50; Jer.31,33.

Niph. nipl to be forgiven, pardoned Lev.4.20.

מלח adj. forgiving Ps.86,5.

קלִיחָה (pl. קלִיחוֹת) f. forgiveness, pardon Ps.130,4; Neh.9,17.

יה pr. n. a city in Bashan Deut. 3,10; Jos.12,5.

םלר (fut. יָסל ; pt. f. קלובְה ; imp. pl. וֹסְלוֹתְ אָ sf. קֹלוֹתְ 1) to heap up, to cast up סָלוּדָ בְמוֹ־עַרִמִים cast her up as in heaps Jer.50,26; of a road: to level, to prepare 350 מְסְכָּה cast up (i. e. level) the highway Is. 62, 10; הַרָּךָ לֹא סָלוּלָה a road which is not levelled Jer. 18,15; fig. עַלֵי דַּרָבֶּם and they level their way against me Jb. 19,12; 30,12. - 2) to extol, to exalt סלו לַרבב בַּעַרבות extol him that rideth upon the heavens Ps. 68,5; others: cast up a way for him who rideth through the deserts (but here is perhaps miswritten for בלה; comp. v. 33).

Pi.redupl. יְם to exalt, to esteem highly בַּוֹלְם הְרוֹמְשֶׁךְ exalt her, and she shall exalt thee Pr.4,8.

Hithp. הְּמְתוֹלֵל to exalt oneself (with בְּ against) Ex.9,17.

רְלְלְהוֹ (from לְלֵחָ: pl. חֹלְלָהׁם) f. prop. heap, hence: mound, rampart Jer. 6.6; 32,24.

מַלְים (from בְּיבְׁים) m. stair-case, ladder Gen.28,12.

(וֹלְיֵלֵם (only pl. (וֹלְיֵלֵם) f. basket (= 50) Jer. 6, 9 (others; twig = בְּׁחָלֵּה).

עלם (akin to לְּבָּה) to be heavy,

weighty, whence Ch. ックロ = Heb. カスヴ (both from verbs signifying weight) and the next word.

עִבְּיִנִם, אָרָיִם, sf. יְבִינִם, pl. יְבְיִנְם) marock, cliff 18.14,4; Jb.39,28; frequently as a figure of an inaccessible refuge Is.22,16; fig. יְיִנָּם the Lord is my rock (i. e. safe refuge) Ps.18,3.— 2) pr. n. capital city of the Idumeans Is. 16,1.

in Ch. to destroy, to consume, whence the next word.

בּעְלְיִבְ m. a species of locust Lev. 11,22 (so called from consuming). בְּבָּעָ to tangle (Kal not used).

Pi. קֹם (fut. קֹם:; pt. קֹם:)

1) to pervert Ex.23,8; Pr.19,3.—

2) to overthrow קֹם: יַםְּלֵּף he overthroweth the mighty Jb.19,

12; אַיְרָיִם לְּעָיִם לְּעָיִם לְּעָיִם לְּעָיִם לְּעָיִם לְעָיִם לְעִיִם לְעִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִּים לְּעִים לְּעִּים לְּעִּים לְּעִּים לְּעִּים לְּעִּים לְּעִּים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִים לְּעִּים לְּי

7 m. perverseness Pr.11,3; 15,4.

Ch. to go up, to ascend Dan. 2,29; 7,3 a. 20 (see also בָּלֶם).

ות in Ar. to rub, hence: to be rubbed, to be ground fine.

קֹלֶת f. (once m. Ex.29,40) fine meal, flour Ez.16,13; sf. אַבְּלֶת the flour thereof Lev.2,2; מַלְת חִלֶּל מִלְּל מֹלֶת חִלֶּל מִלְּל מֹלֶל מֹלְל מֹלְל מֹלְל מֹלְל מֹלְל מֹלְל מֹלְל מֹלְל מִלְל מֹלְל מִל מִלְּל מִלְל מִינְיל מִלְל מִינְיל מִּינְיל מִינְיל מִּינְיל מִינְיל מִּינְיל מִינְיל מִינְיל מִּינְיל מִינְיל מִּינְיל מִינְיל מִינְיל מִּינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִּינְיל מִינְיל מִינְיל מִּינְיל מִינְיל מְינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מְינְיל מִינְיל מִינְיל מְינְיל מְינְיל מִינְיל מְינְיל מְינְייל מִינְייל מְינְייל מְינְייל מְינְיל מְינְייל מְייל מְינְייל מְינְייל מְינִיים מ

בום m. only pl. ביום sweet spices, aromatics Ex.30.34; ביום המבות sweet incense Lev.4,7 (from במם to smell).

יבר בוב pr. n. a Babylonian military commander Jer. 39,3.

קבה (fut. קבף; pt. קבה, pl. c. (סָמָבָנִי , pt. p. קַמוּדְ ; imp. sf. סָמָבָנִי 1) to lean, to lie on (with לַעַ) and he leaned וָסְמַךְּ יָדוֹ עַל־דַהָּקִיר his hand on the wall Am.5,19; לי סָמְכָה חַמֶּתֶף thy wrath lieth hard upon me Ps.88,8.- 2) to support, to uphold, to sustain Ps.3,6 with לְ 145.14; דָּבָּן וָתִירש with corn and wine I sustained him Gen.27,37.- 3) to be firm, to confide קַמוּך לָבוֹ לֹא יִירָא his heart is firm, he shall not be מוּדְ הַעוֹר הַעוֹר הַעוֹר אָנִיר בְּמוּדְ הִעוֹר מִינוֹר מַמוּדְ הַעוֹר מִינוֹר (בְּיִיר בְּמוּדְ הַעוֹר בּיִי the confiding mind thou wilt keep in perfect peace Is.26.3.- 4) to draw near, to approach (with 5%) Ez.24,2.

Niph. אוֹפָם (fut. אוֹפָם) to be supported, to lean on (with עַר Jud.16.29; 2K 18.21; fig. to rely on אָבָּבְּיִי אָבְּעָם אַרְ עִּי עִיטְּטְּ upon thee have I relied (Eng. Bible: by thee have I been holden up) from the womb Ps.71.6.

Pi. नृक्ष्ण (imp. sf. भूक्षण) prop.

to support, hence: to refresh (with 3) Cant.2,5,

מבורה pr. n. m. 1Chr.26,7.

age, idol בְּלֶּל מְשֶׁל m. figure, image, idol מְּשֶׁל the similitude of any figure Deut. 4, 16; הַּמְּעָל בּקל בַּקּל בַּקּנְאָה the image of jealousy Ez.8,3 a. 5; לְּשֶּׁלֶּה בַּקּלְּאָה the carved image of the idol 2Chr.33,7.

nin Ar. to smell, to be fragrant, whence no.

pp to mark, to designate (Kal not used).

Niph. נְפְבָּין (pt. וְפְבָּין) to be marked off, designated וּשְּעֹרָה זְשְׁעֹרָה and the barley in the appointed place Is.28,25.

קבה to bristle, to stand on end; of a person: to shudder, to tremble Ps.119,120.

Pi. 기원 (fut. 기원 ) to stand up (of hair) Jb.4,15.

מְבֶּר adj. bristling, hairy מְבָּר like the hairy locusts Jer.51,27.

רְבְּיְבְיּהְ pr. n. a city in Judah Ezr. 2,35; Neh.7,3S; with art. רַּבְּבָּרָה Neh.3,3.

מַנְבַלְּעׁ pr. n. Persian satrap in Samaria Neh.2,10; 4.1.

next word.

m. thorn-bush Ex.3,2; Deut. 33,16.

Thin pr. n. a pointed rock opposite Michmash 18.14,4.

מנואה pr. n. f. Neh.11,9.

2K.6,18 (from Ch בְּנָתֵר to blind).

מנחריב pr. n. king of Assyria 2K. 18,13; 19,37.

(akin to اِيَّتِ) to be sharp, whence the next word.

תְּבְבֶּן m. twig, bough; only pl. sf. מַנְסַנְּיוֹ Cant.7,9.

קַבְּבְּהָ pr. n. a city in Judah Jos. 15,31.

רביר m. fin (of a fish) Lev.11,9; Deut.19,9.

 $\bigcirc$  (from  $\bigcirc$  to leap) m. moth Is. 51,8.

ים סְם pr. n. m. 1Chr.2,40.

קעַר (fut. יַסְעֵרָה) to support, to uphold Pr.20,28; inf. sf. יְסַעֵּרָה to uphold it Is.1,6; of a sick person: so strengthen Ps.44,4; with סֹבֵי to comfort, to refresh (with food) Gen.18,5; Jud.19,5; Ps.104,15; imp. מערָה refresh thyself 1K.13,7.

קעַר Ch. to support, to aid Ezr.5,2.

קּעָה (akin to טְעָה; pt. f. סְעָה) to run, to rush קֿעָה a rushing wind Ps.55,9.

קָעָכְּים (from קַּעָרְ, c. סְעִיכִּי pl. סְעִיכִּי c. סְעִיכִּי m. 1) cleft, fissure סְעִיכִּי y סְעִיכִּי m. 1) the rock Jud. 15,8; Is.2,21.— 2) branch, bough Is.17,6; 27,10.

קֿעַםְ to divide, to split (Kal not used).

Pi. সূমুত্র (only pt. সূমুত্রু) to lop off Is.10,33.

קְּעֵבֶּ m. prop. one of divided mind, hence: doubter, skeptic; only pl. מַעַבְּיָם Ps.119,113.

(only pl. sf. יְּטְפּוֹתְיי f. bough, branch Ez.31,6 a. 8.

קילפּים (only pl. קּלְפָּים) f. divided opinion, division עַר־מְהֵי אַהָּם פּאָהִים how long halt ye between two opinions? 1K.18,21.

יַּסְעֵר (fut. מְעֵר; pt. מְעֵר) to storm, to rage Jon.1,11 a. 13; of enemies Hab.3,14

Niph. נְּטְעֵר (fut. בְּטְעֵר) to be moved, troubled (of the heart) 2K6,11.

Pi. אַבְרָר (fut. יְםְעֵר ) to toss about, to scatter אַבְּעָר and I scatter שׁ them Zch.7,14 (= בַּאַבָרָם).

Pu. לְעַרָה (fut. יַסֹעֵר ; pt. f. מַעַרָה for מְעַרָה) to be driven by the whirlwind, to be tossed by the tempest מְטִיר מְגִּרְן as the chaff that is driven by the whirlwind out of the threshing-floor Hos.13,3; מַעָרָה מַעַרָה O thou afflicted, tossed by the tempest Is. 54,11.

ער (סְעַרָּר; sf. קער) m. storm, tempest, whirlwind בַער מָהָחֹיֵלֵל מַער מָהְחֹיֵלֵל a whirling storm Jer.23,19; Jon.1,4. (סַעָרוֹת c. סְעָרוֹת, p. סְעָרוֹת סַעָרְה (c. סְעָרוֹת f. storm, tempest, whirlwind Is. 40,24; יְיָ הַמָּה יְיִצְיְה the whirlwind of the Lord is gone forth

in fury Jer.29,19; בְּעֲרָה a. רּוֹחַ סְעָרָה היֹתְ סְעָרוֹת a whirlwind, a stormy wind Ez.1,4; 13,11; סֵעֵרוֹת הַּיִּטְן whirlwinds of the south Zeh.9,14.

קַ I. (^ ዓַ ) m. 1) bowl, basin Ex. 12,22; Zeh.12,2; pl. D'Đ Jer.52,19 and በ'Đ 2K.12,14.

קבים II. (pl. סְבִּים) m. entrance, threshold 1K.14,17; Ez.40,6; קביר בפר the door-keepers 2K.22,4.

קב III. pr. n. m. 28.21,18, for which בַּרָ 1Chr.20,4.

אָבָּסְ Talm. to feed, whence אַבְּסְיִים fodder.

רבּים (fut. רבּים:; pt. רבּים:; imp. pl. רבּים: inf. רבים: inf. רבים: inf. repeats (i. e. casting their eyes down upon the breasts) Is.32,12 (acc. Fuerst רבּים here: to strike).

Niph.  $\exists p : (fut. \exists p :)$  to be lamented Jer. 16,4.

רָבֶּיׁ (fut. הַבֶּּיִי: imp. pl. פּבּיִי: inf. הוֹבַּיִיי (fut. הַבְּיִיי: imp. pl. פּבּיי: inf. הוֹבַיִּיי (fut. הבּייי: inf. to shave (a beard) Is.7,30.— של to destroy (Gen.18,23; Ps.40,15; intr. to be destroyed, to perish Jer.12,4.— של to add (with של Num.32,14; Is. 29,1; Jer.7,2).

Niph. הַבְּבוֹ (fut. הַבָּבוֹ ; pt. הַבְּבוֹ)

1) to be taken away, to be destroyed, to perish Gen.19.15; 1S.

26.10.— 2) to be joined בַּבְּבוֹ בִּבְּבַ בִּי and every one that is joined unto them (Stb.: that is

taken captive) shall fall by the sword Is.13,15.

Hiph. הְּסְבְּה (fut. יַּטְבָּה to collect, to heap upon (with עֵל)
Deut.32,23.

지호한 (= 위한 I.; only pl. 마한한) f. basin, bowl 28.17,28 (acc. Septuagint and Vulgate: a carpet).

عور see إجور

תְּבֶּחְנֵי גָּא בָּל וֹmp. sf. יְסְבָּחְנֵי to add, to join, to attach me, i pray thee, unto one of the priestly offices 18.2,36.

Niph. רְפָבְּרוֹ נִעְלְבִית to attach oneself, to adhere נְנְסְבְּרוֹ עֵלְ בִּית יַעִקב and they shall attach themselves to the house of Jacob Is.14,1.

Hithp. 교환교학과 to join cneself to (with 후) 18.26,19.

תְּבֶּטְ II. (= תְּשַׁנְי to pour out (Kal not used).

Pi. הַבְּּׁׁסְ (pt. הַבְּּׁבְּּׁח to pour out אָבְּׁר הַנְּיִה הָבְּּׁה הָעָה הְנִי מַשְּׁבְּּה הַנְיִה הְנִי מַשְּׁבְּּה הַעְהוּ מְשְׁבָּר woe unto him that giveth his neighbor drink, that pourest out thy poison, and makest him drunken Hab.2,15.

תַבְּבַּם (from תַבַּּם I.) f. prop. something adhesive, hence: scurf, scab, mange Lev.13,2.

DD pr. n. see 90 III.

Jon.1,5. (pl. מַבְּירִים m. sapphire Ex. 28,18; Cant.5,14.

ben m. bowl, dish, cup Jud.6,38.

קבּ (from בְּבַּן ז) m. ceiling, wainscotting בְּרַקְירוֹת הַמָּבְּן even to the beams of the ceiling (בּקוֹרוֹת בָּקַבְּן to take in, to receive into it-

self, whence 70 I.

Hithp. ਜ਼ਰੂਜ਼ (den. from ਜ਼ਰੂ II.) to stand at the threshold Ps. 84,11.

קַבְּק I. (fut. וְבַּפְּק) בּן to strike, to smite Jb.34,26; אָלוֹ יָרֶהְ (אָלֹּי) בַּפְּק

to smite upon the thigh (an expression of displeasure) Jer.31, 18; Ez.21,17; בוּבַּי בְּּבַיּבְי to smite (clap) the hands (a gesture of indignation) Num.24,10; Lam.2,15, also without בּבֵיי שׁבַּי Jb.34,37.— 2) to dash, to splash בַּבִיי מוֹ בְּבִיי מוֹ בַּבִיי מוֹ מַבְּבִי מוֹ Moab shall splash (i. e. wallow) in his vomit Jer.48,26.

PED II. to suffice, whence the next word.

pɔo (sf. יְבְּסְ m. sufficiency, abundance יְבְּסְ הַאָּר הַבְּּסְ in the fulness of his sufficiency Jb.20,22.

רבּם (fut. רבּם: pt. רבּם: imp. a. inf. רבּם: prop. to cut or engrave, hence: 1) to write Ps.8,6; pt. רבּם as n. (which see).— 2) to number (prop. to make incisions, marks) Lev.23,16; Jb.31,4.

Niph. הַבְּבֶּוֹ (fut. הַבְּבָיִ) to be numbered 1K.3,8; 1Chr.23,3.

Pi. TEO (fut. TEO); pt. TEOD; imp. a. inf. 720) 1) to count, to number Ps.40,6; Jb.38,37.— 2) io tell, to relate Gen.40,8; Jer.23,28; hence: to declare בַשְּׁמֵיָם מְסַפָּרָים the heavens declare the glory of God Ps.19,2; אַסַבְּרָה שָּׁמָך I will declare thy name unto my brethren Ps.22,23; אַסַבְּרָה I will declare concerning אֵל־חק the decree Ps.2,7.- 3) to commune יַסַפָּרוּ לִטְמוֹן מוֹקשִׁים they commune of laying snares Ps. סַבַּר לַטַעַן תִּצְרַק to speak בַּבַּר לַטַעַן תַּצָרַק speak, that thou mayest be justi fied Is.43,26.

Pu, TED (fut. TED) to be told, declared is.52,15; Ps.88,12.

רְבָּרָ Ch. (def. אֶרְבְּיִף) m. writer, scribe Ezr.4,8; אָרָדְ בְּיִם scribe of the law 7,12.

רבה (sf. ספָּרִים, קּבְּּהָרָ pl. בּבְּרִים, c. מַבָּר m. 1) writing, learning מַבָּר the writing and language of the Chaldeans Dan.1,4: יוֹדְעַ סְפַר one that knoweth writing (i. e. one that is learned) ls. 29,11.- 2) letter, epistle 2S.11, 14; Est.1,22.- 3) document, deed, bill מַבֶּר הַמִּקְנָה the deed of the purchase Jer.32,11; מַבָּר כָּרִיתָת a bill of divorce Deut.24,1.- 4) roll, book Is.34,4; מָנֶרת מָפֶר a roll-book Jer.36,2; מַבֶּר הַיַּחַשׂ the book (or register) of genealogy Neh.7,5; עַשוֹת סְפַרִים to make books Ec.12,12.

קברין Ch. (pl. סְבָּרִין) m. book Dan. 7,10; Ezr.4,15.

רבים m. 1) numbering 2Chr.2,16.—
2) pr. n. a city in the south of Arabia Gen.10,30 (now Isfar).

רְבַּבְּרָי pr. n. a land to which exiles were carried from Jerusalem Ob, 20 (acc. Targ.: Spain).

קַבְּהָ (= סְבְּהָה; sf. קּבְּהָן f. book, memorial-book Ps.56,9.

קבּרָה f. number; only pl. לֹא יָדַעְּהָּה חִפּרוֹת I do not know the number thereof Ps.71,15.

ם בּוֹרֵים pr. n. a city belonging to Assyria (prob. Sipphara in Mesopotamia) Is.36,19; gent. קַבַּרִים the Sepharvites 2K.17,31.

תְּבֶּׁהְ pr. n. m. Neh.7,57; with art.

לו (fut. יְסְקּלֹּי ; imp. pl. יְסְקּלֹּי ; inf. קֿקָלֹּי ; inf. קֿקָלָּי ; inf. סְקּלֹי , sf. יְסְקּלֹי to stone Ex.19,13; more fully סְקַלֹּי בְּאַבָנִים Deut.17,5; 18.30,6.

Niph. נְסָקֵל (fut. לְּחָקָל) to be stoned Ex.19,13; 21,28.

Pi 为무한 (fut. 기원 1) 1) to pelt with stones 2S.16,6.— 2) to free from stones Is.5,2; more fully 다음한 Is.62,10.

Pu. 522 to be stoned 1K.21, 14 a. 15.

סֵר (from בְּבֵר adj. ill-humored, sad 1K.21,4; f. בְּבָּר a sad spirit v. 5.

קר (from מוֹר) adj. rebellious; pl. c. מוֹרָים the most rebellious Jer. 6,28 (Eng. Bible: grievous revolters).

ברב (= בְּבַב to burn, to sting, whence the next word.

m. thorn, thistle (prop. a sting'; only pl. סֶרָנִים Ez.2,6.

תַרְבָּלֹיף Ch. (pl. סְרְבָּלֹין, sf. סְרְבָּלֹי m. mantle, cloak Dan.3,27 (other wise: wide trowsers). מְרְבּוֹן pr. n. an Assyrian king who preceded בַּבְּחַרִיב Is.20,1.

קרָר pr. n. m. Gen.46,14; patr. יַּחָרָר Num.26,26.

קרֶה (from קרָה) f. 1) turning away, apostasy, revolt דְּבֶּרִיםְרָה עַל־יִיִּי he hath spoken revolt against the Lord Deut.13,6; קרָה קרָה ye increase the revolt Is.1,5.— 2) cessation, intermission בַּבַּת בִּיְתִּי קרָה a blow without intermission Is.14,6.

קרה pr. n. name of a cistern 2S. 3,26.

not used).

Niph. נְּמְרֶתְה חָנְמְתְה to be corrupt, degenerate נְמְרָתָה חָנְמְתְה their wisdom is become corrupt Jer.49,7.

קבה (from קבף 1.) m. overhanging, superfluous part קבה הְעוֹדף the part hanging over in excess Ex. 26,12.

קריון (sf. קרינו קרינות) m. coat of mail, armor Jer.46,4; 51,3.

סְרִימֵי (c. סְרִימֵי pl. סְרִימִי p. c. סְרִימֵי a. יֹסְרִימֵי m. 1) one castrated, a eunuch, guard of a harem Est.

2,15.— 2) officer, courtier, chamberlain Gen.39,1; 40,2; 1S. 8,15; 1K.22,9, etc.

Ch. m. prefect, president; pl. קֿרַקּי, Dan.6,3.

קבים (pl. סְרֵנִים, c. מַרְנִים) m. 1) axle, 1K.7,30.— 2) lord, prince (of the Philistines) Jud.3,3; 1S.6,18. (The etymology of this word is obscure.)

סרט to cut out, to castrate, whence סְרָים.

קרְעַבְּה (= סְרְעַבְּה with inserted כֹּרְעַבָּה with inserted כֹּרְעַבָּה bough, branch Ez.31,5.

קרַף (= קרַשְּׁי) to burn (Kal not used).

Pi. אָרָרָ (pt. אַרְרָּי) to burn (a dead body) אָרָרְיּ וּלְיִילְיּף and a man's uncle, and he that burneth him, shall take him up Am.6,10 (acc. some interpreters אָרְרָּיָּ signifies an uncle on the part of the mother, mother's brother, as opposed to אוֹד father's brother).

קְבָּלְתְּ m. prickly plant, nettle Js. 55,13.

אָרָס m. winter Cant.2,11 (Ar. אָהָם),
Syr. אַסרי to be winter).

Asher Num.13,13.

Niph. DED1 to be closed, filled up, stopped Neh.4,1.

Pi. চনুচ্ (fut. চনুচ্) to stop up Gen.26,15 a. 18.

to cover, to veil, to hide, to conceal (Kal not used).

Pi חַחָר (imp. f. יחַבּר) to hide, to conceal Is.16,3.

Pu. רַּסְרָת (pt. f. חַּסְרָת to be hidden, secret הַטְּסָּרָה בּּיִסְלָּת secret love Pr.27,5.

Hiph. הָסְתִּיר (fut. הַשָּׁחָיר, הַסָּחָיר; pt. מַסְתִּר ; imp. a. inf. בָּצֵל to bide, to conceal בָּצֵל hide me under the בְּבֶּיךְ תַּסְתִּירֵנִי shadow of thy wings Ps.17,8; and he hid sorrow from mine eyes Jb.3,10; הָּמְתִּיר to hide the face from (with וְבְּי), i. e. not to regard Deut.31, וּרָמַסְתֵּר פָּנִים מָמֶנוּ ; Ps.51,11 פּנִים מָמֶנוּ as a man from whom one hideth his face (i. e. as one who is not regarded) Is.53,3.— 2) to cause to hide חַמּאתִיכֶם הָסָתִּירוּ פַּוָים מָכֵּם your sins have caused him to hide his face from you Is.59.2.

Hithp. ਅਤੁਸ਼ਹ੍ਰੀ to hide oneself, to disappear 18.23,19; Is.29,14.

in this sense).— 2) to destroy מְתַרְ ch. 1) to hide (Peal not used in this sense).— 2) to destroyed this house Ezr.5,12.

Pa. בְּחַבְּע to hide, to conceal, pt. pl. מְחַרְנְאָא secret things Dan. 2,22.

קרָרִים (מְתָרִים , אָּרָ זְּלֶּרְרִּם , אָּרָ זְּלֶרְרִּם , אַרָּרָרִּם , אַרָּרָרָם , אַרְרִים , אַרְרִים , אַרְרִים , אַרְרִים , אַרְרָים , אַרְרִים , אַרְרִים , אַרְרִים , אַרְרָים , אַרְרָים , אַרְרִים , אַרְרְים , אַרְרְרִים , אַרְרְרָּים , אַרְרְרִים , אַרְרְרְיִים , אַרְרְרְים , אַרְרְרְיִים , אַרְרְרִים , אַרְרְרְיִים , אַרְרְרְיִים , אַרְרְרְרְיִים , אַרְרְרְרְיִים , אַרְרְרְרְרְרְרְיִים , אַר

under the cover, i. e. in the midst, of the thunder Ps.81,8; לתְר לוֹם מָתֶר־לוֹ thick clouds are a covering to him Jb.22,14; אַקּה thou art my hiding

place and my shield Ps.119,114. קרורה f. cover, protection Deut. 32,38.

סתרי pr. n. m. Ex.6,22.

ÿ

y the sixteenth letter of the alphabet, called Ain אָשַׁ, from its original similarity to the form of an eye; as a numeral = 70.— y formerly had a twofold pronunciation: one was similar to the gentle guttural sound of א, audible only with a vowel, as y = a, y = i, etc.; the other was a harder guttural sound, resembling that of x, whence in the Septuagint אַשַ Gaza, אַבּה Gomorra, etc.

עב (from עוב ; c. עוב a. בַּיב ; pl. עַבִּים, עַבִּים, c. עָבִים) prop. something thick, hence: 1) darkness, cloud בְּבָרָשִי עַב the spreadings of the clouds Jb.36,29; בַּעָב מַרָקוֹש as a cloud of the later rain Pr. 16,15; עַב טֵל a cloud of dew (a fog) Is.18,4; עב הענן the thickness of the cloud (i. e. thick cloud) Ex.19,9; מַיֶם נַטְפוּ מָיָם the clouds dropped water Jud. 5,4; the thick clouds of the skies Ps.18,12; בֹקר לא עבות as a morning without clouds 2S. 23,4.- 2) thicket, forest Jer.4, 20,- 3) beam, threshold 1K.7,6; Ez.41,25.

עָב (= יָעָב אָ אָ m. beam, thick plank; only pl. עָבִים Ezr.41,26.

עברים, עברים; עברים, עברים, עברים; יעברי ; יע

Niph. אַנְעָבּר (fut. אַנְעָבָּר) 1) to be cultivated, tilled Deut.21,4; Ez. 36,9 a. 34.— 2) to make oneself a servant, to give oneself up to a servant, to give oneself up to a king that maketh himself a servant to the field Ec 5,9 (Fuerst: a king for a cultivated field, i.e. for an inhabited land).

Pu. עבר to be worked, to be made to serve אָבֶר אָשֶׁר לא אָבֶר בָּקָר אָיֵיֶר אָ a heifer, which hath not been wrought with Deut. 21,3; קעבדה בַּקְשָה אָשֶׁר עְבַּרּבְּךְּ the hard bondage wherein thou wast made to serve Is.14,3.

Hoph. רְיִצְבְ (fut. קּיִנְבְ ) to be made to serve לֹא הְעָבְה nor be thou made to serve them Ex.20,5; Deut.5.9.

רָבָי Ch. to make, to do Dan.3,1; 4,32; with בּעָרֵי to do to Ezr.6,8.

Ithp. בּרָמִין יִהְעָבֵר to be made, done Ezr.4,19; הַּבְּמִין יִהְעָבֵר let him be made (cut) in pieces Dan.3,29.

עָבֶרִים l. (יְעַבְּרִים; sf. עַבְּרִים; pl. עַבְּרִים, c. עַבְּרִים) m. 1) servant, slave, bondman Gen.24,2; עבְרִים a servant of servants, i. e. the lowest menial Gen.9,25; of subjects 1Chr.18,6; עַבֶּר עַבֶּר עַבֶּר עַבֶּר עַבְּר עַבְּי עַבְּר עַבְּיב עַבְּי עַבְּר עַבְּבְּר עַבְּר עַבְּר עַבְּר עַבְּר עַבְּר עַבְּבְּי עַבְּבְּי עַבְּבְי עַבְּבְּר עַבְּבְי עַבְּבְי עַבְּבְּי עַבְּבְי עַבְּבְי עַבְּבְיב עַבְּבְּי עַבְּבְי עַבְּבְּבְי עַבְּבְּב עַבְּבְי עַבְּבְי עַ

The II. pr. n. m. 1) a person mentioned in Jud.9,26.—2) another person Ezr.8,6.

יוֹבֶּר כְּיֶבֶּי pr n. an Ethiopian at the court of Zedekiah Jer. 38,7.

עבַד m. work, deed Ec.9,1.

498

עַבר Ch. m. servant Dan.2,4; אָבְרְּ אָבְרְאָ אַבְּרְאָ אַבְרָא the servant of God (i. e. worshipper) Ezr.5,11.

נבר נְגוֹן Ch. pr. n. name given in Babylon to Azariah, one of Daniel's companions Dan.1,7; also אָבֵר נְגוֹא 3,29.

עֹבֵּך pr. n. 1) father of Jesse R.4, 17 a. 22.— 2) other persons 1Chr. 2,37;2Chr.23,1, etc.

אַבְּדְיָּה pr. n. m. 1) a person mentioned in 1K.4,6.— 2) another person Neh.11,17 = עַבִּדְיָה 1Chr. 9,16.

עבר אָרה n. a Gittite 2S.6,10. עבר אָר pr. n. m. Jer.36,26.

עבדה (c. עבדת) f. 1) work, labor Ex.1,14; מְלֵאכֶת עַבֹּדָה work of labor Lev.23,7; עברת עבר servile work Lev. 25, 39.- 2) service, ministry, business עַבֹרַת הַלְוִיִם the service of the Levites Ex.38, 21; עַבֹרַת הַמֵּלֵך the service of the king 1Chr.26,30; עַבֹּדָהוַעֲבֹדָה the service of the ministry, and the service of the burden ווא בֹרָה instruments בָּלֵי עַבֹּדָה of service 1Chr.28,14.- 3) cultivation of the soil, tillage Neh. 10,38. -- 4) service, benefit עַשֶּׁב herb for the service לַעַבֹּדָת הָאַרָם (benefit) of man Ps.104,14,- 5) service (of plate), furniture, implements Num 3,31 a. 36.

קֹרָדְּ f. service; concretely: servants Gen.26,14; Jb.1,3.

קרוֹן pr. n. 1) a judge of Israel Jud.12,13=יוֹבְ וֹאָ 1S.12,11.— 2) name of several other persons 1Chr.8, 23; 9,36; 2Chr.34,20.— 3) a city in Asher Jos.21,30 = עַּבְּרֹן 19,28.

עבדות f. servitude, bondage Ez.9,9.

עבריאל pr. n. m. 1Chr.5,15.

et Ob.1.— 2) name of several other persons 1K.18,3; Ezr.8,9, etc.

קבְּה to be thick, fat 1K.12,10; שְּׁבְיּהְ הְיבִיעְ thou art waxen fat, thou art grown thick Deut.32,15.

שְׁבֹּוֹע (from נְצָבֵי m. pledge, pawn Deut.24,10—12.

קבור ביל (from עָבוּר iI.; c. אַבּר ישׁבוּר ישׁבוּר יָשְבוּר יַשְבוּר ישׁבוּר ישׁבוּר יַשְבוּר ישׁבוּר ישׁבוּיי ישׁבוּר ישׁבוּר ישׁבוּר ישׁבוּי ישׁבוּי ישׁבוּי ישׁבוּי ישׁבו

עביר (from עביר I; only with pref. אַבַּיעבוּרָה, בַּיַעבוּרָה, בַּיַעבוּרָה (בַּיַעבוּרָה, בַּיַעבוּרָה (בַּיַעבוּרָה (בַּיַעבוּרָה (בַּיַעבוּרָה (בּיַעבוּרָה (בּיַעבוּרָה (בּיַעבוּרָה (בּיַעבוּרָה (בּיַעבוּר בַּיִּעבוּר בַּיִּבוּר (בּיִבוּר הַבְּיִבוּר (בּיִבוּר בַּיִּבוּר בַּיִּבוּר בַּיִּבוּר בַיִּבוּר בַיִּבוּר בַיִּבוּר בַיִּבוּר בַיִּבוּר בַיִּבוּר בַיִּבוּר בַיִּבוּר בַיבוּר בַיִּבוּר בַיִּבוּר בַיבוּר בַּיבוּר בַּיבוּר בַּיבוּר בַיבוּר בַּיבוּר בַיבוּר בַיבוּר בַּיבוּר בַּיבוּר בַּיבוּר בַּיבוּר בַיבוּר בַיבוּר בַּיבוּר בַּיבוּר בַיבוּר בַיבוּר בַּיבוּר בַיבוּר בַיבוּר בַיבוּר בַיבוּר בַיבוּר בַּיבוּר בַיבוּר בַּיבוּר בַיבוּר בַיבוּר בַיבוּר בַּיבוּר בַיבוּר בַּיבוּר בַּיבוּר בַיבוּר בַּיבוּר בַּיבוּר בַיבוּר בַּיבוּר בַיבוּר בַיבוּר בּיבוּר ביבוּר בּיבוּר ביבוּר בּיבוּר ביבוּר ביבוּר בּיבוּר ביבוּר ביבוּיר ביבוּיר ביבוּיר ביבוּר ביבוּיר ביבוּיר ביבוּר ביבוּר ביבוּיר ביבוּיר ביבוּר ביבוּר ביבוּיר ביבוּיר ביבוּיר ביבוּיר ביבוּיר ביבוּיר ביבוּר ביבוּיר ביבוּר ביבוּיר ביבוּר ביבוּיר ביבוּיר ביבוּיר ביבוּי

לַבְע' (fut. יַבְע' ; mf. מַב') 1) to pledge אָב'ט נְעַב'ט to take his

pledge Deut.24,10; hence: to borrow Deut.15,6.

Pi. אָבֶּט (fut. יְעַבְּטוֹן) to change וְלֹא וְעַבְטוֹן אֹרְחוֹתְם and they change not their paths Jo.2,7.

Hiph. הָעָבִיט (fut. יַעַבִיט; inf. הַּנְבַּטְּבָּיט to lend on a pledge הָעָבַט הַוֹּעַבְט הַנְעַבְט הַעָּבָט הַעָּבִיטְנּוּ thou shalt surely lend him v. 8.

prop. pledging, hence: heavy burden Hab.2,6.

a. יְעָבִי m. thickness, compactness Jb.15,26; בּעַבִי הַאַּדְקָה in the compact (i. e. clayey) soil 2Chr. 4,17; sf. עָבִי its thickness IK. 7,26.

נְעַכִּידָת, c. עַבִּידָתָא, c. עַבִּידָת, f. 1) work, labor Ezr.4,24.— 2) service, office Dan.2,49.

a spirit of jealousy came upon him Num.5,14; with 12: to pass out of, to pass from 2S.15,24; Cant. 3,4; עַבַר בִּבְרִית to enter into a covenant Deut.29,11; עַבַר בַּשֶׁלַה to pass (i. e. to perish) by the sword Jb.33,28; עַבַר נְבוּל to pass the bound Jer.5,22. - 2) to pass on אַחַר תַּעַברוּ afterwards ye shall pass on Gen.18,5; עַבַר וְשָׁב to pass on and return, i. e. to go hither and thither Ex.32,27.- 3) to pass by (with עַבר עַבינוּ or accus.) עבר עַבינוּ who passeth by us continually 2K.4,9; ניַעבר אָת־הַכּוּשִי and he passed by the Cushi 2S. 18,23; עבר הרך passer-by on the way Ps 80,13.- 4) to transgress they transgressed the laws Is.24,5; עֲבַרְתִּי אֱת־פִּי־יָיָ I have transgressed the commandment of the Lord 1S.15,24; with Deut.26,13.- 5) to pass, to pass away בְּסְרָו עֲבֶר the winter is past Cant.2,11; לְמַוֹם עָבָרוּ as waters that pass away Jb.11,16. - 6) to overcome נֶנֶבֶר יַנְיֵן like a man whom wine hath overcome Jer.23,9.— 7) to flow מר עבר flowing myrrh Cant.5,5 a. 13.-8) to pass, to be current בֶּכֶף עבֶר the money that passeth, i. e. current money 2K.12,5; more fully money current with the morehant Gen.23,16

Niph. בְּעָבֶר (fut. בְּעָבֶר) to be passed over, to be crossed (of a river) Ez.47,5.

Pi. אָבֶּר (fut, יַעַבֶּר) to make go through, to bolt, to close 1K.6.21.

Hiph. הַעָבָר (fut. יַעַבָּר, יַעַבָּר, יַעַבָּר; pt. מַעַבִּיר; imp. הַעַבִּר; inf. הַעַבִּיר, ו (העבר 1) to cause to pass over, to lead over Num.32,5; הָּעֶבִיר to cause a razer to pass on, i. e. to shave Num.8,7; הַּעֶבִיר to make pass through in fire, i. e. to sacrifice, to Moloch 2K.23,10; with omission of Jer.32,35; ... ָּנַחַלָּה to cause an inheritance to pass, i. e. to transfer it to ... Num.27,8; הַעֶּבִיר to cause a rumor to pass, to proclaim Ex.36,6; הַעַבִיר שָׁמוּעַה to spread a report 1S.2,24; pt. one that מַעַבִיר ווֹגָשׁ הַדָּר מַלְכוּת shall cause an exactor to pass through the glory of the kingdom Dan 11,20.- 2) to let pass through Deut.2,30; הַעֶבִיר הַמּוֹעֵר to let pass the appointed time Jer.46,17.— 3) to pass beyond he shot והואיַבָה הַחָצִי לְהַצְּבִירוֹ the arrow so as to pass beyond him 1S.20,36.- 4) to lead along, to carry away 2Chr.35,23.— 5) to put away, to do away Est.8,3; with 12: to remove from, to take from v. 2.

Hithp. הְתַצְבֵּר (fut. הָתַצַבּר; pt. הָתַצַבּר) prop. to exceed one's bounds, hence: 1) to excite oneself, to be irritated, to be wroth, to fall into a passion Deut.3,26; Ps.78,62; 89,39; Pr.14,16; pt. sf. whose falleth into a passion against him Pr.20,2.

עַבַר II. to yield fruit (Kal not used).

Pi. ን፯ኒ to fructify, to impregnate, to gender Jb.21,10 (see quotation under ንሂቷ).

עבר I. (from אָבָרוֹ I.; sf. עבר ; pl. עַבָּרִים, c. עָבָרָיוּ, sf. יוָבָבָיוּ, בּהָיהַבָּיָ) m. prop. what is beyond, hence: 1) opposite side, other side 1S. 26,13; בַּיּרָהֵן ,בְּאַבֶּר הַיַּרָהֵן on he other side of the Jordan, be-Jond the Jordan Gen. 50,10; Deut. 3,25; Jud.7,25; בַּעָרֶר הַנְּהָר beyond the river Jos.24,2; בְּלֵבֶר הַלָּב beyond the sea Jer.25,22. - 2) side, flank לְעָבֶר מֶחָד on one side 1S. 14,40; אישׁ לְעֶבְרוּ every one to his side Is.47,15; מָבֶּל עֲבָרָיו from all his sides, on every side Jer. 49,32; אַל־־עָבֶר פַנֵיו towards his fore side, i. e. forwards Ez.1,9.

II. pr. n. Eber 1/ progenitor of the Hebrews Gen.10,24, colled therefore אָבֶּי עַבְּי v. 21, in poetry also אָבֶי Num 24,24.— 2/ name of several other persons Neh.12, 20; 1Chr.8,12, etc.

Ch. (= Heb. לְבֶר נְהָיָיָ I.) m. opposite side, this side אַבֶּר נָהָרָ on this side the river (Euphrates) Ezr.4,16.

עְבֶרְה (from עֲבֶרְ I.) f. 1) ferryboat 2S.19,19.-- 2; Ktib for עָבְרָ 2S.15,28.

(from נְּבֶרְתוֹ I.; e. הַבְּרִיתְּ, sf. אַבְרָתוֹ אַבְרָתוֹ ; pl. הַוֹּבְעִיּ, e. הַבְּרִתְּ הַנְרָלוֹת f. 1) outburst, rage הַבְּרִיתוֹ אָף the rage of wrath Jb.40,11.— 2) fury, wrath Is.16,6; מַבְּרָה or יִם עָבְרוֹת the day of (divine) wrath Pr.11,4; Jb.21,30.

עברון pr. n. see עברון 3.

קרְרְנְהַה pr. n. a station of the Israelites near אָצְיוֹן שֶּׁבְרוֹנָה Nuni 33,34.

עברים איברים (pl. עברים איברים) עבריי (קוֹריִה, pl. עבריי) gent. Hebrew, name given to the Israelites as descendants of Eber (עברים Gen.10, 24), or in allusion to the immigration of their ancestors from the other side of the river Euphrates (עבר הַנְּרָה Jos 24,3) Gen.39,14; בא.1,16; 2,6; 1S.13,3, etc.

קרים איל ירים pr. n. a mountain-range in Moab Jer.22,20; fully הַר הָעַבָּרִים Num.27,12, or הָעַבָּרִים 33,47.

עַבַּע (= Ch. עַבָּע) to rot Jo.1,17.

שְבְתְּ to interweave, to tangle (Kal not used).

Pi. אָבֶת (fut. יְשַׁבָּת) to entangle, to pervert Mic.7,3.

יוֹבֶיּנְ (from בְּיִנְיּנְ f. הְּבְּיִנְ adj. interwoven, tangled, thick-leaved (of a tree) Lev.23,40; Ez.6,13.

עברת, עברת אברים, איברים, עברים, עברים, עברים, עברים, עברים, עברים, איברים, איברים, איברים, איברים, איברים, איברים איברים, איברים באיברים באי

- לנֶב (fut. בַּיִּלְב) to lust after, to dote on (with אָט, שֵׁל Ez.23,5 a. 12; pt. אָל lover Jer.4,30.
- (only pl. שִׁיֶּבְ m. love, loveliness Ez.33,31; שִׁיר a song of love, an erotic song v. 32.
- יְּבְּבְּה (only sf. אַנְבְה) f. passionate love, lust Ez.23,11.
- עְנָה a. אָנָה (c. אָנָה ; pl. אָנָה ) f. cake, Gen.18,6; אָנַה בָּעָפִים a cake baked on coals 1K.19,6.
- ענר (from ענר) m. name of a bird of passage (acc. some: a swallow; others: a crane) Is.38,14; Jer. 8,7.
- עְנִיל (from עָנִילִים; pl. עַנִּילִים) m. earring, ring Num.31,50; Ez.16,12.
- עגל (בְּלֵל =) עגל (בְּלֵל a. עָגָל a. עָגָל בּ) to be mobile, nimble, whence עָגָל ...
- עָג'ל (f. אַגְלָה, pl. אָגָלוֹי, adj. round, rounded 1K.7,31;10,19.
- עְנְלָה וּ. (c. עָנְלָת , sf.עָנְלָה ; pl. העָלָה f. calf, young cow, heifer

- Gen.15,9; אָנְלֵתְ בְּקָרְ a young cow Is.7,21; עְּנְלֶה מְלְשְׁרָה a heifer trained (to work) Hos.10,11; fig. לּוֹלֵא if ye had not ploughed with my heifer (i. e. had not whispered with my young wife) Jud.14,18; of idol-images Hos.10,5.
- עוֹלָה II. pr. n. a wife of David 28.3,5.
- ענְלָה (from עּגְלָה ; sf. אָנְלָה; vl. אַנְּלָה, c. עָנְלָה ) f. prop. a rolling thing, hence: 1) wagon, cart 1Chr.13,7; אָנְלוֹת צָב covered wagons Num. 7, 3.— 2) threshing-roller Is.28,27 a. 28.
- זיי איי (m. 1) Moabite king Jud. 3,12.— 2) a city in the plains of Judah Jos.10,3.
- יים pr. n. a place in Moab at the northern point of the Dead Sea Ez.47,10.
- אַלְלַת pr. n. a place in Moab, with the epithet שָׁלִישִׁיָה (which see) Is.15,5; Jer.48,34.
- to be grieved, to be sad Jb. 30,25.
- to bind, to bar. (Talm. אַנּגָן a woman bound to her husband who deserted her.)

Niph. אָטֶבֶּן (fut. בְּעָבֶר) to debar oneself שְׁנְגִּיה would ye debar yourselves (i. e. remain unmarried) for them? R.1,13.

עגר (= עגר ) to cry, to twitter (of birds), whence עַגוּר.

עד I. (from עָּהָה I.; poet. עָּהָה; sf. עַבי, קיָבֶי, עָבִיבֶם , עָבִיוּ , עָבֶיהָ , עָבִי 2K.9,18 for עַרֵיהָם prep. a. conj. ער הגבול of place: to, unto ער to the border Ob.7; שַר־פּה hitherto that place, ערכה to that place, yonder Gen. 22,5; also in the signification of אָל as: עָרִיכֶם אָתִבּוֹנָן I attend unto you Jb.32,12; הַאַוֹינָה שבי hearken unto me Num.23,18. --2) to, unto, till, until עַר מָתַי till when? how long? Ex.10,3; ער־ until the evening ביערב until the evening בייערב poet. עַרִי־עַרֶב Ps. 104,23; עַריבּוֹן hitherto Ex. 7, 13; מול as ye'. Neh.2,16.- 3) of circumstance: until until he came near Gen.33,3; בַּיִּי בְּלִי בָּוֹי until thoro be no moon (i. as long as the moon endureth, for ever) Ps.72,7; till there be no נַקרוֹם till there be ער לא שַׁמָת אָלֶה עַל־ 15.5,8; ער לא שַמָת אָלֶה ntil that thou didst not lay those things to thy heart Is.47,7; before verbs in the indicative mood usually ער־אַשֶר R. 1, 13, ער־שֵּר Cant.3,4, ער־אָם Gen.24,9, עריבי 49,10.— 4) of the degree of quality and quantity: יְפַה עַר־ מאר exceedingly fair 1K.1,4; ער his disease being exceedingly severe 2Chr.16,12; עַר ערד very swiftly Ps.147,15; ערד אין מְסְפַר without number Ps.40,13; ער־בַּמֶּה פְּעָמִים very many times l K. עַר הָהָמַהְמָהָם while, as עַר הָהַמַהְמָהָם while they tarried Jud.3,26; עַר־ while this one was yet speaking Jb.1,18; עריכה ועריכה in the mean while 1K.18,45.—
6) even to יוְעַר־חַרְבּוֹ וְעַר־קִישְׁתוֹ וְעַר־ oven to his sword, his bow, and his girdle 1S.18,4.

עד II. (from יְּנֶר וּ עִּדְה !; with conj. וֹ עֵדְ וּ וְנֶגְר וּ וְנָגְר וּ וְנָגְר וּ וּ וְנָגְר וּ וְנִגְר וְיִבְּר וְנָגְר וְנִגְר וְיִבְּר וְנִגְר וְנִגְר וְנִגְר וְנִגְר וְנִגְר וְנִבְּר וְנִגְר וְנִבְּר וְנִגְר וְנִגְר וְנִגְר וְנִבְּר וְנִגְר וְנִבְּר וְבְּר וְנִבְּר וְבְּר וְבְּר וְנְבְּר וְבְּר וְבְּרְר וְבְּר וְבְּרְר וְבְּרְר וְבְּרְיִים וְּבְּר וְבְּרְיִים וְּבְּר וְּבְּרְר וְּבְּרְר וְּבְּרְיִים וְּבְּר וְבְּרְיִים וְּבְּר וְבְּרְיִבְּר וְבְּיִי וְבְּר וְבְּרְיִבְּר וְבְּיִים וְּבְּר וְבְּיִיבְר וְבְּרְיִים וְּבְּר וְבְּיִבְּרְיִים וְבְּר וְבְּיִבְרְיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּר וְבְיּבְיּבְיּיִים וְבְּיִבְיּיִים וְבְּיִים וְבְּיִבְּיִים וְבְּיִר וְבְּיִבְּיִים וְבְּיִבְיּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִבְיּיִים וְבְּיִים וְבְּיִבְיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְיּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְיּיִים וּבְיּיים וְבְּיִים וְּיִיבְייִים וּיּיים וּבְּיים וּבְּייִים וּיוֹיים וּיִיים וְיבְייִים וּיוּיים וּבְּייִיים וְיבְייִים וְיבְייים וּיייים וּיוּייים וְיוֹייים וְיִיים וְּיִייְייִים וְייִייְייִי

TII. (from עָד I.) m. booty, proy Gen.49,27; Is.33,23; Zph.3,8. ער Ch. (= Heb. עַד I.) prep. 1) during Dan.6,8.— 2) till, to עַד בַען until now Ezr. 5, 16; עד ער די at the last 4,5; ער דְבַרַת דִי to the intent that v. 14.

עֵּרֶה II. (from עָּרֶה נְּעָרָה II.; only pl. עָּרָים m. prop. period, hence; the menses בָּגֶּר עָּרָים a garment of the menses (i. e. soiled) Is.64,5.

עָרָא Ch. see עָּרָה.

עַרַד see עַרַד.

עְּדְהּ II. (fut. יַעָּה ap. יַעָּה; imp. מְיָהָּ imp. יַעָּה to put on, to adorn oneself, to deck oneself בּיְהָהְ הַּלְיָהְ and as a bride adorneth herself with her jewels Is.61,10; פּֿיִּרְה thou shalf adorn thyself with thy timbrels Jer.31,3; fig. וווי לַבְּיִּהְ בָּאוֹן deck thyself now with majesty Jb.40,10; יְבָּיִּרְ נָּדִיּ בָּאוֹן and I decked thee with ornaments Ez.16,11.

Hiph. הָאֶרֶה (pt. מַּעֵרֶה) to put off, to take off מָעֵרֶה בָּנֶר בְּיוֹם קַרְה as he that taketh off his garment on a cold day Pr.25,20.

בּיְעָהָה Ch. (3 f. עְּדָה; fut. עִּדְה a. אַיָּעָהָ a. אַיָּעָה) to come upon, with בְּ Dan. 3,27; with יְבָי to depart from 4,28; of a law: to be repealed 6,9.

Aph. אַיָּה (pt. מְבַעְהַה ) to take away, to remove Dan.2,21; with j.5,20.

קרה pr. n. 1) wife of Lamech Gen. 4,19.— 2) wife of Esau Gen.36,2.

עְרָהְ I. (from עִיּה ; pl. עִרְה) f witness, testimony Gen.21,30; 31,52.—
2) ordinance, law Ps 119, 22, 24, etc.

ן אָדָה II. (from יְעַדְה ; c. אַדָּה, אּf. יִעָדְה, אָדָה, אָדָה, אַדָּה, אַדְּה, אַדְה, אַדְּה, אַדְה, אַדְרָה, אַרְרָה, אָרָה, אַרְרָה, אַרְ

ישְרָאִל the congregation of Israel Ex. 12,3.— 2) company, crowd ישֵרַת מְרֵעִים the company of the wicked Ps.22,17; Num.16,5; Jb.16,7.— 3) heap, swarm ישֵרַת a swarm of bees Jud.14,8.

עדוא a. עדוא pr. n. a prophet and writer 2Chr. 12, 15 = יֵעֶדוֹ 9,29.-2) grandfather of Zechariah the prophet Zeh.1,1.

עדות, עדות עדות, עדות מדות מידות, עדות (from עדות, precept, law Ps.19,8; 114,14; of the tables of the decalogue Ex.25,21, fully הְעָרָת הְעָרָת לְעָרָת הְעִרָּת the tables of testimony 31,18; אַרוֹן הְעִרוֹת the ark of the testimony 25,22. עדות בארון בערות 2K.11,12 a. 2Chr.23,11 acc. Kimchi: ornament (from עַרָּת אַרָּת II.).

עריאל pr. n. m. name of several persons 1Chr.4,36; 9,12;27,25.

יַבְיָה a. יֵּבְיָה pr. n. m. grand-father of king Josiah 2K.22,1 and several other persons.

עדים see עדים II.

עָרִין (from עָרֵינָה; f. עָרִינָה) 1) adj. delicate, luxurious, voluptuous Is.47,8.— 2) pr. n. m. Ezr.2,15.

עְרֵינָא pr. n. a military commander under David 1Chr.11,42.

David אַרִינוֹ אָעָבִינִי שַרְּמוֹנִי וּרִי הוֹא pr. n. a field-officer of king
David ישֶׁב בַּשֶּׁבֶּת הַחְבְּמוֹנִי וּרִי הַעָּצְינִי שַל שִׁמְנֶה מָאוֹת חְלֶל
Josheb-basshebeth, a Tahchemonite..., the same was Adino the Eznite, against eight hundred slain 28.23,8. (This passage is probably corrupted; its original form may have been as given in 1Chr.11,11: הַּרְּחַבְּמוֹנִי... הוֹא־בוֹרְיִ אָרִים בָּן־חַבְּמוֹנִי... הוֹא־בוֹרְיִ אָרִים בְּאוֹת חְלֶל עוֹרֵר אֶתְרַחְנִיתוֹ עַל־שְׁלְשׁ־מְאוֹת חְלֶל Jashobeam, the son of a Hachmonite..., who lifted up his spear against etc.; comp. also 28.23,19.)

עדיתים pr. n. a city in Judah Jos.

עַרְלֵי pr. n. m. 1Chr.27,29.

שְׁרְלְּם pr. n. a city in the south of Judah Jos.12,15; gent. עֻרְלָם Gen. 38,1.

to be delicate (Kal not used).

Hithp. דְּתְעַהן to live delicately,
voluptuously Neh.9,25.

ן אָבֶנְי וּ (only pl. אָבָנִים, sf. יְבַיְבָּי, אָרָנִים, pleasure, delight, luxury אָבָנִים in scarlet, with other delights (luxuries) 28.1,24; Jer. 51,34; Ps.36,9.

וֹנְיֵי ווֹ. pr. n. Eden, a region in which was situated the garden of

the first man Gen.2,8; בּן־עֵּרֶן the garden of Eden v. 15.

עְרֶדְן pr. n. a region in Mesopotamia 2K.19,12; Ez.27,23.— בֵּית עָרֶן see under בֵּית.

עֵהְנָה a. עֵרְהָן (contracted from צֵהְנָה ) עֵרְהָנָה adv. until new Ec.4,2 a. 3.

עְּדָּן Ch. m. time Dan.7,12; 7,25; עָדָן to gain time 2,8.

ערנא pr. n. m. Ezr.10,30.

ייד (pr. n. m. 1) 1Chr. 12, 21. – 2) 2 Chr.17, 14.

קְּבְּהָ f. sexual pleasure Gen. 18,12 (Targ.: youth, perhaps = Talm. אָרָיָ menses).

ידיה pr. n. a city in the south of Judah Jos.15,22.

עבר (pt. עבר ; inf. עבר ) to set in order, to arrange, to array oneself for battle עבר בעבבה that arrayed themselves for battle ולעבר בלא־בֹנ נוֹב and to array themselves for battle with an undivided heart v. 38.

Niph. נָעָבָר (fut. בַּעָבֵר) to be

set in order, to be cultivated, to be digged (of a vineyard) אֹל יוֹנְבֵּר וְלֹא יִנְבֵר it shall not be pruned, nor digged Is.5,6.

ערון II. to be wanting, deficient (Kal not used).

Niph. נְעָבֶּר (fut. יִנְעָבֶּר; pt. f. לִּעְבֶּר, to be missed, to be missing, wanting, lacking 18.30,19; ערבָּאָר רֹא נָעְבָּר there was not one of them lacking 28.17,22; בַּאָבֶּת נָעְבָּר thus is the truth missing 18.59,15.

Pi. אָהָר (fut. וְעַהֵּר) to let be wanting אָבָר דְּבָּר they let nothing be wanting 1K.5,7.

וּעֶּדֶר (sf. אָדְרִים; pl. יְּדְרִים עָּדְרָים) m. herd, flock Gen.29,2; fig. of the people of Israel: אָדֶר יִיּי the flock of the Lord Jer.13,17.

II. pr. n. 1) a city in the south of Judah Jos.15,21.— 2) a male person 1Chr.23,23 (see also בָּוְבָּל under בָּוֹלְנָלָ

עַרֶּר pr. n. m. 1Chr.8,15.

ערריאל pr. n. son-in-law cf king Saul 1S.18,19.

קּבְיּיִם (only pl. עַרְשָׁיִם) f. lentil Gen.25,34; 2S.17,28.

עָנָה see עַנָּא.

to be thick, dense (Kal not used).

Hiph. הַּעִיב (fut. יְיָעִיב) to cover with a cloud, to darken Lam.2,1. ייִבְּלְ pr. n. son of Joktan Gen.10, בא בל ב 1Chr.1,22. עובר pr. n. m. see עובר

עונג (akin to אָרוֹ ) to form round, whence אַנְיוֹ a. בְּעִיוֹג a cake.— 2) den. from יְעָנָה to form into a cake, to bake cakes; fut. sf. הַּעָּנְנָה thou shalt bake it Ez.4,12.

אוֹע pr. n. a giant-king of Bashan Num.21,33; Deut.3,11.

עְּלְבֶּׁב , אַבְּּעָ (from אַבְּעָ) m. flute, pipe Gen.4,21 (Eng. Bible acc. Vulgate: organ).

Pi. I. אָרָני to surround, to gather about הָבְני רְשָׁעִים the bands of wicked men have surrounded me Ps.119,61 (acc. Kimchi and Rashi: have robbed me; comp. עַרָה II.).

Pi. II. עוֹבֶר (fut. יְנִיהֵּבְּר; pt. יְנִיהֵר) to make firm, to support, to strengthen Ps.146,9; 147,6.

Hithp. דּתְעוֹהֵד to be established, to stand upright Ps.20,9.

 the man did solemn-ly protest to us Gen.43,3;בָבָּ בְּטָּרְ בָּנוּ הָאִישׁ and thou didst warn them Neh. 9,30.

Hoph. הוער to be exhorted, warned (with בְּלֶּלֶי and warning was given to his owner Ex.21,29.

עוֹדֶי, אָ עוֹדֶי , עוֹדִי , עוֹדָי , עוֹדֶי , עוֹדֶי , עוֹדֶי , עוֹדֶי , עיבֶינָה , עיֹבֶנָה , עיֹבֶנָה ) adv. expressing: 1) continuance: still, yet, more עוֹד הָם מָדַבָּרִים they are yet speaking 1s.65,24; with sf. עוֹרֵנוּ he is yet Gen.43,27; עיֹרַם they are yet Est.6,14; עורינה they are yet (of the eyes), acc. Kri עוֹדנוּ we are yet Lam.4,17; עוֹד they are no more Ps.104,35; with בְּעוֹר לַיִּרֶה while בְּעוֹר it is yet night Pr.31,15; בָּעִיּרָי while I am (i. e. while I exist) Ps.104,33; with מֶע'רִי since מֶע'רָי since I am (i. e. ever since I have been in existence) Gen.48,15; מֵעוֹרֶךָ since thou art Num.22.30.- 2) addition: besides, more עור מִי־לָּךָ To hast thou here any besides? Gen.19,12; עוֹד מְעַם still a little (i. e. but little is wanting) Ex. 17,4; אין עוֹד a) there is not more 2K.4,6. b) there is none else Deut. 4,39; בְּעוֹר שָׁלְשֶׁת יָמָים within yet three days Gen.40,13.- 3) repetition: again, once more Gen.9,11; 24,20; Jer.3,1; לא יַבַף עיר not to do again any more Gen.8,21.

717 Ch. (same as Heb.) adv. yet Dan.4.28.

et Azariah 2Chr. 15, 1.-- 2) a prophet at the time of Ahaz 2Chr. 28,9.

prop. to curve, hence: to act crookedly, to do wrong, to sin (with שָׁלֵי) Est.1,16; Dan.9,5.

Pi. עַּיָּה 1) to turn, to make crooked Lam.3,9.— 2) to subvert, to overturn Is.24,1.

Hiph. הַעָּעִית (inf. הַעָּעוֹת , sf. הַעִּעוֹת ) to bend, to make crooked, to perverted their way Jer.3,21; יַּשָּׁר וֹ have perverted that which was right Jb.33,27; intr. to sin, to commit iniquity , in the commit iniquity, I will chastise him 2S.7,14.

קה f. overturning, everthrow Ez. 21,32.

a. אַנְי pr. n. a city, probably in Mesopotamia 2K.18,34, whence colonists were brought to Samaria 2K.17,24.

יְנְיוֹן see עָרוֹן.

my see iy.

(inf. עוו) prop. to strengthen oneself, hence: to seek refuge לְעוֹו בַּקְעוֹו בַּקְעוֹו בַּרְעוֹו בּרְעוֹו to seek refuge in the strength of Pharaoh Is.30,2.

Hiph. הַעִּיוֹ (imp. קָבָּוֹ, pl. קְבָּיוֹ (finp. בְּיִנִין , pl. בְּיִנִין , pl. בְּינִין (קַבְּיוֹ , pl. בְּינִין , pl. בְינִין לְינִין , pl. בְּינִין לְינִין , pl. בְּינִין לְינִין , pl. בְּינִין לְינִין לְינִין אַרְינִין אַרְינִין אַרְינִין בְּינִין בְּינִין הַעִּין לִינִין בְּינִין הַעִּין לִינִין בְּינִין הַעִין לְינִין הַעִין לְינִין הַעִּין לִינִין הַנִּין הַנִין הַנִין הַעִּין לִינִין הַנִין הַנִין הַנִין הַנִין הַנִין הַנִין הַנִין הַעִין לְינִין הַנִין הַנִּין הַנִּין הַנִין הַנִין הַנִין הַנִין הַנִין הַנִין הַנִּין הַנִין הַנִּין הַנִּין הַנִּין הַנְיוֹן הַנְינִין הַנְיוֹן הַנְיוֹן בְּינִין הַנִּין הַנִּין הַנִּין הַנִּין הַנִּין הַנִּין הַנִּין הַנִּין הַנְּיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנִּין הַנְּיוֹן הַנְּיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנִּין הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְּיוֹן בְּיוֹן הַנְּיוֹן הַנְּיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְּיוֹן הַּנְיוֹן בְּיוֹן הַנְּיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַּנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן הַנְיוֹן בְּיוֹן בְּיוֹן הַיוֹּיוֹן בְּיוֹן בְּיוֹן הַיוֹּיוֹן בְּיוֹוֹן בְּיוֹיוֹן בְּיוֹנִין בְּיוֹן בְּיוֹן בְּיוֹן בְּיוֹן בְּיוֹן בְּיוֹן בְּיוֹּיוֹן בְּיוֹן בְּיוֹוּ בְּיִיוֹן הַּיְיוֹן בְּיוֹן בְּיוֹן בְּיוֹן בְּיוֹּיִין בְּיוֹּיִין בְּיוֹין בְּיוֹן בְּיוֹּיִין בְּיוֹּיִין בְּיִיוֹן בְּיִיוֹן בְּיִין בְּיוֹּיִין בְּיִין בְּיוֹן בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִּיִין בְּיִין בְּיִיוֹּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִיוֹּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִיוֹין בְּיִין בְּיִין בְּיִיוֹין בְּיִין בְּיִיןּיוּבְיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְיוֹיִין בְּיִין בְּיִיוֹין בְּיִין בְּיִין בְּיִיוֹין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִיוּבְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִיןּיוְיִיוּבְּיִין בְּיִיןּיוּבְּיִין בְּיִיוּבְּיִיןּיוּבְּיִיוּבְיִיוּיִין בְּיִּיִיוּיִיְיִ

מַאָּט (fut. ap. מַבְּיבוֹ 1) to rush, to fall upon (with אָל 18.14,32 Kri; 15,19.— 2) to treat rudely (with אַר 18.25,14.

אַרַיָּ Ch. (= Heb. יְשִׁרְ ָּ sf. אָיַן נְיּלְ וּ f. perverseness, sin Dan.4,24.

יְעֵוִיל (from יְעֵוֹיל m. wicked, perverse person Jb.16,11.

עְּוִילִים (from אָנִילִים, pl. עָּוְילִים, sf. בְּיִילִים, m. child Jb.19,18; 21,11.

gent. pl. 1) Avites, aborigines of the country of the Philistines Deut.2,32; Jos.13,3.— 2) בְּעַנִים a city in Benjamin Jos.18,23.

יירן pr. n. a city in Edom Gen. 36,35.

ערל I. 1) to suck, to be young; only pt.f.pl. עלות young Gen.33,13.— 2) to suckle, to give milk קרות עלות milch kine 18.6,7.

 to turn away, to pervert (Kal not used).

Pi אָנֵל (fut. יְעֵוֵל ) to act perversely Is.26,10; pt. מְעַוֵּל perverse, unrighteous man Ps.71,4.

יים m. wicked man, wrong-doer Jb. 18,21.

ליי (c. אָנֵיל Ez.28,18; sf. אָנֵיל 18,26) m. perverseness, wickedness: Lev. 19,15; Ez.3,20.

עוֹלָה, עוֹלָה (from עִיּלָה, pet. עֵּוְלָה, אַוְלָה, וּעִּוּלָה, וּעִּוּלָה, וּעִּוּלָה, וּעִּוּלָה, וּעִיּלָה, וּעִיּלָה, וּעִיּלִה, יִּעִּוּלְה, וּעִּילִה, יִּעִּוּלְה, וּעִיּלִה, זְּבָּג, זְּבָּא, זְבָּילָה, וּעִיּלִה, וּג, אַבּּא, אַנִילְה וּג, אַבּא, אַנְיִּלְה וּג, אַנִילְה וּג, אַנְיִּלְה וּג, אַנְיִּלְה וּג, אַנְיִּלְה וּגָּא, אָנְיִּלְה וּגָּא, אָנְיִילְה וּגָּא, אָנְיִּלְה וּגָּא, אָנְיִילְה וּגָּא, אָנְיִּלְה וּגָּא, אָנְיִילְה וּגָּא, אָנְיִּילְה וּגָּא, אָנְיִילְה וּגָּא, אָנְיִּילְה וּגָּא, אָנְיִילְה וּבְּיִילְיִילְה וּגָּא, אָנְיִילְה וּבְּיִילְיִילְה וּבְּיִילְיה וּבְּיל וְיִילְה וּבְּיה וְיִּבְּיְרְה וּבְּיּילְה וּבְּיה וְבִּיּילְה וּבְּיה וּבְּיה וְבִּיּילְה וּבְּיה וְיִיבְּיִילְיִילְיה וְיִיבְּיוּבְיּילְיה וּבְּיה וּבְּיה וּבּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבִּיּיה וּבּיה וּבִּיה וּבּיה וּבִייה וּבְּיה וּבִּיה וּבִּיה וּבִּיה וּבִּיה וּבִּיה וּבִּיה וּבִייה וּבּיה וּבִּיה וּבִּיה וּבִיה וּבִיה וּבְיּיה וּבְּיה וּבִּיה וּבִייה וּבְּיה וּבְיּיה וּבְיּה וּבִּיה וּבִיה וּבִּיה וּבִייה וּבְיה וּבִּיה וּבִּיה וּבּיה וּבּיה וּבִּיה וּבְיה וּבִּיה וּבּיה וּבִּיה וּבִייה וּבּיה וּבִּיה וּבּיה וּבִייה וּבִייה וּבְּיה וּבּיה וּבּיה וּבִייה וּבִייה וּבּיה וּבּייה וּבּייה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּיה וּבּייה וּבּיה וּבּ

עוֹלְה (from עִילִּה; pt. עוֹלְה) f. 1) step, stairs Ez.40,26.— 2) burnt-offering Ez.40,42; שנא גַוּל בְּעוֹלָה I hate robbery with burnt-offering Is.61,8 (others: I hate robbery and injustice). See also עֹרָה

עוֹלֶה (בּיְבֶּהַף מָחוּצָה לְעוֹלֶה לְפָּהַח הַשְּׁעֵר (שׁוֹלֶה לְפָּהַח הַשְּׁעֵר אָלְיֹה בְּבָּהַף מָחוּצָה לְעוֹלֶה לְפָהַח הַשְּׁעֵר אָלְיֹה בְּבָּהַף מִחוּצָה לְעוֹלֶה לְפָּהַח הַשְּעֵר at the side without the staircase, at the entry of the north gate Ez.40,40 (Eng. Bible: at the side without, as one goeth up to the entry etc.).

עוֹלְלִים (from עוֹלְלִים L; pl. עוֹלְלִים, c. עוֹלְלִים, sf. עוֹלְלִיהָם m. child, infant, boy Lam.2,11; Ps.8,3;Jb.3,16. עוֹלְלִים (בּיִים בּיִּלְיִם (בּיִּים לַּיִּלְיִם (בּיִּלְיִם עוֹלְלִים (שוֹלְלִים m. Jer.6,11; Lam.2,19; 4,4 עוֹלְלִים see עוֹלְלוֹת see עוֹלְלוֹת

עלְם , עלְם (from עַלַם L; sf. ועלְם pl, עלְמָים עוּלְמִים pl, עוּלִיבְּמִים pl, עוּלְמִים pl, עוּלְמִים pl, עוּלְמָּרְאָר pl, עוּלִיבְּמִים pl, עוּלִיבְּמִים pl, עוּלְבָּמִים pl, עוּלְבְּמִים pl, עוּלְבְּמִים pl, עוּלִבְּמִים pl, עוּלְבְּמִים pl, עוּלְבְּמִים pl, עוּלִבְּמִים pl, עוּלְבְּמִים pl, עוּלְבְּמִים pl, עוּלִבְּמִים pl, עוּבְּבְּמִים pl, עוּבְּבְּמִים בּבְּ

thing hidden, hence: 1) time immemorial, antiquity מוֹלֶם the days of old Deut.32,7; חַרבות עוֹלַם the ancient ruins Is 61,4; נְתִיבוֹת עוֹלַם the old paths Jer.6,16; מֵעוֹלָם a) of old, from ancient times Gen. 6,4. b) of a long time, long Is. 42,14; לִעְלָמִים of old time, in ages of antiquity Ec.1,10 .- 2) distant future, everlasting, eternity בַּעַקה וער־עוֹלָם! henceforth and unto eternity Mic.4,7; מֵעוֹלָם עַר־עוֹלָם from everlasting to everlasting Ps.90,2; eternal sleep (i. e. death) Jer.51,39; בֵּית עוֹלָם eternal home (the grave) Ec.12,5; ביל עילם everlasting life Dan.12,2; שוֹלֵם the everlasting God Gen. 21,33; 📆 he that liveth for ever Dan.12,7; עֶּבֶּר עוֹבְם a servant for ever (for life) Deut.15,17; לְעוֹבֶם for ever 2K.1,31; עוֹלֶם וַעֶּר for ever and ever Ps.21,5.- 3) the world, worldliness בַּם אֶת־הָעוֹלֶם נָתַן בִּלָבָּם מִבָּלִי אַשֶּׁר לֹא־יִמִצָּא הָאָדָם also אָת־הַפַּעִשֶּׁה אֲשֶׁר־עַשָּׂה הָאָלהִים he hath set the world in their heart (i. e. he hath made them worldly-minded), so that no man can find out the work that God hath done Ec.3,11 (Vulgate: he submitteth the world to their scrutiny, without a man's being able to find out etc.).

עוֹם 1) to glow, to burn, whence בְּיָבְיּ .— 2) to cover, to veil. (Kal not used.)

Hoph בועם (fut. יועם) to be

covered, darkened Lam.4,1. See also Dry.

עון to dwell, whence מְעֹינָה, מְעִינְה. עוֹנָה.

עוֹנְה: I. (from עוֹנְהָה; sf. עוֹנְהָה) living (ogether, cohabitation Ex.21,10.

עונהם II. (only pl. s/. עינהם Kri for Ktib ייים f. acc. Kimehi: furrow איים עינוקם when they shall bind themselves in their furrows (allusion to the two kingdoms of Judah and Ephraim compared by the prophet to a pair of plowing oxen) Hos.10,10. See also עינהם under ! עונהם 1.

עְיְעִים (redupl. from אָנְעִים) m. pl. perverseness, confusion רּוֹחַ עִוְעִים a perverse spirit Is.19,14.

עוֹף (pret שְׁיֵּי ; fut. יְעִיף , ap. שְּיִּי ; pt. f. יְעִיף , pl. יִּעִיף ; pt. f. יְעִיף , pl. יִּעִיף ; inf. שְּבִּי , pl. יִּעִיף ; inf. שְּבִּי ) 1) to cover with the wings הוֹפְּצִים עְבּוֹי עִבּוֹי as birds cover (their young) with their wings Is.31,5.—2) to flutter, to fly Pr.23,5; 26,2; fig. of an arrow Ps.91,5; of the sudden attack of an army Is.11, 14.—3) to flit, to disappear Ps.

90,10.— 4) to be covered with darkness, to be gloomy (Stb.: to twinkle; comp. Hiph.) אַנְאָבָה בַּבֹּבֶּר though thou be covered with darkness, thou shalt be as the morning Pr.11,17 (Stb.: when thou merely twinklest, it shall become as the morning; some interpreters read here אַנְאָבָּה and render the sentence: darkness shall become as the morning).

Pi. קּמִישׁ (fut. קּמִישׁ: pt. קּמִישׁהָ)

1) to fly, to fly about Gen.1,20;

Is.6,2.— 2) to brandish יַּבְשִׁיבָּיּ

when I shall brandish my sword Ez.32,10.

Hiph. הָעִיף (fut. יְעִיף) to let fly הַעִיף הַיּעִיף עוֹנְיָּרְ בּוֹ וְאֵינָגָּנּ when thou lettest merely thine eyes fly (i. e. when thou merely twinklest) over it, it is no more Pr.23,5.

Hithp. לולף to fly away, to disappear הָתְעוֹפֵף their glory shall fly away like a bird Hos.9,11.

אָן II. (akin to אָשַרְ a. אָשַרְ ; fut. ap. אָשָרְ, to distinguish it from אָבָיְ of אָדְ I.) to be weary, to faint Jud.4,21; 18.14,28.

קוֹע m. prop. what flies, hence; bird; coll. fowl, birds Gen.1,20; אָינ אָבָּ winged fowl v. 21.

קוֹע Ch. m. coll. fowl, birds Dan.7,6.
אָרְעְ (בּיְעַיְ) to counsel, to advise;
only imp. pl. אַבְעָ take advice Jud.
19,30; עְצֵוּ נְעָצוּ take counsel together Is.8,10.

pr. n. 1) son of Aram Gen.10,

23; 1Chr.1,17.— 2) son of Nahor, Abraham's brother Gen.22,21.—
3) son of Seir, ancestor of an Edomite tribe Gen.36,28; 1Chr.1, 42.— 4) a region in the north of Arabia Deserta, between Edom on the west and Chaldea on the east, fully אָרָיָן עִייָּין אָדָין Jb.1,1; also poetical name of Edom Lam.4,21.

Hiph. הְעִיק (fut. יָעִיה; pt. מְעִיק הָתְּיִק press הָנָּה אֲנֹכִי מֵעִיק הַחְהִּיכֶּם הַּנָּה אֲנֹכִי מֵעִיק הַחְהִיכֶּם פַּאֲשֶׁר הָעִיִּיק הַעְּיָלְה הַמְלֵאָה לָה עָמִיר lo, I will press you down, as a cart presseth that is full of sheaves Am.2,13.

עור I. (akin to עור; fut. יַנְעוּר; pt. ער; imp. עוֹרָה , f. עוֹרָה (עוֹרָי ) to wake, to be awake, to be astir אַני יִשְנָה וֹלְבִּי עֵר I sleep, but my heart waketh Cant.5,2; בַּרַת עֵר וִענָה to cut off him that waketh and him that answereth, i. e. every one living Mal.2,12 (Targ. ער וענה son and grandson; Eng. Bible acc. Vulgate: the master and the scholar).— 2) to awake עוֹרָה לָפֶה תִישׁן awake, why sleepest thou, O עוֹרָה כָבוֹדִי עוֹרָה אָרָב Ps.44,24; עוֹרָה כָבוֹדִי awake, my glory (i. e. my spirit), awake psaltery and harp! Ps.57,9; with אָל: for עוֹרָה מעפָט צוִיתָ awake for me to the judgment that thou hast commanded Ps.7,7; with על: against מהב עורי על־רעי awake, O sword, against my shepherd Zch.13,7; with לְקַבַאת: toward one (i. e. to help one) Ps.59,5 .- 3) to awaken,

to rouse, to stir up יַעוֹרָנוּ he shall stir him up Jb.41,2 (Ktib יַעוֹרָנוּ Hiph.).

Niph. געוֹר (fut. יוְעוֹר ) to be awaked, roused (from sleep) Zch. 4,1; Jb.14,12.— 2) to be raised up Jer.25,32 (of a wind); Jo.4,12 (of a people).

Pi. ו. עוֹרָר a. עוֹרָר (fut. יעוֹרָרָה, ישׁרָרָה עוֹרָרָה, יעוֹרָרָה, יעוֹרָרָה, יעוֹרָרָה, יעוֹרָרָה, יעוֹרָרָה, יעוֹרָרָה, יעוֹרָרָה, יעוֹרָר נְעוֹרָרָה, יעוֹרָר נִערָּה, יעוֹרָר בְּרַרָה, יעוֹרָר בְּרַרָּה, יעוֹרָר נְבוֹרָה יעוֹרָר, יעוֹרָר נְבוֹרָה יעוֹרָר, יעוֹר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹר, יעוֹרָר, יעוֹר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹר, יעוֹרָר, יעוֹרָר, יעוֹר, יעוֹר, יעוֹר, יעוֹר, יעוֹרָר, יעוֹרָר

Hiph. יָעִיר (fut יָעִיר, ap. מָעִיר; pt. מֵעִיר; inf. with בָּעִיר for לְּבְּעִיר (בְּהַעִיר 1) to wake up, to arouse Zch.4,1; אַעירָה שַׁחַר I will wake up the morning dawn (i. e. I will awake early) Ps.57,9; fig. הַעִירוֹתֵי וְשַׁבְּיוֹן I have waked up (i. e. raised) one from the north Is.41, 25; הַנְיֵּר קנְאַה to excite jealousy Is.42,13; הַּעִיר הַמָה to stir wrath Ps.78,38; הַעִיר רוּחַ to stir up the the spirit Hag.1,14; הַנִיר כּהַ to stir up one's power Dan.11,25; to waken one's ear, הַעִיר אֹוַן לִּייי to i. e. to excite one's attention Is. 50.4. - 2) intr. to awake (with מיעה וַעִיר עָלֶיךּ (לַ , עַל now he

Nipk. נְעוֹר (fut. יְעוֹר) to be made bare שֶּרְיָה הָעוֹר בְשְׁהֶּךְ thy bow was made quite bare Hab.3,9.

עור Ch. m. husk of corn, chaff Dan. 2,35.

עוֹר (den. from עוֹר) prop. to be covered with a pellicle, hence: to be blind (Kal not used).

Pi. עָוּרְ (fut. יְעַוֹּרְ ) to blind, to make blind 2K.25,7; fig. הַשַּׁחַר יְעַוּרְ pthe bribe blindeth the openeyed (i. e. it blinds people to the truth) Ex.23,8.

עוֹרְים (pl. עוֹרִים) adj. blind Ex.4,11; Is.29,18; f. עוֹרֶת Lev.22,22 (others: blindness); pl. f. עוֹרִית Is.42,7

עורון m. blindness Deut.28,28.

עַוְרֵים Ktib Is.30,6 for עַוְרֵים; see

עוֶרֶת sse עַנֶּרָת.

עוֹשׁ (= שׁוֹה) to hasten, to make haste (others: to assemble); only imp. pl. אישׁוּ וְבֹאוֹ make haste and come Jo.4,11.

(akin to עָרָה) to be bent, curved (Kal not used).

Pi. אָנָה (fut. אַנָה ; inf. אַנָה 1) to bend, to make crooked, to pervert bend, to pervert judgment Jb.8,3; אָנָה בְּנֶהְ בְּנֶהְ מִישְׁבָּּם ment Jb.8,3; אָנָה בְּנֶהְ בְּנֶהְ מִישְׁבָּם to subvert one's way (i. e. to lead him into destruction) Ps.146,9; בְּנָהְ בִּנְהְ בִּנְהְ בִּנְהְ מַּאַנְגְי בִּנְהָ to subvert a man in his cause Lam. 3,36.— 2) to deal falsely, to cheat לְעֵוֹת מֹאוֹנִי מִרְמָה to deal falsely with balances of deceit Am.8,5.

Pu. אַנְת (pt. מְעְנָת לֹא־יוּכֵל לְּהָקֹן what is crooked cannot be made straight Ec.1,15.

Hithp. הַּתְשַה to bend oneself, to bow down Ec.12,3.

תות (עוֹש ) prop. to hasten up to, hence: to help, to support, to strengthen בְּבֶר דְבָר to strengthen him that is weary with a word Is 50,4 (Eng. Bible acc. Kimchi: to speak a word in season, taking אין as a den from אין.

בּיְהָה (from יַנְיּהָה ; sf. עַּיְהָה) f. propa bending, hence: injustice, wrong Lam.3,59.

יתי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.9,4.— 2) another person Ezr.8,14.

עֵין (from יְעִין יְעִיּן אָיִין נְיִין , פּיִין פּיִין (from יְעִיִּן יִיְיִן אַיִּן פּיִין , פּיִין פּיִּיִּין פּיִּין פּיִּיִּין פּיִּין פּיִּיִּין פּיִּיִּין פּיִּיִין פּיִּין פּיִּיִּין פּיִּין פּיִּיִּין פּיִּיִּין פּיִּיִּין פּיִּיִּין פּיִּיִּין פּיִּיִּיִּיּיִין פּיִּיִּין פּיִּיִּיִּיּיִין פּיִּיִּיּיִין פּיִּיִּיּיִין פּיִּיּיִּיּיִין פּיּיִּיּיִין פּיּיִין פּיּיִּיּיִין פּיּיִּיּיִין פּיּיִּיּיִין פּיּיִּיּיִין פּיּיִּיּיִין פּיּיִּיּיִיּיִיּיִיּיִיּיִיּיִיּיִין פּיּיִּיּיִיּיִיּיִיּיִּיּיִיּיִּיִיּיִּיּיִּיּיִיּיִיּיִּיּיִיּיִּיּיִיּיִיּיִּיּיִיּיִּיּיִּיּיִיּיִּיּיִּיּיִיּיִּיּיִּיּיִיּיִּיּיִּיּיִיּיִּיּיִּיּיִיּיִּיּיּיּיִיּיִּיּיִּיּיִיּיִּיּיִּיּיִיּיִּיּיִּיּיִיּיִּיּיִיּיִייּיּיִיּיּיִיּיּיִיּיִיּיִּיּיּיִיּיִּיּיִיּיּיִּיּיִּיּיִּיּיִיּיּיִּיּיִּיּיִּיּיִיּיִּיּיִּיּיִיּיּיִיּיִּיּיּיִּיּיּיִּיּיּיִּיּיּיּיִּיּיּיִיּיּיִּיּיּיִּיּיּיִּיּיִּיּיִיּיּיִּיּיּיִּיּיּיִיּיּיִּיּיּיִּיּיּיִּיּיּיִּיּיִּיּיִּיּיִיּיּיִּיּיִּיּיּיִּיּיּ

עָן (עוֹים f 1) goat, she-goat
Lev.17,3; also שָה עוֹים Deut.14,4
and שָה עוִים Lev.4,28; שְׁעִירַת עוִים Lev.4,28 שְׁעִירַת עוִים Dan.
8,5 a buck of the goats, a he-goat; בְּיִר עִוִים a kid of the goats
Gen.38,17.— 2) pl. עוִים goats'
hair Ex.25,4; עוִים work of goats' hair Num.31,20.

נְפִירֵי עִוּין Ch. m goat יְפִירֵי עִוּין he-goats Ezr.6,17.

לין, אין (יוֹיִי ; sf. יוֹיִי, also יוֹיָי, also יוֹיִי, once יוֹיִי, Ps.81,2) m. 1) strength, power, might Ps 29,11; Jb.41,14; יוֹיִי סְׁחַבַּ my strong refuge Ps.71,8.— 2) splendor, glory Hab.3,4; Ps 96,6; אוֹיִין עוֹרָּ the ark of thy glory (i. e. the ark of the covenant) Ps 132,8.— 3) praise

וֹלָי עָׁי instruments of praise (i. e. for praising God) 2Chr.30,21.—
4) boldness Ec.8,1.

אָלָיָ pr. n. 1) a person mentioned in 2S.6,3 = אָנָי v. 6.— 2) name of two other persons Ezr.2,49; 1Chr.8,7.

whom one of the two goats set apart for a sin-offering was sent Lev.16,8—26 (acc. some, a demon dwelling in the wilderness; Eng. Bible: a scapegoat).

עובים 1. (fut. יעוב ; pt. עוב , pl. עובים , e. עַוּבֶּי ; pt. p. עַוּבּ , f. עַוּבָּן , pl. עובות; inf. בוע, בוב, sf. קבוע; imp. עוב prop. to loosen, hence: 1) to leave, to forsake Gen.39,13; Is.49,14; Ps.49,11; תַּבָּה to forsake wrath, i. e. to cease from wrath Ps.37,8; עַנָה to forsake counsel, i. e. to leave it unheeded 1K. 12,8.- 2) to forsake, to desert אַרֹעָר עַרָּיִר עַרָּיִר the cities of Aroer are deserted Is. 17, 2. - 3) to let, to permit will they let them הַנַעַוֹבוּ לַהַם (build the walls)? Neh.3,34. - 4) to let go, to give free vent אָעָוֹבָה עלֵי שִׁיחִי I will give free vent to my complaint over me Jb.10,1.-5) to release, to set free בַּלְבַל beware that מִעֲוֹב לוֹ עֲוֹב הַתַּעֲוֹב עְמֵוֹ thou leave him not, but thou shalt surely release (i. e. unload the ass) with him Ex.23,5; here belongs the proverbial expression the shut up and the set free, i. e. the bond and the tree (meaning: all, every body) Deut.32,36; 1K.14,20, etc.

Niph. אַנְאָלָי (fut. בּוֹצָי: pt. בּוְעָטֵּ; pt. בּוְעָטֵּ; pt. בּוְעָטֵּל to be left, forsaken, abandoned Ps.37,25; with יְבּיגִי הַעָּוֹב מִהָּר בְּיִבְּי הַעְעוֹב מִהָּר בְּיִבְּי הַעְעוֹב מִהָּר בְּיִבְּי הַעְעוֹב מִהְר בְּיִבְּי הַעְּעוֹב מִהְר בְּיִבְּי הַעְּעוֹב מִהְר בּיִבְּי הַּעְּעוֹב מִהְר בּיִבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְּי הַיִּבְי הַיְּבְיּבְי הַיְּבְיּבְי הַבְּיִבְי הַעְּוֹב בּיִבְיי בּיִבְּי הַעְּיוֹב בּיִבְיי בּיִבְּי בְּיִבְיי בּיִבְּי בְּיִבְיי בּיִבְיי בְּיִבְיוֹב בּיִבְיי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְיי בּיבְיי בְּיבְיי בּיבְיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבְיי בּיבְייי בּיבְיי בּיבּיי בּיבְיי בּיבּיי בּיבְייי בּיבּיי בּיביי בּיבּיי בּיביי בּיבּייי בּיבּיי בּיביי בּיבייי בּיביי בּי

Pu. אַיָּךְ to be left, forsaken ls. 32,14; אִיךְ הִּיּדְיָּבְה עִיר הְּהִדְּלָה how is the city of praise not forsaken? Jer.49,25(Stb.: freed, saved; Fuerst: built up, from עַוֹב II.).

II. (fut. אָבֹר to strengthen, to fortify, to build up נַיַּעוֹב מְנִיעִוֹב מְנִיעִוֹב מְנִיעִים עַר הַרְּיִּבְּר הְרִיּעְרָבְּר הְרִיּעְרָבְּר הְרִיּעְרָבְּר הְרִיּעְרָבְּר הְרִיּעְרָבְּר הְרִיּעְרָבְּר הְרִיּעְרָבְּר הְרִיּעְרָבְּר מִוֹנְיִבְּר וּ II. עַיַּעִיבְּר בְּרִיּעְרָבְּר מְרִיּעְרָבְּר עִיִּר הְרִיּעְרָבְּר מוֹנוֹיִי מְיִעִינְבְּר מוֹנוֹי וּמִיּעִינְ בְּר מוֹנוֹי בְּר מִיִּעִינְבְר מוֹנִיי בְּר מִייִי בְּר מְיִיי בְּר מִיי בּר מוֹנִיי בְּר מִיי בּיִּי בְּר מְיִיי בְּר מִיי בּיִּי בְּיִי בְּר מִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִייי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייִייי בְּיִייי בְּיִיי בְּיִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיִייי בְּייי בְּייי בְּיִייי בְ

עובוק pr. n. m. Neh.3,16.

עובר pr. n. m. Ezr.2,12; Neh.7,17.

קּהְ pr. n. Gaza, one of the fivo principal cities of the Philistines Gen.10,19; it was subdued by the Hebrews Jud.1,18, then recovered by the Philistines 2S.6,17; with ה loc. הוְלָיִל Jud.16,21; gent. עַהָּר Jos.13,3.

אַנְא pr. n. see אָנָא.

I. (from נְעוּבֶת, 1) desolation Is.6,12.— 2) deserted place בְּעוּבַת הַהֹנֶש as the deserted places in the forest Is.17,9.

II. pr. n. 1) mother of Jehoshaphat 1K.22,42.— 2) wife of Caleb 1Chr.2,18.

אָדּה (from יְנָיוֹן) adj. strong, mighty Ps.24,8; as n. power Is.43,17.

עָוּהְי (from יְעָיִן: sf. אָיַיִּי) m. might, power, strength Ps.78,4; 145,6; אַנְיִין strength of battle Is.42,25. עוֹרָ see יַנְיִי אַ

עזו (fut. יְעָוֹת, ap. יְנָיוֹן; imp. אָנְיִה ; inf. ווין, also עווין Is.30,2) ווין, also עווין מעוירה strong is thy hand Ps.89, 14.— 2) to strengthen oneself בַּעוֹו לַמְעוֹז פַּרְעוֹז to strengthen themselves in the strength of Pharaoh Is. 30,2; with על: to prevail upon Jud. 3, 10. — 3) tr. to strengthen ਹੈ אַלהַים זוּ פַעַלְתַּ לַנוּ strengthen, O Lord, that which thou hast wrought for us Ps.68,29; בַּעַזוֹז עֵינוֹת הָהוֹם when he strengthened the foundations of the deep Pr.8.28; with ?: to give strength to בַּחָכָם הַ תַּעוֹ בֶּחָכָם wisdom giveth מַעַשַּׂרָה שַׁלִּימִים more strength to the wise than ten rulers Ec.7,19.

Niph. נוֹעֵוֹ to prove oneself bold; pt. נוֹעֵוֹ bold, fierce 33,19.

Hiph. וְצְהַה to make bold, to harden Pr.21,29; 7,13.

Try pr. n. m 1Chr.5,8.

יהו יורי pr.n.m a person mentioned in 1Chr.27,20 and other persons.

יְעִוֹיִאָר pr. n. m. a person mentioned in 1Chr.7,2 and other persons. יְעִוֹיאֵל see יַעִוֹיאֵל

יוֹיאֵל pr. n. m. a person mentioned in Ex. 6,18 and other persons, gent. עַוֹיאֵלָי.

אָיִרָּה a. עְּיִּרְהְ pr. n. Uzziah 1, king of Judah 2K.15,13; Is.1,1; Am.1,1, also called עוֹרִיְהְ עִיִרְהְ עִיִרְיִהְ עִיִּרְהָ עִיִרְיִהְ עִיִּרְיִהְ עִיִּרְיִהְ עִיִּרְיִהְ עִיִּרְיִהְ בּ 2K.15,1 a. 6.— 2) a person mentioned in 1Chr.6,9 — יעוֹרְיִה v. 21.—3) name of several other porsons Ezr.10,21 etc.

NI'IV pr. n. m. Ezr.10,27.

יה איז ביין pr. n. 1) military commander under David 2S.23,31.— 2) a person mentioned in 1Chr.27,25.—
3) a place in Benjamin Ezr.2,24 = הית עוֹמְוּתְרָּא Neh.7,28

לייִי f. species of eagle (acc. some) black eagle; others: marine eagle)
Lev.11,13.

עוֹק to dig (Kal not used).

Pi. אָנְיָע to dig up, to till Is.5,2. Ch. f. signet-ring Dan.6,18.

カアング pr. n. a city in the plain of Judah Jos.10,10; Jer.34,7.

port one 1K. 1, 7; עֹוְרֵי הַמְּלְּחָבֶּי helpers, confederates of the war 1Chr.12,2.

### (only pt. pl. מַצְוִיר (only pt. pl. מַצְוִיר for מַעַוִירִים) to help 2Chr.28,23.

II. (= אָצַר וו שְׁזַר II. (בּיַבְיּל ווּ surround, to enclose, whence עַּוָרָה.

עָּוֶרְ, פּוָרָ, אָוָרָע, פּנּר.) אוּ (sf. יְּעָוֶרְ, פּנְּרָ, אָּוֶרְע, פּנּר.) אוּ help, assistance Ex.18,4; Ps.121,1; concretely: helper Gen 2,18; Ps. 70,6.

עָּוֶרָה II. pr. n. m. 1) 1Chr.4,4 = עָּוֶרָה v.17.— 2) name of two other persons Neh.3,19; 1Chr.12,10.

יייי pr. n. m. 1) a person mentioned in Neh.12,42.— 2) another person 7,21.

a. עוור a. איי pr. n. m. name of several persons Jer. 28, 1; Ez.11,1; Neh.10,18.

pr. n. Ezra 1) a celebrated priest and scribe, who led up a colony of Jews from Babylon to Jerusalem Ezr. chap.7—10; Neh. chap. 8; 12,26 a. 36.— 2) a contemporary of Zerubbabel Neh. 12,1.— 3) another person Neh. 12,33.

קר אר. ח. m. name of several persons 1Chr.25,18; Ezr.10,41; Neh. 11,13; 1Chr.25,18, etc.

יַבְּרָה (1) court 2Chr.4,9.— 2) projection, ledge הְעָזָרָה הַהַּחְתוֹנָה the lower projection Ez.43,14.

עורי pr. n. m. 1Chr.27,26.

עוֹרִיאל pr. n. m. 1Chr.5,24 etc.

אַזְרִיֹּקְם pr. n. m. name of several persons 1Chr.3,23; 8,38, etc.

עוֹרָת see עֵוֹרָת.

עוֹתי see עוֹתי.

אַ m. stylus, writing-tool, pen Jer. 17,1; אָט סיפּר the pen of a writer Ps.45,2; עַט סיפּרים the pen of the writers is in vain Jer.8,8.

እጕຼុំ (= Heb. הְצָצֵׁ) f. counsel Dan. 2,14 (see quotation under בְּעָבָי).

קְּמָה (fut. מְטָבּי , ap. מַבְּי ; pt. מְטָּר , sf. קֹטְּי ; inf. מְטָּר ) to wrap, to veil, to cover וְעִיקּה עָמה and he will surely cover thee Is.22, 17.— 2) to veil or wrap oneself, to clothe oneself; with accus. מְעִיל clothed in a robe 1S.28,14;

fig. of God אָרֶה אוֹר בַּשַּלְמָה אוֹר בּשַּלְמָה clothed with right as with a garment Ps. 104,2; וואר בּקּנִיל קּנְאָה he was clothed with zeal as with a cloak Is.59,17; pt. f. בְּעִילִיל בְּעִר בּעִר בּעִר הַ אַר בּעָר בּעִר הַ אַר בּעָר וּ בּעִר בְעִר וּ בּאַיִר יִעְמָה הַ אָר־בְּגָר יִעְמָה הַ בְּעִרְין מִצְרֵים בּאִיֶּר יִעְמָה וּ אָר־בְּגָר יִעְמָה מוּ אַר בְּעָר יִעְמָה הַבְּעָר בְּעִר יִעְמָה אַר בְּגָר וּ בַּאַיֶּר יִעְמָה אַר בְּגָר וּ בּאַר יִעְמָה אַר בְּגָר וּ אַר בְּגָר וּ אַר בְּגָר וּ בּאַר יִעְמָה אַר בּגְר וּ בּאַר יִעְמָה אַר בּגְר וּ וּ אַר בּגָר וּ בּאַר וּ אַר בּגְר וּ וּ בּאַר וּ אַר בּגְר וּ וּ בּאַר וּ וּ בּאַר וּ בּאַר וּ בּאַר וּ וּ בּאַר וּ וּ בּאַר וּ וּ בּאַר וּ בּאָר וּ בּאַר וּ בּאָר וּ בּאַר בּיּבּי בּיּבּי בּיּבּי בּיּבּי בּיּבּי בּיבּי בּיבּי בּיּבּי בּיי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּייב בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיב בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיב בּיב בּיב בּיב בּיב בּיבּי בּיבּי בּיב בּיב

Hiph. הָּעֶּשָה (fut. יִנְשָׁה מוֹנֶה מוֹנָה the early rain covereth it with blessings Ps 84,7 (Eng. Bible acc. Kimehi: the rain filleth the pools, reading הַעָּמִירָ עָּלָיוּ: עַל with בּוֹעָה thou hast covered him with shame Ps 89,46.

m. vessel (acc. Ibn Ganach: resting-place of herds); only pl. sf. בְּטִינִי מִילָּא חָרֶב בְּטִינִי מִילָּא חָרֶב his vessels are full of milk Jb.21,24.

עמישה (from עמש) f. a sneezing Jb.41,10.

ק (pl. אַמַלְפִים) m. bat Lev.11, 19: Is.2,20.

יְעָמוּף (fut. יְעִמּף, דְּעָמָף; pt. p. יְעָמּף; מַהְרּ, יִּעְמִף p. יִּעְמִף; יוֹנְמִף מֹה יֹּהְ יִּמִין יִלֹא אָרָאָה to cover, to be covered, to hide oneself יִנְמוּף יְמִין יְלֹא אָרָאָה he hideth himself on the right hand, that I cannot see him Jb. 23,9; יִעְמָף־שִׁית חְמְס לְמוֹ violence covereth him as a garment Ps.

73,6; עַמְלִּים יַעַּטְפּוּ בֶּר the valleys are covered with corn 65,14.—
2) to be overwhelmed, to be faint, to fail בְּיַבְיּיבְיִנְעִיםְרְּ the spirit shall fail before me Is.57,16 (Stb. acc. signification 1: at my will the spirit is clothed, i. e incarnated); יַבְיַטְרְּ לְבִי when my heart is overwhelmed Ps.61,3; רְּעַטוּבִים that are faint with hunger Lam.2,19; of feeble cattle Gen. 30,42.

Niph. קטָטָן (fut. קמָטָן; inf. with בְּיִנְיִם for קמָטָן; of faint, to be exhausted עוֹלֵל וְיוֹנִק because infants and sucklings faint away Lam.2,11.

Hithp קּבְשְׁרָ (fut. לְנַלְיּשׁרְ (fut. בְּּשִׁרְ) to faint, to be feeble בָּהְנָעמֵרְ איי שׁרְשׁ when my soul fainted within me Jon.2,8; Ps.107,5.

Hiph. הָעָטִיךְ (inf. הַנְּטִיבְ) to be or become feeble בְּצֹאֹן הַנְעָטִיף הַצֹאֹן and when the cattle were feeble Gen.30,42.

עַמֵר (fut. יַעְמֵר, sf. אַמְיָהָנָּן; pt. אַמְיָהָן; pt. עמָרים, pl. עמָרים to surround, to encompass Ps.5,13; with אָל 1S. 23,26.

Pi. אָמֶרְ (fut. אַמֵּרְ , sf. אַהְעָּהְרָ; pt. מְעֵמֶר ) to encircle, to crown Ps.8.6; 65,12; Cant.3,11.

Hiph: הַּעֶּמִיר to crown, to bestow crowns; pt. צר הַפַּיִעמִירָה Tyre, the crowning city 1s.23,8.

יְּבְיְרָה (from יְצְיָבְר (from יְצְיְבְר , c. אָבְיר ; pl. הייני (עְיַבְרוֹת ; pl. אַבְרָה (עִיבְרוֹת ) f. 1) crown, diadem Cant. 3,11; Zch.6,11; fig. of a good wife:

בּעֵרֶת בַּעֶרֶת a crown to her husband Pr.12,4.— 2) pr. n. f. 1Chr. 2.26.

אַרְוֹרג pr. n. 1) a city in Gad Num. 32,34.— 2) a city in Ephraim Jos.16,7, also called אַבְּירוֹת אַבָּר v. 5.— 3) אַבְירוֹת בִּית יוֹאָב a city in Judah 1Chr.2,54.— 4) שַּבְּירוֹת a city in Gad Num.32,35.

עמש to sneeze, whence עמש .

עני (mostly with art. עַרָּה) pr. n. a city of the Canaanites in the northern part of Benjamin, eastward from Bethel Gen.12.8, also called אַיָּא Neh.11,31, עַיָּא 1Chr. 7,28 and עַיָּא Is.10,28.— 2) a city of the Ammonites Jer.49,3.

עיים (pl. עיין, also עיין Mic.3,12) m.

1) heap, ruin Mic.1,6; Ps.79,1; for
יאָים Jb.30,24 see in its order.—

2) עיים pr. n. a city on the
mountains of Abarim Num.35,45,
fully עיים v. 44.— 3)
pr. n. a city in Judah Jos.15,29.

עי see עיא.

pr. n. Ebal 1) a mountain north of Sechem, opposite to mount Gerizim Deut.11,29.— 2) ביבָּל, which see.— 3) an Edomite Gen.36,23.

עַי see עַיָּה.

עיון pr. n. a fortified city in Naphtali 1K.15,20.

עיות Ktib for צוית, which see.

עֵיָשׁ (from שִּוֹשׁ ; c. שִׁישׁ) m. ravenous

creature, bird of prey Jb 28,7; coll. ravenous birds Gen 15,11; Is. 18,6; עִיט צְּבוֹי the ravenous among birds Ez.39,4; עַיָט צְבוֹי a speckled bird Jer.12,9.

יַּבְיֹבֶּע pr. n. a city in Judah with a rock of the same name Jud. 15,8; 1Chr.4,3.

עילום (עוֹלֶם (עוֹלֶם m. eternity 2Chr. 23,7.

עילי pr. n. military commander under David 1Chr.11,29 = צֵּיִלְמוֹן 28.23,28.

יעיִם (from יְעִיָם) m. heat, glow, might בְּעִים רוּחוֹ with his mighty wind Is.11,15.

עין = Ar. אען to flow (as water, tears), whence צָיִן eye, fountain.

עָין (הְינִינְ אָינִי , אַר , אַינְ , אַר , אַינִי , אַר , אַינִי , אַר , אַינַי , אַר , אַינַיכָּ , אַינִיכָּ , אַר אַר , אַר ,

28.12,11; ... עין על... to look upon, to direct one's attention to... Jer 24,6; Am 9,4; בָּלֶּב עַלְּבֶּלָּב mine eyes are upon all their ways Jer.16,17; with 5: the eye of the Lord בין יִי אֶל יִרְאָיוֹ is upon them that fear him Ps. 33,18; with ב: אָלהֶיף אָלהָיף The eyes of the Lord thy God are always upon it Deut.11,12; עיניה בי thine eyes are upon me Jb.7,8; of interiors looking up to superiors: עִינֵי בָל־וִשְׂרָאֵל עֲלֵיך the eyes of all Israel are upon thee 1K.1,20; with לִנִי אֵין אָדָם וִכֹּל : לִנִי אֵין אָדָם וִכֹּל toward the Lord is the eye of man and of all the tribes of Israel Zch.9,1 (others: the Lord's eye is upon man and upon all the tribes of Israel); with of something upon which one depends: בָּלְתִּי אֵל הַפַּן עִינֵינוּ only to the manna are our eyes (directed) Num.11,16; בָּעֵינֵי in my eyes, according to my mind Ps. 37,16; הַמִיב בַּעִינִיך what is good in thine eyes (i. e. what seemeth good to thee) Jud.10,15; בע בָּעִינֵי displeasing to one IS.8,6; כָּלִיוֹן עינים a failing of eyes Deut.28, 65; עינים elevation of the eyes, i. e. haughtiness Pr.21,4; עינים tow of eyes, i. e. humble Jb.22,29; מוֹב עַיִן he that hath a good eye, i. e. that is liberal, bountiful Pr.22,9; בע עַיִן he that hath an evil eye, i. e. that is envious Pr.23,6.— עִינֹתָם Ktib Hos.

10,10 same as עיניהם their eyes; acc. Targ: in בַּאַסְרָם לְשׁהֵי עִינֹתַם binding them with the yoke at both their eyes; Ges.: in binding them before their two eyes (comp. Gen.42,24). See also עוֹנָה – 2) look, face, appearance, color בָּעֵין as the appearance (or color) of bdellium Num.11,7; אַנגע יניי נעמד בּעִינִיו if the plague have remained unchanged in its appearance Lev ווין הַאָרֵץ; the face of the land Ex.10,5 .- 3) open place, cross-road בַּבֶּתַח עִינַיִם Gen. 38,14, or בַּעִינֵים v. 21 in the open place, at the cross road (others: at the gate of Enajim; see עינובים pr. n.). - 4) spring, fountain, well Gen.49,22; more fully עין הַפַּיִם 16,7; with ה loc. הַעִינָה unto the well 24,45; pl. אַנָנוֹת , c. עִינוֹת Ex. 15,27; Deut.8,7.- 5) pr. n. a city in Simeon Jos.15,32 = עֵין רָמַוֹּן Neh.11,29; also a place in the north-east of Palestine Num.34,11. עין Ch. (c. ציון pl. עיונין, c. ציונין) f. eye Dan.7,8; Ezr.5,5.

 Jos.17,11; 1S.28,7.— אין חַדּיר ווּ ווּ וּצִין חַדּיר ווּ ווּ וּצִין חַדִּיר וּ וּ וּצִין חַדִּיר וּ וּ וּצִין חַדִּיר וּ see אין חַדִּר בּפּי שִּבְּי חַבּי וּ פּפּי עִין מִשְּבָּט בּפּי עִין חַדְּר בּפּי וּ בּפּי עִין מִשְּבָּט בּפּי עִין מִשְּבָּט בּפּי עִין מִשְּבָּט בּפּי וּ מַעִּין בּעִּי בּפּי וּ בּצִין מִשְּבְּט בּפּי וּ וּצִין בּעִּין בּעִּין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין מַעְיִש a place with a fountain on the border of Judah and Benjamin Jos.15,7.— עִין הַבּנִין בּעִּין בּעִין בּעִין בּעִּין בּעִין בּעִּין בּעִין בּעִּין בּעִין בּעִּין בּעִין בּעִּין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִּין בּעִין בּעִין בּעִּין בּעִין בּעִּין בּעִּין בּעִּין בּעִּין בּעִּיין בּעִּין בּעִין בּעִּין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִּין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִיין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִּיין בּעִּיין בּעִיין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִיין בּעִין בּעִיין בּעִין בּעִּין בּעִּין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּעִין בּייִין בּיִייִיי בּייִייִיין בּעִיין בּעִיין בּייִין בּיִיין בּייִייִיין בּייִיי

ענין (den. from אַצְיּני פּענּי: pt. יוֹצְיּע פּענּי: אַנּיני שְּאוֹר עניין אָתדְּוּר and Saul looked jealously on David 1S. 1S,9 (Kttb ייַצָּיִנְ אָרָנִינִי).

מינֶם a. עִינֶם pr. n. a city in Judah Gen.38,21; Jos.15,34.

יָתְצֵר see חַצֵר עִינוֹן under חַצֵּר under.

שינם see עינם.

קְיֵבֶּר (בְּקְּשֵׁי to faint, to be wearied; with בְּיִבְּה נַפְּשִׁי my soul succumbeth to the murderers Jer.4,31.

קָינֶי (עוֹבִים adj. faint, weary, exhausted Deut.25,18: f. אָנָיָי עִינְפָּר an exhausted (thirsty) soul Jer. 31,24: fig. אַנִייְ עִינְפָּר a thirsty land Is.32,2; rs ה. אַנִייִ אַנִייִי a weary beast Is 46,1.

עיפה (from קין f. 1) darkness

א מַשְּה מִיבָּה that turneth the morning light into darkness Am. 4,13 (Stb.: that turneth darkness into morning light; others: that maketh the morning-dawn and darkness); poet. אַבָּהָ Jb.10,22.

תְּיֵלְ II. pr. n 1) son of Midian and a tribe descended from him Gen.25,4; Is. 60,6.— 2) a male person mentioned in 1Chr.2,47.—3) a female person 1Chr.2,46

עיבי pr. n. m. Jer.40,8 (Ktib עיבי).

עיר i. (from עָרִים; pl. עַרָּים, only Jud.10,4 (עֵיֵרָים f. 1) city (prop. watch-place) Gen.4,17, 11,4; of Jerusalem עיר־אַרהִים the city of God Ps.46,5, עיר הקהש the holy city Is.52,1, עִיר וַהוּדָה the city of Judah 2Chr.25,28; עיר ואם a city and a mother, i. e. a mother city, a metropolis 2S 20,19; עִיר a fortified city 2K.3,19; עיר חוֹמָה a walled city Lev.25,29; of separate parts of a city: עִיר הַבַּיִב the water-city (part of Rabbah) 28 12,27; עיר בית הַבַּעַל the city of the house of Baal (part of Samaria | 2K 10,35; by metonymy: the inhabitants of a city Jer.4, 29.- 2) in geographical names: a) מיר הַפְּרַח a city in the desert

עיר (from עור (עור אַבוּא בְּעיר וּ וּעיר) איר ווּ עיר (עור ווּ אַבוּא בְּעיר I will not come in wrath Hos. 11, 9. — 2) anguish הַבְּלָּתִי עָבֶּיהָ בְּהָאֹם עִיר וּבֶּהְלוֹת l have caused to fall upon her anguish and terrors Jer. 15, 8.

ניך Ch. m. a watcher (of archangels) Dan.4,10.

עירָא pr. n. 1) a priest at the time of David 2S.20,26.— 2) two of David's warriors 2S.23,26 a. 38.

עירָד pr. n. son of Enoch Gen.4,18. עירָד pr. n. m. 1Chr.4,15.

עירי see עירי I. 3.

יְרֶם pr. n. head of an Edomite tribe Gen. 36,43.

מִירְם a. מֵירְם adj. naked, bare Gen. 3,11; pl. אֵיְרְמָּם v. 7; as n. nakedness Deut.28,48.

 $\underline{v}, \underline{v} (= \underline{v}, \underline{v}) f.$  the Great Bear (constellation) Jb.38,32.

עית pr. n. see עית 1.

to intertwine, to interweave, to weave, whence עַבָּבְישׁ

עְרָבוֹר pr. n. m. 1) a person mentioned in Gen.36,38.— 2) another person 2K. 22, 12 = עָרָדוֹן 2Chr. 34,20.

with the ancient noun-ending יְרִישׁ (from יְרִישׁ comp. יְרִישׁ m. prop. weaver, hence: spider בּיִר עַבְּרִישׁ a spider's house, a spider's web (a figure of fragility)

Jb.8,14, also קוֹרֵי עַבְּרִישׁ a spider's threads, cobweb Is.59,5.

עַּבְבָּר (pl. c. עַבְּבָּר , sf. עַבְּבָּר) m. mouse Lev. 11, 29; Is. 66, 17; 1S. 6,4 a. 5.

Mediterranean in Asher Jud.1,31, afterwards called Ptolemais, now Akka, also French St. Jean d'Acre.

קרור pr. n. a valley near Jericho Jos. 15,7; Is. 65,10; Hos 2,17.

וְבָּרָ pr. n. m. Jos.7,1 = עָּבָר 1Chr. 2,7.

בַּבְּ to link together, to fetter (Kal not used).

Pi. אַבֶּס (fut. יְעַבֶּס ) to tinkle with anklets הְּעַבַּסְנָה and they tinkle with the anklets on their feet Is.3,16.

מוֹבֶר (from יְצְבָּסִים m. 1) anklet, ankle-band the beauty of the anklets Is.3, 18.— 2) fetter, chain לְּבָעֶרֶם אָּרֵי מוֹםר אָוֹיל as fetters to the punishment of the fool Pr.7,22 (acc. Ges. this difficult passage may be rendered: as one bound in fetters goeth to the punishment of his folly).

רְּבְּיֵעְ pr. n. daughter of Caleb Jos.15,16; Jud.1,12.

לְבֶרְי (fut. יְּצְבּרְ ; pt. יְבָר , pl. c. יְלָבּר ; pt. יְבָר , pl. c. יְלָבּר ; pt. יְבָר , pl. c. יְלָבְר ; pt. יְבָר ; pt. v, pl. c. יְבָר ; pt. v, pl. c. v, pl. c. its afflict, to grieve Gen.34,30: IS.14,29; Pr. 11,29; יְבְּרִי שְּׁבְרוֹי אַבְּרוֹי in the that is cruel troubleth his own flesh Pr. 11,17.

Niph. אַיָּבֶר (pt. נְּיִלְּבֶּר) to be troubled, stirred נְיִלְבָּר my pain is stirred (excited) Ps.39,3; pt. f. יְבָבְּרָת as n. trouble Pr.15,6.

וְרָבְיּ pr. n. m. Num.1,13. עַבְעָּרָ m. adder, viper Ps.140,4.

על. a. על (from עָּלְּה upper part, height אָנְי from above Gen.27, 39; of God: the most High אָלְיעָל though they call them to the most High Hos.11,7; יְשׁוּבוּל they return, but not to the most High 7,16; as adv.: רְבַּעְל עָל who was raised up on high 2S. 23,1.

עליהם, עָלִין, עָלִיבִי a עָלִיהָ a עָלִיבִי a עָלִיהָ a עָלִיבִי a עַלִּיבִי a עַלִּיבִי a עַלִּיבִי a עַלִּיבִי a עַלִּיבִי a. עַלִּיבִי a upon the table Lev.24.6; עַלְּיבָּי upon a throne Is.6,1; of speech: עַלְּיבָּי עַלִּיבְי עַנִי בַּוֹבְל אוֹ what was upon him Gen.37,23, also without אַשֶּׁי עַנִי בְּחָבלוּ Deut.7,25; hence: אַלִּיִי בְּחַבלוּ pupon they take a pledge Jb.24,9; of a burden, obli-

gation: הֵיוּ עֲלֵי לְמֹרַח they are a burden upon me Is.1,14; בַּל־מַחִסרָק let all thy wants lie upon me Jud.19,20; עַלֵּי הָיוּ כְּלְּנָה all these things were upon me Gen. 42,36; עָבֵי לָתָת it is obligatory for me to give 2S.18,11; בַּבֶּד עַל to be heavy upon Is.24,20; here belongs מָתָה עָלֵי רָחֵל acc. Ges. Rachel died, a heavy loss upon me Gen.48,7 (Eng. Bible שַׁלֵּשׁ by me; others: to my sorrow); קֿיָה עַל to live upon, to live by Gen.27, 40; Deut.8,3; Is.38,16; על to come upon, to attack Gen.34,27; נַטַשׁ עַל to put upon 21,14; נַטַשׁ עַל to leave with (i. e. in one's care) וS.17,28; בּלֵים על פָּשׁע to confess to a sin Ps.32,5; בקצף על to be angry with Gen.41,10; נַסַף עַל to add to Lev.5,16; hence: שֶׁבֶר עַל misfortune upon (added to) misfortune Jer.4,20; יָמִים עֵל־שֶׁנָה days upon (added to) a year, i. e. more than a year Is.32,10; עַל נָשֵיו upon (in addition to) his wives, i. e. besides his other wives Gen. 28,9; נְחִשֵּׁב עֵל to be reckoned to 2S.4,2,— 2) above, over אָנְיֶלֶבֶּר let it fly above the earth Gen.1,20; also with predicates expressing covering or protection (see בְּבָן, עְבָיָה, בְּבָּר, נְבָּבָן): ווֹמַה הַיוּ עַהִינוּ they were a wall around us 1S.25,16; also with verbs expressing pity (see Din, קבַר), as well as with those expressing authority, rule: שוֹם תַּשִים then mayest thou indeed עַבִּיךְ מֵבַךְ

set a king over thee Deut.17,15; who is over the house (a superintendent) Is.22, על ראש above, beyond על ראש above my chief joy Ps. 137,6; על־נְרָתָה beyond the time of her separation Lev.15,25; my hand, i. e. my בָּבְדָה עַל־אַנְחָתִי stroke, is heavier than my greaning (prop. beyond my groaning) Jb.23,2.— 4) of, concerning 727 to speak of 1K.5,13; "עַל Is. 1,1, נְבָא עֵל 1K 22,8 to prophesy concerning; שַׁמֵע עַל to hear concerning one Gen.41,15; בַּע עַר to know concerning Jb.37,17; בַּלּ concerning this matter Est. 9,26.- 5) for, for the sake of, because of יָתְפַּלֵּל עֵלִיבֶם he shall pray for you Jb.42,8; נַּלְּחַם אָבִי my father fought for ycu Jud.9,17; עָלֶיףְ הֹרֵגנוּ for thy sake are we slain Ps 44,23; הַעָּמֶר עַל־ שׁבֶּרֵי עַמָּדְ who standeth for the children of thy people Dan.12,1; thou shalt die הָּנְּךְּ מֵת עַל־הָאִשֵּׁה thou for the sake of the woman Gen. 20,3; עַל־בָּלִי הָגִּיר לוֹ in that (because) he told him not 32,20; hence: עַל־זאת why? 1K.9,8; עַל־זאת Jer.4,28, שַל־כֵּן Gen.2,24 therefore; על־דְּבוֹת Gen.21,11, בַּל־דְּבַּת Gen. על כִּי Deut.29,24, עַל־אַשֶׁר Deut.29,24, 31,17 because: על־דָבָרָת שֶׁי to the end that Ec.7,14; בַּיֵּים because of the name, i. e. after the name ib.; with inf.: עַל־צַרָקי נַפָּשוֹ מָאֱלֹהִים because he considereth himself more just than God Jb.32,2; זעַל and for that th הַחֲלוֹם dream was doubled Gen. 41,32; של־אַמְרֶךְ because thou sayest Jer. 2,35.— 6) עַל frequently expresses proximity, hence: before, near, by, at, to אַשֶּׁר עַל־הָּעָדָרת which is before the ark of testimony Ex. 27,21; על־הַעֵין by the fountain למָאַחַרִים עַר־דַּנְיָן; they that tarry long at the wine Pr. 23,30: לא־תַקַּח קָאָם עַל־הַבָּנִים thou shalt not take the mother when she is near the young Deut.22,6 (others: the mother with the young); עַל־פָּתַח רֵּעִי אָרֶבְתִּי I have laid wait at my neighbor's door Jb.31,9; על־יִמִינוֹ at his right Zeh. עלי־זֶבַח who make a covenant with me by sacrifice Ps.50,5; עָמַר עַל , נְצָב עַל to stand near, by Gen. 18,2; Ex. 18,13; עַל to thy face Jb.1,11; pleonastically: על־אַחֶרִיהָ behind it Ez.41,15; עֵל־לָפָנֵי before Ez.40,15; frequently coupled with 1, which see .- 7) in a variety of meanings expressed by other prepositions: a) like אָל, to, toward: she came up וָהִיא עְרְהָה שָׁלֵיהָם unto them Jos.2,8; בַּבָּבֶרְ עַל־ the king's heart was toward Absalom 2S.14,1;ועבי תשוקתו and his desire is toward me Cant. 7,11: וְאֶפְנָה עַל־יָמִין that I may turn to the right Gen 24,49; בְּיִיּטָבּן as he that is wise עַלִימוֹ מַשְׁבִּיל may be profitable unto himself Jb.22,2; וָעֶרַב עַלָיו שִׁיחִי may my speech be agreeable to him Ps.104, 34: רַשֶּׁת פּירֵשׁ עַל־פַּעַמִינ he spreadeth a net for his feet Pr.29,5; to direct one's attention to Jb.1,5; שיב על pleasing to Est.3,9; בַע שָׁרָיו grievous (displeasing) unto him Ec.2,17; עַשֵּה to do a favor to (to deal kindly with) 1S.20,8. b) like עד unto: על־בַּנְפוֹת הַאָּרֵץ unto the ends of the earth Jb.37,3; על-מות unto death Ps.48,15. c) like 2 and שם with: עַל־שָׁמוֹת בָּגֵי וִשְּׂרָאֵל with (others: after) the names of the children of Israel Ex 28,11; האַנְשִׁים the men with the women Ex.35,22; וְעִישׁ עַל־בְּנֶיהְ the Great Bear with its young (its satellites) Jb.38,32. d) against: ו הַנִנִי עֲבֹוּךְ I am against thee Ez. 5,8; קוֹם עַל to rise against Ps. 3,2; חָנָה עַל־עִיר to encamp against a city 2S.12,28; קשב על to design against Gen. 50, 20; Jer. 11, 19. e) like עַלַי לָבָי דַנָּי :in, within: עַלַי לָבָי my heart within me is sick Jer. 11,18; עָלֵי יִבְּי my heart is turned within me Hos.11,8; מה why art הַּשְׁתִּיחָחִי נַפִּשִׁי וַהָּהָחָמִי עְּלֵי thou cast down, O my soul? and why art thou disquieted in me? Ps.42,6; עָבֵי רוּחִי when my spirit was overwhelmed within me 142,4; על־בַּעְתַּה though it is within thy knowledge Jb.10,7; my defence is in God Ps.7,11. 8) with words of other parts, of speech as adv. or prep. עַל־שָׁבֶּר falsely Lev. 5,22;

עַל־נָקַלָּה slightly Jer.6,14; עַל־נָקַלָּה plentifully, abundantly Ps.31,24; שׁל־פְּנֵי before, in the presence of Gen.25,18 (otherwise: upon the surface); עַל־פָּי after, according to Gen.43,7; Pr 22,6 (see ⋽⊉).— 9) with prefixes בּעֵל (a) פָעַל according to פָעַל נְטַלֵּם according to their deeds, accordingly he will repay Is. 59, 18. b) מֵעַל from, off, out off, above, and she וַהָּפַל מֵעַל הַנָּטָל alighted off the camel Gen.24,64; סַעַל סַפַּר out of the book Is.34,16; to lighten of Jon.1,5; get thee way from me Ex.10,28; עוֹרִי שָׁחַר מִעָּלִי my skin is black upon me Jb.30,30; עַבַּר to stand beside one Jer 36, 21; ? לְצֵלְ above Gen.1,7; Neh.12, 31 a. 37.

לְּיָל (sf. עָלְי, מָלְי, m. yoke Deut. 21,3; fig. servitude Lev.26,13, suffering Lam.3,27.

עלא מנְהוֹן Ch. adv. above עֵלָא over them Dan.6,3.

אָבֶע pr. n. m. 1Chr.7,39.

to stammer, to stutter, whence the next word.

עלֵגִים (pl. עָלְגִים) adj. stammering Is.

32,4. עלה (fut. יַעַל, ap. יַעַל, 1, זְאַלֶּה; על , עלה , עלים , pl. עלים , f. עלה , pl. עלות; imp. עלות, f. עלות; inf. יעלה, עלות, עלות ) to ascend, to mount up, to go up Gen.2,6; with על: a) upon Num.14,44. b) against 1K.15,17; Zeh.14,13; with מַעַל, מָעַל: to go up from Ex 1,10; 1S.1,3; 1K. 15,19; of a road leading up Jud. 20,31; of inanimate objects, such as a garment, a yoke, a razor: to come upon Lev.19,19; Num. 19,2; Jud.16,17; of horsemen: to get up (on the horses) Jer.46,4; of a plant: to grow Deut.20,22; with accus.: to be grown over with עַלֵּה כַלוֹ קִמְשׁוֹנִים it was all grown over with thorns Pr.24,31; of a war: to increase (in fierceness) 1K.22,35; with צַ: to excel Pr.31,29; על-לב to come to one's mind Jer.2,16; אַלָהוֹ עַלְהוֹ עַלְהוֹ עַלְהוֹ to be taken up as an object of talk Ez.36,3.- 2) to come, to pe effected לְחַמוֹת הַלְּרָבָה נְחִמוֹת there came restoration to the walls of Jerusalem (i. c. they were restored) Neh.4,1;וֹתַעל אַרוּכָה and the work was restored 2Chr.24,13.- 3) to come, to be entered וָלֹא עָלָה הַמָּסְבָּר and the num-בְּמָסְפַּר דְּבְרֵי הַיְמִים ber was not entered in the amount of the chronicles 1Chr. 27,24.to be spent, used (with שָׁלשׁ (עַל יָּבֶרָה עַל־הַפָּגֹן three hundred shekels of gold are spent for one shield 2Chr.9,16 (others יעלָה עַל he overlaid).

Niph. בַּעְלוֹת (fut. מְעָלוֹה; imp. pl. וְעָלֵה; inf. בַּעְלוֹת (בַּעְלוֹת ) to lift up oneself, to rise up Num.9,17 a. 21; with מֵעֵל (מְעַל Ezr.1,11; Jer. 37,5.—2) to be exalted Ps.47,10, with 97,9.

Hiph. הַעָּלָה (fut. יַעַלַ, ap. יַעַלָּה, ז מַעַלָּה ; pt. מַעַלָּה , c. מַעַלָּה , pl. בְעַלָּח , הַעַל ; imp. מַעַלָּח ; הַעַלָּח , הַעַלִּח ; inf. העלות (העלות) 1) to cause to come up, to raise up (of the sea) Ez. 26,3.- 2) to bring up, to lead up (with מָן) Jon.2,7; הָעֶרָה עלוֹת to bring, to offer burnt-offerings Jb.1,5; הַעֵּלָה גָּרָה to ruminate, to chew the cud Lev.11,4 (prop. to bring up what is chewed); הַעֶּבָה to light the lamps Num.8.3; to raise tribute 1K.5,27; to restore health Jer. 30,17 (comp.  $Ka^{7} 2$ .). - 2) to take away, to remove אַרַבּעַלְנָיּ take me not away in the midst of my days Pc.102,25.— 3) to put on, to lay on (with על) Ez.37,6; Am.8,10.

Hoph. הַּעֵּילֵה 1) to be brought up, to be led out Nah.2,8.— 2) to be offered (of a sacrifice) Jud. 6,28.— 3) to be entered, recorded 2Chr.20,34.

Hithp. הְּתְשֵלֶה (fut. ap. 'וְהָשֵלֵה to lift up oneself, to pride oneself (with ב) Jer.51,3.

עֶלֶהוּ, sf. עָלֶהוּ, yl. c. עָלֶהוּ, sf. עָלֶהוּ, yl. c. עָלֵהוּ, m. prop. what grows up, hence: leaf Lev.26,36; with art. הַּצְּלֶה Jer.8,13: עַלְהוּתוּ an olive leaf Gen.8,11; coll. foliage, leaves Gen.3,7; Is.1,30.

עלֵלה Ch. (from עַבֶּל f. cause, occasion, pretext Dan.6,5.

קב'ת (from יְבֶּיל, c. יְבִיל ; pl. יְבְיל ) f. prop. what goes up, hence: 1) burnt-offering, holocaust Gen.22, 2; Lev.1,3.— 2) ascent, step, stairs Ez.40,26. See also יַנְיִלְּה

רה (def. (עַלְּהָא) f. burnt-offering; pl. עַלְוּן Ezr.6,9.

יַלְּהָה f. i) = לְּיִרָּה iniquity Hos. 10,9.— 2) pr. n. an Edomite tribe Gen.36,40 (1Chr.1,51 עֵלְיָה Ktib).

עלוּבְיי (den. from עָלוּבְיים; sf. יְעַלּוּבְיים m. pl. youth, youthful age Ps. 89,46;Jb.33,25; poet. youthful vigor Jb.20,11.— For עַלֵּם Ps.90,8 see under עַלֵּם I.

עלְיֵן pr. n. an Edomite Gen 36,23 = עַלִין 1Chr.1,40.

ליקה f. blood-sucking monster, leech, vampire Pr.30,15.

עַלֵּז (שֵלֵץ; fut. יִצְלּז, יִצְלּז ; imp. f. יִצְלֹץ; imp. f. יִצְלֹן ; עַלְּז ; inf. יִצְלֹן ; עַלְזוּ , עַלְזוּ , עַלְזוּ , עַלְזוּ ; inf. יִצְלְזוּ , עַלְזוּ , to exult, to rejoice Ps.28,7; Zph.3,14; Pr.23,16.

אָלֵי adj. rejoicing, exulting Is.5,14.

to conceal, to cover, whence the next word.

עלטה f. darkness Gen.15,17.

pr. n. a high priest, predecessor of Samuel 18.1,3.

ערי (from אָבָה to be lifted) m. a pestle Pr.27,22.

עְלֵי (from עָּלְיה , f. עִלְּיה , pl. עָּלְיה ) מּלְיּ adj. upper, higher Jos.15,19; Jud. 1,15.

עַלֵּי Ch. (def. עָלָאָה, for which Ktib everywhere עָלָיאָ adj. most high, supreme Dan.4,31; אָלָהָא עִלְאָה the most high God 3,26.

שַּלְיָה see עַלְיָה.

יַעְלְּיָתוֹ (from יְעָלְּיִתוֹ , sf. עְּלְּיִתוֹ , sf. עְּלְּיִתוֹ ; pl. עְּלְיִּתוֹ , sf. עְלְיִּתוֹ , sf. עַלְיִּתוֹ , sf. עַלְיִּתוֹ , l upper chamber, upper story, loft 1K.17, 19; 2K. 4, 10; Jer. 22, 13; poet. of clouds Ps. 104, 13. — 2) ascent, stairs 2 Chr. 9, 4.

עלין see עלין.

עָלִיוֹן (from עָלִיוֹנְה f. עֶלִיוֹנְה the upper high, upper בּלְבָה the upper basket Gen.40,17; בּבְּרַבְה הָעֶלִיוֹנְה the upper pool Is.7,3; of rank: high, most high, exalted עָלִיוֹן high above all nations Deut.26,19; אַלִיוֹן the most high God Gen.14,18; הַנָּה עָלִיוֹן בַּנַת בַּנָּה עָלִיוֹן בַּנָּה עָלִיוֹן בַּנָּה עָלִיוֹן הַעָּלִיוֹן אַלִיוֹן הַנָּה עָלִיוֹן sand at this house, which should be exalted 1K.9,8.

עְלִיוֹן Ch. same as Heb.; only pl. the saints of the most High Dan. 7, 22 (= קרישֵׁי בָּרִישֵׁי בִּיּיִישִׁי בַּרִישֵׁי בַּרִישֵׁי בַּרִישֵׁי.

עַלִּין (from צַּלְיוִים; pl. עַלִּיוִים, c. צַּלְיוִים; f. מַעלִיוָר adj. exulting, rejoicing, proud שָאין צַלְיוִים the noise of them that rejoice Is.24,8; קּרָנָה מְלְינָה a joyous city 22,2; עֵלְינָה those that rejoice in thy pride Zph 3,11.

(from עַלִּיל) prop. work-place, hence: crucible, furnace בָּבֶּרְעָּ צָרוּךְ בָּבֶּרְעִילִילְ בְאָרֶץ as silver refined in the crucible of earth Ps.12,7.

לַצְלִילֹת עָבְילוֹת pl; עָבְילֹת (from עָבְילוֹת pl; עַבְּילֹת (f. 1) doing, work, deed Ez.36,19; of the doings of God Ps.9,12; בּוֹרָא fear-inspiring in his doings 66,5; עַרִילְם to act perversely, abominably Zph.3,7; Ps. 14, 1.— 2) cause, occasion בּיְרִים occasions of speech Deut.22,14 a. 17 (others: evil deeds, shameful things).

ינילְיהָ (בּילִיבֶּה f doing, deed בּילְילְיהְ mighty in deeds Jer. 32,19.

אַלִיצוּה (from יְבִּילִי) f. exultation, rejoicing Hab.3,14.

עלית Ch. f. upper chamber, loft (= Heb. עליה) Dan.6,11

לְיֵבְיֵׁ to do, to act, to achieve (Kal not used).

Pi. עוֹלֵל (fut. יְעוֹלֵל) 1) to do, to act Lam.1,22; 2,20; hence: to do injury, to affect עִינִי עִילְּדְ mine eye affecteth my soul Lam 3,51.— 2) to be active, to wag; hence pt. מְעוֹלֵל sportive child, wag Is.3,12.— 3) to put in, to thrust in (with בְּשִׁלְּדְרָנְיּעִי עִילְרָנְיּעִי I have thrust (rolled) my horn in the dust Jb.16,15.—

4) to pluck round, to glean (vines) Lev.19,20; fig. עוֹלֵל וְעִילְלוֹ בַּנְּפָּן they shall thoroughly glean the remnant of Israel as a vine Jer.6,9; hence: נְיִעִּילְהֹה בַּמְסָלוֹת הַמְשֶּׁת אֲלְפִים אִישׁ and they gleaned of them in the highways five thousand men Jud.20,45.

Pu. ½ y to be inflicted (with !) Lam.1,12.

Hithp. 1 הַתְּעֵלֵל 1) to do, to achieve Ex.10.2; 18.6.6.— 2) to do injury, to vex, to mock, to abuse (with ב) Jud.19.25; Jer.38.19.

Hithp. 11. הְתְעוֹלֵל to practise, to commit לְהַתְעוֹלֵל עַלִילוֹת בְּרֶשֵׁע to practise wicked works Ps 141,4.

עלל (pret על, על, על ; pt pl. על)

1) to turn, to enter, to go in Daniel went in Unto Arioch Dan.2,24; בארון עלין על על על על על על על על על ארויף then entered, came in 4,4 (Ktib occasion, whence על כמאר (which see).

Aph. בּוְעֵל (with בּוֹמֵעל inserted instead of Dagesh) to bring in, to introduce הַּנְעֵל יְדְנָגֵאל be brought in Daniel Dan.2,25; imp. sf. הַּעָלְנִי bring me in before the king v. 24; inf. הַּעָלָה 5,7 a. הַּנְעָלְה 4,3 to bring in.

Hoph. בעל to be brought in, introduced Dan.5,13 a. 15.

עללות a. עיללות (from עללות Pi. 4;

c. עללות (עללות) f. pl. prop. gleanings, hence: grapes which remain after vintage יונשאר בי עותרות yet grapes shall be left (after vintage) Is 17,6; Jer. 49,9: עללת בַּצִיר the grapes left after the vintage Mic. 7,1.

ז אָלַם l. to hide, to conceal; only pt. p. pl. אַלְמֵנוּ our secret sins Ps.90,80 (בּוֹלְנוֹּנוֹ אַרָּטִוּנוֹ ).

Niph. בְּעָלֵה (pt. בָּעָלֶה, f. בָּעָלֶה 1) to be hidden, concealed Lev. 4,13; 1K.10,3; pt. בְּעָלֶה as n. secret thing Ec.12,14.— 2) to be dissembled; pt. pl. בַּעַלְהִים dissemblers Ps.26,4.

### Hiph. הַעְּיִים (fut. בְּעִיִּים to cover, to hide, to conceal 2K.4,27; הַעְיִם מְן נַבְּיִם מְן to hide the eyes from one, i. e. to refuse to help him Is.1,15; הַעְיִים אָּוָן to hide the ear, i. e. to be heedless Lam.3,26; intr. to hide oneself Ps.10,1.—2) to darken, to obscure מַעְיִים עִּיִר מַעָּרִים עִיִּרִים עִיִּר מַעָּרִים עִיִּר מַעָּר מַעְּיִר מַעָּבּיר מַעְּיִר מַעָּר מַעְּר מַעָּר מַעָּר מַעָּר מַעְּיִיר מַעָּבְיּיר מַעְּיִירְ מַעָּבְיּייר מַעְּעָר מַעְּיִיר מַעָּבּייר מַעְּיִייר מַעָּבּייר מַעְּיִייר מַעָּעָר מַעְּיִייר מַעְּיִייִירְ מַעָּעָּיר מַעָּיר מַעְּיִירְייִייִיר מַעָּיִייר מַעְּיִיּיִייִיר מַעְּיִייִיר מַעָּיִייִייִי מַעְּיִייִייִי מִעְּיִייִיי מַעְּיִייִייִי מִיּייִייִייִי מִיּייִייִי מִיּיִייִי מָּיִייִי מָעָּייִייִי מָעְיִייִייִייִי מָּיִייִייִי מָּיִייִי מָּייִייִי מָעְיִייִי מִיּייִייִי מָּיִייִי מִייִי מִיּיִי מִייִי מִייִי מָּיי מִייִי מִייִי מִיּיִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייִי מִייי מִייִי מִיי מִייִי מִייִי מִייִי מִיי מִייִי מִיי מִייִי מִיי מִיי מִייי מִיי מִייי מִיי מִייי מִיי מִיי מִיייִי מִיי מִייי מִיי מ

Hithp הְעַלֶּה (fut יְהְעַלֶּה יִרְהְעַלֶּה (fut יְהְעַלֶּה יִרְהְעַלֶּה (fut יִרְּעַלֶּה יִרְהְעַלֶּה to hide oneself, to withdraw oneself Deut.22,1;Is.58,7; עֲרֵימוֹ יְהְעַלֶּה wherein the snow hideth itself, i. e. it falls Jb.6,16 (Stb.: upon them the snow hardeneth, from עלם II. to be firm).

עלם II. acc. Fuerst: to be firm, strong.

עָלְמַיָּא Ch. (def. עָלְמָיָא ; pl. עָלְמָיָא , def. עָלְמַיָּא m. same as Heb. עָלַמּ

eternity, everlasting שֵׁלְכוּת עָּלָם an everlasting kingdom Dan.3,33; אַבְּיִימָת עָּלְכָּא וֹסְרִינְתָת עָּלְכָּא וֹסְרִינְתְת עָּלְכָּא וֹסְרִינְת עַלְכָּא וֹסְרִינְת עַלְכָּא שוי עִּלְמָץ ער אולסין, אָבְיִלְין ער על עוֹם עִילִם עוֹם עִּלְבִין ער עִּלְבִין ער אולסין, לְעָּלְמִין ער על עוֹם עִּלְבִין ער על מון ער מון אונים עוֹמַיא ער עוֹבְייִן

עָבֶּם (from עָלֶם 11.; הְּ בְּּבֶּים m. youth, young man 18 17, 56.

אלקבות (או הייביי) לייביי (או הייביי) לייביי (או הייביי) לייביי (או הייביי) אייביי (או הייביי) אייביי (או הייביי) המות הייביי (או הייביי) המות הייביי (או הייביי) אייביי (או הייביי) או הייביי (או הייביי) אייביי (או הייביי) אייביי (או הייביי) או הייביי (או הייביי) או הייביי

עלְמוֹן pr. n. 1) a place in Benjamin Jos.21,18 = עלְמוֹן וּבְלְחָבְּ 1Chr.6,45.— 2) אוֹלְמוֹן וּבְלְחִוֹּםְ a station of the Israelites in the desert Num.33,46. עלְמָה see עלְמוֹת

על־מוּת adv. for ever Ps.48,15 (= אַלְּמוּת , same as לְעוֹלְם ; Eng. Bible acc. Kimchi: unto death (עַר־מְעֶת).

עּלְבֵי Ch. gent. from עֵילֶם Elamite; pl. עֵילְבָוּא Ezr.4,9.

. עַלְמוֹן see עַלֶּמֶת

ייי איי pr. n. m. 1) a person mentioned in 1Chr.7,8. – 2) another person 1Chr.8,36.

Niph. בַּעָבַם (f. הְאָלֶםְה ) to exult,

to wave joyfully בְּנֵים נָעֲלֶםְה the wing of the ostrich exulteth, i. e. waves joyfully Jb39,13

Hithp. הְּעַבֵּלֹם to rejoice, to enjoy oneself (with בְּיִוֹ Pr.7,18.

עלע to suck (Kal not used).

Pi. עלע (fut. יְעַלֵע) to suck up his young ones suck up blood Jb.39,30.

עַלַע Ch. m. rib (= Heb. אַלָע); pl. עלעין Dan.7,5.

קֹבְי to cover, to wrap (Kal not used).

Pu. קֹצִי (pt. קֹיִנְילָ 1) to be covered over, overlaid Cant.5,14.—
2) to be overcome, to faint ls. 51,20.—3) to famish וְּבֶל עָצֵי הַשְּׂנָה and all the trees of the field were famished Ez.31,15 (בּוֹלְילֵבּוֹל בֹּוֹיִי עִילְבָּׁר וֹיִי עִילְבָּׁר .

Hithp. אָהָעַלֵּף (fut. יְהָעַלֵּף) 1) to cover or veil oneself Gen. 38,14.—2) to faint Am.8,13; Jon.4,8.

עְּלְפֶּה (from לְּיֵלְ m. prop. veiling, wrapping, hence: mourning בּעְלְפָּה a mourning for Ez.31,15 (but see לְיֵלֵ Pu. 3).

עָמוֹ , עַמִּי , פּנִי , אַ עָמֵי (from יָעָמִי , פּני , אַ נְּמָי , פּני , אַ עָמִים אוּ , עַמְיִם אוּ אוּ פּני , אַ עַמְיִם אוּ אוּ פּני אַ , פּני אַ , עַמְיִם אוּ Neh. פּנִּמְיִן אָרָ אַ אַ Jud.5,14) prop. union, hence: people, nation (so called as being congregated to-

gether) עַם הַקָּהַל the people of the congregation Lev.16,33; עַם the people of Canaan Zph. 1,11; of Israel: עַם יַי the people of the Lord Ex.15,13; עַם הַאָּרֶץ the people of the land 2K.11,18; in contrast with the noble; common people Ez.7,27 (hence Talm. עם הַאָּרֵץ an individual who is uncultivated or ignorant); in a narrower sense: tribe, family, kindred בָּתוֹךְ עַמִּי אֲנֹבִי ישֶׁבֶת I dwell among mine own family 2K,4,13; so in the phrases נַאֵּבַף אֵל־עַבְּיוֹ to be gathered to his kindred (i. e. to die) Gen.49,29 and גָּבֶרָת to be cut off from his kindred Gen.17,14; poet. בת עַבְּי the daughter of my people Jer.8,23; in a wider sense of the human race: נָהָן נִשְּׁמַה לָעַם עַלֵּיהָ that giveth breath to the people upon it (upon the earth) Is.42,5; אַמָנָם no doubt but ye are the people of the world Jb.12,2; poet. of animals: race, troop בּנְּמֶלִים the ants are a people עם לא־עַז (race) not strong Pr.30,25.

עם Ch. (def. אַבְּטָ ; pl. עַמְטִין, def. אַמְטִין m. people Dan.3,4;7,14.

עִם (from עָמָן, אָנְמָּר, אָנְמָּר, אָנְמָּר, אָנְמָּר, אָנְמָּר (עִמְּרָם, אָנְמָּר , אַנְמָּר (עִמְּרָם, אָנְמָּר (עִמְּרָם, אַנְמָּר (עִמְּרָם, אַנְמָּר (עִמְּרָם, a. בּיְמָר (עִמְּרָם, prop. union, hence:

1) conj. and יְנִינִם he was ruddy and of a beautiful countenance 1S.16,12.—

2) prep. with עִירָים עָם רְיָשׁע the righteous with (or: together with)

the wicked Gen.18,25; אֱרֹהִים עָמַהְ God is with thee 1S.14,45; impersonally: עָם וָה with this, i. e. yet for all this Neh.5,18; חַבַק עָם to divide with, to be partner with Pr.29,24; בַּעָ בַעָ to lie with Gen. 19,32; נַרָּחַם עָם to fight with (against) 2K.13,12; עשה מוב עם to do good unto one Gen.26,29; עַשָה to do hurt to ib.; of likeness in respect to quality: as, even as אין וָבְרוֹן לֶחָבָם עִם־הַבָּסִיל of the wise man, even as of the fool, there is no remembrance וֹאִיךְ וָמוּת הֶחֶבֶם עִם־הַכְּסִיל Ec.2,16; and how doth the wise man die even as the fool! ib.; חַלְפוֹּ עִם they are passed away אָנְיוֹת אָבֶה they are as the swift ships Jb.9,26; of likeness in respect of time: יִירָאוּך: שמש של they shall reverence thee as long as the sun endureth Ps. 72,5, of any kind of likeness: to to be counted with, i. e. to be like to Ps 88,5; נמשל עם to be like to 143,7; in reference to place or position: by, near, at, with, amid עָם שָׁבֶם by (near) Sechem Gen.35,4; 및 다 at, i. e. before the face of Jb.1,12; עָם אַשֶּׁל אַמְבָא with whomsoever thou עם יוֹשָבִי חָדֶל ; קֿהָל with (amid) the inhabitants of the world Is.38,11; sometimes עָם is used in reference to one's mind or purpose: אַשֶּׁר עִם־שַׁדַּי what is with the Almighty, i. e. what is in his mind Jb.27,11; יָבַעְתִּי כִּי־זֹאָת וֹעֶשֶׁרְ I know that this is with thee,

i. e. that such is thy purpose 10,13; הַמִּעִמָּך should it be according to thy mind? 34,33; more fully עָם לְבָבִי with my heart, i. e. in my mind Jer.14,7; אַנִי עִם־לָבָבִי it was with my heart, i. e. it was my purpose, to build 1Chr. נוע עם־לְבָבוֹ to consider one's heart Deut.8,5; וְבֶּר עִם־לְבוֹ to speak with one's own heart, i. e. to think within oneself Ec. 1,16; with 같: from with, from קיים from the Lord Ps.121,2; מְעָם הַשְּׁלְחָן from the table 1S.20, 34; מֵעָם בָּרָבֵּיו from between his knees Gen.48,12; מֵעָם אָּחָיו from among his brethren R.4,10.

בְּהָה עִּהַי Oh prep. with, by, to בְּהָה עָהַי one with (to) another Dan. 2,43; אָבְיָא with the clouds of heaven 7,13; יוְדָר with the every generation, i. e. from generation to generation 3,33; בַּעָּ by night 7,2.

עְמֵד (fut. עִמְד ; pt. עִמְד a. עִמְד , עִמְד קּוּ עִמְד , עִמְד מּן , עִמְד , pt. עִמְד ; נְתְּמֹד , עִמְדִים , נִמְד ; נִתְּמִד , נִמְד , נִמְד ; נִתְּמִד , נִמְד , נַמְד , נִמְד , נִמְד , נִמְד , נִמְד , נִמְד , נִמְד , נַמְד , נַמְד , נַמְד , נִמְד , נִמְד , נִמְד , נִמְד , נִמְד , נִמְד , נִמְי , נִמְד , נִמְי , נַמְד , נִמְי , נְמִי , נְמִי , נִמְי , נַמְד , נִמְי , נְמִי , נַמְד , נַמְד , נַמְד , נַמְד , נַמְד , נְמִי , נַמְר , נַמְד , נַמְי , נִמְי , נִייְי , נִמְי , נִיי , נְי , נִי , נִיי , נְי , נִי , נִיי , נְיי , נְי , נְיי , נְייי , נְיי , נְיי , נְייִי , נְייי , נְיי , נְיי , נְייִי , נְייי , נְיי , נְייי , נְיי , נְייי , נְיי , נְייי , נְיי

remain לא תֹפַנון לַעַמד ye shali stay no longer Ex.9,28; הַנָּנֵע עָמַד the plague in his eyes stayed Lev.13,5; בַּעְמֵד טַעָמ his taste remained in him Jer.48,11; my wisdom re- חָבְמָתִי עַמְרָה לִי mained with me Ec.2,9 (Stb.: my wisdom stood for me, supported me) .- 3) to stand, to continue, to last, to endure אָם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם וֹעמוֹ if he continue (alive) a day or two Ex.21,21; לָמַצִי יַצַּמְדוֹ יָמִים that they may last many days Jer.32,14; לִשְׁמֹר אָת־בָּרִיתוֹ to keep his covenant that it might stand (continue to exist) Ez.17,14; בון כמד לבה can thy heart endure? Ez.22,14; of words: ישָׁרָדְבַי מְרִדְבַי whether the words of Mordecai would stand Est.3,4.- 4) to stand still, to stay Nah.2,9; עַמָרוּ לא־עָנוּ עוֹר they stood still, and answered no more Jb.32,16; נַיָּדֶם הַשֶּׁמֶשׁ וַנְרָחַ מַבֶּל and the sun stood still, and the moon stayed Jos.10,13; ניעמד and the oil stayed 2K.4,6.-5) to stop, to leave off, to cease and he נַנָּךְ שָׁלִשׁ פִּעָמִים נַנִּצֵּמוֹ and smote three times and he stopped 2K 13,18; oftener with בוּעַמר: בוֹלָ and she left off bearing Gen.29,35; ניַע מד הַיָם כְוַנִּעָם and the sea ceased from its raging Jon.1,15,- 6) to stand up, to arise והעמד מוֹחְמָה there arose war 1Chr.21,4; שְׁישֶׁיקָי אָנָאָר ישָבְאָן but out of a sprout of her roots shall one stand up in his

place Dan.11,7; with לְיִבְּלְהֹי וְתַּצְּלְהֹי וְתַּבְּלְהֹי וְתַבְּילְהוֹים enlargement and deliverance shall arise to the Jews Est.4,14.— 7) to stand up. to rise against (with עַלְינִים מוּנְעָמוֹד (עַלְינִים מוֹנְינִים מוֹנְינִים מוֹנְינִים מוֹנְינִים מוֹנְינִים מוֹנִינִים מוֹנִיים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹינִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִינִים מוֹנִיים מוֹינִים מוֹנִיים מוֹנִים מוֹנִים מוֹנִים מוֹיים מוֹינִים מוֹנִים מוֹיים מוֹים מוֹינִים מוֹיים מוֹים מוֹיים מוֹים מוֹים מוֹיים מוֹיים מוֹיים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹים מוֹיים מוֹים מוֹיים מוֹים מוֹים

Hiph. הָעָמָר (fut. יַ<u>ע</u>מָר , יַ<u>ע</u>מָר ; pt. מַעַמִיר; imp. הַעַמָּד; inf. הַעַמִיר; 1) to cause to stand, to set, to thou הָעָמַרָהָ בַמֶּרְחָבּירַנִּלָי thou hast set my feet in an ample place Ps.31,9; בַּלְבָּתָר הַמְצַפָּה go, set a watchman Is.21,6; הַעֶּמִיר to set before, to present to Gen.47,7; הָּעֶבִיר פְּנִיו to settle one's countenance, to restrain it 2K. 8,11 — 2) to establish يَوْرُهُ فِرَاتِهِ فِي اللهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عِلَى اللهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ ع יעמיר אַרץ the king by judgment establisheth the land Pr. 29, 4; and he estab<u>ויעמיהה ליעקב לחק</u> lished it unto Jacob as a statute Ps.105,10.— 3) to set, to appoint and he set (ap-וועמר שפטים בַאַרץ and he set pointed) judges in the land 2Chr. 19,5.— 4) to set, to erect ניעמידו and they את־בֵּית אַלהִים עַל־מַתְכּנָתוֹ set the house of God in its former state 2Chr.24,13;יָרֶבֶּתְיַדְרָבֶּתְיו to erect again its ruins Ezr.9,9.-5) to raise up הַעֲמֵרְתִּיך I have raised thee up Ex.9,16; of a storm: to raise וַיַּעָמֵר רוּחַ סִעָרָה and he raised the stormy wind Ps.107, 25.- 6) to make to be at a stand and thou וַהַעַּמַרָהַ לָהֶם כַּל־מַתְנַזָם

madest all their loins to be at a stand Ez 29,7 (others read יְּבְיִבְּיִבְּי, from יְבִיבְיבָּי, to shake; comp. Ps. 69.24) – 7) intr. to stay oneself יְּבְיבָר בַּשְּׁרְבִּיך בַּשְּׁרְבָּבְיה and the king of Israel stayed himself in his chariot 2Chr.18,34.

## Hoph. בְּעֲמֶר (fut. בְּעָמֶר; pt. בְּעָמֶר) to be placed Lev.16,10.—2) to be stayed up 1K.22,35.

עְבָּוֹר (another form for עָבָּוֹר ; see בּי עִּבְּי (מחל with me יִּבְּיִּ עִבְּיר ) with me אָפֶּר נְתַבְּ עִבְּיר נִתְ עִבְּיר the woman whom thou gavest to be with me Gen 3,12; לא בֵן אֲנֹרָי it is not so with me (i. e. I am not so disposed) Jb.9,35.

'עְבֶּין (from בְּיָבְיּ ; sf. יְבְיְבְּי , בְּיִבְּי ) m. prop. a standing, hence: place, position Dav. 8, 17 a. 18; 2Chr. 30,16.

עָּבְיְּדְּה (= עֶּבְיְרְ ; sf. אָבְרְ ) f. place Mic.1,11.

עמית (= עָמָם to unite, whence

עְּמָּה (from עָּמֵּה ; c. עָּמַּה , usually with ; sf. לְעָמָה , לְעָמָה , לְעָמָה ; sf. לְעָמָה , לְעָמָה , prop. union, junction; as adv. a prep. 1) by side, near, over against πֹדְעָמַה לְעָמַה וֹן the one by side with the other Ec.7.14; בְּעָמַה שְׁמָר לְעָמַה ward over against ward Neh.12.24; over against him 2S.16,13; סִירְּעָמַה over against them Ez.1.20; fugnt over against 1K.7,20; once pl. לְעָמַה בַּהַבְּקָים corresponds to the portions Ez.45,7.— 2) even

as, equally with בופילו נפילו לובחה אוויהם these likewise cast lots even as their brethren 1Chr.24,31; בין איי אוויה altogether as Ec.5,15.— 3) pr. n. a city in Asher Jos.19,30.

בּוֹלֵי pr. n. Amos, a prophet Am.1,1. אָבְיּלִי pr. n. m. Neh.12,7.

אַנְישָׁם pr. n. 1) father of Bathsheba 1Chr.3,5 = אֵלִישָׁם 2S 11,3.--2) name of several other persons Num 13.12; 2S.9,4; 1Chr 26,5.

עמיהוד pr. n. m. Num.1,10 etc.

דבר עיין בר n. m 1Chr.27,6.

עבויחוּר pr. n Ktb for עבויחוּר 2S. 13,37.

שמינדב pr n. m Ex 6.23 etc.

אַבִּיּקְאָ Ch. adj. deep, unfathomable Dan.2,22.

עָמִירְ (from עָמֵר m. bundle, sheaf Jer 9,21; Mic.4,12.

ישהי pr. n. m. Num 1,12.

תְּבְיִתְי (from מָצְמִיתוֹ (rom מָצְמִיתוֹ (rom מָצְמִיתוֹ ) m. neighbor, fellow, associate Lev. 5,21; אָמָר צִּבְיר צִּבְיִתְי the man that is my fellow (my associate) Zch. 13,7.

נְעֵמֵל (fut. נְעֵמֹל ) to labor, to toil Jon.4,10; Ps.127,1; נְבָּשׁ עָמֵל עָמְלְה the appetite of the laborer laboreth for him Pr.16,26.

עָבֶּלְל (c. עַבֶּלְל , sf. עַבְּל ) m. (once f. Ec.10,15) 1) labor, toil Ec.1,3; 2,10.— 2) gain by labor יוִשְּׁלְל yet shall he have rule over all the gain of my labor? Ec.2,19.— 3) trouble, misery Ps. 25,18; עַבְּל עָבָל miserable comforters Jb.16, 2.— 4) misehief, iniquity אינור שִׁבְּל עִבְל חֹק which frameth mischief by a law Ps. 94,20; Hab.1,13.— 5) pr. n. m. 1Chr.7,35.

ing, suffering Ec.3,9; Jb.3,20; as n. workman, laborer Jud.5,26.

קיבְילְ pr. n. Amalek, a very ancient people Num. 24, 20; gent. בין אין Amalekite Gen. 14,7; הוא ליין ליין the mount of the Amalekites Jud. 12,15.

אַכִּם 1) to bind, to unite, whence עַם, עָם, עָם, בּשָׁים, בּשָׁים, בּשָׁים, טַּיִּם 2) to cover, to

overtop אַרְיִם לֹא־עַמְקְהוּ the cedars did not overtop him Ez.31,8; fig קל־בָּתוּם לֹא־עַמְמוּךְ no secret overtopped thee (i. e. was too high for thee) 28,3.

Hoph. הוּעַם (fut. יוּעַם) to be darkened, to become dim (prop. to be covered) Lam.4,1.

a. Ch. עַמְמִין nations, tribes, see בַּיבים .

us), symbolic name of a son of the prophet Isaiah Is.7,14; 8,8.

עמס (fut. יוַעַמָס־, יוַעַמַס ; pt. עמַס ; עָמָנִם חָ, pl. עַמְסִים, pl. f. מָנִמּים) 1) to tear (of a load) Zch.12,3; fig. הָעַמְסִים מְנִּי־בֶּמֶן who are borns from the womb (i. e. looked after from their birth) Is 46,1.-2) to lay upon, to lade (with לַ עָל, בַּיל) מועמם איש על־חמרו and every man laid upon, i. e. laded, his ass Gen. 44,13; נְשָאֹתִיכֶּם מַשְּׂא רַ<u>עוֹפָ</u>ה those once carried by you (i. c. the idols) are now laden up a burden upon the weary beasts Is.46,1; fig. to load with benefits, to bestow יוֹם יוֹם יַעַמַם־לָנוּ day by day he bestoweth upon us Ps. 68,20.

Hiph. הַשְּׁמִים to load upon (with על) 1K.12,11

מסיה pr. n. m. 2Chr.17,16.

קבוְעָדְ pr. n. a city in Asher Jos. 19.26.

to be deap, profound עָבֵיבָי to be deap,

דְּמְקִּיּ מַחְשְׁבֹהֶּיךְ thy thoughts are very deep Ps.92,6.

Hiph. הָעָמִיק (pt. מְעַמִיק imp. הָעָמִיק הָרְחִיב (pt. הַנְּמִיק הַרְחִיב imp. הָעָמִיק הַרְחִיב the hath made it deep and large Is.30,33; usually as adv.: הָעָמִיקי יְּדָּ וּאַ לְּשִּבְּתִי they dwell deep (they seek their abode in deep places) Jer. 49,8; בַּעְמִיךְ הָאִי הַנְּבְּהַ לְּמָעִי הְּאַ בְּתַּרְ בְּעָמִיךְ שִּאָרָה אִי הַנְּבְּהַ לְּמָעִי הְּאַ בֹּעְמִי לְּנִי מַעְּמִיךְ שַּאַרָה אִי הַנְּבְּהַ לְּמָעִי הְּאַ the depth, or high up above Is.7,11; בּעִמִיךְ בְּיִבְּי הַ to hide deep ls.29,15: in a moral sense: בַּעְמִיקְנְ שְּחָרוּ בְּעָמִיקְנְ שְּחָרוּ בְּעָמִייְנְוּ שְׁחָרוּ they have deeply revolted Is.31,6; they have deeply corrupted themselves Hos.9,9.

hence: עם עמָקי שְּפָּה מִשְּׁמִיע (vl. c. עָמָקי) adj. prop. deep, a people of a speech too obscure to understand Is.33,19 (comp. Ez. 3,5).

קּבְּקְיּנִית (pl. יְּנְמְקְיּנִית f. תְּמְבָּי, pl. יְּנָמְקִּינוּת adj. deep, low Lev.13,25; שׁנְּיָם מְּלֵּים מְּלֵים a deep pit Pr.22,14; מֵים deep waters (as a figure of something unsearchable) Pr. 18,4; בְּיִם עְּמִק the heart is deep (unsearchable) Ps.64,7; pt. f. pl. הַּיִּבְיִּם as n. hidden, mysterious things Jb.12,22.

עבֶּק m. depth Pr.25,3.

(נְעַ מְּרָלִי, אַנְאָלֶי, אָנְיּ, אָרָ, אָנְיּ, אָנְיּ, אָנְיּ, אָנְיּ, אָנְיּ, אָנְיּ, אַנְיּ, אַנְיִּיּ, אַנְיִּי, אַנְיִּיּ, אַנְיִּיּ, אַנְיִּי, אַנְיִּי, אַנְיִּיּ, אַנְיִּי, אַנְיִי, אַנְיִּי, אַנְיִי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיִי, אַנְיי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְיִי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְיִיי, אַנְייי, אַנְיִיי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְיִיי, אָנְייי, אָנְיי, אָנְייי, אַנְייי, אָנְייי, אַנְייי, אָנְייי, אָנְייי, אָנְייי, אָנְייי, אָנְייי, אָנְייי, אָנְייי, אָנְייי, אַנְייי, אָנְייי, אַנְייי, אוּיי, אוּבְייי, אוּבְייי, אוּבְייי, אוּבְייי, אוּבְייי, אוּבְייי, אַנְייי, אוּבְייי, אוּיי, אוּבְייי, אוּבְייי, אוּבְייי, אוּבְייי, אוּבְייי, אוּבְייי, א

graphical names: עָמָק הָאֵלָה (oakvalley), a place near Bethlehem 18.17,2.— אַבְבָא (valley of the balsam-shrub), a valley near Jerusalem Ps.84,7.— אַי הַבְּרֶכֶּה (vailey of Berachah), a place south of Bethlehem 2Chr.20,26.— עַ חַבְרוֹן a valley near Hebron Gen. 37,14.--ע' הַמַּלַהְ (king's dale), the valley of Kidron Gen. 14,17, also called ע' סָבּות -.ib. ע' עָנוֹ (vale of Succoth), a valley in Gad beyond the Jordan Ps. 60,8. — נֵי' קּצִיץ (vale of Keziz), a city in Benjamin Jos 18,21.— אַ' רָפָאִים (valley of giants), a place between Jerusalem and Bethlehem Jos. 15,8.— אָ הָחָרוּץ see אָ הָחָרוּץ see יורעאל see ע' יורעאל ;יהושפט: שָּׁרִים see עֵ' הַשִּׂרִים .

עַמֵר I. (ב קֿמַר) to heap together (Kal not used).

וו. to seize, to subdue (Kal not used).

 of, or to make merchandise of). אָבֶּעְ (from עָבֶּר I.) m. 1) bundle of ears, a sheaf Deut.24,19; pl. עַבְּרִים R.2,7.— 2) an omer, a dry measure (= 10th part of an אַבָּאוֹ Ex. 16.36.

עבור Ch. wool Dan.7,9 (= Heb. צֶבֶּר).

קיבור pr. n. Gomorrah, one of the four cities in the vale of Siddim, destroyed for their wickedness Gen.10,19;14,2; Deut.29,22; fig. עמרה the people of Gomorrah, i. e. wicked Is.1,10.

לְבְּוֹרֵי pr. n. 1) king of Israel, founder of Samaria 1K.16,16 a. 25.— 2) name of various persons 1Chr. 7.8; 9.4, etc.

קיבורם pr. n. Amram 1) father of Moses Ex.6,18; patr. אייבייביי Num. 3,27.— 2) another pers וו Ezr. 10,34.

י עָרֵשׁ (בְּכֶּבֶל to load עָׁמָם (שְׁמָם they that bare burdens, with those that loaded Neh.4,11.

persons 1Chr:6,10; 15,24, etc.

יבייבי pr. n. m. Neh.11,13.

שנב to become globular or round, whence ענב

pr. n. a city on the mountains of Judah Jos. 11,21.

עָנָב (pl עָנָבים, c. עִנָבי, sf. אָנָבִים) עָנָבים

m. grape Gen.40,10; Lev.25,5; אַנְבִּים cluster of grapes Num.13, 23; עַנְבִים and יַעַנְבִים the blood of grapes, i. e. wine Gen. 49,11; Deut.32,14.

נגע to fondle (Kal not used).

Pu. אַנָּע prop. to be fondled. hence: to be tender, delicate; only pt. f. אַנְאָנְיִי a delicate woman Jer.6,2.

Hithp. הָתְעַנָּג (fut. יִתְעַנַּג ) 1) to make oneself or be delicate מָהָהַעַנָּג for being delicate and for tenderness Deut. 28,56. - 2) to enjoy oneself וָתְתַעַנֵג בַּדְשֵׁן נַפְּשֶׁבֶם and let your soul enjoy itself in fatness Is.55,2; וָהָתְעַנָּגוּ עַל־רב and they shall enjoy themselves in the abundance of peace Ps.37,11.— 3) to delight oneself עם על־שַדֵּי וָתְעַנָּג will he delight himself in the Almighty? Jb.27, 10.- 4) to make merry over, to mock at (with עַל־מָי הָתִעַנָּגוֹ (עַל over whom will ye make merry? Is 57,4.

עָנְנְ (f. הְּנְיֵצְיִ) adj. delicate Deut, 28,54 a. 56.

m. delight, pleasure Is.58,13; קיבְלִי ענֶג pleasant palaces 13,22.

עָבֶר (fut. יְּנֶעֶנְה ; imp. sf. עָנָר; to tie, to bind Pr.6,21; Jb.31,36.

עוֹנֶה (fut. יְצְּהָה , ap. יְצְּנָה , tt. עֹנָה a. עֹנָה , sf. עֹנָה , f עֹנָה ; imp. צָּנָה ; inf. יְצָנָה ) to answer, to reply יון יון שור שור שור שור what he answered him Mic.6,5; בְּרָה אָרָה וֹיִלְא עַנָּיִי ; בוֹר אָנָה יוֹיִלְא עַנָּיִי ; I call-

ed him, but he answered me not Cant.5,6; ער וענה he that waketh, and he that answereth (i. e. every one living) Mal.2,12; with 12: to thou ומַקּונוּ הַמִּים עַנִיתָנִי thou hast heard me from the horns of the unicorns Ps.22,22; עָנָה עַוֹּת to answer impudently Pr.18,23; to answer roughly 1S. 20,10; עַנָה שָׁלוֹם to grant peace Deut.20, 11; Gen. 41, 16.— 2) to satisfy, to gratify הַצְּנֶה אָת־ the earth shall gratify the corn Hos.2,24.- 3) to bring about, to accomplish הַבֶּבֶף נַעֲנָה אָת־הַכּל money bringeth about all things Ec. 10, 19 .- 4) to refute, to contradict אָן עינה אַמָּרִיו מִכֶּם none of you refuteth his words Jb.32, 12; 9,32. - 5) to begin to speak and he began and said Is.21,9 -6) to raise a cry, to exclaim, to shout וְעָנוֹ עָבוֹרָ and they shall raise a battle-cry Jer.51,14; of jackals: to howl, to ery Is 13,22; inf. as n. עַנוֹת נְבוּרָה shout of mastery, עַנוֹת נְבוּרָה משולים cry of defeat (i. e. of those defeated) Ex.32,18.- 7) to sing sing unto the Lord אָנוּ לֵיִי בְּתוֹדָה with thanksgiving Ps.147,7.- 8) to speak, to bear witness, to testify וְלֹא־הַעֲנֶה עַל־רָב neither shalt thou speak (or testify) in a cause Ex.23,2; with 2: to testify for Gen. 30,33 or against Deut. 19,18; 28.1,16.

Niph. נְעֲנֶה (fut. בְּעָנֶה; pt. נַעֲנֶה; pt. נַעֲנֶה) to be answered, heard Jb.

19.7.— 2) to be refuted Jb.11,2.— 3) same as Kal: to answer (with ?) Ez.14,4 a. 7.

Pi. עַנְּה (imp. צֵעֵּה; inf. עַנְּה the exclaim, to sing קוֹל עַנִּית the voice of singing Ex.32,18; עַנוּ לָה sing ye unto her Is.27,2.

Hiph. הָשֶׁנְה (only pt. מָשְנָה (מַשְנָה God grant (with בְּשָׁבְּחַת (בְּשִׁבְּה לְשׁנִה לְשׁנִה לְשׁנִה לְשׁנִה בְּשָּׁבְחַת (בְּשִׁבְּה לְשׁנִה לְשׁנִה בְּשִּׁבְּחַת (בְּשִׁבְּה לִשׁנִה בִּשְּׁבְּחַת (בְּשֹׁנְה לִשׁנִה לִשׁנִה הַשְׁבְּיִם מוּשְׁבִּה לִשְׁנִה הַשְּׁבְּה לִשְׁנִה הַּשְּׁבְּה לִשְׁנִה הַשְּׁבְּה הַיִּבְּנִה (סִיבְּיִבְּה בִּשְּׁבְּה הִייִּבְּה בִּשְׁבְּה הִייִבְּה בִּיבְּיבְּה הַיִּבְּיבְה הִייִּבְּה בְּשִׁבְּה הִייִּבְּה הַּשְּׁבְּה הִייִּבְּה הַּשְּׁבְּה הִייִּבְּה הְּשִּׁבְּה הִייִּבְּה הְּשִּׁבְּה הִייִּבְּה הְּשִּׁבְּה הִייִּבְּה הְּשִּׁבְּה הִייִּבְּה הְּשִּבְּה הְיִבְּה הְּיִבְּה הְיִּבְּה הְּיִבְּה הְּיִבְּיבְּה הְּיִבְּה הְּיִבְּה הְּיִבְּה הְיִבְּה הְּיִבְּה הְיִיבְּיִּבְּה הְיִיבְּיִבְּה הְּיִבְּה הְּיִבְּיִבְּה הְיִיבְּה הְּיִבְּיִבְּה הְּיִבְּה הְּיִבְּה הְּיִבְּיִּבְּה הְיִיבְּה הְּיִבְּה הְּיִבְּיבְּה הְיוֹים הְּבְּיבְּה הְיוֹים הְּבְּיבְּה הְּיִים הְּיבּיה הְּיִים הְּיִבּיה הְּיִּבְּיה הְיוֹים הְּיִבּיה הְּיִים הְּיִבְּיה הְּיִים הְּיִּבְּיה הְּיִים הְּיבּיה הְּיִּים הְּיבּיה הְּיבּיה הְּיבּיה הְּיוּיה הְּיִים הְּיבּיה הְּיבּיה הְיוֹים הְּיבּיה הְּיבּיה הְּיבּיה הְּיבּיה הְיבּיה הְּיבּיה הְיוּבּיה הְיבּיה הְיוּיה הְּיבּיה הְּיבּיה הְּיבּיה הְיבּיה הְּיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְּיבּיה הְיבְיבְּיה הְיבּיה הְיבְּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְּיבּיה הְּיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבְּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבְּיה הְּיבּיה הּיבּיה הּיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְּיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הּיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְּיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְּיבּיה הְיבּיה הְיבּיה הְּיבּיה הּיבּיה הּיבּיה הּיבּיה הּיבּיה הּיבּיה הְיבּיה הְיבְּיבְּיה הְיבְּיבְיהְיהְיבְּיה הְיבְּיבְּיהְיהְיבְּיה הְיבְיבְּיה הְיבּיה הְיבּיה ה

ענה II. (fut. אַנָּין: inf. אַנָּין (נְעָנָה II.) to be afflicted, depressed, subdued אַנִי עְנִיתִי מָאֹר I was greatly afflicted Ps. 116,10; למַהַמינָה לא nor will he be depressed because of their multitude Is. 31,4; נְמִיר עֲרִינִים וַעַגָּה the song of the tyrants shall be subdued (others: he will suppress) 25,5.— 2) to be troubled, to be in distress יַעַנוּ כִּי־אֵין רעָה they will be in distress, because there is no shepherd Zah 10,2.— 3) to labor, to busy oneself עָנִין רָע... לַשְנוֹת in an evil matter... to busy themselves therewith Ec.1.13.

אניף. הואָנָה (pt. בְּעָנָה, f. בְּעָנָה for בְּעָנָה (pt. בְּעָנָה for בְּעָנָה (pt. בְעָנָה (pt. an afflicted soul 58,10.

Pi. עַנָּה (fut. יַעַנָּה; pt. מָעַנָּה; inf. עַנָּה, עַנָּה) to oppress, to afflict, to humble וְעָנוֹ אֹתָם and they shall afflict them Gen.15,13; יענו בַבֶּבֶל רַגְלוֹ they afflict his feet with fetters Ps.105,18; בָּל מִשֶּׁבֶּרֶיךְ ענים with all thy billows hast thou afflicted me 88,8; ㅋ!!! אוברעבן he afflicted thee, and he suffered thee to hunger Deut. 8,3; עַנָה וַפִּשׁו to afflict one's soul by fasting, to fast Lev.16,29, more לְנָה (Ps.35,13; עָנָה נַפִּשׁוֹ בַצּוֹם Ps.35,13; השה to have intercourse with a woman by force, to violate her Gen. 34,2; Jud. 20,5.

Pu עְּבָּה (fut. יִּעְבָּה ; inf. עְּבָּה ) to be afflicted, humbled מוֹב־לִי כִּי it is good for me that I have been afflicted Ps.119,71; coupled with שָׁבָּי to be afflicted, to fast Lev.23,29; pt. מְּעָבָה his affliction Ps.132,1.

Hithp. הְתַּעְנָה (fut. הְתַעַנָּה; inf. הַתְּעַנָּה ) to afflict oneself הְתַעַנִּיתְ כָבֹל אֲשֶׁר־הִתְעַנְּה אָבִי thou hast been afflicted in all wherein my father was afflicted 1K.2,26.

קנוֹ a, אַנְה i. Ch. (3 f. אָנָה , 3 pl. אָנָה ; pt. אָנָה , pl. אָנָה ) to begin to speak Dan.3,24.— 2) to answer Dan.2,7.

י בּיָרָ a אַנְייִ II. Ch. to oppress, to afflict; pt. אָנִייִ the afflicted Dan. 4,24 (Eng. Bible: the poor)

קבה pr. n 1) son of Seir, also an

Edomite tribe descended from him Gen.36,2 a. 20.

(from עָנָרָם, pl. עָנָרָם, c. עַנָּרָם) adj. oppressed, humble, meek Num.12,3; Is.11,4; Ps.9,13.

ענוּב pr. n. m. 1Chr.4,8

ענוה (from ענוה II.) f. humility, meekness Zph.2,3; Pr.22,4

עְנְוָה (בְּנְוָה (שְׁנְוָה (שְׁנְוָה ness Ps.45,5; sf. שְנְוָהְן 18,36, contracted עֵנְהְךָ 2S.22,36.

אַנוֹק see צַנוֹק.

עָנְוּת (from עָנָה II.; c. אָנָוּת יְּנָוּת f. affliction, suffering אָנָוּת עָנִי the affliction of the poor Ps.22,25.

(pl. עָנִיִּים; f. עָנִיִּים; adj meek, humble Is.66,2; Zch.9,9.— 2) poor Deut.15,11; Is.3,14

עָנִי (^ עָּנִי ; sf. עָנִי) m. oppression, affliction, suffering Ex.3.7; Gen. 31,42; לְחָם ענִי the bread of affliction Deut.16.3; the sons of affliction, the afflicted Pr.31.5.

עבי pr n. m. Neh.12,9.

עניה pr. n. m. Neh.8,4.

Num.12,3 Ktib for עָנִין, which see.

עָנִים pr. n. a city in Judah Jos. 15.50.

שניין (c. עִנְיוַן דְע (m. 1) labor, business, work, employment Ec. 1,13; 2,26.— 2) matter, affair עַנְיָן an evil matter Ec.4,8; עַנְיָן and vexation is his affair 2,23 — 3) event אַנְיִוֹן through

an unfortunate event Ec.5,13; אַבְּי מתַלוֹם בָּרֹבׁ עִּנְיָן a dream cometh through a multitude of events 5,2 (Eng. Bible: through a multitude of business)

קים pr. n. a place in Issachar 1Chr. 6,58 = אַין־גַנִּים Jos.19,21.

ים אים pr. n. an Egyptian tribe Gen. 10,13.

יייי pr. n. an idol of the Sepharvites 2K.17,31.

(akin to נְבַבְ to cover, whence עֲבָן eloud (Kal not used).

Pi. I. עָנָן (den. from יְעָנָן; inf. sf. נְעַנְיָי for יְעָנְיִי עָנָן for קֿעָנְיִי עָנָן when l bring a cloud Gen. 9,14.

Pi. II. עוֹבֶן (fut. יְעוֹבֶן) prop. to act covertly, hence: to practice magic, to use enchantment Lev. 19,26; pt. מְעֹיבֵן sorcerer, sooth-sayer Deut.18,10, also עֹנְבָּה f. עֹנָּבָּן sorceress 57,3.

(c. יַעָנְיִי pl. יַצְיָרָ m. 1) cloud Gen. 9, 13; אַרָן a pillar of cloud Ex 13, 21; אוֹר אָנַן a cloud of lightning Jb. 37, 11; יַעַנן בֿקָר the morning cloud (a figure of instability) Hos. 6, 4.— 2) pr. n. m. Neh. 10, 27.

רָבְיָ Ch. (pl. c. עַבָּנֵי m. cloud Dan. 7,13.

יַנְנָה (בּוֹנְיָה (בּוֹנְיָה (בּוֹנְיָה (בּוֹנְיָה f. cloud Jb.3,5.

ענני pr. n. m. 1Chr 3,24.

ענורה pr. n. 1) a male person men-

tioned in Neh.3,23.— 2) a place in Benjamin Neh.11,32.

ענף to cover (like <u>קובּ</u>), whence ענף ענף, עָנֶף, עָנֶף .

יי אָנֶּרְ אי branch, bough; only sf. בּנְבָּבֶם Ez.36,8.

קוֹף (f. עֲבֵּלְה) adj. full of branches or boughs Ez.19,10

קַבָּיְרָי Ch. (def. אַנְפִיּהִי ; pl. sf. עַנְפּוֹהִי m. branch Dan.4,11.

קַבָּק 1) to be stretched, whence אָנָקְתָּט – 2) as den from עַנָקְתָט 1 to surround as a necklace אַנְקּתָט pride surroundeth them as a necklace Ps 73.6.

Hiph. הָעָנִיק (fut. יַענִיק) prop. to lay upon the neck, hence: to load, to furnish (with תַענִיק לוֹ thou shalt furnish him liberally Deut.15,14.

תנקים (pl. יְעַנְקִים, תּיִעָנְקִים, m. 1) prop. neck, hence: necklace, collar Cant. 4,9; Pr.1,9; Jud.8,26.— 2) prop. stretched, long, hence: giant; only pr. n. Anak, ancestor of a giant-race בְּיֵי עַנְקִים לְּיִרִי הַעָּנְקִים the children of Anak, the sons of Anak Num.13,22 a. 33, or יַּעַבְקִים the Anakim, who before the invasion of the Hebrews lived in the vicinity of Hebron Jos.11,21.

ענר pr. n. 1) a Canaanite, ally of Abraham Gen.14,13.— 2) Levitical city in Manasseh 1Chr.6,55 — תענף 7,29.

Niph. בָּעֲבַע (fut. שׁ בֵּעֲבַע 1) to be fined, amerced Ex.21,22.— 2) to be punished Pr.27,3.

עָבָשׁ (from עָבַשׁ) m. fine, punishment 2K.23,33; Pr.19,19.

אָנָע pr. n. m. Jud.5,6.

תוְרוֹת pr. n. 1) a male person mentioned in Neh.10,20.-- 2) another male person 1Chr. 7,8.—
3) a city in Benjamin near Jerusalem, the birth-place of the prophet Jeremiah Jos.21,18; Is. 10,30; Jer.1,1; gent. עַּיְרֵהֹרָ 28.23,27.

ענתתיה pr. n. m. 1Chr.8,24.

D'D' (from בַּטְי ; c. יְּנָסִים) m. prop. pressing, hence: juice, must Cant. 8,2; Jo.1,5.

לים (2 pl. יְשַׁלִים) to press, to tread down יְשַׁכּוֹתָם רְשָׁעִים and ye shall tread down the wicked Mal.3.21. עער Is.15,5 see עער I. Pr.

עָבָה see עֵבָה.

תפת (= איני) to cover, whence the next word.

יְבָּלִי (pl. עְבָּאִים for עָבָּיִי) m. twig. branch, foliage Ps.104,12.

יְבָּיְ Ch. (def. אְיָפְיָּהְ , sf. אָנְפְּיָה ; pl. sf. יְבְּיִּה ) m. bough, foliage Dan. 4,9 a. 11.

לְּבָּעְ to rise up, to swell (Kal not used).

Pu. שְׁבֵּל to be lifted up, inflated הָבָּה עְּבְּלָה לֹא־יְשְׁרָה נַפְּשׁוֹ בּוֹ behold, lifted up, not upright is the soul in him Hab.2,4.

Hiph. הָּעְפִּיל (fut. יַּעְפִּיל ) to act proudly, to presume יַּנְעָפָּלוּ לְעֵלוֹת but they presumed to go up unto the hill top Num. 14.44.

עָפָּל (from עָפַל ) m. prop. a rising, hence: 1) eminence, hill, tower Mic.4,8; Is.32,14; with art. דְּעָבֶּל pr. n. a hill or fort on the east of Mount Zion 2Chr.27,3.— 2) pl. בייָב swellings, tumors, piles Deut.28,27; 18.5,6 (Kri has בְּבָּל יִם, which see).

a village or בְּפַר הְעָפְנִי n. קּפַר הְעָפְנִי a village or town in Benjamin Jos. 18,24.

קשׁבְּינוּ (from אוּשׁ to twinkle; only du. קשׁבְּינוּ , c. ישִּבְשִּבּי, sf. ישִּבְּעַבְּינוּ , עַבְּעַבְּינוּ , אַבְּעַבְּינוּ , ישִבְּעַבְּינוּ , ישִבְּעַבְּינוּ , ישִבְּעַבְּינוּ ) m. eye-lash, eyelid Jer.9,17; Ps.11,4; 132,4; fig. ישַרַע the eye-lashes of the dawn, i. e. the first rays of the sun Jb.3,9; 41,10.

י in Ar. to be light-reddish, whitish, whence אָשְׁ dust (from the color of sand), אַבְּי a gazelle (from its light-reddish color), אַבְּי lead (from its whitish color). (Kal not used.)

Pi. 기호빗 (den. from 기호빗) to pelt with dust, to dust 28.16,13.

עַפַר (c. בַּבְיּן; sf. בְּבָרָן, וֹיבְּצָן, בּיבָּן, בַּבְּיָבָן; עַבָּרוֹת , c. עַבָּרוֹת) m. dust, earth Gen.2,7; Ps.18,43; עַבַּר הָאָרֶץ the dust of the earth Ex.8,12; hence: clay, mortar Lev. 14,42;ראש עַבָּרוֹת the first dust of the world (i. e. the first clods of earth) Pr. 8,26; עַבְּרוֹת וָדָב gold-dust Jb.28.6; מבר שהפה מבר שהפה ashes Num.19,17; as a figure of frailty: אָנְכִי עַבֶּר וָאָפַר I am dust and ashes Gen.18,27; to lick the dust Mic. 7,17 (a figure of humiliation); בַבַּעַ to lie in the dust, i. e. to בעַבַּר die Jb.7,21; hence of mortals: יוֹרְהֵי עְבָּר they that go down to the dust Ps.22,30; of the dead: לבני עַפַּר they that dwell in the dust ls 26,19; יִשְגֵּי מַדְכֵּת־עָבָּר they that sleep in the dust of the earth Dan.12,2, or simply Ps.30,10.

קבר pr. n. 1) son of Midian Gen. 25,4.— 2) name of two other persons 1Chr.4,17; 5,24.

קָבֶּלְ (from בַּצְיָ ; pl. אָבָּ יִם) m. young deer, roe, fawn, gazelle Cant.2.9: 4.5.

דביד pr. n. 1) male person men-

tioned in 1Chr.4,14.— 2) a place in Benjamin Jos.18,23=בית יְּצְבְּרָה Mic.1,10.— 3) a place in Manasseh Jud.6.11.

עפרין pr. n. see עפרין 2.

עַבֶּרֶת (from עַבְּרֶת עַבְּרֶת) f. lead Ex.15,10; אָבֶּרְ דְּעַבְּרָת weight of lead, plummet Zeh.5,8.

נבצב l. (akin to אַבְּיב l. (akin to בּצַהְ) prop. to cut, to carve, hence: to shape, to fashion, to form (Kal not used).

Pi. אָצְבּוּנִי shape דָרָיְרָ עִצְּבוּנִי thy hands have shaped me and made my Jb 10,8

Hiph. הָעֵצִים (inf. הַעַצִים) to shape, to fashion עָשִינוּ לָהַ בַּנְנִים we made cakes to her (to the gueen of the heaven, i. •. the moon) in order to fashion her image Jer.44,19.

עציב וו. (3 sf. יְעִצוֹב ; pt. p. אַצוֹב , f. לְּעָצוֹב , c. אַנִצוֹב ; inf. sf. יְעַצוֹבְ (עְצִיב ; inf. sf. יְעַצוֹבְ אָבְיוֹ מִיְבְיוֹ ) to afflict, to grieve, to pain יְעָצִיב אָבִין מִיְבְיוֹ מִיבְיִי מִיבְיִי מִיבְיִי מִיבְיִי מִיבְיִי מִיבְיִי מִיבְיי מִיבְיִי מִיבְיִי מִיבְיִי מִיבְיי מִיבְיי מִיבְיי מִיבְיִי עִיבְיי מִיבְיי that it may not grieve me 1Chr.4,10; מַצוֹב afflicted in spirit 1s.54,6.— 2) to labor, to toil painfully, whence מַצְיֵב 2 and מַצְבוֹן 1.

Niph. אַעָצָר (fut. אַרָּאָר) 1) to be pained, grieved for (with יַלַי, לְיַל 18.20,34; 28.19,3 — 2) to be injured, hurt (with אַרָּגִים (בְּאַרָּטְיִי אַבְנִים (בְּאַרָּטְיִי אַבְנִים שׁׁיִי אַבְנִים שׁׁיִ שׁׁיִּעָב בְּהָטְּרִי who removeth stones shall be hurt therewith Ec.10,9.

Pi. אַצְע (fut. אַצֶּב') 1) to pain, to afflict, to grieve Is.36,10.—2) to wrest דְּבָר' יְעַצֶּב' they wrest my words Ps.56,6 (Fuerst: they injure my cause).

Hiph. הָּעָצִיב (fut. יַעַצִיב; inf. הַעָּצִיב; to grieve, to offend Ps. 78.40.

Hithp. הָהְעַצֵּב (fut. יַהְעַצֵּב) to be grieved Gen.6,6; 34,7.

- The Ch. (pt. p. נְצִיִּל to grieve, to mourn קל נְצִיִּל a mournful voice Dan.6,21.
- עָצֶב (from אַצָב II.; pl. עַצְב, sf. עַּצְבִיכָם וּ יִּנְבְיכָם יוּ אַנְב (עַצְבִיכָם הוּ יוֹן עַצְב (עַצְבִיכָם הוּ יוֹן עַצְב (מַצְבִיכָם מּ grievous word Pr.15,1.— 2) labor, toil בְּבָל עָצֶב in all labor there is profit Pr.14,23; עַּצְבִים עַּבְּבִים שׁבְּים שֹׁתְּר שׁבָּים עַּבְּבִים שׁבִּים שׁבָּים שׁבָּים שׁבָּים שׁבָּים שׁבָּים שׁבִּים שׁבִּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שׁבִּים שׁבִּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שׁבִּים שׁבִּים שׁבִּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שׁבִּים שׁבִּים בּים שֹׁבְים שִּבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִׁבְּים שִּבְּים שִׁבְּים שׁבִּים שִׁבְּים שִּבְּים שׁבִּים שִׁבְּים שִׁבְּים שׁבִּים שׁבִּים שִּבְּים שׁבִּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים שִׁבְּים שִּבְּים בּים שִּבְּים שִּבּים שִּבְּים שִּבּים שִּבְּים שִּבּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבּים שִּבְּים שִּבּים שִּבּים שִּבְּים בּיִבּים שִּבּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים בּיִּים שִּבְּים שִּבְּיִּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבְּים שִּבּים שִּבְּים שִּבּים שִּבּים שִּבְּים בּיּבְּים שִּבּים שִּבּים בּיבּים שִּבְּים בּיִבְּים שִּבְּיבִּים בּיּים שִּבּים שִּבְּים בּיּים שִּבְּים שִּבְּים בּיִּים שִּבְּים שִּבְּים בּיּים שִּיבְּים בּיּים שִּבְּיבִּים בּיּבִּים בּיּבִּים בּיּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבּים בּיבִּים בּיבְּיבִּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבִּים בּיבְּבּ

- of toil Ps.127,2; וְּבְלְּ־עַיְּבֶרֶכֶם חָּנְגִּשׁוּ and ye exact all your labors ls. 58,3 (acc. Stb. אָצֶב here; caprice, whim).
- עֵצְבּים (from עַצַבּים, only pl. עַצַבּי, e. עַצַבִּי, sf. עַצַבִּיהָם m. image, idol (prop. something carved) 18.31,9; Ps. 135, וּ עַצַבִּים הַבַּח־לוֹ הַנַּחִ־לוֹ הַנַּחִ־לוֹ הַנַּחִ־לוֹ הַנַּחִ־לוֹ to idols; let him alone Hos.4,17.
- ן עַצָּב I. (from עַצָּב I.; sf. עָצָב m. image, idol ls.48,5.
- עָצֶב II. (from אַצַיְ II.; sf. קּצְיִּבְי m.

  1) labor, pain, affliction Is.14,3;
  1Chr.4,9.— 2) perverseness אָנֶב the way of perverseness Ps.
  139,24 (Stb.: the way of vanity).
- עְצְבּוֹן (from עַצֵּב II.; c. עָיְבּוֹג, sf. קּיִבְּוֹן (m. 1) labor, toil Gen 3, 17; 5,29.-- 2) pain, sorrow Gen. 3,16.

עצד to cut off, hence מַצְצָּד.

- עְצָה (בּעְצָם ; pt. עָצָה) 1) to shut, to close עֹנֶה עִינְיוּ he shutteth his eyes Pr.16,30.— 2) intr. to be firm, hard, whence אָצָם a. אַצָּיַב.
- m. the spine, the backbone Lev.3,9.
- קצְעֵ I. (coll. of עֵץ) f. wood, timber Jer.6,3.

עצה II. (from יְעַץ; c. עצה, sf. יַעְצָתוֹ; pl. עִצוֹת, sf. אָנָתוֹן f. counsel, advice בַּעֵצְיָ upon advisement 1Chr.12,20; איש עצה a) a counsellor Ps.119,24. b) one who executes counsel Jb.46,11; hence: wisdom, deliberation, purpose, plan נֵרל הַעֵצָה great in counsel, i. e. of great wisdom Jer.32,19; נעַבה וֹתְבוּנַה counsel (wisdom) and understanding Jb.12,13; עַשַׂה עֵצָה to execute a purpose Is.30,1; שית עצור to make plans Ps.13,3; שֶׁבֶּן וּהָשֹׁרֵת יִשַּׂמַח־לָב וּמֶתֶק רֵעָהוּ מֵעַצַת־ ointment and perfume rejoice the heart: so doth the sweetness of a man's friend by hearty counsel Pr.27,9 (acc. Ges. מַעַצַת־ more than fragrant wood; see עַנָה I. and עַנָה 1).

עצוּקים (from יַצְינוּקים) adj.

1) strong, powerful Deut. 9,14;

poet: אַצוּקיווּ his strong fangs, claws

Ps.10,10 (others: his strength).—

2) numerous Is.1,6; Pr.7,26.

עַצְיוֹן בָּבֶּר pr. n. a sea-port of Idumea on the Elanitic gulf Deut. 2,8, whence the ships of Solomon sailed to Ophir 1K.9,26.

עַצַל (= Ar. לעטל) to be at leisure (Kal not used).

Niph. בְּעֵצֵל (fut. גָּעָצֵל ) to be idle, slothful Jud.18,9.

עַצֵּל m. sluggard Pr.6,6; 22,13.

עַצִּילְרוּ f. sloth Pr.19,15; du. עַצִּילְרוּ slothfulness Ec.10,18. קָרֶת f. slothfulness, idleness עֲצְלֹּוְּת עֵצְלֹּוּת the bread of idleness Pr. 31,27.

עצָם , pt. יִעִצִּם a. יַעִצִּם pt. עִצָּם ; pt. עִצָּם ; pt. עִצָּם inf. sf. יַעַצְם i) to bind fast, to shut, to close (the eyes) עִצָם עִינָיו מִוֹרְאוֹת בְּרָע (the eyes) עִצִם עִינָיו מִרְאוֹת בְּרָע (the eyes) אַצָם עִינָיו מִרְאוֹת בְּרָע (the eyes) he shutteth his eyes from sceing evil Is.33,15.— 2) to be or become firm, strong, powerful, mighty Gen.26,16; Ex.1,7; inf. sf. יַנְעָצָּמוֹ מִבָּמַב מִבּּמַב and when he was strong Dan.8.8.— 3) to be numerous to be counted Ps.40,6.

Pi. ፲፱፻ (fut. ፲፱፻፫) 1) to shut, to close (the eyes) Is.29,10.— 2) den. from ፲፱፻፱ to gnaw the bones Jer.50,17.

Hiph. הֶעֶצְים (fut. ביִצ יִים) to make strong Ps.105,24.

עצם (from עצם 2; sf. עצָקי; pl. בּעָמָים a הוֹבְצָעָ, c. אַנְמוֹת f. a. m. 1) bone Gen.2,23; Ps.102,6; Jb.10, 11; hence: body, frame Ps.6,3; Pr.16,24; fig. of a near relative: thou art my bone עַנְמִי וּבְשַׂרִי אַתַה and my flesh Gen. 29, 14. - 2) essence, self, self-same, the very in the self-same בְּעָצֶם הַיּוֹם הַנֶּר day, that very day Gen.7,13; בָּעֵצָם ם as the heaven itself, as the very heaven Ex.24,10; בַּעֵצֶם in his very wholeness (i. e. in his full strength) Jb.21,23.-3) pr. n. a city in Simeon Jos. 19,3.

עַצַר (fut. יִעָצִר a. יִנְצִר, ־יִנְצִר; pt. p.

עצור, f. עצין ; עציר, זעצי, א נעציר (עציר, f. עציר) to shut up, to close up וַעַצַר אָת־ and he will הַשְּׁמַיִם וַלֹא יִהְיָה מְטַר shut up the heaven, that there be no rain Deut.11,17; עַצַר עַצַר the Lord had fast יוֶ בְעַר בֶּל־רָחֵם closed up all the wombs Gen. 20,18; hence עַצַר מְלֶּדֶת to close up against bearing, i. e. to restrain from it 16,2; pt. עַצוּר בַּהַצַר shut up in the court of the prison Jer. 33,1; עַצוּר מִפָּגִי shut up [at home] because of Saul 1Chr.12,1; עצור וְעָווּב see שוב 5. - 2) to stop, to detain, to withhold, to hold back, to restrain that the rain ולא יעצרכה הנשם stop thee not 1K.18,44; pt. עצור detained Jer.36,5; וַעַצֹר בָּמָלִין מִי but who can withhold himself from speaking? Jb.4,2; יעצר he withholdeth the waters, and they dry up 12.15; אַל־וּתַּנְצַעְר־לִי לִרָכֹּב כִּי אִם־אַמַרְתִּי לַךְּ restrain me not in riding, unless I say it to thee 2K.4,24.-3) to keep from, to deny (with 그) ישה עצורה לנו of a truth women have been kept from (denied) us 1S.21,6.— 4) to withstand, to prevail against (with עם (עם let not man prevail against thee 2Chr.14,10; hence: to rule, to reign וֶה וַעַצר בָּעַבָּוּי this same shall reign over my people 1S.9,17.- 5) to be able לא עַצְרוּ לְלֶבֶּה they were not able togo2Chr.20,37; more fully עַצַר כּם to retain, i. e. to have strength, to be able 2,5; ילא עַצַּרְהָּי כֹּחְ I have retained no strength Dan. 10,16.

Niph. ជួយរួ (pt. ជួយរួ ; inf. 1) to be shut up 1K.8,35.— 2) to be stayed Num.16,15.— 3) to be detained 1S.21,8.

קצֶר (from אַצֶּר 4) m. dominion, rule יְצִר בְּאָרֶץ יוֹרִשׁ שָצֶר there is no one inflicting any wrong in the land, nor one possessing dominion Jud. 18,7 (in later Hebrew יוֹרָשׁ שָצֶר an hereditary ruler, a prince).

לצֶר רָחַם m. 1) shutting up עצֶר רָחַם the shutting up, i. e. barrenness, of the womb Pr.30,16.— 2) oppression and through judicial punishment was he taken away Is.53,8; בְּיִה וְיָנִין through oppression, affliction and sorrow Ps.107,39.

קברה f. assembly (especially a solemn assembly) Is.1,13; אַדְרָּ הַעְצְרָה to call an assembly Is.1, 14; קביש עִצְרָה to proclaim an assembly 2K.10,20.

תְצֶרֶת (= בְּנְרָת f. assembly of treacherous men Jer.9,1; pl. sf. עַצְרָה Am. 5,21; especially of the festive assembly on the 7th day of the Passover, and on the 8th day of the feast of Tabernacles Deut. 16,8; Lev.23,36.

יַנְעַקֹב (fut. יְנַעְקֹב; inf. עָקֹב (fut. עָקֹב high, hill-shaped, whence עָקֹב

heel— 2) den. from אָרָב יָּ נְלָּכְּב אָר אָרְיּאָחִיוּ to take by the heel יַּבְּבֶּין עָקַב אָר אָרְיּאָחִיוּ the womb he took his brother by the heel Hos.12,4.— 3) fig. to deceive (prop. to go behind one's heels) בְּלִיבְּיִב יְּעַקֹּב יִּעִקֹב every brother will utterly deceive Jer. 9,3; יַבְּלָב and he deceived me Gen.27,36.

Pi. עַקְב (fut. יְעַקְב ) to keep back, to stay Jb.37,4 (= Ch. עָבֶר).

עקב (c. עַקבי, sf. אָנַקבוֹ; pl. אַקבי, c. עַקבי a. עַקבוֹת, אוֹ, אוֹבי , אַ, ינקביה, עקביה, m. 1) heel Gen 3,15; 25,26; Jb.18,9; עַקבי סום the heels, i. e. hoofs, of the horses Jud.5,22; by metonymy: step, footstep בְּעַקְבֵי הַצֵּאן by the footsteps of the flock Cant 1.8; עַקבי וְשָׁמֵרוּ they watch my steps Ps.56,7; so מואס עקבות Ps.89,52, sf. עקבות 77,20.- 2) fig. trickery, treachers (going behind one's heels) הָנְדִיל שלי עקב he dealt very treacherously against me Ps.41,10 (Eng. Bible: he lifted up his heel against me) .- 3) tracker, lier-inwait, pursuer Jos.8,13; עַוֹן עַקבַוּ the iniquity of my pursuers encompasseth me Ps.49,6.

ן נְּבְּלְב וּ adj. uneven, crooked; as n. stepness, declivity Is. 40,4; fig. deceitful שָׁלְב הַלֵּב מְלֵב וֹ the heart is deceitful above all things Jer. 17,9.

יַּעָק II. (den. from אָרָע footstep, trace) adj. full of traces, tracked;

only f. מְדָם הֹשְׁלָּה full of traces of blood, tracked with blood Hos. 6,8.

בקב m. 1) end; hence as adv.: to the end Ps.119,33 a. 112.— 2) result, reward בַּשָׁמָרֶם אָקָב וָה in keeping them there is great reward Ps.19,12; עַלָר וִיךְאַת יִי the reward of עשר ובבוד וחיים humility and the fear of the Lord are riches, and honor, and life Pr.22,4.— 3) prep. for, because of אֵקֶב שׁחַר for a bribe Is. 5,28; עַל־עַקב in consequence of Ps.40,16; before a verb as conj.: because עַקב תִּשְׁמִעוּן because ye hearken Deut.7,12, also with a relative particle עַקַב אַשֶּר Gen.26,5, 2S.12,10. עקב כי

קבְּהְ f. cunning, deceit 2K.10,19.

קקד (fut. יַעַקד) to bind Gen.22,9.

קרים (נְילֵקרים) adj. prop. banded (from נְילֵקרים), hence: striped, ringstreaked Gen.30,35 a. 40.

עָקַר (from עָקַר) m. binding, union, gathering; ∙nly in pr. n. בִּית־עֵקָר or בִּית־עֵקָר בָּרעִים 2K.10,12 a. 14.

קרה (from יְּבֶּקָה ; c. קּבָּק f. oppression Ps,55,4.

בּקיב pr. n. m. name of three persons Ezr.2,42 a. 45; 1Chr.3,24.

to twist, to pervert (Kal not

used). Pu. אָבֶע (pt. בְּשָׁבָּן) to be perverted Hab.1,4.

מַבְקְלְקְל (redupl. from נְצַקַלְקַל) adj. crooked, winding אָרָחוֹת יָצַקַלְקלוֹת winding ways Jud.5,6; as n. crooked way Ps.125,5.

ינקניתן adj. crooked, winding Is. 27,1.

רָעָקוֹ pr n. m. Gen.36,27 = בַּעָבָן Num.33,31.

ינקר (inf. יַבְקר) to pluck up, to root out Ec.3,2.

Niph. נְּצָקָר (fut. נְצָקָר) to be rooted out, destroyed Zph.2,4.

Pi. אָקָר (fut. אָלָבָי) to lame, to hough, to hamstring Gen. 49,6; Jos. 11,6; 2S 8,4.

Ch. to root out.— Ithpa. אָתְעַקר to be rooted out Dan.7,8.

קרן (from אָקר) m. sterile, barren man Deut. 7,14; f. אָקרָה ib., c. אַקרָה barren woman Ps.113,9.

אַקר m. 1) stock, race, descendant of a stranger's family Lev.25,47.— 2) pr. n. 1Chr.2,27.

עָקָר Ch. (c. עָקָר) m. stump עָקָר the stump of his roots Dan.4.12.

קרָב (pl. עַקְרַבִּים) m. 1) scorpion Gen.8,15. — 2) pointed thorn 1K. 12,11.

לְּקְרוֹן pr. n. the northernmost of the five chief cities of the Philistines assigned first to the tribe of Judah Jos. 15,45, then to Dan 19,43; gent. עָּקְרֹנָי 13,3.

발달 to twist, to pervert (Kal not used).

Niph. ציבן ש to be perverted,

perverse גָעֵקשׁ דְרָכֵוּם he that is perverse in his ways Pr.28,18.

Pi. עַקשׁ (fut. יַצַקשׁ) to pervert, to make crooked Is.59,8; Mic.3,9

Hiph. הַיְּעָקִישׁ to prove perverse were I innocent it (my mouth) would still prove me perverse Jb.9,20 (ביִּעָקִישָׁנִי).

עקשי עקשי (עקשי ; pl. עקשי , c. עקשי ) מאַן ש adj. 1) perverted, perverse, froward לְבָב עִקשׁ a perverse heart Ps.101,4; אַקשׁ־לֵב he that hath a perverse heart Pr.17,20; עקשׁ שִּׁבְּרָיוּ he that is perverse in his lips 19,1 — 2) pr. n. m. 28.23,26.

תקשות f. perverseness, frowardness קשות פה perverseness of the mouth Pr.4,24.

שר Ch. m. enemy Dan.4,16.

יני 1) pt. of איר I., which see.— 2) pr. n. a son of Judah Gen. 38,3; another person 1Chr.4,21.

ערב I. (fut. יַערב; pt. בּוֹע, pl. ערב ; imp. ערבים; to interweave, to mingle; fig. to enter into mutue.

relations, hence: 1) to exchange, to barter, to traffic Ez.27,9 a. 27.-2) to become surety for; with accus. עַבָּרָהְ עָרַב אָת־הַנַּעַר thy servant became surety for the lad Gen.44,32; אָנֶרָ אֶּעֶרְבֶּנוּ I will be surety for him 43,9; עַרב עַבִּדְךָ שוב be surety for thy servant (i. e. protect him) for good Ps. 119,122; שִׁיבֶה נָּא עַרָבִנִי עִפֶּך attend, I pray thee, be surety for me with thyself Jb.17,3; עַרַבְּנִי Is.38,14 acc. Kimehi: grant me ease (see בַּרֵב I.); with יַ: אָם עַרַבִּתְּ לִרֵעֶךְ if thou be surety for thy friend Pr.6,1; with 'לְּבָנֵי : אערב ערבה לפני העה he becometh a surety for his friend 17,18 .-3) to pledge בָּרָמֵינוּ וּבָתֵינוּ we pledge (mortgage) our vineyards and our houses Neh. 5,3; עַרַב אָת־לִבּוֹ to pledge one's heart, i. e. to risk, to expose oneself to danger Jer.30,21.

 hence: to enter into a contest, to wager (with ጋጅ) Is 36,8.

עַרֵב II. (inf. אַרִב) to grow dark, to draw toward evening בְּבָּה הַיִּים the day draweth toward evening Jud.19,9; fig. אַרָבָה בָּל־ בְּלַה מָּלְהַה מָּלְהַ מוֹן all joy is darkened (i. e. disturbed) Is.24,11.

Hiph. הָשֶׁרִיב (den. from לָּטֶרֶב I.) to do at evening 1S.17,16.

ערב Ch. to mix, to mingle (Peal not used).

Pa. טְעָרֵב to mix; only pt. p. בְּעָרֶב mixed Dan 2.43.

Ithpa. אָהָעָבר to be mixed Dan. 2.43.

עָרֵכ I. (akin to עָרֵב I; fut. בְּיִנְי בְּי וּ עָּרֶב I, fut. בְּי בְּי וְיִי בְּי וּ עָרֵב I, fut. בְּי בְי בְי בְי וּ עָרֵב to be sweet, pleasant, agreeable (with בִּי לִי, יוֹ בְי וּ עִרִי וּ בְּי בְּי בְי בְי בְי בִי בְי בִי בְי בִי עִרִי וּ שִׁיהַ to whom thou hast been pleasant Ez.16,37; בּי עָרִי וּ שִׁיִה may my speech be agreeable to him Ps.104,34.

II. (בְּבָה II. (בְּבָה ito be sterile, waste, whence עָּרָבָ and עָּרָב II.

מרכי adj. sweet, pleasant Pr.20,7; Cant.2,14.

עָרֶב m. willow; only pl. עַרֶבים Is. 15,7; 44,4; c. עַרְבִי־בָּחַל the willows of the brook Lev 23,40; Jb.40,22.

עָרבׁ (prop. mixture, from עָרבֹ I.) m. a swarm of insects Ex 8,20; acc. Sept. gad-fly, dog-fly.

ברב a. עַרְב pr. n. Arabia 2Chr.9,14; ls.21,13; Jer.25,24; gent. עַרְבִי a. עַרְבִי Arabian, Arab Jer.3,2; Neh.2,19: עְרָבִים a. עַרְבִיאָים 2Chr. 22, 11; 17,11.

נְעֶרֶב וּ. (בּיֶבֶ שׁׁיִּרְ m. mingled people Jer.50,37; מַלְבִי הָעֶרֶב the kings of the mingled people 1K.10,15; Jer. 25,24 (Eng. Bible בַּיְבֶי הָעֶרֶב 1K. 10,15 the kings of Arabia).

II. (from יְלֶהֶב ; dv. מְרֶב ; dv. בִּין אַרָּב ; dv. בִּין m. evening Gen.1,5; בִּין בָּיִם towards evening 24,63; בְּיִן between the two evenings, . e. in the twilight Ex.12,6.

אַרֶב III. (בְּרָבָה from אָרָבְּה II.) m. desert אָרֶב the wolves of the desert Hab.1,8 (comp. Jer.5,6; others; wolves of the evening; comp. Zph.3,3).

IV. (= יַּעִרֶּב וּע. <math>pr. n. Arabia בֹּיְבִי דָּעָהֶב the kings of Arabia 1K.10,15 (see עֶּרֶב I.).

ערֵכ (pl. ערֵכִים m. 1) raven, crow (so called from its black color, from אָרֵב II.) Cant.5,1.— 2) pr. n. a Midianite prince Jud.7,25; אוֹר a place named after that prince ib.

עָרֶבְּהָה (from עָרֶבְ II.; s/. אָרָבְהָה with loc. עָרֶבְרָה Jos.18,18; pl. הואָרָי, c. עַרְבִּרְה f. 1) desert, wilderness Jb.24.5; אֶרֶבְ a tand of deserts Jer.2,6; with art, בְּעַרֶבָּ

יַּעְרְבָּה (from יַּעְרָבָּה I.; sf. נְּעָרְבָּהְטּ (from יַּעְרָבָּה I.; sf. נְעָרְבָּהְטּ (from יַּעְרָבָּה ווויני (עִּרְבָּהְטּ (from יַּעְרָבָּה I.; sf. בְּיִר (from יַּעְרָבָּה I.; sf. בְּיִר (from יַּעְרָבָּה I.; sf. בּיִר (from i.; sf. i.; sf. בּיִר (from i.; sf. i.; s

נְרֶבוֹן (from עַבַע II.) m. pledge Gen.38,17.

עַרָבי a. עַרָבי see עַרָבי.

ערֶבְּרִי pr. n. m. an Arbathite 2S. 23.31.

עַרג (fut. אָל ) 1) to pant, to long for (with אָל , שָל ) Ps.42,2; Jo.1, 20.— 2) to rise, to ascend, whence אַנרוגָה

ערד Ch. m. wild ass Dan. 5, 21 (= Heb. ערוֹר).

ערך pr. n. 1) a man 1Chr.8,15.—
2) a city in the desert of Judah
Num.21,1.

עָרֶה I. (akin to עָרָה I.) to be naked (Kal not used).

Pi. אָרָה (fut. יְעָהָה; imp. pl. יְנָרְה inf. עְרוֹת) ווי to uncover, to make bare, to rase Is.3,17; 22,6; Zph. 2,14; בְּיִסְיֹר to rase to the foundation Ps.137,7; Hab 3,13.

Hiph. הַעֶּרָה to uncover Lev.20,18.

Hithp. הַתְּעָרֶה (fut. הַתְּעָרֶה) to make oneself naked הַיּטְפָּרִי וְהְתָּעָרִי thou shalt be drunken, and make thyself naked Lam.4.21 (others: to vomit, from קַרָּה II.).

ערה. II. to flow (Kal not used).

Niph נְעֵרָה (fut. לַעָרָה) to be poured (of the spirit) Is.32,15.

Pi אָרָה (fut אָרָה, ap. אָרָה) to pour out, to empty אַרָה, ap. מְעֵר בַּדְּה and she emptied her pitcher Gen.24, 20, יְעָרוּ אָת־הָאָרוֹן and they emptied the chest 2Chr.24,11; fig. אַר בַּפְּשִי pour not out my life Ps 141,8 (acc. Fuerst אַרָה נָבָּשׁ to expose the life).

Hiph הָעֶרָה to pour out הָעֶרָה he poured out (delivered up) his soul unto death Is. 53,12.

Hithp. הָּתְּעָרֶה (pt. מְּתְעָרֶה) prop. to pour oneself out, hence: to spread oneself בְּיִנְרָח רַיִּענְן spreading himself like a green tree Ps.37.35

עָרָה (from יְּעָרָה I.) f. cleared place (i. e. not wooded), meadow; only pl. קרות of the meadows on the banks of the Nile Is.19.7.

עֵרוּנְה (from בְּרֵג 2; c. עֲרוּנְה pl. אַרוּנְה f. garden-bed Ez. 17, 7; בּשֶׁם a bed of spices Cant. 5,13.

ערוד m. wild ass Jb.39,5.

עְרְוָהְ (from עָרָהְ I.: c. הַוְיִם, sf. יעָרְוּהְ (from עָרְוָהְ הַ חָּיִם, הַ אָרְוָהָהְ הַ עָרְוָהָהְ הַ עִּרְוָהָהְ הַ הַ יִּבְּרִים, הַ בְּיִבְּהָהְ הַ יִּבְּרִים, הוֹיִם, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹים, הוֹיים, הוֹיים, הוֹים, הוֹים, הוֹים, הוֹיים, הוֹים, הו

Ez.16,8; Hos,2,11; fig. עָרָוֹת הָאָרֶץ the nakedness of the land (i. e. its vulnerable part Gen. 42,9; of the privy parts Gen.9,22; בַשֵּׁר ערוה the flesh of nakedness, i. e. the privy member Ex.28,42; 리크 to uncover the nakedness of a woman, i. e. to have unlawful intercourse with her Lev 19,13—19; נָלָה עָרָוַת אִישׁ to uncover the nakedness of a man, i. e. to have unlawful intercourse with his wife Lev.20,11 a. 20.— 3) shame, filthiness אַרַנַת דַבָּר any filthy thing Deut.23,15; 24,1; עָרֵוַת לאָרָיִם the shame of Egypt Is. 20,4.

ערוה Ch. f. shame, dishonor Ezr. 4,14.

ערום see בָּרוֹם.

עְרִים (from עְרִים II.; pl. עְרִים adj. cunning, sly, crafty Gen.3.1; Jb. 5,12; 15,5; in a good sense: prudent, wise Pr.14,8 a. 18.

שרום see ערום.

ערוץ (from עָביץ) m. fissure, ravine in the ravines of the valleys Jb.30,6.

ערי pr. n. son of Gad Gen.46,16

עֶּרְיָה (שִּרְיָה f. nakedness עֻּרְיָה עֵּרְיָה in nakedness and shame Mic.l,ll; coupled with בשׁת to emphasise its meaning: וַאַרְיָה and thou wast utterly naked Ez.16.7; וְהַנְיחוּך אֵרם וְשָרְיָה and they leave thee quite naked v. 39; so also with אַרְיָה הַעוֹר בַּיְשָׁהָּף thy bow was made quite bare Hab.3,9.

קריםְה (from יְבִריםֹה; only pl. אַרִיםְה f. acc. Stb. prop. something troughlike, hence: kneading-trough בואים בי לאשית עַרִיםהָבָּם the first of your kneading-troughs, i. e. of your dough Num.15,20. (Talm. עַרִיםָה

קְרִיק (from קבְעָ I.; only pl. עָרִיקּים m. cloud, darkness of clouds Is. 5,30.

עָרִיצִים (from יְעָרִיצִים; pl. עָרִיצִים, c. יעָרִיצִים adj. 1) terrible, violent יעָרִיצִי a mighty terrible one Jer.20,11; גּוֹיִם the violent of the nations Ez.30,11.—2) mighty, powerful יַנְיִי עִרִיץ l have seen the wicked in great power Ps.37,35; ביִּיִם powerful nations Is.25,3.

עָרִירְי (from עָרֵר adj. prop. bare, hence: solitary, childless Gen. 15,2; pl יַּרִירִים Lev.20,20.

י עָרָנִים (fut. יְנִיבִּרוֹּ, pt. יְנִיבְרוֹּ, pt. יְנִיבְרוֹּ, הַ, יְנִיבְרוֹּ, pt. יְנִיבְרוֹּ, הַ, יְנִיבְרוֹּ, וְנִיבְרוֹּ, יְנִיבְרוֹּ, to set in order, to arrange lev.1,7 (of wood): 24.8 (of the

shew-bread); עַרַךּ שָׁלְחָן to prepare (set) a table Is.21,5; עַרַך נָר te arrange a lamp Ps 132,17; דָרָ לִּרָּ to set forth to one (a matter) Is. 47,7; טַטָּטָ to set a cause in order Jb.13,18; מַלִין אָל־ to direct words to Jb.32,14; omitting the compliment: עֶּרָכָה לְפָנַי set thy words in order before me Jt. 33,5; לא נַעַרֹךְ מִפָּגֵי חשָׁך we cannot set in order our speech by reason of darkness 37,19; בַּקר in the morning will I אָעֶרָהְ־יִּךְּ direct my prayer unto thee Ps. 5,4; of a weapon: to put in order that could put in ערבי צְּנָה וַרֹּמַח order (Eng. Bible: handle) a shield and a lance 10hr.12,9.-2) to array, to muster מַלְחָבָה to array for battle 1Chr.12,33; עַרַה to join battle with מָּלְחַבְּה אֶּת־ Gen.14,8; עַרַך מָלְחָמָה לִקרַאת to set the battle in array against 1S.17,2; pt. p. c. מַלְחֲמָה set in battle array Jo.2,5; omitting מִלְחָמָה, as: וְעָרָכוּ לָה and they shall set themselves in array against her Jer.50,9; sometimes with accus.: בעותי אַלוֹהַ יַעַרְכוּנִי the terrors of God set themselves in array against me Jb.6,4.- 3) to place together, to compare, to equal (with 'לָּד, אָל, פַמה־דָמוּת (אֶל what likeness will ye compare unto him? Is.40,18; אין קרה אביף nothing can be compared to thee Ps.40,6; with accus.: gold cannot compere with it Jb.28,17.- 4) te

esteem, to value הַנְעַרךְ שׁוּעֵךְ will he esteem thy riches? Jb.36,19.

Hiph. הָעֶרִיךְ (fut. יַצְרִיךְ to estimate, to value Lev.27,8.

ערה (sf. עָרָפָּר, עָרָפּר, אָרָפּי, קּבָּר, m 1) row, order (of the shew-bread) Ex. 40,4 a. 23.— 2) proportion ]7 the grace of his proportion Jb 41,4. — 3) equipment, suit אֵרֶךּ a suit of apparel Jud.17, 10. - 4) value, price Jb.28,13; a man after mine own value, i. e. mine equal Ps.55,14; hence: estimation; in this sense always with paragogic ק: ־הָבֶּבֶּהְבָּבָּ according to estimation in silver by shekels Lev. 5,15 (in later Hebrew בָּעֶרִכּּךְ as adv.: about, approximately); בּעָרַכּך הַכּהָן according to the estimation of the priest 27,12; with art. קּעֶרְכָּךְ the estimated value v. 23.

acc. Stb. to neglect, to leave in a wild state, to leave uncircumcised (of a tree) אַר־פְּרִיוֹּ then ye shall leave the fruit thereof uncircumcised Lev. 19,23.

Niph נְּעָרֵל (imp. הַעָּרֵל) to show one's uncircumcision, to bare oneself שָּהָה גַּם־אַהָה וֹהִעָּרֵל drink thou arso, and show thyself uncircumcised Hab.2,16 (others = בְּעַל and reel, from בְּעַל, which see).

עָרֵל (c. עָרֵל a. עָרֶל; pl אַרָלים, c עָרֵל, j עַרְלִּה ; j עַרְלִּה ; j עַרְלָּה ; j עַרְלָּה ; j uncircumcised Lev.19.23 (of a tree); Gen.17,14

(of a male person); fig. جَيْدِه ? their uncircumcised, i. e dull, heart Lev.26,41; עַרַל שָפַתִים uncircumcised of lips, i. e. dull of speech Ex.6,12; עַרֵלָה אָוֹנָם their ear is uncircumcised, i. e. shut up (as if by a foreskin) Jer.6,10. עָרָלָת, (c. עָרְלַת, sf. יַנְרָלָת; pl. אָרָלַת, c. עַרְלוֹת f. 1) fruit of an uncircumcised tree Lev.19,23. - 2) foreskin, prepuce Gen.34,14; fig. עַרָבַת the foreskin of the heart (i. e. its dullness) Jer.4,4.— 3) גָּבְעַת קעַרָלוֹת pr. n. a hill near Gilgal, where Joshua circumcised the Israelites Jos. 5,3.

יַרְם I. (inf. עָרם) to be cunning, crafty 18 23,22.

Hiph. מְעֵרִים (fut. יַעִרִים) to act craftily יַעִרְם הוּא he acteth very craftily 1S.23,22; he acteth very craftily 1S.23,22; הַעָרִים סוֹר take crafty counsel a gainst one Ps.83,4; in a good sense: to be prudent Pr.15,5;19,25 מַע ווֹן עוֹר ווֹן עָרַיִּבְּיִים וּוֹר עוֹר וֹיִנְיִים וּוֹר עוֹר וֹיִנְיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְיִים וּיִבְּיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְּיִים וּיִּבְּיִים וּבְּיִּים וּיִּבְּיִים וּבְּיִבְּיִים וּבְּיִּים וּבְּיִבְּיִים וּבְּיִבְּיִים וּבְּבִּיִים וּבְּיִּיִים וּבְּבִּיִּים וּבְּיִים וּבְּיִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּיִים וּבְּיִבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִּים וּבְּיִּים וּבְּיִים וּבְּבִּים וּבְּבְּיִים וּבְּבִיים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּיִבְּים וּבְּבִיים וּבְּבִּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּבִּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּים וּבְּיִים וּבְּיים וּבְּיִים וּבְייִים וּבְּיִים וּבְּיִבְּיִים וּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבּיוּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּייִים וּבִּים וּבְּיִים וְבִּיִּים בְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִבּים וּבְּיִּבְיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִּים וּבְּיִים וּבְּבְּיִּים וּבְּיִים וּבְּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִּים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִּים וּבְּבְּיים בּיבְּיִיים וּבְּבְייִים וּבְּיִיים וּבְּבְּיִייִים וּבְּבְּיִים בּיּבְּיִיים בּיבְּיִייי

Niph. נְעֵרֵם to be heaped up Ex.15,8

ערם III (akin to אויד II.) to be naked, whence אַירם a. עַרבֿ.

תְרוֹם a, עְרוֹם (pl. עְרוֹם adj. bared, naked Gen.2,25; Jb.1,21; 22,6; f. אַנְמָּה Hos.2,5.

עָרֶם (from עַרָם I.; only sf. עָרָם m. cunning, craftiness Jb.5,13.

עָרְכְּה (from עָרֵם I.) f. 1) cunning, craft Ex.21,14.—2)prudence Pr.1,4.

ערֶכְּהוֹ (from עַרֵבּ II.; c. עַרְבָּהוֹ; pl. הְיַבְּהוֹ יִי וְלֵבְּהוֹ הְיִנְרְבְּוֹתְ (שַׁרְבִּוֹתְ יִּרְ בְּּוֹתְ וֹנְיִרְבְּוֹתְ יִּרְ בִּוֹתְ יִּרְ (שַׁרְבִּוֹתְ (of sheaves); Neh.3,34 (of rubbish); pl. also שַׁוְבִּיִי Jer.50,26.

שְׁרְעֵּוֹן m. plane-tree, maple Gen. 30,37; Ez.31,8.

יברן pr. n. m Num.26,36; gent. ערָן ib.

ערם same as ערם, which see.

ערָעור pr. n. see ערִער 2.

יבְיר m. loncly tree Jer. 15,6; hence: forlorn, destitute Ps. 102, 18.

ערוער see עַרֹעָרי and יַבִּרֹעָרָ see עָרֹעָרָ.

קרַעָּ I. (fut. קֹינֵיָר) to drop, to distil; fig. of speech Deut.32,2.

קבף II. (den. from אָרָי : pt. קוֹר to break the neck (of an animal) אינר בול thou shalt break his (the ass's) neck Ex.13,13; עינר בול that breaketh the neck of a dog Is.66,3.

ארך III. acc. Stb. to project, whence the next word.

קרָבְּ pr. n daughter-in-law of Ruth R.1,4.

עָרָפֶּל (from לְבִּרְשָׁל I. with formative לּ, like בְּרָשֶׂל m. darkness, thick cloud Deut.4,11.

יַבִיץ (fut. יְבִיץ; inf. יְבִיץ) 1) to frighten, to terrify Jb.13,25; Ps. 10,18.— 2) intr. to be afraid, to fear Deut.1,29; with בַּבָּיָּג before Deut.7,21; with accus. Jb.31,34.

איף אין (only pt. אָל בַעַרְין) to be feared, to be fearful אַל בַערָץ God is greatly to be feared in the assembly of the saints Ps.89.8.

Hiph. בְּעַרִיץ (fut. יְנַעַרִיץ; pt. מָעַרִיץ; pt. (מַעַרִיץ; pt. מַעַרִיץ; pt. מַעַרִיץ; pt. מוֹרָאָבֶם וֹהוֹא מַעַרִיּצְבֶּם הוֹא מַעַרִיּצְבֶּם הוֹא מַעַרִיּצְבֶּם הוֹא מַעַריִּצְבֶּם וֹהוֹא מַעַריִּצְבֶּם be your fear and inspirer of awe Is.8,13.— 2) to fear, with accus. Is.8,13; 29,23.

עָרַק I. (= Ch. אַרַבּ, pt. אַרָּה, pl. עָרֵה, to flee אָיָהָים אָיָה who flee into the wilderness Jb.30,3.
ערַק II. to bind, whence the next

word.

עְרֵקְ (pl. sf. עָרְבֶץ m. vein, sinew עַרְבֵּן לֹא יִשְּׁבְּבוּן my sinews take no rest Jb.30,17; others: my pursuers, from עָרֵבְּן I.

gent. inhabitant of the city Arke (Caesarea Libani) in Syria Gen.10,17.

עָרֶךְ (akin to עָּרָה I.) וֹ עָרָה to be bare, naked; in Kal only imp. אַרָה (for אֹרָה) make thyself bare Is.32,11.—
2) to be lonely, whence עַרִירְי.

Pi. I. עוֹרֶר to lay bare עוֹרֶר they have laid bare, i. e. overthrown, its palaces ls.23,13 Pi. II. עְרָעֵר (inf. עַרָעָר) to lay bare Jer.51,58.

Hithp. הְעַרְעֵר to be bared, overthrown עַרְעֵר הְּהְעַרְעֵר shall be utterly overthrown Jer.51,58.

נרש to hollow out, whence the next word.

ערט (sf. ערט) m. bedstead, couch Deut.3,11; pl. sf. ערט their couches Am.6,4.

ម្លើ I. (from ម៉ូម៉ូម៉ូ) m. moth Hos 5.12; Jb.4.19.

ບູນ II. same as ບຸນ (which see) Jb.9,9.

to be bright, green, whence the next word.

קּעֶּבֶּב (s/. עֶּשֶׂבְּם) m. grass, herb Gen.1,11; אָשֶּׁב green herb v. 30; עָּשְׁבָּם אוֹבִישׁ I will dry up their herbs Is.42.15; pl c. עִּשְׂבָּוֹת the herbs of the mountains Pr.27.25.

עַשֶּׂבְ Ch. (def. אָשָּׁבָּא) m. grass, herbage Dan.4,12 a. 30.

to be occupied (busy) here and there 1K.20,40.— 2) to make Gen.8,7; 37,3; 1K.2.24; hence: to form, to create בַּחֹמֵר צֵשִׂיתָנִי thou hast formed me as clay Jb. 10,9 (Stb.: thou hast kneaded me, from יָנָ עשֶׁה כֹּל ;the Lord that maketh (createth) all things Is 44,24; pt. pl. as sing. אַלהַ עוֹשֵי God my maker (creator) Jb.35, ושָׁבַח וִשְּׁבָאל בְּעשִׁיו (10; ישָׁבוּ let Israel rejoice in his maker (creator) Ps. 149,2; עַשֶּה לָּ to make into בָּי for they had אתוֹ עֲשׁוּ רָבֵּית הַבֶּּבֶא made it into a prison house Jer. 37,15 (Vulgate: for him, i. e. Jonathan the scribe, they appointed over the prison; see signification 8); וָאָצָשָׁךּ רָגוֹי נְרוֹל and I will make thee a great nation Gen. 12.2.— 3) to make, to build 2K. 20,20; הַבְּהֶכָה הָעֲשׁוּיָה the pool that was made (built, i. e. the artificial pool) Neh.3,16.- 4) to shape, to dress, to trim עַשָּה רַנְּלִיו to dress one's feet 2S.19,25; שַׁבֶּשׁ הַ עָּשָׁה שָׁבָּשׁ to trim one's beard ib.; זְעַיִּיהָה אָתּר and she shall trim her nails צְּבַּרְנֵיהַ Deut.21,12 (others in an opposite sense: and she shall let grow her nails) .- 5) to do, to execute, to perform, to keep עַשַה מְלַאכָה to do work Ex.20,9; טַּטָרוֹ חָקֶר to do a kindness Gen.30,13; עַיַר מְשָׁבַּם to execute justice Ps.146,7; בעש to perform a vow Jer.45,25; to keep the לַעַשׂית אָת־ייִם הַשַּבְת sabbath day Deut.3,15.- 6) to accomplish, to effect יהָצְלִיתַ וְעֲשָׁה

and he shall prosper and accomplish (his purpose) Dan. 8, 24; and of mirth וּלְשָׁמְחָה מַה־זוֹה עשֵׁה [1 said], What doth it effect? Ec. 2,12; ישועת בַּל־נַעַשָּה אָרֵץ we have not accomplished any deliverance in the land Is.26,18.— 7) to make ready, to prepare (of food) ונעשה and we shall make לְפָנֶיךְ נְּדִי עִזִּים ready a kid for thee Jud. 13,15; hence of sacrifices: to offer, to sacrifice אָעֶשֶה בָּקָר I will offer bullocks Ps.66,15; וַעְשָה אִשֶה הֵיחַ־ and he will offer an offering made by fire of a sweet savor Num.15,14; וְעָשִינוּ לֵיִי אֱלֹהֵינוּ that we may sacrifice unto the Lord פער God Ex.10,25; בַּוֹהָיוּ עשִׁים לְהֶם and they sacrificed בְּבֵית הַבְּמוֹת for them in the houses of the high places 2K.17,32.- 8) to appoint, to constitute אַת־ אָת־ אָתר לאָת־אַהַרן that appointed Moses and Aaron 1S.12,6 (Eng. Bible: that advanced); וַעַשָּה איב and he appointed necromancers and wizards 2K.21,6.-9) to employ, to apply, to use מול בְּבֶר לְמָרֵאכְתוֹ and he will employ them for his work 1S.8,16; בהוה the gold that was used for the work Ex. 38, 24 .-10) to produce, to bring forth, to yield, to give וָעַשָה אָת־הַתְּבוּאָה and it shall bring forth fruit Lev.25,21; עָשֶׁה פָּרָי the fruit tree yielding fruit Gen.1,11; for the abundance מֵרבׁ עֲשׂוֹת חַלָב of milk that they shall give (produce) Is.7,22; אָמָה בְּלִי יִצְּשֶׁה וּצְּבָּח בְּלִי יִצְשָׁה the plant shall produce no meal Hos.8,7.— 11) to get, to acquire Tiches Jer.17,11; עשָה נָפָשׁ to acquire souls Gen.12,5.— 12) intr. to act, to deal יַנְשָׁה בְּרַעַת to act (deal) with knowledge Pr.13,16; אין אין בּינִשְּה לוֹי he shall surely deal with him Ez.31,11; with וְבִי to act against אַשְּיֹרְ מַרְעָה לוֹי and thou wouldst act against the evil 1Chr. 4,10 (Ges.: abstain from evil).

Niph. נָעֶשָׂה; fut נָעֶשָׂה; fut גַּעָשָׂה; fut גַּעָשָׂה; ap. נַעַשָּׁים, pt. נַעַשָּׁה, pl. נַעַשָּׁים, pl. f. נעשוֹת; inf. הַעְשׁוֹת 1) to make, to prepare 1K.10,20; Ps. and all וְכַל נַצַשָּה בַּמַרְחֶשֶׁת and that is made in a frying-pan Lev. 7,9; אַײֶר וִנְשָּה מְנָפֶן הַיַּוּן that is made (prepared) of the vine tree Num.6,4. - 2) to do, to execute, to accomplish אַרוּלָה יָבֶר וּגָדוּלָה what honor and dignity hath been done Est.6,3; לא־נֶגֶשְׂתָה עֵצָת his counsel was not executed (i. e. followed) 2S. 17,23; בַּבָה וַעָשֶׂה לַאִישׁ so shall it be done unto the man Deut.25,9; לא־וַעֲשֶׁה כֵּן it must not be done so Gen.29,26.

Pu. אַשְּׁה to be made, formed בַּסָהֶר בַּסָהָר when I was made in secret Ps.139,15.

אַשְּׂה II. (בְּלֵה וּעִיטְה לְּעִיטְה וּנִיךְ II. (בְּעֲשוֹת מְמִיְצְרֵיִם בַרֵיִךְ in the bruising of thy breasts by the Egyptians Ez 23,21; hence: to oppress הְּנָנְי עִשֶּׁה אָת־בְּלֹ־מִעַנַוְ will

oppress (Eng. Bible; undo) all that afflict thee Zph.3,19.

Pi. עִּשְׂה same as Kal: to press, to bruise (the breasts) Ez. 23, 3 a. 8.

יביהאל pr. n. 1) Asahel, brother of Joab 28.2,18 = יבייהאל 1Chr. 2,16.— 2) name of several other persons 2Chr.17,8 etc.

pr. n Esau, son of Isaac and brother of Jacob Gen.25,25; ancestor of the Edomite race 36,1, called בֵּית עִשְׁוֹ Deut.2,4, בֵּית עִשְׁוֹ Ob.18, or בִּית alone Ob.6. (See also בֵּוֹה אָרָבֹּוֹה )

עשוקים m. oppressor Jer. 22, 3; pl. מרוב אשוקים oppressions Ec.4,1; Am. 3,9; מרוב אשוקים יועיקו by reason of the multitude of oppressions they make men cry Jb.35,9.—
שייקים Jer.50,33 a. Ps.103,6 is pt. p. the oppressed (see

עָשׂוְר (שְׁשֶׁר m. prop. a decade, hence: 1) ten days Gen. 24, 55.— 2) a ten-stringed harp, decachord Ps.92,4, fully גַּבֶּל עֲשׂוֹר 33.2.

עשור (from עָשׁוֹר, polished נְעָשׁת bright iron, steel Ez.27,19 (others: wrought iron).

עשורת pr. n. m. 1Chr.7,33.

עִשִיאַל pr. n. m. 1Chr.4,35.

עישיה pr. n. m. 2K.22,12 etc.

עָשִׁירִם (pl. אַשִּׁירִים, c. עִשְּׁירִ, sf. בְּישִׁירָים) m. rich man R.3,10; sometimes: grandee, nohleman Ps.45,

13: Ec.10,6; in a bad sense: wicked man Is.53,3 (parallel to アヴュ).

עשׂירִי num. m. the tenth Gen \$,5; f. אַשִּירִיה a. אַשִּירִיה the tenth, also tenth parth Is.6,13; Ex.16,36. also tenth parth Is.6,13; Ex.16,36. (יִישְשֵׁן fut. יִישְשֵׁן) to smoke Ex.19,15; Ps. 144, 5; fig. of wrath Ps.74,1; 80,5.

י (pl. אָשׁנִים) adj. smoking Ex. 20,18; Is.7,4.

עָּשְׁנָ (c. יְשֵׁעֵּ a. יְשָׁעָּ, אּיִ. זְּיִשְׁנָי, אּיִר. אַנְשְׁנָי, אּיִר. אַנְשְׁנָי, אּיִר. אַנְשְׁנָי, אּיִר. אַנְשְׁנָי, אּיִר. אַנְשְׁנָי, אַנְיִּטְרָ, אַנְשְׁנָי, אַנְיִּטְרָ, אַנִּיּי, אַנְיִּיּי, אַנְיִּיּי, אַנְיִּיּי, אַנְיִּי, אַנְיִּי, אַנְיִּי, אַנְיִּי, בּיִּבְיּי, בּיִּבְיִי, בּיִּבְיּי, בּיִּבְיי, בּיִּבְיי, בּיִבְיי, בּיִּבְיי, בּיִבְיי, בּיבּי, בּיִבְיי, בּיי, בּיבְיי, בּיבְייי, בּיבְיי, בּיבּיי, בּיבְיי, בּיבְיי, בּיבּי, בּיבְיי, בּיבְיי, בּיבְיי, בּיבּיי, בּיבּי, בּיבְיי, בּיבּיי, בּיבּיי, בּיבּיי, בּיבּיי, בּיבּיי, בּיבּיי, בּיבְיי, בּיבּיי, בּיבְייי, בּיבּיי, בּיבּייי, בּיבּיי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבְיבּיי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבְיבּייי, בּיבְיבּיי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבְייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּיייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּייייי, בּיבּיייי, בּיבּייי, בּיבּיייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּייי, בּיבּיייי, בּיבּייי, בּיבּיייייי, בּיבּייייי, בּיבּיייי, בּי

(Kal not used). Hithp. הְּעֵשֵׁק to strive, to quarrel Gen.26,20.

קיש" pr. n. a well near Gerar Gen 26,20.

עָשֵׁר, pt. p. עַשֵּר, pt. עִשֵּר, עַשְּרָן בֶּר וֹבִיהוֹ בִּיהוֹ בִיהוֹ בִּיהוֹ בִּיהוֹ בִּיהוֹ בִיהוֹ בִּיהוֹ בִיהוֹ בִּיהוֹ בִּיהוֹ בִּיהוֹ בִּיהוֹ בִּיהוֹ בִּיהוֹ בְּיִבְּיִּיְיִיְּבִי עִיבְר שְׁבִּר בְּיִבְּיִּבְּיִּבְּר בְּבִּר בְּבָּר בְּבִיבְיִיבְיִּבְּיִּבְּר בְּבִּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבִּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּרְיבְיה בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּיב בְּבְייִּיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּבְי בְּבְּיב בְּבְּר בְּבְיבְייִים בְּבְּי בְּבְייִים בְּבְּייִים בְּבְּייִים בְּבְיּבְייִים בּיּבְייִים בּיּבְיים בּיּבְייִים בּייִים בּיּיִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בְּיִים בְּיִים בְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִיבְייִים בְּייִבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִּים בְּיבְיבְייִבְייוֹים בְּיִיבְייִים בְּיבּייִים בְּיבִייִים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבְיבִיים בְּיבִיבְייִים בְּיבִיבְייִים בְּיִים בְּיבִיבְייִים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִיבְיים בְּיבִיבְייִים בְּיבִים בְּיבִיבְייִים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבְיבִים בְי

עיט pr. n. m. 1Chr.8,39.

קייטיק m. oppression, violence Is. 54,14; Ps.26,11; אַטָּק עָשָׁרָ to get by violence Lev.5,23.

קּשְׁיֶּרְ (from יְשִׁשְׁיָ) f. oppression, distress יְּבִישְׁיָּרְ distress is upon me Is.38,14 (acc. some imp. of יְשָׁשָׁר, which see).

תְּשֶׁרֶת num. f., בְּשֶּׁרָה m., c. עֲשֶׁרְ ten בְּשֶּׁרֶת fen years Gen. 16, 3; בי שְׁנִים ten days Num.11,19; בְּשִּׁרָה יְמִים the ten sons of Haman Est.9,10; sometimes merely as a rourd number Gen. 31, 7; pl. אַבְּרוֹת בְּעֵּרוֹת בְּעֵרוֹת וְשִּׁרְוֹת בִּעִּרוֹת בְּעֵּרוֹת בְּעֵרוֹת בִּעִּרוֹת בְּעֵרוֹת בִּעִּרוֹת בִּעִּרוֹת בִּעִּרוֹת בִּעִּרוֹת וּשְׁרָוֹת נִשְׁרוֹת וּשִׁרָנִית בְּעֵרוֹת וּשִׁרְנִית בְּעֵּרוֹת וּשִׁרְנִית בְּעֵּרוֹת וּשִׁרְנִית בְּעֵּרוֹת וּשִׁרְנִית בְּעִּרוֹת וּשְׁרָנִית בְּעֵּרוֹת וּשְׁרָנִית בְּעִּרוֹת וּשְׁרָנִית בְּעֵּרוֹת וּשְׁרָנִית בְּעִּרוֹת וּשְׁרָנִית בְּעֵּרוֹת וּשְׁרָנִית בְּעִּרוֹת וּשְׁרָנִית בְּעִּרוֹת וּשְׁרָנִית בְּעִּירוֹת וּשְׁרָנִית בְּעִּירוֹת וּשְׁרָנִית בְּעִּירוֹת וּשְׁרָנִית בְּעִּירוֹת וּשְׁרִית בְּעִּירוֹת וּשְׁרָנִית בְּעִּירוֹת וּשְׁרִית בְּעִּירוֹת וּשְׁרִית בְּעִּירוֹת בּעִּירוֹת וּשְׁרִית בְּעִּירוֹת בְּעִּירוֹת בּעִּירוֹת בְּעִּירוֹת בּעִירוֹת בּעִיירוֹת בּעִּירוֹת בּעִירוֹת בּעִירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִּירוֹת בְּעִּירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִּירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִּירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִּירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִּירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִירוֹת בְּעִירוֹת בּעְּירוֹת בְּעִירוֹת בּערוֹת בּעִּירוֹת בּעִּירוֹת בּעְּירוֹת בּערוֹת בּעִּירוֹת בּערוֹת בְּערוֹת בּערוֹת בּערוּת בּערוֹת בּערוֹת בּערוֹת בּערוֹת בּערוֹת בּערוֹת בּערוֹת בּערוֹת בּערוּת בּערוֹת בּערוֹת בּערוּת בּערוֹת בּערוֹת בּערוֹת בּערוֹת בּערוּת בּערוֹת בּערוֹת בּערוּת בּערוֹת בּערוֹת בּערוּת בּערוּת בּערוּת בּיבּייים בּערוֹת בּערוּת בּעריים בּערייים בּערייים בּערייים בּעריים בּעריים בּערייים בּעריים בּעריים בּערִיים בּער

עָשֶׂר m., f. אָשְׂרְ ten (-teen), used only in numbers compounded with ten, as: אֲחַר עָשֶׂר עָשֶׂר בּא, f. אֲחַר עָשֶׂר eleven, eleventh.

ישַׁיְבְ Ch.f., m. הְשִׁיְבְ ten Dan. 7, 7 a. 24. ישֵׁיִבְ (den. from יְבִייְבִי ; fut. יַבְיִיבר to tithe, to take the tenth part 1S.8,15.

Pi. יְשָשׁר (fut. יְצִשׁר; pt. מְצַשֵּׁר; inf. יְשָשׁר ) to give the tenth part, to tithe Gen.28,22, Deut.14,22.

Hiph. בְּעִשִיר (inf. בְּעָשִי for לְהַעִשֶּר) to tithe Deut.26,12.

אָשֶׁרָה see עֲשֶׂרָה.

עָשְׂרֵה see עָשְׂרֵה.

עְּשֶׂרוֹנְים (den. from אָשֶׁרוֹנְים; pl. עֶשְׂרוֹנְים) m. the tenth part (of an ephah) Ex.29,40; Lev.40,10.

יַעְשֵר (fut. עָשָר) to be or become rich Hos.12,9; Jb.15,29.

Hithp. הְּעַשֵּׁר (pt. מְהָעַשֵּׁר) to make oneself rich, to pretend to be rich Pr.13,7.

רָשֶׁרְ (sf. יְשְׁשָׁר) m. riches, wealth Ps.52,9; Ec.9,11.

עִייָרִים num. m. a f. twenty אָשְיִרִים עֵישְרִים twenty men 2S.3,20; also with sing. ישָבָה twenty years Gen. 31, 41; sometimes ordinal: twentieth Num.10,11.

עשרין Ch. num. twenty Dan.6,2.

דַּישֵׁישֵׁ 1) to decay, to be consumed Ps.6,8;31,11.— 2) to gnaw, whence שַּישֵׁי

אַשָּׁתְּנוֹ עְשִּׁתְנוֹ עְשִּׁתְנוֹ עְשְׁתוּ they are waxen fat, they shine Jer.5,28.—

2) fig. to reflect, to think, whence: מַשְׁתְּנֶע , הַגְּיִםְתְּע .

Hithp. הְתְעֵיֵה to consider, to think of (with - Jon.1,6.

עשית Ch. to think Dan 6,4.

אָשֶׁעֶ f. brightness שֵׁשֶׁע bright ivory (others: work of art) Cant. 5,14.

לְפִיד (from עְשֶׁת) f. thought לְפֵּיִד for misfortune there is contempt in the thought of him that is at ease Jb.12,5.

עִשְׁהֵי (= Assyrian עָשְׁהֵי num. one; only in composition with עָשֶׁר, הַשְּׁהָר הָאָחָר עָשְׁר for אָחָר עָשְׁר, eleven, eleventh Num. 7,72; Ex. 26,7; Deut.1,3.

אַשְּהְנֶּת (from אָשֶׁשְהְנֶּת) f. thought; only pl sf. אָשְהֹנֹהָיו Ps.146,4.

עשְׁהְרוֹת (pl. עַשְׁהְרוֹת c. עַשְׁהְרוֹת pr. n. Ashtoreth or Astarte, goddess of love and fruitfulness, the Venus of the Phenicians 2K.23,13; pl. עַשְּׁהְרוֹת statues of Astarte Jud.10,6; 1S.7,3.— 2) עַשְׁהְרוֹת בְּרְנֵיִם (statues of Astarte Jud.10,6; 1S.7,3.— 2) איס משׁים לווע אונף the increase of thy sheep Deut.28,4.

 prefix בְּ about, at: בְּנֵתַת מָנְחַתר about the time of the evening oblation Dan.9,21; with art. בַּעָת (= בָּצָת) at this time, now: בַּצָת now shall it be said of Jacob Num 33,23 (acc. some העת here: at the due season); about this time tomorrow Ex.9,18; בַּעֵת חַיָה about this time next year Gen 18,10 (see about this phrase under בַּבַּל־עָת (£ בוֹ בוֹ בּבַל־עָת בּיָן בוֹי at all times, always Ps.10,5; בית at all times, always Ps.10,5; שְׁתִּים many times, repeatedly Neh. 9,28 (like English 'times' in the sense of 'turns') - 2) proper time, due season אַת לְכָל־חָפִץ a proper time to every purpose Ec. 3,1; ושָׁרֵוּךְ בְּעֵת יאֹכֵלוּ and thy princes eat in due season 10,17; the rain in its season מְטָר בִּעְתּוֹ Deut.11,14; DAYA in their proper time Lev.26,4; לא־עַת it is not time, i. e. the proper time Gen. 29,7, ולא־עת out of time Jb 22,16; שׁה before the time, prematurely Ec.7,17.- 3) destiny, fate, event, occurrence לארובע הַאָּבָם man knoweth not his fate Ec.9,12; לְתוֹתֶי my destinies are in thy hand Ps 31,16; הַעָּהִים the events that אַיֶּיֶר עָבָרוּ עַבְיוּ occurred to him 1Chr.29,30; hence of astrologers: יוֹדְעֵי הָעָהָים knowing the occurrences of time Est. 1,13; יַבע בִּינָה לֲעָהִים to have understanding of the occurrences of time 1Chr.12,32

אָדָ Ez.23,43 etc. for אָדָ , which see.

עת קצין pr. n. a city in Zebulun, with ה loc. יקה קי Jos 19,13.

זיי 1) to prepare.— 2) to go before. (Kal not used.)

Pi. עמר to prepare, to make ready Pr.24,27.

Hithp. הָתְעַהֵּד to be prepared, destined for (with - ') Jb.15,28.

נְתְּהָא (from עַּהְיּה מּלּ) adv. at this time, now Gen.22,12; הְּבָּה until this time, until now 32,5; בְּעַהְה נְיה from this time Is.9,6; עַּהְה נְיה וְה וְאַר וֹשְּׁה וֹשְׁר וְשִׁר וְשְׁר וֹשְׁר וְשְׁר וְשְׁר וְשְׁר וֹשְׁר וֹשְׁתְּיִים וֹשְׁר וֹשְׁתְּיִים וְיִישְׁתְּי וְשְׁתְּיִים וֹשְׁתְי וֹשְׁתְיִים וֹשְׁת וֹשְׁתְי וְשְׁתְּיִים וֹשְׁתְי וֹשְׁתְי וֹשְׁת וֹשְׁתְי וֹשְׁתְי וֹשְׁת וְשְׁתְיִים וֹשְׁת וֹשְׁתְיִים וֹשְׁת וֹשְׁתְיִים וֹשְׁת וֹשְׁת וֹשְׁתְיִים וְיִים וֹשְׁתְיִים וּשְׁתְיִים וֹשְׁתְיִים וְיִישְׁתְּיִים וְשְׁתְּיִים וְיִישְׁתְּיִים וֹשְׁתְיִים וֹשְׁתְיִים וְיִישְׁתְיִים וְיִישְׁתְּיִים וְיִיִים וְיִישְׁתְּיִים וְיִישְׁתְּיִים וְיִישְׁתְיִים וְיִישְׁתְיִים וְיִישְׁתְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וֹיִים וֹיִים וֹייִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיוֹים וְיוֹי

עָתוּך אַ Ktib Is.10,13; Est.8,13 for עָתוּר, which see.

קרד (from עַתּוֹדִים 2; pl. עַתּוֹדִים m. prop. one going before the flock, hence: he-goat בְּעַתּוֹדִים לְּפְנִי־צֹאן as the he-goats before the flocks Jer.50,8; fig. leader, chief: עַתּוֹדִי the chiefs of the earth ls. 14.9.

עתי pr. n. m. 1Chr.2,35.

לְהְיּ (from עֶהְי adj. prop. timely, hence: appointed בְּיֵר אִישׁ עָהְי by the hand of an appointed man Lev.16.21.

יַתְידִים (from יַּתְידִים (from יַּתְידִים adj 1) ready, prepared Est.3,14; Jb.15,24.— 2) practised, skilful, knowing Jb. 3,8.— 3) pl. f. יְּבִירִוֹת as n. a) things prepared, treasures Is. 10, 13. b) things destined, future Deut. 32,35.

עָתִיך Ch. adj. ready Dan.3,15.

עתיה pr. n. m. Neh.11,4.

קיק (from יְתָק II.) adj. splendid, stately (of garments) Is. 23, 18 (Eng. Bible: durable).

עְתִּיקִים (from עְתַּיקִים I; pl. עַתִּיקִים, c. עַתְּיִקִים adj. 1) removed from the breasts, i. e weaned Is.28,9.— 2) old, ancient בְּדְבָרִים עַתִּיקִים and these are ancient things 1Chr.4,22.

רקיק Ch. adj. ancient, old Dan.7,9.

ערלי pr. n. m. Ezr.10,28.

יבירה pr. n. Athaliah 1) name of two men 1Chr.8,26; Ezr.8,7.— 2) a queen of Judah, daughter of Ahab and Jezebel 2K.11,1 אַרְלִירָהּוּ

מת acc. Fuerst. to glow, to burn (Kal not used).

Niph. נְּעְתַּם to be burnt, parched Is.9,18 (others: to be darkened).

ערני pr. n. m. 1Chr.26,7.

ייי אל pr. n. one of the judges of Israel Jos.15,17; Jud.1,13.

T. (fut. יְּיִבְּקֹר 1) to be removed Jb.14,18.— 2) fig. to be advanced, to grow old Jb.21,7; of the eye: יְרָר צוֹרְרָ it groweth old (i. e. dim) because of all mine enemies Ps.6,8.

Hiph. הָעְהִיק (fut. יַעְהִיק, ap. בְּעְהִיק ; pt. בְּעָהִיק 1) to remove,

to transfer Jb.9.5; of a tent Gen. 12.8.— 2) to copy, to transcribe Pr.25.1 (in later Hebrew: to translate).— 3) to take away הַּיְלִיקּי they took away words from them, i. e. deprived them of speech Jb.32.15 (others intransitively; words have escaped from them).

עָתַק II. to shine, to be splendid, whence עָהִיק.

קרְקְ m impudence, arrogance 1S. 2,3; בְּרְ עָרֶק to speak arrogantly Ps.94,4; אָרָל עָרָק with an impudently raised neck 75,6.

קָהָע adj. durable, solid Pr.8,18.

עַתֵּךְ I. (fut. אָתָהְיּיָ to pray, to entreat, to supplicate Gen.25,21; Jb. 33,26.

Niph. נְּעְהַר (fut. יִּעָהֵר; inf. נַּעְהַר; to let oneself be entreated (with

ילֵי by) Gen.25,21; Is 19,22; וַבַּעְהוֹר הָׁים and he let himself be entreated by them 1Chr.5,20.

עתר II. (akin to אַשֶּׁשְ', Ch. אַבּר) to be rich, abundant (Kal not used).

Niph. נְּעְתַר to be abundant; only pt. f. pl. נְּעְתַרוֹת abundant, profuse Pr.27.6.

Hiph. הַּעָּהִיר to make abundant, to multiply Ez.35,13.

קרֶר (from אָהָר II.; c. אָהָר m. 1) abundance, thickness אָהָר אָנּן אָהָר אָנּן a thick cloud of incense Ez.8,11.— 2) assembly, crowd; pl. sf. אָהָרי בַּת־פּוּצִי the crowds of my dispersed Zph.3,10 (others אַהָרי my suppliants, from אַהָר.

לְהֶרֶעְ pr. n. a city in Simeon Jos-15.42.

עָתְרָת (from עָתָר II.) f. abundance riches Jer.33,6.

D

5, final form ጓ, the seventeenth letter of the alphabet, called Pe እን (= ጉል) mouth, because of its similarity to the form of that organ; as a numeral ይ = 80, ጓ = 800.

※호 (= 러호) adv. here Jb.36,11.

דְּאָבְּ to blow (Kal not used); only

Hiph. fut. sf. בְּאַרְאָהַ I will blow
them away, scatter them Deut.

32,26 (others: I will disperse them
into the corners, as den. from

אָרָּפּאָ acc. Vulgate = הַהָּ אָּרָה where are they?)

ר פֿאַר (c. רְאַפּ ; pl. רְאַפּ ; du. רְאָפּ, c. רְאָפּן f. 1) extremity, corner אָרָם רְאָפּ corner of the field Lev 19.9; רְאָים רְאָים corner of the beard 21.5; אים באר ראים corner of the head i. e. side-lock of the head 19.27; ראָפּ אָרְעָרְאָיִ who have the corners, i. e. locks of hair, cut off Jer. 9.25; 49.32 (said in contempt of the Arabs of the desert, this

practice having been forbidden to the Israelites).— 2) side, region אַרְאָרָהְ בְּיִרָּהְ from the side of the face Lev.13,41; of the cardinal points: אַרְהְיִהְרָּ on the east side, אַרְהְיִּהְרָ south side, etc. Num. 35,5; אַרָּ הְיִהְרָ לִּאָרָ מוֹאָבְ the region of Moab Jer.48,45; du. c. בַּאָרִר מוֹאָב the two sides, i. e. the whole region, of Moab Num.24,17.

The state of the

TRE II. (den. from אָבּאָר) to go over the boughs, to glean אֹל קיבוריך thou shalt not go over the boughs again Deut 24,20.

רוֹת (from אַבְּ 1: sf. קּאַרְּ ; pl. בּאַרָּ , c. יְאַבּ , sf. בּאָרָאָר ) m. prop. ornament, hence: head-dress, tire, bonnet, crown Is.3,20;

61,3 a. 10; Ez.24,17; פֿאָרֵי פֿאָרָי linen bonnets Ez.44,18.

תְּאָבּ (from אַבְּ 1. 3) f. bough, branch; only pl. הארות Ez.17,6; sf. אָרִין 31,8 (for בּאֹרְיִין).

הקתה f bough, branch ls.10,33.

קרור (redupl. from אַבְּ וֹ. 2) m. prop. glow, hence: redness, flush אינים קוּצוּ פְּארוּר all faces gather redness, i. e. are flushed Jo 2,6 (Targ., Rasli and Kimchi render אור בּוֹר בּוֹי שׁ שׁרוּר blackness of a pot, taking it to be identical with אורבּין).

pr. n. great desert south of Palestine and west of Edom Gen. 21,21, with the mountain-range בורפארן Deut. 33, 2: בורפארן a place not far from the Dead Sea Gen.14.6.

אָשָׁ ( pl. בּוֹיְטָ, sf. קְיָטָטְ) m. unripe fig Cant.2,13.

בול (= בוב) to be hard, whence בול (from בול ; pl. בול (בול m. filth, abomination בְּעֵר בְּגִּוֹל abomination בְּעֵר בְּגִּוֹל abomination able flesh Ez.4,14; בול בול בול the broth of abominations Is.65,4.

ן (fut. יְפְּנֵע (fut. יְפְנֵע ; imp. יְפְנֵע (fut. יְפְנֵע ) זְיִי to strike, to fall upon; with יְבָּע of person: מָבָע בּוֹנְיָטֵת and he

to make fetid, unclean.

fell upon him, and he died IK. 2,25; with accus. of person and בּהָבֶּר film of thing: סֹלְיִנְעָנוֹ בַּהֶבֶּר lest he fall upon us with pestilence Ex. 5,3.—2) to stumble upon, to meet

and the ניפגעורבו מַלאַכֵּי אַלהִים angels of God met him Gen. 32,2; lest the pur- פּּןרִיפִּגעוּ בָבֶם הַרדְפִים suers meet you Jos.2,16; fig. ילא DIN VIEW I wil meet no man, i. e. spare nobody Is.47,3; ፫፻፲፰ thou meetest, אַת־שֶׁשׁ ועשָה צֵּהַק i. e. acceptest, him that rejoiceth and worketh righteousness Is. 614; with 77 of place; to light upon ניפנע בפקים and he lighted upon a certain place Gen.28,11; of a boundary: to reach Vaga and the coast reacheth הַּנְבוּל בָּתְבוֹר to Tabor Jos. 19.22; וּבְּנַע בָּבַרְמֶל and it reacheth to Carmel westward v. 26 .- 3) to entreat, to intercede אַל הַפְּגִעִי־בָּי לְעָוְבֵּךְ entreat me not to leave thee R. 1,16: פָּנְעָּרֹרְיָ בְּעָבְּרוּן and intercede for me with Ephron Gen,23,8.

Hiph. אַנְיִע , pt. נופניע (מפניע 1) to cause to fall on, to lay upon (with בוֹ (בָּד הַבְּנִיעַ בּוֹ and the Lord laid אָת עֵין כְּלָגוּ upon him the guilt of us all Is. 53,6.— 2) to assail; pt. בַּבְּנִיצַ assailant, adversary: וַיַצַוּ עַלֶּיהַ and he commandeth it (the light) to strike at the adversary Jb 36,32.- 3) to cause to meet הָפָגַעִתִּי בִּךְ... אֶת־דָאוָב I will cause the enemy to meet thee Jer. 15,11 (oth 'rs: to entreat thee) -4) to entreat, to intercede הַבָּנִיעוּ לבְּלְתִּי שָׁרֹף they kad made intercession with the king that he would not burn Jer,36,25; እነጣ! הקא רַכִּים נְשָׁא וְלַפּשְעִים וְפְגִּיעַ and he bare the sins of many and made intercession for the transgressers 1s.53,12; pt. קַבְּנִיעַ intercessor, mediator 59,16.

m. chance, occurrence Ec.9,11; עְרָע רְע הָע evil occurrence 1K.5,18.

pr. n a prince of the tribe of Asher Num.1,13.

לבָּבָ to decay, to wither (Kal not used).

Pi. פֿגַר אָדָ prop. to be withered, hence: to be languid, lazy אַשֶּׁרוּ מָלֶבֶת who were lazy to walk 18.30,21.

(pl. פְּגָרֵי , c. פְּגָרֵי) m. dead body, corpse, carcase Is 14,19; fig בְּרֵינֶ נְלִּוּלֵינֶם the carcases of your idols Lev 26,30.

עַבְּשְׁ (akin to צַבְּשְׁ , fut. שֹבְּשְׁ ; inf. שֹבְּשְׁ ) 1) to stumble upon, to meet (with accus. or בְּיִּ ) Gen.33,8; Ex. 4,24; ls 34,14; Hos.13,8; Pr.17,12.

Niph. wizzi to meet together Ps.85,11.

Pi. פּגִּש (fut. יָפַגִּש ) to meet with Jb.5,14.

Niph. নাট্য (fut. নাট্য) to be redeemed, released Lev. 19,20; Is 1,27.

Hiph. ਜ਼ਰੂਜ਼ to cause to be redeemed Ex.21,8.

*Hoph*. ਜੜ੍ਹੜ (*inf*. ਜੜ੍ਹਣ੍ਹ) to be redeemed Lev.19,20.

pr. n. m. Num 34,28.

קרצור *pr. n. m.* Num.1,10.

תְּבְּרִי (only pl. בְּרִי c. בְּרִי m. redemption, ransom בְּבָרְ הַפְּרָוֹי הַלְיבִי הַ קְּרָיִם the price of redemption Num.3, 51; בְּבָרִ בְּהָם בְּהָם as the reredemption of those that are over the number of them 3,48; but בְּרִייִ Is.35,10 a. 51,11 is pt. p. of הַרְּיִי, which see.

ן אָרָ pr. n. m. Ezr.2,44.

קרה, הוְהָּ (from בְּּדָה f. 1) division, separation ישִים פְּרוֹת בִּין to make a distinction between... Ex.8,19.— 2) redemption, deliverance Is.50,2.

of king Josiah 2K. 23, 26.— 2) various other persons Neh.3,25; 1Chr.3,18, etc.

קרודה pr. n. m. 1Chr.27,20.

מַדְיוֹם a. בְּדִיוֹן (from בְּדִיוֹם) m. ransom, redemption money Ex.21,30; Num.3,49.

רָבָּ (בּוְרָה (פָּרָה to redeem, to deliver; only imp. sf. מַרֶבֶת שַׁחַת מַרֶבֶת deliver him from going down to the pit Jb.33,24.

in Ar. to be thick, fat, whence the next word.

יָּהֶלֶּה, יְּ הְיֶהְ (sf. קְּדְרוֹיִם) m. fat Lev. 1,8 a. 12.

기원 (from 기획후 ; c. '후 ; sf. '후 , 귀'후 , , פִינָם , פִינוּ , פִיהָ , פִיהוּ a. פִינוּ , פִינוּ , פּיהָם a. poet. פִּימוֹ ; pl. פִּיהָם (פִּיוֹת a. poet. m. 1) mouth Ex 4,11; Ps.135,17; of the jaws of animals Am.3,12; Jb.41,11; of the bill of birds Gen. 8,11; Is.10,14; as organ of consuming. צֵיִר בָּפִיו vension was in his mouth, i. e. he did eat (of Esau's) venison Gen. 25, 28; as organ of speech: וְנִשְּׁמְעַה מַה־בָּפִיוּ aid let us hear what is in his mouth, i. e. what he says 2S. 17,5; acc. Stb. צור בָּבִּיו Gen.25,28 venison is on his (Esau's) lips, i. e. he always speaks of it; the mouth as organ of speech has given rise to the following expressions: דָּבֶּר פָה אֱל־פָּה Num. 12,8 or עָם־פֶּה Yer.32,4 to speak with one mouth to mouth, i. e. in person; 기투청 교육 with one mouth, i. e. with one accord, unanimously Jos.9,2; בַּבְּדַיּפָּה heavy-mouthed, i. e. slow of speech Ex.4,10; 귀효 קַרָּק a smooth month, i. e. flattering Pr.26,28; עָקשות פָּה perverseness of the mouth, i. e. perverse speech Pr.4,24; בַּתְחוֹן פָּת opening of the mouth, i. e. freedom to speak Ez.16,63; שוֹם יָר עַל־פֶּה to put the hand on the mouth, i e

to be silent Jud.18,19, also יָד לָפֶּה Pr.30,2; ... לָהַב מְפָּי.. to write from one's mouth, i. e. from his oral communication Jer. 36, 4.- 2) word, speech, saying, statement and their pos-וְצַתְּרֵיהָם בָּבִּיהָם יִרְצוּ terity will take pleasure in their sayings Ps.49.14; עַל־פָּי עִרִים Deut. 17,6 or יָבֶי עָרִים Num.35,30 upon the statement, i. e. testimony, of witnesses; in a wider sense: command קֹי מֶלֶן the command of the king Ec. 8,2; בּי־בִּיהוּ מַריתִי for I have rebelled against his commandment Lam 1,18; עַל־פָּי יִי according to the commandment of the Lord Num.3,6, so also אָל־פָּנ עַל־פָּי אַבְשָׁלוֹם הָיָתָה (Jos.15,13 יִיָּ שימה by the commandment of Absalom was this ordained 2S. 13,32; of a musical instrument: sound הַפּרָטִים עַל־פִּי הַנָּבֶל who chant to the sound of the harp Am.6,5.— 3) opening, hole פִּי הַבְּאֵר the well's opening Gen.29,2; לָבָי ? at the grave's opening Ps. 141,7; בְּפִי אַמְתַּחָתוֹ in the opening of his sack Gen.42,27; פּר הַראשׁ יַּם the top hole (of a garment) Ex. 28,32; נְּבָּי כְתָּנְתִּי יַאַזְרֵנְי like the opening (Eng Bible: collar) of my coat he bindeth me round Jb. 30,18; שֵׁיֹרֵד עַלֹּיפָּי מְדוֹתְיוּ which runneth down upon the opening (collar) of his garments Ps.133,2; of a place: יְפִי קָרֶת at the opening, i. e. entrance, of the city Pr.8,3.— 4) end, border עַל־פָּי יָאוֹר by the border of the brook Is.

ווּ, בַּה אָל־פָּה Ezr.9,11 or בָּק בָּה אָל־פָּה 2K.10,21 from end to end.— 5) edge לְבֵּי חֲרֶב with the edge of the sword Gen.34,26; hence pl. a two-edged sword Pr 5,4; once pl. פֿים edges 1S.13,21 (see under 리그 '호호).— 6) prop. mouthful, hence: portion, part double portion Deut.21, 17; 2K.2,9; Zch.13,8.- 7) with pre-: אֶל־פָּי , צַל־בָּי , לְבִּי , כְבִּי positions : according to בָּבִּי שָׁיָיו according to his years Lev 25,22; בָּבָּי אֲשֶׁר according as Mal.2,9; בָּבִי אִישׁ לֹא־ to the extent that no man could life up his head Zch. 2,4; הַוֹרְאַנִי כָבִיךְ לַאֵּל behold, I am toward God even as thou art Jb. 33,6; לְפִי שָׁבְלוֹ according to his wisdom Pr.12,8; לְכִּיהָן according to them Lev.25,51; עַלִּיפִי הַדְבָרִים according to the tenor of these words Gen.43,7; על־פָּי אַשֶׁר (= פֿפֿן אֵשֶׁר) according as Lev. 27,8.— See also בַּיִם and בִּיבוּת.

**河** a in adv. 1) here Gen.19,12; in from here Ez.40,21.— 2) hither 1S.16,11.

নিমুখ্ pr. n. 1) son of Issachar 1Chr. 7,1 = ግኒክ Gen.46,6.— 2) another man Jos.10,1.

לוּב (fut. אַבּיְר, ap. אַבְּיִי) to be cold or stiff, to faint בַּיָּב בְּבְיִר זְבְיִּר מְמִר and his heart became cold (or: fainted) Gen.45,26; hence: to slack, to cease בּיִבְיּר וְלַצְּ תְבִּוֹג הִיֹרְה נִבְיּר וְלַצְּ תְבִּוֹג הִיִּרְה וֹבְיִר וֹבְיר וֹבְיִר וֹבְיר וֹבְּיר וֹבְיר וֹבְיר וֹבְיר וֹבְיר וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְיי וֹבְּיי וֹבְּיי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְיי וֹבְייי וֹבְּיי וֹבְּיי וֹבְּיי וֹבְּייִי וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבְייִי וֹבְייי וֹבְייִי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייִי וֹבְייי וֹבְיי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייִי וֹבְיי וֹבְייִי וֹבְייי וֹבְייִי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייי וֹבְייִי וֹבְייי וֹבְייי

out, and did not cease Ps.77,3.

Niph. נְפֹינ to be faint, benumbed Ps.38,9.

פוד see בוד.

אָבָּה see אָבּוֹב 1; patr. פּֿוּנִי Num. 26,23,

רות (בּוּת : יְּנְיּנְיּוֹת : יְּנְיּנְיּיִ to breathe, to blow, to become cool בּיִּנְיִּ עַר שִׁיָּנְיּיִ until the day become cool, i. e. until evening Cant.2,17.

Hiph. הַבְּיָם (fut. הַבְּיִב : inf. הַפָּה) 1) to blow upon הַפִּיחִי נַנִּי blow upon my garden Cant.4,16; with פַאָש אָבָרָתִי אָפִים: of the person עַל עליף I will blow upon thee with the fire of my wrath Ez 21,86; fig. to kindle, to excite אַנְשֵׁי לְצוֹן scornful men kindle up a city, i. e. put it in motion Pr.29,8 (Eng. Bible בְּיִחוֹ bring into a snare, from nos).— 2) to breathe out, to utter, to speak he that speak-יָבִיהַ אָמוּנָה יַנִּיד צְהֵק eth truth announceth righteousness Pr.12,17; יָבֶּים נָגָר שֶׁרֶּר a false witness speaketh lies 6, וֹנְפַחַ בֹּקץ וְרֹא וְכַוֹב it speaketh of the end, and shall not lie Hab.2,3 (others acc. Ges וֹפָת בֹקץ it hasteth toward the end) .- 3) to puff at, to rail at (with - ; , -;) as for all his כָּל־צוֹרְרָיו יָבִּיחַ בָּהֶם enemies, he puffeth at them Ps. 10,5; אַשִּׁית בַּוִשֵּע יָפִיחַ לּוֹ will set him in safety at whom they puff 12,5 (others יְפִית לוֹ for whom they lay a snare, from □□□).

ער פוטיאל pr. n. m. Ex.6,25,

קיֹבֶר pr. n. chief of Pharach's body-guard Gen.39,1.

נוֹלְי בּוֹלְי מִי בּיוֹלְי pr. n. priest of Heliopolis, and father-in-law of Joseph Gen.41,45.

קוב (same as Lat. fucus, paint) m. eye-paint 2K 9,30; Jer.4,30; hence; fair colors Is.54,11; אַרָבָי בּיִרָּ bright-colored stones 1Chr.29,2.

ንነው m. coll. beans 28.17,28; Ez.4,9. ንነው pr. n. 1) a king of Assyria 2K.

515 pr. n. 1) a king of Assyria 2K. 15,19.— 2) a people and region in Africa Is.66,19.

Dan.7,5.— 2) opening אָבָּ בָּאָ the opening of the den Dan.6,18.

(akin to ন্ট্ৰ) prop. to waver, hence; to be perplexed, distracted; once fut. ন্ট্ৰেছ I am distracted Ps.88,16.

תְּנֶם 2Chr.25,23 for בְּנָת, which see. פּנִי see תְּנָם see תְּנָם

שנון pr. n. a city east of Edom, between אַער and אַער Num.33,42. אַער pr. n. f. Ex.1,15.

(fut אָבּי; pt. p. אָבּי; imp. אַבּי; imp. אָבּי; imp. אַבּי; imp. אָבּי; imp. אַבּי; imp. אָבּי; imp. אָבּי; imp. אָבּי; imp. אָבּי; imp. אַבּי; imp. אַבּיי; imp. אַבּיי; imp. אַבּיי; imp. אַבּיי; imp. אַבּיי; imp. אַבּיי, imp

(of a spring) Pr.5,16; fig. קְּפוֹעֶנָה my cities shall over-flow with prosperity Zch.1,17.

איף, נְפּוֹצִים (pt. נְפּיץ, pl. נְפּיצִים, נְפּוֹצִים, f. נְפּיצִים (נְפִּיצִים, pl. נְפִּיצִים, f. מַצְלּח (נְפְּיצָה to be scattered from 52,8.— 2) to be spread, extended נְתְּהָי שָׁם הַמִּיְחָםְה and the battle there was spread 2S.18,8.

Pi. I, אָיָם to dash in pieces Jer.23,29.

Pi. II. "BYP (fut. "BYP!) to shake to pieces Jb.16,12.

Hiph. רְפָּיץ (fut. רְפָּיץ , ap. רְ פָּיץ ; inf. רְפָּיץ inf (of anger); inf and inf inf

Hiph. הָפִיק (fut. יְפִּיק , ap. קּבָּי ;

pt. pl. קָבָּיק (מְפִיקִים 1) to cause to go forth fifted לְרָעֵב נַפְּשֶׁן and if thou causest thy soul to go forth to the hungry Is.58,10.— 2) to afford, to furnish Ps.144,13.— 3)

הקה /. stumbling 18.25,31.

קר (inf. אוֹם) to fall to pieces Is. 24,19.

Pi. פֿוֹרֵר to break, to divide Ps. 74,13.

Hiph. 기년 1) to break (a covenant) Ez.17,19.— 2) to bring to nought, to frustrate Ps.33,10.

Hithp. הַהְפּ'רֵרְה אָנֶין to be broken in pieces בּרְרָה אָנֶין the earth is utterly broken Is.24,19.— See also בַּרַר.

לוֹם (of Persian origin) m. lot, die Est.3,7; pl. פוֹרִים the festival of Purim, celebrated by the Jews on the 14th and 15th of the month Adar in memory of their deliverance from the wiles of Haman Est.9,29, fully ביי בפוֹרִים the days of Purim v. 31.

a measure for liquids Hag.2,16.

אָרָרְאָ pr. n. one of Haman's sons Est. 9,8.

פּשְׁהֶם (pret. pl. 3 שְׁבֶּי בָּ מְּהְיּבָּ for בְּיִים: fut. לְבִּוּשׁ 1) to spread one-self Hab 1,8.— 2) to increase, to grow fat Jer. 50,11; Mal.3,20.—See also בְּשָׁהַ

Niph. נְפוֹשׁ to be scattered Nah. 3.18.

חום to be open, whence הם. pr. n. m. 1Chr.2,53.

וְאָם (from יְבְּיְם I.) m. something purified, hence: pure gold, fine gold Lam. 4,2; as adj. יְבְּיָם בְּיִבְּיָם the finest gold Cant. 5, 11.

I. prop. to separate, hence: to purify (Kal not used).

Hoph. to be purified, refined; only pt. ਪ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਸ਼ੇ purified gold 1K.10.18.

II. (fut. יְבֹּי) to be firm, strong (others: to be flexible, springy) מוֹלְיבִי יְרִיי יְרִיי בְיוֹי and the arms of his hands were made strong Gen. 49,24.

Pi. 개호 to leap, to dance; only pt. 개호후 28.6,16 (for which 1Chr. 15,29 기타고후).

to scatter, to lead astray; pt. p. קֿוַר to scatter, to lead astray; pt. p. מְיה בְּוֹרָה a scattered sheep Jer. 50,17.

Niph. נְפָוַר to be scattered about Ps.141,7.

Pi. רַוּפָן (fut. רֵיפַוֹיִי) 1) to scatter, to disperse Ps.53,6; 89,11; 147,16; fig. וּחַפּוֹרִי אָתוֹדְרַכוֹךְ בַּוֹרִים and hast scattered thy ways (i. e. hast roved about) to the strangers Jer.3,13.— 2) to distribute largely, to lavish Ps.112,9; רְיִי נְיִבּי נְיִר עִוֹר there is that lavisheth, and yet increaseth Pr.11,24.

Pa. মানু (pt. মানুহ) to be dispersed, scattered Est.3,8.

지원 (from חַבַּף; ^ הַבָּי; pl. בּיִהָּפַ, c. '교회 m. 1) net, snare, trap Am. 3,5; Ec.9,12; פַח יָקוֹשׁ the snare of a fowler Hos.9,8; ואחו בעקב פח the trap shall take him by the heel Jb.18,9; with נָתַן, נָתַן , נָתַן to lay a snare (with ? for) Ps.119, 110; 140,6; 141,9; fig. danger, calamity Is.24,17. - 2) plate of metal Num.17,3; בַּוֹרֶב the plates of . פַּחָם = Ps.11,6 = פַּחָם בּתִים Ps.11,6 = פַּחָם . קרם I. (fut. בחר) to tremble, to be afraid (with 🎁 of) Jb.23,15; to tremble because of Jer.33,9; פַּחַר אֵל to stand in awe before Hos.3,5; of the heart: to palpitate, to throb Is.60,5; Ps.

119,161.

Pi. תְּםָ (fut. תְחַבַּיְ; pt. תְחַבַּיְ) to be afraid, to fear, to be timid Is.51,13; hence: to be cautious, circumspect Pr.28,14.

Hiph. הְּפַּחִיר to make tremble Jb.4,14

ארד II. in Ar. to be strong, whence בּחְרֵיִם .

 the fear of you Deut. 13.25; also for object of fear: אָרָיִי אָרָיַבְּ the fear of Isaac, i. e. God whom he feared Gen. 31,42 a. 53.— For אַרְרִיבּ Jb. 40,17 see

לְּחָרָתְיּ f. fear, terror; only sf. בַּחְרָתִי the fear of me Jer.2,19.

מַתְּהֵים (from תְּבְּ II) du. m. loins (others: testicles); only sf. יתְּבִינוֹ Jb.40,17.

קְּהָם (c. תְּבֶּם, sf. קְּתְּבֶּם, בְּקָבָּה for בַּתְּהָם Neh.5,14; pl. מְתְּבָּם, c. חוֹתְבַּ Neh 2.7 m. governor, prefect, pasha Neh.5,14; Is.56,9; Est.3,9

קָּהָ Ch. (c. חַהַבּ , def. pl. אַחָיָהַבּ) m. governor, prefect Ezr.5,3 a. 14; Dan.3,2.

קרות (= Ch. יְהָשָׁי ; only pt. pl. בְּחַוּשׁ ; only pt. pl. בְּחַוּשׁ prop. to leap, to run, to hasten; fig. to be unbridled, wanton, frivolous פַּחַוּים אַנְשִׁי בּנְרוּת and frivolous persons Jud. 9, 4; בּחַוּים אַנְשֵׁי בּנְרוּת ets are frivolous, men of treachery Zph 3,4.

ing m. hastiness, unstability; only once as adj. מוֹלְהַיִּה בַּשְׁיִם בַּשְׁיִם בַּשְׁיִם unstable as water thou shalt not excel Gen.49,4.

הווה f. wantonness (others: haughtiness) Jer.23,32.

whence I (Kal not used).

Hiph. ਜੂੜਜ਼ den from ਜੂਣੂ I.; inf. ਜੁਣੂਜ਼) to snare ਜੁਣੂਜ਼ ਜੁਣੂਜ਼ ਜੁਣੂਜ਼ ਜਿਲ੍ਹ are all of them snared in holes Is 42,22•

בּתִיבּ (בּ בּתְבָּ) m. coll. coals, burning coals Ps.11,6.

מתם (= Ch. מַתְבָּ) to be black, whence the next word.

DTD m. coal Pr.26,21; also burning coal 1s.44,12.

in Syr. to form, whence the next word.

רהב Ch. m. potter Dan.2,41.

מתת to excavate, whence the next two words

ת pit 2S. 18, 17; pl. חַתְּבָּ מַתְּרָים 17,9

pr. n. m. Ezr.26.

קּהְתֶּחְ f. sunken spot, decay (in garments) Lev. 13,55.

קּמְדָה (c קּמְדָה f. topaz Ex.28,17; Jb.28,19.

קמוּר (from מְשֵׁרָ m. open blossom, only pl. c. יְצִיִּים open flowers 1K.6.18.

m. hammer Is.47,7; fig of Babylon: פַּמִישׁ בָּלִּדְקָאָן the hammer of the whole earth Jer 50,23.

שמיש Ch. Ktib, see פּמַישׁ.

קַמָר (fut. בְּשִׁר, pt. אָבָּי, pt. אָבָּי, pt. אָבּיי, pt. אַבּיי, pt. אַבּיי, pt. מוֹם בּיי, pt. מוֹם בּיי, pt. מוֹם בּיי, pt. אַבּיי, אָבּיי, אַבּיי, אַבּיין, אַבּ

33.— 3) intr. to break away, to slip away וְלְפָעֵר מְבְּנֵי שָאוֹל and he slipped away out of Saul's presence 18.19,10.

Hiph. הָפְמִיר (fut. יְפָמִיר to draw open, to gape הָשָּׁיִרוּ בְּשָּׁבְי they draw open their lips (in mockery) Ps. 22.8.

קבֶּבֶר (from בַּבֶּי) m. prop. what breaks forth or opens the womb, hence: first-born, firstling בַּל־בָּטָּי all that openeth the womb (all the first-born) Ex 13,12; בְּיִבְּי the firstling of an ox or lamb 34,19.

កាៗប្រទ្ f. same as ាយ្គុទ្ Num.8,16.

שמש to beat, to pound, whence שמש hammer.

שַּׁישֵׁי Ch. upper garment, tunic; only pi. sf. יְשִׁישִׁים Dan.3,21 (Kri). בּיִשִּׁים See אַבּי.

קבי־בֶּבֶּר pr. n. a city in lower Egypt (called by the Greeks Bubastis)
Ez.30,17.

קיד (from פור m. calamity, misfortune Pr 24,22; Jb.30,24; אַבְּיִר בּוּיִי to the unfortunate is given contempt Jb.12,5.

(בּיה (בּ הֹבֶּ ; only pl. הַבְּיה) f. edge (of a sword) Jud.3,16.

on the northern border of the Gulf of Suez Ex 14,2; Num.33,7 = בּקרוֹרתׁ v 8.

رِيْنِ (from الْجَابِ) m. ashes, dust Ex. 9,8. pr. n. a Philistine military commander Gen.21,22.

פּלְנָשׁ see פּילְנָשׁ.

1S.13,21 see 귀취 5.

המה f. fat, fatness Jb.15,27.

רָבְּי pr. n. Phinehas 1) son of the high priest Eleazar Ex.6,25.—
2) a son of Eli 18.1,3.

קְּבְּינֹקְ pr. n. name of a city in Edom Gen 36,41 (= אָלַן Num.33,42).

תְרֶב פְּיפְיוֹת (redupl. from בְּיבְּיוֹת f. pl. edges, teeth הַרְרִין a double-edged sword Ps.149,6; בַּיב יוּרְיין הַבְּיִר בּוֹרָג חָרִין a sharp threshing instrument having teeth Is.41,15.

P'P (from PID) m. wavering, tottering Nah.2,11.

אָנְישׁוּ pr. n. a river issuing from the garden of Eden Gen.2,11.

פיתון pr. n. 1Chr.8,35.

ביתם see פיתם.

기월 (from 기구확) m. flask, bottle 18-10-1.

הביב to flow (Kal not used).

Pi. פְּבָּה (pt. חְבָּבָּה) to flow, to run; pt. pl. מֵים מְבַּנִים the water was running Ez 47,2.

אַבְיִם הַצְּבָיִם pr. n. m. Ezr.2,57; Neh.7.59.

 $\mathbf{R} \stackrel{\leftarrow}{\uparrow} \stackrel{\bullet}{\mathbf{P}} (= \vec{\mathbf{n}} \stackrel{\leftarrow}{\downarrow} \stackrel{\bullet}{\mathbf{P}})$  to divide, to separate (*Kal* not used).

Niph. אלַפְּזָ (3 f. אלּקָפָּז, הְנָפְּלָאוֹת pl. הַּבְּלָאוֹת pl. הַבְּלָאוֹת pl. הַבְּלָאוֹת pt. f. אלבָפָז, pl. הוּבְּלָאוֹת pt. f. אלב

prop. to be divided off, hence: 1) to be remote, inaccessible, difficult, hard to understand, impossible (with מְמָּדְ (מִן אוֹם) ארנפּרֵאת הָיא מִמָּדְ it is not difficult for thee Deut. 30,11 (Eng. B'ble: not hidden from thee); נְפָּוְאוֹ מְמָנְי they are too hard for me to understand Pr. 30,18; הֵיבָּרא מֵייָ דָבָר is anything hard (impossible) for the Lord? Gen.18,14; ••• נְּבֶּלָא בָעִינֵי to seem impossible to... 2S.13,2.- 2) to be singular, wonderful, marvellous thy love to me נְּפָּרָאַתָּה אֲהַבָּתָף לִי was wonderful 2S 1.26; pt. f. pl. wonders, wonderful deeds נפלאות Ex.3,20; Ps.9,2; hence; monstrous things Dan.11,36; as adv. נָפָּרָאוֹת wonderfully, marvellously Jb.35, 5; Dan.8,24.

Pi. NAS (inf. NAS) to separate, to consecrate Num.15,3 a. 8.

Hiph. הָפָּלָא , הָפָּלָא (fut. יַפָּלָא ; pt. מְפָּלָא ; inf. הַבְּלֵיא , הַבְּלֵיא (הַפְּלֵיא ) to separate, to consecrate Lev.27,2.-2) to make extraordinary, wonderthe Lord וָהָפְּלָא וָיָ אֶת־מַכּוֹתְדְּ the will make thy plagues wonderful Deut 28,59; הַפָּלִיא עֵצָה to be wonderful in counsel Is. 28, 29; to הָפָּלִיא לַעֲש'ת or עַשָּׂה לְהַפָּלִיא to deal wonderfully, to do marvellously Jo. 2,26; Jud. 13,19; הַּכְּרֵיא to be wonderfully helped להעור 2Chr 26,15; לַ הַבְּרוֹ לִי he hath shown me his kindness wonderfully Ps.31,22; inf. as adv. ברוֹל wonderfully great 2Chr.2,8. Hithp. אֹבְבַאָּהְ to show oneself extraordinary, great אַבְבּאָהָ בִּייִבְּיִ בְּיִיבְ בִּי בְּיִבְּיִ בְּיִיבְ בִּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בִּי לְּבִּי בִּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי לְּבִּי בִּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְייִ בְּיִבְיִי בְּיִבְייִ בְּיִים בְּיבִּייִ בְּיִים בְּיבִייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיִבְייִ בְּיבְייִבְייִ בְּיבְייִים בּוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיבְּייִבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְיים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיבְּייִים בּיבְּייִים בּוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיבְּיים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיבְייִים בּיוּבְייִים בּיוֹבְייִים בּיוֹבְייִים בּיוֹבְייִים בּיבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייים בּיוּבְייִים בּיוּבְייִים בּיוּבְייים בּיוּבְייים בּיוּבְייים בּיוּבְייים בּיוּבְייים בּיוּבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיוּבְייים בּיוּבְייים בּיוּבְייים בּיוּבּיים בּייבּיים בּיוּבּיים בּיוּבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּיבְייבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְייים בּיבּיים בּיבְייבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבְייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבְייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייבּיים בּיבְייים בּיבְייבּיים בּיבְייבּיים בּיבְייבּיים בּיבְייים בּיבְייבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּיייי

אים (s/. אָבּיֹבְּיִים pl. בּיִאִים a. אַבְּיַּבְּיִּח m. wonder, miacle Ex.15,11; Ps. 77.12; Dan.12,6; concretely: wonderful one Is.9,5; pl. as adj. אָרִים wonderful are thy testimonies Ps.119,129; pl. as adv. בּיִבְּיִים and she came down wonderfully Lam.1,9.

pr. n. m. Neh.8,7. pr. n. m. Neh.8,7.

. תְּנְלֵת see בּלְאָמֵר

to divide (Kal not used).

Niph. נְפָלֵג to be divided Gen. 10,25.

Pi. אַבְּשׁ (imp. אַבּצׁ) to divide Jb 38,25; fig. אַבְּעֹיבָם divide their tongue, i. e. make them disagree Ps.55,10.

בּלֵג Ch. (pt. p. בְּלִיג) to divide Dan. 2.41.

Dan. 7.25.

קלְנִים (pl. בְּלְנִים, c. בְּלְנִים, sf. בְּלָנִים)
m. 1) river, brook, stream Ps.65,
10; Is. 30.25; בּלְנִים rivers of
water Ps. 1.3; בְּלְנִים a river
the streams whereof 46,5; fig.
| בְּלֵנִים streams of oil Jb.29,6.—
2) pr. n. Peleg, son of Eber Gen.
10,25.

קַלְבָּלְּהָ (pl. אַלְבָּאָ) f. 1) division, army Jud 5,15.— 2 stream (= בּבְּלָגָּוֹ 1) Jb.20,17.

לְבָּה f. division, class 2Chr.35,5.

בּלְנָהְ Ch. same as Heb.; pl. sf. אַלְנָהְהוֹן Ezr.6,18.

קילניש a. פּילניש (sf. פֿילניש; pl. פּילניש; קר פּלנישים) f. concubine, paramour Gen 22,24; 25,6; Jud. 19,1; Ez.23,20; Cant.6,9.

ללם (akin to בַּלַבַּ) to throw out, to flash, whence the next word.

לְּבֶּרְה (only pl. בְּּלְרוֹת f. flash, flame אֵשׁ בְּּלְרוֹת flashing fire Nah. 2,4 (others = Syr. אלם steel).

₩ Ţ. Þ pr. n. m. Gen.22,22.

רָבָּ (בְּיבְּיָּ) to separate, to divide off, to distinguish (Kal not used).

Niph. וְפְּלֵה 1) to be separated, distinguished (with תְּלֵּה from) Ex. 33,16.— 2) to be wonderfully made בּוֹרָאוֹת נִפְּלֵיתִי I am fearfully and wonderfully made Ps. 139,14.

Hiph. 교육한 (fut. 교육한 ; imp. 교육한 ) 1) to sever, to set apart Ex.8,18; Ps 4,4.— 2) to distinguish Ex.11,7; Ps.17,7.

## pr. n. son of Reuben Gen.46, 9; gent. 왕호 Num.26,5.

רבו (בּוֹבֶּי pt. חַלֵּבׁ) to cut up, to cleave, to plough Ps.141,7.

Pi. רֹבֶּב (fut. רֹבַבוֹי) to cut to pieces, to slice (fruits) 2K 4,39; of an arrow: to strike through Pr.7.29.— ש) to let break forth, to bring forth לַבְּרָבָּה they bring forth their young ones Jb. 39,3.

בּרֹת Ch. (originally to till the ground, then to labor, whence:) to serve, to worship Dan 3,18 a. 28; pt. pl. אַרָדְאָ בָּרֹת אָבְּרָהְיּ בָּית אָבְּרָהְיּ the ministers of the house of God Ezr. 7,24.

m. 1) piece, slice 1S 30,12; Cant.4,3.— 2) mill-stone בְּלֵח רֶבֶּב upper mill-stone Jud.9,53; חַבָּּב הַחְתָּת lower mill-stone Jb.41,16.

หกรอ pr. n. m. Neh.10,25.

בּרְהָן Ch. m. service, whorship Ezr. 7.19.

to escape Ez.7,16.

Pi. the (fut. the; pt. thep; inf. the) 1) to rescue, to save, to deliver Ps.17,13; with omission of accus. The to save oneself, to be delivered Jb.23,7.— 2) to bring forth Jb.21,10.

Hiph. שֵילְבָּל (fut. מַיְּלְבָּי, ap. מַבְּי (fut. מַבְּלְבָּי, ap. מַבְּי (fut. מַבְי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְּי (fut. מַבְי

בּלֵם (בּלֵם; prop. inf. Pi.) m. escape, deliverance בְּלֵב songs of deliverance Ps. 32, 7; עֵל-אָנוֹן acc. Stb.: in vain is escape for them Ps. 56,8 (Eng. Bible: shall they escape by iniquity?).

בּלֶּטֶׁ pr. n. m. name of two persons 1Chr. 2, 47; 12, 3; בּלֶּטֶׁ a city in Judah Jos. 15,27.

ם. פְּלֵטְה (c. פָּלֵטְה) f. de-

liverance, escape, remnant Ex. 10,5; Ob.17; Is.4,2.

שׁלְטֵי pr. n. m. Neh.12,17.

קריי (בּלְטִי pr. n. m. 1) a person mentioned in Num.13.9.— 2) another person 1S.25.44 = לְטִיאֵל 2S.3,15.

קרביי pr. n. m. name of two persons 1Chr.3,21; 4,42.

קבידה pr. n. m. Ez.11,1 a. 3.

(from לְּבָּלְיֹלְי m. something hidden, secret Jud.13,18.

(from פְּלִיאָה מּdj. wonderful; only f. פְּלִיאָה דַעַת מְבֶּינִי too wonderful is such knowledge for me Ps.139.6.

דְּלָיִבְּ pr. n. m. 1Chr.3 24.

m. one who escapes, a fugitive Gen.14.13; Js.66,19; פָּלִימֵי אָפְּלִימֵי the fugitives of Ephraim Jud.12,4.

m. judge ; only pl. מָּלִילִים and he shall pay according to [the decision of] the judges Ex. 21. 22; אַבְּילִים even our enemies themselves being judges Deut. 32, 31; בּילִילִים a crime to be punished by judges Jb.31,11.

לִּלְנְיָלְוּז f. judgment Is. 16,3.

עוֹן פְּלִילִי adj. judicial שָׁוֹן פְּלִילִי a crime to be punished by a judge Jb. 31,28; f. as n. בְּיִלִיה they

stumble in judgment Is.28,7.

לבּלָּכְיּ (akin to בַּבְּיׁ a. תּבְּיׁ to cut off, to divide, whence the next word בְּבָּיׁ (sf. בַּבְּיֹּ (m. 1) district (prop section) Neh.3,17.—2) staff, crutch 28.3,29.— 3) distaff Pr.31,19.

ት/ታ I. (akin to ፲፰፮) prop. to divide, hence; to decide, to judge (Kal not used).

Pi. פָּלֵל (fut. יְפַלֵּל ) 1) to judge, to execute judgment וּבְּלֵלוֹ אֵלְהִים and the judge shall judge him 18.2,25; יְבָּלְלוֹ and Phinehas stood up and executed judgment Ps.106,30; with יֹן: to adjudge to Ez.16,52. – 2) to think, to expect, to hope אַלְהָי בּאָר בְּלֶּהְי וּ וּשְׁלֵהְי בּאַר בְּלֶהְי וּ וּשְׁלֵהְי וּ וּשְׁלֵהְי וּ וּשְׁלֵהְי וּ וּשְׁלֵהְי וּ וּשְׁלֵהְי וּ וּשְׁלְהִי וּ וּשְׁלִהְי וּ וּשְׁלִהְי וּ וּשְׁלִהְי וּשְׁלִהְי וּ וּשְׁלְהִי וּ וּשְׁלְהִי וּ וּשְׁלְהִי וּ וּשְׁלְהִי וּ וּשְׁלְהִי וּ וּשְׁלְהִי וּשְׁלִהְי וּ וּשְׁלְהִי וּשְׁלִהְי וּשְׁלִהְי וּשְׁלְהִי וּשְׁלִהְי וּשְׁלִהְי וּשְׁלִּהְי וּשְׁלִּהְי וּשְׁלִי וּשְׁלִהְי וּשְׁלְּהִי וּשְׁלְהִי וּשְׁלְּהִי וּשְׁלִהְי וּשְׁלְּהִי וּשְׁלִּהְי וּשְׁלִּהְי וּשְׁלִּהְי וּשְׁלִּהְי וּשְׁלִהְי וּשְׁלִּהְי וּשְׁלִּהְי וּשְׁלִּהְי וּשְׁלִי וּשְׁלִי וּשְׁלִיהְי וּשְׁלִיהְי וּשְׁלִיהְי וּשְׁלִיהְי וּשְׁלִי וּשְׁלִיהְי וּשְׁלִיהְי וּשְׁלִיהְי וּשְׁלִיהְי וּשְׁלִיהְי וּשְׁלִי וּשְׁלִי וְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּי וּשְׁלִיהְי וּשְׁלִיהְי בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִילְי בְּיִי בְּיִייְי בְּיִייּי בְּיּיי בְּיִייּי בְּיִייּי בְּייִים בְּיּבְייי בְּיּבְייי בְּיּבְייים בְּיִיי בְּייִיים בְּייִייּיים בְּיִייּיים בְּיִיים בְּיי

II. (akin to נְפַל) prop. to fall down, to bow, hence: to pray (Kal not used).

Pi. The (fut. The) to pray, to appeare by prayer Ps.106,30 (but see Pi. of The I.).

Hithp. קּוֹתְפּלֵל (fut. יְהְפּלֵל (fut. יְהָפּלָל (fut. יְהָפּלָל ) prop. to prostrate oneself, to bow, hence: to pray, to entreat Is.45,14; Neh.1,4; with אָ , יִר , יִר , יִר , יַר ,

55 pr. n. m. Neh.3,25.

דְּלֵילָים pr. n. m. Neh.11,12.

see next word.

(from בְּלֹנִי adj. prop. concealed one, henc: unnamed one, a certain

bence: balance, weight Is. 40, 12; Pr.16,11.

to shake (Kal not used).

Hithp. אָרְבַּבְּלִיץ to be shaken, to tremble Jb.9,6.

ק לצות f. trembling, terror Is.21,4; Ez.18.7.

שׁלְשֵׁי (= בְּבַבְּיׁ to balance, whence שֵּבְבְּיִם, which see.

وَرِي to roll (Kal not used).

 (Kri הְהַפַּלְשִׁי; once without object: הְהַפַּלְשִׁי בְּאַקׁן; and wallow yourselves [in the dust], ye leaders of the flock Jer.25,34.

קייטית pr. n. Philistia Ex.15,14; Is. 14,29; Ps. 83,8 (hence the name Palestine applied to the land of the Israelites).

gent. of בְּלְשָׁתְיׁ (gent. of מָּלְשָׁתְּיֹם) m. a Philistine 18.17.1; pl. בּלְשָׁתִים 18.17.3; Am. בּלְשָׁתִים the Philistine Sea, i. e. the Mediterranean Ex.23,31.

in Ar. to flee (= Heb. בֿרֹתְּ), whence acc. some בָּלְתָּי

יוֹרָ pr. n. m. name of two persons Num.16,1; 1Chr.2,33.

gent coll. Pelethites or Philistines who served as body-guards of David 2S.8.18 (acc. some: runners, frcm הלא); always coupled with בַּרָהי, which see.

De see Die.

בּיבּית (from בּיבְּי : only c. בְּיבָּית (from בּיבִּי : only c. בְּיבִית (that not, lest; it expresses: a) a warning, as: בְּיבִית בְּיבִיי בְּיִרְיִי בְיבִי בְּיבִיי בְּיבִית בְּיבִיי בְּיבִית בְּיבִיי בְּיבִית בּיבִית בּיבית בּיבית

I came out against thee with the sword Num.20,18: once as a negative adverb: אַרַת חַיִּים פּוֹרְיִּתְּבּוֹלִם she balanceth not (or: she cannot balance) the path of life Pr. 5,6.

גוב (= בְּבַבְּ) to be soft, tender, savory, whence the next word.

hence: sweet cake (others; balsam) Ez.27,17.

תוב (fut. פָּנָה, ap. בָּוֹם, for the cther persons [28. ] [2], pt. ם בנות a. פנים , pl , פנים , pl f. בנות ; inf. הום, חופנית, to turn, to turn about וְיִכְנוֹ וְיִנְסוֹ and they turned and fled Jud.20,45; hence: to go away, to retire Cant. 6,1; fig. of the heart: to turn away Deut.30, 17; of a boundary: to turn, to bend toward (with אל Jos. 15.7; to turn this way and that way, i. e. to look about Ex. 2.12: of time: a) to pass away, the day waneth פְּנָה הַיֹּם Jer.6.4. b) to approach, to come when the morning came לפנות בקר Ex.14,27; לְבָנוֹת נֵעְרֶב at the approach of the evening Gen 24,63.-2) to turn toward, to look to (with בִּיפָן אֵלְיי יִיָּי (לִּ-, אֶל and the Lord turned toward him Jud. 6,14; וּפְנָה לָמָעלָה and they shall turn (look) upward Is 8,21; fig. to look upon, to regard, to have respect (with אָלֵיכֶם (אָל respect (with אַלִיכֶּם) and I will have וָהָפְּרֵיתִי אֶּהְבֶּם respect unto you, and make you Pi. רְבָּהְ (imp. pl. אַבּ) 1) to remove, to drive away Zph 3,15.—2) to clear, to clear out בְּבָיתִי I have cleared out the house Gen.24,31; רְבָּיִרְ רָבְּיִרְ thou didst clear out a place before it Ps.80, ווֹי בִין בַּיִּר בְּבִיר אַבּ make ye clear the way of the Locd Is.40,3.

Hiph. ⊓३₽७ (fut. ap. ]₽; ; pt. מַפּנָה ; inf. בַּבּניֹת (הַבָּניֹת to turn and he turned נוֹפֶן וָרָב אֶּל וְנְב tail to tail Jud.15,4; פָּהַבְּנֹתוֹ שָׁבִמוֹ when he turned his back to go away 1S. 10, 9; with אָרֶר to turn one's back, i. e. to flee Jer 48.39.— 2) intr. to turn the back הַפְנוּ נָסוּ they turned their back, they flid Jer. 46,21; 49,24. -3) to look back נָלֹא דָפָנוּ they are fled, and look not back Jer. און מַבְּנֶה but none shall lock back Nah.2.9; לא הַפְנוּ אַבּית the fathers shall not look back to their children Jer. 47,3.

Hoph. ਜੜ੍ਹੇਜ਼ (pt. ਜੜ੍ਹੇਜ਼) 1) to be turned, directed Ez 9,2. — 2) to be turnedback, to be put to flight Jer.49.8.

ការុទ្ធ (from ការុទ្ធ ; c. ការុទ្ធ , sf. ការុវុទ្ធ ; pl. קנוֹת , sf. פְנוֹת יוֹם f. prop. turn, hence: 1) top (of a roof), pinnacle, turret Pr.21,9; Zph.1,16; 2Chr.26, 15.- 2) corner Jb. 1, 19 (of a house); Pr.7,8 (of a street); ነር אַבָּ a corner-stone Jb.38,6; בַּעַב Tipi the corner-gate (one of the gates of Jerusalem) 2Chr. 26,9 (for which 25,23 שַׁעַר הַפּעָה); fig. a pillar of the state, a prince, a chief שְּבֶשְיהָ שָׁבָשִיהָ the pillar of its לומנו פנה קפנו וַהַד (tribes Is.19,13; cut of him cometh forth the pillar, out of him the tent-nail Zch.10, 4; pl. פַנוֹת הַעָם the chiefs of the people Jud.20,2; 1S.14 38.

קּנָה (same as פָּנָה; sf. פָּנָה; pl פָּנָה) m. corner Pr.7,8; שַׁצַר הַפָּנִים the corner-gate Zch.14,10.

Jordan Gen.32,32, for which 32, 31 בְּנִיאֵל – 2) name of two men 1Chr.4,4; 8 25 (Ktib בְּנִיאָל).

פָנואָל see בְּנִיאֵל.

קְנֵי (ancient pl. form for בְּיָבְיּ בְּנִים m. fore part, front בְּנָיִ הְ ישׁבָּי the temple שׁפּרָני the temple שׁפּרָני

פֿוּיִם Ktib for פֿוּיִם, which see.

קנים (from רְּבָּיֵי , אַלָּיָי , אַלָּיָי , אַלָּיִי , אַלָּיָי , אַלָּיִי , etc.) אוּ pl. (f. only Ez.21,21) prop. what is

turned toward any one, hence: 1) face, countenance Ez. 1, 10; Gen. פַנִים אַרַפנים or פַּנִים ar פַּנִים מַרַפּנים face to face Gen. 32, 31; Deut 5,4; עַל־פָּגִיו or אָז־בָּבָיו to one's face Jb.1,10; 21,31; Deut.7, 10; of the face as reflecting the frame of mind: הַבָּרַת פָּגִיהָם עַנתָה □2 the appearance of their countenance testifieth against them Is 3,9; רעַ פַּנִים sadness of the countenance, i. e. a sad mien Ec. 7,3; בשׁת פַנים shame of face, i. e. shamefulness Dan. 9, 7; עַוֹ פָּנִים fierce of countenance, i. e. insolent Deut.28,50; קַנִים hard of countenance, i. e. impudent Ez.2,4; אור פנים light of countenance, i. e. cheerfulness Jb.29,24; hence 🚉 expresses: sadness, anger וּפְנֶיהָ לֹא־הָיוּ־לָה עוֹר and she had no more her sad countenance ווא אָעָזָבָת פָּצֵי וָאַבְּלִינֶה (I will leave off my sad countenance, and cheer myself up Jb.9,27; שים to set one's angry look upon Lev.20,5; לא אַפִּיל פָּנֵי בָּבֶם I will not cause mine anger to fall upon you Jer.3,12; פָּגֵי יָנָ בְּעשׁי עַן the anger of the Lord is against them that do evil Ps.34,17; of a good disposition: דָאָר בָּנְיוֹ אֱלֹד to make one's face shine upon, i. e. to show his kind disposition to one Num 6,25; בַּנִים also expresses direction, aim, intention: מָנֶמֶת the striving of their פְּנֵיהֶם הַקְּימָה faces (i. e. their direction) is forwards Hab יְסִים פָּנָיוֹ to set

573

one's face, i. e. to direct one's course Gen.31,21; followed by inf. with 7: to intend doing anything Jer.44,12; חַמָּה חַמָּה his intention was to fight 2Chr.32,2; the battle was set against him 1Chr. 19, 10; hence: regard, attention קוֹם בָּנִים מָן־ to turn away one's face, i. e. to withdraw one's regard Ez. 7,22; to hide the face הָּחָתִיר פָּנִים מְן־ from, i. e. not to regard one Is. 54.8. - 2) face in the sense of: presence, one's own person, self in his presence Deut.4,37; אם אין אינו my presence (or: I myseif) shall go Ex. 33, 14; 기대의 and that thou go to battle in thine own person 2S. 17,11; לַראוֹת פַּנֵי to appear in my presence Is.1,12; ישועית פּיָיו his (God's) own salvation Ps 42,6; hence: הַכִּיר פָּנִים, נַשָּׂא פַנִים to respect a person Jb.34,19; Lev. 19,15; Deut.16,19.- 3) face, surface לְנֵי אַרְטָה the face (surface) of the earth Ps. 104, 30; עַל־פָּגָי מַבְּיֵם upon the face of the waters Gen.1,3; of the surface of a field Is.28,25; לְבוּשׁוֹ the surface of his garment Jb.41,5; פני הַלוֹם the surface of the covering Is.25,7; אַבְּעִינְהָאָ he covereth the face of his throne Jb. 26, 9; hence: external appearance, form, condition יַרעַ תַּרֶע פָּנִי צאנָך know well the appearance (condition) of thy flocks Pr. 27, 23: יות לָבַעבוּר סַבֵּב אֶת־פָּגִי הַדְּבֶּר in order

to change the form of the matter 1S.14,20.— 4) fore-part, front front of the tabernacle Ex. 26,9; van of an army Jo.2,20; edge of a weapon Ec.10,10; as adv. in written in כָּתוּבָה פַּנִים וָאַהוֹר front front and on the back Ez. 2, 10; מַפָּנִים before 2S. 10, 9; מַבָּנִים a) forward Jer.7,24. b) before, of old Deut.2,10. - 5) exhibition, show the show-bread Ex.25, בַּחָם הַפָּנִים 30 (see this phrase also under ולֶחֶם... 6) with prepositions is frequently used instead of prepositions and particles: a) جَوْلِيْ before Deut. 7, 24; 25, 9. b) לַפָּנִיוּ , לַפָּנִיי , לַפָּנִי , לָפָנִי , לָפָנִי , לָפָנִי , לָפָנִי in the (לָּפְגִיהֶם, לְּפְגִיכֶם presence of, before Gen. 18, 22; לפגי שֶׁבֶשׁ before the sun Jb. 8,16, also: as long as the sun remaineth Ps. 72, 17; לַבַּנְינָנּ before us, in front of us 188.20; in reference to time: לפני מית before his death Gen.27,10; בַּבָּי before this Neh.134; hence. sooner וַדַּכָּאוֹם רָפַגֵּי־עָש they crush them sooner than the moth Jb. 4,19; with regard to preference: more than וַלֹא נְכַר־שוֹעַ לִּבְּנִי־דֶר nor doth he regard the rich more than the poor Jb.34,19; ... נָתַן לָפָנֵי to consider as... וווי לַבְּנֵייייי לָבְנֵייייי to become surety for. . Pr.17,18. ে মুহু- ১ before Ex.23,17; Num. 17,8; אַל־פָּנְיי to meet him 2Chr 19 2; אֶל־פָּגֵי הַשְּׂהֶה into the open field Lev.14,53; Ez.16,5 d) על־פָּנֵי (מַרַ before Gen.32,22; על־פָּגָי תָרַח before Terah, i. e. in his presence Gen. 11, 28; other significations: על פּגִי־ above me Ex.20,3; עַל פָּגִי סרוֹם toward Sodom Gen. 19, 28; breach upon פֶּרֶץ עַל־פָּגֵי פֶּרֶץ breach Jb.16,14; as belonging to signifies: upon the surface (see signification 4). f) in the sight of, before before the Lord Gen.19, 13 אַת־פָגֵי הָעִיר before the city 33, 18; וּרְאָה אָת־פְּגִי... to appear before one 1S.1,22; ሂደ በእር away from before Gen.27,30. g) 190, away from before, מַעַל־פָּגֵי from: מַפְנֵיוֹ and he fled from before it Ex. 4, 3; 기가 다 let my sentence come forth from thee Ps.17,2; שַׁלַח מִעַל־ send them away from my presence Jer ולפָנֵי also signifies cause: מָבָנִי חֹשֶׁך because of darkness Jb. 37,19; בַּלָקצוּ מִפָּגוּ and they were grieved בני ישראל because of the children of Israel Ex. 1, 13; בּלְיהָין הַבְּים מְפְנִיהֶם הַצְּדְיּ the earth is filled with violence because of them Gen.6,13; מָבָנֵי שמיל because Ex.19.18.

תונים m. inner side of an inclosure, interior (prop. the front in relation to those within, from בָּיִם 4), hence מִלְבָּיִם from within 1K.6, 29; elsewhere with הו loc. פַּיִּים in the interior, within 1K.6,18; with prefixes: מְבִּיִיםְה inside, within v. 30, הַבְּיִיםְה on the inside, within v. 19.

קּנִימִים adj. interior, inner 1K.6,27, pl. פְּנִימִים 2Chr.28,11; f. פְּנִימִים Est.4,11, pl. פְּנִימִים 2Chr.4,22.

תְּבְינִים (from בְּּנִינִים m. pl. coral, pearl Lam 4,7; Ps.3,15 *Ktib* בָּנִינִם.

רוב pr. n. wife of Elkanah 18.1,2.

Pבַּבָּ to be tender, delicate (Kal not used).

Pi ਸ਼ੁਰੂ (pt. ਸ਼੍ਰੀ to bring up delicately, to fondle  $\Pr.29,21$ .

The form משְׁבָּי, only pl. מְיָבָּים m. prop. part, hence: stripe מְּבְּים מִּבְּים a garment with stripes, a coat of divers colors Gen.37,3; 28.13,18 (othere: a tunic reaching to the extremities, i. e. to the palms of the hands and soles of the feet; see מַבְּים Ch.).

De (h. (from בּבְּיִם m. end, extremity בְּבִּיִּם palm of the hand Dan.5,5. בְּיִּיִם בַּיִּיִם בַּיִּים בּבִיִּם pr. n. see בּבִּיִם בּבִּיִם.

גְּםַ (= Ch. רְּטַבְּי) to cut off, to divide (Kal not used).

Pi. בְּבָּדׁנוֹ cut, to pass through אַרְמְנוֹתְיקׁ קינוֹתְיוֹתְ pass through her palaces (i. e. fig. mark off their limits, survey them) Ps.48,14.

Table (a part, a point) pr. n. a mountain ridge in Moab Num. 21,10; Deut 34,1.

תרב (= הְשָּׁבְּ) to spread out, to extend, whence the next word.

תְּבֶּי (fut. תְּבָּיִ: pt. pl. מְּבְּיִר ; infתַּבְּי (fut. תְּבָּי: pt. pl. מְבָּיִר ; infתַבְּי (fut. תְּבָּי: pt. pl. מִבְּיר (prop. to
spare) Ex 12.13; Is.31,5.— 2) to
halt, to waver בְּיִרְהָּבְּי תַּהָי תַּהָטְי מַנִי תַּבְּינְבְּי
בַּיר תְּבָי תַּבְי תַּבְי how long do ye
halt between two opinions 1K.
18.21.

Niph, □□P1 (fut. □□P1) to become lame 2S.4.4.

 $Pi. \sqcap pp (fut. \sqcap pp)$  to leap, to hobble 1K.18,26.

지도를 (prop. sparing, from 미모두; 스 미모를; pl 마디다를) m. 1) the paschal lamb Ex 12,27; 2Chr.30,17.— 2) the passover, the paschal day, i. e. the 14th of Nisan Num.28, 16: 미모르고 고그다는 the morrow of the passover, i. e. the 15th of Nisan 33,3.

וּפָּפָּ (pl. קּקְרִים) adj. lame Lev.21, 18; 28.5,6; שָׁהֵי בֵּיְלִיי בַּיִּבְי lame in both feet 9,13.

מבות pr. n. m. 1Chr.4,12 etc.

ת (from בְּבֶּילֵי ; c. יְבָּילֵי m. pl. 1) carved images, idols Deut.12,3 (for the sing. בְּבָילִי is used).— 2) quarry Jud.3,19.

קבַ pr. n. m. 1Chr.7,33

ንርጅ (fut. ነውድ); imp. ነውድ) to hew, to cut, to carve Ex.34,1 a. 4; Hab. 2,18.

לְּהָלְיָתְ (מְּלְרָהְ , sf. יְּלְהְבָּי, וֹּהְבָּי, בּיְרְהָּבָּ , m. carved image, idol Deut.4,23; 1s.42.17; 48.5 (for the pl. בְּיִרְיִם is used).

Ch. m. a stringed פְּסַנְתֵּרִין a. בְּסַנְתֵּרִין

instrument like a lyre, a psaltery (it is the Greek psalterion) Dan.3 5 a. 7.

בּסֵב 1) to divide, to part, whence בּסֵב.—2) to cease, to fail; only 3 pl.: בַּסֵל אָדָנ מְדָנִי מְדָנ אָדָם the faithful fail from among the children of men Ps.12.2.

7505 pr. n. m. 1Chr.7.38.

קּעָה (fut. 1 פֶּאָבֶּה) 1) to breathe, to hiss, whence אָפָּעָה viper.— 2) to pant, to groan פַּיוֹלְדָה אָפָּעָה I will groan like a travailing woman Is.42,14.

주 a. 맛을 pr. n. a city in Edom Gen.36,39; 1Chr.1,50.

פַעַל (fut. הָּבְּעַל , יִבְּעַל , once הָּבָּעַל, Jb.35,6; pt פֿעַל , sf. פֿעַל ; pl. c. to do, to work, to make Num 23,23; Pr.16.4; מִי פַעַל יִצְישָׁה who hath wrought and done it? וֹפַעל בַפֶּחָם וֹבַמַקבוֹת וַצְּוֵהוּ (Is.41,4 he worketh in the coals, and fashioneth it with hammers Is. and he is נַיִּבּל בְשַׁחַת וַבְּעָל fallen into the ditch which he made Ps.7,16; with to make into: חָצָיוֹ לְדֹרָקִים וִפְּעָל he maketh his arrows burning Ps.7,14 (Eng. Bible: he ordaineth his arrows against the persecutors); with 73 to effect against: אָם־הַשְּאַהָ מָה־

if thou sin, what dost thou effect against him Jb.35,6; pt. פֿעֵל one who does or makes he that הוֹלֵךְ הַמִים ופֹעֵל צֵדְק walketh uprightly and doeth righteousness Ps. 15,2; pt. as n. doer, worker, maker: שַׁנָאתָ בָּלָּר thou hatest all workers of iniquity (evil-doers) Ps.5,6; and to my maker וֹלְפֹעֵלִי אָהֵן צֵדְק (creator) I will ascribe righteousness Jb 36,3; פֿוֹעֵלוֹ his maker, i. e. workman Is.1,31.— פֿוֹעֵלוֹ Jer. 22.13 belongs to פַעל, which see. פֿעל (sf. פֿעל a. פֿעל Jer.22,13,  $\eta$ יַּעָבָּי, pl. פּעָלָכָם m. 1) work, business Ps. 104, 23. - 2) work, deed, act בַּעַל יִי the work of the Lord Is.5,12; of the moral doings of men Pr. 20,11; R.2,12; Ps.28,4; of the exploits of a hero: קב פּעָלִים great in many acts (or: achievements) 2S.23,20.- 3) work, production, creation פֹעַל יַבִי the work of my hands Deut.33,11: Is. 45,11.- 4) a getting, acquisition Pr. 21, 6; hence: wages, reward Jer.22,13; Jb.7,2.

קּעֶלְה (c. פְּעֶלּה , pl. פְּעֶלָּה , הַּפְּעֶלָּה , קּבְּעָלָה , קּבְּעָלָה , קּבְּעָלָה , קּבְּעָלָה , קּבְּעָלָה , קּבְּעָלָה , קּבְּעָלִה , קּבְּעָלִה , קּבְּעַלְּה שְׁבִיב , wages, reward יקיב , wages, reward is hired the wages of him that is hired the v.19,13: Is.40,10; בּעַלֵּת שִׁבָּע לַת שִׁבָּע , the reward of mine adversaries Ps. 109,20.

pr. n. m. 1Chr.26,5.

בּעַם (inf. sf. בְּעַם) 1) to strike, to beat, whence בּעֲם and וְבַּעָם: — 2) to move, to impel Jud.13,25.

Niph. בּבְּעֵם (fut. בּצָּבָּי) to be moved, stirred, troubled Ps.77,5.

Hithp. בּבְּעָם to be troubled,

agitated Dan.2,1.

פעם (^ פַּעַמָי , pl. פָּעָמִים , c. פַּעַמַ , sf. פְּעָמֵין, פְּעָמֶין, וּפְּעָמָין f. (once m. Jud 16,28) 1) anvil הַּלֶם פַּעַם he that striketh on the anvil Is. 41,7.— 2) tread, step, pace Ps. 17,5; 140,5; מַרְבָּבוֹתְיוֹ the paces (Eng. Bible: wheels) of his chariots Jud.5,28; hence: foot Is. 26,€; Cant.7,2; בּרְפִּעָםי the sole of my feet Is.37,25.— 3) pl. פֿעַמוֹת feet, bases (of a table) Ex.25,12; 1K. 7, 30 (others: corners). - 4) turn, time (prop. one tread with the foot) אַחַת one time, once Jos.11,14; שַׁרשׁ פִּעמִים three times Ex.23,17: פַּעָמִים רַבוֹת many times Ec 7,22; du. בּעַבוֹיִם twice Gen.27,36; סיבם וייקים once or twice Neh.13,20; בעבן this time Gen. 18,32; ...םעַם פעם now... now Pr. 7, 12; פַּבָּעם this time as every time, now as before Jud. 16,20; מַנְיֵם מַ שלוש two, three times, i. e. oftentimes Jb.33 29.

שנים m. bell Ex.28,33.

י צָּבָנַת פַענהַ see פַענה.

לַעַר to open (the mouth) Ps.119, 131; with בְּ: to gape with Jb.16, 10; fig. of hell Is.5,14. לְנֵים (fut. רְצַבְּי: imp. רְבָּבָּי, pl רְבּּבְּי to break forth, with בְּנְי into singing Is.14,7; 44,23; אַבְּי וּרְבָּנְי בְּנִי break forth, sing together 52,9.

Pi. ☐ৣৣৣৣঌ to break in pieces (of bones) Mic.3,3.

רִינְהָה (from יְצַבְּי f. notch, jag בְּצִירָה בִּים and there were notches in the edges 18.13,21; acc. older interpreters יְצִירָה בָּים an instrument with indentations in its edge, a file (for sharpening the mattock, the coulter, etc.); Fuerst regards the text as faulty and suggests the reading: יְבִינְי בִּיבִי בִּיבִי בַּיִיבְי בַּיבִי בַּיִיבְי בַּיבִין בַּיבִי בַּיבִי בַיבִין בַּיבִי בַּיבִי בַּיבִין בַּיבִי בַּיבִין בַּיבִי בַּיבִין בַּיבִי בַּיבִין בַיבִין בַּיבִין בּיבִין בַּיבִין בּיבִין בּיבִּין בּיבִין בּיבִין בּיבִין בּיבִין בּיבִין בּיבִין בּיבִין בּיבִין בּיבִין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִין בּיבִּין בּיבִין בּיבִּין בּיבִין בּיבִּין בּיבִין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִין בּיבִין בּיבִּין בּיבִין בּיין בּיבִּין בּיבִין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִּיין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִין בּיבִּין בּיבִּיין בּיבִּיין בּיבִּיין בּיבִּיין בּיבִּיין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִין בּיבּיין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִּין בּיבִּיין בּיבִּין בּיבִיין בּיבִיין בּיבִיין בּיבִיין בּיבִין בּיבִּין בּיבִּיין בּיבִיין בּיבְייִייִים בּיבִיין בּיבִיין בּיבִיין בּיבִיין בּיבִּיין בּיבִיין בּיבִיין בּיבִיין בּיבִיין בּיבִייִייִין בְּיבִייִים בּייִייִיים בְּיבִייִים בְּיבִייִים בְּיבִייִים בְּייִיים בְּיבִייים בְּייבְייבְיים בְּייבִיים בְּייים בְּייבְייבְייבְייים בְּיבִיים בְּייִיים בְּייבְיים בְּייבְיייבְיים בּייים בּייִים בְּייבְייב

Pi. 노함 (fut. 기원) to peel off, to strip off (bark) Gen. 30,37 a. 38. 기구부 (only pl. 자보함) f. a peeled spot or atreak Gen. 30,37.

בְּצָבֶּ (= Ch. בַּצָּבָ) to break, to rend Ps.60,4.

נְצְיִעְ (pt. p. יְצִיּוְעֵ , c. יְצִיּנְיְ ; inf. יְצִיּנְיִ to wound, to crush IK.20,37; Cant. 5,7; אָנְעִ־בַּקָּה in the stones Deut.23,2.

ר. (בְּצְעֵר : sf. צְצְיָב : pl. בְּצְעֵר : c. בְּצְעֵר : m. a wound Is.1,6; Pr. 23,29; 27,6; יבְּצָער : to my own wounding Gen.4,23 (Stb.: for the wound inflicted on me).

יא pr. n. m. 1Chr.24,15.

קצר (fut. פֿצֵר) און prop. to cut into whence פֿצִר, — 2) fig. to urge, to press upon (with בְּיִר) Gen.19,3 a. 9; 2K.5,16.

Hiph. הָפְצִיר (inf. הַפְּצִיר fer הַבְּצִיר) to be urgent, pressing, hence: to be obstinate, stubborn הַבְּצִיר הַבְּכִים הַבְּצִיר הַבְּיִם הַבְּצִיר הוֹסְבּים הַבְּצִיר הוֹסְבּים הַבְּצִיר הוֹסְבּים הַבְּצִיר (see הַצִּיִירְהַ).

something Ps. 106,4; בַּקָר וְשָׁלוֹם to visit one to see how he fares 18.17.18. - 3) to inspect, to review, to muster, to number לְּכָּקוֹ to number the people 2S. 24,4; נְא וּרָאוּ number now, and see 1S.14,17; pt. p. פַּקְרִים the mustered, the numbered Num.1, 46:2,9.- For בקר Ex.38,1 and the phrase עָבַר עַל־הַפָּקָדִים see under 기구후. — 4) to remember, to think of וֵייָ פַּקַד אָת־שֶּׁרָה and the Lord remembered Sarah Gen.21,1; מפקד גַבּן וֹאת and think of this vine Ps 80,15. - 5) to visit, to punish, to hurt (with בָּ, אֵל, בָּי) shall I not הַעַל אָלֶה לא־אָפָקר־בָּם visit (punish) them for these things? Jer.9,8; לָפָקדׁ עַל־וַיָּעַקבׁ to punish Jacob according בְּדַרְבָיוֹ to his ways Hos.12,3; בֶּלֶיםָ עֶּלֶיהָ lest any one hurt it Is 27,3; בּקר עוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים visiting the iniquity of the fathers upon the children (i. e. punishing the children for the sins of the fathers) Ex 20,5; בַּיוֹם פָּקִדִי וּפָּקַדִתִּי צַלֵיהֶם ២ភូឌុក្កា in the day when I visit (punish) I will visit their sin upon them 32,34; הָּנְנִי פּנִקר אֱלד שמון מנוא behold, I will punish Amon of No Jer. 46.2 .- 6) to appoint, to set, to designate בְּקֹלוֹ וֹנְיַ... אִישׁ עַל־הָעָרָה let the Lord... set a man over the congregation וַיַּבֶּקָד... אַת־יוֹבֶף אָתָם (Num.27.16 and... set Joseph with them Gen. and וּבְּקַדְתֶּם עֲלֵיהֶם בְּמִישֶׁבֶּרֶת and ye shall designate unto them in

charge Num.4,27.- 7) to charge, to command, to enjoin (with עַל) he charged בַּקר עָבוי לִבְנוֹת־לוֹ בַוָת me to build him a house Ezr.12; יוֹיבָקר עָלַיוּ דַּרְכּוֹ who hath enjoined him his way? Jb. 36, 23 (Stb.: who will punish him for his way?). - 8) to entrust, to give a charge מִי פָּקַר עָרָיו אָרְצָה who hath given him a charge over the earth Jb. 34, 13; pt. p. officers (prop. those to whom is given charge) 2K.11,15. -9) to take care of, to put away for safety, to bestow מַיָּרָם חַנָּיַם he took them from their hand and bestowed them in the house 2K.5,24.

Pi. פְּקָר (pt. אָבָּרְי) to muster מְלְחָבָא מִלְּחָבָא he mustereth the host of the battle Is.13,4.

Pu. קַבֶּן 1) to be numbered, counted Ex.38,21.—2) to want, to be deprived of the residue of my years Is.38,10.

Hiph. יַפְּקִיר (fut. יַפְּקִיר, ap. מַּבְּיִיר : imp. יַבְּקּר (בַּבְּקר ) to appoint to set over (with עֵל , יַרְ , יַבְּי of

the thing) Gen.39,5; 1K.11,28; Is. 62,6; Jer.40,5.— 2) to commit, to entrust (with יַבָּר, דָּבַר Ps.31,6; 2Chr.12,10.

Hoph. בְּבַקר (pt. קּמָּקר) 1) to be appointed, set over; pt. pl. מְבָּקרים those set over, overseers 2Chr. 10,12.— 2) to be delivered for keeping, to be deposited Lev.5, 23.— 3) to be punished בְּבִּיר this is the city to be punished Jer.6,6.

Hithp. הְתַּפַקּד for הָתְפַּקּד (fut. רְתַּבַּקּד) to be mustered, numbered Jud.20,15 a. 17; 21,9.

Hothp. דְּהְבָּקּד to be mustered, numbered Num.1,47; 2,33; 26,62; 1K.20,27.

(c. בּקַבָּה, sf. בּקַבָּה, pl.ולקבות (בְּרֵלוֹת f. 1) a numbering, mustering iChr.26,11.- 2) care, providence Jb.10,12; hence: custody, watch (with עַל 2K.11,18; בֵּית the watch-house, prison Jer.52,11.- 3) charge, oversight, service, office בַּקְבַת הַמִּשֶׁבָן the oversight of the tabernacle Num. the offices of פַּקרוֹת בֵּית יָיָי the the house of the Lord 2Chr.23, 18; coll. authorities, officers Is. 60,17; 2Chr.24,11; פָּקרוֹת הָעִיר the officers of the city Ez.9,1.— 3) something laid up, store, property Is.15,7; Ps.109,8.— 4) visitation, punishment Is.10,3.

posit, store Gen.41,36; Lev 5,21.

בַעל פָּקרוּת f. oversight, ward בַּעַל פָּקרוּת

a captain of the ward Jer.37,13.

The pr. n. a region in Babylonia Jer.50,21; Ez.23,23.

קרים (only pl. בין בּבָּ מ. בין בּבָּ אָר יִי (only pl. בין בּבָּ אָר יִבְּי (only pl. בין בּבָּ אָר יִי (only pl. בין בּבָּ אָר יִי (only pl. בין בּבָּ אָר יִי (only pl. בין בּבָּ אָר בּבָּ אָר יִי (only pl. בין בּבָּ אָר בְּיּ בְּיּ בְּיּבְּי בְּיּ בְּיּ בְּיּ בְּיּי בְּיּי בְּיּ בְּיּ בְּיּי בְיּי בְּי

קבּ (fut. רְבָּיִי: pt. רְבָּיּ : imp. רְבָּיּיִ, inf. רְבְּיִיּ וֹן: pt. חַבְּיּיִ, imp. רְבָּיִי, inf. רְבְּיִי וֹן: pt. open (the eyes: Gen.21,19; 2K.5,34; 6,17; hence: to be watchful Jer. 32,19; Jb.14,3; בין עוֹרִים to open the eyes of the blind Ps.146,8; once of the ears 42,20.

Niph. 디즈틱 (fut. 디쥬크) to be opened (of the eyes) Gen.3,5; Is. 35.5.

n = pr. n. a king of Samaria 2K. 15,25.

미국화 (from 미국화; pl. 마기국화) adj. open-eyed, seeing Ex. 4,11; fig clear-sighted, wise 23,8.

rב ברחיה pr. n. a king of Samaria 2K.15,22.

파가 그 (redupt of 미글) m. opening, loosening, deliverance Is.61,1 (acc. others 마구 prison, so that 마구마크 would mean: opening of the prison).

רָרֶ (c. רְּבְּקְיִרִים ; pl. פְּקִירִים) m. overseer, commandar, officer Gen.41, 34; Jer.52,25.

가는 (= 기구) to split, to burst, whence the next word.

שלים m. wild cucumber (so called because it splits at the slightest touch when ripe); only pl. מקצים an architectural ornament in the shape of wild cucumbers 1K.6,18.

אָנָתְ (= עְרָבְּיָּ ; only pl. אָרָבָּן f. wild encumbers 2K.4.39.

자구를 I. (akin to 리그를) to bear (Kal not used).

Hiph. רָּבָּרִיא to bear fruit, to be fruitful Hos.13,15.

ארב II. in Ar. to flee, to run, whence the next word

(pl. 여기 기준 m. a. f. wild ass, culan Jb.39.5; Jer.2.24; 14.6; 기년 자꾸를 a wild ase's colt Jb.11.12; 미구부 유규를 a wild ass of a man, i. e. a wild man Gen.16.12.

בּרָאָם pr. n. a Canaanitish king Jos. 10,3.

פארה see בּראת.

a. פְּוְנֵים (pl. פַּוְנָרִים) m. portice on the western side of the

temple-building 1Chr.26,18; 2K. 23,11; in Persian parwar a summer-house; Ch. בּרָנָב a suburb.

to part, to divide, to separate; pt. p. f. קרות spread out (of wings) Ez.1,11.

Pi. 기교 (fut. 기교회) to separate oneself, to go aside Hos.4,14.

Pu. רבים (pt. רבים) to be separated, isolated Est.3,8 (Eng. Bible: dispersed).

Hiph. הַפְּרִיד הַיָּרִיד pt. יַפְּרִיד pt. יַפְּרִיד inf. יְבַּרִיד to separate, to divide, to part יְבַּרִיד and Jacob separated the lambs Gen.30,40; אַדָם אָבָרִיד בְּנִי אַדָם when he separated the sons of man (i. e. scattered them) Deut. 32.8; with בִּין בַּנִי אַבְרַר בַּנִירָד אֵלוּף בִּין שׁנְּבָּר יִבְּרִידְ אֵלוּף but he that repeateth a matter separateth (i. e. estrangeth) a friend Pr.17.9.

Hithp. דְּהְפֶּרֵד (fut יְּהְפֶּרְדוֹ (the severed, sundered יִּהְבֶּדוֹ וְלֹא they are interlocked, that they cannot be severed Jb.41,9; hence: to be disjointed Ps.22,15.—2) to be scattered Ps. 92, 10; Jb. 4,11.

קרָר (sf. פּרָרוֹם; pl. פְּרָרוֹם, sf. פּרָרוֹם) m. mule 2S.18,9; 13,29; 2K 5,17; Ezr.2,66.

רְּדְּה (c. רְּדָה) f. she-mule 1K. 1,33 a. 38.

ַּלְרָדוֹת (from בְּרָבּיּק; only pl. בְּרָדוֹת f. grain Jo.1,17.

בּרְהֵטְים (pl. בּיְהָטְים) m. park, pleasuregarden Cant. 4,13; Neh. 2,8; Ec. 2,5 (Zand. pairidaeza, Greek paradeisos)

קרה (פּרָה , יַבְּרָה , יַבְּרָה ) to bear, to bring forth שונים לו מינים (פְּרָה ) to bear, to bring forth שניש פּרָה ראש וְלְשְנָה a root that beareth poison and wormwood Deut.29,17; fig. יש מינים and let them bring forth silvation Is 45, 8 – 2) to increase, to be increased, to be fruitful ישר הַּפְּרָה שׁנִישׁ עַ until thou be increased Ex.23,30; ישון be fruitful, and multiply Gen.1,22; pt. יוֹבְרָּה בָּבְּרָה יוֹבְרָּה בָּבְּרָה וֹבְרָּבְּרָה Joseph is a fruitful bough Gen. 49,22 (בּבְּרָה ). – 3) to grow out Is.11,1.

Hiph הַפְּרָה (fut. יַפְּרָה, ap. יְפְּרָה, ap. יְפְּרָה, ap. יְפְּרָה, ap. יְפְּרָה, ap. יְפְּרָה, ap. יִפְּרָה, ap. in constant in crease Gen. ap. in crease

קּרָוֹת וְפָּרָוֹת יְפָּיְרָהוֹ קּרָּךְ fl. קּרְוֹת f. 1) young cow, heifer Num.19.2; also of a cow giving milk and bearing young 1S.6,10; Jb.21,10; fig. קְּרִוֹת הַבְּיִיןְ the cows of Bashan (of the voluptuous women of Sa-

maria) Am.4,1.— 2) with art. הַפְּרָה pr. n. a city in Benjamin Jos.18,23.

f. acc. (ies. in Ar. mole or rat בְּרָה שָׁבְּה mole-holes Is.2,20 (but see בְּרַבְּהָם).

קב pr. n. m. Jud.7,10.

בּרוּדָה pr. n. m. Ezr.2,55, for which Neh 7.57 בּרִיבָּא.

ּבְּרְוֹיָנְי Ktib. Est.9,19 for יְּרָהָי , which see.

תְּיֵבְ מִי מַ דְּרָיְ בּ ing ld 2Chr.3,6 (acc. some = אּיפִיר , others = בּוֹרְיִנְיִם .

בּרָבֶר see בַּרְוַר.

קרוּך (from פרר ווו m. pot, kettle Num.11,8.

פרז I. in Ar. to cut, to divide, to separate; fig. to decide, to judge, whence אַבָּוֹי I., וְיִבָּבָּ.

II. in Ar. to spread, to expand, to make level, whence בְּלָהָ II., הְּנָהָהַ.

בּרָן I. (from לְּבָר וּ.) m. judge, leader, ruler; only pl. sf. בְּרָיִן the head of his leaders Hab.3,14 (others: the chiefs of his villages; see בְּיִן II.)

II (from ברו m. level land, open country, village, whence יוְדָּבָּ.

קּרְזָּה (frem ברז II.; only pl. פְּרְזָּה lavel place, open town, village הְנִיץ פְּרְזֹית land of villages, open country Ez.38,11; בְּּבְּיִוֹת the open towns Est.9,19; פְּרָזוֹת הַשֶּׁב יְרוֹשְׁלֵח Jerusalem will be inhabitated as the open towns Zch. 2.8.

קּרְזֹוֹן (from בּרְזוֹנוֹ sf. פּרְזוֹנוֹ m. prop. judgeship, hence: rule, dominion אַרְאוֹנוֹ בְּיִשְרָאִל the righteous acts of his rule in Israel Jud 5,11; concretely: rulers לבְּיִוֹן בְּיִשְרָאִל the rulers ceased in Israel v. 7 (others in both passages: open towns, villages, from ווו פרו וווי.)

in the open country, a country-man יְבֵי בַּפְּרֵי the towns of the country man, i.e. the country-towns Deut. אַלָּבְי בַּפְרָי בַּפְרָי an open village 18.6,18; pl. בַּיִרְים בַּיִּרְים the Jews living in the country-towns Est. 9.9 (Ktib בַּיִרוֹים).

pr. n. a Canaanitish tribe conquered by the Judeans and Ephraimites Gen. 13,7; Jos. 17,15.

Ch. (= Heb. בַּרְעֶל ; def. אּבְּרָעֶל ; m. iron Dan 2,41.

Hiph. תַּפְּרְים (fut. יַפְּרְים) 1) to cause to blossom, to make to flourish Is.17,11; Ez.17,24.— 2) intr. to blossom, to flourish Jb. 14,9; fig. Pr.14,11.

II. (= Ch. בְּרָה) to fly, to flutter (hence יְּהָה); pt. f. הַבְּקָה a flying creature, a bird: אַמְנָה ye מְצִיְדְרוֹת שֶׁם אֶת־הַנְּפְשׁוֹת יְפִּרְחוֹת ye hunt there the souls, as if they were birds Ez.13,20 (יְּדָ for ־a as in Jb.49,16).

תְּבָּהָ (sf. יְחָיִםְ, הְּחָיִם, בְּחָיִם, sf. בְּחָיִם, m. blossom, flower Num.17,23; Is.18,5; abstractly: קְבָנּין the flower of Lebanon, i. e. its verdure Nah.1,4; of flower-shaped ornaments Num.8, 4; 1K.7,26.

קרח (redupl. of בּרָח I. 1) m. young brood Jb 30,12.

קרים (בּרְטִים; only pt. pl. קרָם פּרָר prep. to separate, to divide, to break, hence (acc. Stb.): to produce broken sounds, to jingle מבּרְטִים עַל־פִּי הַנָּבֶל that jingle upon the harp Am.6,5 (others: that sing to the sound of the harp).

prop. something separated, scattered, hence: scattered grapes בּלְמִי לֹא תְּלֵמֵן neither shalt thou gather the scattered grapes of thy vineyard Lev. 19,10.

יקריה (from קּרְיהָם, אַרְיָהָם, אַּרְיָהָם, פּרְיוּהְ, פּרְיהָם, פּרְיָהַם, פּרְיָהַם, פּרְיָהַם, פּרְיִהַם, מוֹבְיהַם, פּרְיִהַם, פּרִיהַם, פּרִיהָם, פּרִיהָם, פּרִיהָם, פּרִיהַם, פּרִיבּם, פּרִיבּים, פּרִיבּים, פּרִיבְּים, פּרִיבְים, פּרִיבְים, פּרִיבְים, פּרִיבְים, פּרִיבְים, פּרִיבְים, פּרִיבְים, פּרִיבְים, פּרִיבְּים, פּרִיבְים, בּרִיבְים, בּרִיבְים, בּרִיבְים, בּרִיבְּים, בּרִיבְים, בּיבְּיבְים, בּיבְּיבְים, בּרִיבְים, בּרִיבְּים, בּיבְּיבְים, בּיבְּיבְים, בּיבְּיבְים, בּיבְיבְים, בּיבְּיבְים, בּיבְּיבְים, בּיבְּיבְים, בּיבְיבְים, בְּיבְים, בּיבְיבְים, בְּיבְים, בּיבְּיבְים, בְּיב

pl. only in post-Biblical Hebrew m. fruit, produce Gen.1.29 (of trees); 4,3 (of the earth); of what is born of animals or men Is.14.29; Lam.2 20, fully בְּיִל בָּטֵוֹן the fruit of the womb, i. e. children Gen. 30,2; fig. product, gain Pr.8,9; פַּרִי כַפַּיִם the fruit, i. e. product, of the hands 31,10; פָּרָי the fruit of one's mouth, i. e. discourse 12,14; בַּרָי נֶדֶל הַבָּר the fruit of a proud heart, i. e boasting Is.10.12; hence: result, פָּרָי מֵצַשֶּׂה , פִּרָי מַיִּגַרָל the fruit, i. e. result, of an action Is.3,10; Ps 104-13.

פָרוּדָא see פָּרִידָא.

קּרִיץ, פּרִיץ, פּרִיץ, פּרִיץ, pl. בּיִיץ, פּרִיץ, c. בְּרִיץ, m. one violent or ferocious, violator, criminal, robber, oppressor בּוְ פְּרִיץ חֵיוֹת a scn that is a criminal Ez.18,10; בְּרִיץ חֵיוֹת פְּרִיצִים a ferocious beast Is. 35, 9; בְּיִצִים a den of robbers Jer.7,11; קּבִיצִים the oppressors of thy people Dan.11,14.

(akin to בְּבָּף 1) to break, to crush, whence בְּבָּף .— 2) to separate, whence בְּבָּף

m. prop. crushing, hence: oppression, cruelty Ex.1,13; Ez.34,4.

לְבֶּׁלְ f. prop. what separates, hence: vail, curtain (before the holy of holies) Ex 26,33.

בְּבְּ (fut. בְּבְיֹי) to rend, to tear Lev.10,6; 21,10 ארת ברבישת pr. n. a son of Haman Est. 9.9.

קרבה pr. n. m. Num.34,25.

נְּפְרֵם (וֹפְרֹם , inf. בֹּבְים to break, to distribute דְּהָעָב רַחְהָּבְּ to distribute thy bread to the hungry Is.58,7; with omission of object: וְלֹאִינְבְּרִם ּ לְהָם עַרִיאָבֶּר nor shall they break bread for them at their mourning Jer.16,7.

Hiph הְפְּרִים הַפְּרִים (pt. קּבְּרִים הַבְּרִים נְּפְרִים לֹּבְּרִים לֹבְּרָים לֹבְּרִים לֹבְּרִים לֹבְּרִים לֹבְּרִים לֹבְּרִים לֹבְּרִים לֹבְּרִים לֹבִים לֹבִים to divide the hoof, i. e. to have a cloven hoof Lev.11,3—7; בּבְּרִים לֹבַּבְּרִים מֹבְּרִין וּבַּבְּרִים hoofs Ps 69,32.

Ch. (pt. p. קּבְּה , f. קּבְּה , pl. וְפְּרָסְיּן to break, to divide קָבְּה to break, to divide קּבָּה thy kingdom is divided Dan.5.28; קְבָּה וְיִבְּה בְּיִלְּה בְּיִלְה וְיִבְּה וְיִבְּה בִּילְה וְיִבְּה וְיִּבְּה וְיִבְּה וְיִבְּה וְּיִבְּה וְיִבְּה וְּבְּה וְיִבְּה וְּבְּיִים וְּיִבְּה וְיִיבְּה וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּיִּבְּה וְבְּיִים וְּבְּיִים וְיִיבְּה וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִבְּיִם וְּיִבְּה וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִבְּיִם וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִּבְּיִם וְּבְּיִם וְּבְּיִים וְּבְּיִם וְיִיבְּיִם וְּבְּיִם וְּבְּיִם וְיִיבְּיִם וְּבְּיִם וְיִיבְּיִם וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְיִיבְּיִים וְּבְּיִים וְיִיבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְיִים וְבְיִים וְבְּיִים וּבְּיִים וְבְּיִבְיּבְּיִים וְבְּיִים וּבְּיִים וְבְּיִים וּבְּיִים וְיוּבְיים וּבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיים וּבְּיוֹים וְבְּיים בּיוֹים בּיוּים בּיוֹים בּיוּים בּיוֹים בְּיוֹים בּיוּים בְּיוּבְייִים בּיוֹים בּיוּים בּיוּים בְּיוּים בּיוּים בְּיוֹים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיוֹים בּיוּים בְּיוּים בּיוּבְיוּיוְיוּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוּבְייוְיוּים בְּיוֹבְייוּים בְּיוֹיים בְּיוּבְייוֹים בְּי

 $\subseteq \mathbb{Q}$  I. (= פֿרָסָה ; only pl. sf. (פֿרָסָה) m. hoof, cloven foot, claw Zch. 11,16.

Dig II. (from Dig) m. prop. breaker, honce; bone-breaker, ossifrage (a species of eagle) Lev.11,13; Deut.14,12.

D בַּרָ (^ בְּרָם) pr. n. Persia Dan.6,9; Ezr.1,1; 2Chr.36,20; gent. בְּרָבָי Persian Neh.12,22; also Ch. Dan.5, 26; gent. בְּרָבְיָּב (Ktib בִּרְבָּבְיּ) 6,29.

 uncover (of hair) Num.5,18; Lev. 13,45.- 2) to let loose, to unbridle Ex.32,25; pt. מָרֶעַ unbridled, unruly ib .- 3) to dismiss, to absolve (sins) לא־אָפָרַע וָלא־אָחוֹם I will not absolve, nor will I spare Ez.24,14.- 4) to reject, to refuse הֵישׁ וְקָרין פּיֹרֵעַ מוֹקָר poverty and disgrace shall be to him who rejecteth correction Pr.13,8; hence: to shun, to avoid בְּרָעֵהוּ avoid it, pass not by it 4,15 .- 5) to break out (as a disorder) בּפְרעַׁ פָּרָעוֹת when disturbances had broken out Jud. 5,2 (Kimchi: in executing vengeance, taking yit to be indentical with Ch. yap to pay, to requite; Sept: when the leaders took the lead, from 기호 II.).

Niph. אָפָרָע (fut. אָפָרָע) to be loose, unruly עָם עָבּרָע אָפּרָע אָפּרָע אָנוּן הָאוֹן הָאָרָן אָנוּן אָרָע אָנוּן אַנוּיל אָנוּן אָרָע אָנוּן אַנוּן אָנוּן אָנוּיוּן אָנוּן אָנוּיוּן אָנוּן אָנוּן אָנוּן אָנוּן אָנוּן אָנוּן אָנוּן אָנוּיוּן אָנוּיוּיוּן אָנוּיוּין אָנוּיוּין אָנוּיוּין אָנוּיוּין אָנוּיין אָנוּייין אָנוּיוּין אָנוּיין אָנוּיין אָנוּיוּין אָנוּיין אָנוּיין אָנוּיין אָנוּיוּין אָנוּיין אָנוּיין אָנוּיוּין אָנוּיין אַנוּיין אָנוּיין אָנוּיין אָנוּיין אָנוּיין אָייין אָייין אָנוּיין אָנוּיין אָנוּיין אָייין אָנוּיין אַנוּיין אָנוּיין אָנוּיין אָנוּיין אָנוּיין אָנוּיין אָייין אָנוּיין אָנוּיין אָייוּין אָייין אָנוּיין אָייין אָייין אָייין אָייי

Hiph: תְּבְּרִיעַ (fut. בַּבְּרִיעַ 1) to cause disorder or discord 2Chr. 28,19.— 2) to disturb, to hinder from (with מָן) Ex.5,4.

וו. (inf. צַּקְבָּ) to lead, to take the lead (as in Ar.) Jud.5,2.

ו. (from בְּרָעוֹת, pl. קּרָעוֹת, c. פּרָעוֹת m. 1) loose hair, tuft, locks Num.6,5; אָבֶּעוֹת פָּרָעוֹת to let the locks grow Ez.44,20; ראש acc. Stb. the tufty head of the enemy Deut.32,42 (opprobrious name = בְּיִעִית אוֹרָר אַבָּרָע hairy scalp Ps.68,22) — 2) dis-

order, disturbance Jud.5,2 (see YI I. 5).

וו. (from בָּרְעוֹת. pl. הַּרְעוֹת. בּּרְעוֹת. מּרְעוֹת. בּּרְעוֹת. הַּבְּרְעוֹת. הַּבְּרְעוֹת. הַבְּרְעוֹת. הַבְּרְעוֹת. when the leaders took the lead Jud.5,2 (see also בּרְעוֹת אוֹנֵב the head of the princes of the enemy Deut.32,42 (see also under בַּרְעוֹת אוֹנֵב (see also under בַּרְעַרְעָרְעִּרְעִּרְעִּרָּעִרְ

Pharaoh, the common title of the ancient Egyptian kings Gen. 12,15; 40,2; Ex. 3,11; 1K.3,1; hence sometimes with the addition of the actual name, as אוֹבָיב (see these names).

m 1) a flea 1S.24,15.— 2) pr. n m. Ezr.2,3; Neh.3,25.

קרְעָתוֹן pr. n. a city in Ephraim Jud.5,12; gent: פָרְעָתוֹנְי ib.

רַבְּר pr. n. a river near Damascus 2K.5,12.

פַרץ (fut. ץ' וְבָּרץ; pt פָרָץ; pt. p. רְּוֹץ, וְל יִּרוֹצְים, f. הָּרוּצְים; inf. רְּאָבים. 1) to break, to demolish Is. 5,5; Neh.3 35; 2Chr.20.37; with 72: to break into 25,23; " wallbreaker Mic 2.13; מיר פרוצה a city whose walls are broken down Pr.25,28.- 2) to break through to break a shaft through Jb.28.4 (see interpretation of the entire verse under 527 21.- 3) to break out, to act with violence Hos.4.2 (whence " 12).- 4) intr. to break forth, to press forward מַה־פָּבוּצָהַ עָלֶיךְ פְּרֶץ how hast thou broken forth (pressed for-

Niph. יְבְרֵץ (pt. יְבְּרָץ) to be spread, to be common וְבְּרָץ prophecy was not common (i. e. it was rare) 18 3,1.

Pu. רְבּרְצָת (pt. f. מְפָרְצָת) to be broken down (cf a wall) Neh.1,3.

Hithp. רְהְפָּרֵץ (pt. pl. קוּ, בְּרָצִים (pt. pl. בְּהַבְּרָץ) to break away from (with נְיִן 18. 25,10.

 $I. \ (^{\wedge}$ בֶּרֶץ ; pl. פַּרָצִים, sf. פָּרָצִים) m. 1) breaking forth, burst, rush 2S 5,20; Gen. 38.29 (see quotation under 71 4).— 2) breach, gap, fissure בֶּרֶץ עִיר the breach of a city 1K-11,27; פֿרֶץ נפָל a breach ready to fall Is. 30, 13; אָין פָּרֶץ ואין יוצאת there is no breach, nor going out Ps 144,14; בָּבֶרֶץ דְחָב they come as through a broad breach, i. e. with great force Jb. 30,14; בַּלָצִים to go out at the breaches Am.4,3; to repair a breach Is. 58,12: to stand in the breach (against an enemy rushing in

קרץ II. pr. n. Perez, Pharez 1) a son of Judah Gen 38.29; R.4.18: gent. אָבוּין Num.26 2.0. — 2) אַבּוּין a place 28.6.8. — מַבְּיִים a place where David smote the Philistines 28.5,20 = דַר פְּרָצִים Is.28,21.

Pi. P고로 (fut. P고로); imp. pl. 학구후)
1) to break off, to tear off Zch.
11,16; hence: to take off Ex 32,2.—
2) to break, to rend 학교로 하는 he rendeth the mountains 1K.19,11.

Hithp. P그런데 (fut. P그런데) 1) to be broken (of twigs) Ez.19,12.— 2 to tear off, to put off Ex.32, 3 a. 24.

Ch. prop. to break off, hence: to deliver, to redeem Dan.4,24.

기후 (Ktib for 기후; c. 기후) m. broth, soup Is.65,4.

קרָק m. 1) violence, robbery Nah. 3,1.— 2) cross-way Ob.14.

נור (פור (בּיִר (Kal not used).

Pi. I. ליבו to break, to divide (the sea) Ps.74,13.

Pi. II. redupl. 그릇구후 (fut. 그릇구말)

to break to pieces, to crush Jb. 16,12.

Hoph. אַפַּן (fut. אַפַּי) 1) to be broken, dissolved (of an alliance) Jer.33,21.— 2) to come to nought take counsel together, and it shall come to nought Is.8,10.

Hithp הְתְפּ'וְרֶה אָנֶ"ן to be broken in pieces וְיֹבֶה אֶנֶ"ן the earth is utterly broken Is.24.19.— See also אפֿר.

Niph. נְפְרֵשׁ (fut. נְפְרֵשׁ) to be scattered, dispersed Ez.17,21.

Pi. 변기를 (fut. 변기를) 1) to spread forth Is 25,11; with 그는 Lam.1,17; inf. sf. 모든 기를 다 and when ye spread forth Is.1,15.—2) to spread, to scatter Zoh.2,10; Ps.68,15.

שַׁרָשֵׁ (= שֵּרַשֵּׁ ; inf. שִּׁרְשֵׁ) prop. to cut, to divide, to separate; fig. to specify, to explain, to declare Lev.24,12.

Niph. נְּבְרֵשׁ (pt. שֶּׁבְבָּא) to be separated, scattered (of sheep) Ez 34.12.

Pi. redupl. פְּרָשֵׁי (= בָּרָשֵׁי to spread out, to expand Jb 26,9.

Pu. שֹלֵם to be specified, explained, declared Num.15,34; pt. מְבֹּלְיִשׁ as adv. distinctly, plainly Neh.8,8.

Hiph. הַפְּרִישׁ (fut. יַבְּרִשׁ) to sting, to wound (prop. to cut into) Pr. 23,32.

كِيْرِ Ch. to explain (Peal not used).

Pa. אַבְּשְׁים to make plain; only pt. מַרְשִׁים as adv. plainly Ezr.4,18. בְּרָשִׁים (pl. בְּרָשִׁים, sf. ישְׁיִבְּיָּ m. 1) saddle-horse, steed 1K.5,6; Is.28, 28; Ez 27,14; בְּרָשִׁים trains of pairs of steeds Is.27,7; בַּעֵלִי trains of pairs of steeds Is.27,7; בַּעֵלִי horsemen 2S 1,6 (Ar. בַּעַלִי בּרָשִׁים horse).— 2) horseman, rider Ex 15,19; Jer.4,29.

בּרֶשׁן (from בּרֵשׁן; sf. בּרָשׁן אָּרָשׁן אָּרָשׁן אַ מּרָשׁן אַ m. 1) prop. what is separated, hence: excrement, dung Lev.4,11;16,27: Num.19,5; Mal 2,3.—
2) pr. n. m. 1Chr.7,16.

m, transcript, copy Ezr.4,11; Est.4,8 (prob. of Persian origin).

acc. Ges. in Ar. to stretch the feet apart, whence the next word.

(with מַרְשִׁרְנָה m. fork between the legs מַרְשִׁרְנָה and it (the sword) came out between his legs Jud. 3, 22 (acc. Sept. same as בְּיִיבְּרְנְנָה in v. 23; acc. Targ. בַּיִידְרַנָה dung, dirt).

קּרָשְׁה (from בּרֵשְׁה ; c. קּרָשְׁה f. 1) explanation, account Est.10,2.—
2) specification 4,7.

see בּרִשׁוּ Pi.

pr. n. one of Haman's sons Est.9.7.

קרי n. Eupirates, the largest river in western Asia Gen.2,14, also called בַּבְּרָ בַּבְּרוֹל Deut.1,7 or merely בַּבְּרָ בַּבְּרוֹל Ex. 23,31 (see also בַּבָּרָ בַּבְּרָ בַּבְּרָ בַּבְּרָבַּרָ

דָם pt. f. of בְּדָת, which see.

בּרְתְּם (only pl. בַּרְתְּם: m. a noble, a prince Est.1,3; Dan.1.3 (from the Pehlvi pardom, the first).

בים m. folly, haughtiness פים m. folly Jb.35,15 (others: multitude of sins).

קַשְׁה (fut. בְּשֶׂה; inf. קּשָׁה) to spread ( f the leprosy) Lev.13.5—8.

רשֵיּ (= Ch. רשֵיּיבְּ) to split, to tear (Kal not used).

Pi. ਜੁਲੂਤ ('ut. ਜੁਲੂਤੂ) to tear in pieces Lam 3.11.

porary with Jeremiah Jer.20,1.—
2) name of two other men Jer.
21,1; Ezr 2.38.

Pi. rup (inf. rup) to strip, to plunder 18.31,8; 28 23.10.

Hiph שִׁלְּיִיׁם (fut. מִשְּׁיִבְּיִּיׁ inf. מַּבְּשִׁים) to take off, to strip off (a garment) Num. 20, 26; Hos. 2, 5; Mic. 2, 8; hence: to flay Lev. 1, 6; Mic. 3, 3; fig. בְּיִיִּים he hath stripped me of my glory Jb.19.9.

Huthp. בהְבַּשְׁמֵל to strip oneself 18.18,4.

transgress, to sin אָבָי (fut. אַבּיבּי (fut. אַבּיי (fut. אַבּיבּי (fut. אַבָּיי (fut. אַבּיבּי (fut. אַבּיבּי (fut. אַבּיבּי (fut. אַבּיבי

Niph. אַפָּשָׁע (pt. עַשְּׂטָ) to be off inded (by defection or treachery) פּאָח נְפְּשֵׁע מְקְרֵבְתּרעוֹ a brother offended is harder (to be won) than a strong city Pr.18.19.

שָׁבָּשׁ m. step, stride 18.20,3.

בּשְׁעִים (הְשְׁעִים ; sf. יְּשְׁעִים ; pl. שְּשָׁעָם , c. יְשָׁעָּה ) m. 1) transgression, trespass, sin Gen.31,36; Jb 34.37; אַבָּשָּׁעִי transgression (i. c. imprudence) of the lips Pr. 12, 13; by metonymy: sin-offering Mic.6, 7.— 2) rebellion, defection אַבֶּים שְּבָיהָ when there is defection in a land, it hath many for its princes Pr.28,2.

רָּשִׁיּבְּ (pt רְּשִׁיּב) to open wide (the lips) Pr.13,3.

Pi. Pro (fut. Pro!) to spread out (the feet) Ez 16 25.

קּשְׁרָּ Ch. (= Heb. בְּהַלּ ; inf. קּפְּשֵׁרָ) to explain, to interpret Dan.5,16.

Pa. שְּשֵׁ same as Kal Dan 5,12.

קשֵׁךְ Ch. (def. אַשְׁיָּהָ a הַשְׁיְּהָּ, sf. הַּשְּׁרִין ) m. interpretation Dan.2,5 a. 7; 5,15; שְׁיַרִין to give interpretations 5.16.

שׁבְּי m. explanation, interpretation Ec.S.1.

whence the next word.

קּישֶׁתְים sf. יְבְּשְׁתְּים usually pl. הָּשְׁהָי c. יבְּשְׁתִּי f. flax, linen Hos.2,7; Deut.22,11; אָרִיקוֹת heckled flax Is.19.9: בְּגָר פִּשְׁתִים a linen garment Lev.13,47; בְּיִלְהִיִּי בְּיִּשְׁתִּים a line of flax Ez.40,2; פְּיָהֵל הָעֵץ the tree flax, i. e. the stalks of flax Jos.2,6.

기구 ( 기 flax Ex.9,31.— 2) wick Is.42,3; 43,17.

תְּבָּתִים (from תְּבְּקְיִם sf. יְבְּהָים; pl. פְּתִּים, כּ. תְּבְּקִים m. bit, crumb, morsel, piece Pr. 17,1; מַתְּים a morsel of bread Gen. 18,5; מְתִים אֹרָה בָּתִים thou shalt break it in pieces Lev. 2,6; Ps. 147,17; בְּתִים בְּתִים pieces of bread Ez. 13,19.

תֹם (from הֹם; sf. מְתְהָּבְּ) m. 1) prop. opening, hence: female pudenda, privy parts Is.3,17.— 2) pl. הוֹת boles, hinges 1K.7,50.

מָלְאִים, which see.

in a moment, suddenly Pr 6,15; Ec.9,12; בּבְּרָאָם suddenly, unexpectedly 2Chr.29,36; בּבָּרָאָם sudden fear Pr.3,25; coupled with אַרַשְּׁ to intensify its meaning: בּאָרַשְּׁ אַרַ צָּבְּרָאָם suddenly Num. 6,9, or בּאָרַם אָרָשׁרַ 1s.29,5, also אַרַבָּאָם 30,13.

בּתְבָּנִי (s/. מְּתְבָּנִי מּתְבָּנִי m. food, meat Dan.1,5 a. 16; 11,26 (origin obscure).

בּרָגְּם m. word, sentence, decree Est.1,20; פָּרָגָּם מַעִשֵּה הָרָעָה the sentence (punishment) against evil deeds Ec.8,11.

בּתְבָּהָ Ch. (def. אַבְּזָהָבָּ) m. word, sentence, decree Dan.3,16; Ezr. 6.11: אַבְנָת עִירִין פְּתִנְבָּט by the resolve of the watchers is this

decree Dan.4,14 (believed to be of Persian origin, but comp. Greek apo, hthegma).

קרָה, ap. אָפָהָה; pt אָבָה (בּהָה ) to open בּהָר who openeth his lips (i c. a garrulous person) Pr.20,19.—

2) to be open, accessible to enticement or persuasion בּבְּהָה לְבַּבְּהָ that your heart be not enticed Deut.11,16; בְּחָה בֹּתְה בַּתְּה בַּתְה וֹבְי and my heart hath been secretly enticed Jb.31,27; pt. אֹבָה בֹתָה אִין לִבּ (בִּיהָה בִּייִבָּה בֹּתָה אִין לִב like a silly dove without a heart Hos.7,11.

Niph הַבְּבָּי (fut. הֹבֶּי , ap. 1 רְבָּצָּי) prop. to open oneself, hence: to be casicy enticed, persuaded אַבּי בַּלִי בַלִּי בַּלִי בַלִּי בַּלִי בַּלִים בּבּי בּבְּלִי בַּלִי בְּלִיבְּי בַּלִי בַּלִי בְּלִיבְּי בְּלִי בְּלִיבְּי בְּלִי בַּלִי בְּלִיבְּי בְּלִי בְּלִיבְּי בְּלִי בְּלִיבְּי בְּלִי בְּלִיים בְּלִי בְּלִיבְּי בְּלִיים בְּלִי בְּלִיבְּי בְּלִיים בַּלִּי בַּלִּים בּיּבְּי בַּלִּים בּיּבּים בּיּי בַּלּים בּיּבְּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּייבּים בּילִּים בּייבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיבּים בּבּים בּבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּ

Pi. ਜਜ਼ਬ (2 ਜ਼ਾਬੂਬ , ነጣጠው; fut. ਜ਼ਾਬੂਬ ; pt. ਜ਼ਾਬੂਬ ; imp f. ነਜ਼ਬੂ; inf. ਜ਼ਾਬੂਬ ; to persuade, to entice, to deceive Ex.22,15; Jud.14,15; 28.3, 25; Jer. 20, 7; Ps. 78, 36; ਜ਼ਾਬੂਬ ਜ਼ਾਬੂਬ for wouldst thou deceive with thy lips? Pr 24,28 (others = ਜ਼ਾਬੂਬਬ Hiph),

Pu. নাটুট্ (fut. নাটুট্) to be persuaded, enticed, deceived Pr 25, 15; Jer. 20,10; Ez.14,9.

Hiph. הַּבְּּהָ (fut. ap. הְבָּהְ) 1) prop. to open wide, hence: to make wide, large בְּבָּהְ may God make large for Japheth Gez, 9,27.

אָר אָר. n. father of the prophet Joel Jo.1.1.

ក្រុម្ភា (from ក្រុម្ភា: sf. កក្រុម្ធា; pl. កក្រុម្ធា, c. ក្រុមម្ចា m. engraving, sculpture Ex.28,11; Zch.3,9; 2Chr. 2,6.

רוֹך pr. n. a place in Mesopotamia Num.22,5; Deut.23,5.

בתות see בתות.

הרש (fut. הפים; pt. מותם; pt. p פתוחה , f. חתוחה ; imp. חתף , pl. ងការុឝ្ ; inf. ប្រាុឝ្ធ , ប្រាុឝ្ធ , sf. ការុឝ្) 1) to open Ex.21 33 (a pit); 2K 9.3 (a door); בָּלִי בְּתוּחַ an open vessel Num 19,15; הַתְּלָתְ פָּתוּלְם an open letter Neh. 6,5; ... 7 mg to open to one (the door) Cant.5,2; hence of a besieged city: ጠርቦው፤ and it open (i. e surrender) unto thee Deut 20,11; 기취 미교를 to open the mouth, for speaking Jb. 3.1, or eating Ez 3.2; בַּלְּבֶּל לִּאָנֶם חַבָּי open thy mouth, i. e. speak, for the dumb Pr. 31,8; 'to open any one's mouth' means: to make one speak Num.22,28, or endow one with the power of speech Ez 3, 27; בֿתַח אֹנָן יִי to open one's car, i. e. to make one capable of hearing Is. בּתַח יָד לִּי לִּדְ לָם to open the hand to any one, i. e. to give liberally to him Deut. 15,8; TDB בהה to open the womb, i. e. to cause to bear Gen.29.31; to open the sword. i. e. to un

sheathe it Ps. 37, 14; בְּחַחַבְּ to open the grain, i. e. the granaries Am S,5.— 2) to open, to begin קַבְּנוֹר חִיְרָהִי I will open (begin) my riddle with the harp Ps.49,5; with בּבָנוֹר חַבָּנוֹר הַיִבְּנוֹר אַנְרָיוֹ לֹאִיבְּהַח בְּנִינוֹר חִיבִּי לֹאִיבְּהַח בְּנִינוֹר מִינוֹר מִינוֹי מִינוֹר מִינוֹי מִינוֹי מִינוֹי מִינוֹר מִינוֹי מִינְיי מִינְיי מִינְיי מִינְיי מִינוֹי מִינְיי מִינְיי מִינוֹי מִיי מִיי מִינוֹי מִינְיי מִינוֹי מִינוֹי מִינוֹי מִינוֹי מִינוֹי מִינוֹי מִינוֹי מִינְיי מִינְיי מִינְיי מִינְיי מִינְיי מִינְיי מִינְיי מִינוֹי מִינְיי מִינוֹי מִינְיי

Niph. הַבְּבָּין (fut. הַבָּבִין , ^ בַּבְּינִי (fut. הַבְּבִּין , ^ בַּבְּינִי (fut. הַבְּבִּין , ^ בַּינִי (fut. בּינִי (fut. בּינָ (fut. בּינִי (fut. בּינְ (fut. בּינִי (fut. בַּיי (fut. בַּיבּי (fut. בַּיי (fut. בַּי בַּי בּינְי (fut. בַּיי (fut. בַּי בַּי בַּ

Pi. TEP (pret. ^ EEP; fut. TEP), ੈ ਸੁਸ਼ਾਵਾਂ; pt. ਸੁਸ਼ਾਵਾਨੂ; inf. ਸੁਸ਼ਾਵਾਂ 1/10open Jb.41,6.- 2) to loose, to untie (bands) Is.58,6; Ps. 116,16; of beasts of burden: to ungird Gen.24,23; with p: to loose, to free from Jer. 40,4. - 3) to put off (a garment) Is.20,2; of one who puts off his armor after a battle בּבְּבָּה 1K.20,11 (see בְּבָּהָה).— 4) intr. to be open Is.60,11; לאר לְתְּחָה אָזֹנֶךְ thine ear was not open (thou wast heedless) Is. 48,8; of a flower: to open itself Cant.7, 13.— 5) to open, to plough TAE: ישׁבֵּד אַדְשָּתוֹ doth he open (plough) and harrow his ground? Is 28,

24. - 6) to engrave, to carve 1K. 7,36; Zeh.3,9.

Pu, ਸਨੂਜ਼ (pt, ਸਨੂਜ਼) to be engraved Ex.39,6.

Hithp. 교육하고 to loose oneself (from fetters) Is.52,2.

תְּבָּי Ch. (pi. p. בְּּהִים) to open Dan. 6,10; 7,10.

תחם (^ חַהַּפְּ; with ה loc. הַתָּחָם; sf. ים או (פָּתָחֵי , c. פָּתָחִים m. opening, entrance, door, gate Gen.6, 16; ការ្គុំជា្ជការាង្គ the entrance of the cave 1K.18,13; בתח הַעִיר the gate of the city 17,10; with ∃loc. កាក្កាទ្ថា at the entrance, at the he that מַנְבָיהַ פַּתְהוֹ ; he that maketh high his door Pr. 17, 19; at the entrance of the doors Pr.8,3; פָּתָחֵי שָׁעַרִים entrances in the gates Pr. 1, 21, everlasting gates (or doors) Ps.24.7; fig. שָׁמוֹר פָּתְחֵיבִּיךָ keep the doors of thy mouth (i. e. do not blab) Mic 75; הַקָּנָה הַקּנָה entrance (i. e. prospect) for hope Hos.2,17.

π. ορεning, revelation Ps. 119,130.

הַהְהָּיָּה (only pl. הַּחָּהְהָּ) f. drawn sword Ps.55,22 (comp. 37,14).

קְּהְתּחְלֶּיְ (c. וְיֹחְיִבְּיִי) m. opening וְחַיְבְּיּ הַפְּ opening of the mouth, i. e. freedom of speech Ez 16,63; 29,21.

יה pr. n. name of several men 1Chr.24,16; Ezr.10,23; Neh.11,24.

פָּקִיים (from הַּבְּיִים, אָן; אָן; אָן, פּקּיִים אָ

ኮ Ch. (def. እኒፒኒ ; sf. ቫኒፒኒ) m breadth Dan.3,1; Ezr.6,3.

שָּׁתִינִיל (from פְּתִינִיל with suffix ל as פַּתְינִיל from בֶּרֶשֶּׁל m. festive garment, mantle Is.3,24 (Ch. בְּרָב mantle).

ווֹתְּיָּהָ (from הְּבְּיִּהְ f. simplicity, folly; concretely: simple, foolish Pr.9,13.

פָּהָהָה see פָּתִיחָה.

קּתִיל (from בָּבִיל c. פָּתִילם; pl. פָּתִיל m. 1) thread, cord, line Ex.39,3; of a cord by which a signet-ring was worn Gen.38,18; מַבְיל פְּיַבְיּה a line of flax (for measuring distances) Ez.40,°; בּבִיל הְבָּבֶר הְבָּבֶר בְּבָּר הְבָּבֶר הְבָּבֶר בְּבַר הַבְּבָר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר מַבְּב שׁׁר בַּבְּר בְּבִיר בַּבְּר בְּבִיר בַּבְּר בְּבִיר בַּבְּר בַּבְּר בְּבִיר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בְּבִיר בְּבִיר בַּבְּר בְּבִיר בַּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בְּבְיר בְּבִיר בּבְּר בּבְּיִייִייִים בּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִים בּבְּיִי בְּבְייִי בְּיִייִים בּבְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּיִיי בְּיִייִים בְּיִייִים בּיּיי בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּיִייִּיים בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּייִיל בְּיִייִיל בְּיִייִיל בְּיִייים בְּיִיים בְּייִיים בְּייִיים בּיּיים בּיּיים בּיּיים בּיּיִיים בּיּיים בּייִיים בּיּייים בּיּיים בּיּיים בּיּיים בּיּיים בּיּיים בּייים בּיּיים בּיּייי

לְבָּלֵל to knot, to twist (Kal not used).

Niph. לַבְּבָּוֹ (pt. לְבְּבָּוֹ ) prop. to be twisted, hence: 1) to be crooked, cunning Pr.8,8; Jb.5,13.— 2) to wrestle, to struggle Gen.30,8 (see quotation under בַּבְּתוֹל

Hithp. הְבָּבְּתֹּל (fut. בְּבִּתֹּל ) to show oneself crooked, perverse, cunning עַבִּיעִקְשׁ תְּהַפְּקּל with the perverse thou wilt show thyself perverse Ps.18,27 (in the parallel passage in 28.22,27 בְּבָּל for the percent of the preceding verses).

twisted, perverse, cunning Deut. 32,5.

בֿת בּ pr. n. Pithom, a city in lower Egypt Ex.1,11.

אָרָם to twist, to wind (= בְּבַבְּי), whence the next word.

(ְלְּיָבֶּי (ְלְּיִבְּיִּבְּי (ְלְּיִבְּיִּבְּי (ְלְּיִבְּיִּבְּי (ְלְּיִבְּיִּבְּי (ְלְּיִבְּיִּבְּי (ְלְּיִבְּיִּ adder, viper Deut.32,33; ſs.11,8.

ערג (akin to תוף) to open (of the eyes), whence the next word.

ኮቪኒ prop. opening of the eyes, hence: a wink, a twinkling, a moment; only as adv. suddenly Pr.6,15; ኦርር unexpectedly Num. 35,22 (see also under ውጪያ).

יים ווּלְנִים (pl. בְּרָרִיִּן) m. explanation, interpretation Gen.40,5 a. 8.

בּקְרוֹם pr. n. Pathros, name of upper Egypt Is.11,11; Ez.29,14; gent. pl. בּתְרָסִים Pathrusites Gen.10,14.

אָבֶרְיָבָּ same as אָבְיִיבָּן.

תת (inf. הַבְּת to break L v 2.6.

3

לי, final form ", the eighteenth letter of the alphabet, called Tzade אָלֵי fishing-hook, from its similarity to the form of that instrument; as a numeral בי 90, " = 900.

កង្គី (from ጾ፯፫; c. ፲፮፮) f. prop. going out, hence: excrement, dung Ez 4,12; sf. ቫይቪኒ Deut.23,14.

רָצִּאָׁד (בּ הַאָּצֵי ; c. הַאַצֹּץ, sf. מַאָּצֵי ) f. excrement, dung, filth 2K 18,27 a. Is. 36,12 (Ktib אַהָה, which see); הַיָּא צְאָה filthy vomit 1s 2S,8; fig. of moral filth Is.4,45 Pr.30,12.

אַבְּיִם m. pl. lotus-trees, lotus-shrubs Jb. 40,4 a. 22 (Eng. Bible: shady trees).

אָלֵין: אַזּיִין: אַזּיין: אַזּיִין: אַזּיין: אַזּייןן: אַזּייןן: אַזּייןן: אַזּייןן: אַזּייןן: אַזּייןן: אַזּייןן: אַזּייןן: אַזּייןן: אַזייןן: אַזייןן: אַזייןן: אַזייןן: אַזייןן: אַזייןןייןן: אַנּייןן: אַנּייןן: אַנּייןן: אַנּייןן: אַנּייןן: אַנּייןן: אַנּייןןייין: אַנּייןן: אַנּיי

וְבְּצְׁעֵבְי pr. n. a city in Judah Mic. 1.11 = אָבָי Jos.15,37.

בּיָּבְּצִייִ (redupl. from אָצָיִ; c. צָּאָצָאִי) m. pl. issue, produce (of the earth) Is.42,5; Jb.31,8; fig. offspring, children Is.61,9; Jb.5,25; אָאָצָאִי מְעֶיך the offspring of thy bowels Is. 48,19.

בְּלֵנות בְּלֵין (from בְּלֵינות (from בּלְנוֹת (from בּבְּנוֹת (from בּבְנוֹת (from בּבְּנוֹת (from בּבְּנוֹת (from בּבְּנוֹת (from בּבְּת (from בּבְּנוֹת (from בּבְּנוֹת (from בּבְּנוֹת (from בּבְּנוֹת (from בּבְנוֹת (from בּבְנ

Hiph. אַנְּבְיּא (pt אָבָאָר) to cause to assemble for war, to muster, to levy 2K.25,19; Jer.52,25.

changes and war חַלִּיבּית וִצְבָא עִמְּי (i. e. adversity) are against me Jb.10,17 (see also under □PII 2 ).-2) prop. time of service, hence: appointed time, limited time 8231 and the time appointed is long Dan 10, 1; מוֹאָנישׁ אַ אָבָאר אַבָּאָר אַניישׁ יביארץ is there not an appointed time to man upon earth? Jb. 7,1; יָבָאָי זְבָאָי the days of my appointed time 14,14; perhaps 873 Jb.10,17 limited time, short duration of life .- 3) army, host Jud. 8,6; אַבָּא'ת kings of the armies Ps. 65.13; 822 228 men of the host, i. e. soldiers 1Chr.12,9; בריצבא captain of the host, military commander 1K. 16, 16; fig. of the angels Ps 103,21, called the host of the heavens 1K.22,19, or אָבָא the host of God Jos.5,14; also of the celestial bodies Deut.4,19; Is 40,26 and generally of all that fills the universe Gen.2,1; Neh.9,6; hence poet. of God היא בְיָי the Lord of hosts Is.48,2 or אָלהוֹי צְּבָאוֹת the God of hosts Jer.5,14.

אָבָיה (pret. 1 יְּבְיה ; fut. אַבְּיִּ; pt. אָבְיּ pt. אָבְיּ) to be inclined, to will, to desire Dan.4.14; 5,19; 7,19; inf. sf. אָבְיִה according to his will 4 32.

אָרָי and אָרָי אָרָי, which see.

יבָּאִים pl. of יְבָיְי, which see.

יְבֹאִים pr. n. a city in the vale of

Siddim Hos.11,S = אָבֹיִים Gen.14, 2 a. בְּנִבְיִי 10.19.

בב to move slowly, whence בַּגַ.

אַבֶּבֶּה, with art. בְּבָצָה pr. n. f. 1Chr.4,S.

רָבֶּילָ וּ (בּאַבְיּלָ) to go out to war, to fight; only pt. pl. sf. עַבְירָ those that fight against her Is. 29.7.

הְבְּבְרָה II. to rise, to swell בְּבְרָה הְאָנָה and her belly shall swell Num.5.27.

Hiph. הַצְּבֶּוֹת (inf. with בּצְבֵּוֹת for הַנְּבֵּוֹת) to cause to swell Num.5,22.

צבה III. to be beautiful, splendid, whence יְבָיָי

קבְּק (from הַבְּיִגְ 11.) adj. swollen, f. קבְּג Num.5.21.

가고 Ch. (from 왕구왕) f. prop, desire, hence: intention, purpose Dan.5,18.

Talm. בְּעֵים beasts of prey) הַעֵּים הַעָּים beasts of prey הַעָּים לִי י בְּעִים is my heritage unto me as a ravenous bird, as a hyena? Jer.12,9 (but see צְבֵיעְ

out (Stb.: to peel, to shell) R 2,14.

נְבִי (from צָבָי אווו: היי (from אָבָי אָרָי ) m. 1) beauty, splendor, glory אָבָי עָרְיוֹ the beauty of his ornament Ez.7, 20; of Saul and Jonathan: צָבִי בַּיְבָרָא the beauty of Israel 2S.1, 19; of Babylon: אַבְרָי נִייִר לַיִּרָרָיוֹ the beauty of Israel 2S.1,

glory of kingdoms Is 13.7; of the holy land: אָבָי הָיא וְבֶל־הַאָּרָצִית she is the glory of all lands Ez. 20,6 or אָבָי הַאָּרָצִית the glorious land Dan.11,16; of the mount of Zion: אָבִי קְנָים the glorious holy mountain Dan.11,45.— 2) gazelle, antelope, roe Deut.14,4; pl. פַּאִים a. אַבָּיִים 1Chr.12,8 (see also אַבָּיִים).

אב'ב' pr. n. f. 1Chr.8,9.

יביה pr. n. mother of king Jehoash 2K 12.2.

נְּבְּאוֹת אֹי בְּאֵי, pl. אָבְאוֹת אָי בְּאַיּ female gazelle בְּצְבָאוֹת אִי בְּאֵיְלוֹת by the roes, and by the hinds of the field (i. e. by all that is lovely) Cant.2,7; 3,5.

נְבוּעְ (akin to מְבְיְנְי ; tt צֵּיְבְיְצְ) prop. to dip, hence: to dip in color, to dye צָבוּע a speckled bird of prey Jer.12,9.

צֶבֶעָ Ch. to dip (Peal not used).

Pa. YEY to wet, to moisten Dan.4,22.

Ithp. מַצְטֵבְיּאָ to be wet, moistened Dan 4,12.

אָבֶעְים (pl. האָבְיִים m. prop. color, hence: colored stuff, colored garment יְבְּעִים a booty of colored garments Jud. 5, 30; אַבֶּעָים colored embroidered garments ib. (see also הַּבְּבְּעִרם).

יביעון pr. n. a son of Seir, h ו איר of the Horites Gen. 36,2 a. 29.

צבשים pr. n. a valley and city in

Benjamin 1S.13,18; Neh.11,34.

עבר (fut. יוֹצְבֹי:) to heap up, to lay up Gen.41,35 (of grain); Jb.27,16 (of treasures); Hab.1,10 (of a mound).

י אָבֶּר (from צְבָּרִים; only pl. אָבֶּרְ (אַבָּרִים) m. heap 2K.10,8.

רב" to bind together (acc Ges. prob. to grasp), whence the next word.

נְּבֶּתְ (only pl. צְּבֶּתְים) m. bundle of ears, sheaf (acc. Ges. handful) R.7,16.

קצַ Ch. side, part אַף on the part of, concerning Dan. 6,5; אַן against 7.25.

אָדְיֵּ Ch. m. design, purpose אְדְיָּחַ is it on purpose? Dan.3,14 (Eng. Bible: is it true?).

דד to turn, to go aside, whence צַב

קרָדְ (only with ה loc. הְּיָבְיִּגְי pr. n. a city in northern Palestine Num. 34,8; Ez 47,15.

אַרָה (akin to אַרָה; pt. צֹרָה) to lie

in wait for, to hunt for Ex.21,13; 1S.24,12; Lam.4,18.

Niph. וַצְּׁרָה to be laid waste, to be destroyed Zph.3,6.

אינה see צדה.

רְאָרֶ pr. n a high priest contemporary with David 2S.8,17.— 2) father-in-law of king Uzziah 2K. 15.33.— 3) various other persons Neh.3,4 etc.

קרה (from נְּדָה f. purpose, design Num.35,20 a. 22.

בְּרִים pr. n. a city in Naphtali Jos. 19.35.

צדיק (pl. צדיקים) m. (adj. and n.) 1) just, righteous אִישׁ צַּדִּיק a just man Gen.6,9; צַּדִּיק וִנְשֶׁר הוּא just and right is he Deut 32,4; מוֹשֵל he that ruleth over man must be just 2S 23.3; of God Deut. 32,4; of laws 4,8.— 2) right (in a cause) צַּדִּיק דָרָאשׁוֹן כָּרִיבוֹ he that is first in his cause seemeth right Pr.18,17; יֵי הַצַּרִיק וואַני וַעַּמִּי הָרְשְׁעִים he Lord is right, and I and my people are wrong Ex.9,27; שָׁבִי צַרִּיק rightful booty Is.49,24 (see Ges. under בָּיִל ; acc. Vulg. and Sept. capture of the powerful, as if P™ here were identical with עַרָיין in v. 25); as adv. it is right Is.41,26.

צירון see צדנית.

רְבְיצְ (fut רְבִיצְי) 1) to be just, righteous פּרָבְיבְיגָי if thou be righteous Jb.35,7; of the ordinances of God:

Niph קוְצְבּן to be justified, vindicated קוֹם then she sanctuary shall be justified Dan 8,14 (Fuerst: restored; Eng. Bible acc. Vulg.: shall be cleansed).

Hiph. בְּצִרִיק (fut. בְּצִרִיק; pt. בְּצִרִיק; imp. pl. בְּצְרִיק; inf. בְּצְרִיק; inf. בַּצְרִיק; בַּרְבִיק they that turn many to righteousness Dan. 12.3 — 2) to justify to de-

clare righteous לאראַצִּדִּיק רָשָּׁע I will not justify the wicked Ex. 23.7.

Hithp. הְצְטֵבְּק (fut. הְצָטַבְּק) to justify oneself, to clear oneself בְּיִבְּבָּר וֹמְהֹינְצְיִבְּיִ what shall we speak, or how shall we clear ourselves Gen.44,16.

נצְּרָק' , צְּרָק' (sf. צָרָק' , אָרָק' ) m. 1) justness, correctness מאוני צֵּרָק just balances Lev. 19, 36. - 2) truth, truthfulness אָהַבָּהָ יַשֶּׁקֶר כְּוַדָּבָּר יַּהַבָּבָּר צרק thou lovest ... lying than to speak the truth Ps.52,5 - 3) justice, righteousness, integrity צֵרֶק justice, justice shalt thou follow Deut.16,20; יְיָפָמָנִי יִיָּ judge me, O Lord, according to my righteousness (integrity) Ps.7,9; מַענּלֵי־צֶּדֶק paths of righteousness 23.3; as adv. בַּיַי דֶּלֶּלָ to judge righteously Deut. 1,16. - 4) justification, vindication, defence קרוב צְּרָקִי my justification is near Is.51,5; אָרָקי my vindicating right hand 41,10; אֵלהוֹי ערקי O God of my vindication Ps 4,2.

ינְדְקָת (c. יְנְדְקָת ', sf. יְנְדְקָת ', pl. וּנְדְקָת ', c. יְנְדְקָת ', c. יְנְדְקָת ', c. יְנְדְקָת ', c. יְנְדְקָת ', c. יְנִדְקָת ', c. יְנִידְקָת ', c. יְנִידְקָת ', what right have ', yet? 2S.19.29; pl. as adv. הולף ', etc? ', pl. as adv. אַדְקָת ', integrity, righteousness אַדְקָת ', מְנִיבְקָת ', מְנִיבְקָת ', and justice as a plummet Is.28,17; יְנְהָה ', מִינְקָת ', c. יְנִיבְּקָת ', c. יְנִיבְּקְת ', c. יְנִיבְּרָת ', יְנִיבְּתְּת ', יְנִיבְּת ', יְנִיבְּת ', יְנִיבְּתְּת ', יְנִיבְּתְּת ', יְנִיבְּתְּת ', יְנִיבְּת ', יְנִיבְּת ', יְנִיבְּת ', יְנִיבְּתְּת ', יְנִיבְּתְת ', יְנְיִבְּתְת ', יְנְיִבְּתְת ', יְנְיִבְּתְת ', יְנִיבְּתְת ', יְנִיבְּתְת ', יְנְיִבְּתְת ', יְנְיִבְּתְּת ', יְנְיִבְּתְּת ', יְנְיִבְּתְּת ', יְנְיִבְּתְּת ', יְנְיִבְּתְּת ', יְנְיִיְם ', יְנְיִיְם ', יְנִיבְּת ', יְנִיבְּתְּת ', יְנִיבְּתְי ', יְנִיבְּיִי ', יְנִיבְּיִי ', יְנִיבְיִי ', יְנִיְיְיִי ', יְיִיְיִי ', יְיִיְיְיִי ', יְיִיְיִי ', יְיִי יְיִי ', יְנִיִּיְיִי ', יְיִי יְיִי יְיִיְיִי ', יְיִיְיְיִי ', יְיִיְיְיִי ', יְיִיְיְיִיְיְיִי ', יְיִיְיְיִי ',

הקה Ch. f. justice, righteousness Dan.4,24.

בּהֵבְ to glitter as gold (Kal not used)

Hoph. הְצְהַב (pt. מְצְהָב) to be shining, glittering Ez.8,27.

בֹהֹב adj. gold-colored, yellow Lev. 13,30.

נְצָהֵל (akin to בָּהַר , בָּהַר ; fut. נְצָהֵל ; imp. f. אָבָר , pl. יבָּהָל ; to be bright, hence fig. to rejoice, to exult, to ery for joy בְּהַל בְּרַנְּי מְבָּרָ cry out and shout Is.12,6; בְּהַל בְּרֵלְ מִצְהַלְ בִּי מְטֵּטְ מִוּשְׁרָ בְּיִר מְעַבְּרָה וְשְּׁבְּתְּה וְשְּׁבְּתְּה וְשְּׁבְּתְּה וְשְּׁבְּתְּה וְשְּׁבְּתְּה וְשְׁבְּתְּה וְשְׁבְּתְה וְשְׁבְּתְה וְשְׁבְּתְה וְשְׁבְּתְה וְשְׁבְּתְה וְשְׁבְּתְה וְשְׁבְּתְה וְשִׁבְּתְה וְשְׁבִּתְה וּ shuble it is to bellow 50,11.

Hiph. הְצְהִיל (inf. הַצְהִיל ) to make bright, to brighten (with joy) לְהַצְּהִיל בָּנִים מִשְּׁמֶן to brighten the face more than oil Ps. 104,15.

דר shine, to glitter, whence אֲבֶרְ oil (Kal not used).

Hiph. רְצְּהָיר (den. from יְצְּהָיר) to press out oil Jb.24,11.

prop. light, hence: opening for light, window Gen.6,16.

prop. double light, hence: noon, noonday Gen.43.16; Jer.6,4; Ps 37. 6; קְּלְהֵלְ חִלְּלִים תְּלֶּרִ לְּלִם תְלֶּלִי brighter than noonday will thy earthly existence arise Jb.11,17.

עַל (from אָנְיְהְי צְּיְהְ m. order, commandment, precept אַנְי בְּעָּ precept upon precept Is.28,10 a. 13; הוֹאָיל בְּוֹ אַהַרִי צִּוֹ he willingly walked after the commandment (of false prophets) Hos.5,11.

אָלְג ( pl. צוֹאִים) adj. filthy בְּנְרִים ਜ਼ਿੰthy garments Zch. 3, 3 comp. נְאָאָה.

צֹאָל see צֹוֹאָל.

עְנָאָר (from איז to straiten, c. איַנְאָר פּרָנּ אָרָ אָרָים, אַן אָרָים, אָרָ אָרָים, אָרָ אָרָים, אַנְאָרָים אַנְאָרָ אַנְאָרָים, אַנְאָרִים, אַנְאָרִים, אַנְאָרִים, אַנְאָרִים, אַנְאָרִים, אַנְאָרִים, אַנְאָרִים, אַנְאָרִים, אַנְאָרִים, אַנְאָרָים, אָנְאָרָים, אָנְאָרָים, אָנְיּאָרָים, אָנְיּאָרָים, אַנְיּאָרָים, אַנְאָרָים, אַנְאָרָים, אַנְאָרָים, אָנְאָרָים, אַנְאָרָים, אַנְאָרָים, אַנְאָרָים, אַנְאָרָים, אַנְאָרָים, אַנְאָרָים, אַנְיּאָרָים, אַנְיּאָרָים, אַנְיּאָרָים, אָנְיּאָרָים, אָנְיּאָרָים, אַנְיּאָרָים, אַנְיּאָרָים, אַנְיּאָרָים, אָנְיִיּאָרָים, אָנְיּאָרָים, אָנְיִיּיְיְיִים, אַנְיּיִים, אָנְיִים, אָנְיִים, אָנְיִיים, אָנְיִים, אָנְיִים, אָנְיִים, אָנְיִים, אָנְיִים, אָנְיִים, אָנְיִים, אָנְיִים, אָנְיִיים, אָנְיִייְיִים, אָנְיִיים, אָנְיִיים, אָנְיִיים, אָנְיִים, אָנְיִים, אָנְיִים, אָנְיִיים, אָנְיִיים, אָנְיִיים, אָנְיִיים, אָנְיִיים, אָנְייִים, אָנְיִים, אָנְיִים, אָנְיִיים, אָנְיִיים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְיים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְיים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָנְייִים, אָינְיים, אָנְייִים, אָיייים, אָנְיים, אָינְייִים, אָיייים, אָינְייִים,

... יַבְּלְ עַל־צַוְארֵי... to fall upon cne's neck, i. e to embrace him Gen. 33.4; אַל־צַוְאר to be pursued to one's neck, i. e. to be severely persecuted Lam.5,5.

ראב Ch. m. neck Dan.5,7 a 16.

אַדְּה מּ. ה. מּ Syrian kingdom 2S.8,3, fully אַדָּם צּיֹבְּה 10.6 on the north-east of Damascus, bordering on הַּחָם 1Chr. 18, 3, whence it was called בְּחָבָּה 2Chr. 8,3.

קוצ (akin to תְּבֶּי; pret. a. pt. תְצִי; fut. מְצִיבְ; imp. תְּבִיבִּי; inf. תִצְי, תֹצ; to hunt, to catch (a beast or bird) Lev.17.13; Lam 3,52; 4,18; תְצֵי מִצְּי to hunt venison (or game) Gen.27.33; בְּבִי to hunt with a net Mic.7,2; מור מַבְּי to hunt for one's life Pr 6,26.

Pi. צוֹרֵד to hunt, to eatch Ez. 13,18.

Hithp. הְּצְּטֵיֵר (den. from יְנְיָטֵיִר to provide oneself with food Jos. 9,12.

ן (akin to בַּיָרָ, בַּעָבָ) to set up, to establish (Kal not used).

1Chr. וּהָם, אַנִיתָ the judgment thou hast instituted Ps. 7,7; אָנְהָי עַל־יִישְרָאֵל he appointed thee ruler over Israel 1S. 25,30; וְצְוִיתָ אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם and appoint him in their sight Num.27, 19.- 2) to order, to command, to charge Gen.6.22 32.5; with על, concerning Num 9,8; Is.45,11; rt. מצוה לאומים a commander of the people Is.54,4; with לַ, לִי to give a command to, to charge Ex.1.22; Jer 35,6; Est.2,10; with ים מו לבלתי or לבלתי to signify a prohibitive command Is.5,6; Gen. 3,11; to give צְנָה רָבֵיתוֹ, צְנָה אֶל־בִּיתוֹ charge to one's household, i. e. to declare one's last will 2S.17, 23; 2K.20,1.

Pu. 지빛 (fut. 지빛) to be commanded, ordered Gen.45,19; Ez 12, 7; '맛빛' 및 so I am commanded Lev.8,35; with 그 by Num.36,2.

אני (fut. אַנְיִי) to cry out, to shout with joy Is.42,11.

רְּבְיָבְיּ (e. רְּבִייְנְיְּ , sf. הְחָבְיִּיְ ) f. shout, ery (of jey or sorrow) Is.24,11; Jer.14,2; 46,12.

לול (= בְּבַיבְי) to sink, to plunge, whence the next word.

אַלְּהֵל f. depth of water, deep, abyss Is.44.27.

בּצְיל (pret. a. pt. בּצְיּ ; fut. בּצִיּי, ap. בּצְיּ ; imp. בּצִיּ ; imp. בּצִיּ ; inf. בּצִיּ ; imp. בּצִיּ ; inf. בּציּי ; inf. בּציּי ; inf. בּציּי ; inf. בּציּי ; inf. בּציי ; inf.

מוֹע (sf. מְּבְּטְיּלְי, pl. מִימִית m. a fast 28.12,16; Est.9,13; מים זים זים a fast day Jer.36,6; מים זים זים לקר זים to call (proclaim) a fast 1K.21,9; ניים זים ניים ניים מווויים מוויים מוויים זים מוויים זים מוויים מוויים זים מוויים זים מוויים זים מוויים זים מוויים זים מוויים מ

אַער see צוער.

צוער pr. n. m. Num.1,8.

ቫንሄ (pret. ቫኒ) to flow, to overflow Lam.3,54.

Hiph. אָצִיך (fut. אָצִיך , ap. אָצִין ) to cause to overflow Deut. 11,4.— 2) to cause to float or swim 2K. 6.6.

קוֹל (עוֹ. (צוֹפְים) m. prop. flowing, hence: cake of bees-wax, card שבוף ליקור אופים honey-comb Pr. 16,24; ביים the dropping of honey-comb Ps.19,11.

ק"ל pr. n. 1) an ancestor of Samuel 1S.1,1;1Chr.6,20 (Ktib. ק"ל) = "פ"ל 1Chr.6,11.- 2) a region in Benjamin, where בּקָר lay 1S.9,5; pl. בּיָפֶּים 1,1 (see under בּקָר).

תבוש pr. n. m. 1Chr.7,35, a. 36.

ነሷኘያ pr. n. one of Job's three friends Jb.3,11.

בְּבָּים see under בְבָּים.

צוֹין (pret. נְצֵין 1) to shine, to glitter, whence צִייִי — 2) to move forward, to flutter, whence 3) to bloom, to blossom Ez.7,10.

Hiph: קצין (fut. יְצִין; pt. יְצִין מוּלִין (fut. יְצִין; pt. יְצִין מוּלִין (fut. יְצִין יְצִין pt. יְצִין and upon him shall his crown shine brilliantly Ps.132,18.— 2) to see,

to look מַצִּיץ מְוְהַחֵרַכִּים seeing through the lattice Cant.2,9.—

3) to blossom יַצִיץ אָיץ and bloomed blossoms Num.17,33; fig. of a people: יַצִיץ וּפְרַח יִשְּרָאֵר הַאָּרֶץ israel shall blossom and but Is. 27,6; וְיִצִיצוֹ מֵעִיר כְּעִשֶּׁב הַאָּרֶץ and they shall blossom out of the city like herbs of the earth Ps. 72,16.

דוק I. (fut. דְבֵּר) to press בּוֹלְיֵצוֹק בּוֹ his evil deed presseth upon him Ps. 41,9 (others יבֵינִעל יְצוֹּק בּוֹ is poured out over him, from נְצוֹק II.; see also בְּיֵבְיֹן 1).

Hoph. הוּצַק (pt. מוּצַק to be straitened בחב לא מוּצַק a wide space not straitened Jb.36,16 (see also מוּצַק II.).

קצוו (בְּצִיּן; fut. רְצִיּן) to pour out Jb.29,6; עור יְצוּק נְחוּשָּׁה and stone poureth out brass (i. e. is molten into brass) Jb.28,2; fig שמו they poured out a whispered prayer Is.26,16 (בִּיּקְיִּנְיִ

Pi's m. oppression, distress Dan. 9,25.

קרָק f. oppression, distress בּוֹלְיָק f. oppression, distress Is.30,6; Pr.1,27; דְּיָקה darkness of distress Is.8,22. בוֹר a. א יד מי מי מילר. n. Tyre, principal city of Phenicia, celebrated port on the Mediterranean Jos. 19,29; Is.23,3; Ez.27,2; gent. יוֹר 1K.7,14.

אָרָן I. (akin to בְּיַלְ ; pret. בְּיָר , 1 אָרָתִי , 2 הַּדְצֵּ; fut. אַרָתִי , דְצָיָ , ap. אַן; pt. אַן, pl נְצָרִים 1) to bind up Deut.14,25; 2K.5,23; hence: to enclose, to overlay Cant.8,9 .-2) to press, to beset, to besige, to assault (with יַצַר הִי ל , צַל ! and I will מַבְּיַךְ מִצְב and I will מָבֹיִךְ מְצָב rison against thee Is.29,6; 기보기 and he besieged Samaria 2K.6,4; בִּירהַצוּר אֵל־עִיר when thou shalt besiege a city Deut 20,19; לַצוּר אֶל־דָּוָד וְאֶל־אַנַשְׁיו to besiege David and his men 1S. 23,8; with accus. אַרתָּני thou hast beset me behind and before Ps. 139,5; נַנַצַר אָת־רַבָּה and he besieged Rabbah 1Chr 20, 1; pt. pl. בּצַרִים אֹתָם who assaulted them Est.8,12; imp. f. צורי מָדַי besiege, O Media! Is.21,2.- 3) to distress, to afflict (with accus.) Deut. 2,9 a. 19; וַצַרָתִּי אָת־צֹרָרֶיך and I will afflict those that afflict thee Ex.23,22.

נעצר II. (בְּיצַר I.; fut. עַצַר) to cut, to form, to shape, to fashion מוֹנָצר אָתוֹ בַּחָרֶט and he fashioned it with a chisel Ex 32,4; אָתר אָתר בָּחָרֶט מוֹנִי נְחְשֶׁר הַעֲמוּרִים נְחְשֶׁר הַשְּׁרִים נְחְשֶׁר he formed the two pillars of copper 1K.7,15.— For אָצוֹרְךּ Ktib Jer.1,5, Kri אָצוֹרְךּ פּר under בַּיִנִי נִּחְשָׁר.

אוּך (sf. יוּדְים ; pl. אוּרִים , אַרָים , אַרָים (sf. יוּרָים ; אַרָּים אַ

m. 1) stone, rock (prop. something pressed together, i. e. solid, from Tiv I. 1 a. 2) Is.2, 10; Tiv rock of flint Deut.8,15; 32, 13; בַּזְרוֹת יָארִים בַּקּעַ amid rocks he heweth out rivers Jb. 28, 10; fig. צור מְכָשׁוֹל a stone of stumbling Is.8,14; of a secure place, a refuge: בְצוּר וְרוֹמְמֵנִי he hath set me high upon a rock Ps.27,5; of God: צוּר וִשְרָאֵל the rock of Israel 2S.23,3; Is.30,29; צור מָעוֹו a rock of strength Ps.31,3; הַצוּר הָּמָים he (God) is the rock, perfect is his work Deut.32.4.- 2) edge (from צור הַרֶב edge of the sword Ps.89,44; חַרָבוֹת צָרִים sharp knives Jos.5.2.— 3) form, shape (from זוֹנ II.) וַצוֹרָם לָבַלוֹת and their form shall consume in the grave Ps.89,15.

עור (ת. 1) a chief of the Midianites Num. 25,15. — 2) another person 1Chr. S.30. — 3) אור עוב א 25 . ביר עוב א 30 .

אַרָב Neh.3,5 for אַנָּדַ.

צוּרֶת (from צוּרֵת, תּבוּרָת f. form אוּרָת הַבּוָת וּתְכוּנְתוֹ the form of the house and its arrangement Ez. 43,11.

(deminutive of אָנָּא (דּבְּינָא (deminutive of אָנָא (deminutive of deminutive)) אָנָא (deminutive of deminutive of dem

ליאל pr. n. m. Num.3,35.

ישַרָי ערָי pr. n. m. Num.1,6.

אָלָג (= אַנְאַל,) to burn (Kal not used).

Hiph. הַצִּיה (fut. 1 אָצִיהָ, sf. אַצִיהָנָה) to kindle, to set on fire Is.27,4.

እ፫፮ pr. n. m. Neh.7,46.

אחני (= חֹבְיֵּ) to burn, to be dry, whence the next word.

ገቪኝ (c. ገርነኝ) adj. dry እርነኝ kry with thirst Is.5,13.

חֹקְבֵׁ 1) to be bright, clear, white בַּקְתְּבְּ אוֹנְ they were whiter than milk Lam.4,7.— 2) to burn, to be dry, whenc אוֹנָ 2.

יתָיהִים (c. יְצְהִיהָ) m. dryness, parchedness אָהִיהָם קָּילָע dry rock Ez.24,7; אַנּ בְּיִהָם parched places Neh.4,7.

אַרִיהְ f. dry (parched) land Ps 68,7.

to be foul, stinking, whence the next word.

קּבְּהְיּ (sf. אֲבְּבְּיִנְ f. stench, bad smell Jo.2,20.

קּבְּחִית (from תְּבָי) f. drought; only pl. אַחְצָחִית Is.58,11.

P፫ኒያ (fut. P፫ኒኒ) to laugh Gen.18, 12; with - at 21,6.

Pi. pn̪ˠ (fut. pn̪ˠ]; pt. pn̪ˠp; inf. pn̪ˠ 1) to laugh at (with 🔁)

Gen.39,14.— 2) to jest, to mock Gen.19,4.— 3) to sport, to play Gen.26,8; Jud.16,25.

יוֹת ( m. 1) laughter Gen.21,6.— 2) mockery Ez.23,32.

מתל (akin to בְּתַלְ to shine, to be white, whence the next word.

אַרָּג m. whiteness אָמֶר צָחַר white wool Ez.27,18.

אָתוֹית צְחֹרוֹת adj. white; f. pl. אָתוֹית אָחֹרוֹת white asses Jud.5,10.

לְחַלְּלְ pr. n. 1) a son of Simeon Gen. 46,10 = הַּבְּיָל Num. 26, 13.— 2) name of two other persons Gen. 23,8; 1Chr 4,7.

עני (from אַני to set up, to build) אָריר a gallant ship Is.33,21; pl. אַנים Dan. 11,30, also אַים Num.24,24; Ez. 30,9.— אַני m. arid place, desert (from צִיָּר, whence אַנָיָר, and adj. יִצִיּג.

אָיָבֶּא pr. n. a servant of Saul 2S. 9.2.

נְיִדְל (from צִיְדָל ; מְיִדְל (from צִיְדָל ) אַיִּדְל (from צִיְדָל ) אַיִּדְל (from צִיִּדְל ) אַיִּדְל (from צִיִּדְל ) אַיִּדְל (from צִיִּדְל ) אַיִּדְל (from צִיִּדְל ) (from 1) chase, hunting Gen.10,9; 25,27 a. 28.—2) game, venison Gen.27,5; Lev. 17,13; hence: prey Jb.38,41.—3) food, provision Ps. 132, 15; בַּיֶּבֶּל the bread of their provision Jos.95.

קיני (pl. בּיָדְיֵּבְ m. hunter Jer.16,16. בְּיָדִי a. בּיִדְיֵבְ (בּיִדְיִבְ מּ) f. for d. nourishment, provision Jos.1,11;

Ps.78,25; אֶרֶה לֵהֶהָ provision for the way Gen.42.25.

מיד'ן a. איד'ן pr. n. most ancient capital of Phenicia on the Mediterranean, founded by Sidon, the first-born of Canaan Gen. 10, 15; called because of its importance איד'ן בקר the great Sidon Jos.11, 8.— איד'ן ווין ווין is often applied to all Phenicia, including Tyre, wherefore the latter is called ברייון בתרייון daughter of Sidon Is.23,12.

עידני gent. of אָידני Sidonian Jud. 3.3: pl. אַידנין Deut. 3,9 a. אַידנין 1K.11.33: f. pl. אַדנייל 1K.11.1.

עיה 1) to glow, to burn, to be dry, whence אָ בּ, הְצָיִה and יְיִינְּי. — 2) to glitter, to be conspicuous, hence

a dry land, desert Ps.63,2; with אֶּרֶין צִיָּה implied Is.35,1; Ps.78,17; בְּרָים they ran in the dry places like a river 145.41.

ניה (from צֵיוֹן m. dry place, desert Is.25,5; 32,2.

(from נְצְיָנִים pl. צִינִים m. 1) sign, way-mark Jer.31,20; hence: a monument Ez.39,15.

דיין אין fr. n. Zion, the south-western hill of Jerusalem with the citadel and temple, fully שֵׁיר דָיִי mount Zion Is.8,18, also called עִיר דְיִי City of David 28.5,7, because David conquered it; it was described as בר קנים the holy

hill Ps.2.6; אָיֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל the Zion of the Holy One of Israel Is.60.14. — In poetry אָיֹן is put for Jerusalem Is.10.4; hence poetically for the inhabitants of Jerusalem בַּת־צִיין the daughter of Zion Is.52:2; the daughters of Zion, i.e. the women of Jerusalem 3,16.

מים (from נְצִים (from נְצִים only pl. מיִצְיׁ adj. as n. 1) inhabitant of the desert, dweller in the wilderness לְבָיִי he founded it for the inhabitants of the desert Is 23,13; בּיִי יִבְּרִעוֹ צִיִּים the dwellers of the wilderness shall bow before him Ps.72.9; בְּבֵי יִבְּיִים to the people dwelling in the wilderness 74,14.— 2) wild beast of the desert Is 13.21; בְּיִים מִּרִיִּמִים מִּרְיִּבְיִים מִּרְיִּבְיִים מִּרְיִּבְיִים מִּרְיִּבְּיִים מִּרְיִּבְיִים מִּרְיִּבְּיִים מִּרְיִּבְּיִים מִּרְיִּבְיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִּבְּיִים מִּרְיִּבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיבִּים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִּים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיבִּים מִּרְיִבְּיִים מִּרְיבִּים מִּרִים מִּרְיבִּים מִּרְיבִּים מִּרְיבִּים מִּרְיבִּים מִּרְיבִּים מִּרְיבִּים מִּרְיבִּים מִּרִים מִּרְיבִּים מִּרְים מִּרְיבִּים מִּרִּים מִּרְיבִּים מִּרְיבִּים מִּרִים מִּרִים מִּרְים מִּרְּבִּים מִּרְים מִּרִּים מִּרְים מִּרְּיִים מִּרְּים מִּרְים מִּרְים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּרְים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּיִּים מִּיִּים מִּיִּיִּיִּים מִּיִּים מִּיְּיִים מִּיְיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּבְּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִּים מִּיְּבְּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְיִּים מִּיִּים מִּי

17 see 17.

קינק (from צינק) m. confinement, prison (others: stocks, pillory)
Jer.29,26.

איינר pr. n. a place in Judah Jos. 15,54.

Y'Y (verb) see Y'Y'.

אַנְיִי (from יְיּצִּי ; pl. מְיִצְיּל for מְיִצְיּל m. 1) blossom, flower Ps.103,15;
Jb 14 2; יְיֹץ יְיֵצְיָׁ and it produced blossoms Num.17,23; מְּעוֹנָר מִיּנִי open flowers (as architectural ornament) 1K. 6, 18. — 2)

plate, diadem (of the high priest) בּוֹלְיּהַ לֵּי יִי לְּיִ בְּוֹהַבּּע the golden plate Lev. 8.9.— 3) wing, feather יְיִי שְׁבָּי give wings unto Moab Jer. 48.9.— 4) pr. n. of a place 2Chr. 20,16.

ייִדְה := יִיץ ; c. עִיבָּה) f. flower : fading flower Is.28,4.

Ez 8,3.— 2) fringe, tassel (of the fringes which the Israelites were ordered to wear on the corners of their garments) Num.15,38 a. 39.

ילְבֶּלְ a בְּילֵבְיּ pr. n. a Philistine city 18.27,6, which formerly betonged to Judah Jos.15,31, then to Simeon 19,5.

ינר 1) to revolve, whence איר 1 גיר 2) to twist, to writhe, whence אין 1.2.—3) to wander, to go (Kal not used).

Hithp. הַּצְּטֵיּה to go as a messenger, to set off Jos.9,4.

יניר ז. (pl. צירים, c אירים m. 1)
hinge (of a door) Pr.26,14.— 2)
writhing, pain, throe (in childbirth) 18.4,19; Is.21,3.— 3) messenger Is.18,2; Ob.1; Pr.25,13.

זיך II. (from אין ווי form) m. prop. something formed, hence: idol Is.45,16.

י אָלי, אָלָּי, אָלָּי, אָלָּי, אָלָי, אָלָי, אָלָיִים our days upon earth are a shadow Jb 8,9; fig. protec-

אָלְיֵּיְ Ch. to incline, to bend (Peal not used).

Pa. צֵלֵי (pt. אָבֶעֶּהָ, pl. מְצֵלֵין) prop. to bow, hence: to pray Dan. 6,11; Ezr.6,10.

יַלְבָּוֹת (fut, יַנְּלֶּוֹת; inf. צְלָוֹת) to roast 18.2,15; Is.44,16.

יבְּלֵי pr. n. a wife of Lamech Gen. 4,19 a. 22.

אַלוּל Jud.7,13 Ktib for צָלוּל.

וֹצָלֵי וֹ. (^ f. חַהְּגֹיִ; fut. רֹלֵיצִי; imp. רֹלֵיצִי prop. to split, to break (comp. Ch. רֹלֵיצִי), hence: 1) to pass through (a river) 2S.19,8.—2) to break out like a fire in the house of Joseph Am.5,6.—3) prop. to break upon, hence: to come upon, to fall upon, with לַנָי לִנְי (of the spirit of God) 1S. 10,6; 16,13.—4) to succeed, to prosper (prop. to break through,

Hiph. בְצָלֵים (fut. בַּצָלֵים, בַצָּלָים; pt. פַּצְּלֵיחָה ; imp. הַצְּלַח , הַנְּלִיחָה (בַּצְּלֵיחָ ) tr. to make succeed, to make to prosper, to prosper נָיָ הָצְלִיחַ דַּרְכָּי the Lord hath prospered my way Gen.24,56; מַצְלִיחַ מַאָלָים נאַשֶּׁה וָיָ מַאָלִים and that which he did, the Lord made it to prosper 39,23; of a person: הָצְלִיחוֹ אֱלֹהִים God made him to prosper 2Chr.65,5; with of the person Neh.2,20.- 2) intr. to succeed, to prosper, to be successful וָבל אֲשֶׁר־יַוְעַשֶּה וַיְצְלִיחַ and whatsoever he doeth shall prosper Ps.1,3; אַל־תִּתְחַר בְּמַצְיִית ורכו fret not thyself because of him who prospereth in his way 37,7; with ? of a thing: to prosper in Jer.2,37; imp. בַּלָה... וָבַצְלַה go up... and prosper 1K.22,12.

עלח II. (Ch. רוַבְי) to flow, to pour out, whence צַלְחָה , צַלְחָה , צַלְחָה . צַלַחַת .

Ch. to succeed, to prosper (Peal not used).

Aph. הַצְּבֶׁם for הַצְּבֶׁר (pt. הַצְּבֶּם,

pl. מֵצְיֹחָדוֹ 1) tr. to cause to succeed, to promote Dan.3,30.—2) intr. to succeed, to promote Dan.6.9; Ezr.6,14; of work 5,8.

קֹבֶּי (only pl. חִיֹרְאַ) f. dish, bowl 2Chr. 35, 13 (others: pan, frying pan, taking the root to be identical with הַּגְּי to roast).

להית f. dish, bowl 2K.2,20.

רבול f. 1) dish, bowl 2K. 21,13.—
2) bosom, lap, pocket (prop. something bollowed out like a bowl) Pr.19,24; 20,15.

עְּלֵי (from נְּצְלֵּי c. צְּלֵי m. roast roast Is.44, וּצְלֶּה צְלֵּה יִצְלָּה roasted by fire Ex. 12.8.

יְבְילִילְ (from יְבְיֶּבְ m. something roasted or baked יְבְילִי אָרֶים שָּערִים a baked cake of barley bread Jud.7,13 (acc. Stb. יְּלִילִי rustling, noise, from יְבְיֵּבְ I.).

לְבְּלֵּלְ I. (fut. 3 pl. f. תְּצֵּילֶבְה , תְּצֵּילֶבְה to sound, to tingle (of the ears) 18.3,11; 2K.21,12; of the lips: to quiver, to tremble Hab.3,16.

II. to become shadowed or dark בַּאַשֶׁר צָּלְלוּ שִׁעֵּרִי יְרוּשְׁלִים when the gates of Jerusalem began to be dark Neh.13,19.

Hiph. אָתְה (pt. מַצֵל) to give shade, to shadow אַרָם מַצַל a shadowing thicket Ez.31,3.

אָרֶלוּ III. to sink, to plunge אָרֶלוּ ל they sank as בַּעוֹפָּרֶת בְּבֵינִם אַדִירִית they sank as lead in the mighty waters Ex.

בּעֶּל (from בְּלֵצְ II.; sf. בְּלֵצְיּי, c. בְּיִבְּיִי m. shade, shadow Cant.2,17; בְּלִיים צְּלִבִיי m. shade, the shady trees cover him with their shadow Jb.40,22; בּלִבִי עָבָב cho shades of the evening Jer.6,4.

צְלֵלְפּנִי pr. n. m. 1Chr.4,3.

עלם (akin to צָלֵב II.) to be shady whence the next word.

אָלֶם (sf. יצְּלְמִים (sf. יצִּלְמִים (sf. יצִּלְמִים (sf. יצִּלְמִים (sf. יצִּלְמִים (sf. יצִּלְמִים (sf. image, shade, hence; 1) shadow, image, phantom Ps. 39,7.— 2) image, likeness Ger 5,3.— 3) image, idol יצִּלְמִי מַמַּבֹּתְם their molten images Num. 33,52

ם בְּיֵלְ a. בּוֹרְיִץְ Ch. (def. אִבְּיֹרְצַ) m. 1) outline, form Dan. 3, 19, — 2) image, idol Dan. 2, 31; 3, 1.

צּלְכּמוֹן pr. n. 1) a mountain near Sechem Jud.9,48; Ps.68,15.— 2) military commander under David 28.23,28 = ער'ב 1Chr.11,29.

יבי pr. n. station of the Israelites in the desert Num.33,41.

יניע (pt. אָרְיֵצְע prop. to incline, to bend, hence: to halt, to limp אָרֵע and he halted upon

his thigh Gen.32,32; of a lame sheep: צֹהֶעֶה Zph.3,19.

אָבַע a. אָבַע (from אָבַע ; c. אַבֿע , sf. צַלְעִי ; pl. אָרָעים ; אַרָעיה , c. אַרָעים) m. prop. bending, inclining, hence: 1) fall, downfal בַּצַלִּעִי שָׂמְחוּ in my downfall they rejoiced Ps 35, ואָני בַצֶּבֶע נַכוֹן 15; אַני בַצֶּבַע נַכוֹן I am prepared for the downfall 38,18; בל אנש all the men who ought to seek my welfare, watch for my fall Jer.20,10.- 2) side Ex.26,20; אֵבֶע הָהָר the side of the hill 2S.16,13; hence; rib Gen.2,21 a. 22. - 3) side of a structure Ex.37,27; hence: board צַּלְעוֹת אַבָוִים boards of cedar 1K.6,15.- 4) fold or leaf (of a door) שָׁנֵי צָּלָעִים the two leaves הַדֵּלֵת הַאַחַת גְּלִילִים of the one door were folding 1K. 6,34 (= קלְעִים ib.).— 5) sidechamber (of the temple) 1K.6,5; Ez.41,6; בֵּית צָּלָעוֹת space of the side-chambers v. 9.- 6) pr. n. a city in Benjamin, the burial place of Saul 2S.21,14.

זְלֵבְ pr. n. m. Neh 3,30.

לבְּחָד pr. n. m. Num.26,33.

צֶּלְצַת pr. n. a place in Benjamin 18.10,2.

נְצְלְצָל (redupl. from בְּצָ וֹ, הְלְצָל ; pl. גְּלְצָל , c. אָלְצָל ; pl. אָלֶץ , c. אָלְצָל ) m.

1) whirring בְּבָל בְּלֵים אָל ; the land of the whirring of wings, i. e. of noisy sail-vessels Is.18.1 (acc. Ges. 'whirring of the wings' means the clangor of armies, see

בְּיֵלֶ pr. n. military chief of David 28.23,37.

יל איל pr. n. m. 1Chr.8,20.

אָבֶאְתִי 1) אַבְּאָתִי Jud 4,19 for אָבֶאָתִי 2 f. אָבְאָתִי R.2,9; fut. אָבְאָתִי to thirst (for water) Ex.17,3; fig. אָבְאָדִּים אַלְהִים my soul thirsteth for God Ps.42,3.

אָבֶאים ווּ pl. אָמֵאִים f. הּאָמֵאָין adj. thirsty Is.55,1.

እጕጟ (sf. ነጓኳኒ , ኮኒኒኒኒ) m. thirst Ps. 69,22; hence; dryness, drought Ez. 19,13.

האבץ f. thirst, desire Jer.2,25.

וֹאֹבְיְאָ m. thirsty, arid land Deut. 8,15; Is 35,7.

אָבָיִד to bind, to fasten (Kal not used).

Niph. אַפְרָ (fut. אָפָר; pt. אָפָר;) to be joined, attached to (with אָר) Num.25,5.

Pu אָפֵר (pt. מְצְפֶּר ) to be bound, fastened הָרֶב מְצְפֶּרָת עַל־מְרָנִיוֹ a sword fastened upon his loins 2S 20,8.

Hiph. הַצְּמִיד (fut. יַצְמִיד) to knot,

to contrive הְצְמִיד מְרְמָה and thy tongue contriveth deceit Ps.50.19.

עָמָד (sf. זְמָדִים; pl. נְמָדָים, c. יִנְמָדִי) m. prop. joining, hence: 1) a pair, a yoke (of oxen, asses, etc.) Jud. 19,10; וֹצְמָדּוֹ זְיָּ, the husbandman and his yoke (of oxen) Jor. 51, 23; of horsemen: רֹכָבִים קרִים riding in pairs 2K. 9, 25; coll צָמֵר פַּרָשִׁים pairs of horsemen Is.21,7.- 2) yoke, acre (as much land as a yoke of exen can plough in a day) אָמֶר שָׁרֶה a yoke of land 18.14,14; עַשֶּׂרֶת צָמָדֵּי־בֶּרֶם ten acres of vineyard Is.5,10; as measure of burden: צֶּבֶּרוּפָּרָיִם two mules' burden of earth 2K.5,17,

בְּשְׁבֵּ (from מַצְּיָּהָ, אַרָּהָּצְ) m. veil, covering (others: locks) בּלִי צַּמְּהָרָ בַּלִי צַמְּהָרָ lift up thy veil Is.47,2; בְּעַבְּיָרָ זְּיִשְׁהָרָּ from behind thy veil Cant. 4,1 (Eng. Bible: within thy locks).

קאבין (from אָבֶּיָי pl. מְּמָהְיָי m. eake of dried grapes, bunch of raisins 18.25,18; 28.16,1.

תְּבֶּי (fut. תְּבָּיִן; pt. תַּבְּיִג , pl. f. מְּמְחוֹת ) to sprout, to spring up, to grow Gen.2,5 (of plants); Lev. 13,37 (of hair); עִנִים עִנִים a forest overgrown with trees Ec. 2,6; fig. of new events Is.42,9, of trouble Jb.5,6, of truth Ps.85,12.

### Hiph. הַּצְּמִיהָ (fut. הַצְּמִיהַ, הְצַמִּהָּי to cause to sprout, to make grow Gen.2,9; Ps.164,14; Jb.38,27; of the earth: to bring forth Gen. 3, 18; Is.61,11; with two accus. מַרְטָבְיּהַ שׁ שְׁהַיִּים שְׁלִירָ שׁ who maketh the mountains to bring forth grass Ps.147, 8; of the rain fertilizing the earth: הַּבְּמִיהָ מוֹן and it maketh it bring forth Is.55,10; fig. בַּיבְיִהָּ הַנְּמִיבְּיִ to let righteousness spri: g up Is.45,8; 61,11; בּיִבְּיִהָּ to cause one's horn to grow, i. e. to make him mighty Ez.29,21.

תבון (אַלְיּחָהְי, אַמְּחָה m. sprouting, growing, vegetation, plant Gen. 19,25;לְּמְחָהֵיּ צְּמְחָהוֹ its growing leaves ווֹעֵל־דָעָרגֹת צְּמְחָה în the beds where it groweth v. 10; צֵבַה בָּלִי יעשה קסח the plant (i. e. the ear) yieldeth no meal Hos.8,7; fig. the sprout of righteousness Jer. 33, 15; צַבָּרוֹק righteous sprout, i. e. righteous descendant 23,5; of the Messiah as the descendant of David: עַבְרָי חבצ my servant, the descendant Zch.3,8; אָישׁ צֶּקַה שָׁמוֹ the man whose name is Zemach (i. e. who is the descendant of David) 6,12.

קְיִידְ (from אַמִידִים 10 נְּמִידִים m. 1) covering, lid Num.19,15 (see quotation under בְּיִילִ 3).— 2) bracelet Gen.24,22; Ez.23,42.

עלים הולים (ניסת מיט m. noose, snare shall lay hold on him Jb.18,9; fig. אָשָׁים מוּלְים מוּלִים מוּלְים מוּלִים מוּלְים מוּלִים מוּלְים מוּלִים מוּלים מוּלִים מוּלים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלִים מוּלים מוּלי

destruction) panteth after their substance 5,5.

אָמֶיתְת (from אֲמֵיתְת f. prop. destruction, end, hence: לְּצְמִיתְת לְצְמִיתְת tion, end, hence: בְצְמִיתְת לְצְמִיתְת tion, end, hence: בּצְמִיתְת לְצְמִיתְת tion, end, hence: בּצְמִיתְת הייתוּ (בְּצִמִיתְת הייתוּ (בְּצמִיתְת הייתוּ (בְּצִמִיתְת הייתוּ (בְּצמִיתְת הייתוּ (בְּיִבְּיתְת הייתוּ (בְּיִּיתְת הייתוּ (בְּיִבְּיתְת היית הייתוּ (בְּיבִּיתְת הייתוּ (בְּיתְת הייתוּ (בְּית הייתוּ (בְּיתְת הייתוּ (בְּיתְת הְיתְּי בְּיתְת הְיִּית הְיֹית בְּיתְת הְיִיתְּי בְּיתְת הְיִּית בְּיתְת הְיִּיתְּי בְּיתְת בְּיתְת הְיִיתְּי בְּיתְת בְּיתְת בְּית בְּיתְת בְּיתְת בְּיתְת בְּיתְת בְּיתְת בְּיתְת בְּיתְת בְּיתְת בְּיתְת בְּית בְּיתְת בְּיתְת בְּיתְתְּיִית בְּיתְת בְּית בְּיתְת בְּיתְתְית בְּיתְת בְּיתְתְּית בְּיתְי

עמים to bind, to braid, whence בְּצְיִם a. צַמִּים .

דְּמַקְ (pt מְמֵץ) to dry ur, to shrink בּמְקְים צֹמְקִים dry breasts Hos.9,14

acc. Euerst to shoot forth (akin to בְּבֶּר to stick out, to bristle), whence אַבֶּרָע and the next word.

יְּדְיֵׁ pr. n. gent. a Canaanitish tribe Gen 10,18.

קְבֶּרְיִם (pr. n 1) a city in Benjamin Jos. 18,22. – 2) בּיִבְרִים a mountain in Ephraim 2Chr.13,4.

אָבֶּיבְ (from אַנְיבְּיּלְיּ, sf. צְּבְּיְרָּאוֹ f. branch, foliage (others: top of a tree) Ez 17,3; 31,10.

אָבֶיּלָ to cut off, to destroy Lam. 3,53.

Niph אַמָּת to be cut off, destroyed Jb.6.17: לא נְצְמַתִּי מְפָּגִי וֹחְשָׁךְ l was not cut off before darkness v. 17.

Pi אַפָּץ to cut off. to consume, to destroy: pret. f. with sf. צְּמְתַהְנִי אַמְרָ my zeal hath consumed me Ps.119,139. pret pl sf. קּצְיִנִיךָּ

thy terrors have cut me off 88,17 (בְּשָׁתְוּנָי).

Hiph. אָצְמִית (fut. אָנְמִית; pt. מַצְמִית; pt. מַצְמִית to cut off, to destroy 2S. 22, 41; אַנְמִיּ מַצְמִית they that would destroy me are mighty Ps.69,5; אַנְמְיּ בְּיֹינֶה רָשָּׁוֹ thou hast destroyed every one that strayeth away from thee 73,27 (בּאָמִיהָם; imp. sf. אַנְמִיהָם cut them off 54,7.

אָנִים (from אָנִים, only pl. אָנִים אַן thorn, thorn-hedge אָנִים פַּחִים בְּחָרָה thorns and snares are in the way of the perverse Pr.22.5; אַחָרָה יַפְחָרָה and he taketh it even out of the thorns Jb.5.5.

נְצְי, נְצְי, pr. n a desert on the south of Palestine, west of Edom Num. 20,1; with ה loc. נְצָהָ 34,4.

אָנֶּה בּאוֹן = צֹנֶּא f. small cattle, sheep; אַנָּה נַאַלְפִּים your sheep Num.32,24. צֹנֶה וַאַלְפִּים f. sheep צֹנֶה נַאַלְפִּים sheep and oxen Ps.8,8.

אַנָּה (from צְּנָה c. נְצִנִּית אָנְיּר (from צְּנָה c. נְצָנִית אָי יְּרָנִית אָי אָר (קצנִית אַנְיּר f) fishing hook Am.4,2.— 2) shield 1K.10,16 a. 17; Ps 5,13; אָנָה וְסֹתְרָה a shield and buckler is his truth 91,4.— 3) cold אַנַה יִשְׁלֶּג the cold of snovy Pr.25,13.

ענוּך Ktib Is.62,3 for אָניף.

אָנוֹרְים (from אָנּוֹרְים, prop hollow, hence: 1) aqueduct, canal (others: gutter) 28.5,8.—2) waterspout, water-fall; only fig. of the clouds Ps.42.8

תוב" (fut. חוב") 1) to descend, to alight Jud.1,14.— 2) to sink, to pierce through (of a nail) Jud. 4.21.

(= נְצְיִנִים (= נְצִין: only pl. נְצְיִנִים m. thorn, prick Num.53,55.

יְצְנִיךְ (from יְצִנִיף to wrap; c. יְצְנִיפִית pl. יְצְנִיפוֹת m. tiara, diadem Jb. 29,14; יְצִנִיף יְצִיף royal diadem Is.62,3.— 2) turban, hood Is.3, 23.— 3) mitre (of the high priest) Zeh.3.5.

עָנִה (pt. אָנָה ) to be dry, withered; pt. f. pl. אָנָמוֹת שִּׁנְבְיֹם אָנָמוֹת withered ears Gen.41,23.

ן אַנְיִי וֹ, אַנְיִי ), whence אָנְיִי וֹ, אָנְיִ זְּ וֹ, אַנְיִי ), whence אַנְיִי וֹ, אָנְ זִּ וֹ, אַנְיִי .—
2) to cover, to protect (acc. Ges.

| בְּנָן ), whence אַנְיִי 2.— 3) to be cold (= Ch. בְּנַן ), to be cold, whence אַנְיִי 3.— 4 to weave, whence by redupl. אַנְיָנִין אַנִיי זְיִי .

liz see lizz.

עָבֶע (pt. p. אַנְיְעִים to be humble, modest הְּבְּתְרֹיִנוּעִים הְבְּקָה but with the modest there is wisdom Pr. 11,2.

Hiph, הַצְנִע טָלֶּכְת to act humbly or modestly; inf. as adv. בּצְנַע טֶלֶּכָת to walk humbly Mic.6,8.

קבּנְלְ (fut. קבּיִינְ: inf. יְצִינָרְ to wrap, to wind around אַבְּרָ and a linen mitre shall be wind around (his head) Lev. 16. 4. hence: to roll together אָנַבְּרְ he will roll thee together as a ball 18.22 זֹב

שנפה f ball bundle Is.22,18.

in Ar. to be narrow, whence צְינֹק

צנר (akin to כנר to hollow out, whence צנוֹר .

עְרָהְר (from צֹנֶר with inserted הַ ; only pl. c. עַנְהְרוֹת f. tube, pipe (of an oil-lamp) Zch.4,12.

דַעָּד (fut. אַנְיִנְיּנְ: inf. sf. אָנְיִנְיּנְ to step, to pace, to march, to walk Jer.10.5; Hab. 3, 12; inf. with sf. בוּת בְּנִינְרְ בְּיִנְיְרָ בְּיִנְרָה אָרֹם when then marchest cut of the field of Edom Jud.5,4; fig. בְּנִית צָּיִנְרָה עִרִּי־שוּר whose branches run over the wall Gen.49,22.

Hiph. אָצְעִיר (/ut. יְצְצִיר) to cause to step, to urge forward, to drive הוא בַּבְּהֹר יְבָעְרָ בַּבְּהֹר וְבִצְעִירְהוּ יְבְּעָרֶ בַּבְּהֹר him forward to the king of terrors (i. e. to death) Jb.18.14.

גַעָּרִים (sf. צְּעָרִים, צִּעָּרִים, pl. צְּעָרִים) m. step,pace 28.6,13; אַלָּרָד, זְּעָרָד, זְּעָרָד, אַרָּרָי, צַּעַרְדּיִי וּאָרָדְיִּרָדְּיָ אָרָדְרִי, צִּעָרָדְיִ אָּרָדְיִ אַרָּרִי וּאָרָדְיִ אַרַרְיִ אַנְרִי אַנְרַרְי אָרָדְרִי אַנְרִי אַנְרַרְי אָרָדְרִי אַנְרִי אַנְרִיי אַנְרִי אַנְרִי אַנְרִיי אַנְרִי אָנְרִי אַנְרִי אַנְרִיי אָנְרִיי אָנְרִיי אַנְרִיי אָנְרִיי אָנְייי אַנְייי אָנְייי אָיי אָנְייי אָּיי אָנְייי אָיי אָנְייי אָיי אָנְייי אָיי אָנְייי אָיי אָנִיי אָיי אָרָיי אָי אָרָייי אָי אַנְייי אָיי אָיי אָי אָרְייי אָיי אָי אַנְייי אָיי אָי אָרְייי אָיי אָי אָרְייי אָיי אָּי אָרְייי אָי אָרְייִי אָי אָרְייי אָי אָרְייִי אָי אָרְייי אָי אָרְייִי אָי אָרְייי אָי אָּי אָרְייִיי אָי אָרְייי אָי אָּי אָרְייי אָי אָּי אָרְייי אָי אָרְייִי אָי אָרְייי אָּי אָרְייי אָיי אָרְייי אָי אָרְייי אָרְייי אָיי אָרְייי אָרִיי אָרְייי אָרְייי אָי אָרְייי אָי אָרְייי אָרְיייי אָרְייי אָרְיייי אָרְיייי אָרְייי אָרְיייי אָרְיייי אָיי אָרְייי אָיי אָרְיייי אָיי אָרְייי אָיי אָרְייי אָרְיייי אָרְיייי אָרְיייי אָרְיייי אָייי אָרְיייי אָיי אָרְייי אָייי אָרְיייי אָרְיייי אָייי אָיייי אָיי אָייי אָרְייי אָיייי אָרְיייי אָייי אָרְיייי אָייי אָייי אָייי אָייי

יַּצְעָדָה (pl. אָעְדְהֹר) going, marching 2S 5,24.— 2) foot-chain, ankle ornament Is.3,20 (ב אָצָעָדָה),

קינה (pt. צֹעָיה , pl. צֹעָיה , f. אַנְיה ) to incline, to tilt (a vessel, in order to empty it) Jer. 48, 12.—2) intr. to be bent down (of a captive) מַבָּה לְהַבְּּהַה the one bent down shall speedily be loosed Is 51,14.—3) to move along, to march אַנָה בַּרַב בּרַב בּרָב ב

Pi. אַעָה to incline, to tilt (a vessel, in order to empty it) אָטַרְהְּיִרְלוֹ צֵעִים וְצִעָּהוֹ וְבִּדְיוֹ יְרִיקוֹ I will send unto him tilters, that shall tilt him, and they shall empty his vessels Jer.48,12.

דְּעִוּר Ktib Jer.14,3 a. 48,4 for צְּעִוּר, which see.

קֿעִיךְ (from אַצִיּיָ; sf. אַנִּייִבְּי) m. veil Gen.24,65; 38,19.

צְעִיר (sf. אַעִירים ; pl. צְעִירים , c. יַעְיָרָי, sf. בְיָרֵיבָי, בּהָיבִיעָץ) adj. 1) small, young, younger Gen.43, 33; וַרַב וַעַבד צַעִיר and the elder shall serve the younger Gen.25, 23; אָעִירִים מְפֶּגִּי לְנְמִים they that are younger than I in years Jb. 30,1; f. אָעִירָה Gen.29,26.— 2) inferior (in rank) Jer. 14,3 (opposite 7781 .- 3) small, little, least (in importance) וַאַנְכִי הַצַּעִיר and I am the least in my father's house Jud. 6, 15; וּמִשָּׁבַחָתִּי הַצִּצִירָה מְבַּרִימִשָּׁבּחוֹת ... and my family is the least of all the families of ... 18.9, 21; אָעִירֵי הַצּאֹן the least of the flock Jer 40, 20. — 4) humble, lowly אַעיר אָכִי וְנָבְּאָר I am humble and despised Ps.119,141.

יניך (only with ה loc. אָצְיִרָה) pr. n. a place in Edom 2K.S,21 (for which the parallel passage 2Chr. 21,9 has ינָם שָׁרָיו.

אַירֶה f. minority, youth; only with sf. בְּצִעְרָהוֹ according to his youth Gen.43,33.

(akin to אָשָׁן; fut. צְּעַן) to remove, to migrate אָהֶל בַּל־יִצְּעָן a tent that doth not remove (is stationary) Is.33,20.

r. n. Zoan (Tanis), ancient city of lower Egypt, situated on the east bank of the Tanitic arm of the Nile Num. 13,22; Is. 19, 11; Ez 30 14.

שׁבֵּעְנֵים pr. n. a place in Naphtali Jos 19,33; Jud.4,11 (Ktib בְּעַנֵיִם).

אָנֶי to cover, to veil, whence אָנֶי .

ture, carving; only pl. מַעָּאָעִי בּינְעָאָעִי sculptured work 2Chr.3,10.

אָעָקים (fut. אָעָקים; pt. אָעָק, pt. אָעָקים, pt. אָעָקים, f. אָעָקים; inf. אָעָק, אָעָץ) to cry Gen.27,34 (from s rrow); Deut.22, 24 (for help); with אָג, אָר: to complain to 1K 20.39; 2Chr.13,14; with accus. to ery out of, to complain of: אַרָּק אָעָן I ery out of wrong Jb.19,7.

Niph. אָצְעָב (fut. אָצָבי) to be called together Jud.12,1; 1S.13,4.

Pi. אָצֶק (pt. מְצַצֶּק) to cry aloud 2K.2,12.

Hiph. הָצְעִיק (fut. יַצְעִיק, ap. יַצְעִיק, to call together 1S.10,17.

ing, a cry ls.5,7; אָנְעָקָר (c. אַנְעָקר, sf. אַנְאָרָאָן) f. a crying, a cry ls.5,7; אַנְאָרָאָן the cry against her Gen.18,21, so also בּאַנְקרָתּם the cry against them 19,13 (different from Ex.3,7).

דָעַר (= זְיֵעֵר; fut. יְצְעַר) to be small, to become low or poor Jer.30,19; Jb.14,21; pt. pl. יְצַרִים little ones of the flock Zeh.13,7 (= יְּעִירֵי הַצֹּאֹן Jer.49,20).

אַער a. אַער pr. n. a city in Moab, south east of the Dead Sea Gen. 13,10, formerly called בָּבַע 14,2.

קבֿיַ (akin to בְּבָי) to be attached, to cling to Lam.4,8.

הבצ 1. (fut. הַבֶּץ:, ap. קצָ:; pt. יבָּי , pl. מַבָּי , sf. זְבַּיּ ; pt. f. ינפור , pl. עפור ; pt. p. יפור to look, to observe, to watch עִינֵיו his eyes look upon the nations Ps.66,7; יֵצֶּרְ יֵי בֵּינִי יִי בִּינִי the Lord shall watch between me and thee Gen. 31,49; pt. מַבָּד watchman 2S.18,34; fig. of the prophets, as the watchmen of the nation Jer.6,17; Ez.3,17; of a woman watching over the in terests of a house: צֹבַיָה הַלִּיכ ֹת she looketh to the ways of her household Pr.31,27; with 📑: to look cut for צַבָּר דָשָׁע לַצַּרִיק the wicked looketh out (rieth in wait) for the righteous Ps.37,22; of a building: to look, to face שְׁלֵי בְּמִשְׁקְ which looketh to-ward Damascus Cant.7,5; pt. p. אָלייהֶרֶבּ he is looked out (i. e. destined) for the sword Jb. 15,22 (בּוֹי בּוֹצְלַבְּיִר).

Pi. הַּצְּיִ (fut. בַּבִּי: pt. בַּצִּייִ ; mp. בּצִּייִ ) to look out, to watch הואָר ? הַצְּאַר and I will watch to see Hab.2,1; בּבְּר בִּייִ בַּבְּר watch the way Nah.2,2; pt. בַּבְּר שׁבְּר שׁבְּי watch the way Nah.2,2; pt. בַּבְּר שִׁבְּי watch man Is.21,6.— 2) to look to, to wait for (with בַּיִי אַבְּר (אֶל , בִּייִ אַצְּבָּר (אֶל , בִּייִ אַצְבָּר (אֶל , בִּייִ בִּייִ אַבְּר (אֶל , בִּייִ אַבְּר וֹ will look unto the Lord Mic.7,7; בִּיִנוֹ אָבְּרֹנוֹ צְבִּינוֹ אָבְּרֹנוֹ עִבְּינוֹ אָבְּרֹנוֹ עִבְּינוֹ אָבְרֹנוֹ עִבְּינוֹ אַבְּרִנוֹ עִבְּינוֹ אַבּר וֹי in our waiting (hoping) we have waited for a nation that cannot help Lam.4,17.

אָבָּ II. (inf. הַצְּטָּה) to spread, to cover אָפּה הַצְּפָה spreading the covering Is.21,5.

Pi. קְּצְיְ (fut. קְצַבְּי, ap. קְצִיְי) to cover, to overlay בַּקְיָ הַבְּצְ to overlay with gold Ex.36,34.

Pu. កុខុង្គ (pt. p. កុខុង្គ , pl. កុខុង្គ ) to be covered, overlaid Ex.26,32; Pr.26,23.

ក្មុះ (from ካኔ ; sf. ካኮንኒ) /. overflow, inundation ካኮንኒ ነገደ thy inundated land (of Egypt which is abundantly watered by the Nile) Ez.32,6.

ነይኒ pr. n. m. Gen 36,11 = ነξኒ 1Chr. 1,36.

אַבּוּי m. covering, overlaying Ex. 38,17; Num.17,3,

וְשַׁבְּן (from בְּבִּין; c. יְבִּין; with הוֹ loc

אָבֶּינָה , אָבְינָה (צְּפִינָה , הַאָּפִינָה ) m. a. /. 1) the north (prop. the hidden region) אֶבֶּין צְפִין נוּר (prop. the hidden region) אָבֶּין צְפִין נוּר (prop. the hidden region) בּוֹנְים (prop. the hidden region) אָבָּין צָפּין נוּר (prop. S. S. 11, also with הואר לכבו צְפִּינָה בְּין בַּבּין צָפּינָה בָּין בַּבּין בָבּין צָפּינָה (prop. s. a. a city in Gad Jud.13,27.

יְבְּלְּנְי pr. n 1) name of a man Num. 26,15 = יְּבְּיִי Gen. 46, 16 — 2) Typhon, an Egyptian deity, whence the name of the city בַּעַל Ex. 14,2.

יַבְּלֵנִי (from יְשׁבְּין) adj. coming from the north, northern Jo.2,20.— ל) patr. of יְצֹבין Num.26,15.

עַבּוּעַ Ktib Ez.4,15 for צָבּוּעַ.

קוֹבּיִ (from בַּיִּי pl. בּיִרְיִם אַץ) f. a. m. bird, fowl Lev.14.4; קּבְּרִים בְּיִּרִים בְּיִרִּים בְּיִרִים בְּירִים בְּיִרִים בְּיִרִּים בְּירִים בּירִים בּירִּים בּירִים בְּירִים בּירִים בּירִּים בּיים בּיים בּייִּים בּייִּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיבּים בּיים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בְּיבּים בּיבּים בּיבּי

אב"ג (akin to אַבְּיָ) to spread out, to make flat, whence אַבְּיִם a. אַבְּיִּחִית.

רְּחָבְּץ f. cruse, flask 1S.26,11; 1K. 17,12 (comp. Syr אַרְּבָּץ dish, platter).

יבי see יבּע.

אַפּיָה (from אָפָיָ I.; אָל. אָהָנְיּץ) זּ waiting, hope (oth.: watch-tower) Lam.4,17.

יביון pr. n. m. see אביון 1.

בּבּיתִית cake (prop. flat bread)
Ex.16,31.

ነድ፮ Ktab Ps.17,14 for ነንድ፮ (from

ייבי (only pl. נְצָּלְעִים m. dung, exerement (of beasts) Ez.4,15.

א (only pt. אָפָיעות) f. prop. what it thrust out, hence: issue, child אָפָּיעות it thrust out, bence: issue, spring and the issue Is.22,24.

יבְיר (from בְּבִיר הַעִּיִם (from בְּבִיר הַעִּיִם הַ 1.; c. יְבְּיִר הַעָּיִם m. he-goat Dan.8,5, fully בְּבִיר הַעִּיִם ib.

יְצְפִירָת (from אַפְרָת נּ, c. יְצָפִירָת f.) diadem, crown אַבְּירָת תִּפְאָרָה a diadem of beauty Is 28.5.— 2) circle, turn of fate אָלָי בּאָרָה thy turn cometh Ez. 7, 7 (others: the morning, i. e. the fatal day, hath come for thee; comp. Ch. אַבְּאָרָ).

רָבְּיֹת (from לְּבָּיִת 2) f. carpet, mat Is.21.5.

fillest their belly Ps.17,14; קשָר לַמוּן לִּיְפוּנְיוּ darkness is laid by for his treasures Jb.20,26.- 3) to lie in wait, to lurk in ambush they gather themselves יְנְבְּרֵוּ יְצְפַנֵּוּ together, they lurk in ambush Ps.56,7; וְצָפָנָה לָנָקי חַנָּם let us lurk for the innocent without cause Ps 1,11,- 4) to keep back, to hold back, to restrain צֹאַנֵים they that would restrain her, might restrain the wind Pr. 27,16; with \p: to deprive from רָבָּם גַּפֿוֹתַ טִשְּׂכֵּתְ thou hast deprived their heart of intelligence Jb.17,4.

Niph. 결약 1) to be hidden from (with 가) Jer.16,17; Jb 24,1.—— 2) to be laid up Jb.15,20.

Hiph. הַּצְּפְינוֹ (inf. sf. לַּיִּבְּינוֹ to hide, to conceal Ex.2,3; Jb.14,13.

לבון (מ. אַבּוּנְיּן אַ pr. n. 1) a prophet Zph.1,1.— 2) a priest Jer. 21, 1; 37.3.— 3) other persons Zch.6,10; 1Chr.6,21 (for which v. 9 אַנּרִיאָל

Joseph Gen. 41, 45 (acc. Sept. psontomphanych, which in Coptic signifies: savior of the world).

אָפּיִע I. to thrust out, whence בָּפִיע .

টুটা II. (akin to প্রায়ু) to whisper, to hiss, whence the next word.

basilisk Is.14,29.

אַפֿענִי (בּיָנִי : pl. אָפֿענִים) m. viper, basilisk Is.59,5; Jer.8,17; Pr.25,32. 기호텔 to hiss, to whisper (Kal not used).

Pi. redupl. אָצָאָץ (fut. אָצָאָצְיִ; pt. אָצָאָבְיִם, pl. מְצַאָּצְיִם, 1) to chirp, to twitter (of birds) Is.16. 14; 38,14. — 2) to whisper (of a conjurer) Is.8,19; 29,4.

הַבְּצָבְיּבְ (by redupl. from אוֹי to flow) f. brook-plant, willow בְּצָבְיּה שָׁמוֹ he set (planted) it as a willow Ez.17,5.

I. (fut. אַפֿר) 1) to turn, to move, to run, to flee שָׁבֶּר וְּיִצְפֶּר shall return and flee from mount Gilead Jud 7,3.— 2) to move in a circle, to dance, to leap, whence אַפִּרְהַעָּ a. צַפִּרְהַעָּ .—
3) to circle, encircle, whence אָפִירָהַע.

רבע II. (= Ch. רְצַבְּי) to twitter, to chirp, whence יְצַבְי

עפר III. (acc. Ges. same as Ar. אבר) to scratch, whence נובר

עַפַּר'ן Ch. (only pl. אָפָרין, c. יבָפָּץ') m. a. f. Dan.4,9 a. 30; def. אָבָריָץ v. 12.

יַבְּרָהְעִים (from יְצְפַּרְהָעִים) to leap and Ch. עוון marsh; pl. אָפַרְדְּעִים m. prep. marsh-leaper, hence: frog Ex. 7, 27; f. coll. frogs Ex.7,8.

יְבּבְּרָה pr. n. Sipporah, wife of Moses Ex.2,21.

אָפֿרֶן (from אַפֿרָן III.) m. something pointed, hence: 1) nail (of a finger); only pl. sf. אָפֿרְטֶּי her nails Deut.21,12.— 2) point (of a seventee)

lus) בְּצְבּרֶן שָׁמִיר with the point of a diamond (i. e. with a diamond-pointed stylus) Jer.17,1.

רָבֶּע (from אָבְיּ II. to cover) f. chapiter, capital (cf a column) 2Chr.3,15.

אָפַּר pr. n. Zephath, a Canaanitish city, afterwards called חַרְמָה Jud.

ן (only with ה lac. אָפְרָה) pr. n. a valley near בְּרִשְׁה in Judah 2Chr.14,9.

ביץ see איץ.

צקל (ב ל ב) to wind, whence צקלין .

י גיקלר see גללר.

אַקְּקְרוֹן m. sack, bag (others: husk); only sf. יבון בּינִין בּינִן and gardengrain in his sack 2K.4,42 (Eng. Bible: ears of corn in the husk thereof).

ער , זְיַרָי (from אַרַר; sf. יְצָרָי; pl. צַרִים, c. צָרֵים, sf. צַרַי, צַרָים, צָרִים, אָרֶיּך, etc.) m. 1) oppressor, adversary, enemy Gen.14,20; Num.10,9; Jos.5,13; Lam.1,5; וָהַבַּטְהָ צַר מַעוֹן and thou shalt behold an adversary (others: affliction) in my habitation 1S.2,32.— 2) straitness, distress, trouble, affliction מוצוּקָה distress and anguish Jb.15,24; בַּצַר הָרְחַבְהַ לִי in straitness thou hast given me enlargement Ps.4,2; בַּצַר־לִי in my distress Ps.18,7, לְדְּ in thy distress Deut.4,30; בְּיוֹם צֵר לִי in the day of my distress Ps.102.3.— 3) = 743

rock, flint פַּרְסוֹת סּוּסְיי כַּצֵּר נֶחְשֶׁבוּ their horses' hoofs shall be counted like flint Is 5,28.

ער (f. צְרָה adj. 1) straitened, narrow place Num 22,26; בְּלְחָם צְּרָה the covering is narrow ls. 28, 20.— 2) limited, small צור בּשְׁבָּר thy strength is small Pr.24,10. – 3) closely press ed, close בְּלָר אִירָם צָּר swith a close seal Jb.41,7.

קר n. a city in Naphtali Jos 19.35.

ל (pl. יצְרִים m. 1) stone, rcck, flint (= אַנְרִים 1) Ez 3,9.— 2) sharp flint (= צוֹר 2) Ex.4,25; דרִבּוֹר sharp knives Jos.5,2.— 3) pr. n. see

יאָרַב (akin to אָרַב) to burn (Kal not used).

Niph. אַרֶבְ to be burned, scorched Ez.21,3.

ינֶהֶהְת (f. צְהֶהֶת) adj. burning, scorehing ing אַיט צְרֶבֶת a burning fire Pr. 16,27.

אָרֶבֶּת f. a burn, inflammation אַנְרֶבֶּת זְּיִרְבָּת inflammation of a boil Lev. 13,23; בְּיִבְּרָה בִּיִּבְיָה inflammation of a burn v. 28.

אָרֶדְהָ pr. n. a city in Manasseh 1K.11,26; with  $\exists loc.$  קּרָדְהָ 2Chr. 4,17 (= אָרֶרָהָ Jud 7,22); prob. the same as אָרָרָ, which see.

זרה in Ar. to flow, to trickle (of resin, balsam), whence צָרָיּ

614

a female adversary, a rival 18 1,6.— 2) distress, trouble, tribulation בְּצְרָה לִי in times of trouble Ps 9, 10; בְּצְרָה לִי in times of trouble ps 9, 10; בּצְרָהָה לִי in the time of your tribulation Jud. 10,14: בַּצְרָהָה לִי in my distress Ps. 120,1.

קריה a. יריה pr n. Zeruiah, daughter of Jesse, sister of David 1Chr. 2,16, mother of Joab, Abishai, and Asahel 1S.2,18

רעה pr n mother of Jeroboam 1K.11,26.

רוֹר (from אַרַר pl. קּררוֹה m. 1) bundle ליור המר a bundle of myrrh Cant.1,13; 1S 25,29; צררות their bundles of money Gen.42,35.- For ירוֹר Pr. 26, 8 see under לָרֵב 1. — 2) bag וְהַמְּשִׁתַבֶּר and he that מִשְׁתַבָּר אָל־צְרוֹר נְקוּב earneth something earneth it for a bag with holes Hag.1,6.— 3) a pinch, something small שַׁבּ until אַטֶר־לא נִמְצֵא שָם נַם־עָרוֹר until there be not one small thing found there 28.17,13; וַלֹא־יָפַל צָרוֹר yet shall not the least thing fall upon the earth Am. 9, 9 .-4) pr. n m. 1891.

נְצְׁרָת (צְּרָת נְיּלָה to ery, to shout Zph 1,14.

Hrph. הַצְּהֶית ('ut. הַצִּרִים) to cry, to raise a war-cry הַיְבְיצָרִיים צַּרְיצָרִיים he will shout, yea, raise a war-cry Is 42,13.

173 see 7'3'.

יצרי פפפ צרי 1.

בָּרִי, יבָּרָי m. balsam, balm Gen.37, 25; Jer.8,22; 51,8; בְּיִרִי Ez.27,17. בַּרָי (pl. בְּיִרִים m. tower Jud.9, 46 a 49; IS.13,6 (origin obscure). אוני מו Ch. to need, to be needy, whence the next word.

אָרֶכֶּן (sf בְּוְכֶּּהְ m. need, necessity בְּרָלְ בְּוְכֶּהְ as much as thou shalt need 2Chr.2.15.

נְרֵעְ to sting, to strike with leprosy; pt. p. נְרִיעַ leper Lev.13,44.

Pu. אבע to be stricken with leprosy; pt. m. אבער leper Lev. 14,2; f. קאבער leprous Ex.4,6.

דְרְעָה pr n a city in Judah Jos. 15,33; gent. אָרְעָהִי a. יַבְרָעָה 1Chr. 2,53 a. 54.

צְרָעָה (from צְּרֵעְ f. wasp, hornet (prop. stinging insect) Ex.23.28; Deut.7,20.

בְּרַעַת (from צְרַעָּת; sf. נְצְרַצְּת) f. leprosy Lev.13,2; 2K.5,3; as plague of garments or houses (prob. mouldiness) Lev.13,59; 14,34.

furnace Ps 12,7;fig. אֹרְרָתוּיִי צְּרְפְּתְּוֹת הוֹיִי צְרְפְּתְּוֹת לְּצְרְרְּרְּבְּּתְּוֹ לְּצְרְרְּרְּבְּּתְּוֹ הוֹי אוֹשׁר אוֹ אוֹשׁר הוֹי אַרְרְּרְבְּּתְּוֹ בְּצְרְרְרְבְּּתְוֹ בְּצְרְרְרְבְּתוֹ הוֹי אוֹער הוֹי אוֹער הוֹי אַרְרְרִבְּעִּר לְרִי שְׁם thou hast tried us, as silver is tried 66,10 — 3) to try, to examine בְּשִׁרְיִּרְ בְּּעָרְיִּרְ שְׁרָי and I will try them for thee there Jud.7,4.

Niph אַנְצְרֵ (fut. קּצְרֵ,) to be purified Dan.12,10.

Pi אֵרֶךְ to smelt, to refine; pt.

יבּל pr. n m. Neh.3,31.

קְרַכַּת r. n. Sarepta, a Phenician city between Tyre and Sidon Ob. 20; with ה loc. אָרָבַּתָה 10. 17.9 a. 10.

יצָר (= אַנָר ווֹ זוֹר a. יצָר II.; pret. also יַצַר, f. אַרָד, fut. יִצִי, אַרָה; pt. אַרָר , צֹרֶר also צַרְרִים , pl. צֹרְרִים also צַרָּר, עָרִים : pt. p. אָרוּב , f. הַוְּרָב , קּ pl. f יְּנְרָת : יְּנְרָת, זוֹר, זוֹר, inf. ינרר, זרור bind up, to wrap Ex.12,34; Pr. 26,8 (see quotation under מָיִם בַּשִּׂמְלָה; (מַרָגִּמָה who hath bound the waters in a garment? Pr.30,4; fig. אַרוּר צָין בּוּר the iniquity of Ephraim is bound up (i. e. reserved for punishment) Hos.13,12; נְבָיִתָּה נֶפֶשׁ and the אַדֹנִי צְרוֹרָה בָּצְרוֹר הַחַיִים soul of my Lord shall be bound in the bundle of life 1S.25,29; of women doomed to widowhood for life: צְרָרוֹת bound, shut up 2S.26,3.- 2) to oppress, to afflict, to vex Num.10,9; וַצְרָרוּ אֶּהָבֶם

and they shall afflict you 33,55; pt. צהר oppressor, adversary, enemy Est.3,10; צהרי צדיק the oppressors of the just Am. 5,12; and I will afflict וצַרְתִּי אָת־צֹרְרֵיךְּ thine enemies Ex.22.23.- 3) to rival (of two wives); only inf. with יִּבְיוֹר: בְּ Lev.18,18.— 4) intr. to be strait, pressed, narrow, distressed (in this sense mostly the contracted form אַ , fut. אַבר :יַצַר :יַצַר :יַצַר :יַצַר :יַצַר :יַצַר the place is too narrow for me ls.49,20; מַנְיִי מִיּיִיטָב it shall be narrow by reason of the inhabitants v. 19; often impersonally: צר לי it is strait to me, i. e. I am in distress Ps.31,10; and it became strait to him, i. e. he was distressed Gen. 32.8.

Pu. צֹרֵר to be bound up; only pt. pl. מְצֹרֶרִים bound up Jos.9,4.

י צְּבִרָה see בְּבַרָה.

אָרָת pr. n. m. 1Chr.4,7.

בְּרֵת הַשְּׁבֵּר pr. n. a city in Reuben Jos.13,19.

לְרְתָן pr. n. a city in Manasseh Jos.3,16; 1K.7,46; with ה loc. צָּרְתַנָה 4,12 (see also גְּרָתַה).

P

p the nineteenth letter of the alphabet, called Koph Tip ear (of an axe or needle), or occiput (Ar. Tip back of the head); as numeral = 100.

אָק (from אָּזְה; sf. אָבָּא) m. vomit Pr. 26,11.

ቪዥር (= እ'ף) to spue, to vomit Lev.18,28; imp. pl. ነር Jer.25,27 (= ነጻር).

תְּבֶּרְ a. תְּצֵּרְ, f. pelican Lev.11,18; ls.34,11; c. קַבְּר the pelican of the desert Ps.102,7.

그는 (from 크를) m. cab. (a measure for dry goods = a sixth of a 자꾸다) 2K 6.25.

קבה (from קבה (from קבה) f. maw, stomach Deut.18,3.

קבר (from בְּבָרָ 1; sf. הְבָּבְרָ.) f. female pudenda, womb Num.25,3.

קבר (from קבר) f. tent, sleeping apartment Num.25,8.

קבוץ (from קבן; pl. sf. קבוץ) m. gathering, company Is.57,13.

קבוּרָה (from קבּרָר, c. קּבְּרָתּוּ, sf. קּבְּרָתּוּ (from קבּרָתּוּ) קבוּרָת (קּבְרָתּוּ) קבוּרָת (קבְרָתוּ) אוֹ (קבּרָתוּ) אוֹ לְבוּרָת חָמוֹר יִקְבָּר (from קבוּרת הַמוֹר יִקְבָּר (from קבוּרת חָמוֹר יִקְבָּר (from קבוּרַת חָמוֹר יִקְבָּר (from ass Jer.22,19.— 2) grave, sepulchre Gen. 35,20; Deut.34,6; שְּׁרָה the burial-field 2Chr 26,23.

to seize (Kal not used).

Hiph. הַּדְבִּיל (pt. מַקְבִּיל , f. pl. מַקְבִּילוּת ) prop. to receive, to meet, hence: to be opposite בַּבְּילוּת the loops

shall be opposite each other Ex. 26.5.

קבְל (from בְּבֶּי prep. prop. meeting, hence: opposite, before בְּבָּי בְּבָּי before the people 2K.15,10.

לְבֶּל (from בְּלֵּהְ, sf. בְּבְּל m. prop. that which opposes, hence: battering-ram בְּבָל the blow of his battering ram Ez.26,9.

דְבַּעִים (בּעִים; fut. צְבַּףִי, pt. צַבַּף, pl. קבּעִים (קבְּעִים) 1) to be bent, curved, arched, whence אַבּרְבָּעָה a. בְּבַעַת בּנָּים (קבּעִים בַּעַ to be cunning, to deceive, to rob, to despoil Mal 3.8 a. 9; צַבְּיִבְּיִם נְבָּשִׁ and he will despoil the life of those that despoil them Ps.22,23.

תְבַּעָת (from מְבַּעָ) f. bowl, cup (others: dregs) Is.51,22.

רְבִיץ (fut. רְבִיץ: pt. רְבִיץ: imp. רְבִיץ: pt. רְבִיץ: imp. רְבִיץ: pt. רְבִיץ: imp. רְבִיץ: pt. to gather, to collect (things) Gen. 41. 48; יבְיץ עַלְיִיץ: to gather little by little Pr. 13, 11; fig. לְבֵוֹי וְבִיץ: בְּבִיץ: his heart gathereth iniquity to itself Ps. 41, 7.— 2) to gather together, to as-

semble (of people) 1K.18,19; 20,1.

Niph. ('그런 (fut. ('그런 ) pt. ('그런 ); pt. ('그런 ); imp. a. inf. ('그런 ) 1) to be gathered, assembled (of men or animals) Gen 49.2; Is.34.15; pt. pl. sf. "같은 those that are gathered unto him Is.56.8. — 2) to be gathered, heaped up (of corpses) Ez. 29.5.

Pi. ''크로 (fut. ''크로': pt. ''크로') 1) to gather (of men or animals) Deut. 30,3; Is.40,11.—2) to gather in (produce) Is.62,9; Mic.4,12; of water: to collect Is.22,9; fig. of the face: ''크로 to gather redness, i. e. to blush Jo.2,6; Nah.2,11.

Pu. מְבַרְ to be gathered Ez.38,S.

Hithp. מְבַרְסְהָ (fut. מְבַרְהַיִּ) to gather themselves together, to assemble Jos.9,2; 18.22,2.

יַבְבְצָאֵל pr. n. see קַבְּצָאֵל.

קּבְּצָּה (from מְבְּצָה f. a collection, heap Ez.22,20.

קבצים pr. n. a city in Ephraim Jos.21,22.

קבר (fut. בְּבָר; pt. קבר, קבר, pt. קבר; pt. קבר; imp. קבר; inf. קבור , קבור , קבור to bury, to inter Gen.23.6; 2K.9,10; 21,26.

Niph. 기골다. (fut. 기교다.) to be buried, interred Gen.15,15; Jud. 12,7; Jer.22,19; R.1,17.

Pi. קבר (fut. קבר; pt. קבר; inf. קבר) to bury (many) 1K.11, 15; pt. pt. בְּיָבְרָים the buriers Ez.39,15.

Pu. הַבְּרָ to be buried Gen.25,10

קבר (הְלְבְרוֹת, קבְרוֹת, קבְרוֹת, מְבְרוֹת, מְבְרוֹת, מְבְרוֹת, מִבְרוֹת, מִבְרוֹת מִצְּיִם לְיִבְּרוֹת לִי the grave-yard is ready for me Jb 17,1.— 2) pr. n. הַבְּרוֹת מִבְּרוֹת מִבְּרוֹת מִבְירוֹת לִי מִבְּרוֹת מִבְּרוֹת לִי מִבְּרוֹת לִי מִבְּרוֹת מִבְּרוֹת לִי מִבְּרוֹת לִי מִבְּרוֹת לִי מִבְּרוֹת לִי מִבְּרוֹת מִבְּרוֹת מִבְּרוֹת מִבְּרוֹת לִי מִבְּרוֹת לִים לִיי מִבְּרוֹת לִים לִי מִבְּרוֹת מִבְּרוֹת מִבְּרוֹת לִים לִי מִבְּרוֹת מִבְּיִּים לְיִבְּרוֹת מִבְּים לְיִים לִיי מִבְּיִּים לִיים לִי מִבְּיִּים לִיים לִיי מִבְּיִים לִּים לִיים לִּיים לִיים לִיים לִיים לִיים לִּיים לִיים לִּים מִּבְּים לִּים לִים מִּבְּים לִיים לִיים לִיים לִים לִיים לִּים מִבְּים מִּבְּים לִיים לִּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִיים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּיִים מִּבְּים מִּבְּים מִיים מִּבְּים מִבְּים מִבְּיִים מִּבְּים מִיים לִּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִיים מִּבְּים מִיים מִּבְּים מִיים מִּבְּים מִּבְּים מִיים מִּבְּבְּים מִּבְּבְים מִיים מִּבְּבְים מִּבְּבְים מִּבְּבְים מִּבְּבְּים מִיים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִיים מִּבְּבְים מִיים מְיים מִּבְּבְים מִּבְּבְּים מִיים מִּבְּים מִּבְּבְים מִּבְּבְּים מִּבְּבְּים מִים מִּבְּים מִיבְּבְים מִּבְּבְּים מִּבְּים מִּים מִּבְּבְּים מְּים מִבְּבְּים מִיבְּים מְּבְּים מְּיִּבְּים מְיבְּים מְיִּים מְּי

I. (fut. יוְקרוּ, pl. יוְקרוּ) to bow, to stoop 18.24,9; 1K.1,31; וְיִקרוּ and they bowed down and prostrated themselves Ex.4,

אקדו II. to divide, to split (as in Ar.), whence אָרָבָּה a. אַרָּבָּה.

קּדְה (from קדף II.) prop. what is split off as a rind, hence: cinnamon, cassia Ex.30,24; Ez.27,19.

קדוּמִים (from קדוּמִים, m. pl. time of old, ancient days בַחַל קְדוּמִים that ancient river Jud.5,21.

(אַנים , pl. c. לבות ; inf. בות (פֿרָם , pl. c. לבות היים)

1) intr. to burn, to glow Deut. 32,22; Jer.15,14.— 2) tr. to burn, to kindle ይህ በጋጋ to kindle a fire 50,11; 64,1; ftg. of anger Jer.17,4.

בְּהַהְעָּה burning fever Lev.26,16; Deut.28,22.

קְּדִּישׁ Ch. adj. holy, holy one, saint עיר וְקַדִּישׁ a watcher and a holy one Dan.4,10; אָלְדִין קּדִישִׁין the holy gods v. 5: קַּרִישִּׁי עֶּלְיִינִין the saints of the most High v. 22.

בוב to come before (Kal not used).

Hivh. הַקְּדִים (fut. בְּיַבְּדִים 1) to meet, to encounter בּלְּאַרְבָּיִים וְהַקְּדִים לֹארבִנִים בְּעָבִינוּ הְרָעָה the evil shall not come near nor encounter us Am. 9,10.— 2) to anticipate, to be obliging, to show favor טְיִי הְּבָּיִיםנִי who hath shown me favor, that I should repay him? Jb. 41,3.

קָרֶם (from קָרֶם; with ה loc. קַּרֶם; pl. c. בְּרָבֵי 1) front; as adv. before Ps.139,5; Dip in front, before Is.9,11.- 2) the east (prop. the front-point, as the Hebrews determined the cardinal points by turning the face to the east) Jb.23,8; מַקְרָבָּ from the east Gen. 11,2; דָר מַקְרָם ? on the east of 12, 8; of regions east of Palestine, as Arabia מֶּבֶץ הָדֶם country of the east Gen.25,6 or אָרֶץ בָּגֵי הֶדֶם the land of the sons of the east 29,1; of the mountains of Mesopotamia בַּרָבֵי הֶבֶם the mountains of the east Num.23,7; מַלָאוּ מָקָנֵם they are full of the east (i. e. of the eastern customs) Is 2,6; with ה loc. קרָבָה on the east, eastward Gen.25,6. - 3) former

קרב (Ch. prep. before Dan.2,10; sf. יבְּדְבְּי, before me v. 9, יבְּדְבְי, from him 5,24; in reference to time: דֹיְבְיְבִי that were before it 7,7; בְּדְבִי from 2,6.

סיומית, antiquity קימית, אוֹניים (הייתית פּרָבְּית פּרָבְּית פּרָבְּית פּרָבְּית פּרָבְּית פּרָבְּית פּרָבְּית פּרָבְית פּרַבְית פּרָבְית פּרָבּית פּרָבּית פּרָבּית פּרָבּית פּרָבּית פּרָבּית פּרָבּית פּרָבּית פּרָבית פּרָבית פּרָבית פּרְבּית פּרָבית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרִבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרִבּית פּרְבּית פּרּבית פּרְבּית פּרּית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרְבּית פּרּבית פּרְבּית פּיבּית פּיבּית פּרּיבית פּיבּית פּיבּית פּיבּית פּי

קרְּטָה Ch. (c. קּוְטֵה) f. former state; only as prep. before קוֹ בְּינָה before דְּנָה before times Ezr.5.11.

The contraction f cast; c. The to the east of, eastward Gen.2, 14; 18.13,5; Ez.39,11.

קּרָבְּי, 1) pr. n. a son of Ishmael Gen.25,15.— 2) see קּרָב

(פון (only f. קומונה) adj. eastern קולמון toward the eastern district Ez.47,8.

620

קרטות pr. n. a city in Reuben Jos 13,18, also an adjacent desert Deut.2,26.

לְּבְּיִבְּי, f. קּוְבְּיִבְּי, def. אָן בְּבְּיִבְּי, def. אָן בְּבְּיִבְּי, def. אָן בְּבְיִבְּי, def. אָן בְּבְיִבְּי, def. אָן בְּבְיִבְי, def. אָן בְּבְיִבְי, adj. first, former Dan.7,4 a. 8.

קרמנית (pl. קרמנים; f. קרמנים, pl. מוֹרְמנִים, pl. מוֹרָם; f. קרמנים, pl. מוֹרָם; pl. מוֹרָם; pl. מוֹרָם; pl. מוֹרָם; adj. 1) eastern Ez.11,1; ישׁרָם בּבּרָמנִים the eastern (i. e. Mediterranean) sea Jo.2,20; Zch 14,8.— 2) former, ancient days Ez.38,17; שְׁנִים בַּרְמֹיִנִים מִינִיתְּן בַּרְמֹיִנִים מִינִיתְּן בַּרְמֹיִנִים מוֹרְיִם בַּרְמֹיִנִים בַּרְמֹיִנִים בְּרְמֹיִנִים בְּרְמֹיִנִים בְּרְמֹיִנִים בְּרְמֹיִנִים בְּרְמֹיִנִים בְּרְמֹיִנִים בְּרְמֹיִנִים בְּרָמֹיִנִים בְּרְמֹיִנִים בְּרָמֹיִנִים בְּרָמֹיִנִים בְּרָמֹיִנִים בְּרָמֹיִנִים בְּרָמֹיִנִים בְּרָמֹיִנִים בְּרָמֹיִנִיים בְּרָמֹיִנִיים בְּרְמֹיִנִיים בְּרָמֹיִנִיים בְּרָמֹיִנִיים בְּרָמֹיִנִיים בְּרָמֹיִנִיים בְּרָמֹיִנִיים בְּרָמֹיִנִיים בְּרָמֹיִנִייִּים בְּרָמֹיִנִיים בְּרָמֹיִנִים בְּרָמֹיִנִים בְּרָמֹיִנִייִם בְּרָמֹיִנִים בְּרָמֹיִנִים בְּרָמֹיִינִים בְּרָמֹיִנִייִם בְּרָמֹיִנִים בְּרְמֹיִנִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִינִים בְּיִבְיִים בְּיִינִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּי

לְבָרֵר (pt. אַרָּר, אָרָר) to be dark, gloomy, black קבר עליהם היים and the day shall be dark over them Mic.3,6; אָבָרוּ אָבָרוּ אָבָרוּ the sun and the moon shall be dark Jo.2.10; poet. of water: to be turbid אַבּרוֹרִים מְנִי הְרַח which are turbid by reason of the ice Jb.

6,16; fig. of men: to be gloomy, sorrowful, grieved בַּצְּבֶּל־אֵם קְדֵר as one that mourneth for a mother did l sorrowfully bow down my head Ps.35,14; לְאָרֵץ אִוֹב why should I walk grieved because of the oppression of the enemy? 42,10; לְאָרֵץ אוֹב they lie grieved on the ground Jer.14,2.

Hiph. בְּקְדִיר (fut. בְּקְדִיר ) to darken, to obscure (the sun, the moon, the stars) Ez 32,7 a. 8; fig. to mourn בְּצִקְדָר עָבְיוֹ בְּבָנוֹ and I caused Lebanon to mourn for him 31,15.

Hithp. לְּחָבֶּר to be black or darkened יְהָלְבָּר the heavens were darkened with clouds 1K.18,45.

קדָר pr. n. son of Ishmael Gen.25, 13; also an Arabian tribe Is.60,7, more fully אָבָן the sons of Kedar 21,17 (in Rabbinic language אַבְּישׁוֹן בִּוְבָּי

pr. n. Kidron, a brook between Jerusalem and the Mount of Olives 28.15,23; 1K.2,37; Jer. 31,39.

קְרוּת קבר (from קַרוּת) f. blackness, darkness is 50,3.

ing, mournfully Mal.3,14.

קרש (akin to קרש; once הְּבָּישׁ, fut. יִּקְבָּישׁ) 1) to be pure, to be or to become holy Ex.29,21; Lev.6, 11; with sf. קרַשְּׁתִּיךְ I am holier

than thou Is.65,5 (for שְׁמֶּר ׁ לְמֶּבֶּר ׁ, like יֹ שְׁמָּר ׁ Jer.20,7 for בְּחַבְּיִּרְ בָּי נְמְמָבֶּר ׁ... 2) to be consecrated, forfeited Deut.22,9.

Niph. שֹקְבָּן (fut. שֹקְבָּן; inf. sf. \$\footnote{\text{vijet}}\) 1) to be holy Lev.22,32.—
2) to show oneself holy (of God)
Lev.10,3; Num.20,13; Is.5,16; Ez.
36,23.— 3) to be consecrated (of the tabernacle) Ex.29,43.

Pi. שֹחֵה (fut. שֹחֲבוֹ ; pt. שֹחֵבּה ; imp. a. inf. שֹחֵבּ ) 1) to sanctify Lev.20,8;pt.sf. בְּבָּיה who sanctifieth you 21,8.— 2) to regard as holy, to keep holy Ex 20,8 (of the sabbath); Deut.32,51 (of God).— 3) to consecrate with solemn rites, to declare, to prepare בּבְּיה עִּבְּיה נִינִם 10,2,15; בּבְּיה עִבְּיה נִינִם 20; בּבְּיה בּבּיה to proclaim an assembly 2K 10, 20; בּבְּיה בְּבִיה בִּבְּיה בִּבְּיה בּבִּיה נִינִם 10,4; סבר בּבִיה בּבִּיה בּבּיה בּבִּיה בּבּיה בּבִּיה בּבּיה בּבּבּיה בּבִּיה בּבִּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּבּיה בּבּיה בּבּיה

Pu. שֹבְּיָ (pt. שַבְּרָי) to be sanctified, consecrated Ez.48,11; pt. sf. מְבְרָשׁי my consecrated ones (i. e. my warriors) Is.13,3.

Hiph. יַקְרִישׁ; pt. (fut. יַקְרִישׁ; pt. נְקְרִישׁ; inf. יַקְרִישׁ; inf. info regard as holy Is.8,13.— 2) to sanctify, to hallow Num.3,13; Jer. 6,5; hence: to consecrate Lev.27, 14.— 3) to prepare, to appoint Jer.12,3; hence: to bid, to invite Zph.1,7.

Hithp. הְתְקְהֵישׁ (fut. נְיְהָקְהֵישׁ 1) to purify oneself Num.11,18; 2S.

11,4; Is.66,17.— 2) to be sanctified, celebrated (of a festival) Is. 30,29.

עריבה (pl. קרשי adj. prop. one consecrated to the goddess of love, hence: 1) prostitute, sodomite Deut 23,18; 2K.27,7; coll. 1K. 22,47; f. אין אין פּרושה (pl. קרשה קרשה קרשה (pl. קרשה קרשה (pl. ק

ער בון איני pr. n. 1) a city in the southern part of Judah Jos. 15,23.—
2) a city in Naphtali Jud.4,6; with loc. אַרָּישָׁה בּוּרָשָׁה Jud.4,9 a. 10.— 3) a city in Issachar 1Chr. 6,57, also called רְּשִׁיוֹן Jos.10,20; 21,28.

something sacred Lev.12,4; Jer. 2,3; Ps. 114, 2; בְּיִרְיִיִים the most holy things Ez. 42 13.— 3) something consecrated (to the temple) 2K.12.5.— 4) holy place, sanetuary Ex. 28, 29; בּיִרִיקָּיִים the most holy house, the Holy of holies (of the inner sanctuary) 2Chr.3,8.

קקה (fut. הְּהָבֶּינָה, pl. f. הְּהָבְּינָה) to become blunt, to be set on edge Jer.31,29 a. 30.

Pi. ਜ਼ਰੂਰ to become blunt Ec. 10.10

לְחַבֵּל (den. from קוֹל) to call, to convoke (Kal not used).

Niph. সৈত্য (fut. সামু: inf. দুলুন); inf. বিশ্বনা to be gathered together, assembled, congregated Lev. 8,4: Est. 9.2.

Hiph. בְּקְהֵיל (fut. בְּקְהֵיל , ap. לְּקְהֵיל ; inf. בְּקְהֵיל ; inf. בְּקְהֵיל ; inf. בְּקְהֵיל ; inf. בְּקְהֵיל ; inf. בּקְהֵיל ; inf. בּקְהֵיל ; inf. bum.16.19; with accus. implied: אַבְּיִר וְּבְיִיךְ וְיִבְיִרְ וְבִייְרָ וְיִשְׁיָבְנוּ if he pass by, and surrender one, and call together (an assembly, a tribunal), who can hinder him? Jb.11,10.

(c. אַרָּף, אּרָ, אַרָּף, אַרָּף, אַרָּף) m. 1) a coming together, an assembling Deut.9,10; 10.4.—
2) assembly, company Gen.49.6.—
3) congregation, community אַרָּאָל the congregation of Israel Deut.31.36; אַרָּאָל the congregation of the Lord 23,2—4;

거구국 before the congregation (i. e. publicly) Pr.26.26 (ccmp. Jb.30, 28).— 4) assemblage, multitude Gen.35,11; Jer.31,8.

קהקה (with ה loc. הקהי) pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33.22.

קרְלָּה (c. קְּהָלֵּה (f. assembly, congregation אָמָהְלָּה בְּרוֹלֶה מָהְלָּה נְתִּיהָם מְהַלָּה נְתִּיהָם and I set a great assembly against them Neh.5,7; קרַלַּג יְנַעְקֹב the congregation of Jacob Deut. 33,4.

קהֶלֶת (prob. from קְהֶלֶת to eall, to speak) m. speaker, preacher (surname of Solomon) Ec.1,1; with art. אַמְרָה קהֶלָת 12,8; אָמְרָה קהֹלֶת 7,27 for אַמֶר הַקּהֶלָת, as in 12,8.

רְהָרְיּ pr n. a son of Levi Gen 46, 11; patr. אָהָרָיָּ, Num.3,27.

מ. בן (from קיָם; sf. קוָם m. 1) line, measuring line 1K. 7, 23, more fully בַּלְּבָה Jer.3.38; נְּלָה to stretch a line, i. e. to measure a place in order to build upon it Zch. 1,16, or to destroy it Lam,2.8; fig. וַנְטָה עֲלֵיהַ בַּי־תּהוּ and he shall stretch upon it the line of desolation, i. e. he will decide to destroy it Is. 34, 11; hence: גוֹי קַיקוּ וֹמְבוּקָה a nation that stretcheth a line of destruction and treadeth down ls. 18,2 a. 7; fig. rule, principle: and I will make וְשַּׁמְתִּי מִשְׁפְּט לָקוּ judgment the line, i. e. the rule of conduct Is. 28,17; בו לבן line upon line, i. e. one rule or law upon another v. 10; of the extent of the firmament and the heavens: בְּיֵלְ יִצְיאַ בְּיִלְ their lines extendeth through all the earth Ps. 19,5 (acc. Vulg. בְּיִלְ their sound, as if the text had בַּיְלִי).

(only 3 f. 교육구) to spue, to vomit Lev.18,28 (but see 교육구).

Hiph. אֹרְהָן (2 sf. יוֹאָרְהָן; fut. אֵיךְיִי, ap. אֹרְהָיִן) to spue, to vomit Pr. 23. 8; 25, 16; Jon. 2, 11; fig. אוֹרָבְּרֵינְיוֹנְקְאָנוּ he hath swallowed wealth, and he shall vomit it up again Jb. 20,15; יוֹרָאָרָן אַרָּרָיִאָּרָן that the land may not vomit you out Lev. 15, 28.

קובע (from קובע; c. קובע; m. helmet 18.17,38.

רוֹקְיָרָ 1) to bind (as in Ar.), whence וּבְּקְיָהְ 1.— 2) fig. to wait, to hope (prop. to be bound), whence אין 2 a. אָרָהָ 2 hope; in Kal only pt. pt. ייִ בְּיִרְ those that wait upon the Lord Ps.37,9; sf. ייַף they that wait for me Is 49,23; אָרָהְ they that wait on thee Ps.25,3; ייַף they that wait for him Lam. 3,25 (בּיִרְיִּ וּבִּיִרְ 1).— 3) to unite, to gather together, whence אַרְהָּיִר 1 and אַרָּיִבָּי .

Niph וְּכְּוֶה (fut. קְּבָּיִן to be gathered together Jer.3,17 (of nations); Gen.1,9 (of waters).

Pi. 하는 (fut. 하고, ap. 1일); imp. inf. 하고, 하고, 1) to wait, to hope for Is.5,2; Ps.27,14; Pr.20,22; with accus. Ps 25,5,— 2) to expect,

to look for, with לְּיִ Jer.13,16; with accus. Jb.7.2; with sf. לֵה הִייֹם אָּנְ לְּהָנְה this is the day that we looked for Lam.2,17.— 3) to wait for, to lie in wait for, with לְיִ Ps.119,95; with accus. אַבְּיִי בּוּשׁר בִּוּשִׁר בְּוֹיִי as they wait for my soul 56.7.

777 Ktib 1K.7,23; Jer.31,38; Zch.1, 16 for 17.

וַקוֹת Is.61,1 see קוֹת פַּקַח־קוֹת.

קוֹמ (בְּיִים שְׁנָה יְּתִּנ מְּהְ, יְתִּי מְּיִּהְ יִתְּיִם בְּּיִוֹּת to feel a loathing, to have a disgust קוֹמ בְּדוֹר forty years long did I feel a loathing for this generation Ps.75,10 (others בְּיִים שְׁנָה אָקוֹם did I quarrel; comp. Rabbinic בְּיִים בְּיִרְּ בָּיִר בָּיִל to be cut off to vanish שִׁשֶּר יִכְים בְּיִל whose hope is cut off Jb.8,14.

Hithp. הַּהְקֹשֵׁם (fut. הַהְקֹשֵׁם, הְהַקּשְׁם, יְהָקּשְׁם, to feel disgust, to be disgusted Ps.119,128; בְּהָקּשְׁם, and I am disgusted with those that rise up against thee Ps.139,21,

לוכ to call, to cry out (in Ar. קאל to speak), whence the next word. קול (sf. קילות , קילות , קילו , m. 1) cry, call, voice Gen 3,8; צָיָי to lift up the voice הֵרִים קוֹל 21,16; 39,15; אָנָן קיֹל a) to lift up the voice Gen.45,2. b) to proclaim 2Chr. 24,9; נַתַן בִּקוֹל to utter a voice, to cry out (with עֵל against) שַׁמַע בָּקוֹל , לְקוֹל , Ps.46,7; שַׁמַע בָּקוֹל to harken to one's voice, i. e. to obey Gen.27,8; 3,17; 21,17; as adv. קוֹל בָּרוֹל with a loud voice, aloud Deut.5,19; Ez 11,13; Ezr.10, 12; קוֹל אָחַר with one voice, unanimously Ex. 24, 3. - 2) report, rumor, fame וַהַקל נִשָּׁבֵע בִּית פַּרְעה and the report thereof was heard in Pharaoh's house Gen. 45,16; לונותה from the [ill] fame of her whoredom Jer. 3,9 (acc. older interpreters of lightness, from to cause to be הֶעֶבִיר קוֹל proclaimed Ex.36,6.- 3) sound, noise, rattle קוֹל שׁוֹפָר the sound of a trumpet Ex.19,16; קוֹל הַמוֹן Duil a sound of abundance of rain 1K.18,41.- 4) thunder-clap, thunder קלת ובְרָקִים thunders and lightnings Ex.19,16; קַלה אַלהִים mighty thunders 9,29; חַיִּיוֹ לְכוֹת thunder-flash Jb.28,26.

קְּלְיָּדְ pr. n. m. of two persons Jer. 29,21; Neh.11,7.

קים (pret. בה, 1 יהְשְּהָי ; fut. בּוֹיף, בְּיִלְּהָי , בּוֹיִהְ , בּוֹיִה , בּוֹיִיה , בּוֹייה , בּייה , בּיה , בּייה בּייה , בּייה בּייה , בּייה בּייה , בּייה בּיי

up, to rise up, to arise Mic.7,8; שׁיבָה מָקוֹם before the hoary head thou shalt rise up Lev.19, 32; sometimes this verb expresses only impetus, as: הוא קם וַיַּך he rose up and smote 2S.23,10; hence the imp. as a word of incitement: קום לוף arise, go! Gen.28,2; קום לוף rise up, hear my voice! Is.32,9.— 2) fig. to arise, to shine and upon וְעַל־מָי לֹא יָקוּם אוֹתָהוּ whom doth not his light arise? שלה בום בולה בולה בולה brighter מַצְהַבוֹם בָּלוּם בְּלֶּה than moonday will thy earthly existence arise Jb. 11,17.- 3) to rise, to rise up against (with עַל , בַאַשֶּׁר נָקוּם אִישׁ עַל רָעָהוּ (בִּד , אֶל when a man riseth against his neighbor Deut.22,26; בּיָבֶם בַּיִן אֶּל־ and Cain rose up against הֶבֶּל אֲחִיוּ Abel his brother Gen.4,8; בת קקה 레끌차크 the daughter riseth up against her mother Mic.7,6; בְּמוֹ־בִּי עהי שקר false witnesses rose against me Ps.27,12; pt. pl. קַמִים a. קוֹמִים they that rise up Ps.3,2; 2K. 16,7; sf. קְמֵי my opponents, enemies Ps. 18,49; ישֶׁבֵּי לֶב קַבְי they that dwell in the midst of my opponents Jer.51,1.- 4) to be realized, fulfilled לא תקום ולא it shall not be realized, it shall not come to pass Is.7,7; פּעפרע עַל־בָּבֶל מַחְשָׁבוֹת וְיָ every purpose of the Lord shall be fulfilled against Babylon Jer. 51,29.- 5) to stand, to remain, to endure, to persist בּיָקָם הַשָּׂרָה and the field remained with

Pi. II. redupl. קְיְמֶת (fut. בְּיִרְיִם (fut. בְּיִרְיִם 1) to raise up בְּיִרְם (fut. בְּירִים 1) to raise up their ruins and I will raise up their ruins Is.44,26.— 2) intr. to be risen up my people is risen up as an enemy Mic.2.8.

 shall rouse him up Gen.49,9; 다음 he will raise up his fellow Ec.4,10; בָּלֶם מֵעְפָּר דָל he raiseth up the poor out of the dust 1S.2,8.- 2) to rear up, to set up נַיָּקָם משֶׁה אֶת־הַמִּשְׁבָּן and Moses reared up the tabernacle -nei וַלֹאִ־תָּקִים רָךְּ מַצֵּבָה nei וַלֹאִיתָקִים רָדְּ ther shalt thou set thee up any statue Deut. 16,22. - 3) to preserve, to continue בקים וַבע to continue (preserve) posterity Gen. 38,8; בַּיֶּם שָׁם to preserve a name Deut.25,7.— 4) to raise, to appoint, to establish וָהַקִּים יָנָ לוֹ טֶּלֶךְ and the Lord shall raise him up a king over Israel וֹלָימָהְ יָנָ לוֹ רְשַם קַרוֹשׁ ;the Lord shall establish thee unto himself as a holy people Deut. 18,9.— בּלָא הַקְמָתוֹ to make firm וְלֹא הַקְמָתוֹ and hast not made him firm in the battle Ps.89,44. — 6) to fulfil, to accomplish (a vow. a commandment) Num.30,15; 1S. 15,13.

Hithp. הַּתְּקֹמֵם to stand up, to rise up against (with יְּיִי יְּמָה לוֹי מְּנְקְיִםְ and the earth shall rise up against him Jb.20,27; pt. adversary, enemy Jb.27, 7; pt. sf. מְתְּקֹמְם my adversaries Ps.59,2.

Hoph. הַקְּק וֹ הָ זֹי וֹ to be reared up (of the tabernacle) Ex 40,17.—2) to be raised up, elevated (of a person) 2S.23,1.—3) to fulfil (of a command) Jer.35,14.

קום Ch. (fut. קוב ; pt. קאָם, pl.

קֹמְלֶין a. אָבְּלְיִן 1) to rise up, to arise Dan.3,24; 7,5; Ezr.5 2 – 2) to stand Dan.2,31; 3,3.— 3) to stand, to endure Dan.2,44.

Pa. בְּיֵבְ to establish בְּיִבְּהְ הִבְּיִבְּבְּיׁ to establish a royal statute Dan.6.8.

Aph. רְבְּיִרִם (sf. הַקִּימָה a בַּבְּיִבּה; fut. יְבְּיִם a. יְבְיִם; pt. יְבָּבְים 1) to set up (of an image) Dan.3,1.—2) to set up, to appoint Dan,2,21; 4,14.—3) to establish (a decree or statute) Dan.6,19 a 16.

Hoph. הַקְים to be lifted up Dan. 7,4.

קוֹמָה (from קוֹמָה, קוֹמַה, sf. קוֹמָה, f. 1) stature (of persons) 18.16,7; in his full stature (length) 18.28,20; פְלִיקוֹיְה every stature, i. e. persons of every stature Ez. 13,18—2) stature, tallness (of trees) אַרְיָה אָרָוִי tall of stature Ez.31,3; דְּבָה קוֹמָה tall of stature Ez.31,3; אַרְיִי the tallness of his cedars Is.37,24—3) height (of structures) Gen.6,15; 1K.6,10.

קיייות (from קוֹבְייִוּת adv. upright Lev.26,13.

I. to sing plaintively (comp. Syr. a song). Kal not used.

Pi. קינן (fut. קינן) prop. to chant a plaintive song, hence: to wail, to mourn, to lament 2S. 3,33; Ez.27,32; pt. f. pl. קינורת mourning women Jer.9,16.

ון II. to pierce, whence וְקָבוּ see בּבְּבּ

to prick, to engrave, whence בְּעַבֵּע

pr. n. name of a people Ez. 25,23.

to move in a circle, whence הקופה eircuit.

קְּלְים , קְיֹפְים , m. ape, monkey 1K.10,22; 2Chr.9,21 (this word is supposed to be of Indian origin).

ו to stir, to move (Kal not used).

Hiph. יְקִיצְוֹתִי (בְּקִיצְוֹתִי , 1 יְקִיצְיֹתִי ; imp. וְקִּיצְיֹתִי ; inf. יְקִייְבִּי inf. יְקִייְבִי ; inf. יְקִייְבִי inf. יְקִייְבִי inf. יְקִייְבִי inf. יְקִייְבִי inf. יְקִייְבִי inf. יְקִייְבִי it us go up against Judah, and terrify it Is.7,6.— 2) intr. to start, to awake Jer.51,39; Ps.59,6; קּבִי יִּרְיִ אֵבְייִ אֵבְייִ אַ אַבְּרִים מַשְּׁמִי it waketh up against thee Ez.7,6; יְקִייִ אַבְּרִים מַבְּרִים as a dream when one awaketh Ps. 73,20.

וו. (pret. יְבְּ, 1 בְּיִבְּיּבּ; fut. יְבְּיָּ, ap. יְבְּיִּבְּי to have a disgust, to feel horror or fear; with בְּיִבּ Gen. 27,46; Pr.3,11; with בִּיבָּי Ex.1,12; Num.23,3; Is.7,16.

off, to pluck off, whence אָנְיָף, פּוּטְיּף a. אָנְיִף) to cut off, to pluck off, whence אָנִיף, הַּנְיִף a אַנְיִף.

קרץ (den. from אָבָי, pret. אָבָי) to summer יַבְין שְּבָיו הְעִים and the fowl shall summer upon it Is. 18.6.

לְנִים (pl. קְצִים, c. קְצִים, m. 1) thorn, thorn-bush Gen.3,18; Jud.8,7.—
2) pr. n. of two male persons
1Chr.4,8; Neh.3,4.

קוְצָה (pl. קּוְצִיה) f. lock of hair, curl Cant 5,11. קרר I (akin to קבן to pierce; 1 קרר to dig (a well) 2K.19,24; Is.37,25 (hence קרר).

Pi. redupt בְּרַבְּרָ for בְּרָבְּרָ; pt. בְּרַבְּרָּלְּרָ to dig under, to undermine, to break down בְּרַבְּרָ breaking down the walls 1s.22,5.— בְּרַבְּרָ Num 24,17 = בְּרַבְּרָ, as in parallel passage Jer.48,45.

Hiph. הַקִּיר (inf. בְּקִיר) to cause to spring Jer.6,7.

קור II. 1) to bind, to strengthen, whence קיר a. קיר .— 2) to knot, to weave, whence the next word.

קור (pl. קורים, c. קורים, sf. קורים m. thread, web Is.59,6; קורי עַכְּרִישׁ the spirder's web, cobweb v. 5.

קוֹרָה (from קוֹרָה; sf. קוֹרָה; pl. קוֹרָה; pl. קוֹרָה) f. beam 2K.6,5; Cant.1,17; fig. shelter, roof Gen.19,8.

in Ar. to be curved, bent, whence אָרָשָׁה, bow.

קישִי pr. n. m. 1Chr.15,17 קישִיה הף 6,29.

בּקר (from מביף) prop. littleness, hence: adv. little בּיְרָ מַשְׁיִים as if it were too little Ez.16,47 (Stb.: only a little more).

קטב (= קטַבְ) to cut, to destroy, whence the next word.

בְּקְשֶׁב (^ בְּקְשֶׁב ) m. prop. a cutting off, hence: destruction, pestilence, deadly disease בְּקְרֵיך bitter deadly disease Deut.32,24; יַשׁוּר צְּהָרְיִם of the deadly disease that wasteth at noonday Ps.\$1.6; as adj. שַׁעַר קָשֶׁב a destroying storm Is.28,2.

קָּטֶב (בְּקְיֶבְּרְ שָׁתָּה, sf. קּטְבּך) m. pestilence, destruction אָהָי דְבְּרֶיךְ שָׁאוֹל where are thy plagues, O death, where is thy destruction, O grave? Hos 13.14.

קמוֹרָה (from קמוֹרָה) f. incense Deut. 33,10.

קמירָה pr. n. a second wife of Abraham Gen.25,1.

קשמ (= קוֹט to cut off; fig. to make small, whence בין a. זְביּק.

קְמַל (fut. יְקְמֵל) to kill, to slay Ps.139,19; Jb.13,15.

Ch. (pt. לְמֵיל ; pt. p. לְמִיל , f. קְמִיל ) to kill, to slay Dan.5,19 a. 30; 7,11.

Pa. ጎኳጋ (inf. ቫኒኳጋ) to kill, to slay Dan.2,14; 3.22.

Ithp. אָהָקְמֵל (pt. pl. מְהָבְמְּלֹין) to be killed Dan.2,13.

كَيْرِي (الْمَاكِيْرِ) m. murder, slaughter Ob.9.

to appear little 28.7,19; hence; to be unworthy סְמִינְתִי מְלֵל הַחָּטְרִים I am unworthy of all the kindness Gen 32,11.

Hiph. רְּקְטִין to make small Am. 8,5.

(c. קָמוֹן) adj. 1) small, little Gen.1,16; of age: young קָמוֹן בָּנְיוֹ the youngest of his sons 2Chr. 21,17.— 2) little, insignificant 1S.15,17.

ነው፫ (sf. ነው፫) m. prop. smallness, hence: the little finger 1K. 12,10; 2Chr.10,10.

ត្រូវ (fut. ត់គ្នះ ; pt. pl. ជាទីគ្នា) to pluck, to crop off Deut.23.26; Ez. 17.22; Jb 30.4.

וְקְמֵר I. to smoke (Kal not used).

Pi. 기약구 (fut. 기약구); pt. 기약구약; inf. 기약구) to burn incense Jer 7,9; hence: to offer a sacrifice Am.4, 5:pt. f. pl. 기약구약 as n. altars for incense 2Chr.30,14.

Pu. קְשַר to be filled with incense, to be perfumed; only pt. f. קַּמֶּרֶת מֹר וֹלְבֹנְה perfumed with myrrh and frankincense Cant.3,6.

Hiph. יקְּמִיר (fut. יְקְמִיר; pt. מְקְמִיר, imp. יְקְמִיר; inf. יְקְמִיר, בּקמִיר, יוּקְמִיר, יוֹקְמִיר, יוֹקְמִיר, to burn incense, to offer Ex 30,7; Lev.1,9; בּקמִיר עָלָה offer a burut sacrifice 2Chr.13,11.

## Hoph. בְּיִלְיִהְ (fut. בְּיִרְיִּי pt. בְּיִרְיִּהְ to be burnt as incense or offering בְּיִלְיִּהְ בְּיִלְּבְּיִלְ it shall be wholly burnt Lev.6,15; בְּיִלְיִּהְ בִייִּלְיִּהְ incense is burnt and offered unto my name Mal.1,11.

II. (= Ch. אָבֶרְיּ) prop. to bind, hence: to shut, to close; pt. f. pl. אירות אָבְירוֹת בְּבְירוֹת בְּבְירוֹת בָּבְירוֹת בָבְירוֹת בָּבְירוֹת בָּבְירוֹת בָּבְירוֹת בָּבְירוֹת בַּבְירוֹת בע (Eng. Bible: courts joined).

קיבר Ch. (קוֹרי , c קּבְּרוֹן ) m. prop. knot, hence: joint Dan 5.6; fig. קּבָרין to dissolve knots, i. e. difficult questions v. 12.

תְּבֵּר m. incense, the burning of incense Jer.44,21.

קברון pr. n. a place in Zebulun Jud.1,30.

קמְנֶת (sf. קְּמְרָתִיּ f. incense Ex. 30,7; Ez.16,18; קמְנֶת אֵילִים incense of rams, i. e. their fat parts Ps. 66,15.

קבר pr. n. a city in Zebulun Jos 19,15.

ק'א (from אֹף; sf. ק'א) m. vomit. Is.19,14; 28,8.

See Gir.

רֵיב' Ch. m. summer Dan.2,35 (= Heb. אָרָב').

קימור (from יה I.) m. 1) smoke Gen.19,28; Ps.119,83 (see quotation under גאר).— 2) vapor, mist Ps.148,8.

קים (from קים) m. uprising, enmity; concretely and coll. קיבוני that rise against us, our enemies Jb.22,20 (Eng. Bible: cur substance; others: our existence  $= \Box_{P}^*$ ).

רָיָם Ch. (from רָּיִם) m. statute, edict Dan 6,8.

Ch. (from קים adj. continuing, enduring Dan 4,23; 6,27.

קימָה (from קּיבָה; sf. קימָה) f. a rising up Lam.3,63.

. קמיש see קימוש

TE see TP.

ו. (from קין II.; sf. קין) m. lance, spear 2S.21,16.

II. pr. n. Cain 1) the eldest son of Adam Gen.4.1.— 2) name of a tribe Num. 4.22; gent. 77, which see.— 3) a city in Judah Jos. 15.57.

קינים, קינית, 1; pl. קינים, קינים, f. complaint, wailing, lamentation dirge 2S 1,17; Ez 2,10; 2Chr.35,25.—
2) pr. n. a city in Judah Jos. 15,22.

יב'י: gent. the Kenites, a Canaanitish tribe Gen. 15,19; Jud. 4,11; 1Chr.2,55.

וְבְינָהָ pr. n. an antediluvian patriarch Gen.5,9.

 the summer Ps.32.4; "The summer house Am.3,15.

וֹצֹיף (for יְצֹרָ, from יְרָ.) adj. the last, the extreme; only f. קִיצִיבָּה Ex.26,4 a. 10; 36,11 a. 17.

אָלְקְיוֹן m. the ricinus plant (others: gourd) Jon.4,6—10.

קיקלון (בְּקלוֹן m. shame, disgrace Hab. 2, 16.

קרר (from קירות, pl. קירות) m. 1) wall Num. 35,4; 1K. 6,5; קר the town wall Jos.2,15; fig. קור the walls of the heart, i. e. the very heart Jer. 4, 19. — 2) beam; only pl. קירות הַקפון the beams of the ceiling 1K. 6, 15.

ניר (ת. 1) אין מאָר מאָר (אין קיר איז פּר איז פּר (איז פּר איז פייי איז פּר איז פּר איז פּר איז פייי איז פּר איז פייי איז פייי

קירם pr. n. m. Neh. 7, 47 = קירם Ezr. 2,44.

## pr. n. 1) father of Saul 1S.9,1.—

2) ancestor of Mordecai Est. 2,5.—

3) name of other persons 1Chr. 8,30; 23,21; 2Chr.29,12.

קישון pr. n. a river rising in mount Tabor, flowing through the plain of Jezreel, and falling into the gulf of Accho Jud.4,7; 1K.18,40.

pr. n. m. וChr.є,29 = קּישָׁי אָר, which see.

Ch. (Greek kitharis) m. ei thara, lyre, harp Dan.3.5-15

קל (from לְּבָר I.; pl. בְּלִים; f. קֹבֶּר m. light, swift, fleet Jer. 16.6; Ec. 9.11; איב פּר בְּלִים בְּלִים swift messengers Is.18.2; בּלְבַל מִבְּלִים בְּלִים מִנְּים וּשִׁר מִנְּבְּל we will ride upon the swift (horses) 30,16; as adv. בְּלִבְּלְהַרְקַל בְּל יִבְּר בְּל very swiftly Is.5,26; Jo.4,4.

קל Ch. (= Heb. קל m. voice, sound Dan.3,5.

(from 55, I.) m. 1) lightness, levity Jer 3.9. - 2) = 57 voice Gen.27,22; Ex.4,8.

יים only Ktib — Niph. קלַהן 28. 20,14, Kri יוַקְבָּלוּ ; see בּוּבָּלוּ.

קלף, I. (pt. p. לְּבְּרָי,) to roast, to dry Lev.2,14; pret. with sf. אָבֶּרְ בְּבֶּרָ בְּבֶּרָ שְׁרָבְּי שְׁרָבְּי שְׁרָבְּי שְׁרָבְּי שְׁרָבְּי שְׁרָבְּי שְׁרָבְּי שְׁרָבְּי שְׁרִבְּי שְׁרָבְּי שְׁרִבְּי שְׁרִבְּי שְׁרִבְּי שְׁרִבְּי שְׁרִבְּי שְׁרְבְּיִ שְׁרְבְּיִ שְׁרְבְּיִ שְׁרְבְּיִ שְׁרְבְּיִ שְׁרְבְּיִ שְׁרְבְּיִי שְׁרְבְּיִי שְׁרְבִּי שְׁרְבִּיי שְׁרְבְּיִי שְׁרְבְּיִי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבְּיִי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבְּיִי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבְּיִי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבְּיִי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבְּיִי שְׁרְבִּיי שְׁרְבְּיִי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבְּיִי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי בְּיִי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי שְׁרְבִּיי בְּיִבְּיִי בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבִיי בְּיִבְּיי בְּבִּיי בְּיִבְּיי בְּבִּיים בְּיבִּיי בְּיִבְּיים בְּיבִּיים בּיוֹי בּיי בְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בּיוֹים בּיוֹ בּיים בּיוֹים בּיוּים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בְּיבִיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייים בְּיבְייים בּיבְייים בְּיבְיים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְיים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בּיבְייים בְּייבְייים בְּייִים בְיבְייִים בְּייִיים בְּייבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּייבְייים בְּייים בְּייים בְּייבְייי

Niph. נְקְלֶה to be burnt; only pt. בְּלֶלֶה as n. a burning disease Ps.38.8

וו (akin to בוֹבְּי) to esteem lightly (Kal not used).

Niph. הֹבְּקְבָּוֹ to be esteemed light, to be rendered vile or mean Deut. 25,3; בְּוֹרְ מִוֹּאֲב בְּוֹרְ מִוֹּאֲב and the glory of Moab shall be rendered mean Is.16,14; pt. בְּוֹרְ one lightly esteemed, vile person 1S.18,23; Is.3.5.

Hiph. הַקְּבֶּה (pt. מַקְלֶה) to esteem lightly, to despise Deut.27,16.

קרון (from קלין II.; c. קלין, sf. קלין, m. shame, disgrace, dis-

acc. Fuerst in Ar. to be hollow, whence the next word.

f. pot, kettle 1S.2,14; Mic. 3,3.

a. ۳۰ کی (from کی آب I.) m. roasted grain, parched corn Lev. 23, 14; 18.17,17.

22 pr. n. m. Neh. 12,20.

יַּקְלְיָה pr. n. m. Ezr.10,23 = רָלִים, which see.

קליטָא pr. n. m. Neh.S,7.

lightly esteemed, to be vile Gen. 16,4 a. 5; Nah.1,14; Jb.40,4.

אנקלתי a. בַּקַלתי (pret. 1) בָּקַלתי: fut. pl. 15 [2]; pt. 5 [2], f. 75[2] 1) to be light, swift בַּיבָּים וּלַבּוֹי they that pursue you shall be swift Is.30.16 .- 2) to be light, easy; pt. בַּקַר בַּצָּל רָנָטוֹת עֶשֶׂר מַעַלות it is a light thing for the shadow to go down ten degrees 2K.20,10; וְדַעַת לְנָבוֹן נָקְל knowledge is easy to the man of understanding Pr. 14,6; על־נַקְלָה lightly, slightly Jer.6,14; נַקל בִוֹן to be too light, too small: נָקֵל מָהִיוֹהָךְ לִּי עֶבֶּד it is too light a thing that thou shouldest be my servant Is.49,6; וֹהַנָּקל לְבָית יְהוּדָה מָנַשׁוֹת is it too light a thing for the house of Judah to commit? Ez.8.17.— 3) to be esteemed light, to be despised and I will וּנָקַלֹּהִי עוֹד מְזֹאת and I yet be more vile than this 2S. 6,22

Pi. II. redupt. בְּבְּרָבְּי prop. to move lightly, hence: to shake בּיבְּרָבְּי he shaketh his arrows Ez.21,26 (Eng. Bible: he maketh his arrows bright, from בּבְּרָבִוּן).

Pu. בּבְּרָי (/ut. בּבְּרִי זְּיָרָ בְּיִרְי ) to be cursed בְּבָּרִי (יבְּרָבְי בְּבָּרִי ) to be cursed בְּבָּרִי (בְּבָּרִי בַּבְּרִי ) to be cursed is their field on the land Jb.24, 18; pl. sf. יבְּבִירוּ and those cursed of him shall be cut off Ps.37,22.

Hiph. הַקְּלְהָנֶר (2 sf. הַבְּלְ 3 pl. אַבְּקָל ; fut. בְּבָי ; inf. בְבָל ; 1) to make light, to lighten lighten from off thee, i. e. make it easier for thyself Ex. to lighten לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם (18,22 from off them, to free them from burden Jon 1,5; דָקר מָצֵבדַת אָבִיך lighten from the hard service of thy father, i. e. make it easier 1K 12,4.— 2) to esteem lightly, to despise אַב וַאָם הַקַלוּ 72 father and mother they esteemed lightly in thee Ez 22,7; why then did ye מַרוּעַ הַ,ּלֹהַנִּי esteem us lightly (despise us)? 2S.19,44.

Hithp. הְּלְכֵּלְה to be moved or shaken הְּלְכֵּלְּלְּ to be moved and all the hills are moved Jer.4,24.

II. (= בְּלְּהָוֹ וּ, וֹבְלְלְ II.) prop. to glow, to burn, hence: to shine, to be bright (Kal not used).

Pi. redupl. קְלֵבְן to make bright, to whet, to sharpen יְהוֹא לֹא־בָּנִים

and he do not whet the edge Ec.10,10.

קבר (from בְּבְ II.) adj. shining, polished, burnished בְּבָּר polished brass, burnished copper Ez.1,7; Dan.10,6.

קבלה (from לבל I.; c. קבלה, sf. קבלה, pl. קבלה) ווא dishonor, blasphemy קילה קילו אַלהים קילו אַלהים קילו אַלהים היוי אַלהים היוי for he that is hanged is a dishonor of G.d Deut.21,23.— 2) curse Deut.30,1; Pr.27,14.

to mock (Kal not used),

Pi. חַלֵּה (inf. בְּלֵבְ to scorn, to scoff at יְלֵא הָנְיָת בַּוֹנְה נְּקְלֵם אֶּתְנָן and thou wast not like a harlot in that thou scornest hire Ez. 16,31.

Hithp. הַּלְכֵלֵה to mock, to scoff at (with בְּיִב 2K.2,23; Ez.22,5; Hab. 1,10.

Dip m. mockery, scorn, derision Jer 20.8.

קַלְּסֶה (= קַּלְּסֶה) f. mockery Ez.22,4.

וות באבן I. (pt. בייבי וויים אוות באבן I. (pt. בייבי באבן every one of these could sling a stone Jud.20,16; fig. to expel, to drive away Jer.10,18

 $Pi. \ y^{1}_{2}$ ? (fut.  $y^{2}_{2}$ ?) to sling (a stone) 18.17,49; 25,29.

II. to engrave, to carve 1K.6, 29.32 a. 35.

 stones Jb.41,20, also pl. אַרָגי יָן עִיליי 2Chr.26,14.— 2) hanging, curtain (prop. that which swings) אַרָּעָי יַם the hangings of the court Num.4,26.— 3) = עַרָּעַ fold or leaf (of a door) 1K.6,34..

m. slinger 2K.3,25.

קלקל (redupl. from קלקל) adj. light, mean, worthless (of food) Num. 21,5.

קלש (= Ch. קלש) to be thin, whence the next word.

ישלש קּלְשׁין m. point, prong יִּשְׁלִשׁ הַּיְּשׁין three-pronged fork 1S.13,21.

קְבֶּה (from יְּדְיִם c. אֲבָּר; pl. אָבְּרָן f. standing corn, grain in the stalk Deut.23,26.

קמואל pr. n. 1) a son of Nahor Gen.22,21. — ב) name of other persons Num 34,24; 1Chr.27,17.

וויך pr. n a place in Gilead Jud.

a. קימוש (from קמוש) m. thorn, thistle, nettle Is. 34, 13;

אם to grind (in Ar. to bruise), whence the next word.

תְּבֶּי m. bruised grain, meal Gen. 18,6; Hos.8,7.

נקמט (fut. יְלְער הָיָה) to make wrinkled, to shrivel up הַּלְמְעָנִי לְעִר הָיָה and thou hast shrivelled me up, which is a witness against me Jb.16,8.

Pu. Deep to be shrivelled up Jb.22,16.

לְבָּלְ, לְבָלְ (pl. לְבָּלְ) to wither, to pine away Is.19.6; 33.9-

נקטן to grasp, to take Lev.2,2.

קבְּינים (sf. קְבָּינים; pl. קבָּיני) m prop. a grasp, hence: a handful מְלִאִים his handful Lev.2,2; פְּקִנְיִם by handfuls, i. e. abundantly Gen.41,47.

to pierce, to prick, whence the next word.

(= קבויט m. thorn, nettle; only pl. קבוינים Pr.24,31.

אָדְיָ in Ar. to be red; fig. to burn with zeal (Kal not used).

Pi. NAP. (fut. NAP.); pt. NAP.D; inf. קנא , sf. קנא , קנא (קנא ) to be zealous for (with קֹב ealous for with בּקַקַנָּא (לְּדִ art thou zealous for my sake? Num.11,29; וַיַּקְגָּא יָיַ לָאַרְצוֹ and the Lord was zealous for his land Jo.2,18 - 2) to envy, to be envious at (with -, -, or accus.) וְיַקנְאוֹ לְמשֶׁה they envied Moses Ps.106,16; אַל־הָקנָא בָּאִישׁ בּסְבָּק envy not the man of violence Pr.3,31; וָיִקְגָאוֹ אֹתוֹ פָּלִישְׂתִּים and the Philistines envied him Gen.26,14; נְיַקְנָאָהוּ בָּלרִעַצִירִעָדָן and all the trees of Eden envied him Ez.31,9. — 3) to be jealous ₹5. to be jealous of his wife Num.5,14.- 4) tr. to move to wrath הַם קּגְאוּגִי בְּרֹא־אֵל they have moved me to wrath with that whi h is not God Deut.32,21.

Hiph. אַקְנָיא (fut. יְקְנָיא 1) to provoke to wrath, to incense provoke him to wrath with strange gods Deut. 32,16; Ps. 78,58; pt. אָרָנּ which provoketh to wrath Ez. S. 3 (בּקנִיא).

רָּבָּא Ch. to buy Ez.7,17 (= Heb.

אָבֶּהְ (from אַבְּהָ ) adj. jealous (spoken of God) Ex.20,5; Deut.4,24.

קנאה (c. קנְאָתִי; sf. קנְאָתִי; pl. קנָאָה) 1) zeal קנאַת יִי צְבָאית the zeal of the Lord of hosts Is 37,32; קּנְאַרת the zeal for thy house hath devoured me Ps.69,10; נְחֵוּנ וֵובשׁנּ קּנְאַת־עָם they shall see thy zeal for the people, and be ashamed Is.26,11. — 2) jealousy a spirit of jealousy Num 5,14; קַשָּׁה כִשְׁאוֹל קָנְאָה jealousy is cruel as the grave Cant. 8,6; pl. מְנָחַת קְנָאוֹת an offering of jealousy Num.5,15; תּוֹרָת הַקּנָאוֹת the law of jealousies v. 29. — 3) envy, object of envy בָּי הָיא הָנָאַת־ that it is the object of a man's envy of his neighbor Ec.4,4.

bought a parcel of field Gen.33, 19; שַׂרוֹת בַּבֶּטֶף יִקנו they shall buy fields for money Jer. 32,44; fig. to repurchase, לִקנוֹת אֶת־שָׁאַר עַפוּוֹ i. e. to recover, the remnant of his people Is.11,11; ...기호 다. and the house... shall remain with him that bought it Lev. 25,30.—2) to own, to possess the ox knoweth his owner Is. 1,3; אַשֶּׁר קנִיהֶן יַהַרְגוּן whose (the sheeps') possessors slay them Zch.11,5; of God: קנה ישׁמֵים וַאּרֵייָ the possessor of heaven and earth Gen.14,19; יָיָ קַנְנִי רֵאשִׁית the Lord possessed me in the beginning of his way Pr.8, 22.- 3) to acquire, to get, to and a וְנְבוֹן תַּחְבָּלוֹת יִקְנָה and a man of understanding shall obtain wise counsels Pr.1,5; קנֶה־תֶב he that getteth intelligence loveth his own soul Pr. 19,8; קנה בִינַה to acquire wisdom 4,7.

Niph. נְקְנָה (fut. נְקְנָה) to be bought, possessed Jer.32,15.

Hiph. הַקְּבָּנְי to buy as a slave, to make one a bondman בְּיִבְּנִי some one made me a bondman Zch.13,5 (Eng. Bible acc. Kimchi and others: man taught me to keep cattle; remarkable is the rendering of the Vulgate: Adam is my example, i. e. I am a husbandman like Adam).

קנים (c. קנים; pl קנים, c. קנים) m. 1) stalk Gen.41,5.— 2) reed, cane Is.35,7; חַלָּה the wild beast of the reeds, i. e. the crocodile Ps.68,31; of the fragrant reed sweet calamus Ex.30,23 קנה בשמ or קנה בשוב the sweet cane Jer. 6,20; fig. בְּנֵה רָצוּץ a broken reed, i. e. unreliable support 2K.18,21.— 3) measuring reed קָנָה אָחָר אֹרֶה one reed long Ez 40,7, more fully קוה הַמְּהָה Ez.40,3.— 4) balance and they weigh וָבֶבֶף בַּקְנֶה וִשְׁקֹלוּ silver in the balance Is.46,6.-5) arm-bone וָאָורעי מִקָנָה תִּשָּׁבֵר and my arm shall be broken from its bone Jb.31,22.— 6) arm, shaft (of the sacred candelabrum) Ex.25,31; pl. קנים a. קנים arms or shafts v. 32-36.

Ephraim and Manasseh Jos.16,8 (now Wady Kanah).— 2) a city in Asher Jos.19,28.

קבוא (בּאָב) adj. zealous, jealous Jos.24,19; Nah.1,2.

إران pr. n. 1) a descendant of Esau Gen.36,11; gent. بابات Num.32,12; Jos.14,6 — 3) a descendant of Caleb 1Chr.4,15.

יקנו see קנוי.

יני = 18.27,10 קני, which see.

קנְינָל (from קּנְינָל , פּרָ קְנָין , פּרָ קּנְינָל ) m.

1) purchase, acquisition וּבְּבֶּל and with all thy acquisition acquire understanding Pr.4,7; קנָן בָּקָר בִינָר a soul, the purchase of money (i. e. a bondman) Lev.22,11.— 2) possession,

wealth, riches קּבְיֶּבֶר הָאָרֶץ קּבְּיֶבְּר the earth is full of thy possession (or: riches) Ps. 104,24; בְּבְיָבָר the cattle and their wealth Gen. 34.23.

קּבְּכֹוֹן Greek kinnamon; נּ וְבְּבָּוֹיִף m. cinnamon Pr.7,17; Cant.4,14; רְבָּבִּיּיִ sweet cinnamon Ex.30,23.

in to set up, to build, whence in a nest (Kal not used).

Pi. 기보구 (fut. 기보구.) to make a nest, to nestle Is.34,15; Ps.104,17.

Pu. קְבַּנְיִּתְ to be nestled קְבָּוֹיִם thou art nestled in the cedars Jer.22,23.

see ÇE.

קנת pr. n. a city in Menasseh Num. 32,42.

חסס same as קשה, which see.

קַּמָמִים (fut. בְּסַבְּי, pt. בְּסַבְּי, pl. בְּסַבְּי, imp. בְּיַבְּי (קְּמִים, f. קִּמְיִם, קִּמִים, קּמִים, קּמִים, קּמִים, קּמִים, קּמִים, קִּמִים, קִּמִים, קִּמִים, קִּמְיִים, קִּמִים, קִּמְיִיבְיּא לִיִּי, אַנְיִיבְיּא בְּיָבְּ מִּמִיים, אוֹנִים, אוֹנִיים, אוֹנִים, אוֹנִים, אוֹנִים, אוֹנִים,

מוֹטְרָ, (from בַּבְּיָר, pl. בְּיִבְּיָר) m. 1) divination בַּבְּיר to use divination Deut.18,10; Ez. 21,26; by metonymy בְּיִבְיר Num.22,7 reward of divination.— 2) oracle, wise sentence Pr.16,10.

DCP (= "YP) to cut off (Kal not used).

Pi. קוֹבֶם (fut. קוֹבֶם) to cut off (fruit) Ez.17,9.

תְּבֶּהְ (from תְּבְּיִהְ f. prop. receptacle, vessel, hence בּוֹבְיֹבְהַ תְּבָּיְרָ scribe's vessel, i. e. ink-stand Ez.9,2.

קְּעֵילֶ pr. n. a city in the western part of Judah Jos. 15,44; 18 23 1; Neh. 3,17.

קעקע (redupl. from קיי m. a pricking קייבת קייבת a writing by pricks (on the body), i. e. a mark, a stigma Lev. 18,28.

to be hollow, deep (as in Ar.), whence the next word.

קעְרָה (c. קְעָרָה; pl. קּעָרָה, c. הְעָרָה) ק. bowl, dish Ex.25,29; Num.4,7.

אָרָם (fut. אַבְּיוֹי ; pt. pl. רְבּיֹאָים) to be contracted, congealed, coagulated Ex.15,8; fig. to be settled Ex.15,8; fig. to be settled on their lees (i. e. who are at rest as wine settled on its lees) Zph. 1,12 (comp. Jer.48,11).

Hiph. אֹבְּבְּיֹא (fut. אִיבְּבְיֹי) to cause to coagulate, to curdle Jb.10,10.

m. congelation, frost Zch. 14, 10 (see quotation under בְּבָי בַּ בַּ).
The to shrink, to be rolled up

(Kal not used).

Pi. 기환급 to roll up; fig. '한기환급 I have rolled up, as a weaver [the thread of] my life 1s.38,12.

אור, קפוד (from קפור, אור, הפוד אין, קפור,

(so called from rolling himself up) Is.14,23; 34,11; Zph.2,14.

וֹקָבֶּהְ (from בְּבָּהְ) f. prop. shrinking, hence: horror (others: destruction) Ez.7,25.

הפר see קפוד.

ווֹשָׁבְּי (from וֹשְׁרָ) m. arrow-snake Is. 34,15.

לבָּרָ to leap, to dart forward (comp. אָפַרָּ Pi.), whence וּיִּבּרָ.

וְיבַּבְ, (akin to יְבַבְ, יְיבַבְ; fut. יְבַבְיָ) to draw together, to shut (the hand, the mouth) Deut.15,7; Jb. 5,16.

Niph. יְפְבֵּל (fut. יְפְבָּץ) to be gathered in, to die בַּבֹל יִקּבְצוּן like all others are they gathered in Jb.24,24.

Pi. (pt. (pt.) prop. to contract oneself, hence: to leap, to spring Cant 2.8.

רבו (from אָבְי, sf. אָבְי, אָבָּי, אָבָּי, אָבָּי, אָבָּי, אַבָּי, אַבָּי, אַבָּי, אַבָּי, אַבָּי, אַבּי, אַבּיי, אַבּיי, אַבּיי, אַבּיי, אַבּיי, אַבּיי, אַבּיי, אַבּי, אַבּי, אַבּיי, אַבּי, אַבּי, אַבּי, אַבּי, אַבּי, אַבּי, אַבּי, אַבּי, אַבּי, אַבּיי, אַבּ

קצב (fut. קצוב ; pt. קצוב, f. קצוב) 1) to cut off 2K.6,6 — 2) to shear (sheep) ישנוה בקצובות thy teeth are like a flock of evenly shorn sheep Cant.4,2.

קצֶב (from קצָב; pl. c. קצָב) m. prep. cut, hence: 1) shape, form 1K.6, 25 (Eng. Bible: size).— 2) end, extremity קצָב יְדָרִים the ends of the mountains Jon.2,7,

תְּצָרְ (בּיְצִיּהְ: imf. הְצִיּהְ) prop. to cut, hence: 1) to cut off, to destroy אָציִר בְּצִיּה בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים Hab.2,10.— 2) to decide, whence

Lord began to cut Israel short 2K.10,32.

Hiph. הָּקְצֵוֹת (inf. הָקְצוֹת for הַקְצוֹת) to scrape off Lev.14,41 a. 43.

קצוֹת (pl. קצוֹת, c. קצוֹת, sf. קצוֹת) f. 1) extremity, end, border নামুন্ at the end (border) of the coupling Ex.26,4; הַצְּרָץ the ends of the earth Is.40,28; קצות the ends (quarters) of the heavens Jer. 49,36; וֹתְקוּפָתוֹ עַל־ and his (the sun's) circuit is unto their (the heavens') ends Ps.19,7; fig. קצוֹת דָרֶבֶיו the ends of his ways Jb.26,14 (Eng. Bible: part of his ways; comp. 기가고 2).— 2) extent, the whole, whole number מָקצוֹתָם from their whole number Jud. 18,2 (others: from their borders, coasts); מָקצוֹת הַעַם from among all the people 1K. 12,31 (Eng. Bible; of the lowest of the people).

 22,41; אָפֶּס בְּצְדּהוּ תְרְאָה thou wilt see only a part of them 23,13 (opposite בֹל all).

תְצֶה m. end אין קצָה there is no end to Is.2,7; Nah.2,10.

קבְּן (after the form בְּבָּר, יְבְיּף) m. end, extremity; only pl. c. בְצָנִי the ends of the earth Is.26, 15; Ps 48,11; 65,6.

קּצְּוֹת (בּיְצָּוֹתְ ; only pl. קַּצְּוֹתְ f. end, extremity Ex.38,5; ישָׁבֵי קִצְּוֹת they that dwell in the extremities, i. e. in the uttermost parts Ps.65,9; sf. אַנְיוֹתְיוֹ Ex.37,8 a. 39,4 Ktib, for which Kri has יקּצִוֹתְיוֹ .

קצה m. black cumin Is.28,25 a. 27.

יָלְצִילֵי, (from אָבְיָלֵי ; c. יְאָצִין; pl. c. יְאָצִילָי, sf. אָצִילֵין m. prop. a decider, judge, hence: 1) magistrate, ruler Jud. 11,6.— 2) chief, captain (of warriors) Jos. 10,24.— 3) prince Pr. 6,7.

קצִיעָה (pl. קְצִיעָה) f. 1) eassia (an aromatic bark) Ps.45,9.— 2) pr. n. one of Job's daughters Jb.42,14.

קְצִיר (from קְצִיר, sf. קְצִיר, sf. קְצִיר, sf. קְצִיר, sf. קּצִיר, sf. קְצִיר, sf. קּצִיר, sf. קַצִיר, sf. קַצִיר, sf. קַצִיר, sf. as when the harvester gathereth the standing-corn Is 17,5.— 2) harvest, cut grain, crop Lev.19,9.— 3) harvest-time Jer.8,20, for which also אַצִיר אָצִיר, sf.16.— 4) bough, branch Jb,14,9; 18,16; Ps 80,12.

רָצַהְ (same as קּצַהְ) to cut off (Kal not used).

Pu. אַצָּע to be shaped into angles; only pt. f. pl. עוֹרָאַעוֹת as n. angles, corners Ex.26.23.

Hiph, הָקְצִיעַ (fut. יַקְצִיעַ) to scrape off Lev.14,41.

Hoph. דְּקְצַעׁלוּת same as Pu; only pt. f. pl. דְּקָבְּעִלוּת as n. angles, corners Ez.46.22.

ቫይ፫ (fut. ቫኔ፫'; pt. ቫኔ፫ ; inf. ቫኔ፫ ) 1 to cut off, to pluck off (= 3ኔ፫), whence ቫኔ፫ 2 and ቫይኔ፫ 2 to be angry, wroth Gen.14,10; Num. 16,22; Zeh.1,15.

Hiph. הְקְצִיךְ (fut. קְיצִיךְ; inf. קְיצִיךְ; inf. קיצִיךְ ) to provoke to anger Deut. 9.8; Zch.8,14.

Hithp. 기계기 to fret oneself, to become enraged Is.8,21.

קְצֶּךְ Ch. (=Heb. קְצֵּךְ 2) to be angry, wroth Dan.2,12.

קְצַרְ Ch. (= Heb קּצָרְ, 2) m. anger, wrath Ezr.7,23.

(from אַבְּרָ 1) f. plucking off, stripping off, barking שָׁם גַּפְּנִי he hath laid my vine waste, and barked my fig-tree Jo.1,7.

יַלְצִיץ (2 בְּיִבְּיְהָרְהָ יְּרָ pt. pt. p. בְּצִיץ to cut off Deut.25,12; pt. p. pl. c. בְצִיץ who have the locks of their hair cut off Jer.9,25 (see also under בְּצִיבָּ).

Pi. אָרָיְרָם a. אָרַרְיּרָ (fut. אָרָרְיִּרָ 1) to cut off Jud.1.6. — 2) to cut up, to cut asunder, to cut in pieces בּיִרְיִּרְ פְּרִילְם and he cut it (the plate) into wire Ex.39,3; אַרִי עָבוּת he hath cut asunder the cords of the wicked Ps.129,4; אַרָּיִר he cutteth the spear in pieces 46,10.

Pu. খেছা (pt. খেছাট্ৰ) to be cut off Jud.1.7.

יְבְצִץְ Ch. = Heb. אָצַקְ (Peal not used).— Pa. אָצָן to cut off Dan.

קצר (fut. קוֹצר; pt. קצר, קוֹצר, pt. קצר, קוֹצר, pt. קצר, imp. pt. קצר; imf. קצר, sf. קצר, imf. קצר, sf. קצר, to eut, to mow, to reap Is. i7,5; אַרִּיבָּים אָת־קציר and when ye reap the harvest of your land Lev.19,9; fig. יְקצִרהוֹ they that sow wickedness, reap the same Jb. 4,8; pt. קיצר reaper, harvester Jer. 9,21.

קצר (akin to אָצָר; fut. אָצָר; once בּקצּרְנָּה Pr.10,27 for אָקצּרְנָה; pt. p. אַנְצְרָנָה; pt. p. אַנְצְרָנָה; to be short, shortened Pr. 10,27; בּקצִילְ מָהִשְּׁהָתַע the bed is shorter than that a man can stretch himself Is.28,20; figurative

expressions: יְדְיִרְיּ, my hand is short, i. e. l am powerless Num 11,23;1s.50,2;קדְר רוּחִי; קּצְיְרָה בַּפְּשִׁי, קצְרָה בַּפְּשִׁי, my soul, my spirit is short, i. e. I am impatient, grieved Jud.16,16; with שָׁ because of Num. 21,4; Jud.10,16; Zch.11,8.

Pi. 757: to shorten Ps.102,24.

Hiph. הָקְצִיר to shorten Ps.89,46.

קצר (כ. אָצָרֵי; pl. c. אָצָרֵי) adj. short of days, i e. short-lived Jb.14,1; יְבָי short-handed, i. e. powerless Is.37,27, pl. יְבִי short of anger, i. e. irascible Pr.14,17; אַר רוּן short of spirit, i. e. impatient v. 29.

m. shortness קֹצֶר רוּם shortness קֹצֶר הוּס shortness of spirit, i. e. impatience Ex.6,9.

רָבְּר (c. רְצַרְי) f. 1) end Dan. 4,31.— 2) the whole אָרְ רְבָּר of the whole, i. e. partly Dan.2,42.

קר (from קרים, pl. קרים adj. cold, cool Jer.18,14; Pr.25,25; fig. קר רוח

of a quiet spirit Pr.17,27 (Kri בְּיִלְּהָי excellent).

קר (from קבר) m. cold Gen.S,2. קיר see קר.

לְרָא , קֹרֵא , דְּלָרָא ; אָלָרָא , קֹרָא , קּרָא, pl. קראים, c. קראים: pt. p. קראים, pl. קראו; imp. אָרָא, pl. קראו; inf. קרא, קראת, sf. יקרא, 1) to cry (of men (r animals) Gen.39, 14; Is.51,1; קיֹל קיֹרָא בַפְּדָבָר the voice of him thath crieth in the wilderness 40,3; לָבָגֵי עוֹרֶב אַשֶּׁר to the young ravens which ery Ps. 147,9; with בי to ery on account of Deut. 15,9; with accus. of the object: הַלָּטר אָּקרָא ፲ הַמָּם וָשׁר cried because of violence and spoil Jer. 20,8 .- 2) to proclaim, to announce קראורואת בַּגוֹיִם proclaim ye this among the nations Jo.4,9; קרָא צוֹם to proclaim a fast 1K.21,9; קרוֹר to proclaim liberty Lev. 25,10; Jer.34,15.- 3) to call, to summon, with accus. Gen. 27,1; with לָּד, אָל Lev.1,1; Jud.16, 25; fig. of calamities: קרָא יִי לְרָעָב the Lord hath called for a famine 2K.S,1; נָאָקָרָא חֹרֶב עַל־הָאָרֶץ and I called for a drought upon the land Hag.1,11.- 4) to call upon, to invoke (especially God), with accus. Gen. 27, 1, or with 💢 , 📆 Ps. 4, 4: 57, 3: 약 미병구 원구 to call upon the name of the Lord Gen.4,26. - 5) to call together, to convoke tien.41.8; 877 to call a solemn assembly Jo.1, 14. — 6) to invite, to bie

(with "? or accus) 1S.16,5; 1K.1,9; to invite to peace (to offer peace) Deut.20,10; Jud.21,13; pt. p. קרוא invited Est.5,12; בראש at the head of the invited guests 1S.9,22 - 7) to call, to name (with accus. or בַּקרָאת ) אוֹבְן and thou shalt call ישועה חומתיה thy walls Salvation Is.60,18; קשֶׁהָּ the darkness he called Night Gen.1,5; בְּלֵא שֶׁם to call, i. e. to give, a name Gen. 30, 6; נס call by name, to appoint Ex.31,2; also without Dura Is.41,4 a. 9; 49,1; hence: קרואי the named (appointed) ones of the congregation Num.1.16 .-৪) to make known, famous গ্রে and let thy name become famous R.4,11.— 9) to pronounce, to read Is 34,16; 37,14; אַרָא בַּהַבָּ to read in the book Neh 8,8.

Pu קֹרָא (pt. מְקֹרָא) to be called,

named Is.65,1; impersonally וֹקְרָא ישׁׁם חָרְישׁ and men shall call thee a new name 62,2; pt. sf. מְקרָאִי my called one 48 12.

אָרָהָ II. (= בְּרָבְּּרָ: fut. אַרָבְּי: pt. f. pl. הַלְּאָרָ: pt. f. pl. הַלְּאָרָ: pt. fo come upon, to befall, to happen בְּחַר קְרָאַנִי plest mischief befall him Gen. 42,4; pt. f. sf. קֹרָאֹרֵין two things are these which have befallen thee Is. 51,19.

איף אָרָרָא (fut. אֹרָרָן: inf. אֹרָרָן) to encounter, to meet with, to happen, to chance שַּבְּילְּבְּלְּא יִישׁ הַבְּילִם נִקְרָא אִישׁ and there happened to be a worthless man 2S.20,1; אָרָה יִבְּרִים נִקְרָא אָרִינוּ אָרָרִים נִקְרָא אָרִינוּ הַלִּיבֶּל the God of the Hebrews hath met with us Ex. 5,3; יִבְּרֵא נְקְרֵיא נְקְרֵיא וְלְרֵי, יִבְּרֵא בַּןְרִי, יִבְּרֵא בַּןְרִי יִבְּרָא יִבְּיִר בְּיִרְי יִבְּרָא יִבְּיִר בְּיִרְי נִקְרֵא בַּרִי בְּיִרְי נִבְּרָא בַּרִי בְּיִרְי נִבְּרָא בַּרִי בְּיִר בְיִר בְּיִרְי בְּבָּיִךְ בַּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְיִר בְּיִר בְיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְיִיי בְּייִייִי בְּיִיי בְּייבְיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִיי בְ

Hiph. איָם, (fut. ap. איָם) to cause to happen, to let befall הַבְּרָאָה and thou hast caused all this evil to happen to them Jer. 32,23.

אָקְרָא Ch. (fut. אַקְרָ a. הַּקְרָ 1) to cry, to call Dan.3,4.— 2) to read Dan.5,8.

אוֹתְ (from אַתְרְ I.) m. prop. crier, hence: partridge (others: cuckoo) 18.26,20; Jer,17,11 (see quotation under אַבָּוֹי).

Niph. If to be brought near, to come near, to approach Ex. 22,7; Jos.7,14.

 intr. to be very near, to be ready בּי בַּרְבוּ בְּבוֹא for they are ready to come Ez 36.8.

Hiph. הַקרִיב (fut. בַּקרִיב , ap בַּקרִיב : pt. בַּקרִיב ; imp. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : pt. בַּקרִיב : imp. בַּקרִיב : inf. בַקרִיב : inf. בַקרִיב : inf. בַקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַקרִיב : inf. בַקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַקּרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַקּרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַקּרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַקּרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַקּרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַקּרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַקּרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַקּרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בַקּרִיב : inf. בַּקרִיב : inf. בּקרִיב : i

קרב pt. of קרב, which see.

Ch. (pl. קרבו to draw near, to approach Dan.3,8; 7,16.

Pa. קרב (fut, בְּרֶבְּרָ to offer (a sacrifice) Ezr.7,17.

Aph. בּקְרֵבְיֹן (pt. pl. יְבְּקְרָבִין 1) to cause to come, to bring near Dan.7,13.— 2) to bring, to offer (a sacrifice) Ezr.6,10.

- קרָב (from קרָב) m. encounter, battle, war 2S.17,11; Ps.78.9; בְּלֵּב weapons of war Ee 9,18; pL תְּבָבוֹת Ps.68,31 (but see קרָבוֹת).
- קרָב Ch. same as Heb. Dan.7,21.
- קרֶב, (from בְּיִבְיּ, sf. 'בְּיַבְּי, קּרָבּ, קּרָבְּי, וֹבְיבָי, ete. pl. sf. 'בְּיַבְיּ, וֹבְיבְיּ, וֹיִבְיּלְי, וֹיִבְּיִי, אַרָבּיּלָי, וֹיִבְּיִי, וֹיִבְּיִי, וֹיִבְּיִי, וֹיִבְּיִי, וֹיִבְּיִי, וֹיִבְּיִי, וֹיִבְּיִי, וֹיִבְּיִי, the inwards (bowels) and the legs Lev. 1,13; עוֹיִרְיִּבְיִי, upon the inwards 3,3; of other inward parts of the

body: אֶל־קּרָבֶּנְה within them (i.e. in their stomachs) Gen.41,21; וַיְהַרְצְצוּן מקרבת בקרבת and the children struggled together within her (i. e. in her womb) Gen.25,22; the inward parts of a person as the seat of life, of feeling, of the heart, of the mind, etc.: 그뿌쥐그 and the soul נָפָשׁ־הַיֶּלֶד עַל־קּרְבּוֹ of the child came into him again ווּ (אַרָת שָׁרָה בָּקרָבָּ הּיִצְחַן and Sarah laughed within herself Gen. 18,12; הָרֶבּי דְקִיר חָרֶש my inward parts [groan] for Kir-haress Is. 16,11; אָבי בָּקַרְבִּי my heart was hot within me Ps 39,4; קרָבָּם בָּתִימוֹ their inward thought is, that their houses are to be for ever Ps 49,12 (acc. Targ. and Sept. = קּרָבָר (קּבָרָם; hence pl. בָּל־קּרָב all my inward Ps.103,1 (paral. lel to المادية (المادية middle, midst in the midst of my house, i. e. within my house Ps. 101,2; בָּקֶרֶב הָאָרֶץ in the midst of the land, i. e. in the land Gen. in the midst בְּאָרֶב הַפְּנַעִּנְי of the Canaanites, i. e. among them Jud.1,32; שַנִים in the midst of the years, i. e. within the years Hab.3,2; midst, away from (after verbs of removing, like בָּבָת, הָסִיר, הָבָיר, יַבָּב,: מול נָנְכָרַת הָאִישׁ הַהוּא מָקֶרֶב עַמּוֹ and that man shall be cut off from among his people Lev.17,4; 취건기 and thou shalt put the evil away from the midst of thee Deut.13,6.

קרְבָה (c. קּרְבָה) f. a drawing near, approach קּרְבַה a drawing near to God (acc. Stb.: approach of God, divine favor) Is.58,2; Ps. 73 28; here acc. Stb. belongs pl. אין שְּבָּיה שִּרְבָּיה שִּרְבָּיה שִּרְבָּיה שִּרְבָּיה אָרָבָּיה וּפָּצִיף who desire approaches, i.e. friendship Ps.68,31 (comp. Is.58,2).

קרְבֶּנוֹ (c. בְּוַרָּ, sf. קּוְבָּנוֹ m. offering, sacrifice Lev.1,2; Num.7,13; 28.2; pl. sf. קרְבָּנִיהָם for בְּרָבְּנִיהָם Lev.7,38.

מרְדְּמִים (sf. קרְדְמֵּים; pl. בְּרְדְמִים and הַנְדְמִים m. axe Jud.9,48; 1S.13, 20 a. 21; Ps.74,5.

קרה I. (fut. קר, ap. קר, f. בְּרָה; pt. f. pl. קרה 1) to encounter, to meet (of an enemy), with accus. who met thee by the way Deut.25,18.— 2) to happen, to chance, to come to pass (of good or evil), with accus. מָקֶרֶה one event hap- אָחָד יָקְרָה אֶת־בְּלָם peneth to them all Ec.2,14; הֵיקרה whether my word shall come to pass unto thee Num.11, בוֹבֶּר מִקְנָהָ חָלְקַת הַשְּׁבֶּה בּזִיּבֶּר בְּזָבָר בָּזִיּבָּר בַּזָּבָר בַּזָּבָר בַּזָּבָר בַּי and the acceident happened to her, that it was a part of the field belonging unto Boas R.3 2 -אָעָמָךְ what shall befall thy people Dan.10,14; with accus. 53 בקרת אֹתְם all that befell them Gen.42,29.

Hoph. The (imp. The 1) to cause to meet, to let happen Gen. 24.12.— 2) to make ready, to appoint Num.35.11 (Fuerst: to erect, from The II...

קרה II. (= קרה II.) to strengthen (Kal not used).

Pi. קרָה (fut. קרָה; pt. קרָה ; זּלַרְהֹה (קרִה mf. קרָה ) to lay beams, to frame, to build קרוֹת קרוֹת they have laid the beams thereof Neh.3.3; to frame the houses 2Chr.34,11; בְּיֵלְה בַּיִּלִים who frameth of the waters his upper-chambers Ps.104.3,

הרבה ליובה (c. קרה ליובה because of an accident by night (pollution)
Deut 23.11.

קוֹרָה see קֹרָה.

 קר (fut. קרבי; imp. f. יְקרַבּן) to shear, to make bald Lev.21,5, Mic. 1,16.

Niph. רְקָבוּ (fut. בְּקָבוּ) to be shorn bald Jer.16,6.

Hiph. הַקְרְים to make fald Ez. 27,31.

Hoph, ਸਹੂਸ਼੍ਰ (pt ਸਹੂਸ਼੍ਰ) to be made bald Ez.29,18.

пр рг. п. т. 2K.25,23.

תְּבֶרָ (from תְּבֶרָ adi. bald (on the hinder part of the head), different from תְּבֵוֹ Lev.13,40; 2K.2,23.

תקבי (from הוף to smooth; sf. הוף) m. 1) ice Jb.6,16; 37,10; of hail Ps.147,17; hence: cold Gen.31,40; Jer.36,30.— 2) crystal (on account of its resemblance to ice) Ez.1,22.

קרת n. Korah 1) a son of Esau Gen.36,5, also a tribe descended from him v. 16.— 2) a Levite who conspired against Moses Num. 16,1; און לעוד לעוד the sons of Korah, a Levitical family of singers, named in the titles of the Psalms 42—49, 84, 85, 87, 88.—
3) a person mentioned in 1Chr. 2,43.

אָקְרָחָה Ktib Ez.27,31 for קּרָחָה, which see.

הַהְיָּהְ (from הַבְּיָ; sf. הְּהַחְבָּיִ) f. baldness (at the back of the head)
Lev.21,5; Is.3,24; once same as

אַרְחָבְּיִלְ (sf. אַרְחָבְּיִלְ f. 1) baldness (at the back of the head) Lev. 13,42.— 2) a bare spot (on the inside of cloth) Lev.13,55.— See also חַבַּבַּיּגַ.

קְרֵי (from קְרֵי, יְּקְרָי,) m. encounter, opposition; as adv. קְרַי to walk contrary to one, to oppose him Lev. 26,21; קְרָי to act with furious opposition v. 28.

קְרִיאָ (from קְּבָּא I.) adj. named, selected; only pl. c. אָרִיאִי (Ktib for אָרִיאִי) Num.1,16 and אָרָיאָן 16,2.

קְרֵיאָה (from אָדָה I.) f. calling, proclamation Jon.3,2.

קריה (from קרה II. to build; c. קריבת (קריבת) f. 1) city, town Deut.2,36; 1K.1,41; more frequently in poetical style for עיר Num. 21, 28; Is.25,2; קריה נאַכְנה the faithful city (Jerusalem) Is. 1, 21; קרבת the city of our assemblies 33,20.- 2) in compound names of cities: מְרַבַּע מַרְבַּע ancient name of Hebron Gen.23,2; Neh. 11,25 (see אַרָבַע pr. n.). b) קּרָיַת בַּעַב a city in Judah, usually called קריַת יִעְרִים (which see below) Jos.15.60; 18.14. c) קריַת חָצוֹת a city in Moab Num 22,39. dj קריַת יַעְרִים a. קרִית עָרִים see under אַנְיַם 3. e) קְרַיַת סַנָּה (palm-city) in Judah, west of Hebron Jos. 15, 49, also called קְרֵית מָבֶּר (book-town) Jud. 1,11, or דָּבִיר Jos. 15, 15.

קרָיָהְ Ch. (def. אָרָיִהְ) f. city Ezr. 4,10 a. 12.

קריית pr. n. 1) a city in Judah Jos.15,25.— 2) a city in Moab Jer.48,24; Am.2,2.

. קריה see קרית

קרְיָה (du of קּרְיָה pr. n. 1) a city in Moab, which came into the possession of Reuben Num. 32,37; Jos.13,19; it was later retaken by the Moabites Jer.48,1; Ez.25,9.— 2) a city in Naphtali 1Chr.6,61 (בוֹרָבְּן Jos.21,32).

בר (fut. יוֹבְרָם (fut. יוֹבְרָם (fut. יוֹבְרָם (fut. יוֹבְרָם (fut. cover you with skin Ez.37,6; intr. to be drawn over (with יעוֹב (with יעוֹב (with יעוֹב (with יעוֹב ) v. 8.

ור בין (1) acc. Ges. to strike, to push, whence אור היים (1) den. from אור בין ליים (1) den. from אור בין ליים (1) ליים

Hiph. הַקְרִין (pt. מְקָרִין) to put forth or have hours שור פָּר שַקְרוֹם an ox or bullock having horns and hoofs Ps.69,32.

לְבְנִים . שׁלְבָנִים , מָנְנִים , מָנְנִים , מָנְנִים , מָנְנִים , פּרָנִית , כּרָנִיים , כּרָנִית , כּרָנִית , כּרָנִית , כּרָנִית , כֹּרָנִית ) f. 1) horn Dan.8,5; du. sf. בְּעֵיל his horns Gen.22,13; בַּעֵיל the one having two horns Dan.8,20; of a horn for blowing Jos.6,5 (see ''בִּבִיר'); as a vessel for oil 18.16,1; fig. strength, might,

glory, pride Jer. 48,25; Ps.112,9; Jb.16,15; אָרָנְיִם בְּרָנִים בְּרָנִים נְּרָנִים נְרָנִים נְיִּים נְרָנִים נְרָנִים נְרָנִים נִים נְרָנִים נְּיִים נְרְנִים נְרָנִים נְּיִים נְרְנִים נְרָנִים נְרָנִים נְרְנִים נְרְנִים נְרְנִים נְרְנִים נְרְנִים נְרָנִים נְרָנִים נְרָנִים נְּיִים נְרְנִים נְרְנִים נְרְנִים נְרְנִים נְּיִים נְרְנִים נְיִים נְרְנִים נְיִים נְיִים נְּיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְּים נְיִים נְיִים נְּים נְּים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְּים נְיִים נְיִים נְּים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְּים נְּיִים נְיִים נְיִים נְּים נְּיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְּיִים נְיִים נְיִים נְּיִים נְּיִים נְיִים נְּיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִּים נְיִים נְּיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְיִים נְּים נְיים נְייִים נְיִים נְיּים נְיִים נְיים נְייִים נְיּים נְייִים נְיים נְייִים נְיים נְייִים נְייִים נְייִים נְיים נְיים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִים נְייִּים נְייִים נְּיים נְייִים נְיים נְיים נְּיים נְייִּים נְיים נְייִים נְיים נְייִים נְייִים נְּים נְיים נְייִים נְּיִים נְּיִים נְיּים נְיים נְיּים נְּיּים נְיּים נְייִים נְיּים נְיים נְיּים נְיּים נְיּים נְיּים נְיים נְיּים נְי

קרן Ch. (def. קרן) horn Dan.3,5; du. קרן 7,8.

קבון (paint-horn) pr. n. a daughter of Job Jb.42,14.

to bend, to bow down Is.46,1 a. 2 (hence בְּרָםׂל).

קְּרֶכֶּי (only pl. קְּרֶכִיי , c. קְּרָכִיי m. a hook Ex.26,6 a. 11.

קרם pr. n. m. Ezr.2,44 = קרם Neh.

לְרֶסְלֹּי (from בָּרֶסְל with formative ל, like בְּרָסְל , גָּבְעָל ; only du. בְּרָסְל , sf. בְּרָסְל ) m. knuckle, joint Ps. 18.37.

 1K.11,11.— 2) to cut Jer.36,23; hence: to cut through (windows) 22,14.— 3) fig. to tear, to slander they did tear (i. e. slander) me, and ceased not Ps. 35,15.

Niph. YIR! (fut. YIR!, YIR!; pt. YIR!) 1) to be rent (of garments) Ex.28,32.— 2) to be torn to pieces, to fall to pieces (of the altar) 1K.13,3.

קרָעִים (only pl. קּרָעִים) m. piece, rag, tatter 1K.11,30; Pr.23,21.

to tear, hence אָרָין (fut. יְקְרִין; pt. יְקְרִין) to open up, to open wide ערן עינום to open up, to open wide קרן עינום to open up the eyes, to wink Pr.10, 10, also קרץ בְּעִינוִם to wink with the eyes Pr.6,13; בְּרִין עַּבְּיִנוֹם to open the lips wide, i. e. to scoff Pr.16,30.

Pu. קביץ to be torn, ripped (of clay) Jb.33,6.

קרץ m. destruction Jer.46,20.

Ch. (def. אַנְצִין : pl. יְצִין , sf. יִבְּצִיהִין , בּוְצִיוֹהִי ) m. what is cut off, a piece; only fig. אַבּל בְוַצִיהוֹן , בּוֹבְצִיהוֹן בּינִיהוֹן זְבּל בְוַצִיהוֹן to eat the pieces of one, i. e. to slander him Dan.3,8; 6,25.

נרבע (acc. some from אבן to stretch, to extend) m. 1) bottom בירבע הים the bottom of the sea Am.9,3.— 2) ground, floor 1K.6, 15; also of the ceiling: אברבתונים from floor to floor, i.e from the floor to the ceiling 7,2.—

3) pr. n. a place in the south of Judah Jos. 15,3.

קר, n. a place beyond Jordan Jud.8,10.

1) to stiffen, to be cold, whence קר, קר, קר, קר, and קַּבָּה, קר, בּין to dig, Hiph. קרָקר, Is.22,5 (see בּיָרָקר, וֹקרֹר, בּיִרָּיִר, וֹקרֹר, בּיִרָּיִר, וֹקר.).

ים in Ar. to split off, whence the next word.

קרש (בְּלְשִׁלְּהְ, sf, יְּלְשָׁלְּהְ, f, בְּלְשִׁלְּהְ, f, יְּלְשָׁלְּהָ f, f, יְּלְשָּׁלְּהָ f, f, יְּלְשָּׁלְּהָ f, f, in board, plank Ex.26,16; Ez.27,6.

קְרֶהְ (= קְּרָיָה f. city, town Pr.8,3; Jb.29,7.

קרה pr. n. a place in Zebulun Jos.21,34.

אָרָיָתְיּם pr. n. a city in Naphtali Jos. 21,32 (= אָרָיָתִים, which see).

ይገር (from ይይኒ) m. straw, stubble, chaff Ex.15,7; Is.33,11; Jb.13,25.

אָשׁאָ (= קֿשָׁרְ) to be thick, whence the next word.

אים (only pl. קּשָּאִים) m. cucumber, gourd (so called from its lumpiness) Num.11,5.

בְשֵׁבְ (fut. בְשֵׁבְי) to listen, to hearken Ex. 32.3.

קשֶׁבֶּ (יְּ בְּשֶׁבְּ) m. 1) attention, hecd

הְקְשִׁיב קּשֶׁב רֵבּקְשֶׁב heedfully, with much heed Is.21, 7.— 2) hearing, perceptible sound אין קוֹל וְאֵין בְשִׁב there was neither voice, nor hearing 2K.4,31.

(only f. בְּשֶׁבֶּה) adj. attentive Neh.1,6 a. 11.

בּשְׁב (only pl. f. אָשְׁב'וּת) adj. same as בְּשֶׁב Ps.130,2.

ם מסף a. הסף acc. Fuerst: to receive, to keep, whence הַּהְהָ, and the next word.

קְשָּׂוֹת or קַשְּׂוֹת (pl. קְשָּׂוֹת, c. קְשָׂוֹת, sf. קשׂוֹת קְשָׁרָ, f. cup, can Ex.25,29; 37,16; Num 4,7.

קשָׁר, (fut. הְשֶּׁר, ap. שׁ בּיִן (fut. הְשֶּׁר, ap. שׁ בִּין (fut. הְשָּׁר, ap. שׁ בִּין (fut. הְשָּׁר, ap. שׁ בּין (fut. הִשְּׁר, ap. שׁ בִּין (fut. הִשְּׁר, ap. שׁ בִּין (fut. הִשְּׁר, ap. שׁ בּין (fut. הַשְּׁר, בְּשִּׁר, בְּשִּׁר, בְּשִּׁר, בְּשִּׁר, בְּשִׁר, בֹּיִן הַ בְּשִּׁר, וֹבְשָׁה בְּשִּׁר, it shall not seem hard to thee 15,18.— 2) severe, cruel, sore, fierce Gen 49,7; יִרוּ בְּשִּׁרְ בְּשִּׁרְ בְּשִׁרְ בְּיִר אִישִׁיְרוֹ בְּשִּרְ בְּשִׁרְ בְּעִּינְ הוֹ בְּרַ בְּרָּבְר, אִישִׁיְרוֹ בְּרָבְּר אָרְבָּר אִישִׁיְרוֹבְּר מִדְּבָר... 18.5,7;... and the words of the men of Judah were fiercer than the words of... 2S.19,44.

Niph. גְּמְשָׁה (pt. נְגִקשָׁה) to be hard oppressed Is.8,21.

Pi. ਜ਼ੜ੍ਹਾਂ (fut. ਜ਼ੜ੍ਹਾਂ), ap. ਇੰਨ੍ਹਾਂ) to have hard labor (in bearing) Gen.35,16.

Hiph. הְשְּׁשְׁה (fut. מָּהְשֶׁר, ap. יָבְישׁת ; pt. מְקְשֶׁר, inf. מָבְישׁת 1) to stiffen, to harden (the heart, the spirit) Ex.7,3; Pr 28,14; Deut. 2,80; און בייים בייים בייים בייים לייים בייים ב

i. e. to be obdurate Jer. 19, 15; 2Chr.36,13 as intr. בּרִיהָ שָּהְ בַּרִיה אוֹרָי שׁרְּיִּה בַּרִיא when Pharaoh hard ned himself against letting us go Ex. 13,15.— 2) to make hard, grievous הַקְשִיהְ לְּיִּה אָת־יְעֵנוּ he made our yoke hard 1K.12,4; לְשִׁאוֹר hou hast made hard in asking, i. e. thou hast asked a hard thing Ex.13,15.— 3) to have hard labor (in bearing) Gen.35,17.

קשׁר (c. קשׁר ; pl. קשׁר , c. קשׁר ; f. הַשְּׁיב, c. קשָׁיה, pl. קשָׁיה m. 1) hard, difficult בַּרָבֶר בַקּשֶׁה hard cause, difficult matter Ex.18,26 .-2) hard, severe, cruel, fierce, rough מוֹרָאִישׁ קשָׁה and the man was hard, cruel 1S 25,3;בְישָה לֵב hard-hearted Ez.2,4; אַבוֹרָה קַשָּה cruel bondage Ex. 6,9; מְלֶחְמָה קִשָּה fierce battle 2S. 2, 17; קשָׁה a hard (i. e. grievous) vision Is. 21, 2; קְיָּיָה jealousy is cruel as the grave Cant. 8, 6; f. קַּיָּבֶר, משׁת as adv. roughly Gen. 47, 7; 2Chr.10,13; as n. בְּשָׁהָ hard thing, something severe Ps. 60,5.- 3) stiff, obdurate, obstinate Is. 48,4; קשה־ערֶף stiff-necked Ex.32,9; קשָׁה־ערֶף stiff of face, i. e. impudent Ez.7,3.- 4) strong, violent inin his violent storm Is.27,8.— 5) hard, sad, grievous קַשָּה יוֹם whose lot is sad, who hath hard luck Jb 30,25 (see Di).

קשום Ch. m. truth Dan.4,34; מָן truly 2,47.

지발구 (akin to 지뿌구) to be hard (Kal not used).

משים acc. Ges.: to weigh justly, whence the next word.

אַקרי אָהֶר m. justness, truth אַקרי אָהָר the justness, the sayings of truth Pr.22,21; מָבָּנִי because of the truth Ps.60,6.

בשט (= קשט) to weigh, to weigh out, whence the next word.

קִשִּׁיבְיּה f. prop. something weighed, hence: a piece of money Gen.33,19; Jos.24,32; Jb.42,11 (prob. = 4 shekels; comp. Gen.33,19 with 23,16 . קִישִׁר (from קִישֶׁר) m. hardness, ob-

קישיון pr. n. a place in Issachar Jos.19,22 (= בָּישׁיָדְ, 1Chr.6,57).

duration Deut.9,27.

קּשְּקְשֹׁתְיף (pl. קּשְּקְשִׁים , sf. קּשְּקְשׁׁתְיף (pl. קּשְּקָשׁ, sf. קּשְּקְשׁׁתְיף (קּיף גּיִים , sf. קּשְּקְשָׁיף (קּיף גּיִים , sf. קּשְּקָשִׁים (קּיף גּיִים , sf. קּשְּקָשִׁים (קּיף גַיִּים בּיִים אַרָּיִים a scaled coat of mail 1S. 17,5.

is bound to his (the lad's) soul Gen.44,30.— 3) to conspire against (with עַל 18.22,8; 2K.10,9; pt. pl. conspirators 2S.15,31.

Niph. אַפְשׁר (fut. לְּמָשׁר) to be bound or fitted together (of a wall) Neh.3,38; fig. to be bound, united (in love) 18.18,1.

Pi. קשר (fut. בְּיִבְּי, 2 sing. sf. בְּיִבְּי, 1) to bind, to unite Jb. 38,31.— 2) to bind about Is.49,18.

Pu. אַבְּיבֶּיר to be strong; only pt. f. pl. מְקְיבֶּירוֹת strong (of sheep) Gen.30,41.

Hithp. הְתַקְשֵׁר to conspire (with tikhp, אָל against) 2K. 9, 14; 2Chr. 24,25.

קְשֶׁר (^ קשָׁר, sf. קּשָּׁר) m. conspiracy 2S.15,12; 2K.11,14.

(only pl. sf. קשׁבֶּי, m. prop. band, hence: attire, ornament Jer. 2,32.

to cover, whence by redupl.

z'z'p to assemble, to gather themselves Zph.2,1.

Pi. קיֹמָשׁ (pt. מְּקְשִׁשׁ , f. מְּקְשִׁשׁ to gather, to collect Ex.5,7(straw); Num.15,2 a. 1K.17,10 (wood).

Hithp. הָּרְקשִׁישׁ to gather themselves Zph.2,1.

קּשֶׁת (ה קשָׁת ; sf. קשָׁת ; pl. קשָׁת ה. קשָׁת (m. only 28.1,22 a. Ez.1,28) 1) a bow (for shooting) 2K.13,15; אַשֶּׁר קדָּ קדָּ קדָּ סר קדַרְ קַשְּׁת (for shooting) 2K.13,15; אַשֶּׁר קדָר קדָּ קדָר קדָּ קדָּ דְּ לַבְּיל to bend the bow Lam.2,4; 1K.22, 34; אַשֶּׁר בְּעִייִרהּנְּה קַשֶּׁר לַבְּעֵּר בְּעִייִרהּנְה קַשֶּׁת לַבְּעָר בְּעִייִרהּנְה קַשְּׁת בְּעִייִר הַנְּדָה קַשְּׁת לַבְּעָר הַנְּדָה קַשְּׁת וֹבְעָר הַעָּר בְּעִייִרהּנְה מַבְּעַר בְּעִייִרהּנְה קַשְּׁת וֹבְעָר הַעָּרְה בְּעִייִר וֹבְּעָר בְּעִייִייִר וֹבְּעָר בְּעִייִייִר בְּעִייִי בְּעָר בְּעִייִי בְּעָר בְּעִייִי בְּעָר בְּעִייִי בְּעָר בְּעִייִי בְּעָר בְּעִייִי בְּעָּב בּעִייִייִר בְּעָר בְּעִייִי בְּעָר בְּעִייִי בְּעָר בְּעִייִי בְּעָר בְּעִייִי בְּעָר בְּעִייִי בְּעָּבְּעִיי בְּעָּבְּעִיי בְּעָּבְּעִיי בְּעָּבְּעִיי בְּעָּבְעִיי בְּעִייִי בְּעָּבְעִיי בְּעָּבְּעִיי בְּעָּבְעִייִי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעָּבְעִייִי בְּעִייִי בְּעָּבְּעִיי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעָּבְעִיי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִייִיי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייי בְּעִייִיי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִּעְייִי בְּעִייִיי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייי בְּעִיי בְּעִייי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִּי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּייי בְּעִיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיבְּייי בְּיי בְּייי בְּייי ב

קתרם של m. bowman, archer Gen.21,20. בקתרם see קתרם

רָאָה (fat, הַבָּאָה, ap, א בּוְרָאָה, with ו : אַ בְּבֹּאַ, seldom בּוּרָאָה 1S: 17, 42; 2K.5,21. ראָה, אָרָאָה pt, ראָה, pt, ראָה, ראָה, י אָרָאָה, וּ

ראי פגי המהך they who see the king's face Est.1,14; rarely with יל: אה־לָמוֹ : לִּי who shall see them? Ps.64.6 .- 2) to look at, to view לָרָאוֹת אָה־הָעִיר to view the city Gen.11,5; אָרָ עֹרֶך to look at one with the back, i. e. to turn the back Jer.15,17.- 3) to look at, to inspect (with בַּבָּבֶר (בְּבָבֶר to look at the liver, i. e. to inspect it Ez. 21,26; בַּעָבִים to look at (to gaze on) the clouds Ec. 11,4. - 4) to inquire, to find out הָאָה אָת־שִׁלוֹם אַחֶיף inquire about the well-being of thy brethren Gen.37,14; בַּמָה בֹחָי and find out wherein his great strength lieth Jud. 16,5. -5) to see, to visit 2S.13,5 a. c.-6) to foresee עָרוֹם רָאָה רָעָה וְנִסְהַר a prudent man foreseeth the evil, and hideth himself Pr. 27, 12; hence pt. ראָה seer, prophet 1S. 9,9, pl. רֹאִים Is.30,10.— 7) to see, to conceive, to understand 387 understand ye the word of the Lord Jer 2,31.- 8) to see, to observe, to notice בָּה רָאִיתָ כִּי עשִית אָת־הַדְּבֶר הַוֶּה what didst thou see (observe, notice), that thou hast done this thing? Gen. 20,10 - 9) to consider, to contemplate רָאִיתִי אָת־בָּל הַפַּצִישִים I have considered all the works Ec.1,14; וּבְיוֹם רָעָה רָאָה and in the day of adversity consider 7,14.-10) to look upon, to regard וְרָאִיתַנְי and thou hast כְּתוֹר הָאָרָם הַמַּעַלָה regarded me according to the

rank of a man of high degree 1Chr.17.17: רָאָה עָנִיי lock upon my affliction Ps.25,18; with 77 Gen. 29,32; 1S. 1,11. — 11) to see, to feel, to experience, to enjoy בָּאִיהָי 718 I have seen, I have felt, light וs.44,16; לָבִי רָאָה חַכְּמָה הַרְבָּה my heart had great experience of wisdom Ec.1,16; יַבָּר עַל־בָּבָה and that which they had expe rienced thereby Est.9,26; רְאָה הֶהֶבּ בַּיֶּבְ to experience the sword, famine Jer.5,12; רְאָה רָעָה to see, to experience evil Ps.90,15; בְצָה מֹיב, to see, i. e. to enjoy, good בְּטִיב (pleasure) Ps.34,13; Ec.2,1; 기학구 to enjoy life, to live Ec.9,9; to see death, to die Ps בְאַה בָווֶת 89,49; בְאָה שֵׁנָה to enjoy sleep, to sleep Ec.8,16.— 12) with 3: to see one's desire צַר אָשֶׁר יִרְאָה until he see his desire upon his enemies Ps.112,8; אַרָאָה I shall see my desire upon them that hate me 118,7. — 13) to look out וֵרֶא פַּרִעה אִישׁ נָבוֹן. וְחַכַּם! let Pharaoh look out a man discreet and wise Gen. 41,33; with : to choose, to provide אֱרֹהָים: הַשֶּׂה God will provide himself a lamb Gen. 22,8; אייַן and he provided the first part for himself Deut.23,21; pt. p. f. pl. רְאִיוֹת chosen, selected Est.2.9.

Niph. נְרָאָה (fut. הָרָאָה, ap. אָרָ: ; נְרָאָה pt. הַרָּאָה; imp. הַרָּאָה; inf. הַרָּאָה a. וּנְרָאָה f. הַרָּאִר מוֹ to be seen 1K.6,1S; f. אַרָּאָרָה בָּוֹאַת no such thing

650

was seen Jud.19,30.— 2) to let oneself be seen, to appear (with אָל, בְּיִי יָיִ Gen.18,1; 22,14; Jer.31,2; יַבְי יִי to appear before the Lord Ex.34,24 (בַּרְאוֹת בָּרִי יִי.).

Pu. רָאָה to be seen Jb.33,21.

Hiph. הָרָאָה, הָרָאָה (fut. יַרָאָה, יַרָאָה), ap. בַּרָאָה; pt. בַּרָאָה; imp. בַּרָאָה; inf. בראות) 1) to cause to see, to let see, to show הָרָאִיתִיך בְּצִינֶיך I have caused thee to see with thy own eyes Deut.34,4; הַרָאִינִי let me see thy countenance Cant.2,14; נירָא אֹתָם אֵת־בֶּן־ and he showed them the king's son 2K.11,4.— 2) to let see, experience, enjoy (good or evil) Ps.4,7; 71,20; מוֹב אָת־גַפְּשׁוֹ מוֹב to make his soul enjoy good Ec. 2,24; with 77 of the object Ps.50, 23; אַרָאָהוּ בִּישׁוּעָתִי I will let him see my salvation 91,16.

Hoph. דְרִאָּה (pt. בְּרָאָה) to be made to see, to be shown anything אָשֶׁר בְּרָאִיתְ which was shown to thee Ex.26,40; pt. בְּרַבְּיִרְם בְּרֵאָה בְּרַבְּיִרְם אַנְרָאָה מְרַבְּיִרְם אַבּרְאָה בְּרַבְּיִרְם אוֹנְאַ after their pattern, which thou wast shown 25,40; with accus. of the person: בְּרַבְּרָה and it shall be shown unto the priest Lev.13,49.

Hithp. הְתְּבֶאֶה (fut. הְתָּבְאָה) to look at one another Gen. 41,1; פֿנִים to look one another in the face, i. e. to cope with one another 2K.14,8 a. 11.

ሽዷች f. vulture Deut.14,13 (parallel passage Lev.11,14 has ቭዷች).

יִשְׂבַעְ קְלוֹן (כְּאֵה (בְּאָה (בְּאָה (בְּאָה נְיָבְיּ וֹרְאֵה שְּנְיִי I am full of disgrace, and ever seeing my affliction Jb. 10,15.

ירָאָר (דְּאָר (דְּאָר (דְּאָר (דְּאָר (דְּאָר (דְּאָר (דְּאָר (דְּאָר (דְאָר (דְיִר (דְאָר (דְיִיר (דְייר (דְיִיר (דְּיִיר (דְיִיר (דְייִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְייִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְייִיר (דְייִיר (דְייִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְייִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְיִיר (דְייִיר (דְיִייִיר (דְייִיר (דְייִיר (דְיִייִיר (דְייִיייייייייייייייייייייייי

קרבון pr. n. eldest son of Jacob Gen.29,32, and head of the tribe descended from him Num.1,20, whose location was beyond Jordan, to the south of Gad Num.32, 33; Jos.13,15; patr. אוֹבָנִי (with א quiescent) Reubenite 1Chr.11,42, coll. Reubenites Deut.3,12; Jos.1,12.

וֹנְאָבֶר (prop. inf. of בְּאָרָה לָּנְים נְתַהִּיךְ לְרַאָּיָה בְּּךְ a looking לַּבְּנִי מְלְכִים נְתַהִיךְ לְרַאִּיָה בְּךְּ before kings I set thee, that they might look upon thee Ez.28,17.

דר הואר pr. n. f. Gen.22,24.

הארת f. sight, seeing Ec.5,10.

m. mirror Jb.37,18.

יריד pr. n. of three men 1Chr.4,2 = האָה 2,52; 1Chr.5,5; Ezr.2,47.

באם see ראים.

ן אישן Jb.15,7 Ktib for ראישן.

בּאָרת Ee,5,10 Ktib for בְּאוֹת, which see.

ערַם I. (בּיבוּס to be high, lifted up; only pret. f. הַאָּבְוּן and it shall be lifted up Zch.14,10.

II. acc. Fuerst = Ar. ראם to be red, whence בְאבָה II.

תִים, רְאִים, הים buffalo, wild ox (acc. Sept. and Vulg.: unicorn) Num.23,22; Ps.92,11; Jb.39,9; pl. בוְיִבְאָטִים Ps. 22,22; of a young buffalo בְּוְיִבְאָטִים Ps. 29,6.

קאמה (קאמה בּיָר וּ בְאמָה I. (מְתְּמָה בְּיִר וְּרְאַמָּה ; pl. הַאַמָּה (בְּאמִה בְּיִר וּ בְּאמָה (בְּאמָה בִּיר וּ בִּיר וּ בְּאמָה בִּיר וּ בִּיר וּ בִּיר וּ בְּאמַה בִּיר וּ בִּיר וּ בּיר וּבּיר וּ בּיר וּ ביר וּ בּיר וּ בּ

וו. (from אב) וו.) f. red coral; only pl. אמוֹת Ez. 27,16; Jb. 28,18.

ן באמַת נֵגַב pr. n. see under בְאמַת נֵגַב [. 1.

רוש ביש pt of דיש, which see.

ביש see האש

ראש Ch. (= Heb. ראש ; pl. רְאשׁן,

ולאטין m. the head Dan.2,32; 7,6; Ezr 5,10; איטין the visions of my head (i. e. imaginations) Dan. 4,2.— 2) foremost position, head בריא די בראשהם the mead Ezr.5,10.— 3) substance, sum האש מדין the sum of the matters Dan.7,1.

ראישים (sf. ראישבם , ראישים ; pl. רַאישׁים, c. באשיו, sf. באשינו, once ראשיו Is.52,2 for נְאֹשֶׁיו m. 1) the head Gen.3,15, Lev.1,8; 13,12; phrases: to lift up the head, i. e. to exalt oneself Ps.110,7, or to exalt any one 3,4; נַתַן בָראשוּ to give back upon one's head, i. e. to recompense Ez.9,10; fig. single person, individual בראש לבֶּל to the head of a man, i. e. to every one Jud.5.30; by metonymy for life: וְחַיַבַהֶם אֵת־ראֹיָיי and ye would endanger my head, i. e. my life, with the king Dan.1,10; בָּרָאשׁינוּ with our heads, i. e. in jeopardy of our lives 1Chr.12,20.- 2) head, chief, cap-ראש אַבוֹת or ראשׁ בֵּית אַבוֹת or head of a family Ex.6,14; Num. 36, 1; רָאשִי הַפְּרִינָה the chiefs of the province Neh.11,3; בָאשֵׁי דַנְרוּד captains of the band 1Chr. 12,19; the chief priest, i. e. the high priest 2K.25,18; hence בָּרֹאשׁ at the head, i.e. as leaders Deut. 20.0; הַיָה לָראשׁ to become a chief Lam.1,5; ישב ראש to seat as chief Jb.25,29; שַׂם לָראשׁ , נַהַן רָראשׁ ta make one the head Deut 28,13;

Ps.18,44; also of things: ראשׁ בָּנָה the head stone of the corner Ps. בַשַּׂמִים ראש or בָאשֵׁי בָשַׂמִים (118,22 the chief spices Cant.4,14; Ex.30, 23; ראש שמחהי my chief joy, i.e. my highest joy Ps.137,6.— 3) top, point 1K.7,17 (of a pillar); Est.5,2 (of a scepter); fig. beginning מָראשׁ וַעַד־סוֹף from the beginning to the end Ec.3,11; ראש the beginning (the first) of months Ex.12,2; ראש השנה the beginning of the year Ez 40,1; מֵראשׁ from the beginning Is.40,21; hence of the opening of a road or street: corner, entrance ראש הרך the corner of the way Ez.16,25; צאט ווצות the entrance of the streets Is 51,20.- 4) main division of a river, principal stream וּכִּשֶׁם יָפָּהֵר and thence it וְהִיָה לָצִּרְבָּעָה רָא"ִים was parted and became into four principal streams Gen.2,10.- 5) sum, substance ראש דַּבָרָךּ אֱמֶת the sum of thy word is truth Ps. 119,160. - 6) sum, full number he shall even וַשְׁלֵם אֹתוֹ בָראשׁוֹ restore it in full Lev.5,24 (prop. in its principal; comp. capital, from Lat. caput head); אַנַיַּצ נאט to take the sum, the number Ex.30,12; Num.1,2; טָה עַצָּמוּ how great is the sum of them! Ps.139,17.

TI. (once רוש Deut.32,32) m. a poisoncus herb (acc. some: hemlock) שָרָשׁ בּוֹרָה ראשׁ וְלַשְיָה a root that beareth a poisonous herb and worm-wood Deut 29,17;

בְּרָאִישׁ מְשְׁפָּטּ springeth up as hemlock Hos.10, 4; hence: poison Lam.3,5; מִירראִשׁ poison water Jer.8,14; עְּנְבֵירוּשׁ grapes of poison Deut.32,32; ראשר the poison of serpents v. 33.

Benjamin Gen.46,21.— 2) a Scythian people inhabiting the north Ez.38,2 a. 3; 39,1 (prob. the ancestors of the Russians); mentioned along with 可识, which see

קראשְׁה f. beginning; only pl. sf. באשתיכם Ez.36,11.

ראישָׁה (בּאישׁ ה. head, chief אָבָּה the head stone (i. e. corner-stone) Zch.4,7.

ראשון (den. from ראשון; once רישון Jb.8,8; pl. רָאשׁינִים) num. first Ex.12 15: in reference to time: former Gen.40,13; Zch.1,4; hence: ancient, as n. ראשונים the ancients Deut. 19,14; in reference to rank: foremost, chief Dan.10,13; f. ראשונה first Zch.6,2, former Jer.36,28; pl. as n. former things Is. 43,18, former prophecies 42,9; as adv. ראשינה first, before Gen. 38, 28; לַרְאשׁנָה at the first Gen.13,4; Jud.18,29; in reference to order: foremost, at the head Gen, 33,2; in reference to rank: who sat in הַּיִּשְׁבִים רָאשׁנַה בַּמַּלְכוּת the first rank in the kingdom Est. 1,14.

קְצִישׁוֹת f. place at the head 18.26, 12 (see מְבַאֵשׁוֹת).

ראשית (den. from ראש once השית; Deut.11,12; sf. האשִׁיתּה, הַאשִׁיתּה) f. 1) chief, best הַבְּרָהָם הַאשׁית נְבוּרָהָם the chief of their strength Jer. 49,35; ראשית שְׁמְנִים the chief (best) ointment Am.6,6; א בין and he provided the best for himself Deut.33,21. - 2) beginning האשית מַמְרַבָּתוֹ the beginning of his kingdom Gen.10, 10; הַשְּׁנָה הַשְּׁנָה the beginning of the year Deut.11,12; וְהִיָה הֵאשִׁיתָּך מְצְעָר and thy beginning will have been small Jb.8,7; ראשיה as the beginning of his way (i. e. as his first creation) Pr.8, 22. 3) first-fruits, firstling, the first קָרְבַּן הֵאשִית an oblation of the first-fruits Lev.2,12; ראשית the first of the first-fruits Ex.23,19; ראשית אוני the firstling of my strength (of a first-born son) Gen. 49,3.

ראשׁנְי (= ראשׁנְי adj first; only f. אשׁנִי Jer.25,1.

thou greatly enrichest it Ps.65.10. b) much time, my soul רַבַּת שָׁכְנָה־לָּה נַפִּשׁׁי my soul hath long dwelt Ps. 120, 6. c) enough Gen.45.28; רַב לְכֶם שֶבֶת ye have dwelt [long] enough וt is בב מָהִיוֹת קרוֹת it is enough that there be thunderings Ex.9,28.— 2) great, mighty בּהוֹם לבָה the great deep Gen.7,11; מַבָּה great plague Num.11,33; בַר לְבָּרֶ the journey is too great for thee 1K.19,7; בֶּלֶךְ רָב a great king Ps. 45, 3; בַבִּפְעְלֵּים great in acts 2S.23,20; רַב ?הוֹשִיעַ mighty to save Is.63,1; בַב־כֹח of great power Ps.147,5; בַּת־הַמָּהוּמָה great in confusion Ez.22,5; as n. chief, master ביתוֹ the chief of his house Est.1,S; בב הַהבֵּל the ship-master Jon.1,6; רָבֵי הַמֶּלֶך the chiefs (princes) of the king Jer. 41.1.

בר (def. אבָן; f. אבָן, def. אבָזן adj. great בון מון? a great feast Dan.5,1; אבָן אבָן לובין the great sea 7, 2; אבָן בּבְל בַבְּל בַבְּל בַבְּל בַבְּל בַבְּל מּבְל מִבְל מִבְל מִבְל מִבְל מִבְל מִבְל מִבְל מִבְל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְל בַּבְל מַבְל מַבְל מַבְל מִבְל מִבְל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְל מִבְל מִבְּל מִבְל מִבְּל מִבּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְל מִבְּל מִבּל מִבּל מִבּל מִבְּל מִבְּל מִבְּל מִבְּיל מִבְּיל מִבּיל מִבְּיל מִבְּיל מִבְּיל מִבְּיל מבּיבְּיל מבּיל מבּיל מבּיל מבּיל מבּיל מבּיל מבּיל מבּיבְיל מבּיב מִּבְיבְיבְי

קיב see דב.

אבן see זבן

לַבְנוֹ (pl. בַבּיּ, הְבֵּבּיּ inf. בְּבְיּ וֹ to multiply, to increase Gen.6.1; inf. sf. בַּבְּבֵּם as they increased Hos.4.7 — 2) to be numerous, manifold בַּבְּנִי צְבְי how numerous are my assailants Ps 3.2; בְּבִּי וְבִי how manifold (others: great) are thy works! 104.24.

Pu. בַבְּרָ (den. from בְּבָרָ) to be multiplied by myriads; only pt. f. pl. אַגָנוּ מִיְרָבָּנוֹת מִרְבָּנוֹת מִרְבָּנוֹת may our sheep be bringing forth thousands and be multiplied by myriads Ps.144,13.

(בוֹן II. (pl. רְבֹּוֹן) to throw, to shoot (arrows) Gen.49,23; pt. בן archer, pl. בְּיִם Jer 50,29, sf וְבָּוֹם his archers Jb.16,13.

רְבְבּוֹת (from בְּבָרוֹת I. pl. רְבְּבוֹת , c חְבָבוֹת , sf. רְבָבוֹת f. prop. great multitude, hence: ten thousands, myriad Jud.20,10; 18.18,7; בְּבִרת קְנָים myriads of people Ps.3,7; שְׁיִשׁ myriads of saints Deut.33,2.

רַבֶּךְ I. (akin to בְּבָר) to spread (a bed) Pr.7,16

ורבד II. in Ar to bind, whence

וֹרֶבֶה (fut. מְרֶבֶּה, ap. וְרֶבֶּה ap. וְרֶבֶּה pl. וְרֶבָּה pl. וְרֶבָּה pl. וְרֶבָּה pl. וְרֶבָּה pl. וְרָבָּה pl. increase, to multiply Gen.1,22; Deut 30,16.— 2) to be large, great Gen.43,34 (of a portion); 18.14,30 (of a slaughter); Jb. 33, 12 (of merit); of a way: to be long Deut.14,24.— 3) to become large, to increase Gen.7,17; Dan. 12, 4; hence: to grow up Ez.16,7; pt וּרָבָּה בַשְּׁרָּר בִּהְּרָבְּה בַשְּרָר וֹרָבָה בַשְּׁרְר בְּהַה בַשְּׁר pl. increase a shooter with the bow, from בּוֹבָּוֹר pl.).

Pi. רְבָּר (imp. רְבָּר הַרָּר בְּרָר וֹמָר (imp. בְּרָר הַבְּר) לא רְבָּר לֹא רְבָיתְ thou dost not increase (in wealth) by their price Ps.44, 13.— 2) to raise, to bring up Ez. 19,2; Lam.2,22.

of me ever so much dowry and gift Gen. 34,12; frequently this verb describes an adverb: פל תַּרָבוּ לְּבֶּרְוּ talk no more 18.2,3; בְּבֶּרוּ wash me much (thoroughly) Ps.51,4; תַּבְבוּ תִבְּלָה when ye pray much Is.1,15; also before -? with inf.: הָרָבָּתָה לִהְתַּפַּלֵּל she prayed much 18.1,12; נַיֶּרֶ בַ הַנַעַר and the wood לָאֶכל בְּעָם מֵאַשֶּׁר... devoured more people than ... 28. 18,8; inf. הַרָבָּה as adv. much Gen. 15,1; 2S.8,8; Neh.2,2; sometimes also אַכל הַרְבּוֹת as: אַכל הַרְבּוֹת to eat much Pr.25,27; the latter also as n.: multitude Am.4,9.- 2) to increase, to augment תַּרָבָּה מִקְנָתוֹ thou shalt increase the price thereof Lev. 25,16 .- 3) to make great Ps.18,36. - 4) to enlarge, to extend (a boundary) 1Chr.4,10.

וו. (בְּבָּב II.) to throw, to shoot; only pt. רֹבָה קשָׁת a shooter with a bow, an archer Gen.21,20 (בְּבָּה בִּי

רְבְּהְ Ch. to become great, to grow Dan 4,8 a. 19.— Pa. בְּבְּי to make great, to exalt Dan.2,48.

קבון pr. n. Rabbah 1) capital of the Ammonites 2S 11,1; Jer.49,3; more fully בני עבון Deut.3, 11.—2) a city in Judah Jos.15,60.

לבות (= בְּבְבָה ; pl. הְבְּוֹת myriad, ten thousand Jon.4,11; Neh.7,21; du. בוֹתְים two myriads, twenty thousand Ps.68,18.

רבן Ch. (pl. רְבִוֹן Ktib) f. myriad

וְבָּיִן בוּ a myriad of myriads Dan 7.10 (Kri בְּבָּן).

וְבֹרְ (def. אֹבְוֹבֹיִ) f. greatness, majesty Dan.4.33; 5,18.

ל (בוֹא'ת וּלְבּי (בְּבֹי : רְבֹּי (רְבִּאֹית f. myriad ten thousand Ezr.2,64; Dan.11,12, pl. also רְבֹאוֹת (with א quiescent באות Ezr.2,69.

תָּבִיב (from בְּבָר I.; only pl. יְבִיב (רְּבִיב תְּבְּר m. abundant rain, shower Deut. 32,2; Jer.14,22; Mic.5,6; Ps.65,11.

רבר (from ביך (from ביד II.; c. רָבָּר) m. chain Gen.41,42; Ez.16,11.

the fourth Gen.1,19; רְבִּעִים (from אַבְבַּעִים) num. m. the fourth Gen.1,19; יְבָעִים הוֹלְיבָי רְבָעִים לְבָּעִי רְבִּעִים בְּבַּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים נוּעָי לִבְּעִים בּעִים נוּעם לּעַבּעים בּעִים בּעַעִּים בּעִים בּעַבּעִים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִּים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִּים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִּעִים בּעִּעִּעִים בּעִּעִּעִים בּעִּעִּעִים בּעִּעִּעִּעִים בּעִּעִּעִים בּעִּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִּעִים בּעִּעִּעִים בּעִּעִּעים בּעִּעִים בּעִּעים בּעִּעים בּעִּעִים בּעִּעים בּעִּעִּעים בּעּעים בּעִּעים בּעים בּעִּעים בּעִים בּעִים בּעִים בּעים בּעים בּעִּעים בּעים בּעִּעים בּעִיעִים בּעִּעים בּעִים בּעִּעים בּעִיעִּים בּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִּעִים בּעִים בּעִים בּעִים בּעִּעִים בּעִים בּעִּעִים בּעִים בּעִּעִים בּעִים בּעִּים בּעִּים בּעִּעִי

רְבִיעֵי Ch. (f. רְבִיעָיָא, def. רְבִיעָיא)
num. fourth Dan.7,7 a. 23.

רַבִּית pr. n. a city in Issachar Jos. 19,20.

קבן to dip, to soak (into oil); only Hoph. pt. f. אַבְּקָּיִם soaked Lev. 6,14; 7,12; 1Chr.23,29.

רְבְּלְת pr. n. a city in Syria Num. 34,11; Jer.39,5.

pr. n. 1) an Assyrian officer 2K.18,17.— 2) a Chaldean prince Jer.39,3.

ן. (akin to יְבִץ; מוּה. אַרָּ, מּהָּ, מּהָּ, אַרָּ, זְּבָץ; נּהָּלְ sf. יְבָּעָה to lie down, to lie with Lev.18,23; 20.16

Hiph. הַרְבִּישׁ (fut. יַרָבִּישׁ) to cause to gender, to copulate Lev. 19,19.

נבֶּעְם II. (den. from צַּרְבָּע) to have four sides; pt. p. לְּרָב four-sided, square Ex.27,1; /. בְּנָיִם Ez.41,21.

Pu. pt. על האָ made four-sided, square; only f. אַרְבַּעָה Ez.40,47, pl. קרבָעוֹה 1K.7,31.

נְבַעְ I. (from בָּע I) m. a lying down; only sf. בְּגִי רְּאָז Ps.139,3.

תְבֵּעִים (from צְבַּיְאָּ; only pl. רָבֵּעִים) m. descendant of the fourth generation עַל־יָשְּלְשִׁים וְעַל־רָבְּעִים unto the third and fourth generation Ex.20,5; Num.14,18; Deut.5,9.

ן (בּעָן הַבְּע וּשְרָאֵל (בּע יִשְרָאֵל הַבּע יִשְרָאֵל הַבּע יִשְרָאַל the fourth part of Israel Num.23,10; others: seed, offspring, from בָּן l. (acc. Stb. אַבַן here: lying dust, which suits the parallel יַבְּע יִשְרָב from בַּן comp. Rabbinic בְּיֵן to lay dust by sprinkling).

רְבְצִים (fut. יְבִיץ: ; pt. יְבֹיץ , pl. רְבָּצִים , f. רְבָּצִים ) to lie down, to couch Gen.49,9 (of beasts); Jb.11,19 (of men); of a bird: to sit, to broad Deut.22,6; fig. of a curse Deut.29, 19. — 2) to lie in wait, to lurk

יוֹפְתָת רבִץ sin lieth (i. e. lurketh) at the door Gen.4.7.

Hiph. יְרָבִיץ; pt. (fut. יְרָבִיץ; pt. (fut. יְרָבִיץ; pt. (fut. יַרְבִּיץ; pt. (fut. יַרְבִּיץ; pt. (fut. יַרְבִּיץ; pt. (fut. in down (of flocks) Is.13,20; Cant.1,7; fig. of men Ez. 34, 15. — 2) to lay (stones) Is.54,11.

קבין (sf. יוֹבְיּיִן) m. a restingplace (of flocks) Is.65,10; Pr.24, 15 (of men).

to fatten, whence בַּרָבָק.

קרה pr. n. Rebekah (Rebecca), wife of Isaac Gen.22,23; 24,15.

רַבְּרָבְ Ch. (redupl. from בַ; pl. בְּרַבְּלָ, f. קבְּרָבְ, pl. בְּרָבְּלָ, def. מְלַבְּלָבְ, adj. great Dan.3,33; 2, 48; 7,11; בְּרָבְן to speak presumptuously v. 1.

יבְרָבָנין Ch. (only pl בְּרָבָנין, sf. בּרְבָּנִין m. lord Dan.5,1.

רוֹיְצָקרה pr. n. an Assyrian general 2K.18,17.

לגב to heap together, whence the next word.

קּנְב' (only pl. רְנָבִים, c. רְנָבִי) m. clod, lump (cf earth) Jb.21,33; 38.38.

רְבָּוֹ (fut. וֹבְיוֹ: imp. pl. וֹבְיוֹ לְּ. הַבְּיוֹ Is.32,11 for בְּיִבְּיוֹ 1) to be moved, agitated 2S.19,1; Is.14,9.— 2) to tremble, to be excited Deut.2,25; Jer.33,9.— 3) to rage, to be wroth Is.28,21; Pr.29,9; with בְּיִב against Ez.16,43.

Hiph. יַרְגִּיוֹ (fut. יַרְגִּיוֹ; pt. יַרְגִּיוֹ; pt. מַרְגִּיוֹ) to stir, to disquiet 1S.28,15.—

2) to make trouble Is.13,13; 14, 16.— 3) to make wroth, to provoke Jb.12,6.

Hithp. הַּהְבַּאֵל to be agitated, to rage; only inf. sf. אָרָ thy rage against me Is 37,28 a. 29.

רבו Ch. to rage; only Aph. בוְבוֹ to enrage, to provoke Ezr.5,12.

Ch. m. wrath Dan.3,13.

adj. trembling Deut.28,15.

Jb.37,2; 39,24.— 2) trouble, disquiet Jb.3,17; 14,1; Is. 14,3.— 3) anger Hab.3,2.

רנוד f. trembling, disquiet Ez.12,18.

לבון 1) to walk, to go, whence לבון 1.— 2) fig. like בון to go about talebearing, to slander Ps.15,3.—
3) to tread, to full, to wash, whence

Pi. רְבֶּלְ (fut. בְּבֵלְ : mf. רְבֵּלְ הַ, sf. נְבְּלְ הַ, sf. בְבְּלְ הַ, sf. בְבְּלְ הַ, sf. בְבְּלְ הַ, sout Jos.147; 28.10,3; pt. בְּבָלְ spy, scout Gen.42,9; Jos.6 22.— 2) to slander (with בְּ of the person slandered) 28.19,28.

Tiph. תְּרָגִיל (for Hiph. תְּרָגִיל) to teach to walk, to lead Hos.11,3.

 the foot, i e. to irrigate by turning a water-machine with the feet Deut.1,10.- 2) tread, pace, step according to the לֶרֶגֶל הַמִּלְאְרָה pace of the cattle Gen.33,14 (see the people הָעָם אֲשֶׁר בָּרַגְּלֵי; (מְלָאבָה the people that are in my steps, i. e. that followed me Jud. 8,5; לְרַנְּרָה in her steps, i. e. after her 1S. 25, 42; והַבִּיצָהוּ לַרַגְרַיו and they shall scatter him at his steps Jb.18,11; because of my coming Gen. 30,30 (acc. Targ.: for my sake).-3) turn, time (prop one tread with the foot) שַלוֹשׁ רַנְּלִים three times Ex.23,14; Num.22,28.

רובל Ch. (def. אבְּבוּי ; du. רְבְּבֹּי , def. אבְּבִּי , sf. יִבְּיִבְי , f. foot Dan.2, 33 a. 41; 7,7.

עין רגל (fuller) only in pr. n. עין רגל Jos.15,7; 1K.1,9.

adj. foot-soldier, footman Ex. בְּלְים adj. foot-soldier, footman Ex. 12,37; pl. בְּלָים

(fullers' place) pr. n. a place in Gilead 2S.17,27.

קנוֹם (fut. רְנִוֹם, pl. רְנִוֹם; inf. רְנִוֹם, בּוֹרְנִוֹם in Ar. to heap up, hence: to heap stones upon, to stone, with accus. Lev.20,2; 24,14; with בְּיִבְיִּ יִיִּבְיִּ יִיְּבְיִבְּיִּ יִיִּבְיִּ יִיִּבְיִ יִּבִּי יִיִּבְיִ יִּבִּי יִיִּבְיִ יִּבִּי יִיִּבְיִ יִּבִּי יִיִּבְיִ יִּבְיִם יִיִּבְיִ יִּבְיִבְּיִ יִּבְיִ יִּבְיִם יִּבְּיִבְיִ יִּבְיִם יִּבְּיִבְיִּ יִּבְיִּ יִּבְיִּ יִּבְיִּ יִּבְיִּ יִּבְּיִבְיִּ יִּבְיִבְּיִ יִּבְיִם יִּבְּיִבְיִּ יִּבְיִבְּיִ יְבִּיִבְּיִ יִּבְּיִבְיִי יִּבְּיִם יִּבְּיִבְיִּ יִּבְּיִבְיִי יִּבְּיִבְּיִי יִּבְּיִבְּיִי יִּבְּיִבְּיִי יִּבְּיִבְּיִי יִּבְּיִּים יִּבְּיִבְּיִּ יִּבְּיִים יִּבְּיִבְּיִי יִּבְּיִּים יִּבְּיִים יִּבְּיִבְּיִים יִּבְּיִבְּיִּים יִּבְּיִבְּיִּים יִּבְּיִבְיִים יִּבְּיִבְּיִים יִּבְּיִבְּיִּים יִּבְּיִבְּיִים יִּבְּיִבְּיִים יִּבְּיִבְיִּים יִּבְּיִבְּיִים יִּבְּיִבְּיִים יִּבְּיִבְּיִים יִּבְּיִבְיִּים יִּבְּיִבְּיִם יִּבְּיִבְּיִּבְּיִים יִּבְּים יִּבְּיִבְּים יִּבְּיִם יִּבְּיִבְּיִם יִּבְּיִבְּיִם יִּבְּיִבְּיִּבְיִים יִּבְּיִבְּיִבְּיִים יִּבְּיִבְּיִּם יִּבְּיִבְּיִים יִּבְּיִבְּיִבְּים יִּבְּיִבְּים יִּבְּיִבְּים יִּבְּיִבְּים יִּבְּים יִּבְּיִים יִּבְּים יִּבְּוּ יִּבְּיִּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְיִּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּיִבְּים יִּבְּים יּבְּים יִּבְּים יּבְּים יּבְּים יְּבְּים יּבְּים יְּבִּים יּבְּיבְּים יּבְּים יּיִּים יְּבְּים יּבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים

pr. n. m. 1Chr.2,47.

קנם מקד pr n. m Zeh.7,2

ן (from נְנָמָהָ, sf. בְּנָם f. heap, company Ps.68,28.

ירָנִים (pt. pl. רְנָנִים) to murmur, to rebel Is.29,24.

Niph. וְרָבֵּוֹ (fut. יְרָבֵּוֹ) same as Kal Deut.1,27 (hence נָרָבָּן)

Niph. עָרָגַע (fut. יַרָגַע, imp f. take rest Jer.47,6.

Hiph. הַרְגִישָה (fut יַרְגִישָׁה 1) to wink הַּרְגִישָה (fut יַרְגִישָׁה 1) to wink i. e instantly Jer 49, 19; אַרְגִישָה for a moment Pr.12,19. — 2) to cause to rest, to give rest Jer 31,1; 50,34; untr. to rest, to find rest Is 34,14. — 3) to settle, to establish בַּיִשְּׁבְּיִי יִּאוֹר עַבִּיִם אַרְגִישַׁ my justice will I establish as a light of the people Is.51,4.

רְבֵּעֵי (from רְבֵעֵי אָ אָרְ (still, quiet; only pl. c. רְבָעי אָדֶין the quiet in the land Ps.35,20

עָבָיָי (from אַבְיָ 3; הְעִיּדְי ; pl הָּנְעִים m. wink, moment, instant Ex.33, 5; אַבְייָ in a moment Jb. 21, 13; אַבִּיי for a moment 20,5; בָּבָע דָבָע הָר a little moment Is. 26,20 בּיְבַע הָרָטַ הָּל הָּנָע הָרָטַ בְּע הָרָטַ מְטִר הַּלְּע הָרָטַ מְטִר הַלְּעִים בְּלְבַע הָרָטַ הַע הַרְּעִים בְּלַע הַרְטַ הַע הַרְעִים בּרְבַע הַרְעַיִם בְּלַע הַרְעַיִּם בּרְבַע מוּשׁר וּשׁר בּרַע מוּשׁר בּרַע הַרְעַים בּרַע מוּשׁר בּרַע הַרְעַיִּם בּרַע מוּשׁר בּרַע הַרְעַיִּם בּרַע מוּשׁר בּרַע מוּשְׁרָשׁרִים בּרַע מוּשְׁרָשׁר בּרַע מוּשְׁרָשׁר בּרַע מוּשְׁרָשׁר בּרַע הַיִּע הַיִּע בּרַע הַיִּע הַּע הַיִּע הַיִּע הַיִּע הַיִּע הַיִּע הַּע הַיִּע הַיִּע הַיִּע הַיִּע הַיִּע הַיִּע הַיִּע הַיְּיִים הַיּיִּים הַּיּיִים הַּיְּיִּים הַּיּיִּים הּיִּיים הּיִּיים הַּיּיִּים הַּיּים הּיִּים הּיִּים הַּיּים הַיּיִּים הַיּיִים הַּיִּים הַיּיִים הַייִים הַּיִּים הַיּיִּים הַיּיִים הַּיִּים הַיּיִים הַּיּים הַיּים הּייִים הַיְּיבּים הַיּיִּים הַיּים הַיּים הַיּים הַיּים הּיִים הַיּים הּייִים הַּיִּים הַּיּים הַיּים הּיִים הַּיּים הַיּים הַיּים הּייִים הּייִים הּייִים הּיִים הַּיְים הַּיְיבְּיִים הְּיִים הַיּים הַּיּים הַיּים הַיּים הַּיּים הּייִּים הְּיִּים הּיִּים הּייִים הְיבּיים הּייבּים הּייִּים הּייבּים הּייבּים הּייִּים הּייִים הּייבּיים הּייבּיים הּייים הּייבּיים הּייים הּייבּיים הּיים הּייבּיים הּייבּיים הּייבּיים הּייים הּייבּיים הּייבּיים הּייים הּייבּיים הְיבִּיים הְיבִּיים הְיבּיים הְיבִּיים הְיבִּיים הְיבִּיים הְיבִּיים הְיבִּיים הְיבִּיים

עָבָי (= נְיָבָי) to be noisy, to rage Ps.2,1.

to come together, to assemble Dan.6,7 a. 12 (others: to come tumultuously; comp. Heb. בְּנָשׁ).

שׁלְּיֵלֶ m. noisy crowd, throng Ps.55, 15 (others: zeal, ardor).

רְּגְּשְׁתְ (c. אֲנְישָׁת) f turbulence Ps. 64,3 (others = נְגָישׁ noisy crowd).

ירד (pt רבה וויר וויר) to tread down, to subdue Ps. 144,2; רבה לְּבְנִי בּוֹיִם to subdue nations before him Is. 45,1.

II. to spread (Kal not used).—

Hiph. אַהָ (fut. ap. אָרָבְי) to spread, to overlay (with metal)

1K.6,32.

בריים ורו מיים עריים מריים מריים מריים מריים אור איים מריים ורו עריים ורו עריים אור אור איים מריים מר

777 pr. n. m. 1Chr.2,14.

רָדִיד (from רָדֵיד II.; sf. יְדִידיְ, pl. יְדִידִי ) m veil, shawl Cant.5,7; Is.3,23.

יב to slumber, to sleep (Kal not used).

Niph. בְּרָבֵּם ; pt. נְרָבָּם; pt. וְרָבָּם; ) to be fast asleep Jon.1,5; Pr. 10,5.— 2) to become stupefied, senseless Jud.4,2', Ps.76,7; Dan. 8.18,

רֹדְנִים 1Chr.1,7 see רֹדָנִים.

Niph. קּבְוֹן (pt. קּבְוֹן) to be driven, chased, pursued עַל צַנְאָרָנוּ we are driven (Vulg.: led) by our necks Lam.5,5; fig. קּבָּרְנְּ what is chased away, i. e. the past Ec 7,15.

Pi. אָרָרְ (fut. אָרָרִי, וְּרָבֶּרְ ; אָרָרִי, וְּרָבֶּרְ ; אָרָרִי, וּרָבָּרְ ; אָרַרִי, וּרָבְּרָ ; אָרַרִי, וּרָבְּרָ ; אַרָרִי, וּרָבְּרָ ; אַרָרִי, וּרָבְּרָ וּרִי, וּרָ וּרָבְּרָ וּרִי, וּרָ וּרָבְּרָי, וּרַבְּרָ וּרִי, וּרָ וּרָבְּרָי, וּרַבְּרָי, וּרַבְּרִי, וּרְבְּרִי וּרְיּבְּרִים וּרְיּבְּרִים וּרְיּבְּרִים וּרְּבְּרִים וּרְיִבְּרִים וּרְיבְּרִים וּרְיבְּרִים וּרְיבְּרִים וּרְיבְּרִים וּרְיבְּרִים וּרְבְּרִים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּבְּרִים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבְּיִים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִּים וּרְבִים וּרְבִּים וּבְּבְּיִים וּרְבִּים וּבְּבְּיִים וּרְבִּים וּבְּבְּיִים וּבְּבְּיִים וּבּבּים וּבְּבְּים וּבּבּים וּבְּבְּים וּבְּבְּים וּבְּבְּים וּבּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבְּבְּים וּבּבּים וּבְּבְּים וּבְּבְּבְּים וּבְּבְּבְּיִים וּבְּבְּבְיּבְים וּבּבּים וּבּבּים וּבּבּים וּבְּים וּבְּבִים וּבְּבְּבְיבְים וּבּבּים וּבּבּים וּבּים וּבְּיבּים וּבּבּים וּבְּבְיבְּים וּבְיבּים וּבּיבּים וּבְּבְיבְים וּבּים בּבּיבּים בּיבְיבּים וּבּיבּים בּיבְיבְּים בּיבּים בּיבְיבְים וּבְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים

Pu. 717 to be chased, driven away Is.17,13.

Hiph. דְרָדִיף to chase, to pursue Jud.20.43.

 $Ho\gamma h$ . only pt, ੧੨;ਂ persecuted Is.14,6.

רָהֵב (בּב ; fut. רְהַב ; imp רְהַב (בְּב ; imp בּב ; fut. יִוֹרָה ; imp בּב (בְּב בּ ) to show oneself great, to behave proudly against (בְּב וּ Is.3, בּב ל to urge, to importune בְּהַב עִייִם urge thy friend Pr.6,3.

Hiph. הַּרְהִיב 1) to embolden לו הַרְהִיב לני לני לו thou hast emboldened me with strength in my soul Ps.138,3. — 2) to excite, to enravish Cant.6,5.

בְּבְים adj. proud; only pl. בְּבָים the proud Ps.40,5.

בְּהַלְּתְ m. pride, boasting; only sf. בּהְבָּע Ps.90,10.

רוֹבְרָק pr n m. 1Chr.7,34 (Ktib הַבְּבְר).

תְּהָי to tremble, to fear; only 2 pl. אַרְהָּ Is.44,8 (acc Ges. the root is אַרָי, which see).

מה (= Ar. בה) to run, to flow, whence the next word.

בְּרֵעִים (pl. רְדָּמִים) m. 1) gutter, trough Gen.30,38; Ex.2,16.— 2) poet. flowing hair, locks Cant.7,6.

יַרְיִּמְ (only pl. sf. רְהִימֵנְנּ) m. rafter Cant,1,17 (Ktib בְּהִים).

רֵן Ch. (for בְּאָר, from בְּלָּיָה; sf. הַוֹנָה) m. look, aspect Dan.3,25.

בוֹם see בוֹם.

רוב see רוב.

קדן (akin to דָבָי; pret. דָר, 1 pl. בְּרָעָם to wander, to ramble בְּרָעָם בְּרָעָם he wandereth with God Hos. 12,1 (acc. older Jewish interpreters = בְּרָנוֹ he ruleth); עבר wander about Jer.2,31.

רְנָה (fut. יְנְהָה , pl. יְנְהָה to be full, satisfied Ps.36,9; poet. of a sword: תְנְהָה מְנְקָם it shall be drunk of their blood Jer. 46, 10; fig. to enjoy let us enjoy love Pr.7,18.

Niph. נְרְנָה to be watered, refreshed ינֶרְא ינֶרְא and he that watereth shall be watered also himself Pr.11,25 (בְּיָרָה.).

Pi. רָנָה (fut. רְנָה ; imp. חַנָּה 1) to be soaked, sated, drunk Is.34, 5 a. 7.— 2) to water (ridges) Ps. 65,11; fig. רְּמָעָרָוֹ דְּמִעְרֵוֹ I will water thee with my tears Is.16, 9 (בַּבְּרֵוֹ, -- 3) to satiate Jer.31, 13; fig. of love Ps.5,19.

Hiph. הָרָנָה (pt. מַרָנָה 1) to

give to drink, to water Jer.31,24; Is.55,10; Pr.11,25.— 2) to satiate Is.43,24.

קְּנֶהְ adj. well-watered Is.58,11; Jer. 31,12; f. קְנָה as n. drunkenness: הְנָה לְכִיה אֶת־הַאָּמִאָּה to add drunkenness to thirst Deut 29,18 (Fuerst: so that satiety increases thirst).

רְוְהָנָה see רוֹהָנָה.

ון to hide, whence וְן.

רְרֵר, (prob. den. from הַּוֹּךְ air; fut. הַּוֹר, to be airy, wide; fig. רָבַּר to be easy, refreshed, relieved 18.16,23; Jb.32,20.

Pu. רַּבָּר (pt. רְּבָרָה) to be large, roomy (of chambers) Jer.22,14.

רַרֵּת (from רָבוֹת) m. 1) room, space Gen.32,17 — 2) enlargement, relief Est.4,14.

תַּקְּי, to breathe, to snuff (Kal not used).

Hiph. הַרְיָם (fut. הַרְיִב', ap. הַרְיַב', inf. הַרְים, sf. וֹהַרִים, 1) to smell Ps.115,6; with accus. Gen. 27,27; with ב: to smell at, to delight in Ex.30,38; Am.5,21; fig. בַּרִיםוֹ and his delight shall be in the fear of the Lord Is. 11,3 (acc. Rashi: he shall be filled with a spirit of the fear of the Lord).— 2) to seent, to perceive; of a horse: מַבְּרִים מְיִרְים מְיִרְים מְיִרִם מְּרִים אָבּרִים אָבּים אָבּים אָבּיים אָבּיים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָּבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָּבִּים אָבּיים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּים אָבּים אָבּים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּים אָבּים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּים אָבּים אָבּיים אָבִיים אָבּיים א

רָהָן (from הַוֹן to breathe; sf. יהָוֹן,

רוחבם; pl. רוחבם f. a. m. 1) air Jb 41,8; חַזֹף רוּהַ to snuff the air, to breathe, to pant Jer. 2,24. - 2) wind, breeze Gen 8,1; 1K. 19,11; 777 ם בור an east wind Ex. 10,13; of something vain: איי my life is wind, i. e. vanity Jb.7,7; נְמַל לָרוֹחַ to labor for wind, i. e. in vain Ec. 5,15; דָבְרֵי רוּחַ vain words Jb.16, 13; דַעַת רוּחַ vain knowledge Jb. 15,2; רַנְה רוּחַ to feed on wind, i. e. to grasp after something vain Hos. 12, 2 (see also under II.). — 2) side, quarter (of the heavens) רות הקדים the east side Ez.42,16; קיוֹם acc. Rashi: the quarter where the sun sets, i. e. the west Gen.3,8 (others: the breeze-time of the day, i. e. the evening); with ה loc. החון on a side, on every side Jer.52,23; pl. the four quarters Ez. 37,9; 42,20.— 3) breath Ps.135,17; the breath of life Gen 6, 17; cf one dear to us as life: the breath of our nostrils Lam.4,20; הַשִּׁיב רוּהַ to draw breath Jb.9,18 .- 4) vital breath, spirit, life Ez.37,8; Ec.3,21; 12,7; of the spirit of man as breathed into him by God: אַלוֹהַ the spirit of God Jb.27,3; Gen,6,3; of one recovering his spirits: וַהָּהָי and his spirit revived Gen. 45,27 or אָם בּרוֹחוֹ and his spirit returned Jud. 15,19. - 5) spirit, as opposed to flesh Is.31,3; of the invisible power of God, which manifests itself in the world Gen.

1,2, in mankind Hag.2,5, or in individual persons Is. 42,1; of the inspired prophet: אִישׁ דְרוֹחַ the man of spirit Hos.7,9; of the various powers of the mind: []] דּוֹחֲ spirit of wisdom Is.11,2; חַבְּבֶּה אַצַה spirit of counsel ib.; רוֹחַ דַעַת spirit of knowledge ib.; רוֹחַ קנָאָה spirit of jealousy Num.5,14; ፲기기 לום lying spirit 1K. 22, 22; רום תְּלְאָה unclean spirit Zch.13,2; חַוֹל עוֹעִים perverse spirit Is.19,14. — 6) mind, purpose עַל־רוּחַ to come up into the mind Ez.20,32; that he had in אַשֶׁר הָיָה בָרוּחַ עִּמּוֹ his mind 1Chr.28,12; בַּחַן רוּחַ בִּי to give a mind (i. e. to suggest a purpose) to one 2K.19,7; הָעִיר יייי to stir up the mind of... Ezr.1,1; אַשֶּׁר נָרָבָה רוּחוֹ אֹתוֹ whose mind made him willing Ex.35,21; of the frame of mind or temper: ישְׁפַל־רוּחַ of an humble spirit Pr. 16,19; קצר־רוּם hasty of spirit, impatient 14,29; בה רום proud in spirit Ec.7,8; אַרֶּדְּרוּחַ patient in spirit ib.— 7) spirit, courage אָישׁ a man in whom there אַיטֶר רוּחַ בּוֹ is a spirit (i. e. courage) Num. 27,18; רוֹחַ נְכוֹן a firm spirit Ps.51, 12; לא קַמַה עוֹר רוּחַ בְּאִישׁ there remained not any more courage in any man Jos.2,11.

רְהַחְ Ch. (def. אַהְוֹחְ , sf. הּהָחָזְ ; pl. c. 'רְהָּחֵ') f. 1) wind Dan.2,35; 7,2.—
2) spirit Dan. 5, 14.— 3) mind Dan.5,20.

וְדְּדָּהְ (from הַבְּה) f. relief, freedom,

respite Ex.8,11; sf. לְנִוְחָתִי for my freedom Lam.3,56.

יְרֶיְהְ (from רְּיָהָ f. abundance, plenty Ps.23,5; 66,12.

רוֹם (pret. בְּיָ, fut. בּוֹיִ, בּיָ, ap. יָר<sup>ֿם</sup>; אָרָם, הָּבְּיָדָם; אָנָה. הַיָּ, הָ הַבְּיָדָם; imp. רְּוֹם ; inf. רוֹם , רוֹם , sf. בוֹמָם Ez. 10,17) 1) to rise, to be lifted up, to be raised וַהַרַם מִעַל מבאן and it (the ark) was lifted up above the earth Gen. 7, 17; and my highways ומְסְלֹתֵי וָרְמוּן shall be raised Is.49,11; once of worms: to be raised, bred Ex. 16, 20.— 2) to be high פוֹכָבִים כִּידָמוּ the stars, how high they are Jb. 22, 12; הָּרָים הָרָמִים the high mountains Deut.12,2; רָמֵי הַקוֹמָה the high ones of stature Is.10,33; of a voice: loud Deut. 27, 14; fig. thy hand shall תַּרוֹם יָדָךְ עַל־צָּרֶיךְ become high above, i. e. thou shalt be victorious over, thy adversaries Mic.5,8; hence: בָּיָד רָמָה with a high hand, i. e. victoriously Ex.14,8. - 3) to exalt oneself, to be exalted, to be high יְרוֹם לְרַחֶּמָכֶם he will exalt himself, to have mercy upon you Is. 30,18; אַרוֹם Dill I will be exalted among the nations Ps.46,11; רוֹמָה עַל־ be thou exalted over the heavens 57,6; pt. 미국 high, exalted (of God) Is 57,15; pl. מַבְּים יִשָּׁבּם הַ he judgeth those that are high (exalted) Jb. 21,22. - 4) to be high, lifted up, proud, haughty and their heart was

lifted up Hos,13,6; מְה־רְמוּ אֵינָיוּ how haughty are its eyes! Pr.30, 13; בְמוֹת בְמוֹת haughty eyes Ps. 18.28; בְיֶר דְמָה with a high hand, i. e. presumptuously Num.15,30.

Pi. בּוֹמֶם (fut. בַּיֹמֶם; pt. בּוֹמֶם; imp. pl. ורוֹמְמוּ (רוֹמְמוּ to lift up, to make high, to set up וַתְּרוֹמֶם גַּלָיו and it lifteth up the waves thereof Ps.107,25; fig. of one perishing: he shall set me up upon a rock, i. e. in a high and secure place Ps. 27, 5; מְרוֹמָמִי thou who liftest me up, j. e. savest me, from the gates of death 9,14.- 2) to set up, to to set לְרוֹמֵם אֶת־בֵּית אֱלֹהֵינוּ to set up the house of our God Ezr.9, 9.- 3) to bring up, to rear בַּנִים ו גְּדַלְתִּי וְרוֹמַמְהִי I have nourished and brought up children Is.1,2; of a tree: תָהוֹם רוֹמְשָׁתָהוּ the deep reared it, made it high Ez.31,4.-קַּמָי תָּרוֹמְמָנִי to lift up, to exalt מָקָמֵי תָּרוֹמְמָנִי thou liftest me up above them that rise against me 2S.22,49; righteousness נְדָקָה הָרוֹמֵם גוֹי exalteth a nation Pr.14,34; דוֹמָמוּ exalt ye the Lord Ps. 99, 5; and let them exalt him 107,32.

Pu. רוֹמֵם (fut. בּיִבְּים ; pt. פְּרִבְּים to be raised, exalted Ps.75,11; Neh.9,5.

Hiph. הַרִים (fut. בְּרִים, ap. ap. בְּרִים; pt. בְּרִים, pl. c. יְבִּרִים; imp. בְּרָם, pl. imp. בּרָם ; imp. בֹּרָם ; inf. בֹּרָים imp. imp. imp. imp. imp.

set up בַּרִים נֵם to lift up a standard Is.62,10; הַרִים מַצֶּבָה to set up a pillar Gen.31,45.- 2) to lift up from a low condition, to exalt ו בַּרִימותיך מְתוֹךּ הַעָם I exalted thee from among the people 1K.14,7; to exalt folly Pr. 14, 29; inf. בָּרִים חָבָּר מָמָיב nor doth exaltation come from the desert Ps.75,7; fig. הַרִים יָמִין to lift up the right hand Ps. 89, 43; הַרִים to lift up the head 3,4, i. e. to give strength; הַרִים קַרָן a) to lift up one's horn, i. e. to increase his strength Ps. 92,11. b) to lift up one's own horn, i.e. to be proud 75,6.— 3) to lift up, to raise up (from the ground) Ex. 14,16 (a staff); 2K. 2, 13 (a garment); הֵרִים יָר to lift up the hand (in an oath) Gen.14,22; בַּרָים יָד בָּד to lift up the hand against one 1K. 11, 27. — 4) הַרִים קוֹל to lift up, to raise high the voice, i. e. to cry Gen.39,15; הַּרִימוּ קוֹל raise high your voice unto them Is.13,2; לְשָׁלִים בְּקוֹל לְשָׁבְחָה by lifting up the voice with joy וכהָרִים קוֹל ; and when they lifted up their voice 2Chr. 5,13; הַרִים הַרֵן to lift up the horn (trumpet), i. e. to sound it loudly 1Chr.25,5.— 5) to take up, to take away, to remove Jos.4,5 (a stone); remove the crown הַנִּעַבָּה Ez.21,31; הַרִימוּ מִכְשׁוֹל take up the stumbling block Is.57,14; הַרֶם לָךּ take it up to thyself 2 K. 6, 7; קּמָילִים מֶּרִים קּלִין but shame taketh (carrieth) away the fools Pr.3,35.— 6) to take a part of something, to set apart (with מָן בַּשְּנִים מָרִים בַּכֹהוּן מָן הַשְּנִים מוֹן and the priest shall take of the meat offering Lev.2,9; בַּקְרָצוֹ בְּקָרְצוֹ and he shall take of it his handful 6,8; הַרִים לְנְדָבָה to set apart as freewill gift 2Chr. 35,7; הַרִים לַהַרִים to set apart a heave-offering Num.15,19

Hoph. ਫ਼ਰੀਜ਼ +Kri) to be taken away Dan.8,11.

Hithp. הְרְוֹמֵם (fut. הְתָרוֹמֵם 1 הַתְּרוֹמֵם for אָרוֹמֶם to exalt oneself Dan.11,36; Is.33,10.

בּקר Ch. (pt. p. בּק) to be lifted up Dan.5,20.

Pa. רוֹמֵם to exalt, to celebrate Dan.4,34.

Aph. מָרִים (pt. מָרִים) to lift up, to exalt Dan.5,19.

Ithp. נְעֵל to lift up oneself against (with שֵל Dan.5,35.

קרת תינים, m. height Pr.25.3; fig. pride, haughtiness Is. 2, 11; רום עינים haughtiness of the eyes 10.2; רום בא haughtiness of the heart Jer. 48,29.

רוֹם Ch. (sf. הוֹמֵה) m. height Dan. 3,1.

רוֹם m. height; as adv. on high Hab.3.10.

קרֹק f. haughtiness, pride; as adv. proudly Mic.2,3.

רְּבְּהַה pr. n. a place near Shechem 2K.23.36.

ת רוֹמָב m. exaltation, praise Ps.66, 17; pl. c. רוֹמָבוֹת 149,6.

רוֹבְימוּת, a lifting up; only sf. קמה וימִמה, Is.33,3.

רון see בנן.

עָבְיַ (= צְיַבְיַ) to roar, to make a noise (Kal not used).

Pu. יְבְעַע (sut. יְרְצַע) to be shouted Is. 16.10.

Hiph. הַרְע, הַרְע, הַרְע, מְיָרְיִע (fut. עִיְרְיִע, מּיָרְ ע בְּיִרְיִע ; pt. pl. הַרְיִע; imp. pl בְּרִיע; inf. בְּרִיע; inf. בְּרִיע; imp. pl הַרְיַע; inf. בְּרִיע; 1) to shout, to ery 18.17,20; Is.15,4; 42,13; בְּרִית הַרִיע to blow an alarm with trumpets Num.10,9.— 2) to shout j yfully Jud. 15,14; Is 41,23; Ps. 95,2; hence: to triumph (שִׁ over) Ps.41.12.

Hithp. אַלְהוֹלְעָשׁ to shout for joy Ps.65,14; hence: to triumph (עַל over) 60 10.

לוֹךְ 1) to move, to shake, whence Pu.— 2) to be pounded, whence

Pu. বৃট্ন to be moved, shaken Jb.26,11.

runner, courier Jer.51,31; Jb.9.25, pl. בְצִים 2S.15,1 and בְצִין 2K.11,13.

Pi. רוֹצִץ (fut. יְרוֹצֵץ) to run hither and thither Nah.2,5.

to be poured out, to be emptied (Kal not used).

Hiph. הַריק (fut. יְרֵיק, ap. קּבָּי, ; pt. מָרִיק, pl. מָרִיק; inf. מָרָיק) 1) to pour out, to cast out Ec. 11,3 (rain); בָּטִים חוֹצוֹת אַרִיקִם I cast them out as the dirt in the streets Ps.18,43 (in 2S.22,43 디즈크 , Hiph. of 한다 to crush). — 2) to empty Gen 42,35 (sacks); Jer.48, 12 (vessels); Hab.1,17 (a net). -3) to leave empty לָּהָרִיק גָּבֶּשׁ דָּצִב to leave empty (i. e. not to feed) the soul of the hungry Is.32,6.-4) to draw out, to unsheathe (a sword, a spear) Ex.15,19; Ps.35, 3; of troops: to lead out (others: to arm) Gen.14,14.

Hoph. הובק to be emptied, poured forth Jer.48,11; שְּׁבֶּוֹ thy name is as ointment poured forth Cant. 1, 3 (but see תובק).

רְּדְרָ (pret. רְבָר) to run, to flow רְבָּר י אָת־זֹבוֹ whether his flesh run with his issue Lev.15,3.

וו ראש see דןש II.

שלין (pret. 3 pl. לְשׁׁיִּן) to lack, to be

poor Ps.34,11; *pt.* דָשׁ הַ a. דַּאָדְ 1S. 18.23; 2S.12,.; Pr.10,4; *pl.* בְּשִׁים a. רְשִׁים Pr.22,7; 12,23.

רְּוֹתְ pr. n. Ruth, wife of Boaz R.1.4.

רָן (def. אַנְיִן) m. secret Dan.2,18; 4,6;

pl. יְוֹיִן , def. אַנַין 2,29 a. 47.

לְּדֶּהְ to make waste away, to destroy Zph 2,11.

Niph. נְרְזָה (fut. יַרְזָה) to waste away, to become lean Is.17,4.

מָּבֶּה adj. lean Ez.34,20; of unfruitful soil Num.13,20.

I. (from אָפָת דְהוֹן) m. leanness Is 10,16; אֵיפָת דְהוֹן a lean, i. e. scanty, measure Mic.6,10.

ן ווֹ, (בּוֹנֵין II. (בּוֹנֵין , from נְבֹין) m. prince Pr.14,28.

pr. n. founder of the kingdom of Damascus 1K.11,23.

דוח to cry, to shout, whence בַּרְוֹחָם.

רָנִי לִי (from לְנָי m. wasting יְנִי לְי wasting is mine, i. e. I am wasted Is.24,16.

רַוַם (fut. 3 pl. וְרָוֹםוּן) to wink Jb. 15,12.

ירָבוֹן (בְּקַלְ prop. to bind, to bridle, hence: to rule; only pt. דְּוֹן ruler, prince, pl. רוֹוְנִים a. רוֹוְנִים Jud.5,3; Ps.2.2.

7; of the heart: to swell with joy is 60,5; fig. of the mouth: to be wide open, i. e. to speak boldlis.2,1.

Niph. בְּרַחַב to be wide; only pt. עוֹרָשָׁ wide, spacious Is.30,23.

Hiph. הַרְחִיב (fut. בִירָחִיב; pt. בַּרְחִיבִי ; imp. בַּרְחַבַ, f. יַבְיּחַיב ; וחל. ברחיב 1) to make wide, large, spacious Is.57,8; Ex.34,24; with ? to give enlargement to, to make room for Gen.26,22; Ps. 4,2; מַתָּן אָדָם נַרָחִיב לו a man's gift maketh room for him Pr.18, 16.— 2) to enlarge, to open wide to open the mouth wide הַרְחִיב פַּה Ps.8,11; הַרְחִיב לֵב to enlarge the heart, to open it wide (to receive instruction) 119,32; הָרָחִיבָה שָׁאוֹל hell hath enlarged herself, opened herself wide Is.5,14 (others: hath enlarged her desire; see שַּבָּט 5).— 3) intr. to be enlarged, to be wide צַרוֹת לִבָבִי הָרְחִיבוּ the troubles of my heart are enlarged Ps.25,17; הַנְמִיק הַרָחָב it is deep and wide Is.30,33 (Eng. Bible: he hath made it deep and wide).

בְּהֶל pr. n. a woman in Jericho Jos.2,1.

יתב (pl. c. בְּחַבֵּי) m. breadth, wide place Jb. 26,16 בְחַבֵּי the breadths of the earth 38,18.

בְּהַבְּה (sf. בְּהַבְּה בְּהְבָּה ) m. breadth Gen.6,15 Ex.25,10 בְּלֹא־רֹחַב אַרְצְּק over the full breadth of thy land Is.8.8; בוב בב בב breadth of the heart, i. e. broad mind 1K.5,9.

בחבות a. בחבות (sf. הבחבין; pl. חבות אור sf. אבירון m. prop. wide space, hence: 1) street Gen.9,12; Jud.19, 20; Cant.3,2; Lam.4,18.— 2) open place, forum 2Chr.32,6; Neh.8,1.-3) pr. n. of two cities Jos.21,31; 28.10,8 and of two persons 28.8,3; Neh.10,12.

קרבורג (קרבור pr. n. 1) name of a well Gen.26,22.— 2) קרבות הנקר Rehoboth of the river, a city on the Euphrates Gen.36,37.— 3) מיר איר מונים מו

יִרְבְּיִרְ a. וְּחֲבִירָן pr. n. m. 1Chr.23, 17. 24,21,

בּהְבְּעְבּוֹ pr. n. Rehoboam, son of Solomon, first king of Judah 1K. 11,43.

to rub, to grind, whence הַהָּיִם.

בתורם (from בתוף) adj. merciful, compassionate Ex.34,6 Jo.2,13.

בּרְחֹקְת n. 1) a Persian governor in Samaria Ezr. 4,8.— 2) other persons Ezr. 2,2 and Neh. 10,26 (= בור 7,7) 12,3 (בור ס דְרָר בור דְרָר בור מַרָר בּרָר בּרַר בּרָר בּרַר בּרָר בּרָי בּרָּי בּרָי בּרְייב בּרָי בּרְיב בּרָי בּרְיב בּרְיב בּרָי בּרְיבּי בּרָי בּרְיבּי בּרְיבּי בּרָי בּרָי בּרְיבּי בּרָי בּרָי בּרָי בּרְיב

רחוק, בחיקים (pl. בְחוֹקים; f. הביהו, pl. היקיהו) adj. far off, distant, remote Deut.29,21; Est.9, 20; as n. בחוק a space, a distance Jos.3,4; בַּחוֹק at a distance, far off Ps.10,1; מַרְחֹיק afar Ex.2,4, afar off Jb.39,25, from afar Is.43, 6; fig. of time: long ago Is.22,11; counsels of old, resolves of distant times 25,1; also long ago, in distant times 37,26; of the future: לְמֵרָחוֹק for a distant time to come 2S. 7, 19; וChr. 17, 17, more fully לְעָתִים הוֹקוֹת for times far off Ez.12,27; of something unattainable, hard Deut.30,11; Ec.7,23; of something valuable: בְחוֹק מָן above Pr.31,10.

קהים Cant. 1, 17 Ktib for בְּהִים , which see.

רְחֵים (from רְחָה) du. hand-mill (prop. a pair of grindstones) Ex. 11,5; Num.11,8.

רְהִיק Ch. adj. far off, distant Ezr. 6,6.

להל (akin to לְנֵל ) to move along, to wander (especially with cattle), whence the next word.

לְהַלִּים (pl. בְּהַלִּים f. 1) female lamb, sheep Is.53,7; Gen.31,38.— 2) pr. n. wife of Jacob Gen.29,6; 1S.10, 2; Jer.31,14; R.4,11.

to love; only fut. sf. לְחָתְּיּ will love thee Ps.18,2.

Pi. בְּחָבוֹת (fut. בְּחָבוֹיִן; pt. בְּחָבוֹת ; inf. בְּחָבוֹת to have compassion, pity, mercy 1K.8,50; Is.49,15; Jer.

Pu. בְּהַ (fut. בַּהְ וְרָבִם (fut. בַּהְ וְרָבּם) to find or have mercy בְּהְוֹם יְרִבּוֹם in thee the fatherless (hadeth mercy Hos. 14.4; בְּהָבוֹ בְּרָבְּבְּ וְרָבֵבְּ וְרָבְּבִּ וְרָבְּבִּ וְרָבְּבִּ וּרְבָּבְּ וּרָבְּבִּ וּרְבָּבְּוּ (the sins) shall have mercy Pr.28,13; הַבְּבְּרָבְּ Hos.2,3 symbolic name signifying: she that hath found mercy.

m. a sort of vulture (Eng. Bible: gier eagle) Lev.11,18.

(only pl. בְּחַבֶּי, כּ, בַּחָבָּי, אוֹ (only pl. n. love, affection, mercy, pity, compassion Ps,51,3; בְּחַבִּים לָּהוֹ to show mercy to Deut.13,18; Is 47,6; נְבָּוֹ לְרַחִבִּים לָּה לַבְּחָבִים לָּה לַבְּחָבִים לָּה לַבְּחָבִים לַבְּי לַבְּחָבִים לָּה לַבְּחָבִים לַבְּי לַבְּחָבְיוֹ לִבְּיִים לַבְּיוֹ לַבְּיִים לַבְּי לַבְּחָבְיוֹ לִי אָחָיוֹ לִינְים לַבְּחָבְיוֹ לִי לִבְּחָבְיוֹ לִּבְּיִם לַבְּיִים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לִבְּיִם לְבִּיבְים לִּבְּיִם לִּבְּיִם לַבְּיִם לַבְּיִבְים לְבִּים לַבְּיִם לַבְּיִבְּים לִּבְּיִם לְבִּיבְים לִּבְּיִם לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לִּבְּיִבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּים לְבִּיבְים לְבִּים לְבִּיבְים לְבִּיבְים לְבִּים לְבִּים לְבִּיבְים לְבִיבְים לְבִּיבְים לְבִיבְים לְבִּים לְבִּיבְּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִיבְּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּיבְּים לְבִּים לְבִּיבְּים לְבִּים לְבִּיבְּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לִּים לִּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּים לִּבְּים לְּבִים לְבִּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לְבִים לִּבְּים לְבִּים לְּבִּים לִּבְּים לִּבְּים לְבִּים לִּבְּים לְבִּים לְבִּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לְבִּים לְבִּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לִּבְּים לְבִים לִים לִּבְּים לְבִּים לְּבִים לְּים לִּים לִּים לְּבְּים לְּבְּים לִּבְּים בְּבְּים לִּבְּים לְּבְּים לִּים לְּבְּים לְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּים לִּים לְּבְּים לְּים לְּים לְּבְּים לְּים לְּבְּים לְּים לְּבְּים בְּיִים לְּיוּבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּבְיבְּים בְּבְיבְים בְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְ

בַּבֵּם (בּבְּנַיְהָ: ^ בַּהָבְ) m. womb (ien. 49,25; Is.46,3; poet. woman, maiden Jud.5,30 (comp. הַבְּבַרַ).

בהם pr. n. m. 1Chr.2,44.

בּהֶה (ל בּהָה sf. הַבְּהָה) m. womb Num.12,12 בּהָה from the womb. i. e, from birth Jer.1,5; Ps.58,4.

לְחֲבְּהָה f. woman, maiden; only du. נְחֲבָהְיָם two maidens Jud.5,33.

רַהַמִּים pl. of בַּהַם, which see.

רהבין Ch. m. pl. mercy Dan.2,18.

adj. merciful, compassionato; only f. pl. בחַבְּנִית Lam.4,10. to shake, to tremble Jer.23,9.

Pi. קבו (fut. קבון; pt. f. קבון)

to move Gen.1,2; of an eagle to
flutter Deut.32,11.

רְחֵץ (fut. יְחַיִּן: pt. f. תְּצֶּית , pl. יְחַיְן , imp, יְחַיִּן , pl. יְחַיִּן , pl. יְחַיִּן , imf. יְחַיִּן , pl. יְחַיִּן , inf. יְחִייִן , inf. יְחִייִן , יְחִייִן ) 1) tr. to wash Gen. 18,4 Lev.1,9; fig. of moral uncleanness Is.4,4 Ps.76,6.— 2) intr. to wash oneself, to bathe Ex.2,2 2K.5,10 of moral purification Is. 1,16.

Pu. רְחֵץ to be washed Pr.30,12.

Hithp. הְתְרַחֵץ to wash oneself Jb.9,30.

רָהִיץ Ch. to lean upon only Ithp. אָהְרְחִיץ to trust in, to rely on (with על Dan.3,28.

סִיר (sf. בְחַצִי) m. a washing סִיר יבחַצִי my washpot Ps.60,10.

רבים f. washing-place, bath Cant. 42 6,6.

Niph. נְרְחֵק (fut. הָתָהָ Ktib) to be removed Ec.12,6.

Pi. בְּחַק (fut. מְנַחַק) 1) to remove Is 6,12 29,13.— 2) to enlarge בְּלְבְעִייבְּעָי בְּלְחַלְצִייבְעָי thou hast enlarged all the borders of the land Is.26,15 (others thou hast spread it unto all the ends of the earth).

בְּחֵלֵי adj. going far away, departing from only pl. sf. קוֹמָלְי they that depart from thee Ps.73,27.

to boil over, to flow, to swell הְחַיֵּשׁ לְבְי דָבְר שוֹב my heart swelleth with a good thing Ps.45,2.

תְּחֵת (from לַּחְל to breathe) f. fan. winnowing-shovel Is.30,24.

קַבְּבְ (fut. בְּבְיֵבְ) to be moist, wet Jb.24,8.

בְישׁבְ adj. moist, fresh, green Jb. 8.16.

רתת (= רתת to tremble, whence the next word.

ນຕຼັງ m. trembling, fear Jer.49,24.

קְטֵקְ (= בְטֵבְ) to be moist (Kal not used).

Pu. רָּשַבֶּשׁ (by addition of שׁ to the root as in שֶּׁבְשׁ , שֶּׁרְכִּשׁ ) to be fresh, green רְשַבָּשׁ בְּשָׁרוֹ מְנַעֵּר his flesh shall be as fresh as in youth Jb.33,25 (Eng. Bible: fresher than a child's).

צים to break (Kal not used).

Pi. ២២០ (fut. ២២០) to dash to pieces 2K.8,12; Is.13,18.

Pu. מַשְׁיִ (fut. רָבְשִׁים) to be dashed to pieces Is.13,16; Hos.10,4.

יְר (for יְדְיָ from רָּדְיָה m. moisture, watering Jb.37,11 (see רַבָּט).

ריב (pret. בָב, 2 הֲבָם a. הַיֹבְיֹם, 3 pl. וֹבֶרָ; fut. בִּירָב, ap. בַּהָיַ, בּ הֶיָּב; pt. בַב; imp. בִיב, ; inf. בַר, בר) 1) to quarrel, to strive, to contend Hos.4,4; יְדִיוֹ רֶב לוֹ with his hands he contended for himself Deut.33,7 (Eng. Bible: let his hands be sufficient for him, from יָבֶב (רְבַב); with בָּ, אֶת־, אֶל to contend, to strive with or against Gen.31,36; Is.50,8; Neh.13,25; Jb. 33,13; inf. הַרב רָב עִם־יִשְׂרָאֵל did he ever contend with Israel? Jud. 11,25 (see also under 75); with accus. על־־מַה־הַרְיבֵנְי wherefore thou contendest with me Jb.10,2; with whom thou didst strive Deut. 33, 8; תַּרִיבֶּנָה thou strivest with him Is.27,8.- 2) to plead for, with accus. of person: plead for the widow Is.1,17; יְרֵיב עַמוֹ he pleadeth for his peaple 51,22; with the noun in the accus.: to plead a cause 1S.24,15; רַבָּל נַפִּשִׁי ... רָיבֵי נַפִּשִׁי thou hast pleaded... the cause of my soul Lam.3,1<; רִיבָר רִיבִי מָגוֹי plead my cause against an ung dly people Ps.43,1; pt. ן הָנְנִי רָה אֱתֹּדְרִיבֶּךְ J will plead thy cause Jer. 51,36; 27 Is. 19,20 a pleader, defender.

Hiph בְּרִיםׁ (pt. pt. pt. c, pt. c, מְרִיבִּי, אָ מָרִיבֹּי (מְרִיבִּיוּ לְּיִרִיבִּי (מְרִיבִּי כֹהַן thy people are as they that strive with the priest Hos.4,4; יְנִיבִּיוּ they that strive with the Lord shall be broken to pieces 1S.2,10.

דיבי pr. n. m. 2S.23,29.

בית see הית.

רֵיחֹ (from רַּוֹח to breathe; sf. רֵיחֹ, אַרָּיחִ) m. scent, smell, odor Gen. 27.27; Cant.1.12 2.13; fig. בַּרִיחַ אַנּרְרִיחַ בַּרִיחַ בַּרִיחִ בִּיחִ בִּיחִ see בַּרִּיִּיִי בִּיִּיִי see בּרִּיִּיִי בִּיִּיִי see בּרִיּיִי בַּרִיּיִי see בּרִיּיִי בַּרִיּיִי see בּרִיּיִי בַּרִיּיִי בּרִיחַ בּרִיחַ בּרִיחָ

רְיַתְּ Ch. m. smell, odor Dan.3,27.

בים see באָם.

רוע see ריע.

ריע see ריע I.

קבות, רִיבּוֹת (from קוֹד) f. pl. pounded grain, grits 28.17,19; Pr.27,22.

רְיבֹּת pr. n. son of Gomer Gen.10,3, ancestor of the Cimmerians.

רִיכְי (from רוֹק) m. emptiness רְיֹלְי רִיקְ empty vessel Jer.51,34; fig. vain thing Ps.2.1; as adv. in vain Ps. 73,13; רְיִרִיק רְיִרִיק for nought Is.49,4; Hab.2,13.

רֵקְה , רְּחָ (pl. רְיִקְים , רֵיקְים , רָּיִקְים , רְיִקְים , pl. רְיִקְים , adj. empty, void Gen.37, 24; 41,27; Jud.7,16; בְּבְּשׁׁי his soul is empty, i. e. he is hungry Is.29,8; fig. רְבָּרְ רֵבְּיִם a vain thing Deut.32,47; בְּיִבְים וּבְּבִים וּבְּיִים יִבְיִים vain and frivolous persons Jud 9,4.

בּיְלָם adv. 1) empty, void Gen. 31, 42; Is. 55, 11; Jer. 14, 3; R. 1, 21. — 2) vainly, without cause Ps. 7, 5 (see quotation under לְּבָרָ Pi. 3).

רָיר (from רִירּוֹ; sf. רְירֹן) m. spittle, slime 1S 21,14; for דִיר Jb.6,6 see הַלְּמֵּאֹר.

רוֹעָם (from רוֹשׁ) m. poverty Pr.13.18 30.8.

ריש (= ביש) m. poverty Pr.28,19. רישון see רישון.

קֹרֵ (from קבַיְ: pl. בּבָּב, f. בּבְּב, pl. קבּר, m. 1) tender (of chiidren, young cattle) Gen.33,13; 18, 7; as n. קום a tender twig Ez.17,

22 .-- 2) tender, tenderly brought

up יוָחִיד לְבֹּנֵי אָמִי a tender and only child before my mother Pr. 4,3; אָמִי חַבְּיִן tender and delicate ls.47,1—3) soft, gentle (of speech) מַמָּיָה בַּן יִשִּיב הַמְּה turneth away wrath Pr.15,1; לְשׁין a soft answer turneth away wrath Pr.15,1; יַשִּין a soft tongue breaketh bones (i. e. gentle words have great persuasive power) 25, 15; f. pl. חֹבוֹן as n. soft words Jb.40,27.— 4) tender, weak, faint בַּוֹר בִּינִים בַּינִים בַינִים בַּינִים בַינִים בַּינִים בַּיִים בַּינִים בַּינִים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִים בַּייים בַּינִים בַּינִיים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּיִים בַּיִּים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בְ

m. tenderness Deut.28,56.

בבר (fut. יורבב ; pt. יורבב , sf. יורבב , f. יורבב ; imp. בבר inf. יורבב , f. יורבב ; imp. בבר inf. יורבב ; imp. בבר inf. יורבב ; imp. בבר inf. בבר in a vehicle), with של Gen 24,61; Lev. 15,9 Zch. 1,8; with בבר בר infer. Lev. 15,9 Zch. 1,8; with בבר בר infer. horseman 2K. 9,18; poet. of God as riding upon a cherub Ps. 18,11, upon the heavens 68,34, upon a cloud Is. 19,1.— 2) to get on, to mount (with by) 2S. 13,29.

בּבֶּב (sf. בּבֶּב) m. 1) rider, horseman 2K.9,12.— 2) driver, charioteer 1K.22,34.

בוֹת pr. n. Rechab 1) father of a Kenite nomadic race 2K. 10,15; patr. בְּבָים the Rechabites Jer. 52,2.— 2) a person mentioned in 28.4,2.— 3) another person Neh. 3,14.

רְכָבֶּה f. a riding Ez.27,20.

יה pr. n. an unknown place 1Chr. 4 12.

בוב m. chariot Ps.104,3.

וְרְכְשׁ , רְכִשׁ (from בְּכִישׁ , רְכִוּשׁ , רְכוּשׁ , מְרְכוּשׁ , property, goods Gen. 14, 16 קבושׁ בַּשִּקְׁר the king's property 2Chr.35,7.

אָנְשֵׁי (from בְּכֵּל) m. tale-bearing, slander אָנְשֵׁי דָכִיל tale-bearers, slanderers Ez.22,9; בְּכִיל to go about as a tale-bearer Lev.19,16; בְּיִבְיִל a tale-bearer Pr.11,13.

ין (pret. זְבַ, pl. זְבַב; fut. זְבַוּ.)

1) to be soft, mild Ps. 55, 22.—

2) to be weak, faint, timid (of the neart) Deut.20,3.

Pu. 기의 to be softened Is.1,6. Right 기기 to make faint, timid Jb.23,16.

(akin to לְבֵּה) prop. to go about, hence: 1) to traffic, to trade, pt. רבה לים, לים, לים trader, merchant Cant.3,6 Ez.27,3; pt. sf. דבה thy merchants Ez.26,13. — 2) to go about tale-bearing, whence בָּבֶיל

לכל pr. n. a city in Judah 18.30,29

רְּכְּלְיוֹ (from בְּבָּלְיוֹ; sf. קּבְּלְיִן) f traffic, trade Is.28,5.

יַבְם (fut. בֹּבְי , pl. וְרָבָּם to bind Ex.28,28.

m. prop. chain, hence: mountain-ridge only pl. בְּבָּםְיֹם Is.40,4.

m. prop. band, league, hence: conspiracy; only pl. c. רָבֶּבוּ אִישׁ the conspiracies of men Ps.31,21.

" 1) to collect, to acquire Gen. 12,5; 31,18.

נְבֶּטְׁ מֹּ, (ְרְבֶּיִשׁ m. swift horse, course) 1K.5,8 Mic.1,13; Est.8,14 (comp Talm. אַנְבִישׁ).

בן pt. of בון, which see.

pr. n. 1) name of an Aramean family Gen.22,22.— 2) one of the ancestors of David R.4,9—1Chr.2, 9.— 3) anoth r person 1Chr.2,25

באם see באבן.

רְבֶּה (pt. רְבֶּה, c. רְבֶּה) 1) to cast, to throw Ex.15,1.— 2) to shoot תְּבֶּה בָּשָׁה מָשָׁה בָּשָׁה בָּשָׁה

archer Jer.4,29; pl. c. רוֹמֵי־קָשֶׁת Ps. 78,9.

Pi. רְּמָּה (inf. רְמֵּה) prop. to let fall, hence: 1) to deceive Gen. 29, 25; Pr. 26, 19. — 2) to betray (with בְּבָר וֹלְצָרְ וֹלְצָרְ וֹלְצָרְ וֹלְצִרְ וֹלְיִם וֹלְּיִם וֹלְּיִם וֹלְיִים וֹלְצִרְ וֹלְיִם וֹלְיִם וֹלְצִרְ וֹלְצִרְ וֹלְצִרְ וֹלְצִרְ וֹלְיִם וֹלְיִם וֹלְצִרְ וֹלְיִם וֹלְיִים וֹלְצִרְ וֹלְיִם וֹלְיִים וֹלְייִם וֹלְיִים וֹלְיִים וֹלְיִים וֹלְיִים וֹלְיִים וֹלְיִים וֹלְיִים וֹלְיִים וֹלְיִים וֹלִים וֹלִים וֹלְיִים וֹלְיִים וֹלְיִים וֹיִים וֹלְיִים וֹלִים וֹלִים וֹלִים וֹלִים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלִים וֹלִים וֹלְים וֹים וֹיִים וֹלְים וֹיִים וֹיִים וֹלִים וֹיים וֹיִים וֹייִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹייִים וֹיִים וֹיים וֹיִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹייִים וֹיים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹייִים וֹיִים וֹיִים וֹיִיים וֹיִייִים וֹיִיים וֹיִיים וֹייִים וֹייִים וֹיים בּיוֹים וֹיִים וֹיִים בְּיִים וֹיִים בְּיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים וֹיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּים בְּיוֹים בְּיים בְּיִים בְּיוֹים בְּים

קבה (from יור : c. בְּבֶּה, sf. בְּבָּה, pl. יְבְּה, sf. בְּבָּה, f. height, eminent place (for idolatrous worship) Ez.16,25 a. 39.

דְּמָה pr. n. Ramah 1) a city in Benjamin Jos.18,25; Jer.31,14.—
2) native city of Samuel 1S.1,19; with ה loc. הְמָהְרָ 7,17; gent. הְמָהַר Ramathite 1Chr.27,27; supposed to be identical with הַמְּחָר מוֹם צוֹפָר on mount Ephraim 1S.1,1.—3) a city in Naphtali Jos.19,36.—4) a place in Asher Jos.19,29.—5) a city in Gilead 2K.8,29, more fully הַמְּלֵּהְר Jos.13,26.

רְבָּדְּהְ, אָבְיְהְ Ch. (inf. אַבְּהְהָ) 1) to cast, to throw Dan. 3,21; 6,17. — 2) to set, to place Dan. 7,9. — 3) to impose (tribute) Ezr. 7,24.

Ithp. אָתְרָמֵא to be cast, thrown Dan.3,6.

רְבְּיִר; (from בּוֹר) f. coll. worms Ex. 16.24.

וְלְמֵלֵי (acc. Stb. from מְבְּיָל to be raised, to be knolly; sf. יְבְשֹּׁלִי, pl. מְלֵינִים, c. יְבְייִנִים) m. pomegranate Hag 2,19; Cant.4,3 a. 13; of artificial pomegranates as orna ments Ex.28,34; 2K 25,17.

יבונו see במונו pr. n. 3.

ירְמוֹת in pr. n. see יוֹן ', הַבְּדְ pr. n. 5 and בַמת .

קמות (from רום) f. heap (others: careass) הַמְּלֵּאתִי הַנְּאָיוֹת רְמוּהֶךְ I will fill the valleys with thy heaps (or careasses) Ez.32,5.

next word.

קֹבְתְ (pl. רְמָחִים, sf. רְמָחִים) m. spear, lance Jud 5,8; 1Chr.18,28; Neh.4,7.

קבירה pr. n. m. Ezr.10,25.

רַמִּים (enly with art. רָמָים) see

קבּנִי הָרַפְּכִים (pl. הַבְּפֶּכִים f. mare tothers: dromedary) בְּבָנִי הָרַפְּכִים young mares Est.8,10.

pr. n. father of Pekah, king of Israel 2K.15.25.

קַבְּם (בּוּהָ ; 3 pl. רְבֵּה ) to be high, to be exalted Jb.22.12; 21.24: pt. f. הוֹמְם בּה ביוֹמִים בּא cxalted Ps.118,16.

רבובורי עור pr. n. m. 1Chr.25,4.

רְיֵם (fut. בְּבְים: pt. בְּבָּח: inf. בְּבְּח: ) to tread (as clay) Is 41,25; hence: to tread, to walk Is.1,12.—2) to tread down, to trample 2K. 7,19; Ps 91,13; pt. בְּבָּח oppressor Is.16,4.

Niph. וְרָמֵם (fut. בְּרָמֵם) to be trodden down Is.28.3.

רְמֵשֶׁל (fut. בְּמֵשׁ ; pt. בְמֵשׁ , f. בְּמֵשׁ (fut. בְּמֵשׁ ; pt. בְמֵשׁ , f. בְּמֵשׁ (בְּמֵשׁ to move, to creep Gen.8,17; 9.2; Lev.11,46; Ps.104,25.

תְּבֶּשׁׁשׁ, m. creeping thing, reptile Gen. 1,24 a. 25; of aquatic animals Ps. 104,25.

רְבֶּי, pr. n. a city in Issachar Jos.

קבות המינים pr. n. a place in Gad Jos.13,26.

נְּמֶתְיִם צוֹפִים see דְּמֶתִים צוֹפִים pr. n 2. (fron נְבֵן m. shout, rejoicing,

song; pl. c. בָּלֵי בַּהֹשׁ songs of deliverance Ps.32,7.

akin to בְּרָהְ (ut. הְנָהָהְ akin to בְּרָהְ whizz, to rattle בְּרָהְ אַשְּׁפְּה the quiver rattleth over him Jb. 39 23.

קּבָּק (from בְּיֵלְ sf. יְהַבְּץ, בְּהָלֶּת) f.
1) shout, cry 1K 22,36; Ps.S8,3 (of prayer). — 2) rejoicing, singing Is.43,14; קיל רָבָּה voice of singing 54,1.— 3) pr. n. m. 1Chr.4,20.

Pi. רָבָן (fut. בְּבֵּר; imp. pl. בְּבָּר; inf. בְּבָּר) to sing, to rejoice Ps. 67.5; with בַּי: to rejoice over Jer.51,48; with בַּי: to rejoice in Ps.20.6 33.1; with accus. to sing to celebrate Ps.51,16; with בַּי: to sing to Ps.84.3; 95.1.

Hph. דְרָנִין : fut. דְרָנִין : imp. pl. (הַוֹיִנְינּ : to make rejoice, to cause to sing Jb 29.13. – 2) to sing, to sing the praise of, to celegrate הַרְנִינוּ גִיִּים עֲשׁׁׁׁׁ sing, () ye nations, the praise of his prople Deut.32,43;

אווָש sing unto the Lord our strength Ps.81,2.

Hithp אָרָרוֹגֵן to shout בנכיר מִּרָרוֹגֵן as a mighty man that shouteth by reason of wine Ps. 86, 65.

(from בָנֵים to wail; only pl. בְּנֵנִים m. ostrich Jb.39,13.

cry of joy Jb. 3, 7; 20, 5 לְנָנִית (c. קּבָרוֹת ; pl. קְנָנִית (יְנָנִית לְשָׁעִים with joyful lips Ps. 63, 6; hence: triumph of the wicked 20, 5.

קבּים, pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,21 a. 22. יְםִיםְים (from בְּבָים; only pl. רְםִיםְים) m 1) ruin, breach Am. 6,11.—2) drop (of dew) Cant.5,2.

join Ar. to bind, whence the next word.

וְהֶקְנֵ (sf. יְרְקְנוֹ) m. bridle Ps.32,9 fig.
אָרֶ הְשְׁלֵּי to cast off the bridle,
i. e. to act licentiously Jb.30,11
of the jaws of the crocodile:
יוֹבְיּלְנִי אָנָאֹ his double bridle, 41, 5.

DDT prop. to break to pieces, hence: to sprinkle, to moisten; inf. בוֹס Ez. 46, 14.

רַעִים, פּרָעִים, פּרָעִים, פּרָעִים, קּרָעִים, פּרּעִים, פּרִעִּים, פּרָעִים, פּרָעִים, פּרְעִים, פּרְעִים, פּרְעִים, פּרְעִים, פּרָעִים, פּרְעִים, פּרְעִים, פּרְעִים, פּרְעִים, פּרִעִּים, פּרִים, פּרִעִּים, פּרָעִים, פּרִעִּים, פּרִעִּים, פּרִעִּים, פּרִעִים, פּרָעִים, פּרִעִּים, פּרָעִים, פּרִעִים, פּרָעִים, פּרַעִּים, פּרָעִים, פּרַעִּים, פּרַעִים, פּרַעִּים, פּרַעִּים, פּרַעִּים, פּרַעִּים, פּרַעִּים, פּרַעִים, פּרַעִּים, פּרַעְים, פּרַעְים, פּרַעְּים, פּרַעְים, פּרַעְים, פּרַעְּים, פּרַעְים, פּרַעְּים, פּרַעְּים, פּרַעְּים, פּרַעְּיִּים, פּרָּעָּים, פּרָּעְים, פּרָּעְים, פּרַעְים, פּרַעְים, פּרַעְים, פּרַעְים, פּרָּעְים, פּרָּעְים, פּרָּעְים, פּרָּעְים, פּרָעים, פּרָּעְים, פּרָּעְים, פּרָעים, פּרָּעִים, פּרָעים, פּרָעים, פּרָּעִים, פּרְעִים, פּרְעִים, פּרְעִים, פּרְעִּים, פּרְעִים, פּרְעִּים, פּרְעִים, פּרְּיבּים, פּרְּבּיבּים, פּרְעִים, פּרְעִים, פּרְיבָּים, פּרְעִים, פּרְעִים, פּרְּעִי

2,7. - 4) evil, fierce, wild בָּעֵי נוֹיִם the worst (fiercest) of the nations Ez.7,24; חַיָה רַעָה an evil (wild) beast Gen 37,20. - 5) evil, ominous מָנֵע רֵע an evil occurrence ווא.5,18; שָׁמוּעָה רָעָה evil tidings Ps.112,7.— 6) evil, infamous Dy בע an evil name Deut.22,14; הבַן evil report Gen. 37,2.— 7) evil, wicked בַּרְר רַע a wicked thing Deut.17,5; צַע רַע evil gain Hab.2,9; לֶב רַע an evil heart Jer. 3,17 בע עון evil-eyed, i. e. envious Pr 23,6; of persons: איש בע בת בע a wicked man 18.30,22; Ps.140,2; without the noun modified לא־ינקה בע the wicked shall not go unpunished Pr.11,21; לַיִּים ליד וְחָשֶׁךְ רַע the wicked is reserved for the day of calamity Jb.z1,30; דֶּרֶךְ רְעִים the day of the wicked Pr.4,14.- 8) evil, sinful an evil imagination Gen. 6,5 הַרֶּךְ רְעָה an evil way Jon.3, 10. - 9) displeasing, repugnant בע בּעיגי... displeasing in the sight of..., displeasing to... Ger. 38, 7; Jer.40,4; בע עַלֵי הַפַּעשה I am displeased with the work Ec.2,17.-10) sorrowful, sad בָּנִים רָעִים a sad countenance Neh.2,2; א־הַנִיתִי ובע לְּבְנִינ I had not been sad in his presence v. 1.

וו רַע בְּע בּים (רְעִים (רְעִים וּ בְּע בְּע וּ בּיע וּ וּ בַּע misdeed, mischief, wickedness בְּגְלִיהָם to do evil 18.29,7; בְּגְלִיהָם נְע יָרְצוּ their feet run to evil, to misdeeds 18.59 7 בַּע רְשָׁעִים the

וֹרְעָה I. (from בְּעָה II. 1) m. inclination, th ught, desire Ps.139,2: pl. sf. בעיך thy thoughts v. 17.

발크 II. (from 그렇고 II. 2: sf. 박고 - 국보고 , רָעָהוּ סחכפ קער Jer.6,21; ביוַעָבֶם Jb.6,27 for בַּעָבָה pl. בְּעָיָה, c. רַעִי, אָ הַעָּי, הָעָי, זּקעָה, זֹקעָה, Jb.42, 10 and 1S. 30,26 for העיהו m. companion, friend, lover הַעַ לָבָנוֹת a companion to ostriches Jb.30,29; פָּרָעַ כִּאָח־רָי as my friend or brother Ps.35,14; וַאַת וָנִית הַעִים but thou hast played the harlot with many lovers Jer.3,1; hence: fellow-man, neighbor thou shalt love וָאָהַבָּהָ לַרָעַךְּ בַּמוֹדְּ thy neighbor as thyself Lev.19, 18; איש ... רַעַהוּ one... another: אִישׁ one to another Gen.11,3; each piece איש בּתָרוֹ לָקרַאת רָעָהוּ one against another 15,10.

ין אוו. (from רוש to cry; sf. בעה הַרְעִי רֵשְ to cry; sf. בעה הַרְעִי רֵשְ m. noise, shout בְּשָה הַרְעִי רֵשְ m. noise, shout בְּשָה הַרְעִי רָשִי m. noise, shout mic.4, si the noise of the people in its shouting Ex.32,17; of the noise of the thunder: יַנִיד the noise thereof telleth of it Jb 36.33.

בְעָב (fut. בְעַב ) to suffer hunger, to be famished Ps. 34, 11; Gen. 41,55.

Hiph. הָרְעִיב (fut. יִרְעִיב) to cause to hunger, to let famish Deut.8,3; Pr.10,3.

רָעָב (pl. רְעָבִים, f. רְעָבָה) adj. hungry, famished Ez.18,7; Pr.27,7.

בּיָבֶ (sf. בְּיָבָי) m. 1) hunger Jer. 11,22; Neh.9,15.— 2) famine, scarcity Gen.12,10; 41,50.

יני (c. בְּעְבוֹן (m. famine, scarcity Ps.37,19; שֶׁבֶּר רַעֲבוֹן בְּחֵיבֶם corn for the famine of your households Gen.42,19.

רְעַר (fut. יְרַעַר) to quake, to tremble Ps.104.32.

Hiph. הַרְעִיר (pt. מַרְעִיר) to tremble, to shake Dan.10,11; Ezr. 10,9.

m. trembling, terror Ex.15,15; Ps.55,6.

ּ רְעָדְהְ f. trembling, fear Ps.2,11; 48.7; Jb.4,14.

 intr. to feed, to graze Gen.41,2; Is.11,7; with accus. of pasture: יִרְעָה מִקּנְהְ ... בַּר נְרְחָב, thy cattle shall feed ... in a large pasture Is.30,23: בְעוּ אִישׁ אָת־יָרוֹ they shall feed every one in his place Jer. 6,3; בְעָה מִרָעָה מוֹב to feed on a good pasture Ez.34,18.— 2) tr. to feed (a flock), with accus. Gen. 30,31; Cant 1,5; rarely with 7, 1S. 16.1; hence: to nourish Hos.9,2; pt. רעה shepherd Is.40,11, f. רעה shepherdess Gen. 29,9.- 3) fig. to lead, to guide, with accus. 2S.5,2; וַרָעוּ אֶתְבֶם דֻּעָה וַהַשְּׁבֵּל (Mic.7,14 and they shall guide you in knowledge and wisdom Jer.3,15; with 2 Ps.78,71; hence: to teach the leaps of שָּׁבְּתִי צַדִּיק וִרְעוּ רַבְּינ the righteous shall teach many Pr.10,21; pt. רֹעָה master, teacher Ec.12,1; of God: רֹעָה וִשֹּרָאֵל the Shepherd, i. e. Leader, of Israel Ps.80,2, of Cyrus: רעי my shepherd, i. e. my appointed prince Is.44,28.

 with רְעֶה זוֹנוֹת he that keepeth company with harlots Pr.29,3; רְעֶה a companion of fools 13,20.

Pi. בְּעָה to be a companion or friend to אָשֶׁר רַעָּה to whom he had been a friend Jud.14,20.

Hithp. הְתַרַעִה (fut. ap. יַחָרַעָה) to make friendship with אַל־תָּתַרַע make no friendship with a man given to anger Pr. 22,24.— Some refer here להתרועש Pr.18,24, but see בַעַע I. Hithp. 2. רעה III. (akin to רַעָּדָץ = רָצַץ; 3 pl. יַבעוּ (רעָה , fut. בָעוּ , ap. יַבַעוּ ; pt. רעָה) 1) to break, to destroy, to lay waste בְעוּ דָרִיּוֹתְיוּ they break off its branches Jer 11,16; בַּרָקדׁ, they have broken the crown of thy head 2,16; וַבע שַריד בָּאַהַלוֹ it will destroy any one that is left in his tent Jb.20,26 (Eng. Bible "It shall go ill with him, from נָרָעוּ אָת־אָרָץ אַשׁוּר ; (רָעֵע and they shall lay waste the land of Assyria with the sword Mic.5,5.— 2) to scatter רעַיָּה תְּרִעָה־רוּחַ the wind shall scatter all thy shepherds Jer.

Pu. רְעָה to be broken רְעָה the earth is utterly broken is.24,19 (הַרְעַעָה belongs to עָבָר, which see); שֵׁן רְעָה אָן רְעָה broken tooth Pr.25,19

22,22,

pl קיעה (from בְעַת יָּבֶּע בְּעַר, f בּעָלוּת, f בּעִוֹת, f בּעוֹת, f בּעוֹת עם f to do one hurt Gen. 26,29; to his hurt Ec.5,12.—

2) evil, misfortune רְעָה נִשְׂקְבָּה evil looketh forth from the north Jer.6,1.— 3) evil, wickedness of man Gen.6,5; אַבָּה לַעֹּה two evils Jer.2,13; intensively: רְעַה your great wickedness Hos.10,15.

רְעָה (from רְעָה II.; sf. רְעָה) m. companion, friend 2S.15,37; 16,16; 1K.4,5; Pr.6,3.

רַעָּה (from רְעָה II.; pl. רְעָה) f. companion, friend Jud.11,38; Ps. 45,15.

רעה see רעה III. Pu.

דען pr. n. m, Gen.11.18.

קיאאל pr. n. 1) son of Esau Gen. 36,4.— 2) father of Jethro Ex.2, 18.— 3) two other persons Num. 2,14 (for בְּעוֹאֵל 1,14), 1Chr.9,8.

רְעִוּרְה (from רְעִיּהְה II.; sf. רְעִיּהְה f.

1) companion, friend Est. 1, 19;
הַּיְרְעוֹרְה one... another Is.34,
15.— 2) pursuit רְעוֹר רוֹח pursuit
of wind, i. e. vain aspiration Ec.
1,14 (Eng. Bible: vexation of spirit).

רְעָרָת Ch. f. will. pleasure Ezr.5,17.

יְעִי m. pasture בָּקר רָעִי oxen of the pasture 1K.5,3.

עי pr. n. m. 1K.1,8.

רְּעָה (בּיְעָה m. shepherd Is.38,12; Zch.11,17.

רְעִיְה (from בְּעָה II.; sf. בְעָה) f. friend, beloved Cant 1,9.

m. pursuit (Eng. Bible: vexation) Ec.2,22; רוֹם pursuit of wind 1,17 (see מַלְיוֹן 2).

רְעִיוֹנְיךְ Ch. (pl. c. בְּעִיוֹנִיךְ, sf. רְעִיוֹנְיךְ, בּעִיוֹנְיךְ, יבְיִינְירָ, m. thought Dan. 2,29; 4,16.

to reel, to be in tremulous motion (Kal not used).

Hoph. הָרְעֵל to be made to reel, to be shaken Nah.2,4.

תעל m. trembling, reeling, confusion בְעַעל a cup of confusion Zeh.12,2.

רְעָלְה (from רְעֵלְה; only pl. וְעָלְה f. veil, muffler (so called from its tremulous motion) Is.3,19.

רַעְלְיָה pr. n. m. Ezr.2,2 (= רַעַלְיָה Neh.7,7).

רַעַם (fut. נְיִרְעַם 1) to tremble, to rage, to roar (of the sea) Ps.98 7.— 2) to be troubled בְּעָמֵר בָּנִים they shall be troubled in their faces Ez.27.35.

Hiph. רְּלִים (fut. יְרָעִים, ap. מָרָעִים; inf. sf. הַּרְעִים 1) to cause to roar, to thunder Ps.29,3; Jb. 37,5.— 2) to make to fret, to irritate 1S.1,6.

קַעַם (sf. רַעַּמְן m. roaring, thunder Is.29,6; Ps.77,19; רַעָם גְּבוּרוֹתְיוֹ the thunder of his power Jb.26, 14; שָׁרִים וּתְרוֹעָה the thunder (i. e. loud call) of the captains, and the shouting 39,25.

(from בְּעָבֶה f. prop. trembling, hence poet. rolling mane of a horse Jb.39,19.

קיבין pr. n. a son of Cush Gen. 10,7 and a tribe descended from him Ez.27,22.

city in Goshen in lower Egypt Ex.1,11.

in Syr. to be green, fresh, whence the next word.

קַבְּנְן adj. green Deut.12,2 (of a tree); Jer.17,8 (of leaves); אָבָן וְעָנָן fresh oil Ps. 92,11; fig. of ment flourishing, prosperous v. 15.

flourishing Dan.4,1.

ניין I. (fut. יִיין: imp. pl. יִיין 1) to break in pieces, to shatter אַבּרוּל בּרֵוּל מַצְפּוּן shall iron break the northern iron Jer.15,12; אַבְּרִים לֹא־חָקָר he shall break in pieces mighty men without number Jb.34,24; אַרִים בְּרָוּל בִּרְוֹל לִאָבְּט בְּרָוּל לִאָרִים לֹא־חַקּר thou shalt break them with a rod of iron Ps. 2,9. — 2) to rage, to storm אַבִּים וְדֹּתֹּר rage, O ye nations, and be dismayed! Is.8,9.

Niph. נָרֵע (fut. יֵרְוֹּצֵ ) to go to ruin Pr.11,15; 13,20.

Hiph. בָּרֶע, הַרְעַ; וֹרַע ; inf. יַרָבע; inf. יַרַבע; inf. viii inf

Hithp. הָרְרוֹעִץ 1) to be broken to pieces רְאָרֶץ הַאָרָן the earth is utterly broken Is.24,19 belongs to רְעָה belongs to רֹעָה see).— 2) to ruin oneself אָים לְהַהְרֹעִצַ a man that hath many friends ruineth himself Pr. 18,24.

עני זו. (pret. אַב, וּ מַעָּהָ: fut. אַבְּירָ זְּבְּירָ זְּבְירָ זְּבְּירָ זְּבְירָ זְבִּירָ זְּבְּירָ זְבִּירָ זְבִּירָ זְבִּירָ זְבִּירָ זְבִּירָ זְבִירְ זְבִּירָ זְבִירְ זְבְירִ זְבְירָ זְבִירְ זְבְירָ זְבְירְ זְּבְירְ זְבְירְ זְּבְירְ זְּבְיּיִיוּ זְּבְּיוּ בְּיוּ זְבְּיִי בְּיִיוּ בְּיוֹיִיוּ בְּיוֹיִיוּ בְּיוֹיִי בְּיוֹיִי בְּיִייִיוּ בְּיוּ בְּיִייִיוּ בְּיִי בְּיִייִייְ בְּיִייִיוּ בְּיִייִייְ בְּיִייִי בְּיִייִייְ בְּיִייִייְ בְּיִייִייְ בְּיִייִייְ בְּיִייִי בְּיִייִייְ בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי זְּיִי בְּיִייְי בְּיִייִי זְיִייְי בְיִייְי בְּייִי זְיִייְי בְּייִי בְּייִי בְּייִייְי בְּייִי בְּייי בְּייִיי בְּייִי בְּיייִי בְיייי בְיייי בְייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְיייי בְייי בְיייי בְּייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייייי בְיייי בְיייייי בְיייייי בְיייי בְייייי בְייייי בְייייי בְייייי בְייייי בְייייי בְיייייי בְ

Hiph. הַרֶע הַרָע, הַרָע (2 הַרֶע, 1 יהרעתם , 2 pl. הרעו , 3 pl. ברעותי ; fut. יָרַע , מַרַע ; pt מָרַע, יְרַע, pl. מָרֵעִים; inf. הָרַע, הָרֵע 1) to do evil or harm to, to afflict one, with 7 R.1,21; 1S.26,21; with 7 1Chr.16,22; with 27 Gen.31,7; with : to bring evil upon 1K.17,20, with accus:: וַיַּרַעוּ אֹתָנוּ הַמְּוֹיִם and the Egyptians afflicted us, treated us ill Deut 26.6 - 2) to do or act wickedly, to do evil מת הַרֵע הַרָעוֹ and if ye shall still do wickedly 1S.2,25; הַרֶעהֶם אַשֶּׁר עשיהם ye have done evil in so doing Gen.44,5 הרע לעשות to do evil 1K.14,9; נועלליו to make one's deeds evil, to commit evil deeds Mic.3,4; inf. with יֹרָבע : לְבָבע to do evil Ps.15,4; pt. yan evildoer Pr. 17. 4, pl. מְּרְעִים Is. 1, 4.

Ch. (fut. ביוֹן) to crush, to break in pieces Dan. 2,40.

Pa. אָבָי (pt. בְּיַבְיּיִ) to break in pieces Dan.2,40.

קְעָקְ (fut. קְעַרְ) to drop, to distil Pr.3,20 (dew), Ps.65,12 (fatness). Hiph. הָרְעִיף to cause to drop Is.45,8.

רְעֵיץ (= יְיֵצְץ ; fut. יְרֵצֵץ ) prop. to break to pieces, hence: 1) to crush, to destroy (an enemy) Ex.15,6.—
2) to vex, to oppress Jud.10,8.

עשׁ (fut. נְרְעֵשׁ) to tremble, to quake Jud.5,4; Is.13,13; of ears of corn rustling in the wind Ps. 72,16.

Niph. נְרַעֵשׁ to be shaken, to quake Jer.50,46.

Hiph. הָרְעִישׁ (fut. יַרְעִישׁ; pt. נְרְעִישׁ; pt. מַרְעִישׁ) 1) to make to tremble, to shake Ps. 60, 4. — 2) to terrify that terrified kingdoms Is.14,16. — 3) to cause to leap (of a horse) Jb.39,20.

יים m. 1) commotion, noise Jer. 10,22 Ez.3,12.— 2) rushing, rattling (of chariots, wheels) Jer. 47,3; Nah. 3, 2.— 3) trembling, alarm Ez.12,8.

אָבְיּ (fut. אַבְּי,; pt. אַבְּר, pt. יְרְפָּא מַּר, pt. יִרְפָּא מַר, אַבּר, אַבּר,

בּהְם מְשׁוּבְהְם I will heal their backsliding Hos.14,5; pt. אָבָה physician (ien 50.2: fig. בְּאֵל אָבָר useless physicians Jb.13,4.

Niph. אַבְּוֹיִ (pret. וּ תֹּבְּבָּתוֹ Jer בֹּוֹיִ for אַבְּבָּתוֹ (pret. וּבְּבָּתוֹ inf. אַבְּרָתוֹ ) 1) to be healed, cured, restored Lev.14,48 (of a plague); בֹּוֹיִנְי בְּנֹי בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּנִי מִי and with his stripes we are healed Is.53,5; אַבָּתְּה הַּבְּבָּתוֹ נְרָבָּא בְנִי (the wound) refuseth to be healed Jer.15,18; fig. of a country Jer.51,9.— 2) to be mended, made whole (of a broken vessel) Jer.19,11.— 3) to be healed, to become fit for use (of water) Ez.47,8.

Hithp. ਲੜਾਜ਼ to let oneself be healed 2K.8,29.

רָבָּא pr. n. founder of a race of giants 1Chr.20,4 (= בְּבָּה 2S.21,16 and 21).

(only pl. רְבָּאוֹת) /. medicine, remedy Jer.30,13; Ez.30,21.

רבאות f. a healing Pr.3,8.

וֹרְפָּאִים I. (patr. of אַבְּיָר) pl. m. Rephaim, Rephaites, giants Gen. 14,5 Eeut.2,11 a. 20.

to be weak, רָבָּאִים

inactive) pl. m. the dead, the deceased Is.14,9; Pr.2,18; רְבָּאִים בַּלִּי they are deceased, they shall not rise 26,14; בְּלָּאִים he shall remain in the congregation of the dead Pr.21,16.

לְבָּאָלְיִי pr. n. m. Raphael 1Chr.26,7.

רָבַּר (= רְבַּר; fut. רְבַּר;) to stretch, to spread Jb.41,22.

Pi. 기원기 1) to spread (a bed) Jb.17,13.— 2) to support, to refresh Cant.2,5.

רַפַּה (fut. יְרָפָּה, ap. יְרָפָּה) 1) to slack, to be weak or feeble Jud.8,3; Jer. 49,24; of the hands: to be slack from weakness Jer.6,24 or from laziness 2Chr.15,7; ... בַבָּה יָדֵיִם מָן to withdraw the hands Neh. 6,9; 'feeble hands' sometimes as a figure of discouragement: וַּרָבּוּ וֹרֵיוֹ his hands were feeble, i. e. he was spiritless 2S.4,1; יוֹם מוֹם he was spiritless 2S.4,1; to desist from, to let go Ex.4,26.-מוֹם לַהַבָּה וָרָפָּה and וַחַשַּׁשׁ לֶהְבָה וֹרָפָּה and as dry grass sinketh before the flame Is.5,24.— 3) to decline 757 the day declineth toward evening Jud.19,9.

Niph. נְּרָפֶּה (pt. נְּרָפֶּה, pl. נְרָפָּר to be lazy, idle Ex.5,8.

Pi. הַּבְּי (pt. הַבְּבָּה) 1) to let down (wings) Ez.1,24.— 2) to slacken, to loosen, to weaken בְּבִים הַבְּי הַ הַּבְיקים רְבָּה הַ הַי הַ בְּיִים רְבָּה הַ הַּי הַ הַּבְיים רְבָּה הַ הַי הַ בְּיִים רְבָּה הַ הַ הַי הַ בְּיִים רְבָּה הַ הַּי הַ בְּיִם רְבָּה הַ בְּיִר וְבִים רְבָּה וְבִיים רְבָּה וְבִים רִבְּים הַ לַבְּה וְבִיים רַבְּיה וְבִיים לַבְּיה וְבִיים רַבְּיה וְבִיים לַבְּיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבִּיה וְבִיה וְבִיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִיה וְבִּיה וְבִיה וְבִּיה וְבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וּבְּיה וְבִּיה וְבְּיה בְּיה וֹבְיים וְבִּיה וְבִיה וְבִּיה וְבִיה וְבִּיה וְבִיה וְבְּיה וּבְיּים וּבְיּים בּיּים וּבְּיה בּיּים בּיּים בּייִים בּיּים בּיים בּיִים בּיים בּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיה בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיה בְּיִים בְּיבְיה בְּיִים בְּיבְים בְּיִים בְּיבְים בְיבְּיה בְּיבְּים בְּיבְּיה בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבִים בּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְ

of..., i. e. to discourage Jer. 38,4 (where 워크다 for 지크다); Ezr.4,4.

וַרֶּפָּה, ap. קרַפָּה (/ut. בַּרָפָּה, ap. קרַפָּה; imp. הַרָפָּה , ap הַרֶּפָּה (הַרֶּפָּה , ap בּרָפָּה to withdraw אָרֶךְ יָרֶךְ slacken thy hand, i. e. desist from smiting 2S.24,16; ...ן מָן... to withdraw one's hands from, i. e. to refuse support Jos. 10,6.— 2) to leave off (a work) Neh.6,3; of a person: to forsake Jos.1,5. — 3) to let go, to let alone Pr.4,13; Cant.3,4; הַלָּבה בַּר let her alone בול עבור לָנוּ שָׁבְעַת יָמִים let us alone seven days, i. e. give us seven days 1S.11,3; הַרָּף וַאַנִידָה לָךָ let me alone, i. e. stay, and I will tell thee 1S 15,16.- 4) with יםן: to desist from בהרף מַאַף to desist (cease) from anger Ps.37, א ההף ממני desist from me, let me alone Deut.9,14.

(c. קבּה; f. pl. קבֿה) adj. slack, weak, feeble Num.13,18; רְבָּה יְדֵיִם slack-handed, i. e. weary 28.17,2

רָפָּה pr. n. 1) = אַבְּר, which see. — 2) a man 1Chr.8,37 (= רָפָּרָה 9,43).

หาอา pr. n. m. Num.13,9.

רבים pr. n. m. 1Chr.7,25.

וְפִידְה (from קפּי f. couch-cover ing (others: support, stay) Cant. 3,10.

ירִים pr. n. a station of the Is raelites in the desert Ex.17,1.

יַבְּיָה see רָפָּיָה pr. n. 2.

681

וְרָבְּיוֹן (from בְּבְי) m. :lackness, feebleness Jer 47,3.

ירָפַּט (fut. בַּבְּין, רָפַּט to trample, to make muddy Ez.32,2;

Niph. well to be muddy, troubled (of a spring) Pr.25,6.

Hithp. אינה to prostrate oneself, to humble oneself Pr.6,3 קבּבְּרְצִי בָּבֶּף prostrating themselves with pieces of silver Ps. 68,31 (acc. some בַּבְּיִי to hasten).

רַפַּס Ch. to trample, to stamp Dan. 7,7.

רַבְּּסְדְּה f. float, raft; only pl. בַּּסְדְּה 2Chr.2,15.

to lean (Kal not used). — Hithp. קבְבַּק על to lean upon (with עַל Cant.8,5.

יַבַּם see בַבַּשׁ.

ີ້ ອີກຸ່ວ (from ພ້ອງ) m. mud, mire Is. 57,20.

תְּבֶּתְים m. stall, stable only pl. רְבָּתִים Hab.3,17 (etymology obscure).

רָץ (from רְצִי; pl. c. בִּיץ m. fragment, piece Ps.68,31.

רְיָן pt. of אָד, which see.

אָבְיּא to run; only inf. אָנְיָאָ Ez.1,14.

רָצָה (fut. יָרֶ ץ, ap. יְרֶ ץ pt. יְרָצָה pt. יָרָצוּי , pt. יְרָצוּי , pt. יְרַצוּי ; pt. יְרָצוּי ; pt. יְרָצוּי ; pt.

רְצִה לְּהַצִּיהֵנִי to be pleased רְצוֹת be pleased to deliver me Ps. 40, 14; with accus. to delight in, to take pleasure in, to be pleased with: יֵרְצוּ בָּוָב they delight in lies Ps.62,5; בָצוּ עַבָּדֵיךּ אָת־אַבַנִיהַ thy servants take pleasure in her stones 102,15; בָּחִירָי רָצִרָה נַפִּשִי my elect, in whom my soul delighteth Is.42,1; וּרָצֶה יָרָבֶּן וֹרָצֶה even as a father (correcteth) the son in whom he delighteth Pr.3, 12; with sf. רַצִּיתָם thou wast pleased with them Ps.44,4; בְצָם he is n.t pleased with them Jer. 14,10; בּוֹרַצְּךְ will he be pleased with thee? Mal.1,8; מַּרָצְנִי and thou wast pleased with me Gen. 33,10; with בוֹ : בָּד and I will take pleasure in it Hag.1,8 will the הַוֹרֶצֶה וְיָ בְּאַלְפֵּי אֵילִים Lord be pleased with thousands of rams Mic.6,7; וַאַחַרֵיהֶם בָּפִיהֶם ירצו: yet their posterity will take pleasure in their sayings Ps.49, 14; רוֹצֶה יָיַ בְּעַמוֹ the Lord taketh pleasure in his people 149,4. — 2) to act according to one's pleasure, to consent with (with שלהים (עם אַלהים (עם when he acteth according to the pleasure of God Jb.34,9; אָם־רַאִיתָ נַגַּב וַתְּרֵץ שׁמַל when thou seest a thief thou cousentest with him Ps.50,18. — 3) to accept, to receive in favor and I will accept נְרָצָאֹתִי אָתְכֵּם you Ez.43,27 (= נָרָצִיתִי); נָרָבוֹת פָּי accept, I beseech thee, the freewill gifts of my mouth Ps.119,108; sf. אַרְגְּיִן and he will receive him in favor Jb.33,26; pt. אָר acceptable Est.10,3; c. אַרִין acceptable Est.10,3; c. אַרִין אַר acceptable to his brethren Deut.33.24 — 4) to satisfy, to pay off אָר הַבְּיִר הָבְיִר הְבִּיר הְבִיר הְבִּיר הְבִיר הְבִּיר הְבִּיר הְיבּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְיבּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִיר הְבְּיר הְבְּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבְּיר הְבִּיר הְבּיר הְבּיר הְבּיר הְבּיר הְבִיי הְבְּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבִּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבִּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבִיר הְיבְּיר הְבְּיר הְבְּי

Niph. וּרְצָּה (fut. וּרָצָה) 1) to be accepted or acceptable (of a sacrifice) Lev.7,18; 22,27.— 2) to be paid off, pardoned (of sin) Is. 40,2.

Pi. קבָר (fwi. הבָר) to seek to please, to conciliate Jb.20,10.

Hiph. הַּרְצְּהָה for הַּרְצְּה (f. הַרְצְּה for to satisfy, to pay off Lev.26,34.

Hithp. הַלְבַבְּיה to show oneself pleasing, to reconcile oneself (with 'ነጻ) 18.29,4.

m. 1) favor Is.60,10; יְבְצוֹן, sf. אָרָין m. 1) favor Is.60,10; יְבְצוֹן to obtain favor Pr. 12,2; יְבָּצוֹן satisfied with favor Deut.33,23; יְבָצוֹן a time of favor, an acceptable time Ps. 69, 14. – 2) pleasure, desire, will Ezr.10,11; בְּבֶל־רְצוֹן with their whole desire 2Chr.15,15; בְּבִלּירָנוֹן according to their pleasure Est. 9,5; hence: self-will, wilfulness Gen.49,6.

רְצְלֵין (fut. מְצְיֵן ; inf. מַצְלֵין) prop. to erash, hence: to kill, to slay, to murder Deut.4,42; בְּצִי מְנָבְיִי to deprive of life 22,26; pt. מַצְין slayer, murderer 19,3.

Niph. הַבְּרֵבְ (fut הַבְּרָב) to be killed, slain Jud.20,4; Pr.22,13.

Pi. ፲፰፫ (fut. ፲፰፫) to murder, to destroy Ps.94,6; pt. ፲፰፫፫ murderer 2K.6,32; Is.1,21.

Pu. רַצַּקְ (for רַצֵּקְ) to be crushed; only אָרָאָרוּ Ps.62,4 (acc. some  $\Longrightarrow$  רַאָּרַאָּרוּ, Pi.).

ייי m. 1) a crushing Ps.42,11.—
2) slaughter (others: cry, shout)
Ez.21,27.

N'37 pr. n. m. 1Chr.7,39.

יְצִין pr. n. 1) a king of Syria Is. 7,1.— 2) another person Ezr.2,48.

to pierce, to bore Ex.21,6.

קֿבַּקְ prop. to range closely, hence: to inlay, to pave; pt. p. אָבָי inlaid, paved Cant.3,10.

קֹצֶלְ 1) m. burning coal (= קֹצֶלְ זוֹ); only pl. רְצָׁפִּים a cake baked on coals 1K. 19, 6.— 2) pr. n. a city in Syria Is.37,12.

 Niph. נָריֹץ (fut. יְרוֹץ) to be broken Ez,29,7; Ec.12,6.

Pi. I. ፫፯٦ (fut. ፫፯٦) to break, to crush Ps.74,14; fig. to oppress Jb.20,19; 2Chr.16,10.

Pi. II. ¡'¤' (fut. ¡'¤') to oppress Jud.10,8.

Hiph. יְחַבְּי (fut. ap. יְחָבַוֹ for יְתְבִי) to crush, to break to pieces Jud.9,53.

Hithp. הְתְרוֹצִץ to dash one against another, to struggle Gen. 25,22.

רַקּה, pl. בְּקָה (from בְּבָּק 2; f. הַבְּק, pl. בְּקֹה adj. thin, lean Gen.41,20, בַּקוֹת בְּשָׁר lean in flesh v. 19.

רק (from בְקַק 3) adv. only, but, nothing but, save, except בק אַתד only the blood במו לא תאבל thereof shalt thou not eat Deut. 15,23; בק אַני לְבַדִּי none but myself alone Jb.1,15; אֵין בָּאָרוֹן רַק there was nothing in שֵׁנֵי הַלְּחוֹת the ark save the two tables 2Chr. בק בע 5,10 בק בע only evil Gen 6,5; בק nothing but the truth 2Chr. 18,15; intensively: הַבַק אַך בָּמשָׁה hath the Lord indeed spoken only with Moses? Num. 12,2; peculiar is the following passage: בַק אָין דָבָר בָּרַגְלֵי אָעֶברָה I will do nothing but pass through on my feet Num.20,19.

ביק see בק.

רֹק (from בְּקֵי 1; sf. 'נְיָּקִ') m. spittle, spitting Is.50,6; Jb.7,19.

וְרָכֵּב (fut. בְּלֵב to rot, to decay

(of wood) Is.40,20; fig. מָטְיִים הָשָּׁיִם הַשְּׁיִם הַיּשְיִים he name of the wicked shall rot (i. e. perish) Pr.10,7.

Jb.13,28 (of wood); Hos. 5,12 (of bones).

קֹבֶבוֹן m. rottenness Jb.41,19.

קקד (fut. קבן: inf. קבן) to leap, to skip, to jump, to dance Ps. 114,4; Ec.3,4.

Pi. רָקָר (fut. רְבָּרָן; pt. רְבָּרָן) to jump, to dance 1Chr.15,29; Is.13, 21; בְּבָרְה מְרַבְּרָה מְרַבְּרָה מְרַבְּרָן Neh.3,2.

Hiph. הַרְקִיד (fut. יַרְקִיד) to make leap or skip Ps.29,6.

קָּהָן (from אָבָיָהָ 3; sf. יֹרְאָבָּן , קּבָּקּהָ f. temple (of the head) Jud. 4, 21; Cant 4,3.

וֹק pr. n. a city in Dan Jos. 19,46.

ולקת (fut. קבון; pt. קבון) to mix, to compound Ex.30,33; pt. קבון במחסטת במחסטת במחסטת איז יוֹבְבוּן ליינים לייני

Pu. רְבָּרְ (pt. רְבָּרְבָּר) to be mixed or compounded הַנְרָבָּרִים בְּבִּרְבָּרִים mixed by the apothecaries' art 2Chr.16,14.

Hiph. הַרְקִיחַ (only imp. הַרְקִים) to prepare, to spice Ez.24,10.

תַבֶּת m. spice בַּבְּרָם the spiced wine Cant.8,2.

ת ointment Ex. 30, 25 (see quotation under בְּחַת).

רָקּתוֹם (pl. בְּקְתוֹם) m. mixer of ointments, apothecary Neh.3,8.

[p] (pl. sf. [p]) m. ointment, perfume Is.57,9.

וֹבְקּתְה (pl. בְּקְתָה) f. ointment maker (Eng. Bible: confectioner) 18.8,13.

קרָישָ (from יְבָק' ; c. יַבְק') m. expanse, firmament Gen.1,6; Ez.1, 23; Dan.12,3; coupled with שַּמָיָם Gen.1,14.

(from בְּלֵיכְ ; pl. c. יְבִּיבִי m. wafer, cake Ex.29,2; Lev.8,26.

to embroider Ex.35,35; pt. רָקִם embroiderer 26,26.

Pu. DPT to be embroidered; only fig. to be formed, shaped Ps.139,15.

בּקְבֶּע pr. n. 1) a king of the Midianites Num. 31,8. – 2) two other persons 1Chr.2,43 7,16. – 3) a eity in Benjamin Jos.18,27.

רָקְע (fut. רָקְע ; pt. יְרָקְע ; c. רָקְע ; imp. and inf. רְבָּע ; imp. and inf. רוֹקַע ; imp. and inf. רוֹקַע ; imp. and down Ez.6,11;25, 6; with sf. אָרְקָעם I tread them down 2S.22,43. -- 2) to stretch out, to spread Ps.136,6.

Pi. אָבְן (fut. יְבַקּעוֹם) 1) to beat out, to spread out by hammering Ex.39,3; בּיִבְּיִלְעִים צְּבּוֹי בְּיִבְּיִלְעוֹם צְבּוֹי and they beat them out for a covering unto the altar Num. 17,4.—2) to spread, to overlay Is.40,19.

Pu. אָרָ (pt. אָרָדְּן) to be beaten out, spread out Jer.10,9.

Hiph. הַרְקִישַ (fut. יַרְקִישַ) to stretch out, to spread out הַרְקִיש hast thou with him spread out the skies? Jb.37,18.

m. something beaten thin, a plate; only pl. c. רָקִעִי פַּחִים broad plates Num.17,3.

1) to spit (akin to יָרָק); only fut. יְרָק Lev.15,8.— 2) to make thin, whence און adj. and יָרָק; fig. to limit, whence מון adv.— 3) to beat, to pulsate, whence בּק

תְּקַת pr. n. a city in Naphtali Jos. 19,35.

שׁלֵים poor, pt. of מוֹא, which see.

רשה (= Ch. אָדְיֹם) to be able, to have leave, whence the next word.

יין m. leave, permission, grant Ezr. 3.7.

באשית see רשית.

בשֵׁק to write or note down, to re-

cord only pt. p. בְּשׁרָם what is noted down Dan.10,21.

רְשֶׁם Ch. (fut. רְשֶׁם: pt. p. רְשֶׁם 1) to write, to note down Dan.5, 24 a 25.— 2) to sign (an edict) Dan.6,9, 10 a. 11.

נְישֵׁעְ (fut. רְישֵׁעְ) to be wicked Jb. 10,15; Ec.7,17; ...ן לישֵע to depart wickedly from... 2S.22,22.

Hiph אַרְשִׁישׁ (fut. יַרְשִׁישׁ pt. פּרְשִׁישׁ; inf. פּרְשִישׁ 1) to condemn, to convict Deut.25,1; Ps. 37,33; Jb.10,2; אַרֹשִׁישׁ וֹבְיוֹ וְבִּיוֹ וְבִּיוֹ וְבִּיוֹ וְבִיוֹ וְבִּיִי בְּרִיתְ שִׁיִבִּי בְּרִיתְ שִׁיִבִּי בְּרִיתְ שִׁיִבְיִ בְּרִיתְ שִׁיִבְי בְּרִיתְ who do wickedly against the covenant Dan.11,32.

ק (pl. רְשָׁעִי , c. רְשָּׁעִים adj and n. 1) wicked, godless אַבְּחַ רָשָׁעָ a wicked man Jb. 20, 29; f. בּוְבּי his wicked way Ez. 3, 18; אַבָּחְ הַּרְשָּׁעִר הְּרָשְּׁעִר הְּרָשְׁעִר בְּיִלְשִׁר הְּרִשְּׁעִר בְּיִלְשִּׁר הְשִׁעִר בְּיִבְּעִר הְשִׁר בְּיִבְּעִר הְשִׁר בְּיִבְּעִר הְשִׁר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְּעִר בְּיִבְיִבְּעְר בְּיִבְיִר בְּיִבְעִר בְּיִבְירִ בְּיִבְיר בְּיִבְער בְּיבִיר בְּיִבְער בְּיבוּער בְּיבִיר בְיִבְער בְּיבוּער בְּיבוּער בְיבִּער בְּיבוּער בְיבוּער בְיבוּער בְיבוּער בְיבוּער בְיבוּער בְיבוּער בְיבוּער בּיבוּער בּיבוּבי בּיבוּער בּיבוּביי בּיבוּביי בּיבוּביי בּיבוּביי בּיבוּביי בּיבוּביי בּיבוּביי בּיבוּער בּיבוּביי בּיבוּביי בּיבוּער בּיבוּער בּיבוּער בּיבוּביי בּיבוּער בּיבוּער ביבוּביי ביבוּביי בּיבוּער ביבוּביי ביבוּביי ביבוּער ביבוּביי ביבוּער ביבוּביי ביבוּער ביבוּביי ביבוּער ביבוּביי ביבוּביי ביבוּביי ביבוּער ביבוּביי ביבוּביי ביבוּער ביבוּביי ביבוּביי ביבוּביי ביבוּיי ביבוּביי ביבוּביי ביבוּביי ביבוּביי ביבוּביי ביבוּביי ביבוּיי ביבוּביי ביבוּבי

ness, injustice Ps.5,5; עַשָּׁת (sf. נְשָׁעָנוּ , הַשְּׁער) m. wickedto do wickedness Pr.16,12; אַנְשֵׁע wicked men Jb.34.6; רְשֵׁע ע treasures got by wickedness (injustice) Mic.6,10: אַנְגָי רָשַע wicked (unjust) balances v. 11.

רִישְׁעָה (c. רְשְׁעָה , sf. הְשְׁעָה ) f. 1) wickedness Deut.9,5; Mal.3,15.—
2) fault, guilt Deut 25,2.

בּוּשֵׁן see רְשִׁעְתֵים.

רשק (= קבר to burn, to glow, whence the next word.

קני (pl. רְשָׁבֶּי , c. יְבְּשָׁבְּי m. 1) flame Cant 8,6; קישָרָ the sons of flames, i. e. sparks Jb.5,7.—2) lightning-flash קטָי קטָר ווghtnings of the bow, i. e. arrows Ps. 76,4; 78,48.—3) burning plague Deut.32,24; Hab.3,5.

יַשְׁישׁ to waste, to ruin (Kal not used).

Pi. רוֹשֵׁשׁ (fut. יְרוֹשֵׁשׁ) to desolate Jer.5,17.

Pu. רַשֵּׁים to be wasted, destroyed Mal.1,4.

ווֹיֶי inf. of בּיִבי, which see.

נאָר (sf רְשְׁהִי ) f. net Lam. 1,13: הביש נְשֶׁר to spread a net Hos.7, 12; בש נְשֶׁר הet-work Ex.27,4. (from הַתַּק m. chain Ez.7,23; pl. בתוקות 1K.6,2.

דְתַח to seethe (Kal not used).

Pi. 디크기 (imp. 디크기) to make seethe, to boil Ez.24,5.

Pu. 미크 to boil, to be agitated Jb.30.27.

Piph. הַרְהִים (fut. יַרְהִים) to make boil, to agitate Jb.41,23.

תְּחָים (only pl. וְתְחִים) m. a seething הְּתְחִים make it seethe well Ez.24,5.

יְתַם (imp. יְתִם) to bind, to harness Mic.1,13.

רְהֶּכְם (pl. רְהָבִים) m. broom-bush 1K.9,4; Ps.124,4.

יְּבְּהְ pr. n. a station of the Israelites in the desert Num.33,18.

יָתַק to bind (Kal not used).

Niph. אָרַתִּק to be unchained,

loosed; fut. יְרָהֵק Ec.12,6 (Ktib יְרָהֵק will be removed).

Pu. 전기 to be bound (in chains) Nah.3.10.

יוֹלְקרה (only pl. הְלְּקרה) f. chain Is. 40,19.

רתת (בטט) to tremble, whence the next word.

אָבְרֵים וְתָּתְ (בּנְבֶּרְ אָבְּרֵים וְתָּתְ when Ephraim spoke, there was trembling Hos 13,1.

200

שי the twenty-first letter of the alphabet, called Shin שִׁי (= וְשֵׁי) tooth, because of its indented form; as a numeral = 300.— ש represents two sounds: sh and s; the former is indicated by a point over the right horn (ש), the latter by one over the left (ש).

ישָּׁר (rarely שֵׁי, שֵׁי, שִּׁי, contraction of שֵׁיבֶּר) 1) relat. pron. who, which, that Ec. 2, 26 \$\\$,12; 1,14; אַיָּהְיָה הוּא שֵּיהְיָה הוּא שֵּיִהְיָה הוּא שִׁיִּהְיָה הוּא שִׁיִּהְיָה לְּי שַּׁבְּרַבְּת נְבִּשׁ which withereth before it groweth up Ps.129,6; sometimes שִׁ includes the antecadent: שִׁיִּבְיה לֵי שֵּׁבְּרָה נַבְּשִּי with these that will be Ec.1, 1 בַּיְּשִׁי tell me, O thou whom my soul loveth Cant. 1,7; שֵׁבְּרָה נַבְּשִׁי him whom 3,3; שִׁיִּבְּר מַרָּשִׁי before a noun following a possessive suffix expresses an em-

phatic genitive: מָשָּלִשִּלמה his bed, even Solomon's Cant.3,7; my own vineyard 1,6.— 2) adv. of place and time: where, when מָקוֹם שֶׁיִפּוֹל הַעֵץ the place where the tree falleth Ec.11,3; in the day when they shall tremble 12,3; בַּשַׁתְּפּוֹל when it falleth 9,12; ער שי while Cant. 1,12.— 3) conj. that אַמַרָתִי שֶׁנַם וָה וֹבֶּלֶ I said that this also is vanity Ec.8,14; וְעָשֶׂיתָ לֶּי אוֹת שְאַתַּה then show me a sign that thou talkest with me Jud 6, וֹלָרָאוֹת שָׁהֶם (בּ שֶׁהַם) בְּהַבֶּּה וִזּדּ, that they might see that they themselves are beasts Ec.3,18; עַר שַׁקַבְּתִּי till that, until וֹמֵר שֶּׁהְיָה. חַבְּם :l ar se Jud.5 7; יוֹתֵר שֶּׁהְיָה. besides that he was wise Ec 12,9; עם שַׁבְּעָם scarcely that Cant. 3,4; with prepositions: בָּשֶבָבֶר הַנְּמִים as in the days הַבָּאִים הַכֹּל נִשְׁבַּח to come all will have been already forgotten Ec. 2, 16 (기구구박구 as already); בשָר הוא בְשָר as he also is flesh Gen.6.3; בָּל־עָפַת, הָבֶּיֶי אַ according to that which, as Ec.5,14 a. 15; " than that: 2" אַשֶּׁר לאִיהָדֹר מְשֶׁהָדּוֹר וְלֹא הְשַׁלֵם better that thou shouldst not vow, than that thou shouldst vow and not pay Ec. 5, 4; בַּשֶּׁלָּה because of: בָּשֶׁלָמִי הָרָעָה הַוֹאֹת לָנוּ for whose cause this evil is upon us Jon.1,7; עַלִיכָם ... הַפַער because of me the... tempest is upon you v. 12.— 겨울말 for why? Cant.1,7

ר באַלי (fut. אַפּיי: pt בּאָשׁי , pt. c. מּאָבּי , f. pt. מּאַבי inf. אַשׁאָבי ) to draw (water) Gen.24,13; Deut.29, 10; Jos.9,21.

אַשְׁי (fut. אַשְּיוֹ; pt. אָשׁי , אַמּשׁי , pt. בּיאַשׁי ; mf. אַשְּׁי ) to roar Am.3,4 (of a lion); Jb.37,4 (of a thunder); fig. of an enemy Ps.74,4; of persons in pain: to cry, to groan Ps.38,9.

רבאָשִׁי (c. רְּבְּאֵשִׁי , אַן 'רְּבָּאַשֵּׁי ; pl. sf. 'רְבָּאַשֵּׁי ; pl. sf. 'רְבָּאַשִּׁי ; pl. sf. 'רְבָּאַבּי ; pl. sf. 'רְבָּאַבָּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבָּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבְּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבָּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבְּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבְיּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבְּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבְיּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבְיּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבְיּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבְּי , 'רְבָּאָבְּיּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבְּיּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבְּיּי ; pl. sf. 'רְבָּאָבְּיּי , 'רְבָּאָבְּיּי , 'רְבָּאָבְּיּרְי , 'רְבָּאָבְּיּי , 'רְבָּאָבְּיּי , 'רְבָּאָבְּיּי , 'רְבָּאָבְיּרְי , 'רְבָּאָבְיּי , 'רְבָּאָבְיּי , 'רְבָּאָבְיּי , 'רְבָּאָבְיּי , 'רְבָּאָרְי , 'רְבָּאָבְּיּי , 'רְבָּאָבְיּי , 'רְבָּאָבְיּי , 'רְבָּאָבְיּי , 'רְבָּאָבְיּרְי , 'רְבָּאָבְיּי , 'רְבָּאָבְיּי , 'רְבָּאָ

Niph. កង្គ្រី (fut. កង្គ្រី) 1) to rush, to roar (of water) Is.17,12 a. 13.— 2) to be laid waste, desolate Is.6,11.

Hiph. הֹשָּׁאָה to lay waste, to

Hithp. מְשְׁהָאָה (pt. c. מְשְׁהָאָה) prop. to be struck, hence: to be astounded, to wonder Gen.24,21.

אַני a. אַנישׁ see אַנישׁ.

יְּמְאוֹלְ (from יְּמָאֵל ) m. a. f. prop. cavity, hence: depth, nether world, hell, grave Is 5,14; Jb.7,3; 26,6; Cant.S.7; with ה loc. הַאָּיִרָה Gen.42,3S, יִּמְאָרָה Is.7,11 acc. some = הַאָּיִרָּה ...

ורל pr. n. Saul 1) first king of Israel 18.9,2.— 2) a king of the Edomites Gen. 36,37.— 3) a son of Simeon Gen. 46,10; patr ישרולי Num. 26,13.

קרוני (from יְּשָאוֹן; c. יְשָאוֹן m. 1)
noise, tummult, roar Is.7,12; 24,
3; Hos.10,14; sf. יְשָאוֹנְיָּ Is.5,14; יְבָּיְ
יְיִּ the sons of tumult, i. e. noisy
warriors Jer.48,45.— 2) ruin, destruction בור שָאוֹן
the pit of destruction Ps.40,3.

באני (same as איני II.) to despise, whence the next word.

בּאָשְיָ m. contempt Ez.36,5; sf. אָשָׁאָיָן 25,6

קּאָשְׁי f. desolation, destruction אַאָיִה יְבַּה שְׁאִיָּה the gate is smitten with destruction Is.24,12.

 ask, to beg of (with בְּאָת, הַאָּמָ, בּעָב) Ps.2,8 27,4; De at.8,16; with -? for 1K. 2,22; with accus. 1S.1, 20; 1K 3,11. — 2) to demand, to require Mic. 7, 3 בִּי שָׁם שָאַלוּנוּ for there our שוֹבֵינוּ דְבְרֵי־שִׁיר captors required of us words of song (songs) Ps.137,3.- 3) to desire, to wish בל אַשֶּׁר שָׁאַרוּ עִינֵי whatsoever my eyes desired Ec. 2,10; לְשָׁאֹל בָאַלַה נַפְּשׁוֹ by wishing a curse to his soul Jb.31,30 (others: to require his soul with a curse); and he wished וַיִּשְׁאֵל אָת־נַפְשׁוֹ לְמוּת (desired) himself to die Jon.4,8.-4) to borrow Ex.12,35 2K.4,3; pt. שאול לי borrowed 2K.6,5; שאול lent to 1S. 1,28. - 5) to ask, to interrogate, to inquire (with accus.) ז אָשְאָרָךּ וְהוֹרִיעִנְי I will ask thee, and do thou inform me Jb.38,3; ו לא שָאַרְתִּיהוּ I asked him not Jud. 13,6; שאַל־נָא אַת־הַכּהַנִים תּוֹרָה ask now the priests concerning the law Hag.2,11; with שֵׁל concerning וֹאָפּאָל : לֶד with לָפָה זָה תִּשְׁאַל ישָׁמִי why askest thou thus after my name? Jud. 13,18; שַׁצֵּל נשלום to ask after the wellbeing of... 2S 11,7; ••• שַׁאַל אָת־בָּּר י to inquire the mouth of..., i. e. to ask one's opinion Gen. 24, 57; ליש to consult with Jud.1,1; Ez.21,26; עַמִי בָּעָצוֹ יִשְׁאַל my people consult with their stick of wood Hos. 4, 12.

Niph. נְשָׁאַל (mf. נְשָׁאַל (to ask leave of (with נְשָׁאַל בִּשְׁאַל

קּבְּי דְּוַר David earnestly asked leave of me 18.20,6 a. 28; בְּשָׁלִּלְּהָי I obtained leave of the king Neh.13,6.

Pi. אָשָׁלִי (fut. יְשָׁאֵל 1) to ask, to consult 2S.20,18.— 2) to beg (alms) Ps.109,10.

Hiph. הְשָׁאִיל (fut. נַשָּׁאָיל) to loan, to lend Ex. 12,36; fig. to grant 1S.1,28.

ישׁאל II. (= שׁעל) to hollow out, whence שִׁאוֹל.

pr. n. m. Ezr.10,29.

Ch. 1) to ask, to demand Ezr. 7,21.— 2) to ask, to interrogate Ezr.5,10.

אַאָרֶהְישִׁין שְׁאִלְּהָא Ch. (def. אִיְהְישִׁין f. demand א מָאמַר קַדִּישִׁין שְאַלְּהָא and this demand is by the word of the holy ones Dan.4,14.

ישְׁמַלְּתִימֵל pr. n. m. Ezr.3,2; Hag.1, 1 = שֵׁלְתִימֵל Hag.1,12 a. 14; 2,2.

אָבֶּי (akin to צְּיֵיִי) to lean upon, to rest (Kal not used).

Pi. redupl. פֿאַבן to be quiet, to rest Jer 30,10; Jb.3,18; with מוֹני to be at rest from Pr.1,33.

קְּבְּנְיֵה (from אֲשֶׁבְּיָּה , pl. בְּיִצְאָבָּיִּה , pl. מְצִּבְּנִיּה , pl. מְצִּבְּנִיּה , pl. מְצִּבְּנִיּה , adj. tranquil, quiet, at ease 1s.33,20; 32,9; Zch. 1,15; Jb.12,5 (see מַשְׁתְּיֹח ).

ישָׁאָנְן (from שְׁאָנִן ) אּיּ. tumult; only אַ אַ אַנְּנְדְּ 2K.19,28, אַנִּנְדְּ Is.37.29. מַאָנִן see הְשָׁיִּ .

קאט (akin to אַטְּיֵי ; fut. קאַטִּיּי ; pt. אָלֶי , pl. מַאַבְּים inf. ק'אִנֶי) 1) to draw breath, to breathe, to pant Ps. 119, 131; אָטם יָאָשׁאַן Will breathe and pant Is. 42, 12; 750 דוֹם to snuff up wind Jer. 14,6. -2) fig. to swallow up greedily man would greedily שָאָפַנִּי אָנוֹש swallow me up Ps.56,12; בּשׁאַפִּים וֹיִבּיוֹן O ye tdat greedily swallow up the needy Am.8,4.- 3) to long for, to desire בָּעֶבֶר וִשְאַר אֵל as a servant longeth for the shadow Jb.7,2 אַל הִּשְאַף הַלְּיִרָה desire not the night 36,20; אָל אָצּל to strive for, to hasten to Ec.1,5.- 4) = 510 to crush, to bruise הַשֹּאַפִּים עַל עַבַּר acc. Vulg.: who crush in the dust of the earth the heads of the poor Am. 2, 7 (Rashi who are eager on the earth after the head of the poor). עוד 1) to be left, to remain עוד there remaineth yet the youngest 1S.16,11.— 2) to become full, to be thick, whence אָרֶשׁ flesh. — 3) to swell up, to

Niph נְשָׁאַר (fut. יִשָּאָר) to be left, to remain, to escape Dan.

ferment, whence אָשֶׁמֶהָ.

10.8 הְשׁבּרְתִיכֶּם נְשְׁאֵר מְעֵיל and of your enswers remaineth deception Jb.21,34; pt. נְשְׁבֶּר that is left, that remineth Is.4.3; Ez.6, 12, pl. בְּיִשְׁאָרִים those which remain Deut.19.20; pt. הַ בְּיִשְׁבִּר which escapeth 2K.19,30, בּיִשְּׁבְרָם בּעִּבְּרָם בּעַבּרָם בּעַבּרָם בּעַבּרָם בּעַבּרָם בּעַבּרָם בּעַבָּרִם בּעַבָּרָם בּעַבּרָם בּעַבּרָם בּעַבּרָם בּעַבּרָם בּעַבָּרָם בּעַבּרָם בּעַבְּרָם בּעַבּרָם בּעַבּרָם בּעַבּרִם בּעַבּרָם בּעַבְּבָּרִם בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבְּים בּעַבּים בּעבּים בּעַבּים בּעבּים בּעבָּים בּעבּים בעבּים בעבים בע

Hiph. וְשִׁאִיר (fut. יִשְׁאִר 1) to let remain. to leave Num.9,12; Jo.2, 14; Ob.5.— 2) to be left Jcs.8,22. אָשָׁי m. 1) rest, remainder 2Chr.24, 14; Is.10.2.— 2) excellence בּיִבְּיִר רְיִם excellent spirit Mal.2,15.

ר.ק ליי Ch. m. remainder, rest Dan. 7.7; יְשְׁאֵר חַבִּימִי בְּבֶּל the rest of the wise men of Babylon 2,18 once ישׁאַר Ezr.7,18

ישׁרְר יִשׁרְר (a remnant shall return) pr. n. symbolic name of a son of Isaiah Is.7,3.

Mic.3.2; Ps.73,26; ישָארי m. 1) flesh Mic.3.2; Ps.73,26; איני היי היי ליש היי the violence done to me and to my flesh (i. e. body) Jer. 51, 35; of flesh as food Ps. 78, 20; hence: food Ex. 21,10.— 2) blood-relation, kinsman Lev.21,2; fully אַרָּשָּר kinsman of the flesh 18,6.

אָר (= שָׁאַר) to swell up, to ferment, whence the next word.

אָרֶי m. leaven Ex.12,15 a, 19.

קר f. blood-kindred Lev.18,17.

קרה pr. n. f. 1Chr.7,24.

ישארית (once שרית 1Chr. 12,38) f 1) rest. די ישלפר, remnant Is.44, 17; הוְדָה יְהוּדָה the remnant of Judah Jer.40,15; שִׁים שָׁאַרִית יְּר to leave a remnant, to preserve a posterity Gen.45,7; Jer.40,11; 44,7.— 2) excess, extreme pair הַחְנּר extreme wrath thou dost gird on (i. e. exert) Ps.76,11.

ראש (from אָשְׁי) f. destruction, ruin Lam.3,47.

אַמְאָר (prop. inf. of אַשְּאָר ; sf. אָשָּאָר , יְשָּאָר , contracted אַשְּאָר , b. 41, 17) f. 1) lifting up, rising up Jb. 41, 17.— 2) a rising, a scab Lev. chap. 13.— 3) majesty, dignity Gen. 49,3; Hab. 1,7; Jb. 13, 11.— 4) endurance, patience Jer. 15, 15.— 5) forgiveness אַר שָּאַר פּר שָּאָר if thou doest well, is there not forgiveness? Gen. 4,7 (Eng. Bible: if thou doest well, shalt thou not be accepted?).

אָבָיִי pr. n. Sheba 1) a grandson of Cush Gen.10,7.— 2) a grandson of Cush Gen.10,7.— 2) a grandson of Abraham by Keturah Gen.25,3.— 3) a son of Joktan Gen.10,28.— 4) a region and people in southern Arabia, abounding in spices, gold, and precious stones 1K.10,1 a. 2; Is 60,6; Jer. 6,20; Ez. 27,22; Jb. 6, 19; gent. pl. בַּיִּבְיִי Sabeans Jo.4,8.

לבבי to break, to split, whence the next word.

י אֶּבֶבְ m. fragment, splinter; only pl. שָׁבָבִים Hos.8,6.

שַׁבָּה (fut. יִשְׁבָּה, ap. יְשְׁבָּה; pt. שֹׁבָה ,

pl. שַׁבְּוֹי , sf. שׁבִּינוֹ ; pt. p. שָׁבִּוֹי , pl. אָבְּוֹי , f. pl. שְׁבִּוֹים ; to carry off, to lead captive, to make prisoner Num.21,1; 1K. 8, 46; pt. pl. שׁבִּיִים captives Is.61,1; pt. p. שׁבִּיִים captives of the sword, i. e. prisoners of war Gen.31,26; of cattle or flocks: to take away, to drive away 1Chr. 5,21; 2Chr.14,14; of substance: to carry away 2Chr. 21,17.

Niph. ਜੜ੍ਹਾਂ ਹੈ to be carried away, to be taken or held captive Gen. 14,14; 1K.8,47; Jer.13,17.

אַב' m. a precious stone Ex.28,19
(acc. Sept.: agate).

ישׁבוּאֵל a. שׁבְאֵב pr. n. of two men 1Chr. 23, 16 and 24,20 1Chr. 25,4 and 20.

שָׁבְנִּעֵ ; den. from יָשָׁבְעִית, נּ יִּשְׁבְעִית, sf. מּיִּבְעִית, יִשְׁבְעִית, sf. מְיַבְעִית, יִשְּׁבְעִית, sf. מְיַבְעִית, יִשְּׁבְעִית, sf. מּיִבְעוֹת, יִשְּׁבְעִית, sf. 1) seven days, sennight, week Dan.9,27; 10,2; Deut. 16,9; c. יִשְׁבִּעִיתְּיִבְּעִ the week of this Gen.29,27; du. יִשְׁבוֹעִים two weeks Lev.12,5.— יוֹי יַשְׁבִּעִית יִשְׁיִם the feast of (seven) weeks, Pentecost Ex.34, 22; but יַשְׁבִּעִית יִשִּׁים the feast of seven days, i. e. the Passover Ez.45,21.— 2) a week of years, seven years Dan.9,24.

י שְׁבְעָה (from שְׁבְעָה ; c. ישְׁבּע קּיה (from ישְׁבְעָה ; sf. ישְׁבָעָה ; pl. ישְׁבִּוּעַה (שְׁבָּעִה ; pl. ישְׁבִּוּעַה (pl. a swearing, oath Gen.26,3; ישָׁבְעַת יִיְּ an oath before the Lord Ex. 22,10; ישָּבָעת אָפָר a binding

oath Num. 30, 14, בַּעָרֵי שְׁבוּעָה sworn allies Neh.6,18.— ל) curse Is 65,15 fully שְּבָעַת אָרָה of cursing Num.5,21.

קבות (from שְׁבוּת שְׁבוּת , שְׁבוּת to bring tivity, captives שוב שְבוּת to bring back the captives Deut. 30,3; Ps. 14,7; שְבוּת שְבוּת שְבוּת שְבוּת לוּת שְבוּת הַיִּבּיתוּן f thy captives Ez. 16,53.— 2) something taken away, loss יַּבוּת אָשֹׁב מַת הַשְּבוּת אָשֹׁב מַת הַשְּבוּת אָשֹׁב מַת מוֹם to stroke, to soothe (Kal not

used).

Pi. רְבִישׁ (fut. רְבַשׁיׁ ; pt. רְבַשׁיׁ for רְּבָּשׁׁיִּ ; imp. f. יִּרְבָּשׁיׁ 1) to praise, to laud Ps.63,4; Ec.8,15; hence: to glority, to beatify (the dead) Ec. 4,2.— 2) to still, to calm, to soothe Ps.89,10.— 3) to hold, to

restrain (one's mind) יְשַׁבְּחֶנָּר יְשְׁבְּחֶנָּר but a wise man holdeth it back Ps.29,11.

Hiph. הְשָׁבְיֹחַ (pt. מַשְּׁבְיֹחַ) to still, to calm (waves) Ps.65,8.

Hithp. ਸੁਸ਼ਰ੍ਹੀ to praise oneself, to boast Ps.106,47.

רבשי Ch. Pa. רבשי to praise, to laud Dan.4,31.

 anger Is.10,5; אָבָּשׁ the rod of his mouth, i. e. his severe decree Is.11,4; אָבָשׁ דְּבָּשׁ the rod (i. e. oppression) of the wicked Ps.125. 3.— 2) reed, pen רַבָּשׁ the pen of the writer Jud.5,14.— 3) lance, spear 2S.18,14.— 4) staff of office, scepter Ps.45,7; hence: judge Gen.49,10 a. 16: 2S.7,7 (for which in the parallel passage 1Chr.17,6 בַּבָּשׁ).— 5) tribe, race, family Jud.21,6; Jer.10,16 Ps.74,2.

בּבְּיֵלֵי m. the eleventh month of the Hebrew year (February-March)

Zch.1,7.

יִּיבְיּ (from יִּיבְיּנִי , אַבְיּ , אַבְיִּ , אַבְיִּבְיּ , אַבְיִּבְיּ , שָׁבְיִּבְּ , שָּבְיִּבְּ , שָּבְיִּבְ , שָבְיִּ בְּשְׁבִּי to go into captivity Jer.30,16; Lam.1,5.—2) concretely: captives, prisoners Is.20,4; יִּיְבִי , your captive horses Am. 4,10.

ים pr. n. m. Ezr.2,42.

יבי pr. n. m. 2S.17,27.

בּיבׁ (from בּשׁבֵי) m. spark, flame Jb.18,5.

בּיב Ch. m. spark, flame Dan.3, 22; 7.9.

יַבְּיֵהְ (from בְּשָׁיִי f. captivity Neh. 3,36; concretely: captives Deut. 32,42; 2Chr.28,5.

 $\vec{\tau}_{\tau,\tau}^{\text{max}}$  (from  $\vec{\tau}_{\tau,\tau}^{\text{max}}$ ) f. eaptive Is. 52.2.

मान्य pr. n. m. see नान्य .

אַבִּיל (from שׁבֶּר) m. path, way; אָבִילְן with path Ps.77,20; pl. c. שִׁבִילִן עוֹּבְט paths of old, ancient paths Jer.18,15.

שְׁבִּים (from שְׁבִים; only pl. יִּשְׁבִים m. prop. net-work, hence: hairnet, caul Is.3,18.

יְשְׁבִיעִי (from שְׁבֵעְי) *num. m.* the seventh Gen. 2, 2; f. שָׁבִיעִית Ex. 21,2.

יְּיְבִיּת (בּוּת בּיִּת f. captivity Num. 21,29; Ez.16,53.

קבַף) to interweave, whence אָבָף הַ יִּיבְבָּף.

ּדְּבֶּרָים (only pl. יִיְּבְרָים) m. net, lattice-work 1K.7,17.

מַבְּבָא see אַבְבָּט.

קבְבְּרוֹת (pl. יְשְׁבְּרֵוֹת f. 1) net, snare Jb.18,8.— 2) lattice 2K.1,2; מַעֲשֵׂה lattice-work 1K.7,17.

to move, to wave, to flow, whence שָׁבֶּל , שְׁבָּל and שֵׁבֶּל.

in train of a robe (so called from its waving) Is.47,2.

its flowing away) בְּבוֹלְיּלִ בְּבוֹי שֵׁבְּיוֹלְ הָּמֶס מֹבְיוֹלְ הָמֶס מוֹבְילוֹל as a snail which melteth (into a slime), let him pass away Ps.58,9.

מּבְלֵים (pl. שִׁבְּלִים, c. שִׁבְּלִים f. 1) an ear of corn (so called from its waving) Jb.24,24; Gen 41,5; hence: branch, twig שְּבָּלִים הַּוֹיִתִים the olive branches Zch.4,12.— 2)

flood Ps.69,3; fully שֵׁיָבֹּעֶת מֵיָם waterflood v. 16.

יַּיְבְּקְהְ, שְּבְּקְהְ pr. n. a city in Moab, which belonged to Reuben Num 32,3 a. 38; Jos.13,19; it was famous for its vineyarde Is.16,8.

אַבְיֵהְיּ , תְּבְּיְהָיִי pr. n. prefect of the palace of Hezekiah Is.22,15, afterwards secretary to the king 2K.18,18.

יַּבְבְּיִרְהְ pr. n. of three men Neh.9, 4; Neh.10,5 = יְּיַבְנִיְרָ 12,3 a. יִּיַבְנִירְ 1Chr.24,11; 1Chr.15,24.

שַבִּים to knit, to twine, whence שַבִּים.

עַבַע , שַבִּע (fut. שַבַּע:; inf. שָבִע , ישׁבִּוֹעַ (שׁבְּוֹעַ 1) to be full, filled, satisfied (with food or drink) Ps. 37, 19; Am.4,8; with accus: שָבַע הָחָם to be filled with bread Ex.16,12; בים עבש to be filled with water (of soil) Pr. 30, 16; fig. אָשָבָעָה אַמוּנְתָּהְ I shall be satisfied with thy likeness Ps.17,15; לא תִשָבע עֵין the eye is not satisfied with seeing Ec.1,8; וב שַבַענו בוו we are exceedingly filled with contempt Ps.12,3; שַּבַע נָמִים to be full of years 1Chr.23,1.- 2) to be surfeited, satiated, with accus. Pr. 25, 16 hence: to be weary, tired of v. 17.

Pi. VIV (fut. VIV); imp. sf. UVIV) to satisfy Ez. 7,19; Ps.90.14.

Hiph. יַשְׂבְישׁ (fut. יַשְׁבְּישׁ ; pt. נְשִׁבְּישׁ ; inf. יַשְּׁבְּישׁ ) to satiate, to satisfy Ps.132,15; with בּ or מְּ

of the thing Ps.103,5; Ez. 32,4; with יִ of person and accus. of thing: יְבֶּלְיבֵוֹ בְּצִיןְ thou satisfiest the desire of every living thing Ps.145,16; fig. 91,16.

קּבֶּע m. abundance, plenty Ec.5,11; Gen.41,30 יְּבֵעׁ הַשְּבְע the plenteous years v. 34.

עַבְעָי (c. יְבִיּיִי pl. בִּיִּיבִייִי) adj. satiated, satisfied, full 18.2,5; Pr. 27,7; fig. יְבִיּע satisfied with favor Deut.33,23; וַבְּיִ יְבִיּע full of trouble Jb.14,1; בּיִי מָנִי full of years Gen. 35, 29; in this sense also בַּיִּין יִבְּיִּרְ 25,8.

עבְע" (sf. לְשְׁבְעֶּן) m. satiety fulness אַבְע" to fulness Ex.16,3; fig. שַבַּע fulness of joy Ps.16,11.

עָבֶלֵי (den. from אַבֶּעָי aec. Gen.21, 30–31) to swear; in Kal only pt. p. pl. c. בְּקָרוֹת בְּלֶרִי who were sworn with oaths, i. e. who had sworn oaths Ez.21,28.

איף. אַבְשִּיֹן (fut. אַבּשִּיֹן, אַבְשִּיֹן ; pt. אַבְשִּיֹן, pl. אַבְשִּיֹן, f. אַבְשָּיִן, fur. אַבְשִינוּ he hath sworn by his right hand Is.62,8; with אָב: to swear that not Is.54,9; with אַב: to swear concerning Gen.24,9; אַבָּשִין to swear falsely Lev.5,24; אַבָּשִין to swear deceitfully Ps.24,4.

Aiph. רְשְׁבְּיִע (fut. צִישְׁבְּיַנ; pt. נְשִׁבְּיַע; inf. בְשְׁבִּיע (הַשְּׁבְּיַע 1) to make swear, to bind with an

oath Gen.50,4.— 2) to abjure 1K. 22,16.

יטבע ה. (e. 꼬글; m. 기팢;; c. ישָׁבַעָּת ישִׁבַעָּה num. seven שָׁבַע נִשִים seven women Is.4,1; בַּנִים seven sons R.4,15; sf. בקשבש seven of them 2S.21,9; c. שַבע מָאוֹת seven hundred Num.4,36; שָבָעַת בְּיָםִים seven days Gen. 8, 10 (the construct form is prop. a noun signifying: a heptad); after a noun in the construct state it expresses the ordinal: בְּשָׁנַת שֶׁבַע in the seventh year 2K.122 sometimes as adv. seven times Lev. 16.28 a. 21 in this sense also du. שְׁבְעָרְוָם Gen.4.15; Ps.12,7; בּיִי עשה f. seventeen Gen. 37, 2, m. ישָׁבְעָה עָבָעָה 7.11.

רבשבי pr. n. a well in Philistia Gen.26.33

יִיבְעָה (c. יִיבְעָה) f. fulness, plenty 16.49.

ישְׁבְעָתְה (sf. קּבְּיְתְה יּשְׁבְעָת (sf. satiety Is.56, 11; קוֹי שְּבְעָת יִשְׁבְעָת because of thy unsatiableness Ez.16.28; בּיִבְּיִבְּיִבְּיִר sufficiently Is.23,18; Hag.1,6.

שבעים num. seventy Gen.4,24.

תְּבְעָרָה (= אֶּרְעָרָה) *num. m.* seven Jb.42,13.

ישַבי (akin to שבי) to twine (Kal not used).

Pi. "?" to work, to embroider, to make checkered Ex.28,39.

Pu. "ﷺ (pt. "ﷺ) to be inwrought, to be set (of precious stones) Ex.28,20.

עברץ (from אָבֶייִי) m. cramp, convulsion (prop. writhing) 2S.1,9.

רבש Ch. to leave Dan.4,12.

Ithp. אְשְׁתְבַק to be left Dan.2,44.

ישבר I. (fut. ישָׁבָּי, דּיִבְשָּׁיִ: pt. ישבר; pt. p. שַבור ; imp. שָבר , sf. שָבור ; inf. שָׁבָרָי , sf. שָׁבָרָי (שָׁבָרָי ) to break Is.42,3 (a reed); Jud.7,20 (a pitcher); with p: to remove from Hos. 2,20; hence: to tear, to mangle (an aimal) 1K. 13,28; pt. p. שַבוּר broken, maimed Lev. 22, 22; of persons: to break down, to destroy Is.14,25; Lam.1,15; fig. פּבָּי to break one's heart Ps.69,21; pt. p. שבורי לב those broken in heart Ps.147,3. אֶבֶל זבֶשׁ to quench thirst 104, 11. - 2) to define, to appoint a limit (prop. break off a limit; comp. 114 to divide, to decide) וָאֶשְׁבּרֹ עָרָיו חָקּי and I appointed for it my limit Jb.38,10.

Pi. רבש" (fut. רבש"); pt. רבש" (fut. רבש"); pt. רבש" (fut. רבש") fut (fut) to breek Ex.

9,25 (of trees); Ps.3,8 (of teeth).—
2) to break in pieces, to smash
1K.19,11 (of rocks); Ps. 74, 13 (of heads).

Hiph. לְשָׁבִּיר (fut. נְשִׁבִּיר) to cause to break forth (the womb), to bring to the birth Is.66,9.

Hoph. 기호병구 to be broken. crushed (in spirit) Jer.8,21.

עַבר II. (den. from בְּשֶׁ מֵּי, fut בִּישְׁ יִנְישְׁבּר; pt. בְּשִׁר, pl. שִּבְרוּ imp. pl. שִּבְרוּ ; inf. בְּיִשְׁ יִנְישְׁבּרוֹ to buy grain or food Gen.41,57; 42,2; Is.55,1.

Hiph. הְשָׁבִּיר (fut. בְשָׁבִּיר; pt. נְשָׁבִּיר) to sell grain or food Gen. 42,6; Deut. 2,28; Am. 8,5; pt. מַשְבִּיר he that selleth grain Pr. 11,26.

ישבר , שבר (ישבר אָ װֶבֶר , שבר ; pl. ישְבָרִים , sf. שָׁבְרֵים (m. a breaking, breach (of a wall) Is.30,13 a. 14; pl. sf. שָבַרֶּיהָ the breaches thereof Is. 60,4; hence: fracture (of a limb) Lev.21,19; fig. hurt, misfortune, destruction Lam. 2,13; שׁר נַשֶּׁבֶר wasting and destruction Is.59,7; Jer.4,20; בור רוּם a breaking of the spirit, i. e. sorrow, affliction Is.65,14; once pl. fear: בַּבְּרִים בָּ אַבְּחַאָיִ by reason of fear they miss their way Jb. 41,17 (acc. Rashi = מְשֶׁבֶּרִים the waves; see under אֶטֶה Hithp.).— 2) interpretation, solution (of a dream) Jud.7,15 (see 기교학 I. 2).

קבֶּע (from בְשְׁיִנְת II.; sf. ישְׁבָּע) m. grain, corn ישְׁבָּע the money for his corn Gen.44,2; שֶׁבֶר שֶׁבָר to buy corn 47,14.

שַׂבֵּר (only pt. שֹבֵר) to view Neh. 2,13 a. 15.

Pi. 기교병 (fut. 기교병) to look out, to wait, to hope Est.9,1, with 첫 , 한 Ps.145,15; 119,166; Is.38,18; R. 1,13.

שברי (sf. שברי) m. expectation, hope Ps.146,5.

וְיָבְרוֹן (e. יְשְׁבְרוֹן) m. 1) a breaking, pain Ez.23,11.— 2) destruction Jer.17,18.

pr. n. a place between Ai and Jericho Jos.7,5.

עֹיבְשָׁי Ch. to entwine (Peal not used).

Ithp. เข้ามีผู้หุ้ to be perplexed, confused Dan.5,9.

Niph. גשבת to be ended, to cease Is. 17,3

 קּבֶּה I. (from שְׁבָּה sf. שְׁבָּה) f rest, cessation from work Ex.21, 19; שֶׁבֶּה מָרִיב cessation from strife Pr.20,3.

שֶׁבֶּתְ II. (from שֵׁבֶּי, f. 1) a sitting, dwelling Ps.27.4; 127.2; hence: a place 2S.23.7.— 2) a sitting still Is.30.7 (see under בַּבַּב

שְּבְּתוֹן m. rest Lev.23,39; 25,5; אַבָּתוֹן sabbath of rest Ex.35,2

ישבתי pr. n. m. Ezr.10,15.

אָניצָּר (= אַנְיּשָׁי, to stray about, whence שָׁגִיצָּר .

832 pr. n. m. 1Chr.11,34.

ਲੜੇਲੂ (= ਸੜੇਲੂ) to grow, to become earge (Kal not used).

### Hiph. אַיְבְּיָּא (fut. יְשִׂבְּיּא; pt. נְשִׂבְּיִא ; pt. מַשְּׁבְּיִא (fut. בְּשִׂבְּיִא ; pt. 1) to increase (with בַיִּבְּיִא Jb. 12,23. — 2) to magnify, to praise Jb.36,24.

אָלְיִי Ch. to increase, to become great Ezr.4,22; as greeting: שַּׁלְמְכוֹן may your welfare increase! Dan.3,31.

fortress) Deut.2,36.— 2) to rise high, to be exalted Jb.5,11 (see under ) v.).

Niph. אָנְשָּׁבָּרָה (pt. נְשָּׂבָּרָה, f. נְשָּׂבָּרָה t) to be high or strong הוֹכְּרָה הוֹכְּרָה a high (or strong) wall Ps. 18,11; fig. to be exalted Is.2, 11.— 2) to be safe Pr.18,10.—3) to be high, imcomprehensible Ps. 139,6.

Pi שֵׁבְּ (fut. בְּשַׁנִי ) to set up on high, to make strong Ps.69,30; 107,41; with עַל to set up against Is.9,10.

Pu. אַנְע (fut. יִשְׁנֵב ) to be strong, safe Pr.29,25.

Hiph הְשָׁנִים (fut. נְשָׁנִים) to do loftily (others: to make powerful) Jb.36,22.

(akin to אַשְּׁיָנָה; pt. אַשָּׁשׁי) to err Lev.5,18; שׁנָג וּמִשְּׁיָנָה the erring and the seducer Jb. 12,16; pt. f. לְּבָּעִי הַשְּׁנְעָּהְ לֵּי הַשְּׁנְעָּהְ לֵּי the soul that hath erred Num.15,28.— Here acc. some belongs Gen.6,3 בַּעְבָּ because of their erring, שֵׁי being regarded as inf.; but see בַּ

בּנְהָת (sf. שְׁנְנְה ) f. error, mistake Ec.10,5; Lev.5,18; בְּשְׁנְנָה through error, inadvertently 4,2.

Hiph: תְּשָׁבֶּה (fut. מְשָׁבֶּה; pt. מְשָׁבָּה; to lead astray, to seduce Deut. 27,18; Pr.28,10; with יָבָי; to turn aside from Ps.119,10.

ישְׁנְה (= שְׁנָהְ to grow, to become large Ps.92,13; Jb.8,7.

Pi. redupl. שְׁנְשֵׁנְ (acc. Stb. like שְׁנְשֵׁע from יְשָׁנְשֵׁע ; fut. יְשַׂנְשֵׁע (to cause to grow ls.17,11.

Hiph. הַשְּנֶה to increase הַשְּנָה they increase in riches Ps. 73,12.

קיבוב pr. n. of two men 1K.16,34 (Ktib שְׁנִיב ); 1Chr.2,21.

שנח to look, to gaze (Kal not used).

Hiph. בַּשְׁגִים (fut. בַשְּׁגִּים; pt. בַשְּׁגִּים) to see, to look (with

Is. 14,16; Ps. 33,14; with 12: to look forth Cant. 2,9.

איני adj. great, mighty Jb.36,26.

ענין Ch. adj. 1) great Dan.2,6.—
2) much, many Dan.4.9; 7.5; יְיַנִין many years Ezr 5,11.— 3)
as adv. very שֵׁנִיא he was
very furious Dan.2,12.

קיאָה (from שְׁנִיאָה; pl. שָׁנִיאָה) f. error, transgression Ps.119,13.

ישׁבְּיוֹנִית (from אַבְּיֹנִי 3; pl. ישָׁבְּיוֹנוֹת m. enthusiastic song, hymn, dithyramb (acc. some a musical instrument) Ps.7,1; עַלְישִׁנְינוֹת after the manner of dithyrambs Hab. 3,1.

ישָׁבֵל (fut. ישָׁבֵּל) to lie with (with accus.) Deut.28,30.

Niph. נְשְׁבֵּל (fut. הְשָׁבְּל) to be lain with, to be ravished is.13,16.
Pu. שָׁבֵל to be lain with Jer.3,2.
f. consort, king's wife, queen

Ps.45,10; Neh.2,6.
Ps.45,10; Neh.2,6.

Ch. (pl. sf. אַנְלָתָה, קָּהָרָ, װְצִּלְתָה f. wife Dan.5,2 a. 23.

בּשְׁיֵלֵ see under שָׁיָ and אַשָּׁיָן.

עני (akin to שְׁנָשׁ) prop. to wander about, hence: to rave (Kalnot used).

Pu. אַבְּעִי to rave, to be mad, to be frenzied; only pt. אַבְּעָים mad, frenzied Deut. 28,34; Hos.9,7; pl. מְשְׁנְעִים as n. madmen 18.21,16.

Hithp. ਸੁਸ਼ਾਸ਼ to play the madman 18.21,16.

ישָבָּעוֹן m. raving, madness Deut.28,

28; Zeh 12,4; בְּשָׁבָּעוֹן with mad haste 2K.9,20.

שנר to east forth, to bring forth, whence the next word.

שְׁנֶּר m. what is brought forth, increase (of cattle) Ex.13,12; c. שַׁנָב Deut.7,13.

שׁר (from שׁרָם; pl. שׁרָם) m. demon, devil Deut.32,17; Ps.106,37.

ער I. (= נְשֵׁר m. breast Is.60,16; Jb.24,9.

קיבי II. (from קיבי m. 1) violence. oppression Ps.12,6.— 2) robbery Am.3,10.— 3) destruction Hos. 7,13; Jo.1,15.

שדר (pl. שָׁרָני , sf. שַׁרְנִי , tut. יָשׁרָר sf. שורר , ישרהם a. ישהם ; pt. ישהם , p ישרוב ; pt. p. ישרוב , f. הַיָּדרים ; inf. ישרור, שרור, prop. to be strong, powerful, hence: 1, to op press רַשַּׁעִים זוּ שַׁדוּנִי the wicked that oppress me Ps 17,9 .- 2) to overcome, to overpower; pt. p. בַּב he fall down overpowered Jud.5,27 (others: deprived of line, dead) .- 3) to destroy, to waste, to devastate Jer. 47,4; 49,28; Ez. 32,12; Pr.11,3; שַּרָבּית יִשְּׁרָבִים the wolf of the deserts shall waste them Jer. 5,6, pt. p. f. A י בְּבֶּר הַשְּׁרוּרָה O daughter of Babylon, who art to be destroyed Ps.137,8; inf אַרָבָּאר בּית בָּים פַּיטר שַּלָפַן בָּית as Shalman devastated Beth-arbel Hos.10,14.— 4) to waste, to ravage מְּבְּיִב יְשׁוּר צְּהַרְיִם for the deadly disease that wasteth at noonday Ps.91,6.— 5) to plunder to rob משׁבֵּר בַּצְּהַרִים a robber at noonday (i. e. one who robs openlp) Jer.15,8; מַּיִרְה בַּיִּרָם night robbers Ob.5.

Niph. נְשֵׁדְנוּ (1 pl. נְשֵׁדְנוּ) to be laid waste יַשְׁדְנוּ נְשַׁדְנוּ we are utterly laid wyste Mic.2,4.

Pi. I. שָׁהֵר (fut. דְשַׁהֵר pt. יְשַׂהַר pt. מְשַׁהַר to waste, to ruin Pr.24,15; 19,26. Pi. II. שָׁרָר (fut. דְשׁהַר) to de-

stroy Hos. 10,2.

Pu. קבר a. קבר 1) to be laid waiste, destroyed Is. 23,14; Jer.4, 20.— 2) to be despoiled, wasted Hos.11,2 a. 3.

Hoph. רושר (fut. יושר) to be laid waste Is.33,1; Hos.10,14.

דבי to be even, level (Kal not used).

Pi. אין to level (a field), to harrow Is.28,24; Hos.10,11; Jb.39,10.

שרךן to moisten, to besprinkle, whence שׁר, שׁר I.

קידה (E Ar. מירה; pl. שָׁדָה f mistress, wife שְׁדָה מְשָׁדָה a mistress and mistresses, i. e. many mistresses Ec.2,8 (others: chariot; comp. Talm. שְׁדָה wagon).

עָּרָה (from שְׁרָה ; כּ. שְׁרָה , פּּרָ, שְּׁרָה , שְּׂרָה , שְּׁרָה , שְּׁרָה , שְּׁרָה , שְּׁרָה , שְּׁרָה , שְּׁרָה , שְּרָה , שְׁרָה , שִּׁרְה , שִּׁרְה , שִּׁרְה אַרָם , m. 1) field, plain שְׁרָה אַרָם , m. 1) field, plain of Syria Hos. 12, 13.—
2) field, open country (opposed

to a city or village) Cant. 7, 12; of wild animals: השבה beasts of the field Gen.3,1; of wild plants: wild cucumbers2K.4,39; איש שרה a man of the field, i. e. one living in the open country Gen. 25,27; שָׁרֵה הָעִיר the field of the city, i. e. the open country round about, the environs Jos.21, 12; hence: ערי השרה the countrytowns 18.27,5 .- 3) country, district שֵׁרֵה מוֹאֵב the country of Moab R.1,6.- 4) field, corn-field, meadow Num. 20,17; שֵׁרֵהֹוָרֵע a fruitful field Ez.17,5; בּשְׁרֵה the flower of the field (or meadow) Is.40,6.

שרון Kri for שרון, which see.

ישְׁרֵי ( poet. for שֶׁרֶי ; שְׁיָרָה m. field Jer.4,17; Ps.96,12.

ישַבּי (from ישַבּי to be powerful; ישׁבִּי m. the almighty (of God); commonly אַל שֵׁבִי God Almighty Gen.17,1; Ex.6,3; without אֵל Num. 24,4; Jb.6,4.

ישריאור pr. n. m. Num.1,5.

עְּרִים (plains, from שְׂרִים) pr. n. in אָבֶּק הַשְּׂרִים the valley of Siddim (name of the plains afterwards occupied by the Dead Sea) Gen 14,3.

ישרין (Ktib, for which Kri has ישרין m. acc. Fuerst: the Almighty ישרי שרין לפען הדעו שרין that ye may know the Almighty Jb.19,29 (acc. older interpreters = ייין אייין איין אייין אייין אייין אייין אייין איין אייין א

קרמוֹת (pl. שְׁרְמִיתׁת, c. שְׁרְמִיתׁת feld (of fruits or corn) Deut.32, 32: Is.16,8; Hab.3.1. (etymology obscure).— יְּשְׁרְמָּרְתֹּה Is.27,27 יִּשְׁרָבְּרָתְּה which see.

קבי (akin to אָביי) to search, to blast; only pt. p. ישָרוּפּוֹת בְּרִים blasted with the east wind Gen. 41,6.

קינה ליפור ליפור f. a blasting ישְּרְבֶּה לְּבְּנְיּה they were... as a blasting before grain in the stalk, i. e. as corn blasted before the ear appeareth 2K.19,26 (in the parallel passage Is.37,27 ישְּרֵבְּה ).

וְשְׁבְּלוֹיְ m. a blasting, blight Deut. 28.22; Am.4,9.

רבי Ch. only Ithp. אִשְׁתַּבּר to exert oneself, to strive Dan.6,15.

שׁרַר (= סרר בי to put in a row, whence the next word.

קברת, שברה (pl. שברה f. row, rank, range (of soldiers) 2K.11, 15; of timbers 1K.6,9.

קרב" pr. n. name given to Hananiah, one of Daniel's companions at the court of Babylon Dan.1,7.

שֶּׁה (c. שֵּׁה, sf. שֵׁה, שִּׁה, שִּׁה, m. a. f. sheep or goat Deut.22,1; 1S.14,34; more defined שֵׁה כְּבָשִׁים a sheep, שֵׁה עִּוִים a goat Deut.14,4.

שׁרְּוֹלְ = Ch. חַבְּי to testify, whence the next two words.

קהָר (sf. שְׂהַרְי) m. witness Jb.16,19. Ch. f. testimony Gen.31,47. 교교 m. a precious stone (onyx or beryl) Gen.2,12; Ex.28,9; Ez.28,13; Jb.28,16.

מה שה pr. n. m. 1Chr.24,27.

שהך (= סהר מחל moon) to be round.

שַּׁרֵרְי (den. from שַּׁהַר moon, only pl. שֵׁהַרְנִים m. crescent, moon-shaped ornament (worn about the neck by men or ani mals) Is.3,18; Jud.8,21.

שׁרָיָה see שׁרָא.

אוא (בְּשְׁאָבוּ (שְׁאָבּוּ ) 1) to make a noise. to roar, to crash, to destroy, whence שואָה, שואָה, בְשוּאָה, בְשוּאָה, בְשוּאָה, בְשוּאָה, בְשוּאָה, בְשוּאָה, בְשוּאָה, בּשוּאָה, בּשוּא, בשוּא, בשוּ

אוֹצ' (only pl. sf. מוֹנְייֵם (m. destruction (others: roaring) Ps.35,17.

ম্বিত (= মুন্ন) to rise, whence the next word.

NIW m. lifting up, rising Ps.89,10,

m. 1) nothingness, vanity Ps 41,7; as adv. in vain, it is vain Mal.3,14; Ps.60,13; also בשוא Ex. 20,7; Jer.4,30.- 2) falsehood, deceit Jb.31,5; תַּבְנֵי הַשָּׁוֹא cords of falsehood Is.5,18; in reference to idols: יַקְמֵּרוֹ they have burned incense to falsehood, i. e to false gods Jer.18,15; as *adj.* אָתָר שַׁוָא deceitful men Jb.11,11; מָנָחֶת שָׁוָא false oblation Is.1,13; הַבְּלֵי שַׁוָא false vanities (i. e. idols) Jer.2,9; ער (false report Ex.23,1 שָׁבַע שַׁוָא אוַשָּׁ false witness Deut 5,17. — 3) affliction יַרְהֵי "יָוֹא months of affliction Jb.7,3; poet. אָנָפַת שָׁוָא the sieve of affliction Is.30,28.

קר (from שוֹאָר (www.; c. שׁאַת) f. 1) crashing, loud noise מַבְּלְבָּלְי amindst a loud noise they rolled themselves along Jb. 30,14; hence: storm, tempest Ez. 38,9; Pr. 1, 27.— 2) desolation, wasting, destruction Zph. 1,15; Pr. 3,25; שׁוֹאָה יָבַּקְשׁוֹ נַבְּיִי they seek my soul to destroy it Ps.63,10.

שָּבֶּ (pret שֶׁבָּ , f. שֶׁבָּ , for which שבת Ez.46,17; fut. בישב , ap. שבת , יַשַׁב ; pt. שַּׁי , pl. יַשָּׁב ; c. יַבָּשָּׁ ; pt. p. שוב , pl. c. שוב Mic.2,8; imp. שוֹב , שׁבָה , שָׁב ; inf. שׁוֹב , שב , שב 1) to turn, to be turned Ec.1,6 (of the wind); שוב אַחוֹר to turn backward Lam. 1,8; טוב מו to turn from, to cease from, to leave off, to forsake (of vices or virtues) Ex.32,12; Ez.3,19; 18,24; without מָב in the genitive: בַּיבָּי עשׁבָּ they that turn from (i. e. forsake) iniquity Is. 59, 20; pt. p. turned from war, averse to war Mic. 2,8; שוב מעל to turn, to retire from 2K. 18,14; to turn from following שוב מאחרי after 28.11,15; E.1,16; שוב אֶל, עַד to turn to Hos.7,10; Deut.30,2; שוב -? a) to be turned to Ps.9,18. b) to be turned or changed into Is. 27,17; of a cured hand: שַׁבָּה כָבִשָּׂרוֹ it was turned as his other flesh Ex.4,7; i호텔 호텔 his anger is turned away, i. a. appeased Is.12,1; Gen. 27,44; אַל אָד בּאָר to turn to God, i. e. to be converted, to repent 1S.7,3; 1K.8,33; Jer.31,18; pt. pl. sf and her (Zion's) converts Is.1,27 (acc. Sept. יְשָׁבִיה and her captives). - 2) to return, to come back; with prom a place R.4,3; with  $\pi$  loc., 36, to a place 2K 4, 38; 1S. 29,4; 5,11; with ንያ to a person Jud.11,8; with accus.: מַשָּׁב thence he returned to Samaria 2K.2,25; יָי צִיוֹן wher the Lord shall return to Zion Is. שַבוּ ני to something: שַבוּ they returned to אַבֹּהָם the iniquites of their fathers Jer. as a dog בָּבֶב שָׁב עַלֹּיִקאוֹ as a returneth to his vomit Pr. 26,11; of a thing: הַעַבַּר אֵל־הַעַבַּר everything returneth to the dust Ec.3, 20; בַשֶּׁב חָפָבָּט נווע money that came back Gen.43,18; of something sold which returns or reverts to its original owner Lev.27,24; 775 בְיֵיֵל to go and return, i. e. to keep going and returning 1S.17,15; אַבַע נשֵׁב to pass on and return, i. e. to go and come, to pass hither and thither Ez. 35,7.- 3) to go again, to repeat שָׁבַע פָּעָמִים go again seven times 1K.18,43; hence before other verbs as adv. again שב ווישלח he sent again 2K.1,11; שוב שוב lie down again וS.3,5; שַׁבָּתִּי וְרָאֹה I saw again Ec. 9, 11 (others: I turned about and saw); שַׁבְתִּי וַמַבְתִּי again l have thought Zch. 8,15.- 4) tr to return, to bring again 🔭 🚉 לאון ושקב the Lord bringetb again the excellency of Jacob Nah 2,3; שוב שבות to return or repair the loss Jb.42,10; Zph.2,7.— 5) ace. Stb. to soothe, to comfort specification of comfort us, O God of our salvation Ps. 85,5 (comp. שובה).

Pi. שוֹבָבָהֶן (f. שוֹבְבָה , sf. שוֹבָבָה; fut. ישוֹבֵב; pt. מְשׁוֹבֵב; inf. שוֹבֵב , sf. שׁוֹבָבִי) שׁוֹבָבִי) to turn back, to turn away ושובבתיך and I will turn thee back Ez. 38,4; הָרִים שׁוֹבְבוּם they have turned them away on the mountains Jer. 50, 6; fig. to lead astray, to pervert הַּבְּמָהָה וַבְּבָהַךְ הִיא שׁיֹבְבָהַךְ thy wisdom and thy knowledge, it hath perverted thee Is.47,10 .- 2) to bring again, to return Is.47,5; Jer.50,19; Ez.39,27. — 3) to restore, to refresh בַּפְשִׁי יִשׁוֹבֶב he restoreth (refresheth) my soul Ps.23,3; אָנַבָּאָ thou hast been angry, תשובב לנו O restore us again Ps.60,3; מְשׁוֹבֶב กาวกุ the restorer of paths Is. 58,12.

Pu. שׁבֶב 1) to be turned aside, to be slidden back Jer.8,5.— 2) to be turned away; אַל מִינֶּבֶר מִינֶּעֶר נוֹ to be turned away (i. e. rescued) from the sword Ez.38,8.

12; אָפָעֵל וּמִי וִשִׁיבֶּנָה will work, and who shall hinder it Is 43,13.-3) to recall, to revoke (of a decree) Est.8,8; הַשִּיב אַחוֹר to turn backward Is.44,25; בָּנִים to turn one away, to refuse him 1K. 2,20. - 4) to bring back, to return, to restore, to recover, to restitute Ex.22,25; Pr.26,15; וישִׁיבָהוּ and they brought it back to its place 2Chr.24,11; לְהַשִּׁיבּ to restore and to build וְלְבְנוֹת Dan. 9, 25; יְאָשִׁיבָה שׁבְּטֵיִך and I will return thy jndges Is.1,26; to return the captivity הַשִּׁיב שָׁבוּת Jer. 33,11; לְהָשִׁיב יָרוֹ to recover his territory 2S.8,3;והשיב אָת־אַשְּמוֹ and he shall make restitution for his trespass with the principal thereof Num.5,7; הַשִּׁיב to bring back, to recall to one's mind Lam.3,21; Is. to recover one's השיב דוחו ,46,8 breath Jb.9,18; דשיב נפש to refresh the soul Lam. 1,19 .- 5) to render, to give 2K. 3,4 (tribute); ז אָשִיב לָאִישׁ כָּפָּעָלוֹ I will render to the man according to his work Pr.24,29; הַשֶּׁב נְּמוּל עַל־גָּאִים render a reward to the proud Ps.94,2.-6) to answer 2Chr.10,16; Jb.13,22; הַשִּׁיב אַמַרִים, 28.24,13, הַשִּׁיב דְּבָּר Pr.21,22, or השיב מלין Jb.35,4 to give response, to answer; הָשִיב נעם to give a prudent answer Pr.26,16.- 7) intr. to convert oneself, to repent Ez.18,32; with ]다 14,6.

Hoph. רוֹשֵׁב (fut. יוֹשֵּב; pt. בוֹשֵּב; pt. מוֹשֶׁב ) to be brought back Ex.10,8—2) to be returned, restored Gen. 42,28.

שוב see שוב

שוּבְאֵל see שׁוּבְאֵל.

עוֹבְבים I. (pl. שׁוֹבְבים) adj. turned away, rebellious Is.57,17; Jer.3,14.

בּקְלֵבֵע II. pr. n. 1) a son of David 2S.5,14.— 2) another person 1Chr. 2,18.

בּב שׁוֹבֶב (שׁוֹבְב שׁוֹבְב יְשׁוֹבְנ (ב מּשׁוֹבְב שְׁבִינוּ יְחַלֵּק he hath divided out our fields to an apostate Mic. 2, 4; f. שׁוֹבֶבְה Jer. 49,4.

הבה f. repose Is.30,15 (see שובה 5).

קבוש pr. n. an Assyrian general 2S.10,16 = ישובן 1Chr.19,16.

קיבן (from שבר) m. entwined branches, thick boughs 2K.18,9.

לְבֶּלְ pr. n. of two men Gen.36,20; 1Chr.4,1.

קבק pr. n. m. Neh.10,25.

שׁנְג (= שָׁנָה , שָׁנַה to err, whence מִשׁנְה.

אוע (= אוס) to turn back; only Niph. נשוג to be turned back 2S. 1,22.

שור see שור.

ישור (fut. ישׁרָד) to waste, to ravage Ps.91,6 (see also שַׁרַד).

712 to plaster with Deut.27,2

Pi שִׁנָּה (fut. שְׁנָּה ; pt. שְׁנָּה 1) to make even, to level (a field) Is. 28, 25; with בּ: to make like Ps.18,34.— 2) to set, to put, to lay שְׁנִיה יְנִי לְנְנְדִּי תְּמִיר I have set the Lord always before me Ps.16,8; elliptically 119, 30; יַבְּ וֹיִי לְנִנְדִּי תְּמִיר for himself Hos.10,1; with יִבִי to lay upon Ps.71,6; 89,20.— 3) to calm, to pacify יִבְּמִיתִי וְדֹמַמְתָּי to pacify יִבְּמִיתִי וְדֹמַמְתָּי surely I have pacified and stilled my soul Ps.131,2; hence: to wait patiently Is.38,13.

Hiph. הְשָׁנָה (fut. יַשְּׁנָה) to liken Lam.2,13.

Nithp. נְשְׁתְּנָה (for Niph. נְשְׁתְנָה) to be alike Pr.27,15.

ישְׁרָה a. אְיָדֶי Ch. to make like (Peal not used).

Pa. ভূ to be made like Dan. 5,21.

Ithp. নাটাল to be made like, to become Dan.3,29.

קרְיָתִים pr. n. 1) a plain near קרְיָתִים Gen,14,5.— ל) a valley near Jerusalem, fully אָמֶק שָׁוָה Gen. 14, 17, also called אָמֶק הַשְּּלֶּךְ (the king's valley) ib.

ישׁרּת (pret. יְשִׁין; fut. יְשִׁין) to sink, to be bowed down יִשְׁיִים she sinketh down unto death, her house Pr.2,18; fig. of the soul: to be bowed down, depressed Ps.44.26; Lam.3.20.

קיי pr. n. 1) son of Abraham by Keturah Gen.25,2.— 2) name of an Arabian tribe, whence gent. שותי Jb.2,11.

הַיּהְ (בּיִיהָ prop. to speak, hence: to meditate Gen.24,63 (other interpreters: to walk about).

ਜਜ਼ਾਬਾਂ (from ਸੁਖ਼ਾਂ to sink) f. 1) depth, pit Jer.2,6; Pr.27,7.— 2) pr. n. m. 1Chr.4,11 = ਜ਼ਿਖ਼ੀ v. 4.

שוְּהָם pr. n. a son of Dan Num. 26,42 = הְשִׁים Gen.46,23.

עומי I. (pret. שְּשָׂי ; fut. שִשְּׁי ; pt. שְשָׁי , pl. שְשָׁי ; imp. and inf. שִּישׁ ; imp. and inf. שִּישׁ ) to move, to go about, to rove Num.11,8; 28.24,2; Jb.1,7.— 2) to row; pt. שִיִּשִי rowers, pilots Ez. 27,8.

Pi. בּבְישׁ (יְשׁל. בְּבִשׁיבֵי: pt. בְּבְישׁיבִי to run to and fro Am 8,12; Zeh. 4,10; fig. to run through, to study, to examine Dan.12,4.

Hithp. הְשִׁימֵט (for הָשְׁתְּימֵט ) to run to and fro, to roam Jer.49,3.

ערט II. only pt. pl. ישָאשִי, f. השָאשִי to contemn, to despise Ez.16,57; 28,24 (pt. איי for שִיי , like ארף Hos.10,14 for הף).

אַטְּהָר (שְׁטְהָר to turn aside; only pt. pl. שְׁיִר בָּוָב they who turn aside to lies Ps.40,5.

שוש (prob from מש ו.; pl. משים מ. prop. something swayed to and fro, hence: whip, scourge Pr. 26,3; 1K.12,11; of a hostile army Is. 10,26; אין משים overflowing (i. e. overwhelming) scourge 28, 18; fig. משים לישון scourge of the tongue, i. e. slander Jb.5,21.

שׁרְבֵּי (מַבְּיִבְּי ; pt. קשֵי) 1) to entwine, whence קֹשׁי. — 2) to hedge, to fence in; with דַבָּדְ to hedge about, to protect Jb.1,10; קֹבֶּדְ שִׁי to hedge in one's way, i. e. to shut it in, to straiten it Hos.2,8.

Pi. שוֹבֶן (fut. יְשוֹבֵן) to twist, to weave בַּעַצְמוֹת וְנִידִים הְשׁבְבֵנִי with bones and sinews hast thou woven me Jb.10.11.

קוֹף (sf. שׁוֹכוֹ שׁ שׁוֹכוֹ m. twig, bough Jud.9,49

שׁיְרָ (c. שׁוֹכָת) f. same as שׁיְרָ Jud.9,48.

קוֹם אין pr. n. 1) a city in the plain of Judah Jos. 15,35.— 2) a city in the mountain of Judah Jos. 15.48 (Ktib, for which Kri שור).

שוּבְרִים (only pl. שוּבְרִים) gent. of an unknown place שוּבְרִי 1Cnr.2,55.

te hang down, whence the next word.

לְלֵלֵל (from לְשֵׁלֵל) adj. stripped, barefoot Mic.1,8 (Kri); אוֹלְלָל to lead away stripped, i. e. deprived of their glory Jb.12,17 a. 19 (acc. Rashi בְּשׁלֵּל bereft of sense, confused).

קינת pr. n. Shulamite, a maiden celebrated in the book of Canticles Cant.7,1 (prob. gent. of a place בוניים).

שׁוְּמֵים (only pl. שׁוּמִים) m. garlie Num.11,5.

שִׁים a. שִׁים (pret. שָׁיִב; fut. יַשִּים, ישים, ap. ישים; pt. שַׁב, pt. שַׁב, pl. שָׁמָים ; pt. p. שִׁים , f. הַשָּׁמָם , שום, שום ; שום , שום , שום , שום , שום , שים 1) to set, to place, to put, to lay Gen.2,8; 2K.4,10; שִׁים לֵחָם to set (i. e. to serve) bread Gen. 43,31; pt. p. 🗅 🖫 set, placed Num. 24,4; Ob.4; with 72: to put in, into Jer.40,10; ישים דְבַרִים בָּפִי... to put words into one's mouth Ex. 4,15; יים בּאָוֹגִים to put into one's ears, i.e. to rehearse to him 17,14; with על: to put, to lay upon Gen. 21, 14; שִׁים יָר עַל־פָּה to lay the hand upon the mouth, i.e. to be silent Jb. 21, 5; of the imposition of a task or duty Ex. 5,8, of putting on raiment or equipments: שֵים to put a garment upon R.3,3; שִּים חֶרֶב עַל־יַרֶך to put on one's sword by his side Ex.32,27; to set before Ex.21, שִׁים רְפָּגִיי נָגָּד 1; Gen. 31.37; לים לים to give, to grant to: שִׁים שֵׁלוֹם לֶ־ to give one

peace Num.6,26; שִׁים רַחַמִים לִּ to grant mercy to Is.47,6; בשים שים to give one a name Dan. 1,7; of a monument: to set up, to erect Gen.28,22. - 2) intr. to set oneself שלו בַּהֶּרֶשְׁם לוֹ בַּהֶּרֶךְ who set himself against him in the way 18.15,2; hence: to set oneself in array 1K. 20, 12. — 3) to direct אֶל־אֵרהִים unto God would ! direct, i. e. address, my speech Jb. 5,8 (Eng. Bible: commit my cause); שִׁים עַיָן, לֵב to direct one's eye, one's heart, i. e. one's attention to (with בָל , אָל , יַבְּל ) Jer. 39,12; Ex.9,21; 1S.9,20; שִׁים בָּנִים בִּ to set one's face against Jer.44, 11; שוֹם שֶּבֶל applying the mind, exhibiting sense Nah.8,8; the object אַיָּן, לֵב is sometimes understood: שִּׁימוּ לַכֶּם עַׁלֶּיהָ direct your attention to it Jud. 19,30 (Eng. Bible: consider of it); אַיֶּמֶהנָאָ attend! Jb.17,3; hence: שֶׁם דֵּרֶךְ who taketh heed of his course Ps.50,23; שִׁים עַל־לֵב to lay to heart, i. e. to take heed to Is.47, 7.- 4) to set, to appoint, to establish, to ordain שִׁים נָבוּל to set bounds, to appoint a limit Jer.5, 22; שִים מַקוֹם to appoint a place 2S.7,10; שִים חק to appoint an ordinance Jer. 35,25; שִׁים תּוֹרָה to establish a law Ps.78,5; שִׁים מֶּלֶךְ to set, to appoint a king 1K. 10, 19; pt. p. f. שוֹמַה ordained, determined 2S.13,32.- 5) to make, to do אַשִּׁים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ Will make a way in the wilderness Hiph. הַשִּׁימָי 1) to direct oneself; imp. בְּשִּׁימִי direct thyself Ez. 21, 21.— 2) to direct one's attention, to regard; pt. מְבָּיִי מְשִׁים without any one regarding it Jb.4,20.

Hoph. הוְשֵׁם (fut. בְּשִׁה) to be put or set Gen.24,33.

ליה Ch. to make, to appoint Ezr. 5,14; שוֹם מְעֵם to make a decree, to give a command 5,3;7,21; שוֹם עַני to direct one's attention to, to regard one Deut.3,12.

Ithp. ២ម៉ូកុនុ (fut. ២ម៉ូកុះ ; pt. ២ម៉ូកុះ ) to be put, laid Ezr.5, 8 — 2) to be made Dan.2,5. — 3) to be given (of a decree) Ezr.4,21.

ליי f. determination 28.13,32 (acc. some pt. p; see שובה 4).

ישׁרָנִי pr. n. a son of Gad Gen.46,16; also patr. Num.26,15.

ארנם pr. n. a city in Issachar 1S. 25,4; gent. f. שונטים 1K.1,3. 맛그렇 (= 미호) to ery, to call (K로 not used).

Pi. אַנְשִׁ (fut. אַנִשֵּׁיְ , שַּוֹשֵּׁיִ ; pt. קְשֵׁיִּעְ ; inf. sf. יְשִׁיִּע ) to cry out, to call for help Jon.2,3; Ps.18,42; 28,2.

עַרַע (sf. שֵׁוִעִי) m. cry for help Ps.5,3.

עוש I. (= צוש) to ery, to call, whence שוש I.

עוע II. (= Ar. ושע) to be wide; fig. to be liberal, rich, whence שִישָּׁ .

וּשׁרְעֵי וּשִׁרֵּח I. m. cry for help רְּאֹרְנְעִי וְשִׁרְּח no prayer availeth when he stretcheth out his hand, nor a cry for help when he sendeth them his calamity Jb 30,24 (see also under בְּעִי יִישְׁרַח.

שוער ווו. (sf. שוערן שוערן m. 1) riches, wealth תוערן שוערן will he esteem thy riches? Jb. 36,19. — 2) pr. n. a Canaanite Gen. 38,2. — אבר שוע בורשוע in pr. n. ברשוער 1Chr. 3, 25 for ברשוער.

ייי m. 1) liberal, bountiful Is.32, 5. — 2) pr. n. a small Chaldean people Is.22,5; Ez.23,23.

איש pr. n. f. 1Chr.7,32.

יַשְׁוְעָה (c. שַוְעָה, sf. שַׁוְעָה) f. ery for help Jer.8,19; Lam.3,56.

שְׁנְעָלִים, שׁוּעָל (from שׁוּעָל: pl. שׁוּעָל: אַנּלִים, שׁוּעָל) m. fox Cant.2,15; Neh.3,35; also jackal Jud.15,4; Ps.63,11.

שְּׁעְל (pr. n. 1) an Asherite 1Chr.7, 36.— 2) אָרֶץ שׁוּעְל a district in Benjamin 1S.13,17, perhaps identical with אָרֶץ שַׁעָל (9,1.— 3) אַרֶץ שַׁעָל מוּ a place in Simeon Jos. 19,3; Neh 11,27.

שׁוְעֵר (den. from שֵׁיְבֵי; pl. שֹּיְעֵר, m. gate-keeper, porter 2K.7,10.

קשׁוּ (fut. קְשׁיבְּיָּר, sf. יְשׁיבְּנָּן 1) to wound, to bruise, to crush Gen. 3,15.— 2) to overwhelm Ps.139,11. אַשׁוֹשִׁ אַר n. see ישׁוֹבָּוֹשׁי.

יְּטְפּוּעָ patr. of בְּיִשְׁיּלָ, which see.

קשְׁכֶּרוֹת. מְשׁבְּרוֹת (from שְׁבֶּי , pl. שׁוֹבְּרוֹת , c. מּשׁבְּרוֹת ) m. trumpet, horn, cornet Ex.19,16; בְּרֵי שׁוֹבְּר as soon as the trumpet soundeth Jb.39,25.

אָרָק (= פְּבְּיָּי) to run about (Kal not used).

Pi. אָשׁיִבְּק (fut. אָשׁיִבְּן) to cause to overflow Ps.65,10.

Hiph. הַּשִּיק to overflow, to run over Jo.2,24

ישוק (pl. שְּוָקִים) m. way, street Cant.3.2.

לשׁוֹקי (du. שׁוֹקִי , c. שׁוֹקִי f. leg, thigh Is.47,2; Deut.28,35; of animals: foreleg, shoulder Lev.7,32; האָישׁ וִרְצָה he taketh no pleasure in the legs (i. e. in the swift feet) of men Ps.147,10; קְּרָה שׁוֹק עַל־יְרָהְ to smite leg and thigh, i. e. to smite utterly Jud. 15,8.

ישׁוְרֵים (אַרָ יִשׁיְרָים , pl. שִׁיְרָים m. anox, bullock; coll. catlle Gen.32.6; a cow Ex.34.19.

שור (בישור :imp. יְשׁר ; יַשׁר (שוּר: imp. יְשׁר ; imp. יְשׁר (בישׁר ; imp. in journey, to go, to come וְהַיְשֶׁר בַשְׁבֶּן בַשְּבֶּן and thou wentest to the king with ointment Is.

57,9 (hence קּשׁהָּ a present, as something which a visitor brings along with him); בְּשׁהְרֵי מֵראשׁ thou wilt come from the top of Amana Cant.4,8 (paralle! to בְּהָאִי ; others: thou wilt look).—
2) tr. to see, to behold, to observe Num.23,9; Hos.14,9; Jb.7,8; 35,5; intr. to look (שֹׁ upon) Jb. 33,27; hence: to spy, to lurk, to lie in wait Jer.5,26 (see under שֹׁיִבְיּי Hos.13,7.— 3) to surround, to enclose, whence אורר בישׁה. 2 and בּשְׁהַרָּי 2.

II. (= Ch. ישֵׁיַר to jump to leap, whence שׁוֹר .

עור שור III. to sing; see שור.

m. 1) lier in wait, lurker, memy; only pl. sf. שוֹרָי Ps. 92, 12 (from שׁוֹרָי I. 2). — 2) wall Gen. 49,22; Ps.18,30; also Ch. Ezr.4,12 etc. (from שׁוֹר I. 3). — 3) pr. n. Shur, a desert trac near the Red Sea Gen. 16, 7; more fully מִוֹבַר שׁוֹר Ex. 15, 22, for which מִוְבַר אֵירָב Num. 23, S.

עור (= ותוּר set in rows, whence שׂרָה.

אני II. (fut. ap. איני) to strive, to contend (אָניי) Hos. 12, 5; hence: to rule (אַניי) Jud. 9,22. Hiph. הַשִּיר to make rulers Hos. 8,4.

ווו שוּרְ 111. (בִּשֶב; fut. ישָׁבָ) to saw 1 Chr. 20, 3.

עוֹרָ (בּוֹרָ IV. (בּוֹרָ (בּוֹרָ IV. (בּיבוֹר) to turn away, to depart; אוֹרָ מֵהֶם when I depart from them Hos. 9, 12.

קרה (= שוֹרָם f. wall; only pl. sf. בּוֹלָם their walls Jb.24,11.

ישׂורֶדה (from שׁוֹרְדה I.) f. row מְשָׁרְ חְשָׁם חָשָּׁם מְשִׁר and he putteth the wheat in rows Is.28,25.

שרק see שורק.

שוש acc. Fuerst: to be shining, white, whence שוש , שוש .

י יְשִׁישׁ a. שִׁישׁ (pret. שְּׁיִי ; fut. יְשִׁישׁ יָּרָ pt. יְשִׁישׁ ; imp. יִשְׁישׁ inf. ישִׁשׁ יָּרָ to rejoice, to be glad Is. 66, 14; with בו ה 65, 19; with יִשְׁישׁים over 62,5.— יְשִׁישׁים Is.35,1 : יָשִׁישׁים.

שְׁרָיֵר pr. n. see ישָׁרָיָי .

שׁלְשְׁלָן a. שְׁשַׁנִּים, שׁוֹשַנִּים, שׁוֹשַנִּים, שׁוֹשַנִּים, שׁוֹשַנִּים, שׁוֹשַׁן (pl. שׁנִשׁן m. 1) white lily (from מַעְשֵׁרְ הַם Cant. 6,2 a. 3; of carved lilies: מַעְשֵׁרְ בַּעְשִׁרְ וּשׁוֹשֵׁן (lily-work 1K.7,22 (= שׁנִשֵּׁן 7,19). – 2) שׁנְשֵׁן שׁנִשׁן musical instrument or melody Ps.60,1; pl. 45,1; 69,1; 80,1.

the winter capital of the ancient Persian kings on the river Choaspes (where now is the village Shush) Dan.8,2; Neh.1,1; Est.1,2.

לושבה f. lily Cant.2,1; of an artificial lily 2Chr.4,5.

ישׁוְשֵׁוּבְוּא Ch. gent. pl. Susians, inhabitants of Susa Ezr.4,9.

שׁוְשֵׁה Ktib 1K.14,25 for שׁוְשֵׁה, which see.

ישׁרְתְּלֵח pr. n. a son of Ephraim Nam.26,35; patr. שְׁתַלְחִי ib.

שיוב see שוב .

קֿוַשְׁ (= קּוַשְּׁ ; 3 f. sf. אַהַבּּוְשִּׁ , אַהַבּּוְשִּׁ , זֹי וֹשְׁיִבְּשִׁי , זוֹ to burn, to search Cant. 1,6.— 2) fig. to look on, to scan Jb.20,9; 28,7.

ישָׁזַר to spin, to twist; only Hoph. pt. אָיִי מִשְׁזָר twisted linen Ex.26,1.

שְׁר (from הְשָׁי) adj. sunk שֵׁי שִּׁינוֶם with eyes sunk, i. e. one down-cast Jb.22,29.

רְשְׁי (from יְשִׁי) m. thought, meditation Am.4,13.

קבר (fut. לְּשְׁרֵי: imp. pl. לְשְׁחֵר to give, to make a present, to bribe (with accus.) Ez.16,33; with בָּעַד for one Jb.6,22.

הַחְשָׁי (= הַיִּשְׁי , חַחֲשָׁ ; imp. f. יחָשָׂ) to bow down Is.51,23.

Hiph. הְּשְׁחָה (fut. נַשְׁחֶה) to make bow down, to depress Pr.12,25.

Hithp. הְשְׁתַּחְנָה (fut. מְשָׁתַּחְנָה pl. מְשָׁתַּחְנָה pt. מְשָׁתַּחְנָה pt. מְשָׁתַּחָנָה pt. מִשְּתַּחְנָה imp. מִשְּתַּחְנִים imp. מִשְּתַחְנִים imp. מִשְּתַחְנִים imp. מִשְּתַחְנִים imp. מִשְּתָחְנִים Impostrate myself! 2S.16,4; as a sign of obedience Ps.45,12; in reference to God or idols: to worship Jer.7,2; Deut. 8,19.— For מִשְּתַחְנִיתְם Ez.8,16 see מִשְּתַחַנִיתְם impostrate mysengic.

יַּשְׁתְּה (pt. שֹׁחֶה ; inf. יִשְׁחְוֹם) to swim Is.25,11.

Hiph. הְּשֶּׁחָה (fut. בְּשָּׂחָה) to make swim, to drench Ps.6,7.

ក្រាម្ហា (from កក្មហ្វា) m. a swimming

ארי שָׂרוּ water that can be passed only by swimming Ez.47,5.

הַוֹחְשֵׁי see חַחַשָּׁי.

שָּׁחוֹק see שָׂחוֹק

אָרְרָי see הַשְׁתּוֹרָי.

שיחור see שחור.

יִשְׁתוֹרְ (from יְשָׁתוֹיִ ) m. black, soot Lam.4.8.

ក្នុកឃ្លាំ (from កក្ឃ) f. pit Pr.28,10.

קיים (בּישִׁין, זְּשִׁים ; pret. חַשֵּי ; 1 זְיִישְׁין ; pl. חַשְּיי ; inf. חַיִּיי ; fut. חַיִּיי ; pl. יִייִים ; inf. חַיִּיי ; inf. חַיִּי ; inf. חַיִּי ; inf. חַיִּי ; inf. חַיִּי ; inf. חַיּי ; inf. חַיִּי as adv. bowed down, in submission Is.60.14.

Niph. הְשֵׁין (fut. שֵׁין) to be bowed down, to be brought low Is. 2, 9; Ec.12,4; of the voice: to be low 29,4.

Hiph. กิบัฏิ to make low, to depress Is.26,5.

Hithp. הְשָׁתּוֹהָת (fut. הְשָׁתּוֹהָן , הַהְּשְׁתּוֹיִן) to be bowed down, depressed Ps.42,7 a. 12.

 pt. (akin to ភាក្មុ; fut. ២០២);

 pt. ២០២, ២០២, pt. c. ២០២; imp.

 pl. ២០២; inf. ២០២, ២០២, ៩០២, ៩០.

 ವರ್ಷ) to kill, to slaughter Gen.

 37,31; 2K.10,7 a. 14.

Niph. ២០ឃុំ៖ (fut ២០ឃុំ) to be killed, slaughtered Lev.6,18.

Pi. שַהָשִּׁ to slaughter (others: to corrupt = הַשְּׁחַשִּׁ); only inf. אַחָבְּים הָעָּטִים the revolters are gone deep in making slaughter Hos.5,2 (others: in corruption).

២ក្មុឃុំ II. (= Ch. ក្រុឃុំ) to sharpen, to point; only pt. p. ២៦កឃុំ វុក្ក a sharpened arrow Jer. 9, 7 (Ktib ២ក្រុឃ slaughtering).

שׁהַשְּׁ III. (= הַשְׁשִׁ by transposition) to spread out, to expand, to beat thin; only pt. p. מְהַנָּ בְּהָוֹיָ beaten gold 1K.10,16.

בְּיִישְׁ (fut. בְּיִישְׁיִן) to press out Gen.

המימין f. a killing, slaughter 2Chr. 30.17.

שָׁהִין (from שְׁהִין m. inflammation, boil, botch Ex.9,9; Lev.13,18—20; ביים the botch of Egypt Deut. 28,27 a. 35 (prob. elephantiasis).

בּיִתְ (from משׁח) m. what grows of itself, after-growth Is.37,30 (= מַחִישׁ 2K.19,29).

קֿיִרְשָׁ (from קְּחִשׁ ; c. יְשָׁחִישְׁ) m. thin board, plank Ez 41,16.

ישְׁתִית (from שְׁחָית) f. pit; only pl. אַחָית Ps.107,20; Lam.4,20.

רת ייִי (Ch. pt. p. of הַשְּׁיִּ , which see, ייִבְּיִי m. lion (only poet.) Hos.5,14; Ps.91,13.

קרת f. onycha (shell of a muscle, which when burned emits a sweet odor) Ex.30,34.

- ישחן in Ar. and Ch. to be inflamed, whence יְיוָטְיֹּי.
- ישרש in Ar. to raise oneself up, whence שחים.
- קרש" 1) to shave off, to make thin, whence אָהָיף'. 2) to be thin, lean, whence אַהֶּשְי and the next word.
- יוֹב m. sea-gull (so called from its leanness) Lev.11,16; Deut.14,15.
- רְּבֶּי f. leanness, consumption Lev.26,16.
- to be proud (Talm.), whence the next word.
- קבי m. pride קבי שַרַין the sons of pride (poet. of wild animals) Jb. 41,26.
- יה pr. n. a place in Issachar Jos.19.22.
- קרים (fut. קביי) to rub, to beat small Ex.30,36; fig. of enemies Ps. 18,43; אָבָנִים שְׁחַקּי מִים the waters rub off (i. e. wear out) stones Jb.14.19.
- קרים (from מְשְׁרִים m. 1) dust Is.40, 15.— 2) pl. שְּרָים grains of dust, particles of water, a cloud, clouds Ps.77,18; Jb.36,28; 38,37; of thick clouds בְּיִבְיִי בְּיִים Ps.18,12; hence: sky, heaven Deut.33,26; Jb.37,18; also sing. Ps.89,7 a. 38.
- Pַתַּשְׁי : = Pָתַצְּי ; fut. Pָתַּשִּׁי ; inf. Pִיּתְשִּׁי ,
  j̄תְשִׁי 1) to laugh, to be merry
  Ec.3,4; with אַ: to smile at Jb.
  29,24; with בי to laugh at 30,1;
  with בי to mock at, to scorn

- (fear) 39,22. 2) to make sport Jud.16.27.
- Pi. פְּחַשִּׁי (fut. פְּחַשִּי ; pt. פְּחַשִּי ָ, pl. בְּחַשִּי ָ, inf. פְּחַשֵּי ָ, 1) to make merry Jer.30,19; 31,3.—2) to sport, to jest, to play 2S. 2,14; Pr.26,19; with בְּ Ps.104,26; Jb.40,29.
- Hiph. הְשְׁחִיק (pt. מַשְּׂחָיק) to mock, to laugh at (with עַל 2Chr. 30,10.
- עירי (ז'יִי שְׁחַר I. 1) to be black עירי עירי אין my skin is black upon me Jb.30,30.— 2) to be darkish, duskish, whence מְשְׁרַ morning twilight, dawn.
- קבר II. (den. from בְּשֵׁ dawn; pt. אַהָּבי to seek early, to search, to strive after שׁתֵר שׁה he that searcheth after good Pr.11,27.
- עַּפְעַבֶּי (from שְׁחַר I.; יְשְׁחַר ; sf. אַחַר יִשְׁרְבָּי יִשְׁרְבָּי יִשְׁרְבָּי יִשְׁרְבָּי יִשְׁר (from מְשִׁרְבָּי II.; יְשְׁרְבָּי יִשְׁרְבִּי וְבִּי יִשְׁרְבִּי וְבִּי יִשְׁרְבִּי יִשְׁרְבְּי יִשְׁרְבְּיִי יִשְׁרְבְּי יִשְׁרְבִּי יִשְׁרְבְּיִי יִשְׁרְבְּי יִשְׁרְבִּי יִשְׁרְבְּיִי יִשְׁרְבְּיִי יִּשְׁרְבִּי יִּבְּיים יְּבְּיבְיים יִּבְּיים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּיים יִּבְּיים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּיבְּים יִּבְּיִבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּיבְיִים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבּים יִבְּים יִּבְּים יִבּים יִבְּים יִּבְּים יִבּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִּבְּים יִבְּיִבְּים יִּבְּיבְים יִּבְּים יִבְּים יִבּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְים יִבְּים יִּבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְּים יִבְיים יִבְּים יבְּיבְּים יבְּים יבְּים יבְּיבְים יבְּיבְּיבְים יבְיבְּים יבְּים יבְּיבְּים יבְּים יבְּיבְיבְיבְּים יבְּיבְּיבְיבְיבְים יבְּיבּים יבְּיבְּים יבְּיבְּים יבְּים יבְּיבְּים יבְּיבְּים יבְּיבְּים יבְּיבּים יבְּיבְּים יבְּיבְּים יבְּיבְּים יבְּיבְּים יבְּיבְּיבְּיבְיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְבְּבְבְיבְּבְּבְבְּבְבְּיבְּבְבְבְּבְּבְבְבּיבְבְּבְּבְבְבְּבְּבְ

the eyelashes of the dawn Jb.3,9; אַרָּשְׁרֵל בֶּּן־שְׁתֵל בַּן־שְׁרֵל בַּּן־שְׁתַל בַּּן־שְׁתַל בַּּרְשְׁתַל בַּּרְשְׁתַל בַּרְשְׁתַל בַּרְשְׁתַל בַּרְשְׁתַל בַּרְשְׁתַל בַּרְשְׁתַל בַּרְשְׁתַל בַּרְשְׁתַל בַּרְעַל בַּרְבְּיִל בַּרְבְיִל בַּרְבְיִל בְּיִלְבִיל בַּרְבְיִל בַּרְבְיִל בַּרְבְיִל בַּרְבְיִל בַּרְבְיִל בַּרְבִיל בַּרְבְיִל בַּרְבְיִל בַּרְבְיִל בַּרְבְיִל בַּרְבִיל בּיִבְיל בּיִבְיל בּיִבְיל בּיִבְיל בּיִבְיל בּיִבְיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְּיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבּיב בּיבּיל בּיבְיל בּיבּיל בּיבְיבְיב בּיבְיבְיב בּיבְיבְיבְיב בּיבְיבְיב

י שָׁחְרֵּה , שְׁחֹרְי (pl. יְשָׁחֹרְי ; f. יְשָׁחֹרְי pl. ישָׁחֹרִוֹת (adj. black Cant. 5, 11; Zch. 6, 2 a. 6; of the skin: dark, swarthy Cant. 1, 5.

אחור see אחרי.

שתר see שתר .

קרות f. dawn of life, youth Ec. 11,10.

קרְרוֹתְי (redupl. from הַשְּׁדְרוֹת) adj. blackish, dark, swarthy; only f. הַרְחִרֶת Cant.1,6.

ייִר ייִר pr. n. m. 1Chr.8,26.

עהרים pr. n. m. 1Chr.8,8.

אַהְיֵּל to corrupt, to destroy (Kal not used).

Niph. אַשְׁחָל (fut. אַחָשֶּׁי: pt. אַהְשָּׂיִן) to be laid waste, desolated (of a land) Ex.8,20.— 2) to be spoiled, marred (of gear or vessels) Jer. 13,7; 18,4.— 3) to be corrupted

(morally) Gen.6,11; עַלִילוֹת נִשְּׁחֲתוֹת נִשְּׁחָתוֹת נַשְּׁלְוֹל corrupt doings Ez.20,44.

Pi שָׁחָת (2 שָׁחַת ; imp. a. inf. ភាក្ម្ម ; inf. sf. គុភុក្មុ for គុភុក្ម្ម) 1) to destroy Ez.26,4 (walls); Is.14, 20 (a land); of a people: •••קֿתָהָרָ it is thy destruction..., that thou art against me, against thy help Hos.13,9 (others קחתוף thou hast destroyed thyself, which is grammatically impossible); fig. to waste, to lose Pr. 23,8 (of words); of semen: שָׁהָע צַּרָצָה to waste by spilling to the ground לשהת בחבים to suppress mercy Am.1,11; שָׁחָת בָּרִית to violate a covenant Mal. 2, 8. — 2) intr. to corrupt oneself, to act corruptly Ez.32,7; הַעָּמִיקוּ שָהַתוּ they have deeply corrupted them: selves Hos.9,9.

Hiph. הַשָּׁחִית (fut. יַשָּׁחִית; pt ית מַשְׁחָית ( יִמַשְׁבַי, inf. הַשְּׁבַ, הַיִּהָשָׁבַ ) אַ to destroy, to ruin, to overthrow Lam. 2, 8 (a wall); Jer. 51,20 (a kingdom). — 2) to destroy, to kill Gen.6,13; Jud. 20,35; 1S.26,15; pt. מַלְאַךּ הַמַשִּׁחִית destroying angel 2S.24,16 (see also בַּשְׁחִית). — 3) to injure, to hurt Pr.11,9. -4) to mar, to spoil (of a beard) Lev.19,27.— אַל־תַשְׁחָת in the titles of psalms 57-59 a. 75 prob. the first words of a song, to the tune of which these psalms were sung .-5) to corrupt, to pervert הַשְּׁחִית to corrupt one's way Gen.6, 12; הַשְּׁחִית עֵלִילוֹתֵיו to corrupt one's doings, to act corruptly

Zph.3,7; intr. to corrupt oneself, to act corruptly Deut. 4,16; הַבְּבָּ הַ his heart was lifted up so that he did corruptly 2Chr. בָּנִים מַשְּׁחִיתִים children who are corrupt is 1,4; ... הַשְׁחִית מָן הי be more corrupt than Jud.2,19;

711

Hoph. אַדְשְׁיִם (pt. אַדְּשְׁבְּ) to be corrupted אַדְשְׁיִבְ a corrupt spring Pr.25,26 (see also מְשְׁיִבְּת a. מִשְׁבָּת.

Ez.16,47.

- אַתְּהָי Ch. to corrupt; pt. p. f. הַּיְתְיָּ corrupt Dan.2,9; as n. corrupt deed, fault 6,5.
- אַק II. (from אַטְיּי) f. destruction, ruin, corruption אַבְּאָר שַׁחַת the pit of destruction (i. e. the grave) Ps.55,24; אַבּ דְּאָר לָּאָר to see corruption, i. e. to die Ps.16,10 (בּאָר מָוָר \$9,49).
- שְׁמֶה or שֵּׁמֶה (from שׁיִּטְה m. prop. one who turns aside, hence: revolter; only pl. שִׁמִים Hos.5,2.
- שְּׁמָה (בּישָׁט (בּישָׁט ; fut. שְּׁטָה , ap. שְּׁטָה to turn (מְעֵל from) Pr.4,15; with לאָ to 7,25; of a woman: to go aside, to be faithless Num.5,12; אַמָּה מְמָאָה מָמָאָה מָמָאָה מָמָאָה מָמָאָה

cleanness, i. e. to become faithless (conjugally) v. 19.

קְּמְיִם (pl. יִּשְׁמִים) f. acacia tree Is 41,19; שְׁמִים acacia wood Ex. 25,5.

កម្ពុម្ភា (fut កម្មអ្នក); pt ក្រុម ; inf ក្រុម្ភា) to spread 2S.17,19; Jer.8,2; hence: to expand, to enlarge Jb.12,23.

Pi. ਜਲੂਦਾ to stretch out (the hands) Ps.88,10.

బాబాలు (= బాబాలు) m. scourge Jos. 23,13.

ישָׁמִים pr. n. a valley in Moab Num. 25, 1; Mic. 6, 5; fully נחַל הַשִּׁמִים 10.4,18; אָבֵל הַשִּׁמִים see under אַבֵּל

고 한 (akin to ) 한 (fut. 고 한 (1) 1) to hate Gen.27,41; 49,23; 50,15.—

2) to persecute Ps.55,4; Jb.30,21. מְשִׁנִי (fut. מְשִׁין; pt. וְשִׁשׁין; pl. c. מִשְׁנִי ;

- 5,18.— 2) adversary, enemy 1K. 11,14 a. 25.— 3) Satan, evil spirit Jb.1,7; 2,1—7; 1Chr.21,1; Zch.3,1 a. 2.
- ליביה f. 1) accusation Ezr. 4, 6. 2) pr. n. a well near Gerar Gen. 26,21.

eth me Ps.69,3; אַמָּהֶר מֵיִם יִשְׁמֹפּוּ the waters shall overflow the hiding place Is.28,17.— 3) to rinse, to wash away Lev.15,11; Ez.16,9.

Niph. ਸੁਸੁਖ਼ (fut. ਸੁਸੁਖ਼) 1) to be overflown Dan.11,22,— 2) to be rinsed, washed Lev.15,12.

Pu. 키벌렛 to be rinsed Lev.6,21.
키럴턴 , 키럴턴 m. overflowing, flood Jb.
38,25; fig. of a misfortune: 키럴턴 the flood of great waters Ps.32,6; 키철 키끌턴 anger is an overflowing tide Pr.27,4; fig. of an army 키블린 기탈턴 the arms of a flood Dan.11,22; 키끌턴 Dan. 9,26 as adv. suddenly.

שמיל to write (comp. Rabbinic שְיֵיל writing), whence the next word.

writer, scribe, hence: administrator, ruler, overseer Pr. 6,7; 2Chr. 26,11; 34,13. — 2) officer, leader Ex.5,8; Deut.1,5. — 3) magistrate Deut.16,18.

רְשִׁישִׁי Ch. m. side Dan.7,5.

ישָבִרֵי pr. n. m. 1Chr.27,29 (Kri שָׁבִרֵי ). הוֹבִיל שֵׁי (מְּיִר שׁׁי ) m. gift, present דוֹבִיל שֵׁי (מְיִי שׁׁי ) הוֹבִיל שׁי (מְיִי שׁׁי ). הוֹבִיל שׁי

שיא pr. n see שיא.

frem المنتخبي m. height, elevation, eminence Jb.20,6.

איי קיר. n. ancient name of mount Hermon Deut.4,48.

אָרְאָי pr. n. a city in Issachar Jos. 19,19.

ישִׁיב (1 שַׂבְּתִּי 1) to become gray 1S. 12,2; pt. שַׁבְּ grayheaded Jb,15,10.

בייבי (from שִׁיב ; sf. שִׁיבוֹ m. old age 1K 14,4.

אַיבָּה (c. שִׁיבָה, sf. שִׁיבָה) f. gray hairs are sprinkled about on him Hos. 7,9; hence: old age R.4,15; הייבה מיבה a good old age Gen.15,15; concretely: grayheaded man Lev. 19.32.

יְשִׁיבָּהוֹ II. (from יְשִׁיבָּה ; sf. יִשְׁב ) f. dwelling, stay 2S.19,33.

קי־שֶׂיג (from שִּיג m. a retiring בְּי־שִׂיג לּוֹ וְבִי־דֶּהֶךְ לֹוֹ idiher he is talking, or he is retiring, or he is in a journey (ironically of an idol) 1K.18,27.

שיר (from שיר) m. lime, plaster Deut.27,2; Is.33,12.

שין a. שין see שין.

870 pr. n. m. 1Chr.11,42.

איייב Ch. to deliver Dan.3,15 (acc. Stb. for אַיַיב , Shaphel of אַיַב = Heb. אַיַב 1. 5 ).

שִׁים (pret. חשֵׁי, חשֵׁי; fut. דַיִּשְׁיִם; imp,

Pi. בּיִנְינִי יְתֹּל. בְּינִינִיין) to muse, to meditate, to consider בְּינִינְין אַ אַשְּׁינִין I muse on the work of thy hands Ps.143.5; אָרְדְּיִין מִי as for his generation, who among them considereth? Is 53,8.

אשׁרָה I. (from הַשִּׁי, s/. יִשְּׂיה m. 1) speech, talk if שִׁיה he is talking 1K.18,27.— 2) meditation, thought 2K.9,11; יְשִׁיה שִׁיה may my meditation be pleasant unto him Ps.104,34.— 3) complaint 1S.1,6; Jb.9,27; יִשִּיה שִׁיה וֹיִב אַבְּיִי שִׁיה I will give free vent to my complaint 10,1; הַשְּׁבּׁ שִׁים to pour out one's complaint Ps.102,1.

אַרָּח II. (from יְשִׁיחָם פּי, pl. שִׂיחָם) m. plant, bush, shrub Gen.2,5; 21,15; Jb.30,7.

קיין from ייִיקי ; sf. ייִיקיי f. meditation Ps.119,97 a. 99; hence: devotion, prayer Jb.15,4.

יִשְיְהָיה (from יַשְיִהְיּה pl. הְיִּחִיה) f. pit Ps.57,7; 119,87-

ישִׁיחוֹר , שִׁיחוֹר , ישִׁיחוֹר pr. n. Hebrew

name of the Nile (from הש", in allusion to its turbid waters) Is. 23,3; Jer. 2,18; as designation of the southern limit of Palestine Jos. 13,3 a. 1Chr. 13,5.

ייהר לְבְנֵת pr. n. a brook in Asher Jos.19.26.

ביי (from שוש') m. an oar אַנִי־שָׁוְשׁ an oared ship Is.33,21.

קילה, שילה, שילה, שילה, שילה, שילה, שילה, שילה pr. n. Shiloh, a city in Ephraim, north of Bethel, first capital of the Hebrews after the conquest of Palestine and seat of the tabernacle till Samuel Gen.49 10; Jos. 18, 1 a. 8; 15.1.3; 14,3.— In Gen.49 10: בין בא שילה some take היים יבא שילה in the sense of שלוף rest, peace; the Midrash reads here: ער בִּייבָא שֵי until tribute come to him.

Mic.1.8 Ktib for المانية , which see.

ישילני (1) gent. of אילה ווא. 11,29; Neh. 11,5. – 2) = אֵלְנִי gent. of אַלְנִי 1Chr.9,5.

שים see ביטי.

712" pr. n. m. 1Chr.4.20.

ישׁין (= יְשׁתוֹ) to piss, whence the next word.

(only pl. sf. ישֵׁינֶים m. piss, urine 2K. 18,27; Is 36,12 (*Ktib*, for which *Kri* has מִימִי רַגְּלִיהָם.

איצי Ch. Lee אין.

שוּר, שוּר (akin to שֵייָ: pret. שְּיִּר; זְּשִׁר, זְשִׁיְר, זְשִׁיְר, זְשִׁיְן; אָנֶּר, זְשִׁיְן; אָנֶּר,

Poph. הושׁר (fut. יושׁר) to be sung Is.26,1.

שיף (sf. שִׁירִה , שִׁירה ; pl. שִׁירָם m. 1) singing הַשִּׁיר מְשׁוֹרֵר the singing sounded 2Chr.29,28; אָיר יִיָּ singing to the Lord (Eng. Bible: song of the Lord) v. 27; Ps.137,4; בָּנוֹת הַשִּׁיר the daughters of singing, i. e. singers Ec.12,4; פָּלֵי שִׁיר instruments of singing, i. e. of music Am.6,5; שִיר מִצְיְחַיִם the singing, i. e. playing, of cymbals Neh.12, 27.— 2) song Gen. 31, 27; Ec. 7,5; דבר שיר to utter a song Jud.5,12; שיר words of song Ps.137,3; ירידה a oong of love 45,1; מומור שיר or מומור a psalm of praise Ps.48,1; 30,1 (Stb.: a song accompanied on a musical instrument; acc. others these words

are in apposition: a song, a psalm; a psalm, a song; acc. Vulgate: psalm-song); ייי בּישִּירִים song of songs, i. e. the most excellent song Cant.1,1.

יַּשְׁירָת (c. שִׁירוֹת; pl. אַיִּרְה) f. song Ps.18,1; Is.5,1; 23,15.

wiw m. marble 1Chr.29,2.

שָׁרָנָה see שִׁישֵא.

ວັນ ກະ. n. a king of Egypt (Sesonchis I.), contemporary of Solomon and Jeroboam 1K.11,40; 14, 25: 2Chr.12,5.

שִׁית (pret. שַּׁר, 2 הַשָּׁי ; fut. יָשִׁית, יַשָּׁר, ap. חַשָּׁיִן; imp. יִשָּׁר, inf. שׁת, שׁית (שִׁית, שׁרת) to set, to place, to put, to lay מֹקְשִׁים שַׁתוּ־לִי they have set traps for me Ps. 140,6; אָרָלֶי שָׁלְחָנֶה yet אַת־עַבָּדָּךְ בָּאֹבָלֵי שָׁלְחָנֶף didst thou set thy servant among them that eat at thy own table 2S. 19,29; בַּנְים how shall I put thee among the children? Jer.3,19; בַּשִּׁית עִם־כַּלְבִּי צֹאֹנִי to set with the dogs of my sheep Jb.30,1; יַשִּׁית יַרוֹ עַל־עִינֶיךְ he shall put his hand upon thy eyes Gen. 46,4; of a punishment: בַּאַשֶּׁר יָשִׁית מביין according as he will lay upon him Ex. 21, 22; of dress: וְלֹא־שֵׁתוּ איש עָדִיוֹ עַלְיו and no man put on him his ornaments 33,4; שִׁית עַל־ to put unto Gen.30,40; שִׁית פַנֵיו אֵל־ to set one's face toward Num.24, 1; שִׁית עִינַיִם to set the eyes Ps. 17,11; ב לַב לי to set one's heart (to direct one's attention) to Ex.

7,23; שִׁיתִי לְבֵּךְ לַמְסִבְּה set thy heart toward the highway Jer.31,20; かじ נוֹקַפוֹת עַל to make additions, bring more upon Is.15,9; שית עצות to devise resolves (counsels) Ps. 13,3.— 2) to set, to establish וייטת and he hath set (established) the world upon them 1S.2,8.- 3) to set, to fix, to appoint יְשַׁתִּי אֶת־נְבוּרָהְ and I will set (fix) thy bounds Jb. 14,13; תַּשִׁית thou wouldst set for me an appointed time Jb. 14, 13; שָׁת לִי God hath appointed אֵלהִים וַבע אַחַר me another seed Gen. 4, 25. - 4) intr. to be set, to set oneself, to לַם יָהוּדָה שָׁת קַצִּיר direct oneself also for thee, Judah, a harvest (slaughter) is set Hos. 6, 11; לשתו שַתוּ הַשַּערָה they set themselves (in array) against the gate Is.22,7; שָׁרוּ עָלָי that have set themselves against me round about Ps.3,7; ... שית מו to withdraw from Jb.10,20.

Hoph. הושת (fut. יוֹשַת) to be laid upon (with על, of a fine) Ex. 21,30.

m. dress, garment Ps.73,6; Pr. 7,10 (from n'to put on).

שית (ישית ; sf. שית) m. thorn (always coupled with שֶׁמִיר brier) Is.5,6; 10,17.

ন্তু (from নৃত্তু) m. crouching Jer. 5,26 (see under שִּלְקוֹים).

ישְׁרָ (from שָׁבַּף; only pl. שֶׁרָּ) m. thorn Num.33,55.

שׁרֵּ (from בְּשׁׁיֵב ; sf. ישׁבוֹי m. enclosure, dwelling Lam.2,6.

שבב fut. שַבָּבים; pt. שֹבֵב , pl. שֹבָבים, f. שֹׁבֶבֶּה ; שֹׁבָבָה ; ישׁבָבָה ; inf. בב (שַבב 1) to lie down Num. 24, 9; Ez.4,4; Pr.3,24; of sexual intercourse: to lie with (מָת, דְּתָה, מצל (en.19,32 a. 33; 39,10; with accus. ישׁבְבֶּבֶנְי he shall lie with her Deut. 28, 30 (Ktib ישנלבה); of a person dying: שַבַב עִם אַבוֹתָיו to lie with his fathers Gen. 47, 30; of dead persons: שבבי that lie in the grave Ps.86,6.- 2) to rest בַּלַיְלָה לא־שָבַב לָבּוֹ even in the night his heart taketh not rest Ec.2,23; ערַקי לא יִשׁבְּבוּן my sinews take no rest Jb.30.17.

Niph. בַּשְבַב to be lain with; only fut. pl. f. תְּשֶׁבַבְּנָה Is. 13, 16; Zeh. 14,2 (*Ktib* תִּשְׁנַלְּנָה).

Pu. בשש same as Niph.; only pret. 2 f. הְּבְבַשְׁ Jer.3,2 (Ktib הָבִּבְּיֹם).

Hiph. הְשָׁכִּיב ; inf. וֹחַשִּׁבִּיבָהוּ בָחֵיקָה to lay הַשְּׁבָּב and she laid him in her bosom 1K.3,20. - 2) to make to lie down and I will make וָהָשֶׁבַּבְתִּים לֶבֶּטַח them to lie down safely Hos.2,20; to throw down to the אַרְצָה gr. und 2S.8,2.- 3) prop. to overthrow, to turn over (a vessel), hence: to empty out Jb.38,37.

to be laid הָשְׁכַב , הָשְׁבַּב Ez.32,32; pt. בַּיֶּבֶּבָ laid 2K. 4, 32; imp. הַשְּׁבְּבְּה be thou laid Ez.32,19.

שָׁבְבַת (c. שִׁבְבַת f: 1) layer שָׁבָבַה

לְּבֵל the layer of dew Ex.16,13 a. 14.— 2) effusion, emission שָּבְבַּת יָבוּל emission of seed (semen) Lev. 15, 16; שְׁבַב אֶת־אִשְה שִׁכְבַת יֻבע to lie with a woman with the emission of seed v. 18.

ישְׁרְכֶּת (sf. ישׁבְּבְתּי , קּבְּרָתי ) f. a lying with ישְׁבְבְתוֹ יִשְׁבְבְתוֹ to lie with Lev.18,20 a. 23; Num.5,20.

קְבָּי (= הְּשָׁיָּנְ to wander, to roam (Kal not used).

Hithp. הְשְׁבְּים to roam about; only pt. pl. מְשְׁבִּים roaming about Jer. 5, 8.

עכה 1) to pierce, whence שַּבְּין , שַּבְין .— ל) to penetrate, to lock through, to see, to view, whence מַשְּבָיה , שִבְיָה , שֶבְיָה .

שְׁבָּה (only pl. אָבָה) f. a pointed weapon (Eng. Bible: barbed iron)
Jb.40,31.

שׁכֹּה pr. n. see שׁכֹּה .

אָבֶׁבֶּי pr. n. a place near Ramah 1S. 19.22.

ישֶׂכְוִי (from שׁכוּי) m. insight, mind, heart (Vulg.: cock) Jb.38,36.

לוֹל (from לְּבֶלְּ I.) m. bereavement, childlessness Is.47,8; Ps.35,12.

לאַבּשׁי (f. תְּבְּבִּין adj. 1) bereaved of children בי בי בי a bear bereaved of her whelps Hos.13.8.— 2) childless, barren Cant.4,2.

י שְבּוֹר ( אַנְבּוֹר , לּ. יְשְבּוֹר ) ישְבּוֹר , לּ. יְשְבּּוֹר , לּ. יִשְבּּוֹר , לּ. יִשְבּּוֹר ) adj. drunk, intoxicated Jer. 23,9; Jo. 1,5; Is. 28,1; 1S. 1,13.

קבר מִבְרָי (fut. רְשַבְּרִי; pt. תַּבְיּי , pl. c. שָׁבְרִי ; imp. f. ישִׁבְרִי ) to forget Deut 24,19; Ps 106,13; with אַרְי וּשְׁבִּרוּ וּרִי (Ps 102,5; יִּבְיִנִי ) Ps 137,5 acc. Kimchi elliptically: let my right hand forget playing on the harp (Vulg. let my right hand be forgotten בּישְׁבָּרִי ; others: let my right hand forget me, i.e. refuse me its service, stiffen).

Niph. רְבָּין (/ut. רְשַׁבֵּין to be forgotten Ec.9.5; with מְ טָּנְיִם בָּרִים בָּנְיִים בַּנְיִים בָּנְיִים בָּנְיִים בָּנְיִים בַּנְיִים בַּנְיִים בַנְיִים בַּנְיִים בַּנְיִים בַּנְיִים בַּנְיִים בַּנְיִים בַּנִיים בַּנְיִים בַּנְיִים בַּנְיִים בַּנְיִים בַּנְיִים בַּנְיִים בַּנְיִם בַּנִים בַּנִים בַּנְיִם בַּנִים בַּנְיִם בַּנִים בַּנְיִם בַּנִים בַּנְיִם בְּנִים בַּנְיִם בְּנִים בְּנִים בַּנְיִם בְּנִים בְּיִּים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִּים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיבְיים בְּיוֹים בְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיים בְּיוֹים בְּיבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹי

Pi. Tip to cause to be forgotten Lam.2.6.

Hiph. הַּשְּׁבְיהַ (inf. הַיַּשְׁבְּיהַ) to cause to forget Jer.23,27.

Hithp. רְשַׁהַלֶּהְ (fut. בַּאַתְּבָּי) to be forgotten Ec.8,10.

קַבְּחִים (pl. שְׁבָחִים, c. יְהָבִייָּ) adj. forgetting Is.65,11; Ps.9,18.

רביי Ch. to find (Peal not used).

Ithp. הְשָׁהְלָּה to be found Dan. 5,27.

Aph. កាខ្មរ៉ាក្តា (fut. កាខ្មរ៉ាក្តា) to find Dan.2,25; Ezr.7,16.

מביה pr. n. m. 1Chr.8,10.

י שְׁכִייְ from ישׁכִין. show-work, imagery Is.2,16 (others: palaces). שׁכִין (from שׁכִין m. knife Pr.23,2

ישְׁכִיר (pl. ישְׂכִירָם, sf. יְשְׂכִירָם) adj. hired; as n. hireling Jb.14.6; ישְׂכִיר a yearly hired laborer Lev. 25.53; pt. שָׁכִירִים hired troops Jer. 46,21; מֹטְיֵגִי שְׁכִיר as the years of a hireling, i.e. exactly, not later than the stated time Is.16,14; אַבַּיר the hired razor, i.e. the sword of mercenary troops Is.7,20.

קישׁר (fut. קשׁרְ , pl. ישׁרַר ; inf. קשׁ , קשׁר ) to decrease, to subside, to assuage Gen.8,1.— 2) to be pacified, appeased (of anger) Est. 7, 10.— 3) to crouch, to spy crouching Jer.5,26 (see quotation under שׁרָר).

יְּשְׁכְּךָ (= בְּיִבְּיִּרְ ; pret. 1 יְּבְּבְּרָ ; fut. זְיֵבְרָּרָ ) to cover Ex.33,22; Jb.10,11.

אַנְישׁבֵּל (וְעֹבֵּל עִּבְּלְּה יִשְׁבֵּל וֹיִל עִבְּלְּה בְּיִבְּלְּה יִשְׁבֵּל וֹיִל עִבְּלְה יִינִים וֹיִל וֹיִבְּלְה יִינִים וֹיִנְים וֹיִבְּלְה יִינִים וֹיִנְים וֹיִנְים מּבְּלְה יִינִים וֹיִנְים בּיִנְים בּיִנְים בּינִים וֹיִינִים בּינִים וֹיִינִים בּינִים וֹיִינִים בּינִים וֹיִינִים וֹיִינִים בּינִים בְּיבְּיבְּיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבּים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּיבּים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּיבּים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בְּיבּיבְּיבּיבְּיבּים בְּיבּיבְּיבּים בּינִים בְּיבּיבְּיבּים בּינִים בְּיבּים בּינִים בְּ

Hiph. הַשְּׁבִּיל (only pt. מַשְׁבִּיל (only pt. בַּשְׁבִּיל מַשְׁבִּיל מַשְׁבִּיל a miscarry-ing womb Hos.9,14.— מַשְׁבִּיל Jer. 50,9 בַשְׁבִּיל successful.

לישכל to be twisted, whence אָשָׁבֶל (= Ch. לְבָבְי) prop. to look at, to have insight, hence: to act wisely 18.18,30.

Pi. שָׁבֵּל to do purposely, wittingly שָׁבֵּל he laid his hands wittingly so Gen 48,14.

Hiph. רַשְׂבָּר (fut. נַשְׂבָּר , נַשְׂבָּר ; pt. בַּשְּבָּילוּ; imp. pl. הַשְּבָּיל ; inf. ל (השביל , השבר ( השביל , השבר ( השביל , השבר and וְנֶחְמָר חָנִין לְחַיְּנְבִּיל and pleasant was the tree to behold Gen. 3,6 (others: to make one wise). - 2) to have insight, understanding, intelligence Deut.32, מַבֶּל מָלַמָּדֵי הָשָּבַּרָהִי (Dan.9,13; I have more understanding than all my teachers Ps.119,99 (others: from all my teachers I have obtained intelligence); pt. בַּשִּׂבִּיל intelligent, wise Pr.10,5; inf. as n. wisdom 1,3.— 3) to reflect, to consider wisely (with נַצַל) he that considereth מַשְׁבִּיל עַל־דָבָר a matter wisely Pr.16,20; hence: to act wisely, to deal prudently Is.52,13.— 4) to consider one, to pay attention to (with מְשִׁכְּיל (אֵל אַר בְּל מַשְּׁכָּיל (אֵל אַר בּל מַשְּׁכָיל (אָל אַר בּל אַ

לי Ch. to look; only Ithp. אִשְׂהַבּל to look at (with בְּ) Dan.7,8.

יוֹבֶע (sf. שָׁבֶּל) m. insight, intelligence, understanding יוֹבֵע endowed with intelligence 2Chr. 2, 11; שֶׁבֶל מוֹב good sense, wisdom Pr. 3, 4; 13, 15; מוֹבַת־שֶּׁבֶל of good sense 1S.25,3 (others: of good favor); שׁבֶל to give sense Neh.8,8.

ישָׁכְלוּת (בּיִלוּת f. folly Ec.1,17.

יְשִׁבְּלִים (from שָׁבֶּל m. pl. bereavement; only with s/: יְשִׁבְּלִיהְ the children of whom thou wast be reft Is.49,20.

ישַׁבְּלֵל Ch. Shaph. of בָלל, which see.

ישְׁכֵּלְתְנֹנְ Ch. f. intelligence, understanding Dan.5,11.

to bend, to incline oneself, whence בַּשְׁיָּי back, shoulder.

Hiph. רְשְׁכִּים (den. from בְּשְׁכִּים prop. to load upon the back; fut. יַשְׁכָּים , ap. יַשְׁכָּים; pt. יַשְׁכָּים; inf.

prop. to load up (הַשָּׁבִּים, הַשָּׁבָּם for a journey, which among nomads is done early in the morning; hence: 1) to rise or get up early Gen. 19,2, with 32,1; with 7: to go early to a place Cant.7,13; with other verbs as adv. early: מַשִּבִּימֵי קוֹם who rise up early Ps.127,2; מַל מַשָּׁבִּים הוֹלֵךְ as the dew that goeth early away Hos.13,3; inf. as adv.: הַשָּבֶם וָהַעַּרֶב morning and evening (early and late) 1S.17,16. - 2) to do early, readily, earnestly, urgently (with other verbs) הָשָׁכִּיםוּ הָשָּחִיתוּ they readily corrupted עֵלְיּלוֹתָם their doings Zph 3,7; בַּשָׁבֶם וַהָעֵר earnestly warning them Jer. 1,7; speaking urgently Jer. 7,13.— אַשְׁכָּם Jer.25,3 = בּישֶׁבָּם.

יְשֶׁכֶּם (with ה loc. יְשֶׁבֶּם ) pr. n. Shechem, a city in Ephraim, in the valley between the mountains Ebal and Gerizim Gen. 12,6; Jos.

20,7; Jud 9,1.— שֶׁבְמֶה Hos.6,9 acc. some = שָׁבֶמֶה .

שֶׁבֶּם pr. n. m. 1) a person mentioned in Num. 26,31; patr. שָׁבָּם ib. .— 2) another person 1Chr.7,19. ישָׁבָּם (בּישְׁבָּם f. shoulder-blade Jb.31,22.

ا نَفِوْر ، الْعِدَا ، إِنْهِدَا ، إِنْهِدَا ، أَعِدِا ، أَعِدِا ، أَعِدِا ، أَعِدِا ، أَعِدِا ، أَعِدِا ، أَع pt. שֹבון , pl. שֹבנים ; pt. p. שֹבון ; imp. שָׁבָנִי ; inf. שָׁבָן , sf. שָׁבָן (שַׁבָנִי ) 1) to settle down (of a cloud) Ex. 40,35; Jb.3,5.— 2) to lie down (of an animal) בַלביא שָׁבוּן he lieth down as a lion Deut 33,20.- 3) to be at rest, to rest אָעוֹפָה וָאָשִׁכּנָה I would fly away and be at rest Ps. 55, 7 ; אָשֶׁר שְׁבּן־שָׁם מִשְׁבּן wherein the Lord's Tabernacle resteth Jos.22,19; בָּבִיתָה לֹא יִשְׁבָנוּ her feet rest not in her house Pr.7,11. - 4) to abide, to dwell Jud.5,17; Gen.9,27; Ps.120,6; 727 my soul hath long שַׁכְנַה־לָה נַפְשִׁי dwelt Ps. 120, 6; imp. שַבַּן־אָרֵץ dwell in the land Ps.37,3; of the dead: שׁכֵנֵי עַכַּר they that dwell in dust Is.26,19; of God: שֹבוּן עַד who abideth forever Is.57,15; pt. p. pl. by the way of הֶרֶהְ הַשְּׁכוֹנֵי בַּאָהַלִים them that dwelt in tents Jud.8,11; fig. שַׁכֵן עָרָמָה to dwell with prudence, i. e. to be intimate with it Pr.8,12.— 5) to be inhabited Is. 13,20; Jer.33,16; 46,26.

Pi. אָשָׁ (fut. יְשַׁבּן; inf. אָשָׁי to cause to dwell Jer. 7,3; of God: שָׁבֵן שְׁבּוֹ to cause his name to dwell Deut. 12, 11.

Hiph. יַשְׁכִּין (fut. יַשְׁכִּין, ap. וַיִּשְׁכִּין 1) to place, to set up Gen. 3, 24; Jos.18,1.— 2) to cause to dwell Ps. 78, 55; Ez. 32,4; fig. אַל־תַּשְׁכִּן עִוֹלָה עוֹלָה עוֹלָה עוֹלָה וֹל וֹל let not wickedness dwell (remain) in thy tents Jb. 11,14.— 3) to lay, to cause to lie וֹלְבִּרְי יַשְׁכֵּן וֹשְׁכֵּן וֹשְׁכֵּן וֹשְׁכֵּן let him cause my honor to lie in the dust Ps. 7,6.

ן (fut. pl. f. אַבָּיָן) to dwell Dan 4.18.

Pa. 결말 to cause to dwell Ezr. 6,12.

לְּכְנִים (c. שְׁבְנִים , sf. שְׁבְנִים ; pl. שְׁבְנִים , sf. שְׁבְנִים (c. שְׁבְנִים , sf. שְׁבְנִים m. 1) dweller, inhabitant Hos.10,5.— 2) neighbor Ex. 12, 4; of neighboring places Deut.1,7; of neighboring nations Jer.12,14; f. שְׁבָנִיּה , sf. שְׁבְנִיְה Ex.3,22; pl. שְׁבָנִיּה R.4,17.

ֶּבֶׁבֶּנְיׁ (sf. שָׁבְנִיּׁ) m. dwelling Deut.12,5.

יַּיְבַנְיְרְהְּ a. יִּיְבַנְיְרְהְּ pr. n. m. 1Chr.3, 22; 24,11; Neh.12,3 and other passages. See יָּשְבַנִיָר.

Pi. שְׁבֶּר (fut. שְׁבֵּר; mf. שְׁבָּר) to make drunk, to intoxicate 28.11, 13; fig. of a people Is.63,6; pt. f מְשָׁבֶּר Jer.51,7.

Hiph. הְשְׁכֵּיר (fut. יַשְׁכָּיר) to make drunk Jer. 51,39 and 57; imp. sf. משׁכִּירְהוּ make ye him drunk 48, 26; fig. הַצֵּי מְדְם וֹשְׁכִּירְהוּ l will make my arrows drunk with blood Deut. 32.42.

שבור see שבר

קבְר m. strong drink Lev.10,9; Is. 5,11; אָבֶר מֵבֶר a libation of strong drink Num.28,7.

י שֶׁכֵּר (nt. שֶׁבֶּר ; pt שֵׁבֶּר ; mf. שֶׁבֶּר (שְׁבִּר to hire 2S.10,6; 2Chr. 24,12; Ezr.4,5 (where סַבְּרִים for שַׁבֶּר בָּד to hire for Gen.36,16.

Niph. בְּשְׁבֵּר to be hired (בְּיָבּר) 1S.2,5.

Hithp. הְשְׁתַבֶּר (pt. מְשְׁתַבֶּר ) to hire oneself out, to earn something for a bag with holes (i. e. to no profit) Hag.1,6.

קברי (c. ישברי , sf. יישברי ) m 1) hire, wages (for labor) Gen. 30,28 — 2) payment, fare (for passage) Jon. 1,3 — 3) reward Gen. 15, 1; Jer. 31,15.

קיבר pr. n. of two men 1Chr.11,35 = ישבר 28.23,33; 1Chr.26,4.

שְׁבֶּרְ m. 1) reward Pr.18,18.— 2) hire אָשֵׁי שֶׁבֶּר they that work for Aire Is.19.10 (others: that make dams or sluices=קֶּבֶּר, from קַבֶּרוֹ, from קַבְּרוֹן, m. 1) drunkenness Ez.23,33; 39,19. — 2) pr. n a city on the northern border of Judah, with הופס ליינים Jos.15,11.

ישֵׁל (from הֹשְׁיֵל I.) m. error, transgression 28.6,7.

על (contraction of -ן אָשֶׁר יִּ see שֶׁל relat. pron. of whom; occurs only with בְּיִלְיִי : מִן , בְּ because of whom? Jon. 1,7; שׁל because of me v. 12; אַשֶּׁר אַשֶּׁר in whatsoever Ec.8,17 (Sept. = בְּל אָשֶׁר of ours, of us 2K.6,11.

יַשְׁלְּמְנָן (= שֻׁלְּמְנָן) adj. tranquil, quiet Jb.21,23.

לַבֶּל to bind, to join (Kal not used).

Pu. לְשְׁלֵב to be joined or fitted: pt f. pl. הְּחִיהְה אָל־בְּחִה אָשָׁה הָּלְבְּרוֹת אָשָׁה הָיִלְב joined one to another, fitted together Ex.26,17.

ישֶׁלְב m. connecting piece, joint-ledge; only pl. יַשְׁלָבִים 1K.7,28.

שַׁלֵב den. from שֶׁלֵב (Kal not used).

Hiph: לְּשָׁלֵג (fut. בַּשְׁלֵב) to snow, to be as a snow-drift בַּבְּרֵשׁ שַׁבֵּי when the Almighty scattered kings therein, it was as a snow-drift in Zalmon Ps 68,15.

שֶׁלֶג (= Ar. בְּלֵג, Ch. תְּלֵג, m. snow Jb. 37, 6; Ex. 4, 6; Is.1,18; of cold weather 2S.23,20; Pr.31,21.

נְשֵׁלֶת I. (akin to נְשֵׁל, fut. שְׁלֶּה, ap. בָּי וַשָּׁל אֱלוֹם to cast forth (וֵ,שֶׁ לֹ שׁבְּשׁ when the Lord casteth forth his soul Jb.27.8.

Hiph. הָשֶּׁלֶה (fut. נַשְּׁלֶּה) to lead astray, to deceive 2K.4,28.

שְׁלְה II. 3 pl. שְׁלָה; fut. pl. יְשָׁלְה for יִשְׁלְה ) to enjoy rest, to be secure Jer. 12, 1; Lam. 1, 5; Ps. 122, 6.

Niph. קֹשֶׁלָה (ful. הֹשֶׁלָה) prop. to be at ease, hence: to be negligent 2Chr.29,11.

Ch. to be at rest, at ease, secure Dan.4,1.

ישֵׁלְה pr. n. a son of Judah Gen.38, 5; gent. שׁלְנֵי Num.26,20, for which ישׂלני 1Chr.9,5.

שֶׁלֶה (= שֶׁלֶהְלָּה ; sf. שֶׁלֶה) f. see

שלה see שלה.

לְהֶבֶת (from לְהַבּ , whence Ch. Shaph. שֵׁלְהֶבֶּת 'f. flame Ez 21,3; Jb. 15,30; שַׁלְהֶבָּת יָרָ = שַּלְהֶבֶּת יָרָ flame of God Cant.8,6.

ישָׁלֵי (akin to הֹשְׁשִׁ II.) to be at rest Jb.3,26.

שָׁלֵּרְ (once ישְׁלֵּיְ Jb.21,23, also ישִׁלֵּרְ Jer.49,31; pl. c. ישֵׁלֵי ; f. ישִׁלָּר adj.

1) quiet, tranquil Jb.16,12; 21,23;
Jer.49,31; Zeh. 7,7. — 2) secure,
careless Ez.23,42.

שֶׁלֶנְי (sf. שֵׁלְנִי) m. tranquillity, ease Ps.30,7.

עְלוּ Ch. f. error Dan.6,5; אַלוּ Ch. f. error Dan.6,5; אַלוּ לוּ בּירוִאמֵר (בּיוֹלְי (בּיוֹלְי נְשׁלוּ (בּיוֹלְי (בּיוֹלְי נִשְׁלוּ that speaketh anything amiss 3,29.

שלן see שלן.

יִשְׁלֶּר (Kri יִשְׁלֶּרִים; pl. יַשְׁלָּרִים) m. quail Num.11,31; coll. f quails Ex.16,13.

ישַׁלְוָה (from שֵׁלְוָה c. שַׁלְּוָה; pl. s/. קּישׁלְוֹה f. tranquillity, ease Ps. 122,7; Pr.17,1; Dan. 8,25; c. שֵׁלְוֹת בִישְׁלְוֹח ease of the fools Pr. 1,32; בּישָׁלְּת בִישְׁלְּת בִישְׁלְּת בִישְׁלְּת בִישְׁלְת בִּישְׁלְת בִּישְׁלְת בִּישְׁלְת בִּישְׁלְת בִישְׁלְת בִּישְׁלְת בִישְׁלְת בִּישְׁלְת בִּישְׁלְת בּישְׁלְת בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁלְת בּישְׁלְת בּישְׁלְת בּישְׁלְת בּישְׁל בּישְׁלְת בּישְׁל בּישְׁלְת בּישְׁל בְּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בְּישְׁל בּישְׁל בְּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בְּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְּל בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְּיִים בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בְּיִים בְּישְׁת בְּישְׁל בּישְׁל בְּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בּישְׁל בְּישְׁל בּישְּיִים בּישְּישְׁל בּישְׁל בְּישְׁל בּישְּישְּישְׁל בּישְׁל בּישְּישְׁל בּישְׁל בּישְּישְּישְׁל בּישְּישְׁל בּישְּישְׁל בּישְּישְּישְׁל בּישְּישְּישְׁל בּישְּישְּישְׁל בּישְּישְּישְּים בּישְּישְּישְׁל בּישְּישְּישְׁל בּישְּישְּישְּישְּישְּישְּישְּישְּישְׁל בּישְּישְּיש

לוֹנְא Ch. f. tranquillity Dan.4,24.

תְּלְחָיִם (from בְּצֵי) m. pl. 1) a sending away, dismission (of a wife) Ex.18,2.— 2) present, dowry 1K. 9,16; Mic.1,14.

שַׁלוֹם (from שֶׁלָה, שָׁלַם II.;c. שֵׁלוֹם, s/ָ ישלומי ; pl. שׁלוֹמִים m. prop. whole ness, hence: 1) well-being, welfare, safety, health שַאַל לִשַׁלוֹם to ask after one's well-being, to ask how one is doing or getting along בַּיִשָאַל לְשָׁלוֹם ווֹאָב... וַלְשָׁלוֹם Ex.18,7 he asked how Joab did. . and how the war got along 2S. 11,7; פַקר לִשְׁלוֹם to ask how one fares 1S.17,18; ••• שָׁלוֹם to see after the welfare of one, to see whether it be well with... Gen. is it woll הַשָּׁלוֹם לוֹ is it woll with him? (is he well?) Gen.29,6: is all well? 2K. 5, 21; as form of wishing well to one dego in לֵך לִשַׁלום , בִּשַׁלוֹם go in safety 1S.1,17; 2S. 15,9; as form of assurance: שַׁלוֹם לָךּ, לָבֶם thou art, ye are in safety Jud. 6, 23; Gen. 43, 23. — 2) health אין־שָׁלוֹם there is no health in my bones Ps.38,4. — 3) peace, rest.

security Lev.26,6; אָנְי שָׁלוֹם I am for peace Ps.120,7; בַּרָא שָׁלוֹם לִּto offer peace to one Jud. 21, 13; to proclaim peace קַרָא לִשְלוֹם אֱל־ unto Deut.20,10; שַלוֹם to make answer of peace, to grant peace v. 11; שׁלוֹמָנוּ the chastisement of our peace Is. 53, 5; איש מַלִּים a friend Ps.41,10; שַלּים thy friends Ob.7.— 4) as adj. well, safe, secure, tranquil הַשַּׁלוֹם אַבְיבֶם is your father well? Gen. 43, 27; ישַלוֹם מְּשָּחַד safe from fear Jb.21,9; and a trap to the וְלִשְׁלוֹמִים לְמוֹּקִשׁ tranquil Ps.69,23; שַׁלַח נָרוֹ בָּשָׁלוֹבֵיו he put forth his hand against those as be at peace with him 55,21; as adv. wholly הָּגְלַת שָׁלוֹמִים it was wholly carried away captive Jer.13,19.

בּיֹלְישׁ, בּיְשׁ pr. n. 1) a king of Israel 2K.15,10.— 2) a king of Judah, youngest son of Josiah Jer. 22,11; 1Chr.3,15.— 3) husband of Huldah the prophetess 2K.22,14.— 4) name of several other men Ezr. 2,42; Neh.3,12, etc.

קלְּוֹם , שְׁלְּוֹם m. 1) reward Mic.7,3.— 2) recompense, requital Hos.9,7; pł. שַּלְמִים Is.34,8.

שללון pr. n. m. Neh.3,15.

שַׁלוֹשׁ see שָׁלוֹשׁ.

stretch out one's hand 1K. 13, 4; without יִשְׁלַח מִבְּּרוֹם יַקְחָנִי : יָד he stretched out his hand from above, he took me Ps. 18,17; שַׁלַח יָד אָל־י, to lay one's hand upon Gen. 22,12; Ex.22,10; Est. 8,7; without וַאַל־תִּשְׁלַחְנָה בָּחֵילוֹ : יָר nor lay ye hands on their substance Ob. 13; לאַבע the putting forth of the finger (a gesture of contempt) Is.58,9.- 2) to send Gen.42,4; with ້້າ, לְּלָּ to 2S.10,3; 2K. 22,15; pt. p. ו אַנבי שָׁלוּחַ אַלוּךְ קַשְׁה I am sent to thee with a hard message 1K.14,6; with ? of accus. 2Chr.17,7; with for 1K. 20,7; with 5 for oneself: שָׁלַח לֶךְ אַנְשִׁים send for thyself some men Num. 13, 2; with accus.: to send for וָהְצָלִיתַ אֲשֶׁר it shall prosper in the thing for which I sent it Is.55,11: נַיָשָׁלַח אַבָשָׁלוֹם אָת־אַחִיתֹפֶּל ... מָעִירוֹ and Absalom sent for Ahithophel... from his city 2S.15,12; שַׁלַח בָּיַד to send by 1K.2,25; שַׁבַּח־נָא בָּוַר־ send now by whomsoever thou wilt send Ex. 4,13. - 3) to שַּלְחַה אֵל חַמִיהַ לֵאמר send word she sent word to her father-inlaw, saying Gen. 38,25; hence: to commission, to appoint אָת כָּל־ מוֹעָב ill that Joab had commissioned him with 3S.11,22; עד הַפָּקוֹם אַשֶּׁר תִּשְׁלַח אַלִי unto the place that thou shalt appoint me 1K.5,23.- 4) to send away, to let go, to let locse Jud. 11, 38; קיף thou lettest thy mouth שַׁלַחָתְּ בְּרָעַה

loose with evil Ps.50,19; דָר הֹצֶלָי ייי to let the hand go, to withdraw it from 1K.13.4; pt. p. f. מְעַלְהָּ let loose, free Gen.49,21 (see מֵלֵילָצֹי

Niph. מְשֶׁבְוֹ (only inf. נַשְׁבְוֹ) to be sent Est.3,13.

Pi. חַלַשְׁ (fut. חַלַשֵּׁן; pt. חַלַשׁלָּם; imp. שַׁלָם; inf. שַׁלָם, הַשָּׁל, sf. וֹשֵיחוֹ 1) to stretch out, to extend (the hand) Pr.31,20; בַּר נָד בָּר to lay one's hand to v. 19.- 2) to spread out, to shoot forth (of plants) יַשַׁרָשִין it spreadeth out its roots Jer.17,8; וַתְשַׁלַח פֿארוֹת and it shot forth sprigs Ez. 17,6; inf. sf. בְּשֵׁלְחוֹ when it shot forth 31, 5. - 3) to east, to throw, to thrust שׁלַח רֵמוֹ to east off one's bridle (i. e. restraint) Jb. 30,11; לובי שלחו they thrust (push away) my feet v. 12; fig. הֶּלַרָהָם תִּשַׁלַחְנָה they throw off their pains 39,3; proverbially: שַׁלַה עַלִּפְגָי cast הַפָּיִם כִּי־בְרֹב הַיָּמִים תִּמְצֵאֵנוּ thy bread upon the waters, for after many days wilt thou find it again Ec.11,1.- 4) to shoot (of arrows) לִשַּׁלַח־לִי לִמַשְּׁרָה as though I were shooting at a mark 1S. 20, 20. - 5) to send Gen. 19, 13; Deut.7,20; Jud.12,9; Is 43,14; Ez.14, 19; שַלֵּח בָּאִשׁ to send into fire, i.e. to set on fire Jud.1,8; שָׁלַח מָדוֹן to send strife, i. e. to occasi n it Pr.6,14.- 6) to send away, to let go Gen.30,25; Ex.6,1; Jos.2,21; Jud. 2,6; שַלַח הָשַלַח אָת־הָאָם thou shalt surely let the mother go Deut. 22,7; שְׁבְּשִׁי to let go free Ex.21,26; שְׁלֵח רְגַּפְּשׁי to let one go whither he will Deut.21,14.— 7) to send away, to dismiss, to put away הו הון ישַכּח אִישׁ אָרֹאשָׁהוֹ if a man send away his wife Jer.3,1; רֹבָשׁי שִׁלְח בָּי שְׁנֵא שֵׁלֵח (a wife) away Mal.2,16.— 8) to see off, to accompany Gen.18,16; מַבְּירָוֹן אָרִרְרַוֹּרָוֹן אָרִרְרַיִּרְוֹן אָרִרְרַיִּרְוֹן אָרִרְרַיִּרְוֹן אָרִרְרַיִּרְוֹן אַרִּרְרַיִּרְוֹן אַרִּרְרַיִּרְוֹן אַרִּרְרַיִּרְוֹן אַרִּרְרַיִּרְרָן לֹא יְשַׁלְחוֹ אַרִּרְרַיִּרְרַן לֹא יְשַׁלְחוֹ מוֹן לוֹנִין לֹא יְשַׁלְחוֹן ווֹנְרִין לֹא יְשַׁלְחוֹן him over Jordan 2S. 19,32.— 9) to let grow (of hair) ווֹנְרִין לֹא יְשַׁלְחוֹן their locks grow long Ez.44,20.

Hiph הָשָׁלְים (pt. בַּשְּׁלִים; inf. הַשְּׁלִים) to send Lev.26,22; Am.8, 11; 2K.15,37.

תַּלֵי Ch. to send Dan.3,2; with עַל to Ezr.5,7; of the hand: to stretch out Dan.5,24; Ezr.6,12.

שְׁלֵח (מְּלֵּח ; sf. וֹחְשָׁי) m. 1) dart, weapon, sword 2Chr. 32,5; Neh. 4 ווּ בְּשָׁים שְׁלְחוֹ בּשְּׁיִח יִי פּיִר one with his weapon to the water Neh.4,17; בַּבֶּל בָּצֵר בַּשָּׁר בַּשְׁרַ sword Jo.2,s; מַבֶּר בַּשְּׁבֵּר to perish by the sword Jb.33,18; 36,12 (from מַבָּר Pi. 3). — 2) sprout, shoot, plant; only pl. sf. פַּרְרָם thy plants are an orehard of pomegranates Cant.4,13 (from מַבָּר Pi. 2).

קברת (שְּׁבְרַת pr. n. 1) father of Eber Gen. 10,24.— 2) בְּבֵרֵת הַשְּׁבְר a pond nearJerusalem Neh.3,15 (see בִּרְעִי).

קרבת היי pr. n. Shiloah (or Siloam), a pond and aqueduct on the southeast of Jerusalem Is. 8,6, apparently = בַּרֵבֶת הַשִּׁלִם Neh.3,15.

קלְתְּה (only pl. שְׁלְחָה) f. shoot, sprout Is.16,8 (from שְׁלָחַ).

יַשְׁלְּחֵי pr. n. m. 1K.22,42.

שׁלְּדְוֹים pr. n. a city in Judah Jos. 15,32.

ל. (from שַׁלְחָנִי, pl יִשְּׁלְחָנִי, sf. יְשְׁלְחָנִי, pl יִשְּׁלְחָנִי, m. prop. what is spread out, hence: table is spread out, hence: table is 21,5, fig. to provide with food Ps.23,5; אַלְחַנִּי שְׁלְחַנֵּי those eating at thy table, i. e. thy companions 1K.2,7; of the table in the sanctuary שְׁלְחַן הַפְּנִים יִי or יִשְּׁלְחַן הַפְּנִים the table of the shew-bread Num. 4,7; 1Chr. 28,16; fig. יִי the table of the Lord, i. e. his altar Mal.1,7.

ישָׁלָם (fut. יַשְׁלוֹם inf. יִשְׁלָם) 1) to rule, to have dominion over (with בָּל Ec.2,19; 8,9; Neh. 5, 15.—

2) to protect, to cover, whence

Hiph: הַשְּׁלֵים, 2 בְּשָׁלִים, 2 הַשְּׁלִים, 2 בְּשְׁלִים, 1) to give power Ec.5,18.— 2) to let rule, to let have dominion (בְּיִּ

בּלֵם Ch. (fut. בַּשְׁלֵם) 1) to rule, to have dominion (בְּשָׁלֵם) Dan.5,7.--2) to have power or mastery (בְּּבּ over) Dan.3,27; 6,25.

Aph. בְּשָׁרֵם to make ruler (בְּשָׁרֵם to make ruler (בְּיִ

על (pl. ישְׁלְטִים; c. ישְׁלְטִים) m. shield 2S. 8,7; 2Chr. 23, 9; מְלְאוּ הַשְּׁלְטִים Jer.51,11 ac.. Rashi and Vulgate fill the quivers (but see מֶלֵהְ Kal 3).

ישׁלְשׁוֹן m. power שְּלְשׁוֹן שׁלְשׁוֹן where the word of a king is, there is power Ec.8,4; שִּלְשׁוֹן בָּדְ

שלטון Ch. m. ruler Dan.3,2.

def. יְשְׁלְשֵׁן (ch. (c. שְׁלְשֵׁן, def. קּבָּל יִשְׁלְשֵׁן מַלְכוּה ) m. power, dominion Dan.7,6; שְׁלְשֵׁן מַלְכוּה ) m. power, dominion the dominion of my kingdom 6,27; pl. concretely: dominions 7,27.

שׁלִים see שׁלְמַת.

יְשְׁלִי (from שְׁלֵּי II.; יְשְׁלִי m. rest, quiet שְׁלֵי quietly 28.3,27.

יְּשְׁלְיְהָ (from הֹשְׁלְיִה I.; sf. הַּהְלְּיְה) f. after birth, secundine Deut.28,57 שַׁלִין see יַשְׁלִין .

שְלִּימִים (pl. שׁלִּימִים ; f. שׁלִּימִים) adj. 1) having power בְּרוּם שִׁלִּים בְּרוּם who hath power over the spirit Ec. 8, 8; as א. governor, ruler Gen. 42,6; Ec. 10,5; 7,19.— 2) imperious, impudent אָשָה וֹינָה שַׁלְטֵת an impudent lewd woman Ez.16,30.

שׁלִימִי (th. (des. שֵׁלִימָי ; pi. יְשַלִּימִי) adj. having power Ezr.7,24; hence: ruling Dan. 4,14; Ezr. 4, 20; as n. commander, ruler Dan. 2,15; 5,29.

שָׁלִישׁ , שַּׁלָשׁ (from שֵׁלָשׁ ; sf. שַׁלִּישׁ ; שַׁלִישׁ ; pi. שַלִּישִׁים , שַלִּשִׁים , sf. שָׁלִישִׁים m. 1) measure (prop. a third) Is.40, 12; as adv. שַׁלִּישׁ בִּדְבָּעוֹת בַּדְבָּעוֹת בַּרָבָּעוֹת thou givest them tears to drink by measure, i. e. abundantly Ps. 80, 6. - 2) triangle or trichord (musical instrument) 1S. 18, 6.— 3) captain, chief, lord (others: chariot-warrior, so called because a chariot crew consisted of three soldiers) Ex. 14, 7; 2K. 7, 2; צאים chief among the captains 2S 23,8 (= ראש הַשֶּׁלִישִׁים 1Chr.11, 11).— שַׁלְשִׁים Pr. 22,20 (Kri) acc. Targ. and Vulgate: three times, threefold; others: excellent things (from signification 3; comp. נְגִירִים Pr.8,6); acc. Ktib שלש formerly.

ישלישי אילישי אילישי אילישי אילישי אילישי לווא; Is.19,24; pl. אילישי לוויל third stories Gen. 6,16; pl. as adv. שְלְשִׁים they shall go forward the third, i. e. in the third rank Num. 2,24; אילים לווילים ל

name of Moab) Is.15,5; Jer.48,34; the third day, the day after tomorrow 1S. 20,12 (see also קְּבְישְׁרָה); with paragogic ה as adv. אין לישְׁרָה three times (or: the third time) Ez.21,19.

קַבְיֵּ (akin to הַבְּשָׁ) to fall (Kal not used).

Hiph. נְשָׁלִיךְ (fut. יַשְׁלִיךְ, נַשְּׁלִיךְ; pt. מַשְּׁלִיהָי , pl. c. מַשְּׁלִיךְ ; imp. הַשְּׁלֵּךְ , pl. הַשְּׁלְיבוּ ; mf. הַשְּׁלֵּךְ , to cast, to throw, to cast off Ex.4,3; Jb.15,33; מְשָׁבָּיוֹ אֲשָׁלִיךָ ጓጔው from his teeth I cast (i. e. I tear) out the spoil Jb.29,17; הָשָּׁלִיךְ to east lots Jos. 18, 8; fig. cast thy burden הַשָּׁרֵךְ עַלְּיִנְי וְהַבְּךְ (i. e. cares) upon the Lord Ps.55, נב; זשליה אתרנפשו מנגד to cast one's life away, i. e. to expose it to danger Jud.7,19; הַשֶּׁרֶר אַחָרֵי to cast something behind one's בוּוֹ back, i. e. to neglect it Ez. 23,5; so also הִשְׁלִיךְ אַחַבְיו to cast be hind him Ps 50,17; הַשָּׁלִיהָ מָעַל to cast one out from his presence, i. e. to reject one Jer.7,15.-2) to east down, to overthrow they have cast הָשָׁלִיכוּ מְשִׁבְּנוֹתִינוּ down our dwellings Jer.9,18; fig. and his own coun- וָתַשְׁרִיבֵהוּ עֲצְתוּ sel shall cast him down Jb. 18,7.

Hoph. לְשִׁלֵך, לְשִׁלֵך (fut. לְשִׁלֵך pt. קשִׁלְך to be cast or thrown down הְשָׁלֶך מְכוֹן מְקְדָשׁוֹ the place of his sanctuary was cast down Dan.8,11; לְאָרֶץ הְשְׁלָכְה she was cast down to the ground

Ez.19,12; fig. בְּיֶשְׁלֵכְהִיּ הָיָשְׁלֵכְהִיּ הָּיָשְׁלֵכְהִיּ הַיְּשְׁלֵכְהִיּ הַּיְשְׁלֵכְהִיּ וּ I was cast upon thee from the womb, i. e. I was committed to thy care Ps.22,11.

יוֹלֶישְׁ (from בְּבְיִיּ) m. a species of bird which plunges into the water after fish (a cormorant or pelican) Lev.11,17; Deut.14,17.

תַּלֶּכֶת (from לְשֵׁלֵּכְת (from שֵׁלֵּכֶת (from בְּאֵלֶה וְלָאֵלוֹן אֲשֶׁר (from בְּאֵלֶה וְלָאֵלוֹן אֲשֶׁר ike the terebinth and the oak, whose trunk remaineth, when they east off their leaves Is.6,13. — 2) pr. n. name of one of the gates of the temple 1Chr. 26,16.

לְשַׁלָה (akin to שְׁלֵה and שְׁלֵה I.; pl. שְּלָה , 2 שְׁלָה ; fut. שְׁלָה , pl. sf. אוֹי , עשׁל , בּשִׁל , מִישׁל ; fut. שְׁלָּה , pl. sf. אוֹי , שִׁל יִי , מִישְׁלוּה ; pt. אַבָּלוּה ; inf. אוֹי , שִׁל וֹי ) to pull out, to draw out R. 2, 16. — 2) to despoil, to plunder Hab.2,8; שְׁלֵל שְׁלֵל שְׁלֵל שָׁלֶל to take the spoil Is 10,6,

Niph. fut. לְשֵׁי to fall off Deut. 28,40 (usually referred to בְּשֵׁי , which see).

Hithp. אָשְׁתוֹלֵל for הָשְׁתוֹלֵל (pt. קשׁתוֹלֵל to be spoiled, to become a prey Ps.76,6; Is.59,15.

שָּלְלּי, שְּׁלְלּין (c. שְׁלָלִין , אָּרְלִין , אָּרְלִין , אַרְלִין , אָרְלִין , אַרְלִין , אַרְלִין , אַרְלִין , אַרְלִין , אָרְלִין , אָרְלִין , אָרְלִין , אַרְלִין , אַרְלְיִין , אַרְלְיִין , אַרְלִין , אַרְלְיְין , אַרְלִין , אַרְלְיְין , אַרְלְייִין , אַרְלְיין , אַרְיִין , אַרְיְיִין , אַרְיְיִין , אַרְיִין , אַרְיִין , אַרְיִין , אַרְיִין , אַרְיְיִין , אַירְיִין , אַיְרְיִין , אַרְיְיִין , אַרְיִין , אַרְיְיִין , אַרְייִין , אַרְיְיְיְיִין , אַרְיִין , אָרְיְיְיִין , אַרְיְיִין , אָרְיִייְייִין , אַרְייִין , אַרְיְיְיְיְיְיְיְיְיְיְיְיִין , אַר

i. e. he shall escape with his life Jer.38,2.— 2) gain, profit יְּדְיֶלְ לֹאׁ בְּיִי מְלֵּלְ לֹאׁ and he shall have no lack of gain Pr.31,11.

ישֶׁלָם a. שַׁלָם (akin to שֶׁלָם II. , שָׁלָם ; fut. שלמי ; pt. שלם , sf. שלם ; pt. p, שַלוּם, only pl. c. שַלוּם (שִׁלִּבִי ) 1) to be whole, safe, uninjured מִי הָקִשָּה שלי נישלם who hath hardened himself against him, and hath escaped uninjured? Jb. 9,4; imp. acquaint now הַּסְבּוֹרְנָא עָמוֹ וּשְׁרָם thyself with him and be safe 22, 21.- 2) to be full, ended, completed Gen.15,16; 1K.7,51; Is.60,20; 2Chr.8,16. - 3) to be at rest, at peace; pt. אָם־גָּמַלִּתִּי שׁלִמִי בָע if I have rewarded evil unto him that was at peace with me Ps.7,5; pt. p. אָנֹכִי שֶׁלְמֵי אָמוּנֵי יִשְׂרָאֵל I am one of the peaceful and faithful in Israel 2S.20,19.

Pı. שַלָם (3 pl מִלָם; fut. שַּלָם; ; pt. מְשַׁלָם , pl. c. מְשַׁלָם; imp. מַשַּׁלָם , f. שֵׁלְמִי ; inf. שֵׁלֶם) to restore, to pay, to repay, to reward, to recompense וִשָּׁלֵם נְוַת עִּוֹקָק and he restoreth thy righteous habitation Jb.8,6; הַמָּרֶפָה לֹא וַשַּׁלֵם that which was torn he shall not restore Ex. 22,12;לא ושלם the wicked borroweth, and repayeth not Ps. and his de- וּנְמָלוֹ וְשֵׁלֶם־לוֹ and sert will he repay unto him Pr. יַשַלְמוּנִי רָעָה הַחַת ;(גְמוּל see יַשַׁלְמוּנִי בָעָה הַחַת they rewarded me evil for good Ps.35,12; שָׁלֵם נַרֵּר to pay or fulfill a vow 28.15,7; זנשַלמה פַרִים מּשְׁבְּתִינּוּ and we will render as bullocks the offering of our lips (i. e. our prayers) Hos.14,3; שֵׁלֶם בָּלֶשׁ ל to bestow comfort on Is.57,18.

Pu. בּיְשִׁי (fut. בּיִשִּי , pt. בּיְשָׁי )

1) to be repaid, rewarded, recompensed Pr.11,31; 13,13; of a vow: to be paid, fulfilled Ps.65,2.—2) to be brought into a state of peace or friendship; pt. בּיִשְּׁי he that is at peace, a friend Is.42,19 (see also under בּיִשְּׁים).

Hiph. רַשִּׁלִים (fut. יַשִּׁלִים, רָשִׁלִים) 1) to perform, to complete, to make an end בּצִי יַשִּׁלִים he shall perform my pleasure Is.44, 28; אָבָי he will perform (or complete) that which is appointed for me Jb. 23, 14; הַיִּלִים עַר־לִיִּלִי from day until night wilt thou make an end of me Is. 38,12 a. 13.— 2) to make peace (הַאָּל, אָבָר, אַבָּר, אַבּר, אַבּר,

Hoph. בְּשִׁבֵּׁם to be at peace (בְּיִּ

שָּלֵם (pl שְׁלֵם ; f. שְׁלֵם , pl. שְׁלֵם adj. 1) whole, entire, perfect אָבָן a perfect weight Deut. 25, וּשְׁלֵם מׁ a perfect weight Deut. 25, וּשָׁלְם מֹ a perfect weight Deut. 25, וּשָּלְם שִׁ לְּמוֹח אָלְבוֹח שִׁלְּמוֹח stones 27, 6; וּשָּלְם בּיִּלְּחָה אַלְּתְּה שִׁלְּתְּה מִיּלְם בּיִּלְם שִׁלְּתְּה מִיּלְם בּיִּלְם מִּיִּלְם מִיּלְם מִּיִּלְם מִּיִּלְם מִיּלְם מִּיִּלְם מִּיִּלְם מִּיִּלְם מִיּלְם מִילְם מִיּלְם מִיּלְם מִילְם מִילְם מִּילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִּילִם מִּילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִּילְם מִילְם מִּילְם מִילְם מִילְם מִּילְם מִילְם מִּילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִילְם מִּילְם מִּילְם מִילְם מִילְם מִּילְם מִּילְם מִילְם מִּילְם מִּילְם מִילְּילִם מִּילְם מִּילְם מִּילְם מִּילְם מִּילְם מִילְּבְּילְם מִּילְם מִּילְם מִּילְם מִּילְם מִילְּילְם מִּילְם מִּילְם מִּילְּילִם מִּילְּילִם מִּילְּילִם מִּילְם מִילְּילִם מִּילְם מִילְּילִם מִּילְם מִילְּילִילְם מִילְּילִם מִילְּילִם מִילְּילִים מִילְּילִים מִּילְּילִים מִּילְּילִים מִילְּילִים מִילְּילִים מִילְּילִים מִילְּילִים מְּילְּילִים מִּילְּילְילִים מִּילְּילִים מִּילְילִּילְילִים מִּילְילְּילְּילְּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִּילְילִּים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִים מִילְילִּילְילִים מִילְּילְילִים מִּילְילִים מִילְילִּים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילְילִים מִּילְילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְילִים מִּילְים מִּילְים מִּילְים מִּילְּים מִּילְים מִּילְּים מִּילְים מִּילְים מִּילְּים מִּילְּים מִּילְים מִּילִּים מִּילְּים מִּילְים מִּילִים מְּילִים מְּילִּים מִּילְּים מִּילְּים מִּילְּים מִּילְּים מִּילְים מְּילְים מְּילְּים מִילְים מְּילְּים מְּילְּים מְּילְים מִּילְים מְ

though they be infullstrength, and likewise many Nah.1,12.— 3) peaceable, friendly אַרָּטְים וְבָּוֹ נִים אָרָטְים אַרָּטְים אַרָּטְּים אָרָטְים אַרָּטְּים אָרָטְים אַרָּטְּים אַרָּטְּים אַרָּטְים אַרָּטְּים אַרָּטְּים אַרָּטְּים אַרָּטְּים אַרָּטְּים אַרְטִּים אָרָטִּים אָרָטִּים אָרָטְיִּים אָרָטְיִים אָרָטְיִים אָרָטְיִים אָרָטְיִּים אָרָטְיִּים אָרָטְיִּים אָרָטְיִים אָרָטְיִים אָרָטְיִים אָבְּים אָרְטִיים אָרָטְיִים אָבְּיִים אָרָטְיִים אָבְּיִים אָרָטְיִים אָרָטְיִים אָבְּיִים אָרָטְיִים אָבְּיִים אָרָטְיִים אָבְּיִים אָּבְּיִים אָּיִים אָרָטְיִים אָבְּיִים אָרָטְיִים אָבְּיִים אָרָטִייִים אָבְּיִים אָּיִים אָרָטִיים אָבְּיִים אָרָטְיִים אָבְּיִים אָּיִים אָרָטְיִים אָבְּיִים אָּיִים אָּבְּיִים אָּיִים אָּבְּיִים אָרָים אָרָּיִים אָרָיִים אָרָיִים אָרָים אָרָיִים אָרָייִים אָּבְּיִים אָרְיִים אָרָיִים אָרָייִים אָרָייִים אָרָייִיים אָּיִיים אָרָייִים אָרָייִים אָרָייִים אָרָייִיים אָרָייִיים אָרִייים אָרִיים אָרָייים אָּיִיים אָּיִיים אָרִיים אָּיִיים אָּיים אָרִיים אָרְייִיים אָּיִיים אָּיִים אָּיִיים אָּיִים אָּיים אָּייִים אָרְייִיים אָּיים אָרְייים אָּייים אָרְייִים אָרִיים אָיים אָּיים אָּייים אָּיים אָּיים אָּיים אָרִיים אָיים אָיים אָּיים אָּיים אָּיים אָיים אָייִים אָּיִים אָיים אָּיים אָּיים אָייים אָבּיים אָיים אָּייִים אָיים אָייִים בּיִים אָייִים בּיִים בּיים אָייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבִיים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִיים בְּיבִיים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִיים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בּיבְים בּיבְּים בּיבּים בּייבוּים בּיבּים בּייביים בּיבּים בּייבּים בּיבּים בּיבּים בּייביים בּייבּים בּייביים בּייבּים בּייבּים בּייביים בּיבּיים בּיבּיים בּייביים בּיבּיים בּיביים בּייביים בּיביים בּיבּים בּיביים בּייביים בּיביים בּיביים בּייביים

requital, thanks, hence: thankoffering Am.5,22, fully אַבָּח תּוֹבָּח שִּׁבְּמִים (Lev.3,1; בַּח תּוֹבַת שִּׁבְמִים an offering of thanksgiving 7, 13 and 15
(others: peace-offering, thanksgiving of peace-offering).

ביים (של ה. 1) requital, recompense Deut. 32, 35.— 2) pr. n. a son of Naphtali Num.26,49 = שלום 1Chr. 7,13.

שלום see שלם.

שלם see שלם.

בּיבֶּי Ch. to complete, to finish; only pt. p. שֵׁלְים finished Ezr.5,16.

Aph. בּשִּׁלֵם (sf. בּשָׁלֵם 1) to finish, to bring to an end Dan.5, 26.— 2) to restore, to give back Ezr.7,19.

בְּיֶלְי Ch. m. peace, prosperity Dan. 3,31.

ישׁרְבֶּא pr n. 1) a son of Caleb 1Chr.2,51.— 2) = שֵׁלְבָּא 2.

שלְמָה (בּ שִׁלְמָה ; עּ שִּלְמָה ; pl. מַּלְמֵּה , c שִּלְמֵה ; pl. מַּלְמֵּה , c שִּלְמִה ; pl. מַּלְמֵּה , c שִּלְמִה ; pl. מַּלְמֵּה (שֵּלְמוֹת י jb.9,31.— 2) pr. n. the father of Boaz R.4,20 = עַּיִּלְמוֹן v 21 and שֵּלְמָא 1Chr.2,11.

קלְמָה (c. שֶׁלְמָת) f. requital, punishment Ps.91,8.

שרמוד pr. n. Solomon, son and successor of David 1K.2,12.

ישׁלְמַה (בְּשֶׁר לְמָה = שׁלְמַה see ישׁלָמַה.

שַלְמוּן pr. n. see שַּלְמוּן 2.

ייל ביי pr. n. m. Num.34,27.

ישֵׁלְמֵי pr. n. m. Ezr. 2, 46 (Kri) = ישֵׁלְמֵי Neh 7,48.

שלפי see שלכיי.

לביאל pr. n. m. Num.1,6.

שֶׁלֶבְיְוְהְנְּ pr. n. m. 1Chr. 26, 14 = מָשֶׁלֶבְיִוְהְנְּ 1Chr. 9,21

ערכֿמית pr. n. 1) of two women Lev. 24,11; 1Chr.3,19. — 2) of several men 2Chr.11,20; Ezr.8,10, etc.

וְשֵׁלְשֵׁי pr. n. a king of Assyria Hos. 10,14.

יַבְּיֹם (from שֶׁבְשׁ) m. gift, bribe; only pl. שֵׁלְמֹנִים Is.1,23.

אָלֶיבְינְאָנְיּי pr. n. Shalmaneser, king of Assyria, who carried the ten tribes into exile 2K.17,3.

שָׁלַף (fut. לְּשִׁלְּף: pt. קי שׁלָּף: pt. p. f. הַשְּלֹף: imp. לְּשִׁלְּף: to draw off (a shoe) R.4,7; בְּשֶׁל הַשָּׁל to draw a sword Jos.5,13; Jud.8,10; with בְּשֵׁל to draw forth Jb. 20,25; intr. of grass: to be plucked up (others: to grow up) בְּשֵׁל בְּשֵׁל שִׁלְּף בָּשֵׁל which withereth before it is plucked up (or: it groweth up) Ps.129,6

קלף pr. n. a son of Joktan and an Arabian tribe Gen. 10,26.

שלש , שלש f. and שלש m. (c. f. ישָׁרְשֵּ , ישָׁרְשֵּ , m. שְׁלְשֵּר , num. three three years Gen.11,13; לשָׁר אַנְשִׁים three men 18,2; c. לשלש השנים for the three years Lev.25,21; שֵׁלשֶׁת וָמִים three days Gen.30,36; after שַבַּי in the construct state it expresses the ordinal: בְּשָׁבַת שֵׁלש in the third year about after בָּמִשֶּׁלשׁ חָרָשִּׁים; 2K.18,1 three months Gen. 38, 24; שֶׁלִיש פעמים three times Ex.23,17; פַעמים שלש twice or thrice, i. e. oftentimes Jb.33.29 (here שֵלשׁ elliptic-מווא for שָׁלְשׁ פְּעָמִים ; (שָׁלִשׁ פָּעָמִים these three things Ex.21,11; בּיּוֹם ישלשָה three days ago 18.30, 13; sf. שֶׁלְשִׁתְּבֶּע they three, בַּיְשִׁתְּם they ye three Num. 12,4; in combination with 'ten': שלש־עִשְׂרָה f. thirteen Jos.21,19. m. יָיִלשָׁה עָשָׁר Num.29,14.

שַׁלַשׁ den. from שָׁלָשׁ (Kal not used). Pr. שַׁלָשׁ (fut. שַׁלֵשׁ ) 1) to di-

vide into three parts Deut.19,3.—
2) to do for the third time 1K.
18, 34.— 3) to stay three days
משל מתר and when thou hast
stayed three days, thou shalt go
down 18.20,19.

Pu. שֹלֵשְׁיִהְ (only pt. שֹלְשְׁהָּ , / מְשְׁלְשְׁהָ ) to be threefold; pt. בות משְׁלְשְׁהָ a threefold stread Ec.4,12; of a building: of three stories Ez.42,6; of an animal: three years old Gen.15,9.

שׁלֵשׁי (from שֶׁלֵשׁי) m. descendant in

the third generation, great grandchild; only pl. בְּנֵי שָׁלְשִׁים Ex. 20, 5; Deut.5,9; שָׁלְשִׁים children of the third generation Gen.50,23.

שלש see שלש .

שׁלֵשׁי pr n. m. 1Chr.7,35.

ייי pr. n. m 1Chr.7,37.

שְּרְשָׁה pr. n. a district near the mountains of Ephraim 1S. 9, 4, with the city בַּצִּל שָׁרָשָׁה 2K. 1, 12.

שרשם, שרשם (from שלש) adv., prop. three days ago, the day before yesterday, hence: before, formerly, in time past Pr. 22, 20 (Ktib, for which Kri has המול שלשום or המול שלשום, thus: המול שלשום before, heretofore Ex.5,5; בארמול שלשום, 18. 19, 7 as beforetime, as in times past; בו ארמול שלשום, heretofore, in time past Deut. 19,6; בו מתמול בישום also in times past 28.5,2; לבו מתישום בו משלשם בו מתול בישום neither heretofore (after a negative) Ex.4,10.

תיקיים num m. a. f. thirty Num. 20,29; בן־שִּלשִים שְנַה thirty years old Gen. 41,46; as ordinal: the thirtieth 1K.16,23.

שְׁלַתִּיאָל see שַׁרָתִּיאָל.

 whence Gen.3,23; ㅁ빨 ...ㅁ빨 here.. there Is.28,10.— 2) of time: then Jud.5,11; Ps.14,5.— 3) of a thing: therein Hos.6,7; ㅁ빨 thereof 1K. 17,13.

בש (from שמה ; sf. ישָשָּׁר, אָשָׁיָּה, אַ ישמה ; pl. שמית , c. שמית (שמה m. 1) sign, token, memorial, monument Gen.11,4; 2S.8,13; Is. 55, 13.— 2) name, appellation Gen.2,19 a 20; שם אקף to call or give a name Gen.4,25; Ex. 17,7; DWA after the name, by name, in the name Num.32,42; Is.40,26; Est.8,10.— 3) name, fame, renown, reputation Gen.12,2; 1K.5,11; 그껍 미끄 good name, good reputation Is.56,5; E: bad name, bad reputation Deut.22,14; שֵׁלֵי the men of renown Gen.6,4; בֵנֵי בִּיִּישֵׁם sons of no name, i. e. ignoble, base men Jb.30,8.— 4) in relation to God: glory, praise Is.30,27; Deut. 16,2; לָמַעַן שִׁמֶּך for the sake of thy name, i. e. glory Ps.79,9; עַל־ above all thy name, i.e. above all praise 138,2; sometimes ם אָם for בְיָם name of the Lord Lev.24,16; Deut.28,58.

of Noah Gen.5,32, ancestor of the nations of western Asia, the Persians, Assyrians, Arameans, Hebrews, and part of the Arabs 10, 21-31.

 $\psi$  Ch  $(s/. קייָם; pl. קייָם; e. הקייַם, <math>s/. \psi$  הייין,  $s/. \psi$  m. name Dan. 4,5 Ezr.5,1, 4 a. 10; אייַם אַר אָבר קייַם

to one, whose name was Shesh-bazzar v. 14.

872 pr. n. m. 1Chr.7,37.

רְבֶּילְייִ pr. n a king of Zeboim Gen.14,2.

កម្ពុជា ្សំ pr. n m 1Chr.8,32 = ១ភូក្សា 9.38.

לאמאל, שמאל (Ar. שמאל f. 1) the left hand Gen.48,14; Cant.2,6, more fully ליד שמאל Jud. 7,20. — 2) the left (i. e. the left side) Zch.4,3 a. 11; as adv. to the left Gen.13,9; Deut.2,27, also לישמאל Gen.24,29; שמאל on the left Gen. 14,15; 2Chr.4,6.

אַמְאָל den. from אָמָאל , which see.

Hiph יַשְּׁמְאִיל (fut. יַשְּׁמְאִיל ; pt. (קַשְּׁמָיל ; imp. a. inf. יַשְּׁמָאיל ) to turn to the left Gen. 13,9; 2S. 14, 19; Ez.21,21.— 2) to use the left hand; pt. pl. יַשְּׁמָאלִים using the left hand 1Chr.12,2.

יַּמְאָלִית (f. יִּשְׁמָאלִית) adj. left 1K.7, 21; Lev.14,15.

שְׁבְּעָבֶׁי pr. n. a judge of Israel Jud. 3,31; 5,6.

רביי to destroy (Kal not used).

Niph: אַשְּׁיִן (fut. אַבְּיִיּן; inf אַבְּיִין to be destroyed, laid waste Deut 4,26; Jud.21,16; אַבְּיִר מִיֹּאָב בְּיִנְיִישְׁכֵּוֹר מִוֹּאָב הַבְּיִם and Moab shall be destroyed from being a people Jer.48,42; of a name: to be effaced Is.48,19.

Hiph. יַשְּׁמִיד (fut. יַשְּׁמָד , ap. מָּי. מָּחָ, יִשְּׁמָד ; imp. הַשְּׁמֵד ; inf. הַשָּׁמִד , הַיִּשְמִד ; זַישְּמִד , with קֹ once בְּשְׁמִד 1s.23,

11 for לְהַשְּׁמִיד, to destroy, to waste, to extirpate Mic. 5, 13; Ez. 14,19; 18. 24,22; inf. בַּשָּׁמֵד as n. destruction Is. 14,23.

Th. only Aph. קַּשְׁבֶּר to destroy Dan.7,26.

המש" (Ar. אשמ") 1) to be high, whence שַשְּׁי, בְּישָׁי .— 2) fig. to be elevated, prominent, distinguished, whence שֵשׁ memorial, name, fame.

កាញ់ស្ពី see ៤ឆ្នាំ.

קבּה (from מַשְּיֵי) f. 1) astonishment, horror Jer. 8,21.— 2) object of astonishment Jer. 19,8.— 3) desolation, ruin Jo. 1,17; הְיָה to be desolated Ps. 73, 19; pl. שַׁמּוֹת desolations 46,9 (but for הַשָּׁמַם Ez. 36,3 see

תְּשְׁשִׁ pr. n. 1) a son of Reuel Gen. 36,13.— 2) a brother of David 1S. 16, 9 = אַמְעָה 2S. 13, 3 = אַטְמָא יִר 1Chr.2,13.— 3) several other men 2S.23,11; ib. v. 33; ib. v. 25 = שַׁמֵּוֹת בּר 1Chr.11,27 בּ שַׁמְּהוֹת בּר 27,8.

אַמָהוּת see שַׁמָה pr. n. 3.

קלאָל pr. n. Samuel 1) famous judge and prophet of the Hebrews 1S.1,20; 1Chr.6,13 a. 18; Jer. 15,1; Ps 99,6.— 2) two other men Num.34,20; 1Chr.7,2.

עַקרע pr n. see אַטְרָע 1.

יִּיבְעָה, יִּשְׁמִוּעָה (from שָׁבָּשָׁ; c. הַשְּׁמֵוּעָה ; pl. יִּשְׁמְעִית f. prop. what is heard, hence: 1) report, rumor, news, tidings 2Chr.9,6; Dan.

11,44; מוֹבֶה מוֹבָה good report, good tidings Pr.15,30; שְׁמְשָׁהְ הַיְנָה רָעָה בְּיִלְה בְּיִלְה בְּיִלְה בְיִלְה בְיִלְה בְיִלְה בִּיל the tidings of (about) Saul 28.4,4.—2) instruction Is.28,9.

ישְׁבוּר pr. n sec ישְבוּר .

אַמוֹת see הַשְּׁמוֹת.

אם (^ קבש ; fut. חבשי ; imp. חבש , pl. ਮਸਲ੍ਹਾ ; inf. ਸੁੱਲ੍ਹਾ) 1) to shine, to glitter, to sparkle אור־צַדיקים דשָׁמָי the light of the righteous will shine Pr.13,9; יַשְׁמַח לָבָם כָּמוֹי and their heart will sparkle like wine Zch. 10,7 (Eng. Bible: shall rejoice as through wine) .-2) to rejoice, to be glad, joyful, cheerful Lev.23,40; Deut.12,7 a. 12; Ps.34,3; 📑 דְּיֵשְׁ to have joy in, at 18.2,1; Ec.5,18; שַׁמַח עַל to rejoice over Is.9,16; לַי to rejoice against one mischievously Ps.35,19; Mic.7,8; ip npw to get joy from Pr.5,18; ... לָקרַאת... to meet joyfully Jud.19,3.

Pi. אַפּשׁי (fut. אַפּשׁי ; imp. a. inf. אַפּשׁי , אַפּאָר , אַפּאַר , אַפּאָר , אַפּאַר , אַפּאָר , אַראַר ,

Hiph. דְּשָׂבְיִה to make glad Ps. 89,43.

תְּבְּיִים (pl. יְּיְבְּהִים) adj. glad, joyful, cheerful, merry Deut.16,15; מַבְּיִי who is glad at (mischievously) Pr.17,5; בּשְּׁמֵחִים אֵלֵי־נְיל who are exceedingly glad Jb. 3,22; pl. בּ שְּׁמָחִי Ps.35,26.

קרי (c. תְּשְׁחָהִי , sf. שְׁמְחָהִי ; pl. הַּיְּמְחָהִי ; pl. מְּמְחָהִי ; pl. מוֹלְיִי (שְּׁיְחָהִי ; pl. 31,27; Ps.4,8; intensified שְׁמְחָת בִּיל exceeding joy Ps.43,4. — 2) rejoicing, pleasure, feast Jud.16,23; Pr.21,17; Neh.8,12.

ישׁבְשׁל (fut. שׁבְשׁל ; imp. pl. ישׁבְשׁל ; inf. בּאָרָ ) 1) to throw down 2K.9,33 בּאָרָ ) the oxen threw it down 2S.6,6 (others: the oxen stumbled).— 2) to let rest, to let lie unused (of a field) Deut.23,11; of a debt: to release, to remit Deut. 15,2; ווֹבְשְׁבָשׁל to desist or discontinue from Jer.17,4.

Niph. נְשְׁמֵם to be thrown down Ps.141,6.

Hiph. הַשְּׁמְנוֹ (fut. מְשְׁבָּוֹי) to release Deut. 15,3.

הְשְׁמְשְׁי f. remission, release Deut. 15.1; הְשְׁמְשׁי the year of release (when all debts were remitted) v. 9; 31,10.

ישטי pr. n. m. 1Chr.2,28.

יַּיְבְיּוְדְע pr. n. m. Num.26,32; patr. ישְׁמִידְע ib.

ישׁמִיכָה (from שׁמִיכָה) f. covering, rug Jud.4,18.

שָּׁבְיִם (from שְׁבִים ; c. שְׁבָּיָם (from שִּׁבְיִם (קִּים לּיִּבְּיָם יּיִבְּיִם אָּבְיִם יּיִבְּיִם (קִּבְּיִם יִּבְּיִם יִּבְּיִם יּיִבְּיִם יּיִבְּיִם (קִּבְּיִם יִּבְּיִם יִּבְּיִם יִּבְּיִם יִּבְּיִם וּיִבְּיִם (קִּבְּיִם יִּבְּיִם נְבִּיבִם (קַבּיִבוּ בּיִבְּיִבוּ נִבְּיִבוּ נִבְּיִבְּיִבוּ נִבְּיִבְּיִבוּ נִבְּיִבְּיִבוּ נִבְּיִבוּ בַּיִּבוּ נִבְּיִבוּ בּיִבוּ נִבְּיִבוּ בּיִבוּ נִבְּיִבוּ בּיִּבוּ נְבִּיבוּ בּיִבוּ נְבִּיבוּ בּיִבוּ נְבִּיבוּ בּיִּבוּ נְבְּיבוּ בּיִּבוּ נְבְּיִבוּ בּיִּבוּ נְבְּיִבוּ בּיִּבוּ נְבְּיִבוּ בּיִּבוּ בּיִּבוּ נְבְּיִבוּ בּיִּבוּ בּיּבוּ בּיּבוּ בּיִּבוּ בּיּבוּ בּיּבוּ בּיִּבוּ בּיּבוּ בּיבוּ בּיּבוּ בּיּבוּ בּיבוּ בּיבוּ בּיּבוּ בּיבוּ בּיבוּ בּיבוּ בּיבוּ בּיבוּ בּיבוּ בּיבוּ בּיִּבְּיִים בּיבוּ בּיבוּ בּיִּבּים נְבּיבוּ בּיִּבּים בּיּבוּ בּיִּבּים בּיּים בּיבוּ בּיבוּים בּיבוּים בּיבוּים בּיבוּ בּיבוּים בּיבוּים בּיבוּם בּיבוּים בּיבוּים בּיים בּיבוּם בּיבוּים בּיבוּם בּיבוּים בּיבוּם בּיבוּ בּיבוּם בּיבּים בּיבוּים בּיבוּים בּיבוּ בּיבוּם בּיבוּים בּיבּים בּיבוּם בּיבּים בּיבּים בּיבוּם בּיבוּם בּיבּים בּיבוּם בּיבוּם בּיבוּים בּיבּים בּיבוּם בּיבוּם בּיבוּם בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבּים בּיבּים בּיביים בּיבים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיב

heaven Gen.15,5; בּיִבְּיֵל the heaven of heavens, i.e. the highest celestial regions Deut. 10,14; יְבְיִל הַיִּבְיל heaven and earth, i.e. the universe Gen.14,19; בּיִבְּילֵי אַבְיִל the host of the heaven, i. e. celestial bodies Deut.4,19, also angels 2K.22,19.

ישְׁבְּיִי Ch. (def. ישְׁבְיִי m. pl. heavens, heaven Dan.4,8; רְבִי יִּיבְרָּ יִּיְבְרָּ the God of heaven 2,18.

num. m. the eighth Lev.9,1; f. שְׁמִינִית 25,22; as n. שְׁמִינִית a musical instrument, octachord 1Chr.15,21; Ps.6,1; 12,1 (acc. Ges.: octave).

שָׁמִיךְ (from שֵׁמִירְ ) m. 1) thorn; coll. thorns Is.5,6; sf. ישָׁמִיר his thorns 10,17.— 2) diamond, adamant Ez. 3,9; Zch.7,12; שָׁמִיר the point of a diamond (for graving) Jer. 17,1.

יר (איי קייר pr. n. 1) a city in Judah Jos. 15,48.— 2) a city in the mountains of Ephraim Jud.10,1.— 3) a male person 1Chr.24,24 (Ktib יַיָּטוֹר).

קירְמוֹת ייִ ייִרְמוֹת pr. n. m. 1Chr.15,18; 2Chr. 17.8.

ישמך (בְּבַּךְ בִּי שׁמְרָ to lay upon, whence שִּמְיבָה .

שמל (= Ar. שמל) to cover, whence the next word.

ייביקלי pr. n. a king of Edom Gen. 36.36.

. שַּלְפֵּר see שֵבְּלֵר

בַשְׁלֵם , שַׁבֶשׁ (= בַשַּׁיָ ; fut. בַשָּׁי, הַשֹּׁיִי, pt. שֹׁמָם , שֹׁמָם ; imp. שׁמָם , inf. הושטי) 1) to be astonished, stupefied Lev.26,32; ישַׁרִים upright men shall be astonished Jb.17,8; בֶּל־עָבָר עֲלָיו יִשֹׁם every one that passeth by it shall be astonished 1K. 9,8; Jer. 18, 16; 2Chr. 7,21 (acc. Fuerst Dur belongs to Niph. שַׁמֵים; שָׁמֵים be astonished, O ye heavens Jer. 2,12. -2) to be desolate וַשְּׁרָאֵל and the mountains of Israel shall be desolate Ez.33,28.— 3) to make desolate, to lay waste, to destroy אַשֶּׁבוּן I will destroy and devour Is.42,14 (but see Dui); pt. שמֶם transgression that maketh desolate Dan.8,13; בַּיִּטְיּי שׁמָבוּ מַ abomination that maketh desolate 12,11; pt. as adj. בָּנִי שׁוֹמֵקָה the children of the desolate Is 54,1, pl. נְחַלוֹת שׁמָמוֹת desolate heritages 49,8; pt. pl. as n. שממתינו our desolations Dan.9,18; inf. יַצַיַ because בָּוַעַן שַׁמוֹת וְשָׁאֹף אֶּתְכֶם they have made you desolate, and swallowed you up Ez.36,3.

Niph. בְשַׁבְ (pt. מְשַׁבָּה) 1) to be astonished על־יוֹמוֹ נְשַׁמוֹּ אַבְּרוֹיִם posterity shall be astonished at his day Jb.18,20. — 2) to be desolate in the streets Lam. 4,5; מַקְלוֹת the highways lie des

olate Is. 33,8; pt. אָרָי desolate Ps.69,26; אָרֵי נְשַׁמִּית desolate land Ez.31,35; שְׁרִים נְשַׁמוֹת desolate cities v. 36.

Pi.ວາກັນ to be astonished, stunned; only pt. ວາກັກ astonished Ezr.9, 3 a. 4.

Hoph. D발크 (pl. 개발크) 1) to be astonished, benumbed Jb.21,5.—
2) to be laid waste, to lie waste; inf. sf. 리무발크 (for 리무발크) its lying waste Lev.26,34; 리무발크로 (드리프밸크로) while it lieth waste v. 43.

Hithp. הְשָׁחְנֶּם (fut. 2 הְשִׁחְנֶם for מְשִׁיּבְם (fut. 2 הְשִׁיּחִם for בּישִׁהְיֹם (קשָׁהְוֹם for numbed Dan.8,27.— 2) to waste or ruin oneself Ec.7,16.

בּישְׁרוֹמֵם Ch. only Ithp. אַיְשְׁתּוֹמָם to be astonished Dan.4,16.

מַבְיֵּם adj. waste, desolate Dan.9,17.

ישמבית Ar. to poison, whence ישמבית

אין ני אָרְמֵילות (from בְּשֶׁשְׁ ; pl. c. שְּׁמְמֵילות (שְּמְמֵילות ) ל. 1) astonishment, hor-ריבים שְׁמְבָיל to be clothed with horror Ez.7,27 (comp. 26,16).— 2) desolation, waste Ez. 12,20; שְּׁיִם מְּבְּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִים לְּבִים לְּבִים לְּבִים לְּבִים לְבִּים לְבִים מוּ עִּבְים מוּ עִּבְים מוּ עִּבְים מוּ שִּׁבְים מוּ עִּבְים מוּ שִׁמְבִים לִבְּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבְּים לְבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִים לְבִּים לְּבִים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִים לְּבִים לְּבִּים לְבִּים לְּבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְבִים לְבִּים לְּבִים לְּבְּים לְבִּים לְּבְּים לְבִּים לְבִּים לְּבְּים לְבְּים לְבְּים לְּבְּים לְבְּים לְבְּים לְבְּים לְבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים בְּים לְּבְּים לְּבְּים לְּבְּים בְּים לְּבְּים בְּים לְּבְּים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּי

הבישי f. desolation Ez.35,7.

קְּבְּישׁ m. astonishment, stupor Ez. 4.16; 12,19.

אַבְּיִת (from שַּבְּיִה some manuscripts read שְׁבְּיִה f. a poisonous lizard (acc. Rashi: a spider) Pr.30,28.

፲፰ឃ (fut. ፲፰ឃុំ) to be fat, thick Deut.32,15; Jer.5,28.

Hiph. הַשְּׁמִין (fut. יַשְּׁמִין; inf. (הַשְּׁמִין; inf. ווּשְׁמִין) 1) to make fat or thick Is. 6,10. — 2) intr. to become fat Neh. 9,25.

וֹשְׁיֵשְׁי (f. תְּבְיִבְיִי) adj. fat, stout, robust Jud. 3,29; of the soil: fat, fertile, rich Num. 13,20; Neh. 9,25; of food: fat, rich Gen 49,20.

שָׁמָנִים (^ וְשָׁמָנִים sf. יַשְׁמָנִים ; pl. יַשְׁמָנִים m. 1) fatness Ps.109,24; יַחְבֵּל על אָרָ וְשָׁמְנִים pand the yoke shall be broken because of fatness (i. e. by reason of the fatness of the neck) Is. 10,27; יְחָבָּל שִׁמְנִים pfat (i. e. sumptuous) feast 25,6 — 2) fatness, fertility בּוֹשְׁמְנִים a fertile valley Is.28,1; בְּיֵבְּיִבְּיִן בַּיִּבְיִם fertile hill 5,1.— 3) oil Gen.28, 18; וְתָן וְתַּלְּוֹת יִיּעִים voive oil Ex.27,20; יְצִי

קים olive-tree, oleaster Neh.8,15. (only pl. יְּשְׁמֵנִּי , c. יִּשְׁמֵנִּי ) m. fatness, fertility (of the soil) יְּבְּאָרָין הָאָרָין of the fertility of the earth Gen.27,28; מִשְׁמֵנִי הָאָרִין יְרְיֶה away from the fertility of the earth shall be thy dwelling v. 39 (in both passages מִשְׁמֵנִי (מִשְׁמֵנִי ).

שָׁמִינָה ה. שְׁמִינָה ה. שְׁמִינָה ה. שְׁמִינָה ה. (כ. הַאַמִּשׁ) num. eight Jud. 3,8; Mic. 5,4; הימָים בְּן־שְׁמִינַה נָמִים פּוֹפָּht days old Gen 17,12; שְׁמִנָּה עָשְׁר הַ, שְׁמִנָּה עָשֶׁר שׁמִנָה עָשְׁר m. eighteen 1K. 7, 15; 28.8,13.

יַשְׁמֹנְים a. יְשְׁמֹנְים num. eighty Cant. 6.8; Est.1.4.

עמע (ישמַע ; fut. ישמע ; pt. שמע , שׁמָעִים, sf. שֹמְעוֹם, pl. שׁמָעִים, f שַׁמַעָה ; שֹׁמַע ; imp. שָׁמַע ; inf. יַם עָם עָם, שָׁמִיעַ, שָׁמִיעַ, 1) to hear Is. 9 a. 10; שַׁמֵעָהִי עָרֶיך I have heard say of thee Gen. 41, 15; אַבֶּעָי אַקרִים I heard them say 37,17.-2) to hear, to listen, to attend; with accus. Gen.23,11; Mic.7,7; with שָׁבַע קוֹל , אֶל־: 16,11; שָׁבַע קוֹל , אֶל־ to hear one's voice Deut. בְּקוֹל 33,7; Gen.21,17; 30,6; אַישׁ שׁמֵעַ the man that listeneth (that is attentive) Pr.21,28.- 3) to hearken, to obey נַעַשֶּה וִנִשְּקע we will do, and be obedient Ex.24,7; with 58 6,30; to obey one's שַׁמַע בַּקוֹל. לְקוֹל voice Gen.27,8; Ps.81,12.- 4) to understand אַשֶּׁר רֹא וִשְּׁמְעוּ אִישׁ that they may not understand one another's speech Gen.11,17; אַהְשָׁמֵע מַהּדְּרַבְּּרְ and thou wilt not understand what they speak Jer.5,15; ממַע an understanding heart 1K.3,9.

Niph. אַבְּשְׁבִי (fut. אַבְּשִׁי ; pt. אַבְּשְׁבִּי , f. אַבְּשְׁבִי ; inf. אַבְּשְׁבִי , 1) to be heard Ps. 19,4; אַבְשְׁבִי , 10 the report was heard Gen. 45,16; בְּשְׁבִיעִי to come to the hearing of Neh.6,1.— 2) to be heard, to be listened to Ec.9,16.— 3) to be obedient, to obey יִּיבְיִי they shall obey me Ps.18,45.

Pi. ਪ੍ਰਸ਼ੁੰਘ (fut. ਪ੍ਰਸ਼ੁੰਘੰ) prop. to make hear, hence: to call together 18.23,8.

Hiph. הַשְּׁמִיע (fut. יַשְּׁמִיע, ap. עַבְּיִים, ap. יַשְּׁמִיע, pt. יְשִׁמִיע; imp. pl. יְשִּׁמִיע; inf. יְשִׁמִיע, יִשְׁמִיע Ps. 26,7 for יַשְּׁמִיע, 1) to cause to hear, to let hear Cant. 2, 14.— 2) to announce, to publish Jer. 46, 14; hence: to call together by proclamation 1K.15,22.— 3) to sound, to play or sing aloud 1Chr.15,28; Neh.12,42.

עַבְעָע Ch. to hear (לַעַ of) Dan.5,16.—

Ithp. אַשְׁהַבִּע to obey Dan.7,27.

עבש pr. n. m. 1Chr.11,44.

the hearing אָשָׁרָשׁי, etc.) m. 1) the hearing אַדְּעָשׁי, by the hearing of the ear Jb.42,45.— 2) report, rumor, fame אַיִשְּׁישׁשׁי a false report Ex.23,1; אַדְשָׁשִׁי the report of Tyre Is.23,5; אַבְשִׁשׁי the fame thereof Jb.28,22;

2ame Hab.3,2; בְּיִבְיִלֵי vaip as the report hath come (others: when the report cometh) to their congregation Hos.7,12.

noise אַבְּיִי ( יִשְׁבִּיִי m. 1) sound, foud noise אַבְּיִי יִיבִּיּי וּעִיבְיּץ loud cymbals Ps.150,5.— 2) pr. n. of several men 1Chr.5,8, etc.

עֲבְיֵי pr. n a city in Judah Jos 15,26.

עַבְעִי (sf. שְׁבְעִי m. report, fame Jos. 6,27; 9,9; Est.9,4

1Chr. 3, 5 = មក្រុម 14, 4 . — 2) a brother of David 1Chr 2,13 = កម្ពុម្ 28.13,3 a. កម្មម 1S.16,9. — 3) name of two Levites 1Chr 6,15 a. 24.

יִּיְשְׁתְּי pr. n. m. 2S.13,3 (see אַיְמְשָׁרִי 2); patr. יְּשִׁמְשָׁרָי 1Chr.2,55

កម្ពុជ្ញ pr. n. m. 1Chr.12,3.

הַעְמִייָה see הַשְּׁמִיּהָי.

Jacob by Leah Gen.29,33, head of the tribe of the same name, whose location was in the extreme south of Palestine Jos. 19, 1-9; patr. אַבְּעָינָי Num.25,14. — 2) another man Ezr.10,31.

ישְׁמְעִי pr. n. of several men 2S.16, 5; Est.2,5, etc.

ייביין a. ייביין pr. n. 1) a prophet in the time of Rehoboam 1K. 12, 22. — 2) a false prophet in the time of Jeremiah Jer. 29,24 and several other persons

ກນຸກຸນ pr. n. f. 2K.12,22; 2Chr.24,26.

to whisper, to mutter (root perhaps onomatopoeic); hence the following two words

and my ear received a whisper thereof Jb.4,12 (Vulg.); מַבּרשָּׁמֶץ how small a whisper is heard of him 26,14 (acc. older Jewish interpreters מָבֶּר נִשְּׁמֵע a little; Vulg. Jb.26,4: a small drop; Talm. לְּבָר מִּשְׁמֵץ בְּחוֹל some defect, blemish).

קבה f. prop. whispering, hence: derision, disgrace Ex.32,25.

שמר (fut. שמר; pt. שמר, שמר עמור , pt. p. שֹמְרִים , pt. p. שַׁמָרִים , pt. p. שַׁמָרִים f. שָׁמְרָה ; שׁמָר : ישָׁמָר ; ישָמָרָה ; inf. עין נאָף שַמְרָה to watch אַין נאָף שַמְרָה אָנֶיט the eye of the adulterer watcheth the twilight Jb.24,15; they watch my steps Ps.56,7; שמר אַת־פִּיה watching her mouth 18.1,12; שׁמָרֵי צַרָעִי watching for my fall Jer.20,10; לַשֶּׁמָרוֹ ite watch him, and to kill him 1S.19,11; אָל־ to keep watch upon 11,16.- 2) to keep, to guard, to preserve וּשָׁמָרוֹ בָּרעֵה מַרְרוֹ and he will keep him, as a shepherd (keepeth) his flock Jer. and he shall וַשָּׁמַר רַנְּלִךְ מִלְבֵּד (31,9 guard thy foot from being caught Pr.3,26; שַׁמְרֵנִי אֵל preserve me, O God! Ps.16,1; pt. שמר הַבְּנָרִים keeper of the wardrobe 2K.22,14; שַׁמַר to keep guard over IS 26,15 a. 16; intr. בַחָרָם מְן מִילְ

keep yourselves from the accursed thing Jos.6,18. - 3) to keep, to observe, to mark, to note, to reserve, to regard וָאָבִיוֹ שַׁמַר נָאָבִיוֹ but his father observed (noted, marked) the saying Gen. 37,11; אָם־וִשְׁמֹר לְנָצַח will he keep (reserve) it to the end Jer.3,5; □% יַּיְמֶּר־יָה מִייִּמֶר־יָה if thou, Lord, shouldst mark iniquites Ps.130,3; לַמַעַן הִשָּׁמֹר לַעֲשוֹת that thou mayest observe to do Jos 1,8; אַנְאַ ישְּבֶּהֶיךְ תְּשָׁמֹר what is gone out of thy lips thou shalt keep Deut. 23,24; pt. לְעוֹילָם who keepeth truth forever Ps. 146, 6; who keepeth the sabbath from violating it Is.56,2; that regard lying vanities Ps. 31, 7; imp. מים ing vanities keep my commandments Pr.4,4. - 4) to observe, to take heed שַׁמַר לַעֲשוֹת to observe to do Jos. 1,8; שָׁמֵר יִדְבֶּר to take heed to speak Num 23,12; אָת־יִי עַיִבּוּ לשמר they have left off to take heed of the Lord Hos.4,10.

 קְבַׁפְשְׁיִן take heed to yourself Jer. 17,21; Deut.4,15.

Pi. שְּמֵר (pt. מְשַׁמֵּר) to regrd Jon.2,9. Hithp. זְישָׁתְּמֵר (pt) to be kept Mic.6, 16.— 2) to take heed Ps.18,24.

אָשֶׁבֶרים (from שְׁמֵרִים, only pl. שְׁמָרִי אַנְיִים, שְׁמְרֵים, שְּׁמְרֵים (שִׁמְרִים, שִׁמְרָיוּ שָׁמְרִים, שִׁמְרִים, mand preserved drink, old wine, wine on the lees Is.25.6.— 2) sediment of wine, dregs, lees Ps.75,9; proverbially: שְׁמָרִי to settle on his lees, i. e. to be at rest Jer.48,11; Zph.1,12.

קיבר pr. n. of several men 1K 16,24; 7,34 = שׁמָר v. 32, and others.

ישׁבְּוֹרִים (from שֶׁבֵּר m. pl. observance Ex.12,42.

אימר a שימר m. keeper, watch; prop pt. of שְׁמֵּל which see.

על מ'מר (ב' יש'מר מ' a. ש'מר יש'מר (ב' v. 34.– 2) a woman 2K.12,22 ישְׁמֶר על 2Chr.24,26.

ישְׁכְוּר (only pl. שָׁבְּוֹר f. eyelid Ps-77,5.

המכני f. watch, guard Ps.141,3

עברון pr. n. 1) a son of Issachar Num.26,24; patr ישׁמְרנִי ib — 2) a city in Zebulun Jos.11,1, also combined with מְרֵאוֹן 12,20.

שׁבִּרְרְוֹן pr. n. Samaria, a city on a mountain in central Palestine, founded by the Israelite king Omri and made the capital of the kingdom of Israel 1K. 16, 24; 2K.3,1; later it became the name of the entire kingdom Mic.1,5; Ez.16,4 c. 5; gent. שׁבִּרִינְיִ 2K.17,29.

שְׁבְּרֵי pr. n. of several men 1Chr. 4,37 etc.

קרור (מיבור מיבור מיבור

שׁמְרְיוּן Ch. pr. n. Samaria (Heb. יְשׁמְרוֹן Ezr.4,10 a. 17.

שְּבְרִית pr. n. f. see שַׁבְּרִית 2.

מברת pr. n. m. 1Chr.8,21.

עמבש Ch. only Pa. שמש to minister, to wait upon Dan.7,10.

שֶׁבֶשׁ (sf. שְׁבְשִׁהּ , שִׁבְּשׁהָּ ; pl sf. קְּיִנְשׁרָּשׁ (sf. קְּיִנְשׁרָּ , חִייִּבְשׁרָּ יִּי ; pl sf. קוֹיִי (שִּׁרְשׁרִּבְּיִי ) m. a. f. 1) the sun Gen. 15,12; m. בּחַת הַשָּׁבְּשׁ under the sun, i. e. on the earth Ec.1,3; בּא הַשֶּׁבְשׁ the sun goeth down, setteth Gen. 28,11; fig. קּיִבְּיִשׁ בְּא בְּא שִׁבְיִשׁ her sun, i. e. her happiness, is gone down Jer. 15,9; שִׁבְּיִשׁ in the sight of the sun 28.12,11: בְּיִבְּיִבְּיִ הַשְּבָּיִם וֹיִ לְּעִינִי הַשְּׁבְּיִם וֹי the chariots of the sun (for idolatrous worship) 2K.23,11.— 2) pl. הושביש battlements (others: windows) Is 54,12.

וּשְׁבְּשׁׁ pr. n. Samson, a judge of Israel, celebrated for his strength Jud. Chap. 13—16

ישׁבְישׁי pr. n. m. Ezr.4,8.

ייבישר pr. n. m. 1Chr.8,26.

שְּׁמְתִי gent. of an unknown place קּמְתִי 1Chr.2,53.

שְׁלְ a. שֵׁן contracted from שְׁלְּוֹ in שְׁלְּבְּתְרִשׁן SS. 21,19 and בּיתִרשׁן IS. 31,10.

(from عِنْ to point ; "إِنْ ; sf. عَنْ ; du. שַנֵיך , פּנִיך , אָנִי , אַרָּ. ישָנֵין , שָנֵין , ישָנֵין , ייבניהם, שניהם, "עניהם, "שניהם, "שניהם, "שניה") m. a. f. tooth Ex. 21,27; שוְרַבְּהַמִית the tooth of the beasts Deut.32,24; du. שַנֵּים teeth (prop. two rows of teeth) Gen.49, 12; חֲבֵק שָׁבַּוֶם to gnash one's teeth (as a mark of rage) Ps. 37, 12; to escape with הָתְמַלֵּט בָּעוֹר שָׁנַיו the skin of his teeth (i. e. with nothing left) Jb.19,20; נְשָא בִשְרוֹ to carry one's flesh in his teeth, i. e. to save one's life with difficulty Jb.13,14; בָּקִיוֹן שָׁנַיִם bareness of teeth, i. e. lack of food Am. 4,6. - 2) elephant's tooth, ivory 1K.10,18; Am.3,15; Cant 5, 14.— 3) point שוֹיםֶלֵע point of a rock, erag 1S.14,4; Jb 39,28; of the points or prongs of a fork: דַּמַוֹלֵג the fork with the three teeth 1S.2,13.

אַבֶּעׁ see אַבָּעׁ (verb).

אַנְיֵי Ch. (fut. אָנָיִי) 1) to be different (אָרָ from) Dan.7,24; pt. f. pl. אַנְיּי different, diverse v. 3. — 2) to be changed Dan.5,6.

Pa. '빛발 1) to change, to alter, to be different Dan.4,13; 7,7 — 2) tr. to change, to transgress Dan 3,28.

Ithp. শুলুণ্ণ to be changed Dan. 2 9; 3,19.

Aph. אַשְּׁנִי (fut. יְהַשְּׁנֵא ; pt. יְהַשְּׁנֵא ) to change, to alter Dan 2,21; 6,16.— 2) to transgress Ezr 6,11.

אַנָה Ch. f. בּינָה , which see.

אַנְעֵי (= יִּטְנָה f. sleep Ps.127,2.

Niph, נְשָׁנָא (fut. איַנָּא) to be hated Pr 14,17.

Pi. אָנָא to hate much; only pt. אָנָא hater, enemy Ps 68,2

Niw Ch. to hate; pt. Niw enemy Dan.4,16.

בְּאָבְיּ pr. n. a Canaanite king Gen. 14.2.

י שְׁנְאָתוֹ (c. שְׁנְאָתוֹ , sf. שְׁנָאָתוֹ ) f 1) inf. of אַנְשָׁ as n: hating הַשְּׁנְאַת בְּשׁׁ because the Lord hated us Deut.1,27.— 2) hatred, enmity Ec.9,1.

אָרָאָן (from שְׁנָבּי to repeat) m. repetition אֵלְבּי שִּיְבָּי thousands of repetition, i. e. many thousands Ps.68,18 (acc. Targ. אָנָאָן angels). אַנָאָן pr. n. m. 1Chr.3,18.

וֹשְׁנֶּה I. (fut. שְׁנָה; pt. שְׁנָה, pl. שֶׁנָה, pl. שִׁנָה, f. שׁנִים; inf. (שְׁנִית ) 1) to

do again, to repeat אַם הַשְׁנוּ if ye do it again Neh.13,21; לֹא אָשְׁנָה לּוֹ I will not repeat it to him, i. e. I will strike him with one blow 18.26,8; 28.20,10; wiih בי מוֹנָה : בִּי ישְנָה שְּנָה שְּנָה שְּנָה שְּנָה who repeated his folly Pr.26,11; שְנָה בְּדָבֶר to repeat a matter, to return to something forgotten 17,9.— 2) to be different (יוֹף from) Est. 1,7; pt. pt. pt. שׁוֹנִים diverse Est.1,7.— 3) to be changed Mal. 3, 6; pt. שׁנִים those who are given to change Pr 24,21.

Niph נְשְנָת (inf. קְשָׁנוֹת) to be repeated Gen.41,32.

Pi. שְׁבָּה (once אָבָּשׁ מָצְרָ 2K 25,29; fut. יְשְׁבָּה ; fut מְשְׁבָּה ; fut מְשְׁבָּה ; fut מְשְׁבָּה ; fut מְשְׁבָּה ; fut מִשְׁבָּה ; fut מִשְׁבָּה ; fut ange, to alter Jer.52,33 (garments); Ps.89,35 (a word, a promise); Jb.14,20 (the face); שְׁבָּה אָה זְּהָה אָה זְּה אָה זְּה אָה זְּה מָבּה to change one's understanding, i e to feign oneself mad 1S. 21,14; Ps 34,1.— 2) to transfer, to remove Est.2,9.

Pu שְׁבָּה to be changed tor the better; fut. אַ יִשְׁבָּה Ec.8,1 (for יִשְׁבָּה).

Hithp. הְּשְׁתַּבְּה to disguise one-self 1K.14,2.

שנה II. in Ar. to shine, to glitter, whence שֵׁנִי .

יִשְׁנָת (from שְׁנָת , c. יִשְׁנָת , c. יִשְׁנָת , du. שְׁנָת ; pl. I. שְׁנָת , c. יִשְׁנִיו , sf. , שְׁנִיו , c. יִשְׁנִיו , sf. יִשְׁנִיו , c. יִשְׁנִיו , sf. יִשְׁנִיו ; pl. II. יִשְׁנִיוּ , sf. יִשְׁנִיוּ ; pl. II. יִשְׁנִיוּ , sf. יִשְׁנִיוּ ; pl. II. יִשְׁנִיוּ (שְׁנִיוֹת , יִשְׁנִיוֹ , יִשְׁנִיוֹת יִי , יִשְׁנִיוֹת יִי יִשְׁנִית יִי עָּה (שְׁנִית or בְּשְׁנָה or בְּשְׁנָה year by year, every year Deut 14,22; 15,20; בְּשְׁנָי the second year 2K.14,1; בו the multitude of years (old age) Jb. 32,7; the days of our years (our life) Ps 90,10; du. years (our life) Ps 90,10; du.

two years Am. 1,1; שְּׁנְהֵיִם יְמָים two years of time Gen.41,1.

יַּשְׁנָרן Ch. (c. יִשְׁנָין; pl. שְׁנָרן) f. year Dan.7,1; 6,1.

קנתי (c. שְׁנָתי , sf שְׁנָתי) f. sleep Pr. 6,4; pl. שנות sleeping, sleep v. 10; fig. איי יהָיוּ they are a sleep, i. e. transient, of short duration Ps. 90.5.

ישנה Ch. (sf. שׁנָתֵּה ) f. sleep Dan.6,19.

ים אינהבים m pl ivory 1K 10,22, 2Chr. 9,21 (acc. Fuerst prob. from שָׁנָהַבָּים tooth, and הַבָּים Sanser. ibha elephant).

ענים (from שני וו.; c. שָׁנִים; pl. שְׁנָים m. crimson, searlet (color, stuff)
ישָנִים הוות crimson thread Cant.4,3,
or simply שְׁנִים Gen.38,28; pl. שְׁנִים Is.1,18; Pr.31,21; as this color is
obtained from a worm (the coccus,
Ch. יְהוֹרִי), crimson stuff is called
more fully שִׁנִי חוֹלַעֵת שִׁנִי worm-crimson Lev 14,4 or יִבּיֹרָי הַרֹּיִבּית בַּיִּבָּיִר בַּיִּבּיר בַּיַּבָּיר בַּיִּבּיר בַּיִּבּיר בַּיִּבּיר בַּיִּבָּיר בַּיִּבּיר בַּיִּבּיר בַּיִּבְּיר בַּיִּבּיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבּיר בַּיִּבְיר בּיִבּיר בַּיִּבְיר בּיִּבְיר בּיִּבְיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִבְּיר בַּיִּבְיר בּיִּבְיר בּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בַּיִּבְיר בּיִּבְיר בּיבּיר בּיִבּיר בּיבּיר בּיבּייי בּיבּיר בּיבּייר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיייר בּיבּיר בּיביר בּיבּיר בּיבּייי בּיבּיר בּיבּיייי בּיביייים בּיבּייייים בּיייים בּיבּיייים בּיייים בּיבּיייים בּיבּיייים בּייייים בּיבּיייי

ישָׁנִי (from יְשְׁנִי I.) num. m., f. יישָׁנִי the second Gen 1,8; 4,19; pl. m. יישָּנִי second in order Num. 2,16; Gen. 6,16 יישְּנִי chambers of the second story; f. יישָּנִי as adv.: the second time, again Gen. 22,15; יישְּנִירן and again 28 16,19; יישְּנִירן and this again Mal. 2,13.

אָניאָה ady hated only f. שָניאָה Deut 21.15.

(קיבי (from יְשָׁנָיְם I., ^ יְשְׁנָנְיִם; c יִשְׁנָנְיִם יוּ יוּשְׁנְנְיִם יוּ יוּשְׁנְנְיִם יוּ יוּשְׁנְנְיִם יוּ יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנִים יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנְיִם יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנִינִם יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנְנִים יוּשְׁנִים יוּשְׁנִנְים יוּשְׁנִים יוּים יוּשְׁנִים יוּשְׁנִים יוּשְׁנִים יוּשְׁנִים יוּשְׁנִים יוּים יוּשְׁנִים יוּים יוּשְׁנִים יוּים יוּשְׁנִים יוּים יוּשְׁנִים יוּים יוּשְׁנִים יוּים יוּשְׁנִים יוּשְׁנִים יוּים יוּיים יוּים יוּים יוּיים יוּיים יוּיים יוּיים יוּים יוּים יוּים יוּים יוּים יוּים יוּים יו

either before or after the noun: לים ערים two witnesses Num.17, 6; אילם שנים two rams Ex. 29, 1; frequently in the construct state: שָנֵי בָנִים two sons Gen. 10,25; שָנֵי דָרַיִּדְ thy two breasts Cant 4,5; in combination with 'ten': שָנִים עָשַר or שֵׁנֵי עַשֶּׁר twelve Gen.17,12; Ex. 28,21; with sf. שׁנִינוּ both of us 1S.20,42, שׁנֵיכֶם both of you Gen. 27,45, שניהם both of them Gen.2, 25. - 2) a pair, couple Gen. 7, 2; שָׁנַיָם שָׁנַיָם שְׁנַיָם שְׁנַיָם שְׁנַיָם שְׁנַיָם שְׁנַיָם a couple of sticks 1K.17,12.— 3) double שָׁלֵם שָׁנֵיִם to restore double Ex.22,3; פֿי שָנֵים a) a double portion 2K.2,9. b) two parts Zeh 13, 8.— For f. בוְחֲשֶׁי (c. בּיחָהֶשׁ a. יֹחֲשֶׁי) see under שָׁחַיִּם.

שנינָה (from שָׁנֵן f. sharp word, byword הָיָה לְּמְשֶׁל וְלִשְּׁנִינָה to be a proverb and a byword 1K.9,7.

שניר, שניר pr. n. name of mount Hermon among the Amorites Deut. 3, 9; Ez. 27, 5; also of a part of Hermon Cant. 4.8.

(pt.p., שְׁנֵוּן , pl. שְׁנֵוּן to sharpen (a sword) Deut.32.41; fig. of slanderers: שְׁנֵנוּ לִשׁינִם they have sharpened their tongues Ps.140.4; pt. p. קּיִר שְׁנֵנוּם thy arrows are sharp 45.6.

Pi שֵׁבָּי to inculcate, to teach diligently (Germ einschärfen) Deut. 6,7.

Hithp. דְּשְׁחוֹגֵן to be pricked, wounded וְבְלִיוֹתֵי אֲשְׁחוֹגֵן and I was pricked in my reins Ps.73,21.

בּיַנְיּ (= Ch. יְבִינָי) to be drawn together (Kal not used).

Pi. Day (fut. Day) to tighten, to gird 1K.18,46.

שׁיִבְּיי pr. n. Shinar, name of Babylonia in its widest extent Gen. 10,10; Is.11,11; Zch.5,11; Dan.1,2.

שְׁנָה (= שִׁנָה ) f sleep Ps.132,4.

Pi. שׁישָׁה for שׁיסָה to plunder, to spoil ישִׁהָי and I have robbed their treasures Is.10, 13 (= ישׂימָתִי).

רַבְּי (בּ שְׁבְּה , pret. pl. sf. אַבְּה ; fut. בְּיִשְׁל, pl. אָבְישׁל ) to plunder, to rob, to spoil Ps 80,42; Jud 2,14.

Niph. בַּשֵּׁים (fut. בַּשֵּׁי, pl. בְּשֵׁי) to be plundered, spoiled Is 13,16.

עָקער ישָׁקע, שֹׁפֵע , f. שִׁפְע ; pt. p שַׁפְע , f. שִׁפְע ; pt. p שָׁפִּע , f. שִׁפּר יָשְׁפּוּע ; pt. p שִׁפּע , f. שִׁפּרְע ; pt. to split, to eleave שׁפַע הַשְּׁכְע which is cleaving the cleft of the hoofs, i. e. which is cloven-footed Lev. 11.3; pt. p. f. בּבְּרְפָה הַשְּׁפִוּע הוֹ the cleven hoof Deut.14,7.

Pi YDW (fut. YDW), inf YDW) 1) to cleave, to split Lev 1,17 — 2) to rend, to tear Jud 14,6.— 3) to check, to restrain (prop. to tear away) 1S.24,7.

עַםְעֵּי m. cleft אַפְעָי רּשְׁפַעּי cleaving the cleft, i. e. cloven-footed Lev. 11,3.

ក្មាញ់ (akin to ប្រាញ់) only Pi. ក្មាល់ (fut ក្មាញ់) to cut in pieces 18. 15,33.

ישָׁעָה I. (fut. ישָׁעָה, ap. ישָׁעָה; imm אָשָׁרָה, pl. ישָׁעָה they look about, to turn ישָׁעָר אָין מוֹשִׁין they look about, but there is none to help 28.22,42; שַׁעָה אָל to look upon, to have respect to Gen.4,4; with אָשָׁ סִי דֹי to look to, to turn to Is.17,7 a. 8; אַשְׁרָה בָּר בָּר בַּר to have respect to, to regard Ex.5,9; Ps.119, 117; with יְבִי מִעַּר בַּר בָּר נִי נִי נִי to look away from, to let alone Is.22,4; Jb.7,19; 14,6.

Hiph. הְשְּׁעָה (imp. הְשֵׁע for הְשָׁע to look away בְּשָׁע מְשָּנִי look away from me, i. e. let me alone Ps.39,14; tr. עַנָיו הָשֵע turn away their eyes Is.6,10 (others: shut their eyes, from שַׁעָּד II.).

Hithp. הְשְׁהָעָה (fut. ap יִשְׁהַעָּר 1) to look around וְּנִישְׁהְעָה וְנִישְׁהְעָה וְנִישְׁהְעָה וְנִישְׁהְעָה וְנִישְׁהְעָה that we may look around, and behold it together Is.41,23.— 2) = הְשְׁהְעָה to look with astonishment, to be astounded אַל־הִשְּׁהְעָּה be not astounded Is.41,10.

ישְׁעָה II. (שְעַע II ; fut שְׁעָה to be closed, dim, blindייִלְאָתִיּשְנִינָה עִינִיל the eyes of them that see, shall not be dim Is.32.3.

Ch. (def. אַהְישׁ , אַהְעשׁ ) f. a moment, a while (prop. a glance, a look; comp. Heb. אַשְׁשָׁ to look) אַקָה הַשְׁשְׁ for a while Dan 4, 16; אַהְשִׁיה or אַהְשׁיִה in the same moment, immediately 3.6; 4.30.

ישעני in Ar. to stamp, to tramp, whence the next word.

יִשְׁעְהָה (c. שֵׁצִיבֵּה) f. a stamping, tramping Jer.47,3.

וווה m. cloth mixed of wool and linen, linsey-woolsey Lev. 19,19; Deut. 22, 11 (word of Egyptian origin).

שְׁעִיך II. (from שְׁעֵר שְׁ 1) m. only pl. שְׁעִיר showers Deut.32,2.

שָּעִירָת (c. שְּׁעִירָת f. 1) goat שָּעִירָת בּיִים a she-goat Lev. 5, 6 (see רְיִים I. 2).— 2) pr. n. a place in the mountains of Ephraim, with הוא סניין Jud.3,26.

שעל acc. Ges. prob. to burrow, to make hollow, whence מְשִׁעִל path, path, שׁועָל fox, jackal (prop. burrower), and the next word.

שַׁעֵּל (sf. שְׁעָלֵי) m. the hollow of the hand, the palm, handful Is.

40,12; pl. יִּשְׁעֵלִים handfuls 1K. 20, 10; pl. c. יִּשְׁעֵלִים handfuls of barley Ez.13,19.

ישַערכים a. שַׁעַלְבִים pr. n. a city in Dan Jud.1,35; Jos. 19, 42; gent. שַעַלְבֹיִנְי 28.23,32.

שעלים pr. n. a district in Benjamin 18.9,4 (see ישני pr. n. 2).

נטטי to stay, to rest (Kal not used)

ניטש I. to be joyful (Kal not used).

Pi. redupl. אַנְשִׁלְּשׁׁ (fut. אַשַּׁשְׁעוּ (pl. יְשַׁעִּשְׁעוּ וֹ tr. to delight וישׁבַשְׁעוּ בַּבְּשָׁי thy comforts shall delight my soul Ps. 94,19. — 2) intr. to be delighted, to amuse oneself, to play יוֹבֶק and the suckling shall play Is.11,8; ווֹבָק בַּבְּשִׁיִּבְּי יִשְּׁעִשְּׁעִר וֹּבְּל I take delight in thy Law Ps.119,70.

Pu. redupt מְשִׁשְׁשָׁ to be comforted, caressed, dandled עֵל־בִּוְבַּוֹם עֵל־בִּוְבַּוֹם ye shall be caressed upon the knees Is.66,10.

Hithp. שַׁעֲשֵׁעָה (fut. עַשֶּׁעָהַשְּׁיִי)

to delight, to take delight בְּחָמְטִיךְּ עִּשְׁעַשְׁעָ I will delight in thy statutes Ps.119,16.

עַבְּישְׁ II. (בְּישְׁעָּ II; imp. שְׁעָה) to look, to gaze, to stare Is.29,9.

Hithp. הְשְׁתַשֵּׁע to stay a while (comp. Ch. בְּשְׁתֵּשׁ while, moment; prop. look, glance) הַּהְמַהְּעִי נְשׁעוּ נְשׁעוּ tarry and wonder, stay and stare Is. 29, 9.

שער pr. n. m. 1 Chr. 2, 47.

קיש to bind (Ar. to collect); fig to think (comp. ביים to bind, to think)

ישְׁעִף (only pl. שְׁעִפִּים, sf שְׁעָפֵּים) m. imagination, thought Jb.4,13; 20,2.

ענר I. 1) to be cleft, open (Ar. הער), whence שֵׁעֵב gate, שׁוֹעֵר porter.— 2) to estimate (Ar. to fix a price) בְּבַבְּשׁוֹ בֶּן־הוּא as he estimateth (i. e. thinketh) within himself, so is he Pr.23,7.

ער II. (בְּשִׁעָר) to shudder, whence שׁעֵר a. חַיָּאַעִריּ.

ער (שְעֵרוּ שְׁעֵר ; fut שְׁעֵרוּ imp. pl. שְׁעֵרוּ (שִׁעִרוּ ) to whirl away, to sweep away Ps.58,10 (see under וְיִבוּ בְּיבוּ בְיבוּ בִּיבוּ בְיבוּ בִּיבוּ בִּיבוּ בְיבוּ בִּיבוּ בִּיבוּ בְיבוּ בִּיבוּ בִּיבוּ בִּיבוּ בַּיבוּ בּיבוּ בַּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְיבוּ בְּיבוּ בְיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְיבוּ בְיבוּ בְיבוּ בְּיבוּ בְיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בְיבוּ בְּיבוּ בְיבוּ בְּיבוּ בְּיבוּ בּיבוּ בּיב

Niph. נְשִּׁעֵר to storm, to be tempestuous Ps.50,3.

Pi שֵעֵר (fut, מֵעֵר) to whirl away, to sweep away Jb.27,21

Hithp. הְשְׁהָעֵר (fut. נְשָׁהָעֵר) to rush on (על against) Dan 11,40.

שער I. (from שַשָּׁ 1; ישער ', pl. שׁער'; pl. ישָׁעָרִים , c. שַׁצָרֵי , sf. קּעָרָים m. (once f. Is.14,31) 1) gate, entrance Jud.16,3; 9,40; 5,8; 1S.17,52; Deut. 12, 15; the gate of the city was the market-place, the forum 2K. 7,1, the place of meetings Gen. 34,20, and the place where trials were held Deut.17,5; hence שַׁעַר frequently for city 15,7, or tribunal Am. 5,12; שַׁעַר עָם the concourse of the people R.3,11; Ob. 13; שֵׁעֵרֵי אָרֶץ the gates of a land, i. e. the entrance of it Neh.3,13; the gates of the rivers, i. e. the sluices 2,7; fig the gate of heaven שַׁעַר הַשְּׁמֵיִם Gen.28,17; שַׁעַרֵי שׁאוֹל the gates of the grave Is. 38,10. - Of the gates of Jerusalem: שַעַר הַעַין the fountain-gate (so called from the fountain שַׁעַר הַפַּיִם (Neb.2,14; שַׁעַר הַפַּיִם the water-gate 3,26; אַעַר הַחַרָּכוּת the pottery-gate Jer. 19,2; שַׁעַר שַעַר Neh.2,13, contracted שַעַר לשַעַר הַפָּנָה ;3,13 הַשָּׁפֹת tho cornergate 2K. 14, 13, also שַער הַפָּנִים Zeh.14,10 and שער הפנה 2Chr.25, 23; שַׁעַר בִּנְיָמִין the gate of Benjamin Jer. 38,7; שַער הַנֵּיא the valley-gate Neh.2,13; שַׁעַר הַדְנִים the fish-gate Neh.3,3; שַער הַוָשֶנָה the old gate v, 6 = יַּשַער רֵרְאִשׁיוֹן the first gate Zch 14,10; שַער רַנִאן the sheep-gate Neh 3,1, and other gates

עַערים II. (from שָעֵר I 2; pl. שְׁעָרִים) m measure מָאָה שְׁעָרִים a hundredfold Gen 26,12.

ק (from שְׁעֵר II ) adj. horrid, detestable, vile; only pl. בַּשְּׁעְרִים like the detestable figs Jer.29,17.

ישֶׁעֶר (c ישְׁעֶר ,Is.7,20 ישְׁעֵר ; sf. ישְׁעֶר , יְשְׁעֵר ) m. hair (single and coll) Lev.13,3; Num.6,5; אַדֶּרֶת אַדְרָּ a hairy garment, i. e. a fur cloak Gen. 25,25; Zch.13,4; בַּעַל one clad in a hairy garment 2K.1,8.

שישר Ch. m. hair Dan.7,9.

יִשְׁעָרָה (= יִשְׁנָרָה) f. storm, tempest Neh.1,3; Jb.9,17

י שַּעֵרָה (בּישְׁעָרָה ; מּישָרָה , אּלָּיָר (שְּעָרָה ; מּישָׁרָה ) שַּעָרָה קוּ. אַ לּירָים וּאַרָּה f. hair 1S. 14,45; 1K.1, 52; Ps. 40,13; of a good marksman: קֿבַע אֶל־הַשַּׂשְרָה to sling at a hair (i. e. at a hair-breadth) Jud.20,16.

שְׁעְרָה (from שְׁעֵרָה 4; pl. שְׁעֵרָה) f. barley Ex.9,31; Jo.1,11; הֹבֶר שְּׁעִרִים a homer of barley Lev 27,16; קְצִיר barley harvest R.1,22. קיברוּרְיָה a. שַׁעַרוּרְיָה (from אַשָּערוּרְיָה f. horrible thing Jer. 5, 30; Hos. 6, 10

שעריה pr. n m. 1Chr.8,38.

יישערים pr n a city in Judah Jos. 15,36.

עירים pr n m. 1Chr.24,8

ישעשני pr n. a Persian eunuch Est.2.14.

ק נְּטַע שַׁנְשִׁינִים (from יַשְׁנְשִׁינָ וּ ; only pl m delight, pleasure Pr.8,30; Ps 119,77; בְּיִלְשׁׁינִים a pleasant child Jer.31.19; שַׁנְשִׁינִים his pleasant plant Is 5,7

הַבְּשְׁ (= Ch. אַבְּשָׁ to file) to rub off, to make bare (Kal not used).

Niph. נְשְׁפְּה to be bald, bare; pt. הר נְשְׁפָּה הר נִשְׁפָּה bare mountain Is. 13, 2 (Eng. Bible acc. old interpreters: high mountain).

Pu. אַבְּשִּׁ to be bared עַצְעֹרָיִי and his bones that were not seen are bared Jb. 33, 21 (so Vulg.; Eng. Bible acc. Rashi: אַנּינּגּוֹנְיּ stick out; Kimchi and others: are crushed; comp. אַנּייִינּי.

קּבְּהְיִם (c. הַשְּבְּהִי sf. יְשְבְּהִי ; du. יְשְבְּהִים ; pl. c. הַבְּיִי ; sf. יִשְבְּהִים ; pl. c. הַבְּיִי ; prof the lips as organ of speech: יְשְבְּהִי שְבְּרִי to open the lips, i. o. to begin to speak Jb.11.5; fig. tongue, language: בְרוּבָה בְרוּבָה a pure language Zph.3.9; יִשְבָּה בְּרוּבָה the lip of truth, i. e. words of

אָבּי pr n.m. Gen 36,23 = יְּשָׁבּוֹ 1Chr.

מַלְּפוֹטְים (pl. שְׁפוֹטִים m. judgment, punishment 2Chr.20,9; Ez 23,10

רְּבְּׁלְּיֵלְ pr. n a son of Benjamin Num.26,39.

] ການ pr. n. m. 1Chr.8,5.

משׁבּשׁ (akin to הַפַּסְ I.) to join, to attach, whence הַהְשְּהָף household, הַהְשִּיף handmaid

רשׁשׁ (= רְבַּבְּיוֹ וּ) to adhere (of a growth); only Pi. רְבַּשְׁ to cover with leprosy Is.3,17 (comp תַּבְּבָּב).

יְשִׁבְּחָר (from רַשְּי ; מּ מְּחַרְּאָ , sf. זְּחָבְּאָ ; pl. יִשְבְּחִית f. prop. one attached to a household, hence: handmaid, maid servant Gen.16,1; 12,16.

קייי וּבִינִי מּ) to give jndgment 1K.3, 28. b) to judge a cause Lam. 3, 59; דְּיָם בְּשִׁ to deliver by right from, to vindicate against 1S 24, 16, 2S 18,19; pt. בַּשִּׁ judge, pl. בּיבָּשׁ Deut 17,12; 16,18. — 2) to condemn, to punish 1S 3,13; Ez. 7,3. — 3) to govern, to rule Jud 16,31; 1S.8, 20; hence the rulers of the Israelites from Joshua to Samuel were titled בּיבְּשָּׁשׁ judges, magistrates Jud 2,16; R.1,1

Niph. שַשְּׁשֶׁ (fut. שַשְּׁשֵּׁ , inf. מַשְּׁשֵּׁהָ ) 1) to be judged Ps. 9, 20; 109,7.— 2) to go to law, to plead (בּעָרָ , הָאָרֹ, הָאָרֹ , אַרֹר , אַרֹר , אַרֹר , 20; 18 12,7; Jer 2,35.— See also בּשָׁשָּׁהַ .

ם יַּשְׁלֵּ Ch (pt. בְּשָׁיִ , pl. יְיִבְּשָׁיִ) to judge Ezr.7,25.

<u>ກຸສຸນີ້</u> pr. n. of several men Num. 13,5; 1K 19,16, etc.

స్ట్రామ్ల్ (only pl ద్వాత్తాల్ల్) m. judgment, punishment Ez 5,10.

ង្គ្រាង្គ្រាំ pr. n. m. Num.34,24.

11, על־שָׁבְּיִים upon the bare heights Is.41,18.— יְבָּשִׁ acc. Targ.: alone; Vulg.: hurriedly.

עבים pr n. m. 1Chr.7,12.

ווֹבִיבְייִ (from אָבִייִי) m cerastes, horned serpent Gen 49,17.

יְּבְּיִרְ pr. n. a city on mount Ephraim Mic 1,11 (prob = יַּבְּיִר Jud. 10,1)

יר Ch. adj. beautiful, fair Dan.

קבש (יונד קבשי ; pt. קבש ; pt. p. קובש ; imp and inf. קיבש , קבש , 기후박 ; mf. sf. 귀추후박 Ez.9,8) 1) to pour, to pour out, to shed, to spill שַפַּךְ מֵים to pour out water Am.5,8; בַן קבַשֵּׁ to shed blood Gen.9,6; fig. בַּפָשׁ לִב to pour out the soul, the heart 1S. 1, 15; Lam.2,19; שֶׁיהַ to pour out to pour contempt upon Jb 12,21; to pour out wrath Ps. 79,6, of the infusion of God's spirit: to pour out his spirit שַבּה רוחו עַל upon Jo 3,1; מַעִים to shed out the bowels (by ripping the belly) 2S.20,10.- 2) to throw or cast out (as dust) Lev 14,41; বৃহুত্ סלבה to east up a mound Ez.4,2.

Niph. নৃহুণ্য (fut নৃহুণ্); inf নৃহুণ্ন) 1) to be poured out, shed Gen.9,6 (of blood); fig. of a person in a faint condition: চাট্ট সন্হুণ্য I am poured out like water Ps. 22,15. — 2) to be poured out in

profusion, to be lavished (of lewdness) Ez.16.36.

Pu. אַפְּשְׁ to be poured out, shed (of blood) Num 35,33; fig. אַשְּיָרָי אַיְיָרְי my steps had been poured out, i. e. had slipped Ps.73,2.

Huthp. ਜ਼ਿਲਸੁਲਜ਼ (fut ਜ਼ਿਲਸੁਲ਼) to be poured out, scattered Lam. 4, 1; ਇਸੂਜ਼ ਜ਼ਿਲਸੁਲਜ਼ a) pouring oneself out, expiring Lam.2,12 b) pouring oneself out in complaints (Stb.: fainting) Jb 30,16.

m place of pouring out Lev.

קֹבְּיֶּדְ f. urethra Deut.23,2 (Eng. Bible privy member).

ישבל (fut ישבל), ווייבל Ec. 12.4)

1) to be or become low Is 32,19; of the voice Ec. 12.4.— 2) to be brought down, to be made low Is.29,4; fig. of haughtiness Is.2, 7.

Hiph. הְשָׁפִּיל (fut. יְשָׁפִּיל , pt. מְשָׁפִּיל ; inf. בְשָׁפִּיל ) 1) to bring down, to lay low Ez.17,24, Is. 25, 12; 26,5; of haughtiness Is.13,11.—2) intr. to lower oneself in and thou didst lower thyself even unto hell Is. 57,9; יי שְׁבִּיל לְבָנֵי to humble oneself before one Pr.25,7; before other verbs as adv.: בְּשָׁבִיל עָבוּ sit ye downlow Jer 13,18; בְּשִׁבִּיל עָבוּ who beholdeth deep below Ps. 113,6

יְּשְׁבֶּל (c שְׁבְּלְים אָן שְׁבָּל ; f, הְּבְּשְׁה , שְׁבָּל ; קּ הְבָּל מּ , בּיִּבְּל מִּלְ מִל מִל מִל מִל מוֹ ) מִּלְבָת , adj. low Ez 17.24; הַבָּלְת היים of low stature v. 6; fig. base

v. 14, Mal.2,9; יַּשְבֶּל רוּה humble in spirit Is.57,15.— הַבְּבָּשׁ Ez. 21, 31 for בַּיֵּשׁ .

לַבְּלֵי Ch. adj low, base Dan.4,14

رَّ (sf. الْكِيْبُ f. lowness, low state Ps.136,23; Ec.10,6.

ק f. low land or plain Jos.11, 16; Ob.19 (name of the maritime district of Palestine from Joppa to Gaza).

רְשִׁבְּלְה f. lowness, low place בַּשִּבְּלָה the city shall be low in a low place Is.32,19.

שְׁבְּלֹוּת יְבִים f. letting down שְׁבְּלֹוּת יְבִים the letting down of the hands, i. e. idleness Ec.10,8.

בַּבְּעָיּ pr. n. m. 1Chr.5,12.

בּשְׁלֵּי pr. n. a place in the east of Judah Num.34,10, prob. = מָּבְּטִי 18.30,28; gent. שָׁבָּטִי 1Chr.27,27.

בּבְּת (from שְּבְּת ; sf. שְּבְּת ) m mustache עשְׁבְּת to trim his mustache 2S.19,25; בּבְּע to cover the mustache (a sign of mourning) Lev.13,45; Ez. 24, 17; Mic.7,3.

ן שֵׁשֵׁ (= וְשַׁשְׁ) to hide, to cover, whence the next word.

רְשָׁלֵּנְי (pl. מְשָׁבַנִּים) m. rabbit, cony Lev.11,4; Deut.14,7; Ps.104,18.

ן שַּבְּעָ (בְּיְבְּיִם וֹשְׁי (בְּיְבְּיִם וֹשְׁי (בְּיִבְּיִם וֹשְׁי (בְּיִבְּיִם וֹשְׁי בְּיִבְּיִ מְתְּנִי חִוּלְי as n. something hidden, treasure; pl. c. יְיִבְּעֵי מְתוּנִי חוֹלְי treasures hidden in the sand Deut. 33,19

יבשל in Syr. to overflow, whence the next two words.

ນຸລຸນູ້ m. abundance, wealth Deut. 33,19.

קּבְּשִׁ (c. שִּבְּשִׁ ) f. 1) abundance, multitude Is.60,6; Jb 22,11.— 2) multitude of people, company 2K.9.17.

שַבּעי pr. n. m. 1Chr.4,37

קשׁשׁ acc. Fuerst = אָשׁ to wound, whence אָפּיפּיל horned serpent (perhaps the root is onomatopoeic, signifying: to hiss).

אָבָּשֶׁ I. (= אֲבַּסְ; fut. אָבּיּיִי) to strike, to clap בוּבַב אָבַשְּׁיִי to clap the hands (as a mark of distike) Jb. 27,23

Hiph הְשְׁפִיק (fut. יַשְׁפִּילְ) to strike hands, to make a covenant בְּיַרְיֵם יַשְּפִּיקוֹ they strike hands with the children of strangers Is. 2,6 (Eng. Bible יַשְּפִיקוֹ they please themselves, from בַּבָּרָיִם זַשְּׁפִיקוֹ II.).

עַבֶּק II. (= אָבָם II.; fut. יְשְׁבּק to suffice 1K.20,10.

P호텔 (from P호텔 I.) m. stroke, chastisement (others: sufficiency, from P호텔 II.) P호텔 구두 구두 기를 leat he take thee away with his stroke Jb.36,18 (others: lest thou be enticed by sufficiency).

קַבָּי (= Ch. בְּיָבִי 1) to be fair, goodly, pleasant, agreeable Ps.16, 6.— 3) to have a bright sound, whence שׁלְּבָּ trumpet.

ישָׁפַּר Ch. (fut. ישָׁפַר) to be accept-

able, to please Dan. 3, 32; 4, 24. אָבֶר 1) m. beauty אָבְר שָׁבֶּר ful words Gen. 49,21.— 2) pr n a mountain in the Arabian des ert Num. 33,23.

לְרָלְהוֹ שְׁבְּרֶרוֹ שִׁפְּרֶרוֹ שְׁפְּרֶרוֹ by his spirit the heavens are beauty, i. e. are beautiful Jb.26, 13 (acc. some = אַבּר Pi. of שַבּר ' he beautified, adorned).

ריי (from בְּרִירְי m. adornment (Targ.: royal pavilion) Jer.43,10-

אָפַרְבָּרְעָּ Ch. m. the dawn (from בְּרָבְּרָעָ) Dan.6,20

תַּבֶּי (fut חַפִּין; imp. חַפּי) to put, to set, to lay יחַבּית בּתּי set the pot 2K.4,38; Ez.24,3; בֹעפריבְּוּת thou layest me in the dust of death (the grave) Ps.22, 16; fig. יוֹם לְנוֹ thou wilt set peace for us, i. e. give it to us Is.26.12.

ក្នុម្ហី (from ភទ្ធម៉្ ; only du. ១ ភ្មេទ្ធម៉្ m. 1) stall, fold Ps. 68, 14. — 2) hook, peg (for hanging up slaughtered animals) Ez. 40, 43.

기업병 (= 키브및) to overflow, whence the next word.

קצֶּטֶּ (= ຈຸຮູຮູ) m. overflowing, effusion ຈຸຮູຮູຮູຮູ້ in the overflowing of wrath is 54,8 (Targ.: in a little wrath; Vulg.: in a moment of wrath).

יְשֶׁק Ch. (= Heb. שֶׁק'הִי; sf. שֶׁיק' m. leg Dan.2.33.

ף שָׁלְן (from קשׁק ; שׁקף ; sf. שָּבֶּי ; pl.

ברים (c. יאָשׁ , sf. בּהְישׁ ) m. 1) sack Gen.42,25 a. 35 (comp. Greek sakos, Lat. saccus, Eng sack)— 2) sack-cloth (coarse garment worm by mourners) Is.3,24; Jer.4,8; Jo. 1,13; Jb.16,15

ישָׁקר (fut. ישָׁקר ; ישָׁקר , עוֹ, דּוֹ, עוֹ, דּוֹ נְשִׁיקר . נישְּקר . the watchman waketh in vain Ps.127,1; ישְּקרוּ נִישְּקרוּ . נישְּקרוּ נִישְּקרוּ . נישְּקרוּ בַּצְיל . נישְּקרוּ בַצּל . נישְּקרוּ בַצּל . נישְּקרוּ בַצּל . נישְּקרוּ . נישְרְיּי . נישְּקרוּ . נישְּקרוּ . נישְּקרוּ . נישְּקרוּ . נישְּקרוּ . נישְּקרוּ . נישְּיִי . נישְּקרוּ . נישְּקרוּ . נישְּרְיּי . נישְּיִי . נישְּרְיּי וּיי נישְּיִי . נישְּיִי נישְּיּי נישְּרְיוּ . נישְּיִי נישְּיי נישְּיִי נישְּיִי נְישִּיי נישְיִיי נְייי נישְּיִי נישְּיִי נְי

Pu. אָשָׁרָ (den. from יְשָׁרָּהָ ; pt. אָבָּרְיּ ) to be almond-shaped Ex. 25.33.

קר (from קּבָּרִי pl. יְשָׁבָּרִי m. prop. the waker, hence: 1) almondtree (so called because it blooms earlier than other trees) Jer.1,11; Ec.12,5.— 2) almond, almond-nut Gen.43,11; Num.17,23.

to bind; only Niph. נְשָׁקֵד to be bound Lam. 1,14 (Targ: aggravated; some manuscripts have נְשָׁקֵד from נְשָׁקָד (שָׁקָר).

אקר to drink (Kal not used).

Niph. אָשְׁלָּבְּ Am. 8, 8 Ktib for בְּשָׁבְעָר (see עָבָעָ).

Pu. שְׁבְּה (fut וְשָׁאֶה) to be moistened מחַ עַצְמוֹרְנוֹ וְשָׁהָה the marrow of his bones is moistened,

i. e. sappy Jb.21,24 (Eng. Bible: his bones are moistened with marrow).

### Hiph. הַשְּׁקָה (fut. מְשָׁקָה , ap. מְשָׁקָה , pt. מְשָּקָה , c. מְשָׁקָה , pl. מְשָּׁקָה ) to give to drink, to let drink 2S.23, 15; Jer.16,7; of cattle Gen.29,2 a. 3; Ex. 2,17; with בּ of thing Ps. 80,6; pt. מְשָׁקָה giving to drink Hab.2,15; pt. as n.: cup-bearer (see also מַשֶּׁקָה ).— 2) to water, to irrigate Gen.2,6; Deut. 11,10 (see under בּ בַּ מַבָּ מָרָה ); Is.27,3.

ישְׁקְנ' (= ישָׁקְנ'; only pl. sf. ישָׁקָנ') m. drink Ps.102,10.

ישקף (pl. שְׁקְרֵים, sf. ישְׁקְרֵים) m. 1) drink Hos.2,7. — 2) refreshing moisture Pr.3,8.

עקריי a. אָשָרִיי (pl. שִּקרִיי a. שִּקרִיי a. בּישָרָי, c. ישִקּיי m. abomination Nah 3, 6; Ez.20,8; as opprobrious designation of idols 1K. 11, 7 and of idolatrous worship Dan.9,27 (see

בּיבְיּי (fut. בּיבְיּי: pt בְּיבִי 1) to rest, to be undisturbed Jer.30,10; Ps.76,9; הְבְּיִבְיִּ הְּבְּיִבְיִי the land rested from war Jos.11,23.—
2) to remain still, inactive Is.62, 1; Ps.83,2.

Hiph. הַשְּׁקִים (fut. יַשְּׁקִים; inf. בַּשְּׁקִים, בּשְׁקִים to give rest, to quiet Ps.94.13; אָבֶין אָבֶין אָבּשְׁהַ when he quieteth the earth Jb.37,17; הַשְּׁקִים to appease a strife Pr.15,18; intr. to be quiet Is.7,4; inf. בַּשְּׁהָם

quietness Is.30,15; שֵׁלְנֵת בַּשִׁקְט undisturbed ease Ez.16,49.

තුල් m. rest, quiet 1Chr.22,8.

Niph. לְשָׁבֶל to be weighed Jb.6, 2; Ezr.8,33.

לשָקְלֵים (לשָקְלֵים, c. שֶׁקְלִים, c. שֶׁקֶלְי m. definite weight of silver or gold which served as a weight Jos.7,21 or coin Gen.23,15; 1Chr. 21,25; from the common shekel was distinguished שֵׁקֶל בַּקָּדְ the sacred shekel, which had 20 בַּרָה בָּרָה מַּקָל is often omitted, thus: אֶבֶל בְּקֶל בָּקֶל שַּׁיִקְל בִּקָר בְּקָל שַׁיִּקְל בְּקָר בִּקָר בְּקָל שַׁיִבְּרָה וְּדָב ; ten gold shekels in weight 24,22.

קְּמָים (only pl. שְׁקְמִים f. sycamore-tree 1K.10,27; Is. 9,9; Am. 7, 14; only pl. sf. שָּקְמִיהָם Ps.78,47.

רְבְּיֵלְ (fut. אַבְיִי ) to sink down Am 9.5; fig. of a country Jer.51,64; of

fire: to burn down, to be quenched Num.11,2.

Niph. يَتِيا to be sunk, to sink Am.8,8.

Hiph. רְשָׁקִיעַ (fut. יַשְׁקִיעַ) 1) to cause to sink (of water) Ez. 32, 14.— 2) to press down Jb.40,25.

קער (from קער) f. hollow, sunken place Lev.14,37.

Fig. I. to look, to see (comp. Greek skopeo)

Niph. 취임 (pt. 취유 ) to be seen, to look forth Jud.5,28; Pr. 7,6; Cant.6,10; fig. of justice Ps. 12, of evil Jer.6,1.

Hiph. אָיָקיק (fut. אָיָדָין, ap. מְיַבְּיִלְן to look 2K 9,30 a. 32; Ps. 14,2; Gen.18,16.

דּעָרָן II. (= Ch. אָבָּף) to lay beams, to join, whence אָבֶּף, אָבֶּף יוּ only pt. p.pl. שְּבָּף crossed bars, latticework 1K.7.4 (acc. older interpreters: windows, prospects, from אַבָּף I.); שִּבְּרָם אִנְיִים אַנְיִים שִּיִּבְּיִם שִּיִּבְּיִם שִּיִבְּיִם אַנְיִים שִּיִּבְּיִם שִּיִבְּיִם שִּיִבְּיִם שִּיִבְּיִם שִּיִבְּיִם שִּיִבְּיִם שִּיִבְּיִם אַנְיִבְיִם אַנְבִים אַנְבִים אַנְבִים שִּיבְּיִם שִּיבְּיִם אַנְבִים אַנִּבְים אַנְבִים אַנְבִים אַנְבִים אַנְבִים אַנְבִים אַנְבִים אַנִבְים אַנְבִים אַנִּבְים אַנְבִים אַנְבִים אַנְבִּים אַנִּבְים אַנִּבְּים אַנְבִים אַנְבִּים אַנִּבְים אַנִּבְּים אַנְבִּים אַנִּבְּים אַנְבִּים אַנְבְּים אַנְבִּים אַנְבִים אַנְבִּים אַנְבִּים אַנְבִּים אַנְבִּים אַנְבִּים אַנִּבְּים אַנִּבְּים אַנְבִּים אַנִּבְּים אַנִּבְּים אַנִּבְּים אַנִּבְּים אַנִּבְּים אַנִּבְּים אַנִּבּים אַנִּים אַּבּים אַנִּבּים אַנִּבּים אַנִּבּים אַנִּים אַנִּבּים אַנִּים אַנִּים אַנִּים אַנִּים אַנִּים אַנִּים אַנִּים אָּנִים אַנִּים אַנִּים אָּנִים אַנִּים אַנִּים אָּנִים אַנִּים אַנִּים אָּנִים אַנִּים אַנִּים אָּיבְּיִים אָּנִים אָּנִים אָּנִים אָּנִים אָּנְים אָּנִים אָּנִים אָּיִים בְּיבִּים אָּנִים אָּנְיבְּים אָּיִּים אָּנִים בּיּים אָּיִּים בּיּים אָּנִים בּיבּים אָּנִים בּיבּים אָּיבְיבְּים אָּיבְּים אָּיבְּים אָּיִים בּיּבְּים אָּיִים בּיים בּיבּים אָּיים בּיּבּים אָּיבּים בּיים בּיים אָּיים בּייִּים אָּיים בּיים בּייּבּים אָּיים בּיים בּייּבְּיים אָּיים בּיים בּייּים בּיים בּייּבּיים אָּיבְּיים אַיבְּיבְּים אַנְיבְּיבְּים אַיבְיבְּיבְּיים אַבְּיבּיים אָּיבְּיבְּיבְּים אַיבְּיבְּיבְּיבְים בּי

אָרֶבְיּים שְׁהֶרְ m. layer of beams קבְיִים שְׁהֶרְ made square with beams 1K.7,5 (others: were square in prospect)

to be abominable (Kal not used).

Pi. YEW (fut. YEW), inf. YEW)

1) to make abominable, to defile
Lev.11,43.— 2) to abhor Deut.7,
26; Ps.22,25.

ישָׁכִיץ m. abomination, abominable thing Lev.7,21; Is.66,17.

ייקון see ייקון.

Hithp. אָשָׁחַקְשֵׁי, to run along, to rattle through (of chariots) Nah.2,5.

ppw (acc. Ges. prob. = ppi) to strain or filter, hence: to be net-shaped, sieve-like (of coarse cloth).

לישָׁקר (fut. ישָׁקר) to lie, to deal falsely (לישָׁקר to, with) Gen.21,23.

Pi. 기계 (fut 기계 ) to lie 1S 15,29; with 그는 to deal falsely with Lev.19,11; Ps.44,18.

יַּשְׁכַּר (= Ch. קֿבָר to wink (Kal not used).

Pi. אָקר to let wink; only pt. f. pl. מְשַׁקרוֹת עִינִים letting the eyes wink, ogling Is.3,16.

thing אָקֶר הַסוֹם לְהְשׁוּעָה vain is the horse for victory Ps.33,17; as adv. without cause Ps.38,20; 69,5; 119,78 a. 86; לְשָּׁקָר in vain 1S. 25,21.

אַקת (from שְׁלָקת; pl. c. שְׁלָקת as if from אָלֶן f. watering-trough Gen.24,20; 30,38.

ערים, שָרים (from שָרֵי ; אָרָה שָרָי, מְּרָים, שָרָי, שָרָי, מּרָי, שָרָי, מּרָי, שָרָי, מּרָי, מִירָי, מּרָי, אַרָּי, אַרָי, אַרָּי, אַרָּיי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּיי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָּי, אַרָי, אָרָי, אַרָּי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אַרָּי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אָרָיי, אָרָי, אָרָי, אָרָי, אָרָיי, אָרָי, אָרָיי, אָרָי, אָרָי, אָרָי,

אָבְיֵי I. Ch. to loose, to unbind Dan. 5,16; pt. p. pl. יְיֵברִי loosed, unbound 3,25.

Pa. אָלְשָׁרָא (pt. אַלְשָׁרָא) 1) to loose, to unravel (a knot) Dan. 5,12. — 2) to begin (prop. to open) Ezr. 5,2.

Ithp. אִשְׁהָרֵא to be loosed Dan. 5, 6.

אָרָא II. a. שְׁרֵא Ch. (pt. אָדָיּ) to dwell, to abide Dan.2,22.

ישַרְאָּצֶר pr. n. 1) son of Sennache-

rib 2K. 19,37.— 2) an Israelite Zch.7,2.— See also גַּרָגַל שַׁרָאָצֶר.

שרב (בְּילֵב, שֶּׂבֶף) to glow, to burn, whence the next word.

בֹיֶל m. heat Is.49,10; hence: parched ground 35,7.

שרביה pr. n. m. Ezr.8,18.

ישְׁרָבִים (for שַׁבִּים m. sceptre Est.4,11.

ישַׂרֵנ (akin to ישָׂרֵנ) to twist, to knot (Kal not used).

Pu. אַרָע (fut. אַרַעי) to be awisted together, interwoven Jb.40,17.

Hithp. הְשְׁהָרֵג (fut. יְשִׁהָרֵג) to be interwoven Lam.1,14.

ערֵר 1) to pierce (akin to שַרֵּר), whence אָרֶה ... 2) to weave together, to twist, whence אָרָר (comp. Ch. אָרָד twisted work)... 3) to flee, to escape, to remain Jos 10,20.

ייי m. twisted work, knit-work קּנְרֵי הַיִּשְׁרָר זְנְרֵי הַיִּשְׁרָר the knit garments Ex. 31,10 (Eng. Bible acc. Sept.: garments of service).

m. stylus, pencil Is.44,13.

יְשֶׁרָה I. (= Ch. אֶדְיָי I.) to let loose, to send forth; only fut. sf. יְשָׁרָה he sendeth it forth Jb.37,3 (others: he directeth it, as if Pi. of רְיַשַׁרָ).

Pi. אַרִיהְדּ (1 sf. אַרִיהְדּ Kri) to loose, to release אַרִיהְדּ לְּטוֹב will release thee for good Jer.15, 11 (Kimchi acc. Targ. = אַרִיהָדְּ thy end; Vulg.: thy remnant).

ערה II. (בְּרַבְי) to connect, to fit together, whence שָׁרָבָי a. יָשָׁרָבָן.

שְׁרָתּ (pl. שְׁרוֹתֵים, sf. שְׁרוֹתֵים, שְׁרָתּ f. 1) band of travelers, caravan (ב Ch. אָנִיתׁ הַיִּרְשִׁישׁ (שִׁיִישׁ לִשְׁיִשׁ לִשְׁיִם הַעְּרָבִּהְ מַעִּרְבִּהְ מַעִּרְבִּהְ מַעִּרְבִּהְ מַעִּרְבִּהְ מַעִּרְבִּהְ מַעִּרְבִּהְ the ships of Tarshish were thy caravans for thy commerce Ez.27,25.— 2) wall אַלוּ go ye up upon her walls, and destroy Jer.5,10.

קְּרֶף (akin to שׁרְר II. and שְׁרָף; 2 הְיִיןְי 1) to strive, to contend Gen.32,29.— 2) to rule, whence מִשְּרָה dominion.

ישְׁרָה (pl. שָׁרוֹת, קּי, קּרוֹת, קּי (pl. princess, lady Jud. 5,29; 1K.11,3; Is. 59,23; fig. קּירוֹת בַּמְּדִינוֹת princess among the provinces Lam.1,1.

שרוב pr. n. m. Gen.11,20.

שרותן pr. n. a place in Simeon Jos.19,6.

קירוף (from שֶׁרַף) m. latchet, thong אַרוף בַעֵּל a shoe-latchet Gen.14,23; Is 5,27.

شِرْم see شِرارَم.

ນັງພູ້ to cut, to make incisions Lev 21,5.

Niph. נְשָׂרֵם (fut. נְשָׂרֵם) to be cut, lacerated, hurt Zch.12,3.

שרט m. cutting, incision Lev.19,28.

אַלֶּכְעָ f. same as שְׁרֶטְּ Lev.21,5. שְׁרָטִי pr. n see שׁרְטִי .

ישרי pr n. m. Ezr.10,40.

ייבי pr n. wife of Abraham Gen. 11,29, afterwards called יייבי 17,15.

ישֶׁרִיג (from יְשַׂרָג ; pl. שָּׂרָג) m. shoot, branch Gen.40,10; Jo.1,7.

ישָרִידִי (pl. שְׂרִידִי , c. שְׂרִידִי ) m. 1) one escaped or left, one remaining בין סחפים בין סחפים בי

ירָרָה a. אַרְרָהְי pr. n 1) secretary of David 2S.8,17, for which אַשְּׁי (Kri אָשִׁי) 20, 25, אַשִּׁייִשׁ 1K. 4, 3, אַשִּׁיִשׁ 1Chr.18,16.— 2) father of Ezra Ezr.7,1, and several other persons.

Jb.41,18.

שׁרִין, שִׁרִין see שִׁרִין.

שְׁרִיק (from שְׁרֵיק) adj. heckled; only f. pl. שְׁרִיקׁה heckled flax Is.19.9.

אָרִיקְהּ (only pl. שִׁרִיקְהּ יִּשְרִיקְהּ whistling יִּעְרִים pipings (of the shepherds) for the flocks Jud.5,16; fig. hissing, scorn יִּיִרִיהוֹע perpetual hissing Jer.18,16.

ישָׁרִירָ m. sinew, muscle; only pl. c. שָׁרִירָי בִּטְנוֹ the muscles of his belly Jb.40,16.

קירות לישבי (from ישבירות) f. firmness, hardness of heart, stubbornness, caprice Deut. 29,18; Jer.7,24; Ps.81,13.

שׁרִית see שֵׁרִית.

ישְׂרֵנְּ (akin to שֶׁרֵנְ ) to twist, to knot (Kal not used).

Pi. קבי (pt. קשְׁרִי) to cross, to traverse; pt. f. בְּבָרָה בְּלָה מְשָׁרָבְי a swift dromedary traversing her ways Jer.2,23.

אַרֶּמְה Ktib Jer. 31,39 for שָׁרֶמְה , which see.

ים בְּיִם pr. n. chief eunuch of Nebuchadnezzar Jer.39,3.

דְשְׁ to extend, to have a lengthened limb; pt. p. ישִּרוּשָ having a lengthened limb Lev.21,18; 22,23.

Hithp. יִשְׁהָרֵעָ to stretch oneself out 1s.28,20.

קבר (= קשָׁנֶי ; only pl. sf. שֵׁרְעַף)
m. thought Ps.94,19; 139,23.

קשַשְׁ I. (fut. קֹשׁיִן; pt. קֹשׁיִן; inf.

Niph. קְשָׁבֶּך (fut. קְיַבֶּרָ) to be burnt Lev.6,23.

Pu. קוש to be burnt Lev.10,16.
קרש II. (= Ar קרש) to be high,
noble, whence קישַ 2.

(prop. the burning one, from אַרָבּי I.)
Deut.8,15; אָרַ אָרָשְׁ flying serpent Is.14,29; 30,6.— 2) name of one of the highest order of angels, a seraph (prop. the high, the noble, from אוו.) Is.6,2.—
3) pr. n. 1Chr.4,22.

תְּבֶּה (c שְּהֵפָּה ) f. 1) a burning Num.19,6; עְשֶׁה שְּׁרְפָּה וֹי to make a burning for, i e. to burn odors in honor of one's death 2Chr.21, 19.— 2) a fire, a burning Am. 4, 11; שְׁהֵפָּה a burnt mountain, i. e. an extinct volcano Jer.51,25.

שְרֵצוּ בְאֶרֶץ bring forth abundantly (swarm ye) upon the earth 9,7.

m. coll. creeping things, reptiles Gen.7,21; הַפֵּיָם animals that move in the water Lev.11,10; קעוֹף winged reptiles v. 23.

ישָׁרַכְּ (fut. יְשִׁרֹבְּ 1) to whistle Is. 7,18; Zeh 10,8 — 2) to hiss, to mock (בייָר 10,8 בייֹר 27,36; Zph.2,15.

ערק I. to comb, to heckle (flax), whence שֵׁרִיק.

שרק II to be reddish, whence the following four words.

ישֶׁרֹק (pl. שָׁרְקִים) adj. red-brown (of horses) Zeh.1.8

ישֶׁר(קים (pl. שֶׂרוֹקים) m. vine (especially one bearing red grapes) Is. 16,8.

שנה, שנה, ישהק m 1) red vine (producing the choicest wine) Is.5,2;
Jer.2,21.— ל) pr. n. a valley between אַיָּקְלוֹן and עַנָה Jud.16,4.

לקה f. red vine (others: vinebranch, vine-stock) Gen.49,11.

ישָׁרַקְה (from שָׁרַקְה) f. hissing, scorn Jer.19,8.

עַרֵר (akin to אָרֵר ) to bind, to knot, to make firm, whence , שֶּׁרִיר , שֶּׁרְ , שֵּׁרְ , שַּׁרְ , שִׁרְ , שִּׁרְ , שִׁרְ , שְׁרְ , שִׁרְ , שְׁרְ , שִׁרְ , שִׁרְ , שִׁרְ , שְׁרְ , שִׁרְּי, שְׁרְ , שִׁרְ , שִׁרְ , שִׁרְ , שְׁרְ , שִׁרְ , שִׁרְ , שִׁרְ , שִׁרְ , שְׁרְ , שְׁרְ , שְׁרְ , שְׁרְ , שִׁרְ , שִׁרְ , שִׁרְ , שְׁרְ , שְׁרְ , שִׁרְ , שְׁרְ , שְׁרְי , שְׁרְי , שְׁרְי , שְׁרְי , שְׁרְי, שְׁרְי , שְׁרְּי , שְׁרְּי, שְׁרְי , שְׁרְי , שְׁרְּיְי , שְ

יַשְרֵר (fui יְשָׁרָ ; pt. יְשׁר to rule, to govern Is 32,1; Est 1,22.

Hithp. הְשָׁהָר to make oneself

a ruler ( vover) Num.16,13.

קרְרְ (בּיִנְרָ s/. אָרְרָךְ m. 1) navel Cant.7,3.— 2) pr. n. m. 2S. 23, 33 ב ייבר אָרָר 1Chr.11,35.

שַׁרַשִּׁ (acc. Ges. = מְיַבְשָׁ) prop. to creep, whence שֵׁהֶשְׁ a root (as creeping).

Pi. I. מָשְׁרֵשׁ (fut. יְשְׁרֵשׁ) to root out Jb.31,12; fig. of man: יְשָׁרֶשׁךְ and he will root thee out Ps.57,7.

Pi. II. with to take root Is.40,24.

Pu. שׁרֵשׁ (pl. שׁרָשׁי) 1) to be rooted Jer 12.2.— 2) to be rooted out Jb.31.8.

Hiph. דְּשְׁרֵישׁ (fut. ap. מְשָׁרֵישׁ (to take root Is. 27,6; Jb. 5, 3; שֹׁרֵישׁ שׁׁרָישׁ to strike a root Ps. 80 10.

שׁרָשׁי (sf. שִׁרְשִׁי , שִׁרְשִׁי , ישִׁרְשָּׁי ; pl. יַשְׁיִנוּ , c. יִשְׁיִנּיּי , sf. יִשְׁיִנִיּי , קישיים m. 1) root Jb.14,8; Jer. to strike roots הָבָה שׁרָשׁ 17,8; Hos.14,6; שׁרֶשׁ דָבָּר the root of a thing, i. e. the ground or cause of it Jb. 19,28.— 2) root, origin, descent Is.11,10; מָנִי אֵפָרֵיִם שַׁרִשָּׁם they whose root (i. e. descent) is out of Ephraim were against Amalek Jud. 5,14 - 3) bottom, lowest part, foot, hence: the soles of the feet Jb.13,27; שֹרֵשׁ דָּרִים the foot of mountains 28,9; שַׁרִשִּׁי הַנָּם the bottom of the sea 36,30.

272 pr. n. m. 1Chr.7,16.

יַּיְרשׁ Ch (pl. sf. יִיָּדְשְׁיוֹיִי) m. root Dan.4,12. רשָׁרְשִׁל (= לְשִׁרְשִׁל ; pl. c. לשַׁרְשׁׁן f. chain Ex.28.22.

שׁרְשָׁי Ch. a rooting out Ezr. 7, 26 (Kri).

ישרישר (redupl. from ישרישר, pl. c. הישרישר (שרשר f. chain Ex.28,14.

אַר (acc. Stb. akin to שׁרָה I.) to look after (Kal not used).

Pi. אָשָׁרָת, (fut. יַשְּׁרָת, pt. אָלְשָּׁרָת, c. אָלָשְּׁרָת, pl. מְשָּׁרָת, c. מְשָּׁרָת, קוֹי, מָשְּׁרָת, c. מְשָּׁרָת, נוֹיּה הַּלְּשִׁרָת, c. מְשָּׁרָת, inf. אַלָּתְּת, to serve, to minister Num.1,50; 3,6; of divine service לְשִׁרָת בּקּרָש to minister in the sanctuary Ez 44,27; pt. אַלְשָּׁרָת בּקּרָש he that ministers, a minister 2S. 13, 17; f. מְשָׁרָת, (for מְשָׁרָת, אָל) she who ministers, a ministress 1K. 1,15; of priests: מְשִׁרָת, מִשְּׂרָת, of priests: אַלְּבָּת הַּתְּלְּתְּת וֹיִבְּת הַּתְּת וֹיִבְּת הַּת וֹיִבְּת הַּת וֹיִבְּת הַיִּבְּת הַּבְּת הַיִּבְּת הַּבְּבְּת הַיִּבְּת הַיְבְּית הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְית הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּית הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִבְּית הַיִּבְּת הִיבְּית הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּת הַיִּבְּי הַיִּבְּיִי הָּיִבְּיִי הָּיִבְּי הָּיִבְּי הָּיִבְּיִבְּיִי הָּיִבְּיְי הָּיִבְּיִי הָּיִי בְּיִבְּיּי הָּיבְּי הָּיבְּיּי הָּייִי הָּיבְּיּי הָּיּי הְיּבּיי הָּיּי הָּיּי הָּיּי הָּיבְּיּי הַיּיִבְּיּי הָּיּי הַיּיְי הָּיּי הָּיּי הָּיי בְּיִבְּיּי הָּיִיבְּיְיִי הְיּיִי בְּיּי הָּיִבּי הִייִּי הָּיִי בְּיִּי הָּי הַיְבְּיִבְּיִי הְיִּבְּיִי הְיּיִבְּיִי הְיִבְּי הַיּיִי הְיִבְּיִבְיּי הְיִבְּיִבְיִי הְיִּיִי הְיִבְּיִים הְיבִּיי הְיִי הְיִבְּיִי הְיִבְּיְיִים הְיִּיּים

קַלֵּי הַשְּׁרֵת m. service, ministry בְּלֵי הַשְּׁרֵת vessels of the service Num.4,12.

עשׁ (שְׁשֵׁי , שְׁשׁי ) f. and שְּשָׁי m. (c. אַשֶּׁי ) num. six Gen. 7, 6; Ez. 40,16; Pr.6,16; Lev.12,5; אַשְרָ הָּיָרָ לָּיָרָ f. sixteen Gen. 46, 18; Num.31,40

עשׁיֵּשׁ m. 1) = שׁיָשׁ white marble Cant. 5, 15; Est.1,6 — 2) byssus (fine white Egyptian linen) Gen. 41,42; Pr.31,22; שְׁשִׁ twisted linen Ex.26,1.

אַדְּיָּ only Pi. אּשָּׁיּשׁ to lead; sf קיִבְיּשְׁאַתְיֹן and I will lead thee Ez 39,2 (acc. Targ.: lead thee astray). אַשְׁבַּצְר rr. n. surname of Zerubbabel at the Persian court Ezr.1,8. שְׁשָׁהְ (den. from שְׁשָׁה six) only Pi. הַשְּשִׁה to give a sixth part וְשִּשִׁה, and ye shall

give the sixth part of an ephah

from an homer of barley Ez.45,13. איים see שׁשָׁ Pi.

אָשׁוּן (c. יְשִׁשׁוּן) m. joy Jer.7,34; Ps. 119,111; שֶׁשׁוֹן oil of joy, i. e. oil used for ancinting on solemn occassions Is.61,3; Ps.45,8.

יש'יש' pr. n. m. Ezr.10,40.

pr. n. m. Num.13,22: Jud.1,10.

ישִׁשִׁי num. m. the sixth Gen.1,31; f. אָשִׁי Ex.26,9, also the sixth part Ez.4,11; 45,13.

ວ່າ ເພື່ອ num. m. a. f. sixty Gen.25, 26; Deut.3,4; 2K.25,19.

| pr. n. another name for Babylon Jer. 25, 26; 51,41.

] pr. n. m. 1Chr.2,31.

רָעִישָׁ pr. n. m. 1Chr.8,14.

in Ar. to be red, whence the next word.

שְׁשֵׁר (c. שְׁשֵׁרְ) m. red color, vermilion Jer.22,14; Ez.23,14.

אַת (from יִישְׁית to set; only pl. אַיָּע, sf יִישְׁתוֹית m. foundation, pillar Ps.11,3. Is.19,10.

תַּת I. (from שִׁית to set; pl. sf. בּיָת מּיִנְהְיהָם m. buttocks Is.20,4; 2S. 10.4.

noise, tumult מָבֵי שָׁת the tumultuous sons Num.24,17 (in the parallel passage Jer.48,45 בְּנֵי שָׁמוֹ).

ווו. pr. n. Seth, the third son of Adam Gen.4,25.

אש" a. אש" Ch. num. six Dan. 3, 1; Ezr. 6, 15.

שַאָת Jb.41,17 see אַת .

ישָׁתָּה (fut. שְׁתָּה , ap. אְשָׁהָ, pl. ישָׁתָּה, once ישָׁתָּה ווּשְׁרָּה (Ps. 78, 44; pt. הְּתָּה , pl. שְׁתָּה , c. שׁתָּה , שֹׁתָה , שֹׁתָה , שׁתָה , שׁתָה , שִׁתָּה ווּשְׁרָה (שִׁתְּה נִשְׁיִם וּשְׁיִבְּה of thing: to drink of Pr.9,5; with בְּ of the vessel Am. 6,6; in a wider sense: to feast Est.7,1; fig. בְּיִנְם שִׁיְבָה שִׁיְבָּם שֹׁיְבָה (comp. 34,7); שִׁתָּה בְּשִׁיִם שִׁיְבָּה הַשְּׁתָה בְּשִׁיִם שִׁיְבָּה הַשְּתָה הַבְּיִם שִׁיְבָה to drink injury, i. e. to experience it Pr.26,6.

Niph. កុម្ភា (fut. កភ្មាំ) to be drunk Lev.11,34.

עתה II. (= שִׁית) to set, to place, whence שְׁתִי II.

ישְׁתָּה A. שְׁמָהָי Ch. to drink; pret. pl. ישָׁתָּה for שָׁהִיו Dan.5,3 a. 4; pt. אַשָּׁתִין, pl. שְׁבָּיוֹ v. 1 a. 23.

שָׁתוֹת see שַׁתוֹת.

ישָׁתְיּ I. (from שְׁתָּה I.) m. drinking, drunkenness Ec.10,17.

ישָׁתִי II. (from שׁתה וו שׁתָּה m. warp (the lengthwise threads of a fabric, which serve as a foundation for the woof) Lev.13,48.

שתיה f. drinking Est.1,8.

יַּשְׁתִיל (pl. c. שְׁהִיבֵׁי m. plant Ps. 128,3.

ישָׁתְּיִם (c. שְׁהֵּי ) num. f. 1) two Gen. 4,19; 19,15; בעם וּשְׁתַּים one time or two, i. e. several times Neh. 13,20; sf. שְׁתִּיהָם they two, both of them R.1.19; הַיִּם עָשָׁרָה twelve Gen. 14, 4; Num.7,84, etc., once הַיִּבְּיִשְׁרָב Jos.4,8.— 2) two things Is.51,19; Pr.30,7.

לשתין Ch. num. sixty Dan 3,1

שָׁתֵל (fut. שְׁתֵּל; pt. p. שֶׁתֵל , pl. שֶׁתֵל , pl. שֶׁתֵל ) to set, to plant Ez.17,22 a. 23; Ps 1,3; Hos.9,13.

תַּתְי (= בּחַבְּי to close; only pt. p. c. נְּלֵנִי שִׁינֵים whose eye was closed Num. 24, 3 a. 15 (others: whose eye was open = עָינִי עִינֵים v. 4 and 16).

out שְׁתֵם (= שְׁתֵם he shutteth out my prayer Lam.3,8.

אָתָן only Hiph. הְשְׁהִין to piss; pt. אָקין פֿקין פֿאַראון (i. e. a male person) 1S.25,22; 2K.9,8.

קַבְיּי (fut. אָשְׁיִי) to subside, to be quiet, to be still Jon.1,11; Ps.107, 30; Pr.26,20.

קר pr. n. a Persian courtier Est. 1,14.

יַּלְתַר (E Ch. קֿתַר) to break (Kal not used).

Niph. נְשָׁתָר (fut. יַשְׁתָר) to break

out מַנְיֵּלְהוּ עְפִּלִים and ulcers brake out upon them 18.5,9 (others: and they had ulcers in their secret parts)

יְיְתֵר בּוֹיְנֵי pr. n. a Persian governor Ezr.5,3.

שָׁתָת (בְּיהָנוּ ; pret. שִׁית, pl. שְׁתָת (שֵׁהוּ ; pret. שִׁיה, pl. שְׁתָת (שֵׁהוּ ; pret. מַשְׁהוּ , pl. שִׁיהוּ ) to set, to put, to place שֵׁהוּ בּיהָם they set their mouth against the heavens Ps. 73, 9. — 2) intr. to go, to run בַּצֹאוֹן לִשְׁאוֹל like sheep they go towards the nether world Ps.49,15.

## D

n the twenty-second and last letter of the alphabet, called Tav  $\mathbb{R}$  mark. cross, because of its original cross-like form; as a numeral = 400.-n represents two sounds: t and th; in punctated texts the former is indicated by a dagesh  $(\mathbb{R})$ , the latter by the absence of it  $(\mathbb{R})$ .

אָהְ (from אַּאָדְ I.; pl. אַדְּּאָרָ , c. אָּדְּי; oneo pl. אַבְּאָרָן m. chamber, room 1K.14,24; Ez 40,7 a. 12.

וֹהְאָב, אַבָּה l. (akin to אָבָּה, בְּאָבָּה) to desire, to long (בְּאַב לִּיִּר for) Ps.119,40.

וו. (= בְּעַב) to reject (Kal not used).

Pi. אָאָה (only pt, בְּאָהָ) to abhor Am.6,8.

קּאָבֶה (from אַבְּה I.) f. desire, longing Ps.119,20.

הְּיָּהְ I. (= הְּיָהְ to measure, to mark out the limits (Kal not used).

Pi. 디렉트 (fut. 디렉턴, pl. 독취) to measure out, to mark out Num. 34,7 a. 8. אָרָ II. in Ar. to run quickly, whence the next word.

אָרָ m. wild goat, antelope Deut. 14,5.— See also איָה.

ות הַצְּרָת II. (from הַצְּרָת c. הַצְּרָת f. bound, limit בַּרְעֹת עִידְם unto the utmost bound of the everlasting hills Gen.49,26.

קאימי , בְּאִימִי (from בַּאַהְ: c. הָאּיֹמִי, הָאּוֹמִים) m. pl. twins Gen.38,27; 25, 24; Cant.4,5; 7,4.

- קאָלָה (from אָלָה) f. curse Lam. 3.65.
- באָבָּי to be joined, paired; only pt. בּיאַבְּים, בּאָבִים, coupled Ex.26,24; 36,29.

Hiph. הָהָאִים to bear twins; only pt. pl. f. מַתְאִיםוֹת Cant.4,2.

- תַּמְים m. pair, couple; only pl. קַּמָּחַ (for תַּאַמִּים Ex.26,24; 36,29.
- ווא (from אָנָה II.) prop. a coming together, hence: copulation, lust (of animals) Jer.2,24.
- קאנים (sf. הְאָנִים , pl. הְאָנִים , c. הָאָנִים ) fg-tree Pr.27,18; Hos. 9,10; fig. ישֵׁב הַחַת גַּבְּנוֹ וְתַחַת הְאָנִים to sit under one's vine and figtree, i. e. to live in peace and prosperity 1K.5,5; Mic.4,4.— 2) fig Num.13,23; Jer.24,1.
- תּאָנָה (from אָנָה II.) f. occasion, design Jud.14,4.
- קאָנִים (from אָל 2) f. labor, toil; only pl. הְאָנִים הָוֹאָם she wearied herself with toil Ez.24,12 (Eng. Bible: with lies, from און 1).
- קאָנְה (from אָנָה I.) f. sorrow, grief, mourning Is.29,2; Lam.2,5. אור שלה pr. n. a city on the

borders of Ephraim Jos. 16,6.

to go round, to compass הְאַר בְּיָבְיל וְנָכַב לְפְאַת־יָם and the border compassed and turned about to the west side Jos.18,14

Pi. הַאָּר (fut. יְרָאָר) to mark out, to delineate יְרָאָרָהוֹ he marketh it out with the compass Is.44,13.

Pu. אַר (אָר אָר (בְּאָר הַבּּעָה (בְּרָאָר הַבּּעָה מוּלְיִר הַבּּעָה and it (the border) went out to Rimmon, whence it turned to Neah Jos. 19,13.

- קּהָרֶעַ pr. n. m. 1Chr.8,35 = תַּאָרֶתַּ 9,41.
- m. a kind of cedar, boxtree Is.49,19; 60,13.
- 기국과 (c. 기국의) f. ark Gen. 6,14; Ex. 2,5; N학 기국의 an ark of bulrushes v. 3 (this word is supposed to be of Coptic origin).
- קבואה, און (from אבן, כ. הבואה, און הבואה, און הבואה, הבואה, און הבואה, הבואה, און הבואה, און הבואה, און הבואה, און הבואה, און הבואה, ווא הבואה להבואה להבו

י הָבוּנָה see הְבוּן.

קבונה (from בּוֹנְתִי , sf הְבוּנְתִּי , Hos. הְבוּנְתִּי , קבונְתּ , קבונְתּ , קבונְתּ , קבונָת , קבונָת , קבונִת , קבונִת , קבונִת , קבונִת , קבונִת , pl. insight, understanding, intelligence Is.44,19, Ps 49,4 — 2) reason, reasoning אָוֹין עַד־תְּבוּנִתִיבֶּם I gave ear to your reasons Jb. 32,11.

תְּבוֹקְ (from בּוֹם) f. a treading down, destruction 2Chr.22,7.

קבור pr. n. Tabor 1) a mountain in Galilee, on the borders of Zebulon and Naphtali Jos.19,22; Jud.4,6; Hos.5,1.— 2) a Levitic city in Zebulon 1Chr.6,32.— 3) מון קבון an oak-grove in Benjamin 1S.10,3.

(וְבוּל from יְבֵּל Hiph., comp. וְבוּל f. prop. the fruitful, that which produces, hence: the world 18.2, 8; Is.34,1; הָבֶל אַרְצוֹ the world, his earth Pr.8,31.

לְבֶּלֵל (from בָּלֵל) m pollution, profanation Lev. 18,23; 20,12.

תובל see תְבַל

תְּבְלִיתְם (from בְּבָּיִתְם; sf. מַבְלִיתְם) f. destruction Is.10,25.

לְבַּיְלְ (from לְבַיְּ) m. stain, spot (in the eye) Lev.21,20.

רָבֶּלְ (= Ar. בְּבָּהַ, Ch. אָבָּהָ) m. straw, chaff Ex. 5,7; Is. 11,7; Jer. 23,28.

pr. n. m. 1K.16,21.

קבְנִית (from בְּבָּה form, model, pattern בְּבָית יָר the form of a hand Ez.8,3; בְּבָית הִיבָל in the model of a palace Ps. 144, 12; לְאָכוֹת הַתְּבְנִית the works of the pattern 1Chr.28,19; sf. מַבְנִיתוֹ 2K. 16,10, מַבְנִיתְם Ex.25,40.

קבשרה pr. n. a place in the desert Num.11,3.

יהבץ pr. n. a city near Shechem Jud. 9,50.

רבר Ch. (= Heb. בְּיֵלְי to break; pt. p. הְּבִיךְ prop. broken, hence: fragile, brittle Dan.2,42.

רו פּלְטֶת פּלְאֶסֶר pr. n. king of Assyria, contemporary with king Ahaz 2K.15,29=2K.16,7=2K.16,7=2K תּלְצֵּת פּלְנֶאָסֶר a. תּלְצַת פּלְנֶאְסָר 1Chr. 5,6 a. 26.

עוברל (from נָמַל m. benefit, reward; only pl. sf. הַנְמוּלְיהוּ Ps. 116,12.

קּבְרָה (from הְּנְרָה) f. strife, conflict; only c. הְּנָרִה the conflict of thy hand Ps 39,11.

תנרקה a. תנרקה pr. n a northern people and country Gen. 10, 3; 1Chr.1,6; \varphiz.27,14; 38,6 (acc. some: Armenians, Armenia).

n. kind of tree (elm or plane tree) 1s.41,19; 60,13.

קּדִירָא Ch. (from דּוֹר to dwell) f. duration; only בְּהַדִירָא continually Dan.6.17.

Solomon between Damascus and the Euphrates 2Chr.8,4; Ktib 1K. 9,18 12D palm-city (acc. Josephus and Vulgate it is the well-known city Palmyra).

pr. n. m. Gen.14,1 קרעל

to be waste, desert, whence the next word.

קּרָיֵה m. wasteness, emptiness קְרָיֵת to be waste Gen. 1, 2; קְרָיֵת the city of wasteness, i e. of desolation Is. 24,10 (see also וְבָּי); as adv. for nought, in vain 45,19, also לְהָהוֹּ 49,4.

תְּהוֹמוֹת, תְּהוֹמוֹת (from הוֹם; pl. תְּהוֹמוֹת)
m. a. f. prop. confusion, hence:
deep, abyss Gen.1,2; Ex.15,5; הְהוֹמוֹת great deep Gen.7,11; הַהוֹמוֹת the depths of the earth
Ps.71.20.

קרל (from בְּלֵב וּ Pi.; כ. הַבְּקָּהִי , sf. הְהָּבְּהִי ; pl. הְהָלוֹת, הְהָלוֹת (f. מְהָהָלוֹת , הְהָלְתִי ; pl. הְהָלוֹת , הְהָלוֹת ) f.

1) praise, famo Jer.48,2; Is. 60, 6; הַהָּלְתִי צִּקְה thou art my praise Jer. 17, 14. — 2) praise, song of praise, hymn, psalm Ps. 34,2; 145, 1; pl. הְלִּית psalms, hymns 22,4; at a later period pl. הְלִית or הַהְלִית as name of the Book of Psalms.

וּהְלְהֹ (from הָבל II.) f. folly, error הְבָּלְה his angels he chargeth with folly Jb.4,18.

קבלובה (from בְּלֵּבְה) f. procession, train; only pl. בְּבְלֵבה Neh.12,31.

קּבְּקְבּיתׁ (from קּבְּהְיָה) (only pl. קּבְּקְבַּיתׁ הַּ f. perverseness, vicionsness Pr. 2,12; עָן דְּבְּקְבֹּית the perverseness of the wicked v. 14; שוֹן תַּהְבָּבֹת perverse tongue 10,31; בּוֹלְ תַּבְּבָּבֹת perverse generation Deut.32,20. (from 가구; sf. 가구) m. 1) mark, sign (especially in the form of a cross) Ez.9,4 a. 6.— 2) signature 가구 하는 here is my signature, i. e. my pleading document Jb. 31, 35 (others = 기자구 my desire, from 가구.

תוֹא (= הָאוֹ m. wild goat הָּתוֹא הַ הַּתוֹא as a wild goat in a net Is. 51,20.

רוב Ch. (בי"; fut. קולב;) to return Dan.4,31 a. 33.

Aph יְהָתִיב (fut. יְהִיב a. יִהְיב בּהָרִיב a. הַהְיב בּהָרִיב בּהָרָב זֹּהְיָב בַּהְרָבָם; to answer 5,11 (= Heb. הַיִּשִיב בְּבָר.).

a. קבל pr. n. a people of Asia Minor dwelling on the south side of the Euxine, west of קיים Gen.10,2; Is.66,19; Ez.38,2.

קרבל קרן pr. n. a son of Lamech, inventor of smith-work of iron and brass Gen. 4.22.

תוּנְה (from יְנָה (תּוּנַה, c. תּוּנַה) f. sorrow, grief Ps.119,28; Pr.14,13; לְתוּנָה לוֹ to his sorrow 17,21; בּן בְּטִיל הּוּנַת a foolish son is the grief of his mother (i. e. the cause of his mother's grief) 10,1.

הֹנֵרְמָה see תּוֹנֵרְמָה.

קוְדָה (from יְדָה Hiph.; c. תּוֹבָה; pl. תּוֹבָה (from יְדָה Hiph.; c. תּוֹבָה; pl. תּוֹבָה) f. 1) confession Jos.7,19.—
2) praise, thanksgiving Ps.56,13; Is.51,3; Ps.26,7; hence: sacrifice of thanksgiving Am. 4,5; more fully בָּח תּוֹבָה Lev. 22, 29.— 3) company giving thanks, choir Neh.12,38 a. 40.

הבה to mark (Kal not used).

Pi. 전투 (fut ap. 다) to make signs, to scribble 18 21,14.

Hiph. הַּתְּיָה 1) to make a sign Ez. 9, 4. — 2) to ask a sign, i. e to demand proofs, to try (others: to grieve) נְינָכוּ אֵל וֹּבְּרוֹשׁ יִשְּׁרָאֵל they tempted God, and the Holy One of Israel they tried Ps.78,41.

הוה Ch. to be astonished Dan.3,24.

only Hiph. והה to cut off Is. 18,5.

קרָר (= קַּוֹקֶי) to sink down, whence הַהַתַּ

יין אָר. זיין איז פּרָת (Chr.6,19 בְּחַתְּ יין ער 1 בְּחַתְּ יין אַ זיין אַ זיין אַ זיין אַ זיין אַ זיין אַ זיי

תוך (akin to תכך) to pierce, whence the next word.

קוֹקָדְ (כּ. קוֹקִי, אַרֹיבִי , הּוֹכִי הִ חִּיְבָּם , הּוֹכְנִים , הּוֹכְנָם , אוֹלָבְּנָם , אוֹלָבְנָם , אוֹלְבִּבְּנִם , אוֹלְבְּנִם , אוֹלַבְּנִם , אוֹלַבְּנִם , אוֹלַבְּנִם , אוֹלַבְּנִם , אוֹלְבִּבְּנִם , אוֹלְבִּים , אוֹלְבִּים , אוֹלִבְּנִם , אוֹלַבְּנִם , אוֹלַבְּנִם , אוֹלִבְּנִם , אוֹלַבְּנִם , אוֹלִבְּנִם , אוֹלִבְּנִם , אוֹלִבְּנִם , אוֹלִבְּנִם , אוֹלְבְּנִם , אוֹלְבִים , אוֹלִבְּנִם , אוֹלִבְּנִם , אוֹלִים , אוֹלִבְּנִם , אוֹלִבְּים , אוֹלְבִים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבִים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבִּים , אוֹלְבִים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְּים , אוֹלְבְים , אוֹלְיים , אוֹלְיים , אוֹלְיים , אוֹלְיים , אוֹלְבְים , אוֹלְבְים , או

קוֹת Ps.72,14 see קוֹת.

הוְבֵחָה (from בַּיָּ; pl. הוֹבְחָה) f.

chastisement, punishment Hos. 5, 9; Ps.149,7.

תוֹכְחָתּי (from רְּבִי ; sf. יְבְּחוֹתְּה ; pl. חוֹכְחַתּ, c. חוֹכְחוֹת ) f. 1) reasoning Jb 13,6.— 2) refutation, contention Ps. 38, 15; יקטה מַקְשָׁה ישׁר אָרָחוֹת מַקְשָׁה he, that being contentious hardeneth his neck Pr 29,1— 3) reproof, admonition Pr 12,1; הוֹכְחוֹת מוּכְחוֹת מוֹכְחוֹת מוֹכְחוֹת מוֹכְחוֹת מוֹכְחוֹת מוֹכְחוֹת מוֹכְחוֹת רֹיִנִים instructive admonitions 6, 23—4) correction, chastisement Ps. 39, 12; Ez. 5, 15

. תְּבָיִי see תְּרְבַיִּים

קרְלְּהְי קּיר. n. a place in Simeon 1Chr 4,29, called also אָלְתּיבׁל Jos. 15,30

תוֹלְדֵת (from יָלֵב ; only pl. c. הוֹלְדוֹתְם, sf. הוֹלְדוֹתְם, הוֹלְדוֹתְם , הוֹלְדוֹתְם , הוֹלְדוֹתְם , הוֹלְדוֹתְם , הוֹלְדוֹתְם , sf. וֹחִלְדוֹתְם , sf. וֹחִלְדוֹת הַיִּבְּם , scent Gen. 10, 32; Ex. 6, 16. — 2) family register, genealogy Gen. 6,9;36,1.—3) history of the heavens and of the earth (cosmogony) Gen. 2,4.

קוֹלְל (from בְּלֵלְוֹח וּ m. mocker; only pl. sf. תוֹלְלִינוּ they that mocked us Ps 13,3 (others: our plunderers, from הלל II.).

ערָעָים (from אָבֶּי, pl. אָבְיָט m. 1) worm, vermin Ex.16,20.— 2) the coccus worm; hence: crimsonstuff, scarlet Is.1,18; Lam.4,5.

קוֹלְע pr. n. 1) the eldest son of Issachar Gen. 46, 13; gent. הּוֹלְעי Num. 26,23.— 2) a judge of Israe! Jud. 10.3 worm Is.14,11; 66,24; as a figure of lowness or insignificance Ps. 22, 7; Jo.41,14.— 2) the coccus-worm שָנִי תוֹלַעַר coccus-crimson, worm-crimson Lev.14,4 (see שַנִי בּיִר.

הַבַּה see תּוֹמִיה.

האימים see תומם.

קּעָה (from קּעָה) f. 1) error, perverseness Is.32,6.— 2) confusion Neh.4,2.

קוֹעְבָּרוֹ (from אַנְיִני II.; only pl. הוֹעְבָּרוֹ, c. הוֹעִפוֹת f. 1) height היִעְפּוֹת הַנְיִנית the heights of the hills Ps.95,4; הוֹעָפּוֹת הָבָּטְ heaps of silver Jb.22,25.— 2) strength הוֹעֲפּוֹת רָאָם the strength of a unicorn Num.24,8.

תְצְאָרָת (from אַצְיְ: only pl. אוֹצְאָרָה , c. אוֹאָאוֹת) f prop. issue, hence: 1) gate Ez.48,30.— 2) end, extremity Num.34,4; Jos.15,4.— 3) issue, source מּצְאוֹת הַרְיּם the source of life Pr.4,23.— 4) escape the escape from death Ps.68,21.

קור (pret. אָהָ, וּ הַרְתִּים , 2 pl הַּוְּהָהַ ; fut. יְהָוּר ; pt. pl. יְהָוּר ; inf. יְהָוּר ; pt. pl. יְהָוּר ; inf. יְהָוּר ; prop. to go or travel about, to tour, hence: to spy out, to explore, to search (a land) Num. 14,34; Ez.20,6; הְנָהֶם מְנוּנְהָה to search out for them a resting place Num.10,33; pt. pl. בּרְהָי בְּרָב יְרָב וּרָב וּרָב וּרָב יִרְב יִרְב יִרְב וּרָב וּרְב וּרָב וּרְב וּרָב וּרָב וּרָב וּרָב וּרָב וּרָב וּרָב וּרָב וּרִב וּרָב וּרְב וּרָב וּרְב וּרָב וּרָב וּרָב וּרְב וּרָב וּרְב וּרָב וּרָב וּרְב וּבְיב וּרְב וּרְב וּבְּיב וּרְב וּרְב וּרְב וּרְב וּרְב וּבְיב וּרְב וּבְּיב וּבְיב וּרְב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּב וּב וּבְיב וּב וּבְיב וּבְּב וּבְיב וּב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּב וּבְיב וּבְיב וּבְיב וּב וּבְיב וּב וּבּי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִיי וּיִי וּיִיי וּיִיי וּיִי וּיִי וּיִי

Hiph. הַתִּיר (fut. יְהִיר, ap. יְהִיר, to show the way, to guide יְהַר מֵבְּעִה צַּדִּיק the righteous guideth his friend Pr 12,26 (others: the righteous is more excellent than his neighbor, from יִיָּהָר תְּבִּיִם בַּרְבָּי; (יְהַבּר מְבִּים בַּרְבָּי; יִיְהַר מְבִּים בַּרְבָּי; מִבְּר מִבְּיִם בַּרְבָּי; מִבְּר מִבְּר מִבְּיִם בַּרְבָּי; מִבְּר מִבְּיִם בַּרְבָּי; מִבְּר מִבְּר מִבְּיִם בַּרְבָּי; מִבְּר מִבְּיִם בַּרְבָּי; מִבְּר מִבְּיִם בַּרְבָּי; מִבְּר מִבְּיִם בַּרְבִּי מִבְּר מִבְּיִם בַּרְבִּי מִבְּר מִבְּבְּיִם בַּרְבִּי מִבְּר מִבְּיִם בַּרְבִּי מִבְּר מִבְּיִם בַּרְבִּי מִבְּיִם בַּרְבִּי מִבְּבְּי מִבְּיִם בַּרְבִּי מִבְּיִם בַּרְבִּי מִבְּים בַּרְבִי מִבְּר מִבְּיִם בַּרְבִי מִבְּים בַּרְבָּי מִבְּבְיִם מַבְּיִם בַּרְבִיי מִבְּיִם בַּרְבִּי מִבְּיִם בַּבְּים מַבְּיִם בַּרְבִּי מִבְּיִם בַּרְבִי מִבְּים בַּבְּבִי מִבְּבְּיִם מִּים מִיּים מִּיִּים בַּרְבִּים מִבְּים בַּרְבִי מִבְּים בּיִּבְים מִבְּים בַּיְבִים מִּיִּים מִּים בְּבְּבִים מִבְּים מַבְּיִבְּים בַּבְּבְּים מִבְּים מִבְּים בַּיִּים מִּיְיִים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּיִים מִּיִּיִים מִּיִּים מִיּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְיִים מְיִּים מִּיִּים מְיִים מְיִּים מִּיִּים מְיִּבְייִים מְיִּים מִּיִים מִּיִּים מְיִּיִּים מְיִיבְיִּים מְיִּיבְיִּים מְיִּים מְיִּיבּים מְיִּיבְיים מְיִּיבְייִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּיבִּים מְיִּים מְיִּים מְיים מְיִּיבְיים מְיִּיבְייִּים מְיּיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִים מְיִּים מְיִים מְייִּים מְיִים מְיִּים מְיִים מְייִּים מְּיִים מְי

תוֹר (הוֹרִין, pl. שוֹר (Heb. הוֹרִין; pl. אַרֹּוֹר ox, bull Dan.4,22; בני תוֹרין young bullocks Ezr.6,9.

קוֹרָה (from יְרָה Hiph.; c. תּוֹרָת, sf. תּירָתי, pl. תּירָתי, תּירָתי) f. instruction, law Jb. 22,22; Pr.13,14; העָר משָׁה the law of Moses Jos. 8,31; מְלָהִים the book of the law of God 24, 26; עַרְרוֹ תִרוֹת אָרָהִים they transgressed the laws is. 24,5.

ק (from יְיַבֵּל; c. שְׁיַבּה; pl. בּישָׁבָּה , c. יְיָבֵּה ) m. settler, sojourner, inhabitant Gen.23,4; Lev. 22,10; 25,23; 1K.17,1.

תְּלְשָׁיָּה a. תְּשִׁיָּה (from ישׁרָה) f. prop. what is firm, hence: 1) support, and ותושנה נוּדְחָה מְמֶנִי and support is driven from me Jb. 6,13; עמו עוֹ וְתוּשְׁיָה with him is strength and support 12,16; וֹתְמֹנְגֵנִי and thou dissolvest in me all strength Jb.30,22.- 2) profit, progress (others enterprise) עַשָּה to make progress (or: to perform an enterprise) Jb.5,12.— 3) knowledge, wisdom, understanding וָתִשִּׁיָה לַרב הוֹדְעָתָ and knowledge hast thou declared plentifully Jb.26,3; לִּי עֵצָה וָתוּשִיָּה counsel is mine, and wisdom Pr. 8,14; הְנְדִיל תוֹשִיה he is excellent in wise deeds Is. 28,29; בָּפָלַיִם לֶתוּשִׁיָה double (i. e. manifold) in wisdom Jb. 11,6; concretely: חוֹשִיה מקה שמה and wisdom, i. e. the wise, shall see thy name Mic.6,9. תותח (from יתח m. elub Jb.41,21. י מַנִניתָם , מַנניתָה ; sf. זְנָה (from מַנניתָם ; pl. sf. קונותים, קונותים) f. whoredom; fig. idol-worship Ez. 16, 26; 23,8; 16,15; 23,7.

תְּחְבּוּלְהְ (den. from הָבֶּל only pl. תַּחְבּוּלְהָּ (מַחְבּוּלוֹהְ , אַרָ הַחְבּוּלוֹהְ , אַרָ הַחְבּוּלוֹהְ (מַחְבּוּלוֹהְ , אַרָ הַחְבּוּלוֹהְ (מַחְבּוּלוֹהְ , אַרָ מִחְבּוּלוֹהְ (מַחְבּוּלוֹהְיוֹ , אַרְ מַחְבּוּלוֹהְיוֹ , אַרְ מַחְבּוּלוֹהְיוֹ and it is turned round by his guidance Jb. 37,12.— 2) counsel, wise counsel Pr.1,5; אינה בְּיִלְי מַחְבָּלוֹת בְּיִבְילוֹת בְיבִילוֹת בְּיבִילוֹת שִיבִּילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְיבִילוֹת שִיבְּילוֹת בְּיבִילוֹת בְּבְיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְיבִילוֹת בְּיבִילוֹת שִיבְּילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְיבִּילוֹת בְיבִילוֹת בְיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִּילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בּיבּילוֹת בּיבִילוֹת בּיבּילוֹת בּיבִילוֹת בּיבִילוֹת בּיבִילוֹת בּיבּילוֹת בּיבִילוֹת בְיבִּילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִּילוֹת בְּיבִילוֹת בְּיבִילוֹת בְיבִילוֹת בּיבּילוֹת בּיבּילוּים בּילוֹים בּיבּילוֹת בְּיבִילוֹים בּיבּילוֹים בּיבּילוֹים בּיבּילוֹים בּיבּילוֹים בּיבּילוֹים בּייבּילוֹים בְיבִילוֹים בְּיבּילוֹים בְּיבְּילוֹת בְּיבְילוֹת בְּיבְילוֹים בְּיבְילוֹים בּילוֹים בְּיבְּילוֹים בְּיבְילוֹים בְּיִילְיִים בְּיבְיִים בְּיבְיִים בְּיִילְיִים בְּיבְיבְיִים בְּיבְיבְיים בְּיבְיִים בְּיִיבְילִים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיִים בְּי

. קוֹחַ see תְּחֹק

תְּחְרְוֹתְ Ch. prep. under Jer.10,11; sf. יחָתְוֹהָ under it Dan.4,9.

patr. Tachmonite 2S. 23, 8בְּמִנְיִי 1Chr.11,11.

קהְלָּה (from בְּלְם III.; c. הְהַלֶּה הְּלְה הּ beginning Pr.9,10; Hos.1,2; ראש the chief to begin (in singing) Neh.11,17; בְּחָרְלָה in the beginning, before Gen.13,3 Is.1,26

תַּהְלוּא (from הַהְלוּא הַ הַּהְלוּא וּדְּהָה הַ הַלְּאִים (הַחְלוּאִים, כּ הַחְלוּאִים, קּחָלוּאִים, קּחָלוּאִים, קּחָלוּאִים, קּחָלוּאִים, אַרָּה, אַרָּ הַחָלוּאִים, m. sickness, disease Deut. 29,21; Ps. 103,3; בְחַלָּאִים deaths through diseases Jer.16,4; בַּעָב בּוֹלוּאַר בַּוֹלוּאַר בַּוֹלוּאַר בַּוֹלוּאַר בַּוֹלוּאַר בַּוֹלוּאַר בַּוֹלוּאַר בַּוֹלוּאַר בַּוֹלוּאַר בּוֹלוּאַר בּוֹאַר בּוֹלוּאַר בּייים בּוֹלוּאַר בּיוֹלוּאַר בּיּאַר בּיוֹלוּאַר בּיוֹלוּאַר בּיוֹלוּאַר בּיוֹלוּאַר בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּאַר בּיוֹלוּאַר בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּאַר בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּאַר בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּאַר בּיוֹלוּא בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּאָר בּיוֹלוּא בּיוֹלוּא בּיוֹלוּא בּיוֹלוּאַר בּיוֹלוּא בּיילוּא בּיוֹלוּא בּיילוּא בּיוֹלוּא בּיוֹלוּא בּיילוּא בּיילוּא בּיילוּא בּיילוּא בּיילוּא בּיילוּא בּיילוּ בּיילוּא בּייליי בּיילוּא בּיילוּא בּייליי בּיילוּא בּיילייי בּיילוּא בּייי

רְבְּיִבְּיִם (from בְּיִבְיִהְ m. name of a violent bird (acc. Sept. and Vulg.: night-hawk) Lev. 11,16.

וֹם pr. n. m. Num.26,35; patr. וֹם ib.

קבר (from הְחַנֵּה ; כּ. הְחַנֵּה , sf. הְחַנֵּה ; pl. הְחַנֵּה ) f mercy, favor, grace Jo.11,20; Ezr.9,8.— 2) supplication, prayer 1K. 8,30; Jer.42, 2; Ps.6,10.— 3) pr. n. m. 1Chr.4,12.

(from הַחַנוּנִים, pl הַחַנוּנִים) m. supplication, prayer Jer.3,21;
Ps.86.6.

תְּבְוֹת (from בְּבְנוֹת) f. camp, encampment 2K.6,8.

Dក្រុមភាក្រ pr. n. a city in Egypt Jer. 43,8 a. 9; 44,1; 46,14; once Dក្រុមក្រ Ez.30,18 and Ktib Diម្ភុក្សា Jer.2,16.

ית בחקבום pr. n. an Egyptian queen in the time of Solomon 1K. 11,19 and 20.

אחרא (from אחר II.) m. habergeon, coat of mail Ex.28,32.

רבר Pi. of חַבְּה, which see.

מהרע pr. n. m. 1Chr.9,41.

שרות (מתרית; pl. מתרית) m. name of an animal whose skin was used for the covering of the tabernacle and its sacred furniture Ex. 25,5; Num. 4,6, as well as for sandals Ez. 16,10; acc. Rashi: a badger (comp. French tasson, Germ. Dachs).

תְּחָהָ (from תוֹח; ^ חַתָּהָ . sf. 'אָהָהַחַ, הַּחָתָּהָ, הְּיִהְםּ, also with sf. pl. 'הַחְהָּה, הְ יִּהְתָּה, הְ הַחְהֵּינה , הַחְהֵּינה , הַחְהִינה , הַחְהִינה , הַחְהִינה ) prop. the under part, what is below, a place, a stead, hence: adv. and prep. 1) below, beneath Gen. 49,

25.— 2) in a place עָמַר הַחָתִּיו to stand still in one's place 1S. וֹאָם־מַּהָהֶיהָ מַעֲמֹד הַבַּהֶרָת 14,9; fig. וֹאָם־מַדְּם מַעָמֹד בַּבַּהָרָת if the bright spot remain in its place Lev 13,23; וַחָּתְיוֹ and they will set him in his place Is. 46,7; אַנבִּי מָעִיק תַּחָתֵּיכֶם I will press you in your place Am.2,13 (others: I will press you down); מַתְּחָמִין from his place Ex. 10, 23; Zch.6,10.- 3) in place of, instead of, for הַתַּהַת אֶלהִים אָנֹבִי am I in נַפִּשֶׁנוּ תַּהָתִּיכֶם;God's stead? Gen.30,2;בַּ our life for yours Jos.2,14; מִי־וָתֵן שני הַהְהֵיךְ would God I had died for thee 2S 19,1; הוא ושב על־ he will sit upon my throne in my stead 1K.1,30; רָעָה evil for good Ps.38,21; Gen. 30, 15; חַחַת for this 2S. 19,22; ਜ਼ਰੂ ਸਹੁਰੂ wherefore? Jer.5,19; הַבְּיהָהְ צֵוּבְה for thy being forsaken, i. e. whereas thou hast been forsaken Is.60,15; אַשֶר instead of that, whereas Deut. 28, 62; תַּחַת אָשֶׁר because 21, 14; 4,37.— 4) under Ex.23,5; ADD רְהָם under the hill 24,4; הַחַם שׁוֵ there is under my hand, i.e. I have 18.21, 4 a. 5; חַחַהָּ from under Ex.6,6; Pr 22,27; יַּבְּחַתְּתְּ under, Leneath Gen.1,7; 35,8 (geographically); אֶר־הַחַת לָד , אֶר־הַחַת under Jer.3,6; Ez.10,2; לְּמָתַחַת לִּי under 1K.7,32.

raelites in the desert Num. 33. 26.—2) name of several med 1Chr.6,7 etc.

בְּחַתְּ Ch. (sf. מְחָהְוֹהָ prep. under Dan.4,11.

קַּחְתּוֹנְה (f. תַּחְתּיֹנָה) adj. lower, lowest Jos.18,13, 1K.6,6.

תיכון (f. תִיכוֹנָה) adj. the middle Ex.26,28; 1K.6,8.

קילון pr. n. m. 1Chr.4,20.

אַרָּהָ a. אֹבְהְה pr. n. a son of Ishmael Gen.25,15, also people and region in the Arabian desert Jer. 25,23; Jb.6,19.

pr. n m. 1Chr.4,6.

היברה (from המר, f. column, pil-

lar; only pl. c. תִּימֶרוֹת עִישֶׁן pillars of smoke Cant.3,6; Jo.3,3.

קיצי gent. of an unknown place אָניץ alChr.11,45.

מירש a. תירוש (from יב") m. prop. squeezing out, hence: juice of grape, must, new wine Gen.27,28; Is.65,8; Hos.4,10.

pr. n. m. 1Chr.4,16.

סְיְרֶם pr. n. a son of Japhet Gen. 10,2; 1Chr.1,5.

(from תְּיָשִׁים, pl. תְּיָשִׁים) m. prop. leaper, jumper, hence: he-goat Pr 30,31; Gen.30,35.

ন (from নুভুন) m. oppression, deceit Ps.10,7, also ন ন 72,14.

קבְּהְ in Ar. to lie down (Kal not used).

Pu. הַבְּהָ (pl. יוֹבָה to be prostrated הְבִּילְ יִבְּיְּהָן and they were prostrated at thy feet Deut. 33,3.

וּתְּכוּנְהְ I. (from נְּלֹיִם f. dwelling, place, seat Jb.23,3.

II. (from בְּבָר) f. 1) arrangement Ez.43,11.— 2) costly furniture, treasure Nah.2,10.

(only pl. הְּבָּיִם, הַנְיִם, m. peacoek 1K.10,22; 2Chr.9,21 (Sanscrit tikki).

קבה (= Ar. אר to crush, Syr. to injure), whence און and the next word.

(only pl. הָבָכִים m. oppression,exaction אִישׁ הְבָּכִים oppressor, exactor Pr.29,13.

acc. Fuerst: to be bright-colored, whence הַבָּלָה.

קבלָן (from בְּבָּי) f. perfection Ps.

קבּלֶת (from בָּגָר הָבלֹּת) f. purple, blue בּגָר הָבֶּלֶת f. purple, blue בָּגָר הְבָּלֶת בְּנֶר הְבָּלֶת בְּנִר הְבַלֶּת בְּנִר הְבַלֶּת בְּנִר הְבַלֶּת בְּנִר הְבַלֶּת בְּנִר הְבַלֶּת בְּנִר הְבַּלֶת בְּנִר הְבַּלֶת בְּנִר הְבַּלֶת בְּנִר הְבַּלֶת בְּנִר הְבַּלֶת בְּנִר הְבַּלֶת

וְבְּלֵן (pt. בְּבֵּן) to weigh, to ponder, to measure, to try ייני הבון רוחות ייני the Lord weigheth (measureth, trieth) the spirits Pr. 16, 2; בוֹת he weigheth (trieth) the hearts 21,2; 24,12.

Niph. בְּחָבּן (fut. בְּבָּרְיִ) 1) to be nade even, equal, right Ez. 18, 25.— לוֹ נְהַבְּנוֹ by him actions are weiged 18.2,3.

Pi. [27] 1) to measure, to weigh Is.40,12; Jb.28,5.— 2) to establish Ps.75,4.

Pu. אָפָן (pt. אָפָן) to be weighed 2K.12,12.

וֹבָּהָ (from בְּבָּה) m. 1) measure Ez.

45,11.— 2) fixed amount, task (of labor) Ex.5,18.

רנית (from בְּבָּי) f. 1) plan, pattern Ez. 43,10. — 2) symmetry, perfection אַבְּהָר הוֹתָם תְּבָנִית thou sealestup perfection Ez. 28,12 (others, reading בּחִית, render this passage: thou art the seal of perfection).

קֹרִיןְ: (from בּרִין) m. garment, mantle Est.8,15.

תל (from הַלְּבֶּׁל ; sf. הַּבָּּה , הַּבְּּה ) m.

1) mound, heap Jos. 8, 28; 11, 13;
Jer. 49,2.— 2) in geographical names: a) מֵל אָבִים (corn-hill), a place in Mesopotamia on the river Chaboras Ez. 3,15. b) הַל הַרָּשָׁא (forest-hill) and הַל בָּרָב (salt-hill), in Babylonia Ezr. 2,59; Neh. 7,61.

הַלָּא see הַלָּא.

רְּלֶּאֶה (from בְּלֶּאָה) f. hardship, weariness Ex. 18,8; בְּלָאָה what a wearisome task! Mal. 1,13 (= בּהַלָּאָה).

תְלְאוֹבֶת (from לאב) f. drought; pl. אָרֶץ תַּלְאְבוֹת a land of drought Hos.13,5.

a. הְלַמּשָׁר pr. n. a district in Mesopotamia 2K.19,12; 1s.37,12.

תְּלְבְּשֶׁת (from לֶבִשׁ) f. garment Is. 59,17.

רתבוג Ch. (= Heb. שֶׁלֶג) m. snow Dan.7,9.

הּגְלַת see הִּלְגַּת.

וָהָלָה, אָלָהָ (akin to הָלֵל ; fut.הֹלָה;;

pt. הֹלֶהֹי, pt. p. הְּלוֹנִי p. הְלוֹנִי p. הַלְּנִי p. הַלְּנִי p. הַלְּנִי p. הַלְּנִי p. הַלְּנִי p. הַלְּנִי p. הוֹלָי p. הוֹלָי p. הוֹלִי p. הוֹלִי p. הוֹלִי p. הַלְּנִי p. הַבְּיִי בְּלִי הַ הַּלְּנִי p. הַלְּנִי p. הַלְּיִי הַ הַּלְּנִי הוֹלְיִי p. הַלְּיִי הַ he hangeth the earth upon nothing Jb 26,7; pt. p. הַלְּיִי הַ he that is hanged Deut. 21,23, pl. הַלְּנִי הַנִי הַנִיךְ הַּיִּי הַלְּנִי הַנִּי הַלְּנִי הַלִּי מִי הַלְנִי הַלִּי מִי הַלְנִי הַלִּי הַלְּנִי הַלִּי הַלְּנִי הַלְּנִי הַלְּנִי הַלְּנִי הַלְּנִי הַלְּנִי הְלִנְיִ הְלִנְיִ הְלְנִי הַלְנִי הַלְנִי הַלְּנִי הְלְנִי הַלְּנִי הְלִנְיִי הְלִנְיִי הְלִנְיִי הְלִנְיִי הְלִנְיי הְלִנְיִ הְלְנִיי הַלְנִי הַלְנִי הְלְנִיי הַלְנִי הַלְנִיי הְלִנְיִי הְלִנְיִי הְלִנְיי הְלִנְיי הְלִנְיִי הְלְנִיי הְלִנְיִי הְלִנְיי הְלִנְיי הְלְנִיי הְלְנִיי הְלְנִיי הְלְנִיי הְלְנִיי הְלְנִיי הְלְנִיי הְלְנִיי הְלְנִיי הְלִנְיי הְלְנִיי הְלִיי הְלִנְיי הְלְנִיי הְלִיי הְלִיי הְלְנִיים הְלְנִיים הְלְנִיים הְיִים הְּעְבִי הְלְנִיים הְּעְם בְּי הְלְנִיים הְּעִים הְיִים הְּבְּיי הְלְנִיים הְּבְּיי הְלְנִיים הְּבְּיי הְלִנְיים הְּבְּיי הְלִנְיים הְּבְּיי הְלִנְיים הְּבְּים הְּבְּבָּי הְלִנְיים הְּבְּים הְּבִיי הְלִנְיים הְּבְּבְּי הְבְּבְּי הְבִּיי הְלִנְיים הְּבְּבְי הְבִּבְיי הְלִנְיים הְבִּים הְבְּבְי הְבִּיי הְלִיים הְבִּיי הְּבְּבְיי הַבְּבְיי הַיּים הַיּבּי הְבְּבְיי הַיּים הַּיים בּיי הַיּים הְבִּיי הְבְּיים הְבּיי הַיּים הְייִים הְייִים הְייִים הְייִים הְייִים הְייִים הְּיִים הְיים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיים הְּיים הְייִים הְּיים הְּיים הְייִים הְּיים הְייִים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְּיים הְייִים הְּיִים הְּיים הְּייִים הְייִים הְּיים הְייִים הְּיים הְייים הְּייִים הְּייִים הְּיים הְיייים הְּיים הְּייים הְּייִים הְּייִים הְּיִים הְייִים הְייִים הְייִים הְּייִים הְּיִים הְּייִים הְּיִייְיְייים הְּיִייְיִים הְּיים הְּיייים הְּייִייים הְּייייים הְּייייים הְיייים הְייייים הְייי

Niph. נְתְּלֶה (fut. יְתְּלֶה) to be hanged Lam.5,12; Est.2,23.

Pi. חַלָּה to hang Ez.27,10.

תְּלְנְהְ a. תְּלְנְהְ (from לוֹן II.) f. murmuring; only pl. תְּלְנוֹת Num. 14,27, sf. תְּלְנֹתְיְכָם Ex.16,7, תְּלְנֹתְיִבָם Num.17,25.

קלה pr. n. m. 1Chr.7,25.

קלי (from קּלְיּה; sf. קּלְיִה) m. prop. what hangs from one, hense: a quiver Gen. 27,3.

תּלִיתֵי Ch. (def. הְלִיתִי) num. the third Dan.2,39.

up, hence: to raise up, to lift up; pt. p. תְּלֵּלֹם eminent, high Ez. 17.22.

וו. (akin to הַתַל) to mock (Kal not used).

Hiph. בַּתָל (fut. בְּתָל ; inf. בְּתָל ) to mock, to deceive, to cheat Gen.31,7; Jer.9,4; Jb.13,9.

Hoph. הוֹחֵל to be deceived Is. 44,20.

קלְמִים (pl. הְּלְמִים, c. הָּלְמִים m. bed, furrow, ridge Ps. 65,11; Jb. 31,38; 39,10 (comp. הִּלֹם heap).

יביל pr. n. 1) a king of Geshur, the father-in-law of David 2S. 3, 3.— 2) one of the Anakites Num. 13,22.

קּלְמִידְ (from לְמֵדְ m. disciple, scholar 1Chr.25,8.

י חבלע in Ar. to be extended, stretched out, whence אוֹלָע worm.

Pu. אָלֶע (den. from מְלֶע to be clad in scarlet; only pt. pl. מְהֶלֶעים Nah.2.4

(only pl. תּלְפִּיּת) f. armory (others: height) Cant.4,4.

הָלַאשָׁר see תַּלַשֵּׁר

תְּלֵתְ Ch. num. f. three Dan.7,20; m. אְלְתָה , הְּלְתָה Dan.3,24; Ezr.6,4; יוֹם הַלְּתָה the third day v. 15; pl הַלְּתִין thirty Dan.6,8.

בּלְתָּא a. בּלְתָּא Ch. m. the third (in rank) Dan.5,7, 16 a. 29.

קּלְתַלְּים (from קְּבֹלְּם) *m. pl.* prop. something pendulous, hence: locks of hair Cant.5.11

קר (from מְּבֶּהְי, f. הְבָּהַ) adj. prop. whole, perfect, hence: plain, innocent, sincere Gen.25,27, בְּיִי חַבְּיי בְּיִי בְּיִ בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּבְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּבְּיבְי בְיבְיי בְּבְיבְיי בְּיבְיי בְּבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיִיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייי בְּיבְיי בְיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייבְיי בְּיבְיים בּיבְייי בְּיבְייי בְיבְייי בְּיבְייי בְיבְייי בְיבְיי

마루 Ch. (= Heb. 마방; with 기 loc. 기후민) adv. there Ezr.5,17; 6,6 a. 12. בת (from בַּחַה; once בּוֹח, בּהַה; sf. יְּהְם, הְמָה , הְמָה (תְּבֶּם, m. 1) wholeness, they כַּתְמֵּם בַּאוֹ עַלִיךְ they shall come upon thee in their completeness (full measure) Is. 47,9.— 2) end עַר הָּבְּם to their end Deut.31,24 a. 30. - 3) strength, health בָּעָצֶם הְמוֹ his full strength, in his perfect health Jb.21,23.— 4) fig. integrity בְּצְרָקי according to my righteousness, and according to my integrity Ps.7,9; בתם to walk in integrity, i. e. to be upright Pr. 10,9; Ps.26,1; בְּבָבי in the integrity of my heart Gen. 20,5; in his simplicity, unintentionally 1K.22,34, לְּתָבֶּים in their simplicity 2S.15,11.— 5) pl. קְּבָּיִם (sf. הְּבֶּיךְ ) truth Ex.28,30; Deut.33, 8 (see 718 3).

שִּׁימָא see תַּבָּא

កាញ្ញា see ២ភ្ Ch.

ন্দুন্ (c. সমূন্, sf. স্কুন্) f. integrity, innocence Pr.11,3; Jb.2,3 a. 9.
নিচুন্ (pl. সিচুন্; fut. নচুন্); imp. 4l.

זה (תְּבֶּהוּ) to be astonished, amazed, to marvel, to wonder Ps. 48, 6; Jer. 4,9; איש אָל־הַעָהוּ וְהָבָהוּ they shall be amazed one at another Is. 13,8; אַל־הַחָבָּה עַל־הַחָבָּץ marvel not at the matter Ec. 5,7.

Hithp. ਜਰੂਗਰ to be astonished ਜਰੂਗਰ and be utterly astonished Hab.1.5.

הְּמָהָ Ch. (אַ הְּמָהָ, def. אָמָהָ) m. wonder, miracle Dan. 6. 28; 3,32.

וְתְּבְּה (c וְיֹחְהָה) m. astonishment, amazement בְּבָּר astonishment of heart, i. e. terror of mind Deut.28,28.

איני pr. n. a Syrian and Phenician deity Ez.8,14 (at a later period among the Hebrews the name of the fourth month from נְיָבֶי).

בּלְּכֹוֹלְ (בְּיִבְּעוֹלְ adv. yesterday 2S.15,20; frequently coupled with בְּיבְיּלִי, which see; fig. ישׁיְשׁילָּשׁ we are but of yesterday (i. e. only recently called into being) Jb.8,9.

קמונה (from כי כי המונה, sf. קמונה, f. form, likeness, image Ex.20,4; Num.12,8; Ps.17,15.

קמורה (from מור און) f.

1) exchange, barter R.4.7; hence: thing exchanged Lev.27.10.— 2) restitution בְּחֵיל הְשׁילְהוֹ וֹלְאׁ יִעֵּל מֹנְיל הַיּנְרָהוֹ וְלֹא יִעֵּל מֹנִיל מִנְּלְהוֹ בּנִילְהוֹ וֹלְאֹי יִעִּל מֹנִילְהוֹ בּנִילְהוֹ בּנִילְהוֹ וֹלְאֹי יִעִּל מֹנִיל מִנְיל מִינְיל מִינְיל מִּיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִּינְיל מִּינְיל מִּיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִּינְיל מִּינְיל מִינְיל מִּינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִּינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל מִּינְיל מִינְיל מְינְיל מִינְיל מִינְיל מִינְיל

תקוקה (from הים) f. dying, death היה sons of death, i. e. those appointed to die Ps.79,11.

קְּמָיד (from אָבָי בּ מוּד prop. extension, hence: 1) m. continuance, as adj. אָיֵי בְּמִיד מוּה continual fire Lev.6,6; אַיִּי בְּמִיר men employed constantly Ez.39,14: עוֹבֶת בְּמִיד a continual or daily sacrifice Ex. 29,42, for which simply אַמִיד Dan. 8,11–13. — 2) adv. continually, always Ps.34,2; 73,23.

דְּמִימִם, (from הַּמְים, c. הַמְימִה, pl. הַמִּימִה, c. הְּמִימִה, f. הַמִּימִה, pl. הֹמִימָה, adj. 1) whole הִמִימָה a whole day Jos.10,13; הְּמִימָה a full year Lev.25,30.— 2) perfect, faultless, without blemish Lev.1,3; הַמִים הַעִים, הְמִים הַעִים, הַמִים הַעִים, he that is perfect in knowledge Jb.36,4; 37,16.— 3) innocent, upright Gen.6.9; Pr.1,12; הְמִים הַמִּים הַמְים מַבּרְהָמִים מַבְּרָתְם מַבְּרָתְם מַבְּרָתְם מַבְּרָת הַמְים שַּבְּרָת מְמִים מַבְּרָת הְמִים שִּבְּרָת הְמִים שִּבְּרָת הְמִים מַבְּרָת הְמִים שִּבְּרָת הְמִים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מַבְּרָת הְמִים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מַנְים מַבְּרָת הְמִים מִנְים מַנְים מִנְים מַנְים מִנְים מַנְים מַנְים מַנְים מַנְים מִנְים מִנְים מִנְים מַנְים מִנְים מִּנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִּנְים מִנְים מִּנְים מִנְים מִּנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִּנְים מִּנְים מִנְים מִנְים מִּנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִּנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִנְים מִּנְים מִּנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִּנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִּנְים מִנְים מִנְים מִים מִּנְים מִּנְים מִים מִּנְים מִנְים מִּנְים מִּים מִינְים מִּנְים מִּים מִּים מִּנְים מִּנְים מִּים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִים מִּים מִּי

הַמָּים see הָאָם see הָאָם.

Niph. אָמְבֶּל (fut. הְּמָבֶּן) to be held הְּבְּבֶּל הַשְּׁאָתוֹ יִּהְמֵּךְ and he shall be held with the cords of his sins Pr.5,22.

(3 pret. DE, pl. NEE, for which NEE Ps.64,7 and Lam.3,22; 1 pl. Num.17,25 a. Jer. 44,18; fut. DE, once f. DEE Ez. 24,11, pl. NEE, 1 sing. DES; inf.

תם", קם", sf. הְמָיּי (חָמָי to finish, to end Jos.4,1; fig. to consume: עַר־ until I have con- הָמִי אֹתַם בְּיַרוֹ sumed them by his hand Jer.27, 8.- 2) intr. to be finished, ended, וַתְתִּם מְרֵאבֶת הָעֲמוּדִים past or over and the work of the pillars was finished 1K.7,22; קמו דבהי איוב the words of Job are ended Jb. 31,40; פֿתָם־פַּרָח when the blossom is past ls.18,5.- 3) to be complete, to be all הַנָּעָרִים are here all the children? 18 16 11; as adv. wholly, totally: תַּבּה נְכְרָתוּ they were wholly cut off Jos.3,16; shall we totally הַאָם הַמְנוּ לְנִוֹעַ perish? Num. 17, 28. - 4) to be spent, consumed קבַבָּר and the money was spent Gen. 47,15; and your strength ותם לַרִיק כחַכֵּם shall be spent in vain Lev.26,20; neither shall the fruit thereof be consumed Ez.47, until all the עַר־הַבּוֹר בַּל־הַבּוֹר 12; generation was consumed Num. 32,13; Jos.5,6.— 5) to be perfect, blameless אַיֹּהָם וִנִּקּיהִי מִפֶּשֵע רָב then shall I be blameless, and I shall be clear from great transgression Ps.19,14.

Hiph. בּתִם (fut. בַּתִי inf. בַּתִים, sf. בְּתִים, prop. to make complete, hence: 1) to finish, to end בְּנֵן בַּתְּמוֹ and so they ended (the matter) 2S. 20, 18.— 2) to make ready, to prepare (in cooking) בְּנֵים בַּבְּשָׁר to prepare the flesh Ez 24.10.— 3) to consume, to remove בְּנִהְנִים בְּמָרְ

Hithp. DEDT to show oneself upright, to deal honestly 2S. 22, 26; Ps.18,26.

י פּיבָן see תַּבְּוֹן.

קּמְנָה pr. n. a city in Judah Jos. 15,10; with א loc. הְּמְנָהְי Gen. 38, 12; Jud.14.1; gent: תְּמְנָהְי (for תְּמְנָהְי) Jud.15,6.

י מִימָן see תַּבְּנִי

. הִּמְנָה see הִּמְנִי

יְבְּיבְבְּיבְ pr. n concubine of Eliphaz, son of Esau Gen.36,12.

קְּמְנְתְּה pr. n. a city in Judah (= הְמִנָה Jud.14,1.

בת הקבת התכנת מנת a. חקבת קדת pr. n. a city on mount Ephraim, where Joshua was buried Jos.19,50; 24, 30; Jud.2.9.

בּקְבֶּל (from בַּבְיִים) m. melting, dissolving Ps.58,9 (see שַׁבְּלוּל).

, הָּמֶר to be high, lofty, whence הְמֶבֶר , הְמֶבֶר , הְמֶבְר , הְמֶבְר , הְמֶבְר , הִמְבָר ,

י אָבְרִים (הְּבְּרִים - palm-tree, date-palm Lev.23,40; Jo.1,12; עֵלֵי מוֹר palm-leaves Neh.8,15; עִיר the city of palm-trees, see בַּהְּמֶרִים.

ריי pr. n. Tamar 1) daughter-inlaw of Judah Gen 38,6. — 2) a daughter of David 28.13,1. — 3) daughter of Absalom 28.14,27. — 4) a city on the south border of Palestine Ez.47,19.

קּבֶּיךְ m. 1) palm-tree Jud.4,5.— 2) pillar (prop. palm-like column) בּתֹטֶר מִקְשָׁה as a pillar in a field of cucumbers (set up as a scarecrow) Jer.10,5.

קבוֹרָה (pl. הְבּוֹרָה a. הְבּוֹרָה f. palm-like ornament (in architecture) 1K. 6.29; Ez.41,18.

קְּלְרוּקים (from בְּיָרָ, pl. הַּמְּרוּקים, c. יְבְּיִרְנְּקִים, sf. הַּמְרוּקִים (m. 1) ointment Est.2,9 a. 12.— 2) fig. remedy for evil Pr.20,30 (Ktib בְּיִרָים).

קבּרוּרִם (from בְּבִי מִיבְרוּרִם; only pl. מַּבְּרוּרִם  $m.\ 1$ ) bitterness בָּבִי הַבְּרוּרִים bitter weeping Jer. 31, 14; as adv. ביבור מבים הבְּבוּרוּרִים to provoke one bitterly Hos. 12,15.— 2) pillar, way-post (comp. בְּבִּרוּרִם) Jer. 31,20.

קּלְ (from תְּלָּבְים, only pl. מָלָּבְּים) m. prop. howling animal, hence: jackal Is.13,22; Jer.9,10; Mic.1,8; once Ktib מְלִינוֹ Lam.4,3.

l. (akin to נְתְּבֶּה, fut. לְתְבָּה ) to bestow, to spend gifts, to hire בּוֹיִם even though they should hire among the nations, i. e. enter into a union with them Hos.8,10.

Hiph. הַתְּנָה to spend gifts הַתְּנָה they spend lovers' gifts, i. e. they enter into a bond of love Hos.8,9.

וו תְּבָה II. (בְּיִּבְּה to repeat (Kal not used).

Pi. תְּבָּוֹת (fut. תְּבָּה; inf. תַּבָּוֹת) to repeat, to rehearse Jud. 5, 11.— 2) to commemorate, to celebrate Jud.11,40.

קּבּה (from הַן: pl. קּבּוֹת f. jackal Mal.1,3.

קנוְאָתי (from אוֹ ; sf. קנוֹאָתי; pl. קנוֹאִית; pl. הנוֹאִית; pl. alienation, enmity, hatred Num.14,34; Jb.33,10.

קנוְבָּה (from ; נוֹב , הְּנוּבָּה, sf. הְנוּבָּה, קנוּבְּה, קנוּבְּה, קנוּבְּה, f. produce, fruit Is.27,6; Ez.36,50 Lam.4,9.

קנון (from הנך only c. קנון) m. tip (of the ear) Ex.29,20; Lev.8,23.

קנוקה (from בווי) f. slumber Pr.6, 4; pl. coll. הנומית slumbering v. 10

קנופות (from יְנוּף, פּר. הְנוּפוֹת; pl. הְנוּפוֹת (הְנוּפוֹת הַנוּפוֹת) f. 1) waving, moving, shaking of the hand Is.19,16; הנוּפָה הַנוּפָה wrestling wars Is.30,32.— 2) lifting up, offering Ex.38,24; Lev.7,34.

תְּנְחוּמִים (from בְּחָב; only pl. הַנְּחוּמיׁת , הַנְּחוּמִים ) m. consolation, comfort Jer.16,7; Jb.15,11.

הַבְּהָוֹהָ pr. n. m. 2K.25,23; Jer.40,8.

ים! ים! 1) pl. of הַנְים ( mich see. -- 2) see אַנְים .

קּבְּיֹן (from קּבִּים also פּבִּים Ez.29, 3; 32,2; pl. (קּבְּינִים m. 1) sea monster Gen.1,21.— 2) crocodile Is. 51,9; Ez.29,3.— 3) serpent, dragon Ex.7,9.

(from אָבָה Heb. אָבָה to repeat) num. the second Dan.7,5.

תְּנְינְוּת Ch. adv. a second time, again Dan.2,7.

I. to cry, to howl, whence בּוֹנְן וּתנֹנְן; comp. Ch. תְּנֵנְן to roll (of smoke).

chamelion Lev.11,30 (from מְנְיִשְׁכֶּה f. 1) species of lizard, chamelion Lev.11,30 (from יוֹבְיּבָּ to breathe, so called from its ability to inflate itself).— 2) species of aquatic bird, pelican (Vulg.: swan) Lev.11,18; Deut.14,16.

סַעַב to reject (Kal not used).

Niph. נְתְעֵב (pt. בְּיָבְיּ) to be rejected, abhorred, abominable 1Chr. 21,6; Is.14,19.

Hiph. הָתְעִיב (fut. יַהָעָב) to de

abominably ויהְעֶב מְאֹדְ and he did very abominably 1K.21,26; הָּתְעִיב to do more abominably than... Ez.16,52; הְּתָעִיב עְיִיבְה to commit abominable acts, to act abominably Ps.14,1.

תעה (fut. יְתָעֶה, ap. עַ הַ וֵּ ; pt. הֹצֶה) a. הֹעָה, pl. c. תִּעוֹה; inf. הֹעָה) 1) to wander Gen.21,14; fig. of a plant: to stretch Is.16,8. - 2) to go or wander astray, to err הַעִיהִי בָּשֶה אֹבֶּוֹ I have gone astray like a lost sheep Ps.119,176; הָעָה לָבָבי my heart wandereth astray Is. בו,4; pt. הַשָּׁבֵּל that ו wandereth astray out of the way ofintelligence Pr.21,16; תֵצֵי לֶבֶב , erring in the heart, in the spirit Ps. 95,10; Is. 29, 24; inf. בְּתְעוֹת יִשְׂרָאֵל when Israel went astray Ez.44,10.- 3) to reel, to stagger הַעוּ מִן־הַשֵּבֶר they reel through strong drink Is. 28,7.

Niph. נְהְעָה (inf. הַהְעוֹת 1) to reel, to stagger about Is.19,14.—
2) to go astray, to err אַל יַאָּמוֹן let him that goeth astray not trust in vanity Jb.15, 31.— אַן וֹבְעִן Jb.4,9 belongs to אַבָּעוֹן, which see.

Pi. redupl. פְּשְׁתַע to deceive; only pt. שָהַעָּהָשְ deceiver Gen.27.12.

### הַהְעָה (fut. יְהָעֶה , ap. יָהְעָה ; pt. מָּהְעִים , pl. מַּהְעִים (מַהְעִים ) (מַהְעָה ) to cause to wander Gen.20,13; הוּהָעָם בָּהוֹה and he causeth them to wander in a wilderness where there is no way Jb.12,24.— 2) to

cause to err, to lead astray 2Chr. 33, 9; Is. 63, 17; pt. הָסֶן מַהְעָּים a bridle that causeth to err Is. 30, 28; מַהְעִים thy leaders cause thee to err 3, 12. — 3) to make to stagger like a drunken man Jb.12,25.

Hithp. redupl. קַּמְּעָהָעָ to mock, to scoff; only pt. pl. מָבָּעָהָעָים scoffing 2Chr.36,16.

אָרָהְ a. יְּבְּקְ pr. n. a king of Hamath 1Chr.18,9; 28.8,9.

ולינוֹדוֹ (from איד Hiph.) f. prop. testimony, hence: 1) precept, law Is.8,16 a. 20.— 2) custom, usage R 4,7

תעל (= שעל to make hollow.

קּעְלָה (from הְעִלְה ; c. הְעָלֵה; pl. הְעָלְה ; הְעָלֵה ; pl. הְעָלְהֹה ; f. aqueduct, ditch, channel Is.7,3; Ez. 31,4; קְעָטֶר who hath divided a channel for the waterflood? Jb.38,25.

וו הְעָלֶה II. (from בְּעֶלָה, prop. something put upon, hence application, healing remedy בְּבָּאוֹת הְעָלָה healing medicines Jer.30,13; 46,11. הַעָּלִהוֹל (from אַלֵּה ; only pl. הַעָּלְהֹל (m. 1) mischief, misfortune Is.66, 4. — 2) mischievous child Is.3,4. הַעַלְכָה (from בַּעִילָה ; pl. הַעַלְכָה (from בַּעִילָה ; pl. הַעַלְכָה hidden thing, secret Jb.28,11; Ps. 42,22.

הַעֲנוּגִים (from בְּעֲנוּגִּים; pl. הַעֲנוּגִּיּה הַעֲנוּגִּוּה m. pleasure, delight Pr. 19,10; Cant.7,7; Ec.2,8; בָּנִי תַעָנְנֵיךְ children of thy delights, i. e. in whom thou delightest Mic. 1, 16. קענית (from אָנָה II.) f. self-afflic-

tion, fasting Ezr.9,5.

קינה, הענה pr. n. a city in Issachar, belonging to Manasseh Jos. 17,11; 1K.4,12.

ק (from נַצַּצְלֶה) (from נַצָּצְלָה) (קּנַצְאָמוֹת ; only pl. הַנְצְצְלָה)

קּגִי הַתּעֻרְבוֹת (from בַעָ I.; pl. אָבֶר קּגִי הַתִּעֻרְבוֹת f. surety, pledge hostages 2K.14,14.

שְׁתְשָׁה (by redupl. from תְּעָה m. erring, deception; only pl. מַעָשָה שִּיהָעִים work of deception Jer. 10,15; 51,18.

קֹה (from אָבָּהְי, pl. מְבְּהָהְ, sf. קְּיבְּהְּהְ f. קְבְּהְיִהְ m. timbrel, tabret, drum Gen.31,27; Ex.15,20; Jer.31,3; בְּיִרְהְּ קֹיבֶאבֶיף וּנְבַבְּיִךְ קֹיבָאבָיף the workmanship of thy tabrets and of thy pipes Ez. 28,13.

הְפָּאָרֶת a. תְּפָּאָרֶת (from אַפָּ : sf. in תְּפָּאַרָתוּ) f. 1) ornament, beauty, magnificence Ex.28.2; צְּבִירַת תִּפְאָרָת a diadem of beauty Is.28,5; כְּלֵי beautiful jewels Ez.16,17; בְּאָרָת אָרָם the beauty (i.e. beau-

tiful form) of man Is.44,13.— 2) splendor, glory הַּפְּאֶרֶת נְּדוּלְת the splendor of his greatness Est.1,4; מָבָאֶרֶת a glorious name Is. 63,14.

תְּבּוֹתִים (from בְּבּוֹתִים, pto blow; pl. תַּבּוּתִי c. תַבּפּוּתִים prop. something swelled, hence: 1) apple Cant. 2, 5; 7, 9; בְּבּוֹתִי זְּתָּב apples of gold Pr. 25, 11.— 2) apple-tree Jo.1,12; Cant. 2,3; 8,5.

קבּה pr. n. 1) a city in Judah Jos.12,17.— 2) a city on the borders of Ephraim and Manasseh Jos.16,8.— 3) a man 1Chr.2,43.

קבּוֹצְה, (from אָפּוֹצִיה, dispersion; only pl.sf. הְינֶה (בְּבּיֹצִיהׁרֶנֶם Jer.25,34; see also under אָפּוֹצִיה

m. something baked or cooked יְּלְפְּרֵנֵי as the cookings of the meal-offering in pieces shalt thou offer it Lev.6,14.

to be viscous, slimy, whence the next word.

为 m. 1) mortar Ez.13,11.— 2) something unsavory Jb.6,6; fig. something foolish Lam.2,14.

יַּפָּבֶל only Hithp. הָּמַפָּל; see בָּבַל

pr. n. a place in the Arabian desert Deut.1,1.

תּפְלְה (from מְפֵלְה 2) f. prop. what is insipid, absurd, hence: 1) folly Jer.23,13; יְלְה לָה לָה to charge one with folly Jb.1,22; שִׁים תִּפְּלָה לָה to consider as folly 24,12.

קּפְלֶצֶּת (from יְבְּקְצְיְה, sf. הְּפְלֶצֶּת (from יְבְּקְצֶּת, sf. הְפָּלֶצֶת) f. terror, terribleness Jer.49,16 (prob. = הְפָּלֶצֶת, which see).

on the west bank of the Euphrates (Thapsacus) 1K. 5, 4. — 2) a city on the Jordan 2K. 15, 16.

קַבּק (pt. קבּין 1) to beat, to strike, whence קבּין ביי 1) to beat a drum, to play on a timbrel; only pt. f. pl. יְּבִּלְמִית תּוֹפְפִית מוֹפָנִית . .aidens playing on timbrels Ps.68,26.

Pi. אוֹפְּף to beat, to strike; only pt. f. pl. מַל־לְבְבָהֶן striking upon their breasts Nah.2,8.

יְתְפּר (fut. יְהָפּר; inf. יְהָפּר) to sew, to sew together Gen.3,7; Jb.16,15; Ec.3,7.

Pi. אָפָּרוֹת same as Kal; only pt. f. pl. קפרות פְּקרוֹת that sew pillows Ez.13,18.

שְׁהָהְ (fut. שְּהָהְיִ ; pt. שְּהָה , pl. מְּהָהָה , c. שְּהָה ; inf. שֹּהַה , שֹּהַה , sf. בְּשִׁיּבְה , 1) to take, to take hold of (with בְּי ) Deut 4,17; Is.3,6; בּי שִׁה שָׁה to take the name of God in vain Pr.30,9.— 2) to

Niph. נְּהַפּשׁ (fut. מַבְּפּשׁ ; inf. מַבְּפּשׁ ) וֹן to be taken, caught Ez. 12,13; 21,29; בְּבָּל נְהִפְּשָׁה בְּבָל the noise of the taking of Babylon Jer.50,46.— 2) to be caught, detected (in an act) Num.5,13.

Pi. שְׁבְּחָ (fut. מְבְּיָבוֹיִם הַּנְבּצּיּ to seize, to catch שְּבְיְבִים הְּרַבְּשׁ the lizard (or spider) thou canst catch with the hands Pr.30,28.

אָבֶּת הוֹ (from אָהָי) f object of spitting אָהָיָה and ! am become an object of spitting in the face, i. e. of aversion Jb 17,6 (acc. Vulg. = מְיֹבָּת לְבָּנִיהֶם

ন্ট্ৰা II. pr. n. Topheth, a place in the valley of Hinnom, near Jerusalem, where human sacrifices were offered to Moloch 2K 23,10; Jer.7,31 (see নাট্ৰান্ত).

קַבְּתֶּה (בּ הְּשָּׁהְ II ) m. burning-place (of corpses) Is.30,33.

יְהַלְּהֵי Ch.(pl. def. אַלְּהָהָי) m. lawyer, judge Dan.3,2 א הַקְּהָת pr. n m. see הַקְּהָת 3.

קקה, sf. הקרה, sf. (from קרה, sf. הקרה, sf. (קקה, f. 1) cord Jer.2,18.— 2)
hope און הקרה ליי האור וויש הקרה ליי וויש היי וויש מיי וויש מיי

פתח (קימָם, from קּקוֹמָם, from פוּפּח, adversary; only pl. sf. קימָטֶין thy enemies Ps.139,21.

standing Lev. 26,37.

קרוֹע pr. n. a city in Judah, south of Jerusalem Jer. 6,1, the birth-place of the prophet Amos Am. 1,1; near it begins the desert בְּוֹלְי 2Chr. 20,20; gent. הַקּוֹעִים 2S 23,26, f. הַקּוֹעִים 14,4, pl. m. הַקּוֹעִים Neh.3,5.

קְּקְנְעָ (from מָּקֵעְ m. trumpet Ez. 7,14.

קקופה קרף (from קרף בקר II.: c. הקופה; pl. הקופה) f. revolution, circuit Ps.19,7; הקופת בקופת ב

קְּקְיּקְ (from קְבְּקִי adj. strong, mighty Ec.6,10.

קּקיפִין (הַ תְּקְיפִין ; תַּוּ נְיִקְיפְין adj. mighty, strong Dan.2,40 a. 42; 3,33. רבּקיבר Ch. (= Heb. שְׁבֵל to weigh thou art weighed Dan.5,27; אַנ. אַ. weighed v. 25.

נחק (mf לאריובל לחקן) to be made straight, correct מְעָנְת לאריובל לחקן that which is crooked cannot be made straight Ec.1,15.

Pi [대한 (fut. ] 기 1) to make straight Ec.7,13.— 2) to arrange (others: to compose) Ec.12,9.

Ch. to establish; only Hoph. בְּקַקְן to be established Dan.4,33.

הַקַע (fut. יְהָקַע; pt. הָקָע, pl. הַקָּע; יחקע וויף, חקעו אף, חקע יחקע, יחקע יחקע, נתקע (תקע to strike; אַקע בּף a) to strike or clap the hands, as a sign of joy Ps.47,2. b) to strike hands as a sign of pledge or surety Pr.6,1 (with 2 for); 17,18; whence pledgers, sureties Pr. 11, 15. - 2) to strike up a windinstrument, to blow בַּקַע שׁוֹפָּר to blow the trumpet 1S.13,3; הַקַע to rlow an alarm Num. 10, 6. - 3) to strike into, to drive, to thrust בַּקע הֶרֶב to thrust a sword into Jud.3,21; בַּקַע יָתַר בָּ to drive a nail or pin into 4,21: hence: to fix by driving, to fasten 1S.31,10; הַקַע בּיָהֵד to fasten with a pin Jud.16,14; אָהֶל to fix or pitch a tent Gen.31,25 (where also simply הַכַּע , omitting אָהַל; Jer. 6, 3. - 1) to drive, to cast מוֹנְתַקְעָהוּ יָפָה סוּף and he cast them (the locusts) into the Red Sea Ex.10,19.

Niph. אַנְהַבְּע (fut. אַבְּהָבְיּ, הְּבְּעָיּ) to pledge oneself by striking hands (with לְיִר ) Jb.17,3.— 2) to

be blown (of a trumpet) Is.27,13; Am.3,6.

תְּכְעָ m. blowing, blast, sound Ps. 150,3

קבּה (fut. יְהָקוֹי) to overwhelm, to prevail against Jb.14,20; Ec.4,12.

prevail against 30.14,20, he.4,12. a. קבוף Ch. 1) to be or become strong, powerful Dan.4,8— 2) to be hardened הַבְּבָת לַבְּתִבְּה his spirit was hardened to deal proudly Dan.5,20.

Pa. 775 to make firm Dan.6,8.

קּקְפּוֹ (sf. יְּבְקְפּוֹ m. might, power, authority Dan 11,17; Est 10,2; אָּת־ with all authority Est. 9,29.

קֹק Ch. (c. אְבָּהְ ; def. אּבָּהְהָּ) m. might, power Dan.4,27; 2,37.

תור see חוֹח.

קרה pr. n. a city in Benjamin Jos. 18,27.

תְּבְּוֹת (from בְּרָבוּת I.) f. increase, brood Num.32,14.

תְּבְּיֹת (from בְּבָּה I.) f. increase, usury Lev.25,36; Ez.18,8. בָּבַל see בְּבַל.

Ch. to translate, to interpret; only Pu. pt. מְּחָרָבָּם translated, interpreted Ezr.4,7.

קרבים (from קרבים; כ. קרבים) ל. deep sleep Gen.2,21; 18.26,12; fig. insensibility Pr.19,5; 1s.29,10

קרהקה pr. n. a king of Ethiopia or Egypt 2K.19,9; Is.37,9.

קרומה הואר (from הירומה, c. הרומה, אורים, א

קרוְמִיה (from רוֹם) f. setting apart, consecration Ez.48,12.

הָרוּעַה (from רְוֹעַ Hiph.; c. הָרוּעַה) 1) shout, cry, alarm Jos.6,5; Jer. 20,16; הָרוֹעַת שָּמְחָה shout of joy Ezr.3,13; תְּרוֹעַת מֶלֶּךְ the shouting for a king Num 23, 21; תְּרוֹעַת מְבְּחָבְהָ war-cry, alarm of war Jer.4,19; הָקע תְרוּעָה to sound an alarm Num. 10,5. - 2) shout of joy, rejoicing Jb.8,21; hence: joy שופר תרועה (sound שופר הרועה the sounding trumpet Lev. 25, 9; sounding cymbals צְלְצְלֵי הָרוּעָה Ps. 150,5; מרועה a day of sounding the trumpet Num. 29,1; a memorial of sounding the trumpet Lev.23,24.

קרוּפְּר (from רוּך to pound) f. prop. powder, hence: medicine, healing Ez.47,12 (acc. others from בְּבָּץ).

in Ar. to be hard, whence the next word.

הרוה f. species of firm tree, holmoak Is.44.14.

רה pr. n. 1) the father of Abraham Gen. 11,24.— 2) a station of the Israelites in the desert Num. 33,27.

קרחבה pr. n. m. 1Chr.2,48.

תְּרֵין Ch. num. two; c. הְרֵין twelve Dan.4,26: f. וְיָהִים 6,1.

קְרְמָה (= הַּרְמִית , from בְּרְמָה Pi.) f. cunning, deceit Jud.9,31.

תְּרְמִית (from רְּמָה Pi.) f. fraud, deceit Jer.8.5.

רְּבֶּרֶן (for הְאָבֶּן, from אָּבֶּן a pine) m.

1) mast of a ship Ez. 27,5; sf.
בּיִרְנָם 1s.33,23.— 2) signal-pole Is.
30,17.

תרע Ch. (= Heb. מַעַער) m. 1) gate Dan 2, 49. — 2) mouth, opening Dan 3,26.

עְרָע Ch. m. door-keeper, porter; only pl. def. אָרָעיָה Ezr.7,24.

קרעלה (from לְנֵעל f. reeling, intoxication בּרְעַלָה wine of intoxication Ps.60,5; בּרָעלָה פֿים פֿים פּרָעלָה (פֿוֹם fintoxication Is.51,17 (see בּוֹם).

קרעתי gent. of an unknown place הרְעַה וֹChr.2,55.

ים אַרָבּים m. pl. images, idols Gen.31, 19:Jud.17,5; 18.19.13; שַּׁצְּלֵּ בַּתְּרָבִּים to consult with the images Ez 21,26; abstractly: image-worship, idolatry 18.15,23 (see אַבָּ Hiph.).

קרצה pr. n. 1) name of a woman mentioned in Num.26,33.— 2) cap-

ital of the kingdom of Israel 1K. 14,17, celebrated for its pleasant situation Cant. 6.4.

קָרָשׁ pr. n. Persian eunuch Est.2,21.

Gen. 10,4.— 2) a city in Spain, principal emporium of the Phenecians Is. 23, 1—14, whence they fetched silver, iron, and lead Jer. 10,9; Ez. 27,12 a. 25.— 3) name of a Persian courtier Est. 1,14.—4) a precious stone brought from Tarshish (acc. Sept. and Vulg.: chrysolite) Ex. 28,20; Ez. 1,16; Cant. 5,14; Dan. 10,6.

N구박기가 m. title of the Persian governors in Jerusalem Ezr.2,63; Neh. 7,65 a. 8,9, for which 지구화 12,26.

יּהָרֵין see תַּרְתִּין.

קרְהָן pr. n. Assyrian general under Sargon and Sennacherib Is 20,1; 2K.18,7.

רְּתְּרֵהְ pr. n. an idol of the Avvites 2K.17,31

קשאה (from אשאה (קשאה (קטאה (קשאה (קטאה (קשאה (קשאה (קטאה (

ישָבֶּה gent. of הְשְּבָּה, birth place of prophet Elijan 1K.17,1

קייבן (from יְבַיִּי) m. checker-work יְבִייָּה תּיְבְּיָּה a checkered coat Ex 28,4 (Eng. Bible: broidered coat). קישובה; pl. הישובה; pl. הישובה; pl. הישובה; pl. הישובות; f. 1) return 1S.7,17; of the return of time 2S.11,1. — 2) reply, answer Jb.21,34.

קשׁבְּה (from שוֹם) f. deposit; only c. הְשׁבְּה what is deposited in one's hand Lev.5,21.

קשׁנְעָה; c. אַשׁרָץ; c. אַשׁנְעָה; f. help, deliverance, salvation Ps.60,13; 144,10.

קשׁרְקּה (from שׁוּס or בְּשִׁיּהָ ; sf. קשׁרְקּה ) f. longing, desire Gen.3, 16; 4,7; Cant.7,1].

קשׁלְרָה (from שׁיר I.) f. gift, present 18.9,7.

. תוּשִיה see תִּשִיה

תְּשִׁיעִי num. the ninth Num.7,60; f. בּישִׁיעִי Ez.24,1.

קּשִּׁעַת , c. תְּשְׁעָה , m. הְשַׁעָל , c. תְּשְׁעָק num. nine years Gen. 11,19; הְשֵׁע מֵאוֹת שְׁנִים nine hundred years 5,5; חַמָּע הַפַּמוֹת 34,13; unto the nine tribes Num. 34,13; as ordinal: שְׁנַת הַשֵּׁע the ninth year 2K.18,10; הַשֵּׁע the ninth year 2K.18,10; הַשָּׁע

תשעים num. ninety Gen.5,9.

נָתַן see תָת.

יהוני pr. n. a Persian governor Ezr.5,3.

## ANALYTICAL INDEX

of unusual forms whose roots some students may have difficulty in finding.

## 8

אָבָּוּא Is.28,12 for בּוֹאָ from אָבוּא. אָבָי 1K.21,29; Mic.1,15 for אָבָי from בוא.

אביבה Jer.48,8 for אביבה 1 fut. Hiph.

cf کِدِر cf

וו נָאַל from הָנָאָלְתִּי Is.63,3 for הָנָאָלְתִּי from גָּאָלַתִּי ואַרָּהָה Is.38,15 1 fut. Hithp. of דְּבָּה; also with sf. מַלַלָּהָ Ps.42,5.

וּבְּקָה ls.14,14 see בְּבָּה I. Hithp.

ו אָהי 1 fut. ap. of דְּבָּר.

הליקה Jer.4,19, Kri אוֹחְילָה 1 fut. of

אוֹכִיל Hos.11,4 for אוֹכִיל 1 fut Hiph. of אָכַל.

ן אַנִין Jb.32,11 for אַנִין 1 fut. Hiph. of 118.

ក្រុន្ត Jb.23,8 1 fut. ap. ^ of ករ្កា

Gen.31,39 for אַחַטְאָנָה from 않았다.

אַםיוֹת pl. of אַםיוֹת.

Ez.39,7 1 fut. Hiph. of מָחַל Ez.39,7 1 fut. Hiph. of also 'וול Num.30,3.

Deut.2,25 1 fut. Hiph. of אָחָל III.; so also און Jud.13,5.

החת Ch. imp. Aph. of חחו.

קתה Jer. 17,18 1 fut. Niph. of הַחַתָּה. קהָתְּהָ Jer.1,17 1 fut. Hiph. of בְּתְּתָּהָ

ងស្គ Hos.11,4 1 fut. ap. Hiph. of កង្វ .

אֵי see אֵיֻכְּה. יבל 1 fut. Hiph. of אוליל תַּמַם Ps.19,14 = אַיתָם I fut. of תַּמַם ן אַבּוֹת fut. of בָּתַת; 3 fut. מַבּוֹת נַּבּת. זֹבֹית ; 3 fut. מַבּוֹת.  $\mathbf{E}\mathbf{x}.33,3 = \mathbf{E}\mathbf{y}$ בּלָר וּ  $\mathbf{E}\mathbf{x}.33$  אַבּלָר וּ  $\mathbf{E}\mathbf{x}.33$ קַבַּא Mic.6,6 1 fut. Niph. of קַבַּבַ . מול Ps.118,10 אַמִיבָּם Hiph. of אַמִיבָּם. אָבָה Ch. Dan 4,9 = אָבָה from אָנָבָה. אָנְרַע see אָנְרַע. קְּבָּלְּ I fut. a. pt.sf. of אָבָּלְּ, which see אַלָּרֶם Hos. 10,10 1 fut. sf. of בַּלַרָּם. Deut.32,26 Hiph. of אַפָּאִיהָם . ጠውያ Jer. 20,7 1 fut. ap. Niph of ጠርው ציעה Ps 139,8 1 fut. Hiph. of צַּיִיעָה. קרה Jer.1,5 and Jo.42,6 1 fut. sf. of ויצר I.; the word in Is.42,6 is referred by some to אַצַן I. , אָקַחָה 1 fut. of בְּקַח אָרָה for אר imp. of אַרָה ובן אביוה Is 16,9 1 fut. sf. Pi of הביוה. שַׁבָּם for הַשָּׁבָּם inf. of בַשְׁבָּם. ווּנָשַק 1K.19,20 1 fut. of אָשָׁבָּן װּ. אשר Ez.3,15, Kri אשר from בשין. אשָתִיו Dan. 5, 3 for אָשָתִיו 3 pret. pl. . שָׁתָא זוס

אָתוַבּע 1 fut. Hithp. of יָבע וַ

ו נָתַק 1 fut. sf. of בְּתַקנּהְ 1.

אָרָיי for אָרָיי, imp. pl. of אָרָיי, אַרָיא .

אָתָנוּ for אָתִינוּ l pret. pl. of אָתָנוּ.

 $_{\text{Lip}}$  Neh.6,8=בּוֹרָאָם pt. sf. of בּוֹרָאם . בַהַכִּין 2Chr 1,4 for בָּהַכִּין (= בַּהַכִּין וֹהָבִין inf. Hiph. of וֹהַבִּין וֹחַרָּין.

בּהָרֶג Ez.26,15 for בַּהָרֶג *inf. Niph.* of

בּהִשַּׁמְה Lev. 26, 43 for בַּהִשַּׁמְה inf. Hiph. of בשַב

בּוֹשַׁסְכָּם Am.5,11 see בּוֹשַׁסְכָם .

12 Zeh.4,10 for 12 from 113.

קיקרוֹתֶיק Ps.45,10 for בִּיקָרוֹתֶיק pl. sf. of יַּקְרָה; see יַּקְרָה.

ים for בַּמַהֵי pl. c. of בַּמָהִי . בוא from בָּגוּ 1S.25,8 for בּגוּ

inf. sf. of בְּנוֹתֵךְ Ez.16,31 for בְּנוֹתֵךְ inf. sf. of

בַּצאּתְיו Ez.47,11 for בְּצוֹתְיו from בְּצָּאַתְיוּ. קַישַנָּם Gen.6,3 see בַּשַׁנָם and בַּשַׁנָם .

ישֵׁר see בְּשֶׁלְמִי , בְּשֶׁלְי תות Is.7,19 pl. of בּתוֹת. בַּוָת pl. of בַּתִּים .

אַני יוֹנִים for אַמְיוֹנִים see גַּאַיוֹן. הַיָּא , בֵּי see אַיוֹת. 1) imp. of 12 Ps.119,22. — 2) imp. of גַּלָה Pi. of גַּלָה . נבעת inf. of בַּנַעת.

נָנַש see נְשׁרּ, נְשָׁה , נְשָׁה . राष्ट्रं inf. of णार्रे .

ונתה 1K.2,40 loc. of בתה 1K.2,40 loc.

דוֹבִי pl. of דוֹבְאִים. . בַּבַל from בַלוּ Pr.26,7 for בַּלִינ רָעָה, דַע (Pr 24,14 for דְּעָה, בַּע יַבְיּע. רַעָה Ex 4,2 inf. for דַעַת from יַבע ה. בְרִיוֹשׁ Ezr.10,16 for דָרוֹשׁ from בָּרֵיוֹשׁ .

n

וְנַרְחוּ for הָוָנְיְחוּ *Hiph*. of בָּוָנְיְחוּ בַּבָּה, הַבָּה see בַּבָּר, הַבַּב

ַרָבִשׁ from הוֹבִיש Is.30,5 for הוֹבָישׁ.

אַהַבוּ הַבוּ see הַבוּ.

inf. Niph. of PRZ I.

יהבר inf. Hiph. of הבר בר inf. Hiph. of הבר

וֹ הַנָּה inf. Po. of הגוֹ I.

קּגְלְתָה Jer. 13, 19 for הָגָלְתָה Hoph. f.

of הַלַּבוּה.

והרוש Is.25,10 inf. Niph. of הרוש.

Ch. Hoph. of בּבֶּר Ch. Hoph. of בּבָּר

הוֹבָרָה Ch. Aph. of הוֹבָרָה.

וֹיְרָה Hiph. of הוֹרָה I.

יַלַר inf. Hoph. of הוּלֶבֶת יֹח for הוּלֶבֶת. וַלָּלוּ for הּנְּלָלוּ from הַנְּלֵלוּ I.

ישב Hiph.sf. of הישבתים for הישבותים

ווו חַבַל Hoph. of הוחל HII.

וו תַּלַל Hoph. of הוֹתַל II.

. זור Ch. inf. of הוְרָה

וְשַׁבְּשִׁתְּוֹן Ch. from הַבְּשִׁן Ithp. of בְּוֹרַשְּׁוֹ חוֹן

. זול from הוולו Lam.1,8 for הוולו וַבָּנוֹ 1s.1,16 for הָתַנוֹל Hithp. of הַנָּנוֹ וּ

. וַרָה Ez 6,8 inf. Niph. sf. of הַּנְרוֹתִיכָם

, sf. החלו ב.20,9 inf. Niph. of 55ָחַ H.— 2) inf Hiph. of אָם ווו.

נַטָּה , הַטּ *imp. Hiph*. of בָּטָה , הַטּ ਮਸਯੂਜ਼ 3 pret, f. Hiph. sf. of ਜਥੂਤੂ .

for הוֹלְיכִי Ex.2,9 imp. Hiph. of 720.

ויִמן Ch. Aph. of הַיִּמוֹן.

יַתִּי Ch. Aph. of אַתָּא.

Ch. Hoph. of אַתָא .

קה imp. Hiph. of בָּן.

בּוּל Ez.21,33 Hiph. of בָּנִיל

ּ נָבָה Hiph. sf. of הַבָּנִי , הָבָּנִי הַלְּאַתָּה Ez.24,12 for הַלְּאַתָּה Hiph. f.

of דַאָּדַ.

יהבל mf. sf. of בלים. בהבה see בה m. הַמִין for הַימִין. of וַבְּין. भेटकृत् for भेट्राचेता //oph. of न्ट्राच् והַמָּם inf. Niph. of בַּבָּם. ינְסָר Jos.14,9 for הָמָסוּ of הַבְּטָר. for הַמְרוֹהָם inf. Hiph. sf. of . מַרַה П<u>э</u>д *imp. Hiph.* of Пээ. הנים Hiph. of הנים. בּוֹשְׁתְּ // Il. of הַנְּיִם . יַעַלַל Ch. Hiph. of הַנְעֵל. וּנְבֶּה Is.30,28 Hiph. of אוֹם. מות *ווֹיַן ווֹיַן ווֹיַח*, הַסִּית מוֹם. הַעָּהַ for הַעָּהַ ///ץ//. of ווַעָּ יַעָל imp. ap. High. of אָיָה. תַעָלָה for הַעָּלָה //or//h. of עָלָה. בּבְרָבֶם for בַּבְּרָבֶם *inf. sf. Hiph.* of בַּבְּרָבֶם . עור מולוו הצְטֵיר Ilithp. of אנטיר. ינוֹ inf. Hiph. of בְצָפִינוֹ inf. Hiph. of קום for הוקם Hoph. of הקם. הָקצית for הָקצוֹת inf. Hiph. of הָקצית. ⊒ਰੂਰੂ *imp. Hiph.* of ਜੜ੍ਹੇ. ַרָבָה, בַּרְבָּה see //i///.of בָּרָבָּה. וֹה Is. 59, 13 inf. Pu. of הַּדְּק. imp. pl. Niph. of ברְבוּג imp. pl. Niph. of नुतृत्व *ap. II.ph* of तक्नू. יַרְצָּת וֹיִילְתְּלְ לַּ. of הַנְצָּת. . שוב for בשֶׁבְ /ייף. //יף. of בשֶׁב שַׁמַם for בשַׁמ Ileph. of שַׁמַם. ישַׁעָ ווויף. ap. Hiph. of ישָׁעָ I. הַשָּׁבִּית = Neh.3,13 הָשָׁבִּית. ישָׁתַחַ of הְשָׁתַחַיָּה. עַעַע of שָעַע I. a. II. न्नावन्त Ch. inf. vi. .1%. of व्यक्त. ווֹבָרָת ווֹיִרָּת. of הָנַנָּדְוּ II.

7

וּנְה Ez.16,34 for וּנְה Pu. of נְּלָה see וַלְּמֹם a. וְלַמַם .

## П

20

אמָא *Pi. redupl.* of מוּא מ מַ *pret.* of מוּם יִּם. מַנ*יִם inf.* of מָנָם.

٦

אוֹת אוֹת. Niph. of אוֹת . אָלְ fut. ap. Uiph. of הַּבְּּאָ.
אַרָ fut. ap. of הַאָּג.
יבּי זוֹת זוֹנְ בָּרֹא יבֹּי זְעֹנ. of אוֹב.
יבּישׁ fut. of בּוֹשׁ זֹב.
הַּיְּ fut. ap. It. of הַבְּיָ.
יבָּי fut. ap. Itiph. of הַבָּּג.
יבֹי fut. of בַּרָר וֹנִי שׁ.
יבֹי fut. ap. I בַּרָר וֹנִי שׁ.
יבֹי fut. ap. of הַבָּי.
יבֹי fut. ap. of הַבָּי.
יבֹי Lam.3,53 from הַבָּין.

וַרְכֶּם for בְּרָכֶם from בַּרָבָם. ירם, pl. ירם, fut. of בַּבָּב. 127 fut. Niph. of DDT. והוא Ee.11,9 for אות fut. of הוא II. רובר Ch. fut. Aph. of בובר יוֹרָה for יוֹנֶה fut. Hiph of יוֹנֶה II. יהישיע for יושיע fut. Hiph. of ישיע. יהי fut. ap. of היה! יַנְילוּ Is.52,5 for יִילְילוּ fut. Hiph. אַיַנְילוּ ना Ch. fut. of नान. ואַבל Is.13,20 for אַבל fut. Hiph. of אַבל. יַבְתַלוּ fut. Hiph. of בָּתַלוּ יוֹכְרֹי Ez.42,5 for יאכרוֹי fut. of בַּלַ 4. יוֹלֵדְת for יוֹלֶדֶת pt. f. of דבין. יוֹר fut. ap. Hiph. of יוֹר I. יוֹרָא Pr.11,25 for יוֹרָא fut. Niph. of קנה (acc. Stb. for בְּנָה Hoph.). יחָבְשִׁיוֹ for הַבְּשָׁיוֹ pt. f. of בַּעַיָּן. 11, 11, 12 fut. ap. Hiph. of 713. יוֹבֵר for יוֹפוּן from בַּוֹבוּ. קבָרָף Ps. 94,20 for קבָרָף Pu. of ו חַבַר I. ַחַר fut. ap. of הַחָר. רחב Pr.27,17 יי ap. Hoph. of רחב . יְחִי, הְיִחְי, fut. ap. of חְיָהִ. יְהִיהֵן for וְחָתֵן fut. Hiph. sf. of חַתַח. fut. Hiph. of בחל II. fut. Hiph. of TIO III. יָחַל for יַחַלּג from יָחַלּג. בַּחָבָת see הַחָבָר, הָחָמוּ , בָּחָמוּ. יהכון Gen.30,39 a. <u>הַבְּל</u>וֹנָי see בַּ<u>הַבְּלוֹי</u>. וְחַיִּ fut. ap. of הַּבְּרָ. न्त्रं for न्र्ं fut. sf. of ] किंगें tot किंगें trom केंगें וְחָרָ fut. ap of חָרָה. מי, מי fut. Hiph. of במי. יִמָב for יִימִיב fut. Hiph. of יִימִיב.

ייל for יילי יעל. Hiph. of יילים. ייף /wt. ap. of חביי. Ţ\_/ut. ap. Hiph. of ¬⊋;. קבר from וַבַבְּדֵנְנִי Ps.50,23 for וַבַּבְּדַנְנִי 13332; for 13332; ut. Pi. 8/. of [32] יבל Ch. fut. of יבל. יבקימו for יבקימו fut. Pi. s/. of הקם, וֹבְתוֹ for אַחֲבוֹ fut. Hiph. of חַבְּי. ובת, זהבי fut. Hoph. of הבים. וליוג fut. Hiph. of וליוג I. לון fut. Hiph. of יקינו. חבי ap. fut. Niph. of הַםְּב. מַרַר fut. of מַבַר. יאָמַר from יאמְרוּה ימִרוּה. for fut. Hiph. of yil (sea also נָאַץ II.). יָבַע Ch. for יַבַע fut. of יָבַע. נוא Ps.141,5 for יְנִי אוֹין בּוֹעוֹנ. Hiph. of נוא fut. Hiph. of וּבְּיֹם fut. בֹם fut. of בַבַבָּ. ap' fut. Hiph. of alp. יער fut. ap. Hiph. of און יער. יַעַם, נעם fut. ap. of טוע. יעערו Is.15,5 fut. Pi. of און I. יעור *fut. Niph.* of עיר I. and אור II. עור ap. Hiph. of עור I. רבו fut. ap. Hiph. of הוְפָּר. ਜ਼ਰੂ jut. Hiph. sf. of ਜ਼ਰੂ . ਸ਼ੇਭੇਟ for ਜਸ਼੍ਰੇਭੇਟੇ /htt. Hifh. of ਜਸ਼੍ਰੇਭੇਟ עַבְעָץ: Ch. fut. Ithp. of עַבְּעָ. יְצְבֵירָן Jos. 9,4 //ithp. of איר 3 (acc. some = וְצְׁמַיְּרָה from נְצִׁמַיִּרָן from (צוּרָ bai' bāi' bāi' baai see bāi. וַצַיַ and אַי from יַצַיַ I. יצר fut. of יצר I: and נצר l. יצר, /ut. ap. יצר (זְצְרָי , יצָר) see אַיַצַר II.

וו צור fut. ap. of אין דער II. ואַציִן /ut. of אַניַן. וֹבְרוֹ זְיוֹר fut. of בְּרוֹ I. וֹפַן fut. Kal, חף fut. Hoph. of חף. יבן, ובן fut. of יבן. יקה for יקהן fut. sf. of יקהף. ਾ ਨੂੰ fut. ap. of ਜਘੂਨ੍ਹ. 변문을 fut. ap. IIIA of 규받문. יַרָא, וַרָא fut. ap. of בָּאָה. וראו imp. pl. of אין. יראו for ייראו fut. pl. of אַיַ (but יראו with short Chirek is fut. of ַרָאָדָ). יראו 2S 11,24 = יראו fut. Hiph. of וַ יָרָה. בְיֵרֶב fut. ap. Hiph. of בִירָ; but בַּיָרָב 1S.15,5 = אַרֵב fut. Hiph. of אַרַב . וו בְרַד 1K.6,32 fut. ap. of בְּרָד II. ירוא for ירוֹ inf. cf ירוֹא I.

ן בָּדָן 1K.6,32 fut. מַיָּ, of דְדַיְ 1l for יְרוֹא יְרוֹץ for יְרוֹץ יִרוֹץ וֹהָרָ זְרָן וֹץ Pr.29,6 for יְרוֹץ יְרוֹע יִרוֹן fut. Niph. of בָּעַץ fut of יְרוֹץ fut, of יָרוֹץ fut, Niph. of בַּמַם fut, Niph. of בַמַם fut, Niph. of בַּמַם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַּמַם fut, Niph. of בַּמַם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַּמָּם fut, Niph. of בַּמַם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַּמַם fut, Niph. of בַּמַם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַמַם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַמַם fut, Niph. of בַמַּם fut, Niph. of בַמַם fut,

וְבִע from יְבַע II. (to be bad); but y = 1 Jb.20,26 fut. ap. of יְבַע III. (= y = 1.).

יָרַע, יָרְעַ Hiph. of יָרַע, יָרְעַ I. יְרַעָּדָּ, יְשְּרֵּרְ וְשִׁרְּרָ וְשְׁרִּרְ וְשְׁרִּרְ וְשְׁרִּרְ וְשְׁרִּרְ וְשְׁרִּרְ וְשְׁרִּרְ וְשְׁרִרְ וְשְׁרָרִם וּשְׁרָרִם וּשְׁרְרָם וּשְׁרָרִם וּשְׁרָרִם וּשְׁרָרִם וּשְׁרָרִם וּשְׁרָרִם וּשְׁרָרִם וּשְׁרָרִם וּשְׁרָּבְם וּשְׁרָּבְם וּשְׁרָבוּם וּשְׁרְבוּם וּשְׁרָבוּם וּשְׁרְבוּם וּשְׁרָבוּם וּשְׁרְבוּם וּשְׁיִים וּשְׁרְבוּם וּשְׁרְיבוּם וּשְׁרְיבוּם וּשְׁרְיבוּם וּשְׁרְיבְּים וּשְׁרְיבוּם וּשְׁיִים וּיִים וּשְׁיִים וּשְׁיִים וּיִים וּיִים וּשְׁיִים וּיִים וּיִיבְיים וּיִיבְיים וּיִיבְיים וּיִיבְיים וּיִיבְייִים וּישְׁיִים וּישְׁיִים וּיִיבְיים וּיוּיבְיים וּיבּיים וּישְׁיבּים וּיבְּיים וּיבְּיים וּיבְיים וּי

ארש: fut. Niph. of חַחַשְּׁי.

ישי Ps.55,16 for ישי fut. //יף/. of

ישִּים Jer.49,20 for שַּיֵּי fut. Hiph. of בַּשִּים or בַּשִיי.

ישֵׁל fut. ap. of הַשָּׁל I.

השומם see ישמם.

ושנו see ייינו .

ישׁע, fut. ap. of שְּעָה I.

עָשֵר אשר, אַשָּר ווֹלְשָׁר אַר אַבּר אַבּר וְשִּיר וְשִּר אַבּר אָשָר אָשָר וּפּר אָבָּר וּשִּר אָבּר וּשִּר וּפּר אָבּר וּפּר אָבּר וּפּר אָבּר וּפּר אָבּר וּפּר אָבּר וּשִּר וּשִּבּן וְעִּבּ וּשִּבּן וְעִבּ וּשְׁבִּין וְשִבּּקּשְּיִן וְענ. וּענ. שִבּק אָבְּר וּשְׁבּ וּשְבּ וּעָב וּענ. וּשְׁבָּ וּענ. וּשְׁבָּ וּענ. וּשְׁבָּ וּענ. וּשְבְּ וּשְׁבְּ וּענוּ וְבִּיבְ וּענוּ וְבִּיבְ וּענוּ וְבִּיבְ וּענוּ וְבִּיבְ וּענוּ וְבִּיבְ וּענוּ וּשְׁב וּענוּ וּשְׁב וּענוּ וּשְׁב וּענוּ וּשְׁב וּענוּ וּשִׁב וּענוּ וּשִׁב וּענוּ וּשִּב וּענוּ וּשִב וּענוּ וּשִּב וּענוּ וּשְב וּענוּ וּשְב וּענוּ וּשְב וּענוּ וּשִּב וּענוּ וּשִב וּענוּ וּשִב וּענוּ וּשִב וּענוּ וּשְב וּענוּ וּשִּב וּענוּ וּשְב וּענוּ וּשְב וּשְב וּענוּ וּשְב וּענוּ וּשְב וּשְב וּשְב וּשְב וּשִּב וּשְב וּשִב וּשְב וּשִב וּשְב וּשִב וּשִב וּשְב וּשִב וּשִב וּשִב וּשִב וּשְב וּשִב וּשְב וּשִב וּשִב וּשִב וּשְב וּשִב וּשְב וּשְב וּשִב וּשְב וּשְב וּשְב וּשִב וּשִי וּשִב וּשִב וּשִב וּשִב וּשִב וּשִב וּשִב וּשִב וּשִב וּשִּי וּשִי וּשִּי וּשִי וּשִּי וּשִי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִי וּשִּי וּשִי וּשִּי וּשִיי וּשִּי וּישִּי וּשִי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִי וּישִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי וּשִּי ו

5

מבי 2S.5,2 for מָבָי pt. Hiph. of בוֹא . קבַעת 1S.16,15 see מָבַעָּתָּדָ. at the end. מַבָּרָא־שוֹנְה נַנַר pt. Hoph. of מָנָרִים. קרין Jud.5,10 pl. of בּוֹלים, which see. ימָן Ch. pt. p. Aph. of אָהַימַן Ch. pt. p. Aph. of נְחַת Ch. pt. Aph. of מְהַחָתִין. वृत्त Ch. inf. of नात. מומת pt. Hoph. of מומח. מוֹם pt. Hoph. of בַבְּרָ. ם מועהת for מועהת pt. f. Pu. of מועהת NYID pt. Hoph. of NYI. हात कि लाहि (वाहरू of स्थाप का अपन מָה see מָה־וָה = מַוָּה. מוין for מַאַנין pt. Hiph. of אַנון. Ch. pt. Aph. of מַחֵא Ch. וְחַבְּי Ch. inf. of בַּוֹחַ . ישָׁבֶּר for מָתְשַׁהָר מוּלוּלוּן. of מְשָׁבָּר. מִימִי pl. c. of מִימִי . מֶלֶךְ from מָלֶכִים בּ 2S.11,1 מָלֶרָ מַלָאכִים

בַּלָא Fz.28,16 = בְּלִא from בָּלָא. עלין pt. Hiph. of מלין II. קאַלפָנוּ Jb.35,11 = מַאַלפָנוּ pt. Pi. sj. of 키고학. . מַלָא זרס Jb 32,18 = מַלָּתִי from בַּלָתִי , מן see מְנָהָם , מַנְהוּ , מָמָנוּ , מִמָּד , מִמָּד , אָבָּהָנָ Ps.68,24 see בְּבָּהְנָּ I. חַבְּים pt. Hoph. of חַנְּים. בְּנְיִם pt. Hiph. of הַאָּם. בָעוֹ for בָּעָוּיָבָ from בָּעָוּיָבָ. ו קבל see מקללוני I. Pi. I. יַקבּנְהִי for מְקַנְּנְתִּ pt. f. Pu. of בְּבַנְהִי . דל פון pt. Pi. redupl. of כובקר I. בּתְּחַנִיתָם Ez. 8,16 from מְשְׁתַחַנִיתָם (see קיית קיית f.). ਸ਼ੂਲੂ and ਜ਼ਰੂਲੂ 2 pret. of ਜੀਨ. אָחָאָ Ch. inf. of אָחָאַ. תַּחַהָּה pt. p. ⊃f הַחַהָ.

# 1

תְּאָם a. תְּאָם pt. Pi. of אָם. אוֹת 1 fut. pl. of הוּת.

וּבְּלָ 1 fut. pl. of וּבְּל.

וְבְלָ 1 for אָבְן Pi. of אָבָ.

וְבָלְ 1 for אָבָן Pi. of אָבָ.

וְבָלְ 1 ls.64,5 fut. Hoph. of תְּבָּן (see בַּבְּלָ 1.).

וְבָלְ 1 gen.11,7 for תְּבָבְן pret. Niph. of בָּבְל Is.19,3 for תְּבָבְן pret. Niph. of בָּבָן I. Niph.

וֹבְּבַן Jer.8,14 for תְּבָּבְן fut. ap. of תַּבְּלְ אָב וֹנִי pt. f. Niph. of בַּבְּלְ אָב וֹנִי pt. f. Niph. of בַּבְּלָ אָב וֹנִי pt. f. Niph. of נוּגִית for תַּבְּבָן pt. f. Niph. of נוּגית for תַּבְּבָן pt. f. Niph. of נוּגית for תַּבְּבָּן for niph. of נוּגית for תַבְּבָּן for niph. of נוּגית for חַבְּבָּן pt. f. Niph. of נוּגית for חַבְּבָּן pt. for niph. of חַבְּבַּן pt. for niph. of niph.

נוּלְדוּ וֹChr.3,5 for נוֹלְדוּ Niph. of יַבַר .

נַבְּקרוּ Nithp. of בַּבְּרוּ . हें। see राद्रा וו בַּלֵל II. (to profane); 2) Pi. of בַּחַל I. (to possess) בות Pi. and Niph. of בות . , הַבְּקִים for בַחַמִּים pt. pl. Niph. of בַחָמִים תַוּנְתָּ Niph. f. of בְּחַנְתָּ יָםר, pl. יָםר Niph. of חַרָר. חתו pret. Niph. of חתום. (נְתַת from נְחָתִי see נְחָתִי (from נָחָתִים). נינם jut. of. of וינם. וֹרָם fut. sf. of הירם I. מובחת 3 pret. f. Niph. of חבין. וַבַּפָּר Nithp. of בַּפָּר. בָּוָה from נְכָּוָה from בָּבָּוָה. . מוּל Niph. of נְמַלְּהֶם, נְמּוֹל מור Niph. of נַמַר. לַכְבָּה for נְסַבָּה Niph. of בַּסְבָּה. וֹנְעָם; but see וְנָשָׁן; But see וְנָשָׁן; II. לפיצת for נְפִיצָת Niph. of נְפִיצָת. נְפָּלָאַתָה for נְפָּלָאַתָה Niph.

לָבָּל Ez.28,23 Pi. redupl. of בָּבַל I. פּצְטַדָּק Hithp. of פְצַטַדָּק. נְצָרָה for נְצְרָה imp. of נְצָרָה קום for נקשה Viph. of נקשה. ו. קַלַל Viph. of בַּקְלָה , נָקֵל

את (1) 2S.19,43 noun formed from אַיַן Pi. (others Niph. of אַיָּן; 2) Zch 5,7 and 1Chr.14,2 pret. f Niph. of NUJ.

נְשַׁרָנוּ for נְשַׁרָנוּ Niph. of בַּשַׁרָנוּ .

Ez.39,26 and בשו Ps.139,20 for נְשָאוּ from נְשָאוּ.

נשוי Ps.32,1 for נשוא pt. p. of בישוי . נפים Num.21,30 = נפים fut, Hiph. of בשַשׁ. or Hiph of בשׁיַן.

ក្សាក្ទុយុំ៖ Pr.27,15 Nithp. of ការ្យុំ . רְשִׁקְעָה fut. Hithp. of אָשָׁקְעָּד I. יתקנוהו Jud.20,32 בתקנוהו (with out Dagesh) from בָּהַק I. ּנָתַן see נָתַהָּ ,נָתַהִּיי.

مِ⊏

ביב 2K.8,21 = בֿבָּל from בַּבָּל . iozo for iozo from 720. . לבֶל from לַבְּלוֹ

עבר Jb.21,10 Pi. of עבר II. नम्भ for नम्भ imp. of म्यू. עוי see עוי עִינָה pt. G of קּבָּיָר. עלות Gen.33,13 pt. f. pl of עלות. עַלָּהָה Ps 92.16 for עַלָּהָה. ענבי for ענבי from ענבי. עשוּ Jb 41,25 for עשוּ from עָשׁוּ. ក្នុង for ក្នុង្គង្គ from ក្នុង្គង្គ.

בּחָם, חַוֹתַבַּ, חַחַפַּ, בּחָרָפָ see הֹדָפָּ. בַתר Ez.22,20 inf. of בַּחַת. ptי סל פרָת פּרָת. ರಗ್ಗಳೂ Mal.3,20 for ರಗ್ಗಳಲ್ಲಿ from ಉತ್ತಿ.

१४, तक्ष्र, तर्हें imp. of १६०. TRY inf. of RYT. אָדְנִיוֹת $pl. \neq of$  צִּדְנִיוֹת. צַמַת see צַּמָת Pi. יוצק imp., צקה int. of צק.

Hos.10,14 for Dp pret. of Dip. קום Ch. pt. of קאם יַקבָר imp. of קבָנוֹ /, קבָר imp. of.

יַּאְיָה inf. Pi. of הַאָּדָ. רָאָה pt. p. pl. f. of הָאָדָ 13. בּר Is. 45,1 inf. of דָרַד I.; Jud. 19,1 בּרַדָּר.

## 22

אְשְׁ imp. of אשָׁזָ.

מּאָשְׁ Ez.16,55 for מְשָׁ pt. of מושׁ II.

רְאָשְׁ inf. of אשָׁזָ.

מִשְׁ, רֹבשֶּׁ, חֹבֶשֶׁ imp. of בַּשַּׂיְ.

תְּשָׁנֵע verb. n. from בַשַּיְ, also from בַשְּיִי.

מִבּשִׁר Ps 23 6 for מִבְּשִׁיִּי.

# J

תּבְא Pr.1,10 for תּאֹבֶה fut. of הָבָא . הַבְאֹתָה Deut.33,16, הַבְאֹתָה 1S. 25,34

and תבוֹאָתָך Jb 22, 21 for הָבוֹאָתָך, הַבּאָה, הָבּאָה from איש. קבָה fut. ap. of הַבְּבָּה. ן אוֹנְיוּן Jb.19,2 fut. Hiph. of הוֹנְיוּן. קּבָּל fut. ap. Niph. of הַבָּל וֹבְּמְוֹנְי Is.40,25 for תָּבְמְוֹנְי fut. Pi. sf. of דַּמָה. הַרָּוּ fut. ap. of הַּהָּוּ הָהִימֶנְה Mic.2,12 for הָּהִימֶנְה from הונם קבות Pr.30,6 for קבות fut. of קבי. . אַול fut. of הָאָוֹלִי Jer 2,36 for הַּוֹלָי fut. of אַוֹלִי מורני 2S.22,40 for תאורני fut. Pi of 기환. ព្រែក្ 28.20,9 for ព្រែសក្ fut. of ព្រុស. תָּחִי fut. ap. of תַּחִי . הַחָל Lev.21,9 for הַחַל fut. Niph. of אַלַל II. ערַש Jb.31,5 fut. ap. of שוֹח. נַמָּה fut. ap. of תַּמַ. הַעָשֶה Ex.25,31 for הַּעָשֶה. יַפָּר Ez.16,13 2 f. fut. of בְּיָבִי . ח⊇ה fut. ap. of חַבַּב. קבַם fut. ap. of הָבַם. תַבָּה Gen 47,13 fut ap. of הַּבָּה. [ 한편 , [ 한편 fut. of 15 I. ו מַחָה Neh.3,14 fut. ap. Hiph. of הְּמַח I יַםְּחָרָ Jer.18,23 fut. Hiph. of הַמְחָרָ I. ਸ਼ਹਿਤ Ps.64,7 and Lam. 3,22 for 125 pret. pl. of DDD. סְבֶּם fut. ap. Hiph. of הַבְּבָּם. פתר Ex.23,21 fut. Hiph. of מַרָה et אָמַר 2S.19,14 for האָתר fut of אָמַר נָתַן imp. of תָּנָה, תֵּן.

יַבע Ch. from יַנָע.

קבּה for קבּאה fut. of קבּאָ Hab 3,9 fut. Niph. of עור Hi. עור אוט אונים 15,15,19 fut. ap. of עוט בענים 15,15,19 fut. ap. of אַלְינָה בּפּוּצוֹהִיכֶּם Jer 25,34 see אַלְינָה fut. of קַּצְּלִינָה fut. of קַצָּלְינָה fut. of

קבּק fut. of יָבְע I. בְּבָר fut. ap. of הְבָּע I. בְּבָר fut. ap. of הְבָּע I. בְּבָר הַ fut. ap. of יְבַיְ I. בְּבִיץ fut. f. ^ er הַבָּין II. בְּשָׁה fut. f. ^ er הַבָּין II. בְשָׁה הַבּר הַבְּיִר, וּלִּשְׁר הַבְּיִר הַבְּיר הַבְּיִר הַבְּיר הַבְּיִר הַבְּיר הַבְּיִר הַבְּיר הַיּבְּיר הַבְּיר הַיבְּיר הַבְּיר הַיּבְּיר הַבְּיר הַיּבְּיר הַיּבְּיר הַיּבְּיר הַבְּיר הַיּבְּיר הַיּבְּיר הַיּבְּיר הַבְּיר הַיּבְּיר הַבְּיר הַבְּירְיה הַבְּיר הַבְּיבְיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּירְיהְיּבְּירְיהְיבְּיר הַבְּירְיהְיבְּירְיהְיבְּיר הַבְּיר הַבְּירְיהְיבְּיר הַיּבְיּיר הַיּבְּיר הַיּבְּיר הַיּבְּיר הַיּבְירְיהְיבְּיר הַיּבְיר הַיּבְירְיה הַבְּירְיה הַבְּירְיהְיּירְיהְיבְּיבְּירְיהְיבְּירְיהְיבְירְיהְיּירְיהְיבְירְיהְיהְיבְּירְיהְיּירְיהְיבְּירְיהְיהְיב

ក្មេចក្រ Jer.9,17 for កុម្ភាក់ from ងគ្នំ . កុម្ភាក់ fut. ap. of កុម្ភាក់ I. រាកគ្រឃុំភ្ fut. ap. Hithp. of កក្ឃុះ . បក្ឃុះភ្ Is.41,10 fut. Hithp. of ក**ឃុយ្ I**. ភភ្ inf. of ក្រុះ .

קּהָבְּרָ 28.22,27 for הָּהְבָּרָה fut. Hithp. of בַּבַר .

កុគ្គ 28.22,41 for គុក្ស from ប្រុះ កក្កក្ 28.22,41 for គុក្ស from ប្រុះ កក្កក្ Ps.37,8 fut. ap. Hithp. of កក្កក្ កក្កក្អក្ Jer.12,5 fut. Pi. of កក្កក្ កក្កក្ Ez.24,11 for កកក្ fut. of កម្មក្ ប្រុក្ស fut. ap. of កម្មក្ ក្មុក្ស 28.22,27 for កីភុទ្ធកុភ្ fut. Hithp.

of סְחַלְּאָבּ Ex.2,4 for הָתְצֵבּה Hithp. of בַּצַבּ .

# NEO-HEBREW VOCABULARY

BY

A. HYMAN (Charlap) and AL. HARKAV ..

### PREFATORY NOTE.

This vocabulary comprises words occurring in Rabbinical and modern Hebrew literature. Many of the words contained here, especially those recensly coined and those given new significations, have been drawn from the neo-Hebrew dictionaries "מָלוֹן שָׁבֶּר" by Grasowsky (Warsaw, 1900; supplement, 1904) and "מְלוֹן שָבָּר" by Ben-Jehudah (Vilna, 1911, 7th ed.). An asterisk (\*) marks a new word or new signification given to an old word.

ישל גַב = אַנַב prep. on, upon: בַּל גַב = אַנַב .

Jewish Calendar (July-August).

אָב (נ. אַב אַ ; pl. אָבוֹת m. 1) father; אָבוֹת אָב פּר וְאַב יָאן grand-father (pl. אָבוֹת הֹרְגִים step-father (pl. אָבוֹת הֹרְגִים head (president) of a judicial court (in later use: a rabbi).

💦 🚉 N. m. father, papa.

&ES II. thicket, forest.

אַבְבִיח , אַבְבִיח fever.

to destroy; אָבֶר אַנְים לוּרַשׁת to commit suicide.

צַּרְרִּמָה see אַבְדּיִמָה.

\*וואר ל fatherhood

기고함, 자극대한 m. 1) flute.— 2) pipe, tube.

אברד m. loss, ruin.

ל אבוקה f. torch.

אַבִּרת see אַבית.

"בום" m. buckle

אבוני, אבוני , אבוני m. pl. jewels, jewelry.

ווא לבובת f. insect with numerous legs, myriapod.

m. belonging, appurtenance.

אַבַּט (pl. אַבַּטְאוֹת, אַבַּטְיוֹת, אַבַּטְיוֹת, אַבַּטְיוֹת, אַבַּטְיוֹת, אַבַּטְיוֹת, אַבַּטְיוֹת, אַבַּטְי

బస్సు, కాస్తున్నా m. leather-bottle.

אַבְמֵי m. projection, ledge

\*מְבְמִים m. lap-wing (bird)

אָבְיוֹנָה (pl. אֶבְיוֹנוֹת) f. caper-berry.

לּאֶבְיוֹנוּת f. indigence, poverty

קביק m. gutter, channel.

אבירות f. hardness, obduracy.

לות f. mourning.

אבלינא m. ebony.

기교환 (den. from 결혼) Kal not used.—
Pi. 결혼 to petrify, to fossilize.—
Hithp. 결혼한다 to become priffied fossilized.

אַבנית , אַבנית f. parrot

אַבְוּאָא f. understanding, insight.

קבעבעה f. pox, smallpox.

אַבְעִיה f. search, inquiry.

יַבְץָא, אָבָץ m. zinc, tin.

אַבָּקָת שְׁנֵּוּם m., אַבָּקָת שְׁנֵּוּם m., מְבָּקָת gun - powder ; אַבָּק tooth-powder.

רָבְּקְ (den. from אֲבָּקְ Pi. אֲבָּק to dust, to cover with dust. — Hithp. אֲבָּק to cover oneself with dust.

אַבְקְתְה , אּבְקְתְה , אַבְקְתְה ) bow-knot. — 2) button-hole.— 3) eavity.

(pl. אָבֶרִים אַבְרִים, אָבְרִים m. ווֹשׁיּבְרִים ווֹשׁיּן ווֹשׁיּן m. ווֹשׁיּי, אָבּרִים m.

רבֿר, אַבַּר m. lead.

קבר I. (den. from אָבֶר) Pi. אַבּּר (pt. אַבָּר) 1) to dismember.— 2) to fly. אַבָּר II. to be strong, hard.— Pi. אַבָּר to harden.

אַבְרוּקְה species of fish, pike. אַבְרוּין m. horse-blanket.

מְבְרֵנְי adj. intelligent young man.
m. aquatic bird.

עבׁיָּג' (pl. מְּבָיִינִ m. sour grape.

אַבְשׁוּנְה (pl. אַבְשׁוּנוֹת) f. dried grains.

אַנֵּב prep. through, by means of; אַנַב אוֹרָהָא by the way.

TIN to bind.

(pl. אָנְרִים m. 1) binding.— 2) bandage.— 3) pack, bundle.

 $\pi$ קָּבָּה (=הּנְדִּיֹת ; pl. וּבְּנָדוֹת f. legend, myth, tale.

אָבֶּדְּת (pl. אַנְדּוֹת) / yoke (for earrying).

אַנְדָנָה m., אַנְדָנָה f. absinth.

9 1

ית (אָנִים (pl. אָנָים) m. thistle, thorn. אָנָה (pl. אָנָרֹל) m. thumb.

חול, אַנוֹיִר (pl. אָנוֹיִר nut,

nut-tree.
אַנוֹן, אַנוֹן m. contest, prize-fight.

in, Nik m. furrow, parcel of a field.

אָנִידָה (pl. אַנִידוֹת) f. binding.

אנידים m. pl. gills (of a fish).

אָניְרָה (pl. אַנִירוֹת) f gleaning, gathering.

לובה f. grief, sorrow.

אָנֶן (pl. אֹנֶן m. handle (of a vessel).

אַנְנִינְה , אַנְנִינָה (pl. אַנְנִינָה) f. lambskin.

תְּנָסִים (pl. אָנָסִים m. pear.

אָבָא m. wages, reward, gain.

\*אָרְרוֹן (pl. אָּרְרוֹנוֹת m. guide for letter-writing, letter-writer.

קּבְרוֹךְ m. 1) fist.— 2) violence אַבְרוֹף קוֹרוֹף one who commits acts of violence.

מְבַּרִירְן adj. m. wild, untamed.

אָנֶרֶת (pl. c. אָנְרוֹת) f. letter, document; אַנֶּרֶת שוּם writ of execution.

אדוה f. sea-loam.

ין (עובו (vl. אָדוֹם) m. ducat (coin)

mistress אָדוֹנָית (pl. אָדוֹנִית) אַדוֹנָה madam. אָדוֹק (pl. אָדוֹק) m. strong adherent, devotee.

\*178 adj. vaporous, gaseous.

\*ביב adj. polite, courteous.

\*אַדִיבוּתּא f. politeness, courtesy.

מדים adj. pickled.

\*אַדִיקוּת f. adherence, attachment.

אַדִירוּת f. might, majesty.

\*מָרִישׁ adj. indifferent.

\*אַדִישׁוּת f. indifference

אַדְמוּמִית f. redness.

\*אַרְמוּת f. agriculture, farming.

\*המהמה f. measles.

m. species of willow.

אָדְנוּת f. lordship, authority.

(אֲדָנִים (pl. אֲדָנִים) m. mallow (plant).

אַרְנִי הִישְׁרָה (pl. אַרְנִי הִישְׂרָה) m. 1) monster with a human head.— 2) orang-outang.

אָדֶר (pl. אָדָרִים) m. cedar, holmoak.

מדרבה adv. on the contrary.

אָדָרָה f. 1) fish-bone.— 2) sword.

ל אַדרוּפִיקה f. dropsy.

מַדְרוּפִיקוּם adj. dropsica'.

\*הריַה f. eider, eid r-duck.

אַדַרְבָּל (pl. אָדַרְבָּל) m. architect.

לְּרֶכְּתְּה, אַּדְרַכְּתְּה writ of execution.

\*נְאָרָשׁ (fut. אָרָשׁבָּיּשׁ; imp. מָּרָשׁ) to be indifferent.

to love.— Hiph. קָאָהָיב to cause one to love.— Hithp. בענה to make oneself to be loved.

\*מהבהב to flirt.

\*מַבְּבְּרָבוֹ (pl. אֲהַבְּרָבִים) m. flirtation.

אָרה, אָרה, pron. he, that same.

יוֹרְבְּיבְיּיִ pr. n. Ahriman, the deity of evil in the religion of the ancient Persians.

\*הליה f. military camp.

118 m. sumach (tree).

m. desire.

י אָנוֹים (c. אַנוֹי, אַנוֹי pl. אַנוֹים, אַנוֹים אַנוֹים אַנוֹים אַנוֹים, אַנוֹים אַנוֹים wild goose; אָנוֹים swan; אַנוֹים duck.

ירית, אַוִיר (pl. אַוִירִים, אַוִירוֹת, אַוִירוֹת) m.
1) air, weather.— 2) space,

מוירי adj. aerial.

\*הכלה f. cancer.

איבְלוּסִי (pl. אוּבְלוּסִין, אוּבְלוּסִין m. erowd, multitude.

אָרֶבָת אוּבְרָ (pl. אַּבְּפִים m. saddle.

אוֹלֶר , אוֹלֶר (pl. אוֹלֶר) m. penknife.

Dis m. mass.

אָקּן, אָּקּן (pl. אּוֹקְטָים) m. 1) artisan, mechanic.— 2) phlebotomist, blood-letter.

אוּבְינוּת (pl. אוּבְינוּת) ל. trade, handieraft.

הצמוא f. raw meat.

IN see TIN.

אּוֹנְאָה f. 1) vexation.— 2) fraud, deceit אּוֹנָאַת דְּבָרִים defrauding by words.

ארנה (pl. אונית) f. lobe of the lung.

אונה, אונה, אונה f. bill of sale.

אונה (pl. אונה) f. lodgings.

ונין m. fibre, thread.

וווא m. mourner

לונקיות (אונקיות f. ounce.

"EN m. character, nature, main feature.

וְבְּיִלְינִי (c. בְּיִינִי ; pl. בְּיִנְינִי (m. 1) wheel, eircle; בְּיִנִינִי בְּיִנִי בְּיִנִי (prop. the circle of constellations).—2) manner, way.—3) designation of certain angels.

m. ocean.

718 m. 1) fire.— 2) eve.

זרון m. rice.

אוֹרְיֵן m. teaching, law; בר־אוֹרָן scholar, erudite.

אוֹרָלוּגִין m. watch, time-piece.

אור. (pl. איֹתִייֹת, איֹתִייֹת) f. letter; אוֹתְיֹוֹת אוֹת בְאיֹת literally.

אוֹת כָּבוֹד; m. sign; אוֹת כָּבוֹד medal (prop. sign of honor).

אווו. with sf. 1) for pers. pron. in the accus, as: אוֹרְי me, אוֹרָי him, etc.— 2) as demonstrative pron. זוֹרָה, אוֹרְה, etc. that, that same;

אוֹתוֹ הְאִישׁ that same man; בְּאוֹתָה שַׁנָה at that time.

אוֹתְיוֹם adv. immediately.

אוביון m. lavender.

\* 378 m. vitriol.

יוֹבֶּר (pl. אָוֹבְרִים m. messenger courier.

אוֹגָּר m. hill.

אַוְהָרָה (pl. אַוְהָרָה) f. warning.

\* m. hearing, attention.

וּאָנָלִים (pl. אַזְלִים) m. net, wicker-work

אַוְלָת, אַוְלָת, name of an accent.

אוְמֵלְים (pl. אִוֹמֶלִים) m. knife, lancet.

וֹאָלְיָ (pl. אָנוֹיָם) f. handle (of a vessel).

to weigh.— \*Pi. ] ! !! to balance, to place horizontally.— Pu. ] ! !! to be horizontal; pt. ] !! as adv in a horizontal position.— Hithp. ] !! !! To balance oneself.

pin to bind, to tie.

TEIN m. boat.

אָוֹרָד see אָוֹרָד.

\*אַוְרָחִיּרָת f. citizenship.

אָם m. brother; אָח חבָּג step-brother.

דְרֵדְ to unite; pt. p. p. אָּחוּדְ , זּ. הַּחְדְּבְּ united.— Pi. אָחָר 1) to unite.— 2) to single out.

תהדית f. 1) unity.— 2) unanimity.

תְּהָאָ to unite. — Pi. תְּהָא 1) to unite. — 2) to sew together, t

stitch up.— Hithp. אַהָאַאַהָּ to unite themselves.

ארן m. seam, stitch.

אדור m. delay.

אָחוֹת הֹנֶוּגָת sister; אָחוֹת step-sister.

(אַהָּוֹ (אַנְיִם (אַל (אַל (אַיּהֵוּ (אַנּיִם one who dazzles one's eyes, a deluder, a juggler.—

Hiph: תְאָהָוֹין to kindle.

ה (c. אַחִינָה f. 1) hold, support; הַיִּת אֲחִינָה אַחִינָה אַחִינָה אַחִינָה אַחִינָה אַנִנִם handle, hilt.—2) dazzling הַיִּת אֵינִים illusion, jugglery.

אַהִילֹּף f. fever, cold chills.

לחל to wish, to desire.

עַחַלִית (pl. אַחַלִּית) f. wish, desire.

to be behind.— Pi אָחַר to tarry, to delay; pt. p. אָחַר made later, late.— Hiph. הַאָּחַר to delay, to defer.— Hoph. הַאָּחַר to be deferred.— Hithp. הַאָּחַר to tarry, to be slow, to lag behind.

אַקראָ adj. responsible, liable.

אַהְרְיוּת f. 1) responsibility.— 2) security.

במב m. clasper (of a book).

בּמַבִּים (pl. אַמַבִּים) m. wagon ladder, rails.

ነውች adv. because of, on account; interrogatively: is it because?

מום הַלֵּב adj. massive מְמוּם הַלָּב stupid, dull.

ክርያ m. 1) texture.— \*2) ribbon, band.

\*אַמִימוּת f. 1) stupidity.— 2) lack of sense of smell.

אַמְלִיז , בּיבְיּה m. butcher - shap, meat-market.

DUN m. 1) stopping.— 2) stopper, cork.

NEEN f. thigh, leg.

אַמָרִיה (pl. אָטָרִיוֹת) אַ noodles.

'N conj. if, when.

אָי negative particle: not, im- אָי אַבּשָׁר impossible.

אָ interj. oh! אָי שָׁבַוּס oh heavens!

איבעית conj. if thou wantest.

\*T'N to vapor.

ידי conj. because.

ידי pron. this, these.

אָדָן see אידן.

מינְם (pl. אִינְם m. scare, fear.

אַינֶה ( אַינֶה ( אַינֶה ( אַינֶה ( אַינֶה ( m , f. אֵינֶה ( pron. 1) who? which? — אַינָה ( some (sing. a. pl.).— 3) as adv. אַיָּנָה ( where?

io's m. reed-grass.

ייר m. Iyar, the second month in the Jewish calendar (April-May).

אייר 1) adv. how?— 2) m. quality.

\*קְיֵהְ to be qualified — Pu. אָיָהְ to be qualified — Hithp. אָרָהָאָ to acquire quality, to qualify oneself. אַבָּאַ אִינְאָאַ m. there is, there are.

איכוּרת (pl. אִיכוּיוֹת) f. quality, property.

מָה : לְּ מּלֵּת (from אָבְּתְּת מְּט adv. with יְ : בְּחַ מִי מִּל יִי מְשׁר אִיּרְפַּת לִי what does it concern me? אֵיל הַבּרְוָל\* m. ram; אֵיל הַבּרְוָל\* batteringram.

אַיְלוֹנְיוֹת (pl. אַיְלוֹנְיוֹת) f. a barren woman.

מיב'ך, איב'ך adv. there, thither; קיב'ן henceforth.

יאִילָן (pl. אִילְנית, אִילְנים m. tree; אִילָנית (אִילָנית, אִילְנית) איִילָן הַאָּבָּל fruit-tree.

\*ילְנוֹי adj. 1) tree-like, arboreous.—
2) of a tree.

בְיַבְּ Kal not used.— Pi. בּיִבּ to frighten, to threaten, to intimidate (with אָאָרָ בָּיבָּ).

אִימָה (pl. אִימוֹת) f. distaff.

מָאִימָתי , אִימָת adv. wnen? מָאִימָתי from what time?

אימתן m. terrible.

אין , אין adv. nothing, not: \*אין אין the Infinite, God.

akv. 1) when, if. - 2) interrogative particle.

איני, איני adv. is it so?

מים m. pastel (dye-plant).

אָיסֶר m. small Roman copper coin.

אַיְבֶּאָ m. prince, guardian angel.

איפודרוטוס m. hippodrome.

איצה. bulrush.

NYY'N f. pressure.

m. image, likeness.

איַר see איַר.

אירא (pl. אירין) m. flock of wool.

אירוֹם, אירוֹם I. m. iris (plant).

אירוֹם, אירוֹם II. m. tambourine.

2) womanhood.— 3) age of manhood.

אישיף f. 1) humanity.— 2) individuality.

ישר interj. good luck!

אָמֶרְיֶּמְא I. (Ithp. of אָמָרָא) it is said, they say.

וו. conj. if thou wantest (אָי הֵימָא).

78 m. calamity, disaster.

לוּל m. 1) devouring, consumption.— 2) combustion.— 3) digestion.

אַנְרָף see אַכוּרָף.

\*אָבְזֵר (den. from אָבְזָר Kal not used.— Pi. אָבָזָר to make cruel.—
Hithp: דֹהְאַבְּוֹר to become cruel, hardened, callous.

מבטים m. agate.

אַכְלָן (pl. אַכְלָנִים) m. glutton.

הבלת f. inflammation.

מכם (pl. אַכְּבָּיִים) adj. brown.

אַכְּסַדְרָא ׁת (pl. אַכְּסַדְרָא) אַכְּסַדְרָא f. hall, vestibule. לכסן Pi. אָכָסוֹ to harbour, to give hospitality. — Hithp. הַהַאַכְהַן, to be one's guest.

ים (אַכְסְנָיִים , אַכְּסְנָאִים (pl. אַכְסְנָאִים , m. guest, visitor, stranger.

אַכִּסַנִיוֹת (pl. אַכָּסַנִיוֹת f. inn, hotel; בַעַל אַכִבוּנָה m., בַעַל אַכִבוּנָה אַכְּבְנְהְ f. inn-keeper.

מכסרה adv. by guess, by the bulk.

אַבַר see אָבַר.

\*TIN to saddle.

. אִירָפַת see אָרָפַּת.

אַכְרוּבִים (pl. אַכְרוּבִים) m. cabbage.

אכרוע m. castor-oil plant.

\*חורברות f. agriculture, farming.

אכרוה, אכרוה f.1) proclamation.-2) auction.

ንກວጽ adv. still, yet.

NON adv. only, but.

אלבא prep. according to.

אלה (pl. אלה) f. club, stick.

\*TON f. goddess.

חָּכְמַת ; divinity, deity אלהוּת theology.

אלהי (pl. אֵלהִים; אַ הַּיִּם, pl. מלהיות (אֵלהִיוֹת adj. 1) divine.— 2) theo. logical; as n. theologian.

by God! הָאֱלֹהִים by God!

pron. these.

\*אלול m. idelising, deification, adoration.

אלולי , אלולי , מלולי conj. if not, were it not.

שלום , אלום m. alum.

אַלוֹנְמִיוֹת (pl. אַלוֹנְמִית , אַלוֹנְמִית (pl. אַלוֹנְמִית towel.

\*לחא to abhor.— Pi. חצא to infect, to contaminate.

אַלִבַא see אליבּא.

אליא (pl. אליות) f. elegy.

אַליוֹן (pl. אַלִיוֹנִים) m. thumb, toe.

מלים, אלים, adj. strong, mighty

אַלוֹנְמִית see אַלִינְמִית.

אלית (pl. אלית) f. wailing woman.

אליתה (pl. אליתה) f. 1) splinter.— \*2) match.

קלה, אילה pron. 1) these.— 2) farther מְבַאן וְאִיכֵּך henceforth.

סט- אַלַכְסוֹנָה אַ אַלַכְסוֹן אָאַלַכְסוֹן , אַלַכְסוֹן lique, diagonal; בַאַלַכְסוֹן slanting diagonally.

to idolise, to deify.

אלל m. rotten meat.

אַלִים see אַלָם.

8258 adv. consequently.

אַלְמֵה, אִבְּרָאַ adv. why? wherefore? m. alder-tree. (צלמונים (pl. אַלְמוֹנִים)

אלמות f. violence.

אַלְמָוֹת := אַלְמָוֹת ; c. אַלְמָוֹת m. immortality.

m. pulpit.

אַלְטְלֵא , אָלְטְלֵא conj. 1) negative: if it were not.— 2) affirmative: if it were.

a widow.— Hithp. אָלְבֵּעְן to become a widow, a widower.

אַלוֹנְמִית see אַלְנְמִית.

אַלְנְקְה (pl. אַלְּנְקוֹת) f. sedan, palanguin.

to chew, to bite. אַלַם

 $\vec{N} \ m$ , אַלְּפָּר (pl, אַלְפִּין f. f. f) name of the letter ; אַלְפָּרִיהָא, אַלֶּף בִּית alphabet.— 2) the first, best.

אַלְפָא (pl. אֵלְפָּיוֹת) f. ship.

י אָלְפָּסִים , אָלְפָּסִים (pl. אָלְפָּסִים , אָלְפָּסִים ) m. stew-pan.

אַלְקוְשְה (pl. אַלְקוְשְה) f. summerpavilion.

אלָר see אלִר.

אַלְהִית (pl. אַלְהִית) אַ species of fish, salmon.

על אָתַר (ביל אָתַר (ביל אָתַר ) adv. on the spot; אַלְתַּר at once, immediately.

אָמּוֹת (pl אָמָּוֹת אָמָּוֹת אָמָּוֹת (pl אָמָּוֹת אָמּוֹת (pl אָמָּוֹת וֹקְנָנוֹת אָמּוֹת (וַקְנָנוֹת הַנְּנָת (וַקְנָנוֹת הַנְּנָת הֹנְיָנָת הֹנְיִנְנוֹת הֹנְנִת הֹנְנִת הֹנְנוֹת הֹנְנוֹת הֹנְנוֹת הֹנִנוֹת הֹנְנוֹת הֹנִנוֹת הֹנְנוֹת הֹנִנוֹת הַנְנוֹת הֹנִנוֹת הַנְנוֹת הַנְנוֹת הַנְנוֹת הַנְּנוֹת הַנְּנִיתְ הַנְיִינְיִה הַשְּׁנִית הַנְּנִייִּהְה לֹּיִי לְּהַתְּיִיהְה בַּקְּרִיאָה לֹיִי the mothers of reading, i. e. the vowel-letters.

እውුያ , ቫውୁያ , እውූዩ ƒ. mamma.

'NEN adv. why? wherefore?

ישָׁקְבּוּל (pl. אַמְבּוּלִים m. mallet of a bell.

אַטְבּוּנִיאָ m. summit, peak.

אַקבּמוֹת (pl. אַקבּמָה , אַקבּמָה (pl. אַקבּמָה, אַקבּמָה). אַ bath, bath-tub.

אַמְבַּר'ם (pl. אַמְבָּרים) m. granary.

אַנְאַרָּע (pl. אַנְאַנְעים m. mt.

magus, magician. אַקגּוּשׁים (pl. אַקגּוּשׁ) m.

קבר (fut. אָבֶּר; imp. אָבָר) to es timate, to value.— Hiph. קּאָרָר same as Kal: to estimate.

קָּבֶּלְ m. supposition, estimation, conjecture; מָּבֶּלְ adv. about, nearly.

מַדוּת, אַמַדוּת adv. by conjecture.

י אַמְדְנִית m., אָמְדְנָה f. (pl. אָמְדְנִית) estimate, valuation.

אַבְּה (pl. אַבְּה) f. 1) ell, cubit; אַבָּא אַבְּא measure, rule.— 2) middle finger.— 3) penis.— 4) canal.

אמהות f. servile condition.

אַמוּדָאִי (pl. אַמוּדָאִי) m. diver.

mould. (pl. אָמוּמָים) m. model.

אמין m. 1) exercise, practice.— 2) bringing up.

קבורה (pl. אָמוּנְיֹת f. 1) firmness. ~ 2) confidence.— ?) religion. אַפּרץ־הַלֵּב m. hardening : אָפּרץ־הַלֵּב hard-heartedness.

\*フラン m. strike.

אמן. tame, domestic.

אָמוֹרָאָ (pl. אַמוֹּרָאָים) m. 1) orator.— 2) one of the Talmudic doctors who lived after the Mishnah.

אַמוּרִים , אָמוּרִים m. pl. parts of a sacrifice burnt on the altar.

\*חומא f. motherhood.

קמִיד (f. אָמִידָה) adj. wealthy, able.

\*אָנִין (pl. אָנִייָם) m. commission agent, commissioner.

\*אַכְיצוּת . bravery, valor.

אַמירָה (pl. אַמִירוֹת) f. 1) saying, say.— 2) conference.

המיתה f. mint (aromatic herb).

אמל adj. languid, feeble.

to languish.— \*Pi. אָמֶל to cause to languish, to make unhappy.

\*הַלְּבְּרָּאָ f. despondency.

to bring up.— Pi. 기계차 to practice, to exercise, to train.

קבְּנְה f, 1) trustworthiness.— 2) credit.— 3) contract; שְׁמָנְה יִשְׁמָר אֲמָנְה indorsed note.

אוּמָנוּת see אָמָנוּת, אִמְנוּת.

to be strong.— Pi. אָמֶץ 1) to strengthen, to encourage.— \*2) to close the eyes.

אַמְצָה see אָמְצָה.

מְּלְצִית adj. (pl. אֲמְצִיִּים; אַ מּלָצִית, אַ אָקְצִית פּאָ מָקְצִיּת מוֹן, מַּלְצִיּת pl. אָמְצִית grayish.

עְבְיצִע (pl. אֶּהְצָעִים) m. 1) middle, midst.— 2) resource.–
3) means.

אָמְצְעוּת. middle, midst; \*אָמְצְעוּת adv. by means of.

(pl. אָמְצָעִים; f. אָמְצָעִיים, pl. אָמְצָעִיית, adj. middle; as n. means, medium.

קמֵר (pt. אוֹמֵר, f. אוֹמֶר, א אַמְרְרּ (pt. אוֹמֵר, f. אוֹמֶר, f. אוֹמֶר, אוֹמֶר, אוֹמֶר, אוֹמֶר, אוֹמֶר, אוֹמֶר, אוֹמֶר, that means.— 2) to devote, to distine; pt. p. f. אֲמֶר, destined to be married, engaged.— Pi. אָמֶר וֹ to tame, to domesticate.— 2) \*to strike.— Hiph. הַאָמֶר וֹ to proclaim.— 2) to rise, to soar.

אַבְרָה (pl. אָמְרָיוֹת f. seam, hem.

אַמֵּרְבָּלִים (pl. אַמַרְבָּלִים) m. 1) superior, chief officer.— 2) treasurer.

אָבֶּק f. truth; הְצָּבֶּק adv. truly, indeed; בְּצָּבֶת הְבָּבְת esoteric doctrine (see בְּצָבָר).

אַבְּעָת not used.— \*Pi. אַבְּעָ to establish the truth, to verify.—
Pu. אַבְּאָ to be verified.— Hiph. אַבְּאָרָיִת same as Pi.— Hithp. אַבְּאָרִית to be verified.

הקבא הוחףצ ל. truth, reality.

יְּחְהְיִּתְ (pl. אָמְהִיִּת ; אַ הַּהְיָת, pl הַּמְהְיוֹת adj. 1) veracious — 2) real.

אמתיות f. veracity.

אַמַתְלְּאוֹת (pl. אַמַתְלְּאוֹת , אַמַתְלְּאוֹת ) אַמַתְלְּאוֹת (pretext, pretence.

is, is adv. where?

אַנְבָּוּ m. small vessel for drinking, cup.

תובה f. nit.

אָמָבוּל see אָנְבּוּל.

בּּמְבּתְּה (pl. אָנְבַמְאוֹת . 1) heap.— 2) wall.

אנגל (pl. אנגל) m. angel.

לְּבְּרֶיְה f. feudal service, forced labor.

לוְדְנָה f. hoarhound (plant).

אַנְדְרגִינוּם , אַנְדְרגִינוּם m. hermaphrodite.

הַבְּרְטָא, אַנְּדִּרְטָא (pl. אַנְדַּרְטִית אַנְדַּרְטִית אַנְדַּרְטִית אַנְדַרְטִית אַנְדַרְטִית f. statue.

לברלְטוּסִיְה f. 1) pestilence.— \*2) tumult, commotion.

אַנְדְרָפַּתְּא f species of bird (fineh or parrot).

אָבָּה \*Pi. הְּבָּא to deceive, to cheat.— Pu. הְבָּא to be deceived.

מנונה (f. אנונה) adj. afflicted.

ענוֹסִ'ם (pl. אָנוֹסְים) m. 1) one compelled by force.— 2) marranno.

אַנוּסוֹת (pl. אַנוּסוֹת) f. assaulted woman.

אנושות human nature.

אָנוֹשׁית (pt. אָנישׁיִים; f. אָנוֹשִׁייֹם, pl. אָנוֹשׁיוֹת adj. human.

\*אָנוֹשִׁית, אָנוּשִּׁית, אָנוּשִׁית, אָנוּשִׁית, humanity.

בוטב m. chicory.

מנטיכון m. antimony.

ליה bucket-chain.

אָנְיַת קִיטוֹר\* steamship, אָנְיַת קִיטוֹר\*

אָנִינְת (pl. אֲנִינָה ; דָּ, הְּנִינָה , pl. אָנִינָה ) adj. delicate, tender, sentimental.

אנינה f. mourning.

אַנינוּת f. mourning.

\*אָנִינְיּתְ f. tenderness, sentimentality.

עניץ'ם (pl. אַנִיץ'ם) m. pack, bundle.

738 m. onyx.

אָבָן I. (den. from אָבָן plummet) \*Pu. pt. אָבָן perpendicular, vertical

אַבָּן II. \*Pi. אָבָּא to solder.

\*לְנְיוֹת f. selfishness, egoism.

in to bewail, to mourn.

IJN pron. we.

שְׁנֶּם (pl. אֹנְסִים) m. compulsion; בְּאְנֶּם by compulsion, by force.

Dבְּלֶת (pl. אַנְּסִים m. one who commits acts of violence, a robber.

אנף m. anger.

אַבּף (pl. אַנְפִּין) m. countenance; אַנְפִין יין miniature.

אָנפּילות (pl. אַנפּילות) /. felt-shoe.

Pis Pi. 138 to goad, to spur on.

אבקה, אבואה f. neck.

ו אנקה I. adj. long-necked.

II. f. griffin (mythological animal).

אנקול (pl. צִּנְקוֹלִים) m. hook, barb.

אָנְקוֹר (pl. אַנְקוֹרִים m. sparrow.

אָנְקּלִיטִית (pl. אַנְקּלִיטִית בּאָרָיטָה) ל. appeal

תְּוֹתִיקְא , אֶנְתִּיקּא m. cargo.

NON to heal, to cure.

SDS I. m. physician, doctor.

NDN II. (pl. 왕고환) m. a. f. myrtle.

אַסְדָּאוֹת (pl. אַסְדָּאוֹת אַסְדָּאוֹת) ל. barge.

אַסְדוֹת (pl. הַּלְּבָּוֹת f. gig.

אָסוּהָה, הְּסוּהָה, healing, health; יַּאָסוּהָה to your health!

אָסוֹם (pl אַסוֹמָה , pl, אַסוֹמָה , pl, אַסוֹמִה ) adj, fruitful.

אַסוּפִּים (pl. אָמוּפִּים; f. אַסוּפִּים, pl. אַסוּפִּים adj. foundling.

אָסוּרִים (pl. אָסוּרִים; f. אָסוּרָים, pl. אַסוּרים adj. prohibited, forbidden.

אַפוּרִים (pl. אָפוּרִים) m. prohibition.

אָנְטַבָּה see אָסְטַבַּה.

אַנְטַנְנִין see אַסְעַנְנִין .

אַמְנִינוּת see אַכִּמֵינִינוּת.

אִנְמַוֹּיָה see אִמְמַוּיָה.

אַסְמוּנְנְבֶּא f. stomach.

היִסְטִים, אַסְטִים m. indigo.

מינים adj. delicate; as n. weak ling.

\*אַמְמִנִיםוּת f. delicacy, tenderness.

אַמְטַפּנינָה. f. parsnip.

. אִנְּמַנִּנִין see אַמִמָרוּלְוּג

מַמְרָט m. highway.

NON m. physician (= NON I.).

אַסַיָּא, אַסַיָּא pr. n. Asia.

מַיִּים m. pl. Essenes (a Jewish Nazarite sect during the latter period of the second temple).

אָסִימוֹן, אַסִימוֹן m. uncoined metal.

אַסִיפָה see אַסִיפָה.

אַסְבּוֹלָה , אַסְבּוֹלֵה f. school.

ל אַמבּרָה f. diphtheria.

m. yoke (for carrying).

\*□□ℵ m. harvest.

אַלְּמְבְּׁלָּאָ f. 1) support.— 2) confidence.

אָפְבֶרנְּדִים (pl. אַפְּכֶרנְּדִין , אַפְּכָרנְּדִין , אַפְבָרנְּדִין m. smaragd, emerald.

אם לה senna-leaves.

אַסְפַּדִּינָה white-lead, ceruse.

אַספּוּנית f. sponge.

age. אָּמְפָּלְנִית, אֵמְפְּלְנִית, plaster, band-

אַסְפַּנִדְמוֹן , אַסְפַּנִדְמוֹן m. maple, elm.

קּוֹלֶיֶם דְאִפְבּוּין adj. Spanish; יְאַפְבּוּין Spanish mackerel.

ריק אַקפּניקה, אַקפּניקה ל red leather girdle.

DDEDN f. clover.

אַסְבָּקְלֵרְיָה (pl. אַסְבָּקְלַרִיּוֹת) f. mirror.

מְפַרְגִּיּס m. 1) asparagus.-- 2) aromatic wine

אַסְפַּרְגַּל (pl. אַסְפַּרְגַל) m. quince.

לובְתְּיָהָ f. final sentence.

אַסְכּוֹלָה see אַסְקוֹלִי , אַסְקוֹלָה.

אַסְקוּלַסְמִיקָא m. teacher.

תְּקְקּוּפִוֹת, אַקְקּקּבָּ (pl. אַקְקּרָפָּוֹת) f. threshold, door-sill.

יאָסֶקְרֵמוּרִים (pl. אָסֶקְרֵמוּרִים) m. secretary.

אַסְקְרִיטִים (pl. אָסְקְרִיטִים, אָסְקְרִיטִים) m. cake baked on coals.

אָכָר I. see אָכָּר.

אָסָר II. see אָסָר.

"וֹלֵין 1) to tie, to bind.— 2) to forbid.— Niph. אָבֶוֹן 1) to be bound.—
2) to be forbidden.

זוקבור I f. prohibition.

אַסְרָא II. f. 1) team.— 2) harness.

אַסְנָאַ see אָחָזפּאַ.

אַסְתְּהֵיה m. Venus (planet).

אַסְתּוּמְכָּא f. stomach.

אַסְמָנִים see אַסְתָּנִים.

. אַסְמֵנִיסוּת eee אַסְתֵּנִיסוּת

\*קּהָרִים (pl. אַסְהָרִים) m. 1) anemone (plant). — 2) star; \*בְּסָהַר הַבְּסַר starfish.

הַרְּרָהְיּגְיּ f. Persian coin (= 1 shekel).

קר conj. also, even; על פּי מוּ although; אַף עַל פִּי מֵן nevertheless, yet.

Nam hyena.

T호환 to bind round.— Niph. 기호함 to be girded.— Pi. 기호환 to adorn, decorate.— Pu. 기호환 to be adorned, decorated.

সভূম, সভূম্ন m. steadfastness, constancy.

\*תַּבְּרוֹת (pl. אַפָּרוֹת) f. vest.

אַבּּרְנְאוֹת (pl. אַבּּרְנְאוֹת) m. palace, mansion.

to bake.— Hithp. הַתְּצַבְּה, הַתְּצַבְּה to be baked.

אַפּוּנִים (pl. אַפּוּנִים m. pease.

\*ግነĐጵ (den. from ገຼຼສຸ ashes) adj gray.

to hop, to jump.

הַבְּטָרָה see אַבְּטַרָה.

בוֹם אָבְּיטְרוֹפּיִם, בּוֹפּוֹם מְיְבְּיּטְרוֹפּיִסִים אָבְּיטְרוֹפּיִסִים אָבָּיטְרוֹפִּיסִים אַבּיטְרוֹפִּיסִים אַבּיטְרוֹפִיסִים אַבּיטְרוֹפִּיסִים אַבּיטְרוֹפִּיסִים אַבּיטְרוֹפִיסִים אַבּיטְרוֹפִּיסִים אַבּיטְרוֹפִּיסִים מוּ

ל אָפַטְרוֹפָּסוּת f. guardianship.

אַבְּטֵבְאַ זיי. patriarch.

אפי see אפי.

אפיה (pl. אפיה) f. baking.

אביון m. opium.

יְּבְיַּכְיִר (pl. אָבִּיבָּיִר m. veterinarian.

לְּבְילְ m., הְבְּיְלְה 1) late fruit. — 2) latter (autumnal) rain.

לוֹנ (בּילוּ , אָלוּ ) conj. although, even.

וֹאַפֿיָנִים (pl. אַפֿיָנִים) m. sardine.

\*תְּבְיֹסֶת, אָבִּיסֶת, disappearance, exhaustion

רור אָפִיפִיוֹרִים (pl. אָפִיפִיוֹרִים) m.
1) Pope.— 2) ruler.

ל אַפיפיורות f. papacy.

YEN see YEN.

רְבָּיְבְיּהְ f. 1) compression.— 2) tight closing.

אַפִּיקִימִין, אָפִיקוֹבְּן m. 1) dessert.— 2) aftermeal entertainment.

אָפִיקוֹרוֹס, אַפִּיקוֹרוֹס, אַפִּיקוֹרוֹס, אַפִּיקוֹרוֹס , אַבּיקוֹרוֹס , אַבּיקוֹרוֹס , אַבּיקוֹרוֹס , m. prop. Epicurean, hence: free-thinker, heretic.

ל אפיקורםות f. heresy.

אֹבְבָּאָ , תְּבְּאָיִ adv. on the contrary; as n. reverse.

רָבְּאַ, יְבְּאַנֻּ (pl. רְיִבְּאַ) ל. receipt, acknowledgement of payment.

55 adj. 1) dark.— 2) opaque.

לְפָּאָ (fut. בְּשְׁבֶּעְ to darken. — Niph. בְּשָׁבְּעֹ to be darkened. — Hiph. בְּשָׁבְּעֹ to darken.

אַבִּילוּ see אַבַּלוּ.

\*אפלולִית f. darkness, twilight.

אַפּלִיוֹנְים (pl. אַפּלִיוֹנְים) m. felt-hat.

אַפַּלְסַמוּן (בּיִבְּמוּן m. balsam.

\*) Prof. (fut. ) 1) to turn, to revolve.— 2) to break upon the wheel.— Niph. (Prof. 1) to be turned.— 2) to be broken upon the wheel.

m. mode of expression.

אָפָנְדְיה , אָפָנְדְיה (pl. אָפָנְדְיה ) ז. girdle, purse.

\*תובה f. mode, style.

\*מבנים m. du. bicycle.

\*תבסות f. nothingness.

Proper (pl. preper) m. pistachionut.

"אַפְּסִייִם, pl. אַבְּסִייִם, pl. אַבְּסִייִם, adj. null, void, vain.

אַבְּׁמַנִיָּה f. provisions, ration.

ቫይች to surround.— Niph. ቫይጂኔ to be surrounded.— ቫድኝ to cause to surround.

קְבָּלְיִם (pl. אַבְּבְיִים) m. double thread used in weaving.

 $(pl. \, j \, j \, j \, j \, m. \, gall-nut)$  (בְּבָּץ)  $(pl. \, j \, j \, j \, m. \, gall-nut)$ 

to compress, to close tightly

אַבָּק (pl. אַבָּקים) m. horizon.

אָפָּק Pi. of פָּבָּן, which see.

m. emetic.

(pl. אָפָּקיִים ; f. אָפָּקיִים, pl. אָפָּקיִים adj. horizontal.

אָבָּר (den. from אָבָּר) Pi. אָבָּר to turn into ashes.— Hiph. דְאָבִיר to cover with ashes.— Hithp. אָבָּר to become ashes.

(אַפֿרוֹת (pl. אָפֿרָה ; אַפֿרָה, pl. אָפֿרָים) adj. ash-gray.

אַבּר, אַבּה m. meadow, pasture.

י אָפַרְגַּל (pl. אָפַרְגָּל) m. whip.

לּבְּרוּדִיאִי f. Aphrodite (goddess of love, Venus).

רוֹתָר, אַבְרוֹתָר, hypericon(plant).

אָבְרהִית f. the Pleiades (constellation).

מַפָּרַמִּין , אַפָּרַמִּים (pl. אַפָּרַמִּין , אַפָּרַמּי) m. pirate.

אַפַריזה (pl. אַפַריזה) f. rafter.

זברין m. thanks.

אָפַּרְכִיּת (pl. אָפַּרְכִיּא אָפָּרְכִיּא אָפָּרְכִיּה (province.

אַפַּרְכֶּסֶת (pl. אַפַּרְכָּסוֹת) f. funnel.

אפרסכון m. balsam.

קבּרָסְקים (pl. אַפּרָסְקים m. peach.

מַבּרָקִיד adv. on the back (see

אַפְרָשׁוֹת (pl. אַפְּרָשׁוֹת) f. separation.

man, aristocrat. מְּלְּרָתִי (pl. אָפְּרָתִים) adj. noble-

אָפָשׁי , אָפָשׁי (sf. אָפְשִׁי) m. will, wish; ..., אָפָשׁי דָּ... I do not want.

אַבּישָׁה adv. it is possible.

\*אָבְּשְׁרְוּת (pl. אֶבְּשְׁרְוּת) אָבְּשְׁרְוּת ity.

\*יַם אָפְשְׁרִים (pl. אָפְשְׁרִים , f. אָפְשָׁרִים , pl. אָפְשָׁרִים (אָפִשְׁרִים , adj. possible.

קּתָק (pl. אַפּוֹתִיקֵי , אַפּוֹתִיקָא (pl. אַפּוֹתִיקָי , אַפּוֹתִיקָי m. store-room.

אַפְּתִּקרה (pl. אָפּוּהִיקּי, אָפּוּהַיקּא) אַ mortgage.

ងក្នុង, ការុង (pl. ការង) . salix, seagrass.

עַבְּיָגְיּ (pl. אַיְבְּיָגְיּ) ה. 1) finger.— 2) finger's breadth.— 3) index (finger).— 4) penis.

\* אָצְבְּעוֹן (pl. אָצְבְּעוֹן) m. 1) thimble.— 2) digitalis (plant).

\*יִבְּעִיּה (pl. אָיְבָּעִיּה m. Tom Thumb.

אצבעים f. du. two fingers.

רב (pl. אָצְטַבְּאוֹת f. 1) estrade.— \*2) shelf.

m. astrologer.

אִנְמַנְנִינְוּת f. astrology.

רְיָת (pl. אָצְטַרְיוֹת f. circus, arena.

אָנְטוּמְכּוֹת (pl. אָנְטוּמְבָאוֹת (אָנְטוּמְבָּאוֹת (אַנְטוּמְבָּאוֹת , אָנְטוּמְבָאוֹת ) ל. stomach.

אָצְמַוְנָהְ (pl. אָצְמַוְנָה) f. cylinder.

אַנְטְלִית , אָצְטְלָּה (pl. אָצְטְלָה) f. mantle, cloak.

אַנְמְרוּבְּלִים (pl. אַנְמְרוּבְּלֹי, אַנְמְרוּבְּלֹי m. 1) strobil, fir-cone.— 2) lever. f. 1) emanation, abstraction.— 2) nobility.

עָצִיץ see עָצִיץ.

YZN see NZYN.

YEN to press.

\*חַלְּקְרָחִים (pl. אָקרָחִים m. 1) revolver.— 2) burning-glass.

गिन्न , गिन्ड m. weel.

m. portrait, picture.

m. perch.

לְּפִיּוֹת (pl. אֲקוּפִיּוֹת) f. cupola, dome.

מקינום m. ocean.

ים, אַקְלִים (pl. אַקְלִים) m. climate.

\*מְלָם to acclimatize.

אַקְמָתָה , אַקְמָתָה f. lizard.

אָקְנְיְּבֶּאַ (den. from הַּקְנָאָב) f. mortgage.

אַקפּדָה f. precipitancy, hastiness.

אַקץ see אָקץ.

ל אַקקיה (pl. אַקקיה) f. acacia.

אַקרָא (pl. אַקרָאוֹת) f. castle, fort.

יאָרָרָאָ adv. accidentally, casually.

יַּקְרוּקְתוֹת (pl. אַקְרוּקְתָה (אַקרוּקְתָה) f. frog.

אָרְאֶלִים, אֶרְאֶלִים (pl. אֶרְאֶלִים) m. archangel.

אַרְבָּה (pl. אַרָבוֹת) f. boat.

אָרָבוֹן m. inflammation of the eyes.

m. sieve.

to sift.

אַרְבַּלָה (pl. אַרְבָּלוֹת) f. sifter.

to be woven. Niph. גְאָרֶג to be

מרגבוני adj. purplish.

ארגנטין m. navigator, sailor.

\*77% m. bronze.

אָרֶד , אַרֶד (pl. אָרָדִים) m. mushroom.

אַרַד see אַרַד

אַרְדַּבְּלִים , אַרְדַּבְּלִים m. hydraulic organ, water-organ.

יוָרָדְּרָ (pl. אָרְדְּכִים) m. upper mill-stone.

אַרְדַּכַל , אַרְדּכַל (pl. אַרְדַּכַל m. architect.

\*קרְבָּלְיָה f. architecture.

יְרְדִּעְרָה , אְרְדִּעְרָה f. 1) frog.— 2) mumps (disease).

לְּדְבְּלְנְה (pl. אַרְדַּפְנִיּה f. laurel (tree).

קרוּנְה (pl. אֲרוּנְה f. web, texture. אָרוּנְה (pl. אַרוּנוֹת) m. coffin, bier.

קרוּם (pl. קּרוּסִים ; f. אָרוּסָים , pl. אַרוּסִים adj. betrothed.

ארום see ארום I.

ארום see ארום II.

16

(pl. אָרוּסִים) m. swallow-stone (bird).

ארוְסִים, אַרוּסִים, אַרוּסִים  $pl.\ m.\ betrothal.$ 

יְּלְנִילָת (pl. אוֹרָזילָא, אָרְזַיְלָּא (pl. אָרְזיִלְלּוֹת (pl. אַרְזיִלְלּוֹת (pl. אַרְזיִלְלְּת (pl. אַרְזיִלְלּוֹת (pl. אַרְזיִלְלְּת (pl. אַרְזיִלְלְּת (pl. אַרְזיִלְלְת (pl. אַרְזיִלְלְת (pl. אַרְזיִלְלְת (pl. אַרְזיִלְלְת (pl. אַרְזִילְלְת (pl. אַרְזִּילְלְת (pl. אַרְזִילְלְת (pl. אַרְזִּלְלְת (pl. אַרְזִּלְלְתְּיִילְיִילְלְת (pl. אַרְזִילְלְּת (pl. אַרְזִילְלְת (pl. אַרְזִילְלְתְּיִלְיִילְלְת (pl. אַרְזִילְלְת (pl. אַרְזִילְלְתְּיִילְיִילְלָּת (pl. אַרְזִּילְלְיִּלְיוֹל (pl. אַבְּיוֹלְיִילְלְיוֹל (pl. אַרְזִּלְיוֹל (pl. אַרְזִּלְיוֹל (pl. אַבְּיוֹל (pl. אַבְּיוֹלְיוֹל (pl. אַבְּיוֹל (pl. אַבְּיוֹלְיוֹל (pl. אַבְּיוֹל (pl. אַבְּיוֹלְיוֹל (pl. אַבְּיוֹלְיוֹל (pl. אַבְיוֹלְיוֹל (pl. אַבְּיוֹלְיוֹלְילְיוֹת (pl. אַבְּיוֹלְיוֹת (pl. אַבְּיוֹל (pl. אַבְּיוֹלְיוֹלְיוֹת (pl. אַבְּיוֹלְיוֹת (pl. אַבְּיוֹלְיוֹת (pl. אַבְּיוֹלְיוֹת (pl. אַבְּיוֹל (pl. אַבְּיוֹל (pl. אַבְּיוֹלְיוֹל (pl. אַבְּיוֹלְיוֹת (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְייוּת (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוּת (pl. אוֹבְיוּת (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוּת (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוּת (pl. אוֹבְיוּת (pl. אוֹבְיוּת (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוּת (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוּת (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוֹל (pl. אוֹבְיוֹל (pl. או

יַלְלָּה , אַרְזְלָה (pl. אַרְזְלָה f. ham-mock.

m. millet.

רְיֵּךְ אָרְיִּדְ, אַרְיִּדְרָ m. 1) hammer.— 2) hyperion (plant).

מבר to walk.— Pi. רוא to receive a guest.— Hiph. הַאָּרִים to welcome one to a banquet.— Hithp. רְּאַצִּרִים to be a guest of some one.

יתְרָחִים, אֲרָחוֹת (pl. אַרָחוֹת (אֲרָחִים, אַרָחוֹת menstrual flux; see also אורַת .

ת (אַרוּחוֹת (pl. אַרְחַה ) אַרוּחָה, אַרְחָה breakfast; אַרְחַת הַבּאֶר אָרְחַת הַאָּרָנִם dinner; אָרְחַת הַבּאֶר per.

vagabond, worthless fellow.

קריג (pl. אָרִיגָם) m. 1) braid.— 2) hair-net.— \*3) cloth.

יאָרִינָה (pl. אַרִיגוֹת) f. weaving, texture

אַבְיוֹךְהַ m. title of Rabbi Samuel.

\*אַריזָה (pl. אַריזוֹת) f packing.

ַרְיִחְים (pl. אָרְיחִים m. 1) tile.— 2) row.

אָרִיחָה see אַרִיחוּת , אֵרִיחָה.

אַרִיבָּה (pl. אַרִיכוֹת) f. moss-berry.

lon-אָרִיכוּת נְמִים the length; אַרְיכוּת lon-gevity; אַרִיכוּת מָּנִים patience.

ארין see ארין.

קרים (pl. אַרִיםים) m. tenant, lessee.

לְבִיסוּת f. leasehold, tenancy.

ל אַרִירָה f. cursing.

אוריתא, אריתא f. Law.

אַרְכָּה, אַרְכָּה duration, delay, respite.

אַרְכּוּבְה (pl. אַרְכּוּבוֹת) ל. knee-joint. אַרְכּוּבְים (pl. אַרְכּוּבְה) m. saddle.

אַרְבִּיוֹן m. archives.

אַרְכִימֶקְמוֹן m. architect, builder.

m. chief of robbers.

(pl. אַרְכָּנִים: f. אַרְכָּנִים, pl. אַרְכָּנִיּוֹת adj. garrulous, talkative. אַרְכָּנִיּוֹת adj. long-beaked.

אַרְכַּתְה f. power of attorney.

אַרָלוּגִין see אָרַלוּגִין.

to become a widow.

אַרְמָלוּת widowhood.

אַרנָב (pl. אַרנָב) m. hare

\*אָרָנָה (pl. אָרָנוֹת) f. mushroom.

אַרְנוּנִית , אַרְנוּנִיה (pl. אַרְנוּנְיָה , אַרְנוּנְיֹת , אַרְנוּנִיוֹת , אַרְנוּנִיוֹת , אַרְנוּנִיוֹת , אַרַנוּנִיוֹת , אַרְנוּנִיוֹת , אַרְנוּנִיוֹת ,

אַרְנָקָה (pl. אַרָנָקוֹת) f. leather purse.

נְאָבֶר to betroth.-- Niph. בְּאָבֶּ a. Hithp. בְּאָבָר to be betrothed.

שרבים (pi. אַרְבִּים) m. poison.

אַרְסְטִוּן , אַרְסְטִוּן m. breakfast.

\*יסיא adj. poisonous.

\*אַרְסִינְתּא f. poisonousness.

יאָרַע (fut. נְאָרֵע) to happen.— Pi. אַרַע, אַרַע same as in Kal.

יון m. happening.

מְרָעִי adj. 1) accidental.— 2) temporary.

לבעית f. bottom.

אַרְצוּתְה. appeasing.

יאַרְצִי (pl. אַרְצִיים; אַ אָרְצִייה, pl. אַרְצִייה) adj. earthly, worldly.

\*ארציירת f. earthliness.

אַרֶק (pl. אַרָקים) m earth, globe.

אָרַק Kal not used.— Hiph. הָאָריק to form the earth.

ארַק m. sleeplessness, insomnia.

אָרֶק see אַרְקא.

מּרֶקּיֹכֶּם m. Hercules (Greek demigod).

אַרַקּיל m. 1) oracle.— 2) riddle.

ארר m. curse.

שרא to speak, to express.

2738 m. expression.

שׁבּוֹרָן m. pool.

אַשְּנֶרֶת אַישְנָּרָת. fluency of speech.

אַשׁרָה (pl. אַשׁרָה) f. 1) declivity.—
\*2) cataract.

תַשׁינוֹם (pl. מֵשׁוּחִים) m. fir-tree.

אַשְׁנִיה (pl. אַשְׁנִיה) f. spool, spindle.

אישור (pl. אישורים) m. 1) confirmation.— 2) congratulation.

משׁוְרִית (לָּ אֲשׁוּרִית adj. Assyrian; אַשׁוּרִית designation of the Hebrew square letters.

אשות, אשות f. mole.

אשׁוּא f. 1) matrimony.— \*2) wo-manhood.

אשירת f. fire, nature of fire.

עשׁישׁים (pl. אַשִּׁישִׁים m. 1) cup.— 2) millet.

קישיה (pl. אָשִישָׁה f. 1) fruitcake.— 2) cup, flagon.

יִשְׁכְּבְה (pl. אֵשְׁבְּבוֹת) f. soul-mass, requiem.

I. (pl. אַשׁבּל) m. 1) eluster.— \*2) ovary.

II. (pl. אָשְׁבּל) m. learned man, scholar.

אָשְׁבּלְה , אֶשְׁבּלְה (pl. אֶשְׁבּלְה high school.

ל אַשְׁכְּנָוֹי אַ Germany; gent. אַשְׁכְּנָוֹי אַ אַשְׁכְּנָוֹים ; אַ אַשְׁכְּנָוֹים , אַשְׁכְּנַוִים , אַשְׁכְּנַוִים , אַשְׁכְּנַוִים , אַישְׁכְּנַוִים , אַישְׁכְּנַוִים , אַישְׁכְּנַוִים ,

עָשְׂבָּרָעים (pl. אָשְׁבָּרָעים) m. box-tree.

קישֶׁל (pl יְם אַיְבְים) m. 1) tamarisk (tree), grove.— 2) inn, hotel,— 3) rope (= אַיְשָׁלָם). לְאָשֵׁיל Kal not used.— Hiph. רָאָשִיל to plant.

אַנְעָלָאַ m. rope, line.

אַשְׁלָנ , אַשְׁלָנ m. potash.

אָרְיָנְיִא adj. m. ignorant, mean, vulgar.

אַיְבְרָאָ m. Asmodeus (king of the demons), a demon.

אַשְׁנְה (pl. אַשׁוּנוֹת) דּ. sweatingbath.

בעל אושְפִיוָר, אִשְׁפִיוָר, m. a. f. 1) host.—
2) guest.— 3) inn; בעל אושְפִיוִין
innkeeper.

אשבייבן m. host, inn-keeper.

אִשְׁבְּלְּה (pl. אִשְׁבְּלָה) basket.

אַשְׁבְּרִים (pl. אַיִּישְבְּרִים) m. unskilled tailor, botcher.

אִשְׁקוּקָא , אִשְׁקוּקָא f. chess-play.

אַשְׁרֵּ Kal not used. — Pi. אָשֶׁר 1) to confirm. — 2) to give credit. — 3) to congratulate. — Pu. אָשָׁרָ to be confirmed.

קיִילְת (pl. אַיִּשְרָה) ל. 1) confirmation.— \*2) credit.

אַשֶּׁרָת see אַשִּׁרָת, אַשֶּׁרֶת.

אַשֵּׁשְׁ Kal not used.— Pi. אַשָּׁשׁ 1) to found.— \*2) to strengthen.— Pu. שַּׁשָּׁאַ to be strengthened; pt. שִּׁאָשִׁ strong.

בוֹ (בְּבָּר prep. in, among, with, through, for; with sf. בְּיֹ לְבָּר בִּי , בְּבָּ בִּר , בִּבּ הַ פּנּ

שׁשִּׁים (pl. אֵשִׁישׁים) m. lentils.

אַשְׁתָא , אֶשְׁרָא f. 1) fire.— 2) fever; אָשְׁרָא נְסִירָתְא נְסִירָתְא typhoid fever.

אַקְּתְּיָאָ adv. this year.

אָשְׁחַקַּד, אֶשְׁחַקַּד, adv. previous year.

אָת, אָת, sign of the accus.; with sf. אָת me, אָת thee, אֹת him אָתי her, etc. See also אֹתָה III.

សក្ស, កុស្ម (pl. אָרָאָ) m. letter.

אתחלתא f. beginning.

מתיום, אתיום adv. immediately.

ל אַתיָה f. coming.

אַמְלִים , אַמְלִיז see אַתְּלִים , אַתְּלִיז .

אַקְלִים (pl. אַהְלִים) m. athlete.

תְּחְהָא, אָּהְחָהָא adv. wonderful, remarkable.

m., אֶּתְנַחְלָּא f. name of an accent.

אָתְעַרוּתָא f. awakening, inspiration.

אתר א, אתר m. place.

אָתְרוֹג (pl. אָתְרוֹג) m. citron, lime.

תְתְאָ to give a sign. – Pu. אַבּאָ to be designated.

אַתְהָא, אָתְהָא f. wife. woman

on that same day.— 2) abbreviation of בְּרָבָּי as: בְּרָבָּי בָּרָבָ the son of Rabbi. אֶבְּמוֹלֻם בּהָאָץ adj.coming, future; אָבָם בְּיַעוֹלְם the world to come; אָבָבֹיִי henceforth.

הבריב m. attorney, delegate.

קאור באור, באור (pl. באור m. commentary, explanation.

י באישות f. uselessness, worthlessness.

to explain.— Hithp. הָתְבָּאֵר, לוֹנְבָּאֵר to be explained.

בָּתַר see בָּאתַר.

קבָה, בְּבָה (pl. בְּבָה f. 1) door, gate.— 2) section.

\*בְּבֶּת (pl. בְּבָּה doll.

דְּבוּאָת (pl. בְּבוּאוֹת) f. reflection, image.

\*ברנג m. camomile.

קבר, בּיבֶר (pl. בּיבֶר) m. 1) zoological garden.— 2) beaver.

לְּנִידְת, בְּנִידוֹת (pl. בְּנִידוֹת) f. faithlessness.

לְּנִינְ conj. that, for the sake; בְּנִינְ for my sake.

to reach the age of puberty.

יבנרות. puberty.

קלבר , לְבר part by part; בְּרַבּר , וְבַר part by part; מֶלְבַר , לְבַר hesides.

II. (pl. בַּדִּים m. olive press; בַּרִּים בִּיּח הַבַּר הַבַּר הַבַּר הַבַּר הַבַּר

תַּבְּאוּת untruth, lie.

יבּדָאָי , בַּדָאָי *pl.* בּדָאָי *m.* liar.

דר to be separated, forsaken.—

Hithp. הְבַּנְהֵר to seclude oneself,

to live in solitude.

קבּר (pl. בַּדְרִים m. treader, pressman (of olives).

קָּנְרִים (pl. בְּדָרִים m. ditch, trench.

\*הַדְרָה f. independence.

קַרְה to invent, to fabricate. — Pi. הַּדְבָּ to feign, to lie. — Pu. הְדָבָּ to be fabricated. — Hithp. הַבְּבַּהְה to be detected in a lie.

(pl. בְּדוֹרָים m. 1) hoe, mattock.— 2) ditch, furrow.

יָּבְרְנִים (pl. בְּרְנִים; הַ, בְּרְנִים , pl. בְּרְנִים (adj. m. fictitious.

קרוּקה (pl. בְּדוּקים, f. הָרוּקה, pl. בְּדוּקים, adj. proved, experimented.

רוֹבְא, בְּדוֹתְא (pl. הְדוֹתְא ) לַ. lie, story.

to be merry.— Pi. רְבָּה to make merry.

יוֹנְים (pl. בַּדְתָן m. merrymaker, jester.

\*בּדהְנוּת f. merrymaking, jesting.

הַּרִיאָּוּת, הַּרִיאָּוּת, lie, fabrication.

בַּרוֹר see בַּדִיר.

הָדִידָה (pl, קּּדִידוֹת f, small wine-press.

קּרִירוּת , בִּדִידָה f. solitude.

ּבְּדְיֹת (pl. בְּדָיֹת) f. legend, tale, fable.

\*בְּרִינְתּ f. fabling.

רֵיחָה , בְּּדִיחָה (pl. בְּדִיחִה ; f. בְּּדִיחָה , בְּּדִיחַה , pl. קּּדִיחוֹת (adj. 1) cheerful.— 2) clear.

רִּדְיֹחְה, בְּדִיחוּת (pl. הַּדִיחוּת) f. 1) cheerfulness.— 2) joke.

בֹּרִיל conj. that, because; as prep. on account of.

adv. as it has already happened.

דִּיקה (pl. בְּדִיקה) f. examination, search.

to separate oneself.

(כְּבֶל (c. בְּדֶל) m. 1) part, bit.— 2) partition.

(pl. בּוֹלְחִים (m. 1) bdelium.— 2) pearl.— \*3) crystal-glass.

מוֹלָתִי adj. crystalline.

קָּדֶקִים (pl. בְּדֶקִים) m. 1) fissure.— 2) repairing.

דָרָ to search, examine, try.— Niph אָבָרָן to be tried.

ל בּרָקָה flood.

דְּבֶּרְ Kal not used.— Pi. אָבָּרָ to be scattered.

אָהָה, הָּהָא to be amazed.

הְיִלְה , בְּהִילְה hastiness, restlessness.

לבהיקות brightness.

הירות f. clearness, transparency.

to hasten; pt. p. אַבְּבּל anxious, worried.

\*בְּחְלְנוּת hastiness, impulsiveness.

הָתְבַּהָם Kal not used.— Hithp. הָתְבַּהָם to become a brute.

בְּהָםים (pl. בָּהָםִים m. drover, shepherd.

בַּהַמִית f. see בַּהַמוּת.

\*יבְּבְיִים (pl. בְּבְבִיים; f. הַבְּבִיים, pl. בְּבְבִיים adj. bestial.

בּהַמִיוּת f. bestiality.

קבְּהַיק to shine; pt. p. בְּהַבְּshining.— Hiph. הְּבְהִיק to cause to shine.— Hoph. אוֹבְהַיק was made to shine.

אלית (f. בהקנית) m. one having white spots on the skin.

הַבָּהִיק , בְּהַקּ see הָבָהִיק , בְּהַרִיּה.

on the skin; בְּהֶרוֹת הַבּהֶהָת measles.

הואת f. horn-owl.

בּוֹגָר (pl. בּוֹגְרִים; f. בּוֹגְרָת, pl. בּוֹגְרִים (m. a person of mature age.

ים (pl. בּוֹדֶקים) m. examiner, searcher.

בּוְכְנַה (pl. בּוּבְנוֹת f. piston.

שול (pl. בוּלִים) m. lump.

ת בולמום, בולמום m. violent hunger.

\*בּוֹלְעָם (pl. בּוֹלְעָם) m. glutton.

שונה (pl. בונה m. beaver.

בּוְעָה (pl. בּוֹעוֹת) f. abscess on the lungs.

בוצין, בוצין m. pumpkin.

m. light.

ו בּוּצִית I. (pl. בּוּצִית) א. small boat.

וו בוצית II. f. cambric.

רַבְּוֹקִים (pl. בּוֹקִים) m. wine-pot, tankard.

m. elm-tree.

בּוּרְאוֹת (צוּרְאוֹת בּוּרְאוֹת (pl. בּוּרְאוֹת m. 1) fallow land.— 2) ignorant, uneducated person.

הורות f. ignorance, stupidity.

יקרי m. 1) strength.— 2) clearness; אַל בּוּרָיָה thoroughly.

m. burnous, cloak.

יבּוְרְמִי (pl. בּוּרְמִים m. 1) tanner.— 2) rude fellow.

תוֹלְים (pl. בּוּרְקְקּים) m. 1) tanner.— 2) tannery.

בוֹרֵר (pl. בּוֹרָרִם m. 1) voter.—
2) arbitrator.

m. extravagance, lavishness.

to squander, to spend.

\* בּוֹבְּדֵן (pl. בַּוֹבְּדָנִים m. squanderer.

קוֹנוֹת (pl. קוֹנוֹת) f. small packet, parcel.

לְבָלֶה to despise.— Pi. בְּלָה (pt. בְּלָה) to abhor, to scorn.— Pu. בְּלָה to be abhorred.— Hithp. בְּלָה, הִבְּלָה to disgrace oneself, to be disgraced.

m. plundering, pillage.

m. contempt, scorn.

תַנִיכִים (pl. בַּזִיכִים m. cup.

\*בְּוֹיְקְהְא f. scattering, strewing.

בַּוֹיךְ see בַּוֹרָ.

\*בּוֹלת f. basalt.

רבוֹק to strew.— Niph. רְבַּוֹק to be strewn, scattered.

ובוק (pl בוקים m. fragment.

m. seed, sowing.

מַחוּנִים (pl. בַּחוּנִים) adj. proved.

בּתוּרָה (pl. בַּחוּרוֹת) ל. girl, vi**rgin.** 

לה לה disgust, aversion.

רְבְּחִינִת (pl. בְּחִינִת) אוּ examination, proof; בְּחִינַת in respect of, in the sense of.

בְּחִירָה (pl. בְּחִירוֹת) לַ choice; בִּחִירָה the temple.

ו בַחַל I. to be weary.

II. Kal not used.— Pi. בָּחַל to ripen, produce blossoms.— Hiph. לְּהַחִיל to begin to ripen.

to prove.— Pi. בְּחַן as in Kal.→ Hiph. הְבְחִין to distinguish.

ל בַּחַרוּת f. youth.

\*בְּקְרָן adj. fastidious, particular.

\*בּחַרְנוּת f. fastidiousness.

בהים 1) to stir, to mix.

יַּחְשָׁה (pl. בַּחְשָׁה pot-ladle.

rieil see Edeu.

יבְּמְוּחֵים (pl. בְּמָוּחִים adj. entitled to credit.

m. 1) declaration.— ב expression.— 3) chattering.

בּמוּלִים (pl. בְּמוּלִים) m. 1) idling.— 2 abolition, annulment.— 3) disturbing, interruption (from work, study, etc.).

to confide.— Hiph. דְּבְּטְי בּוֹ to promise, to assure.— 2) to insure (against loss).— Hoph. רבים to be promised, assured.

m. window-sill.

\*המחהב f. insurance.

קֹקְתְוֹנִית (pl. בְּקָחוֹנוֹת m. 1) confidence, reliance.— 2 assurance, surety.

תות f. guarantee, surety.

לבְּבִי 1) to idle. — 2) to cease. —
3) to be swallowed, lost (in a mass). — Niph. לְבָבִי 1) to be abolished, annulled. — 2) to free oneself. — Pi. לְבָי 1) to abolish, annul, destroy. — 2) to disturb. — Pu. לְבָי 1) to be annulled. — 2) to be disturbed. — Hiph. לְבִייל to cause to cease.

קבְּמֵלִית (pl. בְּמֵלִים; הַ הְטֵלְים, pl. בְּמֵלִים) adj. 1) null, void.— 2) idle, unemployed.

رُحِمِرُہ , فَصِرُہ , idleness; رُحِمِرُہ , فِصِرُہ , فَصِرُہ

ים (pl. בַּטְלָנים m. 1) idler.— 2) unworldly person. לנות f. idleness.

מבטם m. turpentine tree.

\*לְבְנָה f. lining.

יַם (pl. בַּאָנוֹנִים m. mandore.

변화로 1) to stamp, to tread.— 2) to churn (butter).

בּי (בּית (בּית בּ) f. house, school of... בּר בִּי רַבּ scholar, pupil (prop. son of the house of the master); אבָן נְנֵוֹיְ מַלְבָּא treasure-house of the king.

בְיאָת (pl. בְּיאוֹת) f. 1) entrance.— 2) coming, return; בִיאָת הַשֶּׁמֶשׁ sun-set.— 3) coition.

שיב (pl. בִּיבִים) m. canal.

שירים m. offence, injury.

זים m. teat.

לביםה (pl. בִּימִה) f. pulpit.

קינונית (pl. בֵינוּנִית; f. בְּינוּנִית, pl. בֵּינוּנִית, pl. מְבִינוּנִית (adj. 1) mean, middle.—
2) mediocre.— 3) present (tense). בֵּינוֹנִית f. mediocrity.

מינקים adv. in the mean time

ביצי דְנִים (pl. בִּיצִים f. 1) egg; בֵּיצִים spawn, roe.— 2) testicle. \*ביצית (pl. ביצית) f. cell.

יבְיָרִים (pl. בַּיָרִים) m. well-digger.

ארבירא m. well.

\*הַבְּרָהֹיּ f. irrigated nursery garden.

קירוּר m. 1) clearness.— 2) selection.

בּירִית (pl. בִּירִיוֹת) f. garter.

בישׁ (f. בִּישִׁהָא adj. bad, evil.

to put to shame.— Hithp. דְּרְשֵׁיֵשׁ to be ashamed, abashed.

ה לישור f. 1) badness.— 2) uselessness.

יַשְׁנְיוֹת (pl. בְּוְשָׁנִים; זּ. זּ. בְּוְשְׁנִים (pl. בְּוְשֶׁנְיוֹת מּ. pl. בּוְשְׁנִיוֹת מּ. pl. בּוְשְׁנִיוֹת

הישנות f. bashfulness.

וֹתְ (pl. בַּּחִים) m. 1) house.— 2) family.— \*3) verse (in poetry).

ב'בַבוֹד ; handle.— 2) sleeve ב'בַנוֹד water-closet, toilet; חוֹם בּוֹכוֹם (closet for cups. - 2) belly, abdomen; ב' כָּנָבֶּת synagogue; ב' כָּנָבֶת see ב' בָּבוֹד house of study, academy; בֵּיִם pissing place; ב' מַקְרָש ; custom-house sanctuary, temple; מַרוּחַ 'בּ' מַרוּחַ house of mourning. - 2) tavern; ב' מְרַקְחַת pharmacy, drug store, ב' נִיר beer brewery; בֹיָר loop; ב' ַמַבֶּר ; railroad depot school; מַפְרֵים 'library; ב' עוֹלָם, ב' עוֹלָמִים ; cemetery ב' עַּלְמִין the temple; עַב 'ב people's house, assembly-hall; עָקָר library; ב' קבוץ ב' collar; צוָאר ב' צוָאר receptacle, reservoir; ב׳ עוֹלָם see ב׳ קברות; ב' רָעִי mouth of the womb; ב' רָעִי rectum; ב׳ שוֹאַבָּה house of illu-ב' הַלְמוּר ;arm-pit ב' שֶׁחִי (mination school.

בְּוְתִי (pl. בַּיְתִים; f. הַּיְתִים, pl. בַּיְתִיוֹת m. domestic.

\*ביתיות ל. domesticity.

קבוֹר (pl. בְּכוֹרָה ; הַכּוֹרָה, pl. בְּכוֹרְת בְּכוֹר m. first-born; eldest; בְּכוֹרוֹת עְׁבָּוֹן devil, elever person.

רְבְיִוֹת (בְּרָיוֹת , בְּרָיִה (בְּרָיוֹת , בְּרָיָה (בְּרָיוֹת , בְּרָיָה (בְּרָיוֹת , בְּרָיָה (בִּרְיוֹת ,

(pl. בַּבְיָנִיּת <math>f. בּבְיָנִיּת pl. בּבְיָנִיּת g. שׁרָיַנִיּת g. whiner, weeper.

תַּבִּירָה (דָּ בַּבִּירָה m. early.

שׁבְבִיר m. shuttle.

קלבול (pl. בּלְבוּלִים m. 1) confusion.— 2) false accusation

to mix up; to confuse.— Hithp. הְרַבּלְבֵּל to be confused.

בְּלֵג Kal not used.— Hiph. הָבְיֹנ to strengthen.

קּלְבָּר (pl. בְּלְבָּר (m. 1) courier.— 2 postilion.

שלום (pl. בלומים m. acorn.

בּלוּרִית, בְּלוּרִית, fore-lock.

הַבְּלֵים Kal not used. – Hiph בְּלֵה to flicker.

to project, protrude.— Hiph. מְּלְכֵּי נים to emphasise.— Hithp. מתבלים same as in Kal

הבליה f. rotting, decay.

\*בְּלִימֵה (pl. בְּלִימִיה) f. projection.

(pl. בְּלִילָת mixed fodder.

בְּלִיכְּה. f. restraint.

לְּלִימְטְרָאוֹת (pl. בְּלִימְטְרָאוֹת) f. catapult.

קבּלִיעָה (1) swallowing.— 2) gullet. בַּלִיעָה to mix.— Niph. בָּלֵיל to be mixed.— Hithp. קבּוֹלֵל to assimilate.

to bridle, to shut, to close.

( pl. בַּלְם ( m. 1) brake.— 2) dam, dike.

(pl. בַּלְנִים m. bath - house keeper.

ל בליות f. bathing articles.

m. bathing clothes.

אבלםמון m. balm, balsam.

to swallow, to absorb.— Niph. על to be swallowed, absorbed. – Hiph. הַּבְלִיע \*1) to devour.— 2) toinsert.— Hithp. על בַבּלִיע to vanish.

m. glutton.

to search.

(pl. בַּלְשׁים) m. searcher, detective.

inquirer.— (בְּלְשָׁנִים (pl. בָּלְשָׁנִים) m. 1) researcher.

\*בּלְשְׁנְרָת f. 1) research — 2) philology.

secret police. 2) בּלִישֶׁת f. 1) searching troop.— 2)

(c. בָּנִים; pl. בָּנִים , c. בָּנִים m. 1) son, descendant בּן־חוֹהֵג step-son; בַּן לם descendant of Noah, i. e. idolator. 2) before names of animals: young בן־עוֹף a young bird; see פָּקוּעָה; hence also something small: בּן־חַרִיץ a small channel, בַּוֹבְשִׁיש a small hammer, etc.— 3) person בּוְרַטוֹבִים a person of good family; בֵּן־תּוֹרָה a person of learning, a scholar; a person of education; persons of eminence, בָּגִי־עַלְיָה eminent people. 4) inhabitant inhabitant of a village, a viilager, provincial; בּוְ־בָּרָהְ inhabitant of a city. - 5) member members of a society; members of a suite, followers. — 6) copartner, fellow, equal בּּן־בָּרִית , בַּן־אֵמוּנָה coreligionist; אָפְנוּר one of the same

יאָב (pl. בְּנָאִים) m. builder, mason.

ינְיָן (pl. בְּנְיֶרְים) m. 1) building; בְּנִין־אָב principle.— 2) form, voice (in grammar).

מַכְים (pl. בָּסִיסִים m. basis.

בּבְּעָ (fut. בּבְּיִי) 1) to be sweet.—
2) to enjoy oneself.— Pi. בְּבָּי to perfume; pt. p. בְּבְי to be perfumed, tipsy.— Hithp. בּבַּיִּהְ to become tipsy.

בַּבְּט stamp, to tread. — Niph. בּבְטָּ to be crushed. — Pi. בְּבָט to base, to found. — Hithp. בְּבַטְּ founded, firm.

קָּבֶם m. garden, orchard.

של בּיְבּוֹעַ (pl. בַּיְבּוֹעָם) m. bubble, splashing.

עבּעבֿ 1) to bubble, to be splashing.— 2) to snort.

קבְעָה 1) to boil up. — 2) to desire,—3) to inquire.— Niph. נְּבְעָה to be searched, discovered.— Hiph. הְּבְעָה וֹהָרְעָה יִּים to cause to eat up.

שנערם m. kick.

דעור m. removal.

וְעַבֻּן m. kicker.

בְּעִיָה (pl. בַּעִיה) ל. question.

לְנִימִית (pl. בְּעִימָה) f. kicking.

הַּעִיתָה fright, terror.

(pl. בְּעַלֹים (pl. בָּעַרִים m. 1) lord, owner.— 2) husband.— בַּעַל occurs in many compounds, some of which are: בַעַל־אַכְסַנְיָא iankeeper; אַבְּיָה 'ב trustworthy; 'ב אַמַנוּת tradesman, handicraftsman; ב' בָּשָׂר ; weeper, whiner ; ב' בָּשָׂר stout, corpulent person; בַּיַב 'בּ enemy; בֹי דְבָרִים (ב' דִּין , ב' דְבָרִים opponent. – 2) plaintiff; ב' הַעָה influential man; ב' הַקְדוֹק grammarian; ב' הוֹדָאָה logician; ב' הֹנְיוֹן, ב' הַנָאָה (grateful man ב' הוֹרָיַה sensualist; ביוקן bearded person; ב' וַםֹּרִים; living being; ב' חַיִּים sufferer;ב' בַעַם 'שׁ wealthy person;ב' בַעַם quick-tempered person; שוֹן בֹי לַשׁוֹן 1) slanderer.— 2) linguist.— 3) eloquent speaker; בום 'ב cripple; ב' מָלַאבָה ; intriguer ב' מַחַלוֹקָת craftsman, mechanic; בּי מָקרָאּ biblicist; בֹ miracle-worker; בֹ ב׳ עַנְרֶה experienced person; בְּעַנְרָה coachman, driver; ב' עַצָה eoun-ב' צָרַקַה; depositor ב' פַּקַרוֹן charitable person, philanthropist; צוּרָה 'ב' צוּרָה respectable, reputable person; קוֹמָה 'ב person of high stature; מֵשׁ miracle-worker; ב' הַכִּלִית ; sensualist ב' הַאַנָה a provident person; as adj. finite:

תְּכְלִית בַּעֵּל תַּכְלִית the Infinite (of God); בּי הְּרִיסִין 1) learned person, scholar. – 2) disputant; ב׳ הְּשׁוּבָה יִבְּישׁיבָה repenter.

בַּעְלָה (p'. בַּעְלוֹה אָרָ) הַ mistress; בַּעְלָה בַּעַלַת־יפִּי strong woman; בַּעְלַת־יפִּי beautiful woman; בַּעָלַת בָשֶׁבִּים witch.

שַּעֵץ m. alloy of tin and lead.

לבערות f. stupidity, ignorance.

רְצְבַּרְץְ m. 1) emersion.— 2) hemp

יבּיְבּ'ן 1) to emerge.— 2) to sprout m. 1) slice of bread.— 2)

compromise.

בְצִיך adv. less.

m. 1) small onion.— 2) wild onion.

קצַע (pl. בָּצָעִים m. piece.

עַבְּצָעִים (pl. בְּצָעִים m. pool.

アンコ to trickle, to drip.

ጸ፰፻፮፯ ጸ፫፮ m. upper hip-bone.

בַּקָּה (pl. בְּקָה) f. gnat.

יבָקיּעַ m. splitting, cracking.

m. 1) examination.— 2) visit.— 3) criticism.

(pl. בְּקִימִים; הַ הִּקְימִיה , pl. בְּקִי adj. experienced, versed.

ל בקיאות f. experience, versedness.

אָרָק (pl. בָּקְעִים m. 1) spirit.— 2) half a shekel.— 3) sinus (in geometry).

בּקעת (pl. בְּקְעִיוֹת) f. chip, splinter.

דְּבְּלֵת Nal not used.— Pi. אָבְּלֵת 1) to examine.— 2) to visit.— 3) to criticize.— Hithp. אָבָלְת 1) to be examined.— 2) to be visited.

קרים (pl. בַּקְרִים m. cattle-raiser, stock-farmer.

ל בקרות f. cattle-stable.

קרת (יוֹרָבְּלָּרָת) investigation.— \*2) criticism, censorship.

קּקְתָּה (pl. בִּקְתִּה) זּ. tent, hut.

ק , דְבְּ m. 1) field; as adj. wild.—
2) exterior; קְלְבֶּר adv. from the outside.

תבּר־בִּי־בַּ m. son; בַּר־אַנִּן; שׁנְבּר־בִּי־בַּ dead body; בּר־מִיצָּן i) neighbor.— 2) one having rights of a neighbor; הַיִּצְיָה he who is confirmed (Jewish male at the age of 13); בר־נִינְ a carpenter's apprentice; אַדְיַבָּ small yoke; בּר־נִינְ אַ an; אַבּר־בַּמִּבְיּרָ בַּרִינָיִנְ אַ opponent, antagonist.

קבְרֵים (pl. בַּרְבַּרִים m. barbarian, foreigner.

\*jj m. screw.

2) polecat. (2) polecat.

קרָדָם (pl. בַּרְדָּם m. cape, hood. \*ברוּד m. gunpowder.

יה ברוּר m. clearness; בְּרוּר adv. clearly, with certainty.

1) to bore.— 2) to tap.

ז ברוה m. ברו f. faucet.

הברוינה. small cup (measure).

תַבְרַחִים (pl. בַּרָחִים) m. he-goat.

\*בְּרְחָן (pl. בַּרְחָנִים m. bankrupt.

adj. sure, certain.

הַרִיאוּת f. health.

בְּרָיָה, בְּרָיָה f. creature; pl. בְּרָיָה people.

(pl. בַּרִיוֹנִים m. one who commits acts of violence.

לְּרִיחִוֹת (pl. בְּרִיחְוֹת) f. escape.

ו) genuflection.— אַ (pl. יְבָּרִיכְּת) ו) genuflection.— 2) grafted shoot.

יּבְיַרָּע see בְּוֹרָע.

בְּרִית (pl. בְּרִיתוֹ f. covenant; בְּרִית הַחְדְשָׁה New Testament.— 2) sign of the covenant; בְּרִית מִילָה ceremony of circumcision.

אָבְיִיהָא, אָבְיִיהָ f. exterior teaching (i. e. teaching not included in the Mishnah).

پر توزیر (pl. جرز جرزی f. knee; چرز و پاکتاب پاکتاب f. knee; چرن پاکتاب و پرتاب پرتاب و پاکتاب و پرتاب و پرتاب

בּוֹרָסָקי , בּוֹרָסִי see בְּרָסָקי , בְּרָסְי . בּוֹרָסִי to brighten. —

Hiph. הְּרָרִיק to glitter, to dazzle. ל בַּרְרָקְא (ז') lightning.— 2) gallery.

מליקאי adv. dawning.

m. pl. breeches.

הַרְקִית f. cataract (in the eye).

לְבֶּרְ 1) to make clear. — 2) to choose. — Pi. אַבָּרְ 1) to elucidate. — 2) to choose. — Hoph. אַבָּרָן 1) to be separated. — 2) to be elucidated. — 3) to be decided. — Hithp. אַבָּרָן to become clear.

בּרֶרָה (pl. בְּרֵלוֹת) f. 1) choice.— 2) alternative.

ליביל prep. on account of.

קים (pl. בְשׁוּלִם) m. 1) ripening.— 2) cooking.

קשִּׁימָה (pl. בְּשִּׁימָה) f. smile.

מְלֶבְיּלְ adv. quite right that.

\*□ඐ⊒ m. grocer, spicer.

יבְשִׁמִיה (pl. בְשִׁמִיה) f. grocery.

קּשְׂר הַנְים m. flesh; בְּשֶׂר נְרָם frail man, mortal.

ングラ m. salad.

בַּת־חוֹרֶגָת (pl. בְּתְּיֹחְיּ daughter; בַּתּ־חוֹרֶגָּת of the same kind; בַתְּיֹץ ווי בַתְּיִל pl. rumor.—2) echo.—3) divine voice; בַּתִּישִׁיר singer, muse; בַּתִיאַחַ at once.

m. birch.

virgin; אַבּתוּלָה virgin בַּתוּלָה virgin בַּתוּלָה

m. incision.

\*הֶבֶּ m. fistula (disease). מְבָּרָר prep. after that.

בְּתְרָא (pl. בְּתְרָא) adj. the last. בַּתְרָא (pt. מְבַהְשׁ) to intrude.

1

קאנים (pl. נְאוֹנִים) m. 1) genius.— 2) Gaon (title of an illustrious scholar).

האונה f. office of Gaon(see אונה) 2).

(pl. נְּאוֹנִים adj. m. 1) majestic.— 2 ingenious.

\*לאוֹנִיוּת. ingeniousness.

\*pride. לנאותנות

בּבְים (pl בַּים m. 1) back; du. בַּבַּ shoulder blades.— 2) elevation; בּרְ־עַל־בָּב upon, over; בּרְלַבָּ though; בַּרְּ with me; קבּ thee, etc.; בַּרָּ, בַּבּי according.

הַלְּבְּאוֹרָה f. 1) position of tax collector.— 2) presidency.

י בּבָּא' (pl. בַּבָּא') m. 1) collector. — 2) president, elder.

to gather.

לבבא fagot.

to collect.— Niph. בְּבָה to be collected.

ובון m. curdling.

לְּבְיֵּת (pl. בְּבְיּתׁת) לֵּבְלּתׁת (calling in; בְּבִּיּת הוא examination of witnesses. לבל to knead.— Pi. בְּבֹל same as Kal.— Hithp. בְּבַל to be kneaded. בְּבָלִים (pl. בְּבָּלִים m. kneader. נְבְלוּל (pl. נַבְלוּלִים) m. lump of dough.

\*בְנוֹנִיוֹת , בַּבְנוֹנִיוֹת f. convexity.

הָבֶּם, נְּלָסִים, נְּלֶבָם m. gypsum.

(pl. נְּבָרִים ) m. 1) man.— 2/ cock.

\*ברות f. manhood.

א לְבַרְתָּגִית m. strong man, hero; יּגבּרְתָּגִית heroine.

נבש to crystallize, to condense.--Hithp. הְהַנֵּבְשׁ to become crystallized.

אָנְבְשׁוּשִׁיּוֹת (pl. בְּבְשׁוּשִׁיּוֹת) אַ mound. יה בִּבְעוֹן אי n. siskin, green finch (bird).

לְנִית (pl. גְנִית tub, barrel.

וְבְּרָבְּרִים (pl. בְּרָבְּרִים m. cricket.

\*ליות (pl. בְּנְבְנִיות) f. cherry.

m. growth, rearing.

שודוע m. hewing.

נדור (pl. נדורים) m. fence.

קרושׁים (pl. בְּרוּשׁים, pl. בְּרוּשׁים, pl. בְּרוּשׁית, adj. excessive, superabundant.

יבָר' (pl. נְּדָיִים m. 1) kid.— 2) capricorn (sign of the zodiac).

לולה, growth.

הַּדִיעָה. hewing.

י בְּרַל 1) to grow.— 2) to braid (hair).

נְּדְמוֹת (pl. נְּדְמִים; לִּ נְּדֶמֶת, pl. נְּדְמוֹת (adj. one-handed, handless.

אַבְּקָשׁ f. wing, feather

לְבֶּרֶר, נְּבֶּרְ (pl. נְּדָרִים) f. 1) fence, wall.— 2) definition.

אנדר (1) to fence.— 2) to define.—

Niph נְּבָּדֵר to restrain oneself.—

Hiph הְּבָּדֵר to define.— Hithp.

1) to distinguish oneself.—

2) to exalt oneself.

נְדְרוֹן (pl. נְדְרוֹנִים) m. wren (bird).

הורות coquetry.

לְּדֶרֶתְ fenced place.

נְבָרֵשׁ to heap up.— Niph. נְבָרֵשׁ to be heaped up.

m. ironing.

m. belching.

אָרְהָר m. 1) articulation.-- 2) breath.

Pi. בהק to belch.

נג (= נג m. body, midst; דְּבָרִים בְּגוֹ there is something in it.

אוֹבְיִנְא , גּוּבְיִנְא f. exaction, collection.

אַגוּדָל see גּוּדָל.

m. play of colors.

אבְּוְמָא, הּנְוְמָאוֹת, נְּנְוְמָאוֹת, נְּנְוְמָאוֹת, נְנְוְמָאוֹת, cxaggeration.

\*[] m. cloth.

המות f. gcut (disease).

(pl. [Lin]) m. 1) people, nation.—
2) gentile.

בויות paganism.

(pl. נְוִילִים m 1) parchment.—
2) unhewn stone.

f. 1) exhaustion.— 2) end of life.

m. coffin-slab.

גּוּמְמִיָּה, גּוּמְמִיָּה (pl אוֹמִיּה, גּוּמְהּה) f hole, small pit.

מלים adj. reciprocal.

וְלָנִים , נַּנְנִים , נַנְנִים m. color; בְּנַנִים for instance.

אנו הולים Kal not used.— Hiph. הולים 1) to stir, to mix.— 2) to make one haughty.

סוֹם (p!. נּוֹמְסָמֹת ; לּ. הּמָסְמֹת , pl הּוֹמְסָמֹת adj. in death agony.

הוססות f. agony.

קלף (pl. גוּפִים, הוֹפּים m. body, person; מְלַת הַגּוּף pronoun.

וּוֹפְנִים (pl. נּוּפְנִים) m. fernel (plant).

יגוצים (pl. גוצים; f. גוצים, pl. גוצים adj. short, undersized.

גורית (pl. גוריות) ל bitch.

\*נוֹרָמִים (pl. נוֹרָמִים) m. factor.

13, 14 (pl. 0112, 0111) m. falcon.

לוברות f. office of treasurer.

לְנִוֹיְמְרָה (pl. נְּוֹיִוּמְרָה) f. gallery.

לויוה f. shearing.

לווה f. lane, alley.

יויר, בְּוִירָם (pl. בְּוִירָם) m. log.

ים (pl. בּוֹלֶנִים m. robber.

לולות f. robbery

to clip (trees).— Pi. Dil 1) to cut.— 2) to exaggerate.

m. carrot.

ity, misfortune. (pl. נְוֵרְידִין m. 1) judicial decree, sentence. -- 2) calamity, misfortune.

(pl. גְּוְרָה (pl. גְּיָרָה (pl. בּוְרָה (pl. בּוּרָה (pl. בּוּבּה (pl. בּוּבּה (pl. בּוּבּה (pl. בּוּבה (pl. בּ

וְנְרֵה (pl. נְוֵרְהׁת) לַ determination, decree; בְּוֹרָה שָׁרָה analogy.

\*שְׁרַכִּישׁ m. machine for cutting straw.

א בחוך m. smile.

to smile.

\*הלחב f. carbuncle (disease).

to bow oneself.

עם (pt. בְּשִים) m. 1) document.— 2) letter of divorce.

to cut sinews.

שיהנם, ניהנם m. hell.

הוורת female proselyte.

קריְה (pl. נִימַטְרִיאָּוֹת) geometry.— 2) numerical value of a word.

וֹנְיִסִים (pl. נְיִסִים) m. brother-in-law.

ניסות (pl. גיסוה f. sister in-law.

m. quicklime, chalk.

to convert, to make a proselyte.— *Hithp*. ליני to become a convert (to Judaism).

around, rolling.— 2) transmigration (of the soul).

to roll.— Hithp. הָתְּבַּלְבֵּל זְּתְנַקְבֵּל to be rolled.

\* בְּלְּנְלוֹנִים (pl. בַּלְּנְלוֹנִים (m. top (toy). בַּלְּנְלוֹנִים (pl. בְּלָבִים (pl. בָּלָבִים (pl. בָּלָבים m. 1) skin.— 2)
crust.

to congeal.— Hiph. הְּלֵּיִר same as Kal.— Hoph. קּבְּלַר to be covered with skin.

הלדה. sole.

וּלְבָּנִים (pl. וּלְבְנִים) m. tunny (fish).

נְלוּדוֹת .pl נְלוּבָה ,f. נְלוּדִים pl. נְלוּדוֹת skinned.

(pl. נְלֹנִים adj. revealing.

ין (pl. נְלִּוֹמְקְאוֹת (pl. נְלִּוֹמְקְאוֹת) (pl. בְּלִוּמְקָאוֹת) roll.—

נְלוֹפְים (pl. נְלוֹפְים) m. sculpture, carving.

\*חלָבַ (pl. בְּלְחִים) <math>m clergyman, priest.

\*לְּרָרֶהְ f. ice-cream.

קלימות (pl. גְּלִימות) f. frock, mantle. (גְלִימות (pl. גָּלְמוֹת) m. 1) shapeless matter.— 2) idiot.— 3) automaton

to engrave

to boil.

(בְּלַשִּׁים (pl. בַּלְשִׁים m. boiling water.

ינְבְּנְוֹם (pl. נְבְיּבּוֹם m. stuttering, stammering.

מַבְּבָּה to stutter, to stammer.

למן to shrink.

(גְּפוֹנִים (pl. נְפוֹנִים m. muzzle.

(גמוניות (pl. גמוניה) f. ribbon.

קניר (pl. בְּמוּרָה ; גָּמוּרָה , pl. הְנְמוּרָה , adj.1) complete, perfect.— 2) ripe.

(בְּלְינֶה (pl. נְּמְינִיה sprout, shoot. בְּמְנִיָּה m. gum.

ּלְמִיאָה (pl. נְמִיאוֹת f. sip, draught.

\*מְלָּישׁה, הּנְמִישׁה f. adj. flexible. (מַמְלִים pl מָמָלִים m. camel-driver.

המלח f. caravan of camels.

1) to cut off.— 2) to feel.

וֹנְמֵלֵ 1) to conclude, to end.— 2) to learn.— Niph. ונְמֵל 1) to be completed, to be decided.— 2) to become ripe.

וֹבְּמַר (conclusion.— 2) decision.

וֹקְרָבְּי, אֹבְרָבְּ (pl. יְבְּיָרוֹת) וּ (pl. יְבְּיָרוֹת) f. 1) teaching, tradition.— 2) Gemara (that part of the Talmud which contains the discussions of the Amoraim on the Mishnah).

to steal; נָנַב דַעַת to deceive.

בְּנְדְרָנִית, m., בּנְדְרָנִית f. adj. coquettish.

1) to blame.— 2) to abash.— Hithp. הְרַבַּנְה to be blamed, to be disagreeable (with עַל).

בְּנְוֹת (pl. וְנְנוֹיוֹת f. disgrace, blame.

לְבָבְיָ to hide, to accumulate.— Niph.

(pl. נַנַנִים m. gardener.

f. gardening

D (gl. מְבַּיִם , pl. מַבְּים adj. adj. מַבְּים (בַּבּיִם ) adj. בּבְּים (בַּבִּים ) adj. בּבְּים (בַּבְּים בּבְּים ) large. – 2) rude; בַּבְּים בּבְּים black-cattle, horned cattle; בַּב רְוֹם haughty man.

⊓D∃ f. side.

to belch.

המיםה ל במיםה.

נְעָנּוּעִים (pl. נְעָנּוּעִים m. longing.

to long, to yearn. — Hithp. אָנְעָנֵע to roll, to long for (with ענֵי).

to abhor.— Hiph. נְעֵיל 1) to cast out, to miscarry.— 2) to scald.

לְבָּרוֹ (pl. נְבָּרוֹת) f. hedge.

קפוק m. 1) hoop.— 2) embracing.

to plaster, to unite with plaster.

Pi. 위의 to surround, to embrace.

\*לַבְּרוּרִית m. נַבְּרוּרִר match.

הבות f. squeezed olives.

ין (pl. בְּיִים m. spark.

וּנְרָבים (pl. נְּרָבים) m. jar. \*בְרֵבוֹם (du. בַּרָבַוֹם m. stocking. וְנֵרְנִירִם (pl. נַרְנִירִם) m. berry. ו ברגר 1) to pick berries. — 2) to gargle. - 3) to brawl. וְבָרָגָית (pl. בְּרָגָים; f. הַנְּרָגִים, pl. m. glutton, sweet-tooth. וְרְנְרֵת (pl. וְרְנְרִוֹת) f. dried fig. נְרָרָים (pl. נְרָרִים) m. erasure. תַּנְרְדּוֹמִים (pl. בַּרְדּוֹמִים m. scaffold. גרובה (pl. גרובה) f. shavings. נְרוּעִים (pl. נְרוּעִים) adj. bad. ברוש (pl. גרושים m. 1) divorce.— 2) expulsion. מּרִידָה adv. alone, only, but. נְרִים (pl. נְרִיםִים m. grit, groats. לְּרִירָה f. dragging, stretching out. נרל Kal not used.— Hiph. דָרָל to draw lots.

to bend הָּנְרִים to bend נְּרַם or turn aside. גָרֶם (pl. גָּרָמִים m. body; גָּרָמִים celestial bodies. לְנְרָמָה (pl. נְרָמִית bone. לבמות (pl. גרמות) f. cause, motive. m. enmity; בַּבֶר memy.

וברם 1) to be crushed. — 2) to study. - 3) to read. גרסה (pl. גרסות) f. reading, variant. וון m. 1) deduction, reduction.—

2) minus.

נְרָעִין (pl. בַּרְעִינִים m. kernel. קַרָף שֶׁל רָעִי , chamber-

to drag, to draw.

אַנְרַה f. continuation; אַרָרָה by the way.

שרוב m. name of an accent; du. בּרָשַׁיִם a double גָּרָשַׁיִם.

m., בְּשׁרְּםְה f. adj. moistened.

(pl. נְשָׁמִים (pl. נְשָׁמִים m 1) rain.— 2) body; בּשְׁמָי adj. bodily, material. הַנְשִׁים Kal not used.— Hiph. הָנָשִׁים

1) to cause to rain. - 2) to incarnate, to embody. - Hithp. ם התנישם 1) to become incarnate. — 2) to grow coarse.

השמית, בשמית, בשמית.

דישפוקה f. seal, arms, escutcheon. נְשָׁרִים (pl. נִשְׁרִים) m. bridge.

www to feel, to grope. - Hithp. to wrestle.

לְשָׁתְּה (pl. נְשָׁתְּהׁ pump, siphon.

יְּבְּדְּבָּגִיָה m., f. דְּבְדְּבָּגיִ cherry.

m. prayer, entreaty. (דְבוֹבִים pl. דְבוּבִים) m. prayer, entreaty. קבוק m. 1) union.— \*2) evil spirit

רבוּרִים (pl. בוּרִים) m. talk, word; הוּבּוּרִים הוֹף בָּרֵי דְּבּוּר הוֹף בָּרֵי דְבּוּר.

\*הבורנית f. honey-comb.

יבי prep. of the house (see בֹּי).

ל דביתא f. wife.

union.— 2) glue.— 3) soldering. ר בקים א joining.— 2) religious

ecstasy.

תַבָּרִים (pl. דַּבָּרִים) m. leader.

יה בְּרָנְים (pl. הַבְּרָנִים m. speaker, orator.

לבְּרָנוּת. eloquence, oratory.

קְבְשָׁן (pl. דְּבְשָׁנִים , f. דְּבְשָׁנִים, m. honey-cake.

וְדָגִים (pl דְגִים) m. fish; דָג מְלוּחָ herring; מַוֹל־דְגִים Fishes (sign of the zodiac).

דְנִירָה (den. from בְּנִירָה) זְּ hatching.

דּוְמְה , דְּנְמְאוֹת (pl. דּוּנְמָה , דְּנְמְא f. sample, specimen; דּוּנְמָתוֹ resembling him.

קושים (pl. וְדְגָשִים) m. point, dot (in a letter).

נְרָגֵשׁ to punctuate.— Niph. נְרָגֵשׁ punctuated.— Hiph. הָרָגִישׁ to accentuate.

קה (pl. בְּרִים m. 1) nipple.— 2) faucet.

יְּדָרָ , דְּדָר pron. my, דְּיָרָ thy, etc.

דְהָה to fade, to turn pale.

זְּהְיָה f. fading.

two; דּוֹ־חֵלְיּל two faces; דּוֹ־חֵלי amphibium; \*דּוֹקְב duel, etc.

דוֹאַרִים (pl. דוֹאַרִים) m. courier, post.

דונית (pl. דוניות, דוניאות) f. barge.

ידונים (pl. דְּוֹנִים) adj. oppressed.

קיש דּוּכְנָא , דּוּכְנָא m. platform; רֵישׁ דּוּכְנָא assistant-teacher.

תובכם (pl. דּוּכְם) m. duke.

নানুদা f. 1) stillness, grave.— 2) angel of the dead.

הוֹמְם (pl. דּוֹמְמִים m. mineral.

לְּדְוֹן to argue.— Niph. לְדוֹן to contend with.— Hiph. מְדִוֹן to judge.—
Hithp. לְבָּוֹן, הָבָוֹן to quarrel, to dispute.

אר (pl. רְּפַנּוֹת רְּוֹפַנִּים (pl. רְּפַנּוֹת m. a. f. 1) wall.— 2) side.

אָרְיָּדְ, אָרְיִוְן adv. 1) only, absolutely.— 2) necessarily.

\*הוֹלָה maize.

דְּוֹרְוֹן (pl. דּוֹרוֹנוֹת m. gift, present.

דּוְת (pl. דּוּתִיוֹת, הוּתִים) הּ paved pit.

יְּהְיִהְ (pl. הְּחִיוֹת ) אַ (זְּחִיוֹת down.— 2) delay, adjournment. דְּחִילָה , דְּחִילֹך fear, awe.

רְחִיפוֹת (pl. דְּחִיפוֹת ) f. 1) thrusting.— 2) motive.

י בְּהִיּלְה (pl. יְהִילְהֹת) / 1) intrusion.— 2) pressing. ים (pl. בַּחְלוּלִים m. scarecrow.

Dni 1) to press.— 2) to become dense.

רְהַׁקְ m. 1) straits.— 2) need, distress; מוֹל adv. by force.

adv. it is sufficient; בָּל according to; בָּל בִּי בִּי בִּי זָּל it is worth.

adv. 1) which,— 2 because.—
3) when.— 4) sign of the genitive.

ל הינות fishing.

דין (pl. דיוֹאוֹת, דִיוֹא) f. ink.

בּיוֹמֵית (pl. דְיוֹמֵית) אַ 1) story.— 2) degree.

רְיּוּקִים (pl. רְיּוּקִים) m. accuracy, exactness; בְּיוּקִים adv. punctually, accurately, with exactness.

וריוקן m. portrait.

דיור (pl. דיורם) m. tenant.

ink-well. דְּיוֹתָה

דיבה f. pounding.

ינים (pl. דין m. 1) judgment.— 2) law; דיני מְמוֹנוֹת civil laws; עוֹרָךְ דִין criminal laws; עוֹרָךְ דִין tayer, attorney.

m. 1) judge.— 2) associate of a Rabbi.

דינות f. judgeship.

רַיִּם, דְּיָם, בּיִבָּה, סatmeal, porridge.

יסְקוּם (m. 1) plate.— 2) disk. בְּישְׁבִּדְּ see בִּישְׁבַדְּ.

דיצה (pl. דיצה) f. rejoicing.

[יַּלְנִים (pl. בּיִּלְנִים) m. pedant; as adj. accurate, pedantic.

ל ביקנות accuracy, pedantry.

דיר (pl. דִּירִם) m. stable, shed; דיר wood-shed.

דיַר (pl. דיָרִים) m. tenant, roomer.

דירה (pl. דירות) f. dwelling.

דישה (pl. דישה) f. threshing.

וְבִיתִיקְא (pl. וְבִיתִיקָ) f. last will, testament.

יה ברון m. contrition.

יהרל m. 1) impoverishment.—
2) decay.

ז (הְבְּלְהֵל 1) to shake, to toss.— 2) to enfeeble, exhaust.— Hithp. הְבָּלְהֵל, to become poor, low.

קלונים (pl. דלונים) m. 1) leap, jump.— 2) omission.

קְלְוּעִים (pl. קְלוּנְיִם) m. gourd, pumpkin.

הלות f. poverty.

תְלַשׁוֹרִים (pl. הַלְשׁוֹרִים) m. dilator, informer.

הַלְפוּרְיָה, הַּלְפוּרְיָה f. dilation, information.

קלי (pl. דְלִים) m. bucket; מַנַל דְּלִי Aquarius (sign of the zodiac).

יליל (pl. דְּלִילִים) m. thin cord.

קביקה (pl. וְבִיקוֹת) f. conflagration, fire.

왕구구 adv. 1) perhaps.— \*2) dilemma.

אַרע see בַּלְעַת.

רְּלְפַּה (pl. דְּלְפַה) f. dripping-eaves.

וְבְּלְבָנִים (pl. בַּלְבְנִים m. person with watery eyes.

m. table with three legs.

fי בּקְּקָת f. inflammation, burning fever.

יוֹלֶת (pl. קּבְּתוֹת f. 1) door.— 2) column, page.— 3) verse (in poetry).

'N' m. something dubious (specifically; fruits concerning which there is a doubt whether they have been tithed or not).

י דְּמְדּוֹם (pl. הְמָדּוֹמִים m. twilight, dusk.

בּקבּה to become unconscious, to be stupefied.

יה און m. 1) resemblance.— 2) image.

ה המומית f. huckleberry.

(pl. במוּסְאוֹת m. 1) nation.— 2) public building.

קביונות f. imagination.

to sleep.

to manure.— Pu. בְּלֵן to be manured, fertilised.

ון (pl. מונים m. jar.

הנדנה f. mint (plant).

ito wax.

רְּבְּרִים (pl. וְדְבָּרִים) m. denarius (Roman coin).

קסק f. 1) disk.— 2) summons.

ק (pl. אָלָה) אָר (pl. אָרָה) אָרָה) אָר (pl. אָרָה) אָרָה) אָר (pl. אָרָה) אָרָה (pl. אָרָה) אָרָה) אָר (pl. אָרָה) אָרָה (pl. אָרָה) אָרָה (pl. אָרָה) אָרָה) אָרָה (pl. אָרָה) אָרָה) אָרָה (pl. אָרָה) אָרָה (pl. אָרָה) אָרָה (pl. אָרָה) אָרָה (pl. אָרָה) אָרָה) אָרָה (pl. אָרָה) אָרָה (pl

קּיִים (pl. בְּיְהָנִים m. intelligen: person; as adj. firm, resolute.

기간 (pl. 다한 ) m. 1) plate, plank.—
2) leaf (of a book).

সূম্ম to turn over the leaves.

בּוֹסִים (pl. וְדְפּוֹמִים m, 1) mould.— 2) press.— 3) printing establishment.

רְפוּפִוֹת (pl. הְפוּפוֹת book-stand.

\*וְנְפִיקוֹת (pl. דְפִיקוֹת) /: beat.

197 to press.

רַפְנִית, דַּפְנִית (pl. דַּפְנִית בּפְנָה , בַּפְנָית בּפְנָה בּפְנָה בּפְנָה בּפְנָה בּפְנָה בּפְנָה בּפְנָה

D בַּן Kal not used.— Niph. בַּפַל to be printed.— Hiph. דְּפָל to print.

ת דופק, דפק m. pulse.

m. wall of a coffin.

P ַ I. (pl. פַּקִים m. 1) dust.— 2) second.

אַדַק II. (pl. בְּקָה לָּ, בַּקָה, pl. הַקּב, pl. בְּקָה מָלָּ, thin, small; בְּהָתָה בַּקָה small cattle.

רְּקְרּוֹקִים (pl. רְּקְרּוֹקִים) m. 1) accuracy.— 2) grammar.

דְּקְבֵּקְ to be accurate, exact — Hithp. דְּחָבְּקְבִּק to be crushed, pulverised.

דקור (pl. בקורים m. nail.

\*Tog f. 1) smallness.— 2) thinness, fineness.

דקירה (pl. דְּקִירוֹת) f. stab.

ים (pl. דָקלים) m. palm-tree.

adj. palm-planter.

רָקרים (pl. דְּקָרִים) m. 1) spade.— 2) hunter's spear.

יַּרְבָּן (pl. דְּרָבֹוֹיִת ) m. 1) goad.— \*2) spur.

to spur.

הַּדְרֵג Hiph. הָּדְרֵג to bring up gradually.

בְּרָבָּה (pl. בְּרָבְּה) f. 1) step.— 2) degree.— 3) name of an accent.— \*4) octave.

יברגש (pl. דַרְגִשִׁים) m. couch, sofa.

קרְדּוֹרִים (pl. בְּרָדּוֹרִים m. 1) wooden barrel.— 2) woman's headcovering.

רְּדְרָבְיּם (pl. בּוְדָבִים m. small child. דְּרָבֵּרְ Hithp. דְרָבֵּרְ to cling, to stick to.

יְּרְוִישׁים (pl. דְּרִוּשִׁים) m. lecture, discourse.

יבְה f. 1) stepping.— 2) pressing (of grapes).

דְרִיפֶת הָנֶגֶל trampling; דְרִיפֶת right of way. דְרִישְׁה (pl. דְּרִישׁוֹת f. 1) inquiry. — 2) demand.

קְּבֶּרְ (pl. הָבְּלְיִם m. a. f. road, way; הְבָּרְ בַּּלְּשָׁה in the form of a petition; הָבֶרְ בְשִׁיל for instance.

m. 1) good manners.— 2) sexual intercourse, coition.

### Hiph. דָּרָם to turn to the south.

by 1) to trample, to tread.— 2) to tear (of wild beasts).

וֹדְרֶּכְּה. 1) pressing of the knife (in slaughtering animals).— 2 hewing off.

to liberate. הָרָריר to liberate.

אַדְרָא f. 1) loss.— 2) necessity.

יְרוּשׁ see דְּרָשָׁת

יבְּרְשָׁן (pl. בַּרְשָׁן) m. preacher, lecturer.

ל בּרִשׁנוּת. f. preaching.

\*הְּצִּיאָה (pl. הְיִּשְאוֹת) f. meadow in a wood, lawn.

י (pl. דישונים) m. 1) clearing away of ashes.— 2) ashes cleared away.

הְּתְּיֹם (pl. הְּהִיֹם , בְּתִים (pl. בְּתִים , בְּתִים (pl. בְּתִים ) law, edict.— ש) religion.

יְחָל (pl. הָתִיִּים; אַ הַתְּיֹת, pl. הָתִיִּים adj. religious.

דְתִיוּת f. religiosity.

T

 $R_{1}$  adv. 1) behold. – 2) though.

אַה, יהא pron. this.

האונה f. attention.

מיִדְנָא adv. now.

\*האלמה f. contagion.

\*הקבאה f. estimate, valuation.

הַאָּבְיְרָה f. corroboration, confirmation.

אבר f. hastening, acceleration.

הַאָּרַת פָּנִים f. lighting; בּאָרַת פָּנִים benignity, kindness

\*הארחה f. reception, welcome.

re-בָּאַת שֶׁלוֹם; בּבְאַת שְׁלוֹם re-conciliation.

יהְבְּאָ m. 1) nonsense.— 2) exaggeration.

יהֶבְהֵל (pl. הֶבְהֵלִים) m. difference.

ו הבהב 1) to singe.— 2) to fry.

הבחנה f. probation, examination.

רְבְּטְרְהוֹת (pl. הַבְּטְרוֹת) /. 1) promise.— 2) confidence.

יה אול (m. 1) breath.— 2) evaporation.

m. ebony.

הַבְּבָּוֹ f. understanding, comprehension.

קְעָנְתָּת f. 1) recovery.— 2) סְעוּרֵת funeral repast.

יְהַבְּרָה (pl. הַבְּרוֹת f. 1) noise.— 2) pronunciation.— 3) syllable.

\*הַבְּרָחַת הַשֶּּבֶם; removal; הַבְּרָחַת smuggling, contraband; הַבְּרָחַת bankruptcy, failure.

יהברְבָה /. ingraftment.

הברקה f. glitter.

לה הוְבְּלְה f. 1) limitation, restriction.— 2) definition.

הְנְּדְה (pl. הַנְּדוֹת) ז'. 1) narration, recital.— 2) legend, myth.

ל הנדרה. definition.

\*, m. helm, rudder.

הְנְּחְה (pl. הַנְּחְה) f. correction, annotation.

יְבְנּוֹנְיִת (pl. הַגּוּנְיִת ; הַ הּנּנְים , pl. הְבּוּנְי adj. worthy, fit.

m. 1) thought.— 2) logic.

(pl. הָנְמוֹנִים m. 1) ruler.— 2) bishop.

קּגְמְלְיִיְהְ f. 1) dominion.— 2) bishopric.

הַנְעַלָה f. rinsing with hot water.

הנפה f. locking.

הְרְרָלְה f. 1) drawing of lots. – 2) lottery.

הְנְשְׁכְה f 1) incarnation.— 2) an thropomorphism.

adv. together.

הַרַחַה f. rinsing, washing.

מליה adv. expressly.

(pl. הֶדְיוֹמִים) m, simpleton, ignoramus; לְשׁוֹן הָדְרוֹמׁ vulgar, common language.

יוֹמִי m. private.

רְבְּרֵם Pi. בְּהָם to cut, to divide into small pieces.

הַבְּבְּקה f. printing.

סה to fasten.

הַדְּרָגְה f. graduation, progression; בְּדְרָגְה gradually.

m. dropsy.

דרא pron. he; בְּל־שֶׁהוֹא something. בְּל־שֶׁהוֹא conj. since.

הוְדָאָה , הוְדָאָה (pl. הוֹדְאָה f. 1) thanksgiving.— 2) confession.

הוֹדְעָה f. notice, advertisement.

to be, to exist.— Pi. תְּלָה to make, to produce.— Hithp. הְתַבּוּה to be made, produced.

קר adj. 1) being, existing. — 2) present; as n. present tense.

קברים (pl. בְּנִיתׁ (pl. בְּנִיתׁ (pl. בְּנִיתׁ בְּנִיתְּן (pl. בְּנִיתׁ בַּנִיתְּן things as they are.— 2) discussion.

רוֹבְהְוֹי (pl. הוֹבְחוֹת) f. proof, evidence.

רוֹנְאָה, הוֹנְאָה (pl. הוֹנְאָה) f. 1) oppression.— 2) deceit.

קבה f. 1) addition.— 2) supplement.

הוֹצְאָה (pl. הוֹצְאָה) f. 1) carrying out.— 2) expenditure.— 3) edition.

קרְאָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָה, הוֹרְיָה, הוֹרְאָה.

2) instruction; שִּׁעָה temporary ordinance; מוֹרָה הוֹרְאָה teacher of religion, rabbi.

קושׁשְנִא (pl. הוֹשַעְנִית f. 1) willow-twig.— 2) title of a prayer said during the feast of Tabernacles; הוֹשַׁעְנָא רַבָּה seventh day of the feast of Tabernacles.

הוְדַּכְּכוּת f. clearing up.

הוְדַּמְנוֹת f. occasion.

הַוְהְבָה f. gilding.

יְהְיִיה (pl. הְיִייֹת f. fancy, vision; בַּעל הַוְיָה visionary, fanatic.

קבְּהָ f. 1) invitation.— 2) summons.—3) preparation.—4) order.

קּוָבֶּק (pl. הָוֹבָק m. loss, damage.

הַחְלְּדְה f. 1) rust.— 2) tearing asunder (= הַוְלְדָה).

הַהְלְמָה f. resolution; הָהָלְמָה indicative mood.

קּבְרָה f. 1) improvement.— 2) repairing.

הַמְבֶּלְה f. 1) dipping, immersion.— \*2) baptism.

וֹלְיָבְיּה f. 1) laying.— 2) drawing (of lots).

הַמְבָּבְ f. hiding, concealment.

המעיה f. sophistry.

המעמה f. accentuation.

הַבְּבָה f. preaching.

30

הַהְּיָּרְלִי adj. primitive הָיִּרְלִי primitive matter.

מלכא adv. where?

מר הֵיבָן adv. where? אַר הֵיבָן how far? אֲבּיבָן from where? whence?

דיםנה pron. from him.

adv. 1) the same.— 2) namely, that is.

הינוֹכֵיא, f. bridal veil.

m. removal; הִיםַח־הַבַּעֵת escaping from the memory; בְּהִיָםַח מות unexpectedly.

קוֹ pron. this; דְיָם it is all the same.

אבה adv. here.

\*הַבְּרָבְה f. annihilation.

הכלה f capacity (of space).

הַכְּלְלָה f. generalisation.

הכנה f. preparation.

ית (נְלְנְסֵוֹת (pl. הַבְּנְסֵוֹת (pl. הַבְּנְסָוֹת (pl. הַבְּנְסָת hospitality; הַבְּנְסַת בּלְּחַ בּלְנִסְת בַּלְּחַ בּלְּמַת בּלְחַ בּלְחַת בּלְחַ בּלְחַת בּלְחַת בּלְחַת בּלְחַת a maiden to marriage.—
2) revenue, income.

א בּהַכְנַעָה f. subjection, submission, humility; בּהַכְנַעָה humbly.

תַּבְּרָה ( 1) perceptive faculty; תַּבְּרָה מימִית eonviction.— 2) acknowledgement; תַּבָּרַת תּוֹרָה gratitude.

הַבְרָזִּה (pl. הַבְרָזִּיֹת f. 1) proclamation.— 2) appeal.

תְּבְרָן, הְבְרָן m. necessity.

m. necessary forced.

יהַרְעָה (pl. הַּבְּרָעוֹת ) און הַבְּרָעָה (pl. הַבְּרָעָה ) f. 1) overweight.— 2) inclination.— 3) decision.

תְּבְשְׁרָה m., הַבְשְׁרָה /. 1) making fit.— 2) permission.

הלבנה f. abashment.

הלואה f. 1) loan.— 2) borrowing.

יהלְנֵאי , הַלְּנֵא interj. would that! would to God!

m. course, going

הַלְּכָּה (pl. הַלְּכָה) /. traditional law; הַלְּכָה properly.

כה conj. therefore.

pron. these.

בלם 1) to strike.— 2) to fit, to suit.

מַלֵּכְן , וְבַּלֵּן adv. farther.

הַלְעָמֵה f. fattening.

קלצה f. 1) joke — \*2) rhetoria (בְּלִצָה).

\*'יוֹב' m. vulgar, common.

\*הַמוֹנִיוּת f. popularity.

ארבה f. money order, check.

המלטה f. cement, mortar.

m. tripe

המעמה f. diminution, decrease.

המצמה f. invention.

המכה f. exchange, change.

\*הַמְרַצָּה f. straining

m. 1) duration. = 2) continuation.

הַבְּהָנָה f. expectation

בוֹאָבוֹ (pl. אַנְאָנוֹת) f. וֹ) pleasure. =-2) profit.

הוְדְּקְהוֹ f. 1) geometry.— 2) mathematics.

הנה Niph. בְּהָנֶה to enjoy. - Pi הנה to afford enjoyment.

הַוְחָוֹת f. 1) leading.— 2) behavior, conduct.

אַנְיָיָהְ וֹּ. refreshing, comfort.

רָבֶץ, רָבֶץ m. glimmer, רָבֶץ בַּחַבֶּץ sunrise.

תֹבְּיִה f. reclining position (at the table).

רבר f. 1) interpretation. — 2) explanation.

הְּבָנֵת וְּבֵּוּל removai; הַּקְנֵת infringement of one's rights

תְּבָנָת m., הַקְנָרָה f shutting in

דְּמִיּק (den. from בְּמַיּן to heat

הַמְבְּטְה (pl הַמְבְּטְה f. 1) assent. appreval. 2) accord m. conventional

TIDDA f. use, practice.

Then m. authority.

DDT Pi. DDT to besitate.

ר בּחַבְּת m. 1) bewailing.-- 2) eulogy.

הרבים ל. 1) provision. – 2) supply of provisions.

רָסָק m., הַסְּקַדְ f. neating.

הסתה. seduction.

\*הְּמְתְּגְּלֹוּת £ accommodation.

\*הַמְבְּרוּת ל הַמְבְּרוּת ל organization.

יהְהַתְּבֶּלוּת view, consideration. --

2) observation.— 3) meditation.

\*הְסְתְעַפוּת f. branching, \*ramification.

הסתפקות contentment.

הערבה f. excess, surplus.

קּעְרֵים (pl. הֶעְרֵים) m. 1) absence. 2) non-existence

הַעַּלְמָה (pl הַעַּלְמוֹת f. 1) concealment. – 2) oblivion.

הענקה f. donation.

הַעְרָה (pl. הָעְרוֹת) f. 1) excitation.— 2) remark.

\*הְעַרֶּבְה f taxation, estimate, valuation.

\*חְבְּיְתְּקְרוֹ (מְיְמָקּלוֹר f. 1) removal. – 2) copy. – 3) translation. הַבּוּן m. opposite, contrary.

קּמוֹרֶה, הַבְּּמוֹרֶה ( ז הַבְּּמוֹרֶה , הַבְּּמוֹרֶה conclusion.— \*2) epilogue.

קבּלְנָה /. 1) division,— 2) exaggeration,— 3) setting sail

(pl. הַּפְּמֵרִים, הַפְּמֵר (pl. הַּפְּמָרִים (pl. הַבְּמָרִים m (pl. ) loss — (pl. destruction.

PD 한 개 m., 미만한 개 f. 1, interruption. — 2) stop, pause.

אָרָבְּצָה f. spreading, circulation.

m., הַפְצַרָה f. insistence, ur gent entreaty.

תְּבְּקֵר, הְבְּקֵר m. 1) unowned property.— 2) licentiousness.

הקבר (1) separation — 2) analysis.

m. distinction.

בּיִים m., הְבְישְׁבְּה (. 1) flaying.— 2) abstraction.

\*הבישרה (of snow).

\*תְבְבְּרְקְרָתְרְ (. 1) justification.— 2)
excuse.

להצמינות distinction.

אריי (בּיבְּינוּת f. 1) cold.— פון cooling down.

הצלחה. success, good luck.

קּבְּעָה f. 1) spreading.— 2) proposition, proposal.

קבְלְה. reception meeting.— 2 parallelism.

preface, prologue.

שׁקְּבִי, שְׁחָבָּי, m. 1) something sacred.— \*2) poor-house.

ישָׁמַר הַקְּנָאָה ל transfer ; הַקְנָאָה mortgage.

הקבה (. 1) pedantry.— 2) fit of anger.

הַקשׁ, הַקשׁ comparison, analogy.

\*הראיה f. showing

m. habit.

הְנְשְׁה feeling; הַנְנְשׁׁה the five senses.

הביה ( 1) pursuit — 2) persecution.

הרהור (pl. הְרְהוּרִים) m. 1) thought.—
2) fancy.

to swing, to vibrate.

late.— 3) to suspect,

קְבָּיבְיּה (. 1) moisture.— 2) irrigation, watering.

והרי I. m. quality.

II. adv. 1) behold הַרְינָי behold i am.— 2) truly, indeed.

יותר (בּבְהְה / ingraftment.— 2) putting together, composition.

הרנונה f. bramble (bird).

m. moment, twinkling.

הרְפַּתְקָה f. adversity, misfortune.

יוֹלְצְאָן f. 1) presentment, report.—
2) approbation.

וֹתְיְאָלְהְ f. 1) permission.— 2) authority.

\*הְשְׁבְּהָה /. 1) improvement.— 2) silencing

f. 1) reaching.— 2) refutation.— 3) conception.— 4) power of perception.

קרה (. 1) providence.— 2) superintendence.

\*הְשְׁיֵבְהְ f. 1) comparison.— 2)
equation (in algebra).

יישבלה f. 1) intelligence.— 2: culture.

הְשֶׁלְבְּה f. 1) completion.— 2) per fection.

השערה f. conjecture, hypothesis

קיים א ביין און fo 1) influence — 2) abundance.

אַקבּה ל. view.

\*חֹשְׁתַּדְּלֹּוְתְ f. 1) effort, endeavor.— 2) mediation.

אוליים f. likeness, similarity.

קישתל f. 1) concatenation— 2) evolution.

הְשִׁתִעבִּדוּת f. submissiveness

\*הִשְׁתַפְּבוּת f. effusion.

\*השתתפות f. 1) participation.— 2) sympathy.

\*התאבנות f. petrifaction.

\*התאחורת f. fraternisation.

\*הְרְאָמְה f. 1) conformity.- 2) harmony.

קאָמְצוּת f. 1) exertion.— 2) effort.

התבוללות f. 1) mixture.— 2) assimilation.

קבּמִלֹּוּת f. 1) self-abasement.—
2) cessation.

הְתְּבְּשׁׁוּת f. crystallisation.

התנדרות f. boastfulness.

קרושישות f. 1) gymnastics.— 2) prize-fight.

הַתְּבְּעֲשׁוּת f. commotion, excitement

קבְשְׁמִוּת f. 1) realisation.— 2) materialisation.

\*הְתְהְוּוֹת f. 1) origination.— 2)
formation.

\*התואה f. drawing, delineation.

חוְרַבְּחוֹתְ f. disputation, debate, arguing.

התחיבות f. obligation.

התחלה f. commencement, beginning.

התחקות f. imitation.

\*התהרות f. competition.

התיפות f. embellishment

הְתִּיךְ (Hiph. of הְתִּין 1) to loosen, to set free.— 2) to allow, to permit.

הְתִישְׁבוּת f. settlement, colonisation.

התבוצות f. 1) shrinking.— 2) concideness.

התְלַהְבוּת f. inspiration, enthusiasm.

התְבְּהָ f. 1) perseverance.— 2) industry, diligence.

התקנות f. appointment, office.

דְּתְנְבְּדְוּת f. 1) resistance, opposition.— 2) contrary.

תתנגישות f. 1) collision.— 2) encounter.

התנשאות f. 1) exaltation.— 2) boasting.

הּתְעַכְּבוּת f. delay, retardation.

התעלפות f. exhaustion, fainting.

א התעיקקר. 1) deepening.— 2 absorption, engrossment.

התערבות f. interference.

התערות f. exposure.

רות ביורה f. 1) absolution.— 2) resignation, abdication.

הּתְבַּעַלוּת. ecstasy, enthusiasm.

בּתְפַשְׁטִּוּת f. 1) spreading.— 2) abstraction; אוֹן הַבְּשְׁטִוּת הַנוּף incorporality.

התפתחות development.

\*התקומות f. progress.

התקשמות, adornment, pomp.

ל הַּרָנְיה , הַרִּנְאָה f. warning.

בתרגשות excitement.

הקה f. 1) separation.— 2) solution.

\*התרבוות f. centralisation, concentration.

התְרֶעָה sounding an alarm.

\*הַּרַכְּּסוּת f. fawning, cringing.

התרקעות f. malleability.

התרשלות f. negligence.

1

וַדְאִים (pl. וַדְאִים; f. וַדְאִים, pl. וַדְאִים) adj. sure, certain, actual, real.

וְדָר Hithp. הְתַנֵהָה to confess.

ידוי (pl. וְדוֹים) m. confession.

יִילוֹן (pl. וִילָאוֹת m. 1) curtain.— 2) veil.

וְבְּיֹחַ (pl. וְבֹּיּחַ) m. disputation, debate.

ילְדְׁ (pl. וְלְדוֹת m. 1) child.-- 2)
young beast.

רְםֶּלְ m. 1) custom, use.— 2) character.— 3) menstruation.

to appoint.— Hithp. נער to assemble.

m. 1) gathering, meeting.—
2) committee.

וְעוּד m. place of assembly.

יְנְיְרָה\* (concourse.— 2) association.

וֶרֶד (pl. וְנָדִים m, rose.

יקו adj. of a rose.

ינהינה. rose-bush.

וֹרַדִּינוֹן m. rose-oil.

וְרִיד (pl. וְרִידִים) m. vein, artery.

שני של m. 1) esophagus.— 2) mast.

תוק (pl. יְתוּקִים) adj. siekly, consumptive,

וְתּוֹרְ (pl. וְתּוֹרְים) m. 1) gain.— 2) surplus, excess.— \*3) discount, allowance.

יְתִיק (pl. וְתִיקִים adj. 1) strong.– 2) pious, holy.– 3) worthy.

m. a swoon.

מְלֵן adj. generous, liberal.

7

אָב השנים\* (fish). wolf; \*מנה האָב השנים

אַן m. pl. youth, young men. אַן אַן m. beech tree.

\*הַבְרַהְיּל cream, sour cream.

יברל m. 1) manuring.— 2) offering to idols.

m. buyer.

ובוְרִית f. 1) sterile soil.— \*2) the worst sort.

וביל m. shovel, spade.

לְבִיל m. book-case.

קבינה goods.

ובל (pl. וְבָלִים) m. dung.

וֹבְלֹ I. to reside permanantly.

II. (den. from בָּלְ Pi. בְּלֵּן ווֹ נְבָלְ to manure.— 2) to offer to idols.—
Niph. בְּבַלְ to be manured.

m. person with watery eyes.

to buy, purchase. — Pi בַּן to sell. — Hithp. הַוֹרָבוּן to be sold.

37 I. m. husk.

17 II. adj. transparent.

ובנים (pl. מובנים m. glazier.

\* m. glazing.

This f. transparency.

1111 to make transparent

jeweler. (זְרָבִים pl. יְּזְרְבִּי m. goldsmith,

לְהֵבֶּל Hiph. זְהֵיכ 1) to glimmer, to be gold-colored.— 2) to gild.— Hoph. הְוֹהַב to be gilded.

pron. this is.

יְהְוּבְים (pl. יְהוּבְים) m. florin (gold-coin).

הוח זהום m. stain, blot.

ים יהוֹרְים pl. m. light-colored garments.

זהורית f. crimson, scarlet.

יְהָירְים (pl. זְהִירְה אָ זְהָירְים יָּשׁ זְּהִירְ adj. careful, cautious.

הירות f. carefulness, cautiousness.

to make repulsive. — Pi בּקוֹן to be dirty; pt. p. בּקוֹף dirty. filthy.

הבין f. 1) filth.— 3) foam.

זהן to shine, whence next word.

\*הרית f. phosphor.

קרים m. pair אָל סַפְּרִים m. pair of seissors— 2) married couple.

2) ntr. to be a match maker.—
Hithp. Ann 1) to join oneself.—
2) to cohabit

aumber.

וֹלְדָּוֹן אָ valise.

m. marrying, marriage, coupling.

ו ווּ I. to stir, to move. — Hiph. דוָיו to stir up

וו M. name of an ancient coin.

הון to be proud. — Hiph. הין הון 1)

to remove. — 2) to stir up.

יוֹחָלִים m. pl. 1) slowly flowing waters.— 2) reptiles.

אימו שֶׁל יָם small; שֶׁל יָם the sea.

לול m. cheapness; בול cheaply.

\*וֹלְלוּת f gluttony.

darnel-grass.

וְעָרה shaking, fright, \*earthquake.

אַרַן m. kind of locusts.

יין (m. 1) armament, arming; בית m. 1) armament, arming; בית

\*יְוְנִיתְ (pl. וְיִנְנִיתְ May-flower, lily of the valley

ן (pl. מְיִּנְקְּלְ (pl. מְיִנְּלְּלְּ) m. forgery, falsification.

jection.— 3) weevil, pope-fly.—4) reptile.— 5) feeler (of insects).

to arm.— Hithp. יין to arm

oneself.

m. trembling, shivering.

ন্মান to forge, to falsify.— Hithp

קין m. lace.

וְבְּנִים (pl. יְבְּנִים) m. forger, falsifier. זְיַבְּנוֹת f forgery, falsification.

ייְרָה, אָיָרָה, iron (for smoothing).

וְיְרָה (יְיְרָה 1) arena.— 2) amphitheatre.

m. purity, cleanness.

וַבְּאִיֹת (pl. וַבְּאִים; אָ וַבְּאִים, pl וַבְּאִי adj. just, right.

ובון m. clearing, purification.

וְכוּכִית (pl. וְכוּכִיוֹת glass; וְכוּכִית magnifying-glass.

רוב ה (בור בי) f. 1) merit.— 2) virtue.— 3. right.

יְבְיּהְ (pl. הְיִּיּהְ) f. 1) right.— 2)
preference.— 3) privilege, patent.

יבְרוֹן m. 1) remembrance. — 2) memory.

קין (pl. יְבָרִים) m. male; מִין זָבָר masculine gender.

יברות (ג' בי אוברות) manhood, virility.— 2) pointed end.

\*יכְרִינִי m. forget-me-not (flower).

יַלִּים אָן; אָרָם, אָן, pl. מְלָים adj. cheap.

לב to flow in drops.

ילוֹך m. 1) dripping — 2) sprinkling.

הלוול m. contempt, disregard

to slight, to disregard.

לכות to sprinkle.

וֹבְלְתִים (pl. יְבְּלְתִים) m. perfumed water for sprinkling.

זְלֵלְ to drip, to sprinkle.— Pr. אַלַן a. Hiph. אָלָרָה same as Kal.

ובון m. destination, appointment.

וְמָזוּם m. buzzing, humming.

\*to hum.

למות, זְמִית, f. sauce, broth.

יבור m. 1) song.— \*2) nightingale.

בּים (1) to devise, to testify falsely; בּים (מְבְּר וּיִּמְם a false witness.— 2) to bridle, to put a muzzle on.— Pi. רְּבָּים a. Hiph. בּיִבָּים to be refuted.

m. 1) evil device, false testimony - 2) muzzle.

اَثِ إِلَّا m. time; اِثِاتِ when; اِثِ as long as.

ומן Pi ומן 1) to appoint.— 2) to prepare oneself.— Hiph. דּוֹמִין to invite.— Hithp. מוֹנְעוֹן to happen to meet.

אַבְוּאָ adv. once.

\* temporary.

m. ginger.

Dil m. water-spout, stream.

נְעְוַעְ to move, to shake. — Hithp. עוַנְעָ עוֹנָ to tremble, to shiver. יַּעַוְרָעַ (pl. וְעַוּנִעִים) m. shaking, shock.

ועברן m. saffron.

הופות f. tarring.

אָפָן to pitch, to tar.

Par m. crop (of birds).

לבת to pitch, to tar.

ה obligation.

Pigi (pl. קוקים, וְקּוּקִין m. 1) purification, clearing — 2) spark.-3) comet.

וְקִיפְה (1) raising.— 2) straightening.

היקית. chameleon.

וקנות , וִקנה old age.

קבן to raise. — Hithp. אוֹן to rise, to stand up.

אין to purify. – 2) to compel. – Nigh. רְבָּוֹלֵם 1) to be bound to. – 2) to have intercourse with. – Pi רְבָּוֹלֵם to refine. – Hiph. רְבָּוֹלֵם to compel. – Hoph. רְבָּוֹלֵם to be forced. – Hithp. רְבָּוֹלִם to unite.

to protuberate.— Niph בְּלְבְּרְ Hithp. קוֹבְקר to push or press through.

\*TTI to knit.

וֹנֵג m. 1) branch, bough.— 2) bird-cherry.

ורון m. spurring on.

זְרוּת strangeness.

to spur.— Hithp. ווויין וויין to be

studious .- 2) to hasten.

וְרִוִירִים (pl. יַרְוִירִים) m. starling.

וֹרִיבָה. thawing, melting.

\*הינהיל knitting.

יָרִיזִים (pl. יְרִיזִים; ה. זְרִיזָה, pl. יְרִיזִים) adj. heedful, active, skilled.

וְרִיזְּוֹתְ f. activity, diligence.

וְרִיתְה f. 1) rising.— 2) shining.

וריעה (. 1) sowing.— 2) seed.

הבין ל. sprinkling, throwing.

יבר to throw, to sprinkle. - Niph. בְּוַרֵלְ to be thrown.

אַרָקָא f. name of an accent.

Dini m. barley-broth.

## n

בּבְרָ to love.— Pi בְּבָרָ 1) to love.— 2) to cause to be loved.— Hithp. בְּרַחָתְ to be loved.

הבה f. love, friendship.

אַבְּהָ לּ. crested lark.

מבוב m. love, cherishing.

בוֹם m. beating; קבוּם הַקְבֶּר punishment beyond the grave.

קבור (pl. חְבוּרִים) m. 1) joining, union; קבור conjunction.— 2) addition.— 3) composition, work.

קבוּרָה (pl. חֲבוּרוֹת) f. 1) gathering.--2) company, society.

תבוש , חַבוּש m. quince.

תְּבִיבְ (pl. חֲבִיבָּה; הַ חֲבִיבָּה, pl. חֲבִיבָּה, adj. 1, beloved, dear.—
2) pleasant.

דְּבִיבְיה (pl. הַבִּילִה) ל. 1, bond, buadle; בְּבִילִה הַחְבִילֶה the bond, i. e. the friendship, is dissolved.—
2) pledge.

הַבִּיצְה f. pudding.

תבית (pl. חָבִיוֹת barrel.

הַבִּיתָה ה omelet.

תְבֶל m. 1) injury, hurt.— 2) interj.

לבץ to make butter, to churn.

תבצלים (pl. חבצלים) m. clove.

קברות, חַבְרוּתָא , חַבְרוּת /. 1) society.-- 2) sociability.

עבש 1) to bind.— 2) to imprison.

הבשה f. saddling.

קניגיה (pl. חָנִינוֹת) /. 1) celebration.

2) festal offering.

קונירה f. 1) limping, halting.— 2) brake.— 3) earth-work.

תְּנֶרוֹת (pl. חָנֶּרָת ; f. חָנֶּרָת , pl. חְנָּרוֹת adj. lame.

ער אינר 1) to gird round.— 2) to spring up.— 3) to stop, to restrain.—

Hiph. הְחֵנֵיר to shake.— Hithp. to become lame.

(pl. חָדוֹרִים m. 1) point.— 2) hole.— 3) joke, wit.

י הדרישים (pl. הרישים) m. 1) novelty.—
2) renewal. — 3) remarkable thing.

\*הַלְּוֹן m. non-existence.

pip Pi. חודק 1) to press in.— 2) to prick eneself with a splinter.—

Hithp. מְּבְּיִלְּהָ to wedge in.

מַדִּישׁי adj. monthly.

In to be under obligation

קבה (pl. חוֹבוֹת) ל. 1) duty, obligation.— 2) accusation.

הונה f. lark.

קור (pl הוּרִים) m. point. — קֹחוּר adv. apart

\*היחות f. goldfinch.

חוּמִים (pl. חוּמִים) m. thread, cord; השְּׁדְרָה spinal cord, backbone; חוט הַשְּׁצְרָה a small hair.

הוכה / laughter.

האבר m. farmer, tenant, lessee.

m. 1) sand; pl חילות sandy regions.— 2) phoenix.

(pt. 'קוֹ 1) to dance.— 2) to fall, to occur (of a date).

תוּלְבָּה (pl. הוּלְדוֹת ) ל. 1) cat; הוּלְבָּה מוֹנְצִים white weasel.— 2) polecat.

רוֹלְיוֹת (pl. חוֹלְיוֹת) f. 1) link, vertebra.— 2) cut.

m. pl. something profane, unholy; שְּיחַת חוּלִין profane talk. חוֹלְנִים (pl. חוֹלְנִים , pl

חוּבָנִית , אוֹרָנִים (pl. חוּבָנִים, pl חוּבָנִיוֹת, adj. sickly.

חוּלְשׁוּת, חוּלְשׁה. weakness, foible.

תוּמֶרוֹת (pl. חוּמֶרוֹת) אוּ strictness.

תוּמְשִׁים (pl. חוּמְשִׁים m. Pentateuch.

to become white.— Pi. לְּבְּרָ to whiten, to clear up.— Hithp. הְהַחַיִּה to become clear.

חַוֹר adj. white, pale.

דוּרְבַּה f. ruin.

א חובה f. whiteness, paleness.

מורין adj. whitish, palish.

(pt. יוְיִט 1) to hasten.— 2) to feel.— 3) to be sick.

קוֹשׁים (pl. חוּשִׁים) m. feeling, sense; בּמְשׁישׁ בְּמָשׁישׁ taste; חּוּשׁ־בְּמַשַׁם touch; הוּשׁ־בְּרָיִאָ sight; הַרָּאָה smell; הוּשׁ־הַשִּׁמִיעָה hearing.

הווק m. strengthening.

m evergreen.

(pl. תַּוְנִים m. 1) inspector.— 2) reader, cantor.

2) limitation, statute of limitations. — 3) probability.

1) to come back.— 2) to repeat;תְּלִילְהְתְּלְּתְּ הַחְיִיר חֲלִילְהְתְּלְהִים peat;תְּלִילְהְיִלְהְיִר הַּנְעִּר הַּנְעִּר הַּנְעִיר בְּנִיוּ to return, restore; הָחָיִיר בָּנִיוּ הַחָּיִיר בָּנִיוּ מַנְיוֹר בַּנְיוֹי מַנְיוֹר בַּנְיוֹי מַנְיוֹי מַנְיוֹי מַנְיוֹי מַנְיוֹי מַנְיוֹי מַנְיוֹי מַנְיוֹי מַנְיוֹי מַנְיִים to beg. הוְרֶת f. 1) horseradish.— 2) salad.

מַקְ (pl. יְטְקוֹ) f. incisive tooth, incisor.

ប្រុក្កា to bore, to scrape.— Pi. បង្កាក្ to scratch.— Hithp. បង្កាក្កា to be dug out.

ם חבר m. nose.

3) to affirm.— Hithp. בּהַרָּה to consider oneself guilty.— 2) to bind oneself.

מְיָבוֹת (pl. תְּיָבְיֹם; f. תְּיָבְיֹם, pl. מְיָבְיֹם adj. 1) guilty.— 2) obliged.— 3) owing.

\*PTI m. monad, microzoon.

תְּיָה, תְיָה, midwife.

בְּיוּלְב m. duty, obligation; בְּיוּלְב adn. positively.

\*היונה f. subsistence.

ביי to sew, to be a tailor.— Pa ביי to sew, to be a tailor.— Pa ביי to same as Kal.

תְיָטִים (pl. הַיָּטִי m. tailor.

קיר (pl. חַיָּבִים m. stutterer.

הירות f. liberty.

\*יִלְבּוֹיי m. expectation, hope.

חבר ה. scratching, itch.

to expectorate.

וְבִירָה, חֲכִירָה lease, farming, tenancy.

קבַת to doubt.— Pi. קבַת to rub. קבַת (pי תַּבְּמִית הַבְּמִית (p) midwife.

דְּבֶּר to take in lease, to rent.—

Hiph. הְּבְּיר to lease out, to rent הַבְּר to milk.— Niph. הְבָּר to be milked.— Hiph. הְבָּר same as Kal.

הלבון m. white of an egg.

"חַלְבָּן (pl. חַלְבָּן m. milkmap.

תקבץ m. milk-weed.

קלֵיר Hiph קּלֵיר (נְהָהֶלִיר 1) to undermine.— 2) to rust.

תּלְבָּה see חֻלְבָּה.

תְּלְנָה tearing asunder (see תְלָנָה).

ריבה בי בולוידה. rust.

positively. מְחַלוּמִין) הַלּוּמִין positively.

תְּלוּל הַשֵּׁם m. profanation; תְלוּל profanation of God's name.

m. pl. hollows, cavities.

קוֹף m. 1) exchange.— 2) change; תלופי נוסְחָאוֹת variants.— 3) contrary, opposite.

(pl. חָלוֹקִים m. 1) shirt.— ב) mantle.

(pl. תְּלוֹקִים m. 1) division. — 2) difference; הַלּוֹקִי בָעוֹת dissension, disagreement.

יִינְיוֹן (pl. הַלְּיוֹנוֹת m. 1) purple-fish.— 2) oyster.— 3) sty (swelling on the eyelid).

תלחל (den. from הלחל 1) to move. to shake.— 2) to loosen.

to decide. הָּהֶלִים #Hiph. דְּלַמַ

\*הַלִּיבָה ל. milking.

קריטה (ביטה final decision.— 2) kind of pastry.

תּלִילָת adv. around, round about; חַלִּילָת to repeat again.

m. pl. exchange.

m. yolk.

קֹלֶהְ הְיָלֶהְ (pl. הְלֶבֶּים) m. slaughterer's knife.

יהלְת m. willow; חָלְבֵּי היִם rosemary.

הולפית. sword-fish.

וְחַלְּבָּן ( pl. חַלְּבָּן m. exchanger, banker.

m. 1) sardine. — 2) pickle, brine. בְּלְלְלְקְרְהְ f. slippery place, skating rink.

תלשים (pl. הַלְשִׁים m. lot.

wak, feeble.

\* אולישרת (ביי 1) swoon, fainting.— 2) disgust.

הלחית f. devil's dung (plant).

"לְבְּוֹל (pl. מַמְבָּנִים adj. greedy, insatiable.

יֵמוֹת הַחַמְּה f. 1) sun.— 2) heat יַמוֹת הַחַמְּה יִמוֹת summer.— 3) burning fever.

m. 1) oppression.— 2) robbery.

m. fermenting.

תַמוֹרָה ,m., הְמוֹרָה f. 1) ass.— 2) pedestal הַמוֹר שֶׁל חְרָשִׁים sawingtrestle.

קמוּרָה (pl. הַמוּרָה f. הְמוּרָה pl. הַמוּרָה adj. 1) difficult.— 2) important.— 3) strict.

sorrel.

חַמִים (pl. חַמִימִים adj. lukewarm.

תִּמִימוּת f. warmth, heat.

\*הַבְּבְהַ לּ, green-house.

ነጃሮቭ m. 1) tyrant.— \*2) oxygen.

ו הְמֵר I. to be difficult.— Hiph. הְחָמֵר 1) to make difficult.— 2) to be strict.

ות II. Pi. חמר to drive (cattle).

m. material, matter.

(חּגְּמְרוֹת , חְמְרוֹת (חּגֹּמְרָה , חְמְרָה (חּגְּמְרָה , חְמְרָה (חּגְּמְרָה ) (ז' 1) difficulty.— 2) strictness.

מברי adj. material, corporeal.

הַכִּרִיּנְת f. materialism.

תְּבֶּת חֲלִילִים זּ leather bottle; חֲבֶּת הַלִּילִים bag-pipe.

בתת conj. מְחַמַת because of.

תְּנְבְּאוֹת (pl. תְּנְבָּאוֹת ) א. 1) dance.— 2) feast.

קור (m. 1) accustoming.— 2) bringing up, training.— 3) inauguration.

יהָנְנִים (pl. הֻנְנָנִים m. shopkeeper.

הניה f. 1) rest.— 2) encampment, station

הניכה ל surname, nickname.

m. pl. 1) gums.— 2) jawbones.

קוֹת m. strangulation, choking.

\* n. 1) nitrogen.— 2) shrike (bird).

בּין, בּילִשְּׂיוֹ בּתַ, הַלִּילִהְ בּתַ adv. God forbid!

Non m. lettuce.

m. muzzle.

רסות m. 1) reduction — 2) subtraction.

הסיסח f. cartilage.

חברת f. leek.

11007 m. savingness, economy.

הַבְּה (pl. הַפַּוֹת) f. weaver's reed.

™ m. cover, case.

תפושים (pl. חָפּוּשִׁים) m. search, quest.

הפרשית f. beetle.

הַפִּיסְה f. 1) small bag.— 2) packet.— د.) tooth, cog.

קביבְּה f. 1) covering.— 2) shampooing.

to take a handful.

הפצה f. peanut.

תַּבָּת to turn up, to tuck up (one's sleeves).

דְצָבִים (pl. הַצְּבִים m. stone-cutter.

בְּיֵלֶת m 1) sugar-cane.— 2) species of palm-tree.

באָב, אבְאָחַ m. earthen pitcher.

ל הצובה f. tripod.

קצוּפִים (pl. הַצוּפִים, אַ הַבּוּפִּים, pl. הַצוּפִּים adj. impudent, insolent.

קציצה f. partition, separation.

הַצְּבָּה. impudence.

אמצת f. lithiasis.

רוב (pl. בְּבֶרוֹת (pl. בְּבֶרוֹת (pl. בְּבֶרוֹת (בְּבֶרוֹת הַבְּבָר בְּוֹנִת (בַּבָּר בְּבָרִת בְּבָרִת בְּבָרִת בְּבָרִת בַּבְּרָת lobe of the liver.

ים ערנים (pl. הַצְרָנִים m. courtier.

m. imitation, aping.

הקיקה f. engraving.

\* m. clyster, syringe.

\*חַקַק (pl. חַקָּקים) m. engraver.

יְּהְרָבָּן (pl. הְרְבָּנוֹת m. destruction.

m., חַרְדּוֹנָה species of lizard

m. 1) mustard.— 2) mustardseed.

ל חַרְדַּלִית f. torrent.

תרובים pl. חַרוּבִים m. carob-bean.

יְּרְרְוֹיִם (pl. יְּרְרְוֹיִם) m. 1) string of pearls.— 2) rhyme, verse.

הרום m. 1) marauding.— 2) battle.

חַרְבְּקַף m. flat-nosed, snub nosed

יְּרְרִּקְ (pl. חֲרוֹקִים) adj. notched, indented.

m. emancipated slave.

הרות freedom, liberty.

יה 1) to string.— 2) to stick through.— 3) to rhyme.

וְרָזָנִים (pl. חַרְזָנִים) m. rhymester.

הַרְבוּט to regret, to repent.

הַנְטְה f. regret.

חרמום m. bill, beak.

תְרִיעַ m. bastard saffron.

קְרִיפְּה לָּ (pl. קְרִיפְּה ; הָ הְרִיפְּה pl. הְרִיפְּהׁ adj. בּן sharp (of taste).—
2) shrewd.— ב current.

הריצות f. industriousness.

\*הְרִיבְה אַ 1) notch.— 2) crackling. הַרִישׁוּת ל deafness.

קְרָם (pl. תְּרָמִים m. 1) robber.— 2) fisher.

\*חֹרְפִי , חֹרְפִי m. siskin (bird).

m. 1) incision.— 2) hollowing.

א הרשקים m. artichoke (plant).

់ស្លាញ m. secret; សុលុក្ខ secretly.

וֹבְיֵיהָ m. 1) account.— 2) reckoning.— 3) arithmetic.

דְשֵׁר to suspect.— Niph. נְחָשֵר to be suspected.

השר m. suspicion.

יַרְיָּעְיָן, תְּשְׁיֵן m. Heshvan, the eighth month in the Jewish calendar (October—November).

קשיבות f. 1) importance.— 2) respectability.

השׁמַלְה m., השִׁמַלְה \*electricity.

\*לישבל to electrify.

\*תְּעָבוֹן m. cardinal.

קשר to sift.— Pi. אָשֶׁרְ to drip, to drop.

בּישֵׁי 1) to so anxious, apprehensive.— 2) to feel pain.

קורה m. utting; אַרְּהַוּה artiulation of speech.

ים (p. חַתּוּלִים m. eat.

m. 1) relationship by marriage.— 2) marrying.

קריבְה f. י) signature.— 2) subscription.— 3) end, conclusion.— וְבִּינְמִיםְ a full beard.

התירה f 1) mine.— 2) breaking through.

10

לוביעות f. impression.

לבלה f. 1) table, plate.— 2) drum.

יוֹבְלֵין m. 1) diver.— 2) plungeon (bird).

קַכְמַת הַשָּבֶע m. a. f. 1) nature; חַכְמַת הַשָּבַע physics,natural philosophy; חַכְּמַת עבַע metaphysics.— 2) character.— 3) reputation, יוֹבְעִייְתְ (1) naturalness.— 2) simplicity.

מבעה anus. פּי־טַבַּעַת

m. 1) roasting.— 2) preserves.

(fruits).

בוֹנֵב m. 1) good.— 2) benevolent person; טוֹבֵי הָעִיר representatives of the city.

אומים f spinning.

בים to stop up (see בּמֶבֶּם).

נים to fly. — Hip. ביים to let fly.

បារ៉ា pl. បាច្បាប់) m. peacock, /. ការ៉ូប៉ា pea-hen.

ツロ (pl. ロス) m. advocate.

to flood, to drown.

চুচ্চ m. 1) form.— 2 \*copy.

with.— 3) to flee.— 2) t ru's over with.— 3) to soil oneself.

m. milt.

m. kind, character, quality.

בולה to improve, to manure (a field).— Hithp. בובה (ב בינות) to be improved, manured.

m. walk, promenade.

חומים. plastering

to spread over with clay.

to walk, to promenade.

(pl. מֵילִים) m. rambler, idler.

אינא f. displeasure.

שינה f. moisture.

מיסה (pi. קיסית) f. flight.

יְבְיִ (pl. מֵיְבְנִים) m. light-minded person.

אָיף m. drop; מִי טִיף־מִים trickling water.

ירון (pl. שִירוֹנִים m. tyro, novice.

Doughto go in rows.— Pr. ספָט to arrange; אַנָה to take counsel.

DIDEO m. yew (tree).

מַבְּסִים m. arrangement, order.

ים (pl. ביל חול (pl. מיל מים) m. dew.

שלא m. patch.

מוַל טְהֶה (aries, ram מַנֵל טְהֶה (constellation).

ים לולא f. joke, jest.

moving. 2) wandering. 2) removing.

איים m. youth, youngster.

ית (pl. בַּלִיתוֹת, מַלִּיתוֹת (pl. בַּלִיתוֹת ) אַ mantle.— 2) prayer-cloth.

shadow, to cover.

בּלֵב 1) to stop; אָת הַלֵּב to stupefy.— 2) to knead up.

\*מְמִיעָה f. 1) mixing.— 2) assimilation.

מְמִיר adj. hidden, mysterious.

אָבָעָע Hiph. נְּאָבֵע to mingle, to as similate.

m. tambourine, mandolin.

מנדן adv. two together

ጓዝው m. 1) dirt, filth.— 2) dung.

to become moist, damp.— Pi.

to soil, to dirty, to foul.

אבוב ל. dirt, filth, refuse.

(pl. מַּסְים ... 1) metal-plate.— 2) plate (dish).— 3) cup.

to err.— Hiph. הַטְּעָה to mistead

קעורת (pl. מְעְיוֹת error, mistake; בְּעוֹת־סִיפֶּר בְּיְעוֹת־ typographical error.

קעיטָה f. 1) taste.— 2) attempt.

בּיְעִים to taste.— Hiph. הְּטְעִים 1) to give to taste.— 2) to explain, to expound.

מַעַם m. 1) taste.— 2) reason, motive.— 3) tone, accent; פָּקָקִי־טְעָטִים punctuation.

3) to claim.— 4) to demand, to require.— 5) to object.— Niph. אינין 1) to be accused.— 2) to intercede in one's behalf.— Hiph. זְּטְעֵין to load on.

ק (pl. מַענוֹת (pl. מַענוֹת) f. 1) complaint.— 2) claim.— 3) plea.— 4) objection.

אַפַּה (pl. חַפַּר) f. drop.

nance.— 3) anointing.

מפרס m. type, form.

הבוט m. moisture.

תְבַּעָת 1) to swell.— 2) to moisten.—

3) to beat.— Pi. רְּשָׁטְ to spread, to extend.—Hiph. מַבְּעָקְ to moisten

ทุกอุท f. name of an accent.

קובים m. dripping, trickling.

កុយ្ណុស្ 1) to drip.— 2) to glimmer.

್ತು adv. 1) more.— 2) still.

יבי m. can, jug.

יַתְּ (pl. מְפִיחִים m. 1) wooden can.— 2) bird's nest.

יסְבְּישְׁן, מְבִּישְׁן m. 1) tapestry, carpet.— 2) horse-blanket.

קבּילְה f. 1) sustenance.— 2) accessory (= בְּבָּטָ).

to add.— Niph. לְפַבְּל to join, to associate.— Pi. לְפַבְּל to concern oneself.

הבל m. accessory, secondary matter.

ה כפלה f. cementing.

ים, מַבְּלִים m. pl. small children. מַבְּלִים to elimb.

שָּׁמִים (pl. מָבְּשִׁים) m. fool, stupid person.

ל מַצְרָקה f. trick.

מקסים (pl. מַקְסִים) m. order of battle.

m. threshing-machine.

יִרְרָּה (pl. מָרְרוֹת) לּ 1) occupation.— 2) disturbance.

to throw; שָׁקַל וְטָרָה to discuss, to dispute.

יַּטְרוּדִים (pl. מְרוּדִים, f. מְרוּדִים, pl. מְרוּדִים adj. occupied, busy.

מרוף m. derangement.

קרה to trouble oneself.— Hiph. הַטְרִים 1) to trouble, to molest.—
2) to load, to burden.

יִרְתְּה (pl. מְרָחָה f. 1) trouble.— 2) molestation.

to poise.

שְרַבְּי m. balance, steelyard.

לוריא f. negotiation.

מַרִיגון m. trigon.

שריז m wedge.

מרון m. tray, salver.

\*סְבַטַ to knit.

מַרְסֵי m. embroiderer in gold.

נְמְרָךְ 1) to shake up.— 2) to declare unfit for food.— Niph. נְמְרָךְ to be troubled, confused.— Hiph. קיבְרִיךְ to declare unfit for food.— Pu. קוב to become confused; pt. קובר confused, insane.

למרפה forbidden food.

קביוָה, מְרַבּיוָה, table, meal.

נבס to drag oneself.

שַּרְבִּשׁ m. lobe of the liver; שַּרְבִּשׁ pericardium.

מבקלין m. triclinium, hall.

שרש to flat, flatten.

מֵרְישִׁים m. pl. 1) rocks.— 2) stony ground.

ਸ਼ਹਿਸ਼ਨ 1) to soil.— 2) to wipe.— Hithp ਸ਼ਹਿਸ਼ਨ to be wiped, blotted out.

78 adj. 1) fitting. - 2) fine.

שׁרְאָנִי m. despondency, giving up hope.

מין adv. it is proper; דְּאוּת property.

לבבה f. lamentation.

מיבוֹם m. levirate marriage.

יִדְ א hand; יִדוֹ עַל הָעֶלְיוֹנָה he is at an advantage; יִדוֹ עֵל הַמַּחְתּיֹנָה he is at a disadvantage; יָצָא יְרֵי הַבְּרִיׂת to gratify the popular will; אַצְיָ יְתְי חֹבְּתוֹ to fulfil one's duty; by the way, incidentally; עַר־יָר עַל־יָר forthwith; עַר־יָר עַל־יָר ittle by little.

יִדיעָה (pl. יְדִיעָה) f. 1) knowledge; עביע הַמֶּבַע natural history.— 2) information, news.

\*דערת f. conscience.

יְדְעָנִים (pl. יַדְעָנִים) m.1) connsisseur.-2) one pretending to know every thing, a smatterer הַדוּה f. Judaism.

הירות: f. pride, haughtiness.

'קרַ Hithp. הְרָיַהָר to be haughty.

יוֹבֵל m. jubilee.

יוְחָסִין m. pl. genealogy.

יוֹם מיב שׁנִי (pl. יוֹם מּאַ, festival; יוֹם מִיב שׁנִי holiday, festival; יוֹם מיב שׁנִי holiday, festival; יוֹם מיב שׁנִי לְּנִיוֹת additional holiday of the diaspora; שֵׁיל נְלְיוֹת the fearful days, i e. New Year's day and Day of Atonement; יְמִית הַחַשָּה time of the Messiah.

\*וְכוֹןן m. diary.

\*יוֹמָי adj. daily.

יוֹן (= יוֹנְה m. cock-pigeon.

יְוְנֵית adj. Greek; יְוְנֵית the Greek ianguage.

יוֹצְאָנִית (pl. יוֹצְאָנִייֹת) f. rambler.

יוֹרֵים (pl. יוֹרָדִים) 1) impoverished person.— 2) iambic (in verse).

יוֹתְר adv. more; יוֹתָר מְדֵּאי too much; יוֹתָר מִינְיתִר יוֹתָר in particular, especially; ביוֹתָר מוֹב better; ביוֹתָר מוֹב the best.

יחוּד (m. 1) union.— 2) separation.— 3) unity; אָמוֹנַת־הַיְּחוּד monotheism; אַמוֹנַת a) especially. b) alone.

m. expectation.

Din'm. 1) descent. 2) relation.

קורן m., הופות f. barefootedness.

יְחִידִי , יְחִידִי (pl. יְחִידִי , c. יְחִידִי) adj.

single, only; מולָה an only son; יְחֵירָ singular number; יְחֵירָ the few elect.

יְחִידְוּת f. 1) solitariness.— 2) unity.

קר בין pl. pl. (יְחָסִים m.1) descent, genealogy.— 2) relation; בְּיַחַר preposition; בְּיַחַר proportional.—
3) case (in grammar).

\*יְחַבֶּי (pl. יְחַבָּנִים) m. aristocrat, man of rank

יין (pl. ייִנוֹת m. wine; אַרוּף ייִן שָׁרוּף brandy.

to be able; יבוֹלְנִי בּיִכוֹלְנִי I can; as adv. יְבַלֹּ perhaps, maybe; יְבַלֹּ as if, as though, as it were.

יַלְקוּמִים (pl. יַלְקוּמִים m. 1) bag.— 2) collection, magazine.

\*היבוי ל. navy.

ינוקא m. child.

ל ביקותא f. childhood.

יסוֹד (pl. יסוֹדוֹת) m. 1) foundation.— 2) element.

770' m. founding, establishment.

יקורי adj. fundamental.

יםור m. chastisement.

יםורים, יםורים m. pl. pains, torments.

m. 1) beauty.— 2) decoration.— קרי בוי full power, authority.

m. beauty; מֹרַת־הַיֹּבִי esthetics.

וֹצוֹיָרָ f. 1) density, solidness.—
2) moulding, casting, model.

יציאָה (pl. יציאָה) 1) going out, departure.— 2) emigration.

ליניקה f. pouring, casting.

יציר (c. יציר) m. creation, creature.

יצירה (1) creation, formation.— 2) creative power.

ן (אָנים (pl. יְצָרים) m. 1) instinct, disposition — 2) passion, impulse; בינים impulse for good; יְצָרים impulse for evil

לְקִירָה burning, fire-brand.

ליצה awakening

sive.

יָקר (pl. יְקָרָה, אַ יְקָרָה, pl. יְקָרָים) adj.dear;\*יקרים יְקָרָים;rare,scarce. יקר m. dearth; יקר dear, expen-

יקרות (בין f. 1) worthiness.— 2) dearth.

to become impoverished; יְרֵד לְאוֹמְנוּתוֹ to compete with one; יְרֵד עִמוֹ עַר to drive one to extremities; pt. יְרֵד יִמוֹ impoverished person.— Hithp: לֹא מַעֵּלֶה to bring down; לֹא מִעֶלֶה ti neither has an advantage, nor a disadvantage.

לודון f. opossum (animal).

ירוֹקְה f. 1) aquatic grass.— 2) jaundice (disease).— 3) mould.

\*יַרְהוֹן m. monthly journal.

יריך (pl. ירידים) m. fair, market.

ing down.— 3) impoverishment.

יְרָיָה f. 1) throwing, hurling.— 2) shooting.

to grow green.— Hiph. הוֹרֶיק to turn yellow or green.

ורקן m. diorite, greenstone.

adv. 1) one must יְוְהֵר one must be careful.— 2) some מיִקרִים some say.

ישׁב Pi. ישׁב 1) to settle, to colonise.— 2) to arrange.— 3) to appease.— 4) to explain ישׁ לִינֵי לִינִי לְינִי לִינִי לְינִי לִינִי לְינִי לִינִי לְינִי לִינִי לְינִי לִינִי לְינִי לִּינִי לְינִי לְּינִי לְינִי לְינִי לְינִי לְינִי לְינִי לְינִי לְינִי לְינִי לְּינִי לְינִי לְיי לְּינִי לְּינִי לְינִי לְינִי לְּיי לְינִי לְּיי לְינִי לְּיי לְייי לְּיי לְּיי לְּיי לְּיי לְייִי לְּיי לְייי לְייי לְייי לְּיי לְייי לְייי לְייי לְייי לְייי לְּיי לְּיי לִּיי לְייִי לְייי לְייי לְייי לְייי לְייי לְייי לְייי לְיי לִיי לְייי לְּייי לְּייי לְּייי לְייי לְייי לְייי לְייי לְייי לְייי לְיייי לְייי לְיייי לְיייי לְייי לְייי לְיייי לְיייי לְייי לְיייי לְייי לְיייי לְיייי לְייי לְיייי לְיייי לְיי

ישוב (pl. ישובים (m. 1) settlement, colonisation.— 2) explanation; רבה בין consideration.

\*ישיעי m. Jesuit

לישורת f. 1) being, existence.— 2) essence,

יִשִּׁיבְה (pl. יִשִּׁיבוֹת f. 1) sitting.— 2) academy.— 3) tribunal.

m. 1) oldness.— 2) previous state (sf. יוֹשֶׁנוֹ).

יָשֵׁר (בְּקְישֵר to be strong; יָשֵׁר thanks!

ישרות. justice, equity.

יתור m. 1) superfluousness.— 2) addition.

יתושה m., יתושה f. gnat.

יתיב m. name of an accent.

וֹת I. to be perfect, accomplished.

יְתַם Pi. יְתַם to orphan.— Hithp.

ס הְּוָהֵם to become an orphan.

לְכְאוֹרָה, בְאוֹרָה adv. apparently.

באן, בַּאן, hither; לְכַאן, hither; מְלַאַן, הְבַאן hither; אָבָאן, מְבַּאן וְאִיבֶּן from this side; מְבַּאן הְאַיבֶּן henceforth.

to be heavy.— Pi. לְבֶּבְ 1) to honor.— 2) to sweep.

קבר האש m. heaviness; בבר האש a) seriousness. b) displeasure.

תבוד m. 1) reverence.— 2) treat.—
3) sweeping.

לבְּרָל 1) adj. sterile.— 2) m. turf.

m. 1) washing.— 2) laxative.

בּרשׁ adj. pickled; כְּבוּשׁין canned fruits.

ייין m. pl. 1) winning words.— 2) secrets.

יבֶּלֶ Pi. יבֶּר, 1) to fetter.— 2) to knit r und.

knit r und.

5 = m. 1) fetter, chain.— \*2) cable.

washer, laundryman; בְּבֶּטַ laundress.

לבל to sift.

אָדָאָ (pl. פְּדָאִים) adj. worthy.

זקט m. cooper.

קבדורי m. ball, globe; בדורי globular; בדוריות globosity.

יבָּרָי , בַּרָי adv. in vain.

ים, כַּדְי , כַּדְי conj. in order to.

m. 1) directing.— 2) fitting.

וֹם 1) to hawk, to hem.— 2) to blow one's nose.

יוֹם m. stag.

פּוּקָין (pl. (פוּכִין m. 1) pit.— 2) niche.

m. 1) star.— 2) Mercury.— בּוֹלְבָּל בֹיכָבָא רְשֵׁבִים comet.

מולי האי adv. so much.

(pl. בַּוְנָה f. 1) intent, intention.— 2) fervor.

to shrink. — Pi לְנֵיץ to press, to squeeze. — Hithp. אָרָבָּנִיץ to contract oneself, to shrink.

as like; sf. בְּוָתְ as l, בְּוָתְ as thou, etc.

ירום gent. Cuthite, Samaritan.

ובובן m. liar.

בֹּה (pl. הַוֹּח m. 1) power.— 2)
authority.

to paint.

Shi m. paint (of the face).

adv. 1) directly.— 2) as soon as.— 3) conj. because, since.

ל ביפה f. stone.

מיצד adv. how?

to wainscot.

בּירָה (pl. בִּירוֹת) f. hearth.

adv. so; בון כַּךְ וֹבִין כַּךְ a) so or so. b) meanwhile.

\*>> m. molar tooth.

all בַל שֵבָן; all הַכּל m. whole; בֿל מַבָּן the more; לכל הַפַּחוּת at least; בַּל אותש somewhat.

seal בָּלֶב־הַיְם\* m. dog; בּלֶב

m. completion.

בלהם pron. 1) anything.— 2) nothing. conj. but, only; interrogative: then?

כלוכר conj. so to speak, that is.

לונסה (pl. בלונסה) f. post, pole. (pl. בלים (pl. בלים) m. 1) vessel, utensil.— 2) tool, instrument; כָּלִי־נֵין weapons; בְּלֵי כָתִיבָה stationery; סְבָּי מְבְעַא organ of speech.

שליל (c. בְּלִיל) m. crown

interj. go! leave it alone! m. maintenance.

f. 1) supply, victuals.— 2) fruit-basket.

לבל (pt. בלל) to contain. -. Niph. to be generalised. לְּכְּכַּל

(בְּלָלִים (pl. בְּלָלִים, בְּלָלִים (m. 1) whole.— 2) rule, maxim, principle; יין אין אין absolutely not; consequent מָּבְּלֶל generally; בְּבְלֶּל

מללי adj. general.

on the כַּלַפֵּי לְוֵיָא adv. toward; כַּלַפִּי contrary.

למהה (pl. בְּמֵהוֹח , בְּמֵהוֹם mushroom

ה quantity.

to hide. הָּכְמִין Hiph. בַּמַן

יבניים (pł. בניים (pł. בניים m. 1) surname, nickname. 2) title. 3) pronominal suffix.

ל בניפיא (pl. בניפיא) ל company, assembly.

הביסה. entering.

הנמית f. roach.

to wind round.

בנסיה, בנסיה, assembly, congregathe Great Syn-בְּנֶקֶת הַנְּרוֹלֶה od; בית־כְּנָמֵת synagogue.

m. cover, covering.

\*בְּקַיוֹת (pl. בְּקַיוֹת) לּ glove.

n. desire.

\*בּלֶפִּית f. quicksilver.

שניור m. ugliness.

מעור adj. ugly.

to cough, to hawk.

ובעקנים (pl. בַּעְקוֹנים) m. a person with a violent temper.

to make בַּעַר to be ugly — Pi. בַּעַר to make ugly.— Pu. בֿעַר to be made ugly; על ugly.

קם (du. בפום, pl. הופט) f. 1) hand, paw; שֶׁל סַיָּדִין trowel; בַּף־סַנָּדִין scle.— 2) scale; לַבְף וֹכוּת in the scale of merit, i. e. favorably; in the scale of guilt, i. e. לַבַף חוֹב in the scale of guilt, i. e. unfavorably.

קָבֶּ (pl. בְּפִים, c. יָבָּבָּי) m. rock; בָּבָּים aerolite, meteor. לפי דנורָא

תְּבֶּבְ 1) to cover up — 2) to force, to compel.— 3) to throw down.—

Niph. רְבָּבְ to be thrown down;

pt. רְבָּבוֹ epileptic.

מוֹבְרִים מוֹבָת adj. ungrateful

יה ל בּפֿיָה (. 1) overturning.— 2) compulsion.

הפיפה f. 1) bending.-- 2) basket.

לְּפִּירֶד f. denial, unbelief, heresy; מפירָה בְּעָקָר atheism

לפיתר, tying up

to deny לְפַר בְּעָקּר to deny the existence of God; pt. בּפָר heretic; בְּבָר בָּעָקָר atheist.

יה בּפָרִי \* villager. בַּפְרָי villager.

to be bound. Niph. אַבָּבָ to be bound.

וֹבְבַּחָן / knob.— 2) button.

to plough, to till.

לברבלה f. cock's comb, crest.

קרוב m. cabbage; \*קרובית f. cauliflower.

קרף (pl. בְּרוּיִם) m. proclamation, announcement.

ל ברוכה f. intestine.

ל כרוכיה f. crane (bird).

m. humming-bird; בְּרְנְם ְּתָּיָם, מְּרְנְם יְבֶּיָם aquamarine.

Hiph. הַבְרִים to force, compel.—
Hoph. הֹבְרִים to be forced, compelled.

נְרָחִי (sf. בְּרָחִי , בְּרָחִי , פֹּרָחִי ) פֹּרָחִי against my will.

ל בַּרְמִיםָה m., בּרְמִים f. card

ל לוקה digging.

קריכה (pl. קריכוֹת) f. 1) winding — 2) small sheaf.— 3) binding (of books).

לבון: 1) to wind round.— 2) to be bind (books).— Niph. לכנו to be wrapped up, to be bound.

שרמות. (קבקים עם, נס של הוא פבן, לבן, הבים, וויף, לבן, m. large city

m. setting.

to inclose, to encase.

תבור m. leap, jump.

עברבושתא א פרבושתא weasel.

קריי איי (פּרְפַשְׁאָא פּרְפַשְׁאָא פּרְפַשְׁאָא פּרְפַשְׁאָא (פּרְפַשְׁאָא pl. אונדים בּרְפִּשְׁאוֹת (פּרִפוֹית פּרָפְיִי פּרָכּי פּרָכי פּרָכּי פּרָכי פּרָי פּרָכי פּרָי פּרָכי פּרָכּי פּרָכי פּרָכּי פּרָכּי פּרָכי פּרָכּי פּרָי פּרָי פּרָכּי פּרָכי פּרָכי פּרָכי פּרָכי פּרָכּי פּרָי פּרָכי פּרָי פּרְכּיי פּרְייי פּרְיייי פּרְיייי פּרְייי פּרְייי פּרְייי פּרְיייי פּרְיייי פּרְיייי פּרְיייי פּרְיייי פּייי פּייי פּייי פּייי פּייי פּייי פּייי פּיייי פּייי פּ

to decide.— Hoph. לְבָרֶב 1) to be overbalanced.— 2) to be decided בַּרְבָּב m. 1) cotton — 2) parsley

m. tape-worm. בָּרָץ f. vetch.

אַנישׁ ה. magic, witchcraft.

השב f. 1) hops.— 2) fibril.

to wag, to swing.

קייט m. fitness.

לַשְׁרוּת f. fitness.

קָּהְ, הַּהְים (pl. הָּהִים, הַּהְּ) f. 1)
party.— 2) sect.— 3) company.
בְּבְיִד m. writing; בְּבִין manuscript; בְּבִים Holy Writ,
the Scriptures.

התבה f. marriage-contract.

\*בְּרְבִיאיר) =בְּרְבִיאיר) m. photograph.

\*joke, epigram.

ול m. 1) writer — 2) scribbler.

לְּהְבֶּׁתְ (. 1) inscription.— 2) address.

קתוּבָה m , פְתוּבָה Biblical verse; pl. פָתוּבִים Hagiographa; פָתוּבִים Apocrypha.

adv. not, no; as n. prohibition.

אַלְתַּר see לאַלְתַּר.

\*ילְאְבְּיִיּת adj. national; nationalist; רְאְבִּיִּיּת . nationalism.

לְבָּה to inflame.— Hithp. הַהְלַבֶּה to be inflamed.

ילְבּוֹב (pl. לְבּוֹבִים m. 1) blazing up.— 2) attraction.

m. 1) glowing.— 2) washing, bleaching. -- \*3) elucidation.

מבלוני adj. very white.

ילְבְלֶרִים (pl. לְבְלֶרִים m. scribe, secretary.

לְבַּן Hiph. לְבַּן 1) to make white.— 2) to abash.— 3) to wash.

m. brick-burner, tiler.

לבן m. 1) white.— 2) semen.

מלבובן adj. whitish.

לבלוני see לבנוני

ית לנמון m. legacy.

ולניונות (pl. לניון) m. legior

textual form of a word (in the Bible).

לְּכְתִיבְה writing.

יַרְ (pl. בְּתָלִים) m. wall; בְּתָלִים ham.

\*בּתם adj. yellow.

m. linen.

\*פְּהֵפִּוֹת (pl. בְּהֵפִּוֹת) f. suspender.

שרתים m. mortar.

לְנִימָה f. 1) draught, sip.— 2) tasting.— 3) nourishment.

יַלְנִינָים (pl. לְנִינִים) m. bottle, pitcher.

to sneer, to mock.

m. mockery.

לְנֶם, לְנֶם, (pl. לּוֹנְמָים) m. draught; מבלא לוּגמָא a mouthful.

ילְבַּמְרָה , לְבַּמְרָה adv. wholly.

לְהַבּ Hiph. דְּלְהִיב to inflame, to inspire.— Hithp. דְּתְבַה to be inspired, to be inflamed.

מלהוט adj. eager, greedy.

שלודר m. gladiator.

לוּוֹ (pl. לוּוִיב) m. 1) almond-tree.— 2) hazelwort; \*אָנוֹוִי־הַלּוּוּ hazelnuts.— לּוּוֹ שֶׁל שִׁדְרָה cartilage of the spine.

לווה bad repute, ill report.

לְּהַת (pl. לְּהַחוֹת) m. 1) board.— 2)
eal ndar.

ישׁם לְנִי) לְנַי m. surname.

רלייה (1) accompanying. – 2) train, retinue. — 3) lamentation, elegy. — 4) funeral procession.

לוֹל (pl. לוֹל ח. 1) winding stairs.— 2) chicken-coop.— 3) vacant space.

בים (pl. לּוֹלְבִים) m. palm-branch, twig.

\*לוּלבה f. screw.

m. rope-dancer, juggler.

adj. spiral.

m. snake-weed.

החה ל. 1) moisture.— 2) fluid.

adv. separately, apart.

\*לחות wetness, humidity.

יתיי interj. well then! now!

interj. good luck!

לְּהִיצָה. pressing, squeezing.

ל היישה. f. whispering, hissing sound.

moisture, freshness. לְחַלְּוֹחַ m. sap, juice; בַּחַלְּוֹחַ מּסִוֹלּיִחִית

to moisten.— Hithp. הַּהְבַהְבּ to be moistened.

ילְתְּם Pi. בְּלְתִים a. Hiph. הַלְּחִים to unite, to join, to solder up.

לַחֲבֶּנְיָה (pl. בַּחֲבָנִיה) f. roll (bread).

ישָׁה (. 1) forging.— 2) sharpening.— 3) polishing.

to caress.

לְמַרָא (pl. לְמָרָא) f. pound.

adv. whither? where?

אם ליבא adv. there is not.

הלילית (1) horned owl.— 2) spectre, a female demon.

\*לימון m. lemon.

יַנְצְנוּת (pl. אַנְיִבְנוּת) m. mocker; אַלִיצְנִים (pl. בִיצְן) אַ mockery, jesting.

מלית adv. there is not.

ש לכים whitefish.

קבלון: m. 1) wetting.— 2) soiling.

לְבְלֵּהְ 1) to moisten.— 2) to soil.—

Hithp. הְּלַכְּלֵהְ to become soiled,
dirty.

m. moss, bast.

a priori.

קְּבְּיה adv. (= בְּא מְה pron nothing, nought.

למוּדים (pl. רְפוּדִים) adj. learned, trained.—2) n. learning, teaching. f. pl. auxiliary sciences.

מלְמַבְּרַם m. torch, lamp.

י מלפּרֵעַ adv. 1) in advance, in anticipation.— 2) backwards א אָרָ י to read backwards.

ילסמות, לסמות robbery.

ה לְּכְטִים, לְּקְמִים m. highwayman, murderer.

to rob. לְּמָמֵם , לְמָמֵם

(pl.) (בְּלֶּהֶת'ת (pl.) f. 1) mandible.— 2) cheek. לְעָהוֹ (pl. לְעָהוֹית) m. foreigner, alien.

m. 1) ill report, slander; הוֹצִיא לעַן to slander one.-- 2) foreign language.

לְעִילְא , לְעִילְ adv. above, on high; לְעִילְ סוב (מּ מִילְעִיל a) from high. b) accent on the penult.

to chew

\*755 m. stewed fruit, preserves

prep. according to; לְפִי שֶׁי be-cause.

מְלְבִּי בָּךְ (בִּרְ בָּרְ (בִּרְ בָּרְ (בִּרְ בָּרְ (בִּרְ בָּרְ (בִּרְ בָּרְ בִּרְ (בִּרְ בָּרְ בִּרְ בִּרְ

קַבַּלְ to twine round, to embrace.— Pi. קבֵּלְ to swaddle.

אַלָּפַת Pi. לְפַת to season, to appetise. אַלָּבּת f. turnip, carrot.

אבתן m. stewed fruit.

ו לְקְתְּהְ 1) to be beaten, lashed — 2) to eclipse.— Niph. הַבְּיִים as Kal.—
Hiph. הַלְקָה to beat, to lash.

m. pl. buyers, customers.

m. pl. marriage, marrying.

(לְקוֹיה pl. יְקוֹיָה f, הַ קְקוֹים pl. יְקְנִים adj. thin, meager.

תקרי (קרי היה m.1) lashing.— 2) corruption.— 3) eclipse קרי ביה eclipse of the sun; לקרי לְבָנָה eclipse of the moon.

לְקִיתְה /. 1) taking.— 2) buying, marrying.

\*לְקִיקְהּ f. licking, sipping.

to lick, to sip.

adv. farther, below.

\*לְקְבָּן m., בֿקְבָּן אַ mouth, לֵקְבָּן ית, אַ בַּקְבָּן

דיק לקיש to gather late.— Hiph. דיקויש to delay.

יבע adv. below; מְלְבִע accent on the last syllable.

guage; לְשׁוֹלְ הַתְּיָהְ refined language; לְשׁוֹן נָקְיָהְ calumny, slander; לְשׁוֹן דָרָע לְשׁוֹן דָרָע the sacred tongue, i. e. Hebrew.

to moisten, to wet.

\*יקאֹרָי adj. frequent.

מארים m. Mars (planet).

m. refusal.

יִמְאֹרָע see מָאוֹרָע.

בול מאונים m. du. balances; מול מאונים Libra (sign of the Zodiac).

מאָחָר adj. late.

יאין pron. what? אפאי why? מאי אפאים wherefore?

מֹמִימָתִי adv. since when?

ערות (pl. מְאַבְּרוֹת m. 1) word.— 2) sentence.— 3) composition, article.

המרופה אם בארופה.

יבארָעוֹת (pl. מְאֹרָעוֹת) m. event, in-

cident, occurrence.

קבוֹי (pl. מְבוֹיי) m. a. f. passage, street, alley.

\* אָבְרָן m. 1) proof.— 2) examination; עָמַר עַל הַמְּרָחָן to take examination.

תְבֶעָה m. destruction, devastation.

תנבה m. collection, exaction.

\*מגבת f. towel.

to soften, to melt.

ינְּרֶל m. 1) tower.— 2) cupboard.

\*מְנְדֵּלֹוְר (בְּוֹבְלֹ אוֹר ב) m. lighthouse.

\*מנדלת f. magnifying glass.

\*מְנָהֵץ m. flatiren.

נון, לגן conj. because.

m. rake.

לונפה f. stopper, plug.

ה preaching.

מַגִּיהִים (pl. מַגִּיהִים m. corrector, proof-reader.

ל (קוְמֶרוֹת (pl. מְנְמֶר m 1) deodoriser, incense.— 2) end.

adv gratis, for nothing.

adj. m. improper, unfit. ugly.

ים (pl. מַנְעוֹת) m. touch, contact.

א מַנְבַּן m. (du, בַּנְבַּן boot.

מְנְרֶדֶת (pl. מְנְרֶדוֹת) ל brush, scraper.

לובף m., מַנְרֵפְה א מַנְרֵף shovel.

\*מְנְרָרָת f. grater

לִּדְבָּרָה f. conduct.

m. leader

\*מברהם m. thermometer.

\*מַרַדְּפַּנְה f. graphometer.

\*מַדַדַּוִיר m. aerometer.

קני (pl. מְדוֹת (pl. measure.— 2) quality, trait, character; הָעֶבִיר נְיָבְי to yield.

m. pestle.

קְּדְרְבָּה , מְדֹּבְה f. 1) mortar.- 2) chair, seat.

מדוֹר (pl מְדוֹרוֹת) m. dwelling.

מוֹקוֹתי adj. moral, ethical.

ַחְבִידְה.measurement;חָבְמַת הַמְּדִידְה geometry.

מְדִינָי adj. political; מָדִינָי dip- dip- חֲבָם מְדִינָי

מְדְמָה adj. m. apparent, supposed.

לבוֹנְהָא f. east, orient.

\*מְדַעיי adj. scientific.

m. printer.

מְבַקְבַּק m grammarian.

\*מרונה ל degree.

מַדְרוֹן m. descent, declivity.

\*הַבְּרָבְרָ f. side-walk, foot-way.

 way; מַה הוּא (בַ הוּא) what is it then? how is it?

לבהרוְרָה f. 1) repetition.—2) edition.

adj. circumcised.

אות ל. 1) being.— 2) quality.

מהיבון adj. trustworthy.

ירות f. 1) hastiness.— \*2) ability.

מהובה m. 1) mathematician.— 2) engineer.

מובהָק adj. clear.

תובן m. sense; בְּמוּבָן conceivably, naturally.

בורעה f. announcement.

ים (pl. מוֹהַלִים) m. circumciser.

מלחלם adj. absolute.

ביהים adj. sensible, tangible.

לוכני f. machinery, apparatus.

מוכם, מוכם m. revenue-officer.

מוֹלְדְ m. 1) birth.— 2) new moon.

מוּרְיָאר m. tea-kettle.

הקרה m. expert, specialist.

m. apcstate.

כוניטַה /. coin.

m. 1) mint.— 2) fame, renown.

מַאָּמֶר הַמּוּסְגָר (closed; מַאָּמֶר הַמּוּסְגָר adj. closed) מָאָמֶר הַמּוּסְגָר

מוֹסְכֵּם adj. conventional.

m 1) addition -- 2) additional service.

m. morals; מוְרַת־הַמּוֹכָר ethics.

מוּעָם adj. little, small, a trifling.

מוצקים (pl. מוצקים) m. mineral.

65

בוקר adj. early; בוְקוֹבי early.

היים ליבות או something separated.—

2) fenced place.— 3) dried figs. מורגל adj. accustomed.

\*מוּרְיֶּטֶּר m. authorised agent, attorney.

מושָני (m. idea, conception מוּשָׂני ) מוּשָׂני

מוּשְבָּל adj. sensible, wise; מוּשְבָּל מוּשְבָּלוֹת speculations.

קייים m. musk-cx.

עויד (pl. מוידים adj. intentional, wilful.

(pt. מַנִיקִים) adj destructive, mischievous; as n. evil spirit. demon.

ורן m. mattress.

\*מורעה f. sowing-machine.

\*לורקה fountain, spring.

אַהַאָּה f prohibition, protest

m. author.

קבְּרֶת (pl. בַּחְבֶּרֶת) f. copybook.— 2) pamphlet.

\*สุรักษ์ m. corset.

מַחַוֹּרְר m. 1) cycle, circuit; מַחַוּר מַחַוּר קַמָן solar cycle; בְּדוֹל cycle of the moon.—2) festival prayerbook.

יְּחָדְיָקִים (pl. מְחָזָקִים) adj. acknowledged.

מַחַמ (pl. מְחָמִים m. needle; מַחַמּ שֵׁל סַקַּאָין pack-needle.

מְחָיַב adj. obliged, bound; מְחָיַב existing unconditionally

ל מְחִילְה f. dorgiveness.

הויצה ל hedge, fence, partition.

to pardon, to forgive.— Niph. בְּחַל יִם to be forgiven.

\*מַחַלְבָה f. dairy, milk-house.

\*מחליקים m. pl. skates.

m. lever.

\*מחלץ m. cork-screw.

מְחַלְּקְתְ (pl. מְחָלְקְת, חַמְּחָלְקְת (pl. מְחָלְקְת division.— 2) dispute, controversy.

\*מרם m. tea-urn.

ארים prep. because of, on account of.

\*¡◘ਜ਼ੑੵੵ m. magazine, warehouse.

החברת shaft, mine.

\*בוצב m. mineral.

הצלח f. mat, matting.

בירות adv. day after to-mor-

אחתם f. blow, stroke.

קְּהְנְיּתְ m., אָטְהְתְּנֵית f. allied by marriage.

\*用型やは m. kitchen.

בּתְים (בֵּיתֹב) m. slaughter-house, abattoir.

ים (pl. מַטְבֵע'ת) m a. f. 1) coin.-- 2) form.

m., אְמָנוּ לַ petition, request.

#2) pendulum. אָמְלֶמֶלֶת , מְאֲמֶלֶת #2) pendulum.

m. mine.

m. pl. movable (or personal) property.

ית מַמְלִית, מַמְלִית patch, rag.

מְמָבָּל adj. burdened.

יבְּקְרוֹנְית , מַמְרוֹנְית noblewoman, matron.

המרופולין f. metropolis.

אָבְרוֹפְבָּהָ m. punishment, retribution.

\*לְמַרְיַה f. umbrella.

יבי pron. something; לא מיבי nothing.

מיה conj. 1) yet, however.— 2) at least.

מיהריש m. pain, ache.

מיחס m. aristocrat, nobleman.

מיל (pl. מִילִין, מִילִים m. mile.

מילא interj. be it so!

לילה f. circumcision.

\*מימון m. hydrogen.

m. heretic.

לינות f. heresy.

ליתה f. death.

שלבביש m. press.

לְבְּרְהָ f. 1) foundation, pedestal.—
\*2) machine.

מְבְּהוֹל , מַבְּחוֹל m. paint-brush, pencil.

לכלתא f. measure.

יַבְישִׁיר (pl. מַבְשִׁירִים) m. tool, apparatus.

m. pencil.

יְלֵאכוּתִי adj. artificial, technical.

adv. 1) with 2) exclusive of, except

to remove by sounding.

adv. 1) within.— 2) inclusively.

a married woman's property which her husband may only use, but not appropriate.

ל בלונְקָה f. compress.

בּרֹשְלְוּחַ adj. salty; בָּרְשְׁלְוּחַ herring. מּלְוּן\* m. dictionary.

הלחת f. saltpetre, nitre.

למל (מלמל 1) to chatter. — 2) to stam-

תלפפון m. kind of melon.

לקות scourging, lashing.

m. informer, slanderer.

( pl. מְמוֹנוֹת) m. 1) Mammon.— 2) money.

ממילא adv. of itself.

\*איַם (pl. מַמציאִים) m. inventor.

מַנְצְיָע adj. 1) standing amidst.— 2) medium, moderate.

קְמְשׁׁישׁ, מַמְשִׁישׁ, m. essential; as adv. really.

דמשעה f. reality, substance.

າມຸ່ງ adj. essential, real.

adv. whence? אָנָא לָן?, אָנָא לָן?, מְנָלֶן?, מְנָלֶן?

אָבֶי (pl. מְבֵיי) m. 1) vessel.-- 2) plough handle.— 3) garment.

מְלֶנְדִים (pl. מְלֶנְדִים) adj excommunicated.

(pl. בְּנֶה) m. mina (name of a coin and weight).

י (pl. מְנְהָנִים) m. 1) leading.— 2) eustom.

מְנְהִינ (pl. מַנְהִינ) m 1) driver.— 2) leader.

(pl. מנוים) adj. 1) counted.– 2) subscriber.

יוני m. authorisation.

יִּבְנְלִים (pl. יְבְנָלִים) adj. dirty, filthy, bad; as n. evil person, devil.

\*קוֹב m lever, engine.

\*בּוֹנְרָה f. cloister, convent.

מְנֵיה וְבֵיה adv. 1) of himself.— 2) impromptu, extempore.

אָבְיִרָה (pl. מְנְיוֹת ) / share, instalment;בְעַל מְנְיָדְר stock-holder,share-holder.

ן (בּן בְּוֹן (בּן בִּין (בּן בִּין (בּן בּן מַ מַּמַלּע. whence? how?

קניעה, מְנִיעָה /. 1) hindrance.— 2) refusal. \*Din adj. civilized, cultured, po-

(pl. מְנְבְּיִר adj. many-colored, checkered.

וֹבְּנַבָּה /. fan.

\*מנשרת f. saw-mill.

מְנְתָּה, מֶנְתָּה, מֵנְתָּה, מֵנָת mint (plant).

\*מְּסְבַּאָה f. tavern.

מְלִיבִים (pl. מְסוֹאָבִים) adj. unclean.

\*ユニュー m. effect.

ים (pl. מְסוֹרוֹת m. informer, dilator.

לַם לַכּוֹרָת, מַסוֹרָת f. tradition.

לוסותא f. bath-house.

ין מְסְמוֹרִין m. 1) mystery.— 2) mysticism.

מְסִירָה f. delivery, transfer; מְסִירָה אַ self-sacrifice.

לסירות f. calumny, slander.

nacepted.— adj. 1) commonly accepted.— 2) conventional.

לְּמֶׁמֶבֶּלְ to impoverish.— Hithp. בְּחָבֵּמֶבְּיּלְ to be impoverished.

adj. dangerous.

תַּשְּׁכֵּוֹת (pl. מַשְּׁכֵּוֹת f. weaving — מַשְּׁכָּתוֹת pl. עַשְּׁכְּתוֹת מַשְּׁכָּתוֹת treatise (of the Talmud)

מְסַלֶּת י f. road; מְסַלְּת מְסַלְּת מְסַלְּת מְסַלְּת מְסַלְּת מְסַלְּת מִסְלָּת rail-road.

בּקְבֶּים 1) to soften, to soothe.— 2) to crush.— Hithp. בְּקְבָּיִהְ to be rotten, putrid.

קְּמֵנֶנְת (pl. מְמַנְנוֹת f. strainer, filter.

מַבְּם m. intestine.

\*מְבְּרָה f. buffet, side board, refreshment-room.

קְּלֶבֶּלְ adj. doubtful; מְּלֶבְּלְ מְּנִי (= מְלֶבְּלְ מְנִי I am in doubt.

(pl. מָלְכֶר סְדּוּרָי m. number; מָלְכֶר סְדּוּרָי יִם ׁיִדִי numeral; מָלְכֶּר יְם מִּלְכָּר סִרּוּרִי ordinal number; מָלְכָּּר יִם יִרי ordinal number.

מופרים du. m scissors.

י מַסְבֶּּרֶת (pl. מַסְבָּרוֹת) f. pincers nippers.

pop to gather olives.

לְנָה f. issue, result, conclusion מַכְּדְנָה מַכּר m. saw.

מסרגל adj. lined, ruled.

מַבְּרֵק (pl. מַבְּרֵקוֹת m. 1) comb.— 2) chalice of the pomegranate.

מַס'רֶת , מַפּוֹרָה see מַפֹּרָת , מַפּוֹרָה

המכרת f. frying pan.

חבתנף m. hermit, anchorite.

. מִּסְטוֹרִין see מָסְתּוֹרִין

אָקְהָּתְּ (== הַּסְהַם adv. probably, apparently.

\*העברה f. laboratory.

קּעְבֶּרֶת (pl. מְעֻבְּרֶת) adj. pregnant; הַשְּׁבָּרֶת מְעָבֶּרֶת ieap-year.

בַּעְגִילָה (pl מַּעְגִילוֹת) f. roller.

קַעָּה (pl. מְעִים, מְעִיּח f. 1) grain of sand.— 2) kernel.— 3) small coin, obolus. קעום m. 1) diminution.— 2) minority; לְמְעוֹמֵי excluding.

ניבי בי 1) to be little or few.— 2) to sharpen to a point.

מְעָלֶּים (pl. מְעָלִים) adj. best, superior.

מְעַלְיָא adj. excellent; מְעַלְיִא f. excellence.

י (pl. מַעְבֶּרוֹת m. 1) standing.— 2) condition.— 3) post, duty.

תְּבְיְדְוֹת m. pl. selections from the Scriptures and the Talmud, which are read after the morning prayers.

m. 1) sole (of a shoe).—
2) stand, supporter.

\*מענין adj. interesting.

בְּעָקָב adj. cubical, cubic.

\*פֿוַעַרָבית adj. western; א. פֿוּעַרָבית as n. evening prayers for festivals. מַעַרִיב m. evening prayer.

תְּעֲשֶׂרם (pl. מַאֲשֶׂר m. 1) deed, work.— 2) incident, occurrence; מַצְשִׁה־כְּרָאשִׁר cosmogony; מַצְשִׁה־כְּרָאשִׁר מֹנְשָׁהָר theogony.

דעשיית (בּוְעַשִּיוֹת f. anecdote, tale, story.

\*מעטנה f. chimney.

מַעִּהִיק m. copyist, translator.

m. 1) gnat.— 2) impertinence; מְבָּנִיעַ impertinently.

תְּבֶּהְ (pl. הְיֹבְּהָ) f. 1) tablecloth, narkin.— 2) map.— 3) covering.

קביק m. a dot in the letter He (ה), indiacting that it is to be pronounced.

אָלָּבְיּלְ adj. 1) superior.— 2) inconceivable.

י (pl. יְבְּבְּרָנִם) adj. 1) prominent.— 2) exaggerated.

מפלש adj. open.

מּבְּבֶּה adj. free, unoccupied, vacant

ל מפּסֶלֵת f. chisel.

\*บันธิบั m. nut-cracker.

מַבַּרָן adj. refuted.

מְבַּרְ מְם adj. well-known, celebrated.

שַּׁבְּרֵי m. 1) navigator.— 2) commentator.

బాత్రా adj. abstract.

\*מְצְבּוֹעַ m. hair-pencil, paint-brush

adj. 1) usual.-- 2) to be found

m. pressing, squeezing.

ארא א באיצה א באר א באר

אות ליאיאות f. actuality, reality.

דעניצה f sucking out.

\*קבְרָבְּרָ f. intersection (in geometry).

לְצְבֶּלְ 1) to suck out.— 2) to twinkle.

יי אין m. 1) narrow pass.— 2) strait, sound.

מצרן m. neighbor, borderer.

"מַקבַל m. cabalist.

מקדת m. borer.

m. abattoir.

קקה m. price.

business.

m. buying; מַקּח־זמִמְבָּר trade, business.

רקיני. f. 1) braid, tress.— 2) can-

א בּקְלָּךְ m. husk, shell.

기관을 m. hyphen.

המקפה pap, pulp.

הקניה m. something isolated, separated

עוֹקְנָיִי m. 1) facet.— 2) angle.—
3) branch.

PPD m. cockroach.

\*בּקרֶבֶת f. telescope.

מְלְרִיוּת adj. original; מְלְרִיוּת originality.

\*מָקְרִיּוּת adj. accidental; מָקְרִיּוּת f. chance.

אָרָא m. shovel.

יהרבע m. square.

יר (מַרְגָּלִיוֹת (pl. מַרְגָּלִיוֹת f. 1) (מַרְגָּלִית pearl.— 2) daisy (flower).

לֵבְדַעַת f. saddle.

קר f. 1) grief.— 2) gall.— 3) wrath.

קָרְה־יִּשְחוֹרָה f. melancholy.

ימרור m. horse-radish.

ברוב m 1) gutter.— 2) tap.

י הַשִּׁנָן see מַרְהָשׁנָן.

\*הריקה f. polishing.

דְּרַדְּ Hithp. הְּהָבְּהָר to become soft.

בְּרְבָּבְה f. chariot; בֶּרְבָּבְה theogony.

m. centre.

קבוב m. 1) wooden horse (toy).=
2) stilt.

לַרָּמִימָה f. marmot.

m. master, lord.

סְרַבּ 1) to mix.— 2) to squeeze.

m. 1) wickedness.— 2) sick ness; שְׁכִיב־מֵרָע ill.

m. elbow.

\*אָרַצָּעָ adj. striped.

אַרָק f glazing, glaze.

קרת f. mistress, lady.

m. cellar.

אַבְיּטְ m. carrying, burden; מַשְּׂט אָבְי business, negotiation.

\*מַשָּׁאֲבָה , מִשְּׁאֲבָה f. pump.

קשָּׁמְ f. signal-light

אביי adj. praiseworthy, excellent.

way adj. faulty, incorrect.

m. overseer.

\*חַקַּבְּרָה f. harrow.

נְשְׁהְנְּ (בְּה שֶׁהוּא (בַּה שֶׁהוּא m. anything, something.

שוים m. feeling, touching.

לשהות f. grind-stone.

\*កាក្សាប៉ុស្តា f. cover, cloth, blanket.

\*הישטרה f. police.

\*מְשְׁעְוּנְ m. 1) accident, chance.— 2) subject — 3) attribute

הבשוב f. leather, skin.

n. pawn, pledge.

\*היביה f. medal.

to pawn.— Hithp. לְיִבְּבֹּן to pawn.— be pawned, mortgaged.

years old.— 3) as n. triangle.

מְשְׁבְּּדְרַת m. apostate; מְשְׁבְּּדְרַת apostate; מִשְּׁבְּרָת apostate; tacy.

עַבְשָׁבְעוּת, meaning, sense.

ליטברת f. funnel, strainer.

f. Mishnah, collection of traditional precepts; pl מִישְׁנָרֹּר Mishnic precepts.

קבְּיִינְיִי adj. 1) enslaved, subject. — 2) mortgaged.

קפנים m funnel.

du. m. eye glasses, spectacles

ימיבר א מישבר m. office.

\*משתקה f. orchard, nursery.

אָהָטָיִבָ adj. common.

אחם f. city.

m 1) bridle.— 2) name of an accent

מתון adj. considerate, cautious.

מתיבתא f. school, academy.

לְתִינוּת f. considerateness, caution.

התיקה, מְהִיקּה f sweetness

יַבֶּהֶנֶת (pl. מַהְּבִייֹת f. metal.

ורָב Iliph. אָרָבָּק to wait.

\*מתניה f. waistcoat.

adj. 1) prepared.— 2) improved, reformed.

מקר adj. allowed, lawful.

ימתרנם, קהרנםן m. translator.

מּלְהָ adj. beautiful, lovely. אוֹן adj. enlightened.

לאמנות f. faithfulness.

הבאבו f. female camel.

ובואה, ובואה, f. prophesy.

ינבול m. msult, abuse, הבול profane language, obscenity.

be to decay - Pi. 522 to insult,

to disgrace; נְבֵל בָּה to use obscene language.— Hithp. קּתְנַבֵּל to become a carease.

to dig.

a. Pi. בְּנַב to wipe, to dry.— Hithp. לקנגב to become dry.

to forge.— Hithp קְנָגֶר to oppose.

m. opposition.

ונגונים וף נגונים m. melody.

וניך 1) prince.— 2) wealthy man.

קנינית (pl. נְנִינית (pl. אַנְינית (pl. בְנִינָתְ מּ) accent.

m. carpenter.

m. liberal donor; נְּדְבָנוּת f. liberality, generisity.

וֹבְּדְ 1) to reject.— 2) to excommunicate.— Hithp. קּנְבָּה to be excommunicated.

in. ban, excommunication.

dowry.

m. myriapod.

to shake.— Hithp. דְּוֵנֶר to move.

\*בוְנְהָת, נְוְנֵהָת, swing, see-saw.

שני נְהֹר, נהוֹר שׁנְי נְהֹר, נהוֹר blind person; בִּי נְהוֹר by antiphrasis, ironically

מוֹן adj. bright, clear.

אבְהַבֻּוּ f. bread.

to shine.— Hiph. דָרָר to enlighten.

m. 1) ugliness.— 2) damage.

to rest; coupled with נָפֶּש to die.

ווֹן 1) adj. easy, agreeable.— 2) adv. better.

\*הוְהוֹן f. convenience, ease.

וובריקו m abbreviation.

נְיִנְיּן (sf. נְיְנִיןּ , נְּיְנִייִ m. 1) beauty.—
2) ornament.

to become ugly.

1) to disfigure, to deform.-- 2) to become ugly.

m. loom.

נוֹנָא , נוּנְן m. fish.

пріј т., крріј f. 1/ text.— 2) variant.— 3/ copy.— 4/ form.

\*נוֹצְיוּת adj. elastic; \*לוֹצְיוּת, elastic lty.

נוֹצְרֵי m. Christian.

NUJI m. subject.

רויפה f. rebuke.

ויקין m. pl. loss, damage.

קוירות f. 1) monastic life.-- בֹּייִרוּת abstinence.

to rebuke.

Fig. Niph. Fit to sustain damage.— Hiph. Fit to damage, injure.

שריש m. divination.

לְחִיצוּת f. necessity, urgency.

וֹבְתֹר (נְחַר to snort.— ב) to blow one's nose.— 3) to stab (cattle).

יול ( m. 1) wave.— 2) storm.

m. verdigris.

m. baker.

m. watchman, guard.

ו (בְּעְלֵית (מינת הַשְּׁמִית הַבְּעְלִים (מינת הַבְּעָלִים declension) וְמִיַּת הַבְּעְלִים conjugation

יניירת יְבְּרָנְיִת away; נְיִירֶת יְבְּרָנְיִת washing of the hands; נְיִירֶת יְבְּרָנִית cutting of the nails.

אניםל see נְטָל\*.

adj. movable; וְבָיֵר הְיִנְיְרֵי movable property.

אָרֶיְאָ adv. agreeable; אָרְיָאָן it is right.

החוו f. rest, repose.

אָבְיחוּהְאָ f. mildness, gentleness: אַנְחוּהְאַ mildly, gently.

\*לימֶל Christmas eve.

וְיְטְה (pl נְיְמִין) ל. 1) thread. — 2) hair.

ניֶרוֹת (pl. נְיָרוֹת שׁ. paper.

נֶבֶּף m. grandson; f. נְבֶּרָה granddaughter.

\*בְּחוֹת f. contemporaneousness.

"נֹכְחִים (pl. נֹכְחִים adj. present.

\* u. paralysis.

תֹבְיה, וֹנְבְיה m. deduction.

תְבָּבֶּה m. epileptic.

to weed.— Hiph. קַּבְּישׁ 1) to strike.— 2) to bite.

The adj. low.

ביים, ביים m. 1) law, custom.—
2) politeness.

יֹם adj. 1) customary.— 2) polite.

ומיכן m. legal ground, reason

even דָבִי נָמִי conj. too, likewise; דְבִי even

m. harbor, haven.

to slumber.

to civilise.

to variegate.

m. leopard, tiger; f. נְמֵרָה tigress; נְמֵר־תַּנְמֵל camelopard.

Dil m. dwarf.

D] (pl. בְּיָבוֹן m. 1) flag, standard.-2) miracle, wonder.

ito take.

חבו Pi. חבו to formularise.

to tear away.— Hiph. דָּקִיהַ to remove; דָּקִיהַ דִּילְהוֹ לִּוְ to remove his mind from, i. e. not to think of

יוֹבְיוֹב m. whey; נְכְיוֹב־הַהָם serum.

נְסְיוֹנִית (pl. נְסְינִית m 1) tri.d.— 2) temptation.— 3) experience — 4) test, experiment.

\*נְבִינִית principality.

לִםיעָה f. journey, travel.

in the construct state (gram.).

נסר to saw.— Pi. בון same as Kal

רֶםֶׁרָים (pl. נְּבֶרָים) m. board, plank

נְּבְרוֹת (pl. וְבְּרוֹת saw-dust.

לְעִיכָה f. 1) shoeing.— 2) closing.

וֹעיבוּ f. 1) melody, tune.- 2, loveliness.

לעמית ostrich.

נענוע m. shaking.

to thrust in

לערור, adolescence, youth.

ובה to sift.

 $\begin{array}{c} \begin{array}{c} m. \ 1 \\ \end{array} \text{ blowing.} --2) \text{ inflation.} --\\ *3) \text{ bulk, volume.} \end{array}$ 

אובול m. young pigeon, dove.

m. blacksmith.

אַבְּטָאַ, אּטְאַבַ m. naphtha.

נְפִישֵׁ, וְבָּישׁ, adj. much, numerous.

1) to flutter.— 2) to swing.—
3) to shake about.

pej to go out.— Hiph. דְּפָיק to bring out; pt. מַבִּיק producing; see also under בַּבִּיק.

תַבְּקָא, וְבַּקְ m. expenditures.

בְּבָּקְא מִינְהּ ; adj. going out; בְּבָּקְא מִינְהּ יִּ יְבַּבְּא מִינְהּ יִּ what is the difference ? הואל לַ בַּבְּקַא בִּינִהּ זּלַ harlot.

נְפְשׁת (pl. נְפְשׁתׁת) (pl. נְפְשׁתׁת) (pl. נְפְשׁתׁת) (pl. נְפְשׁתׁת) (pl. immortality of the soul; שְּאָרַת הַנְפָּשׁת) psychology.— 2) monument.

קָפֶּשׁ־מּאִנְיִמּ f. needle of the balance.

הביבה firmness, durableness.

וְצְיֹחָ m. 1) song.— 2) dispute.

נְצְחֹנוֹח (pl. נְצְחוֹנוֹח) m. 1) victory, triumph.— 2) dialectics.

נְצָּחִייּת adj. eternal, everlasting; נְצָּחִיּיּת f. eternity.

הוותן f. bravery, defiance.

to glimmer, to flash.

וְנְצָרִים (pl. נְצָרִים m. ericket.

לצה to chirp.

נאֵר convert to Christianity.— Hithp. הְתָנַאֵּד to embrace Christianity.

נְצְרוּת. Christianity.

וֹבֶקבים (pl. נָקבִים) m. cavity

לַקְבוּת , נַקְבוּת femininity.

וְבָּקָד 1) to punctuate.— 2) to shine.

ה בקוד m. punctuation.

ינקודות (pl. וְנְקוּדוֹת, point.

נקור (pl. נְקוּרוֹת m. stone-mason.

וֹקְּלָתְ m. 1) hollowing.— 2) extracting veins (from meat).

to let blood. בָּקִי דָם Hiph. בָּקִי

בקם 1) to be wearied.— 2) to take.

ל בקיות. cleanliness, purity.

ינקניק, ונקניק m. sausage.

נקרנים (pl. נַקרנים) m. pedant.

### Hiph. בַּקְשׁ 1) to knock. – 2) to compare.

m. case, sheath.

אנשלא f. adj. married.

ת בשמקר m. predicate.

נשואין, נשואין m. pl. marriage.

הוא לשיאות. patriarchate.

to fall off. — Pi. שְׁיֵן to east off.

קּבְמַּוּת־הַנּהְוּהַ m. 1) cutting; חַבְּמַוּת־הַנּהְוּה anatomy.— 2) analysis f. subjection. בּאֲבֶּים to soil.— Hithp. בַּאֲבָּיהָ to become mutilated.

 $\exists \overline{\Gamma}, \ \aleph \overline{\tau} \overline{D} \ adj. \ 1) \text{ old.} - 2) \text{ as } n. \text{ old}$  man, grandfather.

בובה m. turning round, tour.

\*ijad m. soap.

אָרְאִים (אָל (אַל (אַל נְאָל (אַל נְאָל ) m. 1) sagacious persor.— 2) one of the Talmudic doctors who lived after the אָמוֹרָאִים

קבִיבָּה f. environs, neighborhood.

סבים, סבים m. pl. bran.

m. calf (of the leg).

שבלון m. carrying of burdens.

ים בּלוֹנוֹת m. pl. gifts of a bride-groom.

יםְבְּלָן (pl. מַבְּלָנִים) adj. indulgent, tolerant.

קבלנות f. patience, tolerance.

\*pp to soap. — Hithp. ppp to rub oneself with soap.

1) to think.— 2) to hope.— Hiph. הִּמְבִּיר to explain; הִמְבִיר to be friendly.

מֶבֶר favor; מְבֶּר־פְּנִים m. hope; מֵבֶר מָבֶר favor; מֵבֶר מִבּוֹת בִּפוֹת kindness.

קבְרָא, מְבְרָא, מְבְרָא, f. 1) opinion.— 2)
reason

m. tormenting.

adv. 1) much.— 2) enough.

to acquire.— Hithp. קַּהַבֶּּל to suit oneself.

מבלבל adj. oval.

 $\sum_{i=1}^{n} m_i 1$  ruler. -2) second to a ruler.

[1] m. 1) flag. - 2) style.

মুট্ৰু to torment.— Hithp. মুট্ৰু to torment oneself.

קרות m. 1) order, arrangement.—
2) order of prayers, prayer-book.

רָבָּן, אַבְּדָם m. 1) block.— 2) anvil.—

3) axis (of the earth).

\*|TD (= |TD 3) m pole.

DTD to split

קבקים (pl. פַבָּקים m. slit, erack.

To set in order, to arrange.—
Pi. קֿבָרָ as Kal; מְּבַרָּר אוֹתִיוֹת typesetter.— Hitlep. דְּבְּבַרָּר to be organised.

רָכְּחָרֶים (pl. מְּדָרִים m. 1) order; פְּחָרֶה , מְּחָרֶה regularly.— 2) see פִּלְּ הַמָּרֶה. בּילוּ הַמָּרֶה פּילוּ הַמָּרֶה אַרְהַרָּה פּילוּ הַמְּרֶה הַילוּה בּילוּה מּלוּה בּילוּה מּלוּה בּילוּה מּלוּה בּילוּה מּלוּה בּילוּה מּלוּה בּילוּה בּילוּיה בּילוּה בּילוּה בּילוּה בּילוּה בּילוּה בילוּה בילוּיה בילוּה בילוּיה בילוּה בילוּה בי

הַרְרָה section of the Pentateuch.

בוב m. 1) circle.— 2) circumference.

DAD m. 1) sort, kind.— 2) chest, box.

Nind f. procedure of debating.

קוֹנֶר m. second hemistich (in poetry).

7:D adj. plastered.

קרָר m. 1) shawl. - 2) mantle,

קרם speak.— Hiph. מַּרְם as Kal;

מקים לפי המו speaking naively. to move, to shake.

קוטים f. faithless woman.

קוֹם m., הבְּוֹם f. branch, bough. הבוֹם m. 1) treasurer.— 2) agent.

\*לוכנים f. agency.

m thorn.

ly, accidentally (prop. as a blind man in a window).

םוּמָקא, סוּמָק adj. red.

קר ה. end; קלים , קסיף, לבסיף finally, at last; מוף בל סיף finally, at the very last; אין סיף as n. the Infinite, God.

\*סוֹפַני m. blotter.

סתוֹם (pl. סְתוּכִּים m. cartilage.

מחור adv. around, round about.

And to press, to squeeze.

מחכן m. peddler, hawkster.

\*סְקְרֵנְוּתְ f. hawking, peddling.

למינה f. box on the ear.

רְּחֲבֶּׁר, רְּבָּבְּר, בּיִבְּינִי, 1) to strike.— 2) to sox (on the ear).

אַרְהָ m. side; אַחָרָא פּעוֹן evil power, demonry.

30 m. fence.

10 to fence round.

7'D m. lime.

to plaster: מָנֶד, חָינְדּ m. plasterer.

m. end, completion.

סירְע m. help, assistance.

\*חובר m. visit.

הים m. foal, colt.

לְּחֵהֵ 1) to finish, to close.— 2) to designate.— 3) to distinguish — Hithp. בְּקְבִין 1) to be finished, closed.—2) to be designated, fixed.

m. apron.

נְיַם to help, to assist. — Hilp, הַּסְתַּיִע to succeed.

קים f. party, company.

ליִעְתָּא f. help, aid

קים m. sword.

in to exterminate, to destroy.

ສາດ f. and, latter part.

קה m. amount; בה בכל sum, result

בּוֹכֹם m. sum, amount number.

יַבין (pl. סַבִּינִים m. knife.

m. covering, roofing.

שְׁבֶּם to border upon, to adjoin.— Hiph. בְּיִבְּיִח to agree with.

הוכנה f. danger, peril.

77000 m. 1) conflict. -2) intrigue.

1) to leap back, to shrink.-2) to be scalded.

קלוּק m. 1) removing.— 2) end of a verse.— 3) settling of accounts תְּלִיק m. end.

ייִם (חוֹל m. 1) superiority.— 2) trill mus)

קב'ע (pl. קב'עים) m. Sela (a coir and weight).

pop to ascend; אָרָאָ דִיּאָהָ you may suppose.— Pi. אָרָהָ 1) to remove.— 2) to settle (a debt).—

Hithp. אַרָּהָרָה to be removed, to depart, to die.

to grind fine flour, to sift.

תַּלָם m miller, sifter.

מְסְ (pl מְיְסְטְ m. 1) spice.— 2) dissolved powder.— 3) medicine.—
4) poison.

mon).

תְּחֶם to become blind. — Pi. הְּחָהָ אַסְרִי make blind. — Hithp. הְחָהָהִ to become blind.

ייה אייה אייה אייה אייה של (1) blind.— 2) hidden

קמִיכָּוּת , סְמִיכָּוּת f. 1) authorisation.— 2) מְמִיכּוּת construct state (gram.).

קּמֶן, m. support, authority.

אַם see בּריסַמְלָא under בַּ.

קְיבְים, וְבְים m. 1) spices.— 2) paint. בְּים Niph. וְבְים to be marked.—
Pi. בְּים to mark, to sign.— Hithp. בְּיִם to manifest oneself.

Po m. sign, mark

סְבְּסָ, אּבְבְּטָ adj. red.

תַבְרְמוּמ m. rag.

ית סְנָאִית m., סְנָאִית f. squirrel.

מנדיקום m. godfather, sponsor.

יסוְבְּלִים (pl. פַּוְבַלִּים) m. sandal, shoe קבּלִים skates. m. shoemaker.

\*בְּוְדְּקְאוּת / בְּוְדְּקְאוּת sponsorship.-- 2) syndicate.

יוְלְםְנְהֶדְרִיְה בּיִרְיִן אַ סֵנְהֶדְרִיְה synhedrium synod.

ה swallow.

m. chin.

חביגור m. advocate, defender.

N'Ili'l /. advocacy, defence.

קְנִים m. 1) annex. – 2) branch, division. – 3) pole.

JPD Pi. IND to filter, to strain.— Huhp. INDT to be filtered, purified.

מעד m help, support.

מעודה (pl. סעודה) / moal, feast.

לְבֶר סוֹפֵג\* to sponge, to soak in; \*גָר סוֹפֵג blotting paper.— Hihp. לַּסְפָּיג to dry up — Hithp. בְּחַבָּה to be dried up.

אובר m. sponge.

\*ספוניות elasticity.

מבּוֹנְנִי adj. spongy, porous.

TIĐO m. soap.

קאברים או possibility.— 2) sufficiency.— 3) striking, clapping. או בורים (Pl. בורים) m. 1) tale, story,

statement.— 2) novel.

קבירה 1) ball.— 2) sphere.— 3) emanation.

הַבִּירָה. counting.

רָבָּנִים ( pl. בְּבָּנִים m. boatman, mariner

לַםְבְּקָלִים (pl. סַבְּקָלִים) m. bench.

קבָּהָ m. 1) broker, agent. - \*2) speculator.

\*ספפרי to speculat^.

P한다 to strike, to knock — Pi. PRO 1) to provide.—2) to cause doubt.— Hiph. P'화다 to have sufficient time.— Hithp. PRO다기) to content oneself with.— 2) to doubt.

\*PPD m. sceptic.

אַבְּה m. barber.

NIDD m. scribe, writer, author.

סַפְרוּת הַיָּפָה f. literature; סַפְרוּת belles-letters.

\*מַבְּרָנוּת f. nevel-writing.

קירה glance, look.

to look at, to view.— Niph.

אָקְרָיָן (pl, סְּקְרִין m, marauder, bandit.

וא סקריקין (m. 1) confectionery.— 2) laws concerning brigandage.

קרב, קרב 1) to decline, to refuse.— 2) to urge.

to burden, to load; פְּרָבֶּל קרְבָּל corpulent.

m. breeches

ing. 1) stubborn. -- 2) intrud-

1) to braid, to twist.— 2) to skip, to pass over.

י מְרְגֵּל , מְרְגֵּל , מְרְגֵּל , מְרְגֵּל , מְרְגֵּל ing (lines)

to rule, to make lines.

יום (pl. בַּרְדִיוֹם) m. fleldmarshal.

m. 1) knitting, twisting.— 2) skipping; לְּכֵרוּגִין alternately, with interruptions.

סרוֹם m. 1) castration.— 2) transposition (of letters or words).

ווה מרחון m. stench.

רְבְּיֹן m. 1) cancer, crabfish.— 2)
Cancer (sign of the zodiac).

אָרְכָּה , סִרְכָּה , סִרְכָּה , dhesion, pulmonary lesion.

מרֵם 1) to castrate.— 2) to transpose.

חַרְסוֹר m. mediator, agent, broker.

ים בוקק 1) to comb.— 2) to be empty.— Pi. בֵּרָק to dye light-red.

אָילֶן סְרָק m. emptiness; אָילֶן סְרָק fruitless tree.

מתים adj. indefinite

חתרת m. hewing

קתירה ( ז) hiding.— 2) undoing, destruction.

קרָם, אּבְיָּבְיּף m. vagueness; as adv. generally; אּבְיִבְיּף, סְבְּיִם וֹנְיּן likely, probably.

מין לְּבֶּמִי adj. indefinite; מֶּרְבָּמִי neuter gender.

תְתַ 1) to contradict.— 2) to undo, to destroy.

to cut, to hew.

התח m. stone-cutter

y

קבּוּך שְּבוּר מְּעְבוּר (of months) בְּיִר הְעְבוּר בְּעְבוּר בְּעְבוּר בְּעְבוּר בְּעְבוּר בְּעְבוּר pregnancy.— 3) passage.

יעבֶרָת, עבַרָה / pregnant.

עברה, עברה, עברה f. transgression, sin.

יַבְרָיָנִים (pl. יְצַבַרְיָנִים) m. transgressor.

ענול m., שַגוּלְ הַ circle, orb; אַגוּלְהניּכְחִית\*, zodiac;\*עגוּלְתִּדְמַּשְׁרִית vertical point, zenith.

אַנוּנְהְ f. woman abandoned by her husband.

לנל Niph. אָנֵל to become round.— Fi. אָנֵל to roll, to turn round.— Hithp: לחִנֵּל to roll up.

ענלנול adj. oval.

\*ענלון m. coachman.

ענם 1) to grieve.— 2) to stutter.

לובת־נפש f. grief, sorrow.

עדון m. delicacy, comfort.

עדור m. weeding.

עריין adv. yet, still.

עָּרִין adj. tender; \*אַרִינוּת f. tenderness.

עְדִיךְ adj. better, greater.

עוּבְרָה, עוּבְרָה, fact, deed.

רבְר אַנְרָבָי m embryo, foetus.

יין, נונין m. anchor.

עוור m. perversion.

עוית f. convulsion, cramp.

ינולה /! little girl.

\*עוֹלְמִית adj. eternal; עוֹלְמִית adv. for ever.

עולש m. chicory (plant).

עונה f. 1) time.— 2) coition.

עוֹק m. roll, pad.

עם ש m. pen; עמ־עֹפֶּרֶת lead-pencil.

אָטִיפָּה m., אַטִיפָּה wrapper, cloak.

עמרן m. tar, fish-oil.

עמש , עמש to sneeze.

איר, אין, אין, m. festival (of the an cient heathers).

עידית f. the best.

עירן m. 1) reflection, meditation; בְּעִירן attentively.— 2) theory

ניין (c. (צין) f. 1) eye.— 2) appearance; מָצִין like; מָצִין of the sort of.

to look at. – Pi. ניין 1) to look into. – 2) to reflect.

\*שְׁיַבּוּתְאַ f. weariness, fatigue.

לירה town, village.

עירון m. villager, provincial.

נבב to detain, to hinder.— Hithp.

בב 1) to stay, to remain.—

2) to be hindered.

קבר, f. 1) remaining.— 2) obstruction.

mediately.— 2) prevention, hindrance.

עכול m. digestion

מַנְיִם וּמַוְלוֹת) עַכּוְים וּמַיָּלוֹת) ל. idolatry.

עבור m. 1) muddiness.— 2) dimness.

לַבִירָה f. gloom.

עַבִירוּת f. muddiness.

לבל to consume, to digest.

עבן (pl. עבנים) m. adder.

to wind round (as a serpent).

עַכְנַא , עַכְנַא f. ringed snake.

עבישין adv. now, at present.

אַלַע adv. above; אָלֶעְיָ higher.

to be נָאֶלֵב to humble.— Niph אָלֵב to be humiliated.

עלבון m. humiliation.

\*עלנות stuttering.

עַּלְּה motive, cause; עָלָּה הָעִלּית first cause (God).

בליב adj. humbled.

עלויים (pl. עלויים) m. 1) elevation.— 2) worth.—3) phenomenal person, genius.

עלול adj capable; as n. effect.

יי עלום m. hiding.

\*עלון m. feuilleton.

אַלְטְה. darkness; \*בּגִּיר־בַּנְּעַלְטָה slanderer.

ייכ m. view; אַלִיל visibly, clearly. עַלִּיל יה m. view; אַלִיל visibly, clearly. בְּעַלִיל אַ אַלִיל אַ אַליל אַ אַליל אַ אַליל אַ אַליל אַר אַליל אַר אַנייל אַר אַנייל אַר אַנייל אַר אַנייל אַר אַנייל אָנייל אַנייל אַנייל

ערְׁמָץ (pl. עְּלְמָץ) m. world, eternity; אָבְלְמָא worldly affairs; בְּעַלְמָא merely, generally: בית עַלְמִץ cemetery.

עלמות f. eternity.

עלשל 1) to rustle.— 2) to turn over leaves (of a book).

עַמוּדִים (pl. עַמוּדִים) m. 1) pillar; השְׁחַר הַשְּׁמוּר הַשְּׁמוּר dawn.— 2) pulpit. עַמִינְה /., עַמִינְה m. starch.

נבים to darken, to obscure.

עממי adj. national.

לעביית f. nationality.

עמַם m. armful.

certainty. 1) obscurity.— 2) uncertainty.

בּיִבְּעָ 1) to obscure.— 2) to doubt, to waver.

\*אַבְב m. one absorbed in thoughts. עַבָּב הַשּׁוּעָל m. 1) grape, berry; עָבָב הַשּׁוּעָל currant.— 2) stye (of the eyelid).

ענוי הַרְּ'ן m. torment; ענוי בּרָי delay of justice.

m. meek, modest person; אַנְרָהָנוּ f. meekness, modesty.

עניות f. poverty.

\*to interest, to concern.— Hithp הַתְּעַנְיֵן to be interested

ענקי adj. gigantic.

TEP 1) to press.- 2) to force.

קבְעַקְה dough; אָפָעקָה the ferment of the dough; fig. evil inclination.

מַסיֹּם adj. occupied.

סוכע m. action. deed.

Ppi 1) to occupy oneself, to deal.—
2) to engage, to entertain.— Hiph.
זְּיְטְאָהָ to entertain.— Hithp בְּיִנְיּיִהְיִּ
to occupy oneself, to attend.

רְבֶּיֵי (pl. בְּיִבְּיִי) m. business, dealing.

וּבְיַע m social worker, agitator.

רקנית f. activity.

שׁקבּע m. 1) mould.— 2) epidemic. רְבָּעֻ see רְבָּאָ .

\*הַנְּתְּא f. gazelle, young hind.

\*(עָבָּרוֹנִים (pl. עָבָּרוֹנִים) m. pencil.

"עַבּרוֹנִי m. lark (bird).

עַבּרוּרִית sand, refuse.

מַעְבָּש to get mouldy; מְעָבָּש mouldy.

\*בִים (pl. עָצָרָם m. nerve.

קאָבוּת, עַיְצְבוּת, sadness, melancholy.

\*מצבי adj. nervous.

pot. -- 2) cup. (אַנִינִים m. 1) flower-

עצירה, עצירה (בירה, stop, stop page.— 2) constipation.

אָצֶם (pl. אָצֶם , יְעַצְמִים אָן) אָן bone.— אַ substance; אָצָמִים noan, substantive; פּאָבין essentially.— 3) self; אָרישׁן myself, אָרישׁן thyself; אָרְישׁן בּין שׁיְמִי as for myself: בּינְעוֹי בָּין שַּיְמִיּן between us; אָרִישׁן to feign.

האמצע f. substance.

\*ינְבְיי adj 1) own, proper.-- 2)
subjective.

\*היים לעניתי f. subjectiveness.

אָבֶעַ /. hardship, misfortune.

דְּקְרָים m. gathering, collection; אַקְרָים m. gathering, collection; אָקָרִים library.

שַקיבִּים m. pl. deceit, cunning.

עקיצה f. sting.

1) to bend.— 2) to pervert.

קמומית f. 1) bending, winding.— 2) malice.

ינקץ m. 1) sting - 2) point.— 3) rump-bone.

עָקרים (pl. יְנְקרים m 1) stem, root; אָקרָא at the very beginning.— 2) principal thing.— 3) principle, dogma.— 4) God.

m. obstinate, stubborn person

יַבראי m. something accidental, unimportant, unsteady.

ישָׁרֵב (pl. אָרֵב) m. one responsible, surety; עָרֵב endorser.

עִרָבָּא (= Heb. עֹרֵבַ) m. raven.

ערבב to mix, to confuse.

ערבה f. 1) trough.— 2) boat.

עְרַבּוּבְיָה f. mixture. confusion.

עַרְבוּת f. guarantee.

ערך to drive away.

עָרְדָּלֹים (pl. עַרְדָּלִים) m. overshoe.

ערמילאי adj. naked.

קריםה f. 1) dough.— צ) cradle.

קר, אָרֶךּ, אָרֶךּ, אָרֶךּ (עִרֶכִים (עוֹרָרָ, אַרֶּרָּ, אַרֶרָּ, אַרֶרָּ, אַרֶרָּ, אַרֶרָּ, אַרֶרָּ, אַרֶרָּ about, nearly, in proportion.— 3) comparison; אָרֶהְ הַּרְּמִיוֹן positive degree; אַרָרְהּ הַיִּבְרִין comparative degree; אָרָהְרֹּוֹן degree. - 4) article (in a dictionary).

ערְכָּאוֹת court of justice, tribunal.

ערָעֵר 1) to object.— 2) to gargle.

עְשָׂה to make.— Pi. אַשְּׁה to press; מְשָשָׁה compelled.

ה making, action, practice.

ן עַשְשִׁיוֹת (pl. עִשְׁשִׁיוֹת) אַ lantern, lamp.

\*עתון m. journal, news-paper.

\*עתונות f. journalism.

תְּאָם (pl. מְאָה) ל. 1) side, corner.— 2) curl; בָּרָרִית wig.

adj. 1) spoiled.— 2) notched.

י בּוֹיבְה (1) injury, infraction.—
2) notch.— 3) wane, decrease (of the moon).

to injure, to spoil.— Niph. בְּנַם to be injured, spoiled.

אָבֶּוֹרָ 1) idleness, leisure.— 2) vacation.

בּירֵגוֹג, פַּרְגוֹג m. pedagogue, educator.

FID to yawn.

רְיִבְּקְאוֹת (pl. אַיֹּחְקְאוֹת) boot.— 2) stocking.

א פֿוּלְםָא m. blow, stroke.

קפּוֹמְבִּי , פּוֹמְבִּי publicity; בְּפּוֹמְבִּי publicly.

m. inn, hotel.

m. inn-keeper.

\*פּיֹסְקִים (pl. בּיֹסְקִים) m. authority on the Law.

תְּנְיוֹת (pl. הַנְעָנִיּוֹת) f. punishment, misfortune.

m. dispersing; \*בּוּלְרַבְּעָּטְ absence of mind

זיין adj. hasty, rash.

פְּוֹמוֹנוֹת (pl. בְּוֹמוֹנוֹת m. 1) refrain.—2) ode.

קוֹרָנים (pl. בּוֹרָנים m. squanderer; spendthrift.

זרה m timid person, coward.

ין adj. lo w, little; יְלַכְל הַפָּחוֹת (r; יְלַכְל הַפָּחוֹת מְן adv. less; בּחוֹת בָּחוֹת at least.

\*TTD m. tinsmith.

\*חִיתוּת־הַבְּבוֹד (Lowness; בְּּחִיתוּתוּת offence, insult. מחם m. smithy, forge.

ית (m. 1) blacksmith.— 2) charcoal-burner.

\* m. carbon.

זְלְחָת to diminish.— Niph. הַלְּחָת to be diminished.— Hiph. קֿרָת to waste away.

תְּהָ וֹ, 1) lessening.— 2) damage.

מונים (of a lime).— 3) talking פטומי־קלים idle talk, prattle.

מוֹנְם m., הְטִים f. adj. fattened.

m. freeing, release; מַלְּמֶלְיןְ bill of divorce.

adj. free, guiltless.

לפטירה. departure, death.

DMD 1) to fatten.— 2) to season.— Hithp. DMPT to fatten oneself.

תבשקה /. tip (of a lime).

חבשבת f. nipple.

pod. — 3) talk, gossip.

ນອກອ 1) to appease.— 2) to chatter.

ה פְּמָרָיה , פְּמָרָיה mushroom.

(pl. פַּמְרוֹנִים m. protector, patron.

m. poetry, liturgic poem.

m. softening, apology, excuse.

אָנְישׁ m. poet, author of liturgic poems.

פיל (pl. פִּילִים) m. elephant.

m. vestibule, portal.

שילוסוף m. philosopher.

הילוסופיה f. philosophy.

לבובא f. plate.

D בוֹּלְיּלֵי (to appease.— 2) to beg one's pardon.— Hühp. בּוֹלְיּלִי to be appeased.

שנם (pl. חוֹם) m. lot.

יַּלְיוֹך (pl. קּיּבְיוֹף) m. papyrus, reed.

פּיָקָה שֶׁל גַּוְנֶגֶרֶת stopper, cork; פִּיקָה שֶׁל גַּוְנֶגֶרָת Adam's-apple.

שיתוֹם m. magician.

רבה Pi. רבה to make sober.

to divide.— Pi. פָּלֵג 1) to divide. split.— 2) to differ.— Niph. נְפָלֵג to be divided.— Hiph. יוֹפָלְג 1) to remove.— 2) to exaggerate.— Hoph. בְּפָלֵג to be separated, distinguished; בוֹפָלְג one distinguished.

האבל f. 1) half.—\*2) incompleteness.

\* 📆 🥏 m. steel.

בּר (division of opinion בּר לּוּנְתָּא f. division of opinion בּר מְּלוּנְתָּא

m. praying.

\*To m. peasant, farmer.

ל בלמין f. palace.

אר (בּלְמֵל m. 1) bread-seller. — 2) baker's shop.

to moisten.

of war.

\*קְּלָּמֶף, קּלְּמֶף to philosophise.

יְּרֶבְ פְּיֵסְהָּר\* m. lie, fiction; בְּרֶבְ פְּיֵסְהָּר lampoon, libel.

m. casuistry.

to dispute. — Hithp. הְּפַּלְבֵּל to engage in casuistry.

ים (pl. פּּלְפֵּל) m. a. f. pepper.

\*בּלְפַלְנוּת. casuistry.

נלט (בלים 1) to open. — 2) to penetrate.

אָל מַמֵּלְיָּא family, household; אָל מַמֵּלְיָּא the family of heaven, i. e. the angels.

אם למפיה grater.

1825, 129 m. 1) emptiness.— 2) leisure.

TID f. purse, money-bag.

קַּדְּקָּק, אָנְדְּקָם m. 1) inn.— 2) hazel-

ית inn-keeper.

יוי, הְנְיָה m., פְּנִיְה m., יוֹ פְּנִיְה m., יוֹ פְּנִיְה married.

\*719 f. 1) turning.— 2) intention.

m. 1) inwardness, interior; לְּבְנִים מְוֹיָם inside, within; יּבְּנִים מְשׁוֹרֵת הַדִּין to be more lenient than the law requires.— 2) text of a book.

יש או הוא היים in his presence: לְּבְּנִין in his absence; עֵי for appearance's sake; עַי at any rate.

ה בויביות f. inwardness.

Did m. lantern.

DPI m. 1) record-book.— 2) copybook.

1) to be spoiled.— Niph. 705.7 1) to lose, to sustain a loss.— 2) to be destroyed.

הקבם, אוְבָּםְ f. loss, damage.

adj. invalid, void.

fitness. 1) defect, fault.— 2) un

PIDD m. 1) verse.— \*2) Bible.

\*לְהֹי לֻהֹּ f. sculpture.

פַּסִיעָה (pl. פָּסִיעוֹת) f. step.

שׁבְּלֵּכְל m. 1) stone-cutter. 2) sculptor.

תם לחלת f. refuse, waste, trash.

קבותר m. 1) citheru.— 2) piano. נפטע to stride, to step.

DPDP m. 1) mosaic.— 2) domino.—
3) cornice.

קְּחֲבֶּי 1) to cease, to discontinue.—
2) te decide.— Hiph. רְּבְּטִיק to interrupt.

הבס m. decision.

pps m. division, separation.

בעומות com. pl. little ones.

לפעיה talk.

שׁלֵב m. 1) work, deed.— 2) practice; שַׁבְּב actually.

פֿעלים (pl פֿעלים) m. laborer, workman.

קּעָל יוֹצֵא (pl. פְּעָלים) m. verb; פָּעָל transitive verb; פַּעָל עימִר transitive verb. תְּקְים נֶבֶּישׁ m. 1) refreshment; פֿקּים נֶבֶּישׁ preservation of life.— 2) supervision.

בירות administration.

ריבְּקישָׁה cleft, break; קּינְיְהְיּ fruit found in the womb of a slaughtered animal.

to crack, to break.— Hiph. בְּקִיעְ to raise the price.

יה או indecision.— 2) reproof.

to extend.

לקור become unruly. — Hiph. דְּפְקוֹר to declare as ownerless.

פַרַנְמַמִיָּה f. see פַּרַנְמַמִיָּה.

\*חַדָּדָם f. atom.

אַרָהֶקְיָא f. publicity; בְּרְהֶקְיָא publicly.

m. separation.

m. ante-room, hall.

קרוֹטְה f. 1) small coin.— 2) drop.

m. messenger.

לברוֹמָה f. slice.

m. pl. crumbs, fragments.

m. commentary: בְּרֵנִישׁ expressly.

שרוים m. abstinent person, hermit.

מָרָב m. 1) particular; בְּבְּבָּ in particular.— 2) individual.— 3) ehronology.

יטֵים (בְּרָטִי תּה individual; אָטֶם בְּרָטִי מּלְים מּרָטִי מּרָטִי מּלְים מּלִים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מְּלִים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מְּלִים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מִּלְים מְּלִים מְּלְים מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְּלְים מְּלְים מְּלִים מְּלִים מְּלְים מְּלִים מְּלְים מְלְים מְּלְים מְּלְים מְּלִים מְּלְים מְּלִים מְּלְים מְּלְים מְּלְים מְּלְים מְּלִים מְּלִּים מְּלִים מְלְים מְּלִים מְלְּים מְּלִים מְּלִים מְלְים מְּלִים מְּלְים מְּלִים מְּלְים מְּלִים מְּלִּים מְּלִּים מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְּלִּים מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְּלִּים מְּלִּים מְּלִים מְּלִים מְּים מְּלִים מְּלִים מְּלִים מְּילִים מְּיבְּים מְּיבְּים מְּיבְּים מְּיבּים מְּים מְּיבּים מְיבּים מְיבּים מְיבּים מְיבּים מְיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְּיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְּיבְים מְיבְים מְיבְּים מְיבִי

קריה וְרְכִיה וּרְכִיה / fruitfulness; פְרִיה וּרְכִיה propagation of the race

f. 1) destruction.— 2) dishevelling.— 5) baring.— 4) payment.

קריצות f. 1) depravity.— 2) impudence.

קרישה, פְּרִישׁה, 1) abstinence.— 2) departure.

1) to break.— 2) to husk.—
3) to contradict.

לְבְרֶבֶּא f. objection, contradiction.

בּרְבּוֹים m. 1) struggling.— 2) paint, rouge.

לבכם 1) to struggle.— 2) to paint.

1) to support, to maintain.—
2) to lead — Hithp. בּוֹבֶּבְּיָל to support oneself.

Dirig m. leader, chief of a community.

המוחד f. maintenance.

 $\bigcap_{\tau} \underbrace{m. 1}_{:} \text{ reward.} - *2) \text{ premium.}$ 

תְּרְסִים, אָבְּרְסִים, publication, promulgation.

to make known, to publish.—

Hithp. בּוְכָּם to become known.

m payment.

קרְעָנוּת. בּוְעְנוּת. בּוְעְנוּת. בּיִי עְנוּת. בּיִי עְנוּת. בּיִי עְנוּת. בּיִי עִנוּת. misfortune, calamity.

אבוש m. butterfly.

רבוֹב 1) to split, to struggle convulsively — 2) to crumble

ל בּרָבּרָה f. top, whirligig.

רָפַּרְפָּרָאוֹת (pl, אוֹרְפָּרָאּרָת) /: 1) dessert.—

2) accessory thing.

קונים m. face, physiognomy.

road.— 3) chapter.— 4) joint.—
5) puberty.

אפרקא m. lecture, preaching.

m. defender, advocate.

תַּבְּמִינְה f. merchandise.

וווים, אַרָקָם, m. deliverance.

רשה בלישה. section (of the Pentateuch).

m. commentator.

מוֹשׁי adj. simple, plain.

to spread out; \*בְּשֵׁמ הָנְגֶל become bankrupt.

బ్రాంక్ m. simple meaning.

Simple m. 1) course. - 2) name of an accent.

אַ פּשִׁיטוּת, פַּשִׁטוּת simplicity.

ה בַּשִׁמִידָה pudding.

నిప్పాల్లే adv. of course.

בּפְשִיעָה f. crime, guilt; בּפְשִיעָה intentionally.

שופוש m. search.

whip m. 1) bed-bug.— 2) little gate.

שַּׁשָּׁשָׁ to search, to investigate.

기발 및 1) to be lukewarm.— 2) to compromise.

יַּשְׁרָה, m., בְּשְׁרָה f. compromise, settlement.

קתיהה f. 1) opening.— 2) introduction.

oc-פְּתְחוֹן־פֶּה m. opening; פְּתְחוֹן oc-casion to speak.

קרילָה f. 1) wick.— 2) candle.

\*פֿתִיעַה f. surprise.

א פֿרְכָא דַהַוֹּמָנָה summons.

## 3

אַבְוּשְׁ adj. 1) clawed.— 2) colored.— 3) hypocrite.

ערוע m. hyena.

ו אַבּוּר ( בּבּוּר בּיִר 1) heap.— 2) community בּוּר יִירְיִים יִירְיִים יִירְיִים יִירְיִים יִירִיים יִירִי

יְבְיוֹן m 1) desire.— 2) tendency, aim.

\*ביייהת '. hypocrisy.

객그볼 to dye, to color.

עבע (pl. צַבְעִים) m. dyer.

אָבָת (pl. אָבָעוֹנִים) m. paint, color. אָבָען f. tongs.

אַד m. side; בַּצַר הַיְּטָהָר similarity.

דקד to side.

יְּדְרֵיּוֹת adj. accessory; אָרָרִיּוֹת par tiality.

בהב Hiph. בהיב to glitter.

"צהבהב" m. blond person.

און f. will, testament.

\*¡ןֹרְיֵצְיׁ m. collar.

יְנְיִים (pl. צְּוּנִיִים) m. 1) command.— 2) imperative mood (gram.).

ום to shout.

ill's adj. cold.

DIE m. rock

אַרְרָבְא m. learned man, scholar.

1733 to listen, to obey.

הַאָבְוּהְ m. 1) brightness.— 2) drop.

להצה to cleanse, to purify.

"ציוני m. Zionist; \*איניות אין Zionism.

ייי m. picture, painting, description.

to be קֿצְשֵׁיֵן to be distinguished.

ציין Pi. ציין to chirp.

ליך to portray, to paint.

איי m. painter.

מית see אית see

לב ווי to crucify, to hang.— צי לב (בי 1) to cross oneself.— Hithp. אַנְאַרָּלְּבּ to be hanged.

נוֹסָעִי הַאְּלָב m. cross; נוֹסָעִי הַאְּלָב the crusaders.

בלוב m. gallows.

בְלְּוֹל adj. clear, pure.

לותא f. prayer

אַלִיבָּה hanging, crucifixion.

ליה f. roasting, broiling.

\*לְבְּשׁלֵּם to photograph — Hithp. הַצְּשַׁלֵּם to photograph oneself.

\*בְלַם m. photographer.

\*צְלְטֵוֹן m. landscape, scenery.

\* 12 3 m. photograph, picture.

אַלצוּל m. sound, tune.

to sound, to tingle.

אָל m 1) raisin.— 2) shrinking.

2) economy.

be economical.

עמר נפל א. wool; אָמֶר־גָּפֶּן cotton.

Nasket.

ווֹן m. radish.

Yill adj. modest, humble.

\*הוברה f. hook.

אַניעוּת modesty.

ן אָבָן, אָבָן to cool.— Hithp. דָּבָן to become cold.

אָנְעָה secrecy; בְּנְנְעָה secretly.

ען (pl. צען) m. gypsy.

yzyz m. \*plaything, toy.

דְעַר Pi. אֵעֵר to grieve, vex.— Hithp. אָטָעִר to be grieved.

שנים m. pain, grief, sorrow.

শুক্তা adj. foreseen.

קאבץ adj. close.

אובור m. bubble.

หาุธร m. morning.

יב adj. narrow; צרען: envious person; צרותישן; envy, jealousy. און adj. dry, hoarse.

יי m. 1) binding, union.— 2) combination.— 3) purification.

adj. necessary.

קּבְיּן to need.— Niph אָבְיּן to be in necd.— Hiph. אָרִיף to compel.—
Hithp. אָבְיִין as Kal.

דְּרַפַּת France.

\*אָרָת, צְתָּה match.

תהצ to hearken, to listen.

P

'No 1) to stand.— 2) to refer.

(du. 마르크 m. 1) dry measure.— 2) wooden leg.— 3) small, little. 기 pm 1) receiving.— 2) receptacle.

קביה f. dice (game).

י קבייעות f. firmness, steadiness. לְבָרְעִירְתּ to complain.

tradition, cabbala, mystic philosophy.— 3) authorization given by a Rabbi to a slaughterer.

m. enterpriser, contractor; בְּבְּבְׁנוּתְ הווים f. enterprise, contractorship.

קבלנא f. complaint.

יבין to fix; אָבָהָ adj. fixed. steady. אָבָהָ m. magazine, collection.

\*קבנן m. beggar.

\* מַבְרָן m. grave-digger.

m. pilot.

קברה f. fleshy part of the arm.

מִישְׁפַּט בְּרוּם adj. ancient, old; מִישְׁפַט בְּרוּם prejudice.

תרוש (m. 1) sanctification; קרוש (קרוש martyrdom.— 2) benediction pronounced over wine or bread on Sabbaths and holidays.

שֵׁלְוֹיִי adj. holy, sacred; as n. saint, martyr.

הקדיים f. 1) holiness.— 2) name of a certain prayer.

יין m. pl. marriage, betrothal.

הרייף f. 1) advance.— 2) preference.

שריים m. prayer for the dead.

קבם, קבם adv. before.

אבְרַבְיּ m. name of an accent.

קרמוניות f. antiquity.

קדרה f. pot.

קרושה f. see קרשה.

יים m. pl. 1) holy property.—
2) offering.— 3) the fifth order of the Mishnah.

הקף to be blunt.— Hiph. הקף to blunt, to set on edge (of teeth). המן adj. sour.

קהלָה f. congregation, community. קהלָה m. cord, string; בְּנִישְׁנֶה equator.

קוֹן Hiph. הַקְיוֹ to let blood, to bleed. קוֹם m. pole.

הולר m. iron collar.

m. spiced wine.

קרְּנְּכְא (תְּרְּנְבְא m. 1) snail.— 2) conch, shell.

קוף m. 1) ape.... 2) eye (of a needle). קירטור m. small measure.

קוֹשִי א , קוֹשִיא f. 1) question — 2) difficult passage.

m. accuser, prosecutor

ה במנוריה f. accusation.

קטטה f. discord, quarrel.

קְּמִיעָה f. hewing off, cutting off.

המנות f. littleness, smallness.

ית (pl. קשָׁנִית f. legume, peas. קשַנִית to cut off.— Pi. אַשַר to cut

through. אַכְמַע adj. lame; אָמַטְ fragment.

\* m. steam-engine.

קמר m. 1) axis.— 2) diameter.

to accuse.

קיבה f. bending, bowing.

קיוּה m. 1) duration, existence.—
2) e-r firmation.

קיתה f. taking, receiving.

קימוֹר m. 1) smoke.— \*2) steam; מכינת הַקּוֹטיר locomotive.

adj. 1) durable, stationary.—
2) valid.

קימֶה f. rising.

קיַם m. splinter

"dj. extreme.

ק'ק m. castor-oil plant; אָקָן מָיָי castor-oil.

שייש m. clinking (of a coin).

adj. 1) light, swift.— 2) insignificant; בְּלְּבְּעָת frivolous; בְּלְיבִיעָת inference from minor to major, or from major to minor.

מלוש adj. thin, not dense.

קלות בעת f. lightness; קלות בעת, קלות levity.

ליי f. alkaline, salt.

של קלמום קלמום m. pen.

m. pen-case.

א קַלַּמְתָר , קַלַּמְתָר *m. 1)* feature.— 2) basket.

ו קלַע 1) to throw.— 2) to come.

to peel.

א קבר m. parchment.

עלפה, קלפה urn (for lots).

קְּלְבְּה (1) shell, husk.— 2) evil spirit.

\*קלָפֿים m. pl. cards.

m. corruption.

misfortune, reverse.

אר מבלי m. 1) iron neck-chain. — 2) מבלי m. splinter. responsibility.

NED adj. first.

מבים m. fold, wrinkle.

תַּמִע , כַּמִיע m. amulet.

קמיצָה f. 1) taking of a handful.— 2) the fourth finger.

קּמְעָא, קּמְעָא, a little, a trifle.

1372 m. economical or stingy person, niggard.

\*חנאות f. fanaticism.

'NJO adj. fanatic, zealot.

חַנְבּוּם m. hemp.

m. pole.

gun. קנה־רוֹבָה gun.

\*קנוּחַ מּעוּרָה m. wiping off; קנוּחַ dessert.

to wipe off.

to provoke. הַקְנִים Hiph. קַנַמ

m. 1) crow-bar. — 2) quarrel. ר. בובר, m. 1) sheet.— 2) pamphlet. קניה. purchase.

m. prohibited thing.

תונות agreement.

to punish, to fine.

קנם m. punishment, fine, mulct.

m. pitcher.

To annoy, to tease, to quarrel.

ם: m. 1) ivy (plant).— \*2) enchantment.

to curve.

\*בערורית לערורית לערורית לערורית לערורית

קפיד Hiph. קפר 1) to be angry. –

2) to be particular, scrupulous.

m. 1) passionate person.-2) pedant.

지원 f. 1) box.— 2) cash-box.— 3) alms, charity.

חבר to strike.— Pi. חבר 1) to strike. - 2 to diminish.

קביצה f. jumping, leaping.

to fold, to double קפל

קפל m. 1) fold.— 2) vault.— 3) capital (of a column).

אַסְבְּקָר, הַבְּבְּקָר, chest, box.

בוב m. butcher.

קצבה /. 1) measure.— \*2) alms, charity.

ארכור m. shortening, abridgment, abbreviation; בָּקצוּר briefly.

קצה f. 1) small part.— 2) few.

א קרא m. Biblical verse.

הקבות relationship.

m. heart disease.

סכרות (from קָרָה) only pl. קרה occurrences; קרית־הַיָמִים history.

ברוב adj. near; ברוב soon.

about, בַּקרוּב adv. near, nigh; בַּקרוּב about, nearly.

ול קרובץ, קרובות liturgic poems.

m skin, shell.

יקרון, קרון m. wagon.

\*קרחון m. glacier.

א ברותת spot, patch.

m. small measure.

פנמ,ם see לנמם.

ין מְרֵי 1, occurrence. — 2) pollution.

יקריאָה () exclamation.- 2) reading.

m. reader.

קריעה f. tearing.

מליר adj. cool, cold.

m. cup; קּוְנָא דְאוּמְנָא m. cupping glass.

m. hammer.

\*קְרָנַף (= קּרָנַף m. rhinoceros.

m. circus.

קרקף, קרקף m. head, skull.

ත්ත m. adorning, decorating.

Pi. בְּשְׁמַ to adorn.— Hithp

אָקְשָּיָה, קִשְּיָה, difficult question.

מיש adj. old.

to tingle.— Hithp. הָּרָקשְׁקשׁ to move.

קישֶר m. 1) joining.— 2) knot.

קתון m. pitcher, jar.

דְאָה lung.

רואב f. sight, spectacle, play.

מלי adj. proper, worthy.

הציה f. proof, evidence.

רּאִיָה f. sight, vision.

m. 1) show, view.— \*2) audience.

בי בּי בַב school; בֵּי בַב בּי בַב school; בַּי בַב disciple.

בבב m. dirt, filth.

יבֶּד, רְבֵּד m. stratum.

רבה /. 1) juice.— 2) girl.

ית increase, multiplication.

וֹבְוֹן m. lord.

m. square.

יבוּרְבְאָ f. 1) greatness.— 2) bringing up.— 3) preference.

יחובן interj. my lords!

רבי, רבי Rabbi.

רֵבְיָה f. increase, multiplication (see also בְּבָיָה)

[크그 (pl. [크로그) m. teacher, master.

ירבנות (בונת / 1) domination.—\*2) office of Rabbi.

to lay dust by sprinkling.

בְּרָב adj. very big.

וְבַרְבָן m. great man, magnate.

m. irritable person.

adj. 1) used, accustomed.—
2) expert.

רניקות custom, habit.

אור ליבור stoning.

to accustom הָרָגִיל Hiph. רָנֵל

to rage.-- Hiph. דְרָגִיש to feel.--Hithp. הַתַרֵגִש to rage.

שׁרָ, הְיִיֶּה m., הְיְיֶה bustle, noise, feeling; אָרְנְשִיּתְא ≤ sensitiveness.

רְיִבְּר הַ זְּבְרוֹך f. 1) persecution — 2) running after; הַבְּבוֹר ambition.

מה to run.

קוֹב, אַבְּיֹח m. majority; בּוֹב much, oftenly.

\*הובה m. gun.

רוַד Hiph. הַרְנִים to gain, to profit.

m. 1) enlargement.— 2) gain, profit; pl. יְנְוֹחָים interest.

מון adj. spiritual, moral.

התניות f. spirituality.

הוכלות f. business.

Pin unmarried man, bachelor.

\*בּוֹקוֹת single life.

מלו adj. merciful.

אַבְחָהַ m God (prop. the marciful one).

רַהְטָנוּת mercy, pity.

תיב m. juice.

ס'ק m. i) eye-lid.— 2) hippodrome.

רִפְּהָא see רִיפָּה.

אייקה, ביקה, m. addle-brain, ignoramus.

בישָׁא, אַנִישָּא, beginning.

ריך m. 1) saliva.— 2) slime; מוֹרָי adj. slimy.

\*רַבֶּבֶת f. train.

יְרָכוּבְה f. 1) knee.— 2) crooked bough.

\*וֹכוֹן m. concentration.

\* אור הווים m. softening.

דְבָן Hiph. דְבָיו to concentrate.

מלבין: adj. soft.

רבילות f. calumny.

נבן Huph. דָבָן to bend.

\*הַלְּמַלְּהָ f. fraud.

ית deceiver.

to wink, to hint.— Niph. יְרָבֵּוֹז to be hinted at.

וְבְמָז (pl. רְמָזִים m. hint, sign.

ליִבְינוֹ (נְבְיִי בּיִר to contradict — Ithp. אִיהָבַמָּי to meet.

הבינה f. hint.

רְבִּיקָה f. treading, trampling.

אַמְשֵׁא f. evening.

יוון m. 1) singing.— 2) slander, calumny.

m. wagon.

ססן to break, to crush.

m. glutton.

אַנַעוֹן /. favor.

בערע adj. tottering.

רעות f. friendship.

רֵינוֹתָא, רִינוֹתָא f. fault, defect.

m. shepherd.

רעירן m. thought, \*idea.

רער m. 1) reeling.— \*2) poison.

m. healing.

. רָפַש see רַפַּס

קבַן to shake, to totter.

ו רפרק (ז רפר 1) to flutter.— 2) to tremble.

אַרָּבּק f. loaf, cake.

m. 1) inclination.— 2) c nciliation.

adj. voluntary, free.

קצועה f. 1) strap, band.— 2) strip.

קצד adj 1) close.— 2) inclosed.— 3) successive.

רְצִיתָּה f. murder.

\* 37 adj. earnest, serious.

לצינות\* f. seriousness.

adj. serious.

m. 1) shoemaker.— 2) harness-maker.

m. paver.

דקידה, m., רְקִידָה f. dance, dancing.

m. 1) embroidering.— 2) form-

תקח m. apothecary.

הקיקה f. spitting.

1) to empty.— 2) to lay waste.

PP m. 1) swamp. — 2) shallow stream.

\*רַקַקית f. spittoon.

אבין adv. permitted, allowed.

דישה Hiph. הרִשָּה to allow, to per-

רשות, רשות (pl. רשות) 1) power, permission. - 2) dominion.

\*הְשִׁיבֶּה f. list, register.

to weaken.— Hithp לתְרַשֵּׁל to be lazy, indolent.

m. 1) mark, line, feature. 2) impression.

\*השׁבָר f. outline, plan, design.

התח m. boiled piece.

m. quick-tempered person.

רתני Niph. ברתני 1) to tremble.--2) to step back.

קדַן Pi קדַן to store up.

to tremble.

באני 1) to draw (water).-- 2) to איני m leaven. a tract; מֵבֶן־שׁוֹאָבֶת magnet. n. pine-tree.

\*75'82' 1) striving .- 2) breath. ing.

יטאני adv. different.

בַיֵּ (f. הַבְּיָּי) adj. gray.

לייברה f. neighbor.

אַבְבוּתָא /. neighborhood.

שבוטָה, שבוטָה / earp.

שוֹשׁבוּשׁ m. error.

תַּבְשִׁי m , הְשָבְשִׁי ∫. praise, hyının.

שַּבִים , שַבִּים m. comet.

ישָׁבִיל m. way, path; קּשָׁבִיל because of, for the sake of; sf. קּשָׁבִילִי for my sake.

ייביתה (ביתה f. 1) rest, respose.— \*2)
strike.

שוֹבְך, שׂבְך m. pigeon-house.

ישבלול m. snail.

ישברולית /. lucern (grass).

ישָׁבְּלֶּת־שׁוּעָל , ear of corn; שָׁבְּלֶּת oats.

לְבֶלְ חֵי יִם לְּבָלְ חֵי to leave; שְׁבַק to die.

קב'ש" m. receipt.

ピラゼ to make errors.

ກຸກຸນສູນ /. error, mistake.

יאַבתאי m. Saturn (planet).

ישָׁבֵּר 1) to send.— 2) to run; pt. שָׁבֵּר current, fluent.

870 to throw.

וויים m. betrothal.

קה to betreth, to make a match. --Hithp: הְשַׁתַּהְדָּ to woo.

שַּקְבֵּי m. match-maker.

\*שַׁרְבְנוּת f. match-making.

to persuade one. — Hithp. קישְׁהַרֵּל 1) to endeavor, to strive.— 2) to intercede.

to send.

ישׁרֵרָה f. row; איַברָה spine, vertebral column.

\*הַנְרָה hilly place

תְּהְשֵׁי to stay, to abide.— Hiph.

שהות delay.

ליהיי ל. detention, delay.

\*\* m. two dots under a letter (\*) indicating absence of a vowel.

בּוֹע adv. more, furthermore.

קְמָקָה adj. 1) equal.— 2) worth;קּמָקָה הַשְּׁיֵח at a moderate price.

ישָׁוּנִי הַוְּבְּיוֹת, m. equality; שָׁנְיוֹן הַעָּבְּרִיּ equal rights.

to row.— 3) to swim.— Hiph. Profit to cause to float.

אוֹמֶה (of a garment).— m. 1) train (of a garment).—

2) brim.

m. apprentice.

\*ישׁוֹללִיי adj. negative.

שים m garlic.

שוֹם to value, to appraise; as n. valuation: מְשׁוֹם because of; as adv. none; שוֹם דָבָר nothing.

ਨਜ਼ਾਈ f. 1) valuation — 2) sign.

m. 1) fat.— 2) juice.

\*אנים m. watch-maker.

ישופין, שופין . file.

שׁיפְּבִים m. pl. filth, dish-wash.

קר f. 1) line, row.— 2) custom.

m. licerice.

nail.

שְּׁיִינֶ m. plum.

\*ከነጠው adj. brown.

adj. consumptive.

לחני to whet.

יהיי m. arm-pit.

אומה ל slaughter.

אַחַל Hiph. הְשָׁחִל I) to put through.— 2) to pull out.

\*DAU m. granite.

לבי to become black.

עהש to be proud.

וצחצי m. haughty person.

לְחַרֵּ m. dawn; בשֵׁחַר daybreak:הְשַׁחַתְּקְבָּת morning prayer.

יוֹר שֶׁבְעֵין adj. brack; אָבְעֵין יוֹר pupil (of the eye).

\*וְלְחְרוֹשׁ m. jet (stone).

m. liberation, freeing.

ישחרוריה f. 1) blackness.— 2) ugliness

קיר (. 1) morning.— 2) morning service.

לחרר to liberate, to free

ליְּשְׁבְּיה to mock.— Hithp. הְיְּיְבְהָ to become mad, insane.

שומה see שמה .

מבים adj. flat, level.

קובי adj. addicted.

תמות . 1) foolishness, stupidity.—
2) insanity.

אביי m. 1) surface, level.— 2) space, area.

מלים adj. superficial.

איַטִי see הַטִּישׁי.

ישְּבְּר (pl. יִּשְׁמְרוֹת m. note, document; יִּשְׁמָר promissory note; איַמַר־חוֹב paper-money, bank-note.

ליך, שיך to plaster.

m. remainder.

מיש m. swimmer.

קייש ל. 1) row, line.— 2) system. אייש to belong, to appertain.

adj. belonging, appertaining.

ישיכות f. 1) pertinence.— 2) relation.

שין m. urine.

הביש ו. rind, bark.

to leave, to leave over.

שׁירָא, שֵׁירָשׁ m. bracelet.

שִירָא, שִירָא, שִירָא f. silk.

שִׁירָה. caravan, travelling company.

שיר m. remainder.

96

ישישה /: rej licing.

מבב adj. dead, deceased.

\*שכבה ל. layer.

הַנְּבְּרָנְיִ /. 1) street. — 2) neighborhood.

מְּבִיב adj. dead; שָׁבִיב־מָבְע sick person.

ישָׁכִיחָ adj. frequent.

קבינה f. divine presence, holy spirit.

קבירוּת (. 1) hiring.— 2) houserent.— 3) wages, salary.

שבלול m. completion, perfection.

שֹּבְלִי adj. intelligent, intellectual. אַבְלִי to complete, to perfect.

קבר m. 1) strong drink.—\*2) beer.

לשׁכְּרוּת f. drunkenness.

m. skeleton.

אָלָיֵי to draw out (from water).

to inflame.

שלהי m. end.

אַבְּלְּאָה m. sending off, dismissal.

הוְּלְהוֹי / שׁיְהוֹלְהוֹי / womb.— 2) bubble. שׁיְהוֹנְי m banker.

\*שלחניה f. bank.

ישְׁלְשְנוּת f. dominion.

שׁלִיבָה f. 1) rung of a ladder.— 2) binding.

ישָׁלְיחַ אַבוּר ; m. messenger שְׁלְיחַ צָבוּר cantor.

ישׁלִיחוּת f. messagr, crrand

ליטה f. power.

קליל f. negation, negative.

עֵלְישׁ m. 1) triangle.— 2) trustee.

שׁלִישׁ m. a third.

שׁלִישׁוּת f. deposit.

ישִׁלִישִי־בְשׁלִישִי m. second cousin.

שׁלֵלֶ m. 1) seam, stitch.— 2) ovary.

\*חַבְּלְמוּת f. 1) perfection.— 2) culture, education.

קבי m. fallow-field.

שַׁלְפוּחָה f. see שֵׁלְפוּחָה.

ר אייב' (בין 1) to boil.— 2) to scald.— 3) to embowel.

p يَنْ أَنْ m. 1) boiled herbs.—2) stewed fruit.

Hiph. הְשְׁרֵישׁ to deposit with a third person.— Hoph. דְּשְׁרֵישׁ to be deposited.

ישל שול m. 1) earth-worm.— 2) diarrhoea.— 3) lowering.

to link.— 3) to chain, to link.— 3) to purge.

ישלישלת f. chain.

pronoun; בְּשֵׁם noun; מְסְבָּה noun; בְּשֵׁם מְּסְבָּה numeral; בּשֵׁם God; בַּשֵּׁי אַר בְּשֵׁר קְּיִלְּה הַשְּׁי הַ הַּשְׁי הַ הַּיִּים הַ הַיִּים הַ הַּיִּים הַיִּים הַּיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַּיִּים הַיִּים הַּיִּים הַיִּים הַּיִּים הַּיִּים הַּיִּים הַיִּים הַּיִּים הַּיִּים הּיִּים הַּיִּים הַיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְיִּים הְיִּים הְּיִּים הְייִּים הְיִים הְּיִּים הְיִּים הְּיִים הְיִּים הְיִּים הְּיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְּיִּים הְיִּיְים הְיִים הְיִּים הְיִים הְּיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְּיִּים הְיִּיִּים הְיִּיִּיְּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְיִּים הְייִּים הְייִּים הְייִּים הְּיִּים הְּיִּים הְייִּים הְיִיבְּיים הְייִּים הְּיִּים הְּיִּים הְיִּיםּים הְיִּיםּים הּיִּים הְּיִּים הְייִּיםּים הּייִּים הְייִּים הְייִּים הְּיִּים הְייִּים הְייִּיםּים הְּיִּים הְּיִּיםּים הְּיִּיםּים הְייִּיםּים הְיִּיםּים הְּייִּיםּים הְייִּיםּים הְייִּים הְּייִּיםְּים הְּיי

నాలు adv. perhaps, may be.

Now m. name.

າກວະ m. appraiser, assessor.

בְּשִׁמָּד see שָׁמָד.

ייבי m. 1) baptism.--- 2) religious persecution.

שְׁמֵּוֹשִׁ m. attendance: שְׁמֵוּשׁ adj.
practical; איִתית הַשְּׁמוּשׁ scrvile
letters (in gram.).

\* adj. Semitic.

m. pl. heaven, God.

לייטָשׁי f. hearing.

יְּטְבִירָה f. 1) watch, custedy.— 2) observation.— 3) amulet.

ל שֵׁבְנוּנִית f. greasiness.

\*שמנת f. cream.

ייביי to hear; אָבַע מִינִיה you may infer herefrom.

ສຸກຸກຸກຸ m. servant.

אַבְעִבְשִׁ , אַבְאָבְשְׁ f. tradition.

ישמיץ to soil, to dirty.

ניים to serve, to attend.-- Hithp.

שמיים to avail oueself of, to make use of.

ບ່າວ m. 1) servant.— 2) sexton.

twi בֵּין רַשְׁמְשוֹת (sun; לְיִבְשְׁתְּיּוֹת twi light.– 2) burning fever-

קשמשה f. pane.

\* שמטיד f. parasol.

מייביים (pl. ייביים m. sesame.

to excommunicate.

ກຸກຸງ f. anathema.

ישׁן (pl. אַנְיִב f. tooth; \*ישְׂנְים מְּלְיבִייִּ מְּלִייִ מְּלִייִ מְּלִייִ מְּלִייִ מְּלִייִ מְּלִייִ מְּלִי

Nic f. difference

שׁנְאֵנִים (pl. שִׁנְאַנִים) m. archangel.

1) to change.— 2) to repeat — 3) to study, to learn.

m. change.

m. repeating.

ישני־בישני m. first cousin.

\*היי f. second (of time).

ליירו f. dualism.

איננא m. sagacious person

אָנְרָא f. cat.

דְּנָתִי f. year; שְׁנָתִי adj. yearly.

דְּשָׁלְּח Pi. שְׁמָה to set, to let loose.

די to subject: אַעְבָּדּ m. subjection.

הששי f. hour, time.

השענה f. wax.

m. cough.

\*: m. watch, clock.

שׁעֵּוֹר (m 1) measure, size, magnitude; בּוֵעוֹרִים בּיִעוֹרִים mathematics. 2) lesson.

שׁעֵּל Hithp שָׁעָל to cough.

בשְׁשָׁי, בּשְׁשָׁילֵ to feel dull, to have a tedious time.

הבשש" f., השששי m. tediousness.

יְּיֵשֶׁ 1) to estimate.— 2) to conjecture.

ייייי I. m. 1) measure.— 2) market price.

שׁבֶּר II. m. 1) gate.— ב) chapter, section.— 3) title-page.

קבְּי to calm.— Pi. אַבְּי 1) to smooth, to po'ish.— 2) to vlane.

ווְבַּעֵי m. rye.

שובע m. steepness.

ל שׁבְּחוּת. serving.

ים adj. 1) beautiful.— צ) good; as adv. well, right.

\* m. ebb, low tide.

עַבְּשָׁ to overflow.— Pu. עַבְּשָׁ to be steep.— Hiph שַ־בְּיָב 1) to allot.—
2) to influence.

ក្នុម្ភា (ក្នុម្ភា ប្រ to polish.— 2) to rub.

קישפֿברת f. pipe, tube.

ÞŞŸ see ÞŞÞ.

רבּיי to be beautiful, fair.— Pi.

אַפַרְפַר m. aurora, dawn.

Now f. axle.

קב" m. 1) almond.— \*2) gland.

m. diligent person.

שׁקוּל הַבְעַת\* weighing; \*שׁקוּל מַבְעַתּא deliberation.

عُرَانٌ adj. 1) of equal weight.—
2) equivalent.

שקרע m. sinking.

קרף adj. transparent.

\*שׁקְרֵי m. twinkling, winking.

STW f. irrigation, watering.

לשקינה f. diligence.

קיעה f. setting (of the sun).

אַן אַ ייַנְיאָ m. weighing; אַן בּוֹרָא וְבִיּרָא discussion.

to sink. – Pi. ישָׁבְעָי to sink, to immerse. – Hithp. ישָׁבְעָּ 1) to settle. – 2) to remain.

שָׁקר Pi. שָׁקר 1) to twinkle.— z, to paint red.

שׁקַרָא, שׁקָרָן m. liar.

לישקרה red paint.

אַרָנָא f. light, candle.

ישֶׁרָה 1) to dwell.— 2) to soak.— Hiph. הִשְׁרָה to house.

ישרול m. sleeve, cuff.

שרטוט m. ruling (of lines).

ארטון m. sand-bank.

מרטטי to rule, to line.

ישריבה f. plaiting.

לשריה f. soaking.

ליטְה f. cutting, carving.

שריך adj. strong, firm.

\*ישרה com. fern.

m. 1) resin, gum.— 2 / sauce.—
3) syrup.

com. paint, rouge סַרָקה, שַׂרָקה

לְרָרָה f. 1) dominion.— \*2) lord.

intimate friend.

אַהְשֵׁי f. year; אַהְשֵׁיםְ this year.

אָקאָ f. talk, report. ישָׁקְרָלֵן m. intercessor, mediator.

ישְׁתַּדְלַנוּת. intercession.

ישׁרְבּי adj. drunken.

יייה m. 1) union.— ב) participation.

שתוק m. apoplexy.

ייתוק m. natural child.

התות f. sixth part.

ה foundation, base.

היקה f. silence.

m. planter.

m urine.

קהף to unite, to join.— Hithpopengar 1) to associate with.— 2) to participate in.

קקש m. companion, partner.

קתפות f. company, partnership שׁתְּפּוּת to be silent.— Pi. אָשָׁת to silence.— Hithp. הְשָׁתָּה 1) to become dumb.— 2) to be paralysed. שׁתִּר m. reticent person.

3

NA interj. come!

m. desire, appetite.

בּאַבְּים 1) to be united.— 2) to fit.—

Hiph. הְאָיִם to agree, to accord.

קאַר הַשְּעל; קּאַר הַפְּעַל adverb; הְאַר הַשָּׁב adjective.

\*תאריך m. era, chronology.

תֹבָת f. 1) ark. - 2) chest. - 3) pulpit. - 4) word.

הביעוד f. demand, claim.

to spice, to flavor.

m. spices. מַבְלִין הַבְּל

נבע to demand, to claim.

\*הַבְעַרָה /. conflagration.

m. mess, dish.

וְהָ, אָנָן (pl. פֿוּין 1) crown.— 2) line over a letter as embellishment.

הַנְרָא see תַּנְרָ.

to trade.

אבר m. merchant.

קנרָא, תּנְרָה, מִנְרָא f. anger, quarrel.

קדיך adj. steady, constant.

הָּדִירָה, הָּדִירָה f. constancy.

기구구, 8구구 1) to be astonished.— 2) to regret.— 3) to smell.

the Psalms. מְהָלִים , תְּהְלּוֹת

adv. again.

\*תונר m. Turk.

הונרבה f. Turkey.

תוֹךְה. interior, inside, contents; תוֹךְ בָּרֵי רָבוּר instantly; קַבַּיִּר meanwhile; קוֹה in consequence of; ייני מְתוֹך מָא as, since.

to mediate.

ובן m. astronomer.

ות תוֹכֶן הַעְּנְיָנִים; m. contents; הוֹכֶן הַעְּנְיָנִים table of contents.

קוֹלְדָה, תּוֹלֶדָה f. 1) origin.— 2) genealogy.— 3) history.— 4) consequence.— 5) nature.

אַדְבְּעֶקְהָּ f. Tosephta (addition to the Mishna).

תּוֹעֲלֶתוּ f. use, benefit; מּוֹעֲלֶתוּ adj.
useful.

m. ox. תוֹרָא , תּוֹרָ

קרה (ז') doctrine, teaching.— 2) theory.— 3) law; אַבְהָב the written law; הוֹבָה שֶּבְעַל־פָּה the oral law; הוֹבָה in the capacity of.

קּוֹלְתְּה f. female genital organ, vulva.

תּוֹתֶח m. club, cudgel; בְּלִי תוֹתָח cannon.

⊒កូក្ to stick.

\*תְּחַבּשֶׁת f. court-plaster.

Jewish pale of settlement in Russia.

קהיה f. revival; בְּחָהָת resurrection of the dead.

to begin. הַּהְחִיל Hiph. הְּחַל

בהה Pi. בהה to bound, to limit.

יִּתְהָּה see תַּחָה.

החנה f. station.

אחרות f. answer, objection.

\*היור m. journey.

יִם הַתִּיכוֹן adj. middle; יָם הַתִּיכוֹן Mediterranean Sea.

קיבֶר מעיד adv. immediately; היבֶר forthwith.

תינוֹק m., תִינוֹק f. babs, caild.

קיק m. case, sheath; \*בְּלֵכְלְּתְּיִתְּ pericardium.

it stands, i. e. remains unsolved.

m. guide.

הרוץ see תירוץ.

תְּבְּיֹנְהְ f. 1) arrangement.— 2) astronomy.

אָבוּף adv immediate.

קְּבִיפָּה, הְּבִיפָּה f. 1) immediatences.— 2) haste.

קּבְּלִית f. end, aim, object; אַבְּלִית מְּבְּלִית appropriate.

קרנית f. 1) arrangement.— 2 plan.— 3) pattern, model.

m. strategy.

기술투 1) to join.— 2) to follow immediately.

תַּבְרִיקְים m. (pl תַּבְרִיכִים 1) mantle.— 2) shroud.

ייים (pl. הַּבְשִׁים) m. trinket, ornament.

מלול adj. sloping.

קּלְיָה f. 1) hanging.— 2) gallows. m. hangman. הַלִּישָׁה f. 1) tearing.— 2) name of an accent.

to furrow.

ז study.— \*2) theory.—
3) the Talmud (collection of the discussions of the Amoraim together with the Mishnah; see איניין).

של בייד m. pupil. disciple; תַּלְבִייך הַבְּרָיִר הַבְּרִיר הַבְּרִיר הַבְּרִיר הַבְּרִיר הַבְּרִיר הַבְּרִיר הַ

to pull out, to tear out.

דְּבֶּד Hiph. הָּתְמִיר to be assiduous.

מַלְייִה adj. strange.

יתיהור m. 1) free kitchen.— 2) dish.

ל הְמִידְוּתְי f. constancy.

#יריה adj. constant.

הביה f. astonishment.

הכיכה support.

המימות f. naivete.

교과, 译파 adv. there.

המצוח f. essence.

למה to raise oneself.

Nin to relate, to teach.

m. Talmudic doctor, teacher of the oral law.

m. condition.

מנאים m. pl. engagement, betrothal.

\*תורה movement, motion.

קנועה f. 1) movement.— 2) vowel.

\* adj. conditional.

DDM to ferment.

hair-cutting.

m. fox.

\*העמיקה /. 1) effort, endeavor. -2) agitation.

תענית f. fast, fasting.

רּבְּהְעִרוּבְה /. 1) pledge.— 2) mixtur.

\*תַעַרוּכָה / exposition.

יוֹבְלֵי אוֹ, appie; \*הבְּקְנֵי וְיִבְּיבְ potato. בּבְּיִרְחַיּבְּהַ orange.

חבה to swell.

קבר f. 1) holding.— 2) prison. jail — 3) comprehension.

תפירה f. 1) sewing — 2) seam.

m. pl. phylacteries.

\*תְּבְנוּכְ m. luxury, pleasure.

Dבַּהְ 1) to seize, to grasp.— \*2) to comprehend.— Hiph. בַּהְנִי to be caught.

m. 1) command.— 2) function.

אבר m. seam.

זתצלמת\* f. photography.

הקיקה f. 1) standing.— 2) existence; \*מקיםה מבן הקיםה eagle-stone.

m. emendation, improvement.

מקילין adj. pl. weighed.

קּקיעָה f. blowing (with a trumpet.— 2) striking; אָקיעַת־בַּף striking of the hand, pledge.

הקיפות f. might, power.

to stumble.

הקלה f. stumbling.

רְקְנֶה, אַקְנָה, f. 1) emendation.— 2) ordinance.

קבק to overpower.— Hiph. קּבְקּה (pt. מְהָקִיף) to object, to contradict.

הקרה f. ceiling.

m. translation.

\*יליל m. exercise.

to translate.

m. translator, dragoman.

to warn. הָּרָה to warn.

מַרוּמ adj oval.

m. 1) answer.— 2) explanation.

קרים, הְרִים (m. 1) shutter.— 2) shield.

m. dozen.

to take off הְרִם, to make a gift.

ייי (א בּרְבָּיל m. 1) shell, husk.— 2) knapsack

to husk, to shell.

m. rooster, cock; תַּרְנָגֹל turkey.

הרוולת f. hen, chicken.

תְּרֵים Hiph. הָתְרִים to defy, to affront, to dare.

תַּרְעוּמְה) לַ. displeasure.

קֹרָ m. 1) space in a document to be filled in.— 2) contents.

דּהָרִיץ Hiph. הָּרִיץ to explain, to set right, to straighten.

הַשְׁבְּחָה f. praise.

היטברת. fraction.

קישוּבְה f. 1) return.— 2) answer.— 3) repentence.

קּישְׁחְרֶת f. 1) youth.— 2) liberty, freedom.

m. 1) payment.— 2) compensation.

יים בַּמְּטָריש m. use; הַמְּטְריש בּמְּטְריש ה. use; הַמְּטְריש co-

ית אישר m. Tishri (7th month in the Jewish calendar).

שְׁשֵׁשׁ to be weak — Hiph. נְּישִׁשׁ weaken.

אָרָאָ, האָאָה adj. under, nether lower.

## UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY Los Angeles

PJ4833 . H2250 19 M

NIVERSITY OF CALIFORNIA-LOS ANGELES

L 007 662 304 0

AA 000 699 578 1

